This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

+ *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.

+ *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.

+ *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.

+ *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter `http://books.google.com` durchsuchen.

Digitized by Google

10. i. 20

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

DIKЦIONARÏȢ

ЦЕРМАNО-РОМЪNȢ

ѦNТОКМІТȢ ШІ ѦN ПАРТЕА ЛȢЇ РОМЪNЪ ѦNАВȢЦІТȢ КȢ КЪТЕВА МІЇ DE КȢВІNТЕ

de

Георгіȣ Баріцȣ ші Гавріеле Мȣnтеаnȣ.

Тотȣлȣ I.

А—К.

Editорȣ ші провезъторȣ:

РȢDОЛФ ОРГІDАN,
четъцеаnȣ ші nегȣцъторȣ.

БРАШОВȢ.
Тіпъріт ѧn тіпографіа лȣї Römer ші Kamner.
1853.

Digitized by Google

Deutsch-romänisches

Wörterbuch,

bearbeitet

und in dessen romänischem Theile mit etlichen Tausend Wörtern bereichert

von

Georg Baritz und *Gabriel Munteanu.*

Erster Band.

A—K.

Herausgeber und Verleger:

Rudolph Orgidan,
Bürger und Kaufmann.

Kronstadt.
Gedruckt bei Römer & Kamner.
1853.

Digitized by Google

Digitized by Google

Префацъ.

Noĭ ѧнтрепрінсеръмѫ лѫкрареа ші тіпъріреа ачестѫĭ dікціонарїѫ цермано-ромънѫ ѧнтр'о епохъ, пе кънdѫ сімцѫлѫ пострѫ не спѫнеа къ, déкъ dела пенѫмърателе ші мѫлтѫ апъсътóреле пóстре окѫпъціѫнї ѧн сфера ѧнтрѫ кареа не афлъмѫ, не маĭ ръмънеа óре лібере ѧнкъ ші пентрѫ скрісѫ ші тіпъріт̆ de кърцї, апоĭ ні с'ар фі кѫвенітѫ а не окѫпа кѫ орї че алтъ карте, dекътѫ кѫ ѫнѫ dікціонарїѫ цермано-ромънѫ, dеспре каре се потеа пресѫпѫне ѫшорѫ, къ ачелашї требѫеа съ фіе компѫсѫ ші піпъітѫ, атътѫ de біне прекътѫ съ не пóтъ репресѫнта лімба пóстръ ла пѫблікѫлѫ челѫ маре алѫ Церманіеї ѧнтрѫ тóтъ авѫціа ші фрѫмсеца са de астъzї, нѫ нѫмаї de вокабѫле, чі ші тотѫ-одатъ de idiotismї ші фрасе кѫлесе ші репродѫсе ѧнтокма прекѫмѫ ле чере ценіѫлѫ лімбеї. О проблемъ ачéста, ла а къреї *деслегаре* кредеамѫ къ се череа кѫ тотѫлѫ алте пѫтерї, прекѫмѫ ші ѫнѫ шірѫ de анї. Маї ѧн скѫртѫ, ноĭ амѫ фостѫ кѫ атътѫ маї пѫцінѫ аплекацї а ѧнтрепрінde токма пе тімпѫлѫ кънdѫ амѫ ѧнтрепрінсѫ компѫнереа ачестѫĭ dікціонарїѫ (Марціѫ 1852), кѫ кътѫ вedeамѫ, къ de о парте апѫкасе а се тіпъріѧн Брашовѫ Вокабѫларїѫлѫ ромъно-цермаnѫ алѫ Dлѫї Andреїѫ Ісер (цермаnѫ de наштере), кѫмѫ ші патрѫ кóле din вокабѫларїѫлѫ d-сале цермано-ромънѫ ѧнкъ пела 1848 аічї ѧн тіпографіа dлѫї Іоанѫ Gött, прін кареле ера съ се ші контінѫе тіпъріреа лѫї; еаръ de алтъ парте се ѧнштіінцасе ші ешіреа ла лѫмінъ а Вокабѫларїѫлѫї цермано-ромънѫ, компѫсѫ кѫ мѫлтъ остенéлъ de ръпос. професорѫ de фісікъ Dр. Теодорѫ Стаматі ѧн Іашї. Орїчіне пѫтеа сокоті, кѫмкъ ачестеа dóъ dікціонарії deокамdатъ ворѫ ѧndестѫла черінцеле пѫблікѫлѫї ші къ ар фі de прісосѫ а маї фаче конкѫрінцъ ѧнкъ ші кѫ ѫнѫ алѫ треїлеа пе ѫнѫ тімпѫ, кънdѫ тотѫ кѫмпѫлѫ літератѫреї пóстре семъна а фі пъръсітѫ de кѫлтівъторії еї парте dісгѫстацї профѫndѫ, парте кѫфѫndацї кѫ тотѫлѫ ѧн гріцеле віецеї.

Digitized by Google

Кȣ тóте ачестеа пȣ штімȣ кȣмȣ требȣі съ се ѧмплінéскъ ші астъdатъ асȣпръне ȣнȣ капріцȣ алȣ ȣрсітеї. Dn. Ісер скрісе dела Бȣкȣрештї, ка манȣскріптȣлȣ dікціонарїȣлȣї съȣ съ се іа din мъна сȣсȣ нȣмітȣлȣї тіпографȣ; dȣпъ ачееа ѧлȣ вънdȣ пе ачелаш Dлȣї Рȣdолфȣ Оргіdанȣ кȣ кондіціȣне ка dлȣї съ'лȣ dеа ла тіпарȣ. Dn. Р. Оргіdанȣ трімісе ачелȣ манȣскріптȣ ѧн а. 1851 ла Сібіїȣ кътръ DDнії Паȣлȣ Васіч, Флоріанȣ Аронȣ ші Андреїȣ Мȣръшанȣ кȣ ачеа рȣгаре, ка ddлорȣ съ біневоіéскъ а'лȣ сȣпȣне ла о реченсіȣне філолоцікъ. Dȣпъ кътева лȣнї манȣскріптȣлȣ се рентóрсе dела сȣсȣ нȣміцїї поштрії амічї кȣ ачеа ȣнікъ рефлесіȣне, ка déкъ Dn. Оргіdанȣ ръмъне статорнікȣ пе лънгъ скопȣлȣ dе а тіпъріdесȣ атінсȣлȣ dікціонарїȣ, съ ѧнdȣплече маї ънтеїȣ пе ȣнȣлȣ din сȣбскрішії а'ї фаче мъкар о коректȣръ пътрȣнzетóре. Ашеа манȣскріптȣлȣ кънȣ ѧн мъна лȣї Г. Баріцȣ, кареле кассъ челе патрȣ кóле тіпъріте ла 1848, dȣпъ ачееа ѧнчепȣ а кореце пекътȣ ѧлȣ сȣферіа марцініле манȣскріптȣлȣї ші ретіпъріе челе dінтъї dóъ кóле. Dінтрȣ атъта кȣноскȣ ші еdіторȣлȣ, къ ар фі мȣлтȣ маї фолосіторȣ а dелътȣра тотȣ манȣскріптȣлȣ ші а компȣне dікціонарїȣлȣ din ноȣ, ѧнсъ фъръ а маї стріка ші а dóа óръ челе dóъ кóле тіпъріте. Dечї dлȣї рентóрсе манȣскріптȣлȣ аȣкторȣлȣї съȣ; еаръ кȣ ноі пъші ла ѧнвоіéлъ нóъ.

Ачестеа аȣ фостȣ dе ліпсъ а се премітe din маї мȣлте каȣсе, еаръ маї вжртосȣ пентрȣ ка съ се кȣнóскъ, кȣмікъ прін челе dóъ кóле нȣмаї коресе dȣпъ пȣтінцъ, еаръ пȣ компȣсе dе ноі, метоdа компȣнереї dікціонарїȣлȣї ѧшї лȣасе ȣнȣ dрȣмȣ, dела каре не ера преа песте мънъ а не абате dȣпъ кȣмȣ амȣ фі воітȣ, маї ѧнколо, къ ценȣріле нȣмелорȣ нефіindȣ афінте ѧн манȣскріптȣлȣ Dлȣї Ісер, ла партеа ромънéскъ, нічї нóъ нȣ не маї вені а ле алътȣра, чееа че ѧнсъ пȣ кредемȣ съ сміптéскъ ѧнтрȣ німіка пе ѧнтребȣіторȣлȣ ачестȣї dікціонарїȣ, кареле din гръматіка ромънъ ва фі афлатȣ мъкар нȣмаї атъта, къ регȣлеле dеспре ценȣріле нȣмелорȣ ла лімба ромънéскъ сȣнт челе маї нȣціне ші маї сімпле din лȣме, кънї еле се ѧнторкȣ маї мȣлт нȣмаї не лънгъ терміпъціȣніле ȣ, ъ, е. Кȣ тóте ачестеа кънdȣ ар фі съ éсъ о а dóа еdіціȣне а ачестȣї dікціонарїȣ, н'амȣ лінсі а афіне ші ценȣріле пентрȣ маї мȣлтъ ѧнdемънъ а ѧнчепъторілорȣ стръінї.

Ѧнтр'ачееа проблема нóстръ прінчіпалъ пе кареа не пронȣсерътȣ а о dеслега ѧнтрȣ ачестȣ dікціонарїȣ ші ла каре сȣпȣсерътȣ пе тóте челелалте, а фостȣ ка, не лънгъ кȣлецереа не кътȣ с'а потȣтȣ ѧн кȣрсȣ dе $2^3/_4$ анї маї стȣdіóсъ а порбелорȣ сéȣ аdекъ а матеріалȣлȣї лімбеї съ аdȣнъмȣ ѧнкъ ші

Digitized by Google

din idiotismii limbei, ne kătă se nóte mai mulți fără o pré mulță amkărkare ші skumpire a kărții, că repродъчетă fraseле пertane kă frase krată rotъnești. O amtrepriсъ ачésta, a kărei deslegare nóă ni se păré a fi de чea mai mare amsemnătate пentrъ toți ачeiа, karii aă de a tradъче din limba пertanъ amn чea rotъnъ, kă atătă mai вărtosă, kă kătă пenimă ачesторă dóă limbi este fórte strъinъ unmă de altmă, prekumă despre ачestă adevărъ se nóte konвinge orі kare ва fi avută okasiune de a tradъче mъkar unъ singurъ paragrafъ din пertana amtrъ a nóstrъ. Mai вărtosă жenimea skolastikъ simte ачestă rъă ne totă timpulă ші amă simte ma greў dekătă la amвъцareа orі kărei limbі din чele kultivate evropene, prekumă este italiana, franцeza, spanióla, kiară ші englezéska. Din zeче frase пertane avia veї afla una, ne kareа съ o poці tradъче rotъnește din kuvъntă amn kuvъntă, fără a skălчіé ші a strika totă amцelesulă, kumă ші a vătъma sъtosulă asъză amn modulă чelă mai neplъkută; kundă din kontră tradъчereа din italieneште orі franцozeште пentrъ rotъnă este numai o жokăriъ ne lъngă чea пertanъ. Deчі era ші este o trebuinцъ imperativă пentrъ noі, ka rotъnulă la tradъчereа din пertana sъ'ші konóskă fórte вine idiotismii limbei sale, пentrъ ka съ nu ші o dea жertfъ, чі съ tradъkъ kă frase koresпunzetóre пenimei limbei sale, prekumă face francezulă, italianulă ш. a., kundă se amkă a tradъче din altъ limbъ ші amume din пertana. — De ne-amă amвinsă noі ачestă skopă, de amă arătată kъ limba rotъnъ este kъpace de a repродъче orі че idéъ, orі че frasъ, idiotismă, proverbă strъinъ kă altele koresпunzetóre krată rotъneștі, lъsъmă amn жdeкata kritičiloră atătă konпaцionalі kătă ші strъinі. Destulă kъ noі fъkrъtămă ачéstъ cerkare kă limba пertanъ чe treче de una din чele mai amвrъцite; n'amă denвsă amcă amn totă timpulă ачesta francolonia пertano-italianъ din mъnъ, пentrъ ka съ ne konвinцetă ші ne kalea ачésta, пъn la чe gradă limba rotъnъ se nóte amвrъцi amn tótъ privinца ші totădeauna amn konformitate kă пenimă ei.

Amn ачeea чe se цine dintr'o parte de amвrъцireа limbei rotъne prin kuvinte adunate, numaі din tóte provinцiile rotъneștі, чі ші dupъ unіі skriitorі mai vechі, céă ші nъsmitе dupъ analoгiъ, nu ne amdoiesъmă amtrъ nimika a ne цiné de retъlele strъvechiulă Kvintiliană*), kumă ші de esчepцiunile ші

*) De Institutione oratoria, C VI. Sermo constat ratione, vetustate, auctoritate, consvetudine. Rationem praestat praecipue analogia, non nunquam et etymologia.

класселе лăї чеде дпцелепте.*) — Дптрă пъстрареа сéă штерцереа ворбелорă стрăіне аскăлтаръмă тотă пе ачелă dаскълă маре.**) Nă есте рăшіне пічі семнă de съръчіъ а пъстра о сăмъ óрекаре de кăвінте стрăіне, каре de маї мълте вéкърї с'аă префъкътă дп карпеа ші дп съпцеле нострă ашеа, дпкътă ачелеашї факă парте есінціалъ din матеріалăлă лімбеї, nam et confessis quoque graecis utimur verbis, ubi nostra desunt, sicut illi a nobis non nunquam mutuantur; есте дпсъ атъtă маї дпжосіторă а пă шті съ торпї кăвънтăлă стрăінă дп фортеле тале, съ пă'лă ашезї ла локăлă sиde і се кăвіне лăї din патръ'ї. Аă дпсашї лімба цертапъ пă аре еа атъtea тіїde кăвінте дпвъскăте дптрăпса din алте лімбї кă тотăлă стрăіне? — De алтъ парте тотă че е стрăінă, de каре пе пътемă ліпсі Фъръ пічі о сміптélъ, пе амă сілітă а штерце сéă челă пъцінă а ле дптрекіде дп парептесе, цептрă ка маї тързіă съ се делътăре кă тотăлă.

Аічї дпсъ пă потемă траце de ажăнсă чеа маї аціптатъ лăреаміпте а дпчепъторілорă, ка Фъръ о стрăпсъ есатепаре шї черчетаре дп тóте лімбеле latino-romaniче пічї одатъ съ пă гръвéскъ а репътера кăтаре кăвінте дптре чеде стрăіне, пептрăкъ алтміптреа каре тіпърă пекăпоскъторă de лімбеле Францеса ші italiana пă ва Фі аплекатă а крede спре ес., кăткъ кочіерă, лъкатă ш. а. пă ар Фі маґіаре, дéкъ пă ва афла къ Францезăлă зіче cocher, loquet. Токта пептрă ачéста пої ла о сăмъ de вокабăле, каре нъпъ акăмă се цінеа de кътръ мълцї сéă стрăіне сéă кă тотăлă пекăпоскăте, афлъндăле дп лімбеле italiana ші Францеза ле арътаръмă котăна оріціне дп парептесе. — Че се атінце de гречісмї, тóте кăвінтеле гречештї дпвъскăте din стрăвекіме, прекăмă: дрăмă, темеї, корабіъ ш. а. ле сокотімă de пропріетате а нóстръ, ка ші кале, Фіндъмăнтă, наіе; еаръ кăвінтеле гречештї нóъ дптрăдăсе дп Прінчіпате дпadінсă пептрă ка съ пі се дптъпече лімба, прекăмă с'а дптămплатă прін терміполоціа бісерічéскъ ші dікастеріалъ славікъ, ле депъртаръмă кă тотăлă. — Терміполоціа штііпцелорă ші а артелорă Фіе ачеea гречéскъ,

---

Vetera majestas quaedam et ut ita dixerim, religio commendat. Auctoritas ab oratoribus, vel historicis peti solet . . . . . .

*) Sed meminerimus, non per omnia duci posse analogiae rationem, cum sibi ipsa plurimis in locis repugnet (Ibidem). Item: Non enim, cum primum fingerentur homines, analogia demissa coelo formam loquendi dedit, sed inventa est postquam loquebantur, et notatum in sermone, quid quo modo caderet. — Et: Nihil est odiosius affectatione. — Fuerit pene ridiculum malle sermonem quem locuti sunt homines, quam quem loquantur (Idem).

**) Verba aut latina aut peregrina sunt. Peregrina nobis ex omnibus prope dixerim gentibus, ut homines, ut instituta etiam multa venerunt.

by Google

фіе латінъ, о пъстраръмѫ кам ашеа прекѫмѫ о аре лімба італіанъ.

Амѫ лѫатѫ din лімбеле латіно-романе нѫмаї атътеа кѫвінте ші маї вѫртосѫ ръдъчінї, пе къте сімцірътмѫ къ амѫ авеа неапъратъ требѫінцъ пентрѫ ка съ се пóтъ спріма орї ші че ideъ ѧн лімба нóстръ; еаръ de грътъdітѫра сіноnімелорѫ, каре dела о месѫръ ѧн сѫсѫ маї мѫлтѫ ѧнтѫнекъ лімба dекътѫ о ажѫтъ, не амѫ ферітѫ кѫ атътѫ маї вѫртосѫ, кѫ кътѫ ѧн прівінца ачéста не конвінсесеръмѫ de adевърѫлѫ кѫвінтелорѫ „Інстітѫтѫлѫї de Франца“ афлътóре ѧн префаца Dікціонарїѫлѫ академіеї францозештї, кѫмкъ орї че еспресіѫне нóъ, каре нѫ кѫпрінde о ideъ нóъ, есте маї мѫлтѫ ѧнкъркътѫръ ѫржчóсъ, dекътѫ авѫціъ а лімбеї.*) Маї ѧн скѫртѫ, чітіторѫлѫ се ва конвінце, къ кѫлегъndѫ тóтъ сѫма кѫвінтелорѫ романо-латіне прімітe ѧн ачестѫ dікціонарїѫ ка нóъ, ачееашї é мѫлтѫ маї пѫцінъ dекътѫ стръінісмеле кѫ каре е ѧнкъркатъ лімба церманъ ші къ ачелеашї сѫнт нѫмаї атътеа, пе къте амѫ обсерватѫ пънъ акѫмѫ, къ лаmѫра літераторілорѫ ноштрії контімпѫранї с'а възѫтѫ сéѫ сіліцї сéѫ ѧndemnацї de але прімі ѧн скріеріле сале, din каре апої се ші пъскѫ óрешкѫмѫ о dатінъ. **)

Din кѫвінтеле векї, сéѫ кѫмѫ ле нѫмімѫ обсолете, амѫ кѫлесѫ ла къте амѫ пѫтѫтѫ ажѫнце de 24 анї dекъndѫ не стѫdіемѫ лімба, пе алтеле еаръшї ле dелътѫраръмѫ ѧнadінсѫ, din каѫсъ къ ні се пърѫръ прé прóсте, чееа че фъкѫръмѫ ші ла партеа церманъ ічї коло. ***) Ѧн маї мѫлте ѧнсъ н'амѫ воітѫ а превені гѫстѫлѫ пѫблікѫлѫї алесѫ ші ѧнzестратѫ кѫ аѫzѫлѫ вѫнѫ, чі пѫсеръмѫ ѫнеле кѫвінте, dеспре алѫ кърорѫ вііторѫ ноі ѧншіне ерамѫ ла ѧndоіéлъ. Ла кѫлецереа провінчіалісмілорѫ не ажѫтаръмѫ ші кѫ Вокабѫларіѫлѫ Амікѫлѫї Т. Стаматі прé біне.

Ѧнтрѫ тóте амѫ фостѫ кѫ лѫареамінте ка съ респептъмѫ регѫларітатеа гръматікалъ ѧн компѫнереа фраселорѫ, нѫ амѫ фостѫ ѧнсъ прé рігѫрошї, non descendimus in hanc rerum tenuitatem, чі ѧн прівінца ачéста амѫ аштептатѫ ші dела тімпѫ, маї вѫртосѫ кънdѫ е штіѫтѫ, къ гръматіка de ші есте „фѫndаментѫлѫ ораторіеї,“ еа ѧнсъ ѧн мѫлте прівінце тотѫ ръмъне „un chiffre de convention.“

---

*) Tout expression nouvelle qui n'est pas le nom propre d' un objet nouveau, est un surcharge plutot q'une richesse etc.

**) Пентрѫкъ: Consvetudinem sermonis vocabo consensum eruditorum, sicut vivendi consensum bonorum. Quintil. L. I. C. VI.

***) Пентрѫкъ: Abolita atque abrogata retinere, insolentiae est et frivolae in parvis jactantiae. Idem.

Digitized by Google

Ѧн прівінца ортографіеї пъzіте de noї обсервъмъ нъмаї атъта, къ ѧн прімеле dóъ кóле ортографіа нъ есте а нóстръ; еаръ маї dепарте амъ пърчесъ а пъzі стрѫнсъ тóте регълеле ортографіче, deспре каре нъ а маї ръмасъ локъ de dіспътъ; ѧнтръ алтеле не амъ ърматъ пърерілоръ нóстре indiвidъале; ѧн врео dóъ треї пънтърї ѧнсъ нъ амъ пъzітъ врео регълъ рігорóсъ, чі амъ ръмасъ неърмътареці пънъ ла алтъ окасіъне, din каъсъ къ dъпъче ші ортографіа есте сънъсъ ла ѧнвоіелї *), noї нъ маї авеамъ къndъ съ аштептъмъ ѧнвоіреа тътъроръ; маї сънт еаръші алтеле, пе каре noї нъ пъсеръмъ врeънъ прецъ маре, чі сокотіръмъ къмкъ, haec jam inter ipsas ineptias evanuerunt (Quintil. L. I. C. VII). Déкъ класічії романї ѧн вéкълъ de аъръ алъ літератъреї лоръ аъ несокотітъ ънеле diферінце ортографіче, ка optimus et optumus, quotidie et cotidie, obtineo et optineo, caussa, causa, cassus, casus, divissio et divisio, here et heri, vorsus et versus, sibe et sibi, quase et quasi, ae et ai, is et eis ѧн ценітівї, ші о міїе алтеле; déкъ еї аъ цінътъ съте de анї ла ѧndoiéлъ пе C, Q et K, I et J, X et Cs, V et U, апої пентръче съ фімъ noї ѧн лъкрърї маї мърънте маї пedанцї dекътъ латінії, елінії ші тóте нацiъніле moderne лъminate? Съ не ферімъ ка de мóрте а нъ пънгърі натъра, ценіълъ, стръктъра інтернъ а лімбеї; еаръ престе ънеле diферінце ъшореле пътемъ трече фъръ нічї о вътъмаре. Noї de есемплъ din терminъцiъніле оръ ші орїъ, ілъ ші еръ, цiъне ші чъне астъdатъ прімірътъ къndъ пе ънеле къndъ пе алтеле; амъ ѧнтродъсъ ънеорї ші dъплекареа консънътóрелоръ, ѧнсъ нъмаї ла ънеле къвінте каре се ѧнчепъ къ препъсецiънї. Чі deспре тóте ачестеа се пóте zіче къ тотъ dрептълъ: adhuc sub judíce lis est; престе ачéста кредінца нóстръ есте, къ ші ѧн прівінца ачелорашї не вомъ ѧнвоі песте пъцінъ, фъръ а перde zечї de анї къ dіспъте сечї.

Престе тотъ ворбіndъ, не сънънемъ бъкърошї ла крітіка dірéптъ а бърбацілоръ de літере, ба ѧї ръгъмъ ка съ'шї маніфестеzе опініънеа dлоръ асъпра лъкръреї нóстре; ле черемъ ѧнсъ тотъ одатъ, ка съ віневоіéскъ а пъне ла къмпънъ ші скърцімеа тімпълъї ші греъ апъсътóреле ѧмпрецїърърї, ѧнтръ каре noї амъ фостъ ѧndemнацї а компъне ачестъ Dікціонарїъ, прекъмъ ші къноскътълъ: Si quem dira manet sententia judicis olim, . . lexica conscribat. . .

Аъкторії.

---

*) Verum ortographia quoque consvetudini servit, ideoque saepe mutata est . . Nam illa vetustissima transeo tempora, quibus et pauciores literae, nec similes his nostris earum formae fuerunt et vis quoque diversa. Quintilianus L. I. C. VII.

Digitized by Google

Есплікъцiѹнї de прескѹртърї.

a	семнiфiкъ	ажектiвѹ.
ad.	„	adвербѹ.
a. шi ad.	„	ажектiвѹ шi adвербѹ.
ad.	„	adекъ.
con. conj.	„	конжѹнкцiѹне.
f.	„	фемiнiмѹ.
int.	„	iнтержекцiѹне.
m.	„	маскѹлiнѹ.
n.	„	неѹтрѹ.
num.	„	нѹмералѹ.
ord.	„	ordiналѹ.
part.	„	партiчiпiѹ.
pl.	„	плѹралѹ.
praep.	„	препѹсъцiѹне.
pron.	„	пронѹме.
v.	„	вербѹ.
v. a.	„	вербѹ актiвѹ.
v. n.	„	вербѹ неѹтрѹ.
алц.	„	алцебръ.
anat.	„	anatomiъ.
арк. арх.	„	аркiтектѹръ.
астрон.	„	астрономiъ.
бот.	„	ботанiкъ.
в.	„	вezї.
въпът.	„	въпъторiъ.
грам.	„	граматiкъ.
цеом.	„	цеометрiъ.
iт. iтал.	„	iталiанъ.
кем.	„	кемiъ.
ком.	„	комерцѹ; комѹнѹ.
лът.	„	лътiнеште.
мар.	„	марiцъ.
маг.	„	магiареште.
med. medíч.	„	mediчiнъ.
мiл.	„	мiлiтърiъ.
min.	„	мiнералоцiъ.
мiт.	„	мiтолоцiъ.
мѹс.	„	мѹсiкъ.
опт.	„	оптiкъ.

Digitized by Google

Пп.	сетпіфікъ	пріпчіпате.
пров.	„	провервѣ.
рот. тѫпт.	„	ротъпї тѫптепї.
слав.	„	славопістѣ.
тіпогр.	„	тїпографіъ.
фіг.	„	фігѫратѣ.
форт.	„	фортіфікъцiѫпе.
фр. франц.	„	францоzістѣ. францоzеште.
шчл.	„	ші челелалте.

Digitized by Google

Кꙋ ешіреа ачестꙋї томꙋ de Dікціонарїꙋ ѧн локꙋ de орї че алтъ прекꙋвънтаре премітемꙋ ла кꙋноштінца опораверꙋлꙋї пꙋблікꙋ пꙋмаї атъта, къ о прекꙋвънтаре, ѧнтрꙋ каре не вомꙋ da кꙋвінтеле пентрꙋ тóтъ метоda че амꙋ ꙋрматꙋ ѧнтрꙋ компꙋнереа ачестꙋї Dікціонарїꙋ, ва еші deodатъ кꙋ томꙋлꙋ П-леа, кънdꙋ апої DDнії абонацї ѧнгріжіndꙋ а лега ътвеле томꙋрї кꙋ табле тарї, о ворꙋ пꙋне ѧн фрꙋнтеа ачестꙋї томꙋ І. — Тотꙋ кꙋ ачеа окасіꙋнеа се ва пꙋтеа deтермінa маї біне ші нꙋмерꙋл літерелор къте аꙋ съ інтре ѧн том. І. ші къте съ ръмънъ пе ал Плеа, din каꙋсъ къ Dікціонарїꙋл пострꙋ есе мꙋлтꙋ маї волꙋміносꙋ dекътꙋ амꙋ пꙋтꙋтꙋ ноі ѧншіне прекалкꙋла кꙋ ѧнчепꙋтꙋл компꙋнерії ачелꙋїаш; іаръ крештереа лꙋї атърнъ маї вѫртосꙋ dела авꙋціа ші тесаꙋрꙋл лімбеї, каре пе zі че мерце се dескопере ші се dесвóлтъ сꙋпт кondеїꙋл челорꙋ че о траттézъ, ѧнтр'ꙋнꙋ modꙋ кꙋ тотꙋл ѧмбꙋкꙋръторїꙋ ші фъръ а фаче чеа маї пꙋцінъ сілъ ценіꙋлꙋї ачестеї лімве фрꙋмóсе.

Прецꙋл ачестꙋї Dікціонарїꙋ есте 4 ф. м. к. (12 dóъzeчерї) пентрꙋ DDнії препꙋмеранцї; іаръ апої ѧndатъ че ва лъса тіпарꙋл і се ва dефіце пе 5 ф. м. к. пестръмꙋтатꙋ.

Dікціонарїꙋл пострꙋ се пóте траце прін орї каре лібръріъ *солідъ din тóтъ* монархіа deadрентꙋл dела D. Editорꙋ.

Г. БАРІЦꙊ. Г. МꙊNТЕАNꙊ.

Digitized by Google

Digitized by Google

A.

A, litera dintâiŭ din Alfabetŭ.
Aak, f., dințe, șeiкъ ne Pinŭ.
Aal, m., хелŭ, фъcapiъ, ціnapiъ, mъpeн, anțiлъ, (ъn peшte ka шepпeлe).
Aalbeere, f., коакъзъ neагръ.
Aalbeerſtrauch, m., коакълъ ne каре ce фак коакъзеле negре.
Aalen, v., npindŭ фъcapi.
Aalfang, m., пескъitъ фъcapiлор.
Aalgabel f., Aalpricke f., Aalſtecher m., остіŭ, фъркълцъ къ треі dinți de npincŭ пешті.
Aalgrundel, f., плевъшкъ, върлъгъ, ъn фелŭ de пеште алвŭ ші мікŭ.
Aalhalter, Aalkaſten, Aalteich, m., лак, хелештеŭ de фъcapi.
Aalkirſche, f., чіреашъ сълватікъ.
Aalraupe, f., міхалцŭ, міхóлъ, moлашŭ.
Aalſtreif, Aalſtrich, m., dъnгъ, тръcъръ neагръ ne cпinареа калълъі.
Aalweҳr, f., леасъ, лnгръditъръ, стрънгъ ла гъра ънъі лакŭ, ка съ ıs скапе пештеле.
Aar, m., вълтърŭ, пасъре ръпітóре.
Aaron, m., o плапть: пічорлı вінелнı.
Aas, n., кадаврŭ, стървŭ, мортъчне, хоітŭ; въвоіъ; тотеалъ; гънъдътъръ.
Aaſen, v., ла вънъторі: a паште; пътрескŭ ne ънъі каре пъ штіе cінгър съ тънъче; adътънескŭ, ътъцескŭ, лпшелŭ, къ тотеалъ; кърпосескŭ, кърълцŭ пieлea de карне, дескърпескŭ.
Aasblatter, върсатŭ пътросŭ.
Aasfliege, f., тъскъ, каре ce пътреште din мортъчне.
Aasfräßig, adj., лакотŭ de мортъчне.
Aasgeier, m., ълеŭ каре ce пътреште къ мортъчне.
Aasgeſtank, m., пътоаре de мортъчне.
Aasgrube, f., гроапъ пентръ мортъчні.
Aaſig, adj., кадавросŭ, че ce ціне de кадаврŭ.
Aaskäfer, m., гъndакŭ de мортъчне.
Aaskopf, m., капŭ de воŭ, капŭ de вербече.
Aaßung, f., пъшпеа черві лор.
Ab, adv., жос; cінгър a раре opi ce лптребіе, dar лптребнат къ алте ворве, лncemneazъ o deпъртаре, despъrțiре, мікшорare, саŭ іспръвіре.
Abaaſen, v., в. aaſen.
Abächzen, ſich, v., мъ трекŭ, апъп, морІъ къ цеметŭ.
Abäckern, v., рънŭ, спаргŭ пъмънтŭ къ аратрлı; рънŭ din локлı алтъіа; къ арътъръ плътеск o daторіъ.
Abänderlich, adj., скімвъторіŭ, префъкъторіŭ; ла граматікъ ъn кълпт каре ce пóte deкlina, скімва.
Abänderu, v., скімвŭ, префакŭ; deклінŭ, dъnъ граматікъ.
Abänderung, f., скімвътъръ, префъкътъръ; деклінареа, плекареа кълнтелор.
Abängſtigen, v., ſich, мъ лпфрікŭ, мъ спаріъ, морІъ de фрікъ.
Abängſtigung, f., лпфрікошаре, търбъраре a спірітълı.
Abarbeiten, v., ſich, остепескŭ de лъкраре; eine Schuld abarbeiten, къ лъкраре плътескŭ o daторіе; прелъкръ, десфакŭ, точескŭ (o секъре).

Digitized by Google

Abarbeitung, f., остепеалъ de лъкраре; лъкраре пентръ плата даторіілор.

Abart, f., корчітъръ, соїъ деџенератъ, бастардъ, варіъ.

Abarten, v., деџенерez, бастардez, стрік натъра.

Abartung, f., бастардаре, стрікареа натъреї, деџенераціъне.

Abäschern, v., фрекъ къ чепъшъ; sich, мъ остепеск къ лъкръ.

Abäßen, v., мъпкъ мъгърї саъ фрънze de копачї.

Abästen, v., десръмъръ, рънъ ръмъріле арборелъї.

Abätzen, v., сапъ, скот чева дела ъп лъкръ къ апъ таре, корродъ (арама).

Abbacken, v., кокъ (пъпе).

Abbaden, v., скалд, спъл.

Abbalgen, v., в. abhäuten.

Abbarbieren, v., рад пъръл сеаъ барва.

Abbauen, v., дърѫм, ѫпкеїъ лъкръл, кънд о бае, о minъ пъ маї дъ nimікъ; dedъкъ, depівъ, скъргъ апеле.

Abbäumen, v., десфъшъръ.

Abbe, m., авъ, ават.

Abbeeren, v., кълег, стръжескъ бо́беле de стръгъре; скътъръ семінцеле dintре планте.

Abbeißen, v., мъшкъ жос.

Abbeizen, v., в. abätzen.

Abbekommen, къштігъ, довъndескъ чева прін остепеалъ.

Abberufen, v., рекїъмъ.

Abbestellen, v., контрамандъ, ѫпторкъ, ревокъ, ретрагъ, реіаъ (о порънкъ).

Abbestellung, f., контрамандатъ, контраорdinъ, релъареа, опріреа (ъпеї комісіънї).

Abbeten, v., капът ертаре прін ръгъчъне, zікъ ръгъчъне.

Abbetteln, v., довъndеск чершіndъ, чершескъ, каліческ.

Abbezahlen, v., плътеск ѫпчетъ ѫпчетъ; а конто.

Abbiegen, v., decdoieск, мъ ѫпторк de латъре, аватъ ла о парте, мъ плек.

Abbild, n., копіъ (de пе ъп портретъ).

Abbilden, v., decemnъ, декопіеzъ портретъл; deскріъ къ віошіъ.

Abbildung, f., ікóпъ, портретъ, zъгръвітъръ.

Abbinden, v., деслег; ein Faß, черкъеск ъп бътоїъ.

Abbiß, m., мъшкътъръ; о плаптъ: мъшкатъ de дракъ.

Abbitte, f., черереа de ертъчъне.

Abbitten, v., черъ ертъчъне, пардонъ.

Abblasen, v., съфлъ жос, тръмбітъ (ла въпъторї).

Abblatten, v., десфрънzескъ, къръцъ, стръжескъ фрънzеле.

Abblättern, v., в. abblatten.

Abbläuen, v., бъкісеzъ, бъхъеск; десвінецеzъ, десалвъстреzъ.

Abbleichen, ѫппълбескъ.

Abblühen, v., кадъ флоріле дела копачї.

Abblüthen, v., десфлореск, іаъ флоріле дела копачї.

Abbohren, v., пътрънdъ къ сфредерітъл.

Abborgen, v., іаъ ѫмпръмът.

Abbosen, v., а остепі de мъніъ.

Abbrand, m., деарсъръ, скъdереа ла топіреа металълъї.

Abbraten, v., фрігъ деплінъ, de тотъ.

Abbrauen, v., фербъ береа деплінъ.

Abbrausen, v., ѫпчетъ а фіерве, се zіче пентръ він ноъ.

Abbrechen, v., рънъ, сфармъ, доборъ, дърѫм, о касъ; рънъ жос о флоре; опреск, таїъ din прец; таїъ къвъптъл.

Abbrechung, f., дърѫмаре; рънпере; тъіаре din прец; тъіаре а къвъптълъї.

Abbrennen, v., пърлеск; арd; се стінце фокъл, das Feuer brennt ab; eine Kanone abbrennen, дескаркъ ъп тънъ.

Abbreviatur, f., абревіатъръ, скъртътъръ ла скріс прін скóтереа ъпор літере.

Abbreviren, v., прескъртъ.

Abbringen, v., den Schmutz, къ-

Digitized by Google

рѫцѣ, даѣ жос мънжітъра; decoйinцez, стрік о datinъ, ѕn дaвѫцѣ — eine Gewohnheit; — von der Meinung, дпторк dela нърере.

Abdringung, f., deѕ Schmutzes, къръцipea мънжітърeї; einer Gewohnheit, decoйinцapea, стрікapea de datinъ; von einer Meinung, aватере, дпторчере dela о нърере.

Abdröckeln, v., в. bröckeln.

Abdruch, m., рѕитъръ, сѣрътътъръ, сѫdere din кът ар авea чinева a da, dazпъ, detpaцere (дп oпópe).

Abdrühen, v., опъреск, чѕпелѣ.

Abdürden, v., deскаркѣ.

Abdürften, v., перйѣ.

Abdüßen, v., спъл пекателе прinтр'о кѣinцъ.

Abcbuch, n., авecedap.

Abcopiren, v., декопіezѣ, прескрйѣ.

Abcſchütz, m., школар de авчdapіѣ, авечістѣ, дпчепъторіѣ.

Abdachen, v., deскоперіѣ (о кась), пръвъліѣ, атърпѣ, дпкліпѣ (de вале).

Abdachung, f., плекаре din сѕс дп жос, deскоперітъръ, пръвълакѣ.

Abdämmen, v., iezeскѣ, опрескѣ апа прin о iezътъръ.

Abdampfen, v., аборeск, прefак дп аборі.

Abdanken, v., мъ ретрагѣ din о deperътopіъ; dimitѣ пе чinева, дl даѣ dрѫmъл; авzікѣ, мъ латѣk (de о коpóпъ).

Abdankung, f., dimicіѕne din deperътopіъ; авdікъціѕne.

Abdarben, ſich, v., мъ лiпceскѣ, крѫцѣ, нъстрezѣ, тръгъndѣmі dela гъръ.

Abdecken, v., deскоперѣ; den Tiſch, рѣdik вѣкателе dѣпъ maсъ; ein Vieh, decпоіѣ, велескѣ о вітъ, о мортъчѕне.

Abdecker, m., в. Schinder.

Abdeckerei, f., вeліторіѣ de мортъчѕпі.

Abdienen, v., щервескѣ (слѫжескѣ) пептрѕ о datopіъ; щервескѣ нъп' ла . тepмінѣ; дпгpoшѣ прin фервере о хeaмъ (дп (хeміъ).

Abdingen, v., рѕпѣ din прецѣл токмелеї, сватѣ.

Abdiſputiren, v., dicпѕтѣ, мъ чертѣ дп контра нърерії кѣіва, dicпѕтѣnd сторк алтъ нърере.

Abdocken, deсфъшкрѣ, decвъліѣ(мънzъ, фѕпіъ).

Abdorren, v., мъ зскѣ.

Abdörren, v., зскѣ чева.

Abdörrofen, зскътóріъ (лосаіцъ).

Abdrängen, pe'mпinгѣ, апѕкѣ ѕn локѣ.

Abdrechſeln, v., ротѕnzeск кѣ стрѫгѣл, стрѫгѣескѣ.

Abdrehen, v., decсѕческ, стpіпѣ, decторкѣ; den Hals abdrehen, сѕческ гѫтѣл.

Abdreſchen, v., дпвѫтѣеск, треіерѣ; дпчетѣ a дпвѫлъті; ватѣ, фрекѣ, къфъліѣ пе чinева.

Abdrieſeln, v., deсфірѣ, decтpeпцѣескѣ.

Abdrillen, v., einem etwas — a dobъндi прin рѫгъminte.

Abdringen, v., скотѣ, сторкѣ, іаѣ прin сілъ.

Abdringung, f., скóтере, dobъндipe прin сілъ.

Abdrohen, v., скот чева прin amepinцare.

Abdruck, m., modelѣ, ексетпляріѣ; копіѣ, провъ ѕбатъ кѣ тіпаріѣ.

Abdrucken, v., тіпъреск; декопіѣ; апѣсѣ сіцілѣ (печетеа).

Abdrücken, v., словod чева прin апѣсаре; das Herz abdrücken, дmі рѕпе inimъ; ein Gewehr, deскаркѣ пѕшкъ; іаѣ чева прin сілъ.

Abdrückung, f., словozipe прin апѣсаре; des Herzens, рѣпере de inimъ; des Gewehres, deскъркътъръ de пѕшкъ; ѕзаре прin сілъ.

Abdunkeln, v., колорескѣ, въпсескѣ чева маі дпкісѣ, маі дптѕпекос.

Abdunſten, v., в. abdampfen.

Abebenen, v., облеск, спланезѣ, пeтezескѣ (о пеле, о фацъ).

Abecken, v., deскоцъpѣ, таіѣ колцъріле.

Abeggen, v., деграпѣ, трагѣ кѣ грапа престе агрѣ.

Digitized by Google

Abeiſen, decrîţă, кърцъ de ріаţъ.
Abend, m., сеаръ, апвсѣ.
Abendandacht, f., рѫгъчúне de сеара.
Abendbrot, n., чінъ.
Abenddämmerung, f., мѫрцітъ, амѫргъл серей.
Abendfalter, m., флúтуре de сеаръ.
Abendländer, m., локúторіѣ деда апвсѣ, апвсеанѣ.
Abendländiſch, ad., апвсеан, спре апвс.
Abendlich, adj., de сеаръ, de апвсѣ.
Abendmahl, n., чінъ; das heilige, кѫминекътъръ, чіна Domнълúй.
Abendmahlzeit, f., чінъ.
Abendroth, n., рошаца черълúй de сеаръ.
Abends, adv., сеаръ; heute Abends, астъ-сеаръ, de-сеаръ, астсеаръ; geſtern Abends, а сеаръ; gegen Abend, ѧn-de-сеаръ.
Abendſchicht, f., лъкръ ѧнчепът de кѣ сеара (ла мотапúштї).
Abendſtern, m., лъчеафъръ de сеаръ.
Abendſtunde, f., серіóръ, óръ de сеара.
Abendthau, m., póаъ de сеаръ.
Abendvogel, m., пасъре de сеаръ.
Abendvolk, n., попорѣ апвсеанѣ.
Abendwärts, adv., de кътръ апвс.
Abendweite, f., дістанцъ, депърціме спре апвс.
Abenteuer, n., авънтъръ, въптъръторъ (de церї).
Abenteurer, m., авънтъръторúѣ, каре ътвлъ din церї ѧn церї; отѣ кѣ капъл амъпъ, каре ѧнтрепinde шi кътеазъ мълте.
Abenteuerlich, adj., авънтъросѣ, фавълосѣ, чева de некрезът.
Aber, conj., ѧnсъ, чі, даръ.
Aberglaube, m., кредінцъ дешеартъ, съперстіціúне, dicidemoniъ.
Abergläubiſch, adj., dicidemoniосѣ, съперстіціосѣ, кѣ кредінцъ дешеартъ.
Aberkennen, v., дескъвііпцезѣ, дескъноскѣ, декіарѣ, къ чева é ѧn контра леціúор.
Abermal, adv., de поѣ, ѧnкъ одатъ.
Abermalig, adj., de поѣ.
Abern, v., контрапеzѣ.
Abernten, v., сечерѣ; ѧnчетѣ а сечера.
Aberraute, f., авротонѣ, ѣn арворелѣ.
Aberwitz, m., вăігеалъ, ешіре din минте, певънúъ, делірѣ.
Aberwitzig, adj., певънѣ, сминтітѣ.
Abeſchern, ſich, v., мъ остепеск.
Abeſſen, v., мъпкѣ дѣпъ чева; ѧnчетѣ а мъпка.
Abeulen, v., скътърѣ, мътърѣ, алънгѣ мълте.
Abfächeln, v., ръкорескѣ фъкънd вънтѣ.
Abfahren, v., плекѣ, пърчедѣ, порпескѣ, мъ дѣкѣ кѣ тръсъръ; есѣ кѣ каръл din дрѣм; ein Stück Mauer abfahren, рънѣ о вăкатъ din мърѣ кѣ каръл.
Abfahrt, f., плекаре кѣ тръсъръ сеаѣ кѣ о корабіѣ.
Abfall, m., къzетъръ dинтр'о 'пълціме; вăкъцікъ че се таіе dинтр'ѣн лъкръ, кънd і се дѣ оарекаре фасонѣ, ръмъшіцъ, скъzътънт; ѧnчепере de а скъдеа; von der Religion, апостасіѣ, лъпъдаре de релеце; декъдінцъ, десвінаре, контрастѣ, вадѣ, лъптокѣ.
Abfallen, v., кадѣ жос, декадѣ, скапътѣ, скад, мъ абатѣ; von der Religion, мъ лапед de релеце.
Abfällig, adj., къzеторіѣ, къziѣ.
Abfalzen, v., ѧndoіескѣ (ла аргъсіторіѣ), кърцъѣ кѣ кăстъра (ла мъсарі кѣ кцітóіа).
Abfangen, v., в. fangen.
Abfärben, v., пердѣ колóреа, фаца, мъ стрепескѣ.
Abfaſern, v., дескатѣ, десфірѣ, десфіврѣ, кълцъіѣ, кърцъѣ de ацъ (фасолеа).
Abfaſſen, v., котпънѣ, копчепѣ, о скрісóре саѣ алтчева; десфакѣ, десфъшърѣ; ѧndoіескѣ, ѧndъплекѣ (феръл пе ілъ).
Abfaſſung, f., котпъсъра врезпеї скрісорі, десфъкътъръ, ѧndъплекътъръ.
Abfaulen, v., пътрезънd кадѣ жос.
Abfaumen, v., іаѣ снът жос, деснътѣ.
Abfedern, v., деспепескѣ, стългѣ пепеле.
Abfegen, v., мътърѣ, штергѣ.

Digitized by Google

Abfeilen, v., depiлескѣ.
Abfeilicht, n., пiлiтъръ.
Abfertigen, v., прегътескѣ; трiмiтѣ.
Abfertigung, f., прегътiре; трiмiтере.
Abfesseln, v., деслегѣ, дескътъшезѣ.
Abfeuern, v., die Flinte, дескаркѣ пъшкъ.
Abfeuerung, f., der Flinte, дескъркътъра de пъшкъ.
Abficken, v., бат къ пъiеле.
Abfinden, v., ѧndестълезѣ, ѧmпакѣ; mъ ѧnвоiескѣ.
Abfinnen, лъцескѣ, деѳiнѣ (ъn ѳерѣ).
Abfitzen, v., петезескѣ mъръл, десѳецъескѣ.
Abflauen, v., клътескѣ, спълѣ (ѧn montaniст.).
Abflechten, v., десплетескѣ.
Abfleischen, v., къръцѣ карпеа дъпъ пеле.
Abfliegen, v., сборѣ.
Abfließen, v., къргѣ аѳаръ, скърг.
Abflöhen, v., пърiкѣ.
Abflug, m., сбърътъръ, кълъторiъ ѧnтр'о латъре.
Abfluß, v., кърсъръ, скърсъръ.
Abfolgen, lassen, v., даѣ чева прiн алтъл.
Abfoltern, v., сторкѣ прiн тортъръ (кiнъiре).
Abfordern, v., черѣ, претiндѣ.
Abforderung, f., черере, претiнсiъне.
Abformen, v., iаѣ форма ъnъi лъкръ, даѣ форма къвенiтъ, моделезѣ.
Abfragen, v., einem etwas, скотѣ чева прiн ѧnтребърi.
Abfressen, v., mъnъnкѣ, podѣ, depodѣ.
Abfrieren, v., децерѣ, ѧnгiецѣ, пердѣ чева пiрн фрiгѣ, прiн ѧnгiецаре каде жос.
Abfügen, пiшкѣ, рънѣ колцърiле ръmасе (ла стiкларi шi ла mъсарi).
Abführen, v., дъкѣ, карѣ, скотѣ, стръпортѣ dinтр'ъn лок ла алтъл; laxiren, ъpdinѣ, трапъдѣ.
Abführung, f., дъчере dinтр'ъn лок ла алтъл; das Laxiren, ъpdinape, дешертареа пъnтечелъi.
Abfüllen, v., скотѣ, дешертѣ, голеск о парте dinтр'ъn вас плiн, фатѣ (mъnzѣ).
Abfüttern, v., хръпескѣ, пътрескѣ, даѣ пътрецѣ (ла вiте).
Abgabe, f., даре, трiвътѣ, контрiвъцiъне, дажде, таксъ, вiрѣ.
Abgabeln, v., делътърѣ къ фърка орi къ фъркълiца.
Abgang, m., плекаре, дъчере; einer Waare, вънzаре, тречере; der Mangel, лiпсъ, штiрваре; Abfall, скъдере, скъzъmъnт, неажъnсѣ, пердере; тара (ла о марфъ).
Abgängig, adj., че лiпсеште; делъпъдатѣ.
Abgänglich, adj., къ тречере ла вънzаре.
Abgäschen, v., ѧnчетѣ de спъmатѣ.
Abgäten, v., плiвескѣ (ъn стратѣ).
Abgeändert, part., префъкътѣ, скimбатѣ.
Abgeben, v., даѣ; einen Kaufmann abgeben, mъ фак сеаѣ съnт пегъцътор; sich mit etwas abgeben, mъ къпрiндѣ къ чева, съnт капаче, дестрiнiкѣ пентръ чева.
Abgebrochen, part., ѧnтрерънтѣ, кърmатѣ, ѧmпедекатѣ.
Abgedroschen, part., ѧmвлътiтѣ; бътът, фрекат.
Abgefäumt, part., лъат спъmъ ѧn жос, деспъmатѣ, префъкът, рафiнатѣ, шiретѣ, астътѣ.
Abgefunden, part., ѧndестълат, ѧmпъкат; ѧnвоiт.
Abgeizen, v., апъкѣ прiн аварiцiъ, ръпескѣ къ пеdрептате.
Abgehärmt, part., прiкъжiт, сторсѣ.
Abgehen, v., abreisen, плекѣ, пърчедѣ, порпеск; eine Waare, се вiнде, се трече; лiпсеште, mangelt; mit Tode abgehen, морiъ; abfallen, декадѣ.
Abgekratzt, part., расѣ, сгърiiетѣ.
Abgelebt, part., тръiтѣ, трекът, бътрън, ѧnвекiтѣ.
Abgelegen, adj., депъртатѣ, сiнгъратiкѣ, ашезат.
Abgemacht, десфъкътѣ, терminатѣ, ѧnкеiетѣ, iспръвiтѣ, съвършiтѣ.
Abgemattet, part., овосiт, лънцедѣ.
Abgenagt, part., рос, чъгълiт.

Digitized by Google

Abgeneigt, adj., аліанъ; неаплекат кътръ чінева.
Abgeneigtheit, f., десплакъ, ъръ, аверсіъне, ліпса de плъчере сеаъ аплекаре кътръ чінева.
Abgenützt, adj., в. abgetragen.
Abgeordnete, m., трімісъ, депътатъ, делегатъ, комісаріъ, ѫнсърчінатъ.
Abgeredet, adj., ворвіт, ѫнцелес.
Abgerichtet, part., ѫнвъцат, дрессатъ, се зіче пентръ віте.
Abgeronnen, part., скърс.
Abgesagt, adj., ein abgesagter Feind, ън дъшманъ декіаратъ, дъшманъ не'мпъкатъ, жъратъ.
Abgesandte, m., трімісъ, солъ, амбасадоръ, персонъ трімісъ de кътръ ън статъ ла алтъл спре а'л ѫнфъціша.
Abgeschieden, part., деспърцітъ, ретрасъ, депъртатъ, сепаратъ.
Abgeschiedenheit, f., ретръсетъръ, депъртаре.
Abgeschirren, v., десхам.
Abgeschirrt, part., десхъмат.
Abgeschlagen, adj., в. abgemattet.
Abgeschliffen, part., дела abschleifen, лъстрат, netezit, лъчіетъ, росъ, політъ (om, datinъ).
Abgeschmackt, adj., десгъстъторіъ, неплъкътъ, фадъ, сарбед, абсърдъ.
Abgeschossen, part., дела abschießen, ein Gewehr, дескъркатъ о пъшкъ; ein Arm, прін пъшкътъръ мъна къзътъ; die Farbe, колóреа, фаца пердътъ.
Abgesondert, part., дела absondern, деспърцітъ, сепаратъ.
Abgespannt, part., дела abspannen, дескордатъ; остенітъ.
Abgespännt, part., дела abspännen, мънзат, ѫнцеркат.
Abgestanden, part., дела abstehen, стътът; лъсат, лепъдат de чева.
Abgestumpft, v., тімпітъ.
Abgetragen, part., дела abtragen, пъртат, поносіт, дъвіт.
Abgewähren, v., дестабълъ, десінскріъ (ѫн монтаніст.).
Abgewinnen, v., къштігъ дела чінева.
Abgewöhnen, v., десвъцъ, десвъръ.
Abgewöhnung, f., десвъцъ, десвъраре.
Abgezehrt, adj., в. mager.
Abgezogen, part., дела abziehen, в. ачеаста.
Abgezogenheit, f., в. Abgeschiedenheit.
Abgießen, v., върс жос.
Abglanz, m., релъстръ, лъче, лъкóре.
Abglätten, v., netezeск, делъчіезъ.
Abgleichen, v., комплаnъ, асеамънъ, ліквідезъ (о сокотеалъ).
Abgleiten, abglitschen, v., алънек.
Abglimmen, v., лікърескъ, ардъ ѫнчетъ, decapdъ сънт спъзъ.
Abgott, m., idолъ, zeъ, о фігъръ прін кареа се ѫнфъціше́зъ о zeітате мінчінóсъ, ла кареа се ѫнкінъ чінева.
Abgötterei, f., idололатріъ, ѫнкінаре de idолі.
Abgraben, v., сап, ка съ се скъргъ апа дела ън лок, дерівъ, аватъ кърсъл ънъї рѫъ, сплаnезъ о колінъ, ън деалъ.
Abgrämen, sich, v., тънцеск, перъ de ѫнтрістаре, de пъказъ, de чіъдъ, de арцаг, мъніъ.
Abgrasen, v., паскъ еарба, ербърескъ, депаскъ.
Abgreifen, v., піпъіъ; depodъ прін ѫнтревъіре, прін страпацаре, пъртаре (ън вештмънтъ).
Abgrund, m., десфъндъ, абісъ, ръпезішъ, пречіпісъ, пръпастіъ.
Abgucken, v., окескъ пе фъріш.
Abgunst, f., дефавóре, ъръ, дъшмъніъ.
Abgünstig, adj., дъшмънос, дефаворосъ.
Abgürten, v., десчінгъ, дескінгъ (калъл).
Abguß, m., търнътъръ, върсътъръ, формъ сеаъ моделъ de търнатъ.
Abhaaren, v., пердъ пъръл; таіъ сеаъ pad пъръл.
Abhaken, v., таіъ къ топоръл, кърмъ.
Abhäeln, v., деспрінд, дескърлігъ, скот din кърлігъ.
Abhalftern, v., скот къпъстръ.
Abhalten, v., контенескъ, опрескъ, ѫмпедекъ, реціnъ, десмънтъ.
Abhaltung, f., контеніре, опріре.
Abhandeln, v., тратезъ, търгъескъ; пънъ ла кале; скад ла токмеалъ din прец.

Digitized by Google

Abhanden, adj., ſein, lipcenre, ns ecre; kommen, ce nepde, denepѣ, dicnapѣ, mъ ръгъческѣ.

Abhandlung, f., кѫвънт, трататѣ, dicертъцізне, прin каре се десвате врезn лѫкрѫ сеаѣ сѫжетѣ.

Abhang, m., коворішѣ, прѫвълакѣ, ръпецізне, ръпезішѣ, кóстъ de мънте.

Abhangen, v., атърнѣ, denindѣ, de алтѫ, сънт сѫпсѣ, сипъзърѣ дп жосѣ.

Abhängig, adj., атърнатѣ de алтѫ, сѫпсѣ.

Abhängigkeit, f., атърнаре, denindinдъ.

Abharken, v., гребъ.

Abhärmen, v., мъ всякѣ de сѫпъраре, тънжескѣ.

Abhärten, v., дптъреск, дпвъртомезѣ.

Abhaſpeln, v., данънѣ.

Abhauen, v., таіѣ жос, кѫртѣ.

Abhäuten, v., despoіѣ, велескѣ, жъпескѣ, скімвѣ пелеа.

Abhäutung, f., велітъръ, despoіетъръ.

Abheben, v., ръdik, сковорѣ; die Karten, таіѣ кърцізе de жок.

Abhefteln, v., deскопчіѣ, deскъръмѣ, decиеіѣ.

Abheften, v., decпрindѣ, decлipeск.

Abhelfen, v., ажът а вшора о грезтате.

Abhellen, v., в. abklären,

Abherzen, v., в. herzen.

Abhetzen, v., остепеск кѫ въпатъ, кѫ гопітъ.

Abheucheln, v., іаѣ чева дела чіпева кѫ съгъріѣ, кѫ лipгъшіре.

Abhilfe, f., в. Hilfe.

Abhobeln, v., петезеск кѫ pindea, кѫ цепъ, цепвескѣ.

Abhold, adj., в. abgeneigt.

Abhold, m., dъшman.

Abholen, v., мъ dък съ adък чева; (ла мънzарі) ферѣ мънza кѫ търѫце.

Abholz, n., гътеже, ръмъреле, крепці вскате.

Abholzen, v., ѫзвеск, таіѣ лемнеле.

Abholzig, гътежосѣ, крéпгосѣ.

Abhorchen, v., аскълтѣ пе аскънс, аскълтѣ ла секретъл кѫіва.

Abhören, v., die Zeugen, аскълтѣ не мартогі.

Abhörung, f., аскълтаре, дптреваре (пе мартогі).

Abhülſen, v., decфакѣ, кърцѣ de пъстъгі, despъстърескѣ, decлокѣ.

Abhungern, ſich, v., мъ всякѣ de фóме, фълътънzескѣ.

Abhuten, v., мъ секѣ de decфъпаре.

Abhüten, v., мъzескѣ; denaскѣ (сврва).

Abhütten, v., (ла montanist.) се дъръмъ о мінъ.

Abicht, adj., пе docѣ, дпторсѣ.

Abjagen, v., алипгѣ, фугърескѣ, остепескѣ прin въпатѣ; dem Hunde ein Stück Fleiſch abjagen, roneск пе къпеле пъпъ съ ласе о вякатъ de карпе.

Abjochen, v., dежугѣ.

Abirren, v., мъ аватѣ, ръгъческѣ, перdѣ дрѫмъл чел дрепт.

Abirrung, f., ръгъчіре, аватере.

Abkämmen, v., пептенѣ.

Abkappen, v., das Ankerthau abkappen, таіѣ фънea, каре цine апкора; dem Falken die Kappe abnehmen, іаѣ шапка дела шоімѣ, каре есте дпвъцат ла въпат; einen Hahn kapaunen, фак клапон ѫп кокош; einen Verweis geben, мъстрѣ, дпфрънтѣ.

Abkargen, v., в. abdarben.

Abkarten, v., мъ колпцелегѣ пе аскънс.

Abkartung, f., ворвіре, колпцелесѣ аскънсѣ.

Abkauf, m., кѫмпъръгъръ.

Abkaufen, v., кѫмпърѣ, ръскѫмпърѣ.

Abkäufer, m., кѫмпъръторіѣ.

Abkäuflich, adj., de кѫмпъратѣ.

Abkehr, m., дптóрчере, дпторсъръ.

Abkehren, v., мътърѣ; мъ дпторкѣ ла алтѫ парте.

Abkehricht, m., гъноіѣ.

Abkeltern, v., dрег, тескъеск, калкѣ, декалкѣ вінъ.

Abketten, v., decлъпцзескѣ, deскатенѣ,

Abkimmen, v., decrapdinѣ, рънѣ rapdina.

Abkippen, v., ръгезѣ, таіѣ, гѫndѣ.

Abklaffen, v., каскѣ, крепѣ, deckidѣ пѫцінтел.

Digitized by Google

Abklammern, v., десклештѫ, скотѫ din клеште.
Abklappen, v., лас ѫп жос хаіпеле pidікате ѫп сѫс, десфръпгѫ (о пълъріъ), деласѫ.
Abklären, v., лімпезеск, скѫргѫ, стръкорѫ флѫіdѫл; рафінезѫ, кѫръцѫ.
Abklärung, v., лімпезіме.
Abklatschen, v., пѫпѫ ѫп тіпарїѫ, ѫп фортъ.
Abklauben, v., кѫлегѫ, кѫръцѫ (іерве, легѫме), podѫ (ѫп осѫ).
Abklecken, v., стропескѫ, ѫмпрошкѫ, пікѫ, пътезѫ.
Abkleiden, v., десвракѫ.
Abkleidung, f., десвръкаре.
Abklopfen, v., скѫтѫр de праф, ватѫ.
Abkneipen, v., рѫпѫ кѫ клештеле сеаѫ кѫ ѫнгіїле.
Abknicken, v., рѫпѫ, фръпгѫ, гътѫл, червічеа, рѫпѫ о рамѫръ кѫ троскѫ.
Abknöpfen, v., дескеїѫ, десфакѫ пастѫрії, десвѫмвѫ.
Abknüpfen, v., деспоdѫ, деслегѫ.
Abkochen, v., фервѫ, декокѫ, терміпѫ кѫ фертѫл, факѫ ѫп декоптѫ.
Abkommen, v., vom Wege, перdѫ dрѫмѫл; aus dem Gebrauche, десвъцѫ, десварѫ; ich kann nicht abkommen, пѫ мъ почѫ депърта.
Abkömmling, m., ѫрмаш, девіїторїѫ, сковорѫторѫ, ерede, ръмъшіцъ din віцъ.
Abkömmniß, v., котлопѫл ѫп вечіпътатеа бъілор.
Abköpfen, v., таїѫ, ръtezѫ капѫл, дескъпъцінезѫ.
Abkopiren, v., в. kopiren.
Abkoppeln, v., деспъреkїѫ (каії), деспоdѫ, деслегѫ кънії de вънат, каріі сънт легацї къте doї.
Abkrachen, v., се десфаче кѫ покпетѫ.
Abkratzen, v., раdѫ, сгъріїѫ.
Abkreisen, v., деспарцѫ, дечеркѫескѫ.
Abkühlen, v., ръкорескѫ, ръческѫ.
Abkühlung, f., ръкоріре, ръчіре.
Abkunft, f., віцъ, оріцine, десчіndінцъ, фаміліъ, fig. ѫпвоіре, ѫмпъкаре.
Abküpfen, v., таїѫ вііеа.
Abkuppen, v., декрештѫ, іаѫ крештетѫл, върфѫл.
Abkürzen, v., скѫртѫ.
Abkürzung, f., скѫртаре, скѫртътѫръ, скъzътѫръ.
Abladen, v., дескаркѫ, ръсторпѫ, пръвълїѫ.
Ablader, m., дескъркъторїѫ.
Abladung, f., дескъркаре, дескъркътѫръ.
Ablage, v., депѫпереа сокотелеї.
Ablanden, v., мъ департѫ de цермѫре.
Ablang, adv., лѫпгърецѫ.
Ablaß, m., деслегаре, ертареа пъкателор; лъсаре; ohne Ablaß, фъръ ѫпчетаре.
Ablaßbrief, m., карте de ертаре, каре о даѫ патріархії ші папії.
Ablassen, v., ласѫ, ка съ кѫргъ; мъ пъръсеск de чева; дестіnd че есте ѫптіnс.
Ablaßkrämer, v., вънzъторїѫ de деслегаре.
Ablassung, f., лъсаре съ кѫргъ; пъръсіре de чева; дестіndере de лѫкрѫ ѫптіnс.
Ablauben, v., в. abblättern.
Ablauern, v., лешѫескѫ, пъndескѫ, сшіонезѫ.
Ablauf, m., кѫрцере, скѫрсѫръ, тречере, ѫмплініре, терміпѫ.
Ablaufen, v., кѫрг; терміпѫ; порпеск; трек пе чіпева; стрік прін алергаре; einem den Rang ablaufen, аї апѫка пе dіnnаіnте.
Abläufer, f., (ла пъпѫрарї) мосорѫ; ѫпкрѫчітѫра фірелор ла цесѫтѫ.
Abläugnen, v., пегѫ.
Abläugnung, f., пегаре, пѫіре.
Ablauschen, v., в. ablauern.
Abläutern, v., лъмѫреск, лімпезеск.
Abläuterung, f., лъмѫріре, лімпезіре.
Ableben, v., морїѫ, ръпосезѫ.
Ableben, n., моріре, мóрте, ръпосаре.
Ablecken, v., лінгѫ.
Ableeren, v., дешертѫ.
Ablegen, v., пѫпѫ жос, депѫпѫ, лапъdѫ; eine Gewohnheit, в. abgewöhnen; einen Besuch, в. besuchen; meine Schuldigkeit, факѫ даторіа меа; die Bürde des Leibes, морїѫ; einen Eid, жѫрѫ; Zeugniß, в. bezeugen; ein Amt,

Digitized by Google

мъ лапеd din depегъторіе; ein Gelübde, факѣ о фъгъdѹінцъ кѹ жѹръмънтѣ; паскѣ, в. absenken.
Ableger, m., ръсаdѣ, ѹмѹлтѹеалъ.
Ablegung, f., в. ablegen.
Ablehnen, v., мъ лапеdѣ de чева, рефѹсеzѣ, пѹ пріїмескѣ, пѹ мъ ѧпвоіескѣ; фереск, depартѣ, decpazimѣ; ѧмпрѹмѹтѣ чева.
Ablehnung, f., лъпъdаре de чева, рефѹсъ, непріїміре.
Ableimen, v., десклеіеск, десліпеск.
Ableiten, v., абат, порпеск чева ла алт dрѹм, dеdѹкѣ (ѹп кѹвънтѣ), скѹргѣ (ѹп рѫѣ); das Wasser ableiten, depівѣ, стерпеск апа.
Ableiter, m., в. Blitzableiter.
Ableitung, f., абатере, dеdѹчере, dеdѹкціѹне.
Ablenken, v., depартѣ, абdѹкѣ, коndѹкѣ, мънѣ (каіі), апѹкѣ алтъ кале.
Ablenkung, f., depъртаре, абdѹчере, абатере.
Ablernen, v., ѧпвъцѣ, depind чева dела алтѹл.
Ablesen, v., чітеск кѹ глас; кѹлегѣ, алегѣ.
Ableugnen, v., в. abläugnen.
Abliefern, v., даѣ, тръdаѣ, pemітѣ.
Ablieferung, f., dаре, pemітере.
Abliegen, v., абстаѣ, сънтѣ, мъ афлѹ depъртатѣ, шеdѣ ла о парте.
Ablocken, v., амъцескѣ, ѧпшелѣ, скотѣ чева прін вікленіъ.
Ablöschen, v., стінгѣ (фокѹл), штергѣ (скрісóреа); реческѣ, стъмпърѣ (ферѹл).
Ablösen, v., деслегѣ, десфакѣ; die Wache, скімбѣ кѹстоdіа; ein Glied vom Körper, таїѹ ѹп мъdѹларѣ dела трѹпѣ.
Ablösung, f., деслегаре, десфачере; скімбареа кѹстоdіеї; тъіереа ѹпѹї мъdѹларѣ dела трѹпѣ, ампѹтъціѹне.
Ablothen, v., десліпескѣ, десферѹminezѣ.
Ablügen, v., абміпцѣ, апѹк чева кѹ мінчѹна.
Ablugsen, v., арѹпкѣ о къѹтътѹръ амъцітóре, капът прін ѧпшелъчѹне.
Abmachen, v., десфакѣ; гътескѣ, ѧпкеїѹ, терміпѣ, depегѣ.
Abmagern, v., слъвеск, deвіпѣ макрѹ.
Abmähen, v., косескѣ.
Abmahnen, v., десфътѹескѣ.
Abmahnung, f., десфътѹіре.
Abmähung, f., косіре.
Abmalen, v., zѹгръвескѣ, depінгѣ, deскріѣ віоїѹ.
Abmärgeln, v., епервеzѣ, сѹпціеzѣ, факѣ макрѹ, слъбескѣ.
Abmarsch, m., порпіре ла dрѹмѣ, маршѣ, пѹрчеdере.
Abmarschiren, v., порпеск ла dрѹмѣ, пѹрчеdѣ, пасеzѣ, dіслокѣ солdаціі.
Abmartern, v., в. martern.
Abmatten, v., обосескѣ, остепескѣ, фатігѣ, ѧпмоїѹ.
Abmattung, f., обосеалъ, остепіре, фатігъ.
Abmeischen, v., demълцеzѣ.
Abmeisseln, v., скобескѣ кѹ dалта.
Abmerken, v., в. merken.
Abmessen, v., demъсѹрѣ.
Abmessung, f., мъсѹрътѹръ.
Abmiethen, v., ѧпкіріеzѣ.
Abmodeln, v., в. abformen.
Abmoosen, v., кѹръцѣ de мѹшкіѹ.
Abmüden, v., в. abmatten.
Abmüßigen, v., амънѣ, ѧптърzіїѹ, іаѣ кѹ сіла.
Abmüßigung, f., амънътѹръ, лѹаре кѹ сіла.
Abnagen, v., podѣ, чѹгѹлеск.
Abnähen, v., косѣ ѧппрежѹрѣ (кѹ гъѹреле).
Abnahme, f., лѹаре ѧп жос; скъdере, ѧппѹціпаре; къѹтаре de чева, вънzаре.
Abnarben, v., аргъсескѣ, padѣ пеіле de пърѣ.
Abnehmen, v., іаѣ жос; den Fuß abnehmen, таїѹ пічорѹл; багѣ de сеамъ, пречепѣ; deскрескѣ, скаd; die Geschwulst, deсѫпфлѹ; Früchte abnehmen, кѹлег; ein Buch, кѹмпърѣ.
Abnehmer, m., кѹмпъръторїѹ, лѹъторїѹ,
Abnehmung, f., лѹаре ѧп жос; тъіаре; пречепере; слъбіре; deсѫпфларе; кѹлепере, в. abnehmen.

Digitized by Google

Abneigen, v., деплекъ.
Abneigung, f., ъръ, апѳіпаѳіѣ, пеаплекъпъпѳѣ.
Abnöthigen, v., сфорцезъ, сілескъ, іаѣ, скотъ кѣ сфорца, кѣ сіла.
Abnöthigung, f., лъаре кѣ сфорца.
Abnutzen, v., длвекескъ, попосескъ, стрікъ кѣ длтревъінцареа.
Abnutzung, f., длвекітъръ, попосіре, стрікаре прін длтревъінцаре.
Abordnen, v., тріметъ, длсарчінъ кѣ врео комісіѣне.
Abordnung, f., тріметъ, депѣтъ, спедезъ.
Abortiren, v., стірпескъ, авортезъ.
Abpachten, v., арендезъ, даѣ саѣ іаѣ кѣ арендъ.
Abpacken, v., дескаркъ, деспакетезъ.
Abpackung, f., дескъркаре, деспакетаре.
Abpappen, v., деслінескъ.
Abpassen, v., в. ablauern.
Abpeinigen, v., тортъръзъ, кінъескъ.
Abpeitschen, v., вічъескъ, батъ.
Abpfählen, v., цепъескъ, деспарцъ.
Abpflücken, v., кълегъ, стългъ.
Abpflügen, v., в. abackern.
Abplätten, v., делъцескъ, търтескъ, длпtіndъ, апланъ.
Abprägen, v., тіпъреск, батъ монетъ, banі.
Abprallen, Abprellen, } v. тръсарѣ, ресалтъ (о вотъ).
Abpressen, v., іаѣ кѣ сілъ; сторкъ, тескъескъ.
Abprotzen, v., даѣ жос ѣп тъпъ (дѣпъ котіѣгъ, карѣ).
Abprügeln, v., в. prügeln.
Abpuffen, v., бат кѣ пѣпъл.
Abputzen, v., в. putzen.
Abquälen, v., в. quälen.
Abquerlen, v., аместік (ла вѣкътарі).
Abquetschen, v., стріпгъ, търтескъ, пішкъ.
Abraffen, v., ръпескъ, апѣкъ ръпеде.
Abrahmen, v., грошчореск, стълтъпеск, іаѣ стълтъпа дѣпъ ланте; іаѣ портретъл din кадръ, дескадрезъ.
Abrand, m., летпъл Domпълі.
Abraspeln, v., пілеск кѣ піла, ръзъескъ, радъ.
Abrathen, v., десфътъеск, дестъпт, десват.
Abrather, m., дестъпътъторіѣ.
Abrathung, f., дестъпътаре, десфътъіре.
Abraufen, v., скот кѣ сфорца, кѣ длкъіерътъръ, стългъ.
Abraum, m., дъръмътъръ, къзътъръ, ръмъшіцъ.
Abräumen, v., дешерт; den Tisch, ръдік маса.
Abraupen, v., кърцъ omideле, деomidezъ.
Abrechnen, v., скад din сокотеала; мъ сокотеск, длкеіѣ сокотеала кѣ чінева.
Abrechnung, f., окъдере din сокотеалъ; длкеіереа сокотелеі.
Abrechte, f., досъл (пъпъреі).
Abrede, в. Verabredung, колцелеџере, конворбіре; в. Verneinung, негаре; Abrathung, дестъптаре.
Abreden, v., в. verabreden, конворбескъ; в. verneinen, негъ; в. abrathen, десфътъескъ.
Abreiben, v., фрекъ, скотъ кѣ фрекътъл.
Abreichen, v., ажънгъ (ла чева).
Abreihen, v., дешірѣ, десфак че аѣ фост длшірат.
Abreise, f., плекаре, порпіре, пърчедере (ла дрътъ).
Abreisen, v., плекъ, порпескъ, пърчедъ.
Abreißen, v., рънъ, сфъшіѣ, стрікъ, стългъ, дерлмъ (о касъ).
Abreißen, n., рънтъръ, стълсетъръ, дърлмътъръ.
Abreiten, v., остепескъ кѣ къларітъл; длвъцъ ѣп кал ла къларітъ; тъсърѣ къларіпдъ.
Abrichten, v., длвъцъ, addpentezъ, addperъ, длdpentъ, denpindъ (о вістате), admъіестрезъ, есерчітезъ.
Abrichtung, f., длвъцътъръ, длdpeптаре, addpecъръ, denpindepe.
Abrinden, v., дескорцезъ, кърцъ de коажъ.
Abrinnen, v., скъргъ, мъ скъргъ. кадъ длп пікътъре.

Digitized by Google

Abriß, m., планъ, decemnъ; ростъ; прескъртъторъ.

Abröbeln, v., девок, decriok, cmiкърезъ.

Abröhren, v., стахвескъ, трестіезъ, коперъ кв стех, кв трестіь; таіѣ трестіа.

Abrollen, v., десфъшъръ, decdanъnъ, деролъ, ротълезъ, ротезъ, даѣ de a дъра, дntindъ дѣнъ лънцime вп лѣкрѣ стрълс.

Abrollen des Schnees, в., troian, опътъ, гръmadъ de nea, каре се рѣпе din върфѣ тѣпцілор, сеаѣ се adѣnъ de вънтърl, de фѣртѣне.

Abruf, m., стрігътъ, рестрігътъ, кіетаре, рекіетаре.

Abrufen, v., кіемъ, рекіемъ, рестрігъ.

Abrühren, v., аместекъ.

Abrunden, v., ротънzескъ.

Abrundung, f., ротънzаре, ротънzътъръ.

Abrupfen, v., стългъ пепене.

Abrütten, v., стрікъ, оворъ.

Abrutſchen, v., алѣпекъ, делѣпекъ.

Abſacken, v., дешертъ, дескаркъ сачіl.

Abſage, f., deczікъ, контрамandатъ, реzѣнцііѣ, лънъdаре, пъръсіре, реѣѕсъ.

Abſagen, v., пъръсеск, тъ лапедъ, контрамandъ, реѣѕсъ.

Abſägen, v., таіѣ кв феръстръ, феръстрѣескъ.

Abſatteln, v., десшелъ, трънтескъ de пе шea; дескалікъ.

Abſatz, m., дntрерѣпере, прекъртаре, дпчетаре, паѣсъ, ресѣларе; in einer Schrift, дпкеіетъръ, секцізне, артікъл, параграфѣ; des Schuhes, копърѣ, кълкъіѣ чіспеl; der Waaren, вънzаре, тречереа търфілор; тераса, подішкъ, (zпеl скърl).

Abſaugen, v., сѣгъ десткъ, сватъ зцерѣ (віцелѣ).

Abſäugen, v., скърgъ, даѣ de сѣпт, алѣкъ прѣпкъ ла ціцъ; — дпцеркъ; — алтѣіескъ о ратъръ дп алта, фър' а о тъіа.

Abſchaben, v., padъ, ръzѣескъ; тъ дпвекескъ.

Abſchaben, n., ръсъръ.

Abſchabſel, n., ръсътъръ.

Abſchachern, v., кътпъръ, іаѣ чева кв сѣръпърітъ, кв прецъ зшорѣ.

Abſchachteln, v., лъчіezъ кв о планъ каре се кеатъ кóda калѣлѣ.

Abſchaffen, v., десфакъ, десфіінцезъ, апѣлезъ (о леце); даѣ дрътъ (ла вп сервѣ), концediezъ.

Abſchaffung, f., десфіінцаре, стрікаре, апѣларе, авrогаре, аволіре.

Abſchälen v., einen Baum, дескорцескъ; einen Apfel, кърцъ de кóжъ; den Kukuruz, десфакъ порътѣлѣ, decrіокъ.

Abſchärfen, v., десаскцъ, таіѣ колцѣріле зпеl пietre, саѣ але зпеl вѣкъцl de лемнъ, de феръ.

Abſcharren, v., padъ, авштергъ.

Abſchatten, v., адѣмвrezъ, даѣ зтвре, decemnъ вп профіль пътаl кв сілѣета, пътаl дп зтвреле фецеl.

Abſchaufeln, v., кърцъ кв лопатъ, рънескъ.

Abſchaum, m., спѣмъ; лъпъdътъръ, пекърцііь.

Abſchäumen, v., іаѣ спѣта, деспѣтъ.

Abſchäumung, f., деспѣтаре, лѣаре de спѣтъ.

Abſcheeren, v., padъ, тѣndъ.

Abſcheiden, v., despapцъ, лътврескъ.

Abſcheidung, f., despърціре.

Abſcheu, m., ѣръ, ѣрціь, ѣрчіѣне, греацъ, аверсіѣне, орóре, антіпатіь.

Abſcheuern, v., кърцъ, штергъ, петезескъ.

Abſcheulich, adj., ѣрѣтъ, ѣрѣчосъ, деформъ, орівіѣ; вѣстѣтватъ.

Abſcheulichkeit, f., ѣрѣчѣне, деформітате, вѣстѣтціь.

Abſchichten, v., депътърезъ, іаѣ дп пътъре, сѣвпарцъ.

Abſchicken, v., трімітъ, депътъ, адресезъ.

Abſchied, m., концediь, адіь, zioa вѣнъ, рътасъ вѣнъ, департъ; — centinцъ, девіcіѣне, хотърѣре.

Abſchießen, v., дескаркъ о пѣшкъ; der Farbe, перdъ фаца, колóреа.

Abſchießig, adj., рапос, ръпезішъ.

Abſchiffen, v., пърчedъ кв корабіа.

Abschildern, v., deскріѣ, історісескѣ, zъгръвескѣ.
Abschilderung, f., deскріпцiъne, zъгръвіре.
Abschinden, v., deспоїъ, белескѣ.
Abschirren, v., decxam.
Abschlachten, v., тъчелѣ, жъnгіѣ, оmорѣ, ъчid, таїъ о вітъ.
Abschlag, m., скъdepe, скъzъmъnтѣ ла прецѣ, diфеpiнцъ, коnтрастѣ.
Abschlagen, v., скаd; deсбат, скотѣ; eine Bitte, ръфъсѣ, nъ пріimеск о черере; einen Sturm, респінгѣ ъn асалтѣ; den Kopf, таїъ капъл; Nüsse, кълегѣ nъчї; Wasser, тъ пішѣ.
Abschlägig, adj., nегатів, denегъторїъ, рефъсъторїъ.
Abschläglich, adj., плътітѣ, скъzъtѣ а коnто.
Abschleifen, v., аскъцѣ, nетеzескѣ къ аскъцiре, delъчїїъ, фрекѣ de ръцiнъ.
Abschleimen, v., іаѣ спъmа саѣ балеле de карne, къръцѣ тъсга (пештілор).
Abschlenken, v., арънкѣ, асвърлiѣ хъцiнъnd, клътінѣ.
Abschleudern, v., асвърлїъ, арънкѣ къ праштіа.
Abschließen, v., ѧnкidѣ; ѧnкеїъ (о сокотеалъ), коnкеїъ (о хотърѫре), деспарцѣ.
Abschlüpfen, v., тъ фърішеzѣ, фъгѣ пе фърішѣ.
Abschlürfen, v., сорбѣ, decорбѣ.
Abschluß, m., ѧnкidepe, ѧnкеіepe.
Abschmalzen, v., пънѣ гръсіme пе чева.
Abschmausen, v., demъnкѣ, банкетеzѣ, тъnъnкѣ стареа прin банкете.
Abschmeicheln, v., капът къ лінгъшіре, прin momеле, тъгълiре.
Abschmeißen, v., арънкѣ ѧn жос.
Abschmelzen, v., топескѣ.
Abschmutzen, v., в. beschmutzen.
Abschnallen, v., deскътъръmеzѣ.
Abschnalzen, v., тронфеzѣ.
Abschnappen, v., тръксарїъ, скапът (о кóрdъ).
Abschneiden, v., таїъ, deтаїъ (ъn моdелѣ), ръtеzѣ, скъртѣ, кърmѣ.
Abschnellen, v., арънкѣ, ръпеdѣ (о съцеатъ).
Abschnitt, m., тъіетъръ, deспърцiтъръ, бъкатъ тъіатъ; ѧnтр'о карте: капѣ, секцiъne, параграфѣ.
Abschnitzel, n., тъіетъръ, пілітъръ, стръже, фърmътърї, бъкъцеле de петіче.
Abschnüren, v., deслегѣ, дестрѫnгѣ (о хаінъ), деспоdѣ сфóръ, гъіетапъл, тъсъръ къ ацъ.
Abschöpfen, v., іаѣ пе deасъпра, гръсimеа dела zamъ, саѣ стъnтъnа dела лапте.
Abschrauben, v., дестрѫnгѣ, десшъръвеzѣ, deсфак ъn шръф; daѣ жос чева че ера легат къ шръф.
Abschrecken, v., спъріїъ, ѧnфрікѣ, deскъраціеzѣ; — стропескѣ (ла бъкътарї).
Abschreiben, v., копіеzѣ, прескріѣ; скаdѣ din о сокотеалъ.
Abschreiber, m., копістѣ, прескріітор.
Abschreiten, v., тъсъръ къ пасъл; vom Wege, тъ deпартѣ dела dрътѣ.
Abschrift, f., копіъ, прескрісъръ.
Abschriftlich, adj., ѧn копіъ, прескрісѣ.
Abschröpfen, v., сечерѣ върфъріле, спічеле; скъріфакѣ, іаѣ сънце (ѧn хірърцiъ).
Abschroten, v., deскаркѣ къ скаръ, скоборѣ пе корчії (бъцiле); кърmѣ, таїъ, ферестръескѣ (о скъndъръ); mачінѣ біne (ла морарї).
Abschuppen, v., deссолzескѣ, раdѣ, къръцѣ солzії.
Abschürfen, v., реаціцѣ, апріndѣ din noѣ.
Abschuß, m., ръпеzішѣ, къzътъръ (de апъ); повърnіре, деклівіѣ; deскъркътъръ de арmъ.
Abschüssig, adj., плекатѣ, ръпеzітѣ, de вале, деклівѣ, повърnітѣ.
Abschütteln, v., скътъръ, deскътъръ (ъn поmѣ); das Joch, скотѣ, скътъръ жъгъл; die Schläge, nъ'mї пасъ de бътаіъ.
Abschütten, v., върсѣ, торnѣ ѧn жос.
Abschützen, v., опрескѣ, стабілеzѣ апа.
Abschwären, v., каdѣ прin ѧnфлътъръ (ъnгіеа).

Digitized by Google

Abschwärmen, v., ѧнчетѫ de poitѫ (алвіпеле).
Abschwärzen, v., ѧннегрескѫ.
Abschwatzen, v., скот чева прін мѫлте ворве, прін лімвѫціъ.
Abschwefeln, v., сѫлфѫрѫ, ассѫлфѫрѫ, депѫчошезѫ.
Abschweifen, v., мъ департѫ, мъ абатѫ, котескѫ, котеџескѫ; таїѫ (ла мъсарї); клътескѫ (тортѫл ѧн апъ).
Abschweifung, f., депъртаре, аѣатере, котеџітѫръ, скѫрсіѫне.
Abschwemmen, v., спълѫ, деспълѫ (ѫн цермѫ), абспълѫ, клътескѫ молѫл, тіна.
Abschwören, v., абжѫрѫ, негѫ, авнегѫ; — die Religion, мъ лапед de релеџе.
Absegeln, v., рідікѫ вълѫріле, въптрелеле, порнескѫ, пѫрчедѫ, кѫ корабіа, кѫ naia.
Absehen, v., въдѫ, прічепѫ, кѫпріndѫ, превъдѫ, пътрѫndѫ кѫ ведереа; — пъndескѫ окасіѫнеа; ѧнвъцѫ чева din ведере, аввъдѫ.
Abseigern, v., мъсѫрѫ кѫ перпendікѫлъ (ѧн montan.); деспарцѫ арцінтѫл de арамъ.
Abseihen, v., стръкѫрѫ, філтрезѫ.
Abseite, f., партеа оппѫсъ, аріпа оппѫсъ a zidipeї.
Abseits, adv., алътѫреа, делатѫрї, ла о парте.
Absenden, v., трімітѫ, депѫтѫ.
Absendung, f., трімітере, депѫтъцiѫне, спедіцiѫне.
Absengen, v., пърлеск, пържолескѫ.
Absenken, v., декѫфѫndѫ; ресъдескѫ; пѫнѫ ботъшї (de віїе).
Absenker, m., бѫташѫ, ръсадѫ.
Absenkung, f., бѫтъшітѫръ.
Absetzen, v., пѫнѫ жос, депѫнѫ; vom Amte, лапед din дерегъторіе; vom Pferde, тръптескѫ de пъ калѫ; die Waare, въndѫ марфа; im Reden, контенескѫ, ѧнчетѫ а ворві; мъ абатѫ (ѧн montaniст.); ашезѫ (літереле ѧн тіпографіъ); ѧнцеркѫ (ѫн прѫнкѫ).
Absetzung, f., депѫнере, лъпъdаре; dаре жос; въпzаре; ѧнчетаре, в. absetzen.
Absicht, f., скопѫ, кѫцетѫ.
Absichtlich, adj., ѧнтр'adinc, кѫ скопѫ, анѫме.
Absieden, v., фервѫ.
Absiedung, f., фервере.
Absingen, v., къптѫ кѫ гласѫ маре; остенескѫ къптъndѫ.
Absitzen, v., шедѫ департе; vom Pferde, дескалікѫ; eine Schuld absitzen, шедѫ ѧн прінсóре ка съ плътеск о даторіъ.
Absolut, a. ші adv., абсолѫтѫ.
Absolution, f., деслегаре, ертареа пекателор, абсолѫціѫне.
Absolviren, v., деслегѫ, ертѫ, абсолвѫ.
Absonderlich, adv., de о парте, деосевї.
Absondern, v., деспарцѫ, деспреѫнѫ, десфакѫ, десклінѫ, сепарѫ, дістінгѫ, абстрагѫ (ѧн minте).
Absonderung, f., деспърцітѫръ, десфачере, сепаръціѫне, дістінціѫне.
Abspalten, v., в. spalten.
Abspännen, v., ѧнцеркѫ.
Abspannen, v., дескордѫ; деспріndѫ, десхамѫ каїї; реласѫ.
Abspänstig, adj., ѧнстреінатѫ, контрарїѫ, аліанѫ, хаінѫ.
Absparen, v., крѫцѫ.
Abspeisen, v., мъпънкѫ, мъ сатѫрѫ; óспътѫ; mit Versprechungen, портѫ кѫ ворве гóле пе чінева.
Abspiegeln, v., ресфръпгѫ, реоглindezѫ, рекаѫтѫ.
Abspinnen, v., торкѫ тотѫ.
Abspitzen, v., таїѫ върфѫл.
Absplittern, v., цъndѫрескѫ, аскіезѫ о скъndѫръ.
Absprache, f., в. Abrede.
Absprechen, v., денегѫ, пѫ прімеск о пропѫнере; das Leben, осъndеск, кondamнѫ de мóрте; über etwas, ворбескѫ пентрѫ чева.
Absprechung, f., денегаре; хотърѫре; ворбіре, в. absprechen.
Absprengen, v., крепѫ, рѫпѫ, спаргѫ.
Abspringen, v., мъ рѫпѫ (кóрda); сарѫ, ресарѫ; крепѫ (сталцѫл креапъ).
Absprossen, v., в. abstammen.
Absprößling, m., ѫрмашѫ, девіїторїѫ, коборѫторїѫ.

Digitized by Google

Absprung, m., ресърітъръ, ресалтѫ.
Abspülen, v., клътърескѫ, спълѫ.
Abspulen, v., депънѫ.
Abstammen, v., вінѫ, девінѫ, десчіndѫ, дерівѫ.
Abstammung, f., оріцine, девеніnцъ, десчіndіnцъ, дерівъцiѕne, етімолоцiъ.
Abstand, m., депъртаре; дістанцъ; діферінцъ.
Abstatten, v., die Schuldigkeit, даѫ, фак сеаѫ плътеск даторіа; einen Besuch, факѫ вісітъ; Dank abstatten, мълцъмескѫ, ре'нторкѫ.
Abstäuben, v., скътърѫ, стергѫ прафъл, пълвереа; жънгїъ, стръпънгѫ (о вітъ); діферѫ.
Abstechen, v., контрастезѫ; einen Platz abstechen, демаркѫ, ѧncemnѫ ѕn лок; den Wein in ein anderes Gefäß abziehen, траг вінъл ла алт васѫ; — аватѫ (апа).
Abstecher, s., аватере din дрѫмѫ.
Abstecken, v., ѧncemnѫ ѕn лок кѫ парї, деспрind (о цесътъръ din кѫіе).
Abstehen, v., пъръсеск, мъ лас де чева; des Baumes, ачїъ, сек ѕn копачїъ, der Fische; мóре пештеле; entfernt sein, съпт депъртатѫ, дістаѫ.
Abstehen, n., пъръсіре, стрікаре, депъртаре, дістаре.
Abstehlen, v., ѧnвъцѫ чева фѫрішѫ, фѫрѫ.
Absteifen, v., проптеск (о касъ).
Absteigen, v., мъ погор, сковор, десчіndѫ; vom Pferde, дескалік.
Absteigquartier, s., попасѫ, картірѫ.
Abstellen, v., ръдік, стрікѫ, штергѫ, коррегѫ (о датінъ, ѕn авѫсѫ).
Abstellung, f., ръдікаре, стрікаре, коррекцiѕne, ѧndрептаре.
Absteppen, v., кіndісеск, кос ла гергеф, кос кѫ гъѫреле.
Absterben, v., морїъ, ръпоѕсезѫ.
Abstich, m., копіъ, контрастѫ, діферінцъ, депѫнсетъръ.
Abstimmen, v., die Saite, дескордѫ; über eine Sache seine Meinung sagen, даѫ пъререа ла о десватере, вотезѫ.
Abstoßen, v., в. wegstoßen.
Abstrafen, v., педепсескѫ.
Abstrafung, f., педепсіре.
Abstrakt, adj., австрасѫ.
Abstreichen, v., ein Getreidemaß, pad о мъсѫръ кѫ гръѫ.
Abstreifen, v., das Laub vom Zweige, десфоїъ, стрѫжескѫ, деспоїъ; die Haut von einem Thiere, белескѫ.
Abstreiten, v., в. abdisputiren.
Abstricken, v., терміnѫ (іспръвескѫ), ѧмплетітъл (колцѫнілор).
Abstriegeln, v., цеселѫ.
Abströmen, v., скѫрг, мънѫ пе рѫѫ ѧn жосѫ.
Abstufung, f., трептаре, градацiѕne.
Abstumpfen, v., тімпеск вѫрфѫл, саѫ точеск тъіѕшѫл; аморцескѫ.
Absturz, m., сѫрпътъръ, къзътъръ, ръпезішѫ.
Abstürzen, v., кad жос, мъ сѫрпѫ.
Abstutzen, v., рътезѫ, тѫndѫ, скѫртѫ.
Absuchen, v., каѫтѫ, черкѫ.
Absud, m., фертъръ, лешіетъръ; декоптѫ.
Abt, m., ава, авате, архімandріт, егѫмен.
Abtakeln, v., ein Schiff, десармѫ о корабіъ де фѫніетѫ.
Abtauschen, v., скімвѫ.
Abtei, f., авацiъ, архімandріъ.
Abteufen, v., съпѫ дрепт ѧn жосѫ (montan.).
Abtheilen, v., деспарцѫ, ѧмпарцѫ.
Abtheil, s., венітѫ апѫалѫ, апанацїъ.
Abtheilung, f., деспърцітъръ, ѧмпърцiре, деспърцімънт, секцiѕne.
Abthun, v., іаѫ жос, даѫ жос, десфакѫ, лапъдѫ; ѧnжѫнгїъ, таїъ о вітъ.
Abtrag, m., дъръмареа ѕneї zidірї; einer Schuld, плътіреа ѕneї даторії.
Abtragen, v., дъръм; плътеск; ръдік маса; ein Kleid, попосеск, ѧnвекіеск о хаінъ; репортѫ ѕn че.
Abtragung, f., дъръмаре; плътіре; ръдікареа месії; попосіре, ѧnвекіре, в. abtragen.
Abträufeln, v., пікътъреск.
Abtreiben, v., гонескѫ; алѫнгѫ, фѫгъреск, ѧnтерескѫ; лапъдѫ (копілъл din пънтече); таїъ (о пъдѫре).

Abtreibung, f., гоnipe; алъпътъръ, мъпътъръ; лъпъdape; тъіетъръ.
Abtrennen, v., despreъnъ, deскос, destram.
Abtrennung, f., despreъnape; deскосътъръ.
Abtreten, v., чedъ, лас чева алтъіа; den Schuh, калкъ, скалкъ, скалчіїъ пантофъл; мъ depартъ, мъ dъкъ.
Abtretung, f., чесіъne, лъсаре ла алтъл; скълкареа пантофълъї; dъчере.
Abtriefen, v., пікътъреск.
Abtritt, f., чесіъnea (ъnъї dрепт); кънъстóре, ешітóре, ъмвлътóре; в. Abtretung.
Abtrocknen, v., свіческъ, ъсъкъ.
Abtrocknung, f., свічіре, ъскаре.
Abtröpfeln, Abtropfen, v. пікътърескъ.
Abtrotzen, v., іаъ, смълг, скотъ, сторкъ, апъкъ чева къ амеріnцърї.
Abtrünnig, adj., ръскълатъ, револтатъ, ревелъ, апостатъ, авътътъ, хаinъ.
Aburtheilen, v., жъdекъ, осъndескъ.
Abwägen, v., къmпъneск, mit der Schnellwage, къnтъреск.
Abwalken, ватъ ла піоъ; келфъneск.
Abwälzen, v., ростоголеск, тъвълїъ ѧn жос, de-a-dъръ.
Abwandeln, v., конжъг ъn верв dъпъ граматікъ.
Abwandlung, f., конжъгаре de ъn верв dъпъ граматікъ.
Abwarten, v., аштептъ; ѧnгріжеск de чева.
Abwärts, adv., жос, ѧn жос.
Abwartung, f., аштептаре; ѧnгріжіре de чева.
Abwaschen, v., спъл.
Abwaschung, f., спъларе.
Abweben, v., терminъ (сфършескъ цесетъра); deсфъшъръ (тортъл).
Abwechseln, v., скімвъ; мътъ, варіеzъ.
Abwechselnd, adj., пе скімвате, пе рѧndъ.
Abwechslung, f., скімваре, скімвътъръ, варіетате, алтернатівъ.
Abweg, m., Umweg, ѧnкъnцїъръ, котітъръ, аватере din dръm; ръгъчіре.
Abwegs, adv., пе de лагърї.
Abwehen, v., съфлъ ѧn жос.
Abwehren, v., апъръ, респіnгъ.
Abweichen, v., моїъ, десліпеск чева; мъ depарт, мъ аватъ din кале; ърdinъ.
Abweiden, v., паскъ, depаскъ, пъшъnъ.
Abweifen, v., dапъnъ (тортъл).
Abweisen, v., denегъ, реmітъ, рефъсеzъ, респіnгъ.
Abweißen, v., албескъ, deалбескъ.
Abwelken, v., вештежескъ.
Abwenden, v., depартъ, ре'nторкъ, deторкъ, ѧnстръіnъ.
Abwendig, adj., ѧnстръіnат, depъртат, ѧnторсъ; къ іnімъ ѧnстръіnатъ; къ фаца ѧnтóрсъ.
Abwendung, f., апъраре; depъртаре.
Abwerfen, v., арънкъ, тръntескъ жос; adък къштігъ; скътъръ (жъгъл); лапъdъ (червії кóрnеле).
Abwesend, adj., ліпсіndъ, авсѧntъ, nефіітоpїъ de фацъ; авсѧnца спірітълъї; dістракцїъne.
Abwesenheit, f., ліпсіре, авсѧnцъ, nефіінцъ de фацъ.
Abwetten, v., къштігъ къ ръmъшагъ.
Abwetzen, v., фрекъ, deфрекъ, къръцъ (ръціna), съnцїїъ прin точіре.
Abwickeln, Abwinden, v., decгемъ, deапъnъ, десвълїъ, десфъшъръ, ръскїїъ.
Abwirken, v., фіnескъ, іспръвескъ цесетъра; фръmъntъ віne (ла пъnерї); велескъ (ъn церъ сълватік).
Abwischen, v., штергъ, къръцъ.
Abwischung, f., штерцере, штерсътъръ.
Abwittern, v., тімпестатеа, фъртъna ѧnчеатъ.
Abwürdigen, v., despreцъескъ, ѧnжосескъ (карактеръл, demnітатеа къіва).
Abwürgen, v., съгръmъ, съгъшъ, ъчіdъ.
Abwürzen, v., depегъ къ аромe (бъкателе).
Abzahlen, v., плътескъ, квітеzъ.
Abzählen, v., nъmъръ, denъmъръ, decпарцъ nъmъръndъ.
Abzahlung, f., плътіре, квітареа ъneї daторії.

Digitized by Google

Abzählung, f., denъmъpape, съвстраџере.
Abzapfen, v., десчепъескъ, трагъ, скъргъ, ѧпторкъ вінъл; das Blut, ласъ сънце; дешертъ прін чеп.
Abzappeln, v., свъчъmъ, даъ din mъnї ші din пічóре.
Abzasern, v., десфіръ, кълцъескъ.
Abzäumen, v., десфрѧnъ.
Abzäunen, v., десгръdескъ; деспарцъ прін ѧпгръdітъръ.
Abzausen, v., скартъnъ.
Abzehren, v., mъ съпцїїъ, mъ ъсък, mъ коnсъmъ, ектічезъ, девінъ мáкръ, mъ деспътерескъ, слъбескъ.
Abzehrung, f., ектікъ.
Abzeichen, v., семnъ, маркъ.
Abzeichnen, v., десемnъ, делініїъ, копіезъ.
Abzeichnung, f., десемnъ, десемnътъръ, делініътъръ, планъ, копіъ.
Abzerren, v., рънъ, трагъ.
Abziehen, v., трагъ, детрагъ, съвтрагъ, абстрагъ; ein Thier, велескъ о вітъ; департъ de чева; скаdъ din ванї; mъ mътъ din локъл ѧn каре сънт; schleifen, аџерескъ, аскъцъ.
Abzielen, v., цінтескъ, окескъ, пънъ окії пе чева, amъ о tendinцъ.
Abzirkeln, v., mъсър къ компасъл, къ сіеала.
Abzug, m., скъdере дела о сътъ; die Abreise, порніре, плекаре; des Wassers, скърџереа апеї; рабатъ, тара (ѧn комерцъ).
Abzupfen, v., стългъ, дестръmъ, дескъmъ.
Abzwacken, v., іаъ, апъкъ, фъръ воіе.
Abzwecken. v., в. abzielen.
Abzwicken, v., пішкъ, таїъ чева къ ъnгііле сеаъ къ клештеле; трагъ къіва чева къ фіnеце.
Abzwingen, v., іаъ къ сіла, къ сфорца, къ тортъръ.
Acacia, s., акаціъ (арборе).
Academie, f., академіъ.
Accent, m., акчентъ, тонъ.
Acceptant, s., акчептантъл, пріімітоpїъл ъnеї камвії, поліце.
Accidenzien, n. pl., къштігъ, венітъ ѧnтъmилъторїъ, лътъралъ, несігър.
Accise, f., акцісъ, таксъ пъсъ асъпра лъкрърілор de консъmаціъne.
Accisfrei, adj., скътітъ de акцісъ.
Accompagniren, v., акомпанезъ (ѧn mъсікъ).
Accord, m., акорd, ъnісоnъ; ѧnвоіалъ, токmеалъ.
Accordiren, v., акорdъ, ѧnкъвіінцезъ, токmеск, mъ ѧnвоіеск.
Accurat, adj., акъратъ, есактъ, ѧnтокmа.
Accuratesse, f., акъратецъ, есактітате, пънтъалітате.
Ach, int., ах, ох.
Achat, m., агат, ъn фел de пеатръ таре.
Achel, f., цепеле ъnъї спікъ; посdеріъ.
Achromatisch, a., ахроmатікъ, фъръ колóре (къm е стікла).
Achse, f., осіе.
Achsel, f., съпціóръ, ъmъръ; Achsel zucken, даъ din ъmерї.
Achselband, s., спалетъ, ъmъраріъ.
Achselbein, n., кеіца, лінгъра пептълъї.
Achselhöhle, f., гропіца дела съпціóръ.
Achselstück, n., алтіцъ, павъ, ваnтъ, спалетъ, колак de чїъкърї че мілітаріі поартъ пе ъmерї.
Achselträger, m., сърчіnаріъ, факінъ каре пóртъ сарчіне, поверї; om шоптіторїъ, каре ворвеште пе ъnъл саъ алтъл de ръъ.
Achsenblech, Achsenbeschlag, m., Achsenschiene, f., влеаъ de осіе, моркоашъ, арmатъра осіеї.
Acht, f., лъаре-аmінте, атенціъne, пазъ; проскріпціъne, есілъ (съргіъnъ, ісгоnіре).
Acht, nъm., опт.
Ächt, adj., къратъ, адевъратъ, леціъітъ, леціtimъ (прънкъ); аътентікъ (dокъmъnтъ).
Achtbar, adj., стімабілъ, оnорабілъ, семnъ de стімъ.
Achtbarkeit, f., стімъ, консіdеръціъne.
Achte, m. n. ал оптълеа, f. а опта.
Achteck, a., оптогоnъ, оптъnгеріъ.
Achteckig, adj., оптогоnалъ.
Achtel, n., а опта парте, оптавъ, оптаріъ.
Achtelkreis, v., оптантъ (ѧn астроn.)
Achten, v., оmеnескъ, стімъ; прецъескъ, респектезъ; іаъ аmінте.

Digitized by Google

Achten, v., проскріѣ, есілезѣ (icronескѣ).
Achtens, nъm., а оптаóръ.
Achter, s., оптіme, ъn оптѣ.
Achterlei, nъm., de опт фелърі, спіце, соіърі.
Achtfach, adj., оптітѣ, оптъплъ.
Achtfältig, adj., в. achtfach.
Achtfüßig, adj., къ оптѣ пічóре.
Achthalb, nъm., шепте ші жъmътате.
Achtheit, f., аътептічітате, сінчерітате, леціtimітате, пърітате.
Achthundert, nъm., опт съте.
Achtjährig, a., de опт anї, опт aniѣ.
Achtjährlich, a., ла фіекаре опт anї.
Achtlos, adj., непъсъторіъ, не'нгріжатѣ, нелъъторіъ aminte.
Achtlosigkeit, f., невъгаре, нелъареaminte.
Achtmal, nъm., de опт орї.
Achtmalig, a., ꙟноптіт, de опт орї.
Achtsam, a., лъъторіъ aminte, гріжіліѣ.
Achtsamkeit, f., лъаре aminte, гріжъ, атенціъне.
Achtseitig, a., оптлътъраріъ.
Achtspännig, adj., къ опт каї ꙟнхъmaцї.
Achtstündig, adj., de опт óре.
Achtstündlich, adj., тот ла опт óре.
Achttägig, adj., de опт zіле.
Achttheil, n., а опта парте.
Achtung, f., лъареа-aminte, атенціъне; стімъ, респеттѣ, репътъціъне, консіdеръціъне.
Achtungsvoll, a., плінѣ de стімъ, респеттъосѣ.
Achtungswerth, a., demnѣ de стімъ.
Achtzehn, nъm., оптспрезече.
Achtzehnmal, nъm., de оптспрезече орї.
Achtzehnte, m. f. n., ал оптспрезечелеа, m., а оптспрезечеа f.
Achtzeilig, a., de опт рігле, шірърї, лініі.
Achtzig, nъm., оптzечї.
Achtziger, a., оптzечеріъ, оптоценаріъ.
Achtzigjährig, adj., de оптzечї anї.
Achtzigmal, nъm., de оптzечї орї.
Achtzigste, m. f. n., ал оптzечелеа, m., а оптzечеа, f.
Achtzigstel, a., оптzечеа парте, оптzечіme.

Achzen, v., цемѣ.
Achzen, n., цемътѣ.
Achzend, p., цемънте, цемъвъndѣ.
Acker, m., агръ, локѣ de арат, холdъ, арътъръ, цеарінъ, огорѣ, къmпѣ; ein schmales Stück, о фъліъ, фъліóръ de пъmънтѣ.
Ackerbau, m., агрікълтъръ, кълтъра, лъкрареа пъmънтълъї.
Ackerbauer, a., агрікълторѣ, плъгаріъ.
Ackerchen, n., агръшорѣ, холdіцъ.
Ackerfeld, s., цеарінъ, къmпѣ de аратѣ.
Ackerfrohne, s., боіерескѣ, роботъ, клакъ, іобъціъ.
Ackerfurche, f., вразdъ.
Ackergauchheil, m., скінтеіцъ рошіъ, (о плантъ).
Ackergeräth, n., ъпелте de аратѣ, інстръmінте.
Ackergesetz, s., леце аграріъ.
Ackerkohl, m., в. Hederich.
Ackerland, n., в. Ackerfeld.
Ackermann, m., агрікълторѣ, плъгаріъ, лъкръторіъ.
Ackern, v., арѣ, кълтівѣ, mъnческѣ.
Ackern, n., арътъръ, аратѣ.
Ackernessel, s., ърzікъ de къmпѣ, къmпеастръ.
Ackerrösel, n., кокошеї pl.
Ackersenf, m., в. Hederich.
Ackervieh, n., вітеле de mъnкъ.
Ackerviole, f., барва ꙟmпъратълъї.
Ackervogt, m., жітаріъ.
Ackerwinde, f., волбъръ mікъ, о плантъ.
Ackerzins, m., madъmѣ, таксъ, вірѣ пе агріі.
Ackord, m., в. Accord.
Act, m., фаптъ, актѣ, dокъmънтѣ, делъ.
Acten, pl., актеле, скрісоріле dела о жъdекатъ, dокъmінтеле.
Acteur, m., акторѣ.
Actie, f., акціъ, ꙟнскрісѣ de ꙟнсоціре ла врео парте de къштігѣ.
Activ, adj., ꙟн лъкраре, актівѣ, лъкръторіъ.
Activität, f., лъкръторіme, актівітате.
Activschuld, f., dаторіа актівъ, каре аре чінева съ пріїmеаскъ.
Actrice, f., акторіцъ, актріцъ.
Acustik, s., акъстікъ (штіінца deспре аъzѣ).

Digitized by Google

Adam, m., Adam; — мъкаръ стръмошескъ; den alten Adam ausziehen.

Adamsapfel, m., мърул луй Adam, nodul de гълтънъ.

Addiren, v., съмъіеск, adъnъ съме.

Addition, f., съмъіре, adъnare, adiţiune.

Adé, int., (поетік) фіі съпътосъ, ръмасъ бънъ.

Adel, m., ноблеţъ, боіеріме, нобіліме.

Adelherrſchaft, s., арістократіъ.

Adelhof, m., кърте боіерească.

Adelig, adj., нобілъ, боіерескъ.

Adeln, v., нобілезъ, боіерескъ.

Adelsbrief, s., діплом нобіліторъ, (пітакъ de боіеріъ).

Adelsbuch, s., kondika боіеріілор.

Adelsfreund, s., арістократікъ, амікъ, партізанъ нобіліmei.

Adelſtand, m., в. Adel.

Adelſtolz, m., трофіъ, мъndріе, орголіе de нобілъ, de арістократъ.

Ader, f., вінъ; die goldene, emoroide, грълуші; poetiſche, вина поетікъ.

Aderbinde, s., фъшіоаръ, легътъръ (ла хірърґ).

Aderbruch, s., рънтъръ de вінъ, дпфлътъра органелор семінале.

Aderchen, n., вінуцъ, вінішоръ.

Aderig, adj., вінос.

Aderkropf, m., скърпъ, варікъ.

Aderlaß, m., лъare de сънge.

Aderlaßbecken, m., теас дп каре се лась сънгеле, kund се слобоde сънge.

Aderlaßeiſen, n., ланцетъ.

Aderlaſſen, v., іаъ сънge.

Aderlaßkunſt, f., арта de a лъса сънge.

Aderlaßſchnäpper, m., в. Aderlaßeiſen.

Aderlaßzeug, n., унелеле пентръ лъареа de сънge.

Adjunkt, m., ажутор, adжънкт.

Adjutant, m., adжътант.

Adler, m., ереръ, аквілъ, вълтър, пажъръ.

Adlerauge, s., окіі de вълтър, пътрънзеторіі.

Adlernaſe, f., нась вълтъріі, короіатъ.

Adlerblick, m., къътътъръ de пажъръ, къътътъръ ацеръ.

Adlerflug (поетікъ), сборъ de вълтъръ; сълімъ.

Adminiſtration, f., adміністръціune.

Adminiſtriren, v., adміністръ.

Admiral, m., admiralъ, ценералъ-komandante мare; — ын фелъ de скоікъ.

Admiralität, s., admiралітате.

Adoptiren, v., adonтъ, прінеск ынъ копіі стреіn, фііъ de сфлет, дл афілезъ.

Adreſſe, f., adpecъ, ърътаре de нъмеле ші локъінда ківа.

Adreſſiren, v., adpeceзъ.

Adut, m., ім Kartenſpiele, тропфъ, adътъ.

Advent, m., постул кръчіунілі.

Advocat, m., adвокат, прокъраторъ.

Advocatur, f., adвокатъръ, прокъратъръ.

Advociren, v., adвокъторескъ.

Aebtiſſin, f., старіцъ, абатъ.

Aeroſtat, s., аеростатъ.

Affe, m., мъітъцъ, моміцъ, сіміъ.

Affect, m., афептъ, пасіune, симціре a сфлетълі.

Affectation, s., афъптъціune, префъкътъръ, апостітъръ, дптрекътъръ.

Affectirt, adj., префъкът, афъптатъ, апостітъ.

Affen, v., маімъцъ, імітъ a фаче че фаче алтул; багжокъреск пе чінева, апъцеск.

Affenart, s., спіцъ, соіъ, маніеръ, апъкътъръ de моміцъ.

Affengeſicht, n., фаць de мъітъцъ.

Affenliebe, f., амóре de мъітъцъ, ізбіре, харітате óрбъ, пекъмпътатъ.

Afferei, f., моміцъріе, бажокъръ.

Affodill, s., асфодел (плапт).

Afholder, m., дърмозъ.

After, m., шезътъ, къръ.

After, adv., дндърът, дналоі, есте о пъртічікъ че ошіне нъмаі дп компосеціюні.

After, n., коаде, кодіні (ла гръў); вракъ.

Afterarzt, s., медікастръ, докторъ кърпачіъ.

Digitized by Google

Afterbürde, f., каса копілълъі, каре есе дъпъ а са паштере, секъndina.
Afterbürge, in., съвкезаш.
Afterdarm, m., мацъл къръlъі.
Aftergeburt, f., в. Afterbürde.
Afterglaube, s., кредінцъ дешеартъ, съперстіціъне.
Afterleder, n., въкъцікъ de пеле, вракъ de пеі.
Afterlehnsmann, m., феъdатъ, чел че атърпъ дела ъп пропріетаріъ, каре есте васалъ ал алтъі пропріетаріъ.
Aftermehl, s., фъінъ din а треіа мъчінътъръ.
Afterrede, f., хълъ, дефаімъ, клеветъ, ворвіре de ръъ, калъмніъ.
Afterreden, v., хълеск, клеветеск.
Afterstück, s., облъпкъл din папоі.
Afterspinne, f., косаш, ъп фел de паінцінъ.
Afterwitz, s., істеціме спъріъ.
Agende, f., аценdъ, тіпікъ, рітъалъ.
Agent, m., ацентъ, міністръ пъблікъ, провісіонаріъ.
Agentschaft, f., аценціъ, ацентъръ.
Agio, s., (італ.) аціъ, скъзъмъптъ, скімвареа ѫп валóреа monedелор.
Agiren, v., лъкръ, факъ, фъптъескъ, жокъ ролъ.
Aglarkraut, s., съdóреа калълъі (плантъ).
Agres, f., агрешъ, коакъзъ.
Agraffe, s., кътъраmъ, спонкъ, фермаліъ.
Agrimonie, f., търіцъ маре.
Agtstein, m., кехлібар, кірімбаріъ, амбръ, съкчінъ, електръ.
Ägypten, n., Егіпет.
Ägyptier, m., егіптеанъ.
Ägyptisch, adj., егіптенескъ.
Ah! int., о, ах.
Ähern, adj., de метал компъс din араmъ ші din алтеле.
Ahlbaum, s., чірешъ de гардърі.
Ahle, f., сълъ.
Ahlkirschbaum, m., мълінъ.
Ahlkirsche, f., мълінъ.
Ahm, Ahmen, амъ, о мъсъръ de флъіde.
Ahnden, ahnen, v., ѫпфрънтъ, пеdепсескъ; — пресімцъ, (кобескъ, пъdъіескъ).
Ahndung, f., пеdеапсъ, ѫпфрънтъчъне; пресімцъ.
Ähneln, v., семънъ (потрівеск).
Ahnen, pl., стръмоші, стръвъні.
Ahnenprobe, f., провъ de воіеріі, повлеца стръвъпілор.
Ahnenstolz, m., фалъ, орголіъ de повлецъ веке, антікъ.
Ahnentafel, f., тавлъ de ценеалоціъ.
Ahnfrau, f., стръмóшъ, стръвъпъ.
Ahnherr, m., стръмошъ, стръвъпъ.
Ähnlich, adj., асемепеа.
Ähnlichkeit, f., асемъпаре.
Ahorn, m., арцеаріъ, палтінъ, (арворе).
Ähre, f., спікъ; voll Ähre, спікосъ.
Ährenlese, s., спікъітъръ, кълецере de спіче.
Ährenspitze, f., варвъ, върфъ de спікъ.
Aichen, в. Eichen.
Akademie, s., акаdеміъ.
Akazienbaum, m., акацъ, салкім.
Aklei, s., аквілеціъ (плантъ); съцелъ; плътікъ (ъп фелїъ de пеште).
Alabaster, m., алавастръ (ъп фелїъ de пеатръ).
Alabastern, adj., de алавастръ.
Alant, m., еарва маре.
Alantbeere, f., кóкъзъ пеагръ.
Alarm, m., аларmъ, стрігаре че се фаче ка съ алерце ла арме.
Alarmiren, v., аларmъ, стрігъ ка съ алерце ла арме.
Alaun, m., пеатръ акръ.
Alaunbruch, m., Alaungrube, f., ваіъ, minъ, ъnde се скóте пеатръ акръ.
Albe, s., алвъ (ъп фелїъ de пеште); плопъ алвъ.
Albeln, v., пердъ пътереа (деспре алвіне).
Albern, adj., простъ, пърod, хъвъък, гогоmanъ, стъпідъ.
Albernheit, f., пъроzіъ, простіъ, певъніъ, пътъпціъ, стъпідігате, хъвъъчіъ, гогоmъніъ.
Alchemille, f., кръцішóръ, плашкъ, пъласкъ, (о плантъ).
Alchymie, f., алхіміъ, мъіестріъ хімікъ de а префаче металъріле ъпъл ѫптр'алтъл.

Digitized by Google

Alchymist, m., алхіміст, каре се deпрinde ла алхіміъ, в. Alchymie.
Alert, ad., спрінтенъ, віоїъ.
Alfanzerei, f., пъртаре глъмеацъ, лъъдърошіъ, фалъ, фанфаронадъ, стравагаnцъ, бъфонъріъ.
Alfranken, m., лошпішоръ (о плантъ).
Algebra, f., алцебръ.
Alk, s., алкъ (о пасере).
Alkoran, m., алкоранъ, картеа каре къпрinde лецеа лъї Махомет.
Alkoven, s., алковъ.
All, s., тотъ, лъме, ъніверсъ.
Alle, pron., тоцї, allen, тътърор.
Allbereits, adv., в. bereits.
Allda, adv., ачі, аколеа.
Alldort, adv., аколо.
Allee, f., алеїъ, страdъ, ъліцъ de копачї.
Allein, adv., сінгъръ, сепаратъ (ла о парте); conj. ꙟнсъ, чі.
Alleinherrschaft, f., монархіъ.
Alleinherrscher, m., монархъ, сінгъръ domniторїъ, ъndomnъ.
Alleinig, adv., сінгър, ънішор, ganz allein, сінгър сінгърел.
Allemal, adv., тотdeaъna, мъкар кънd.
Allenfalls, adv., пе тоатъ ꙟнтъмпларea.
Allenthalben, adv., претътindenea.
Allerbeste, adj., чел маї бънъ.
Allerdings, adv., везї біне, негрешіт.
Allerdurchlauchtigst, adj., преа лъмінат, серенісімъ, тітлъл че се дъ ънор прінцї.
Allererst, adj., маї dінтъї.
Allergnädigst, a., преа'ndърат, преакліментъ, преаграціосъ.
Allerhand, adv., de тóтъ спіца, фелїъл, кondіцїъnea.
Allerheiligentag, m., zioa тътърор сфінцілор.
Allerheiligst, adj., агнецъ, сфънта сфінтелор.
Allerlei, adv., de тот фелїъл, соіъл, спіца, аместекътърь.
Allerliebst, adj., преаіъвітъ, преахаръ, преаплъкътъ.
Allermaßen, adv., ꙟн тот modъл, абсолътъ.
Allermeist, adv., чел маї мълт, маї вѫртосъ, ꙟн партеа чеа маї маре.
Allernächst, adv., чел маї апрóпе, фоарте апроапе.
Allerseits, adv., din тоате пърціле, къ тоцїї, тоцї одатъ.
Allerunterthänigst, преасъпъсъ, чел маї съпъсъ, чел маї ъмілітъ.
Allerwärts, adv., претътindenea.
Allesammt, adv., одатъ тоцї.
Alleseins, adv., тот атъта.
Alleweile, ad., токмаї акъм, ꙟн ачестъ minътъ.
Allerzeit, ad., орї ші кънdъ, тотъdeaъna.
Allgegenwart, f., атотпресінцъ.
Allgegenwärtig, a. ші ad., претътindene de фацъ, атотпресінте.
Allgemach, ad. (векіъ) ꙟнчетъ ꙟнчетъ.
Allgemein, a. ші ad., комъnъ, ъніверсалъ, ценералъ.
Allgemeinheit, f., комъnіme, ъніверсалітате, ценералітате.
Allgenugsam, a. ші ad. (векіъ) de тотъ дестълъ.
Allgewaltig, a. ші ad., атотпътінте, фоарте, преапътернікъ; преаапрігъ.
Allgütig, a. ші ad. преабънъ (Dzeъ).
Allhier, ad. аічї, тотъ аічї.
Allianz, f., аліанцъ, конфеdеръцїъne.
Alliiren, v., аліезъ, конфеdерезъ.
Alljährlich, a. ші ad., тотанъалъ, пе фіештекаре анъ, анъалмънтъ.
Allmacht, f., преапътінцъ, атотнътінцъ.
Allmächtig, a. ші ad., преапътінте, атотпътінте.
Allmälig, a. ші ad., ꙟнчетъ ꙟнчетъ.
Allmonatlich, ad., пе тоатъ лъna.
Allod, n., (ꙟн лецї) алодіъ.
Allodial, a. ші ad., (ꙟн лецї) алодіалъ, ліберъ.
Allotria, (фъръ sin.) стреіне, лътърале, адекъ лъкрърї n. pl.; некъвіінце, f. pl.
Allsehend, a. ші ad., атотвъзъторіъ.
Allseitig, a. ші ad., din тоате пърціле, ъніверсал.
Alltägig, a. ші ad., zіліерїъ, de тóте zілеле, ордінарїъ.
Alltäglich, a. ші ad., de тóте zілеле, трівіалъ.

Digitized by Google

Alltags, ad., (ân комплект) de тóте zilele, de фieште каре zi; das Alltagsgeſicht, фaц, minъ de рънdъ, проастъ, фiсiономiе ordinară.
Allvater, m., пърinтe ал тътърор.
Allwaltend, a. ші ad., атоткърмuitорiй, атотрeцeторъ.
Allweiſe, a. ші ad., атотânцeлeптъ.
Allwiſſend, a. ші ad., атотштiторiй (Dzeŭ).
Allwiſſenheit, f., атотштiinцъ.
Allwo, ad., (неânтребaт) undeва.
Allzu, allzuviel, allzuſehr, ad., прea, прeaмulт, фоарте мulт.
Allzugleich, ad., тотdeodată.
Allzumal, ad., тоцi ânтрeунa.
Almanach, m., алманахъ.
Almer, m., мulинъ; dулапъ.
Almoſen, n., елeмoсinъ, miлoстeniе.
Almoſenamt, n., deрегъторiea кътieй miлeлор, сърaчiлор.
Almoſenier, m., елeмoсinарiй.
Almoſengeld, n., banі de елeмoсinъ.
Aloe, f., алoe (плaнтъ).
Aloeholz, n., лemнъ de алoe, odoraчiй.
Aloſe, f., кeпъ, фeлiй de пeште.
Alp, m., miazънoaптe (чe снaрie), marinъ, грeзтaте, ânпeкъчune ân comnъ.
Alpen, pl., алпi (мънцi).
Alphabet, n., алфaвeтъ, aвeцedъ.
Alphabetiſch, a. ші ad., алфaвeтiкъ.
Alraun, m., madрагоръ (мътръгънъ).
Als, k., декътъ, кът, прекът, ка, ка ші; кънd; aша dar; alъ оb, alъ wie, alъ wenn, ка кът, ка кънd, alъ daß, ка, ка съ.
Alsbald, ad., ândatъ, кърънdъ.
Alsdann, ad., атънчea, апоi.
Alſo, k., aша, aша dar, deчi, ân ърmare.
Alſobald, ad., в. alsbald.
Alſter, в. Elſter.
Alt, ălter, ălteſte, a. ші ad., бътрънъ, вeкiй, antiкъ; anoсъ, de мulцi anі; der Alte, бътрънul; die Alte, бътрънa, мътuшa; die Alten, бътрънiй, стръмошiй.
Alt, m. (ân мuзikъ) алтъ.
Altan, m., алтанъ, nodъ пe акoперeтъturul кaceі, n. ші Balkon.
Altar, m., алтaрiй.
Altarblatt, n., катaпeтeaсma, iкoana алтaрiулuі.
Altarſtück, n., iкoанъ de алтaрiй.
Altartuch, n., пънzътura, фaцa de масъ a алтaрiулuі.
Altbacken, a. ші ad., demulъ коптъ (пънe), вeкiй.
Altbinder, m., dогaрiй, вutнaрiй de вeкiтърi.
Altbritiſch, a., вeкiй вritaniкъ.
Altdeutſch, a., вeкiй цermanъ, нeмцeскъ вeкiй, вeкea цermanъ (limбъ).
Alte, m., в. Alt.
Alteln, v., ânвътръпeскъ.
Altengliſch, a. ші ad., вeкiй anглeзъ.
Alter, n., върстъ, eтate, вътрънeцъ, antiкitate, вeкime.
Älterlich, a. ші ad., пъriнтeскъ.
Altermann, m., вeтeранъ; вътрънъ de нeгuцitорi.
Ältern, pl. (фъръ sing.), вътрънi, пъriнцi, пъскъторi, в. ші Eltern.
Ältern, v., ânвътръпeскъ.
Ältermutter, f., стръвuнъ.
Alternative, f., алтeрнaтivъ.
Älternlos, a. ші ad., фъръ пъriнцi, орфaнъ, сeriманъ.
Alterſchwach, a. ші ad., слaвъ, ânфрънтъ de вътрънeцe.
Alterſchwäche, f., слъвuчiune de вътрънeцe.
Alterſchwer, a. ші ad., грeoiй de вътрънeцe.
Altervater, m., стръвuнъ.
Alterzeichen, n., нъвертате, вървuцiъ.
Alterthum, n., antiчitate, вeкime.
Alterthümlich, a. ші ad., antiкъ, вeкiй.
Alterthumsforſcher, m., antiчiстъ, aрхeoлогъ.
Alterthumskunde, f., архeoлoцiе.
Altervater, m., стръвuнъ.
Älteſte, m., чeл маі бътрънъ, чeл маі вeкiй, чeл маі маре.
Altflöte, f., флaутъ de алтistъ.
Altfränkiſch, a. ші ad., галiкъ, гoтiкъ; вeкiй, de мulцi anі; бътръпeскъ.
Altgeige, f., вioлiнъ (скрiпкъ) de алтistъ.

Digitized by Google

Altgesell, m., чел maĭ векіŭ ѧпвъцечелŭ (ѕченікŭ).
Altgevater, m., пънашŭ ал копіілор maĭ бътръні.
Altgläubig, a. ші ad., ортодоксŭ, каре креde dѕпъ чеĭ векĭ.
Altgothisch, a. ші ad., векіŭ, антікŭ, готікŭ.
Althee, f., палвъ mape (плънтъ).
Altherkömmlich, a. ші ad., прекѕm сеаŭ апѕкатŭ din векіme, dѕпъ datinъ.
Althiebig, a. ші ad., песте 20 de anĭ (арворĭ фрѕnzapĭ).
Altist, m., алтістŭ (mѕсікантŭ).
Altklug, a. ші ad., (деспре копіĭ) ѧпцелептŭ ка бътръніĭ; че се сокóте ѧпцелептŭ.
Altlich, a. ші ad., бътръпелŭ, бътръпічосŭ.
Altmeister, m., maiестрѕ чел бътръпŭ.
Altmelken, Altmilchen, a., кѕ mъпzатŭ (вакъ).
Altmodisch, a. ші ad., de moda веке.
Altmutter, f., бѕпікъ, бѕпъ.
Altreiß, m., кърпачіŭ de папѕчĭ.
Altsänger, m., в. Altist.
Altschlüssel, m., (ѧп mѕсікъ) кеіе de алтістŭ; семпŭ че аратъ гласѕл алтістѕлѕĭ.
Altstadt, f., партеа de орашŭ чеа веке, четатеа веке.
Altstädter, m., локѕіторіѕ din четатеа веке.
Altstimme, f., (ѧп mѕсікъ) гласѕл алтістѕлѕĭ.
Altvater, m., бътръпŭ, стръбѕпŭ; проестосŭ (ѧптр'о соціетате); бѕпŭ.
Altväterisch, a. ші ad., бътръпескŭ.
Altväterlich, a. ші ad., бътръпескŭ, стръбѕпескŭ.
Altvordern, pl. (фъръ sing.), maĭ mapiĭ, преафоштĭ, предечесорĭ, аптечесорĭ.
Altweibersommer, m., вара бѕпічелор; челе maĭ de пе ѕрmъ zіле фрѕmóсе de тómпъ; цесетѕра паіпжіпілор че сбóръ тómпа.
Am, компѕсŭ din an dem.
Amalgam, n., amaлгamŭ.
Amaranth, m., amapaптъ (плаптъ).
Amarelle, f., amapелъ, вішіпъ.
Amazone, f., amazónъ.
Amazonenkleid, n., вестmъптŭ, портŭ de amazónъ.
Ambassade, f., amвacadъ, соліъ.
Ambassadeur, (zi: amвacadeŭр), amвacadорŭ, солŭ.
Ambe, f., amвъ, ѧmвъ (ѧп лотъріъ).
Amber, m., amвръ, кіхлімварŭ.
Amboß, m., ілеŭ, пъковалъ.
Amboßschmied, m., фаѕрŭ, ферарiŭ de ілее, сеаŭ din гросŭ.
Amboßstock, m., бѕтѕкŭ, трѕпкіŭ de ілеŭ.
Ambra, f., в. Amber.
Ambraduft, m., (поетікŭ) міросŭ плъкѕтŭ.
Ambrosia, f., (ѧп mітолоціъ) amвросіъ, mъпкареа zеілор.
Ambrosisch, a. ші ad., amвроzікŭ, фоарте dѕлче, преа плъкѕтŭ, кѕ міросŭ черескŭ.
Ameise, f., фѕрпікъ.
Ameisenbär, m., фѕрпікаріŭ, ѕрсѕл фѕрпічелор.
Ameisenei, n., оŭ de фѕрпікъ.
Ameisenfresser, m., mъпкъторіŭ de фѕрпічĭ, фѕрпікаріŭ.
Amelioration, f., ameліораціѕне (ameліоръчіѕне), ѧmвѕпътъціре (а ѕпеĭ mошіĭ).
Amelioriren, v., ameліорezŭ, ѧmвѕпътъцескŭ.
Amelkorn, n., гръŭ тѕпсŭ.
Amelmehl, n., фъіпъ ѕшóръ, кіклѕітъ (de гръŭ), фрѕпте de фъіпъ.
Amen, amin.
Amethyst, m., ametістŭ (пеатръ преціоасъ).
Amethystfluß, m., пікътѕръ de ametістŭ, крісталŭ acemine ametістѕлѕĭ.
Amiant, m., amiantŭ (minepaлŭ).
Ammann, m., дерегъторіŭ, персóпа жѕdекътореаскъ.
Amme, f., doікъ, mankъ, пѕтріче, бопъ.
Ammeister, m., domпѕл дерегъторіŭ (тітлѕ).
Ammelmehl, n., в. Amelmehl.
Ammen, v., mъпческŭ, doіческŭ.
Ammenmährchen, n., новесте mъпчеаскъ, фабѕлъ doічеаскъ.

Ammer, f., пресъръ (насере); вінінъ, апарелъ.

Ammern, pl., спѣзъ фервінте.

Ammonit, m., в. Ammonshorn.

Ammonshartz, n., ръшіна луї Amonъ.

Ammonshorn, амонітъ, (скоїкъ ампетрітъ).

Ammunition, f., амуніціне.

Amneſtie, f., амнестіе, ертаре, вітаре (din партеа унуї domnitoriъ).

Amor, m., Аморъ (зеѳъ).

Amortiſation, f., амортізъціне.

Amortiſationscaſſe, f., касъ de амортізъціне.

Amortiſationsſchein, m., невоіцъ, адеверінцъ de амортізаціне.

Amortiſiren, v., амортізезъ.

Ampel, f., кандела чеа маре дин пінтеа алтарілуї, лампъ.

Ampfer, m., шавріпъ (плантъ).

Amphibie, f., амфівіе.

Amphitheater, n., (ла Романї ші Греч) амфітеатръ.

Amputation, f., (ал хірѫргіеї) ампѫтъціне.

Amputiren, v., ампѫтъ, таіъ, унъ мъдулариъ гангренітъ.

Amſel, f., мерлъ.

Amt, n., Amter, дерегъторіе, офіціъ, префектъръ; von Amtswegen, дин дерегъторіе; hohe Amt, літърціа чеа маре; ein Amt bekleiden, а авеа, ал авеа ун офіціъ.

Amtchen, n., дерегъторіоръ, службъшоръ.

Amtfrau, f., в. Amtmännin.

Amtfrei, a. ші ad., ліверъ de дерегъторіе, фъръ служвъ, приватъ, партікуларіъ.

Amthaus, n., каса, локъінца дерегъторіалъ; дерегъторіе.

Amtlich, a. ші ad., офіціалъ (офіціаріъ), дерегъторескъ.

Amtlos, a. ші ad., фъръ дерегъторіе, фъръ офіціъ.

Amtmann, m., дерегъторіъ ал кътъреї; префекторъ; ал Прусіа: рецеск ал dominiїлор, апендаторъ.

Amtmännin, f., дерегъторіцъ; префекторіцъ; апендаторіцъ рецеаскъ.

Amtmannſchaft, f., дерегъторіе; посесіъне рецеаскъ.

Amtmäßig, a. ші ad., din дерегъторіе, анъсъраѫ, ал конформітате кѫ офіціъ.

Amtmeiſter, m., (ал унеле локърі) старостеле унеї корпорацііі.

Amtsarbeit, f., лукръ ал дерегъторіеї, треабъ офіціалъ.

Amtsaufſeher, m., інспекторъ ал лукрърілор дерегъторілор.

Amtsbericht, m., штіре, рапортъ офіціалъ, дрептіпцаре din дерегъторіе.

Amtsbeſcheid, m., хотъръре din дерегъторіе, резолуціне, сентінцъ.

Amtsbewerber, m., кандідатъ de врео дерегъторіе.

Amtsbezirk, m., черкъ, пінътъ унеї дерегъторіі.

Amtsblatt, n., фоіе офіціалъ, газетінъ офіціалъ.

Amtsbote, m., кѫріеръ, місъ дерегъторіеї.

Amtsbruder, m., колегъ, соцъ de дерегъторіе.

Amtseifer, m., сіргъінцъ, зелъ ал дерегъторіе.

Amtsfolge, f., ѫрмаре, съвчесіне ал дерегъторіе.

Amtsfrohn, m., аргатъ ал о дерегъторіе, шервіторіъ ал о префектъръ.

Amtsfrohne, f., коіереск пентръ дерегъторіъ сеаѫ пентръ префектъ.

Amtsführe, f., комітъріъ, (подвódъ.)

Amtsgebühr, f., такса дерегъторіеї, опораръ, спортълъ, дарі ал префектъръ.

Amtsgehülfe, m., коажѫтъторіъ, адіюнкт ал дерегъторіе.

Amtsgenoß, в. Amtsbruder.

Amtsgericht, n., трібънал de префектъръ.

Amtsgeſchäft, n., треабъ, фънкціне, окъпъціне а дерегъторіеї.

Amtshauptmann, m., ефоръ, префектъ, прест дерегъторі.

Amtshauptmannſchaft, f., еформ, префекторіъ; (іспръвнічіе).

Amtshoheit, f., тітълатъръ префектъралъ.

Digitized by Google

Amtsholz, n., лемнъ ал деregътopiel, ал пpefектopълъi.
Amtskeller, m., cъптпpefектъ.
Amtskellerei, f., cъптпpefектъp.
Amtskleid, n., вестмънтъ de deregътopie, ънiфopмъ, opнатъ.
Amtskleidung, f., в. Amtskleid.
Amtsknecht, m., аргатъ ал deregътopiel, шервіторіѣ de пpefектъp.
Amtslehen, n., фездѣ пpefектopескѣ.
Amtsmiene, f., minъ, фаць de deregътopіѣ, adекъ серіёсъ, аерѣ ѧмпънъторіѣ.
Amtspfanne, f., (ѧn съръpiї) къдape de фертъ сарамъp.
Amtspflege, f., administръцiънea пpefектъpeї сеаѣ a deregътopieї; пpefектъp.
Amtspflicht, f., datopiнца, oблiгъцiънea deregътopieї сеаѣ a слъжвеї; ѧndatopipea (жъpъмънтъл) deregътopieї; deregътopie, слъжбъ.
Amtspredigt, f., (ла протестанцї) пredікъ de dimineaць ла сервътopi.
Amtsrath, m., консіліарѣ de administръцiънe; deregътopіѣ; сфатъ пpefектopалъ.
Amtsrichter, m., жъdекътopіѣ de трівъналъ.
Amtssache, f., треабъ a deregътopieї.
Amtssäßig, a. шi ad., сънъсѣ жъdекътореште ла кътare iнстанць.
Amtsschöffer, m., сатешѣ вепітърілор ънeї пpefектъpe.
Amtsschrift, f., скрісóре, порънкъ пpefектopалъ; auf — ſitzen, фi сънъсѣ жъdекътореште ънeї пpefектъpi.
Amtsschultheiß, m., къртъіторіѣ de пpefектъp.
Amtssole, f., (ѧn съръpiї) сарамъp deregътopeaскъ, сеаѣ кънепіть deregътopіълъi.
Amtssorge, f., гріжа, къра deregътopieї.
Amtsstadt, f., орашѣ пpefектopескѣ; решединца офіціълъi.
Amtsstube, f., къмара, кіліа трівъналълъi, офіціолатълъi.
Amtstag, m., zi de аъdiinць, de жъdекать.
Amtstracht, в. Amtskleidung.
Amtsverrichtung, f., фъкцiънe, окъпъцiънe deregътopeaскъ, офіціалъ.
Amtsverwalter, m., економѣ ал ънъi dominiѣ камералъ; administръторіѣ.
Amtsverwalterei, f., administръцiънea, administратopia шi локiнца deregътopіълъi, administратopълъi ънъi dominiѣ.
Amtsverweser, m., вiцеadministратopѣ, събокъртъіторіѣ.
Amtsvogt, m., фоктѣ, administратopѣ de ън цinътѣ мікѣ.
Amtsvogtei, f., пpefектopіѣ, пpefектъp.
An, pr., ла, спре, ѧn, ѧntpѣ, de, din, пе, лънгъ; ѧn компънepi ѧnceaтnъ o легътъpъ кѣ чева, o мішкаре, o dipeццiънe, сеаѣ ѧnчепътъл ънeї лъкръpi: ankleben, adліпескѣ; anbringen, adъкѣ; anfaulen, ѧnчепѣ a пътrezi; von heute an, de aзi ѧnколо; von Kindheit an, din прънчіъ; es iſt nicht an dem, пъ e адевъратѣ; an meiner Seite, лънгъ mine; an einen ſchreiben, скріѣ кѣтва.
Anaaßen, в. Anäſen.
Anabaptiſt, m., анабавтістѣ.
Anachroniſmus, m., анахроніcмѣ.
Anagramm, n., анаграмъ.
Analekten, pl., аналекте, кълецере de фрънгіnte.
Analog, в. Analogiſch.
Analogie, f., аналоціъ.
Analogiſch, a. шi ad., аналогѣ, асеменea, конформѣ.
Analyſe, f., аналісѣ.
Analyſiren, v., аналісѣ, десфакѣ, dicпрезпѣ.
Analytik, f., аналітікъ.
Analytiker, m., аналітікѣ.
Analytiſch, a. шi ad., аналітікѣ.
Ananas, f., ананасѣ (плантъ).
Ananasbirn, f., пеаръ ананасъ.
Ananaserdbeere, f., къпшънъ ананасъ.
Anankern, v., ѧncепепескѣ кѣ аагіра, 'кѣ скóве.
Anapäſt, m., (ѧn прocodiъ) ана-

пестрѣ (фелѣ de пічіорѣ de версѣрі).
Anarbeiten, v., лъкрѣ, лъцепепескѣ спре чева (тадда de мънтъ).
Anarchie, f., анархіѣ, десфрѣ.
Anarchiſch, a. ші ad., анархікѣ.
Anäſen, v., (ла вълъторі) лъпъдескѣ; атъцескѣ къ надъ.
Anathema, n., анатема.
Anathematiſiren, v., анатематіческѣ.
Anathmen, v., лъсѣфлѣ, сѣфлѣ спре чева.
Anatomie, f., (лѫ medічінъ) анатоміѣ.
Anatomiker, m., анатомѣ.
Anatomiren, v., анатомескѣ, деховѣ, фінъталѣ.
Anatomirung, f., анатомірe, фінъцъіаре.
Anatomiſch, a. ші ad., анатомікѣ.
Anatomiſt, m., анатомістѣ.
Anäuglen, v., окіескѣ, казтѣ галіщѣ, мъпгъіосѣ.
Anbacken, v., мъ анкокѣ, мъ ліпескѣ ла контѣ (фрънza de пъчінтъ).
Anbahnen, v., факѣ дрѣмѣ.
Anbau, m., лъчеперea зпеі zidірі; zidipe nóъ (касъ); кълтъръ, кълтівare (a лімвеі); прелъкраре (a къмпълві).
Anbaubar, a. ші ad., de кълтівatѣ; de zidітѣ; кълтівaверѣ.
Anbauen, v., лъчепѣ a zidi; a кълтіва (о лімвъ); me ашезѣ, me статорескѣ къ локзінца.
Anbauer, m., колоністѣ, лъкръторіѣ, кълтіваторѣ.
Anbefehlen, v., денъпdѣ (спре a фаче чева); рекотъпdѣ.
Anbefehlung, f., порънкъ, котъпdъцізне.
Anbeginn, m., лъчепътѣ, орічіпе (a лъмеі), врzіре.
Anbehalten, v., къстрежѣ (пе трънѣ), пъ лапъdѣ.
Anbei, ad., пе лъпгъ, тотодатъ.
Anbeißen, v., прindѣ a мъшка, лъколцескѣ, мъшкѣ; ретънѣ къ dінцій, къ колцій лъфінці.
Anbeizen, v., корodѣ пъціпѣ; пішкѣ.
Anbelangen, v. Anlangen.
Anbelfern, v., латрѣ; me ръпedѣ къ сѣdъlmі асзпра кзіва.
Anbellen, v., латрѣ лъ контра кзіва.
Anbequemen, v., акомodѣ; me даѣ дънъ лъпрецізрърі, мъ лъптокмескѣ.
Anberahmen (векіѣ) Anberaumen, v., (лъ леці) детерmінѣ, сороческѣ, дефірѣ, ассеmnѣ o zі.
Anberaumung, f., терmінаре, сороріре, терmінѣ.
Anbeten, v., adорѣ, мъ лъкінѣ, ізвескѣ къ арdóре.
Anbetungswerth, v. Anbetungswürdig.
Anbeter, m., adоръторіѣ, лъкінъторіѣ, admіръторіѣ, аmante пасіонатѣ, къ арdóре.
Anbetreffen, v. Betreffen.
Anbetteln, v., лъмвлѣ калічіndѣ, чершіndѣ (мілѣ).
Anbetung, f., adорътіzне, лъкінаре; амóре фербінте.
Anbetungswürdig, a. ші ad., adорабілѣ, demnѣ de лъкінатѣ.
Anbiegen, v., апропіѣ лъdoіndѣ; алътърѣ, аккідѣ, adaorѣ.
Anbieten, v., пропънѣ, пресентѣ, офербѣ; лъчепѣ офертa, даѣ чел лъптіѣ прецѣ (ла o лічітаціzне).
Anbietung, f., пропънере, пресентаре, офертъ.
Anbinden, v., легѣ, аninѣ (ла лъкрътоpі); факѣ зпѣ пресентѣ (ла zіoa паштерeі); mit einem —, мъ апкѣ къ чінева ла чеартъ; einen Bären —, факѣ datорії.
Anbiß, m., мъшкътъръ; гъстаре.
Anblaſen, v., сѣфлѣ (лъ фокѣ), лъфлѣ; сзпѣ трътвіта (ла cocipe).
Anblatten, v., (лъ архітектъръ) лъпъвлѣ, лъклештѣ, лъкеіѣ (о вькатъ de лемнѣ).
Anblecken, Anbleken, v., рънкѣ dінцій; грінцескѣ, скършпескѣ, грінцескѣ (de мъніѣ).
Anblick, m., прівіре, вedерe, окіре, къътътъръ, спетакълѣ, прівеліште, пънтѣ de вedере; beim erſten Anblick, ла пріma вedере, ла пріma въzътъ; ein trauriger Anblick, зп трістѣ спеттакъл, трістъ прівіре.

Anblicken, v., прівескѫ, арѫнкѫ къѫтътѫра, окіескѫ, снетезѫ.
Anblinken, Anblinzeln, v., мъ ѫітѫ, каѫтѫ кѫ окіі de авіеа deскішї.
Anblöcken, v., мъ апропіїѫ ръгъndѫ; мѫцindѫ.
Anbohren, v., ѫпчепѫ а вортелі, а сфредeлі; ein Faß —, daѫ вортъ, ла ѫnѫ васѫ de пѫсѫ о капелъ.
Anborgen, v., ѫмпрѫмѫтѫ (банї пентрѫ cine).
Anbrassen, v., (ѫп марінъ), ѫмбрацѫ, трагѫ de фѫніа бръцеаръ.
Anbraten, v., ѫпчепѫ а me фріце.
Anbrausen, v., ѫптімпінѫ кѫ вѫіетѫ, пе чінева кѫ кѫвінте аспре.
Anbrechen, v., ѫпчепѫ а рѫпе, eine Flasche Wein, ѫпчепѫ о гарафъ de вінѫ, me ръвърсѫ; ѫпчепе а се фаче ziѫъ сеаѫ поапте; angebrochenes Obst, поаме пѫтреde.
Anbrennen, v., апрindѫ, арdѫ, (вѫкателе пе оалъ); me афѫмѫ.
Anbringen, v., adѫкѫ, пѫnѫ, ашезѫ; daѫ (о ловітѫръ); пропѫnѫ, продѫкѫ; Etwas anzubringen haben, амѫ de а пропѫне чева; Gelder gut — ѫмї ашезѫ, коллокѫ банії біne; einen Spaß — аплекѫ біne о глѫмъ.
Anbringer, m., пърѫшѫ (ла жѫdекатъ).
Anbruch, m., рѫптѫръ; ѫпчепътѫръ; пѫтреціѫне; — des Tages, фаптѫл ziлеї, ziорї.
Anbrüchig, a. ші ad., пѫтреціосѫ, пѫтреdѫ (мърѫ); стрікатѫ; оцетітѫ, стътѫтѫ.
Anbrüllen, v., рагѫ спре чінева, me ръпеdѫ ръгъndѫ.
Anbrummen, v., ѫптімпінѫ, ръкпindѫ.
Anciennetät, f., апціепътате, ѫптъіетате (dѫпъ dрітѫл върстеї).
Andacht, f., рѫгъчїѫне, евлавіе, кѫвіошіъ, девоціѫне, піетате.
Andächtelei, f., евлавіе, девоціѫне, іпокрісіъ, фъцъріъ, фалсітате.
Andächteln, v., фъцърескѫ евлавіе, девоціѫне.
Andächtig, девотѫ, евлавіосѫ.
Andächtler, m., кѫвіосѫ фъцаріѫ, іпокрітѫ.
Andachtsbuch, n., карте de рѫгъчїѫне.
Andachtsfeier, f., серваре евлавіосъ, а ѫмпъртъшіреї, а кѫміnекътареї.
Andachtsübung, f., рѫгъчїѫне, deпріndере ѫп рѫгъчѫнї.
Andante, a., (ѫп мѫсікъ) andante, мъсѫратѫ, ѫпчетѫ.
Andenken, n., меморіъ, adѫчере аміnте, сѫвеніре, поменіре; сеmnѫ de adѫчере аміnте; seligen Andenkens, фіе-ертатѫл; Dzeѫ съ'л ерте; омѫ de бѫn пѫме; de бѫnъ сѫвеніре; zum Andenken, de сѫвеніре.
Ander, (der, die, das Andere), a., ѫnѫл, алтѫл, ал doілеа, челалалт.
Ändern, v., скімбѫ, префакѫ, ѫndрептѫ, стръмѫтѫ; се скімбъ, се префаче (омѫл); тімпѫл се скімбъ.
Andernfalls, ad., din контръ, ѫп касѫл контраріѫ, алтміnтреа.
Anderntheils, ad., de алтъ парте.
Anders, ad., алтміnтреа, алтфелїѫ; ѫп алтѫ modѫ.
Anderseitig, a. ші ad., алт партікѫ, de алтъ парте.
Anderseits, ad., de алтъ парте.
Anderswo, ad., аіѫреа, ѫптр'алтѫ локѫ, ѫп алтъ парте.
Anderswoher, ad., de аіѫреа de ѫndева.
Anderthalb, n., ѫnѫл ші жѫмътате.
Änderung, f., скімбаре, префачере, скімбъмъnтѫ.
Anderwärts, ad., ѫптр'ѫnѫ алтѫ локѫ.
Anderweit, ad., ѫптр'алтѫ локѫ, алтъdатъ, ѫптр'алтѫ modѫ.
Anderweitig, a. ші ad., dінтр'ѫnѫ алтѫ локѫ, de алтъdатъ.
Andeuten, v., нотіфікѫ, факѫ штіѫтѫ, daѫ de штіре, daѫ а ѫпцелеце, арътѫ.
Andeutung, f., нотіфікаре, dаре de штіре, арътаре.
Andichten, v., ѫмпѫтѫ, скорпескѫ; препѫnѫ асѫпра кѫіва чева.
Andichtung, f., ѫмпѫтаре, пъскочіре, сѫпѫсеціѫне.
Andonnern, v., ватѫ таре (ла о ѫшъ шчл.); einen —, ѫптімпінѫ пре чінева кѫ кѫвінте тѫпътóре.
Andorn, m., воронікъ (плантъ).

Digitized by Google

Andrang, m., грътъdіре, ѧнгесѹіре, сілъ; апропіїере кѹ пѹтере.
Andrängen, v., ѧмпінгѹ, стрінгѹ, (кътръ пърете).
Andräuen, v., (векіѹ) Andrehen.
Andrechseln, v., стрѹгъреск̆ пе чева.
Andrehen, v., цепенеск̆, ѧнвъртіndѹ ѧн щѹрѹвѹ; einem etwas —, ѧмплѹ капѹл кѹїва de чева, амъцеск̆, ѧнчепѹ а мъ ѧнвѫрті.
Andringen, v., мъ апропіїѹ кѹ пѹтере; пътрѹndѹ, стрінгѹ.
Andringlich, a. ші ad., вѫрѫторіѹ кѹ сіла, грътъdіторіѹ кѹ пѹтере.
Androgyn, m., andроцінѹ, фетелеѹ.
Androhen, v., ameninцѹ.
Andrucken, v., апъсѹ, ліпеск̆ тіпъріndѹ, ѧнтіпъреск̆.
Andrücken, v., ѧнцепенеск̆, апъсъndѹ (чеара), рестрінгѹ (кътръ пърете).
Anduften, v., міросѹ, словоdѹ міросѹ (флóреа).
Andurch, ad., прін ачеаста.
Anekdote, f., анекdотъ, історіóръ.
Aneignen, v., ѧмї ѧнсѹшеск̆, ѧмї апропріѹ.
Anekeln, v., мъ ѧнгрецошеzѹ, мъ decгѹстѹ.
Anemometer, m., анемометрѹ, (інстрѹментѹ мъсѹръторїѹ de вънтѹ).
Anempfehlen, рекомъndѹ.
Anerbe, m., кліроnомѹл, моштеніторїѹл чел маї deапрóпе.
Anerbieten, n., пропѹнѹ, ѧмвіїѹ, оферѹ.
Anerkennen, v., рекѹноск̆, мъртѹрісеск̆; пріїмеск̆, акчептѹ о поліцъ.
Anerkenntniß, n., рекѹнóштере.
Anfacheln, v., сѹфлѹ, аціцѹ, апріndѹ (фокѹл), свъптѹрѹ.
Anfahren, v., кърѹцѹ, dѹкѹ кѹ тръсѹра; daѹ кѹ тръсѹра престе чінева; einen —, афронтѹ кѹ кѹвінте аспре; сосеск̆, ажѹнгѹ кѹ тръсѹра.
Anfahrt, f., апропіере, сосіре кѹ тръсѹра; (ѧн монтан.) ѧнчепѹтѹл лѹкрѹлѹї ѧн вѣї.
Anfall, m., ассалтѹ, къdере пе..., ловіре; атакѹ (de апоплексіъ).
Anfallen, v., ассалтѹ, атакѹ кѹ іѹцеалъ; мъ ловеск̆ de чева къzъnd; мъ ръпеdѹ асѹпра кѹїва; каde (о парте de моштеніре).
Anfang, m., ѧнчепѹтѹ, прінчіпіѹ, капѹ, оріцine.
Anfangen, v., ѧнчепѹ.
Anfänger, m., ѧнчепъторіѹ.
Anfänglich, a. ші ad., ѧнчепъторіѹ, прімѹ.
Anfangs, ad., ла ѧнчепѹтѹ; маї ѧнтъіѹ.
Anfangsbuchstabe, m., літеръ капіталъ сеаѹ ѧнчепътóре, літеръ маре.
Anfangsgrund, m., (маї алесѹ ѧн pl.) елемънтѹ, ѧнчепѹтѹрї.
Anfassen, v., цріndѹ, апѹкѹ (кѹ мъна), ѧмпѹмнѹ; ѧнфірѹ, ѧншірѹ, мъ цінѹ de чінева.
Anfaulen, v., ѧнчепѹ а пѹтреzі, а мъ стріка, а мъ вермъноша.
Anfechten, v., комватѹ (пърѹтѹ сеаѹ кѹ темеїѹрї славе); оппѹмнѹ; аdemineск (спре ръѹ); діспѹтѹ, пріхънеск̆ (ѹнѹ тестаментѹ).
Anfechtung, f., комватере; іспітъ, амъціре; пріхъніре.
Anfeilen, v., пілеск̆ de noѹ, аскѹцѹ пілindѹ.
Anfeinden, v., портѹ dѹшмъніъ кътръ чінева; ѧndѹшмънеск̆.
Anfertigen, v., прегътеск̆, (ѧн жѹdекъторії), терminѹ; ѧнмънѹ (о adресъ); спеdezѹ.
Anfesseln, v., ѧнкътѹшѹ, легѹ кѹ кътѹші de чева, ѧнкатенѹ.
Anfeuchten, v., ѹмеzеск̆, моїѹ, ѹdѹ.
Anfeuchtung, f., ѹмеzіре, мѹіере, ѹdаре.
Anfeuern, v., ѧнфокѹ, апріndѹ, аціцѹ, ѧнфлакърѹ; ѧнварбътѹ, ѧнкѹраціеzѹ.
Anflammen, v., апріndѹ кѹ флакъръ; ѧнфервънтѹ; аціцѹ фóрте; в. Anfeuern.
Anflattern, v., вінѹ, ме апропіїѹ флѹтѹръndѹ.
Anflechten, v., ѧмплетеск̆, легѹ прін ѧмплетіре.
Anflecken, v., (ла чістарї) петеческ̆, косѹ ѹнѹ петекѹ.
Anflehen, v., рогѹ, ѧмплорѹ, сѹпплекѹ.

Digitized by Google

Anfletschen, v., в. Anblecken.
Anflicken, v., петіческѫ, кърпескѫ, aninѫ (ѫnѫ петекѫ).
Anfliegen, v., сворѫ спре чева, adсворѫ.
Anfließen, v., аккѫргѫ, кѫргѫ спре сеаѫ пе лънгъ; ѫмплѫ ѫnѫ iazѫ кѫргъndѫ; мъ апропіїѫ кѫргъndѫ (рѫѫл).
Anflößen, v., adѫкѫ пе плѫте; транспортѫ, кѫ cine ѫn кѫрцереа са (о бѫкатъ de пъмънтѫ).
Anflug, m., (ѫn форестъріъ) пъdѫре тіnъръ крескѫтъ din семънцъ къzѫтъ de пе арборї марї; івіре ші dіспърере ръпеde.
Anfluß, m., аккѫрцере, алѫвіѫ, молітѫръ.
Anfoderung, Anforderung, f., черере, претіndере.
Anfrage, ѫнтребаре.
Anfragen, v., ѫнтребѫ, черчетеzѫ.
Anfressen, v., корродѫ, ѫнчепѫ а póde; me ѫndопѫ, me гіфтѫїѫ.
Anfrieren, v., ѫnгіецѫ, me ѫnцепенѫ прін ѫnгіецѫ.
Anfrischen, v., ѫmпрóспетѫ; ѫnкѫръжеzѫ, ѫmбарбътѫ.
Anfuge, f., adъоцітѫръ, adъосетѫръ (de о скрісóре), клінѫ.
Anfugen, v., ѫnклештѫ (doѫъ скъndѫрї).
Anfügen, v., adъогѫ, алътѫрѫ (о скрісóре); (ѫn лімба канцеларіеї) ѫnштіінцеzѫ.
Anfühlen, піпъїѫ (кѫ мъna); сімцѫ.
Anfühlung, f., піпъіре.
Anführbar, a. ші ad., adѫчібілѫ, чітабілѫ (zічере, сентіnцъ).
Anführen, v., карѫ, addѫкѫ, апропіїѫ (кѫ мъna); kondѫкѫ, комandѫ; чітеzѫ, ѫnвъцѫ; ѫnшълѫ.
Anführer, m., dѫче, комandante, капѫ, kondѫкторѫ, кампіонѫ, ценералѫ.
Anführung, f., кърътѫръ; dірепцїѫne; kondѫчере, комandъ; чітацїѫne, чітатъ; ѫnшъларе.
Anführungszeichen, n., семnѫл чітацїѫnії („ “).
Anfüllen, v., ѫmплѫ, реѫmплѫ.
Anfüllung, f., ѫmплере, ѫmплетѫръ.
Anfurt, f., deскъркътоаре, портѫ, рівъ.
Angabe, f., арътаре, спѫnере, ръпортѫ; denѫnцїацїѫne; dекіаръцїѫne; арвѫnъ; марфъ dатъ ѫn локѫ de банї ѫn актѫ; сокотеалъ, планѫ, проіептѫ, калкѫлѫ.
Angabeln, v., ѫnфѫркѫ, ѫnфігѫ фѫркѫліца.
Angaffen, v., мъ ѫітѫ кѫ гѫра къскатъ, мъ мірѫ.
Angähnen, v., прівескѫ, мъ ѫітѫ къскъndѫ.
Angeben, v., арътѫ, чітеzѫ, пъръскѫ, denѫnцїѫ; — daѫ ѫn планѫ; — продѫкѫ о провъ; daѫ а конто, daѫ чева ѫn локѫ de банї ѫn актѫ; den Ton —, daѫ тонѫл; плънѫїескѫ, проіептѫ; клеветескѫ, ѫnчепѫ а da (кърцїле de жокѫ).
Angeber, m., прічінѫіторїѫ, спѫnъторїѫ, пържшѫ.
Angebinde, n., dарѫ, пресентѫ (de zіоа кѫїва).
Angeblich, a. ші ad., datѫ; dѫпъ кѫm се спѫne, орї се пресѫпѫne.
Angeboren, a. ші ad., ѫnnъскѫтѫ, фіреcкѫ (талентѫ).
Angebot, n., чеа ѫnтъїе dаре, пропѫnере (ла кѫmпъратѫ); офертъ.
Angebung, f., пропѫnере, пропѫсъцїѫne (dекіаръцїѫne), пѫръ, проіептѫ, сфатѫ.
Angedeihen, v., кѫ lassen, ѫndъmъnѫ, ѫnлеспескѫ, кончеdѫ, аккорdѫ.
Angedenken, (векїѫ) в. Andenken.
Angehänge, n., орnъmъnтѫ, подóбъ спънzѫратъ ла гътѫ; амѫлетъ.
Angehen, v., мергѫ спре чева; атакѫ, асалтѫ; мъ інтересеzѫ; рекѫргѫ ла чінева; мъ апропіїѫ кѫ ѫnѫ скопѫ, мъ adресеzѫ (кѫ рѫгъminте); вінѫ ѫn прéжмъ; (ла въnъторї) ѫnтімпінѫ, daѫ песте въnатѫ; ѫnчепе а'мї пъса; прівескѫ (пре чінева); es geht mich nicht an, nѫ'мї пасъ, nѫ мъ прівеште пре mine; мерце біне; е de сѫферітѫ; das geht noch an, ачеаста се маї пóте, мерце; ѫn-

Digitized by Google

чепѫ а пътрezi, а тъ стріка, сеаѫ а арde.
Angehend, ad., поѫ, ѫнчепъторїъ; прівіторїъ.
Angehends, ad., ла ѫнчепътѫ.
Angehenke, в. Angehänge.
Angehör, n., (векїъ) кѫвенітѫ, adекъ авере; de аѫzітѫ; de ѫнцелесѫ; einem etwas zum — geben, даѫ съ ѫнцелеагъ.
Angehören, v., се кѫвіне; есте ал кѫїва, се ціне de кѫтаре.
Angehörig, a. ші ad., кѫвенітѫ.
Angehörigen, pl., чеї de апрóпе аї меї, чеї кѫвеніцї міе, adекъ пъріпції, óменії меї.
Angeifern, v., ѫмбълѫ, ѫмплѫ de бале, скѫінѫ ѫн фацъ.
Angel, f., ціцінъ (бълъма); осіъ; ѫndіцъ, кърлігѫ аскѫцітѫ, болdѫ, върфѫ; zwischen Thür und — sein, тъ афлѫ ѫнтре dóъ реле; ѫнтре чоканѫ ші ілеѫ.
Angelangen, v., сосескѫ, ажѫнгѫ, в. ші Anlangen.
Angeld, n., арвѫнъ, къпаръ.
Angelegen, a., інтересантѫ, sich etwas — sein lassen, се інтереса преа мѫлтѫ.
Angelegenheit, f., треабъ, інтересѫ.
Angelegentlich, a. ші ad., інтересантѫ, стърѫіторїъ, че'мї стъ ла інімъ.
Angeler, m., ѫndіцашѫ.
Angelegt, ad. пѫсѫ, dіспѫсѫ, ашеzатѫ, ordінатѫ, коллокатѫ; плънтатѫ.
Angelfisch, m., раіе (пеште).
Angelhaken, m., ѫndіцъ.
Angelica, f., анцелікъ (плънтъ).
Angelleine, f., в. Angelschnur.
Angeln, v., пескѫїескѫ кѫ ѫndіца, ѫndіцеzѫ.
Angeloben, v., промітѫ солепелѫ; логоdескѫ, пѫнѫ вотѫ.
Angelöbniß, n., } промітере солепелъ, логоdіре.
Angelobung, f., }
Angelplatz, m., локѫ de пескѫітѫ кѫ ѫndіца.
Angelruthe, f., варгъ de ѫndіцъ.
Angelschnur, f., ацъ de ѫndіцъ, лінцъ.
Angelstern, m., (поетік) стеа поларъ.
Angelweit, a. ші ad., de тотѫ deскісѫ (ѫшіле).
Angemessen, a. ші ad., атъсѫратѫ, пропорціонатѫ, конфортѫ, кѫвенітѫ, корреспѫнzеторїъ.
Angemessenheit, f., конфортітате, пропорціоналітате, кѫвіінцъ.
Angenehm, a. ші ad., плъкѫтѫ, гѫстѫосѫ, граціосѫ, жоліосѫ; das Nützliche dem Angenehmen vorziehen, а префері фолосіторїѫл плъкѫтѫлѫї; es wird mir sehr angenehm sein, воїѫ авеа о маре плъчере.
Anger, m., фънацѫ, пратѫ, локѫ іербосѫ; хатѫ.
Angerblume, f., талпа гъштеї (флóре), ricdeїѫ.
Angerrecht, n., dрептѫл фънацелор.
Angesehen, ad., ѫнсемнатѫ, стіматѫ, респектабілѫ, консіdератѫ, dістінсѫ, аккреdітатѫ, омѫ кѫ вазъ; — конж. пентрѫ къ, фіind къ.
Angesessen, a. ші ad., ашеzатѫ, статорітѫ кѫ локѫінца, локѫіторїъ; в. ші Ansäßig.
Angesicht, n., фацъ (образѫ), фігѫръ; вedере; im Angesicht, ѫн фаца, ѫн пресінца (кѫїва); von — zu —, фацъ ла фацъ; einem in's — lachen, а'ї pide кѫїва ѫн фацъ.
Angesichts, ad., ѫн фацъ.
Angewege, n., (ѫн морї) къпътъїѫ (de тігъіцеле фѫселор).
Angewende, n., ѫнтѫрнътѫръ, бѫкъцікъ de къмпѫ de ѫнтѫрнатѫ ла капътѫл агрѫлѫї.
Angewinnen, v., (векїъ) къштігѫ dела чінева чева.
Angewöhnen, v., deпріndѫ, тъ deпріndѫ, тъ dedaѫ, ѫнвъцѫ.
Angewohnheit, f., deпріndере, dатінъ, ѫнвъцѫ.
Angieren, v., прівескѫ кѫ окії лакомї.
Angießen, върсѫ пе чева (апъ пе пърете, о бѫкатъ de косіторїъ); ѫdѫ.
Angirren, v., (despre порѫмбї) кіемѫ чіріпіndѫ.
Angler в. Angeler.

Digitized by Google

Anglicanisch, a. ші ad., англіканъ (весерікъ).
Anglicanisch, a. ші ad., англіканъ (весерікъ).
Anglicismus, m., англічістъ.
Anglimmen, v., ѧнчепъ а me апрinde, а тъ ѧнфока.
Anglisiren, v., таїъ кóda каілор.
Anglomanie, f., англоманіъ.
Anglotzen, v., прівескъ къ окії волдіцї, тъ ѕітъ къ окії холвацї.
Anglühen, v., ѧнчепъ а me ѧнфока, а тъ ѧнфлъкъра.
Angränzen, в. Angrenzen.
Angrauen, v., тъ ѧнкръпчепъ, тъ ѧнгрозескъ, тъ ѧнфіоръ.
Angreifen, v., апъкъ, прindъ, асалтъ, пъпъ тъпа, атакъ; пріхъпескъ (о скрісóре), тъ опінтескъ.
Angreifend, a. ші ad., атъкъndъ, офенсівъ.
Angreifer, m., асалтъторїъ, атъкъторїъ, ловіторїъ.
Angreifisch, a. ші ad., ѧndъплекъторїъ ла апъкатъ.
Angreiflich, a. ші ad., апъкавілъ, de апъкатъ.
Angrenzen, v., тъ хотърескъ, тъ търцінескъ, тъ контерminъ.
Angriffsbündniß, n., аліанцъ офенсівъ.
Angriffswaffe, f., артъ офенсівъ, сеаѕ de атакъ.
Angriffsweise, ad., атъкъndъ, ка атъкъndъ.
Angrunzen, v., грохъіескъ спре чінева (порчії).
Angst, f., Ängste, агоніъ, фрікъ, театъ, спаітъ, ънгъсцієтате.
Angst, ad., ѧн компънере къ sein, werden, haben ші machen; mir ist —, мї е фрікъ; — haben, авé театъ; einem — machen, спърїъ пре чінева; — empfinden, dъкъ фрікъ.
Angstausruf, m., стрігаре de спаітъ, ціпетъ de спъріере.
Ängsten, в. Ängstigen.
Angster, m., ангстеръ (montan.).
Angstgefühl, n., сімцъ de спаітъ.
Angstgeschrei, n., стрігътъ dъреросъ.
Angstgesicht, n., фацъ спъріетъ.
Angstgestöhn, n., цемътъ de спаітъ.
Ängstig, a. ші ad., спъріосъ, спъітъптосъ, ѧнгріжатъ.
Ängstigen, v., спъітъптъ, спъріїъ, тървъръ de і се вате inima; тъ спъріїъ, тъ спъітъптъ.
Ängstigung, f., спъріере, спъітъптаре; тървъраре къ вътаіе de inimъ.
Angstkind, n., копілъ de спаітъ, de спъріере, adекъ че не прічінъеште мълтъ спаітъ, мълтъ гріжъ.
Ängstlich, ad. ші adj., пелініштітъ, тървъратъ къ вътаіе de inimъ, спъріетъ; ѧнгріжатъ.
Ängstlichkeit, f., сфіалъ, театъ, спаітъ къ вътаіе de inimъ, спъріере; акъратецъ.
Angstmann, m., гѫde, целатъ, калъъ, карпефіче.
Angstruf, m., стрігътъ de спаітъ, de спъітъптаре.
Angstschweiß, m., съdóре рече de фрікъ, de спаітъ.
Angstvoll, a. ші ad., плінъ de спаітъ, ѧнспъітъптатъ.
Angucken, v., прівескъ, окїескъ, глідескъ пе din docъ.
Angürten, v., ѧнчіпгъ.
Anhaben, v., амъ пе mine, портъ; einem etwas —, іаѕ пе чінева пе dinainte.
Anhaften, v., me цінъ de чева таре, тъ апъкъ.
Anhäften, в. Anheften.
Anhäkeln, v., аninъ, пъпъ ѧн кѕіъ, ѧн кърліцелъ; ѧнлъпцезъ; тъ акъцъ, тъ грепъпъ къ ъпгіїле, къ гіаръле (пасерї, тъце); тъ вѫръ къ сіла.
Anhaken, v., ѧнцепенескъ къ кърліце; аninъ, пъпъ ѧн кърлігъ; скотъ къ кърлігъл, къ капчеа; — ремъпъ аninатъ de ъпъ кърлігъ; тъ цінъ цеапъпъ.
Anhalben, v., ресъпъ (ловindъme).
Anhalftern, v., ѧнкъпъстръ, пъпъ къпъстръ, легъ къ къпъстръл.
Anhalsen, v., (ла въпъторї) ѧнсгърdъ, пъпъ ѧн сгарdъ (кънії).
Anhalt, m., рецінъ; опреа; спріжóпъ; разімъ.
Anhalten, v., цінъ, опрескъ, прindъ,

Digitized by Google

арестъ; понесескъ, стаѳ, дичетъ, контенескъ; um etwas anhalten, а мъ рѫга, а da instanцъ, сѫлликъ пентрѫ чева; das Wetter hält an, тимпѫл цине, е констант; um ein Mädchen —, пецескъ о фетицъ; ein Schiff —, опрескъ, арестъ о кораѳь дп керсѫл ей; Waaren —, секвестрѫ мърфл.

Anhaltſam, a. mi ad., цинъндъ, стърѣторіѫ, пе'нтрерѫнтъ.

Anhalter, m., цинъторіѫ; клеште; разимъ, опреа.

Anhämmern, v., дичіокънескъ, дпцепенескъ кѫ чіокапѫл, цинтѣескъ, чіокънескъ, ватъ кѫ чіокапѫл.

Anhang, m., анінътѣрѫ; партідъ; адаосъ, сѫплетънтъ; — machen, фанъ партідъ.

Anhangen, v., спънзѣрѫ, мѫ цінъ de чева; einem —, цінъ кѫ чінева.

Anhängen, v., анінъ, анминдъ, сѫспиндъ, анплекъ, адаогъ; einem etwas —, пенъ кодъ; einem alles —, даѣ вѫла тотъ; den Degen —, дичінгъ спада; einem eine Krankheit —, кѫпінекъ кѫіва о бо́лъ; der Katze die Schelle —, черъ о фанъ перікълосъ.

Anhänger, m., партісанъ, сектаторъ.

Anhängig, a. mi ad., анінъ, атърнъторіѫ, кѫвенітъ; Proceß —, порнітъ.

Anhänglich, a. mi ad., лінітъ, анінатъ, плекатъ спре чінева.

Anhänglichkeit, f., алінѣре, фаво́ре, дпклінаре.

Anhängſel, n., в. Angehänge.

Anharken, v., гребла, трагъ кѫ гребла (пъмънтъ).

Anhaſpen, v., дпкърлігъ, дпцепенъ кѫ въглтмале, кѫ кърліце.

Anhauchen, v., сѫфла асѫпра кѫіва.

Anhauen, v., дпченъ а тѫіа (лемне), а тъчела (вп'воѫ); дпсемнъ прін о тѫіетѣрѫ; тѫхѫіѫ, вічѫіѫ (каіѫ).

Anhäufeln, v., факъ грѫмъдіоаре, стрінгъ дп грѫмъдіоаре, тошнріе.

Anhäufen, v., грѫмъдескъ (пъмънтъ); стрінгъ (котерѣ); дпмъдескъ (датерії).

Anhäufung, f., грѫмъдіре, стрінцере; дммъдіре.

Anheben, v., pidikъ (о чеартъ, глась, адекъ ворвескъ); дпченъ.

Anheften, v., прindъ (doі лаці), легъ, анінъ, афігъ, піропескъ, цінтѣескъ.

Anheilen, v., мъ виndекъ; виndекъ.

Anheim, ad., акасъ; кадъ дп партеа кѫіва; einem etwas — ſtellen, геаѣ —, лаѣ дп арвітріѫ, сеаѣ ла dіспѫсеціѫнеа кѫіва чева.

Anheiſchig, ad., ѫ etwas — machen, мъ дndаторескъ, мъ дпсарчінъ ла чева, мъ овлегъ.

Anheiſen, v., ажѫтъ кѫіва спре а ажѫпце ла чева.

Anhenken, v., анінъ de чева.

Anher, anhero, ad., аіче, аколеа.

Anherreiſe, f., кълъторіѣ дпкóче.

Anhetzen, v., амѫцъ, сѫмѫцъ (кънії), хъръіѫ.

Anhetzer, m., хъръіторіѫ, амѫцъторіѫ de кънї.

Anheulen, врлѫ асѫпръ.

Anheute, ad., (векіѫ) дп локъ de: heute, астъзї.

Anheven, v., вражескъ, фертекъ.

Anhieb, m., (дп форъстъріѣ) тѫістъръ, трѫпкіѫ.

Anhöhe, n., дпълцътѣрѫ, мънчелъ, колінъ.

Anholen, v., адѫкъ, pidikъ (фѫніеа коръвіей).

Anhören, v., аскълтъ, азъ.

Anhoſen, v., (kom.) дмбракъ істене.

Anhüpfen, v., винъ съріndъ, цѫпъіndъ.

Animoſo, ad., (дп мѫсікъ) іnіmосъ, віоіѫ.

Anis, m., анісонъ (плънтъ).

Anisapfel, m., мърѣ постъцелъ.

Anisbalſam, m., балсамъ de анісонъ.

Anisbranntwein, m., вінарсъ, ракіѣ de анісонъ.

Anisgeſchmack, m., гѫстъ de анісонъ.

Aniskerbel, m., секъріkъ (плънтъ).

Aniskorn, n., семінцъ (грецнцъ) de анісонъ; кофетъ de анісонъ.

Anisöl, n., олеѣ de анісонъ.

Aniszucker, m., (ла кофетарі) захарікъ, кофетъ de анісонъ.

Digitized by Google

Anjagen, v., ѫнчепѫ а гони (а въпа).
Anjetzo, Anjetzt, ad., (векіѫ) ѫн локѫ de: Jetzt, акѫт.
Anjochen, v., ѫнжѫгѫ.
Ankämpfen v., тъ лѫптѫ ѫн контра кѫіва, комбатѫ.
Ankauf, m., кѫтпъраре, кѫтпъръ-тѫръ.
Ankaufen, v., кѫтпърѫ.
Anke, f., кръкапъ de аратрѫ; апкъ (пеште).
Ankehren, v., тътѫрѫ гѫноіѫл спре чева.
Ankeilen, v., ѫтпънѫ, ѫнцепенескѫ к'о пънаікъ; ademineскѫ.
Ankel, m., montѫ (осѫ ла деџете маї алесѫ).
Ankenblume, f., флóре галбенъ (калтъ, ранѫнкѫлъ, чівоціка калѫлѫї).
Ankenbraut, f., ѫнтѫ din лѫна лѫї Маїѫ.
Ankenmilch, f., zърішóръ.
Ankennen, v., кѫноскѫ de пе фацъ.
Anker, m., анкіръ, ангіръ (ла коръбії); о скóбъ.
Ankerarm, m., брацѫ, кърлігѫ de анкіръ.
Ankerben, v., ѫнчепѫ а реклі, а капела, а траџе чіѫбѫче; ѫнсемпѫ кѫ ѫнѫ рекліторіѫ.
Ankerboje, f., (ѫн марінъ) семпалѫл анкіреї (половокѫ, лемнѫ), плѫтъ de анкіръ.
Ankerfest, a. ші ad., ціпъторїѫ сеаѫ ціпѫтѫ de анкіръ, асігѫратѫ кѫ —
Ankerförmig, a. ші ad., ѫн форма анкіреї.
Ankergeld, n., баніі анкіратѫлѫї, анкіраціѫ.
Ankergrund, m., фѫndѫ de арѫнкатѫ анкіра.
Ankerhaken, m., кърлігѫ de анкіръ.
Ankerhals, pl., гътѫ de анкіръ.
Ankerhammer, m., чіоканѫ de фъѫрітѫ анкіре.
Ankerhelm, m., варга анкіреї.
Ankerkreuz, n., крѫчеа анкіреї.
Ankerkrücke, f., статівъ de анкіръ.
Ankerkugel, f., (ѫн артіфіціъ) бóмбъ кѫ анкіръ, кѫ кърлігѫ.
Ankerlos, a. ші ad., фъръ анкіръ.
Ankern, v., арѫнкѫ анкіра, анкірѫ; ътвлѫ dѫпъ чева.
Ankerplatz, m., локѫ бѫнѫ de анкіратѫ.
Ankerprobe, f., проба анкіреї.
Ankerrecht, n., dрептѫл анкіреї.
Ankerring, m., верігъ de анкіръ.
Ankerruthe, f., в. Ankerhelm.
Ankerschaft, m., в. Ankerhelm.
Ankerschaufel, f., dinте, колцѫ de анкіръ.
Ankerschmied, m., фъѫраріѫ, фабрікантѫ de анкіре.
Ankerschuh, m., теакъ de анкіръ.
Ankerseil, в. Ankertau.
Ankerstich, m., nodѫ de анкіръ.
Ankerstock, m., в. Ankerkrücke.
Ankertalje, f., скріпцї de анкіръ.
Ankertau, n., фѫніеа анкіреї.
Ankertaulänge, f., фѫніе de 120 стъпжінї de лѫнгъ, лѫнцімеа фѫніеї de анкіръ.
Ankerwächter, m., в. Ankerboje.
Ankerzoll, m., в. Ankergeld.
Anketteln, v., ѫнлънцезѫ, легѫ кѫ лънцѫзеле; (ла ѫмплетіторї) легѫ пърціле ѫмплетіте прін окїѫрї.
Anketten, v., ѫнлънцѫ, легѫ кѫ ланцѫрї.
Ankinden, v., аффіїезѫ, adoптѫ.
Ankirren, v., (порѫмбѫл), чіріпескѫ; аттрагѫ.
Ankitten, v., ѫнклеіѫ, ѫмместекѫ, чіментезѫ.
Anklage, f., акѫзъчіѫне, пѫръ, плъпсóре, ѫнвінѫіре, ѫнкѫлпаре.
Anklagen, v., акѫзѫ, пѫръскѫ, ѫнвінѫіѫ, мѫстрѫ, ѫнкѫлпѫ, denѫнціѫ.
Ankläger, m., акѫзъторіѫ, пѫръшѫ, ѫнкѫлпъторіѫ.
Anklammern, v., ѫнцепенескѫ кѫ скóбе; тъ цінѫ вѫртосѫ de чева.
Anklang, m., акордѫ, консѫнетѫ, ѫнвоінцъ.
Ankleben, v., ліпескѫ, аліпескѫ; тъ аліпескѫ, съптѫ стрінсѫ ѫнітѫ, легатѫ.
Anklecken, Anklecksen, Ankleiben, v., стропескѫ, арѫнкѫ ѫн стропї.
Ankleiden, v., тъ ѫмбракѫ.
Ankleidezimmer, n., odaie, кътаръ de ѫмбръкатѫ.

Digitized by Google

Anfleiſchern, v., липеск, аллипеск, аклеіезк.
Anflemmen, v., стрънгк къгъ (пъреце пре чіпева).
Anflingeln, v., сънк (клопотеле); пінъіс.
Anflingen, v., (ап тъсік) консънк, апчепк а съна.
Anflinken, v., калк, апъск кóрда (спре а decкide).
Anflitſchen, v., арънк ка съ се ліпеасъ (варк).
Anflopfen, v., апвагк, апцепепеск бътънd; багк (ла вшъ).
Anflopfer, m., бътъторік (чіокапк ла пóртъ).
Anfnallen, v., порпеск спре чева (кв стръмбърареа).
Anfneten, v., mai adъогк ла фръмънтатк (фъіпъ).
Anfnöpfen, v., апвзмвк.
Anfnüpfen, v., апdoiеск, аппodк, annodк; апчепк зп' dickърсk.
Anfnütten, v., апліетеск (кв anдрезеле).
Anfödern, v., аттрагк, атъцеск.
Ankommen, v., вінк, сосеск, ажънгк; wohl oder übel —, а фі вінe сеаk рък прімітк; unrecht —, пе ніпереск; es — laſſen, auf,.. ласк съ ажънгъ, съ віе ла...; es kommt an, auf..., атърнъ de..., вінe, есте апгребареа непtръ...; es kommt mir eine Luſt an, апі вінe, амк нофъ, те ашк...; was kommt euch an? че авеці, че въ ліпсеште? darauf kommt alles an, de аічі атърнъ, deninde тотк.
Ankömmling, m., ноk вепітк, ноk сосітк (ósue).
Ankópfen, v., апкапк, факк капк (ла аче).
Ankoppeln, v., легк, анінк, лънк ап жівеце (каіі).
Ankratzen, v., сгъріs ла (зшъ) сеаk пе (пъреці); сапк сгъріndк (зпк пзме).
Ankreiden, v., апкретк, скріk кв кретъ.
Ankriechen, v., мъ търъскк, мъ апропіs търандзме.
Ankriegen, v., апdзплеск ла чева; апзкк пе чінева.
Ankündigen, v., апнтіінцк, факк кпоскзтк; аппзнцік, потіфікк, семпіфікк, dekіарк; Krieg —, dekіарк ресзоіk.
Ankündigung, f., апнтіінцаре, апкзпоштіінцаре, dekіараре.
Ankunft, f., вепіре, сосіре, ажзнцере.
Ankünſtelu, v., апмъіестрескк, продзкк прin мъіестріs.
Ankuppeln, v., легк, апсгарdк (зп къпе); вотрескк, міжлоческк (апрезпареа зпор персóне).
Anlächeln, v., сзврвdк, аррвdк, каzтк кътръ чінева сзвръzъndк.
Anlage, f., талентк, dіспзсеціsне патърал, абілітате, dестоінічіs; — decemnк, скіцк, плапк; фзndamentк; фondк сеаk къпіталк нескк ла о спекълъ.
Anlallen, v., вълбъіs, гънгъіs (зп прзпкк).
Anländе, f., вадк, авордк, локк de десъркатк (скелъ).
Anlanden, v., десваркк, есk ла цертзре, есk пе зскатк.
Anlangen, v., ажзнгк, сосеск, вінк; прівеск; was mich anlangt, апкътк пептрък міne, ап прівінца меа.
Anlaſchen, v., (ап форест.) контрасемнк, аппавезк, deскорцк (зп арзоре).
Anlaß, m., апdemnк, motівк; окасізне; пърере, апъріпцъ, a. Veranlaſſung.
Anlaſſen, v., ласк, копчедк; даk дрзмал (къпілор); depівк (апа); deскідк (ставіла зпеі морі); сзфлк (ап метаалрціі, спр. ес. оцелк); die Sachen laſſen ſich gut an, лъкрріле апък пе о кале бзнъ; blau anlaſſen, даk колóре албастръ, азврінъ; einen hart —, апtімпінк, тратезк аспрк пе чінева.
Anlauf, m., асалтк, алергътъръ, пъвъліре, форцъ; — des Waſſers, крештереа апеі.
Anlaufen, v., вінк алергъндк, фзгъндк, апчепк а алерга; мъ ръпedк; мъ апфлк; кресk; перdк лъстрък, прімdк геацъ, рдіпъ, мъчезеалъ; meine Füße ſind angelaufen, ші с'аk апфлатк пічóреле.

Anläuten, v., сънѣ клопотѣ.
Anlegeklotz, m., (ан сапіне) пеатръ de астъпатъ пе лънгъ кълдаре.
Anlegen, v., пънѣ, ашезѣ, коллокѣ, арънкѣ; eine Allee —, плантезѣ о алеѣ; Feuer —, пънѣ фокѣ; die Flinte —, цінтезѣ кѣ фліпта; ein Kapital —, коллокѣ ѣн кѣпіталѣ; die Kleider —, ѧмбракѣ вестминтеле; eine Stadt —, фѣндезѣ о четате; Trauer —, ѧмбракѣ долѣ, тѣ ѧмбракѣ ан негрѣ (тѣ черпескѣ).
Anlegung, f., ашезътъптѣ, коллокътъптѣ, фѣндъцізне, плъптъцізне.
Anlehen, n., ѧмпрѣмътѣ,
Anlehnen, v., razimѣ; docescѣ (о трѣпъ).
Anleihe, s., ѧмпрѣмътѣ, ѧмпрѣмътаре.
Anleimen, v., ѧнклеіезѣ, акклеіезѣ, ліпескѣ.
Anleiten, v., kondѣkѣ, dаѣ dіpeцізне, ѧндрептарѣ, арътѣ.
Anleitsbrief, m., (ан лецѣ) докѣмъптѣ, хрісовѣ de іпвестітѣръ.
Anleitung, f., kondѣчере, dіpeцізне, ѧпвъцаре, іпструцціѣне; окасізне; ѧндемпѣ, імпълсѣ.
Anlenken, v., ѧндрептѣ (лѣптре, кал).
Anleuchten, v., лѣмінѣ, факѣ лѣмінъ.
Anliegen, v., тъ ліпескѣ, стаѣ алътъреа; тъ іптересезѣ, ѧмі zаче ла іпімъ чева.
Anliegen, n., алліпіре; гріжъ; dopінцъ, черере, іптересѣ.
Anlocken, v., ѧтъцескѣ, атрагѣ; аіептѣ, ѧпвітѣ (ла врео пъчере).
Anlockung, f., ѧтъцеалъ, аіептъмъптѣ; пърѣ.
Anlöthen, v., ліпескѣ, пъдескѣ (ферѣ рѣптѣ), ферзіескѣ.
Anlügen, v., тіпцѣ кътръ чіпева; ѧмпътѣ кѣ педрептаѣ.
Anmachen, v., факѣ, апплескѣ, алътъръ, ѧмпрезпѣ, легѣ, аніпѣ; dereѣ чева; die Farben —, аместекѣ сеаѣ стъмпърѣ колоріле; Feuer —, аппріпdѣ фокѣлѣ.
Anmahnen, v., ѧндемпѣ, ѧптърескѣ, конфортезѣ пе чіпева (спре врѣп віпе).
Anmaien, v., акколорезѣ, зѣгрѣвескѣ (пе пърете).
Anmarsch, m., апропіере, adѣeпіре (de трѣпе).
Anmaßen, v., ѧпсъшескѣ, апропіезѣ, всърпѣ, аррогѣ, аттрібѣіѣ, претіпdѣ (ѧп дрептѣ); sich eine Würde —, аші ѧпсъші о demпітате, ѧп рапгѣ.
Anmaßend, a. ші ad., аррогапте, претіпціосѣ.
Anmaßung, f., аррогапцъ, претіпсізне.
Anmauern, v., ѧмпрезпѣ ѣн тѣрѣ кѣ алтаѣ, о zidipe кѣ алта.
Anmelden, v., ѧпштііпцезѣ, авісезѣ, аппѣпціѣ, потіфікѣ.
Anmeldung, f., ѧпштііпцаре, авісъ.
Anmengen, v., аместекѣ.
Anmerken, v., ѧпсетпѣ, adѣeтпѣ, adпотѣ.
Anmerkung, f., ѧпсетпаре, потъ, adпотъцізне.
Anmessen, v., іаѣ мъсъръ.
Anmischen, v., амесгескѣ.
Anmurren, v., тѣртѣрѣ, adѣѣѣрпѣрѣ (асѣпра кѣіва), ворвотезѣ (ѧп контръ).
Anmuth, f., плъчере, граціѣ, dѣлкѣре.
Anmuthen, v. Zumuthen.
Anmuthig, a. ші ad., плъкѣтѣ, граціосѣ, аттръгѣторіѣ.
Annageln, v., афіръ, пріпdѣ, ціропескѣ кѣ кіѣ.
Annahen, v., тъ апропіѣ, тъ авечіпезѣ.
Annähen, v., косѣ, аккосѣ, (ѣп пастѣре, вътѣ).
Annähern, v., тъ апропіѣ; сеатъпѣ, adѣѣ (кѣ чіпева ла форѣ).
Annahme, f., прііміре, речепере, апчептаре, апчептъмъптѣ, речепътъптѣ; adопцізне.
Annalen, pl., ападі.
Annaten, pl., аппате, венітіріле din апзеа ънтеіѣ, пе каре ле леа патріархіі dела зпіі епіскопі, сеаѣ попорепі.
Annebst, ad., лѣпгъ, апробе.
Annehmbar, a. ші ad., de прітітѣ, апчептавілѣ.
Annehmen, v., прітескѣ, іаѣ, речепѣ, апчепѣ; апровѣ; сапопѣ; іаѣ

aceaprъmi; wir wollen annehmen, съ сѣнѣнемъ къ ...; einen Arzt —, ia8 sn medikъ; eine Bedingung —, апчентъ, прiiмескъ о kondigisno; einen Dienſtboten —, токмескъ, прiiмескъ sn cepsitopis; an Kindes Statt —, adontъ, eine Meinung —, anpoвъ oninisnea кѣiва; ſich einer Perſon —, прiiндъ naptea cnoi персо́не; andere Sitten —, прiiмескъ алте datine.

Annehmer, m., прiiмitopis, апчентанте.

Annehmlich, a. ui ad., апчентаверъ, de прiiмitъ; плъкѣтъ, фрътосъ.

Annehmlichkeit, f., плъчере, граціъ.

Anneigen, v., плекъ, дпкліпъ спре чева.

Anneigend, ad., (дп цеом.) конверцінте.

Anneſteln, v., дпцепепескъ къ кърса.

Anneзen, v., ъдъ, стронескъ.

Annicken, v., фаъ семпъ къ капъл, салътъ.

Annieten, v., цінтіескъ.

Annihiliren, v., (дп лец!), annimiческъ, аннѣлекъ, десфіицезъ.

Annulliren, v., в. Annihiliren.

Anoch, adv., ълкъ.

Anone, f., дпнтіпцаре, аннѣнцъ.

Anomalie, f., anomaліъ, перегълапіtate, перегълъ.

Anonym, a. ui ad., anonimъ, пеазмітъ.

Anordnen, v., opdinъ, даъ opdinъ, dicпѣпъ, регълъ, пѣпъ ла кале.

Anordner, m., dicпѣсъторъ, opdinъtopis, регълъторіъ.

Anordnung, f., opdine, dicпѣсеціsne, dicпѣзпъпътъ, регълъпъптъ, opdinanцъ.

Anpacken, v., апъкъ, пѣпъ тъпа, прindъ.

Anpaſſen, v., токмескъ, аккомодъ, ажѣстезъ, конформезъ, черкъ, прозезъ; ein Kleid —, черкъ sn вестпътъ.

Anpaſſung, f., токмітъръ, ажѣстъръ, конформътъпъ, провъ.

Anpfeifen, v., пѣѣеръ спре чінева.

Anpflanzen, v., плътатезъ, ръсъдескъ; колонізезъ.

Anpflanzer, m., плътъторіъ; съditopis; колоністъ.

Anpflöcken, v., дппъпъ, дпцепепескъ къ кѣіе, къ цепѣш.

Anpflügen, v., даъ къ аратрѣл преете чева, адаръ; дпчепъ а ара.

Anpfropfen, v., алтѣіескъ, посе́къ (о ратаръ).

Anprallen, v., ресалтъ асѣпръ, ловескъ.

Anpreiſen, v., лаздъ, рекотъпдъ.

Anprellen, v., арѣпкъ ка съ ресалте.

Anpreſſen, v., апъсъ, тескѣіескъ спре чева.

Anpuz, m., гътітъръ, акопчіетъръ, фрісъръ; орпътъптъ, дпвръкътъръ фрътóсъ, тъпдръ.

Anpuzen, v., гътескъ, акопчіезъ, дпвракъ, вестезъ, орпезъ (дпподобескъ).

Anqualmen, v., афътъ гросъ, къ сфаръ.

Anquicken (дп металърц.) v., амалгамъ, аместекъ къ арцінтвіъ.

Anrammeln, v., ватъ, бътъческъ къ тъізгъл.

Anrammen, v., ватъ къ вербече de лемнъ.

Anranken, v., дпкърпъпъ, легъ къ кърпеп, легъ de парі.

Anrauchen, v., дпчепъ а афъта, афътікъ, сѣфлъ фътъ кътръ чінева.

Anräuchern, v., профътъ, афътікъ (къ mipodenii), дппръштіъ профътърі.

Anräucherung, f., афътътъръ, профътъ, сѣффътътъръ, профътътъптъ.

Anrechnen, v., трекъ, скріъ дп сокотéла кѣіва, скріъ а конто; adскріъ, аттрібѣіъ, дппътъ; das muß man mir nicht ſo hoch anrechnen, пъ тревѣе съ mi се дппѣте ашеа треѣ.

Anrede, f., кѣвъптъ, воро́въ, аворвіпцъ, діскърсъ adpecatъ кѣіва; апострофъ асѣпра кѣіва; комплітентъ de вѣпъ прiiміре.

Anreden, v., аворвескъ, кѣвъптъ, дпдрептъ діскърсъл кътръ чінева; апострофезъ пе попоръ; черъ чева.

Digitized by Google

Anregen, v., deштептѫ, ѫndemnѫ, motiвezѫ, порneскѫ, inimezѫ спре чева.

Anregung, f., deштептаре, deштептъмънтѫ, ѫndemnѫ, ѫnвітътъръ, порnітъръ, болdітъръ, імпълсѫ.

Anreiben, v., ѫnчепѫ а фрека, а мъчіna; ѫnпреѕnѫ (аѕръл кѫ арцінтвіїѕл).

Anreibung, f., фрекъчѕne, фрекътъръ, мъчінътъръ.

Anreihen, v., ѫnшірѫ, ѫnфірѫ, adшірѫ, adфірѫ.

Anreißen, v., ѫnчепѫ а рѕпе (о парте din тотѫ); сфармѫ, дърѫмѫ, дърапънѫ; іаѫ (din вапї).

Anreiten, v., мъ апропіїѕ кълърindѫ, мъ ловескѫ ѫn чева мергъndѫ къларе; — ѫnвъцѫ ѕn калѫ.

Anreiz, m., аціцаре, аціцъмънтѫ, ѫnтецітъръ.

Anreizen, v., ѫnвітѫ, аціцѫ, ѫnтърѫтѫ, іррітѫ, ѫnтецескѫ, ѫndemnѫ, ѫnболdескѫ; аттрагѫ.

Anreizung, f., ѫnвітътъръ, ѫnтърѫтътъръ, аціцъмънтѫ, іррітъціѕne, deштептъціѕne, ѫnтецітъръ, імпълсѫ, ѫnболdітъръ спре чева; аттраџере, плъчере.

Anrennen, v., аллергѫ, аккъргѫ, мъ ловескѫ ѫn чева, мъ ръпеdѫ аллергъndѫ; mi се ѫnтъмплъ ръѫ.

Anrichte, f., масъ de бѕкътъріъ, dіспенсъ.

Anrichten, v., факѫ, ашезѫ, dрегѫ, гътескѫ; къшѕnѫ; Händel —, къшѕnѫ чéртъ, скаndалѫ; die Speisen —, dрегѫ бѕкателе, ашезѫ бѕкателе не масъ; Unheil —, факѫ ѕn ръѫ маре, стрікѫ, къшѕnѫ daѕne.

Anrichter, m., прегътіторїѕ, препъръторїѕ, dіспѕnъторїѕ.

Anrichtkunst, f., мъіестріъ de а прегъті, de а дереџе бѕкателе.

Anrichtlöffel, m., лінгъръ de прегътітѫ, de dресѫ бѕкателе.

Anrichttisch, m., в. Anrichte.

Anriechen, v., міросѫ, аміросѫ; кѕnоскѫ din міросѫ.

Anringen, v., ѫnверігѫ, ѫnцепенескѫ кѕ веріцї.

Anritt, m., кълърітъръ, акълъріре спре чева.

Anritzen, v., сгъріїѕ, ѫnчепѫ а сгъріїé, сгъріїѕ пе deасѕпра.

Anrollen, v., даѫ de-а-dѕра; мъ даѫ-de-adѕра, мъ апропіїѕ ротindѕмъ, adролезѫ; — аллатрѕ (ла въпъторї деспре кънї).

Anrosten, v., рѕцінескѫ, adрѕцінескѫ.

Anrötheln, v., трагѫ кѕ рошѫ пе скъndѕръ (ла мъсарї ші лемнарї).

Anrüchig, a. ші ad., ѫnфъіматѫ, dефъіматѫ, de репѕтъціѕne реа, препѕсъ, бънѕітъ; de nѕme ръѫ.

Anrucken, Anrücken, v., апропіїѕ, аввечінезѫ, аллінескѫ ѫnчетѫ; naintѫ (о арматъ); мъ апропіїѕ (тімпѕл).

Anrückung, f., апропіере, аввечінарé, naintаре.

Anrudern, v., мъ апропіїѕ, вінѫ въслindѫ.

Anrufen, v., кїемѫ, акїемѫ, рогѫ, аппелѫ (ла ажѕторїѕл кѕіва); Zeugen —, кїемѫ марторї.

Anrufer, m., кїемъторїѕ, стрігъторїѕ.

Anrufung, f., кїемаре, акїемъціѕne, рѕгъміnте.

Anrühmen, v., лаѕdѫ, комъndѫ, рекомъndѫ; кѕвънтѫ, даѫ репѕme кѕіва.

Anrühren, v., аттінгѫ, аместекѫ.

Ans, компѕс din an ші an das; ans Licht bringen, скотѫ ла лѕminъ; ans Fenster treten, мъ апропіїѕ ла ферéстръ.

Ansäen, v., сéмънѫ, ѫnчепѫ а семъna, пресарѫ (кѕ фъінъ).

Ansage, f., Ansagung, f., ѫnштіінцаре, штіре ворбалъ, авісъ, потіфікъціѕne, інтімъціѕne.

Ansagen, v., спѕnѫ, ѫnштіінцезѫ, даѫ de штіре, арътѫ, авісезѫ, аnnѕnціѕ, потіфікѫ, декїарѫ, ѫnтімѫ.

Ansägen, v., ѫnчепѫ а феръстрѕі.

Ansager, m., аnnѕnціъторїѕ (вестіторїѕ).

Ansammeln, v., adѕnѫ, гръмъdескѫ.

Ansammlung, f., гръмъdітъръ, гръмаdъ; adѕnътъръ.

Ansäßig, a. ші ad., ашезатѫ, локѕі-

торїѕ, петрекъторїѕ, domiчiлiатѣ, стабiлiтѣ,

Anſatz, m., ашezape, ашezътѕръ; партidъ, постѣ (ѧп сокотелї ші протокóле комерчiале); ѧпчепътѕръ, adaocѣ, adъосетѕръ; dicпѕсецїѕне; цiца de металѣ ла iнстрѕмiнтеле de мѕсiкъ, adiкъ ѧтвѕкътѕра.

Anſäuern, v., ѧппъкрескѣ, акрескѣ.

Anſäugen, v., ассѕгѣ, ѧпсѕгѣ; ѧпчепѣ а сѕце.

Anſchaffen, v., гътескѣ, факѣ, къштiгѣ, мъ къпѕїѕ, кѕмпърѣ, провъzѣ, прокѕрѣ; ſich einen Diener —, къштiгѣ, токмескѣ ѕн шервiторїѕ; ſich Kutſche und Pferde —, ѧмї кѕмпърѣ кърѕцъ ші каї; ſich das Nöthige —, мъ къпѕiескѣ de челе требѕiнчóсе.

Anſchäften, v., пѕнѣ стратѣ ла цéва de пѕшкъ, ѧпстрътеzѣ цéва; пѕнѣ тѕреакѣ (каръмбї) ла штiблъ сеаѣ чоботъ.

Anſchahnen, v., (ѧп форестъріъ) ѧпсемнѣ арборiї дескорцъndѕ'ї.

Anſcharen, v., (ѧп монтан.) мъ ѧптълмескѣ, мъ апропiїѕ.

Anſcharren, v., апропiїѕ кѕ пiчорѕл, акоперїѕ (кѕ арiнъ, кѕ пъмънтѣ).

Anſchauen, v., прiвескѣ, вedѣ; контъмплѕ (ѧп фiлософiъ).

Anſchauer, m., прiвiторїѕ, спеттъторiѕ, контъмплъторїѕ.

Anſchaulich, a. ші ad., кїарѣ, лъмѕрiтѣ, евedinте.

Anſchaulichkeit, f., евedinцъ, кїарiтате.

Anſchauen, n., Anſchauung, f., вedepe, прiвiре, възѕтъ; контъмплъцїѕне.

Anſchein, m., пърере, пърiнцъ, аппърiнцъ; dem Anſcheine nach, ла пърере; unter dem Anſcheine der Freundſchaft, сѕпт колóреа, сѕпт маска прiетiнieї.

Anſcheinen, v., се паре; арѕнкѣ, даѣ лѕмiнъ.

Anſcheinend, part. } аппърiнте, про-
Anſchaulich, adj. } бавеpѣ, dѕпъ аппърiнцъ.

Anſchellen, v., сѕнѣ, трагѣ клопоцелѕлѣ.

Anſchere, f., ѕрzеалъ, теаръ, ѕрziтѕръ, патръ (ла тóте пласеле de цесеторї).

Anſcheren, v., ѕрzескѣ пънzа.

Anſchichten, v., ѧппътѕрѣ, ашеzѣ ѧп пътѕре.

Anſchicken (ſich), v., мъ гътескѣ, мъ препарѣ, мъ dicпѕнѣ, стаѣ пе пѕнтѕл de а....; es ſchickt ſich wohl oder übel, стъ бiне орї ръѣ.

Anſchickung, f., прегътiтѕръ, препаратiвъ, dicпѕсецiѕне.

Anſchieben, v., ѧппiнгѣ, апропiїѕ, ѕрнескѣ, арѕнкѣ.

Anſchiebſel, n., чева de трасѣ, de ѧппiнсѣ, ѕрначїѕ.

Anſchielen, v., окїескѣ пе сѕпт цене, глiдескѣ, трагѣ кѕ кóда окїѕлѕї.

Anſchienen, v., ферекѣ, ѧпшiнѣ (о' рóтъ).

Anſchießen, v., ловескѣ, сънцерѣ (о фéръ, фъръ а о ѕчiде); дескаркѣ пѕшка ѧптъїѕ; (ла кроiторї) прindѣ, ѧпсеiлѣ, косѣ; мъ ръпедѣ кѕ iѕцéлъ; алергъndѣ даѣ престе чева; мъ крiсталiсеzѣ; — angeſchoſſen ſein, сънтѣ ѧпаморатѣ.

Anſchießpinſel, пенелѣ, перiѕцъ de полiiтѣ кѕ аѕрѣ.

Anſchiffen, v., даѣ престе чева бѕ корабiа, кѕ наiа, adnавiгѣ, adnъiеzѣ, апродеzѣ.

Anſchimmeln, v., ѧпчепѣ а мѕчеzi.

Anſchirren, v., ѧпхамѣ.

Anſchlag, m., ловiре, ловiтѕръ, чокнiтѕръ; — аффiцере, афiптѕръ, афiшъ; проiептѣ, скопѣ, decemнѣ; стратѣ de пѕшкъ; — Anſchlag der Glocke, ловiтѕра, токътѕра клопотѕлѕї; — der Waaren, калкѕлѕл, компѕтѕл, сокотéла, прецѕл мърфiлор; das kommt nicht mit in —, ачéста нѕ се пóте сокотi, конcidера; dieſes Inſtrument hat einen guten Anſchlag, тастеле ачестѕї iнстрѕмънтѣ de мѕсiкъ даѣ сѕнетѕл ѕшорѣ; den Anſchlag zu einem Baue machen, факѣ компѕтѕл de чееа че пóте коста о клъdiтѕръ; die Koſten in Anſchlag

bringen, а пѫне спеселе ѫн сокотéлъ; heimliche Anschläge machen, maxinъ, факъ планѫрї секрете.

Anschlagen, v., ловескъ, батъ, токъ; — аффігъ; — прецѫіескъ; — ѫнсеілъ; скапъръ; daъ тонѫл (пе ѫн клавіръ); die Arznei schlägt nicht an, medічina nѫ лѫкреазъ; einen Accord —, ѫнтонъ ѫн акордъ; gut —, ѫмї каde біне; eine Seite —, аттінгъ о кóрдъ, сѫнъ о кóрдъ; mit weiten Stichen —, ѫнсеілъ раръ; einen Zettel —, аффігъ о чедѫлъ, о таблъ.

Anschlagfaden, m. аць, фіръ de ѫнсъілатъ.

Anschlägig, a. ші ad., афлъторъ (de проіепте), інценіосъ (скорніторъ, пъскочіторъ, кітачїѫ).

Anschlagzettel, m., чедѫлъ de авісъ, афішъ, авісъ, хъртіóръ, кърцѫліъ.

Anschlämmen, v., ѫмплѫ de тінъ, de молъ, молескъ, ѫнмолескъ.

Anschleichen, v., вінъ ѫнчетішоръ, мъ фѫрішезъ.

Anschleifen, v., irr., аскѫцъ, ѫнчепъ а аскѫці, а точі; факъ върфъ.

Anschleifer, v. regul., дѫкъ, тѫръскъ кѫ сапіа орї кѫ корчіа.

Anschlemmen, v., молескъ, ѫнмолескъ, ѫмплѫ de ліпъ, de молъ.

Anschlendern, v., вінъ ѫнплетечіndъ пічóреле; вінъ легънъndъ, клътінъndъ din пічóре.

Anschlenkern, v., арѫнкъ спре пърете (варъ).

Anschleppen, v., тѫръскъ, хъцескъ (ѫн сакъ).

Anschleudern, v., арѫнкъ ка din праштіъ, ѫнпрошкъ, ѫнпръштіїѫ.

Anschließen, v., легъ, ѫнкѫїѫ, ферекъ пе чінева ѫн ланцъ, ѫнкътѫшезъ, ѫнлънцезъ, ѫнкатенезъ; ѫнкідъ, аккідъ о скрісóре ѫн алта; — ѫнескъ, ѫмпреѫнъ, ѫнсоцескъ, аллътѫръ.

Anschlingen, v., ѫнлъцѫіескъ, апѫкъ, легъ прін ѫн лацъ, прін ѫн жѫвецъ.

Anschlitzen, v., деспікъ пѫцінъ.

Anschluß, m., ѫнкідере, ѫнкеіере, аккідере, аллътѫраре, ѫмпреѫнътѫръ, ѫнкісѫръ, аккісѫръ.

Anschmachten, v., каѫтъ лънцедъ, doіосъ, галіш, кѫ фръцезіме.

Anschmauchen, v., фѫмезъ асѫпра кѫіва.

Anschmeicheln (sich), v., мъ ѫнсѫнѫїѫ прін лінгѫшітѫре, мъ лінгърескъ.

Anschmeißen, v., арѫнкъ, ръпедъ, асвърліъ спре чева.

Anschmelzen, v., контопескъ, ѫнескъ дóъ метале прін топітѫръ; ѫнчепъ а топі.

Anschmieden, v., ѫнескъ дóъ фéре ѫнфокате, пъдескъ; феррѫмінъ; ферекъ ѫн ланцѫрї, арѫнкъ ѫн фéръ.

Anschmiegen (sich), v., мъ алътѫръ стрінсъ, мъ аллінескъ; мъ dedaъ; мъ ѫнсінѫїѫ.

Anschmieren, v., ѫнгъ, ѫнгъ пе деасѫпра; мънжескъ; амъцескъ пе чінева; den Wein —, префакъ вінѫл.

Anschnallen, v., ѫнкътъръмъ.

Anschnarchen, Anschnauzen, } аворбескъ ръгѫшітъ; ръспѫndъ аспрѫ, ворбескъ ѫн тонъ брѫскъ.

Anschneiden, v., ѫнчепъ а тъіé, ѫнтаїѫ, крестъ.

Anschnellen, v., ръпедъ, арѫнкъ кѫ търіъ, кѫ іѫцеалъ еластікъ.

Anschniegeln, v., ѫнпоцонезъ, ѫнпопоцезъ, гътескъ, орнезъ фъръ гѫстъ.

Anschnitt, m., ѫнтъіетѫръ, крестътѫръ (пе ръбѫшъ), прімa тъіетѫръ.

Anschnüren, v., легъ, стрінгъ кѫ фрънгіа, кѫ кордела, кѫ сфóра, стрінгъ ѫн корсетъ, стрінгъ ѫн лацѫрї.

Anschove, f., сарделъ (ѫн соїѫ de сарделъ).

Anschrauben, v., стрінгъ ѫн шрѫбъ, ѫн троклъ, ѫншрѫбезъ.

Anschrecken, v., спаріїѫ въпатѫл ка съ стеа (въпъторії).

Anschreiben, v., скріъ, ѫнскріъ, ѫнсемнъ, ѫнреґістрѫ чева ѫн о карте орї протоколъ; скріъ пе о таблъ; er ist bei ihm gut angeschrieben, стъ ѫн креdітъ бѫнъ ла елъ.

Anschreien, v., adстрігъ, ръкнескъ

Digitized by Google

къръ чінева; einen um Hilfe —, стрігъ, кіемъ пе чінева дінтр'аджторіѣ.

Anschreiten, v., пасесъ дінчетъ, тъ апропіѣ дін паші тъсърацї; факъ прітарѣлъ пасъ.

Anschrote, f., врѣзъ, марціне, вѣтъ сѣѣ шітóръ (ла пънере).

Anschroten, v., дінвълъческъ, adънъ дін валъ (дін трънтъ); тівескъ лъна пе марцінї (ла пънеръ).

Anschub, m., прітa арънкътъръ (ла попіче).

Anschuhen, v., дінкалцъ, дінпънкъ; тъ дінкалцъ; къпътъ (ла чістарї).

Anschuldigen, v. Beschuldigen.

Anschüren, v., аџіцъ, сѣфъ ка съ се апріndъ.

Anschuß, m., прітa ловітъръ, despъркътъръ, дінпъшкътъръ; кріcталісъцізне.

Anschütten, v., вѣрсъ, торнъ пе чева.

Anschützen, v., пацъ іазѣ, катарапта морей; порпескъ рóтеле.

Anschwämmen, v. Anschwemmen.

Anschwängern, v., дінгрешъ, дінгрекъ, дінгрошъ (о фетеіъ, ѣн фізіdъ ка шълвере).

Anschwängerung, f., дінгрешътъръ, дінгрекътъръ.

Anschwänzeln, v., вінъ dъndъ din кódъ (ѣн кіне).

Anschwärzen, v., дінпегрескъ, атціагъ, dаѣ ка пегрь; — denегрескъ, defaімъ, калътніъ, клеветескъ, малъ репътеле ківа.

Anschwärzung, f., дінпегрітъръ, anпегрітъръ; defaімъ, пегрітъръ.

Anschwatzen, v., дідвлокъ ка лімвціа, ка ворве фрътóсе.

Anschweben, v., вінъ пътіndъ, фъгіndъ.

Anschwefeln, v., дінчошезъ.

Anschweißen, v., кълескъ, ферьъ фсрьі; — нітерескъ, ловескъ (ла вънторї).

Anschwellen, v., ѣмъ пацъ, ѣмъ дінфлъ, кресъ (ана).

Anschwemmen, v., транспортъ, dаѣ пе апъ, плътескъ.

Anschwemmung, f., плътітъръ.

Anschwimmen, v., сосесъ ка потъл, вінъ потъndъ.

Anschwören, v., аргъсескъ ка варѣ (пеіле).

Ansegeln, v., adвінъ ка вънтрелеле дінтінсе; павігъ дін пътерса велелорь, adнавігъ.

Ansehen, v., прівескъ, ведъ, тъ хітъ, каѣтъ ла чінева, арънкъ окії, цінтескъ; — репътъ, стімъ, сокотъ; sieh' einmal an, прівеште пъцінъ; ich kann es nicht länger ansehen, ачѣста пъ о маї почъ съферї; пъ о маї почъ прівї ка пепъсаре; man hätte es ihm gar nicht angesehen, ачѣста н'ар фі крезът'о німінї de елъ; man sieht es ihm nicht an, din вedepe пъ се канóште; man muß nicht die Person —, пъ требце а се прівї персóна; das ist gräßlich anzusehen, есте кръпченъ а прівї, есте лъкръ кътпліtъ; ich habe ihn immer für einen braven Mann angesehen, тотdеаѣна л'амъ цінътъ de омъ кравъ; einen mit unverwandten Augen ansehen, каѣтъ ла чінева ка окії дінфіцї, дінфігъ окії асъпра ківа; einem etwas an den Augen —, чітескъ din окії ківа, алегъ адевърѣл din къътътъра лві; etwas für eine Ehre —, амъ, репътъ чева de онóре; einen für dumm —, цінъ пе чінева de хъвъскъ, de пътъръ; einen mit dem Rücken —, дінторкъ ківа доскі; eine Sache mit dem Rücken —, а прівї ѣн лъкръ ка пепъсаре.

Ansehen, n., прівіре, вedepe, възътъ, къътътъръ, мінъ; — конcideръцізне, кредітъ; веазъ, автоpітате, demнітате, стімъ, репътъцізне; імпортанцъ, гравітате, грандецъ; дußерliches Ansehen, асъръ, прівіреа din афаръ, апътріцъ, фігъра ківа, естеріорѣ; ohne Ansehen der Person, фъръ къътаре ла персóнъ; er gibt sich das Ansehen eines Kenners, елъ вреа съ треакъ de ѣнъ каноскъторіѣ; er ist ein Mann von bedeutendem —, есте ѣн бърватъ ка веазъ,

Digitized by Google

къ аѕторітате маре; er hat ein kriegerisches —, аре о къѕътътѕръ de осташѣ; einen von — kennen, кѕноскѣ пе чінева din ведере; sich das — geben, ѧші дъ аерѕл de..., вреа а трече de...; in — stehen, амѣ креditѣ, веазъ, сънтѣ консіdератѣ, стіматѣ; sich in — setzen, къштігѣ веазъ, креditѣ, репѕтъціѕне.

Ansehnlich, a. ші ad., аппърінте; de о ведере фрѕмóсъ, белъ; імпортанте, консіdераверѣ, респеттаверѣ; помпосѣ; ansehnliche Gesellschaft, соціетате пѕмърóсъ; соціетате респеттаверъ; ansehnlicher Mann, омѣ арътътосѣ, омѣ біне фъкѕтѣ; ansehnliche Summe, сѕмъ ѧнсемнътóре, сѕмъ консіdераверъ.

Ansehnlichkeit, f., аппърінцъ, прівінцъ; прівіре белъ, лѕстрѕ.

Ansehung, f., ѧн прівінцъ, ѧн кътѣ, ѧн реферінцъ кътръ.

Ansenkeln, v., косѣ, ѧнкеїѕ кѕ сфóръ, ѧнспонкѣ.

Ansengen, v., арdѣ абїа, пърлескѣ.

Ansetzen, v., пѕнѣ, adпѕнѣ, апплекѣ, аллокѣ, ашезѣ; статорескѣ, deтерminѣ, deфігѣ; — трекѣ ѧн сокотéлъ; прецѕіескѣ, таксезѣ; — легѣ, podескѣ (черешії); — die Feder ansetzen, апѕкѣ kondeiѕл ѧн мънъ; das Fleisch —, пѕнѣ карнеа ла фокѣ; das Instrument —, ѧмбѕкѣ, апѕкѣ інстрѕмънтѕл de мѕсікъ; die Knöpfe —, косѣ, аккосѣ настѕрї; die Preise zu hoch —, deфігѣ прецѕрї преа марї, прецѕіескѣ преа сѕсѣ; den Tisch an die Wand —, ашезѣ маса ла пърете; einen Tag —, deфігѣ ѕн терminѣ, пѕнѣ о zi; die Taxe —, deфігѣ такса; dieser Baum hat angesetzt, ачестѣ арборе аѣ легатѣ; die Stutte hat angesetzt, éпа а прінсѣ (а зъміслітѣ).

Ansetzung, f., апѕсъціѕне; doppelte — in einer Rechnung, репетіціѕне ѧнтрѕ ѕн контѣ, пѕсетѕръ dѕплъ ла ѕн контѣ.

Ansenfzen, v., прівескѣ сѕспінъndѣ, ассѕспінѣ.

Ansicht, f., везѕтъ, перспеттівъ; сокотінцъ, пърере, опініѕне; nach meiner —, dѕпъ а меа пърере; eine andere — bekommen, скімбѣ пъререа.

Ansichtig werden, зъреск̆ѣ, въdѣ, deскоперїѕ.

Ansiedelei, f., колоніъ.

Ansiedeln, sich, мъ колонізезѣ, мъ ашезѣ кѕ локѕінца, мъ статорескѣ, мъ стабілезѣ; кѕлтівѣ ѕн локѣ.

Ansieden, v., ѧнчепѣ а ферве; прегътескѣ, препарѣ фербъndѣ.

Ansiedler, m., колонѣ, колоністѣ, локѕіторїѕ венітікѣ.

Ansiegeln, v., аппѕнѣ сіцілѕл (печетеа).

Ansingen, v., ѧнтімпінѣ кѕ къптекѣ, adкъптѣ.

Ansinnen, в. Zumuthen.

Ansintern, v., (ѧн montan.), мъ сігѣ, мъ аninѣ ѧн цорцорї, стръсѕdѣ, мъ ѧнкрѕстѣ.

Ansitz, m., (векїѕ), шеdере, локѕінцъ; пропріетате de мошії.

Ansitzbarkeit, f., (ѧн montan.), ѧнчепереа ѕнеї міне (бъї).

Ansitzen, v., adшеdѣ, шеdѣ лънгъ...; шеde стрѫнсѣ (се ziче деспре вестмінте); angesessen sein, сънтѣ ашезатѣ кѕ локѕінца, сънтѣ domічіліатѣ.

Ansonst, ad., (ѧн стілѕл de канчел.), алтмінтреа.

Anspalten, v., деспікѣ абїа.

Anspannen, v., ѧнкордѣ, ѧнтіndѣ, ѧнхамѣ; alle seine Kräfte —, мъ ѧнкордѣ din тóте пѕтеріле, лѕкрѕ din ръспѕтерї, лѕкрѕ кѕ тóтъ търіа.

Anspanner, m., ѧнхъмачїѕ, омѣ облегатѣ а ѧнхъма каії.

Anspännergut, n., мошіъ кѕ віте de ѧнхъматѣ.

Anspeien, v., adскѕіпѣ, скѕіпѣ ѧн фацъ.

Anspicken, v., ѧнтплѕ біне, ѧнтплѕ кѕ dресѕрї (о мънкаре).

Anspielen, v., жокѣ, ѧнчепѣ а жѕка; daѣ съ прічéпъ, ворбескѣ ѧн

Digitized by Google

eccemnie, факъ алъсіѣне, факъ жокърі̀ъ дп вориѣ.

Anſpielung, f., алъсіѣне, вориіре дп eccemnie.

Anſpießen, v., дпцепъ, трагъ, пънъ дп фрігаре.

Anſpinnen, v., дпченъ а тóрче, легъ торкъпдъ; — ѣрzескъ ѣп компотъ; факъ планъ de (ѣп ръсъвоіѣ); плъпѣіескъ о інтрігъ; се éскъ о чéртъ.

Anſprotnen, v., дпмінтепъ, даѣ пінтепі (калълві), дптецескъ.

Anſprotnung, f., дпмінтепаре, дппінтепетъторъ; — дпdemnъ, вопдітъръ.

Anſprache, f., авворвіре, авворвінцъ, алокуціѣне.

Anſprechen, v., авворвескъ, ворвескъ, квъпътъ кътръ чінева; корръспндъ ла dopinца кзіва; аттрагъ; претіпdъ, черъ, porъ; даѣ топъ; das hat mich angeſprochen, ачéста 'мі плъкъ mie; Jemanden um Hilfe anſprechen, черъ ажторіві кзіва; bei einem —, факъ вісітъ кзіва; ein Recht —, претіпdъ ѣп dpептъ.

Anſprechung, f., рѣгъмінте, черере, претіпcіѣне, дптеціре, рекламъціѣне.

Anſpreizen, v., реазімъ.

Anſprengen, v., ѣdъ, стропескъ, adстропескъ; тъ ръпедъ кѣп калъ; галопезъ асъпра кзіва; пі дпіептъ; саръ, adсаръ.

Anſpringen, v., дпченъ а сърі, вінъ съріпdъ; кренъ, плеспескъ (о стікъ).

Anſpruch, m., претіпcіѣне, dpептъ, dpітъ; er iſt ohne alle Anſprüche, есте омъ, фъръ нічі о претіпcіѣне; ſeine Anſprüche fahren laſſen, тъ аватъ dela претіпcіѣніле мале; тъ лапъдъ de dpептві меъ, репѣнціъ; auf Schönheit — machen, претіпdъ къ ѣш фі фрътосъ.

Anſprüchig, ad., в. Streitig.

Anſpruchlos, ad., фъръ претіпcіѣні, непретіпціоскъ, modecтъ.

Anſpruchloſigkeit, f., непретіпcіѣне, modecтіе, сфіалъ.

Anſpruchsvoll, ad., плінъ de претіпціѣні, фórte претіпціоскъ, арроганте, трѣфашъ.

Anſprung, m., съріторъ; копкъ (moldov.); спазітъръ.

Anſpucken, v., adскѣінъ, скѣінъ спре чінева, скѣінъ дп фацъ.

Anſpülen, v., спълъ (апа спалъ ѣп търъ); кътескъ.

Anſtacheln, v., дпцепъ, дпсшінъ, дпволдескъ.

Anſtählen, v., оцелескъ (о секіре).

Anſtalt, f., претътіре, прегътітъръ, препарáре, препаратіе, апаратъ, dіспѣсеціѣне; ашезътъпътъ, інстітътъ; Anſtalten treffen, dіспѣпъ, факъ dіспѣсеціѣні, даѣ ордінъ, (орѣпdзіескъ).

Anſtammeln, v., ворвескъ.

Anſtammen, v., лась ереditате, факъ epede, кіропомъ, даѣ мошіі кѣ dpептъ de epeditare; angeſtammter Fürſt, прінчіне легітімъ; angeſtammte Güter, авері, мошіі віне епезіте.

Anſtämmen, v., в. Anſtemmen.

Anſtand, m., амъпаре, прелѣціре, тръгъпаре, педекъ, грешътате, dіфікълтате, стілгереалъ; дпdoіалъ, дпdoінцъ; квівінцъ, вѣпъ квівінцъ, граціе; пъпdъ (ла вънъторі); auf den — gehen, мергъ ла пъпdъ; keinen — leiden, пъ сúферъ амъпаре; etwas mit — thun, факъ чева 'кѣ граціе, кѣ demnitate, кѣ декорѣ; фъкъпdъ чева дмі шеде віне.

Anſtändig, a. m. ad., квівінчосъ, конвеніпте, demnъ; anſtändige Kleidung, вестімінте че стаѣ віне; anſtändige Wohnung, локіінца конвеніпте; anſtändiger Preis, прецъ амъсърат; anſtändiger Mann, омъ галантъ; ſich anſtändig betragen, тъ портъ кѣ вънъквівінцъ, амъ портаре плъкътъ; тъ портъ кѣ demnitate, кѣ декорѣ.

Anſtändigkeit, f., квівінцъ, декорѣ.

Anſtandsbrief, m., (дп лемі) карте, скрісóре, хрісовъ de мораторіѣ (пептрѣ о datopiъ).

Anſtängeln, v., дпцепепескъ кѣ ха-

Digitized by Google

рані, кв вецішоре, лесѣ de пършеї (фасолеа, mazъреа).

Anstarren, v., аффігѣ окіі асъпра ківа, прівескѣ нетіцкатѣ, тъ зітѣ ка дптъртъріть.

Anstarrung, f. аффіцере, дптъртъріре.

Anstatt, prepoc., дп локѣ de.

Anstäuben, v., адпълверѣ, арънкѣ пълвереа асъпра ківа.

Anstaunen, v., admirѣ, тъ мірѣ, тъ minънѣ, прівескѣ кв мірare, прівескѣ зімітѣ.

Anstechen, v., дпчепѣ a; дпънъце, дпънърѣ, стръпънгѣ; — вінѣ дпноче; — dacът darfst du mir nicht angestochen kommen, кв de ачестеа, n'ai съ'мі вії дпнаінте; de ачестеа n'ai съ'мі спві; angestochen kommen, віне кв пашї ларгі; er ist sehr angestochen, есте веатѣ.

Anstecken, v., дпфігѣ, дпънърѣ; багѣ, вѣрѣ; пънѣ фокѣ, апріндѣ; молїпсескѣ, чътезѣ, дпфъптезѣ; сфредерескѣ, гърескѣ, вортескѣ (дп васѣ, о вте); einen Braten —, трагѣ фріптъра дп фіграре; das Licht —, апріндѣ лъміна; den Ring —, пънѣ інеля дп дегетѣ; ein räudiges Schaf steckt die ganze Herde an, о оіе рънъпосъ дпфептъ търма тоатѣ.

Ansteckend, part., лїпічосѣ, контаціосѣ, чътосѣ, молїчосѣ.

Ansteckung, f., епідеміѣ, контаціѣ, молїмъ.

Ansteckungsstoff, m., матеріѣ контаціосъ, лїпічосъ, міаспъ.

Anstehen, v., плаче, кввіне, конвіне, са кввіне; тъ дпдоіескѣ, дптързіѣ, дпделънгѣ, атънѣ, тъмпдѣ, съптѣ пересолтѣ, съптѣ ла дпдоіалъ; dieſe Sache darf keinen Augenblick —, ачестѣ лукрѣ пъ требве а се атъпа нічі о клініть; die Sache kann noch —, лукрѣл се маї пóте дпделънга; es steht mir nicht an, міе пъ мі се кввіне; пъ'мі плаче; es steht ihr alles schön an, орі кв че аї съ фрътосъ; er hat lange angestanden, ehe er sich entschloß, мъпъ a ее детермина, стете дпделънгѣ ла дпдоіалъ; — lassen, сспіпдѣ, атънѣ пе алтѣ тімпѣ.

Anstellen, v., пънѣ, адпънѣ, кпѣ ла кале, dispънѣ; коллокѣ, апропіѣ, факѣ, апплекѣ, дппіегѣ; коммітѣ; ich weiß nicht wie ich es anstellen soll, пъ'і даѣ de къпъгіѣ, пъ штіѣ de че съ тъ апъкѣ, пъ пріченѣ кът съ лукрѣ; einen —, апшезѣ, апплекѣ, пе чінева дп о дерегъторіѣ; gut angestellt sein, а фі дп постѣ, дп офічіѣ кпѣ; a фі віне коллокатѣ; Betrachtungen anstellen, факѣ рефлессіпі; Väſes —, факѣ реле, коммітѣ о крімѣ; сémънѣ скандалѣ; ein Fest —, препарѣ, прегътескѣ о сърътóре, о фестівітате; eine Jagd —, дптрепіпдѣ о вънътóре; einen Proceß —, дпченѣ дп процесѣ; die Schützen —, пънѣ пе вънъторі ла пънсѣ; eine Unterredung —, даѣ дп ворвъ, інтрѣ дп конверсъціпе кв чінева; einen Vergleich —, алътърѣ, копфрптѣ; sich dumm —, факѣ пе простъл.

Anstellig, s. Geschickt.

Anstemmen, v., pazimѣ.

Ansterben, v., ерезескѣ о авере прін мóртеа ківа.

Ansteuern, v., гъверпѣ, кондкѣ (къпвіескѣ) коравіа спре церпѣ.

Ansticken, v., аккосѣ, adaogѣ косънd дп петекѣ.

Anstieren, v., ацінтѣ окіі.

Anstiften, v., къшпѣ, ерзескѣ, махіпѣ; ein Unheil —, факѣ реле.

Anstifter, m., къшпъторіѣ, ерзіторіѣ, авторѣ; дпвітъторіѣ, скорпіторіѣ.

Anstiftung, f., дпвітъпъптѣ, къшпъторъ, дпдемпѣ, імпълсѣ.

Anstimmen, v., дптопѣ, дпченѣ a сълa.

Anstimmer, m., дптопъторіѣ.

Anstimmung, f., дптопъторъ, дптопъціпе.

Anstinken, v., пътѣ, дмпътѣ (де алтъл); das stinkt mich von weitem an, дмі пъте департе.

Anstocken, v., прпдѣ ръдъчіпъ сéѣ віцъ, арънкѣ ръдъчіпъ.

Anstolpern, v., тъ дппедекѣ, тъ пълескѣ, даѣ преете чева.

Digitized by Google

Anſtopfen, v., дълнѣ, дndecѣ, тіксескѣ (ын сакѣ): сатърѣ, гіотѣіѕ; ſich —, тъпъпкѣ съ креш̆.
Anſtöcken, v., аџіцѣ, дптецескѣ.
Anſtoß, m., nedeкъ, чокпітъръ, ловітъръ; scandalѣ; ашкътъръ (de фігърі); крескътъръ (de къне); Stein des Anſtoſſes, пётра scandaleі; keinen Anſtoß finden, пѣ аѕѣ гревтате, diфікълтате; einen — nehmen, даѣ неете nedeкъ.
Anſtoßen, v., ловескѣ, чокпескѣ, пъleескѣ; алътърѣ, апроџіѕ, копѣпезѣ, дпконтрѣ; mit den Gläſern —, чокпескѣ ка пъхареле; im Reden —, тъ дппedeкѣ ворвіndѣ; gegen die guten Sitten —, пъкътъіескѣ дѣ контра нзиеі кѣвіпџе, каѣ ваиа кѣвіпџъ.
Anſtößig, a. mi ad., скъndълосѣ, пекѣвіпчосѣ; das iſt meinen Ohren —, ачёста 'мі ватъмъ врежіле.
Anſtößigkeit, f., scandalѣ, лакрѣ скъndълосѣ, пекѣвіпцъ.
Anſtoßnaht, в. Stoßnaht.
Anſtoßung, f., чокпітъръ, ловітъръ.
Anſtottern, v., бълвъіѕ, адвъпъіѕ, ворвескѣ бълвъіndѣ.
Anſtrahlen, v., арѣпкѣ раде.
Anſträngen, v., летѣ, adіетѣ кѣ фъніl.
Anſtreben, v., тъ сілескѣ, тъ сфорџезѣ, тъ опѣпѣ, стаѣ дп контрѣ; adспірѣ, adџintѣ, пъzзіескѣ спре чева.
Anſtreichen, v., колорезѣ, въпсеескѣ; атіпгѣ, семпѣ, дпсемпѣ, потезѣ, decемпѣ; тъпжескѣ, зпгѣ (кѣ въпселе); дпфърпѣ (пе чіпева).
Anſtreifen, v. n., тъ аттіпгѣ, тъ штерѣ (de чева); пасезѣ іште.
Anſtrengen, v., дпкордѣ, дптіndѣ, сфорџезѣ, сілескѣ, страпџонѣ; alle Kräfte —, дпкордѣ тóте пътеріле; лакрѣ кѣ тóтъ търіа; den Kopf —, дпкордѣ тінтеа.
Anſtrengung, f., сфорцъ, дптіпсътъръ, дпкордъръръ, дпкордъџіоне, сілінцъ.
Anſtreuen, v., пресърѣ.
Anſtrich, m., колóре, колорътъръ, въпсеа, въпсітъръ; фацъ; лакърѣ; einen — geben, даѣ о колóре; einen — von Gelehrſamkeit haben, amѣ о тінтъръ de ерудіціоне, de проfопеіпцъ.
Anſtricken, v., дптъdескѣ, лепеескѣ дппletіndѣ (ла ноџіпі), кърпескѣ.
Anſtrömen, v., кърgѣ, акъргѣ ръпede; тъ апроніѕ кърgіndѣ.
Anſtücken und Anſtückeln, v., акосѣ, косѣ, петекѣ ла петекѣ.
Anſtürmen, v., вінe фъртъна, сѣ апропіе тінпестатеа, тінпестѣ; тъ ръпedѣ кѣ ассалтѣ, ассалтѣ (асспра унеі четъџі); ватѣ дп пórтъ къ търіѣ.
Anſtürmung, f., ассалтѣ, атакѣ; въталіе.
Anſtürzen, v., тъ арѣпкѣ, тъ ръпedѣ, тъ дпіептѣ.
Antäzen, v., пропtескѣ, разіпѣ.
Anſuchen, v., черѣ, тъ рогѣ, речеркѣ, ремргѣ; стъръіѕ; um ein Amt —, черѣ ѕа пост, ремргѣ пентрѣ унѣ офічіѣ; vor Gericht —, черѣ дп фаца жудецъіеі.
Anſuchen und Anſuchung, f., ремргеѣ, ръгъминте, інстанцъ, речеріціоне.
Anſummen, ſich, v., кресѣ, акресѣ (о сътъ de ванl).
Antagoniſt, m., антагоніетѣ, контраріѕ, адверсаріѕ; контралъптъторіѕ.
Antakeln, v., дпфъніѕ, дпарпѣ (о наіе кѣ фъніле требвінчóсе).
Antanzen, v., дпчепѣ данцъ, вальѕ.
Antaſten, v., ашкѣ, аттіпгѣ, палпезѣ, прindѣ; атакѣ; einen an ſeiner Ehre —, ватъмѣ опóреа алтціа; пътезѣ опóреа кѣіпа.
Antaſtung, f., ашкътъръ, атіпсетъръ пълпъпътѣ; — an der Ehre, вътъмареа опóреі, деfаімъ, алтраџіѕ, інсълтъ.
Antheil, m., парте, порціѣне; — haben, amѣ парте; — nehmen, прindѣ парте; тъ інтереседѣ.
Antheilmäßig, a. mi ad., пропорціонатѣ, амъсърatѣ, контъсърatѣ.
Anthologie, f., антологіѣ, флорілеціѣ.
Anthropologie, f., антропологіѣ, штіінцъ деспре омѣ, дескріереа натърeі омълуі.
Anthropophag, a. mi ad., тъпкъторіѣ de óмені, антропофагѣ.

Digitized by Google

Anthun, v., нънъ, adвънъ; дпвракъ; аръткъ (о плъчере); къшънъ; фермекъ; факъ de амóре; eine Beleidigung —, факъ афронтъ, ватъмъ; ſich Gewalt —, дмі факъ сілъ, мъ ре'нфрънъ; ſeinem Herzen Gewalt —, дпфрънгъ пофта inimeі, дмі калкъ пе сімцъ; einem eine Liebe —, факъ кърте къва.

Antichriſt, m., антіхрістъ.

Anticipiren, v., антічіпезъ, антіченъ, ia3 nainte.

Antidotum, n., контравенінъ, антідотъ.

Antieſen, v., (ла марінарі) афъндъ плътъзл, черкъ апа къ перпендікълл; черчетезъ къ сквпътате.

Antik, a. mi ad., антікъ, векіъ, стръвекіъ.

Antike, f., антікъ, монѣмънтъ антікъ, статъ антікъ.

Antikritik, f., контракрітікъ, контражъдекатъ, антікрітікъ.

Antilope, f., антілопъ, о капръ de Афріка.

Antimonium, n., антімоніъ, о сміцъ de металъ.

Antipathie, f., антіпатіъ, ъръ дпъскътъ, патъръ аліанъ, не'нсоціаверъ, аверсіъне, репъмпанцъ.

Antipathiſch, a. mi ad., антіпатікъ, ъръторіъ din патъръ.

Antipode, m., антіподъ, локъіторіъ пе партеа опъсъ а глобълві.

Antippen, v., аттіпгъ къ върфъл degetълві.

Antiquar, m., антікаріъ, вънзеторіъ de кърці векі.

Antiquaſchrift, f., (дн тіпогр.) літереле латіне.

Antitheſe, антітесе.

Antlaß, (векіъ), в. Ablaß.

Antlitz, n., фацъ, вълтъ.

Antonomaſie, f., лъареа вмві нъме дн локъ de алтъл, скімбареа de нъме, антономасіъ.

Antonsfeuer, n., орвалцъ, фокъ віъ, фокъл лві Сф. Антонъ.

Antraben, v., мъ апропіъ, adвінъ дн тропотъ.

Antrag, m., пропънере, пропъсеціъне, дпвілере, офертъ; den — machen, факъ офертъ; den — nehmen, прінескъ офертъ.

Antragen, v., дънъ, addънъ вндева чева; дпвіъ, пропънъ, офферіъ; proіentъ.

Antrauen, v., дпсоцескъ, късъторескъ, дпсоръ, мъріть.

Antrauung, f., късъторіъ, дпсоціре, компърекіере.

Antreffen, v., дптълпескъ, афлъ, гъсескъ, дптімпінъ, nimerіъ, daъ преспе чева.

Antreiben, v., мънъ дп сосъ; дптінгъ; дппънгъ; волдескъ; батъ (вн кіъ); ein Pferd —, daъ пінтені ла вн калъ.

Antreiber, m., мънъторіъ, погънічъ.

Antreibung, f., мънъторъ, дппънсетъръ, дпволдіторъ, дпдемнътъръ.

Antreten, v., калкъ; мъ апропіъ; інтръ; дпчепъ, дптрепріндъ; ein Amt —, інтръ дн врезн постъ, дн врео деregъторіъ; die Erbſchaft —, дптръ дн посесіъпеа (стъпъніреа) вмеі кліропомії; die Erde an den Baum —, батъ, калкъ пъмънтъл кътръ арборе; das neue Jahr —, дптръ дн анъл ноъ; mein vierzigſtes Jahr —, інтръ дн анъл ал патръзечілеа.

Antretung, f., інтраре, дпчепътъръ.

Antrieb, m., дпдемнъ, дпвітъмънтъ, дпвітътъръ, дпволдіторъ, імпълсъ.

Antrinken, v., дпчепъ а веа; мъ дпбътъ.

Antritt, m., дптраре, пасъ, дпчепътъ; beim — des neuen Jahres, ла дпчепътъл анълві ноъ; тъліпі.

Antrittspredigt, f., прімa предікъ а вмві парохъ.

Antrittsrede, f., оръціъне, квънтаре інаугърале.

Antrocknen, v., дпчепъ а мъ вска; мъ ліпескъ вскъндъ-мъ.

Antvogel, m., рацъ.

Antwort, f., ръспънсъ, реплікъ; дптімпінъ; — ertheilen, daъ ръспънсъ; die — nicht ſchuldig bleiben, нъ ръмънъ datoріъ къ —; wie die Frage ſo die —, кът е дптребареа, аша е ші ръспън-

Digitized by Google

ul; фігъратѣ: кът е вънъ ліўа, шеа 'l ші тълъмита; keine — iſt auch eine, тъчереа дпкъ есте ръспънсѣ.

Antworten, v., ръспъндѣ, репликѣ, дптімпинѣ; auf einen Brief —, ръспъндѣ ла о скріс̆оре.

Anüben, ſich, v., мъ денріндѣ, мъ дпвъцѣ, къштігѣ чева прін денріндере.

Anverſuchen, v., черкѣ, адчеркѣ, факѣ пробъ.

Anvertrauen, v., дпкредѣ, конкредѣ, даѣ дп гріжъ; коммітѣ; даѣ дп депосітѣ; ſich einem —, мъ дпкредѣ кѣва; дескопері кѣва inima mea; einem eine Summe Geldes —, конкредѣ кѣва о сѫмъ de вапі; einem ein Geheimniß —, конкредѣ кѣва вн секретѣ.

Anvertrauung, f., дпкредере, конкредере.

Anverwandt, a. ші ad., рѫдітѣ.

Anverwandtſchaft, f., рѫденіе, рѫдіре, афінітате.

Anwachs, m., акрештере, акрескътъмѫнтѣ; адаопере, адаосетъръ; молітъръ.

Anwachſen, v., крескѣ, акрескѣ, мъ дптълцескѣ, мъ адаогѣ крескѫндѣ; ſeine Schulden wachſen täglich mehr an, даторіиле лъі крескѣ не zi че мерце.

Anwachſungsrecht, n., дрептѣ де монетъръ, де алъвіне.

Anwalt, m., прокъраторѣ, адвокатѣ.

Anwaltſchaft, f., прокъраторіе, адвокатъръ; офічіа вні прокъраторѣ.

Anwalzen, v., апропіа ротълъндѣ, ростоголіндѣ.

Anwandeln, v., ъмбла; вінѣ ме пеантентате; дмі віне воіа, апакѣ (фрігъріле); es wandelt mich die Luſt an, дмі віне пофта.

Anwandlung, f., апакътъръ хаѳръ; параксісмѣ; капріцѣ; воіѣ.

Anwartſchaft, f., анттътъръ (спре а прімі о ереditate, орі постѣ), сѫправіаць.

Anwäſſern, v., вдѣ.

Anweben, v., адаогѣ цесъндѣ, дпрезнѣ, адцесѣ.

Anwedeln, v., кодескѣ, даѣ din кóдъ (къніl).

Anwehen, v., ассъфла, спълверѣ, сѫфла спре чева, вънтърѣ.

Anweisbank, f., банкѣ de ціръ.

Anweiſen, v., дпдрептѣ, адресезѣ, ассетнѣ, трімітѣ, кондакѣ; eine Arbeit —, ассетнѣ вн лъкръ; einen Platz —, ассетнѣ вн локѣ.

Anweiſer, m., ассетнъторіѣ.

Anweiſung, f., ассетнъціяне, ассетнъмънтѣ, полiць; інструцціяне, дпсетнъмънтѣ.

Anwelken, v., дпчепѣ а мъ вештезі, а мъ вска.

Anwendbar, a. ші ad., апліkaверѣ, дптревъіверѣ.

Anwenden, v., апліkѣ, дптревъіѣ, пънѣ дн лъкраре, праттікѣ; dieſe Wohlthat iſt übel angewendet, ачéсть біпефачере есте рѣѣ дптребъітъ; etwas auf ſich —, апліkѣ чева асъпръ'мі; ſein Anſehen —, амі дптрепъне ваза са; allen Fleiß —, амі пънѣ тóтъ сілінца, діліціна; ſein Geld gut —, амі спендеазѣ (келтъіескѣ) вапі кѣ фолосъ; meine Zeit ſchlecht —, мъ фолосескѣ рѣѣ de тімпѣ.

Anwendung, f., дптребъіре, апліkъціяне, пъпере дн лъкраре.

Anwerfen, v., дпролѣ, рекрътѣ, стрънгѣ ла óсте; цецескѣ, черѣ дн късъторіѣ.

Anwerber, m., дпролъторіѣ; цеціторіѣ.

Anwerbung, f., дпролъмънтѣ, рекрътъмънтѣ, рекрътъціяне.

Anwerden, v., вндѣ, десфакѣ, даѣ (о марѣ), мъ десваіерѣ, мъ скапѣ (де о фатѣ, дндъо адтъіа).

Anwerfen, v., арънкѣ, асъпръіѣ, дпчепѣ а арънка.

Anweſend, a. ші ad., фііндѣ де фацѣ, пресінте, адстанте.

Anweſenheit, f., фііндъ де фацѣ, пресінць.

Anwettern, v., батѣ орі вінѣ ка вн фъртънатікѣ.

Digitized by Google

Anwiehern, v., даѣ ѣстръ, ѣстрезѣ къ васѣ; черѣескѣ.
Anwickeln, v., дпезитърѣ, дпезѣщ, дпвълѣ.
Anwiedern, v., тъ дпгрещошезѣ, дмі е грѣцъ; mi se търгъръ стомахъл.
Anwiehern, v., рѫпкезѣ, пекезѣ спре чіпева (калъл).
Anwinken, v., факѣ семпѣ къ окіъл, adокіескѣ.
Anwirbeln, v., дпцепепескѣ къ въртежѣ.
Anwirken, v., дпченѣ а ѣкра, а ѣъпті; а фрътъпта; а дптлеті, adaorѣ прin дптлетітъръ.
Anwischen, v., пътевѣ штергъпdѣ.
Anwittern, (дп minep.) тъ ліпескѣ de сапра-фаца металълі.
Anwohnen, v., локіескѣ ѣапгъ, дпвечіпатѣ.
Anwohner, m., вечіпѣ.
Anwuchern, v., тъ ѣъцескѣ, тъ тѫцескѣ, тъ пръсескѣ, дптіпdѣ рѣдъчіпі (плантеле).
Anwuchs, m., кресѣъпътпѣ.
Anwühlen, v., дпченѣ а рѫпа, а скърпа, рѫпѣ, скъртѣ, скочоресѣ.
Anwünſchen, v., дорескѣ, пофтескѣ.
Anwurf, m., арепкътъръ; тепкіалъ (дп техпікъ); дпкрвегътъръ; — des Kalkes, арепкътъръ de варѣ; den — haben, съпт чеіѣ діптъіѣ ла арепкате.
Anwurzeln, v., прindѣ рѣдъчіпъ, тъ дпрѣдъчіпаѣ, ръпърескѣ рѣдъчіпі.
Anzahl, f., пътърѣ, кътіте, кътъціме.
Anzählen, v., дпченѣ а плъті, плътескѣ а копто.
Anzählen, v., дпченѣ а пътъра.
Anzapfen, v., даѣ чепѣ (ла ѣп васѣ).
Anzappeln, v., вінѣ дпплетечіпdѣ пічореле, вінѣ дпкопъчіпdѣтъ.
Anzaubern, v., фертекѣ, іо факѣ (прin фертече).
Anzechen, v., веѣ фъръ кіппътѣ, тъ дпвѣбѣ.
Anzeichen, n., семпѣ, пресемпѣ, пресітцѣ, пресацѣ, авгаріѣ.
Anzeichnen, v., дпсемпѣ, абсемпѣ, адпотежѣ.
Anzeige, f., Anzeigung, f., арътаре, дпштіпцаре, штіре, дпкопштіпцаре, апвнцѣ, авісъ; denвnціaціѣne, denвnціъ; пресітцѣ.
Anzeigen, v., арътѣ, дпштіпцѣ, факѣ de штіре, дпкопштіпцѣ; факѣ кпоскътѣ; denвnціѣ; даѣ de голѣ; die Waaren —, dekіарѣ търфіле (ла вамъ).
Anzeiger, m., арътъторіѣ, дпштіпцъторіѣ, авісъторіѣ (ѣп жърпалѣ, о газетъ); denвnціъторіѣ, denвnціante, пърътторіѣ.
Anzeigerin, f., denвnціътóре.
Anzetteln, v., врzескѣ, дпченѣ; eine Verſchwörung —, ѣп копплотѣ, о конспіръціѣне, о конжъръціѣне.
Anzettel, m., Anzettelung, f., врzél, врzітъръ; махіпъціѣне.
Anziehen, v., трагѣ, аттрагѣ; дпбракѣ; свеѣ, свгѣ, авсорвѣ; чітезѣ; прindѣ; паіптѣ, іптрѣ дп врео деретъторіѣ; der Leim zieht an, клеіъл прinde; den Athem anziehen, трагѣ ръсвоетъл; die Kleider —, дпбракѣ хаіпеле; die Schuhe —, тъ дпкалцѣ; eine Stelle aus einem Buch —, чітезѣ ѣп пасацѣ діптрѣ о карте.
Anziehend, part., аттръгътторіѣ, аттрагівѣ, інтересапте.
Anziehungskraft, f., пътере аттръгътóре, віртъте аттраттівѣ, аттръсътівѣ, аттръсівѣ.
Anziſchen, v., шѣіерѣ спре чіпева, адпшіерѣ.
Anzucht, f., кватівъціѣне, пъпъціѣне; расѣ; — кпалѣ.
Anzug, m., аттръсъръ; апропіере, марцѣ; інтраре, дптръторъ, дптратъ; порпіре; дпбръкъмінте, вестімептѣ; гарпітъръ; — des Geſindes, дптрата domeстічіцор (сервіторілор); ein — ſpitzen, гарпітъръ de діптеле (хорвете, сніцері); feiertlicher —, вестімінте de галъ; im Anzuge ſein, паіптѣ, тъ апропіѣ; ſie braucht zwei Stunden zu ihrem Anzuge, ea петрече дóъ óре къ гътеала, къ тоалета са.
Anzüglich, a. mi ad., аттінъторіѣ, дпѣпгътторіѣ, батжокоресѣ, сатірікѣ, пікканте, тъшкътторіѣ.

Anzüglichkeit, f., аттінсетъръ, дпнисетъръ (ла квінте); perſönliche —, персопалітъцї, вътъмаре персопале.

Anzünden, v., апрінде, аділ, дпфлакъръ, дай фокъ.

Anzündung, f., апрінсъръ, адіцътъръ.

Anzwacken, v., пішкотезъ, пішкъ ка квінте аттінгътбре.

Anzwecken, v., прінде дп цінте (чістарїї пелеа).

Anzwicken, v., дптінде ка клещіте (чістарїї пелеа).

Anzwirnen, v., ръсъческъ (дбъ аце).

Apanage, f., апапацїе, (лбфа апвале а фіілорь ші фіічелор de domnitorї).

Apathie, f., пепъсаре, апатїе.

Apfel, m., мъръ; in einen ſauren Apfel beiſſen, факъ de сілъ вькросъ; din сілъ факъ вїртвте; der — fällt nicht weit vom Stamm, аштіа пь сапе департе de тълпінъ.

Apfelbaum, m., мъръ (арворе).

Apfelbrei, m., чірь, марміладъ de мере.

Apfeleſſig, m., оцетъ de мере.

Apfelförmig, a. ші ad., ка мъръ, мъріформь.

Apfelgarten, m., мъретъ, грădінъ ка мері.

Apfelgebackenes, n., Apfelkuchen, m., Apfeltorte, плъчінъ, контъръ de мере, торцъ.

Apfelgrau, a. ші ad., мъріў, гълвіў.

Apfelgrün, a. ші ad., верде деокіоў.

Apfelmus, n., (дп астр.) афеліў.

Apfelmoſt, m., мъстъ de мере.

Apfelmuß, n., в. Apfelbrei.

Apfeln, v., ein geapfeltes Pferd, кал ь пеле мъріў.

Apfelrund, a. ші ad., ротвндь ка мъръ.

Apfelquitte, f., мъръ готіосъ.

Apfelſauer, a. ші ad., акръ ка мъръ.

Apfelſäure, f., акріме de мъръ.

Apfelſchale, f., кбжъ de мъръ.

Apfelſchimmel, m., кал сърь мерів.

Apfelſine, f., мъріпорь, мъръ de Xina.

Apfelwein, m., вінь de мере.

Aphoriſmus, m., афорісмь, сінтіцъ скъртъ, дпвъцътъръ скъртъ.

Aphoriſtiſch, a. ші ad., афорістікь.

Apodictiſch, a. ші ad., аподіктікь, ведерать, конвінгъторіў.

Apokalypſe, f., апокаліпсь апостолвлї Іоап, дескоперире, скріптъръ пелъмъріт, аскълсъ, містеріосъ; ревелацівне секретъ.

Apokryphiſch, a. ші ad., апокріфікь, de-пекрезът, педемнь-de-крезът, пеавтептікь, ка дпдоіалъ, песігърь, пеадеверіт.

Apologie, f., апологіїь, скріптъръ апъръторе, квънтъ апъръторіў.

Apoplexie, f., апоплексіїь, гът, (катароіў, дамла).

Apoſtaſie, f., апостасіїь, рекъдере дела кредінцъ, авкърь, авкърътъръ а кредінцеї.

Apoſtel, m., апостолъ.

Apoſtelamt, n., апостолать, апостоліїь.

Apoſtelgeſchichte, f., фанделе апостолілор, історіа апостолілорь.

Apoſtelſalbe, (дп med.), вносбреа апостолілорь, (din 12 ингредіенце).

Apoſtrophe, f., (дп ортогр.) семнъ скъртъреї, скъртътбре, апострофъ; (дп ретор.) авворвіре; мъстрare, мъстрътъръ.

Apoſtrophiren, v., скъртъ, пвнь скъртътбре, апострофезь; мъ адресезь, дпдрептъ квънтвл кътръ о персбпъ, сеь кътръ ві лвкрь персопіфікатъ; мъстрь; дпфрънтъ.

Apotheke, f., спіцеріе, апотекъ, вътікъ de спіцеріь.

Apotheker, m., спіцеріь, апотекаріь.

Apothekerbuch, n., фармакопеь, речетаріь.

Apothekerbüchſe, f., кутіръ de спіцерії.

Apothekergewicht, n., пвнтъ, пондь medічіпале.

Apotheoſe, f., дпzеіре, дпzеіпіпе; лаздь пекътпътатї; апотеосъ.

Apparat, m., аппаратъ.

Apparelle, f., (дп архітектъръ) къраре піезіпь.

Appel, m., (ла солдаці), аппелъ, кіемаре.

Digitized by Google

Appellation, f., апелъціúне, апелă.
Appetit, m., апетúтă, апеціúнъ, пофтъ de мънкаре.
Applaus, m., апплáусă, семнă de плъчере, de лáудъ, плесніторъ ан пълмі.
Applicatur, f. (ан мúсікъ), апплікътúра дегетелор, пúсетъръ.
Appretur, f., апретъръ, лúстръ датă цесетърелор.
Aprikose, f., апрікóсъ (ăн соіъ de пóмъ).
April, m., Апріле, Пріерă.
Aprilnarr, m., невúнă de прíма Апріле.
Aprilspetter, n., тімпă скúмъчóсă, скúмбаверă.
Aquädukt, m., апъдúкă, (цеве, каналă de апъ).
Aquamarin, m., апамарíнъ, пéтръ преціóсъ, верде ка апа мъреі.
Aquator, m., екъаторă, лінíе міézănопціале.
Aquavit, m., вінарсă (ракіă прéфъкътă.
Arabeske, f., арабéскă (ан артеа піттърeі).
Arak, m., аракă, бевтъръ спіртóсъ din орезă.
Arbeit, f., лúкръ, лабóре, трапъдă, мънкъ; трéбъ, окънпаціúне; остенéлъ, фатігъ; корфбгесфенде —, лúкръ бътъторíă de капă, остеніторіă де мінте; дас іст вергебліче —, é остенéлъ пердътъ; ihr Kleid іст in der —, токта се лúкръ ла хáіна дтале; дас іст von meiner —, ачéста е din фавріка mea; дас мафт мір віел —, амі къшънъ фатігъ мълтъ; ich habe віел —, ам мълтă de лúкръ, съптă фóрте окънпатă; дас іст нícht meine —, ачéста нъ е трéба mea; ег lebt von ſeiner Hände —, елă трăіеште din мънка, din лúкръ, din лабóреа мънілор сале; нах gethaner — іст gut ruhen, дънъ лúкръ е дúлче рънаосă; an die — gehen, мъ апúкă de лúкръ; einen an die — ſtellen, пúнă ла лúкръ пе чінева; gelehrte —, лúкръ літерарíă, оперъ штіінціфікъ; ſchlechte —, лúкръ ръă, лúкраціă; getriebene —, лúкръ de клакъ; wie die —, ſo der Lohn, кум é лúкръ, á ші сімăріа, кум é сфъптă, ші тъмъіа.
Arbeiten, v., лúкръ, лаборă; мънческă; оперă; факă трéбъ, мъ окънпă; остенéскă, мъ фатігă; трапъдă; heimlich woran —, лúкръ чева пе аскúнсă; obenhin —, лúкръ ка de дорă, тъндълескă; ſich hinein —, пътрúндă кă остенéлъ; gut allen Kräften —, лúкръ дін ръчінтері; der Wein arbeitet gut, мúстъ фербе біне.
Arbeiter, m., лúкръторíă, лаборъторíă, мънчіторíă.
Arbeiterin, f., лúкрътóре, мънчітóре.
Arbeitſam, a. ші ad., індúстріосă, деліціпте, лаборіосă, непрепетъторíă, аттівă, сіліторíă.
Arbeitſamkeit, f., непрепетă, аттівітате, індúстріе, деліціпцъ, сілінцъ, сіргúнцъ.
Arbeitsbeutel, m., траістъ.
Arbeitsbiene, f., албінă лúкрътóре.
Arbeitshaus, n., касъ de лúкръ, касъ de корепціúне пентрă чеі ленеші.
Arbeitsleute, m. pl., лúкръторі, мънчіторі.
Arbeitslohn, m., платъ, сімăріе, лефъ, хакă пентрă лúкръ.
Arbeitsmann, m., лúкръторíă, аргатă, сімăріерíă.
Arbeitsſtube, f., одаіе, къмаръ de лúкръ.
Arbeitsſtunde, f., óрă de лúкръ.
Arbeitstag, m., зі de лúкръ.
Arbitrage, f., (да пегоцет.), арбітраціе, жудекатъ прін арбітрі.
Arcade, f., аркадă (ан архітект.)
Archäologe, m., археологă, корфіторіе de datine латіне.
Archäologia, f., археолоціе.
Arche, f., аркъ (а лui Noax); ладă, сікріе.
Architect, f., архітектă, артістă, мăіестрă de клădіть.
Architectur, f., архітектърă.
Architrav, m., архітравă, (ан архітектърă), córda прінчіпале.
Archiv, n., архівă.

Archon, m., (ла елині) архонѣ, архонтѣ, унѣл din капіі репрезінтеі.

Arctiſch, a. ші ad., арктікѣ, miezănoпціале, nopdікѣ.

Arekabaum, (ла ботанікъ) арекъ.

Arealgröße, f., мъріме ареале.

Areometer, m., ареометрѣ, мъсъръторіѣ de аерѣ.

Arg, a. ші ad., рѣѣ, рѣътъчосѣ, стрікатѣ, деправатѣ, даѳ іст ѕu —, ачѐста е прéа мълтѣ; die Welt liegt im Argen, лумea e стрікатъ, деправатъ; auf arge Gedanken kommen, девінѣ ла кúпете реле.

Argdenkend, a. ші ad., препънъторіѣ, вънзіторіѣ, омѣ кѣ кúпете дитънекóсе.

Ärger, m., дісгъстѣ, сънъраре, дитрістъчúне; пъказѣ; вот — betſten, крепѣ de пъказѣ.

Ärgerlich, a. ші ad., дісгъстъчоѣ, скъндълосѣ, сънъръчосѣ; пъкъзікіосѣ; ärgerliche Sache, лъкрѣ скъндълосѣ; er iſt ärgerlich über jede Kleinigkeit, елѣ се тръвъръ пентрѳ тóте німікѕріле, вагателеле; er iſt — auf mich, елѣ есте мънiосѣ пе mine.

Ärgern, v., act. сънърѣ, мънiѣ, даѳ скандалѣ, скъндълескѣ, мъхнескѣ; пъкъзескѣ; — v. recipr. мъ сънърѣ, мъ мънiѣ, мъ скъндълескѣ, мъ тръвърѣ, мъ алтерезѣ; die Jugend —, скъндълескѣ opi корумпѣ жúнimea; dieſer Verluſt hat ihn ſehr geärgert, ачѐстъ пердере ал сънъръ фóрте; Jedermann ärgert ſich über dieſe Ungerechtigkeit, тотѣ омѣл се скъндълеште, се дісгъстъ пентрѳ ачѐстъ недрептате.

Ärgerniß, n., скандалѣ; сънъраре, мъхнічúне.

Argliſt, f., вікленіѣ, фінецъ, астъціѣ, рънцъ, ширеціѣ; даѳ іст eine teufliſche —, аста е о мъіестріѣ diaволéскъ.

Argliſtig, a. ші ad., вікленѣ, астътѣ, фінѣ, рътъчосѣ, ширетѣ; мъіестросѣ, артіфічіосѣ.

Arglos, a. ші ad., сімпла, невікленѣ, пръстъчосѣ, фъръ рътате.

Argloſigkeit, f., карактерѣ сімпла, карактерѣ фъръ фінеце, сімплітате.

Argſinnig, a. ші ad., в. Argwöhniſch.

Argument, n., провъ, аргъмънтѣ, котировъцізне (довадъ).

Argumentiren, v., аргъмънтезѣ, провѣ, котировѣ.

Argwille, m., воінцъ реа.

Argwohn, m., препѣсѣ, не'нкредере, дискредере, зміраціѣ (деа зміръ, къчі препзіторіѣ петрече ка дитр'ънѣ досѣ зміросѣ), сѣспіцізне, вънзіаѣ (дѣнъ провінціалісмъл Църеі рот.); — ſchöpfen, кадѣ ла препѣсѣ.

Argwöhnen, v., препѣнѣ, пз мъ дикредѣ, сѣспіцезѣ; er argwöhnte nichts, елѣ пз се дндоіа de німікѣ.

Argwöhnig, argwöhniſch, a. ші ad., препзіторіѣ, не'нкрезеторіѣ, зміраніосѣ.

Arie, f., аріъ, аріетъ, кънтекѣ.

Ariſtarch, m., арістархѣ, адікъ жудекъторіѣ аспрѣ de арте.

Ariſtokrat, m., арістократѣ, омѣ фрѣнтаніѣ, (сéѣ дѣнъ семніфікъцізнea етімол. елінъ) омѣ din чеі маі вънл.

Ariſtokratie, f., арістократіѣ, фрѣнтъцізме, воіерíме.

Ariſtokratism, m., арістократісмѣ, воіерісмѣ.

Arithmetik, f., аріѳметікъ, сокотéлъ, штііпца de a сокоті, de a калкла.

Arithmetiker, m., аріѳметікѣ.

Arlesbeere, Arleskirſche, f., сóрвъ (о пóмъ).

Arm, a. ші ad., съракѣ, сърманѣ, ліпсітѣ; месерѣ (ла лімва весер.); калікѣ; дісграціатѣ, месераверѣ; ich armer Menſch! съракъл de mine! armer Schelm, armer Teufel! вaі de капъл лі, вaі de елѣ; er iſt ſo arm, даѳ er kaum das liebe Brot hat, елѣ авіа дшѣ пóте къштіга о пъне de тóте зілеле: елѣ тръіеште din мънъ ла гură; — werden, a се калічі; — machen, a сърачі, a калічі пе чінева.

Digitized by Google

Arm, m., брацъ, брънкъ, рамъ (ла вп рък); dicke runde —, браце гроасе dopdoliĭ; große ſtarke —, вънóсе; weltliche —, брацъ секуларе; die Arme ausbreiten, дынтиндъ брацеле; einen mit offenen Armen empfangen, priimeckъ, речепъ пе чинева къ брацеле дескисе; die Arme entblößen, десвълъ, съфлекъ, ръсфрънгъ брацеле; mit dem — umfaſſen, дынвръцишезъ; am — führen, дъкъ, кондъкъ, портъ de брацъ; einem unter die — greifen, дынтиндъ кыва ажторiъ; ein Kind auf den Arm nehmen, iaъ внъ прункъ дын браце; ſich einem in die Arme werfen, мъ арункъ дын брацеле кыва.

Armabill, n., armadiлъ (o вiĭetate).

Armatur, f., армътъръ.

Armband, n., брацелетъ, брълцаре.

Armbein, n., осъл брацълуĭ.

Armbinde, f., фашъ, легътъръ de брацъ; лопъцiкъ.

Armbruch, m., фрънтъръ, рънтъръ de мънъ.

Armbruſt, f., валестръ (o армъ).

Armee, f., армать, óсте, оштire.

Armel, m., мънек; das läßt ſich nicht aus den — ſchütten, аста нъ се пóте къштiга къ вна къ дóъ, нъ о поцĭ скътъра din мънече.

Ármelholz, n., мънекарiъ (вп калъпъ ла кроiторĭ, пе каре калкъ мънечеле.

Armenanſtalt, f., оспiталъ, оспътъриъ de сърачĭ.

Armenbüchſe, f., кътia сърачiлор.

Armengeld, n., банiĭ сърачiлор, елемосinъ.

Armenpflege, f., гриjъ de сърачĭ.

Armenpfleger, m., епiтропъ, дынгриjиторiъ de сърачĭ.

Armenrecht, n., дрептъл, дрiтъл сърачiлор.

Armenvogt, m., вегiторiъ, съправегiторiъ de сърачĭ.

Armenweſen, n., съръчiстъ, пазперiстъ.

Armfeile, f., пiлъ маре, фъръ мънънкiъ.

Armflechſe, f., первъл, тiпга брацълуĭ.

Armgeſchmeide, n., брълцаре; къткiĭ.

Armharniſch, m., скътъ de брацъ, армътъръ de брацъ.

Armhöhle, f., сънцióръ.

Armig, a. ші ad., брълцатъ, брълцоъ; langarmig, къ браце лунцĭ.

Armiren, v., армъ (внъ магнетъ).

Armlehne, f., брълцарiъ, скаънъ къ брацъ.

Armleuchter, m., канделавръ, канделавръ брълцатъ.

Ármlich, a. ші ad., съръкоъ, калiкоъ.

Armſchnalle, f., фермалiъ, аграфъ, копчiъ дела мънъ.

Armsdick, a. ші ad., гроъ ка брацъл.

Armſelig, a. ші ad., сърак, съръкъцъ, лiпсiтъ, miсераверъ; er iſt — gekleidet, ел есте дынвръкатъ ка вaĭ de елъ.

Armſeſſel, m., Armſtuhl, скаънъ къ брацъ, жълъ.

Armuth, f., съръчiъ, лiпсъ, miсерiъ; Geiſtesarmuth, съръчia de спiрiтъ; ſich der — annehmen, ажътъ пе сърачĭ; in die äußerſte — gerathen, ажънгъ, девiнъ, кадъ, съитъ редъсъ ла чea din врмъ съръчiъ; ажънгъ ла сапъ de лемнъ; рътънъ сърак ка пiатрл.

Árnte, f., в. Ernte.

Aromatiſch, a. ші ad., ароматiкъ, вinemiросiторiъ, къ miроденiĭ.

Arquebuſade, f., аркебъзадъ, о апъ de пане.

Arreſt, m., арестъ, врiнсóре, дълкiсóре, децiнéре; (пентръ коръвiĭ) емварго; im — ſein, а фi дын врiнсóре.

Arretiren, v., арестъ, арестезъ, пънъ ла врiнсóре, децiнъ (попрескъ).

Arrha, (дын лецĭ) даръ de пънтъ, архъ.

Arſch, m., къръ, шезътъ; es iſt Alles im Arſche, тотъ с'а пердътъ, ачéста е о трéвъ пердътъ.

Arſchleder, n., (ла тонт.) пелеа denъсъ ла къръ.

Arſenal, n., арсеналъ, армарiъ, армътъптарiъ (ла маре пентръ коръвiĭ).

Digitized by Google

Arſenik, m., пе́тра шорече́лнъ, шоречи́къ, сърчи́къ, арсени́къ.
Arſenikaliſch, a. mi ad., арсени́косъ.
Arſenikkönig, m., (дп хими́ъ) регъ́лъ de арсени́къ.
Arſenikſäure, f., акрime, ачи́дъ de арсени́къ.
Art, f., (векїз) ърътъръ.
Art, f., соїз, сортъ, спи́цъ, фелїз, расъ; modъ, формъ, мъперъ; калитате; дпсъшime; карактеръ; kondiцiзne; патъръ; datinъ, зсанцъ; nach Art und Weiſe, дзнъ manera, къ modъл, дп конформитате; nach — der Franzoſen, пе францозеште; auf eine gute —, mit guter Weiſe, къ знъ modъ взнъ, къ о manerъ фрътмо́съ; auf dieſe —, дп modъл ачеста; er iſt einzig in ſeiner Art, елъ пъ'шї mai аре пърека; aus der — ſchlagen, a deченepa, a се стрika соїзл; einen mit guter — los werden, a скъпа de чинева къ зп modъ взнъ; auf eine ſonderbare —, дптръ знъ modъ къріосъ, дптръ знъ modъ стръинъ; Pferd von guter —, калъ de соїз взнъ; das Kleid iſt nach der neueſten —, ачестъ вестъмънтъ е фъкътъ дзнъ moda чea маї нóъ; Sie möchten es ihm auf eine gute — zu verſtehen geben, къ о manerъ фрътмо́съ фъ'л съ причéпъ; er läßt nicht von der —, елъ пъ'шї лась datina (пъравъл).
Artacker, m., пътънтъ de аратъ, цéпинъ аратївъ, къмпъ култиватъ.
Artbar, arthaft, a. mi ad., продзктивъ, poditopíъ.
Arten, v., сémънъ, ресémънъ, дпї пъстрезъ калитатea, соїзл; gut geartetes Kind, копи́лъ зine крескътъ, копи́лъ de патъръ взнъ; dieſer Menſch iſt nicht gut geartet, ачеста е́ знъ омъ стрikатъ; die Menſchen ſind ſo geartet, daß ... карактерьл о́менілор есте ашea, дпкът...
Artig, a. mi ad., зine крескътъ, зine едзкатъ; політъ, пъкътъ, граціосъ; фрътмосъ; жолиосъ, елегантъ, галантъ; ръсфъцатъ; delikatъ; къріосъ, дешенцатъ; das iſt doch —, аста тот е дешенцат; ſie hat ein artiges Geſicht, еа аре о фацъ пъкътъ, фрътмошикъ, жолиосъ; thun ſie nicht gar zu —, пз ei прea копи́ъросъ; er hat recht artige Kinder, ел аре копи́ї прea зine крескуцї; die Dame empfing mich —, dama me priimi галантъ; ſie tanzt —, еа данцъ жолиосъ, граціосъ.
Artigkeit, f., галантеріъ, політецъ, граціъ, граціосітате, къвiinцъ.
Artikel, m., артикълъ; пзнтъ; ſchweigen wir über dieſen —, съ тъчемъ асзпра ачестзї пзнтъ.
Artikelbrief, m. (дп марїнъ), opdinanцъ de марїнъ.
Artikuliren, v., артикълезъ, ростескъ, деспарцъ, дескеїз.
Artillerie, f., артілеріъ, тзнъріъ.
Artilleriewagen, m., каръ de артілеріъ.
Artilleriſt, m., артілерістъ.
Artiſchoke, f., anгinaръ, артічокъ.
Artiſt, m., артістъ.
Artland, n., цéпинъ.
Arum, n., арътъ (плантъ), мърчецїз, барва лзї Apon, зпгзро́ікъ.
Arvelen, f. pl., арвеле, зп соїз de пзчї de врадъ.
Arzen, arzten, v., (векїз), вindекъ.
Arznei, f., medivinъ, medikъмънтъ, дфторіъ, (лéкъ); — gegen Gift, antidotъ; ſtärkende —, medivinъ дптърітóре, реставрътóре.
Arzneibuch, n., карте de medivine, diспепсъторіз.
Arzneien, v., medivinezъ, трзіескъ къ medivine.
Arzneiglas, n., фіóлъ, вътелїз, стіклцъ de medivinъ.
Arzneigeruch, m., miросъ de medivinъ.
Arzneikunde, f., Arzneigelehrſamkeit, f., medivinъ, штiinца medivinei.
Arzneimittel, n., medikъмънтъ, medivinъ, pemezїз.
Arzneipflanze, f., плантъ, вървianъ de medivinъ, de лéкъ.
Arzneitaxe, f., тарiфъ, тапсъ de medivine.

Digitized by Google

Arzneitrank, m., вектъръ medicinale, decoptъ.
Arzneiwaare, f., drogъ, drogъrie.
Arzneiwiſſenſchaft, f., medicinъ, ştiinţъ medicъ, arte medicъ.
Arzneizettel, m., recептъ.
Arzt, m., medicъ, doctorъ de medicinъ; ſchlechter —, medicaştrъ.
Ärztlich, a. şi ad., medicale, ce ţine de medicъ.
As, n., acъ, знак (ал кърţi de жокъ).
Aſant, m., acъ, ръşinъ зскатъ; ſtinkender —, acъ пътръсъ (assa foetida).
Asbeſt, m., acвестъ (о пе́търъ).
Asbeſtholz, n., acвестъ лемносъ.
Ascariden, pl., аскарizi, вермi ал тацал кърлзi, маi вартосъ ла патima de трънiт.
Aſcet, m., аскitъ, сіхастръ.
Aſch, m. о́лъ de флорi, тръмъ, ръварiъ.
Aſchblei, n., вісмътъ, тътеа (металъ).
Aſche, f., чепъш; glühende —, спъзъ; in — verwandeln, префакъ ал чепъш; die — der Todten ſtören, тръвъръ чепъша челор ръпосацi.
Aſchenbad, n., (ал хiмiъ), вaie de чепъш.
Aſchenbrenner, m., чепъшерiъ.
Aſchenbrödel, n., чепъшорéсъ, адikъ фетеiъ врът ши песпълатъ.
Aſchenfarbe, f., Aſchfarbe, колóре чепъшiу.
Aſchenkrug, m., врч, о́лъ de чепъш.
Aſchenloch, n., котлонъ de чепъш.
Aſchenſalz, n., поташъ, сare de чепъш.
Aſchenſchweller, m., в. Aſchenbrenner.
Aſchentopf, m., в. Aſchenkrug.
Aſchenzieher, m., търмалiнъ (о пе́търъ).
Aſcher, m., лешiетóре, аргъсéлъ, дъвéлъ.
Aſchermittwoch, f. (ла катол.), мерκрea чепъшеi, ал чепътзя парецiмiлор.
Aſchern, v., чепъшезъ, ал чепъшезъ, пресаръ къ чепъш; префакъ ал чепъш.
Aſchgrau, a. şi ad., сънчепъшiу.
Aſchicht, a. şi ad., ка чепъша, чепъшiнъ.
Aſchig, a. şi ad., чепъшосъ.
Aſchkuchen, m., търтъ кóптъ ал чепъшъ.
Aſchmeiſe, f., пеţiroiъ чепъшiу (о пъсързiкъ).
Aſchzinn, n., в. Wismuth.
Aſot, m., десърпатъ, кърварiъ, асотъ.
Aſphalt, m., асфалтъ, пъкъръ.
Aſphodill, f., асфоделъ, аiшоръ (пл.).
Aſphyxie, f., лешiнътъръ de мóрте, асфiксiъ.
Aſpiration, f., аспiрацiзне, рострре аперъ.
Aß, n. pl., Aſſe, ассu, граnъ, грънпте (64 ал пътрз знъ драmъ); beide Aſſe, doi accl, amвi accl.
Aſſekurant, m., ассекърапте, ассекърторiъ.
Aſſekuranz, f., (ал котерчiъ) ассекърапцъ, ассекърацiзне.
Aſſekuranzkompagnie, f., компанiъ de ассекърапцъ.
Aſſekuriren, v., ассекъръ, ассiгъръ; eine Schiffsladung —, ассекъръ о ал пкърктътъръ de коравiъ.
Aſſel, f., кънеле вавеi, къркъiакъ (плантъ).
Aſſemblée (zi acamвлé), f., адънпанцъ, соціетате.
Aſſentiren, v., ассimцъ, консimцъ, тъ ал пвоiескъ; ал пролезъ ла óсте.
Aſſeſſor, m., ассесоръ, адшезеторiъ.
Aſſiette, f., талеръ, тапцеръ, фарфóриъ (de сосъ, орl de сънп).
Aſſignat, Aſſignation, f., ассетпатъ, ассетпъцiзне, полiцъ, сiпетъ дела статъ, пе каре чiпева аре съ ia вапi.
Aſſigniren, v., ассетпъ, факъ полiцъ.
Aſſiſen, pl., ждекъторi (ла францоzi).
Aſſiſenhof, m., кърте de ждекатъ.
Aſſotiation, f., ассоціацiзне.
Aſſocié, m. (zi ассоціé), ассоціатъ, ассоцiтъ (товарощ).
Aſſonanze, f., ассънанцъ.
Aſſortiment, n. (zi ассортiман), ассорцiмънтъ, десърцiпеа мърфеi дъпъ калiтатеа еi.
Aſt, m., рамъ, рамъръ, крéпъ, кракъ; нодъ, чiотъ; чiътъръ.

Äther, n., рътъреле, рътъперь, рътъленцѣ.
ätzen, v., пъ рътъреск.
Äzer, f., астерікъ (о плантъ).
Äzerisk, m., стелицъ, астеріскъ (дп скрісорі).
Äzhenie, f., (дп med.), пепътінцъ трънеск, астепіъ.
Äzhetik, f., естетікъ, штіінца фрътосълві, калъра фрътосълві.
Äzhetisch, a. ші ad., естетікъ.
Äzhma, m., астъ, пъдъфъ.
Äzhmatiker, a. ші ad., астматікъ.
Äzholz, n., рътърі, лемне din рътърі, крепці, лемнъ крепгъросъ.
äzig, a. ші ad., рътъросъ, крепгосъ, крепгъросъ.
Äzling, m., пъсързікъ ка тіхлеа.
Äzrognosie, f., астрогнозіъ.
Äzrolabium, n., (дп матем.) астролавіъ.
Äzrolog, m., астрологъ, гъчіторіз дзпъ стеле.
Äzrologie, f., астрологіъ.
Äzronom, m., астрономъ.
Äzronomie, f., штіінца деспре стеле, астрономіъ.
Äzronomisch, a. ші ad., астрономікъ.
Äzwerk, n., рътърітс, крепгърітс.
Äzyl, n., асілъ, локъ де скъпаре, адъпостъ.
Atelier, (zi ателіе́), n., лъкръторіъ, ателіъ, офічінъ, одаіа унде лъкръ ун артістъ.
Äthéist, m., негаторіз де Дзеў, ателстъ.
Äthéism, m., негаре де Дзеў, ателсмъ.
Äthéistisch, a. ші ad., ателстікъ.
Äthem, m., ръсъфларе, ръсъфлетъ, ръспіріъ, ръспіръцізне; in einem —, тотъ дптр'унъ съфлетъ; er holt kaum —, ел абіа маі ръсъфлъ; kurzen — haben, ръсъфла скуртъ; langen — haben, ръсъфла зворъ; zu — kommen, ункъ ръсъфлетъ, ръспіръ; übelriechender —, съфларе греа, съфларе пътъросъ; einen im — erhalten, цінъ пе чінева дп ръсъфлетъ, даў ківа сперанцъ.
Äthembar, a. ші ad., ръспіраверъ.
Äthemholen, n., ръспіръцізне, ръсъфларе.
Äthemlos, a. ші ad., фъръ ръсъфларе, еспіратъ.
Äthemlosigkeit, f., грезтате de a респіра, (дп med.) апнеа.
Äthemzug, m., респіръцізне, ръсъфларе; bis zum letzten —, пънъ ла чёлъ din врмъ респірі.
Äthenäum, n., атеней, соціетате de ómeni дпвъцаці.
Äther, m., етеръ, съвстанца чea маі фінъ ші маі фхзідъ; Vitrioläther, етеръ de вітріолъ.
Ätherisch, a. ші ad., етерікъ.
Äthlet, m., лзптачіъ, (ла антічі) атлетъ дп жокзрі пзвліче.
Äthmen, v., ръсъфлъ, ръспіръ, трагъ аерзл дп плъмъні.
Atlant, m., (дп архітект.) атлантс.
Atlas, m., атласъ, колецере de харте географіче.
Atlaß, m., атласъ, сатінъ, матеріъ de мътасъ.
Atlaßartig, a. ші ad., ка атласзл, атласіъ.
Atlaßband, n., панглікъ, кордељ de атласъ.
Atlaßbeere, f., сóрвъ.
Atlaßen, a. ші ad., de атласъ, de сатінъ.
Atlaßgrund, m., (ла фабрік.) кълпъ de атласъ.
Atlaßmacher, m., сатінаріз.
Atlaßzeug, n., матеріъ de атласъ.
Atmosphäre, f., атмосферъ, черкъ, реціне de аеръ.
Atmosphärisch, a. ші ad., атмосферікъ.
Atom, m., атомъ, пзлвере, пзнтъ, пъртічікъ de съвстанцъ атзт de мързнтъ, дпкът съ пз се пóтъ вedea къ окіі неарматі.
Atomenlehre, f., штіінцъ деспре атомі, атомісмъ.
Atomist, m., атомістъ.
Atonie, f., (дп med.), атоніъ, пепътінца, слъвічінеа первілор.
Atramentstein, m., пéтръ вітріолóсъ, атраментаріз.
Attestat, n., адевъріцъ, атестатъ, чертіфікатъ.

Digitized by Google

Attich, m., возѣ (о варбіанъ).
Attichſaft, m., сѣкѣ de возѣ.
Attiſch, a. ші ad., атікѣ, de Атіна; фінѣ, аџерѣ, істецѣ.
Attitude, f., аттітѣдъ, пъртареа, џінереа трѣпълві, пъсетъръ, стътътъръ.
Attrape, f., кънкапъ, кърсъ.
Attrapiren, v., апъкѣ, прindѣ.
Attribut, n., аттрівѣтѣ, апсъшіте.
Ätzel, f., коџофапъ, царкъ; перзкъ.
Ätzen, v., коррodѣ (кѣ апъ таре), сапѣ, гравезѣ, таїѣ, кавтерізезѣ (о тавлъ de арамъ).
Ätzend, a. ші ad., корросівѣ, кавстікѣ.
Ätzgrund, m., фѣndъ, пътъра de корросѣ кѣ апъ таре.
Ätzkraft, f., кавстічітате.
Ätzkunſt, f., арте, тъіестріъ de a коррóde.
Ätzlauge, f., леші кавстікъ.
Ätzmittel, n., коррозатѣ.
Ätznadel, f., акѣ de корросѣ (ла граверѣ).
Ätzpulver, n., пълвере корросівъ, корозътóре.
Ätzſtall, m., дадъ, оџелѣ de съпатѣ дп арамъ.
Ätzung, f., корросіѣнеа, лъкрареа апеї тарі.
Ätzwaſſer, n., апъ-таре.
Au! interj., аѣ, алеѣ!
Auch, conj., дпкъ, ші, асеменеа; ich auch nicht, нічі еѣ пѣ; wenn auch, de ші; wer es auch ſei, фіъ орі ші чіне; ſo groß er auch iſt, фіъ елѣ кътѣ de маре; wenn er auch mein Bruder wäre, de ар фі ші фрате меѣ, фіе тъкар ші фрате меѣ; ſollte es auch ſein Unglück ſein, токта de ар ші авеа елѣ непорочіреа.
Auction, f., ліцітъџіѣне (мезатѣ), въпзаре ла тобъ.
Audienz, f., аѣdіанъ, аскълтаре, — geben, прііmескѣ дп аѣdіанъ, аскълтѣ пе чінева.
Audienzſaal, m., сал de аѣdіанъ.
Aue, f., кътпѣ, кътпіъ, шесѣ, пратѣ, пажіште; різ; різлеџѣ.
Auerhahn, m., кокошѣ сълватікѣ.
Auerhenne, f., гѣінъ сълватікъ.
Auerochs, m., возрѣ, zimbrъ, таврѣ сълватікѣ (de каре акѣмѣ фóрте рарі се маї маї дп Европа).
Auf, препос. de маї мълте семніфікъџіѣні, кѣм: сѣсѣ, пе, ла, дп, асъпра, пентрѣ ка, din, ла, преспе, спре, кѣ; — ла дптревареа wo? worauf? чере dativѣ, іар' ла дптревареа wohin? чере акѣсатівѣ. Дп компънері ачестѣ auf дпсémnъ pidikape, дпгъџape, deckidepe, penegіре, deнлінipe, menipe; зпеорі іаръш требе съ се традъкъ ротъпеште кѣ препос. dec дп, дп сѣсѣ; алteорі оввіne ші nзmaї ка adвервіѣ, auf! auf! dagі! xaideці! вперѣ! auf daß, пентрѣ ка, кѣ скопѣ ка; auf's Beſte, дп модъл челѣ маї бънѣ; auf's Neue, din новѣ; auf dem Lande, ла џéръ, ла къмпѣ; auf der Reiſe, ла дрѣмѣ; auf der Stelle, дndатъ, пзмаї декътѣ, іште, кърндѣ, пе локѣ, дп ачестѣ мінътѣ; auf der Straße, пе страдъ; auf friſcher That, дп фаптъ; auf mein Wort, пе парола, пе omenia, пе опóреа меа; auf immer, пентрѣ тотѣдеазна; auf Wiederſehen, ла реведере; auf ein Mal, dintr'odatъ; Unglück auf Unglück, decastrъ песпе decastrъ, непорокѣ престе непорокѣ; auf den Abend, de сéръ, спре сéръ; auf Morgen, пе мъне; von Jugend auf, din тінереџе; es iſt drei Viertel auf eins, есте дóъспрезече ші трей пътраре; das Fenſter geht auf den Markt, ферéстра се дескіде спре піацъ; auf die Welt kommen, вінѣ дп лъме, мъ паскѣ; auf Leben und Tod, пе віацъ ші мóрте; auf franzöſiſch, пе франџозеште; legt das auf den Tiſch, пзпеџі-о пе масъ; das Buch liegt auf dem Tiſch, картеа есте пе масъ; ein Gedicht auf einen machen, факѣ о поемъ асъпра кзіва; das Mädchen ſpielt auf dem Piano, фетіца къптъ пе піанѣ.
Aufackern, v., спарѣ џéріна кѣ а-

ратрѫл; рѫпѫ; арѫ din noѫ; ѧнторкѫ о арътѫръ.

Aufarbeiten, v., терminѫ de лѫкратѫ, съвършескѫ лѫкрѫл, ѧndeплinескѫ ѫнѫ лѫкрѫ; лѫкрѫ кѫ остенéлъ; ich habe mir die Hände ganz aufgearbeit, тънеле mi c'aѫ скорцатѫ (скорцішатѫ) de лѫкрѫ; sich vom Boden —, тъ сколѫ de жосѫ кѫ аневоіе.

Aufathmen, v., ръспірѫ din noѫ.

Aufätzen, v., deскidѫ прin ѫнѫ корросівѫ; eine Zeichnung —, гравезѫ ѫнѫ decemnѫ кѫ апъ-таре.

Aufbacken, v., кокѫ din noѫ; конcѫmѫ (сфършескѫ) кѫ коптѫл; das Mehl ist aufgebacken, тóтъ фъіна с'а коптѫ.

Aufbähen, v., deскidѫ, факѫ съ спаргъ (прin ѧнкълzелї).

Aufbahren, v., пѫнѫ пе пъсълії, пе феретрѫ; пе лавіцъ-de мортѫ.

Aufballen, v., гръмъdeскѫ, adѫнѫ ѧн тéнкѫрї (ѧн валѫрї), тенкѫіескѫ.

Aufbansen, v., клъdeскѫ (спопії ѧн клъї).

Aufbau, m., клъdітѫръ, конcтрѫцціѫне (zidipe).

Aufbauen, v., клъdeскѫ, dѫрezѫ, pidikѫ, конcтрѫezѫ, ediфікѫ (zideскѫ), фабрікѫ.

Aufbaumen, v., тъ кацърѫ (веверіца de копачї).

Aufbäumen, v., ѧнвълїѫ пе сѫлѫ (пънza).

Aufbausen, aufbauschen, v., тъ ѧнфлѫ, тъ ѧнгънфѫ (вешіка).

Aufbefinden, v., тъ афлѫ скѫлатѫ, съптѫ съпътосѫ; er befindet sich wohlauf, елѫ есте съпътосѫ.

Aufbehalten, v., цінѫ пе капѫ (кънчѫла), стаѫ кѫ капѫл коперітѫ; пъстрезѫ, консервѫ (пóме).

Aufbeißen, v., тѫшкѫ, стрікѫ кѫ dinції, кѫ пліскѫл (пѫчї, сімбѫрї).

Aufbeizen, v., в. Aufätzen.

Aufbellen, v., сѫвлатрѫ, deштептѫ лътрѫndѫ.

Aufbereiten, v. (ѧн montan.), прегътескѫ.

Aufbersten, v., крепѫ, плеспескѫ.

Aufbewahren, v., пъстрезѫ, консервѫ, пѫнѫ віне, пѫнѫ ла о парте.

Aufbiegen, v., ѧndoieскѫ ѧн сѫсѫ; decdoieскѫ.

Aufbieten, v., комъndѫ, прокїемѫ, конкїемѫ, пѫвлікѫ; сколѫ, ръсколѫ; das Volk —, сколѫ пе попорѫ ла арме; Alles —, ѧмї пѫнѫ тóте пѫтеріле, факѫ тотѫ че е прin пѫтінцъ.

Aufbietung, f., конкїемаре, конкїемъцїѫне, скѫларе; пѫвлікъцїѫне.

Aufbinden, v., легѫ пе чева, annodѫ; deслегѫ, decnodѫ; decфакѫ.

Aufblähen, v., ѧнфлѫ кѫ аерѫ, ѧнтindѫ; ъмвлѫ ѧнгънфатѫ; sich — wie ein Frosch, се ѧнфлъ ка о врóскъ.

Aufblasen, v., ѧнфлѫ; аццїцѫ фокѫл сѫфлъndѫ; сѫфлѫ, кънтѫ пе ѫнѫ інстрѫmентѫ; тъ ѧнгънфѫ.

Aufblättern, v., deскidѫ о карте, фоіezѫ, фрѫnzърескѫ, каѫтѫ ѧн о карте, ѧнторкѫ фоіле; decфоїѫ.

Aufbleiben, v., вегїezѫ, прівегезѫ, стаѫ deштептѫ, пѫ dорmѫ; стаѫ deскісѫ (о ѫшъ, о пóртъ); er ist bis Mitternacht aufgeblieben, елѫ вегіъ пънъ ла miezѫл-попцеї.

Aufblick, m., прівіре пълцатъ, къѫтътѫръ кътръ черїѫ.

Aufblicken, v., палцѫ окії, каѫтѫ ѧн сѫсѫ, прівескѫ ла черїѫ.

Aufblitzen, v., сѫффѫлцерѫ, фѫлцерѫ ѧн сѫсѫ; тъ ескѫ ръпеde.

Aufblühen, v., ѧнфлорескѫ, тъ deскidѫ (бобочії); просперѫ, naintezѫ; aufblühende Schönheit, фрѫmсецъ пъскъndъ; aufblühende Natur, натѫръ репъскъndъ; diese Blumen werden bald —, ачестеа флорї се ворѫ deскide ѧн кѫръndѫ.

Aufbohren, v., сфледерескѫ, гъѫрескѫ, бортескѫ.

Aufbojen, v., (ла mapinapї), ѫшорезѫ, цінѫ deасѫпра о naie прin бѫцї сéѫ бѫтóіе.

Aufborgen, v., іаѫ ѧмпрѫмѫтѫ.

Aufbrassen, v., (ла mapinъ), ѧнторкѫ dѫпъ вънтѫ.

Aufbraten, v., фрігѫ, рефрігѫ, фрігѫ din noѫ.

Digitized by Google

Aufbrauchen, v., дитревъ тотъ, консумъ.

Aufbrauſen, v., клокотескъ, ефервъ, мъ дифервъптъ, даѣ дп клокотъ; колкъѣ de мъпіъ, мъ дифъріезъ, вінѣ дп фъро́ре.

Aufbrechen, v., спаргъ, рапѣ, фрънгъ; deckidѣ спъргъндѣ; пърчедѣ, мъпекъ, порпескъ; мъ deckidѣ; пъроіезъ (о вавъ); дифлорескъ; einen Brief —, deckidѣ о скрісо́ре; ich werde morgen bei Zeiten —, еѣ воіѣ мъпека, воіѣ порпі мъне de тімпъріѣ; meine Finger ſind von der Kälte aufgebrochen, дедетеле мі с'аѣ дифлатъ de церъ.

Aufbrechen, n., Aufbrechung, f., Aufbruch, m., deckiсъръ, спъртъръ, спърсетъръ, рънтъръ; — einer Armee, мъпекарea унеі армате.

Aufbreiten, v., dectindѣ, decoмъпърѣ, дилъцескъ; — даѣ Tiſchtuch, dectindѣ пънзътъра de масъ.

Aufbrennen, v., консумъ арзъндѣ, пістъіескъ; дпардѣ, дифорѣ; der Holzvorrath iſt aufgebrannt, провіезіпеа de лемнѣ с'аѣ арсѣ; ein Zeichen aufbrennen, дпcemnѣ кѣ форѣ дифлъкъратъ, дифорезъ.

Aufbringen, v., pidikѣ, трагѣ дп сосѣ, стрънортъ; deckidѣ; крескъ, пътрескъ; дптродъкѣ; афлъ чева, инвентезъ, съптъ азторѣ, дпчепъторіѣ ла чева; мъ къпъіескъ, прокорѣ, къштігѣ чева; дптърѫтъ, іррітъ, мъніѣ пе чінева; продъкѣ; einen Betrunkenen —, pidikѣ пе унѣ бе́тѣ; eine Thür —, deckidѣ о по́ртъ; meine Kinder —, дмі крескъ, дмі едъкѣ, дмі пътрескъ прънчіі меі; eine neue Mode —, афлъ о modъ но́ъ; Zeugen —, продъкѣ марторі; ein Volk, eine Armee —, ръсколѣ унѣ попорѣ, о арматъ; Geld —, каѣтъ ші афлъ, мъ къпъіѣ de банї; ein Wort —, профоріѣ унѣ квънтъ, ein Schiff —, прindѣ, арестезъ о наіе; einen gegen ihn —, дптърѫтъ пе чінева дп контра лі.

Aufbringer, m., (дп тарінъ) прінzеторіѣ.

Aufbruch, m., deckiсъръ; спъртъръ; тъпекаре, порпіре, таршъ, departѣ, пърчедере.

Aufbrühen, v., опърескъ, дммоіѣ (търѫце пентръ вите).

Aufbrüſten, v., deckidѣ пентъл (ла унѣ воѣ), decпентѣ, таіѣ пентъл.

Aufbürden, v., дпкаркъ, дпсарчінъ; дтцотъ, арзпкѣ віна асупра кѣіва; man kann ihm nichts —, пѣ і се по́те дтцота німікъ.

Aufbürdung, f., сарчінъ, дпсърчінаре, дпкъркътъръ, дтцосецізне; дпкълцътънтъ.

Aufbürſten, v., періѣ, даѣ кѣ перізца дп сосѣ.

Aufdamen, v. (дп жокъл de къргі), пънѣ о damъ преste алта, факѣ damъ, damezъ.

Aufdämmen, v., iezeskъ.

Aufdämmern, v., се ръварсъ de zi, крепъ ziopіле, се алвеште zioa; es dämmert einige Hoffnung in mir auf, дпчепе а се репаште дп мine о́решкаре сперанцъ.

Aufdampfen, v., мъ 'палцъ дп авърі, мъ префакъ дп авърі.

Aufdauern, v., вегіezъ, стаѣ скълатъ.

Aufdecken, v., decoперіѣ, pidikѣ коперта, делътърѣ коперетънтъл (ла о́лъ); даѣ пе фацъ, тапіфестъ, ревелъ; ein Geheimniß —, decoперіѣ унѣ секретъ; дптіndѣ а копертъ; Jemandes Schandthaten —, даѣ пе фацъ фаптеле de рътine, інфатііле кѣіва.

Aufdeckung, f., decoперіре, decoперітъръ.

Aufdichten, v., дпвътъ кѣ педрептате.

Aufdingen, v., прііmескъ, речепъ, токтескъ унѣ копілъ, унѣ вѣіатъ ла о тесеріѣ; облегъ ла унѣ сервіціѣ (апгажезъ).

Aufdingung, f., токте́лъ, прііmіре, облегаре (апгажътънтъ).

Aufdocken, v. (ла вънторі), дпфъшърѣ фоніеа, дпвъліѣ.

Aufdonnern, v., детъпъ, дештептъ прin тънетъ; мъ дппоцопезъ.

Aufdörren, v., ускъ; пъстрезъ.

Aufdrängen, v., кадѣ сілъ, deckidѣ кѣ форца; дпвіѣ кѣ сіла; мъ

Digitized by Google

ескѣ (o ideъ дп капѣ); оллегѣ a прѣмі; офферіѣ кѣ пѣтерea.

Aufdrehen, v., дессѣческѣ, десторкѣ, десѳъшѣрѣ, дескідѣ дпторкѣндѣ; дпцепепескѣ сѣчіndѣ.

Aufdreſchen, v., дпкеіѣ, терміпѣ кѣ дпвлѣтітѣл.

Aufdrieſeln, v., в. Drieſeln.

Aufdringen, v., в. Dringen.

Aufdringlich, a. ші ad., прea'пвіletopіѣ, прea'ndemпътopіѣ (imпopтѣпѣ).

Aufdrucken, v., апѣсѣ, апшѣпѣ (ѣпѣ сіціlѣ).

Aufdrücken, v., дескідѣ апѣсѣндѣ, апшѣсѣ o кóрdъ, ѣпѣ kondeіѣ, ѣпѣ сіціlѣ, o вѣвъ.

Aufducken (ſich), v., мѣ pidікѣ, мѣ палцѣ de ѣnde epamѣ пітѣлатѣ.

Aufdudeln, v., дештептѣ чімпоіndѣ.

Aufdunſen, v., мѣ дпоѳлѣ, мѣ вѣхѣіѣ; єт hat ein aufgedunſenes Geſicht, елѣ ape o ѳацъ пѣхѣіóсъ; dieſer Menſch iſt vom Stolze aufgedunſen, ачестѣ omѣ пѣ mai пóте de трѳфіѣ.

Aufdunſten, v., мѣ палцѣ дп авѣрі, евапорезѣ.

Aufduven, v., сосескѣ кѣ вѣптѣл дпdѣрѣштѣ.

Aufeggen, v., реграпѣ, дпѳоіѣ, скотѣ грѣпѣндѣ (рѣdѣчіпі).

Aufeinander, adv., ѣпѣл прeсте алтѣл; ѣпѣл dѣпъ алтѣл; legt die Bücher —, пѣпеці кѣрціле ѣпеле прeсте алтеле; ſie müſſen — warten, ei трeвве съ аштепте ѣпѣл dѣпъ алтѣл.

Aufeiſen, v., спарѣ, ѳфартѣ гіаца.

Aufenblatt, n. (дп бот.) лавръ, daѳінѣ de Алексandpia.

Aufenthalt, m., петречере, мѣпере, рѣпѣпере, щедере кѣ локѣіпца, локѣіпцъ; станцъ; pe'птѣрziepe, апѣпаре, апѣпѣтѣръ; локѣ de скѣпаре, реѳѣціѣ; педекъ, овстакѣл; дпкѣркѣтѣръ; (ла вѣпѣт.) рѣпаосѣ; копакѣ, (dѣпъ провінч. moldavo-romѣпѣ дѣтѣ dela тѣрчі); ohne —, ѳръ апѣпаре; während meines Aufenthaltes hier, дп тімпѣл петречерії меле аічі; dieſe Sache macht mir viel —, ачестѣ лѣкрѣ мѣ дптърziе мѣлтѣ; — verurſachen, къшѣпѣ апѣпаре.

Aufenthaltsort, m., локѣ de петречере, domічіліѣ.

Auferbauen, v., в. Aufbauen.

Auferlegen, v., дпшѣпѣ, дпсарчіпѣ, opdіпѣ, kommітѣ.

Auferlegung, f., дпшѣсетѣръ, дпшѣсеgіѣпе, opdіne.

Auferſtehen, v., дпвііѣ, pe'пвііѣ, мѣ ре-сколѣ.

Auferſtehung, f., pe'пвіlepe, рескѣлѣіѣпе.

Auferwachen, v., pe'пвііѣ, мѣ дештептѣ, мѣ pedeштептѣ.

Auferwecken, v., дештептѣ, pedeштептѣ, рекіемѣ дп віацъ.

Auferziehung, f., в. Erziehung.

Aufeſſen, v., мѣпкѣ тотѣ, консѣмѣ мѣпкѣndѣ.

Auffädeln, auffädmen, v., дпшірѣ ші decшірѣ, decѳіpѣ.

Auffahren, v., мѣ сѣіѣ кѣ трѣсѣра; спарѣ dрѣмѣл; deckidѣ o minѣ (дп montan.); дппалцѣ ѣпѣ локѣ; мѣ дпѳервѣпѣ, мѣ дпѳокѣ, мѣ ізцескѣ, мѣ дпѳѣріezѣ; man hat viel Dünger auf dem Acker aufgefahren, c'a кратѣ гѣпоіѣ мѣлтѣ пе арѣтѣръ; die Thür fuhr plötzlich auf, ѣша ce deckice істe; aus dem Schlafe —, трѣсарѣ din comпѣ; ѳакѣ дп comпѣ o міщкаре конвѣлсівъ; vor Freude —, сарѣ, салтѣ de вѣкѣріѣ; das Geſchütz —, дпшѣпѣтѣ артілеріа; im Zorne —, мѣ апріndѣ de мѣпіѣ, мѣ дпѳѣріezѣ.

Auffahrend, auffahriſch, a. ші ad., мѣніосѣ, порпітѣ спре мѣпіѣ, колерікѣ.

Auffahrt, f., сѣіре, ѣркаре, гѣіре; дппѣлцаре (ла черіѣ); сѣішѣ, dealѣ; трѣсѣрітѣръ.

Auffallen, v., кадѣ прeсте . . , сѣпракадѣ, мѣ deckidѣ кѣzѣндѣ (o табакіеръ); ватѣ ла окі, сѣпрапріndѣ, мѣ мірѣ; мѣ ватѣмѣ кѣzѣндѣ; der Stein iſt ihm auf den Kopf gefallen, пétра іа кѣвтѣ асѣпра капѣлві; das würde zu ſehr

Digitized by Google

auffallen, ачёста пред арѣ вате ла окі; Ihr Betragen fiel Allen auf, пэртареа дтале пэсе не тоці ла тіпаре (францозіcмъ, франц).

Auffallend, auffällig, a. ші ad., вътъторіѣ ла окі, стрълнѣ, франпанте (францозіcмѣ).

Auffalten, v., дескрецескѣ, десфъшърѣ.

Auffangen, v., апшкѣ, прindѣ; арестезѣ; adзнѣ; der Hund fängt jeden Biſſen auf, кънеле апшкъ тótъ фъртъцъра; einen Dieb —, прindѣ знѣ фзрѣ; das Regenwaſſer —, adзнѣ апъ де плóіе.

Auffangung, f., апшкаре, апшкъторъ прінсзръ.

Auffarben, v., колорезѣ, реколорезѣ, ревъпсескѣ.

Auffaſen, auffaſern, v., дестрамѣ, десфірѣ.

Auffaſſen, v., прindѣ, кзпрindѣ, pidікѣ; рекзлегѣ, прічепѣ; рецінѣ; es faßt leicht auf, елѣ прічепе зшорѣ; Perlen —, дпфірѣ мърцеле.

Auffaſſung, f., кзпрindере, прічепере, дпцелецере, дпцелецінцъ.

Auffaſſungsvermögen, n., пзтере, факълтате де а прічепе, де а кзпрinde, факълтате дпцелесівъ, копчептівъ, копчепцізне.

Auffeilen, v., репілескѣ, пілескѣ din ноѣ, дѣ лъстрѣ кз піла.

Auffeuchten, v., рекмезескѣ.

Auffinden, v., афлъ, гъсескѣ, дескоперіѣ; es iſt nirgends zu finden, елѣ нікъірі пѣ се афлъ.

Auffiſchen, v., пескзіескѣ, репескзіескѣ; афлъ, скоцѣ кз рецелеле (кз пъводъ) din апъ; дѣ престе чева.

Aufflackern, v., auflodern, v., мъ палцѣ дп флакъръ, мъ дпфлакърѣ.

Aufflammen, v., мъ дпфлакърѣ; vor Zorn —, мъ дпфлакърѣ де мъніе.

Aufflattern, v., фълвъѣ, мъ палцѣ фълвъіndѣ.

Aufflechten, v., десплетескѣ, десфакѣ; die Haare —, десплетескѣ косіца, десфакѣ пърул дп плете.

Aufflegen, v., сворѣ дп сзсѣ, мъ палцѣ сзврънdѣ, апшкѣ ла сворѣ; салтѣ, ресалтѣ; мъ дескідѣ рънede; apdѣ рънede, мъ префакѣ дп фъмѣ.

Aufflug, m., сворѣ, авъптѣ; — des Geiſtes, авъптул спірітълзі.

Auffodern, auffordern, v., кіемѣ, пофтескѣ, інвітѣ, провокѣ; форцезѣ, конспрінгѣ; ich fordere Sie auf, mir das Gegentheil zu beweiſen, те провокѣ съ'мі демзстрі, съ'мі провезі контрарізл; eine Dame zum Tanze —, дпвітѣ, іаѣ о дамъ ла данцѣ; eine Stadt zur Uebergabe —, форцезѣ о четате ка съ се дея (съ се сзпънъ).

Auffoderung, f., кіемаре, пофтіре, інвітъцізне, провокъцізне; конспрінсзръ.

Aufformen, v., трагѣ пе калъпѣ (калаподѣ), дѣ форма (знеі пъгърі).

Auffreſſen, v., мъпкѣ тотѣ, подѣ, дпгіцѣ, консзмѣ; корродѣ; er thut, als wenn er Alles auffreſſen wollte, елѣ се пóрть ка ші кзм арѣ вреа съ мъпче óмені.

Auffrieren, v., decrіецѣ, мъ decrіецѣ.

Auffriſchen, v., дппроспетѣ, ре'мпроспетѣ, ре'ппоіескѣ, реставрѣ; inimezѣ, дпкъраціezѣ, дпварвътѣ; das Andenken an einen —, ре'мпróспетезѣ меторіа, езвенірі кътръ чінева.

Auffriſchung, f., ре'мпроспетаре, ре'ноітъръ, репоъцізне; дпкърціаре, дпкърціътъптѣ.

Aufführen, v., pidікѣ дп сзсѣ, дппалцѣ, кълдескѣ (знѣ мърѣ); кондзкѣ; мънѣ; портѣ; пзнѣ дп лзкраре, есседзтезѣ; дптродзкѣ, пресінтезѣ, репресінтѣ; продзкѣ; — einen im Triumpfe —, дзкѣ пе чінева ла трібмфѣ; Zeugen —, продзкѣ марторі; ein Theaterſtück —, продзкѣ, жокѣ, репресінтѣ о піесъ де театрѣ; ein Muſikſtück —, есседзтезѣ о піесъ де мзсікъ; ſich —, мъ портѣ; das Mädchen führt ſich gut auf, фетіца се пóрть фóрте бине; er führt ſich auf wie ein großer Herr, елѣ фаче

n domnъl mare, elŭ kalk a domnŭ mare, (a boierĭ, a grandĭ).

Aufführung, f., are tóte ânțelesurile luĭ Auffúhren, kum, pidikare, ânțelțare, kondŭcere, năstare, (kondŭcĭtŭ), esekŭtare, representățiune.

Auffüllen, v., ânplŭ, redâplŭ.

Auffüllung, f., ânplere, ânplătură, ânplemântŭ, redâplemântŭ.

Auffüttern, v., konsumŭ totŭ pătrecĭŭ; kreskŭ, năstrescŭ mare (o vită).

Aufgabe, f., problemă (dela provŭ, kăcĭ fačĭ provŭ ka sŭ o deslegĭ), temă; propusețiune; leșițiune; konseptământŭ sĕŭ dare' unuĭ skrisoriŭ la poștă; — eines Räthsels, propusețiunea unuĭ enigme (gâcitóre); Jeder hat seine —, fiekare âșĭ are a sa problemă; die — lösen, deslegŭ problema.

Aufgabeln, v., âncărcŭ, iaŭ, apucŭ kŭ furculița orĭ kŭ furca; afŭ cheva; wo mag er wohl diese Uhr aufgegabelt haben? unde pote elŭ bine mâna ne acestŭ orologiŭ.

Aufgang, m., sosirĕ, sositură; resăritŭ, orientŭ, levantŭ; suise; konsumțiune; — der Sonne, resăritŭl sórelui; vom — bis zum Niedergang, dela resăritŭ pânŭ la apusŭ.

Aufgatlern, v., afŭ ne nimerite, skovorŭ, kaftŭ ușĭ afŭ.

Aufgeben, v., daŭ, propunŭ; ânsarcinŭ, kommitŭ, daŭ kommisiune; năruncescŭ, renunțiŭ; demisiunŭ; — etwas zu rathen, daŭ cheva de gâcitŭ; die Profession —, năruncescŭ meseria, profesiunea; einen Brief —, daŭ, trimĭtŭ o skrisóre la poștă; die Hoffnung —, desperŭ, nedŭ speranța; einen Kranken —, năruncescŭ pe unŭ bolnavŭ; die Vergnügungen —, mă lapădŭ de plăceri, renunțiŭ plăcerilor; den Geist —, mor, răpocezŭ, âșĭ daŭ sufletŭl; espirŭ.

Aufgeber, m., kommițiințe; — eines Briefes, adresătorĭŭ, năsătorĭŭ unuĭ skrisoriŭ.

Aufgeblasen, a. mĭ ad., âncălțatŭ, ânțănatŭ; trufașŭ, mândru, arogante, pretințiosŭ.

Aufgebot, n., publikațiune de ârmare, provokațiune la arme, sĕŭ kŭ terminŭl istoriĭ, bandŭ mĭ banderiĭ; publikare de kăsătoriță.

Aufgebracht, part., mâniatŭ, turburatŭ, înfuriatŭ; ein — Schiff, o naie prinsŭ, kaptivatŭ.

Aufgebung, f., v. Aufgeben.

Aufgedinge, n., tokmélŭ (a unuĭ âncăuțelŭ).

Aufgedunsen. a. mĭ ad., umflatŭ, âncălțatŭ; âncărcănatŭ.

Aufgehen, v., mergŭ ân susŭ, mă sulŭ, mă rădŭ, mă umflŭ; răsarŭ, mă aretŭ; mă deschidŭ; mă konsumŭ; mă descarcŭ (o năsătoriĭ); kreskŭ docmindŭ; mă topescŭ, mă decrieșŭ; gegen einander — lassen, âmpăcescŭ, komplinescŭ; die Sonne —, sórele răsare; der Teig —, aluatŭl docnește; das Thor —, pórta se deschide; der Knoten —, nodŭl se deskurcă, se deslégŭ; der Samen —, semințа răsare, germinŭ; die Knospen, —, vovochĭ se desfólŭ; die Wunde —, rana (plaga) se deschide; es geht viel Wein auf, se trece, se konsumă vină multŭ; es geht ihm ein Licht auf, elŭ înțelege a bedea lumină; sechs von sechs geht auf, 6 din 6 rămâne nimică; in Rauch —, mă prefacŭ ân fumŭ; sich die Füße —, âmĭ rănescŭ, âmĭ sfâșiĭ pichóre (prin mersŭ).

Aufgeigen, v., kântŭ kŭ vióra; destentŭ cetera ndŭ.

Aufgeklärt, a. mĭ ad., luminatŭ; klarŭ; prokopsitŭ, kultivatŭ.

Aufgeklärtheit, f., luminŭ, kulturŭ.

Aufgeld, n., agiŭ, lefŭ, mal, multŭl che se pusură la skimbarea banilor; — arvunŭ, kuvarŭ.

Aufgelegt, a. mĭ ad., dispusŭ, ân storŭ; er ist gut aufgelegt, elŭ e

bine dicпосѣ, ape воіе вѣпъ, се аѳлъ дп ѕтóре вѣпъ.
Aufgelegtheit, f., dicпосеціѕне, ѕтóре.
Aufgeräumt, a. ші ad., ашезатѣ, кърцітѣ, depidikatѣ; — воіосѣ, глѣтецѣ, ціовіале (веселѣ); das Zimmer iſt noch nicht —, odaia дпкъ пе есте кърцітъ; er iſt immer —, ел totdeaѕna е воіосѣ.
Aufgeräumtheit, f., воіъ вѣпъ, ѕтóре, ѕтóре вѣпъ, ціовіалітате.
Aufgerieben, part., ѳрекатѣ, съпцератѣ прin ѳрекътъръ; стрікатѣ, deсѳііпцатѣ, апѣллатѣ; das Pferd —, калъ съпцератѣ; eine Armee —, о армать пімічітъ прin бътліѣ,
Aufgeſchaut, interj., ѳереште! ia aміпте! зітъ-те!
Aufgeſchrunden, part., крепатѣ.
Aufgeſperrt, part., deскісѣ.
Aufgeſprungen, part., крепатѣ, плеспітѣ.
Aufgethaut, part., decrіецатѣ.
Aufgethürmt, part., грѣмъдітѣ, дпкъркатѣ.
Aufgeweckt, a. ші ad., дештептѣ, віосѣ, спрінтепѣ, сміртѣосѣ.
Aufgeweckтheit, f., віошіме, дештептъціѕне, сміртѣ дештептѣ, воіосѣ; aufgeweckter Kopf, каиѣ дештептѣ.
Aufgeworfen, a. ші ad., арѣпкатѣ, дпторсѣ дп сѣсѣ; aufgeworfene Lippen, вѣzе pidikate, отѣ вѣzатѣ.
Aufgießen, v., вѣрсѣ, торпѣ деасѣпра, сѣправѣрсѣ.
Aufgießer, m., тѣрпъторіѣ.
Aufglänzen, v., релъчіѣ, релъстрѣ.
Aufglätten, v., петезескѣ, реполіескѣ; калкѣ (кътапа).
Aufgraben, v., decгопѣ; deскідѣ съпъпдѣ; дппалцѣ съпъпдѣ.
Aufgrasen, v., паскѣ, депаскѣ (іарва).
Aufgrauen, v., се ръварӗъ de zi.
Aufgreifen, v., апѣкѣ, прindѣ, арестезѣ; er greift jede Gelegenheit auf, um mir zu ſchaden, елѣ се ѳолосеште de орі че окасіѕне спре дмі стріка міе.
Aufgrünen, v., дпверzескѣ, ре'пверzескѣ; дпчепѣ а дпверzі.
Aufgürten, v., decчіпгѣ, deскіпгѣ; дпчіпгѣ; — ръсфрънгѣ (пóделе дп врѣѣ).
Aufguß, m., тѣрцътъръ, вѣрсътъръ пе деасѣпра, інѳѳсіѕне.
Aufhaben, v., амѣ асѣпрътмі, амѣ ла міне, портѣ; ев hat wenig auf ſich, е лѣкрѣ пѣцінѣ, е лѣкрѣ de пѣцінъ іmportanцъ; nichts —, дмвлѣ кѣ каиѣл дескоперітѣ; die Thür —, ѣша о цінѣ дескісъ; den Mund —, стаѣ кѣ гѣра къскать.
Aufhacken, v., canѣ, deскідѣ кѣ съпоіѣл, кѣ сапа; таіѣ; сфартѣ, стрікѣ; alles Holz —, таіѣ тóте лемпеле; das Eis —, спартѣ гіаца; die Nüſſe —, спаргѣ пъчіле (кѣ пліскѣл, кѣ чокѣл).
Aufhäkeln, v., deскърлігѣ, deскопчіѣ.
Aufhalt, в. Aufenthalt.
Aufhalten, v., прindѣ, опрескѣ, арестезѣ (дп мерсѣ); рецінѣ, ре'нтързіѣ, дмпедекѣ; diѳѳеріѣ, амъпѣ; цінѣ дескісѣ, лась дескісѣ; ſein Beſuch hielt mich auf eher zu kommen, вісіта лѣ дмі дптързіе вепіреа; halten Sie mich nicht auf, лась-мъ съ плекѣ, пѣ мъ маі рецінеа; er ſucht die Sache aufzuhalten, елѣ се дпчéркъ а амъпа лѣкрѣл; ein Pferd —, опрескѣ ѣпѣ калѣ; einen Prozeß —, дпделѣпгѣ ѣпѣ процесѣ; ſich bei etwas zu lange —, перdѣ тімпѣ прéа мълтѣ кѣ чева; den Mund —, каскѣ гѣра; die Hand —, дптіпdѣ мъпа; das Ruder —, сосескѣ (кѣ лѣптреа); ſich —, петрекѣ, мъ опрескѣ; ſich über etwas —, деѳаімѣ, крітікѣ чева; дмі ватѣ жокѣ de чева; die Geſellſchaft hielt ſich über die Grobheit dieſes Menſchen auf, сошіетатеа са сміпті de гросолъпіа ачестѣл омѣ; ſich mit etwas —, дмі петрекѣ кѣ чева; ſich bei Kleinigkeiten —, мъ оккѣпѣ кѣ вагателе, перdѣ тімпѣл кѣ пімікърі.
Aufhalter, m., опріторіѣ, рецінъторіѣ; кърсъ, аркапѣ.
Aufhaltung, f., педекъ, дмпедекътъръ, ре'нтързілетъръ, цінере дп

юкъ, опріре, опрітъръ; лъаре ѧн рѫсъ.

Aufhämmern, v., decвaтъ, decкidъ къ чоканъл.

Aufhängen, v., спънzъръ, акъцъ, съспindъ; aninъ; einem etwas —, факъ съ крédъ, ѧndъплекъ ла чева; einen Räuber —, спънzъръ ъnъ лотръ.

Aufharken, v., ѧnцепъ, pidikъ къ цепоіъл, ѧnфоіъ къ фърка.

Aufhaschen, v., аппъкъ, прindъ; wo haben Sie diese Neuigkeit aufgehascht? ъnde aї datъ престе ачéстъ поъътате?

Aufhaspeln, v., deпънъ; терminъ къ deпънатъл; тъ сколъ къ греъ, тъ ѧnфіріпъ къ аневоіъ.

Aufhauen, v., спаргъ, decпікъ, таїъ, къ секъреа орї къ сaвіа; сфартъ, сфъшіїъ, рънъ; sein Rücken ist ganz aufgehauen, досъл лъї есте сфъшіїетъ de кървачъ; das Eis —, спаргъ, рънъ гїаца; eine Feile —, таїъ о пілъ.

Aufhäufeln, v., атъръпцъ, търъпцezъ; стрinгъ, adъnъ; Erde vor die Weinstöcke —, стрinгъ пътънтъ пе лънгъ віца de віїъ.

Aufhäufen, v., гръмъdескъ, ѧnкаркъ, стрinгъ, adaorъ; ѧmплъ, ѧnтълцескъ; Schulden —, ѧnкаркъ ла deторії.

Aufhäufung, f., гръмъdітъръ, ѧnкъркътъръ.

Aufheben, v., pidikъ, ѧnnалцъ, съвnалцъ; пъстрezъ, консервъ, стрѫnгъ (маса); decфіінцezъ, аппъллezъ, кассezъ, аврогъ; pedъкъ (о фрънцере); тъ сколъ; ein wenig —, ѧnnалцъ ѧn кътва; aufzuheben geben, даъ ѧn пъстраре, ѧn deпосітъ; die Augen —, ѧnnалцъ окії; von der Erde —, pidikъ дела пътънтъ; die Belagerung —, pidikъ acedia; die Freundschaft —, стрікъ пріетіnia; eine Gesellschaft —, decфіінцezъ о соцієтате; ein Gesetz —, аврогъ, штергъ (о леце); einen Contract —, аппъллezъ ъn контрактъ; die Sitzung —, терminъ, ѧnкеїъ medinца; das Spiel —, ѧnчетъ дела жокъ: einen Streit —, ѧmпакъ, компънъ о чéртъ, ъn прочесъ; der Gewinn hebt den Verlust auf, къштігъл кътпънеште daъna; diese Früchte lassen sich gut —, фрънтеле ачесте се потъ пъстра віне; der Kranke ist in diesem Hause gut aufgehoben, копілъл é ла въне тъні ѧn каса ачéста; aufgeschoben ist nicht aufgehoben, че с'аъ атънатъ, пъ с'аъ ші зітатъ.

Aufheben, n., pidikътъръ; пъстрътъръ; кассъцiъне, decфіінцаре; viel Aufhebens von etwas machen, факъ сгомотъ мълтъ пентръ чева, даъ ѧnсемнътате ла чева.

Aufhebung, f., в. Aufheben.

Aufhefteln, v., deскіеїъ, deскіеторъ, deскътъръмъ.

Aufheften, v., aninъ, акъцъ; ѧnсеілъ; deскеїъ; факъ съ крédъ чева.

Aufheitern, v., ѧnceninъ, pe'nceninъ, лъminъ; тъ ѧnвеселескъ, тъ ѧnвіошezъ, тъ рекреezъ; der Himmel —, черъл се ѧnceninъ; sein Umgang —, соцієтатеа, конверсъцiънеа лъї ѧnceninъ, ѧmвъкъръ; seine Stirn —, фрънтеа са се deскрецеште.

Aufheiterung, f., ѧnceninape, ѧnceninътънтъ, ѧnвеселіре, ѧnвіошаре, dістръцціъне, рекреъціъне.

Aufhelfen, v., ажътъ а се скъла, ѧnтindъ ажъторїъ, съккъргъ; реставілezъ; скапъ din певоіъ; einem eine Last —, ажътъ ла о сарчінъ.

Aufhelfung, f., ажъторїъ, съккърсъ.

Aufhellen, v., pe'nceninъ, релъminъ; den Verstand —, лъminъ спірітъл; der Himmel hellt sich auf, черъл се лъminъ.

Aufhellung, f., лъminътъръ; (ѧn хіміъ) лімпezітъръ, лімпezime.

Aufhenken, v., спънzъръ.

Aufhetzen, v., (ла въпът.) стърпескъ, сколъ; асmъцъ, съmъцъ; аціцъ, ѧnтърѫтъ, іррітъ; gegen einander —, съmъцъ пе, ъnії асъпра алтора; das Volk —, ѧnтърѫтъ попоръл.

Digitized by Google

Aufhetzung, f., стърнітъръ; astaцътъръ, aцiцътънтъ, irpiтътъръ.
Aufheulen, v., дештептъ прiн врлетъ, врлз таре.
Aufhilfe, f., ажторiз, сккърсъ, ascistinцъ.
Aufhiſſen, v., (ла тарiнарi) трагъ дп сscъ, арворезъ (въптреле, флатъръ).
Aufhocken, v., портъ дп спате, iaъ пе спате, дп кърк.
Aufholen, v., (ла тарiн.) сзiз, трагъ дп сscъ; ein Schiff wieder —, ретрагъ о naie дп калеа въптзлзi.
Aufhorchen, v., deскidъ врекiле; hoф —, аскълтъ кз таре кзрiосiтате, съптъ кз авзлзl аццiптатъ.
Aufhören, v., аскълтъ, съптъ кз тарe-аminte, дпчетъ, дпчетезъ, terminъ, коптепескъ; zu arbeiten —, дпчетъ дела лзкрз; ohne —, пекоптепiтъ, пе'пчетатъ, пе'пtрерзптъ.
Aufhörung, f., дпчетаре, дптрерзпере, дптремiссiзне.
Aufhüllen, v., десвълiз, дескоперiз, в. Enthüllen.
Aufhüpfen, v., салтъ, саръ де вскърiз, цзцзiз.
Aufhuſten, v., тзшескъ.
Aufjagen, v., склдъ, скорпескъ (о фёр); спърiiз, дескоперiз, афiз.
Aufjammern, v., тъ ваiетъ, стрiгъ кз ваiетъ.
Aufjauchzen, Aufjauchen, v., стрiгъ, салтъ де вскърiз, кiзiз, даъ кiотъ.
Aufjochen, v., дпжугъ шi дескжгъ.
Aufkämmen, v., пептъпъ дп сscъ, репептъпъ.
Aufkatzen, v., (ла тарiн.) кънзпезъ апкiра.
Aufkauf, m., кзмпърътъръ, кзмпърътънтъ; — der Lebensmittel, кзмпърътъра тiжлóчелор де тiлаць, ка съ пз таi рътънъ; monopoliu.
Aufkaufen, v., кзмпъръ кз pidikara, кз тотъ, прекзпескъ, аккзпърезъ, кзмпъръ de прoвiсiзне, кзмпъръ кз върта (пе moldov.).
Aufkäufer, m., прекзпецъ, кзмпърътоriз, монополiстъ.
Aufkaufung, f., в. Aufkauf.
Aufkegeln, v., ашезъ попiчele, ашезъ дп форта зцзl конъ; ашезъ глóнцele de тзнъ.
Aufkehren, v., тътъръ дп сscъ, adзнъ тътързндъ.
Aufkehricht, в. Kehricht.
Aufkeimen, v., цертъпезъ, дпколцескъ, ръсаръ; тъ паскъ; die Leidenſchaft —, патiма се наште, пасiзпea се éсъ.
Aufkeimen, n., Aufkeimung, f., цертъпъцiзне, дпколцiтъръ, ръсърiтъръ.
Aufkeltern, v., калкъ стрзгърiл, трескiескъ, сторкъ.
Aufkerben, v., крестъ, дакрестъ.
Aufketten, v., десълпцезъ, скотъ лапцзl, дескатепезъ.
Aufkichern, v., кiкотезъ, дештептъ прiн кiкоте.
Aufkippen, v., кзмпъпескъ дп сscъ, хъцiпезъ, пердъ екiлiбрзl, кзмпъпа.
Aufkitten, v., лiпескъ кз лзтъ, кз мастiкъ.
Aufklaffen, v., стаъ крепатъ, къскатъ.
Aufklaftern, v., пзпъ дп стълпiнъ.
Aufklappen, v., deскidъ клапele, трагъ дп сscъ apiпele зпеl мece; ръсфърлгъ.
Aufklären, v., лзмпескъ, лiмпезескъ; кърцъ, ръскiръ; лзмiнъ, дпceнiнъ, illзмiнъ; aufgeklärter Kopf, омъ лзминатъ; minte de-luтéнъ; die Zeit wird Alles —, тiмпзl ва лзмпрi тóтe; das Geheimniß klärt ſich auf, секретзl се есплiкъ (се тълмъчеште).
Aufklärer, m., лзминътоriз; ſie ſind die Aufklärer des Volkes, ei сзнтъ лзминътоriй попорзлзi.
Aufklärung, f., лзмпрiре, лiмпезiтъръ, лзминъ; лзмiне, калтъръ; ре'пceнiпаре; — des Geiſtes unter dem Volke, калтъра спiрiтзлзi ла попоръ; — verbreiten, ръспъндесиъ лзмiне, дештептъ минцiле.
Aufklärungsſucht, f., mania de a калтiва.
Aufklauben, v., кълегъ, рекълегъ, addзнъ; тълескъ кз апевоiе.

Digitized by Google

Aufkleben, v., Aufkleiben, v., Aufkleistern, v., дпкеіеѣ, акеіеѣ, аліпескѣ, знгѣ къ кіпéлъ, къ чірѣ.

Aufflattern, v., Aufflimmen, v., тъ сѣіъ, тъ капърѣ, тъ вѣрікѣ.

Aufflimpern, v., дештептѣ прin дрънгъніцъ знзі клавірѣ.

Aufflingeln, v., дештептѣ прin клопоцелѣ.

Aufflinken, v., deckidѣ de кълкто́ре (знтъ), deckidѣ de клапъ.

Aufklopfen, v., deckidѣ вътъндѣ, рѣсватѣ; — auf den Tiſch, ватѣ дп масъ; die Nüſſe —, спаргѣ нѣчі; die Betten —, скътърѣ аштерпътріле.

Aufknabbern, v., deckidѣ кънпъніndѣ, кънпъпескѣ din dinţi.

Aufknacken, v., спаргѣ къ dinţii.

Aufknebeln, v., дпдéпъпѣ къ скълвшѣ.

Aufkneipen, v., deckidѣ къ клештеле.

Aufknöpfen, v., decвтвѣ.

Aufknüpfen, v., decnodѣ; спънгърѣ.

Aufknüpfung, f., спънгърътъръ.

Aufkochen, v., рефервѣ; даѣ дп клокотѣ, даѣ дп знdъ, тъ дпоіъ, (фасолеа дп óлъ).

Aufkommen, v., терrѣ дп сѣсѣ, тъ pidikѣ, тъ сколѣ; тъ ре'пспъпътошезѣ, тъ реставрѣ, крескѣ, naiштezѣ, просперезѣ, ажънгѣ ла старе вѣнъ; der Kranke —, воіпавъ се вindекъ; dieſe Mode fängt an aufzukommen, ачéстъ modъ дпчепе а се статорі, сéѣ іа кърсѣ.

Aufkönnen, v., тъ почѣ скъла.

Aufkoppeln, v., decrapdѣ (кънl), decхапѣ (кaі).

Aufkrachen, v., тъ спаргѣ къ покнетѣ; сарѣ къ вѣіетѣ.

Aufkratzen, v., сгъріlѣ, ресгъріlѣ, рескарвінѣ; разѣ, рѣзвlѣ (пърецl); das Tuch —, апілапезѣ пъпъра.

Aufkräuſeln, v., Aufkräuſen, v., ре'пкрецескѣ, (пърѣ).

Auftriegen, v., deckidѣ; amѣ а фаче чева; eine Thüre —, deckidѣ о ѣшъ.

Aufkrimpen, v., (ла марin.) der Wind krimpt auf, вънтъл се дптóрпъ спре сóре.

Aufkündigen, v., deczikѣ; репвнцiѣ; ретрагѣ; ревокѣ; контрамandѣ; den Dienſt —, скотѣ din сервіцiѣ, даѣ концediѣ; ein Capital —, речерѣ знѣ къпіталѣ; дпквпоштінцѣ ретрацерea знзі къпіталѣ; einem die Freundſchaft —, тъ лапъdѣ de прietinia кзіва; стрікѣ прietinia къ чінева; einen Contract —, ретраттezѣ зп контрактѣ; die Wohnung —, дпштііпцezѣ ешірea din локвінцъ.

Aufkündigung, f., deczічере, deczicвръ, концediѣ, репвнцiѣ, ревокъіzне.

Aufkündigungszeit, f., терminѣ de дпквпоштінцаре, тіmпъл de концediѣ.

Auffunft, f., ре'пспъпътошаре, ревіndекаре (тътъdзіре); реставрare.

Aufkünſten, v., дештептѣ прin съръtатѣ.

Auflachen, ка вервѣ п., дештептѣ прin рѣсѣ; прорвпѣ дп рѣсѣ, рѣdѣ къ хохотѣ, пвфпескѣ дп рѣсѣ; — ка в. акт. дп форестъріъ: крестѣ зп арворе, факѣ о тъіетъръ.

Auftaden, v., дпкаркѣ, дпсарчінѣ, дптвпѣ о сарчінъ; einem ein Geſchäft —, дпсарчінѣ къ о трéбъ пе чінева.

Auftader, m., дпкъркъторъ.

Auftadung, f., дпкъркътъръ, дпкъркъпаптѣ.

Auflage, f., тапсъ, апгаріъ, контрівъціzне, трівътѣ, dare (dawde), дптвсетъръ, дптвсецiзне, дпкъркътъръ; — тіпъріре, ediцiзне (de кърцl); — чітъціzне (ла жdекатъ); adвнаре сéѣ стрънсъръ опрітъ; дптълпіре déсъ; тапъde-касъ; Auflagen machen, дптвпѣ апгарiі, дпкаркѣ тапсе; wie ſtark iſt die Auflage dieſes Buches? къте ессетпlарі се тіпъріръ din картеа ачéста? die Geſellen haben

ihre Auflage in diesem Wirthshause, фечорїй месеріешї се адзнъ ля ачёстъ остъторїъ; das Gericht hat ihm eine Auflage zugeschickt, трівнпалъл ал трімісе о чітъцізне.

Auflangen, v., pidikъ ля сѣсъ.

Auflanger, m. (ля арх.) аллзнгъ, аллзнціторїз.

Auflärmen, v., аллармъ, дештептъ прін ларматъ.

Auflassen, v., лась дескісъ; пъръсескъ (о мінъ); ein Lehn —, даъ din мънъ, чедъ, репзнцїй зналъ фездъ (моштъ воіерёскъ),

Auflassung, f., чессізнеа (зналъ фездъ).

Auflaurer, m., пъндіторїз, пъндарїз, спіонъ.

Auflauern, v., пъндескъ, стаъ, мъ пънъ ла пъндъ; спіонескъ; er lauert ihr beständig auf, елъ ал калъ тотъ ля ърмъ.

Auflauf, m., конкърсъ, стрънезъръ de óameni, адзнътъръ; ръскóлъ; аккрескътъторїъ; грътъдіторъ (de апъ); das ist ein —, іатъ о ръскóлъ, зпъ конкърсъ de óameni.

Auflaufen, v., мъ сълъ; мъ ляолъ, мъ ляпгрошъ, аккрескъ, мъ ляпъръескъ, мъ адаогъ; die Kosten —, спеселе аккрескъ; der Fluß —, рънл а крескътъ; das Schiff auf den Strand —, naia дъ пеcте зпъ сіртъ; sich die Füße —, ляпї ватъмъ, ляпї ръпескъ пічóреле; Erz —, дзкъ ші торнъ ля топітóре.

Auflaufer, m., (ля метал.) къръторїз, дзкъторїз; (ля вжът.) плъчінтъ de зрезъ; Eisenauflaufer, плъчінтъ спзнатъ къ оъ.

Auflauschen, v., аскълтъ; трагъ къ зрекеа, пъндескъ.

Aufleben, v., ре'нвїз, мъ ре'нторкъ ла вїаць; рекъпътігъ віоічзнеа, вігóреа.

Auflecken, v., лінгъ.

Auflegen, v., пънъ деасзпра, спрапънъ; аппекъ, ляпзнъ; депънъ, ляспарчінъ; wieder —, ретіпъръескъ о карте, ал факъ а дóа едіцізне; gerichtlich —, чітезъ; ein Pflaster auf die Wunde —, аппекъ емпластръ пе рань; einem Pferde die Hufeisen —, потковескъ зпъ калъ; einem Pferde den Sattel —, ляпъль зпъ калъ; einen Eid —, даъ зпъ жърътъторїъ, ляdаторъ ла зпъ жърътъторїъ; Stillschweigen —, ляпзнъ тъчере; ein Schiff —, decarmъ о наіе; aufgelegt sein zu etwas, съятъ dіспъсъ спре чева, амъ воіъ, мъ афлъ ля тóне, ля зnóре de a фаче чева; schlecht aufgelegt sein, съятъ ръ dіспъсъ, мъ афлъ ля тóне реле.

Auflegung, f., ляпъсецізне, аппекъцізне, аппекътъторїъ.

Auflehnen, v., разімъ; мъ опънъ; мъ ръскóлъ, revoltъ; sich gegen die Obrigkeit —, мъ ръскóлъ асзпра magістратзреі.

Auflehnung, f., разімъ, ръзімътзръ; опънсецізне; revoltъ, ръскóлъ.

Aufleiern, v., къптъ къ ліра; sich —, аккрескъ.

Aufleimen, v., клеіескъ, декleіескъ.

Auflesen, v., кълегъ, адзнъ; Aehren —, спікзіескъ.

Aufliegen, v., мъ разімъ, шедъ, съятъ сзсцінътъ, съятъ пъртатъ; мъ ръпескъ de лънга шедере; съятъ фъръ офіцій; der Balken liegt auf der Mauer, грінda заче, е пъсъ пе тзръ, есте сзсцінътъ de тзръ.

Auflockern, v., decninъ, дестратъ, рърескъ, ляфоіз (антерпзтъл); кътінъ (зпъ dінте); ляфъпезъ.

Auflodern, v., мъ ляфлакъръ, мъ ляпалць ля флакъръ, мъ дзвъпзіезъ, се ляпалць вънаіа; das Feuer loderte hoch auf, фокъл се пълць ля флакъръ; er lodert zu sehr auf, елъ прea се ляфлакъръ de мънъ.

Auflöffeln, v., аппзкъ къ лінгъра, сервъ тотъ.

Auflösbar, a. ші ad., decлегаверъ, decnodaверъ, desфъчеверъ.

Auflösbarkeit, f., decлегъверітате, decnodъверітате, desфъчеверітате.

Auflösen, v., declerъ, decnodъ, dec-

Digitized by Google

wă; deкomпзиш, тonecă (carea дn aцъ), pecolвeză (o дntpeвъpзine), analiceză; deчiфpeză; — eine Ehe —, decфakă o къcътopiъ; Scheidewaſſer löſt das Gold auf, ana tape dekompзne aзpлı; ein Band —, decnodă o kopdeъ, o фaшъ; eine Aufgabe —, pecolвeză o npoвлeмъ; einen Zweifel —, къmпpeckă o дndoiaлъ; ein Räthſel —, гaчeckă o enirмъ; eine Armee —, decфakă, diccolвă, dimitră o apмatъ; der Nebel wird ſich in Regen —, neцypa ce ва npecфaче дn пдoiъ; ſein ſtummer Schmerz löſte ſich in Thränen auf, мъта ca дъpepe npopъпce дn лaкpъмi.

Auflöſend, ad., declerатivă, dekompзcetivă, declerъnte, pecolътivă.

Auflöslich, v. Auflösbar.

Auflöſung, f., declerъmъnтă, decnodъmъnтă, colвцiзne; diccolвцiзne; pecolвцiзne; dekompзcevцiзne; analiciъ; mòpte, decфiнgape; — eines Schauſpiels, decnodъmъnтaя дneї dpame; — des Unendlichen, analica кътъцimilop ineimire; er iſt ſeiner — nahe, eлă ecte anpòne de mòpte.

Auflöſemittel, Auflöſungsmittel, n., miялokă тonitivă, colътivă.

Auflöthen, v., фepзieckă, лinieckă.

Aufmachen, v., decфakă; deckoneplъ; deckidă; decтзnă; decкыz; kackă; pelacă; mache die Thüre auf, deckide ушa; was machen Sie ſich ſo frühe auf? къчi te cколi aшea de diminéцъ, aшea timпzpiй? einen Brief —, deckidă o скpicòpe; eine Flaſche —, decтзnă o гapaфъ; ſich auf die Reiſe —, nopneckă, nзpvedă, mъnekă ла dpзmă; ſich auf und davon —, o тлeckă ла фugъ.

Aufmahlen, v., maвină тotă.

Aufmalen, v., pe'nnpбcnetă колopiтa, pe'nnoieckă; die Farben ſind aufgemalt, колopiле cъnтă koncummate (iепръвite).

Aufmandeln, aufmangeln, v., mъnгълiдъ, pекалкă pфeле кь mъnгълъя.

Aufmarken, v., дncemnă, пзnă mapкъ, mapкeză.

Aufmarſch, m., mepcă, mapшă, mepeă дn шipзpi.

Aufmarſchiren, v., mapшeză дn шipзpi; mapшeză дn opdine de вътaiъ; decфipeză; das Regiment marſchirte vor dem Prinzen, pemeтъntaя decфipъ (decфiлъ) 'naintea прinчipeлui.

Aufmaß, n., mъcзpъ кь вapфă, cъnpamъcзpъ, кълme.

Aufmäſten, v., дnгpашă.

Aufmauern, v., дnnaлgă зnă mзpă, клъdeckă дn cъcă; termină вapзa zidindă, mзpzindă.

Aufmengen, v., ammèctekă, дntpemectekă.

Aufmerken, v., ackълtă, iaă aminte, attindă, aцgintă лзapea-aminte; дncemnă, adnoteză, mapкeză.

Aufmerker, m., ackълtътopiъ, чencope; cnionă.

Aufmerkſam, a. mi ad., лзtopiъ amінte, attintivă; das machte mich —, aчécta дmi aцgintъ лзapea-aminte; einen auf etwas — machen, a фaче attintivă пe чinева.

Aufmerkſamkeit, f., лзape-aminte, attingізne; die — erregen, deштeптă лзapea-aminte; die — auf etwas richten, дndpeптă attingізnea cпре чева.

Aufmeſſen, v., mъcзpă (гръя din apiъ); einem eine Tracht Prügel —, вată ла cпete (кь вacтòne, кь вeцe).

Aufmiſchen, v., ammecтekă, pemeтekă; die Karten —, фakă къpцile de жokă.

Aufmögen, v., mъ noчă (pidika).

Aufmuntern, v., deштeптă; дnвapвътă, дnквpaцeză; dictpaiă (дnвeceлeckă); дnвioшeză; er weiß eine Geſellſchaft aufzumuntern, eлă шtie dictpaцe, дnвioша o coцietate.

Aufmunternd, part., deштeптъnte, дnвъpвътъnte.

Aufmunterung, f., deштeптъmъnтă,

Digitized by Google

deштептътъръ, дпкъръцїътъпътѣ; тъпгъіере; даѳ verdient —, ачеea мерітъ дпкъръцїътъпътѣ.

Aufmůſſen, v., требве съ тъ сколѣ.

Aufmuţen, v., дпфірѣ; тъстрѣ (о спінтéлъ); дтпътѣ къ рѣінцъ; er muţt mir Alles auf, елѣ дті дтпътъ тóте пімікъріле; елѣ фаче din цінцарїѳ армъсарїѳ.

Aufnageln, v., цінтъіескѣ, піропескѣ, дпцепепескѣ къ кѣіе.

Aufnagen, v., спаргѣ, deскідѣ розъндѣ.

Aufnähen, v., косѣ deасъпра; dieſe Kante iſt aufgenäht, ачéстъ бордъръ орї вéртъ есте кѣсътъ пътаї deасъпра.

Aufnahme, f., прііміре, речепере, admicisne, речепцїѳне; дтпрѣтътѣ; дпфїlере, дпфїlетъръ, adonцїѳне; — einer Summe Gelbes, дтпрѣтътарea ѳнеї сѣте de вапі; dieſe Familie verdient wieder in — gebracht zu werden, ачéстъ фамілъ мерітъ а фі іаръш дпваінтатъ; dieſe Mode iſt ſehr in —, moda ачéста é дп авънтѣ маре; in — bringen, addѣкѣ ла дпфлоріре, просперезѣ, дті мерце вінe; тъ акредітезѣ, къштігѣ фавóре.

Aufnahmeſchein, m., матрікълъ.

Aufnaſchen, v., гѣстърескѣ, лікърескѣ, тъпкѣ н' аскѣпсѣ; тъпкѣ къ гîотъра (лакомѣ).

Aufnehmen, v., іаѣ дп сѣсѣ, pidikѣ; прііпескѣ, речепѣ; admitѣ, даѣ адъпостѣ кѣіва; es mit einem —, тъ тъсърѣ, тъ дпфрѣнтѣ, трагѣ децетъл къ чîпева; тъ дпкаіерѣ; es auf ſich —, тъ дпсарчінѣ къ чева, іаѣ асъпрътї; es übel —, іаѣ дп ѳѣте de рѣѣ; für Ernſt —, іаѣ лъкръл дп adincѣ, серіосѣ; einen Fremden —, прііпескѣ ѳнѣ стрѣінѣ дп каса mea; Geld —, іаѣ вапі дтпрѣтътѣ, тъ дтпрѣтътѣ de вапі; an Kindes Statt —, дпфїlезѣ, adonтѣ; ein Protocoll —, іаѣ ла протоколѣ, іаѣ такрірѣ (дп лімва офіч. а Църеї pom.); fremde Wörter in eine Sprache —, adonтѣ, патъралісезѣ ворве стрѣіне дп врео лімвъ; etwas als Beleidigung —, іаѣ чева ка аффронтѣ; etwas als eine Ehre —, дті цінѣ чева de онóре; etwas als Schimpf —, іаѣ чева ка деконóре; eine Rechnung —, іаѣ, ревъзѣ о сокотéлъ, ѳнѣ контѣ; eine Feſtung —, іаѣ планъл ѳнеї фортъреце; ein Feld —, тъсърѣ ѳп къмпѣ.

Aufnehmenswerth, a. ші ad., demnѣ de прііміtѣ, de речепътѣ.

Aufnehmung, f., в. Aufnahme.

Aufneſteln, v., deскеїѣ, deскіоторѣ; даѣ дрътъл, dimitѣ; спънзърѣ (ѳнѣ хоцѣ).

Aufnieten, v., цінтъіескѣ; дпdoіескѣ ѳнѣ кѣіѣ, дл търтескѣ.

Aufnöthigen, v., конспрінгѣ, сілескѣ а прііті, овлегѣ дпdаторѣ а прііті, дтпънѣ кѣіва чева.

Aufnöthigung, f., конспрінсъръ, сілъ, дпdаторіре, дтпънере.

Aufnotiren, v., консетнѣ, потезѣ, маркезѣ.

Aufopfern, v., жъртфескѣ; ſich —, тъ офферїѣ, тъ сакріфікѣ, тъ даѣ віптімъ; das Leben —, пънѣ віаца; ſich für das Vaterland —, тъ даѣ віптімъ пентръ патріъ; Chriſtus hat ſich für uns —, Хрістосѣ с'а жъртфітѣ, с'а офферітѣ пентръ ноі.

Aufopferung, f., віптімъ, девотътъпътѣ, сакріфіцїѣ, жъртфъ.

Aufpacken, v., дпкаркѣ; deскаркѣ, deсфакѣ ѳнѣ тéпкѣ; der Wagen iſt aufgepackt, карлъ есте дпкъркатѣ; die Waaren ſind noch nicht aufgepackt, мърфіле дпкъ пѣ съптѣ deсфъкѣте.

Aufpalmen, v., (ла марін.) тъ акъцѣ, тъ кацърѣ тъпъ de тъпъ.

Aufpappen, v., ѳнгѣ, клеіескѣ къ чîрѣ, къ бреіалъ.

Aufpapper, m., клеіторѣ, лімторѣ (de хъртїѣ маї вартосѣ пе пъреці).

Aufpaſſen, v., дптокмескѣ, ашпезѣ, ажжъстезѣ (ѳнѣ вестътъпѣ пе трѣнѣ); черкѣ; іаѣ аминте, пъ-

Digitized by Google

zeckĕ, пъndeckĕ; paß' auf, wenn ich mit Dir ſpreche, ia aminte кънd ворвескĕ кѣ tine; paß' auf, daß Du nicht fällſt, ia aminte ка съ нѣ kazĭ; er paßt ihm auf den Dienſt, el ape okĭ acъпra лъĭ.

Aufpaſſer, m., пъndapĭs, пъnditopĭs, пъziторĭs, cnionĕ; — сервіторĭs, coldatĕ сервіторĭs; — (дп mapinъ) пъziторĭъ ла marazinъ de мънцiзne.

Aufpaſſung, f., дптокмітъръ, ажжстъмъпtĕ; — пъndъ, пъnditъръ; — лъare-aminte.

Aufpauken, v., батĕ дп кітвале.

Aufpeitſchen, v., плеспескĕ кѣ вічъ; die Haut —, сфъшіĭs пелеа кѣ ловітъра de вічĕ.

Aufpfeifen, v., шзіерĕ, флзіерĕ; deштептĕ кѣ шзіератъ.

Aufpflanzen, v., дтплъптĕ; дпналцĕ; арворезĕ; mit aufgepflanztem Bajonette angreifen, шъ дпіептĕ, аттакĕ кѣ баіопетъ дтплъптатĕ; eine Fahne —, дпналцĕ о флатъръ; die Kanonen —, ашшезĕ, дndpептĕ тънъріле.

Aufpflöcken, v., батĕ церцшĭ, цешшĭ, дпцепепескĕ.

Aufpflügen, v., спаргĕ кѣ аратъ; скотĕ чева кѣ аратъ.

Aufpfropfen, v., алтъіескĕ.

Aufpichen, v., лiцескĕ кѣ ръшiнъ, кѣ стóлъ.

Aufpicken, v., чокпескĕ, стрікĕ кѣ чокъ, кѣ плiскъ (пъстърĭ).

Aufpinſeln, v., тързĭs, ретързĭs (дпĕ пърете).

Aufplappern, v., факĕ гъръ, гълцiъ.

Aufplatſchen, aufpatſchen, v., кадĕ кѣ плеспетĕ.

Aufplätten, v., петezескĕ; калкĕ, рекалкĕ.

Aufplatzen, v., крепĕ, плеспескĕ.

Aufpochen, v., deckidĕ вътънd.

Aufpolſtern, v., deштептĕ кѣ фретътĕ, кѣ стоmотĕ.

Aufprägen, v., дптіпърескĕ, дтпrimĕ.

Aufprallen, v., ресалтĕ, сарĕ дп сѣсĕ.

Aufpraſſeln, v., сарĕ кѣ покпетĕ, троспескĕ.

Aufprellen, v., сарĕ, ресалтĕ кѣ плеспетĕ.

Aufpreſſen, v., тескъіескĕ, стрiпгĕ, сторкĕ, аппъсĕ; deckidĕ аппъсънd.

Aufprobiren, v., черкĕ, факĕ провъ,

Aufprotzen, v., (ла артіл.) ашшезĕ тънъл пе котізгъ, пе телéга лъĭ.

Aufreißen, v., рънĕ, сфъшіĭs, стългĕ; deckidĕ кѣ іщéлъ; крепĕ; плеспескĕ; тъ рънĕ, тъ deckocĕ; decemnĕ; die Naht iſt aufgeriſſen, кѣсетъра с'а десфъкътĕ; die Mauer fängt an aufzureißen, тързл дпчепе а се крепа; das Pflaſter —, десфакĕ пardoсéla.

Aufreißen, n., Aufreißung, f., deckiсъръ ізте, форцатъ, сфъшіĭетъръ; (дп цеometр.) конструццізне.

Aufreiten, v., ръпескĕ; das Pferd iſt aufgeritten, калъл есте ръпітĕ de кълърітъръ.

Aufreizen, v., дтварвътĕ, inimezĕ, дпкърацiezĕ; дптърдтĕ, ірріtĕ; deштептĕ; die Leidenſchaften —, дптърдтĕ патімеле; zur Empörung —, дптърдтĕ спре ревóлтъ.

Aufrennen, v., дтпiпгĕ, даĭ преспе чева; deckidĕ дп фъгъ.

Aufrichten, v., pidikĕ, дпналцĕ, addpептezĕ; статорескĕ, фъndezĕ, дптемеiezĕ; дпкеlъ, контрагĕ; тънгъ, дтварвътĕ; ein Denkmal —, pidikĕ унĕ monътънтĕ; eine Geſellſchaft —, фъndezĕ о соцiетате; eine Freundſchaft —, легĕ о прiетiнiъ; einen in ſeinem Schmerze —, тънгъ пе чinева дп дереа са.

Aufrichter, m., (дп анатом.) pidikъторіs.

Aufrichtig, a. ші ad., кратĕ ла кънетĕ, дрептĕ, cinчерĕ, кandidĕ, фрънкĕ, леалĕ (лоіалĕ), дптрегĕ.

Aufrichtigkeit, f., сънчерітате, леалітате, кandóре.

Aufrichtung, f., pidikape, pidikътъръ; ашезътънтĕ; інстітуцізне; тънгъіере.

Aufriegeln, v., десверігĕ, deckidĕ.

Aufringeln, v., трагĕ дп inелĕ, inелezĕ; бъклезĕ (пърл).

Aufriß, m., decemnĕ, проспетъл

sînî ediſiviș; konſtrûcțisne, sfarе de sînă planș.
Aufritzen, v., crăpîș, zgîrîeșk.
Aufritzung, f., crăpieturъ.
Aufrocken, v., pănș pe furcь.
Aufrollen, v., fakș valț, dăvîș, rolezș; descvîș, descroș, desfășurș.
Aufrücken, v., împingș, naintș pe cîne, grăiesk; fakș pentș (la sînș strateș); — înfrîntș.
Aufrudern, v., împreskș, navîș pe cîne.
Aufruf, m., klemare, proklemțisne; apelș.
Aufrufen, v., klemș, proklemș, învîțș; apelș; die Hilfe der Gerechtigkeit —, kerș ajutoriș la zădekatș.
Aufrufung, f., apelș.
Aufruhen, v., rămîneș.
Aufruhr, m., răskoală, revoltă, revelisne.
Aufrühren, v., amestekș; mișkș, atringș; deșteptș, trezirș (natimele).
Aufrührer, m., răskolatș, răskolătoriș, revelș, revoltante, trezirătoriș de rale, inserpînte.
Aufrührisch, aufrührerisch, a. ști ad., revelș, sediționos.
Aufrupfen, v., smulgș pe cîne.
Aufrütteln, v., skuturș; deșteptș skuturîndș; sfîșîș.
Aufrütteln, n., Aufrüttelung, f., skuturătură.
Auf's, pe loks de Auf das; auf's Neue, din noș.
Aufsacken, v., iaș sakul pe spate, v. Ausladen.
Aufsage, f., v. Aufkündigung.
Aufsagen, v., zikș leațisnea, pevitezș; dimitș din serviție; daș frîntul; revokș (sînș kontrarta).
Aufsägen, v., taiș kș ferestrăul.
Aufsagung, f., pevițisne; dimisisne.
Aufsammeln, v., kolegș, adunș, strîngș.
Aufsässig, aufsätzig, a. ști ad., kontrariș, adversariș, dușmănoș; vervîkoș, kîrțisnoș, obstinatș.
Aufsatteln, v., înșeuș (kalul).
Aufsatz, m., ceea ce se sine deasupra, amestekătură, adăogătură, scrăișătură; avea-tă semnificație o vre etimon al avestui kuvînt, mai ales-mă pre mine: skrîntură, skriș, artikul skriș, skițe, temă, memorandă, proiectă; — akkompaniatura, rititura kalului, koifură, navă, vetă, vetéle; garnitură sub înșeătură (la sînș vestimentă); servițiu de mese; — auf einer Schranke, kapitelul sub ușrnimentul unui armariu (dulap); Aufsatzspitzen, garnitură de dintele (horbote).
Aufsätzig, s. Aufsässig.
Aufsätzigkeit, f., kontrarietate, rîngă, vervîkă, dușmănie.
Aufsäuberer, m., (în mont.) depidikătoriu, kurățitoriu (de nămîntă, petre).
Aufsaugen, v., deskid sorbind.
Aufsäugen, v., alptek (la gîță.)
Aufschaben, v., padă, sparg rărunt.
Aufschanzen, v., înșanț sînș șanț.
Aufschärfen, v., asket; reasket, ațerest; (la rănit.) taiș nou, deschid.
Aufschärfen, m., Aufschärfung, f., asketătură, ațerătură; deschidetura nou.
Aufscharren, v., skarm, skut în sus, skovîrș; grămădesk.
Aufschaudern, v., mă înfrigurez, trăsarș kș spaimă.
Aufschauen, v., kată, mă uit în sus.
Aufschauern, v., mă înfior, mă kutremur; — cad silă a treia oară.
Aufschaufeln, v., arunk kș lopata.
Aufschäumen, v., spumegă, mă înalț în spumă.
Aufschellen, v., deștept kș zgomotul.
Aufscheren, v., învîț pe cîne.
Aufscheuchen, v., crăpîș, întrerîș.
Aufscheuern, v., frek, șterg, curăț vasele de arămă; mă spargă prin frekătură.
Aufschichten, v., grămădesk, aștept în pătură, în tenkură.
Aufschieben, v., deckid în sus,

Digitized by Google

трагѣ, дишингѣ дн сасѣ; зрнесѣ; дитърzilѣ, амънѣ, дndелзагѣ; die Heirath iſt aufgeſchoben, кзнзнia се амънъ; aufgeſchoben iſt nicht aufgehoben, че с'а амънатѣ, нѣ с'а ни зітатѣ.

Aufſchließen, v., дишишкѣ дн сасѣ; мъ аррзпкѣ дн сас; кресѣ тарe, крескѣ ка din анъ.

Aufſchlacken, v., мъ сгзрезѣ, мъ префакѣ дн огзръ.

Aufſchlag, m., вътътзръ de тактѣ; — вътътзръ de кърцl; — марцinea, ръсфръптзра зпзl вестмънтѣ; — дпкъркътзра ла прецѣ, скзтпire, сзпратапсъ, раватѣ.

Aufſchlagen, v., аррзпкѣ, deскidѣ кѣ търіъ; спаргѣ; — пзпѣ, апшezѣ; батѣ, ловеескѣ; дпторпѣ; eine Thür —, спаргѣ о зшъ; ein Bett —, аштерпѣ зпѣ патѣ; ein Zelt —, дптіndѣ зпѣ кортѣ; das Buch —, deскidѣ картеа; eine Landkarte —, деролѣ, decфакѣ о хартѣ; das Kleid —, ресфръпгѣ, сзффлкѣ вестмънтъ; ſeine Wohnung —, мъ апшezѣ кѣ локзпца; die Weine ſind aufgeſchlagen, вінзріе с'аѣ скзпітѣ.

Aufſchläger, m., вътъторіѣ, ловіторіѣ; — ковріторіѣ, ватещѣ.

Aufſchließen, v., deскidѣ, deскзіѣ; einem ſein Herz —, deскоперіѣ секретъл inimei.

Aufſchließer, m., deскізъторіѣ.

Aufſchließung, f., deскіcзръ, deскісетзръ.

Aufſchlingen, v., легѣ кѣ зпѣ лацѣ; — deслъцескѣ; decфакѣ; дпгіцѣ.

Aufſchlitzen, v., decпікѣ, deскidѣ пънтечеле, сфъшіѣ тъіndѣ.

Aufſchluß, m., deскзіере, deскзіетър, deскісзръ; — есплікъцізне, інформъцізне.

Aufſchmelzen, v., топескѣ, ретопескѣ.

Aufſchmieden, v., форвѣ форвл.

Aufſchminken, v., рзмепескѣ, сзлітопескѣ, вілескѣ, дрегѣ фаца (кѣ рзмепеле).

Aufſchnallen, v., дпкътъръпѣ; deскътъръпѣ, deскінгѣ.

Aufſchnappen, v., апзкѣ, пріndѣ ізте; салтѣ, сарѣ.

Aufſchnäpfchen, v., дештептѣ хорzіndѣ.

Aufſchneiden, v., deскidѣ пріn тъіетъръ, факѣ о тъіетъръ, сфъшіѣ; minцѣ.

Aufſchneider, m., тъіеторіѣ ла пірóне; — къздъросѣ, фълосѣ, фанфаронѣ, въптъратікѣ, чеарлатанѣ, minчіносѣ.

Aufſchneiderei, f., фалъ гóлъ, фанфаронадѣ.

Aufſchneidung, f., deскісзръ, тъіетъръ; (дн анат.) diссецізне.

Aufſchnellen, v., аррзпкѣ, рънedѣ (піла, minчea, лопта).

Aufſchniegeln, v., рътескѣ, дндопонezѣ (о фатъ).

Aufſchnitt, m., тъіетъръ, сфъшіетъръ; — vom Brote, фълі de пъне, кодрл, адікъ партеа че се таіе зптеіѣ dintr'o пъне.

Aufſchnüffeln, v., adзрпскѣ.

Aufſchnüren, v., легѣ, стрінгѣ кѣ сфóръ, кѣ тъіетапѣ; deслегѣ, deстрзпгѣ.

Aufſchobern, v., къдескѣ, стогзрѣ, клі, жіpezі.

Aufſchocken, v., клъіескѣ, апшezѣ дн клі.

Aufſchöpfen, v., скотѣ кѣ о лінгъръ, кѣ о кофъ.

Aufſchößling, m., прзпкълецѣ, тъіецоіѣ, каре креште ръпede.

Aufſchrauben, v., дпшзрзпѣ; deшзрзпѣ.

Aufſchrecken, v., спъріѣ, спъімънтѣ, дештептѣ спъімънтъndѣ.

Aufſchreiben, v., іаѣ дн скрісѣ, скріѣ, дпcemnѣ, adnotѣ.

Aufſchreiber, m., скріторіѣ, дпcemнзторіѣ.

Aufſchreien, v., сверѣ, стрігѣ, цінѣ, дештептѣ пріn цінете.

Aufſchrift, f., дпскріцізне; (пе скрісорі) тітълътъръ, adpecъ, сзпраскріптъръ.

Aufſchroten, v., ротоголескѣ, къліъческѣ (зпѣ васѣ, о ізте); трагѣ дн сасѣ; — таіѣ (ла фазрі); podѣ (вітеле).

Aufſchrunden, v., крепѣ (пелеа пе

фацъ орĭ пе мънъ, пъмънтъл de кълдъръ).
Aufschub, m., амънаре, амънътъръ, ѧнтърzіїере, ѧнделънгаре; терminъ; съсвincіъне; die Sache leidet keinen —, лъкръл нъ съфере нічĭ о амънаре.
Aufschüppen, v., іаъ, pidікъ къ лопата.
Aufschüren, v., аціцъ (фокъл).
Aufschurzen, v., ръсфръпгъ, съффълкъ, съффлікъ (шърцъ, пóле).
Aufschurzung, f., съффълкътъръ, съффлікътъръ.
Aufschüsseln, v., пънъ ѧн бліde, ѧн фарфъріĭ; óспътъ.
Aufschütteln, v., скътъръ, сватъ; ѧнфоїъ (аштерпътъл).
Aufschütten, v., върсъ, аррънкъ (ѧн гръпарїъ, ѧн маґazinъ).
Aufschwämmen, v., ѧнфлъ, ѧнфоїъ (бърете, спонгіъ); молескъ.
Aufschwämmung, f., ѧнфоіетъръ.
Aufschwänzen, v., ѧнторкъ кòda (калълъĭ).
Aufschwärzen, v., ре'ннегрескъ, ѧннегрескъ de noъ.
Aufschwatzen, v., ѧндъплекъ къ ворбе фрътóсе.
Aufschweben, v., плътескъ ѧн аеръ.
Aufschweifen, v., в. Aufschwänzen.
Aufschwellen, v., ѧнфлъ; ѧнгрошъ, аккрескъ.
Aufschwellung, f., ѧнфлътъръ, ѧнгрошътъръ.
Aufschwimmen, v., нотъ пе deасъпра, съпранотъ.
Aufschwingen (sich), v., тъ палцъ, тъ аввънтъ, тъ палцъ ѧн сборъ.
Aufschwingung, } сборъ, аввънтъ;
Aufschwung, } салтъ.
Aufsehen ші Aufschauen, v., прівескъ, каътъ ѧн съсъ, ѧнпалцъ окіĭ; съправеґіезъ.
Aufsehen, n., machen, батъ ла окĭ, трагъ лъареа-аminте, факъ сгомотъ, въіетъ, парадъ.
Aufseher, m., съправеґіторїъ, інспетторъ.
Aufseherin, f., інспетторіцъ; інспеттоpéсъ.
Aufseigen, v., стерпескъ (о вакъ, о óіе).
Aufsein, v., сънтъ скълатъ, pidікатъ din аштерпътъ.
Aufsetzen, v., пънъ deасъпра, пънъ пе чева, съпрапънъ, ашшезъ; ѧнцепенескъ; компънъ сéъ мĭ аштерпъ ideіле пе хъртіъ; ѧнкалекъ; die Brille —, ѧмĭ пънъ окіларіĭ; den Hut —, ѧмĭ коперїъ капъл, пънъ пълъріа ѧн капъ; die Kegel —, ашшезъ попічеле (къглеле); ein Stockwerk —, ѧнпалцъ ънъ катъ (етаціъ) ла о касъ; ein Frauenzimmer —, пънъ копчъ, аккопчезъ о фемеіъ; den Kopf —, пънъ капъл, ѧмĭ даъ капъл; eine Rechnung —, факъ о сокотéлъ, ънъ коптъ; Gut und Blut —, пънъ ѧн перікъл аверea ші віаца; die Speisen —, addъкъ бъкателе пе масъ; sich —, ѧнкалекъ.
Aufsetzer, m., ашшезъторїъ, пънъторїъ.
Aufsetzung, f., пъсетъръ, пълцътъръ, ашшезътъръ.
Aufseufzen, v., офтезъ, съспінъ.
Aufsicht, f., прівеґіере, інспецціъне, dіpепціъне; unter der — seiner Lehrer, съпт окіĭ ѧнвъцъторілор съĭ.
Aufsieden, v., факъ съ фéрбъ; реферbъ, даъ ѧн клокотъ.
Aufsiegen, v., deскідъ, рънъ сіцілъл; — пънъ сіцілъл (печетеа).
Aufsitz, m., ѧнкълекътъръ.
Aufsitzen, v., шедъ deасъпра, стаъ ѧн пічóре; прівегезъ; ѧнкалекъ; dieses Pferd läßt nicht gut —, ачестъ калъ е греъ de ѧнкълекатъ; das Schiff —, naia dede ѧн секъ, naia стете пе о банкъ de пъсіпъ; er ist mir aufgesessen, еъ ѧл ѧншелаїъ.
Aufsitzstange, f., пръжінъ, пертікъ de шезътъ (гъіпеле пóптеа).
Aufspähen, v., пъndескъ, спіонескъ, ѧнчеркъ а deскопері.
Aufspalten, v., deспікъ.
Aufspannen, v., ѧнтіndъ, deстіndъ, десфъшъръ; — аскълтъ къ лъареаminте; die Segel —, десфъшъръ вълъріле.
Aufsparen, v., пъстрезъ, кръцъ.

Digitized by Google

Aufspeichern, v., adȣnȣ ла грънарїȣ; ашшезȣ пе аріъ; ѫmmarazinezȣ.
Aufspeilern, v., dестindȣ пе цеpȣшї.
Aufspeisen, v., demъnкȣ, mъnкȣ тотȣ.
Aufsperren, v., deскȣїȣ, deскidȣ; die Augen —, сгъіескȣ окії; das Maul —, стаȣ кȣ гȣра къскатъ, съптȣ о къскътȣръ.
Aufsperrung, f., deскісетȣръ, deскȣіетȣръ, къскътȣръ.
Aufspielen, v., жокȣ, adікъ къптȣ пе ȣnȣ інстрȣмъптȣ.
Aufspießen, v., ѫпцепȣ, іаȣ ѫп сȣсȣ кȣ фȣрка, кȣ фрігареа, кȣ савіа.
Aufspindeln, v., deпъnȣ.
Aufspinnen, v., деторкȣ, торкȣ тотȣ, ѫmї ръпескȣ deцетеле торкъndȣ.
Aufspleißen, в. Aufspalten.
Aufspreizen, v., ръскърȣ, ръскірȣ (пічóреле); ѫпкордȣ, ѫптindȣ.
Aufsprengen, v., спаргȣ, рȣпȣ, deскidȣ кȣ форца; стрікȣ, факȣ съ саръ.
Aufsprengung, f., спърсетȣръ, рȣпътȣръ.
Aufsprießen, v., ръсарȣ; ѫпколцескȣ.
Aufspringen, v., салтȣ, сарȣ ѫп сȣсȣ, mъ ръпеdȣ ѫп сȣсȣ; mъ deскidȣ; крепȣ; das Schloß springt von selbst auf, ѫпкȣіетóреа се deскide de сіпешї; vor Freude —, салтȣ de бȣкȣріъ.
Aufspritzen, v., стропескȣ ѫп сȣсȣ, ѫmпрошкȣ.
Aufsprossen, v., mъ ескȣ, ръсарȣ, ѫпколцескȣ, mъ паскȣ.
Aufsprudeln, v., сарȣ, ѫmпрошкȣ, фербȣ, клокотескȣ; волборескȣ (din гȣръ); vor Zorn —, mъ ѫпфербъптȣ de mъпіъ.
Aufsprung, m., сърітȣръ, сълтътȣръ; тръсърітȣръ; плеспітȣръ, крепътȣръ.
Aufspulen, v., deпъnȣ пе цéвъ орї пе mосорȣ.
Aufspülen, v., клътескȣ, спълȣ.
Aufspunden, v., dестȣпȣ, скотȣ dопȣл.
Aufspüren, в. Aufspähen.
Aufstaffiren, v., в. Staffiren.
Aufstallen, v., ѫпстаȣлȣ, пȣпȣ ла стаȣлȣ, ла граждȣ, пȣпȣ ла ѫпгръшатȣ.
Aufstampfen, v., ѫпdесȣ, ѫпцепопȣ, калкȣ; daȣ, ватȣ din пічóре.
Aufstämpfen, v., факȣ болdȣ, гътъліъ ла ȣnȣ акȣ.
Aufstand, m., ръскóлъ, револȣціȣne, dістȣрвіȣ; — in Masse, incȣррепціȣne.
Aufstapeln, v., клъdескȣ, ашшезȣ (лемне).
Aufstapelung, f., клъdітȣръ.
Aufstarren, v., аффігȣ, аццінтȣ окії спре черȣ.
Aufstäuben, v., спȣлберȣ.
Aufstäubern, v., в. Aufstüben.
Aufstauchen, v. (ла фаȣрї) тȣртескȣ, ферȣл спре а се фаче maї скȣртȣ ші maї гросȣ; —, ръспінгȣ (кȣрсȣл ȣnȣї рѫȣ).
Aufstechen, v., ѫmпȣнгȣ, deпȣнгȣ, deфігȣ, ѫпфігȣ, ѫпцепȣ, спаргȣ; — (ѫп mapin.) mергȣ апрóпе de въптȣ.
Aufstecken, v., прindȣ, аффігȣ, аninȣ кȣ болdȣрї, кȣ аче; ѫmплъптȣ, ѫпфігȣ; ein Kleid —, pidікȣ, ръсфръпгȣ ȣп вестmъптȣ; ein Licht —, пȣпȣ лȣminареа ѫп каndелабрȣ; eine Flagge —, ѫmплъптȣ, арборезȣ о бandіеръ.
Aufstehen, v., стаȣ deскісȣ; mъ сколȣ, mъ палцȣ; mъ ръсколȣ, револтȣ; die Thür —, ȣшеа е deскісъ; der Kranke —, болнавȣл се скóлъ,
Aufsteifen, v., ѫптърескȣ, вѫртошезȣ.
Aufsteigen, v., mъ сȣїȣ, mъ ȣркȣ; mъ сколȣ, mъ pidікȣ; die Speisen steigen mir auf, ръгъїȣ de mъпкаре; ein Gewitter —, се аппропіе о фȣртȣпъ, о тімпестате; ein Gedanke —, ѫmї віне о idéъ; die Sonne —, сóреле ръсаре.
Aufsteigung, f., скȣларе, скȣлътȣръ; ѫппълцаре.
Aufstellen, v., пȣпȣ dрептȣ, ашшезȣ ѫп сȣсȣ; pidікȣ; коллокȣ; Beispiele —, продȣкȣ ессемпле; die Bücher —, ашшезȣ кърціле; ein Denkmal —, ашшезȣ ȣnȣ monȣmъптȣ; Grundsätze —, deфігȣ прінчіпії; eine Falle —, пȣпȣ, ѫптindȣ кȣрсъ.
Aufstellen, n., Aufstellung, f., стъ-

Digitized by Google

лацiѣ (dела стаѣ); продѫпцiѫне, продѫсетѫръ; коллокътѫръ.
Aufstemmen, v., рézъмѣ.
Aufstempeln, v., тiмбрезѣ, пѫнѣ тiмбрѫ (стéмпѣ).
Aufsteppen, v., прindѣ косънd кѫ гъѫреле.
Aufstieben, v., в. Aufstäuben.
Aufstiegen, v., ѧнтърѫтѣ, iррiтѣ.
Aufstöbern, v., скочорѣ, афлѫ.
Aufstöpseln, v., decdопѣ.
Aufstoß, m., плънсóре; ѧнчеркаре de бóлъ; плекътѫръ.
Aufstoßen, v., deскidѣ ѧмпiнгънd; ѧнiептѣ; ръпedѣ, аррѫнкѣ; ловескѣ (кѫ пiчорѫл); ръгъiѫ; мъ оцетескѣ; sich den Kopf —, daѣ кѫ капѫл ѧн чева; das Schiff — auf einen Felsen, naia се ръпede ѧнтр'о стѫнкъ; das Bier —, береа се ѧнфлъ.
Aufstößig, a. ші ad., оцетiтѣ, ѧннъкрiтѣ; стрiкатѣ; пълiтѣ de бóлъ, оцерiтѣ (zaiфѣ); der Wein ist —, вiнѫл é оцетiтѣ, аре аччептѣ.
Aufsträuben, v., мъ pidiкѣ, мъ ѧнiептѣ, мъ аррѫнкѣ ѧн сѫсѣ.
Aufstreben, v., мъ ѧнчеркѣ, мъ ѧнкордѣ, мъ сiлéскѣ ѧн сѫсѣ.
Aufstreben, n., Aufstrebung, f., ѧнчеркаре, ѧнкордъцiѫне, сiлiнцъ.
Aufstrecken, v., ѧнтindѣ ѧн сѫсѣ.
Aufstreichen, v., ѧнтindѣ, dестindѣ; колорезѣ; — Butter auf's Brot, ѧнтindѣ, ѫнгѣ ѫнтѣ пе пъне.
Aufstreifen, v., ръсѫфлiкѣ, ръсфрънгѣ; штергѣ, аттiнгѣ, padѣ.
Aufstreuen, v., пресарѣ, ръспънdескѣ.
Aufstrich, m., тръсътѫръ, тръсѫръ (кѫ аркѫл пе вióръ).
Aufstricken, v., ѧнтindѣ, ръсфрънгѣ, pidiкѣ, аттiнгѣ (пъмънтѫл кѫ пóлеле).
Aufstricken, v., терminѣ кѫ ѧмплетiтѫл (колцѫнї).
Aufstülpen, v., ресфрънгѣ, ре'нторкѣ; коперiѫ (кѫ капакѣ).
Aufstürmen, v., форцезѣ, ассалтѣ, deскidѣ кѫ пѫтереа, кѫ вѫiетѣ.
Aufstürzen, v., аррѫнкѣ, пѫнѣ капакѫл, мъ ръпedѣ, каdѣ пе чева.
Aufstutzen, v., гътескѣ, ажжѫстезѣ, ѧмпоцонезѣ.
Aufstützen, v., рézimѣ, проптескѣ.
Aufsuchen, v., каѫтѣ, черкѣ, черчетезѣ.
Aufsuchung, f., къѫтаре, черчетаре.
Aufsummen, v., сворѣ сбърнъindѣ; sich —, крескѣ ѧн сѫмъ, аккрескѣ, мъ adaorѣ.
Auftafeln, v., в. Auftischen.
Auftackeln, v., (ла марiн.) армезѣ, гътескѣ кѫ фѫнiетѣ.
Auftakt, (ѧн мѫсiкъ) контрабътѫтъ.
Auftassen, v., adѫнѣ, клъdескѣ пе арiъ.
Auftauchen, v., реаппарѣ din апъ, есѣ пе сѫпрафаца апеї, мъ deскѫфѫndѣ.
Auftaumeln, v., мъ сколѣ сомнѫросѣ; мъ dесметiческѣ.
Aufthauen, v., се dесгiацъ.
Aufthun, v,, deскidѣ; der Himmel thut sich auf, черѫл се лѫminъ; seine Schande —, ѧмї daѣ пе фацъ рѫшinea.
Aufthürmen, v., pidiкѣ, ѧннаlцѣ кътѣ ѫнѣ тѫрнѣ; гръмъdескѣ, аммассезѣ.
Auftischen, v., пѫнѣ пе масъ; оспетѣ, траттезѣ.
Auftrag, m., коммiсiѫне, ѧнсърчiнаре, орdinѣ; Aufträge ertheilen, daѣ коммiсiѫнї.
Auftragen, v., ѧнсарчiнѣ, daѣ коммiсiѫне, daѣ орdinѣ; die Farben —, колорезѣ, daѣ колорї; Speisen —, пѫнѣ бѫкателе пе масъ.
Auftrapfeln, v., тропъiѫ, факѣ тропотѣ.
Aufträufeln, v., каdѣ ѧн пiкътѫре, dекаdѣ.
Auftreffen, v., ѧнтълнескѣ, нiмерескѣ; аттiнгѣ.
Auftreiben, v., ѧмпiнгѣ ѧн сѫсѣ, мънѣ аванѣ; скорнескѣ (въпатѫл); черкѣ, афлѫ; ѧнфлѫ; das Bier treibt den Leib auf, береа ѧнфлъ пънтечеле; Geld —, каѫтѣ, прокѫрѣ банї.
Auftrennen, v., deскосѣ, dесфакѣ.
Auftreten, v., калкѣ кѫ пiчорѫл; сфармѣ кълкъndѣ; мъ сколѣ, наiнтѣ, iнтрѫ пе счепъ, аппарѣ; мъ пре-

сънтъ; gegen einen —, мъ сколъ асупра кыва; leicht —, мерѣ ан дечете; mit etwas —, проастъ чева; als Zeuge —, стаѣ ка марторъ; auf der Kanzel —, есѣ, апарѣ пе амвонѣ.

Auftrift, m., кърарe сире о іежътоаръ; ярътаръ ле тѣмпъ.

Auftritt, m., трѣптъ, скаръ ан каса; скара унеі парете; очепъ, дивоцішаре, інтраѣ, пресіацъ; das war ein schöner —, ачѣста ера о очепъ фрѣмоасъ.

Auftrocknen, v., секѣ, десекѣ, ускѣ; штерѣ (дакрѣме); die Kuh ist aufgetrocknet, вака ан церкъ.

Auftrommeln, v., дештептѣ ка тоба.

Auftröpfeln, v., в. Aufträufeln.

Auftrumpfen, v., (ан жокѣ де кърці) даѣ адатѣ, батѣ ка коза.

Auftuschen, v., реколорезѣ ка тушѣ.

Aufwachen, v., мъ дештептѣ.

Aufwachsen, v., крескѣ, скрескѣ, мъ факѣ маре.

Aufwägen, v., кынтъпескѣ, кынтърескѣ.

Aufwallen, v., колкыѣ, клокотѣ, сервѣ, есферѣ.

Aufwallung, v., колкытъръ, клокотѣ; — des Zornes, колкытъръ, клокотѣ де мъніе, стръпортѣ де мъніе.

Aufwalzen, v., ротескѣ, ролезѣ, ротулезѣ, въльческѣ ан сѣсѣ.

Aufwand, m., спесе, костѣ; ліксѣ; er macht großen —, пе ель ан костѣ мултѣ.

Aufwandeln, v., pidikѣ потіріа (ла католічі).

Aufwärmen, v., ре'нкълзескѣ; ре'новіескѣ, редештептѣ (о чѣртъ).

Aufwartegeld, n., сіманіе де сервіторіѣ.

Aufwarten, v., сервескѣ, кортепескѣ, факѣ вісіте; факѣ реверінцъ, арътѣ респектъ; деферіѣ отаціѣ; Ihnen aufzuwarten, съптѣ сире сервіціѣ Дтале; einer Dame —, факѣ кърте унеі даме; ich werde Ihnen morgen —, мъне ан воіѣ фаче Дтале вісіте, мъне ле воіѣ кърпені; darf ich Ihnen mit diesem Strauße —? ан поче офері ачестъ букетъ? einem mit etwas —, óспътъ пе чінева ка чева; den Gästen —, сервескѣ óспецілор.

Aufwärter, m., сервѣ, сервіторѣ, въіатѣ, фечорѣ, кънъріерѣ.

Aufwärterin, f., сервітóре, фатѣ, кънъріеръ.

Aufwärts, ad., ан сусѣ; — gebogen, ре'нковоіетѣ, реаркатѣ.

Aufwartung, f., сервіцѣ; гріжѣ, кълътаре, пазъ; вісіте; респектѣ, отаціѣ.

Aufwaschen, v., спълѣ, деспълѣ, лѣ; кърцѣ; alle Seife —, консумѣ съпунъа спълънд; sich die Hände —, ан скорцеѣ мъпеле спълънд.

Aufwäscherin, f., спълътóре.

Aufwaschfaß, n., васѣ де спълатѣ.

Aufwaschwasser, n., апъ де спълатѣ, спълъторе.

Aufweben, v., десцесѣ; терминѣ цесетора.

Aufwechsel, m., скімвѣ, аджотаціѣ; в. Aufgeld.

Aufwechseln, v., стрінгѣ банії din кърсѣ.

Aufwecken, v., дештептѣ, трезескѣ.

Aufwehen, v., сѣфлѣ, пальѣ сѣфлънд (вънтъ), спулверѣ.

Aufweichen, v., moіѣ, ammoіѣ, унѣ de-a-moіѣ; топескѣ; дескълескѣ; дескидѣ, дестуіѣ мбіндѣ; der Regen hat Alles aufgeweicht, плоіа дефундъ пътъпътъ; die Farben —, топескѣ колоріле; den Stahl —, дескълескѣ, іаѣ кълéла оцелълуі прін фокѣ, лъсъндуа съ се ръчéскъ ан пічетѣ.

Aufweichen, n., Aufweichung, f., ammoіетъръ, топітъръ, топéлъ; кълітъръ.

Aufweifen, v., ръскеіѣ.

Aufweisen, v., арътѣ, продунѣ, скотѣ ла ведере, пресінтѣ; er hat nichts aufzuweisen, елѣ ну аре німікѣ пентръ а са легітімаре; ein Zeugniß —, продукѣ унѣ аттестатѣ.

Aufweisung, f., арътаре, продукціуне, пресінтъціуне.

Digitized by Google

Aufweißen, v., реалвескѫ, ре'пълвескѫ, върѫіескѫ, споіескѫ din noѫ.
Aufwenden, v., ѧнтревѫіѫ, апплекѫ; Kosten —, факѫ спесе.
Aufwerfen, v., аррѫпкѫ, проіептѫ ѧн сѫсѫ; ѧнторкѫ, ръсфрънгѫ (вѫze), sich eine Frage —, пропѫпѫ о ѧнтревъцiѫне; das Maul —, аггрінцezѫ din гѫръ; sich zum Vertheidiger —, мъ сколѫ de апъръторіѫ.
Aufwerfen, n., Aufwerfung, f., аррѫпкътѫръ, ѧніептътѫръ; — eines Grabes, съпътѫра ѫнеї гро̀не; — einer Frage, пропѫсецiѫнеа ѫнеї ѧнтревъцiѫнї.
Aufwichsen, v., черѫіескѫ; — факѫ вобанче, факѫ тратте кѫ спесе марї; den Schnurrbart —, ѫнгѫ, петezескѫ мѫстацеле.
Aufwickeln, v., депънѫ; ѧнвълїѫ, adвълїѫ; — десвълїѫ, десфъшѫ.
Aufwickelung, f., депънътѫръ, adвълітѫръ; — десвълітѫръ, десфъшътѫръ.
Aufwiegeln, v., ѧнтецескѫ, аџітѫ, аццiцѫ, ѧнтърѫтѫ; револтѫ.
Aufwiegen, v., pidікѫ ѧнчетѫ; кѫмпънескѫ, къптърескѫ.
Aufwiegler, m., ѧнтецiторїѫ; тѫрбѫръторїѫ de лініште; аџітъторїѫ.
Aufwindeln, v., десфъшѫ.
Aufwinden, v., депънѫ кѫ въртежѫл, трагѫ ѧн сѫсѫ кѫ арканѫл; ѧнвъртѫ, ѧнколъческѫ, ассѫческѫ, ѧмплетіческѫ, ѧнковоїѫ (ка шерпеле); есѫ пе деасѫпра; den Anker —, pidікѫ, скотѫ анкіра; ein Schiff —, трагѫ о наіе пе ѫскатѫ.
Aufwindung, f., сѫчітѫръ, ѧнвъртітѫръ, колъчітѫръ, ковоіетѫръ.
Aufwirbeln, v., волбѫрezѫ, ѧнпалцѫ ѧн волбѫръ; сѫческѫ въртежѫл; deскidѫ (фере́стра).
Aufwirken, v., десплетескѫ, десѫрzескѫ; (ла въпъторї) дехокѫ, девокѫ, deскidѫ въпатѫл; (ла пънерї) даѫ алѫатѫлѫї форма, ѧмплетескѫ колакѫл.
Aufwirren, v., десместекѫ; десметіческѫ, дѫмерескѫ.
Aufwittern, v., адѫрмекѫ.
Aufwogen, v., мъ палцѫ ѧн валѫрї.
Aufwölben, v., волтескѫ.
Aufwühlen, v., скѫрмѫ, скормонескѫ, рѫмѫ, скотѫ скѫрмъndѫ, съпъndѫ; — ръсватѫ, стръватѫ.
Aufwurf, m., скѫрмътѫръ, аррѫпкътѫръ de църѫпъ.
Aufzählen, v., пѫмърѫ, епѫмерѫ, компѫтѫ; einem fünfzig Prügel —, ѧмпарцѫ кѫіва чінчїzечї веце; meine Gründe —, ѧмї епѫмърѫ, ѧмї пропѫпѫ темеіѫріле.
Aufzählung, f., пѫмърътѫръ, компѫтѫ, дѐтаїѫ.
Aufzaubern, v., deскѫїѫ прін фармече; addѫкѫ прін фармече.
Aufzäumen, v., пѫпѫ фръѫл.
Aufzechen, v., консѫмѫ банкетъndѫ.
Aufzehren, v., консѫмѫ мерindea, стареа.
Aufzeichnen, v., ѧнсемпѫ, ѧнскріѫ; adnотѫ; марчезѫ.
Aufzeichnung, f., adnотъцiѫне.
Aufzeigen, v., в. Aufweisen.
Aufzerren, v., трагѫ ѧн сілъ.
Aufziehen, v., трагѫ ѧн сѫсѫ, deскidѫ тръгъndѫ; pidікѫ, ѧнпалцѫ; (ла пънzарї) ѫрzескѫ; ѧнтіndѫ (ко̀рда); — крескѫ, edѫкѫ; ein Gewehr —, трагѫ о пѫшкъ; den Vorhang —, pidікѫ кортіна (пердéоа); einen Teich —, скѫргѫ о валтъ; Seiten —, ѧнтіndѫ ко̀рде; die Segel —, трагѫ велѫріле; einen Ducaten —, кѫмпънескѫ ѫнѫ галвінѫ; eine Dame zum Tanze —, ѧнвітѫ о дамъ ла данцѫ; gelindere Saiten —, ворвескѫ, мъ портѫ маї домолѫ; es zieht ein Gewitter auf, се аппропіе о фѫртѫпъ, о тімпестате; die Wache zieht auf, кѫстодіа віне, солдацїї вінѫ ла кѫстодіа.
Aufzieherei, f., бажокѫръ, бътаїъ de жокѫ; мокъріъ; глѫмъ.
Aufziehung, f., ѫрzітѫръ, ѧнкордътѫръ.
Aufziehtau, m., (ла марін.) фѫне de трасѫ ѧн сѫс.
Aufzieren, v., гътескѫ, кітескѫ, ѧмпоцонezѫ, орнezѫ.
Aufzug, m., трацере, тръсътѫръ ѧн

cuc, сѣгътъръ; — парадѣ, потпъ, процесіѧне (алаіѕ); тръсъръ, екіпаџіѕ; — ѕрzéлъ; — (ла театрѣ) актѣ; — кавалкадѣ, адікъ алергътъръ, парадѣ кѣ каі.

Aufzupfen, v., стѧлгѣ; десфакѣ ѧнѣ подѣ.

Aufzwängen, v., дескідѣ кѣ форџа; einen Hut —, ѧndecѣ о пълъріѣ кѣ пътерea.

Aufzwecken, v., рpіndѣ, ѧпџепепеокѣ кѣ џіпте.

Aufzwicken, v., в. Aufzwecken.

Aufzwingen, v., конструпгѣ, форџezѣ, сіlескѣ.

Augapfel, m., ѧѕmina окіѧлі, пѧпіла, гловѧа окіѧлі.

Auge, n., окіѕ; (фігъратѣ) въzѣтъ; прівіпџъ; пѧптѣ; — тѧгърѣ, влъстарѣ; алтоіѕ; mit bloßem —, кѣ окіѧа пеарматѣ; mit offenem —, кѣ окіі дескіші; mit geſchloſſenem —, кѣ окіі ѧпкіші; geh' mir aus den Augen, каръте din окіі meі; unter vier Augen, ѧптре патрѣ окі; der Schalk ſieht ihm aus den Augen, окіі лѣі спѧпѣ кѣ есте ѧнѣ ѧпшелъторіѕ; es ſpringt in die Augen, лѣкреа é ѧпведератѣ; haſt du keine Augen? кѣm de пѧ vezі? es ſchwebt mir ſtets vor die —, тотъdéѧna ѧmі стѣ nainтea окіlор; die — gehen mir über, окіі mi ce ѧmплѧ de лакръті; mit den — winken, трагѣ dіџ окі, даѣ семпѣ кѣ окіі; einem die — zudrücken, стаѣ фаџъ ла mòртea кѣіва; die — weiden, паскѣ, десъѣ окіі; der Weinſtock treibt —, vіїа ѧmпѧгъреште; ich bin ihm ein Dorn im —, ел пòртъ ѧръ мare асѧпръті; eine Krähe hackt der andern die — nicht aus, корвѣ ла корвѣ пѧ'шї скòте окіі; das paßt wie die Fauſt auf's —, dòъ пічòре 'пtр'ѧп къцѧпѣ; mit unverwandten — anſehen, аффігѣ окіі асѧпръ; unter die — ſagen, спѧпѣ ѧп фаџъ; aus den — verlieren, пердѣ dinведере; ein ſcharfes — haben, амѣ окі пътрѧпzеторі; große — machen, ѧпхолѣ, каскѣ окіі; böſe — haben, амѣ окі рѣі, deокіѕ.

Augelchen, n., окішорѣ.

Augeln, v., алтзіескѣ ѧп окіѕ, адікъ іаѣ окіѕ de алтоіѕ din ратѣръ шї о пѧпѣ ѧптре кòжа ші лептѣа алтѣі помѣ, ѧпокіezѣ; mit einander —, окіескѣ пе фѣрішѣ, арѧпкѣ къътътъръ фѣртівъ.

Augen, v., (ла вънъторі) der Windhund augt den Haſen, огарѣа въреште пе іепѣре.

Augenachat, m., ахатѣ окіосѣ, ахатѣ capdonѣ (о пéтръ вѣртòсъ).

Augenader, f., вънъ окіѧларе.

Augenähnlich, a. ші ad., окіѧформѣ, ѧп форта окіѧлі.

Augenarzt, m., окіѧлістѣ.

Augenarzнei, f., mediчінъ de окі, колліріѣ, ретezіѕ офталмікѣ.

Augenbad, n., баіъ de окі, баіъ офталмікъ.

Augenbader, m., васінѣ, васѣ de баіа окіlор.

Augenbalſam, m., балсамѣ de окі.

Augenbeſchreibung, f., офталмографіѣ, окіографіѣ.

Augenbinde, f., легътъръ de окі.

Augenblick, m., кліпъ, кліпéлъ de окіѕ, къътътъръ ізте; кліпітъ, момѧптѣ; alle Augenblicke, пе'пчетатѣ, пекѣртатѣ, пе тòтъ кліпіта; in einem —, ѧптр'о кліпітъ, ѧптр'ѧпѣ момѧптѣ, кътѣ баџі ѧп пълті.

Augenblicklich, ad., ѧпdатъ, ѧптр'о кліпъ, момѧптапѣ.

Augenbogen, m., аркѣа окіѧлі.

Augenbraue, Augenbraune, f., спрінчéпъ.

Augenbutter, f., ѧрdòре.

Augencur, f., кѣра de окі.

Augenbiener, m., лінгаріѣ, пъгѣліторіѣ.

Augenbienerei, f., Augenbienſt, m., фъцърічъ, іпокрісіѣ, компъчінџъ фалсъ.

Augenbrüſe, f., гіndѣра окіѧлі.

Augenentzündung, f., ѧпфлъкърътъръ de окі, офталміѣ.

Augenfell, n., (ѧп хірѣрц.) алвéџъ, катарактъ.

Digitized by Google

Augenfeuchtigkeit, f., змеѕéла окілор.
Augenfiſtel, в. Thränenfiſtel.
Augenfleck, m., пятъ дп окіѕ (ла оmă, ла кal).
Augenfluß, m., скѕрсѕръ de окі.
Augengeſchwulſt, f., еmіреа окілѕі din пѕсеціпеа са (дп хір.) екѕофталміѣ.
Augengeſchwür, n., ѕрчорă ла окі, кънd се нóче се пътеште еціхоце.
Augenglaß, n., окіларіѕ, окіларіѕ, окіанă.
Augengrube, f., скѕофѕндътѕръ de окі (ла кal, ѕпеорі ші ла òmenі).
Augenhäutchen, n., пелкѣца, пеліца, метврапа, тѕніка окілѕі.
Augenhöhle, f., гѣвапѕа окілѕі, гѣѕпа, гѣѕпътѕра, орвіта окілѕі.
Augenkammer, f., (anatom.), кътара окілѕі, челе дòѣ гѣѕпътѕре плпе de змеzéѣ, каре кѕmінекѣ дпгребпѣ прін лѕmina окілѕі.
Augenklappe, f., в. Scheuleder.
Augenknochen, в. Backenknochen.
Augenknorpel, m., (anatom.) тарсă, партеа de сѕс а окілѕі.
Augenknoten, m., гіпдѕрі, поdѕрі лінтекѕлярі.
Augenkrankheit, f., вòлъ, dѕрере de окі, вòлъ офталмікъ.
Augenkrebs, m., гапгрепѣ, ракă, канчерă de окі.
Augenkreis, m., черкѕл окілѕі.
Augenleder, n., окіеларіѣ, перdеа de пеле (ла кal).
Augenlicht, n., лѕmina окілор, вѣză, ведере.
Augenlid, Augenlied, n., плеопъ.
Augenliederbrand, m., дпфлъкърътѕръ, кървапе, аптракс de плеопе.
Augenliedervorfall, m., (хір.) къzътѕра плеопелор.
Augenluſt, f., плъчерея, пофта, десфрѣѕл окілор.
Augenmaß, n., окіетѕръ, мѣсѕръ din окі; пасф dem Augenmaße, ла ведере, ла пърере.
Augenmerk, n., скопă, ціптъ, окіре.
Augenmittel, n., ремеziă офталмікă, колірій.
Augenmuskel, f., тѕшкілѕ окілѕі.
Augennagel, m., кіѣ de окі (вòлъ).
Augennerv, m., перѕал окілѕі.
Augennicht, n., оксідă de zinкă че ръпъпе пе кошѕл кѕнторілѕі de топітă, сподъ, тѕтеа.
Augenpappel, f., ѕпă соіѕ de палъ.
Augenpaar, n., пъреке de окі, окі.
Augenperpendikel, m., (дп фісік) катетѕл окілѕі.
Augenpulver, n., пѕлвере офталмікъ, пѕлвере de окі; das iſt wahres —, скрісòреа ачéста стрікъ окіі.
Augenpunkt, m., пѕнктă de ведере.
Augenreiz, m., мъпкъріме, аціпътѕръ, ірріtъціѕне de окі.
Augenring, m., черкă къпътă, рапътѕръ дмпреціѕр de окі; в. Augenbogen.
Augenrinnen, n., лъкрѣмътѕръ пеънчетатъ, епіфорă (дп med.)
Augenröthe, f., (дп med.) рошаць de окі, ксерофталміа, о dѕрере зскатъ кѣ мъпкъріме ші зстъріме, фъръ дпфлътѕръ.
Augenſalbe, f., ѕпсòре de окі, колірій.
Augenſchale, в. Augenbader.
Augenſchein, m., ведере, апгъріпць, пърере; das ſieht der —, é лъкрѣ кіарă, вате ла окі; etwas in — nehmen, черчетезă, есcамінă, іаă дп сокотіпць, дп конcідерѣціѕне; nach dem — urtheilen, жѕdекă dѣпъ апгъріпць.
Augenſcheinlich, a. ші ad., ведератă, кіарă, евединте.
Augenſcheinlichkeit, f., евединць.
Augenſchießer, m., калѕл дракілѕі (о incепть дп іст. патр.)
Augenſchirm, m., ѕмвраріѣ de окі, апгърътòре, перdеа de окі.
Augenſchlagader, f., артеріѣ офталмікъ.
Augenſchleim, m., ѕрdòре; о medічіпă вълòсъ de окі.
Augenſchmalz, n., ѕрdòре.
Augenſchwäche, f., лъпцеzіmea, слъвічѕнеа окілор.
Augenſperre, f., дескізіѣ de окі (о вòлъ).
Augenſperrer, m., Augenſpiegel, m., ділъціторіѣ, оглiндъ de окі (ѕпă

Digitized by Google

ınstrumănt ca mediŭlor okĭ-lĭnt).
Augenſpiel, n., жокъ окілор.
Augenſprache, f., лімва, лімбацікъ окілор (прін семне).
Augenſproſſe, m., (ла вънът.) рамъръ че кремте de латъреа корпълъ ла червъ.
Augenſtaar, m., алвéцъ de окі, катарактъ.
Augenſtern, m., кътіна, стеліца окілъ, пъпіле.
Augentriefen, n., ърdорімe, кърозъръ мълтъ de ърdорі.
Augentroſt, m., сіхъръ, вървінцъ (о плантъ каре паінте се дътреквінца ла дърері de окі).
Augentroſtgras, n., пъіъдіъ.
Augenverdrehen, n., дъторсътъръ, дакръчітъръ de окі.
Augenvorfall, m., ешіреа окілор, ексофталміе.
Augenwaſſer, n., апъ-de-окі, апъ офталмікъ.
Augenweh, n., дърере de окі.
Augenweide, f., пъшчереа, десфътареа, пъскътъра, делічіа окілор.
Augenwimper, f., пéнъ, періі de пе леопе.
Augenwink, m., окіадъ, клінъ din окі; къштътъръ кокетъ.
Augenwinkel, m., вніръ, кôda окілъі.
Augenzahn, m., дінтеле окілъі.
Augenzeuge, m., марторь окілатъ, марторь възъторіе.
Augenzier, f., ерътоеца окілор; (ла вотан.) лімва вовілъ.
Äugig, a. ші ad., окіетъ, чеі че ерe окі; zweiäugig, къ доі окі, einäugig, орвъ de вnъ окі, вnъокіетъ.
Äuglein, n., окішорь.
Augment, n., адаосъ.
Augſt, m., съчерімъ.
Augur, (ла Romani) Авгърь, рапіе попескъ къ аттрівъ de профеціе.
Auguſt, m., Авгъстъ, пъше ітпоріе ші пътеле вnеі кне.
Auguſtapfel, m., мъръ верде, мъръ de Авгъстъ.
Auguſtbirn, f., пêръ оръзънъ, тімпіе.
Auguſthopfen, m., хмелъ оръзънъ.
Auguſtiner, m., Авгъстініанъ, ін ordінь монаştікъ, къзътърь de aï сф. Авгъстінъ.
Auguſtkirſche, f., вішінъ.
Auguſtpflaume, f., прънъ, перж оръзънъ.
Aühirſch, m., черв de къмпъ.
Aurecht, m., v. Angerrecht ші Triftgerechtigkeit.
Aurikel, n., врекіа врсъі, врекізмъ, кортъсъ (о плантъ).
Aurin, m., dinzъръ, ţinţiaнъ (о плантъ).
Auripigment, n., орпінь, аврінемънтъ, о компъсъръ de арсенікъ, пъчòсъ ші de алте матерії взлкаціче, дътребъіт ка вънсеа галвінъ.
Aurora, f., аврорь, ziорі, кънd се дпгънъ zioa къ нòптea.
Aurorafarbe, f. колòреа аврореі.
Aus, praep., din, d'інтре, деля, dec; dic, дп компъсъцъіі десémтъ скòтере, стръdape, дndeплініре, ешіре, перчедере, префачере ші а., каре се вор ръспіка маі акъратъ дп ессемпле, кът: er iſt — Paris, ел есте din Паріс; — Erfahrung, din сперіінцъ; — Neugierde, din кріосітате; — allen Kräften, din ръспътері, din тòте пътеріле; Jahr — Jahr ein, din анъ дn анъ; einer — unſerer Mitte, вnъл dintре noі; er kommt — dem Theater, ел вine деля театрь; er macht ſich — dieſem Fall нічіть, дапсъмъ пъ'і пасъ німікъ de каzъ ачеста; es iſt — mit ihm, е наче de ел, есте омъ нердътъ; er weiß weder — noch ein, ел пъ'і маі дъ de къпъцъ, ел пъ штіе de че съ се апвче; das Glas iſt —, пъхаръл се дешертъ; der Wein iſt —, вінъл се вез; das Licht iſt —, лъмina се стінсе; — einer Mücke einen Elephanten machen, фаче dintр'вnъ цънцарь вnъ арътъварь.
Ausbacken, v., скотъ къ врътърь, десгроnъ врънdъ, терміnъ къ врътъ.

Ausädern, v., скотъ, трагъ вine, decвinezъ.

Ausantworten, v., в. Ausliefern, Ueberantworten.

Ausarbeiten, v., лъкръ, прелъкръ, дndeплinескъ лъкраreа; комплnъ; комплinескъ, deплinескъ; прегътескъ; terminъ, дпчетъ къ лъкратъл; aus der Tiefe —, скотъ din пътънтъ; einen Ochsen —, despoiъънъ вoъ.

Ausarbeitung, f., дndeплinipe, компliнitъръ; компъсецiзne; prodъптъ ал спiрitълъl, дпчеркърl literapie; скоцетъръ, съптъръ (din пе́тръ).

Ausarten, v., тъ корческъ, тъ бастардezъ, deцeперъ, пердъ вiца, coiъл.

Ausartung, f., корчiтъръ, въстърzime, deцeперъцiзne.

Ausästen, v., desрътърескъ, таiъ ратърele.

Ausathmen, v., ръсъфлъ, ръспirъ; даъ съфлетъл.

Ausathmung, f., ръсъфлътъръ, ръспirъцiзne.

Ausbacken, v., кокъ вine, кокъ deплinъ, скокъ; ръскокъ.

Ausbaden, v., скалdъ, лъ de ажънсъ; съ — müssen, даъ de dазпъ, пъцескъ ръъ, плътескъ скътпъ песокотiпца.

Ausbaggern, v., (ла mapin.) кърцъ, despолескъ (ънъ портъ).

Ausbähen, v. (mapin.) ъскъ о naie.

Ausbalgen, v., despoiъ, велескъ; дmпъ о пеле.

Ausballen, v., desфакъ, destenкiескъ, deбaллezъ.

Aufbannen, v., в. Verbannen.

Ausbau, m., кълditъръ, edifiчiъ terminatъ (съвършitъ).

Ausbauchen, v., (ла метал.) пъптеческъ, лъкръ дп zaфapъl, лъкра фiгъре pidikate.

Ausbauchung, f., пъптечiтъръ; дпфлътъръ; кълтъшiтъра ънеl коръвiї къ скъndъре пе din афаръ.

Ausbauen, v., terminъ къ кълditъл, дпчетъ de a zidi.

Ausbechern, v., дешертъ пъхарьл.

Ausbedingen, v., kondiцionezъ, плnъ kondiцiзne, пъстрezъ, ресервъ ънъ дpeптъ.

Ausbedingung, f., ресервъ, kondiцiзne.

Ausbeeren, v., desбовескъ, desгръпцezъ, скотъ бовiцеле орl гръпцеле (пасереа).

Ausbeichten, v., търтърiсескъ тоте пъкателе.

Ausbeinen, v., desосескъ, desфакъ тотъ карпеа de пе осъ.

Ausbeißen, v., тъшкъ, рънъ, скотъ къ dinцiї; sich einen Zahn —, дmi фрънгъ ънъ dinte тъшкънdъ.

Ausbeizen, v., скотъ къ апъ-таре, koppodъ (пете).

Ausbessern, v., dpeгъ, репаръ; рефакъ, репoieскъ; реставръ, реаккомodъ; петеческъ; eine Mauer —, репаръ, dpeгъ ънъ търъ; ein Gemälde —, репoieскъ ънъ тавлоъ; einen Rock —, петеческъ о хаiпъ; Spitzen —, dpeгъ dinтеле (спицърl).

Ausbesserer, m., dpeceторiъ, репъръторiъ, репoiторiъ, реставрътореъ.

Ausbesserung, f., dpecетъръ, репърътъръ, рефъкътъръ, репoiтъръ; реажъстътънтъ; реставрътъръ (мереметъ); петечiтъръ.

Ausbeten, v., terminъ рънъчънпеа.

Ausbeugen, v., тъ ферескъ, тъ даъ ла о парте, евitъ.

Ausbeugung, f., ферitъръ.

Ausbeulen, v., (ла фердлбарl) овлескъ, апплanezъ адъпкътъреле металълъl.

Ausbeute, f., къштigъ, профitъ, фолосъ (din мine), венitъ.

Ausbeuteln, v., черпъ; дешертъ ънъ сакъ; дешертъ плпга; es ist ganz ausgebeutelt, ia секатъ плпга, пото съфла дп плпгъ.

Ausbeuten, v., трагъ фолосъ, спекълezъ, къштigъ; есплоатezъ (францозismъ).

Ausbiegen, v., pe'ndoieскъ, pe'яковоiъ дп афаръ; дпкрецескъ ротъndъ; крестъ дп фортъ de аркъ; факъ локъ; деклinъ, тъ ферескъ.

Ausbieten, v., офферiъ, факъ, скотъ

Digitized by Google

de вънzare; deczikъ, decфakъ (o kipiъ).

Ausbietung, f., oффepтъ, oффepimънтъ, скоцетъръ ла вънzare; — deczicъръ, decфъкътъръ.

Ausbilden, v., фopmъ, фiгъpezъ; deплinescъ; кълтivъ; den Körper —, decволтъ трънзл; den Geiſt —, кълтivъ, фopmъ спipitъл.

Ausbildung, f., фopmъцiзne, кълтivъmънтъ, deплinetънтъ.

Ausbinden, v., declegъ.

Ausbitten, v., ſich —, porъ, черъ граціъ, черъ а се аккорда, а ті се da; ich bitte mir die Ehre aus, mit Ihnen zu ſpeiſen, мъ porъ съ amъ onóре de a прънzi къ domneata; das bitte ich mir aus, мъ porъ съ фiъ крzцатъ къ ачéста, мъ porъ съ пъ се факъ opi zikъ ачéста.

Ausblaſen, v., съфлъ, стіпgъ; пъvlikъ ла сънетъл трімбіцеі; das Lebenslicht —, аскzndъ сóреле кzіва, зvidъ.

Ausbläuen, v., batъ (къ бъцъл).

Ausbleiben, v., мпcescъ, пъ vinъ, ръмънъ афаръ, лптърziъ; — лпчетъ, пъ peecъ; er bleibt lange aus, el лптърzie мълтъ; der Athem iſt ihm ausgeblieben, пъ mai пъtea ръсфла; mein Fieber iſt mir ausgeblieben, фpiгъpiле мъ лъсаръ; mit der Bezahlung —, amънъ плата; die Poſt —, поста пъ сóсеште.

Ausbleichen, v., пълvescъ, vilescъ, терminъ къ пълvitъл.

Ausbleien, v., плмвezъ.

Ausblitzen, v., deскаркъ о сепéцъ, пъшкъ; лпчетъ de a фълцера.

Ausblühen, v., decфлорescъ, перdъ флорile.

Ausbluten, v., сънцеръ, перdъ тотъ сънцеле.

Ausbogen, v., (ла кроіторі) аркzіescъ, таіъ, кроіescъ лп форта аркълі.

Ausbohren, v., сфpedepescъ, вортескъ; den Spund —, тратъ donъl къ сфpedepъl.

Ausborgen, v., даъ лмпрътътъ, даъ не kreditъ.

Ausbracken, v., в. Ausmerzen, Ausſondern.

Ausbraten, v., фpiгъ; das Fleiſch iſt —, карnea e фpiптъ bine.

Ausbrauchen, v., terminъ; консътъ, пъ mai amъ требzинцъ de чева.

Aufbrauen, v., беръpescъ, фервъ вepea de ажzнсъ.

Ausbrauſen, v., лпчетъ къ фертъл, пъ mai клокótescъ; — timпеſtatea лпчéтъ; фzріа се астъмпъръ.

Ausbrechen, v., сфартъ, рзпъ къ търіъ; фръпгъ; кърцъ арворі; ерзпъ, прорзпъ; вотъ, ревотъ, воръскъ, даъ афаръ; — батъ стзпіі; спаргъ (о взвъ); (ла въпторі) скочоръ; der Krieg iſt ausgebrochen, ръсвоіъл а прорзптъ; es brach Feuer in dieſem Hauſe aus, лп ачéстъ касъ ерзпсе, еші, се ескъ фокъ; das Geſchwür bricht aus, бzва спарце; dem Kinde die Zähne —, прзпкълі лі крéпъ, лі есъ dinціі; in ein Gelächter —, прорзпъ лп рzсъ; in Schimpfworte —, прорзпъ лп лпжърътъре; eine Arznei —, ревотъ, даъ din mine o medicinъ.

Ausbreiten, v., лптindъ, dectindъ, алърцескъ, dilъцескъ; ръспъndescъ; пъvlikъ, пропагъ; ausgebreitete Kenntniſſe, кзноштінце лптince, ерзdiцiзne (прокопсіпъ) вастъ; die Flügel —, dectindъ арінеле; falſche Gerüchte —, ръспъndescъ фаіme дешерте, фалсе; ſich über eine Materie —, dickзргъ пе ларгъ despre o materiъ.

Ausbreitung, f., лптindepe, dectinсътъръ, dilъцітъръ; алърцітъръ; пъvlikъцiзne; — des Glaubens, лъціrea, пропъгъцiзnea kredinцei.

Ausbrennen, v., лпчетъ de arcъ, консътъ прin фокъ; einen Bienenſtock —, пърlescъ, даъ прin въlфóре, прin флакъръ зпъ стзпъ; Ziegelſteine —, apdъ bine къръmideле; das Feuer iſt ausgebrannt, фокъл с'а стіпсъ.

Ausbringen, v., скотъ, трагъ афаръ; — пъvlikъ; die Stiefel nicht — können, пъ'mі почъ скóте штівлеле;

Digitized by Google

eine Gesundheit auf einen —, веș дп сънътатеа ківа.

Ausbruch, m., рэнтэрѣ, спъртэрѣ, ерэпцізне, прорэпцізне; порпіре, стрънопрѣ (de мъніѣ), рънпре, дпнопртъмдптѣ; — вінѣ вертэрѣ, вінѣ ревакѣ; — des Vesuvs, ерэпцізнеа Весъвілі; — des Feuers, ерэпцізнеа фокълі; — des Zornes, рънпре, стрънопрѣ de мъніѣ; — des Krieges, прорэпцізнеа, дпчепътэра ръсвоіълі; Tokaier —, вінѣ вертэрѣ de Токаіѣ, ревакѣ de Токаіѣ.

Ausbrüchig, a. mi ad., датѣ-не-фацѣ, кпоскэтѣ, въдітѣ.

Ausbrühen, v., опърія, спълѣ кѣ апъ фервінте.

Ausbrüllen, v., дпчетѣ de a мъні (вові); а ръкні (леві).

Ausbrüten, v., клоческѣ, скотѣ пві.

Ausbrütung, f., клочѣтъ, скопетэрѣ de пві.

Ausbund, m., лъкрѣ есчелінте, іскъсітѣ, алесѣ; мінъне, моделѣ, алесътэрѣ; ѕіе іѕт ein — von Schönheit, еа есте о мінъне де фрѣмсецъ; das іѕт ein — von Spitzbuben, ачеста ѣ кпѣ мъіестрѣ дп влестъмъцій, ѕп пэнгачіѣ фъімосѣ.

Ausbündig, a. mi ad., іскъсітѣ, мінънатѣ, естраординаріѣ, есчелінте.

Ausbürger, m., четъцѣнѣ стрѣінѣ.

Ausbürsten, v., періѣ, цеселѣ; штергѣ нъвереа кѣ періа.

Ausbüßen, v., трагѣ тотѣ канонъ, мѣ канонескѣ денлінѣ; пѣтескѣ; — кърпескѣ, дрегѣ; астъпѣ кѣ стъп (кълі).

Auscultant, m., азкіторіѣ, аскѣлъторіѣ, аскѣлътънте.

Auscuriren, v., вінderѣ денлінѣ, кареѣ дін рѣдъчінъ, рѣдъчімінте.

Ausdämpfen, v., аворескѣ, дпнъдѣпѣ, аccэdѣ; стрънсэdѣ; стрънспрѣ; стінгѣ (кървні); (ла вънѣт.) алѣнгѣ кѣ фѣмѣ; die Füchse —, дпфѣпѣ, даѣ фѣмѣ вълпілор.

Ausdärmen, v., дестацѣ, скотѣ мацеле.

Ausdauer, f., дэрэцізне, сффернпцъ, рѣвдаре.

Ausdauern, v., дэрѣ; сѣппортѣ; сфферіѣ пънъ дп капетѣ; цінѣ, трѣіескѣ (о плпнтѣ).

Ausdauernd, ad., дэраверѣ, сфферіторіѣ, констante, стрэіторіѣ, трэіторіѣ (трапікѣ); (дп вотан.) вівачѣ се зіче де плпнтеле, каре трэіескѣ маі мълтѣ ка доі ані.

Ausdehnbar, a. mi ad., дптіпсіверѣ, діѣціверѣ, спъпсіверѣ, дѣктіверѣ.

Ausdehnbarkeit, f., діѣцівернтате, дптіпсівернтате.

Ausdehnen, v., дптіпдѣ, дестіпдѣ, діѣцескѣ, спъпдѣ, прелънцескѣ, діѣрцескѣ; dieser Wald dehnt sich weit aus, пъдэреа ачѣста се дптіпде фѣрте департе; sein Ansehen —, вага, ѣторітатеа лві се дптіпде.

Ausdehnend, adv., дптіпсівѣ, дестіпсівѣ, діѣцівѣ, спъпсівѣ.

Ausdehnung, f., дптіпсэрѣ, дестіпсэрѣ, діѣцітэрѣ, спъпсізне, дестіпсетъптѣ; ѣціме; — der Metalle, діѣцітэра металелор; — des Herzens, (дп фісіол.) діастолѣ, дптіпдепеа сѣѣ мішкареа фізѣскѣ а іпімеі, опѣсѣ сістолеі, адікѣ стрънцереі де іпімѣ.

Ausdehnungskraft, f., търіѣ, фэрцѣ спъпсівѣ, діѣцівѣ; спъпсівернтате.

Ausdeichen, v., деспарцѣ, сепарѣ прін ізветэрѣ.

Ausdenkbar, ad., дпкіпзіверѣ, кзцетаверѣ, імадіпаверѣ.

Ausdenken, v., аффлѣ, дпвентѣ, дпвентезѣ (деја сіпдѣа вінѣ, зепіре), скорпескѣ; wer hat die Dampfmaschine ausgedacht? чіне а дпвентатѣ маѕіна де авърѣ?

Ausdeuten, v., есплікѣ, рѣспкѣ дп врео парте, деспфрезѣ.

Ausdichten, v., імадіпѣ, (пъскоческѣ); (ла марін.) астъпѣ крепътэреле норъвіеі.

Ausdielen, v., подескѣ, тавлезѣ, коперіѣ кѣ скъндэре.

Ausdienen, v., дптліпескѣ сэрвіцівѣ; ausgedienter Soldat, ветеранѣ, інвалідѣ; dieser Hut hat nun ausdi-

Digitized by Google

gedient, ачестъ пълъріъ есте пъртатъ, е поносітъ.
Ausdingen, v., в. Ausbedingen.
Ausdonnern, v., ѧпчетъ de тъпатъ.
Ausdorren, v., ъскъ, деъскъ.
Ausdörren, v., десекъ, деъскъ.
Ausdrechseln, Ausdrehen, v., скобескъ ла стръгъ; ѧпчетъ de стръгъітъ.
Ausdreschen, v., ѧмблътескъ, тріеръ de плінъ.
Ausdruck, m., терminъ, ворбъ, роcтъ, ростітъръ, спресіъне, пропъпціъціъне; technischer —, терminъ техпікъ.
Ausdrücken, v., ѧптіпърескъ, ѧмпрімъ; сторкъ; аппъсъ афаръ.
Ausdrücken, v., ростескъ, пропъпціъ, ръспікъ; die Freude —, дескоперіъ бъкъріа; sich gut —, ръспікъ, пропъпчіъ біне.
Ausdrücklich, a. ші ad., апріатъ, кіаръ, детерminатъ; ѧпadincъ, апъме; (пречісъ).
Ausdrucksvoll, a. ші ad., пътеросъ, енерціосъ, плінъ de спресіъне, спресівъ, ръспікътівъ.
Ausduften, v., абърезъ, ръспъпdескъ міросъ.
Ausdüften, v., тръспіръ, міросъ, абърезъ.
Ausdulden, v., съппортъ, съфферіъ, рабdъ; пъпъ капътъ съфферінцеі, ръпъосезъ.
Ausdunsten, v., аборескъ.
Ausdünsten, v., арръпкъ аборі, съdòpe din тръпъ, тръспіръ.
Ausecken, v. сколцъръ, таіъ ѧп колцърі.
Auseggen, ausegen, v., десграпъ, скотъ къ грапа.
Auseinander, ad., деспърцітъ, сепаратъ; — gehen, мъ деспарцъ, мъ сепаръ; — nehmen, десфакъ; декомпъпъ; — reißen, сфъшіъ; — sperren, аллърцескъ; — setzen, лъмърескъ, ръспікъ; Streitigkeiten — setzen, компъпъ, ѧмпакъ черте; — wickeln, десвълъ, дескъркъ; — ziehen, дестindъ.
Auseinandersetzung, f., деспърцітъръ, сепъръмѫнтъ; ръспікътъръ, есплікъціъне, декіаръціъне.
Auserkiesen, v., аллегъ.
Auserkoren, v., алесъ, пре-алесъ, предестінатъ.
Auserlesen, a. ші ad., аллесъ, іскъсітъ, de фрънте.
Ausersehen, v., пре-аллегъ, предестінъ, менескъ.
Ausersinnen, v., аффлъ, ѧпвентезъ.
Auserwählen, v., в. Ausersehen.
Auserzählen, v., ѧпчетъ de спъсъ, епарръ тотъ.
Ausessen, v., мъпкъ тотъ; — was man eingebrockt hat, каре към ѧші саръ ашеа мъпкъ; — was andere eingebrockt haben, сечеръ ъnde п'амъ семъпатъ.
Ausfädeln, v., десфіръ, дестръмъ.
Ausfahren, v., есъ къ тръсъра; каръ афаръ; мъ прімблъ къ тръсъра; сапъ, десфъndъ дръмъл; Waaren —, стръпортъ мърфі; im Gesichte ausgefahren sein, амъ фацъ бъбòсъ.
Ausfahrt, f., ешіре, пърчедере къ тръсъра.
Ausfall, m., ѧпіептътъръ, ръпезіме, ассалтъ, аттакъ de тръпе; — скъdере, скъзътъръ, скъзъмѫнтъ (дефічітъ).
Ausfallen, v., кадъ, скапътъ афаръ; реесъ; ассалтъ, мъ ѧпіептъ; die Ernte ist gut ausgefallen, съчерішъл фъ мъпосъ; gut —, реесъ, есъ біне; schlecht —, реесъ ръъ; sich einen Arm —, скрінтескъ о мъпъ.
Ausfalten, v., дескрецескъ.
Ausfasen, ausfasern, в. Ausfädeln.
Ausfaulen, v., кадъ de пътреціъне, пътрезескъ пе din лъъптръ.
Ausfechten, v., стрълъптъ; хотъръскъ о чéртъ прін арме; десватъ, ѧпвінгъ къ діспъта.
Ausfegen, v., мъсъръ, къръцъ, depidікъ.
Ausfehmen, v., скотъ дела ѧпгръшатъ.
Ausfeilen, v., пілескъ, сковескъ прін пілітъръ.
Ausfenstern, v., батжокърескъ, ѧпжъръ; провербъ: ѧі даъ банi пе міере, адікъ'л съdъіъ към ѧмі віне ла гъръ.

Digitized by Google

Ausfertigen, v., гътескѫ, спedezѫ, пѫвлікѫ.
Ausfeuern, v., пърлескѫ, daѫ фокѫ ѫнѫї васѫ пе din лъѫнтрѫ.
Ausfilzen, v., ѫмплѫ кѫ пърѫ; — чертѫ, ѫнфрѫнтѫ аспрѫ, ватѫ пасѫл.
Ausfinden, v., deскоперїѫ, аффлѫ, ѫнвентezѫ.
Ausfindig, ad., — machen, deскоперїѫ; ein Mittel — machen, аффлѫ ѫнѫ modѫ.
Ausfischen, v., пескъреск, скотѫ пештїї din апъ; einen Teich —, deшертѫ пескъріа de пештї.
Ausflamen, v., ѫскѫ ѫн флакъръ.
Ausflattern, v., флѫтѫрѫ, сфлѫтѫрѫ.
Ausflechten, v., скотѫ deсплетindѫ, deсплетескѫ.
Ausfleischen, v., deскърнѫ.
Ausflicken, v., петеческѫ, dрегѫ, кърпескѫ.
Ausfliegen, v., сборѫ афаръ.
Ausfließen, v., кѫргѫ афаръ, тъ скѫргѫ.
Ausflucht, f., фѫгъ; свѫрътѫръ; скѫрсіѫне; стéмътѫ, претестѫ, скѫсъ (deсвінѫіре); Ausflüchte machen, черкѫ съ скапѫ, шовъїѫ, ѫнгъімѫ.
Ausflug, m., свѫраре, свѫръмѫнтѫ; порніре, ешіре.
Ausfluß, m., скѫрсѫръ, ръвърсътѫръ.
Ausfluthen, v., тъ ръвърсѫ, ѫнѫndѫ.
Ausfordern, v., провокѫ, кїемѫ ла dѫелѫ.
Ausforderung, f., кїемаре, провокаре, аппелѫ ла лѫптъ.
Ausforderungsbrief, m., картелъ, скрісóре, прін каре кїемї пе чінева ла dѫелѫ.
Ausfördern, v., трагѫ, карѫ, скотѫ афаръ (пéтръ dintр'о minъ).
Ausforschen, v., черчетezѫ, ѫнвестігѫ; deскоперїѫ.
Ausforschung, f., черчетътѫръ, інвестігъцїѫне, eccamenѫ.
Ausfragen, v., ѫнтребѫ, eccaminѫ; ein Geheimniß —, ѫнтребънd deскоперїѫ ѫнѫ секретѫ.
Ausfragung, f., черчетътѫръ, інвестігъцїѫне, ѫнтребъцїѫне, eccamenѫ.
Ausfressen, v., лѫпъвескѫ, тънкѫ лѫпавѫ, podѫ тотѫ; ѫndопѫ, тъ ѫмвѫібѫ.
Ausfuhr f., еспортъцїѫне, еспортѫ.
Ausführbar, a. ші ad., праптікаверѫ.
Ausführen, v., скотѫ афаръ, еспортѫ; dѫкѫ, карѫ афаръ, — ѫndeплінескѫ, ефъптѫескѫ, ессекѫтezѫ, терminѫ; einen Bau —, клъdeскѫ ѫнѫ edіфічїѫ.
Ausführer, m., еспортъторїѫ, ессекѫторїѫ.
Ausfuhrhandel, m., коммерчїѫ de еспортъцїѫне.
Ausführlich, a. ші ad., de амърѫнтѫл, пе лѫнгѫ-пе-ларгѫ, амърѫнцїтѫ, ѫн deтаіѫрї, deтъіатѫ, din фірѫ-ѫн-пърѫ, кѫ тóте черкѫстъріле.
Ausführlichkeit, f., черкѫстанцїалітате.
Ausführung, f., еспортъцїѫне; ессекѫцїѫне, ѫndeплініре.
Ausfuhrzoll, m., вамъ, doганъ de еспортъцїѫне.
Ausfüllen, v., ѫмплѫ, adѫмплѫ, реѫмплѫ; сѫпплінескѫ; seine Stelle gut —, а се пѫрта біне ѫн постѫл съѫ.
Ausfüllung, f., ѫмплетѫръ; сѫпплінітѫръ, сѫпплемѫнтѫ.
Ausfuttern, v., къптѫшескѫ.
Ausfüttern, v., пѫтрескѫ, daѫ пѫтрецѫ de ажѫнсѫ, ѫнграшѫ.
Ausgabe, f., спесъ, келтѫіалъ (ѫнгѫренісмѫ); — eines Buches, edіцїѫнеа ѫнеї кърцї.
Ausgabebuch, n., карте de спесе.
Ausgähren, v., ѫнчетѫ de фертѫ.
Ausgang, m., ешіре; пóртъ, ѫшъ; — ресѫлтатѫ, капетѫ; пѫрчеdереа спірітѫлѫї сфѫнтѫ.
Ausgäten, v., плівескѫ, deіерѫezѫ, deсръdъчінѫ.
Ausgattern, v., черчетezѫ пе фѫрішѫ, іскоdeскѫ.
Ausgebegeld, n., монетъ мърѫнтъ, банї пентрѫ спеселе орdінаріе (банї de келтѫіалъ).
Ausgeben, v., daѫ афаръ, ѫмпарцѫ, dістрібѫїѫ; — пѫвлікѫ (о карте); sich für einen Kaufmann —, тъ daѫ de негѫцеторїѫ; für wahr —, аррътѫ de adевъратѫ; etwas für

Digitized by Google

das meinige —, дмі апропріѣ чева mie; dieſes Getreide gibt nicht viel aus, грѣу ачеста дѣ фѣінъ пѫцінъ.

Ausgeber, m., дътъторіѣ, dictрівъторіѣ, dicпепсътòріѣ.

Ausgeberin, f., економа касеі, dicпепсътòріѣ.

Ausgebung, f., dictрівъцінне, дмпрѫтѣлъ.

Ausgeburt, f., фътѣ; продѫктѣ; — der Hölle, фътъі тартарѫлі, оамені дракълі.

Ausgehen, v., есѣ, мергѣ, мѫ дѫкѣ афарѣ; мѫ трекѣ, мѫ стінгѣ; мѫ терміпѣ; морѣ; дмі лінсеште; тѫрчедѣ, оманѣ; wenn er ausgeht, кындѣ есе ел din касѣ; die Lampe —, лампа се стінне; das Geld —, вапіі дѫчепѣ а лінсі; das Geld iſt ausgegangen, лінсеськѣ вапіі; der Athem —, пѣ маі поч ръсфла, дмі пердѣ респіріѣ; die Sache wird unglücklich —, ачестѣ лукрѣ ва еші рѣѣ; der Traum —, віскъ се дмплінеште; dieſes Wort geht auf r aus, ачестѣ кѫвѫнтѣ се терміпъ дп р; er geht auf nichts Gutes aus, ел дре окопрі перікълосе; die Waaren —, вѫндѣ мѫрфі, мѫ десфакѣ de мѫрфі; die Geduld —, пердѣ рѫбдаре, пѣ мѫ маі поч контені; es geht alles über mich aus, тòте кадѣ асѫпра mea; bei einer Familie aus- und eingehen, амѣ інтраре діверъ ла кътаре фамілііѣ; auf Abenteuer —, аллергѣ дѫпъ авѫнтѫре; auf Beute —, каутѣ прадъ; leer —, кѫтігѣ німікѣ; einen Befehl — laſſen, пѫблікѣ вѫѣ opdінѣ, вѫѣ mandатѣ; — (ка верві акт.) meine Schuhe —, дмі ѣрцескѣ кълцѫмінтеа мергѫнд; einen Weg —, мѫсърѣ о кърare кѫ пашіі; der heilige Geiſt —, спірітъл сф. тѫрчede.

Ausgeißeln, v., скотѣ корвѣчінd, вічінd.

Ausgeizen, v., рѫпѣ, стрѫжескѣ (фрѫпze de тѫвакѣ, кърчеіі деда віі).

Ausgelaſſen, ad. ші part., ѣрцітѣ, філърцітѣ, рѣлъсатѣ; — десфрѫпатѣ, пекѫмпѣтатѣ, дестрѫматѣ; decmerdatѣ, омѣ фѣр пічі вінѣ къцъстрѣ, стрѫваганте.

Ausgelaſſenheit, f., десфрѫѣ, пекѫмпѣтѣ, decmerdѣтѣрѣ, рѣсѣцѣ, рѣсфѫцѣтѣрѣ, стравагапцъ.

Ausgelegt, ad. ші part., дела Auslegen, ністріцатѣ, кѫтѫшітѣ кѫ вѫкъцеле de лемнѣ; ausgelegte Arbeit, лукрѣ кѫтѫшітѣ кѫ тѫблце, маркетѣріѣ.

Ausgemacht, ad. ші part., дndeплінітѣ, сігѫрѣ, ne'ndoіѣ, detepмінатѣ, хотѣрѫтѣ.

Ausgemergelt, a. ші part., decперватѣ, плакрѣ.

Ausgenommen, adv., афарѣ de . . .

Ausgerandt, a. ші part., стѫрцінітѣ, decгѫрdінітѣ.

Ausgerben, v., ардѣсескѣ деплінѣ.

Ausgeſchlagen, part., чѫнітѣ, стрікатѣ (de вѣрсатѣ); рѫіосѣ; лепросѣ.

Ausgeſetzt, a. ші part., еспѣсѣ, пѣсѣ афарѣ; дптрерѫптѣ, прекѣрматѣ.

Ausgeſucht, ad. ші part., аллесѣ, ассорцітѣ, de калітате вѫпъ, de пріma калітате.

Ausgewachſen, ad. ші part., кокошатѣ, гівосѣ.

Ausgezeichnet, a. ші ad., дпсемнатѣ, dictінсѣ, аллесѣ.

Ausgießen, v., вѣрсѣ, торнѣ; — дпфѫндѣ, дмплѣ; стінгѣ; deскідѣ; das Waſſer —, вѣрсѣ апа; den Zorn —, дескаркѣ мѫніа; das Herz —, десфакѣ, deскідѣ інімa; die Form —, дмплѣ форма; das Kind mit dem Bade —, кѫ рѣѣ лапъдѣ ші вапа, кѫ сѫра лапъдѣ ші аврѣ; einen Graben —, дмплѣ, дпфѫндѣ о грòпъ.

Ausgießung, f., рѣвѣрсътѣрѣ, тѫрпътѣрѣ, фѫсіѫне; плѫмбѣітѣрѣ (de dінгі).

Ausgipfeln, v., чоптескѣ (копачі).

Ausgipſen, v., гіпсѣескѣ, дмплѣ кѫ гіпсѣ.

Ausglätten, v., петезескѣ, поліескѣ, даѣ лъстрѣ, лъніезѣ; калѣ кѫ фєрла.

Digitized by Google

Ausgleichen, v., егалезъ, ндрепт, addrept, апланъ (потрівескъ); комплань, аккомодъ; мплінескъ, ръфъ о сокотéлъ; die Sache wird ſich —, лъкрэ се ва комплъна; wir werden uns darüber —, noi decпре ачéста не вомъ мвої; (ла негц.) einen Saldo —, плътескъ, ръфъіескъ ун салдъ; (ла монетъріе) die Schrötlinge —, ашшезъ, ажжстезъ фълііле de металъ (тъіате спре а се вате бані).

Ausgleicher, m. (ла монет.) ажжстъторіе, кътъніторіе.

Ausgleichung, f., егалісъціне; комплъніціне, мвоіéлъ; ръфъіéлъ.

Ausgleichungsmünze, f., апшънтъ, монетъ къ карега ръфъіешті орі че сокотéлъ.

Ausgleichungswage, f. (ла монет.) кънтъніъ ажжстъторе.

Ausgleiten, } v., лънекъ, алъънекъ.
Ausglitſchen, }

Ausglühen, v., мъ нфокъ, мъ нфлакъръ; — мъ астъмпъръ, мъ ръческъ.

Ausglühung, f., нфокътърэ, нфокътънтъ.

Ausgraben, v., дестронъ, десцерънезъ, дехъмезъ; einen Brunnen —, сапъ а фънтънъ; einen Baum —, десръдъчінъ унъ арборе.

Ausgrabung, f., дестронъмінте, дестронътърэ.

Ausgraſen, v., іербъреск, стълъ іérba.

Ausgräten, v., дестоцескъ, скотъ о̀селе пештелі.

Ausgreifen, v., апшъ пе німеріте; калкъ мпрънтіетъ (унъ калъ).

Ausgriebſen, ausgröbſen, v., дестъстрескъ.

Ausgrollen, v., нпчетъ de a цінé мънїъ, рънкоре.

Ausgrübeln, v., скочоръ, дескоперіе къ мълт акъратецъ, къ къріосітате.

Ausgrübeln, n., Ausgrübelung, f., черкаре, къвтаре къріосъ.

Ausgründen, v. Ergründen.

Ausgrünen, v., нпчетъ de нпверзітъ.

Ausguck, (ла мърінарі) къстодіе, вегіеторіе, пазъ.

Ausgurgeln, v., ſich, гъргъреск, скотъ гъргъріндъ.

Ausgüß, m., въръсътърэ, търпътърэ, інфъсіне; — скърсърэ de апъ, капалъ; тавлъ, плакъ de пéтръ.

Aushaaren, v., пердъ пърэ, флочіі (пънърлеск).

Aushacken, v., рънъ, спаргъ къ чокэ; таіе къ варда, къ секъреа; скотъ (окіі); чонлеск (dône); нпістреск (пантофі).

Aushäckeln, v., дескърлігъ.

Aushalftern, v., скотъ къпъстрэ.

Aushalten, v., съфферіе, съсцінъ, сънпортъ, равдъ пънъ нн капетъ; съфферіе къ констанцъ; es iſt nicht auszuhalten, нъ е de съфферітъ; die Kälte iſt nicht auszuhalten, перэ нъ е de съфферітъ, перэ е песънпортаверъ; meine Lehrjahre —, нмпліескъ анії de нпвъцъчелъ, de новіціатъ; eine ſchwere Probe —, мъ сънънъ ла о провъ греа; im Singen —, съсцінъ тонэл.

Aushalter, m., (ла мъсікъ) нотъ прелънцітъ.

Aushaltungszeichen, n., (ла мъсікъ) семнъ de прелънцітъръ.

Aushammern, v., скотъ къ чокапэл (о волфъ); нпчетъ къ чокънітэл.

Aushändigen, v., даъ din мънъ, ремітъ, стръдаъ, аммънъніъ.

Aushändigung, f., аммънъніре, ремісіне, чессіне, стръпъсетърэ.

Aushang, m., мъстръ еспъсъ, провъ скосъ ла ведере.

Aushangen, v., neutr., съпт аффіптъ, стаъ аттърнатъ, съспінсъ афаръ, спънзъръ афаръ.

Aushängen, v., act. спънзъръ, аттърнъ, аффігъ, еспънъ; ein Schild —, скотъ унъ нисемнъ; einen Bogen —, аффігъ о колъ de провъ.

Aushängeſchild, n., нисемнъ аттърнатъ, еспъсъ, марк.

Ausharren, v., аштептъ пънъ нн капетъ; амъ ръвдаре, стърпіескъ.

Aushauen, v., сковескъ, скълескъ, скъфескъ, таіе, ръреск (о пъдъре).

Aushäuten, v., despoĭŭ.
Ausheben, v., pidică, scotŭ afară; allegă, tragă, smulgă; eine Thür —, scotŭ uşea din ţâţâni; einen Baum mit der Erde —, smulgă unŭ arbore; Rekruten —, scotŭ recrută, recrută, aprodă; eine Stelle aus einem Buche —, allegă unŭ pasagiŭ dintr'o carte.
Ausheber, m., (la orol.) rotă de sunate; (la grădinari) sunoiŭ ni lopăţică de fieră ku care se taie plantele.
Ausheberspan, m., (la tipogr.) regleţŭ, stecŭ, adică linii de lemnŭ ori de metalŭ, ku care se facŭ garnisărele, kenarele.
Aushebung, f., scoţetură, pidikătură; aprobaţiune, recrutaţiune.
Aushebungsbogen, m., (la orol.) arkŭ de pidikatŭ.
Aushecheln, v., hecelă; pieptenă; — lămescă, pădă, mă mokezŭ de ţinova.
Aushecken, v., klocescă; afla, apventezŭ, imaginŭ, prodzkă; wir wollen doch hören was er ausgeheckt hat, să ascultămŭ ceea ce spune elŭ; die Vögel haben ausgeheckt, ţiindzle odatălă pasirilor a trecută.
Ausheilen, v., vindecă deplinŭ, resănătoşezŭ din fundămintă.
Ausheimisch, a. mi ad., străinŭ.
Ausheitern, v., v. Aufheitern.
Ausheizen, v., aprinzescă, aprinderă totŭ preste totŭ.
Ausheifen, v., einem —, ajutŭ, sprijinŭ, asistŭ, staŭ kuiva alătur'ajutoriŭ; helfen Sie mir mit einigen Thalern aus, împrumutaţi-mă ku kăţiva talerĭ.
Aushelfer, m., ajutătoriŭ, asistante.
Aushellen, v., v. Ausheitern ni Aufheitern.
Aushemmen, v., descurcă.
Aushenken, v., v. Aushängen.
Ausheuern, v., v. Vermiethen.
Ausheulen, v., aprinde de a arde.
Aushieb, m., lovitură primă.
Aushilfe, f., ajutoriŭ, sukurs.
Aushobeln, v., ein Brett —, sapă unŭ skandură.
Aushöhlen, v., skovescă, gunjescă, minezŭ; (la arhitekt.) kanelezŭ, adică ornezŭ marginea, piretele ku dunĭ, ku vărfŭ.
Aushöhlung, f., skovitură, gunjitură; (la arhit.) kanelitură.
Aushöhnen, v., ami batŭ jokŭ, pădă, mă mokezŭ de ţinova; er höhnt alle Menschen aus, elŭ face mokŭ din toţi omenĭ; el ami bate jokŭ de . . .
Aushöken, aushökern, v., vindă ku mărunta, prekupescă.
Aushohlen, v., pidică vrucĭ spre a lovi; — spresiţă, ţiitură, iaŭ ne denarte ne ţinova; staŭ gata de fugă ori de sărită; einen über eine Sache —, a cerka ne ţinova la vreunŭ lukru; zu weit in einer Erzählung —, aprinde a sune prea ne largă.
Ausholer, m. (la mariaŭ) funĭ dela koţiurile pănzelor; fune de pidikatŭ greutăţi, funedie, amură.
Ausholzen, v., răresckă (o pădure); batŭ ne ţinova, ami daŭ ne foĭ, la frekă.
Aushölzen, v., rotunzescă (un kălkŭ ku ţistarĭ), taĭă.
Aushorchen, v., asculta, descoperĭ unŭ secretŭ.
Aushören, v., asculta pănă la kapetŭ.
Aushub, m., pidikătură, pidikămînte, allesetură, lukru allesŭ; rekrutaţiune.
Aushülsen, v., despustrescă, descojkă.
Aushungern, v., facŭ să mură de fome, addzkă la nepire de fome konstringă prin fome (a se supune), affometzŭ.
Aushungerung, f., nepire de fome, affometămîntŭ.
Aushunzen, v., aprobă, certă aspru.
Aushusten, v., skuipă tuiind.
Ausjachtern, v., aprinde de a face lume, nebunĭ.
Ausjagen, v., allungă afară; aprinde de bătută.

Digitized by Google

Ausjämmern, v., дпчетъ а тъ вочі, а тъ въіета.
Ausjaten, v. Ausjäten.
Ausjochen, v., десжугъ.
Auskalben, v., дпчетъ de a фъта (вачеле).
Auskalbern, v., v. Ausjachten.
Auskämmekamm, m., пептіне рарѣ.
Auskämmen, v., пептінѣ, алкетъ пърѣ; defipezъ, девъклезъ, adikъ стрікѣ фрісъра, въкеле (zълъфіі) пърѣлѣ.
Auskämpfen, v., дпчетъ къ лъпта, дпчетъ а комвате; скотъ ла о кале къ лъпта.
Auskauen, v., местекъ, скотъ мъстъ местекънd къ гъра.
Auskehlen, v., капелезъ, факъ орпъміпте, (чъвъче), върді ла о колопъ; die Fische —, десвънтрезъ, десфакъ пештіі.
Auskehren, v., мътърѣ, скотъ мътърънd.
Auskehricht, m., мътърътърѣ, гъпоіѣ.
Auskeifen, v., дпфрънтъ аспръ, врабезъ пе чіпева, дл спъдѣ къ ворва.
Auskeimen, v., дпколцески, церпмпезъ (іѣрва).
Auskeltern, v., тескъіескъ, сторкъ деплінѣ, дпчетъ къ тескъітъл.
Auskennen, v., einen — lernen, стъдіезъ пе чіпева; einen unter Hunderten —, рекъпоскъ пе чіпева дптро сѣте.
Auskerben, v., крестъ, дптезъ, дпцърезъ, дптретаіѣ, таіѣ кресте, дпцішорі, капелезъ.
Auskerbung, f., крестътъръ, капелътъръ.
Auskernen, v., скотъ сімъврїі; (ла монт.) сепарѣ пінералеле маі въпе.
Auskesseln, v., даѣ форма унеі къldърі.
Auskeżern, v., (монт.) деспікъ сіре а вате пене, ікърі.
Ausklaftern, v., мъсърѣ къ стъпжінѣ, калкълезъ дъпъ стъпжінѣ.
Ausklagen, v., процедѣ дл контра кзіва къ жъдекатъ; дісквтезъ, акціонезъ; къштігѣ дп че прін жъдекатъ; дпчетъ de a тъ плъпце.
Ausklären, v., v. Aufklären.
Ausklatschen, v., дпаі вате жокъ плесніпd din тъпі; ein Geheimniß —, вътърѣсіѣ, спънѣ унѣ секретъ; ein Kind —, плесніескъ къ палта пе унѣ бъіатъ; — дпчетъ de a плесні, de a аплаѣда.
Ausklauben, v., алкетъ; чігълескъ, сковескъ (din пъкъ).
Auskleiden, v., десвракъ, десвестъ, годескъ.
Auskleidung, f., десвръкътъръ, десвестітъръ.
Auskleinen, v. (дл монтап.) скотъ дп вькъцеле.
Ausklopfen, v., скотъ бътънd, сватъ, скътърѣ; ватъ пе чіпева.
Ausklügeln, v., афлъ прін істецїме, десконерїѣ къ адерїме, къ сіпцїетате.
Ausklügelung, f., афлътъръ, дпвепцїме істецъ, сънъдъсъ.
Ausknaupeln, v., кълкетъ.
Ausknebeln, v., деслъпцезъ, десфорекъ.
Ausknoten, v., фрътънтъ де-ажънсъ.
Auskochen, v., фервъ де-ажънсъ; страгѣ, скотъ, сторкъ прін фервере; дпчетъ къ фертъл.
Auskochung, f., фервътъръ, скопетъръ прін фертъ.
Auskommen, v., есъ, есъ афаръ, есъ дін касъ; порнескъ; тъ ажънгъ; ich bin seit mehreren Tagen nicht —, еъ de маі мълте зіле пъ ешіѣ дін касъ; es ist leicht mit ihm auszukommen, ел есте омъ де пачe, омъ де дпвоіалъ; mit zwölf Ellen werden Sie nicht —, 12 коці пъ'ці ворѣ ві de ажънсъ; mit dieser Frau ist schwer auszukommen, ачестъ фемеіе есте плінъ de капрїзърі, къ ачестъ фемеіе пъ поці тръі; er kann recht gut —, ел аре дін че тръі; mit Vielem hält man Haus, mit Wenigem kommt man aus, економіза вънъ се ажънце къ пъцінѣ, дін мълтѣ тръіешті вине, къ пъцінѣ пъ сѣфферѣ фоме.
Auskörnen, v., десгръпцъ.

Digitized by Google

Auskosten, v., алегѣ гъстѫндѣ, despѣrtѣ гъстѫnd.
Auskôthen, v., ficĥ, мъ скрiпtескѣ; ausgekôthetes Pferd, калѣ скрiпtiтѣ, калѣ шолдiѣ.
Auskragen, v. (дn архiт.) скотѣ din фаца търлiнѣ дn афаръ.
Auskragung, f., скоцътъръ, ешiтъръ.
Auskrafseln, v., (фамiлiарiѣ) дnчетѣ кѣ discпѣта, пѣ маi чондрънескѣ.
Auskrallen, v., смългѣ, рѫпѣ кѣ гiарѣле, сгiорѣ.
Auskramen, v., дnтindѣ, скотѣ спре вънзаре; er kramt alle seine Gelehrsamkeit aus, елѣ дшi descoпъшъръ тôтъ прокопсiнца са; елѣ се фълеште кѣ штiинца са.
Auskratzen, v., сгърiѣ, скотѣ прin сгърiетъръ; о iаѣ ла съпътôса, фзгѣ.
Auskriechen, v., есѣ din гъôче; — мъ дnфiрiпѣ.
Auskriegen, v., термiнѣ вътълiа, дnчетѣ кѣ ръсбоiкы; — скотѣ, трагѣ; die Handschuhe —, скотѣ мънъшеле; die Stiefel —, мъ дескълдѣ.
Auskundschaften, v., черчетезѣ, спioнезѣ; ein Land —, рекъноскѣ о цéръ.
Auskundschafter, m., спionѣ, емiсарiѣ.
Auskunft, f., мiжлокѣ, авiзъ (дела вербы въдѣ, авъдѣ), партiкъларiтъцi, информъцiзне; geben Sie mir — über diesen Menschen, дnформézъмъ despre ачестѣ омѣ.
Auskunftsmittel, n., мiжлокѣ de a дeлътъра о недекъ, — мiжлокѣ.
Auskünsteln, v., дескоперiѣ, инвентѣ, факѣ чева прin проприа'мi индcтрiъ.
Auskutschiren, v., есѣ кѣ тръсъра.
Auslachen, v., дерѫдѣ, дмi батѣ жокѣ.
Auslachenswerth, a. шi ad., рiдiкълѣ.
Ausladen, v., дескаркѣ, десваркѣ (о наiе).
Ausladen, m., дескъркъторiѣ (ла каръ), десвъркъторiѣ (ла марiнъ).
Ausladezeug, n. (ла артiл.) верцеа de скоѣ дnкъркътъра артеi.
Ausladung, f., дескъркътъръ, десвъркъмънтѣ; fehlerhafte —, скоцетъръ перегълатъ (ла артiл.)
Auslage, f., спесе (келтвiалъ); die — erstatten, ре'нторкѣ спеселе.
Auslagern, v., шедѣ, закѣ афаръ; закѣ de ажънсѣ.
Ausland, n., цéръ стрънъ, стрънътате; in's — schicken, трiмiтѣ дn стрънътате.
Ausländer, m., стрънѣ.
Ausländisch, a. шi ad., din афаръ, din стрънътате, стрънoсѣ; ausländische Pflanzen, плaнте есcотiче.
Ausländerei, f., стрънomaniъ, ксenomaniъ (гречiсмѣ), прeизвiрea стрънiмеi.
Auslangen, v., амѣ de-ажънсѣ; ich lange damit aus, кѣ атъта 'мi é de-ажънсѣ.
Auslärmen, v., дnчетѣ кѣ ларта.
Auslassen, v., ласѣ афаръ, даѣ дрѫмъ; omiтѣ; зiтѣ, пacezѣ, трекѣ кѣ ведереа; — топескѣ; мъ dекiарѣ, мъ дескоперiѣ; ficĥ gegen einen —, мъ дескоперiѣ, мъ дестънзескѣ кътръ чiнева; ficĥ mit etwas —, даѣ чева де прiчепътѣ; hier sind mehrere Wörter ausgelassen, аiчi се фъкѣ о лакънъ, адiкъ се лъсаръ кътева ворбе петiпъріте орi пескрiсе; Talg —, топескѣ сеѣ; ein Kleid —, лърцескѣ о хаiнъ; ein Wort —, omiтѣ о воръ; meine Freude —, дmi даѣ кърсѣ лiверѣ вькърiел; meinen Zorn —, дmi дескаркѣ мънiа; das Kalb —, факѣ певънiй.
Auslassung, f., лърцiтъръ; omiciзне; лакънъ; трecере кѣ ведереа; пъвлiкъцiзне (de врео opdinanцъ).
Auslassungszeichen, n., семнѣ de скôтере, елiсiзне, апострофъ.
Auslauf, m., кърсетъръ, ешiтъръ; пърчесѣ, мънекаре, департѣ; профiтѣ, венiтѣ, къштигѣ кратѣ.
Auslaufen, v., къргѣ, алегѣ, пърчедѣ, есѣ афаръ; мъ скъргѣ; — мъ термiнѣ; мъ дптindѣ; (дn архiт.) сарѣ дn афаръ; er läuft viel aus, ел бате мълтѣ зiцеле; die Flotte —, флота пърчede din портѣ; флота дшi дестinde въларiле; die Flasche —, вътелiа се

варсъ; die Wurzeln laufen ſehr weit aus, рѣдъчѣиеле се дптиндѣ фо̀рте департе; (дп монтан.) die Erze —, скотѣ минералеле кѣ ро̀ва, кѣ кърчо̀ра; ſich —, тъ ѣърцескѣ; аллергѣ спре а тъ депрinde.

Auslâufer, m., сервѣ, аллергъторїѣ, аллергачїѣ; бъецоїѣ.

Auslauffarren, m. (ла монт.) телѐгъ, кърчо̀ръ de бъіарї.

Auslaugen, v., лешїезѣ, опърїѣ чепъшеа спре а скѐте din ea сърї, алкалї ш. а.; das Auslaugen, лешіетъръ.

Auslaufen, v., пъдѣкїѣ, спъдѣкїѣ; — дешертѣ пѣпга кѣіва.

Auslâuten, Auslauten, v., дпчетѣ а сѣпа клопотел, дпштіпдезѣ, апѣпдїѣ дпкеіереа търгълеї.

Ausleben, v., дпчетѣ din вїаць.

Auslecken, v., лпгѣ, дешертѣ лпгъnd.

Ausledern, v., къпъшескѣ кѣ пеле пе dinпъѣптрѣ; — ватѣ, даѣ кѣіва пе фоі.

Ausleeren, v., дешертѣ, десдмпле; das Glas —, дешертѣ, веѣ пъхарел; viel Galle —, даѣ афаръ фере мълъ; mein Herz —, дмі вшорезѣ inima.

Ausleerung, f., дешертъмінте, дешертъторъ, десдмплъторъ; durch den Stuhl —, скретътѣ, скретъторъ.

Ausleerungsmittel, n., ѣъссътівъ, пѣргатівъ, медічїпъ de скосѣ ла скаѣпѣ.

Ausleegeholz, n., лемпѣ de къпъшїтѣ (кът е пѣкел ш. а., din каре се факѣ тъвліце сѣпцїрї спре а се къпъші кѣ еле мовілеле).

Auslegen, v., дптиндѣ, скотѣ, еспѣпѣ de вънzаре; плътескѣ пентрѣ чїпева; даѣ вапї кѣ інтересѣ; къпъшескѣ; есплікѣ, традѣкѣ, коммінтезѣ (дела мінте), тълъческѣ, тълкіескѣ; wie legen Sie das aus? кът дпцелеџї, кът о іаї дта ачѐста; eine Stelle —, есплікѣ ѣп пасацїѣ; etwas zur Schande —, дмпѣтѣ чева ка deconòpe; einen Soldaten —, скімвѣ квартірел ѣпел солдатѣ; einen Traum —, есплікѣ, тълкіескѣ ѣпѣ вісѣ; ein Schiff —, ашезѣ о паіе ла радъ, адікъ о ашезѣ ла ачea дістанцъ din пѐртѣ, ѣпde тотѣ съ фіъ сігъръ de фѐртѣпе; etwas wohl, etwas übel —, іаѣ чева дп пѣме de віпе, дп пѣме de рѣѣ.

Ausleger, m., есплікъторїѣ, тълкіторїѣ, коммінтъторїѣ, глосъторїѣ, есеџетѣ; (дп марінъ) дптінzетоpїѣ, адікъ пръжінъ de дестінсѣ пънzеле кънd вънтел сѣфлъ дпчетѣ.

Ausleegung, f., дптінсетъръ, скоџетъръ, еспѣсецїѣпе de вънzаре; плать; — есплікъцїѣпе, коммінтарїѣ, (дп теолоџ.) есеџесъ.

Ausleegungsart, f., модѣ, маніеръ de a еспліка.

Ausleegungskunst, f., артеа de есплікатѣ, тъіестріа de тълкѣітѣ, есеџетікъ.

Ausleehnen, v., в. Ausleihen.

Ausleiden, v., сѣфферїѣ пънъ дп капетѣ, дпчетѣ de a сѣффері.

Ausleihen, v., дмпрѣмътѣ, даѣ дмпрѣмътѣ.

Ausleiher, m., дмпрѣмътъторїѣ.

Ausleihung, f., дмпрѣмътѣ, дмпрѣмътътъръ.

Auslenken, v., факѣ локѣ, тъ даѣ din дрѣмѣ, деторпѣ кѣ тръсъра.

Auslernen, v., дпвъцѣ депліпѣ, терміпѣ, абсо̀лвѣ дпвъцътъра, дмі факѣ дпвъцътъра; der Mensch lernt nie aus, отел нїчї одатъ пѣ дпваць de ажѐнсѣ, — дпвъцъмѣ то̀тъ віаца пї тотѣ пѣ штімѣ дестѐл; das ist ein ausgelernter Schalk, е ѣпѣ отѣ стрѣжітѣ дп тішелї.

Ausleſen, v., аллегѣ, сепарѣ, даѣ ла о парте; кърцѣ о матеріъ; терміпѣ, дпкеїѣ чітітел.

Ausleſer, m., аллегъторїѣ.

Ausleſung, f., аллесъръ, аллесетъръ, сепарътъръ.

Auslichten, v., рърескѣ, лѣмінѣ (о пъдѣре).

Ausliefern, v., предаѣ, стрѣдаѣ, дмтъпезѣ, пемітѣ; die Ueberläufer —, предаѣ дезертоpїѣ.

Auslieferung, f., предаре, стрѣдътъръ, дмтъпътъптѣ, пемісіѣпе.

Auslieferungsvertrag, m., картелъ, траттатъ de pemiciѕne.
Ausliegen, v., стаъ, zакъ, тъ ѧпвекескъ; der Wein muß —, вінѕл тревѕе съ стеа.
Auslieger, m., naie de пazъ, naie de кѕстodiъ.
Auslochen, v., дестѕпъ, десвортескъ, скотъ din вортъ.
Auslocken, v., скотъ прin атъцеле, прin momeле.
Ausloden, v., ръсаръ (ратѕрї).
Auslohen, v., рекокъ, рефервъ, реарdъ.
Auslohnen, v., плътескъ лéфа, солдѕл, сimвріа.
Ausloosen, v., трагъ ла сòрте, сорцескъ; факъ пърцї, ѧтпарцъ прin лотѕрї, прin лотеріъ.
Auslosbar, a. ші ad., ръскѕтпъраверъ.
Auslöschen, v., стінгъ; штергъ; padъ, капчелеzъ; amортеzъ; löscht das Licht aus, стінцецї лѕminареа; Ihre Schuld ist ausgelöscht, daторіа dѕmітале е штéрсъ, е amортеzатъ.
Auslöschung, f., стінсѕръ, стінсетѕръ, штереетѕръ; amортеzъмънтъ.
Auslösen, v., ръскѕтпъръ, еліверъ; деспетпореzъ (дела петпòре, zълогъ, гажъ), еліверъ, скапъ; die Gefangenen sind ausgelöst worden, прінші (каптівії) сънт ръскѕтпъраці; (ла тъчеларї) die Zunge —, таїѕ лімва.
Auslösungsvertrag, m., картелъ, аdікъ траттатъ прin каре каптівії се даъ ші се іаъ dінтр'ѕнъ статъ ѧп алтѕл.
Auslothsen, v. (ла марінъ) пілотеzъ, кърмѕіескъ о корабіъ ѧп афаръ.
Auslüften, v., аерескъ, свънтъ, пѕнъ ла аеръ.
Ausmachen, v., десфакъ; скотъ; deскidъ; deскѕркъ; десгїокъ; — терminъ, ѧпкеїѕ, хотъръскъ (deчidъ); тъ ѧпвоіескъ; das ist eine ausgemachte Sache, ачеста е ѕнъ лѕкрѕ хотърѫтъ, терminатъ; das ist noch nicht ausgemacht, ачéста ѧпкъ пѕ е штіѕтъ, пѕ се штіе de сігѕръ; der ist ein ausgemachter Narr, ачеста е ѕнъ паіацъ ѧптрегъ; sie mögen es mit einander —, еї ѧтпаче лѕкрѕл кѕт вор шті, еї вéдъ че воръ фаче; wir haben ausgemacht, daß . . ., noї пе ѧпвоіръмъ ка . . .; etwas mit einem auszumachen haben, amъ а deскѕрка чева кѕ чінева; einen Streit in Güte —, терminъ, компѕнъ о чéртъ, о діфферінцъ пе калеа пъчеї; diese Herren machen den Stadtrath aus, din ачештї domnї се компѕне маціcтратѕл четъцеї; das macht eine bedeutende Summe aus, ачéста фаче, таіе о сѕмъ консіdераверъ; das läßt sich nur mit dem Degen —, ачéста се пòте термiна пѕтаї кѕ спада; Austern —, десфакъ стрідії.
Ausmagern, v., тъ факъ макрѕ.
Ausmahlen, v., мачінъ de ажѕнсъ.
Ausmalen, v., zѕгръвескъ, іллѕminъ; терminъ ѕнъ таблоъ.
Ausmangeln, v., ѧптindъ алѕатѕл кѕ сѕчіторїѕл.
Ausmeißeln, v., скъфеzъ, скѕлпеzъ (кѕ містріа).
Ausmergeln, ausmärgeln, v., деспервеzъ, слъвескъ.
Ausmerzen, v., кѕръцъ, деспарцъ, лапъdъ ла о парте, делътѕръ, скотъ; проскріъ.
Ausmessen, v., тъсѕръ; коцескъ, стънжінескъ, арпънтеzъ (ѧп цеom.); въndъ кѕ търъптѕл; die Felder —, арпънтеzъ кътпѕріле; ein Gebäude —, іаъ тъсѕра ѕнѕї еdіфічіъ.
Ausmesser, m., тъсѕръторїѕ, арпънтъторїѕ, стънжініторїѕ.
Ausmessung, f., тъсѕрътѕръ, арпънтацїѕ.
Ausmitteln, v., деcкоперїѕ, міжлоческъ.
Ausmünden, v., тъ дешертъ, тъ върсъ.
Ausmündung, f., гѕра ѕнѕї рѫъ, інтрареа, ѧптрата, върсареа лѕї ѧп маре сéъ ѧп алтъ рѫъ.
Ausmünzen, v., таїѕ, тіпърескъ ванї, монетъ.

Digitized by Google

Ausmustern, v., скотъ, лапъdъ, daъ dрѫмѫл; ausgemusterte Waaren, мърфі делътѫрате.

Ausmusterung, f., скоцетѫръ, лъпъdътѫръ; рефортъ.

Ausnagen, v., спаргъ прin росетѫръ.

Ausnahme, f., лѫаре-афаръ, скòтере, есчепцiѫне; ресервъ, kondiцiѫне; keine Regel ohne —, nічі о регѫлъ фъръ есчепцiѫне.

Ausnahmsweise, ad., прin есчепцiѫне.

Ausnehmen, v., iaъ, скотъ афаръ, есчепъ; sich gut —, ѧі стъ, ѧі шеde віне, се аратъ віне; sich schlecht —, ѧі стъ ръъ, се пресѫнтъ простъ; фаче о фігѫръ неплъкѫтъ; Vögel —, deскѫiвъ, iaъ din кѫiвъ пъсърі, пѫі; Waaren —, pidiкъ, кѫмпъръ мърфі; ein Schwein —, скотъ мърѫнтаіеле поркѫлѫі.

Ausnehmend, part. ші ad. sing., admiраверъ, естраорdinаріѫ, emininте.

Auspacken, v., deскаркъ, деспакетеzъ, дестепкѫіескъ.

Auspariren, v., деторнъ, аватъ, фереcкъ о ловітѫръ.

Auspelzen, v., в. Durchpelzen.

Auspfanden, v. (ѧн монт.) репаръ лемпъріа din мінъ.

Auspfänden, v., iaъ гацiѫ (zълогъ); секвестреzъ.

Auspfeifen, v., шѫіеръ.

Ausplündern, v., депредеzъ; деспоіѫ, ѧмпілъ.

Ausposaunen, v., пѫблікъ кѫ трѫмвітъ.

Ausprägen, v., ватъ, таіѫ монетъ; demаркъ кѫ ацеріме.

Auspressen, v., сторкъ прin тéскъ, тескѫіескъ.

Auspressung, f., сторсетѫръ.

Auspunktiren, v., гѫческъ, аффлѫ прin пѫнтѫъцiѫні, прin цеоманцiѫ.

Ausputzen, v., кѫръцъ, гътескъ, ѧнфрѫмсецеzъ, adорнеzъ; — мѫстрѫ; das Licht —, стінгъ лѫмінареа кѫръцindѫо.

Ausputzer, m., кѫръцiторіѫ; мѫстръtѫръ.

Ausraden, v., в. Ausrotten.

Ausradiren, v., padъ, штергъ афаръ.

Ausrandern, ausrändern, v., ротѫнzескъ кѫ крестътѫре.

Ausrangiren, v., скотъ, делътѫръ, daъ дрѫмѫл.

Ausrasen, v., ѧнчетъ кѫ фѫрòреа; мъ десфѫріъ, мъ десмъніiѫ; die Jugend muß —, жѫнімеі тревѫе съі трéкъ фѫріа; der Wind —, вънтѫл ѧнчéтъ.

Ausrasten, v., в. Ausruhen.

Ausrauben, v., депредеzъ, деспоіѫ, діръпескъ.

Ausraufen, v., смѫлгъ, трагъ.

Ausräumen, v., дешертъ, голескъ; depidiкъ, кѫръцъ, рѫнескъ.

Ausräumung, f., дешертътѫръ, голітѫръ, demoвілътѫръ.

Ausraupen, v., кѫръцъ omideле.

Ausrechnen, v., сокотескъ, факъ сокотéлъ, калкѫлеzъ, компѫтъ; ачéста се пòте калкѫла пе децете.

Ausrechner, m., сокотіторіѫ, калкѫлъторіѫ.

Ausrechnung, f., компѫтъ, калкѫлъ.

Ausrecken, v., трагъ, дестindъ.

Ausrede, f., глъсѫіре, енѫнцiъцiѫне; — десвінѫіре дешéртъ, стéмътъ, претестъ фріволъ; ескѫсъ фалсъ; das sind leere Ausreden, ачéста е о ѫшъ пе din досъ, ачестеа сънтъ нѫмаі ворѣе de скъпаре.

Ausreden, v., ростескъ, пронѫнцiъ, еспрімъ; терміnъ ворвіреа; дессфътѫіескъ, decdemnъ; мъ ескѫсъ, мъ десвінѫіѫ, мъ дескѫлпъ; habt ihr ausgeredet? аці ворвітъ de ажѫнсъ? аці терміnатъ? lassen Sie ihn —, ласъ'л съ ѧнкеіе dіскѫрсѫл.

Ausregnen, v., ѧнчетъ de плоатъ.

Ausrehden, v., в. Ausrheden.

Ausreiben, v., фрекъ, скотъ фрекънdъ; петеzескъ прin фрекътѫръ; ѧнчетъ кѫ фрекатѫл.

Ausreibeknochen, m., осъ-de-полеітъ, полеіторіѫ.

Ausreichen, v., амъ de-ажѫнсъ.

Ausreifen, v., мъ кокъ, мъ матѫреzъ de-ажѫнсъ.

Ausreinigen, v., в. Reinigen.

Ausreise, f., департъ.

Digitized by Google

Ausreißen, v., мъ департъ, пърчедъ ла дрѣмъ; терминъ къльторіа.

Ausreißen, v., стългъ, трагъ, стъпческъ; рънъ, сфъшіѣ; — мъ рънъ; фъгъ, таіѣ ла фъгъ, десертезъ; — (ла кроітори) мъ дескосъ, мъ дестрѣмъ; mit der Wurzel —, десрѣдъчінъ; das Futter —, къптъшéла се дестрамъ; das Pferd —, калъл іа въптъ, се спарїе ші фъне; endlich wird meine Geduld —, ăn ѣрмъ еъ ămĭ воіѣ перде ръвдареа.

Ausreißer, m., десертор, фъгарѣ.

Ausreißung, f., стълсетъръ, рънтъръ, стъпчітъръ.

Ausreiten, v., мъ прітвл къларе.

Ausreiter, m., ъшерѣ, къларецъ.

Ausrenken, v., склінтескъ, дислокъ.

Ausrenkung, f., склінтітъръ, дислокътъръ.

Ausrennen, v., о іаѣ ла аллергате; ăпчетъ къ аллергатъл.

Ausreuten, v., в. Ausroden.

Ausrheden, v. (ла марін.) къпъескъ, екіпезъ, ăпартъ о коравіѣ (атътъ къ арме къть ші къ катаргърі, къ фъніетъ, пънзъ ш. а.)

Ausrichten, v., ăndрептъ, дерегъ; — планезъ, компланезъ; — пънъ ăn лъкраре, ămплінескъ (іспръвескъ) ессекътезъ, факъ, реесъ; ich habe den Auftrag ausgerichtet, еъ маіам ămплінітъ комміслънеа; ich werde es —, еъ воіѣ ămпліні, пъ воіѣ лінсі а ămпліні; damit ist nichts ausgerichtet, къ атъта n'aĭ фъкътъ німікъ, къ атъта пъ é de ажънсъ; er wird nichts —, ел пъ ва реесі нічі декът; bei ihm ist nichts auszurichten, къ ел пъ о поаті скóте нічі ла о каре; dera ел пъ къштіаі німікъ; richten Sie meine Empfehlung aus, спъне din парте'мі але меле компліменте, салът'ă din partea mea; er richtet alles verkehrt aus, ел фаче лъкрл тотъ пе доса, тотъ деандърателе, тотъ скълчіатъ; mit Güte mehr als mit Gewalt —, реесъ маі бине къ бінеле декътъ къ ръзл, къ форца; mit Geld kann man Alles —, ăкрл пóте тотъ; eine Botschaft —, ămплінескъ о соліѣ, факъ ънъ месаціѣ; einen Schmaus —, даъ о масѣ, даъ ънъ оспъцъ; eine Hochzeit —, портъ спеселе ънеі нънте, даъ оспъцъл de нънтъ; (ăn mont.) einen Gang —, дескоперіѣ о въпъ de металъ.

Ausrichter, m., ессекъторіѣ, ămплітторіѣ.

Ausrichtung, f., петезітъръ, політъръ къ къіторіа; ессекъцінне, ămплінітъптъ.

Ausriechen, v., amіросъ, черкъ amіросінd; ămплъ de міросъ, de профѣмъ.

Ausriefen, v., крестъ, капелезъ.

Ausringen, v., съческъ, ăпторкъ (мъпъ, гътъ); сторкъ (рѣфе); ăпчетъ дела лънтъ; ămĭ терминъ кърареа, торіѣ.

Ausrinnen, v., кърг, мъ скърг.

Ausrippen, v., скотъ кóста, дескостъ; die Tabaksblätter —, стрăжескъ фоіле de тъбакъ.

Ausritt, m., къларетъръ, кавалкадъ.

Ausroden, v., стірпескъ, секъ, секъіескъ, ръзвескъ, дерădъчінъ.

Ausrollen, v., дерóлъ, десъвъпърѣ, дестіндъ; чърѣіескъ, черпъ къ чърѣл.

Ausrotten, v., дерădъчінъ, стірпескъ, стрікъ; стерпінъ.

Ausrücken, v., есъ, пърчедъ; есъ ла въталъ; мъ пънъ ăn маршъ; die Besatzung muß —, гарніcóна требе съ ésъ къ ѣрмеле.

Ausruf, m., стрігътъръ, клетътъръ, осклетъцінне; прокletъцінне; лічітъцінне, пъблікъцінне.

Ausrufen, v., стрігъ, пъблікъ, прокletъ; was ruft der Junge aus? че стрігъ въіатал? er ruft Bretzeln aus, ел стрігъ ла ковріцї.

Ausrufer, m., стрігъторіѣ, пъблікътторіѣ (геалъ дънъ проѣінц. mold.-rom.), краінікъ.

Ausrufung, f., стрігътъ, стрігътъръ, пъблікъцінне.

Ausrufungswort, n., ăнтреіецінне.

Ausrufungszeichen, n., semnъ de klemъţîune, nsntъ klemъtîvъ.

Ausruhen, v., rъposezъ, odixnescъ; mъ delascъ.

Ausrunden, v., rotъnzescъ, arrotъnzescъ.

Ausrupfen, v., smълgъ, ҵsnellъ, despenescъ.

Ausrûsten, v., armъ, ∧nарmъ; ∧nzestrezъ; ekipezъ (франţozicmъ), provъdъ, prepаръ.

Ausrûster, m., armъtorlъ.

Ausrûstung, f., armъtъrъ, armъmъntъ.

Ausrutschen, v., alunekъ.

Aussaat, f., semiнţъ, semъnътъrъ.

Aussacken, v., deшertъ зnъ sakъ.

Aussage, f., zicъ, snъsъ, rъportъ, adeverinţъ; (la iзristi) depъsenţîune.

Aussagen, v., snъnъ, esprimъ, reportъ; (la iзristi) depъnъ, adeverezъ, attestъ (∧n kontra kъiva); der Verbrecher hat Alles ausgesagt, kriminalu snъse, mъrtъrisi totъ.

Aussanden, v., desarinescъ, despъsinescъ.

Aussatz, m., lepr; (ne arbori) skorţomme, rҵiъ; (la kai) pevinţine; (la oi) vъrsatъ; — (la viiardъ) akiъ; — nъsъr, nъsetъr.

Aussätzig, a. щi ad., lepros; pevinţinosъ.

Aussäuern, v., desakrescъ, skotъ akrimea.

Aussaufen, v., veъ, ґюлкъlъ, ∧ngitъ.

Aussaugen, v., reg. щi irreg., esgъ, svatъ (зцерu), storkъ sъgъndъ.

Aussäugen, v., applekъ, alunъtezъ de-ажънсъ.

Aussauger, m., sъgъtorlъ, storkъtorlъ.

Ausschaben, v., в. Schaben.

Ausschäkern, v., в. Schäkern.

Ausschalen, v., kъptъшescъ kъ skъndsre; (la mont.) ∧nkidъ galerii.

Ausschälen, v., в. Schälen.

Ausschämen, v., sich, nerdъ rшinea; sie sollten sich die Augen —, nivi sъ kъtezi aţi pidika okii.

Ausschänden, v., (familiarъ) ∧nжъръ, sъdulъ.

Ausschank, m., vъnzare kъ mъsura (kъrчmъritъu).

Ausscharren, v., descropъ, skъrmъ, skotъ din mъmъntъ; ∧mi batъ жокъ trъgъnd kъ picorъu.

Ausscharrung, f., skoţetъrъ, descropътъrъ.

Ausscharten, v., (la kъreлarl) ∧nkrestъ, zimţescъ.

Ausschattiren, v., smъrescъ, daъ smъra.

Ausschaufeln, v., rҵnescъ, arrъnkъ kъ lopata.

Ausschäumen, v., arrъnkъ spuma, spumъ (de mъniъ); ∧nvetъ de spumatъ.

Ausscheiden, v., desparţъ, separъ.

Ausschelten, v., ∧nжъръ; в. Schelten.

Ausschenken, v., vъrsъ, torn; vъndъ kъ mъrъnttu; er ſchenkt Wein aus, el vinde vinъ kъ mъrъnttu.

Ausscheren, v., tъndъ, daъ mъnъrei tъnsura din ъrmъ.

Ausscheuern, v., kъrţъ, frekъ; в. Scheuern.

Ausschicken, v., в. Schicken.

Ausschieben, v., в. Schieben.

Ausschießen, v., ∧mпъshkъ, skotъ ∧mпъshkъnd; desparţъ, delъtъrъ ce e rъu.

Ausschiffen, v., desvarkъ; mъnekъ kъ naia.

Ausschiffung, f., desvъrkътъrъ, deskъrkътъra de mъrfi; mъnekatu kъ naia.

Ausschilfen, v., destrestilъ.

Ausschimpfen, v., в. Schimpfen.

Ausschinden, v., в. Schinden.

Ausschirren, v., desxamъ; в. Schirren.

Ausschlachten, v., mъcelezъ.

Ausschlafen, v., dormъ de ажънсъ, ∧mi kokъ somnu.

Ausschlag, m., prima lovitъrъ; kъmpъnitъrъ, vilanţъ; prekъmpъnъ, preponderanţъ; — avatere, abътътъrъ ∧ntr'o parte; — snzitъrъ; lepr; resultatъ, kapetъ; das gibt der Wage den —, avésta tъrvъrъ vilanţu; er hat ei-

nen — auf dem ganzen Leibe, ел аре спѣзéлъ пе тотѣ трупул.

Ausſchlagen, v., скотѣ, сватѣ (кăл); рупѣ; — къптъшескѣ, дтбракѣ; — ръсфръпгѣ; — реіентѣ, ръсватѣ; рефѣсезѣ; — крепѣ (тѣгрїї, вовочїї), ловескѣ, даѣ кă копїта, асвърлїѣ (калăл); ассѣдѣ (тѣрул); тъ спѣзескѣ; einem ein Auge —, скотѣ окїул кăіва; mit Leinwand —, къптъшескѣ кă пънзъ; ein Geſchenk —, лапъдѣ, рефѣсезѣ унѣ пресентѣ; einen Stoß —, ресторкѣ о ловітъръ; die Sache iſt anders ausgeſchlagen, лăкрул се дптòрсе алтмінтреа.

Ausſchlämmen, v., в. Ausſchlemmen.

Ausſchleifen, v., точескѣ деплінѣ; — аскъцѣ пе точїлъ.

Ausſchlemmen, v., дестолескѣ, рънескѣ, дестъпѣ, десглодескѣ.

Ausſchleudern, v., рънедѣ, дніентѣ, аррънкѣ.

Ausſchließen, v., скотѣ, ескідѣ; департѣ; — скапѣ din лангѣ (пе чінева); (дп тіпогр.) терминѣ о лініъ de літере пе колдарїѣ; ausſchließendes Recht, дрептѣ прівативѣ; ich ſchließe keinen aus, еѣ пъ скотѣ афаръ пе нимінї, еѣ пъ есченѣ пе нимінї; er iſt von der Geſellſchaft ausgeſchloſſen, ел есте ескісѣ din сопіетате, ел пъ аре парте ла сопіетате.

Ausſchließlich, a. ші ad., прівативѣ, прівативпънтѣ; ескісівѣ; есченціівѣ; ausſchließliches Recht, прівілеґїѣ, дрептѣ прівативѣ, ескісівѣ; dies kommt mir ausſchließlich zu, ачéста се цine нътаї de mine, ачéста е нътаї партеа mea.

Ausſchließung, f., скоцетъръ, ескісътъръ; есченціівне, лінсіре; (дп тіпогр.) спагіѣ пътратѣ.

Ausſchlüpfen, v., спапътѣ; есѣ (din гъóче).

Ausſchluß, m., скòтере, скоцетъръ; в. Ausſchließung.

Ausſchlußweiſe, ad., прівативпънтѣ.

Ausſchmauchen, v., в. Ausrauchen ші Ausräuchern.

Ausſchmeißen, v., в. Auswerfen.

Ausſchmelzen, v., в. Schmelzen.

Ausſchmieren, v., в. Schmieren.

Ausſchmücken, v., дпфрътсецескѣ, гътескѣ, орпезѣ.

Ausſchmückung, f. гътéлъ, орпътпънтѣ.

Ausſchneiden, v., таіѣ, тундѣ, ръгезѣ; кърцѣ (арворїї).

Ausſchnitt, m., тъіетъръ; кроїтъръ ротúндъ ла о пънекъ; (дп цеот.) секторѣ.

Ausſchöpfen, v., дешертѣ, скотѣ, скърѣ.

Ausſchoßen, v., аррънкѣ вълстърї, копїлашї (арворїї).

Ausſchoten, v., скотѣ din пъстърї.

Ausſchrauben, v., десшървѣ.

Ausſchreiben, v., тръскрїѣ, ескрїѣ, декопіезѣ, скотѣ, котпїлѣ, офрѣ, факѣ плаціатѣ (din врéунѣ авторѣ); — пъвлікѣ, ордінезѣ; конкіетѣ, дптънпѣ; — терминѣ de скрісѣ; er ſchreibt ſeinen Namen nicht aus, ел нъ'шї скріе нътеле дптрегѣ; einen Brief —, терминѣ о скрісóре; eine Stelle —, тръскрїѣ, декопіезѣ унѣ насаціѣ; einen Reichstag —, конкіетѣ, конвокѣ о дієтъ; Steuern —, дптънпѣ контрівцїѣні; (дп тъсікъ) die Stimmen —, скотѣ топърїле din партїтъръ.

Ausſchreiber, m., копістѣ; плаціарїѣ.

Ausſchreibung, f., копїе, естрасѣ; плаціатѣ, фъръторъ dintр'унѣ авторѣ; репъргітъръ de трівутѣ; конкіетаре (de дієтъ).

Ausſchreien, v., пъвлікѣ кă гласѣ таре, кръіпіческѣ; — дефаітѣ; дпчетѣ de стрігатѣ.

Ausſchreiten, v., пъшескѣ ларгѣ; пъшескѣ дп афаръ; тъсърѣ.

Ausſchoten, v., скотѣ пе въгътúрї (din пісіоръ); вундѣ кă рідіката; — пісезѣ дп пізліцъ; сковескѣ ръзъпд.

Ausſchürfen, v. (дп монт.) десгропѣ, сапѣ, мінезѣ.

Ausſchuß, m., аррънкътъръ; — дъпъдътъръ, векітъръ (вракѣ, тарда); — аллесътъръ, ліврă аллесѣ; комітетѣ, фрăцїашї унеї корпорацїúні орї компапе; елітъ (фрапцозісмѣ).

Digitized by Google

Ausschütteln, v., скътърѫ; скотѫ скътърънd.

Ausschütten, v., върсѫ, торнѫ, dешертѫ; — фътѫ (вітеле); dескаркѫ; лешінѫ de рѫсѫ; deскidѫ сімцѫл, inima; den Zorn über einen —, deскаркѫ мъніа асѫпра кѫіва.

Ausschüttung, f., dешертътъръ, търпътъръ; фътътъръ; лешінътъръ; deскъркъмѫнтѫ.

Ausschwärmen, v., ѫнчетѫ кѫ роітѫл; ѫнчетѫ кѫ стравагаnцеле; man muß die Jugend erst — lassen, лъсацї пе жѫнї съ ле трéкъ фѫріа тіnерецелор.

Ausschwärzen, v., еспортѫ пе фѫрішѫ, фѫртівмѫнтѫ, преварікѫ, факѫ контрабоndѫ.

Ausschwatzen, v., флекърескѫ, блатърѫ, пѫпъїѫ, спѫнѫ тòте nimікѫріле, deскоперїѫ орї че секретѫ.

Ausschweifen, v., ѫнаркѫ, таїѫ пе аркѫ; — мъ daѫ deсфръѫлѫї, dѫкѫ віацъ лібръ; — мъ аватѫ; in der Rede —, прелѫнцескѫ, факѫ dігресіѫнї ѫн кѫвънтаре.

Ausschweifend, a. ші ad., deсфръnатѫ, свънтѫратѫ, deстръматѫ, вербанѫ, лібрѫ (провінц. Църеї рom. ші ал Брашовѫлѫї); стравагантѫ, фантастікѫ, есчесівѫ; неастъмпъратѫ.

Ausschweifung, f., deсфръѫ, лівертінацїѫ, некѫмпътѫ, неастъмпърѫ; свънтѫрътѫръ; стравагаnцъ, фантастеріъ.

Ausschwelgen, v., в. Schwelgen.

Ausschwitzen, v., accѫdѫ, стръсѫdѫ; ѫнчетѫ de accѫdатѫ; — ѫітѫ.

Aussehen, v., въdѫ, прівескѫ ѫн афаръ; прівескѫ пънъ ѫн капътѫ; sich etwas —, ѫмї аллегѫ чева; пѫнѫ окії пе чева; sich die Augen —, ѫнкорdѫ, фатігѫ вedеріле; — аппарѫ, семънѫ, амѫ аппъріnцъ, амѫ аерѫл, амѫ фігѫра ка ші кѫм....; er sieht krank aus, ел сéмънъ а болнавѫ; er sieht sehr alt aus, ел аре о фігѫръ de омѫ преа вътрънѫ; wie sieht er aus? кѫм é фъкѫтѫ? а че, кѫ че сéмънъ? че фігѫръ аре? es sieht aus als wollte es regnen, се паре къ ва плоа; er sieht recht wohl aus, ел е омѫ съпътосѫ, омѫ фрѫмосѫ; er ist nicht so böse wie er aussieht, ел нѫ е пе атътѫ de diаволѫ, пе кътѫ е de негрѫ; es sieht nicht gut aus, нѫ съптѫ семне бѫне, лѫкрѫріле нѫ мергѫ біне.

Aussehend, part., weit aussehende Plane, планѫрї марї.

Ausseigern, v., (ѫн монт.) сепарѫ, стръкѫрѫ прін топітѫръ.

Ausseihen, v., стръкѫрѫ, філтрезѫ.

Aussein, v., съптѫ афаръ, ліпсескѫ; das Licht ist aus, лѫміna е стінсъ; Ihr Glas ist aus, пъхарѫл dтале е dешертатѫ; es ist Alles aus, тòте съптѫ перdѫте.

Aussein, n., абсінцъ, ліпсіре, нефіінцъ-de-фацъ.

Außen, adv., афаръ, пе deасѫпра.

Außenseite, f., партеа, латѫреа din афаръ.

Außer, praep. ші conj., афаръ de, афаръ din.

Außerdem, ad., афаръ de ачéста, песте ачéста.

Äußere, a., фаца, партеа din афаръ, естеріорѫл, аппъріnцъ.

Außerehelich, a., бастарdѫ, афаръ din късъторіъ, din флорї.

Äußerlich, a. ші ad., пе din афаръ.

Äußerliche, n., в. Äußere.

Äußern, v., аррътѫ, мѫстрѫ; deкіарѫ, маніфестѫ, deскоперїѫ.

Außerordentlich, a. ші ad., страорdінарїѫ, песте мъсѫръ.

Außersinnlich, a. ші ad., спекѫлатівѫ, метафісікѫ.

Äußerst, adv., маї din ѫрмъ, ѫлтімѫ; äußerster Preis, прецѫл чел din ѫрмъ, чел маї мърцінітѫ.

Äußerung, f., арътаре, deскіаръцїѫне, zісъ, спѫсъ; seiner — zufolge, dѫпъ спѫса лѫї.

Außerwesentlich, a. ші ad., неесcінцiале, че нѫ се цine de фіінца лѫкрѫлѫї, акчідінтале.

Aussetzen, v., еспѫнѫ, скотѫ, deскаркѫ; скотѫ ла ѫскатѫ; лацъdѫ;

Digitized by Google

пардосеск; (ал мѣсік) тръскріѣ; (ла типогр.) терминъ de ашезатъ, de компѣсъ; — сѣснindъ, амънъ, алтерѣнъ, dіфѣріѣ; дестінъ, ассемнъ, стабілезъ; дефінъ; крітікъ, амъ de зікъ, de адаосъ чева ал контръ; ein Kind —, еспънъ, лапъдъ унъ пръпікъ; eine Penſion —, ассемнъ о пенсіѣне; einen Preis —, пропънъ унъ прецъ; Bäume —, стръпънтъ ярворі; eine Wache —, пънъ, ашезъ о кѣстодіе; die Lehrſtunden —, алтерѣнъ, алтрекъртъ дреле de лецціѣне; etwas im Teſtamente —, фанъ ун легатъ ал тестаментъ.

Ausſetzung, f., еспѣсеціѣне; дестъркътънтъ; стръпънтътъръ; пардосітъръ; терминъ; алтрекъртаре.

Ausſicht, f., възътъ, пънтъ-де-ведере; перспентівъ; — in die Zukunft, перспентівъ, превеdере, сперанцъ ал віторіѣ; man hat die — auf die Stadt, прівіреа, пънтъл-де-ведере есте кътръ четате.

Ausſickern, v., стръкърѣ, нікърѣ.

Ausſitzen, v., стаѣ афаръ; алмінеск тімпъл (ал прінсоре); mit Waaren —, прекъпеск къ марѣ.

Ausſöhnen, v., алпакъ, ре'пнакъ.

Ausſöhnung, f., ре'пнъкъціѣне.

Ausſondern, v., сепарѣ, даѣ ла о парте.

Ausſonderung, f., сепъръціѣне; (ал med.) скретъръ, скретъторъ.

Ausſpähen, v., черчетезъ, спіонезъ, інвестігъ.

Ausſpäher, m., спіонъ; інвестігъторіѣ.

Ausſpäherei, Ausſpähung, f., спіонітъръ, спіонаціѣ.

Ausſpann, f., стаціѣне, дескъікъторе (копакъ).

Ausſpannen, v., дескалъ, дескъгъ; die Leinwand —, дестіндъ пънза.

Ausſpannung, f., дескътънтъръ; дестінсъръ.

Ausſpeichern, v., скотъ, даѣ дін грънаре (дін хъмбаре).

Ausſpenden, v., даѣ, алпарцъ, дістрібъіѣ; das Abendmahl —, адміністръ сф. комінекътъръ.

Ausſperren, v., алкъіѣ афаръ; ръскърѣ, кръческ пічореле.

Ausſpielen, v., жокъ, терминъ жокъл (de къръ); ein Pferd —, жокъ унъ калъ ла лотеріѣ; Trumpf —, жокъ унъ адътъ; Sie müſſen —, Sie haben die Vorhand, дта аі съ жочі, дта жочі ънтеіѣ.

Ausſpinnen, v., торкъ денлінъ; скотъ торкъндъ; dieſe Spitzbüberei war fein ausgeſponnen, ачѣстъ дръчіѣ фъсесе ързітъ къ фінецъ.

Ausſpioniren, v., спіонезъ, дескоперіѣ.

Ausſpötteln, v., іаѣ ал рацъ.

Ausſpotten, v., в. Spotten.

Ausſpotten, n., Ausſpottung, f., въталѣ de жокъ, мокъріѣ.

Ausſprache, f., ростіре, пропъпцъ, апченътъ; deutliche — der Wörter, артікъларіѣнеа кіарѣ а вордълор.

Ausſprechen, v., ростескъ, профѣріѣ, пропъпцъ, зікъ; das kann man nicht mit Worten —, ачѣста нъ се пóте спъне къ кювінте; in ſeinem Geſichte ſpricht ſich deutlich die Bosheit und Racheſucht аus, ал фіціономіа лъі се арать алведератъ рѣпіца ші ръсвънареа.

Ausſprechlich, a. ші ad., профѣрівърѣ, еспріматъръ.

Ausſpreiten, ausſpreizen, v., дестіндъ, ръскърѣ.

Ausſprengen, v., ресалтъ (о пътръ); ръсъпдескъ, алмъръштіѣ, сетъпъ, ділъцескъ; ein falſches Gerücht —, ділъцескъ о фаімъ мінчіноасъ.

Ausſpringen, v., сарѣ афаръ; скапъ; о тълескъ; штірвескъ; aus dem Fenſter hinausſpringen, сарѣ дін фереéстръ; das Meſſer —, кушітъл се штірвеште.

Ausſpritzen, v., стропескъ; къръцъ, спълъ (о капъ); стінгъ къ къмпва; (ал анат.) алпіептъ.

Ausſpritzung, f., (ал анат.) алпіептъціѣне.

Ausſprotſen, v., отъвескъ, ре'пверъ-

Digitized by Google

zeckĕ; mъ гръпцеckĕ (arpintзı din тошітòре).

Ausſprößling, m., вълстарѣ, тзгзрѣ.

Ausſpruch, m., пропзпціъ; — centinцъ, жздекатъ, декретѣ, девicізне; göttlicher —, оракол; ſich dem — des Richters unterwerfen, тъ сзппзпѣ centinцeі жздекъторіълзі.

Ausſpüren, v., зртърескĕ, daѣ дп зртъ, дескоперіѕ, афлѣ.

Ausſtaffiren, v., дпартѣ (o naіъ); дпzестрѣ (кѣ вестминте); гътескĕ, дтбракѣ.

Ausſtampfen, v., скотѣ прin ловітъръ; сватѣ (гръзпце).

Ausſtand, m., деторіъ актівъ, къпіталѣ нелпкассатѣ, рестѣ de banі; кредітѣ; ſeine Ausſtände ſind bedeutend, деторіile сале аттіве сънтѣ марі, сънтѣ конcideравере.

Ausſtändig, a. ші ad., рестанте, ръмасѣ.

Ausſtänkern, v., дтпзтѣ, дтпіл de пзгдре; — adзрмекѣ.

Ausſtatten, v., дпzестрезѣ, дотезѣ; er iſt von der Natur aus mit Geiſt ausgeſtattet, патзра дл дпzестръ кѣ спірітѣ.

Ausſtattung, f., дпzестръторъ, zестре, дотъцізне, параферпъ; аштернътъптѣ, стъверсетъптѣ.

Ausſtäuben, v., десплверѣ.

Ausſtäubern, v., сплверѣ; кзтріерѣ, казтѣ (вънатзл).

Ausſtäupen, v., вічіѕ, ватѣ кѣ въргі.

Ausſtechen, v., скотѣ, сковескĕ, прin дтпзпсетъръ; дпцепѣ; einem die Augen —, скотѣ окіі кзіва; mit Nadeln —, дтпзптѣ кѣ ače; ein Muſter —, пзптезѣ, кроіескĕ о мъстръ; Raſen —, таіѕ вердéцъ, глії; eine Flaſche Wein —, веѣ, дешертѣ о вътеліѣ de вінѣ.

Ausſtecken, v., скотѣ, дпфігѣ афаръ, арворезѣ, pidікѣ (о флатъръ); демаркѣ, цепзіескĕ (о цéрінъ).

Ausſtehen, v., стаѣ афаръ; — сѣфферіѕ, сзппортѣ, сѣцінѣ; толерѣ; Geld — haben, амѣ банı дапі пе кредітѣ; er kann Alles —, елѣ пòте сѣффері орі че; eine Strafe —, сѣфферіѕ о педéпсъ; mit Waaren —, скотѣ марѳъ de вънzаре.

Ausſtehend, part., рестанте; ausſtehende Schuld, деторіъ аттівъ.

Ausſtehlich, a. ші ad., сѣфферіверѣ, сзппортаверѣ, толераверѣ.

Ausſteifen, v., къптъшескĕ, дптъреckĕ пе din лъзптрѣ.

Ausſteigen, v., мъ даѣ жосѣ, decвіндѣ (dintr'o тръсъръ); десваркѣ (dintr'o naіъ).

Ausſtellen, v., еспзпѣ, скотѣ афаръ, скотѣ ла ведере; скотѣ de парадъ; скотѣ de вънzаре, de моделѣ, de мзстръ; — сѣспіндѣ; діфферіѕ; ремітѣ; прелзпцескĕ; пъръсескĕ; крітікѣ, чепсърѣ (dожъпескĕ); etwas auszuſtellen haben, амѣ съ крітікѣ, съ мзстра чева; Gemälde —, еспзпѣ, скотѣ зпѣ тавлоѣ; einen Wechſel —, даѣ о поліцъ (скімвъ, камвіѣ); einen Wechſel auf einen —, трагѣ о поліцъ асзпра кзіва; einem einen Wechſel —, даѣ кзіва о поліцъ; eine Obligation —, факѣ о обліґъцізне (de деторіъ).

Ausſteller, m., — eines Wechſels, тръсъторіѕ de o поліцъ; дъторіѕ de o поліцъ.

Ausſtellung, f., еспѣсецізне, скоцетъръ, скосъръ; — eines Wechſels, тръсътъра, траса de o поліцъ.

Ausſterben, v., моріѕ, мъ стіцгѣ, мъ деспопорѣ прin морталітатѳ.

Ausſteuer, f., zестре; скъде, рѣфе, кѣ каре се мърітъ о фатъ, параферпъ.

Ausſteuern, v., даѣ zестре, дпzестрезѣ; — пзрчедѣ, есѣ din портѣ (кѣ паіа).

Ausſtillen, v., апплекѣ, алъптезѣ зпѣ прзпкѣ пъпъ ла зпѣ терцінѣ.

Ausſtimmen, v., аккордѣ деплінѣ (зпѣ інстрзмъптѣ de мзсікъ).

Ausſtöbern, v., десплверѣ, дескоівъіѕ, скътърѣ de пзлвере; сплверѣ; скочорѣ din локѣ асзпсѣ.

Ausſtochern, v., къръцѣ дінціі.

Digitized by Google

Ausſtocken, v., стірпескъ, скотъ ла рѣдъчине.
Ausſtoffen, v., стофецъ, къптъшескъ къ стофъ.
Ausſtollen, v. (ла аргъсіт.) дптіndъ нелеа пе кадре.
Ausſtopfen, v., дтпле, дndoцъ, тіксескъ.
Ausſtoß, m., прima ловітъръ, вотъ (дп дѣлъ); аттакъ, дніептътъръ, арръпкътъръ.
Ausſtoßen, v., дтпіnгъ афаръ, сціngъ, ръсціngъ, рънedъ афаръ; einem ein Auge —, скотъ окіа кѣіва; einem Faße den Boden —, снаргъ фundа ънъ вътоіъ; einen Schrei —, сверъ, цінъ, даѣ ънъ цінетъ; Seufzer —, сѣсціnъ; Schimpfworte —, сѣdаіъ, дпжъръ.
Ausſtrahlen, v., арръпкъ, ръспъndескъ раze.
Ausſtrecken, v., дптіndъ, лънцескъ; ъцескъ (ферѣа).
Ausſtreichen, v., ватъ, вічѣіескъ; анланезъ, нетезескъ; padъ, штергъ; ънгъ; — аргъсескъ; in dieſem Brief iſt viel ausgeſtrichen, ачѣсть скріcоре о плінъ de штерсре; die Falten —, decфакъ крецеле; bei Nacht —, ътлаъ нотеа.
Ausſtreifen, v., штергъ, нетезескъ; decгіокъ, decфакъ; — ватъ страделе (зліцеле), аллергъ, факъ ескърсіънѣ.
Ausſtreiten, v., дпчетъ de a комбате; терmінъ о dіснѣтъ, о лѣпъ.
Ausſtreuen, v., дтпръшгііъ, сетънъ, ръспъndескъ.
Ausſtriegeln, v., трагъ цеселъnd.
Ausſtrömen, v., мъ рѣвърсъ, кергъ дп торріите (повоіе), гъжъіъ; das Blut ſtrömt aus dem Herzen in die Adern aus, сънцеле се рѣварсъ din inimъ прін вine.
Ausſtrömung, f., рѣвърсътъръ; (дп фісікъ) ефлѣвіцъ, emicіsne.
Ausſtücken, v., (дп монт.) таіъ, бъгъцескъ.
Ausſtudiren, v., терmінъ дпвъцътора, сѣdіаъ; мъ кофndъ дп сѣdіъ.
Ausſtürzen, v., рътоrnъ, вѣрсъ.
Ausſtürzer, m. (монт.) decкъркъторіъ.
Ausſtützen, v., paziмъ, спріжінескъ дп афаръ.
Ausſuchen, v., аллегъ, каътъ п'іптре лъкрърі, черкъ преете тотъ; alle Winkel —, кътріерѣ тоте ънгъріле.
Ausſühnen, v., в. Ausſöhnen.
Austäfeln, v., къптъшескъ, подескъ, наркетезъ.
Auständeln, v., дпчетъ къ тъndълітъл, пе маі тъndълескъ, орі тълълескъ.
Austanzen, v., дпчетъ къ данцъл, терmінъ ънъ данцъ.
Austapeziren, v., тапетезъ, дпвъліъ къ тапете; mit Sammet —, дптіndъ къ барѣоnъ.
Austauchend, part., (дп фісікъ) емерціnte, спр. ес. paзеле лъminei че есъ dintр'ънъ лънтъ.
Austauchung, f., емерсъръ, мерсъръ, емерсіsne.
Austausch, m., скімвъ, прескімвъ; дптъртъшіре (de idei).
Austauſchen, v., скімвъ, контраскімвъ.
Austauſchung, f., в. Austauſch.
Auſter, f., стрідіъ, острікъ, ън соіъ de скоікъ вівалвъ.
Auſterbank, f., Auſtergrund, m., стратъ, банкъ de стрідіі, локъл дп маре ънde се-грътъdескъ стрідіеле.
Auſterfang, m., нескъітъл de острічe.
Auſterſchale, f., скоікъ de стрідіі, гъоче.
Auſterſtein, m., остракіtъ.
Austhauen, v., се топеште гіапа, се dестіацъ.
Austheilen, v., дптърці, ре'птърці, дістрібъіъ, дптъртъшескъ, къmінекъ; das h. Abendmahl —, administръ сс. къmінекътъръ.
Austheiler, m., дптърціторіъ, дістрібъіторіъ, dіспінсъторіъ.
Austheilung, f., дптърцéлъ, ре'птърцéлъ, дістрібъціsne.
Austhun, v., скотъ, decфакъ; штергъ, стіngъ; eine Schuld —, апплезъ, салdezъ, вілапцezъ о dеторіъ; Geld auf Zinſen —, даѣ банї къ добъndъ.

Digitized by Google

Ausliefen, v., сацъ афундъ, афундезъ, профундезъ.
Austilgen, v., стирпескъ, стерминъ; стрікъ.
Austoben, v., мъ аллинъ, мъ десфъріе, дичетъ къ фъріа; тимпестатеа, фъртъна дичетъ; der junge Mensch hat noch nicht ausgetobt, ачестъ жине дпкъ нъ трекъ фъріа тинерецелор.
Austönen, v., дичетъ де сънатъ.
Austrag, m., дикеіере, хотърыре, денісізне, резълтатъ; bis zum Austrage des Prozesses, пънъ ла еширеа прочесълъ.
Austragen, v., скотъ, дъкъ афаръ; дмпарцъ (скріеорі); репортезъ; пъблікъ; дефаімъ; das trägt viel aus, ачъста фаче мълтъ.
Austrägerei, f., пертътърг de ворве, флекърітърг.
Austräglich, a. mi ad., в. Einträglich.
Austreiben, v., аллънгъ, дптерескъ, скотъ; den Teufel —, аллънгъ не діаволъ, ессорчіцезъ.
Austreten, v. act., сторкъ, калкъ, скълчіїв (пантекъ, вотіна); стінгъ (о хъртіе ампрінсъ); sich den Fuß —, скрінтескъ пічорыл; die Kinderschuhe —, скапъ, есъ din anii прънчіеі; — v. n., есъ, мъ департъ, пърцеескъ; десертезъ; мъ деспарцъ, мъ сепаръ; aus einer Gesellschaft —, мъ деспарцъ, мъ сепаръ dintr'o соціетате; das Wasser —, апа есе, дъ din черні.
Austreugen, popul., в. Austrocknen.
Austrinken, v., веъ тотъ, дешертъ вндъ; den Leidenskelch —, веъ пъхарыл сюферінцелор.
Austritt, m., ешіре, департъ; пърцсіре; клъпътърг, скълчіетърг; трепт, балконъ; тъдіці.
Austrocknen, v., ескъ, дескъ, десекъ.
Austrocknung, f., дескъпътъторіе.
Austrommeln, v., пъблікъ къ тоба; аллънгъ вътънд тоба.
Austrompeten, v., пъблікъ къ трімвіца.
Auströpfeln, austräufeln, austriefen, v., денікъ, кадъ дп пікътюре.
Austuschen, v., десемнъ, зимпескъ къ тешъ.
Ausüben, v., депріндъ, праттікъ, есерчезъ; mein Handwerk —, дмі депріндъ мецерія; Grausamkeiten —, коммітъ крезімі; Rache an einem —, дмі ръсвънъ де чінева.
Ausübung, f., праттікъ, есерчіцій, депріндере.
Ausverschämt, a. mi ad. provinc., в. Unverschämt.
Auswachsen, v., дичетъ де крескътъ; крескъ пе денлінъ; дпколцескъ (гръдл), крескъ къ гевъ, гевосъ; (дп хіміе) вецетезъ.
Auswagen, v., сіф, кътезъ а еші.
Auswägen, v., вндъ къ кънтъна; кънтъпескъ; аллегъ тръгънд ла кънтънъ.
Auswahl, f., аллецере, аллесътърг.
Auswählen, v., аллегъ, скотъ аллегънд.
Auswalken, v., ватъ ла піоъ (дарстъ).
Auswalzen, v., сквтъръ къ сълъ; ротескъ къ сълъ; терминъ данцъл де валцъ.
Auswamsen, v. prov., сквтъръ пентарілъ, адікъ дай кълва о вътаіе вънъ.
Auswanderer, m., емігранте, пърсіторіе де патріе.
Auswandern, v., емігръ, мъ децърескъ, пърцеескъ патріа, стръмътъ дежінца.
Auswanderung, f., емігръціне.
Auswärmen, v., дпкълзескъ де-а-жінсъ, дпфервънтъ денлінъ.
Auswarten, v., аштептъ канетъл.
Auswärtig, a. mi ad., стрънъ, din афаръ, din алтъ цер, — есотікъ (о плантъ); Departement der auswärtigen Angelegenheiten, деспърцетънтъл требілор din афаръ.
Auswärts, adv., дп афаръ, дп стрънътате.
Auswärtsziehen, m. (дп анат.) мъскіл абдъкторіе.
Auswaschen, v., спълъ, клътескъ вине; дичетъ де спълатъ.
Auswässern, v., десърескъ, скотъ сареа прін мъіетърг дп апъ.
Auswechseln, v., скімвъ.
Ausweg, m., корпетъ; — modъ, локъ де скъпаре, къраре, котіт-

pъ; ich finde keinen Ausweg aus dieſer Verlegenheit, eŭ nu aflu nivî o скъпаре dintrъ ачéстъ дn-къркътъръ (конфúзiune).

Ausweichen, v., mъ дnmoiŭ; — mъ ферескŭ, mъ daŭ la o парте, mъ абатŭ.

Ausweichend, adj., скъпътивŭ, евасивŭ (dela badŭ, ebadŭ); ausweichende Antwort, ръспúнсŭ евасивŭ, ръспúнсŭ de скъпаре.

Ausweiden, v., дешаскŭ (вite); скотŭ мацеле (din вънатŭ).

Ausweinen, v., аллiнŭ дърерea кu плънсúрi; плънгŭ амарŭ; дnчетŭ de плънсŭ.

Ausweis, m., адеверiнцъ, докумънтŭ, аттестатŭ, цinдре; nach — der Geſetze, дnтr цinдреa, дnтr сънетъ легiлор, дn конформiтате кu легiле.

Ausweiſen, v., скотŭ, daŭ афаръ, ecciлezŭ; — аррътŭ, компровŭ, легiтimezŭ; ſich —, mъ легiтimezŭ, провezŭ; das wird ſich bald —, престе пuцinŭ се ва вedé, се ва da пе фацъ.

Ausweiſung, f., дeкiърацiune, легiтimацiune.

Ausweißen, v., алвескŭ, върuiескŭ, споiескŭ.

Ausweißung, f., алвiтърe, споiтърe, споiéрe.

Ausweiten, v., алгърцескŭ, дilърцескŭ, дilъцескŭ.

Auswendig, a. ші ad., пе din афаръ, пе фацъ; естеріорŭ; de роствŭ, din memoriŭ.

Auswerfen, v., аррънкŭ афаръ; вързŭ, скuinŭ (сънце); регuлezŭ (лéфе, плаць); ein Auge —, скотŭ унŭ окiŭ; den Anker —, аррънкŭ анкiра; das Loth —, аррънкŭ плuмзu; das Pferd wirft gut aus, калu мерце вine 'nвiестра; калu аррънкъ вine пiчóреле.

Auswetzen, v., аскuцŭ, штергŭ аскuцind; eine Scharte —, дnдрептŭ o грешéлŭ, репарŭ o нedрептате; реставрŭ опóреa пердúтŭ.

Auswichſen, v., мерзŭ пе дiн лъпtрŭ; — prov. вatŭ, фрекŭ, кедфъпескŭ пе чinева.

Auswickeln, v., десфъшŭ, десвълiŭ, десфъшърŭ.

Auswindeln, v., десфъшŭ, скотŭ din фашъ, din скuтече.

Auswinden, v., сторкŭ (din мъна кuiва), скотŭ кu въртежu; сuпъческŭ, сuческŭ.

Auswintern, v., iернezŭ, скотŭ din iérnъ, пътрескŭ дn капŭ de iérnъ.

Auswipfeln, v., рътezŭ, чопrŭ върфърi.

Auswirken, v., мiжлоческŭ, ефъптuескŭ, прокърŭ, капътŭ; — decnoiŭ, дескънтрe (unŭ вънатŭ); реформътватŭ (алватu); tais (unria ля unŭ калŭ); terminŭ o цесетърe.

Auswirren, v., дескъркŭ.

Auswiſchen, v., штергŭ, петежескŭ; einem eins —, трагŭ o палmŭ кuiва.

Auswiſcher, m., дnфърцътърe.

Auswittern, v., мъ деномuнŭ, мъ десфлорескŭ; adиnескŭ, дескоперiŭ; — дnчетŭ de тватŭ.

Auswölben, v., волтескŭ.

Auswölken, v., ſich, се дnсенinъ.

Auswuchs, m., скрескътърe, гóвe, копiлецŭ (de кекърнŭ); чепŭ; стirпiтърe.

Auswühlen, v., скоцŭ рашuнd, скърmŭ, арръпнŭ кu фiтеле (порчi).

Auswurf, m., лъпъдътърe, арръпкътърe, стеркóре, скрепътŭ; скuпътърe; валеть; das iſt ein wahrer —, ачеста é унŭ омŭ вълстъматŭ, o лъпъдътърe de омŭ; der — eines Vulkans, ерuпцiunea унui Вулканŭ.

Auswürfeln, v., жокŭ дn кuбi.

Auswürfling, m., кодiпе, арръпкътърe, лъпъдътърe; вракŭ, гuнoiŭ.

Auswuzeln, v., десръдъчinŭ, стirпескŭ.

Auszacken, v., колцърŭ, таiŭ дn колцурi, дinтезŭ.

Auszahlen, v., плmърŭ, деплmърŭ.

Auszählen, v., компътŭ, факŭ сокотéлŭ; вundŭ кu плmърŭ, дnчетŭ de компътатŭ.

Auszahneln, v., факŭ дinдiморi, таiŭ дn форma дinдiморiлор.

Digitized by Google

Auszahlen, v., се дпкеіе тодї dinдїї; das Pferd hat —, калѣ аре тодї dingїї.
Auszapfen, v., скотъ пе чепъ; вындъ къ търнътѣл.
Auszäumen, v., в. Abzäumen.
Auszäunen, v., despардъ къ гардъ.
Auszechen, v., дпчетъ къ веѣтѣл, скѫргъ пъхарѣл.
Auszehren, v., мъ търчезескъ, devінъ търчедъ, макр; мъ копсѫмъ, мъ despервезъ, мъ зсскъ.
Auszehrung, f., търчезетъптъ, търчезетѣръ, аттъкрітѣръ, копсѫмціsne, despервътѣръ, фticic, офтікъ.
Auszeichnen, v., дпcemnъ, ремаркъ, потезъ, тръскрій, естрагъ (dintr'o карте); dictingъ (deocівескъ); ausgezeichneter Verdienst, мерітъ маре, мерітъ dictincъ; ausgezeichnete Tugend, вірътѣ семнатъ; ausgezeichnete Frau, фемеіе dictincъ, ремъркаверъ.
Auszeichnung, f., контрасемнъ; dictinціsne, семнъ dictingъторіs (осевіторіs).
Auszeideln, v., вать стѫіі de міере.
Auszerren, v., скотъ, стѫлгъ хъуind.
Auszіehen, v., скотъ, трагъ афаръ, стѫлгъ; страгъ; дптіndъ; despъдъчінъ; despракъ; die Handschuhe —, скотъ мънъшеле; einen bis aufs Hemd —, лась пе чінева пътаі дп къташ, дл despoіs пънъ ла къташ; ein Kind —, despракъ зпъ прънкъ; den Degen —, скотъ сава; die Stiefel —, мъ deскалцъ; einen Tisch —, трагъ, лъцескъ о масъ; mit der Wurzel —, стѫлгъ din ръдъчінъ; die Quadratwurzel —, страгъ, скотъ ръдъчіна пътратъ; ка верbъ п. таі дпcémnъ: скітъ лонгіпца; фагъ, о тълескъ.
Auszieren, v., дпфрътосецезъ, decopezъ, adopnezъ.
Auszierung, f., декорътінте, орпътінте (подовъ).
Ausziffern, v., deчіфръ.
Auszimmern, v., чопlескъ, фортезъ пріп чопліторъ, прелъкръ, дърезъ.
Auszirkeln, v., мъсъръ къ компасъл; alles genau —, факъ тоте дѫпъ регълъ ші компасъ.
Auszischen, v., тзіеръ; дпчетъ de тзіератъ.
Auszug, m., пърчедере, порпіре, мъцекаре, департъ; пърчесъ; стрътътаре de лонгіпцъ; естрасъ; прескъртътъръ, сътматіs, компendіs; — eines Heeres, дépартъл зпеі армате; — aus einer Rechnung, естрасъ dintr'o сокотелъ, dintr'зпъ компътъ.
Auszugsweise, adv., дп естрасъ, дп скърть, прескъртатъ.
Auszupfen, v., скартънъ, скотъ скъртънънd, стѫлгъ, despіръ; die Wolle —, скартънъ лъпа.
Auszürnen, v., мъ дестънііs, копtепескъ къ мънia.
Auszwingen, v., скотъ къ форца.
Authal, n., вале, лънкъ de лънгъ зпъ шесъ дптіncъ.
Authenticität, f., автептічітате, легалітате.
Authentisch, a. ші ad., автептікъ, автептікътътптъ.
Autobiograph, m., автов ографъ, дпсъл скрііторіs ал віецеі сале.
Autocrat, m., сінгър-domніторіs, автократъ.
Autocratie, f., автократіе, сінгъръdomніе.
Auto-da-fe, n., (спанюлісмъ) автода-фе, despіingare пріп фокъ.
Autodidact, m., автодідактъ, сінгъръ дпвъцъторіs.
Autographisch, a. ші ad., автографікъ, оріgінале.
Automat, m., автоматъ.
Autonomie, f., автономіе, сінгъръ легіsіторіs.
Autopsie, f., автопсіе.
Autor, m., авторъ, скрііторіs de o карте оріgінале, дпчепъторіs, врзіторіs.
Autorisation, f., дптъторіре, авторісаціsne.
Autorität, f., вазъ, авторітате.
Autorschaft, f., авторіе.
Auweh! interj., ах вай!

Digitized by Google

Aval, m., авалъ, кезъшіъ речіпрокъ, дмпрѣмѣтъ.
Avance, f., naintare, фолосъ, профітъ, къштігъ.
Avancement, n., naintare дн постъ.
Avantgarde, f., аванпгардъ, трѫпъ nainte мергътòре, трѫпъ din фрѫнте.
Aventure, f., авънтѫръ, дптъмплare кѫріòсъ, неаштептатъ, фавълòсъ, ка din фавълъ.
Aventurier, m., в. Abenteuerer.
Aventurinſtein, m., авънтѫрінъ.
Averei, f., в. Haferei.
Averѕ, m., аверсъ, фаца монетеі.
Averſional-Quantum, сѫмъ, кътъцime de дпвоіélъ.
Avertiren, v., даѣ de шціре.
Avis, (zi: ави), авісъ, штіре.
Aviſta, adv., а віста, деда ведере (а внеі поміце de пътітъ да пегъцеторі).
Axe, в. Achſe.
Axiom, n., аксіомъ, врінчіпіъ, зъстѫмъ.
Axt, f., сѫкѫре, вардъ.
Axthelm, m., тѫке а сѫкѫреі, вардеі.
Aż, f., (векіъ) дрептъл de a фі оспътатъ.
Azen, в. Aaſen.
Azung, Äzung, f., (да въпът.) тѫпкаре.
Azur, m., азѫрѣ, колòре черіъ.
Azurblau, a. ші ad., албастрѫ азѫріѣ.

B.

B, n., а доа літеръ а алфаветълуі германъ.
Baake, в. Bake.
Baal, m., Балъ, zeitate калдеанъ.
Baalbienſt, m., балістъ, кълтъл zeълуі Балъ.
Baalspfaffe, m., балістъ (попъ а луі Балъ).
Babbeln, в. Plappern.
Baccalaureat, n., бакалаѫреатъ, (градъ академікъ дн Франца).
Baccalaureus, m., бакалаѫреѣ.
Bacchanalien, f. pl., бакапаліі (сербъторіле луі Бакъ).
Bacchant, m., (міт.) бакантъ (попъ ал луі Бакъ).
Bacchantin, f., (міт.) бакантъ (попéсъ, преотéсъ а луі Бакъ), фіг. десфрънатъ.
Bacchantiſch, a. ші ad., бакантікъ, вецівъ, дн modъ de вецівъ.
Bacchus, m., Бакъ, zeъ а вецівілор.
Bacchusbruder, m., вевторіъ маре.
Bacchusſack, m., тірсъ (въцъ луі Бакъ).
Bach, m., пърѫъ.
Bachamſel сай Bachamel, f., мерлъ de апъ, còдъвáтъръ.
Bachbunge, f., веронікъ de апъ (шапъ).
Bache, f., скрòфъ сілватікъ.
Bächelchen, n., рѫшоръ.
Bacher, m., маскърѣ сілватікъ, de doі anі.
Bachfahrt, f., кале пе лъпъ рѫѣ фъкътъ de съптъра апеі.
Bachfiſch, m., пеште de пърѫъ.
Bachholunder, m., сокъ de апъ.
Bachhund, m., къне de вънатъ къ пічòреле скърте.
Bachtreſſe, f., плевъшкъ, вѫрлъгъ (пеште).
Bachmünze, f., (бот.) мінтъ (істъ) de апъ.
Bachſchmerle, f., міхалцъ de рѫѣ.
Bachſtelze, в. Bachamſel.
Bachwaſſer, n., апъ de рѫѣ.
Bachweide, f., ръкіть.
Back, n., (марін.) пъптечеле dinnainte ал коръбіеі.
Back, ad., дпапоі.
Backapfel, m., мърѣ коптъ ла кѫторіъ, мърѣ зскатъ да кѫторіъ, мърѣ de коптъ.
Backberechtigt, a. ші ad., дндрептъцітъ а коче пъне.
Backbirn, f., паръ коптъ ла кѫторіъ, паръ зскатъ да кѫторіъ, паръ de коптъ.

Digitized by Google

Backbord, n., ваворѣ (стжнга корѫвіей).
Backe | f., вѣкъ а фецеі.
Backen | m. pl., латѣреа нѫнтеі.
Backen, v., a. ші n. ner., кокѣ, фріѓ, пръжескѣ, зскѣ; Brot —, а кóче нѫне; Obſt —, а зска фрѫнте; Fiſch —, а фріце, а пръжі неште; ihm iſt ſein Brot gebacken, лві і с'а конт, нѫ ва скѫпа; er bäckt arme Ritter, елѣ а ажжнсѣ ла сапъ de лемнѣ, е съракѣ.
Backenbart, m., варвѫ не вѣкъ, фаворіцї.
Backenbein, n., осчорі вічілор.
Backenbürſe, f., rinda, rindѣра мъсіларе.
Backengrübchen, n., гропіца вічеі.
Backenknochen, m., фалкъ (ла калѣ).
Backenſtreich, m., пѫмгіре, ловітѣръ кѫ палма песте фацъ; einen — geben, а da o палмъ, а пѫмгі.
Backenzahn, m., мѣсеа de минте.
Bäcker, m., нѫперѣ, кокъторіѓ de нѫне, нітаріѓ (врѣтаріѓ).
Bäckerbrot, n., нѫне de тѫргѣ, de врѣтарѣ.
Bäckerburſche, m., лвѫцъчелѣ ла нѫперіѓ.
Bäckerei, f., нѫперіѓ, врѣтъріѓ; нітъріѓ.
Bäckergewerk, n., корпорѫціѫне de нѫпері, врѣтарі.
Bäckerhandwerk, n., мештеріѓ de нѫперѣ.
Bäckerin, f., нѫпереасъ.
Bäckerſchabe, f., чікалъ, грерѣ de нѫперіѓ.
Bäckerſcheibet, m., содалѣ, фечіорѣ de нѫперіѓ.
Bäckerzunft, f., в. Bäckergewerk.
Backfiſch, m., неште de фріптѣ, de пръжітѣ.
Backfleiſch, n., карне de фріптѣ, пръжітѣ.
Backgaſt, m., óспетъ зиеі нѫперіі.
Backgeld, n., плата конт.
Backgerechtigkeit, f., дірептѣ de а кóче нѫне.
Backhaus, n., касъ de конт, нѫперіѓ, кѫторіѓ.
Backhefen, f., алватѣ.
Bäckig, a. ші ad., вѣкосѣ, фълкосѣ.
Backmeiſter, m., анпістеле преете нѫперіѓ.
Backmulde, f., коват (молдъ).
Backobſt, n., фрѫнтѣ (мере, пере, прѫне), зскатѣ ла кѫторіѓ.
Backofen, m., кѫторіѓ; in den — ſchieben, а вѣга (нѫнеа) ѫн кѫторіѓ.
Backofenloch, n., гѫра кѫторілві.
Backofenzins, m., в. Backgeld.
Backordnung, f., регълътѫнтѣ пентрѫ нѫперіі.
Backpfanne, f., тавъ пентрѫ конт.
Backpiß, m., (mar.) кошѣ ѫн каре се стржнце апа че інтрѫ ѫн коравіѓ.
Backprobe, f., провѣ de кóчере.
Backſchüſſel, f., коват, нѫперѣ.
Backſpeiſe, f., вѣкате кóпте (алватрі, нѫчіпте).
Backſtein, m., кърѫмідѫ.
Bachſtube, f., нѫперіѓ, врѣтъріѓ (каса).
Backtrog, m., трóкъ, коват de фрѫмѫнтатѣ нѫне.
Backtuch, n., нѫнзътѫръ de акопері алватві.
Backwanne, f., в. Backtrog.
Backwerk, n., пръжітѫръ, конторъ.
Bad, n., баіе de скалдѫ; künſtliche Bäder, вѫі артіфічіале; (med.) trockene Bäder, баіе de авѫре, авѫрарс; — der Wiedergeburt, вотезѣ; пров. ich werde das — bezahlen müſſen, воіѓ тревві съ плътескѣ пентрѫ алтві; ſich ins — begeben, а інтра ѫн баіе; ins — reiſen, а се дѫче ла вѫі; das — brauchen, а се лвѫіа.
Badeanſtalt, f., вѫі нѫвлічс, інститѫтѣ de вѫі.
Badeanzug, m., лвѫрѣкѫмінте de баіе.
Badearzt, m., медікѣ de вѫі.
Badeeur, f., кѫр de вѫі; eine — brauchen, а фаче кѫр de вѫі.
Badefrau, f., скълдѫторéсъ (фетеі ѫнсърчінатѣ кѫ треава скълдатълві).
Badegaſt, m., óспе скълдѫторѣ.
Badegeld, n., вані de вѫі.
Badegeräth, n., зиелте de баіе.

Badegeſell, m., аргатъ, фечіорь de въіі.
Badehaus, n., каса de въіі.
Badehemd, n., къташъ de въіі.
Badehoſen, f. pl., ісмене de въіі.
Badekeſſel, m., кълдаре de въіі.
Badeknecht, в. Badegeſell.
Badekleid, n., вестъмънтъ de въіі.
Badekopf, в. Schröpfkopf.
Badeluftbarkeit, f., петречере ла въі.
Bademantel, m., мантеа de въіі.
Bademutter, f., мошъ.
Baden, v., мъ дмваіз, мъ скалдъ; er iſt wie eine gebadete Maus, шоарть ка о пісікъ; ſich in Thränen —, а се скълда дп лакръмі; ſich in Wollüſten —, а петрече дп десфрънърі; ſich in ſeinem Blute —, а дпнота дп сънџеле съ.
Badeordnung, f., регълъмънтъ пептрь въіе пвліче.
Badeort, Badeplatz, } m. локь de скълдатъ, въіі.
Bader, m., въіарів.
Baderei, f., каса зпві въіарів.
Badereiſe, f., къторіе ла въіі.
Badeſchiff, n., коравіе пептрь дмвіатъ.
Badeſchwamm, m., вrepете, спонџіе de дмвъіатъ, de скълдатъ.
Badeſtube, f., кіліе de дмвъіатъ.
Badewanne, f., васъ, кадь de дмвъіатъ.
Badewarm, a. ші ad., калдъ ка о ваіе.
Badewaſſer, n., ваіе, апъ de ваіе.
Badewetter, n., Badezeit, f., } тімпь пронріь de скълдатъ, епока скълдатълві.
Badezuber, m., в. Badewanne.
Badorden, m., ордінъ кавалерілор de ваіе.
Bäffchen, n., гълерешь съв карь ла предікаторі.
Bagage, f., вагаџе; адвнтвръ.
Bagagelarren, —wagen, m., карь de вагаџе (каравань).
Bagatell, n., вагателе.
Bagger, m., дестоліторе, (інструмънтъ къ каре се кърьџе потоліа фипр'ьп порть).
Baggern, v., дестоноліь, кърьџь de потоліь (ьп порть).
Bähen, v., пръжескь (пъне); пърлескь (лепне); оліоџескь, фотъптезь.
Bähemittel, n., (дп med.) оліожеіъ, фотъптъџіне.
Bähefäckchen, n., съкълеџь дпкълзіторь, фотъптъторь.
Bahn, f., кале, дрьмь, кърарс; карієръ; лпнъ; (дп астрон.) орвітъ; die — brechen, a deſchide дрьмъ; auf der rechten — bleiben, a цінеа калеа чеа врпнъ; in die — treten, a інтра дп лпнъ; auf die — bringen, a пропне, a скóте не тапетъ; der — der Ehre folgen, a мерце не калеа онóреі.
Bahnen, v., фаче, дескіде, ватъ, петезескь, апланъ кале, дрьмь; gebahnte Weg, кале вътът, ътвлатъ; ſich einen Weg durch die Feinde —, а'мі фаче дрьмь прінтре інімічі (къ арма).
Bahnlos, a., фъръ кале, пенътвлатъ.
Bahre, f., сікрів, косчіць.
Bahrenträger, m., дзкъторів, пъртъторів de морть.
Bahrtuch, n., въліа морцъчь.
Bährung, f., оліоџітъръ, фотъпъџіне.
Bai, f., ваіз, сінъ de маре.
Baier, m., баварь; —land, Баваріа.
Bailbrechen, v., дптрерупь лътратъ (къпеле).
Bailen, v., латъ (къпеле).
Bajadere, f., вaiaдерь (кърпъ de впері ла фетеі); дпдіътъре indianъ.
Baiſalz, n., саре de маре.
Bajazzo, m., паіацъ, тъскъріць.
Bajonnett, n., ваіонетть (армъ аскунсъ ла варфъа пъштелі).
Bake, f., (мар.) валіzъ, амарк, семнь пептрь навігъторі ла інтратъа дп врепі порть сяре, а се фері de локърі періклоасе.
Bakel, m., въцъ, вакліь.
Baken, v., ватъ; мелігь (інь).
Bakengeld, n., плать de валізъ.
Bakenmeiſter, m., інспетторе песте балізатъ.

Digitized by Google

Balance, f., валанцъ, екъілівръ.
Balanciren, v., валанцезѣ, мъ цінѣ ѫн валанцѣ, ѫн екъілівръ, кътпънъ.
Balancirstange, f., ѫndрептарїъ de валанцѣ, контръпondере.
Balanit, n., валапітѣ (лемнѣ петріфікатѣ).
Balcon, m., валкоn.
Bald, ad., ѫndатъ, къръnd, іъте, тімпъріѣ, акътѣ, лесне, маї, пе ачі; er kommt —, віне ѫndатъ; er wird so — nicht kommen, нъ ва веnі къръnd; er ist — hier, — dort, ел е къnd ічї, къnd коло; das ist nicht so — geschehen, астъ треавъ нъ се фаче аша лесне; er ist — so groß als ich, е маї атътѣ de маре ка міne; er wäre — ins Wasser gefallen, пе ачі ера съ казъ ѫн апъ.
Baldachin, m., валдакінѣ, ъраніскѣ, черѣ.
Baldig, a. ші ad., ръпедѣ, іъте, къръndѣ, промтѣ.
Baldrian, m., валеріанъ (плантъ).
Balg, m., пеле, пеліцъ, кожітъръ, деспоіетъръ (че о лапъдъ шерпеле); бърдъфѣ; фої.
Balge, f., албіъ, кадъ (пентръ къмъші).
Balgen, sich, v. pl., мъ лъптѣ, мъ батѣ.
Bälgen, sich, v. pl., мъ деспелѣ, деспоїъ (шерпеле).
Balgenkopf, m., гѫтѣ, капъл фоілор.
Balgentreter, m., кълкъторъл фоілор ла органе, съфлъторъл, ѫмфлъторъл органелор.
Balger, m., лъптачїъ, бътъъшѣ.
Balgerei, f., лъптъ, трѫнтéлъ.
Balggerüst, n., скаъnѣ de фої.
Balggeschwulst, f., (хірър.) атеромъ.
Balken, m., бѫрнъ, гріndъ; (пров.) man sieht den Splitter in des Nächsten Auge, aber nicht den Balken in seinem eigenen Auge, везї стеркъл ѫн окїъл вечінълъї, ші бѫрна din окїъл тъѣ нъ о везї.
Balkenband, n., скаъnѣ (ѫнтр'о лъътъ).
Balkendecke, f., (лемнър.) подѣ de бѫрне.
Balkenkante, f., (арх.) фацъ de гріndъ, de бѫрнъ.
Balkenkeller, m., челарїъ подітѣ къ гріnzї.
Balkenkopf, m., капетѣ de гріndъ.
Balkenrecht, n., дірептѣ de а пъне гріnda къ капетъл ѫн мъръл вечінълъї.
Balkenriß, m., планъл лемнъріеї ъnъї ediфічіѣ.
Balkenruthe, —klafter, f., мъсъръ de ъn стѫнцінѣ ѫн лънціме ші de о ърмъ ѫн гросіме.
Balkenstein, m., пéтръ къпітъларе de гріndъ.
Balkenstütze, f., } пъптарїъ, цііторѣ
Balkenträger, m., } de гріndъ.
Balkenwage, f., кътпънъ, къптарїъ.
Balkenwerk, n., лемнъріа, лемнътъра (керестéоа пентръ ъn ediфічіѣ).
Balkenzoll, m., мъсъръ de ъnѣ полікарѣ ѫн лънціме ші de о лініъ ѫн гросіме.
Balkon, m., валконѣ.
Ball, m., вомбъ, сферъ, пілъ; (віл.) віллъ; балѣ; — spielen, den — schlagen, мъ жокѣ de а піла, батѣ піла; (віл.) einen — machen, а фаче о віллъ; einen — geben, а da ъnѣ балѣ; ein — des Glückes sein, а фі свѫнтъратѣ de сòрте, а фі жокъл порокълъї.
Ballade, f., валладъ, поесіъ.
Ballanzug, m., ѫмбръкъмънтѣ, костъмѣ de балѣ.
Ballast, m., ѫнкъркътъръ, сарчінъ, валластъ (спре а da греътате ла о наіъ).
Ballasten, v., ѫнкаркѣ, ѫнсарчінѣ, валластѣ о наіъ.
Ballastung, f., ѫнкъркътъръ, ѫнсърчінаре de наіъ.
Bällchen, n., вомбіцъ, пілъцъ, білъцъ, білъ мікъ, гловълецѣ, балонашѣ.
Ballei, f., дістріптѣ, провінчіъ (ѫн орdінъл тевтонікѣ).
Balleisen, n., варгъ de ферѣ.
Ballen, m., пілъ, колетѣ, легътъръ; вовокѣ (ла флорї); бърікѣ (ла децетѣ); тéнкѣ (de 10 топърї хър-

Digitized by Google

tiъ); валъ (de пънzъ); — an der Hand, пэmnъz.
Ballen, v., дnвъzлiъ, легъ дn валърi, дn колете, дn тénкърi; mit geballter Hand, Faust, къ пэmnъz дnкiсъ; der Schnée ballt sich, неаоа се въzтъчеште, се адънъ дn валъ.
Ballenbinder, m., легъторъ дn валърi (мърфъ).
Ballenwaare, f., марфъ de колетъ, de тénкъ; марфъ opdinape.
Ballenweise, ad., къ рidiката (марфъ).
Ballenzinn, n., късъторiъ дn валърi.
Ballet, n., валетъ (danцъ).
Balletmeister, m., maiстеръ, дnвъцъторъ de валетъ.
Ballförmig, a. ші ad., вombосъ, дn форma вombeї.
Ballgast, m., óспете de валъ.
Ballhaus, n., касъ de валъ; de жокатъ къ піла.
Ballhornisiren, v., стрікъ дndрептъnd (ка Баллхорнъ, зnъ тipографъ).
Ballistik, f., балістікъ (артеа de a тъсъра черкъл дескрісъ de вombеле арънкате).
Ballisten, pl., балісте (instrъmînte дn векime de арънкатъ, de спартъ ла търї (вербечї).
Ballkleid, n., вестъптъ de валъ, domino.
Ballmeister, m., тентеръ ал жокълуї de a піла.
Ballnetz, n., рецеа de бътътъ піла.
Ballon, m., валлонъ, аеростатъ.
Ballotage, f., валотацъ.
Ballotiren, v., валотезъ (даѣ вotъл арънкъndъ віїъ неагъ, алъ).
Ballotirkugel, f., віїъ de балотъmъптъ.
Ballspiel, n., жокъ de a піла.
Ballstock, m., акіъ (варга къ каре се батъ біїеле дn біліардъ).
Balltafel, f., біліардъ.
Ballunternehmer, m., дntрепрінzъторъ de зn валъ.
Balsam, m., балсамъ.
Balsamine, f., балсамінъ (флóре).
Balsamiren, v., дmбалсамъ.
Balsamirung, f., дmбалсъmъптъ.
Balsamisch, a. ші ad., балсамікъ, балсъмосъ; balsamische Pflanzen, плапте балсаміче.
Balsamkraut, n., балсамъ de гръdinъ.
Balsamlilie, f., крінъ дmбалсаматъ.
Balsamöl, n., олеї de балсамъ.
Balsampappel, f., плопъ балсаміферъ.
Balsampflanze, f., amipic (плантъ).
Balsamtanne, f., брадъ de балсамъ (арворе).
Balse, f., шеікъ къ вantреле ші къ колівe ne dанса.
Balsenbrücke, f., пъпте de пеле de къпl de мape (фоче) дmплъте къ аеръ.
Baltisch, a. ші ad., балтікъ.
Balustrade, f., балюстрадъ.
Balz, f., пъіре, коітъ, коітъръ (ла пасеріле челе марї).
Balzen, v., се пзіескъ, коіескъ (пасеріле челе марї).
Balzezeit, f., тітпъ de пзітъ, de коітъ.
Bambus, m., } вambъ, трестіъ de
Bambusrohr, n., } вambъ.
Bämme, f., фъліъ, фасчіъ de пъне.
Bammeln, v., в. Baumeln.
Bamseln, v., ватъ (пелеа).
Bananasbaum, m., стокіпъ de пападіcъ.
Banco, n., арціптъ, banї de банкъ.
Band, n., корdеа; корdопъ; лептъ; легътъръ; nodъ; черкъ (ботарї); легътъпътъ (дn апатом.); вandацiъ (хір.); катепъ, легътъръ; — der Ehe, легътъра късъторіеї; — des Blutes, легътъра съпцелуї, аффінітатеа, кътънціа; — der Freundschaft, легътъра amiчiцieї; seine Banden zerreißen, a'ші спарце кътъпеле, катена; in Ketten und Banden legen, a пъпе, a въга дn кътъпе, фére, катепъ.
Band, m., волътъ, томъ; легътъръ de кърцї; Werk von vier Bänden, опъ дn патръ томърї, волътъ; dieses Buch hat einen schönen —, ачеастъ карте е легатъ фрътосъ.
Bandader, f., (анат.)
Bandachat, m., акатъ корделатъ, акатъ-онісъ (minep.)
Bandage, f., (кір.) вandацъ, черкъ, легътъръ de сърпътъръ.
Bandagist, m., вandацістъ.
Bandalabaster, m., алабастръ корделатъ.

Digitized by Google

Bandartig, a. ші ad., корделарѣ, дин модѣ de кордеа.
Bandbeifügung, f., адаосѣ de кордеа.
Bändchen, n., корделіцъ.
Bande, f., бандъ, трупъ, чéтъ (de оамі).
Bandeisen, n., ферѣ дин фъшіі.
Bandenfrei, a. ші ad., десфăкăтѣ, ліберѣ de фăгъторі, недепъртатѣ.
Bandelier, n., банделіеръ, кордонѣ пестe умерь, умерарі.
Bänderjaspis, m., іасміс врăсдатѣ de фъшіі, іасміс зонатѣ.
Bänderlehre, f., (аніат.) десмологіе.
Bändereich, a. ші ad., волуминосѣ, пăпросѣ дин томурі.
Bänderreich, a. ші ad., авутѣ дин корделе.
Bandfabrik, f., фабрікъ, маніфътурѣ de корделе.
Bandfisch, m., пеште корделарѣ.
Bandförmig, a. ші ad., корделарѣ, дин формъ de кордеа.
Bandhacken, m., кърлігѣ, ціцîнеіѣ.
Bandhandel, m., кордеъріе, комерцѣ кѫ корделе.
Bandholz, n., (ботар.) лемнѣ (пиеле) de черкезі.
Bändig, a. ші ad., легаверѣ; доместічіверѣ, дмблънзіверѣ; — machen, в. Bändigen.
Bändigen, v., доместіческѣ; дмблънзескѣ; домолескѣ; аддăкѣ ла супъпере, аскълтаре; seine Leidenschaften —, дмі дпорънѣ пасіуніле; кăчерескѣ (о цеарь, попорѣ).
Bändigung, f., доместічіре, дмблънзіре.
Bandit, m., банditѣ, фърѣ, хоцѣ (de бандъ), лотрь.
Bandkrämer, m., негуцеторѣ кѫ корделе.
Bandmacher, m., корделарѣ, фъкторѣ de корделе.
Bandmarmor, m., марморъ корделатъ.
Bandmasche, f., модѣ de корделе, кокардъ.
Bandmesser, n., (ботар.) кăцітѣ ботърескѣ.
Bandnagel, m., кѫіѣ de лемнѣ.
Bandnudeln, f. pl., тъіецеі лаці.
Bandreif, m., черкѣ.
Bandrose, f., нодѣ de корделе дн форма розеі.
Bandstein, m., ахатѣ бидăлосѣ.
Bandstuhl, m., цесъторіѣ (ръсвоіѣ) de корделе.
Bandstück, n., лемнѣ de черкѣ.
Bandwaare, f., марфъ de корделе.
Bandweber, m., цесъторѣ de корделе.
Bandweide, f., салче рошіѣ (ръкіть) de легатѣ.
Bandwirker, m., корделарѣ.
Bandwurm, m., верме, солітарѣ, лімбрікѣ корделарѣ (дн оамені).
Bange, a. ші ad., сфіосѣ, фрікосѣ, дмкзіетѣ, дигріжатѣ; mir ist —, мі е фрікъ, мі е теамъ; es wird mir — dabei, мъ дмкзіетъ; es ist mir — für ihn, мъ кътремърѣ de сóртеа лві; davor ist mir nicht —, пѫ мъ дмкзіетъ ачеea; einem — machen, a дпсъфла фрікъ кѫіва; es ist heute sehr —, азі е ун тимпѣ фóрте дпъдъшіторѣ (къдърь, аршіцъ); in banger Erwartung sein, а аштепта чева кѫ сфіалъ.
Bängel, m., в. Bengel.
Bangen, v., амѣ фрікъ, темере, сфіалъ; mir bangt davor, мъ темѣ de ачеea.
Bangigkeit, f., сфіалъ, темере, фрікъ, дмкзіетъдъ.
Bänglich, a. ші ad., кам дмкзіетѣ, сфіічосѣ, дпъдъшіторѣ; es ist — in Ihrem Zimmer, е калдѣ de пъдъшітѣ дн касъ'ці.
Bänglichkeit, f., чева дмкзіетъдъ.
Bangmüthig, a. ші ad., мікѣ de сufлетѣ, лашѣ.
Bank, f., банкъ, скаунѣ лънгѣ; (ком.) банкѣ; ordinè; geistliche —, ordinè екleсіастікѣ; weltliche —, ordinè лъмескѣ; durch die —, de рындѣ, de a валма; Geld in die — legen, депунѣ бані дн банкѣ; auf die lange — schieben, амънѣ de азі пънъ мъне; die — sprengen, къштигѣ тотѣ банкаа (дн картофорь); — halten, a da банкѣ (дн карт.)
Bankactie, f., акціѣ de банкѣ.

Digitized by Google

Bankagent, m., ацентъ de банкъ, de скимбъ.
Bankagio, n., провисіѣне de банкъ.
Bankanweiſung, f., білетъ de банкъ.
Bankarbeit, f., лъкръ, лавóре, окупаціѣне medintariъ.
Bankarbeiter, m., лъкрътóріъ medintariъ.
Bankart, Bankert, m., вастардъ, фътъ de ѣеле, de кървъ, de флóрі.
Bankbein, n., пічóръ de скаѳнъ.
Bankbruch, m., в. Bankerott.
Bänkchen, n., бънкуцъ, банкъ, скаѳнъ мікъ.
Bankconto, n., контъ, сокотéлъ de банкъ.
Bankdirector, m., дирéпторъ de банкъ.
Bänkelſänger, m., къптъреццъ de піацъ, de търгъ; поетастръ, поетъ ръ, славъ.
Bankerott, m., фалітъптъ, банкротъріъ; — machen, фалітъптезъ, банкротезъ, факъ фалітъптъ,
Bankerottiren, v., фалітъптезъ, банкротезъ (моѳлъzескъ).
Bankerottirer, m., банкръторе, фаліторе (моѳлъzъ).
Bankerottirerin, f., банкрътоpéсъ, фалітоpéсъ, фетеіъ че фалітъптъ.
Bankerottirmandat, n., регълъмънтъ de банкрътъріъ.
Bankert, v., в. Bankart.
Bankett, n., бънкетъ (петречере къ бътътъ ші мънкаре).
Banketiren, v., бънкетезъ.
Bankgeld, n., арджнтъ, бані de банкъ.
Bankgericht, n., кърте, трібъналь de комерцъ.
Bankhaken, m., (мъсарі) кърлігъ din скаѳнъ de лъцепепітъ скъндъреле ле целзітъ.
Bankhalter, Bankherr, } m., банкеръ.
Bankhammer, m., (ла ферарі) чокань de цінтзітъ.
Bankhobel, m., скаѳнъ de целзітъ.
Bankleihne, f., спате de скаѳнъ, docaріъ.
Banknote, f., чідълъ de банкъ, білетъ de банкъ, банкнотъ.
Bankſchein, m., в. Bankactie ші Bankzettel.
Bankſchlachten, n., смаѳнъ (ла мъчеларі) de тъіатъ, de вънзътъ карне; мъчелъріъ.
Bankſchlächter, m., тъіторъ, вънзътоpъ de карне ла скаѳнъ; мъчеларъ.
Banktüchtig, a. ml ad., вънъ de скаѳнъ.
Bankvaluta, f., валóре de банкъ.
Bankzahlung, f., респъндере, платъ дінтр'ън банкъ.
Bankzettel, m., чідълъ de банкъ.
Bankzins, m., контрібъціѣнеа de скаѳнъ.
Bann, m., скъминекъціѣне, анатемъ, лепъдаре din вісерікъ, афъріcипе; черкъ, реіонъ (ѳнеі жъріcдіцціонъ); in den — thun, скъминекъ, анатемізезъ; афъріcескъ, леапъдъ din вісерікъ сай din комънітатеа креттінъ.
Bannbrief, m., вълъ скъминекътóре.
Bannen, v., скъминекъ, анатематіcезъ; есорчісезъ, скотъ (пе діаволъ, пе спіріть ръ), дінкънтъ, фертекъ; er kann den Teufel —, е маре стріонъ; alte Hunde ſind böſe zu —, пъравъл din фіре н'аре лекъіре, калъ вътръпъ пъ'л маі дінвеці дінвестръ.
Bannер, m., есорчістъ, магъ, дінкънтъторъ, фертекъторъ.
Bannер, n., фламъръ, стіndардъ, стéгъ.
Bannerherr, m., domnъ фламъріферъ, ванъ, вароне, каре авеа жъріcдікъціѣне кріміпале дп секъялъ meзіъ.
Bannerlehn, n., феѳдъ вапалъ, вароneскъ.
Bannfluch, m., анатемъ, вънстъмаѳ
Bannforſt, m., пъдъре опрітъ.
Bannkelter, f., пресъ, тéскъ вапале, къ каре дші стóркъ стрънгорії локзіторії ънзі черкъ цертъріть.
Bannleute, m. pl., васалі.
Bannmühle, f., мóръ вапале, къ каре се сервескъ локзіторії ънзі черкъ.
Bannrichter, m., жъдіче кріміпале.
Bannſtein, m., пétръ цертъріторе, терминъ; семнъ de отаръ, de тошіъ.

Digitized by Google

Bannſtrahl, m., ѳлмінъторіѣ, скомінекътівѣ, апатетъ.
Bannung, f., скѣмінекъцівне; есорчіст.
Bannvogt, m., вегѣеторѣ преſте отареле крѣї локѣ.
Bannwaare, f., тарфъ опрітъ de контребандъ.
Bannwald, m., в. Bannforſt.
Bannwart, —wärter, m., в. Flurſchütz.
Bannwaſſer, n., апъ, рѣѣ ѧп каре есте опрітѣ а пескві.
Banquier, (банкіе́), m., (ѧп ком.) банкерѣ, проприетарѣ de банкѣ; (ѧп картоф.) чел че дъ банкѣ.
Banſe, f., локѣ аллътъреа къ аріа, (о парте а шѣреі).
Banſen, m., есѳфлаціѣл аnіmалелѣл ретегторѣ.
Banſen, v., а клъі, а стогі (спонії).
Bar, a. ші ad., (ѧп ком.) контантѣ, ефентівѣ, пътератѣ, гата, кратѣ; bare Geld, банї пътерацї; ісѳ bezahle Alles —, плътескѣ тотѣ ѧп банї гата; um bares Geld ſpielen, жокѣ къ банї а тънъ; barer Ertrag, венітѣ кратѣ; голѣ; barfüßig, дескълцѣ; bares Geld lacht, къ банї гата кътперї ші лапте de пасере.
Bär, m., ѣрсѣ; (ѧп астр.) ѣрса маре, ѣрса мікъ (констелъцівнї); бервече de лемнѣ; ſunge —, пѣіѣ de ѣрсѣ; einen Bären einbinden, факѣ датории; er tanzt nach der Pfeife wie ein —, данцъ кът ѧї кънтъ.
Barake, f., баракъ, късъцъ, тіndъ.
Baranke, f., пелчікъ міслінъ.
Baratt, m., (ком.) баратеріъ, скімвѣ; —handel, негоцѣ ѧп скімвѣ.
Barattiren, v., баратезѣ, негоцезѣ ѧп скімвѣ.
Barbar, m., варварѣ; крѣdѣ, съвватікѣ, феросѣ.
Barbarei, f., барбаріъ, крѣzіме, невманітате, ферочітате, тіранїъ, гросіетате, вandалістѣ.
Barbaria, цéръ ѧп Афріка септетріонале.
Barbarfalk, m., фалконе, шоітѣ de Барваріа.
Barbarin, f., варваръ (фетеіъ).
Barbariſch, a. ші ad., варварікѣ, крѣdѣ; barbariſche Sprache, літвъ варваръ.
Barbariſmus, m., (грам.) варваріст.
Barbe, f., варвѣ (пеште).
Barbeinig, a. ші ad., дескълцѣ, къ вінеле гоѣе.
Barbeißig, a. ші ad., ревчіосѣ, арцъгосѣ, вътъіосѣ, тъпіосѣ.
Barber, m., варверѣ, калѣ de Барваріа.
Barbenkraut, m., вървѣшоръ (плантъ).
Barbett, m., къпе маре.
Barbier, m., вървіерѣ.
Barbierbecken, n., васінѣ вървіерескѣ.
Barbieren, v., тъ вървіѣ, тъ радѣ (варва, първ).
Barbiergeſell, m., codaлѣ вървіерѣ.
Barbierjunge, m., dісчіплѣ, ѧпвъцъчелѣ вървіерѣ.
Barbiermeſſer, n., врічіѣ, рezъторіѣ, pezoіѣ.
Barbierſtube, f., върверіъ, вътікъ de вървърітѣ.
Barbierzeug, n., унелте, іnстрѣmінте ѳа вървърітѣ.
Barchent, m., паркетѣ, ѳѣстапъ, (матеріъ цесътъ de вътвакѣ ші лънъ).
Barchentmacher, —weber, —wirker, m., цесъторѣ de паркетѣ.
Bardaut, m., вѣѳѣ.
Barde, m., вардѣ, поетѣ ла германіі векі, ѧп спечіе ла Скоцї.
Bardengeſang, m., къптекѣ de вардѣ.
Bardiet, n., къптекѣ de лъптъ.
Bare, f., осѣ de валенъ крѣdѣ.
Bareis, n., гіацъ неакоперітъ къ néоъ.
Bären, v., коітъръ (ѧптре ѣрсѣ ші ѣрсóікъ).
Bärenbeißer, m., dorѣ, (кане) пентрѣ вънатѣ de ѣрсѣ.
Bärenbecke, f., копертъ de пеле ѣрсінъ.
Bärendreck, в. Lakritzenſaft.
Bärenfang, m., кърсъ de прінсѣ ѣрсѣ.
Bärenfell, n., пеле de ѣрсѣ.
Bärenfett, n., грѣсіме de ѣрсѣ.

Digitized by Google

Bärenführer, m., мънъторѫ, kondъкъторѫ de ѹрсѫ, ѹрсарѫ.
Bärenfuß, m., пічорѫ de ѹрсѫ.
Bärenhatz, f., лѹптъ, въпътòре de ѹрсѫ кѹ doцĭ, бътаіъ de ѹрсѫ.
Bärenhaut, f., пеле de ѹрсѫ, пеле ѹрсінъ; auf der — liegen, а тръі ѫп лепевіре, а тъіа кънілор фрѹпzъ.
Bärenhäuter, m., лепешѫ, трѫпторѫ, трѫndавѫ, перde-варъ, кѹіонѫ.
Bärenhäuterei, f., лепе, трѫпторіъ, трѫndъвіъ, кѹіонеріъ.
Bärenhüter, m., (астр.) арктофілаче, боарѫ.
Bärenjagd, f., въпъторіъ de ѹрсѫ.
Bärenklau, f., (бот.) акантъ, врѫпка ѹрсѹлѹĭ, пълъmidъ.
Bärenklee, m., тріфоїѹ ѹрсінѫ.
Bärenlauch, m., аїѹ ѹрсінѫ.
Bärenmuff, m., мѫпекарѫ de ѹрсѫ.
Bärenöhrlein, n., ѹрекіца ѹрсѹлѹĭ (плантъ).
Bärenschmalz, n., сеѫ de ѹрсѫ.
Bärentanz, m., danцѫ de ѹрсѫ.
Bärentappe, f., ѹрмъ de ѹрсѫ.
Bärentatze, f., врѫпкъ de ѹрсѫ.
Bärentraube, f., стрѹгѹре ѹрсінѫ (плантъ).
Barett, n., баретъ (къчіѹлъ патрѹпгіѹларе, преоцéскъ).
Barfrost, m., церѫ секѫ.
Barfuß, ad., deскѹлцѫ.
Barfüßer, m., кармелітѫ, (monaxѫ); —orden, ordinea monaxілор deскѹлцĭ.
Barfüßig в. Barbeinig.
Barg, m., поркѫ кастратѫ, маскѹрѫ.
Barhäuptig, ad., кѹ капѹл голѫ.
Bärin, f., ѹрсъ, ѹрсòікъ.
Bariton, m., (мѹс.) барітонѫ.
Barke, f., баркъ, лѹптре.
Barköpfig, a. ші ad., кѹ капѹл голѫ.
Bärlapp, m., лікоподіѫ (плантъ).
Bärlatsch, m., калошѫ, ѫпкълцъмъптѫ de пѫслъ, de пърѫ віцелінѫ.
Barme, в. Barbe.
Bärme, f., спѹмъ; дрождіъ de бере.
Barmherzig, a. ші ad., місерікòрdіосѫ, піетосѫ, компътіміторѫ, мілосѫ; місераверѫ, тікълосѫ, demnѫ de мілъ.
Barmherzigkeit, f., місерікордіъ, піетате, компътіміре.
Bärmutter, f., (анат.) матріче, маткъ.
Bärmütze, f., къчіѹлъ de пеле de ѹрсѫ (грънъdірéскъ).
Barn, m., мънкъторіѹ (есле).
Barock, a. ші ad., варокѫ, кѹріосѫ, рідікѹлѫ, ѫптортокеатѫ.
Barometer, m., варометрѹ.
Baron, m., варопе.
Baronesse, f., варопéсъ, варопіцъ.
Baronie, f., варопіъ, варопатѫ.
Baronin в. Baronesse.
Baronisiren, v., варопісесѫ.
Bärpfeife, f., флѹіерѫ сѹпъторѫ басѫ (ѫп органе).
Barre, f., дрѹгѫ, парѫ; варгъ (de металѫ); кѫрмъ de паіъ.
Barren, m., Gold in Barren, аѹрѫ ѫп върцĭ.
Bärsch в. Börs.
Barsch, a. ші ad., аспрѹ, врѹскѫ; barsches Wesen, маніеръ, пѹртаре аспръ.
Barschaft, f., монетъ пѹмератъ, ѫп актѫ.
Barschheit, f., аспріме.
Bart, m., барбъ; мѹстацъ (ла пеште, ла котоїѹ); — eines Schlüssels, папа кеіеĭ; sich den — scheren, ѫмĭ факѫ барва; in den — brummen, мѹрмѹрѫ ѫптре dinцĭ, бѹфнескѫ; in den — hinein lügen, minцѫ пе фацъ фъръ рѹшіне; sich um des Kaisers — streiten, мъ dіспѹтѫ деспре ѹмбра асінѹлѹĭ, мъ dіспѹтѫ de лѫпъ капрінъ; Einem etwas in den — sagen, спѹнѫ чева ѫп фацъ кѹїва.
Bärtchen, n., бърбѹцъ, бърбішóръ.
Bartbecken в. Barbierbecken.
Bartbürste, f., періъ de барбъ.
Barte, f., осѫ de балепъ; бардъ (інстр.)
Bärteln, v., тѹndѫ пърѹл de пе поставѫ de лѫпъ.
Bartfäden, m., мѹстъцеле (ла пеште).
Bartfisch, m., пеште мѹстъчіосѫ, бърбосѫ.
Bartgerste, f., орzѫ мѹстъчіосѫ.
Bartgras, n., éрбъ бърбòсъ.
Barthaar, n., пърѫ de барбъ.

Digitized by Google

Barthe, f., бардъ.
Barthel, m., Бартоломеѣ; пров. er weiß wo Barthel Most holt, ел штіе че фаче.
Bärtig, a. ші ad., варватъ, вървосъ.
Bartkrațer, m., вървіерь чіорсъторь.
Bartlos, a. ші ad., свърватъ, фърь варвъ, спынъ.
Bartneige, f.,
Bartnelke, f., гарофъ вървосъ.
Bartſcherer, m., тондъторь de варвъ.
Bartſeife, f., съпынъ пентрь варвъ.
Bartwachs, n., Bartwichs, f., чéрь пентрь варвъ сaŭ мъстаце.
Bartzängelchen, n., клеште пентрь дирессь мъстацелор.
Barutſche, f., фелїь de кърцъ семіконерітъ.
Bärwinkel, m., Bärwurz в. Bärklau.
Barzahlung, f., плътіре контантъ (дп нътерътóре).
Bärzeit, f., тімпьл коітърей ла врші.
Baſalt, m., васалтъ (пéтрь вьртóсъ).
Baſcha, m., пашъ.
Baſe, f., мътъшъ, ункіашъ; васъ, фындъмънтъ.
Baſilienkraut, n., васілікъ, вăсїокъ.
Baſilisk, m., васіліскъ (шерпе фавьлосъ).
Baſiren, v., бacezъ, фундezъ.
Baſis, f., васъ, фындъмънтъ.
Baß, ad., (векїь) фóрте, мълтъ.
Baß, m., васъ; — ſingen, кънтъ васъ, дп тонъ гросъ; den — ſpielen, жокъ пе кóрда чea грóсъ а віóрей.
Baßblăſer, m., фаготъ, фаготістъ.
Baſſa в. Baſcha.
Baſſaner, m., спечіе de гъскъ din инсъла Басса дп Скоціа.
Baſſet, n., васетъ (жокъ de кърцї); фелїь де скріпкъ.
Baßgeige, f., віолонъ de васъ.
Baſſin, n., васінъ (ла фонтъні съпітóре).
Baſſiſt, m., васістъ.
Baßnote, f., нотъ de васъ.
Baſſon, m., васонъ, фаготъ.
Baßpfeife, f., фаготъ.
Baßſaite, f., кóрда чea маї грóсъ а веркърьї інструмънтъ мъсікале.
Baßſänger, m., кънтърецъ de васъ, васістъ.
Baßſchlüſſel, m., (мъс.) кеіа васьлї, ad. a лї f-ut-fa.
Baßſtimme, f., гласъ, тонъ de васъ.
Baſt, m. ші n.; скóрца інтеріóръ а арворілор; о матеріъ de скóрцъ арворінъ,
Baſta, int., дестьл! ажънце!
Baſtant, a. ші ad., капаче, de ажънсъ.
Baſtard, m., вастардъ, фечіорь de леле, копілъ нелеціітімъ; корчъ ла анімале, п. е. продъктьл унеї ацине дінтр'унъ калъ.
Baſtardfenſter, n., ферéстръ фалсъ.
Baſtardmohn, m., макъ іврідъ.
Baſtardwechſel, m., (ком.) поліцъ трасъ про форма.
Baſte, f., (жокъ) бастъ.
Baſtei, f., бастіóнъ.
Baſten, a. ші ad., de скóрцъ.
Baſtſeil, n., фунїь de скóрцъ.
Baſthut, m., къчіьлъ de скóрцъ.
Baſtling, m., къцепъ фемеінїь (de варъ).
Baſtmatte, f., лéсъ de скóрцъ de лемнъ.
Baſtonade, f., бастонадъ, чіомъцітъръ (ла талпъ).
Bataille, f., бътаіъ.
Bataillon, n., баталіон.
Batarde, f., батардъ.
Baten, batten, v., дмї прїлеште, фолосеште (мънкареа).
Bathengel, m., дъмвърь (плантъ).
Batiſt, m., батістъ.
Batiſten, a., de батістъ.
Batterie, f., батеріъ.
Battiren, v., батъ къ пічіóреле съпіndъ (данцьл).
Batzen, m., вацъ (монедъ елветікъ ка de 4 крейарї); er hat —, омъ къпосъ; er hat keine —, н'аре вані.
Bau, m., едіфічіъ, zidipe; конструцціúне, стрътторъ; кълтърь; візіúнь; — des menſchlichen Körpers, стръттура корпьлуї оменескъ; — des Feldes, кълтура къмпьлуї; Seiden—, кълтура de мътасъ; — der Rede, цесътура дискурсьлуї; auf den — kommen, a фі осъп-

Digitized by Google

ditŭ ла лъкръ пъдікŭ; der — der Füchſe, viżsnia vъlpeĭ.

Bauamt, n., oficiŭ, intendanцъ de edificъцiĭne.

Bauanſchlag, m., калкулŭ, сокотéлъ despre тóte спеселе унеĭ edificъцiĭnь.

Bauart, f., архітектъръ, стиlŭ, modŭ, типŭ, фелŭ de a edifica, zidi; die griechiſche, römiſche, gothiſche —, архітектъръ грéкъ, romanъ, готікъ.

Bauaufſeher, m., inspectore peste фачереа унеĭ касе.

Baubedarf, m., печесарíле ла pidikapea унеĭ касе.

Bauch, m., въптре, пънтече, фóле; — eines Schiffes, пънтечеле паіеĭ; — einer Flaſche, — ал гарафеĭ, флашъ; ſeinem — dienen, съптŭ склавă пънтечелŭ; den — vollfreſſen, пънкŭ de мъ спартŭ; Sie hat einen dicken —, е дăгрекатъ, е de вънъ сперанцъ.

Bauchbruch, m., (хір.) гастрочелъ, сърпътъръ.

Bauchdiener, m., гастролатръ, склавă пънтечелŭ, пънкъчіосŭ, лакомŭ.

Bäuchen, v., мъ пънтеческŭ.

Bauchfell, n., (анат.) перітоніъ, пеліца пънтечелŭ.

Bauchfinne, —floſſe, f., аріпіóръ abdominale (ла пеште).

Bauchfluß, m., diareъ, флюксŭ de вінтре, скорсъръ, ordinare.

Bauchförmig, a. ші ad., вінтріформŭ.

Bauchgegend, f., (анат.) реціпеа пънтечелŭ; in der —, апрóпе de вінтре.

Bauchgrimmen, n., колікŭ.

Bauchgurt, m., чінтъ; шерпарíŭ.

Bauchhöhle, f., копкавітатеа вінтреĭ ші косŭ.

Bäuchig, a. ші ad., пънтекосŭ, вінтросŭ; копвексŭ, вълвъкатŭ; bäuchige Glas, стіклъ (гладжъ) копвексъ.

Bäuchelchen, n., пънтечелŭ, вінтречелŭ.

Bauchkneipen, n., колікъ, тъіетърі, дърері прin пънтече.

Bauchkrampf, m., сърчеі de пънтече, колікъ.

Bauchnath, f., (анат.) гастрорафіъ, кусътъръ de пънтече.

Bauchöffnung, f., (хір.) гастротоміъ, дескізътъръ de пънтече.

Bauchpulsader, f., артеріъ геліакъ.

Bauchredner, m., вінтрілокŭ.

Bauchriemen, m., (шел.) чінтъ, къреа, шерпарŭ.

Bauchring, m., черкŭ abdominale.

Bauchſchmerz, m., дърере de пънтече.

Bauchſchnitt, m., в. Bauchöffnung.

Bauchſorge, f., mania, патіма гастрікъ.

Bauchſtich, m., (хір.) стръпънсътъръ de пънтече.

Bauchſtück, n., (ла коръч.) корцъа de павъ; (ла тъчел.) вăкатъ de пънтече.

Bauchwaſſerſucht, f., idropікъ.

Bauchweh, n., торвŭ, вóлъ de пънтече.

Bauchwurm, m., лімврікŭ.

Bauchzirkel, m., компасŭ сферікŭ, пънтекосŭ.

Bauchzwang, m., констіпъцiĭne, дăкъіетъръ de пънтече.

Baude, f., (ăн Сілесіа) касъ; (не Алт) търтъ.

Baudirector, m., diреttore de edificъцiĭne.

Bauen, v., edificŭ, (касефікŭ), zideскŭ, конструезŭ, факŭ касъ; кълтівŭ, лъкръ пъмънтъ; есплоатезŭ о тінъ; in dieſem Lande baut man viel Getreide, ăн астъ цéръ се фаче, се кълтівъ мълтŭ грăнŭ; meine ganze Hoffnung iſt auf Sie gebaut, тóтъ сперанца ам пусо ăн Domneata; ich baue auf ſein Wort, мъ ласŭ не ворва луі; dieſer Mann hat ſich ſein gebaut, ъста с'а рзінатŭ фъкънd ла касе; ein Neſt —, а'ші фаче кŭівă; Honig —, а кълтіва албіне; ein Bauwerk —, лъкръ о тінъ; пров. wer am Wege bauet, hat viel Meiſter, челŭ не ăші пъвăкъ фаптеле, се есіпе ла крітікъ; das Pferd iſt ſchön ge-

Digitized by Google

baut, калъл е біне фъкътъ; auf den Sand —, a zidi пе nicinъ, а лъкра фъръ темеїъ; Luftschlösser —, ѫmї ѫпкіпъескъ mъnцї de аъръ, zideскъ ѫп вѫптъ.

Bauer, m., кълтівъторїъ, церанъ, къmпéнъ, плъварїъ, лъкръторїъ de пъmъптъ; простъ, печіоплітъ, пекълтіватъ, можікъ; (ѫп шахъ) піонъ; (ѫп карт.) фанте, бъіатъ.

Bauer в. Vogelbauer.

Bauerarbeit, f., лъкръ, лавòре къmпенéскъ.

Bauerart, f., manieръ de църанъ.

Bauerbengel, m., фечіоръ de църанъ, пекълтъ, печіоплітъ, бъдъранъ.

Bauerbrot, n., пъне брътъ.

Bauerde, f., пъmъптъ de кълтіватъ.

Bauererz, n., (mont.) есъ масівъ de металъ.

Bauerpflegel в. Bauerbengel.

Bauerfrau, f., церéпъ, кѫmпéпъ, лъкръторéсъ de пъmъптъ.

Bauergut, n., пъmъптъ, mошіъ църъпéскъ.

Bauerhaft, a. ші ad., църъпосъ, къmпескъ.

Bauerhaus, n., касъ църъпéскъ.

Bauerhof, m., кърте църъпéскъ.

Bauerhund, m., кѫпе сътескъ.

Bauerhufe, f., пъmъптъ, огоръ, агръ църъпескъ.

Bauerhütte, f., бордеїъ, колібъ.

Bäuerin, f., църанкъ.

Bäuerisch, a. ші ad., църъпескъ, къmпепескъ; пекълтіватъ, простъ, печіоплітъ.

Bauerkerl, m., в. Bauerbengel,

Bauerkleid, n., вестmъптъ църъпескъ.

Bauerknecht, m., сервъ църъпескъ.

Bauerleben, n., віїацъ, траїъ църъпескъ.

Bauerlehen, n., феъдъ църъпескъ.

Bauerlied, n., къптекъ църъпескъ.

Bauerlümmel, m., гросоланъ, пекълтіватъ.

Bauermädchen, n., църъпкъцъ, фатъ тѫпъръ de църанъ.

Bauermagd, f., сервантъ сътéскъ.

Bauermensch, m., омъ църанъ.

Bauernaufstand, m., рескòлъ църъпéскъ.

Bauernhochzeit, f., пъптъ църъпéскъ.

Bauernkrieg, m., ресвелъ ѫп контра църанілор ресколацї.

Bauernregel, f., праттікъ, регълъ църъпéскъ фъndатъ пе черкърї.

Bauernsenf, m., сінапъ сълбатікъ, mъштарїъ църъпескъ, міїефлоръ.

Bauernsitte, f., пъравъ (моравъ), datinъ църъпéскъ.

Bauernstand, m., класа църъпéскъ, пъсъцїъпе de църанъ.

Bauerntracht, f., ѫmбръкъmъптъ, портъ църъпескъ.

Bauerschaft, f., комъпітате църъпéскъ, църъпіme.

Bauerschenke, f., оспътъріъ (кѫрчmъ) църъпéскъ.

Bauersmann, m., омъ църанъ, — къmпéпъ, — лъкръторїъ de пъmъптъ, сътéпъ.

Bauersprache, f., лімбацїъ, idiomъ църъпéскъ, сътéскъ.

Bauerstolz, m., орголіъ, mѫndріъ църъпéскъ; mѫndріъ пеbъпъ, прòстъ.

Bauerwesen, n., іконоmіъ, фачіendъ къmпепéскъ.

Bauerwezel, m., паротітъ (морбъ гътърале.

Bauerwirtschaft, f., в. Bauerwesen.

Bauerwolle, f., лѫпъ църъпéскъ.

Baufällig, ad., ръіпаверъ, дърѫmаверъ, къzъторїъ; пръпъdітъ; das Haus ist sehr —, каса есте фòрте ръіпаверъ; der Mann wird recht —, ъстъ омъ е таре пръпъdітъ, е о къzътъръ.

Baufälligkeit, f., ръіпаверітате, дърѫmаверітате; къzътъръ, кадъчітате.

Baufel, f., огоръ (агръ), цéріпъ; пъmъптъ, локъ, къmпъ de аратъ.

Baufest, ad., таре ка mъръл.

Baufloß, n., плътъ de лемпъріъ.

Baufreiheit, f., лівертате de касефікатъ.

Baufrohne, f., сервіцїъ, аргъцїъ пептръ касефікъцїъпе.

Baufuß, m., ърmъ къ каре се mъсъръ ediфічіъл.

Digitized by Google

Baugefangener, m., форцатѫ, арестатѫ, прінсѫ de фортърéцъ, de четате; осъndітѫ ла лѫкрѫ пѫблікѫ.
Baugeist, m., maniъ, патімъ de ediфікатѫ.
Baugerüst, m., пѫнте, стелацїѫ.
Bauhaft, a., лѫкраверѫ, кѫлтіваверѫ (ѧп спечіе пентрѫ mінъ).
Bauherr, m., касефікъторїѫ, diреттòре de касефікъцїѫне, ediле (ла романї).
Bauhof, m., кѫрте сéѫ локѫ пентрѫ матеріалѫл de касефікатѫ.
Bauholz, n., лемнъріъ de касефікатѫ, керестеа.
Baukosten, f. pl., спесе, келтѫіеле de касефікатѫ.
Baukunst, f., архітеттѫръ, арте de касефікатѫ.
Baukünstler, m., архітетторе.
Bauland, n., къмпѫ лаборавeрѫ.
Baulebung, f., (лецї) дреттѫл пропріетарѫлѫї de а лѫа ѫнѫ капѫ de вітъ дела ѫнѫ сътеапѫ мортѫ.
Bauleute, m. pl., касефікъторї, мештерї, лѫкръторї (петрарї, мѫрарї, аргацї) de касефікатѫ.
Baulich, a. ші ad., локѫіверѫ; im baulichen Stande erhalten, цінѫ ѧп бѫнъ старе,
Baulohn, m., платъ de касефікатѫ.
Baulust, f., пасіѫне, dорінцъ de касефікатѫ.
Baulustig, a. ші ad., пасіѫнатѫ de а касефіка.
Baum, m., арборе, копачїѫ; (цесът.) сѫлѫ; дрѫгѫ (ла пóртъ); пров. kein — fällt auf den ersten Schlag, нічї ѫнѫ арборе нѫ каdе ла прімa ловітѫръ.
Baumachat, m., акатѫ арбѫросѫ, ръмѫросѫ (пéтръ).
Baumähnlich, a., арборесчінте, арборіѫ, че аре семънаре кѫ арвореле; eine baumähnliche Pflanze, о плантѫ арборесчінте.
Baumaloe, f., агавъ.
Baumameise, f., фѫрнікъ маре de арборе.
Baumaterialien, n. pl., матеріале кѫм: петре шчл.
Baumauster, m., стрідіъ de арборї (фелѫ de скоікъ).
Baumbau, m., скòрцъ de арборе; бомбасінъ (матеріъ).
Baumbeschreibung, f., dendрографіъ, deскріпцїѫне de арборї.
Baumbrand, m., тъчїѫне, арсѫръ de арбòре (морбѫ).
Baumbruch, m., (ферестр.) рѫптѫръ, дърѫмътѫръ de арборї (прін фѫртѫнъ).
Baumeister, m., маістерѫ de касефікатѫ, архітеттóре.
Baumeln, v., пендѫлезѫ, мъ хѫцѫ, стаѫ аninатѫ, спънzѫратѫ ѧп аерѫ.
Bäumen, v., (вънът.), sich, а се сѫі, а сѫвра пе арборе; а се pidіка ѧп дóъ пічòре (калѫл), а се арборі; легѫ; стрѫнгѫ кѫ дрѫгѫ (фънѫ); ѧпвълескѫ пе сѫлѫ (пънz.)
Baumente, Baumänte, f., рацъ de арборї (сълбатікъ), Anas Clangola а лѫї Лінеѫ.
Baumen, a., de арборе.
Baumeule, f., бѫхъ ѫрекїатъ.
Baumfalle, f., бътеалъ.
Baumfalke, m., фалконе de арборї.
Baumfarn, m., поліподѫ.
Baumflechte, f., (вот.) ліхенѫ плѫмънарѫ (ал лѫї Лінеѫ), спечіе de мѫшкїѫ.
Baumfloh, m., пѫрече de арборе.
Baumfrosch, m., в. Laubfrosch.
Baumfrucht, f., помѫ, фрѫптѫ de арборе.
Baumgang, m., алее.
Baumgans, f., фелїѫ de гѫскъ сълбатікъ.
Baumgarten, m., верцеріъ, арборетѫ.
Baumgärtner, m., верцерарїѫ, плънтъторїѫ de арборї.
Baumgärtnerei, f., кѫлтѫръ de арборї.
Baumgipfel, m., вѫрфѫл арборелѫї.
Baumgrille, f., чікалъ.
Baumhacker, —kletter, —läufer, —bicker, m., чертіъ, къцърътòре (пасере).
Baumharz, n., решінъ, клеіѫ de копачї.
Baumhecke, f., гардѫ віѫ, палісадъ de арборї.
Baumhoch, a., ѧпалтѫ de арборе.

Digitized by Google

Baumholder, в. Holunder.
Baumholz, n., арворі de керестеа, бѫні пентрѫ ediфікатѫ.
Baumkäfer, m., скарабеѫ капрікорнѫ.
Baumkelter, f., тéскѫ кѫ дрѫгѫ.
Baumknospe, f., вобокѫ.
Baumkrebs, m., капкрѫ de арворе (капгренъ).
Baumlang, a., лѫнгѫ de арворе.
Baumlaus, f., пѫрече, лindinъ de арворе.
Baumleiter, f., скаръ дѫнлъ.
Baumlerche, f., чіокърланѫ de пъдѫре.
Baummalve, f., малвъ арворікъ.
Baummarder, m., мѫстелъ, невъстѫікъ de пъдѫре.
Baumast, f., ѧнгръшътѫръ кѫ гinde.
Baumeißel, m., скарпелѫ гръdinърескѫ.
Baummesser, m., кѫцітѫ гръdinърескѫ.
Baummistel, f., вескѫсе арворе.
Baummoos, n., мѫшкіѫ de арворе.
Baumnachtigall, f., пітѫліче рошіатікъ.
Baumöl, n., олеѫ de оліве, ѫптѫ de лемнѫ.
Baumpfahl, m., парѫ, проптеа сѫсцінътóре de арворе.
Baumpflanzer, m., плънтъторіѫ de арворе.
Baumpflanzung, f., плънтъцiѫне, плънтътѫръ de арворе.
Baumpflaster, m., в. Baumwachs.
Baumrebe, f., віцъ че креште ла ѧнълцimea ѫнѫї арворе.
Baumrände, f., рѫіъ de арворе (не скóрцъ).
Baumrinde, f., скòрцъ.
Baumrose, f., дѫрmozѫ (арворе).
Baumsaft, m., сѫкѫ de арворе,
Baumsäge, f., ферестрашѫ гръdinърескѫ.
Baumscheere, f., фòрфечі гръdinърештї.
Baumschrei, m., (ѧн пікт.) фрѫnzетѫ.
Baumschröter, m., скарабеѫ червікорнѫ, рѫdашкъ.
Baumschule, f., семінцаріѫ de арворі.
Baumschwamm, m., агарікѫ, бѫрете de арворе, din каре се фаче éскъ.
Baumseide, f., в. Baumbast.
Baumspecht, m., в. Baumhacker.
Baumstark, a., таре ка арвореле; вѫртосѫ, цéпънѫ, ровѫстѫ.
Baumstein, m., dентрітѫ, пéтръ арворóсъ, ръмѫрòсъ.
Baumstück, n., пометѫ, партеа dестінсъ ѧнтр'о гръdinъ плънтатъ кѫ арворі фрѫптіфері.
Baumsturzel, m., цъплігѫ, вѫрвѫшорѫ че ръмъне ла лемнеле че пѫ с'аѫ тъіатѫ dрептѫ.
Baumstütze, f., попѫ, проптéсѫл арворе.
Baumtau, n., капѫ de фѫніъ de корабіъ.
Baumwachs, n., чéръ саѫ емпластрѫ de алтѫітѫ арворі.
Baumwanze, n., стелніцъ, плошніцъ, пedѫке de арворе.
Baumwolle, f., бѫмбакѫ.
Baumwollen, ad., de бѫмбакѫ.
Baumwollenbaum, m., арворе продѫпторіѫ de бѫмбакѫ.
Baumwollengarn, n., тортѫ de бѫмбакѫ.
Baumwollenstraude, f., сілене, арворе продѫпторіѫ de бѫмбакѫ.
Baumwollenwaaren, f. pl., бѫмбъкъріъ, марфъ de бѫмбакѫ.
Baumwollenweberei, f., манѫфъптѫръ, цесътѫръ de бѫмбъкъріъ.
Baumwollenzeug, n., нънzъ, матеріъ de бѫмбакѫ.
Baumzucht, f., кѫлтѫръ de арворі.
Bauordnung, f., орdinъцiѫне прівітóре ла касефікъцiѫне.
Bauplatz, m., локѫ de касефікаре.
Baurath, m., консіліаріѫ de ediфікъцiѫне.
Bauriß, m., планѫ de о касъ шчл. de фъкѫтѫ.
Bausback, m., бѫкатѫ, бѫспатѫ, босѫмфлатѫ.
Bausbäckig, a., бѫкосѫ, босѧмфлъчосѫ.
Bausch, m., сінѫ; ѧмфлътѫръ; (хір.) компресъ; in — und Bogen laufen, кѫмпърѫ кѫ рідіката, кѫ гросѫ.
Bauschen, v., ѧмі ѧмфлѫ бѫчіле, мъ босѧмфлѫ.
Bauschkauf, m., кѫмпърътѫръ кѫ рідіката, кѫ гросѫ.
Bauschreiber, m., скріiторіѫ de касефікътѫръ.
Bauschule, f., шкóлъ de архітеттѫръ.

Digitized by Google

Bauschutt, m., дъръмътъре (ѫн ърма ъneї касефікъцiъnї).
Baustätte, f., локъ, арiа, пе каре се рiдiкъ о касъ.
Baustein, m., пéтръ de касефікатъ, de zidiтъ.
Baustoff, m., матерiалъ de касефікатъ.
Bausucht, f., maniъ de касефікатъ.
Bauverständig, a., перчепътъ ла касефікътъръ.
Bauwerk, n., лъкръ de архiтеттъръ.
Bauwesen, n., касефікърiъ, zidърiъ, тòтъ рекъiсiта ла касефікатъ.
Bauwuth, f., в. Bausucht.
Bauzierath, m., орнъмънтъ de архiтеттъръ.
Baxen, sich, v., мъ боссезъ, мъ бъшескъ, мъ батъ къ пъmnї.
Baxen, n., боссетъръ, бъшiтъръ (лъптъ енглезéекъ).
Baxer, m., боссеторiъ, бъшiторiъ.
Bay, f., cinъ de маре, голфъ.
Be, преносiцiъne nedeспърцiверъ контрасъ din Be, че се препъне ла вербї.
Beabsichtigen, v., koncidepъ, amъ ѫн bedepe, amъ de скопъ, цiнтескъ.
Beachten, v., осервъ, iaъ aminте, iaъ ѫн бъгаре de сéмъ.
Beachtenswerth, Beachtenswürdig, a., осерваверъ.
Beackern, v., прелъкръ къ аръторiъ.
Beamter, m., оффiчiале, ѫmпiегатъ, deрегъторiъ.
Beängstigen, v., мъ ѫнфрiкъ, мъ сперiъ, ѫmї къшънъ неастъmпъръ.
Beantragen, v., motiвezъ, ацiтъ о ѫнтревъцiъne.
Beantworten, v., ръспъndъ.
Beantwortung, f., ръспъnсъ, реплiкъ.
Beantwortungsschreiben, n., скрiсъ ръспъnсiвъ.
Bearbeiten, v., прелъкръ, кълтiвezъ; maniпълezъ; чоплескъ; das Land —, кълтiвъ пъmънтъл; einen Garten —, кълтiвъ гръdina; ein Pferd —, ѫнвъцъ калъ; Einen —, ѫнартezъ пе чiнева; den Marmor —, чоплескъ марморъ.
Bearbeitung, f., прелъкраре, кълтъръ; maniпълъцiъne, iнфорmъцiъne.
Beaufsichtigen, v., съпръвегiezъ, iнспеттezъ.
Beaufsichtigung, f., съпръвегiъ, съпръвегiетъръ; iнспеццiъne, iнспеттъръ.
Beauftragen, v., ѫнсарчiнъ, ѫнкаркъ (къ о miciъne, трéвъ).
Beauftragte, m., ѫнсърчiнатъ, ѫнкъркатъ, komicарiъ, ацiнте.
Beäugeln, v., окiескъ amoросъ; sich —, се оглiндеште.
Beaugenscheinigen, v., есплорезъ, рекъноскъ, вiсiтezъ, iaъ ѫн bedepe, прiвескъ.
Beaugenscheinigung, f., есплоратъръ, вiсiтъцiъne, iнспеттъръ, прiвiтъръ.
Bebändern, v., ѫнкорdелezъ, орnezъ къ корdеле.
Bebändert, a., ѫнкорdелатъ, орnатъ къ корdеле.
Bebauen, v., ѫнкасефiкъ, коперiъ о арiъ къ касе, къ zidipї; кълтiвъ (огоръ, вiiъ).
Bebauung, f., касефiкътъръ, кълтъръ.
Beben, v., тремъръ, кътремъръ; er bebt vor Furcht, елъ тремъръ de фрiкъ.
Beben, n., тремъръ, тремъръторъ, кътремъръ.
Bebern, v., клънцънескъ, dѫрdоескъ; er bebert vor Kälte, ѫї клънцeneскъ dinцiї de фрiгъ.
Bebildern, v., iконezъ, орnъ къ iкòne; die Wand, das Zimmer —, орnъ пъретеле, каса къ iкòne.
Bebinden, v., цiърлегъ, ѫнфъшъръ.
Beblechen, v., ѫнвълескъ къ феръ албъ; ѫнцоцонezъ, орnъ къ гъстъ простъ.
Beblümen, v., ѫнфлорezъ, ѫнфръmсецezъ, орnъ къ флорї.
Bebluten, v., мъ 'нсънцеръ, мъ ѫmплъ de сънце.
Bebrämen, f., Verbrämen.
Bebrücken, v., ѫmпоdескъ, ѫmпънтескъ, факъ поdъ, пънте несте ънъ рѫъ.
Bebrunsen, v., в. Bepissen.
Bebrüten, v., ключескъ.
Bebürden, v., ѫmповъръ.
Bebürsten, v., перiiъ (пълърiа, весmъnтъл).

Digitized by Google

Becher, m., покалъ, пъхарь; потірь; кънъ.
Becherförmig, a. ші ad., покаліформ, ан форт de покалъ.
Bechern, v., беў сорвіторндъ, беў десъ ші кът пъгінь.
Becherſchwamm, m., бърете, пътітъ врскеа Isdei.
Becken, n., васінь; чімбалъ.
Beckenſchläger, m., чімбъларіь; фераварь.
Becker, m., в. Bäcker.
Bedachen, v., коперіь (каса).
Bedacht, m., чіркъспецціне, рефлесіне, лъаре-аминте, прекъцетаре; mit gutem —, къ прекъцетаре; auf etwas — nehmen, іаў аминте чева; auf etwas — ſein, амъ гріжъ de чева.
Bedächtig, Bedächtlich, a. ші ad., чіркъспеттъ, пръдинте; къ лъаре-аминте, къ чіркъспецціне.
Bedächtigkeit, Bedächtlichkeit, f., чіркъспецціне, прекъцетъціне, лъареаминте, пръдинцъ.
Bedachtſam, в. Bedächtig.
Bedachtſamkeit, в. Bedächtigkeit.
Bedachung, f., коперітъръ.
Bedanken, ſich, v., мълцъмескъ ківа пентръ чева; рефъзъ, аў пріїмескъ; bei ihm müſſen Sie ſich —, лъї аї съ мълцъмешті.
Bedarf, m., требъінцъ, лінсъ; дефептъ.
Bedauerlich, в. Bedauernswürdig.
Bedauern, v., ам паре ръў, ам е мілъ; къіескъ, плъпгъ (пе чінева); компътімескъ (къ чінева); er iſt ſehr zu —, елъ е demnь de плъпсъ.
Bedauernswürdig, a., къіверь, demnь de плъпсъ, de мілъ.
Bedecken, v., коперіь, аккоперіь; апърь, скътескъ, ескортезь, протеґь; das Haupt —, аккоперіь капь, пънь кучіла пе капь; bedeckte Gang, алеіь de вердецъ; er kann kaum ſeine Blöße —, е съракъ голь.
Bedeckung, f., коперітъръ, скътітъръ, ескортъ.
Bedenken, v., кънетъ, конcideрь, рефлеттъ, meditъ, гъndескъ; ich will es —, мъ воіь гъndi; — Sie, was Sie zu thun haben, гъndeште-те че аї съ фачі; Einen im Teſtamente —, а теста ківа дъпъ мóрте; ohne ſich zu —, фъръ а се маї гъndi; bei ſich —, meditъ ан cine; ſich wieder —, ſich anders, ашї скімвъ пъререа, гъndьл.
Bedenken, n., кънетаре, рефлессіне, гъndipe; андoіалъ, скрупюлъ, темере; ich habe dabei kein —, пъ мъ андoіескъ ла ачееа; er macht ſich kein — daraus, пъ'л дóре капьл de ачееа; er macht ſich über nichts ein —, елъ пъ се андoіеште de nimika; ſein — über etwas abgeben, а'шї da пъререа деспре чева; ein — einholen, а чере унъ сфатъ.
Bedenklich, a., рефлеттаверь, конcideраверь, demnь de кънетатъ, de гъndittъ; перікълосъ, делікатъ, къ препъсъ; die Sache ſcheint mir —, астъ трéбъ mi се паре а фі къ препъсъ, делікатъ, перікълóсъ; das macht mich —, аста мъ пъне ла гъndьрі, ла андoіалъ.
Bedenkzeit, f., тімпь de a ce гъndi, сорокъ, терміне de a ce deцide, отърж; ich gebe Ihnen drei Tage —, ам даў сорокъ de треї зіле ка съ те гъndeштї; er nimmt ſich lange —, аї требъе мълтъ тімпь пънъ а се сокоті.
Bedeuten, v., даў а анцелеце, декіарь, есплікъ; ſich — laſſen, іаў de къвънтъ; семніфікъ, потезь, демъстрь, превестескъ; was ſoll das —? че ва съ зікъ ачéста? was ſoll das Lachen —? че семніфікъ ъстъ рісь? das hat viel zu —, ачéста é імпортантъ; das hat nicht viel zu —, аста пъ ан семнézъ нimika; es hat nichts zu —, пъ е нimika; ſein Wort hat nicht viel zu —, ворва лъї n'аре мълтъ темеіь; die Wunde hat nichts zu —, плага пъ е перікълóсъ; das

bedeutet Regen, аста превестеште плòіе.
Bedeutend, a. ші ad., ѧнсемнъторъ, семніфікатівъ, імпортанте.
Bedeutsam, a. ші ad., семніфікатівъ, de маре ѧнсемнътате.
Bedeutsamkeit, f., імпортанцъ, ѧнсемнътате.
Bedeutung, f., семніфікъціѕне, сенсъ, ѧнцелесѫл (ѕнеї ворве); маркъ, превестіре; von —, de імпортанцъ; Mann von —, бърватѫл імпортанте; die Wunde ist nicht von —, рана нѫ е перікѫлòсъ.
Bedeutungslos, a., неѧнсемнъторъ.
Bedeutungsvoll, a., семніфікатівъ.
Bedielen, v., ѧнтъблескъ, подескъ кѫ гріnzї, кѫ деспікътѫрї.
Bedienen, v., сервескъ; адміністрѫ; кѫртенескъ; seinen Herrn bei Tische —, а серві пе Domнѫл съъ ла масъ; eine Dame —, а кѫртені пе о dómнъ; ein Amt —, а адміністра ѕнъ постъ; das Geschütz —, а прегъті тѫнѫл; er hat sich meines Geldes bedient, елъ с'а сервітъ кѫ ваніі меї; sich einer Gelegenheit —, се фолосеште de окасіѕне.
Bedienſten, v., ѧмпїегъ, амплоїезъ, пѫнъ ѧн оффічіъ, ѧн дерегъторіъ пе чінева.
Bediente, m., сервъ, аргатъ, лакеъ, domестікъ; оффічіарїѕ, дерегъторїѕ, ѧмпіегатъ.
Bedientenstube, f., камеръ de сервї.
Bediententracht, f., лівреіъ.
Bedienung, f., сервіціъ, аргъціъ; оффічіъ, дерегъторіъ; er hat eine einträgliche —, аре о дерегъторіъ грасъ, къштігòсъ; in diesem Wirthshause ist die — schlecht, ѧн астъ оспътъріъ сервіціѕл е простъ.
Beding, m., кондіціѕне.
Bedingen, v., кондіціонезъ, стіпѫлезъ, токмескъ, мъ ѧнвоіескъ, мъ ажѫнгъ ла прецъ; ich habe einen festen Preis bedungen, m'am токмітъ кѫ ѕнъ прецъ фіптъ; eine Arbeit —, m'am ажѫнсъ ла прецъ пентрѫ ѕнъ лѫкрѫ.
Bedingt, a. ші ad., кондіціонатъ.
Bedingung, f., кондіціѕне, стіпѫлъціѕне, токмеалъ, ѧнвоіалъ; unter der —, кѫ кондіціѕнеа; sich ohne alle — ergeben, мъ сѫппѫнъ фъръ кондіціѕне.
Bedingungsfall, m., тесе кондіціонале (лоц.)
Bedingungsweise, adv., кондіціоналемънте.
Bedlamit, m., невѫнъ de легатъ.
Bedrängen, v., стрѫмторъ, стрѫнгъ, некъжескъ, сѫпъръ; апъсъ; ѧмпілезъ; er ist in sehr bedrängten Umständen, елъ се афлъ ѧн маре некаzъ, стрѫмтораре, невоіе.
Bedrängniß, n., Bedrängung, f., стрѫмтораре, сѫпъраре, некаzъ, невоіъ.
Bedrecken, v., ѧмплѫ de къкатъ, кѫфѫрескъ.
Bedrohen, v., аменінцъ; der Feind bedroht die Festung, інімікѫл аменінцъ фортъре́ца.
Bedrohlich, a. ші ad., аменінцінте.
Bedrohung, f., аменінцемънтъ.
Bedrucken, v., тіпърескъ, ѧмпрімъ.
Bedrücken, v., аппъсъ, ѧмпілъ, оппрімъ, калкъ сѫв пічóре.
Bedrücker, m., аппъсъторїѕ, ѧмпілъторїѕ.
Bedrückung, f., аппъсътѫръ, ѧмпілътѫръ.
Bedüften, v., парфѫмезъ.
Beduine, m., бедѫінъ (арабъ nomadъ).
Bedüngen, v., гѫноіескъ.
Bedünken, v., мі се паре; sich — lassen, а креде.
Bedünken, n., пърере, опініѕне, сокотінцъ; meines Bedünkens, дѫпъ опініѕнеа меа.
Bedupfen, v., аттінгъ.
Bedürfen, v., einer Sache —, ѧмї требѫїеште, ѧмї ліпсеште чева; амъ требѫінцъ, амъ ліпсъ de чева; ich bedarf Ihrer Hilfe, амъ требѫінцъ de ажжѫторїѕл Дтале; ich bedarf Ihres Geldes nicht, n'амъ ліпсъ de ваніі Дтале; es bedarf keines Beweises, n'аре требѫінцъ de довадъ.
Bedürfniß, n., нечесітате, требѫінцъ, ліпсъ, невоіъ.

Digitized by Google

Bedürftig, a. ші ad., ѧнтребꙋінцатꙋ, ліпсітꙋ, місерабꙋ; einer Sache — sein, амꙋ требꙋінцъ de чева.
Bedürftigkeit, f., печесітате, ліпсъ.
Beeckt, a., ꙋнгїꙋлатꙋ, колцꙋратꙋ.
Beegen, v., грапꙋ.
Beehren, v., онорꙋ; er beehrt mich mit seiner Freundschaft, мъ онòръ кꙋ амічіціа са.
Beehrung, f., онòре.
Beeiden, Beeidigen, v., жꙋрꙋ, депꙋнꙋ жꙋръмънтꙋ; мъртꙋрісескꙋ прін жꙋръмънтꙋ; seine Aussage —, ашї ѧнтърі кꙋ жꙋръмънтꙋ мъртꙋрісіреа.
Beeidigung, f., жꙋръцїꙋне, жꙋръмънтꙋ, adeверіре кꙋ жꙋръмънтꙋ.
Beeifern, sich, v., мъ zелескꙋ, мъ сіргꙋескꙋ; ich werde mich — Ihrer Erwartung zu entsprechen, мъ воі zелі а ръспꙋnde ла аштептареа Dтале.
Beeiferung, f., zелꙋ, арdóре.
Beeilen, sich, v., мъ гръбескꙋ, мъ zорескꙋ.
Beeinträchtigen, v., прежꙋdічіеzꙋ, ꙋсꙋрпеzꙋ, ватъмꙋ, рестрінгꙋ, мърцінескꙋ (dрептꙋл алтꙋіа); nedрептъцескꙋ.
Beeinträchtigung, f., ꙋсꙋрпъмънтꙋ, nedрептъцъмънтꙋ, прежꙋdіціꙋ.
Beeisen, v., аггіецꙋ, аккоперїꙋ кꙋ гіацъ; ферекꙋ; beeiste Gefilde, кътпꙋ аккоперітꙋ кꙋ гіацъ, аггеціатꙋ.
Beelzebub, m., Белсебꙋбꙋ.
Beenden, Beendigen, v., фінеzꙋ, терміnꙋ, сфършескꙋ, пꙋнꙋ фіне, терміnꙋ.
Beendigung, f., фіне, фінемънтꙋ, сфършітꙋ.
Beengen, v., ѧнгꙋстꙋ, стрімторескꙋ, рестрінгꙋ, мърцінескꙋ.
Beengung, f., ѧнгꙋстътꙋръ, стрімторъмънтꙋ, рестрінгъмънтꙋ.
Beerben, v., ерezескꙋ, моштенескꙋ пе чінева; er hat seinen Bruder beerbt, елꙋ а ерezітꙋ пе фрате-съꙋ.
Beerblau, n., албастрꙋ ка порꙋмбеоа, вънътꙋ.
Beerdigen, v., ѧнмормънтꙋ, пꙋнꙋ ѧн мормънтꙋ.
Beerdigung, f., ѧнмормънтъцїꙋне.
Beerdigungsfeierlichkeit, f., фꙋнерале, солепітате de ѧнмормънтаре.
Beerchen, n., бобіцъ.
Beere, f., бóбъ.
Beerenartig, a. ші ad., бобіформꙋ.
Beermost, m., мꙋстꙋ de бòбе.
Beerwein, m., вінꙋ de бóбе, (вінꙋ de стрꙋгꙋрї некълкацї, смънтъна вінꙋлꙋї).
Beet, n., патꙋ (калdꙋ), стратꙋ.
Beete, f., біетъ, сфеклъ.
Beeten, v., факꙋ стратꙋрї, ѧнмпарцꙋ ѧн стратꙋрї.
Beetweise, adv., ѧн формъ de стратꙋрї.
Befächsern, v., плънтꙋ віі (ботошескꙋ).
Befähigen, v., капачітеzꙋ, факꙋ капаверꙋ.
Befähigung, f., капачітате.
Befahrbar, a. ші ad., кълъторіверꙋ, навігаверꙋ.
Befahren, v., навігꙋ, плꙋтескꙋ (пе ꙋнꙋ рѫꙋ), ѧнмплꙋ (пе о кале); eine befahrene Straße, кале бътꙋтъ; einen Schacht —, мъ коборꙋ ѧнтр'о minъ; zu — haben, а авеа а се теме.
Befahrung, f., навігъцїꙋне; коборъмънтꙋ ѧнтр'о minъ; темере.
Befallen, v., мъ аппꙋкъ, мъ сꙋппрінde чева; von einer Krankheit — werden, а фі аппꙋкатꙋ de о бòлъ.
Befangen, v., мъ кꙋпрінdꙋ, мъ сꙋпрінdꙋ, мъ ѧнкꙋркꙋ, мъ ѧнволвеzꙋ.
Befangen, part. ші adj., кꙋпрінсꙋ, сꙋпрінсꙋ, ѧнкꙋркатꙋ, ѧнволꙋтꙋ; ein befangenes Benehmen, о маніеръ темідъ, превенітъ; von Vorurtheilen — sein, сънтꙋ плінꙋ de прежꙋdіціі.
Befangenheit, f., пересолꙋцїꙋне, темідітате.
Befassen, v., аппꙋкꙋ, прінdꙋ, пінъїꙋ; кꙋпрінde (ѧн сіне); sich mit etwas —, мъ оккꙋпꙋ кꙋ чева.
Befehden, v., мъ сфъdескꙋ, мъ батꙋ, порнескꙋ ресбелꙋ; dекїарꙋ ресбелꙋ прінтр'ꙋнꙋ еролdꙋ; контестꙋ; sich —, а се бате ѧнтре сіне.

Digitized by Google

Befehdung, f., decläръцїúне de resбелъ, контестъцїúне, остілітате, сѣздъмънтъ.

Befehdungsbrief, m., картелъ.

Befehl, m., opdinъ, комъндъ, порънкъ; öffentliche —, ezicъ, emicъ; obrigkeitliche —, mandatъ, комъндъмънтъ, opdinъцїúне; auf —, din opdinъ; bis auf weitern —, пънъ ла алтъ орънdзіалъ; ich bin zu Ihrem Befehle, съntъ гата спре сервіцїъ D-тале; was steht zu Ihrem Befehle? че порънчештї? den Befehlen Jemandes nachkommen, a ънплíні, а есекута opdinьлe кїва.

Befehlerisch, a. щі ad., ънперіосъ, комъндъторїъ, порънчіторїъ; ън modъ imперіосъ.

Befehligen, v., комъндъ, opdinъ, ънперъ.

Befehlshaber, m., комъндante, ънперанте.

Befehlshaberisch, v., s. Befehlerisch.

Befehlshaberschaft, f., Befehlshaberstelle, f., постъ de комъндante, комъндъмънтъ.

Befehlsweise, ad., ън modъ комъндъторъ.

Befehlszettel, m., вълетінъ.

Befeilen, v., пїлескъ, полієскъ кь пїла.

Befestigen, v., фортіфікъ; ънтъреску, ънцепепескъ, консолідъ; констрінгъ; einen Platz —, фортіфікъ о пїацъ; Nägel —, ънцепепескъ кїе; den Thron —, консолідъ тронь; das Band der Freundschaft —, констрінгъ легътъра de амічіцїъ.

Befestigung, f., фортіфікътъръ, ънтъріторъ.

Befestigungskunst, f., артеа de a фортіфіка, архіттетъръ мілітаре.

Befestiger, m., фортіфікъторїъ.

Befeuchten, v., іммоїъ, інзмедъ.

Befeuchtung, f., іммоіторъ, інзмедъцїúне.

Befeuern, v., інфламезъ, ънфлакъръ, ънфокъ.

Befiedern, v., ънпънезъ, ънвракъ кь пене.

Befinden, v., аѳлъ, гъсескъ (кь кале); жъдікъ; man befand nicht für rathsam ꝛc., нь с'а гъсітъ кь кале, кь сѳатъ; sich —, с'аѳлъ вінe сѣ́ръ, съпътосъ сѣ́ъ вълнавъ, петрече; wie — Sie sich? ешті съпътосъ? Sie befindet sich in andern Umständen, е ънгрекатъ; die Sache befindet sich so, трéва стъ аша; er befindet sich in Kronstadt, ел петрече ън Брашовъ.

Befinden, n., стареа de съпътате, сѣ́ъ de сóрте; wie ist Ihr —, кът стаї кь съпътатеа? кь сóртеа? нач — der Umstände, дзпъ ънпрежіърърї.

Befindlich, a. щі ad., аѳлъторїь ындева.

Befirnissen, v., ънвернісескъ.

Beflechten, v., ънѳъшоръ кь ънпletітъръ чева (о óлъ кь сартъ).

Beflecken, v., спъркъ, пътезъ, ънтінъ, тънжескъ; петезескъ(чісм.); mit Blut —, ънсъпцеръ; mit Tinte —, тъ пътезъ кь пегрéлъ; seine Ehre —, ъмї ънтінъ онóреа; sein Gewissen —, ъмї ънпегрескъ конщіінца.

Beflechung, f., спъркътъръ, ънтінътъръ, тънжітъръ.

Befleißen, sich, v., mъ зелескъ, сір-

Befleißigen, sich v., гзескъ, стръдзескъ, сілескъ; стъdіезъ; тъ апплікъ; тъ окъпъ, ынделетніческъ; sich einer Sache —, тъ апплікъ ла чева; sich der Theologie —, стъdіезъ теолоціа; sich der Künste —, се сілеште а рі скъртъ (ън ворвіре).

Befleißigung, f., зелъ, сіргзінцъ, стръдзінцъ; апплікъцїúне.

Beflissen, a. щі ad., зелосъ, стъdіосъ, діліціпте, сіргзіторїь, стръдзіторїь.

Beflissener, m., стъdінте.

Beflissenheit, f., s. Befleißigung.

Beflittern, sich, v., тъ ънфлътъръ, тъ орнъ кь флътърі.

Befloren, v., ънфлоръ, акоперїь кь флоръ (кь о матеріъ съпцірe), ънвъліь.

Beflügeln, v., ънаріпъ, дaь аріпе,

Digitized by Google

прiпескѫ; (ѧн форест.) einen Wald —, deскidѫ кърарe прiнтр'о пъdѫре.

Beflügelt, part. ші ad., ѧнарiпатѫ.

Beflüschen, v., коперiѫ кѫ рамѫрi de пiнѫ (ла кървѫнарi).

Befolgen, v., есекѫтѫ, ѫрmezѫ ордiнъцiѫнiлор; аскѫлтѫ, мъ сѫппѫнѫ, мъ цiнѫ de чева; ich werde Ihren Rath —, воiѫ ѫрma сфатѫл D-тале.

Befolgung, f., есекѫцiѫне, ѫрмъмънтѫ.

Beförderer, m., ѧнаiнтъторiѫ; протетторiѫ; спедiторiѫ.

Beförderinn, f., ѧнаiнтътòре; протеттòре.

Beförderlich, a. ші ad., ѧнаiнтаверѫ, фаворaверѫ; — sein, а фi фаворaверѫ.

Befördern, v., спедiezѫ, ѧнаiнтezѫ, гръвескѫ (о трéвъ); фаворizezѫ, ажжѫтѫ (пе чiнева); dieser Vorfall hat seinen Tod —, ачестѫ аччiдентѫ а гръвiтѫ мóртеа са; einen —, ажжѫтѫ пе нештiне а ѧнаiнта ѧн верѫ о дiрегъторiъ; Waaren —, спедiezѫ марфъ.

Beförderung, f., спедiтѫръ; промоцiѫне; man muß auf seine — denken, съ ѧнгрiжiмѫ de промоцiѫнеа лѫi; er hat seine — erhalten, ел а прiiмiтѫ ѫнѫ офiчiѫ.

Beförderungsmittel, n., веiкѫлѫ, ѧнчiтъмънтѫ (мiжлокѫ de а прегътi, ѧнdрепта, ѧнаiнта чева).

Befrachten, v., ѧнкаркѫ (о тръсѫръ, о навъ кѫ марфъ); ѧнкiрiezѫ (о навъ).

Befrachter, m., ѧнкiрiеторiѫ (de о корабiъ ка съ о ѧнкарче).

Befrachtung, f., ѧнкъркътѫръ, ѧнкiрiетѫръ.

Befragen, v., ѧнтребѫ; sich —, мъ ѧнформѫ; ich werde mich näher darum —, мъ воiѫ ѧнформа маi кѫ амърѫнтѫл.

Befragen, n., } ѧнформъцiѫне.
Befragung, f., } ѧнтребъцiѫне.

Befreien, v., елiверѫ, скапѫ, мънтѫiѫ; скѫтескѫ; aus der Gefangenschaft —, елiверѫ din склавiъ; von der Wache befreit sein, сънтѫ скѫтiтѫ de гардъ.

Befreier, m., елiверъторiѫ, мънтѫiторiѫ.

Befreierin, f., елiверътрiцъ.

Befreit, part. ші ad., елiвератѫ, мънтѫiтѫ; скѫтiтѫ.

Befreiung, f., елiверъцiѫне, мънтѫiре; скѫтiтѫръ.

Befremden, v., мъ сѫпрinde, mi се паре стреiнѫ, кѫрiосѫ, мъ пѫне ѧн мiраре; das befremdet mich, аста мъ пѫне ѧн мiраре; lassen Sie sich das nicht —, de аста съ нѫ те мiрi; das darf Sie nicht —, аста съ нѫ те сѫпрinzъ.

Befremdend, ad., } сѫпрinсiнте, стра-
Befremdlich, ad., } ваганте, страорdiнарiѫ.

Befremdung, f., сѫпрiсъ, мiръцiѫне, стравaганцъ, страорdiнарiътате.

Befressen, v., мънкѫ мѫшкъndѫ de iчi de коло, родѫ.

Befreunden, v., ѧнамiческѫ; ѧнфiнezѫ, ѧмпърiнтескѫ (рѫdескѫ); er suchte sie mit einander zu —, елѫ с'а сiлiтѫ а'i ѧнамiчi; ich bin mit diesem Herrn befreundet, сънтѫ ѧнфiнатѫ, ѧмпърiнцiтѫ кѫ ъстѫ Domнѫ.

Befreundete, m., аффiнѫ, рѫdъ.

Befreundung, f., ѧнамiчiтѫръ, iнфiнътѫръ, ѧнрѫdiтѫръ.

Befrieden, v., } ѧмпакѫ, ѧndестѫлѫ,
Befriedigen, v., } мѫлцѫмескѫ, сатiфакѫ, ѧndестѫлezѫ; domолескѫ; ѧнгрѫdескѫ; die Natur ist leicht befriediget, натѫра се ѧndестѫлеште кѫ пѫцiнѫ; schwer zu —, е греѫ de мѫлцѫмiтѫ; seinen Stolz —, ѧмпакѫ мѫndрiа.

Befriedigung, f., ѧмпъкътѫръ, ѧndестѫлътѫръ, сатiфъптѫръ; domолiтѫръ; ѧнгрѫdiтѫръ.

Befrohnen, v., iмпѫнѫ клакъ, роботъ, воiерескѫ.

Befruchten, v., фекѫndezѫ, фертiлiтezѫ, факѫ родiторiѫ.

Befruchtung, f.. фекѫndъцiѫне.

Befugen, v., аѫторizezѫ, ѧмпѫтерескѫ, ѧndiрептескѫ, ѧнволнiческѫ.

Digitized by Google

Befugniß, n., аѹторісъцїѹне, ѧмпѹтерітѹръ; dрептѹ.
Befugt, a. ші ad., аѹторісатѹ, ѧмпѹтерітѹ, ѧndрептѹітѹ, ѧнволнічітѹ.
Befühlen, v., піпъїѹ, палпѹ; den Puls —, піпъїѹ пѹлсѹл.
Befühlen, n., Befühlung, f., піпъітѹръ, палпітъцїѹне.
Befund, m., старе, сітѹъцїѹне.
Befundbuch, n., (ком.) інвентарїѹ.
Befurchten, v., бръсdezѹ.
Befürchten, v., мъ темѹ.
Befürchtniß, f., Befürchtung, f., тéмъ, фрікъ.
Befzen, v., латрѹ сѹрdѹ ші ѧнтрерѹптѹ.
Begaben, v., dотezѹ, ѧnzъстрezѹ, dърѹескѹ; diese Kirche ist reich begabt, астъ бісерікъ е богатѹ dотатъ.
Begabung, f., dотъцїѹне (бісерікъ), ѧnzестрътѹръ, dарѹ.
Begaffen, v., гѹръкаскѹ, прівескѹ чева кѹ гѹра къскатъ.
Begaffer, m., гѹръкаскъ.
Begängniß, ѹсітатѹ нѹмаї ѧн компѹсъцїѹне, в. Leichenbegängniß.
Begatten, sich, v., се ѧмпреѹнъ; ѧмпърекіazъ, се коіескѹ (animaлеле).
Begattung, f., коітѹръ, ѧмпреѹнътѹръ, ѧмпърекїетѹръ.
Begeben, sich, v., мъ dѹкѹ, мергѹ; мъ daѹ (ѧн протецціѹнеа кѹїва); мъ ретрагѹ; мъ ласѹ (de претенціѹне); се ѧнтъмплъ; sich auf's Land —, мергѹ ла цéръ; sich nach Hause —, мъ dѹкѹ акасъ; sich unter Jemandes Schutz —, мъ daѹ сѹв протецціѹнеа кѹїва; das kann sich wohl einmal —, аста ѧнкъ пòте а се ѧнтъмпла; sich dieser Sache —, мъ ласѹ de ъстѹ лѹкрѹ; sich zu Bette —, мъ кѹлкѹ; sich auf die Flucht —, апѹкѹ фѹга; sich seiner Ansprüche —, се ласъ de претенціѹніле сале.
Begebenheit, f., Begebniß, n., авънтѹръ, евенімънтѹ, касѹ, аччідінтѹ.
Begegnen, v., мъ ѧнтълнескѹ (кѹ чінева); ѧнтълнескѹ, ѧнтімпінѹ (пе чінева); траттezѹ (віне сéѹ ръѹ пе чінева); се ѧнтъмплъ; превінѹ; einem —, мъ ѧнтълнескѹ кѹ чінева; ich begegnete ihm auf der Straße, л'амѹ ѧнтімпінатѹ пе страdъ; einem höflich —, ѧнтімпінѹ кѹ кѹртеніъ пе чінева; einem Uebel —, превінѹ ѹнѹ ръѹ; das kann Jedem —, аста се пòте ѧнтъмпла ла тòтъ лѹмеа.
Begegniß, n., евенімънтѹ, касѹ.
Begegnung, f., ѧнтълнітѹръ; тръттъцїѹне; freundliche —, тръттъцїѹне амікалъ.
Begehen, v., вісітѹ, черкѹ; коммітѹ, факѹ; челебрezѹ; das Feld —, вісітѹ къмпѹл; einen Fehler —, факѹ о ерóре; eine Sünde —, пъкътѹескѹ; einen dummen Streich —, коммітѹ о нерозіъ; ein Fest —, челебрezѹ о сербътòре.
Begehr, n., Begehren, n., dорінцъ, пофтъ, черере, петіцїѹне.
Begehren, v., пофтескѹ, dорескѹ; пецескѹ; претіndѹ; man soll nicht des Nächsten Gut —, съ нѹ пофтімѹ авереа вечінѹлѹї; unbedingten Gehorsam —, черѹ сѹппѹнере некondіціонатъ; ein Mädchen zur Ehe —, пецескѹ о фатъ спре късъторіъ.
Begehrbar, a. ші ad., Begehrlich, a. ші ad., dоріверѹ, пофтіверѹ, пеціверѹ, сéѹ dоріторїѹ, пофтіторїѹ, пеціторїѹ.
Begehrlichkeit, f., пофтъ, dорінцъ; лакоміъ, кѹпіdітате.
Begehrungsvermögen, n., апетітѹ, факѹлтатеа de пофтітѹ.
Begehrungstrieb, m., інчітъмънтѹл de пофтъ.
Begeifern, v., ѧмбълѹ, ѧмплѹ de бале.
Begeilen, v., ѧнгѹноіескѹ.
Begeistern, v., інспірѹ, ентѹсіezѹ, animezѹ; der Wein fängt an ihn zu —, вінѹл а ѧнчепѹтѹ съ'лѹ есалтеze.
Begeisterung, f., інспіръцїѹне, ентѹсіасмѹ, анімъцїѹне, есалтъцїѹне;

Digitized by Google

dichterische —, вѫпъ, фокѫ поетікѫ; — der Gemüther, есълтъцїѫне de спіріте.

Begier, f., } кѫпіditate, dopinцъ,
Begierde, f., } пофтъ, авіditate, конкѫпіштінцъ, пасіѫне; ѧнвершѫпътъръ (ла віте); sinnliche —, пофтъ трѫпéскъ; er brennt vor —, apde de пофтъ.

Begierig, a. ші ad., кѫпідѫ, авідѫ, пасіонатѫ, пофтічїосѫ; dopiторѫ; ѧнвершѫпатѫ; er ist — auf Ehre, е кѫпідѫ de онòре; er ist — auf Gewinn, е авідѫ de къштігѫ; er ist — auf Neuigkeiten, е кѫріосѫ de поѫтъцї.

Begierigkeit, f., кѫпіditate, авіditate.

Begießen, v., ѧнѫдѫ, стропескѫ, версѫ кѫ апъ; die Blumen —, ѧнѫдѫ флоріле.

Begiften, v., ѧнzестрezѫ (фатъ).

Begina, f., бегінъ (ѫн фелїѫ de кълѫгъріцъ).

Beginn, m., ѧнчепѫтѫ.

Beginnen, v., ѧнчепѫ; ѧнтрепрindѫ; er weiß nicht was er — soll, нѫ штіе de ѫnde съ о ѧнчéпъ, нѫ штіе че съ факъ; wer viel beginnt, bringt wenig zu Stande, каре ѧнчепе мѫлте фінеште пѫцїне, каре ѧмбѫкъ преа маре, се ѧннéкъ; gut begonnen, ist halb gewonnen, чел че а ѧнчепѫтѫ біне, а фінітѫ пе жѫмътате; seiner —, фаче пе пебѫнѫл.

Beginnen, n., ѧнчепѫтѫ; ѧнтрепрінzътъръ.

Begipsen, v., ѧнгіпсѫіескѫ, ѧнкрѫстezѫ, ѧмбракѫ кѫ гіпсѫ (пъретеле).

Begittern, v., ѧнгрътескѫ, ѧнкідѫ кѫ грътії, кѫ zебреле.

Beglauben, } v., аттестѫ, чертіфікѫ,
Beglaubigen, } конфірмѫ, ѧнтърескѫ, adeверескѫ; вidimezѫ, легалісezѫ; gerichtlich —, вidimezѫ; eine Urkunde —, вidimezѫ ѫн докѫмънтѫ; eine Kopie —, аѫтентікѫ о копіъ; durch Zeugen — lassen, adeверескѫ кѫ мъртѫрії; durch Eid —, аттестѫ кѫ жѫръмънтѫ.

Beglaubigung, f., аттестъцїѫне, чертіфікъцїѫне, ѧнтърітѫръ, adeверіре, вidimape, легалізъцїѫне.

Beglaubigungsschein, m., чертіфікатѫ.

Begkaubigungsschreiben, n., } аккреdi-
Beglaubigungsbrief, m., } тівъ, літере кредінцїарї.

Beglaubt, a. mi ad., аттестатѫ, adeверітѫ, ѧнтърітѫ, вidimatѫ, аѫтентіфікатѫ.

Begleiten, v., ѧнсоцескѫ, ѧнтовъръшескѫ, кондѫкѫ; аккомпанezѫ (ѧн мѫсікъ).

Begleiter, m., ѧнсоцїторїѫ; кондѫтторїѫ.

Begleiterin, f., ѧнсоцїтòре; кондѫттóре.

Begleitung, f., ѧнсоцїтѫръ, сѫітъ, кортецїѫ; аккомпанъмънтѫ (мѫс.); zahlreiche — eines großen Herrn, кортецїѫ нѫмеросѫ ал ѫнѫї domnѫ маре.

Begliedern, v., ѧммъмбрezѫ, ѧммъдѫлърескѫ, формѫ мембрії, ѧнорґънezѫ.

Begliederung, f., ѧммъмбръцїѫне, ѧнорґънъцїѫне, формъцїѫне de мембрії, de органе.

Beglotzen, v., прівескѫ кѫ окії марї, къскацї.

Beglücken, v., ѧнферіческѫ, ѧннороческѫ, факѫ феріче (пе чінева); der Himmel möge Sie —, Dѫмнezeѫ съ те факъ феріче! — Sie uns mit Ihrem Besuche, съ авемѫ онóре а фі вісітацї.

Beglücker, m., ѧнферічіторїѫ; ѧннорочіторїѫ, феріче-фъкъторїѫ; er war der Beglücker seiner Unterthanen, елѫ а ферічітѫ пе сѫдіцїї съї.

Beglückwünschen, v., ферічітezѫ, гратѫлezѫ, орezѫ.

Begnabbern, v., podѫ кѫ dinцїї (óсе, пъне ѫскатъ).

Begnaden, } v., грацїezѫ, факѫ гра-
Begnadigen, } цїъ, іертѫ; пардонezѫ; einen Missethäter —, грацїezѫ пе ѫнѫ фъкъторїѫ de ръѫ.

Begnadigung, f., грацїаре, ертаре, пардонѫ.

Begnadigungsrecht, n., dірептѫл грацїъреї.

Digitized by Google

Begnügen, ſich, v., мъ мълцътескъ, мъ ындестълезъ.

Begnüglich, } в. Genügſam.
Begnügſam, }

Begrabeln, v., пипъіъ десъ, аттіпгъ терей кшърелъ.

Begraben, v., ынгормънтъ, ынгронъ; da liegt der Hund —, аічі е канъа реалъ, аічі е грехатеа.

Begräbniß, n., ынгормънтъторъ; ынгропъціюне.

Begräbnißgruft, f., кріптъ.

Begräbnißmahl, n., репаосъ морътаріъ, помънъ.

Begräbnißplatz, m., морътънтъ; чімітеріъ.

Begrabung, f., ынгормънтъціюне.

Begraſen, v., ыніербескъ, коперіъ, ынбракъ кь іервъ; ſich —, се ынграшъ (пъскындъ іербъ).

Begrauen, v., кърънцескъ; ынвъръшескъ.

Begreifen, v., прindъ, аппъкъ, мънезъ; кънpindъ; конціпъ ынаінте; перченъ; deine Hand —, аппъкъ мъна та; darunter begriffen, кънpinzындсе аічі ші —; das iſt ſchwer zu —, аста е греъ de перченътъ; er war in der Arbeit begriffen, ера ла лукръ, ера окъкънатъ; ſich —, ынї вine ын сітцъ (din міръціюне, діа мъліъ).

Begreiflich, a. ші ad., перченътіверъ, кънpinzіверъ, ынцелесіверъ, кіаръ; einem etwas — machen, факъ пе чінева съ ынцелégъ.

Begreiflichkeit, f., перченътіверітате, кіарітате евідінцъ.

Begrenzen, v., мърцініескъ, цертъреscъ, хотъреscъ, пънъ марціне, термінъ; рестрінгъ; черкъ, скріъ; begrenzte Verſtand, мінте пъцінъ.

Begrenzung, f., мърцінітъръ, цертърітъръ; конфінї, марцінї, граніце.

Begriff, m., ideъ, ноціюне, конченътъ; сенсъ, ынцелесъ (ворвеї); kurzer —, епітомъ, прескъртаре; ich habe gar keinen — davon, n'amъ нічі о ideъ деспре ачéста; im — ſein, амъ de гындъ, de сконъ; съntъ ын пънтъ de a ..

Begriffsbeſtimmung, f., deфініціюне.

Begrübeln, v., скочіорескъ, деспікъ пъръ черчетъндъ деспре чева.

Begründen, v., провезъ, доведескъ кь аргъмінте, кь темеіърі; фъndezъ; ein neues Lehrgebäude —, ынтемеіезъ о сістемъ нóъ.

Begründer, m., фъndъторіъ.

Begrünen, v., ынверzескъ, аккоперіъ кь верdéцъ.

Begrünt, part. ші ad., ынверzітъ, аккоперітъ кь верdéцъ.

Begrüßen, v., салътъ, компліmънтезъ, херетісескъ.

Begrüßung, f., салътъціюне, компліmънтъ.

Begucken, v., прівескъ кь къріосітате.

Begünſtigen, v., фаворезъ; ажътъ, протеgъ; ынлесnескъ; der Zufall begünſtigte den Erfolg, ынтъmплареа а фаворатъ реешіталъ; die Natur hat ihn ſehr begünſtigt, натъра л'а ажътатъ фórte.

Begünſtigung, f., фавóре, фаворъціюне; ынлеспітъръ.

Begürten, v., ынчінгъ.

Begutachten, v., ымі даъ пърерea; аппровезъ.

Begutachtung, f., пърере, аппровъціюне.

Begütern, v., ынаvъцескъ, ынбогъцескъ, dotezъ, ынzестрезъ кь аверї.

Begütert, part. ші ad., ынаvъцітъ; begütert ſein, съntъ ынаvъцітъ.

Begütigen, v., ынblънzезъ, domoлескъ, ынblънzескъ.

Begütigung, f., ынblънzътъръ, domoлітъръ, ынblънzітъръ.

Behaaren, v., ынпърошезъ, коперіъ кь перї, девінъ пъросъ.

Behacken, v., чіопліескъ, тъndъ, кърцъ (арворї); сапъ ынцінгъ (плантеле, віїа, легъмеле).

Behaben, v., ынстръцъпezъ, акоперіъ кь стрепце.

Behaftet, a., mit etwas —, плінъ, кънpincъ, аттакатъ, ловітъ, сапnъcъ, ынкъркатъ; mit Schulden —, ынкъркатъ de даторіі; mit dem Fieber —, аппъкатъ de фрігърі.

Digitized by Google

Behageln, v., ѧнгрindinezъ, ѧтплъ de грindinъ (кътпъл).

Behagen, v., ѧтї прiїеште, ѧтї плаче, ѧтї съфере, ѧтї тiкнеште.

Behaglich, a. шi ad., прiiнчiосъ, плъкътъ, съферiверъ, комодъ; behagliche Gemüthsstimmung, dicпъсецiъне плъкътъ а съфлетълъї.

Behaglichkeit, f., комодiтате, прiiнцъ, тiкнъ.

Behaltbar, a. шi ad., цiнiверъ, ъшоръ de цiнътъ аminте.

Behalten, v., цiнъ, рецiнъ, опрескъ (ла mine); консервъ, пъстрезъ; behaltet es nur, цiне; er kann kein Geheimniß bei sich —, ел нъ пòте цiné секретъ; einen zum Essen —, а рецiné ла масъ пе чiнева; etwas im Gedächtniß —, цiнъ аminте; die Oberhand —, амъ съпретъцiъне; das Feld —, репортъ вiтторiъ, ѧнвiнгъ; das Recht —, амъ дрептъ, къштiгъ, жъдеката, прочесъл; im Auge —, амъ ѧн ведере, нъ пердъ din окї; einem die Sünde —, нъ iертъ пъкателе.

Behälter, m., рецiнъторiъ, ресервъторiъ (локъ ъnde се рецiне чева).

Behältniß, n., локъ пропрiъ de рецiнътъ: магазiнъ (пентръ търфї); темнiцъ (пентръ фъкъторї de ръъ); котецъ (пентръ порчї) ш. ч. л.

Behaltsam, a., рецiнiверъ), капаверъ (de а цiné аminте).

Behaltsamkeit, f., факълтатеа de а цiné аminте).

Behammeln, v., мъ фештелескъ.

Behämmern, v., чiокънескъ, ватъ къ чiоканъл.

Behandeln, v., мънъескъ, маniпълезъ; тратезъ (мъ портъ вiне сéъ ръъ къ чiнева); скрiъ (деспре ънъ овiептъ); търгъескъ; einen sehr artig —, траттезъ пе чiнева къ полiтецъ; einen Gegenstand —, мънъезъ ънъ овiептъ, скрiъ деспре о матерiъ; sich gut — lassen, есте траттатеверъ, есте бънъ de къръ.

Behandlung, f., тръттъмънтъ, мънъiтъръ, търгъiтъръ.

Behändigen, v., ѧтмънъескъ, даъ ѧн мънъ, пресентъ, трiмiтъ.

Behang, m., Behänge, f., аттърнътъръ, аniнътъръ; (вънът.) ърекї плекате.

Behängen, v., аттърнъ, аniнъ; тапiсезъ, коперiъ, орнъ аттърнъndъ (de пърецї); ein Zimmer mit Bildern —, орнъ о къмаръ къ iкòне; einen Hund —, пънъ о легътъръ пе ънъ кѫне.

Beharken, v., греблезъ.

Beharnen, v., пiшъ, ѧтплъ къ пiшатъ.

Beharnischen, v., ѧнкъiрасезъ, ѧнзелезъ, ѧтплатошезъ, ѧтвракъ къ къiрасъ, къ зéоъ, къ платошъ.

Beharren, v., стъръескъ, персеверъ, ремънъ статорнiкъ (ѧн опiнiъне); ѧнчервiческъ; bei seinem Beschluße —, персеверъ ла пропъсъл меъ.

Beharrlich, a. шi ad., стъръiверъ, персеверанте, константе.

Beharrlichkeit, f., Beharrung, f., стъръiнцъ, персеверанцъ, констанцъ; червiкосiтате.

Beharschen, v., ѧнкожескъ, ѧнскорцезъ, формъ кòжъ, скóрцъ; die Wunde ist beharscht, плага с'а ѧнкожатъ, а прiнсъ скòрцъ).

Beharzen, v., ѧнръшiнезъ, коперiъ къ ръшiнъ.

Behauben, v., ѧтвонетезъ, ѧнкъiцезъ, пънъ вонетъ, къiцъ.

Behauchen, v., съпръсъфлъ, контръспiръ.

Behauen, v., чiоплескъ (пéтръ, лемнъ); ретезъ, къръцъ de ратърї (арворiї); aus dem Groben —, десгрошъ, чiоплескъ din гросъ.

Behauptbar, a., съсцiнiверъ.

Behaupten, v., съсцiнъ, апъръ, мънъцiнъ; sein Ansehen —, ѧтї съсцiнъ аъторiтатеа; seinen Rang, seinen Platz —, ѧтї съсцiнъ рангъл, ѧтї мънъцiнъ постъл; den Platz —, репортъ вiтторiъ; das Schlachtfeld —, ѧнвiнгъ.

Behauptung, f., съсцiнере, апъраре, аффiрмъцiъне.

Digitized by Google

Behausen, v., ѧпкъсеzъ, іаъ ѧп касъ, ѧпкъартіреzъ (съльшлъескъ).
Behausung, f., ѧпкъсътъръ, лъаре ѧп касъ; касъ; локъінцъ; wie gefällt Ihnen diese —? към ѧцї плаче астъ локъінцъ?
Behäuten, v., (шел.) ѧмпелеzъ, ѧмбракъ къ пеле.
Behelf, m., скъzъ, претестъ, decвінъіре пефондатъ (прічінъіре).
Behelfen, sich, v., м'ажътъръ, каътъ а мъ скъпа кътъ потъ, а мъ decвіновъцї къ мінчїънї; ich weiß mich hierbei nicht zu —, пъ штіъ кътъ съ мъ скапъ; sich mit Lügen —, аллергъ ла мінчїънї; sich kümmerlich —, тръіеште кътъ пóте, тръіеште din мънъ ѧп гъръ, de azї пънъ мъне; sich mit der Sprache — können, аре даръл ворбіреї; sich mit Reden nicht — können, ѧї ліпсеште пътереа къвънтълъї, пъ штіе а се еспріма.
Behelflich, a. ші ad., претестосъ.
Behellen, v., Behelligen, v., ѧпкомодеzъ, съпъръ, кадъ сарчінъ ѧп спінареа алтъїа.
Behelligung, f., ѧпкомодітате.
Behelmen, v., ѧпкоіфеzъ, ѧпкаскеzъ, пънъ коіфъл, каскъ.
Behen, n., къкъбалъ (дъпъ Лінneъ) сапопърікъ (плаптъ).
Behende, a. ші ad., аџеръ, іъте, спрінтенъ, промптъ.
Behendigkeit, f., аџерітате, іъціме, спрінтеніъ, промтітъдъ.
Behennuß, f., пъкъ de Морінга.
Behennußbaum, m., морінга, Guilandila moringea, дъпъ Лінneъ; (арбòре ал къръїа лемнъ е таре ші одоріферъ).
Beherbergen, v., адъпостеzъ, ѧпоспътеzъ, пріїмескъ ѧп касъ, ѧп оспътъріъ, ѧп локашъ.
Beherbergung, f., адъпостітъръ.
Beherrschen, v., dominеzъ, domneскъ, ѧмпъръцескъ, гъвернеzъ; ѧпфрънъ; man muß sich zu — suchen, требъе съ те кърмъештї пе сінецї; ein Land —, domneскъ песте о цéръ; seine Leidenschaften —, ѧмї ѧпфрънъ патімеле.
Beherrscher, m., domnъ, domnіторїъ, съверанъ (стъпъніторїъ).
Beherrscherin, f., dòmnъ, съверанъ.
Beherrschung, f., domnіъ, гъвернъ, гъвернемънтъ, імперїъ.
Beherzigen, v., іаъ ла інімъ; есаminъ, koncideръ къ аттенцїъне; diese Wahrheit kann nicht genug beherzigt werden, астъ адевъръ пъ се пòте лъа а інімъ ѧпdестъл.
Beherzigung, f., koncideръцїъне матъръ, лъаре а інімъ серіòсъ.
Beherzigungswerth, a. ші ad., demnъ de а се лъа а інімъ, koncideраверъ.
Beherzt, a. ші ad., інімосъ, кърацїосъ, кътезъторъ, бравъ; der ist ein beherzter Mann, ъла е ъп бърбатъ бравъ; — machen, ѧпкъръцеzъ.
Beherztheit, f., кърацїъ, кътезътъръ.
Behetzen, v., съмъцъ, ѧптърѫтъ (фéръле).
Behexen, v., ѧпстрігоіеzъ, фермекъ, ѧпкъптъ.
Behexung, f., ѧпстрігоітъръ, фермекътъръ, ѧпкъптъцїъне.
Behilflich, a. ші ad., ажътатівъ, de ажъторїъ; einem bei etwas — sein, ажътъ пе чінева ла чева.
Behilflichkeit, f., ажъторїъ.
Behindern, в. Verhindern.
Behner, m., кошаркъ, паперъ.
Behobeln, v., събцїъ, петеzескъ къ рѫndéоа (целъіескъ).
Behobelung, f., целъітъръ.
Beholfen, part. ші ad., ажъторатъ; ѧпdемънатікъ, каре штіе а се ажътора.
Beholzen, v., адкрескъ, ажътъ крештереа лемнълъї ѧп пъдъре; sich —, ѧпръмъреzъ; die Bäume — sich, арборії се ѧпръмърézъ.
Beholzung, f., пъдърітъ (дрептъ de а тъіа dінтр'о пъдъре кътъцімеа требъінчїòсъ de лемне de арсъ).
Behör, n., в. Zubehör.
Behorchen, v., адърекеzъ, аскълтъ пе аскъпсъ (ла ъшъ).
Behörde, f., аъторітате, дерегъторіъ; трібъпале, жъdіче компетінте; аппаратъ, къвенітъръ; adресъ;

Digitized by Google

ich wende mich an seine —, mъ adpecezъ кътре depeгъторіа компетінте а са; einen Brief an die — abgeben, daš епістола dъпъ adpeca са.

Behörig, в. Gehörig.

Behosen, v., ѧнчòрекъ, ѧмпанталонезъ, ѧнісменезъ, ѧмвракъ къ чòречї, къ панталонї, къ ісмене; sich —, мъ ѧмвракъ къ ісмене.

Behuf, m., требъінцъ, ъсъ; комоdітате; фолосъ; скопъ, фіне; zum Behufe der Armen, ѧн фолосъл місерачілор; zu dessen —, спре ачелъ скопъ, фіне.

Behufig, a. mi ad., требъінчїосъ, фолосіторїъ, комоdъ.

Behuft, part. mi ad., копітатъ, ънгіатъ.

Behüten, v., пъzескъ, ферескъ, аппъръ, протегъ; паскъ (къ вітеле ъпъ локъ); Gott behüte Dich, Dъmnezeš съ те протеце! Behüte Gott! ферéскъ Dъmnezeš.

Behüter, m., пъzіторїъ, пъndарїъ.

Behutsam, a. mi ad., черкъспеттъ, пръdінте, превъzъторїъ, лъъторїъ аmінте; man muß bei der Sache — zu Werke gehen, требъе съ фімъ черкъспецї ѧн каъса аста; — verfahren, ъмблъ къ лъаре аmінте.

Behutsamkeit, f., черкъспецціъне, кінzъінцъ.

Behütung, f., пазъ.

Bei, prop., ла, лъпгъ, ѧн, пе, съв, къ, ѧн компъсъцїъне семніфікъ ко, ѧмпрезпъ, ѧн ъніре, легътъръ; adv., ка ла, кам, — Tische, ла масъ; — der Kirche, лъпгъ бісерікъ; — guter Gesundheit, ѧн бъпъ съпътате; — meiner Ehre, пе опóреа меа; — meiner Treue, пе лецеа меа; — Strafe, съвъ пеdéпсъ; eins beim andern, ъпъл къ алтъл; ich bin nicht — Gelde, пъ мі се ѧнтъмплъ вапї; — aller seiner Klugheit ist er doch betrogen worden, къ тòтъ пръdінца са елъ тотъшї фъ ѧншелатъ; er ist schon — Jahren, е камъ бътръпъ; — Wasser und Brot sitzen, съптъ кondemnатъ ла апъ ші пъне; nicht — sich sein, nicht — Verstande sein, пъ пъ е ѧн тòте мінціле; — drei Ellen tief, ка ла треї коцї adъпкъ; er ist — weitem besser, елъ есте мълтъ шаї бъпъ; — dem Allem, къ тòте астеа; — weitem nicht, нічї de къмъ; — Leibe nicht, нічї ѧнтр'ъпъ кінъ.

Beian, ad., лъпгъ, апрòпе, ла.

Beiarbeiter, m., коллъкръторїъ.

Beibehalten, v., консервъ, цінъ ла міне.

Beibehaltung, f., консервъцїъне.

Beibiegen, v., аллътъръ, аккіdъ; beigebogene Copie, копіъ аккісъ.

Beibinden, v., коллегъ, легъ ла ъпъ локъ.

Beiblatt, n., съплемъптъ, фòїъ страорdінаръ, аdаосъ.

Beibote, m., коммесацерїъ; кърїеръ лътърале, страорdінарїъ.

Beibringen, v., аппортъ, аddъкъ; daš; апплікъ; рапортъ, чітезъ; ѧнсінъескъ, ѧнсъфлъ; къшъпъ; Zeugen —, аddъкъ мъртърії; einem Arzenei —, daš къїва меdікъмъптъ; ein Klistier —, апплікъ, пъпъ клістіръ; Gründe —, чітезъ сéъ рапортъ аргъмінте; einem eine Meinung —, ѧнсъфлъ къїва о опініъне; Furcht —, къшїъпъ фрікъ; einem Gift —, daš къїва отравъ; einen Stoß —, ѧї daš о ловітъръ.

Beibringung, f., аппортъцїъне, dътътъръ; ѧнсінъітъръ; чітъцїъне.

Beichte, f., конфесіъне, мъртърісіре (de пъкате); zur — gehen, мергъ ла мъртърісіре; — hören, аскълтъ мъртърісіреа пъкателор.

Beichten, v., конфесезъ, мъртърісескъ, спъпъ пъкателе; мъ мъртърісескъ.

Beichtformel, f., формълъ de конфесіъне.

Beichtgeld, n., denаръ de конфесіъне.

Beichtiger, m., в. Beichtvater.

Beichtkind, n., пеніtінте, пеніtентъ, фіїъл саъ фіїа спірітъале (каре се мъртърісеште.)

Digitized by Google

Beichtstuhl, m., конфесіопарїѹ.
Beichtvater, m., конфесорїѹ, спірітѹале (dѹховнікѹ).
Beichtzettel, m., чертіфікатѹ de мъртѹрісіре.
Beide, a., ѧмбї, amъndoї; einer von beiden, ѹнѹл din doї; alle —, amъndoї; keiner von —, нічї ѹнѹл, нічї алтѹл; zu beiden Seiten, de о парте ші de алта.
Beiderlei, a., de ѧмбї, de amъndoї; — Geschlechts, de ѧмбеле сексе, de ценѹ комѹне.
Beiderseitig, a. ші ad., de ѧмбеле пърцї, ѧмбілътѹрале; речіпрокѹ.
Beiderseits, ad., ѧмбілътѹралмънте, речіпроче.
Beidlebig, a. амфібіѹ; beidlebiges Thier, animale, амфібіѹ (че тръіеште ѧн апъ ші пе ѹскатѹ).
Beidrehen, v., аппропіїѹ ѧнвъртіndѹ (ла коръвіерї); ресѹческѹ вънтреле (ка съ нѹ ѧнаінтеze корабіа).
Beidrucken, v., коѧмпрімѹ, ѧнтіпъреск аллътѹреа; пѹнѹ сіцілѹ.
Beidrücken, v., констрінгѹ, m'апропіїѹ кострінгъndѹ.
Beidschattig, a., (цеогр.) амфішчіѹ, омѹ кѹ dóъ ѹмбре (локѹіторїѹ ѧн zona фербінте).
Beieinander, ad., ѧмпреѹнъ; — leben, віеzѹ, кѹстѹ ѧмпреѹнъ.
Beierbe, m., коерezітарїѹ, моштеніторїѹ сѹбстітѹтѹ.
Beiessen, v., бѹкатъ mezіъ (че се пѹне ѧнтре фрінтѹръ ші пóме.
Beifall, m., аппровъцїѹне (ашъітѹръ), плъчере, апплаѹсѹ; ѧнвоіре; — geben, апплаѹdѹ; seinen — geben, мъ ѧнвоіескѹ.
Beifallen, v., ѧмї віне, ѧмї кade ѧн мінте, ѧн меморіъ; sein Name fällt mir nicht bei, нѹ'мї віне ѧн мінте нѹмеле лѹї; jetzt fällt es mir wieder bei, акѹм ѧмї віне ѧн меморіъ.
Beifällig, a. ші ad., фаворавер; інчіdінте, ѧнтъмплъторѹ.
Beifallklatschen, n., апплаѹсѹ, аппровъцїѹне прін бътаіъ ѧн палме.
Beifestung, f., чітаdелъ (лътѹрале).
Beifolgen, v., аккомпанеzѹ; аллътѹрѹ, аккідѹ; ѹрмѹ аллътѹреа; beifolgende Brief, ѹрмътóреа епістолъ аллътѹратъ.
Beifrau, f., коажѹторéсъ (ла о мóшъ).
Beifuge, f., adaocѹ, сѹплемънтѹ.
Beifügen, v., adaoгѹ; алліпескѹ; аккідѹ; ich werde noch ein Wort —, воїѹ маї adaoце ѧнкъ о ворбъ.
Beifügung, f., adaocѹ, адъосетѹръ; аннесѹ, аллътѹрътѹръ.
Beifuß, m., артімісъ, пелініцъ (плантъ).
Beigang, m. (монт) мерсѹ лътѹралѹ; вънъ de металѹ лътѹрале.
Beigeben, v., daѹ аллътѹреа, de ажѹторѹ.
Beigebogen, a. ші ad., в. Beibiegen.
Beigehen, v., мергѹ аллътѹреа, сънт аллътѹратѹ; aus beigehenden Papieren, din аллътѹрателе хъртіі: sich — lassen, ѧмї трече прін капѹ, кѹтеzѹ; wie kannst Du Dir — lassen das zu thun, кѹм ѧцї трече прін гъndѹ а фаче ачéста.
Beigehend, a. ші ad., аккісѹ, ачі аллътѹратѹ (dокѹмънтѹ).
Beigehilfe, m., adiѹнкт, ажѹторїѹ.
Beigemach, n., кабінетѹ; къмаръ лътѹрале.
Beigenannt, a., прóнѹмітѹ, zicѹ; полекрітѹ.
Beigesell, m., ажѹторїѹ, соцѹ, къмъраdѹ.
Beigesellen, v., ассоціеzѹ, коѧнсоцескѹ; мъ ѧнсоцескѹ; мъ ассоціеzѹ.
Beigut, n., пъмънтѹ (мошіъ) аллътѹрале.
Beiher, ad., аколо лънгъ.
Beiherziehen, v. (ла вън.) кondeнрindѹ, коѧнвъцѹ (пе ѹнѹ кънe тънърѹ лънгъ алтѹл бътрънѹ).
Beihilfe, f., ажѹторѹ, ассістінцъ; ich bedarf Ihrer —, еѹ am требѹінцъ de ажѹторѹл dтале.
Beiholen, v., аddѹкѹ ачі.
Beijagen, n., вънътѹръ, вънатѹ страорdінарѹ.
Beikammer, f., в. Nebenkammer.

Digitized by Google

Beikarte, f., (ѧn карт.) карте лътѫрале, лъnгъ adѫтѫ.
Beikirche, f., філіале, параклісѫ, капелъ.
Beiklang, m., консѫnетѫ, сѫnетѫ лътѫрале.
Beikleben, v., алліпескѫ, акклеіескѫ.
Beiknecht, m., консервѫ, сѫбсервѫ.
Beikoch, m., конбѫкътарїѫ, сѫббѫкътарїѫ (кѫптъ).
Beikommen, v., вінѫ лъnгъ; ѧnапропіѫ; егалезѫ, ажѫnгѫ кѫ, mъ асемъnѫ; er wird seinem Bruder nie —, елѫ nѫ ва ажѫnце nічї одатъ кѫ фрате-съѫ; die Feinde können der Stadt nicht —, inimічії nѫ се потѫ апропіа de четате; seinem Schaden —, ѧmї ѧndрептѫ daѫna.
Beikommend, a. ші ad., ѫрmъndѫ, вenindѫ аллътѫратѫ.
Beikraut, n., провісіѫne de легѫmъ.
Beikreis, m., (астр.) епічіклѫ.
Beil, n., секѫре.
Beilade, f., кѫтіъ лътѫрале.
Beilage, f., акклѫсъ, сѫплеmъnтѫ, фоілетонѫ, фòіъ страорdіnаре, adaосѫ; Sie werden aus der — ersehen, веї вedea din акклѫzъ; die Zeitung hat eine —, жѫрnалѫл аре сѫплеmъnтѫ, фоіъ страорdіnаръ.
Beilager, n., nѫnтъ, черемоніъ nѫnціале.
Beilast, f., (mар.) портацїѫ, сарчінъ лътѫрале (іертатъ mарінарілор шербї).
Beiläufer, m., галопінѫ, аллергъторїѫ, тръпъdъторїѫ, сервѫ че се трімітe ѧnкóчї ші ѧnколо.
Beiläufig, a. ші ad., інчіdінте, лътѫрале; ѧnтрéкътѫ, din ѧnтъmпларе; ка ла; er hat — davon gesprochen, а ворбітѫ ѧnтрéкътѫ деспре ачееа; der Verlust wird — auf tausend Thaler geschätzt, перdереа е стіmатъ ка ла о mіїъ талерї.
Beilehen, n., секѫріцъ.
Beilegen, v., аллътѫрѫ, adaогѫ; deпѫnѫ, пѫnѫ ла о парте; імпѫтѫ, аттрібѫїѫ; терminѫ; Proben —, аллътѫрѫ прове; einem die Schuld —, імпѫтѫ кѫїва; eine Sache —, терminѫ трéба, ѧmпакѫ трéба; einem einen Spitznamen —, полекрезѫ пе чіnева; (mар.) ѧndрептѫ naia dѫnъ вънтѫ; цінѫ парте кѫїва.
Beileid, n., комnъсіѫne, комnътіmіре; сіmпатіъ.
Beileidsbezeigung, f., kondoрінцъ.
Beileidsvisite, f., вісітъ de kondoрінцъ.
Beilfertig, ad., фінітѫ din секѫре (лемnър.)
Beilförmig, секѫріфорmѫ.
Beiliegen, v., adzакѫ, adстаѫ, zакѫ, стаѫ лъnгъ; конкѫлкѫ, mъ кѫлкѫ ѧmпреѫnъ.
Beiliegend, ad., аллътѫратѫ, аккісѫ.
Beilkespiel, n., жокѫ de трѫкѫ.
Beilken, v., жокѫ трѫкѫ.
Beilkraut, n., mъzърікъ кѫ пъстърї лате (плаnтъ).
Beim (ѧn локѫ de bei dem); nahe — Hause, апрòпе лъnгъ касъ.
Beimagd, f., консервъ, консерванте.
Beimeßen, v., аттрібѫїѫ, daѫ; ѧnфрѫnтѫ, ѧmпѫтѫ; einem Glauben —, крезѫ, daѫ кредінцъ кѫїва; einem die Schuld —, ѧmпѫтѫ кѫїва віnа, ѧnфрѫnтѫ пе чіnева пеnтрѫ вінъ.
Beimessung, f., імпѫтъцїѫne.
Beimischen, v., аmmестекѫ; dem Weine Wasser —, аmmестекѫ вінѫ кѫ апъ.
Beimischung, f., аmmестекътѫръ; легъцїѫne (ла металѫ).
Bein, n., осѫ; кòпсъ; пічїорѫ; die Kälte dringt durch Mark und —, mъ петрѫnde фрігѫл пънъ ла осѫ; die Beine aus dem Fleische nehmen, decocezѫ карnеа, скóтѫ óселе din карnе; gut auf den Beinen sein, съnтѫ бѫnѫ de пічіóре; nicht gut auf den Beinen sein, nѫ съnтѫ бѫnѫ de пічіóре; eine Armee auf die Beine bringen, пѫnѫ ѧn пічїòре о арmатъ; einem Kranken auf die Beine helfen, а ѧnсъnътоша пе ѫnѫ болnавѫ; einem auf die Beine helfen; факѫ

Digitized by Google

старе кꙋіва; wieder auf die Beine kommen, ѧмї ревінꙋ ѧн фіре, ѧмї ѧndрентꙋ съпътатеа, трéба, авереа; sich auf die Beine machen, плекꙋ, іаꙋ дрꙋмꙋл; das heilige —, осꙋл сакрꙋ (осꙋ d'асꙋпра кꙋрꙋлꙋї); Stein und — schwören, жꙋрꙋ пе тоцї zeiї ші cemizeiї; was man nicht im Kopfe hat, muß man in den Beinen haben, дакъ п'аї ѧн капꙋ, съ аї ѧн пічїóре.

Beinahe, ad., маї, ка ла, кам, п'ачі; er wäre — gefallen, п'ачі ера съ кадъ.

Beinähnlich, a., осіформꙋ.

Beiname, m., пронꙋме, полікръ.

Beinarbeiter, m., лаворъторїꙋ ѧн осꙋ.

Beinartig, a. ші ad., ососꙋ, de калітате осінъ.

Beinasche, f., ченꙋшъ de óсе.

Beinbohrer, m., сфределꙋ de ѧнгъврітꙋ óсе.

Beinbrecher, m., вꙋлтꙋрꙋ, акілъ осіфръпгъ (пасере).

Beinbruch, m., фръптꙋръ de осꙋ.

Beinbrüchig, a., осіфръптꙋосꙋ (челꙋ че аре ꙋнꙋ осꙋ саꙋ пічорїꙋл фръптꙋ).

Beinchen, n., осчїорꙋ, пічїорꙋшꙋ.

Beindrechsler, m., стрꙋгарїꙋ ѧн осꙋ.

Beinern, a., de осꙋ.

Beinerzeugung, f., осіфікъцїꙋне.

Beinfäule, f., каріъ ѧн осꙋ.

Beinfeile, f., (хір.) ꙋнꙋ фелїꙋ de пілъ кꙋ каре хірꙋрцїї пілескꙋ óсе.

Beinfisch, m., острачеꙋ (пеште).

Beinfolter, f., тортꙋръ de пічїорꙋ, ꙋнꙋ інстрꙋмъптꙋ кꙋ каре ѧнкълца пе тортꙋръпzії.

Beinfraß, m., в. Beinfäule.

Beinfügung, f., артікꙋлъцїꙋне, ѧмпреꙋнареа óселор, (анат.) сімфісъ.

Beingerippe, n., скелетꙋ.

Beingeschwulst, f., } ѧмфлътꙋръ ла
Beingewächs, n., } осꙋ, есостесъ.

Beingras, n., антерікъ осіфръпгъ.

Beinharnisch, m., кꙋірасъ, zéоъ (пентрꙋ пічїорꙋ).

Beinhart, a. ші ad., таре ка осꙋл.

Beinhaus, n.. осарїꙋ, осъріъ.

Beinhaut, f., } пеліостъ (анат.)
Beinhäutchen, n., } пеліцъ че аккопере осꙋл.

Beinheil, n., остеоколъ, (фелїꙋ de матеріъ петрóсъ крезꙋтъ odinióръ бꙋнъ а ѧнтърі óселе).

Beinhöhle, f., ѧмбꙋкътꙋръ de óсе.

Beinholz, n., } леꙋштéнꙋ (плантъ).
Beinhülsen, f., }

Beinicht, a. ші ad., осїїꙋ; осіформꙋ, ка осꙋл.

Beinig, a. ші ad., ососꙋ, осꙋтꙋ, провъзꙋтꙋ кꙋ óсе; кꙋ пічїóре.

Beinkleider, n. pl., панталонї, ісмене, брачї.

Beinknopf, m., } (анат.) конділꙋ, ешітꙋръ, крескътꙋръ de
Beinknoten, m., } óсе.

Beinkrebs, m., (хір.) кангренъ de осꙋ.

Beinlade, f., (хір.) інстрꙋмъптꙋ de а ашеза осꙋлꙋ, пічїорꙋл скріптітꙋ, фръптꙋ.

Beinleder, n., пеле de къптꙋшéлъ (кꙋрел.).

Beinlos, a. ші ad., десосатꙋ, фъръ óсе.

Beinmark, n., мъдꙋвъ.

Beinnaht, f., кꙋсътꙋръ de осꙋ.

Beinschellen, f. pl., фéре, легътꙋръ; einem — anlegen, а пꙋне пе ꙋнꙋл ѧн фéре.

Beinschraube, f., машінъ, інстрꙋмъптꙋ de тортꙋратꙋ пічїóреле.

Beinschwarz, n., негріме de осꙋ, негрімеа de фꙋмꙋ (пікт.)

Beinspath, m., ѧмфлътꙋръ ла пічїорꙋл калꙋлꙋї.

Beinöl, n., олеїꙋ de осꙋ.

Beinwaare, f., осъріъ, марфъ de óсе.

Beinweh, n., (med.) остеокопіъ, дꙋрере de óсе.

Beinwell, n., остеоколъ (пéтръ).

Beinwunde, f., плагъ, ранъ ла пічїорꙋ.

Beiordnen, v., коордінꙋ.

Beiordnung, f., коордінъцїꙋне.

Beipferd, m., калꙋ лътꙋралꙋ, неѧнхъматꙋ (поволнікꙋ).

Beipflichten, v., ашеескꙋ, апробꙋ, сꙋскріꙋ, мъ ѧнвоіескꙋ кꙋ, съптꙋ

Digitized by Google

de опініѕnea кѕіва; ich pflichte euch bei, тъ ѧпвоіескѣ кѕ опініѕnea D-тале, сънтѣ de пъреpeцї.

Beipflichtung, f., аппробъцїѕne, ашеъцїѕne.

Beirath, m., консіліѣ, сфатѣ.

Beirathen, v., сфътѕескѣ.

Beirechnen, v., в. Zurechnen.

Beisammen, ad., ѧмпреѕнъ; dicht —, констрінші, ѧndесѕіцї; wir sitzen zu eng —, шедемѣ преа констрѫнші; — schlafen, kondormѣ, конкѕлкѣ, кѕлкѣ ѧмпреѕнъ.

Beisaß, m., zілéрїѣ, пълнарїѕ, локѕіторїѕ неашезатѣ, фъръ къпътъїѕ.

Beisatz, m., adъоцітѕръ, addiцїѕne, сѕплетънтѣ, аппѕсъцїѕne.

Beischießen, v., контрібѕїѕ, daѣ ажѕторїѕ ѧn банї; ich habe meinen Theil beigeschossen, eѣ amѣ контрібѕітѣ партеа меа.

Beischlaf, m., колокѕінцъ марітале, ѧмпреѕнътѕръ трѕпéскъ; коітѣ; uneheliche —, конкѕбінацїѕ, траїѕ кѕ цїітóре.

Beischläfer, m., конкѕлкъторїѕ, kondormiторїѕ, соцѣ de патѣ.

Beischläferin, f., конкѕлкъторéсъ, kondormiторéсъ, сòцъ de патѣ; uneheliche —, конкѕбінъ, цїітòре.

Beischlag, m., монетъ фалсъ.

Beischlagen, v., adaorѣ, аллътѕрѣ; тъ ѧпвоіескѣ; імітѣ.

Beischließen, v., ѧnкidѣ; addaorѣ, аллътѕрѣ.

Beischluß, m., інклѕсъ, скрісóре аллътѕратъ.

Beischlüssel, m., кеіъ фалсъ, кеіъ хоцéскъ.

Beischreiben, v., аскріѣ, скріѣ, аппотезѣ пе марцїне, аппостілезѣ.

Beischreiben, n., аппостілѣ.

Beischreiber, m., конскрііторїѕ, adіѕnктѣ.

Beischuß, m., контрібѕцїѕne.

Beisegel, n., (мар.) вънтреа лътѕрале.

Beisein, n., пресінцъ, афларе de фацъ; in meinem —, ѧn пресінца, ѧn фіінца меа de фацъ.

Beiseit, Beiseite, ad., Beiseits, } de о парте, ла о парте, ѧплътѕреа; etwas bei Seite setzen, пѕпѣ чева ла о парте; bei Seite ziehen, трагѣ ла о парте; bei Seite treten, тъ трагѣ ла о парте; alle Scham bei Seite setzen, а пѕне ла о парте тòтъ рѕшінеа; Scherz bei Seite, глѕма ла о парте, фъръ глѕмъ.

Beiseitesetzung, f., ѕітѕръ, пѕпере ла о парте, ѧплътѕраре, тречере кѕ ведереа; mit — meines eigenen Vortheils, кѕ ѧплътѕрареа інтересѕлѕї меѣ.

Beisetzen, v., коллътѕрѣ, аллътѕрѣ, пѕпѣ лънгъ сéѣ аллътѕреа; eine Leiche —, ѧммортънтѣ аллътѕрé. die Segel —, дестіndѣ вънтрелеле.

Beisetzung, f., коллътѕраре; ѧммортънтъцїѕne.

Beisetzwort, n., епітетѣ.

Beisichtig, a. ші ad., міопсѣ, скѕртѣ възъторїѕ.

Beisitz, m., шезїѕ лътѕрале.

Beisitzen, v., ассістѣ, ашшедѣ, сънтѣ фацъ, шедѣ лънгъ, шедѣ аллъторé.

Beisitzer, m., ассесорїѕ, ашезъторїѕ.

Beispiel, n., ессемплѕ; zum —, пентрѕ ессемплѕ; ein — an einem nehmen, іаѣ ессемплѕ дела алтѕл.

Beispiellos, a. ші ad., фъръ ессемплѕ, фъръ пъреке, пеаѕzітѣ, страордінарїѕ.

Beispiellosigkeit, f., фъръ-ессемплітате.

Beispringen, v., einem —, вінѣ, сарѣ ѧнтр'ажжѕторїѕ, ажжѕтѣ; сѕввінѣ.

Beißel, m., далтъ, ръzѕшѣ.

Beißen, v., мѕшкѣ, (кѕ dinцїї); пішкъ (пѕречеле, піперѕл); тъ тѫнкъ (пелеа); тъ рòде, тъ мѕстръ (кѕцетѕл); ich kann die Rinde nicht —, eѣ нѕ почѣ рòде кòжа; es beißt mich auf der Haut, тъ тънкъ пелеа; der Wein beißt im Halse, вінѕл тъ ѧннéкъ; die Zähne zusammen —, клънцънескѣ, стрінгѣ dinцїї; sich in die Zunge —, ѧмї мѕшкѣ лімва; weder zu —, noch zu brocken haben, мòре de фòме; in's Gras —, тънкъ

Digitized by Google

мънъпта̀л de сѣвтѣ ѐлѣ, мо̀ре; ein todter Hund beißt nicht, е мо́ртъ фе́ра, 'і с'а дѫсѣ вениѳ̀л; се дѫтретъшкъ, се мънъпкъ (кънїї); се мънъпкъ о́менїї.

Beißend, a. ші ad., мъшкъторїѯ, мъшкъндѣ; шїшкъторїѯ, шїшкъндѣ; аттингъторїѯ (кѫ ворве).

Beißig, a. ші ad., мъшкъчїосѣ, мордаче.

Beißigkeit, f., мъшкътъръ; мънкъпїне.

Beißker, m., пеште пїтікѣ.

Beißkorb, m., ботніцъ (че се пъне дѫ гъра ѳнѫї анїмале).

Beißzahn, m., дїнте інчїсївѣ, тъіеторїѯ.

Beißzange, f., клеште.

Beistand, m., ажѫторїѯ, ассістінцъ; ажѫтътторїѯ, ассістінте; гехтлїче —, адвокатѣ, прокъраторе.

Beiständer, m., ассістінте, ажѫтътторїѯ.

Beiständsgelder, n. pl., сѫвсідіѯ, ажѫторїѯ дѫ банї.

Beistechen, v., пъпѣ алътъръ́, вагѣ; stecken Sie Geld bei, іацї банї, пъпецї банї дѫ посѫпарїѯ; вагѣ, дѫфѫндѣ дѫ темніцъ.

Beistehen, v., ассістѣ, ажѫтъръ, стаѣ дѫ ажѫторїѯ; den Armen —, ажѫтѣ пе мїсъраčї; einer Frau in Kindesnöthen —, мошескѣ пе о фетеіѣ; so wahr, wie mir Gott beistehe! аша съ'мї ажѫте Дъмнезеѣ!

Beisteuer, f., контрівуціѳне, ажѫторїѯ дѫ банї; сѫвенціѳне; колектъ; елемосінъ, помапъ; eine — sammeln, факѣ о колектъ.

Beisteuern, v., контрівуїѯ, іаѣ парте ла спесе, даѣ о сѫмъ дрекаре пентръ келтъіелї комѫне.

Beistimmen, v., апровѣ; консімцѣ, консенсѣ; мъ ѳнескѣ, мъ дѫвоіескѣ кѫ опінїѳнеа кѫіва.

Beistimmung, f., консімцімънтѣ, консенсѣ, апровъціѳне.

Beistrich, m., віргѫлъ, комѫ.

Beistrom, m., рїѣ колътърале, рамъръ д'ънѣ рїѣ.

Beistück, n., вѫкатъ лътърале, піесъ адъогатъ; (мъч.) вѫкатъ де карне прость адъогатъ ла чеа бѫнъ.

Beitasche, f., посѫпарїѯ лътърале.

Beitaue, m., (мар.) ѳнїѣ лътърале де наіъ.

Beithun, v., аскѫндѣ, пъпѣ ла пъстраре; ſich —, мъ дѫсїнѫѯ.

Beitisch, m., масъ лътърале, а дóа масъ.

Beitrag, m., контрівуїцъ, ажѫторїѯ; контінцентѣ, парте; адънътъръ де дарърї; Jeder gibt seinen —, верѣ каре дѫшї дъ контінцентѫл, партеа са.

Beitragen, v.. контрівуїѯ, даѣ, ажѫтъръzѣ; іаѣ, пріндѣ парте ла о даре.

Beitreiben, v., мънѣ, гонескѣ (вънатѫл); die Steuern —, адѫнѣ, стрінгѣ контрівуціѳнеа, дареа; eine Schuld —, скотѣ дъторіа.

Beitreibung, f., мънътъръ, гонітъръ де вънатѣ; ессекуціѳне, стрінсъръ де дареа; скосъръ де дъторіѝ.

Beitreten, v., einem —, цінѣ кѫ чева; трекѣ, мъ даѣ дѫ партеа кѫіва; іаѣ партеа кѫіва; мъ ѳнескѣ кѫ чінева; дптрѫ; einer Meinung —, мъ ѳнескѣ кѫ о пърере; der gerechten Sache —, цінѣ кѫ каѳса чеа дрéптъ; einer Gesellschaft —, інтрѫ дптр'о соціетате.

Beitritt, m., аккопсімцімънтѣ; апровъціѳне; ѳнїре кѫ .., дптрare дѫ .., тречере дѫ ..

Beiuntheil, n., сентінцъ, хотъръре деспре ѳнѣ мънтѣ де контроверсъ; сентінцъ дптредокторїѯ.

Beivormund, m., тъторе, епітропѣ лътърале, съррогатѣ.

Beiwache, f., вівоакѣ, гардъ де нóпте, гардъ де ресервъ.

Beiwagen, m., тръсъръ, карѣ страорднарїѯ, лътърале.

Beiweg, m., кале лътърале, кале де педестрїї (пе лънгъ чеа маре).

Beiweib, n., в. Nebenweib.

Beiweitem, ad., кѫ мълтѣ маї (мълтѣ саѣ пѫцінѣ); er ist — größer als sein Bruder, елѣ е мълтѣ маї дпалтѣ де кътѣ фрателе съѫ; er

ist — nicht so gelehrt шч., еlъ е къ тълтъ mai пъцinъ доктъ шч.
Beiwerfen, v., adaorъ, арънкъ лъпгъ.
Beiwerk, n., в. Nebenwerk.
Beiwickeln, v., лпвълескъ лъпгъ.
Beiwohnen, v., конлокъіескъ; ассістъ, съптъ фацъ (ла о adънare); einem Weibe —, тъ келкъ къ о фетеіъ, локъіескъ къ о фетеіъ; ehelich —, тъ лтпрезпъ къ о фетеіъ; der Predigt —, ассістъ, съптъ фацъ ла предікъ.
Beiwohnung, f., конлокъіпцъ; ассістіпцъ, пресіпцъ; актъ карпале, лтпрезпаре трънéскъ къ о фетеіъ.
Beiwort, n., (gram.) ажжеттівъ, епітетъ.
Beiwörtlich, a. ші ad., ажжеттіверъ.
Beizähnen, v., аппътеръ; сокотъ лптре ..; пънъ ла пътеръ.
Beizbrühe, f., лікоръ корозівъ; арґъсалъ.
Beize, f., корросіъпе, тъчеръціъпе; аттоітъръ, арґъсéлъ; (ла въпът.) въпътъръ къ пасері лпвъцате (къ фалконі).
Beizen, v., корродъ, тъчеръ, аттоіъ; арґъсескъ, тъвъческъ; въпезъ (къ пасері denpince).
Beizeichen, n., контръмаркъ, контръсетпъ.
Beizeichnen, v., контръмаркъ, контръсетпезъ.
Beizeiten, ad., ла тітпъ, тітпърів, къръпдъ; ів bitte Sie — zu kommen, те рогъ віпо ла тітпъ.
Beizimmer, n., кавінетъ, къмаръ лътъралe.
Beizkraft, f., пътере корросівъ.
Beizkufe, f., арґъсіторіъ, васъ de арґъсітъ.
Beizoll, m., вамъ страордінаръ.
Beizvogel, m., пасере ръпітóре, въпътóре.
Beizwasser, n., апъ корросівъ, апъ тарe.
Bejagen, v., въпезъ; einen Wald —, въпезъ лптр'о пъдъре.
Bejahen, v. ашеескъ, зікъ аша; афіртъ, лпкредінцъ.
jahend, a. ші ad., ашеъпдъ, афіртъпдъ, лпкредінцъпдъ; афіртъпте, лпкредінцъпте, ашеъпте; афіртътівъ, лпкредінцътівъ; bejahende Meinung, търере афіртътівъ; bejahender Satz, пропосецівпе афіртъпдъ.
Bejahrt, a., лпаніtъ, лппаінтатъ лп върстъ, вътръпъ.
Bejahung, f., афіртъцівпе, ашеъцівпе.
Bejahungsweise, ad., лп модъ афіртътівъ.
Bejammern, v., деплъпгъ, коплъпгъ; es ist zu —, даß .., е лъкръ de плъпсъ, къ ..
Bejammernswerth, Bejammerungswürdig, a. ші ad., de-плъпціверъ, demnъ de плъпсъ; депloраверъ.
Bejauchzen, v., ізвілезъ, іоескъ, кіескъ; прітескъ къ аккіетъцівпе, къ стрігъте de io! de ioха!
Bekacken, v., лпкакъ, лптпъ къ къкатъ; къфърескъ.
Bekalken, v., лпвъръескъ, лпкалчінъ.
Bekalmen, v., (mar.) стаъ ла адъпостъ, стаъ пе локъ пе тарe din лінса въптълві.
Bekämpfen, v., комватъ; лпфъпъ пасівніле.
Bekämpfer, m., комвътъторіъ, лъптъторіъ.
Bekämpfung, f., вътаіъ, лъптъ; лпфъпътъръ de пасівні.
Bekannt, a. ші ad., къноскътъ, штіътъ, поторіъ; пъвлікъ; фаміліаре, intімъ; челебръ, фъітосъ, dieſe Geſchichte iſt —, історіа, фапта аста, есте къноскътъ; die Nachricht iſt ſchon —, астъ штіре есте кат пъвлікъ; ів bin mit ihm — geworden, амъ фъкътъ къноштінцъ къ dънсъл; — machen, факъ къноскътъ; пъвлікъ; ſich — machen, тъ факъ къноскътъ; ſich mit einem — machen, факъ къноштінцъ къ чінева; ſich mit einer Sprache — machen, лпвъцъ а кънóште о лімвъ, лті лпсъшескъ къноштінца зпеі лімве; — machen, devinъ пъвлікъ, къштігъ репзме, репз-

Digitized by Google

тъцѣне; als — anneh̃men, пресшѣзнѣ de кѣпоскѣтѣ.

Bekannte, m. ші f., кѣпоскѣтѣ, кѣпоскѣтъ; amikѣ, amikъ; wir ſind alte —, noi сънтем кѣпоскѣці, amiчі векі.

Bekanntheit, f., поторітате.

Bekanntlich, a. ші ad., рекѣпоскѣтѣ; прекѣм есте штіѣтѣ, кѣм штіе тоть лѣмea; es iſt — reich, есѣ е авѣтѣ кѣм е штіѣтѣ.

Bekanntmachung, f., пѣвлікъціѣне, аштііпцаре, потіфікъціѣне.

Bekanntſchaft, f., кѣпоштінцъ, amiчіціѣ, фамілiаріtате; — mit Jemandem machen, факѣ кѣпоштінцъ кѣ чінева; ſehr vertraute — mit einem haben, am мълтъ фамілiаріtате кѣ чінева.

Bekanten, v., аттѣкezѣ, факѣ тѣке.

Bekappen, v., апкъчіzѣ, апкоіфezѣ, апкѣкzѣ; ретezѣ (арворі).

Bekehrbar, a. ші ad., ре'нторнаверѣ, de 'нторсѣ, конвъртіверѣ (чел че се пóте ре'нтóрче ла о релеціѣне).

Bekehren, v., апторкѣ, конвъртескѣ; аввatѣ (дела ръѣ ла вine, дела пъгъніcмѣ ла крештінісмѣ).

Bekehrer, m., конвъртіторіѣ, мiciонаріѣ, омѣ апостолікѣ; der Heidenbekehrer Paulus, Апостолъл цінтелор (пéмзілор), пъгъніlор.

Bekehrung, f., аптóрсъмънтѣ, конвъртъмънтѣ.

Bekehrungsanſtalt, f., інстітѣтѣ de пропагandъ.

Bekehrungseifer, m., zелѣ пропагandістікѣ.

Bekehrungsgeſellſchaft, f., сочіетате de пропагandістi.

Bekehrungsſucht, f., проселітісмѣ.

Bekeilen, v., аттънѣ, апцепъпескѣ кѣ пене (de лемнѣ).

Bekennen, v., мъртѣріcескѣ; деcкоперіѣ adeвърѣл; рекѣпоскѣ; акѣcѣ, пререскѣ; der Verbrecher hat nichts bekannt, кріміналъл н'а мъртѣріcітѣ німіка; er hat ſich zu dem Kinde bekannt, с'а рекѣпоскѣтѣ de татѣ ал ачестѣл копілѣ; Gott ſeine Sünden —, мъртѣріcескѣ лѣі Dомнezeѣ пъкателе; auf einen —, пърескѣ пе чінева; ſich zur Unterſchrift —, дші рекѣпóште сѣcкріпціѣнea (іcкълітѣра); ſich zur chriſtlichen Lehre —, мъртѣріcескѣ релеціѣнea крештінécкъ.

Bekenner, m., мъртѣріcіторіѣ, конфеcоріѣ.

Bekenntniß, n., мъртѣріcіре, декlъраціѣне; eidliche —, декlъраціѣне кѣ журътънтѣ.

Bekichern, bekickern, v., pidѣ ан пѣмнl, кікотezѣ аптр'аcкѣнcѣ.

Bekielen, v., аттънѣ кѣ пене (de гѣcкъ ѣн фортеніанѣ).

Beklagen, v., долezѣ, плънгѣ, деплънгѣ, деплорѣ (пе чінева); компътіmескѣ, ші с мілъ; мъ плънгѣ (de чінева); ſich bei einem über etwas —, мъ плънгѣ ла чінева de чева.

Beklagenswerth, Beklagenswürdig, a., деплораверѣ, деплънcѣ, демнѣ de плънcѣ.

Beklagte, m. ші f., пърътѣ, пърътъ; аккѣcатѣ, аккѣcатъ; апвінзітѣ, апвінзітъ.

Beklammern, v., аптъреcкѣ, апцепепескѣ кѣ cкóве; афферezѣ; мъ ашѣкѣ кѣ мъна, стрінгѣ кѣ мъна.

Beklatſchen, v., апплаздѣ; ворвескѣ ръѣ de чінева, флекъреcкѣ,

Beklatſchung, f., апплаздътъре.

Beklauben, v., чіѣгзлескѣ, лінгѣ.

Bekleben, v., акклеіескѣ, аллінескѣ; апклеіескѣ.

Beklecken, v., пътezѣ, мънжескѣ, фештелескѣ.

Bekleiden, v., аввестмънтѣ, амвракѣ; аккоперіѣ кѣ..; тапіcezѣ, апвълескѣ; mit Marmor —, апкрѣстѣ, амвракѣ кѣ тартъре; ein Amt —, амвракѣ ѣн оффічіѣ, adminiстрѣ о деретъторіѣ; einen mit einem Amte —, пѣнѣ пе чінева ап деретъторіѣ.

Bekleidung, f., аввестмънтаре, амвръкъмънтѣ; къптъшéлъ (кораві); adminiетраре (оффічіѣ); мързіѣре, тепкзіéлъ (пърете); тінзътрі (кѣ каре се орпézъ каса).

Bekleiſtern, v., апклеіескѣ, аллінескѣ.

Beklemmen, v., стрінгѣ, апънcѣ; ап-

клештезѫ; стрімторезѫ; das beklemmt mein Herz, ачéста ѧмї аппасъ, ѧмї рѫпе inima; in beklemmten Umständen sein, сѫнт стрімторатѫ.

Beklemmung, f., ѧнклештетѫръ; стрѫнсѫръ, рѫптѫръ, аппъсътѫръ, греѫтате de inimъ, de пептѫ.

Beklettern, v., мъ сѫїѫ акъцъръndѫмъ.

Beklommen, a. ші ad., кѫ inima ѧнклештатъ, фръптъ; стрімторатѫ.

Beklopfen, v., токѫ, батѫ decѫ, чокъпескѫ.

Beklügeln, v., крітікѫ, eccaminѫ, чепсѫрѫ софістікъndѫ; факѫ пе доктѫл eccaminъndѫ, жѫdекъndѫ о каѫсъ; мъ сфътошескѫ.

Beklunkern, v., ѧнстрепцезѫ, ѧмплѫ кѫ стрепце.

Bekommen, v., апчентѫ, капътѫ, пріімескѫ; мерѫїѫ; er hat einen Schuß —, л'аѫ ѧмпѫшкатѫ; Knospen —, ѧмбобочеште; Blätter —, ѧнфрѫnzеште; Wurzel —, прinde ръdъчіnъ; Risse —, крéпъ; meine Frau hat ein Kind —, невaста меа а фъкѫтѫ ѫnѫ копілѫ; eine Krankheit —, кadѫ ѧn бòлъ; er hat das Fieber —, ла прінсѫ фрігѫріле; er hat Lust —, іа венітѫ воіа бѫnъ; Zähne —, есѫ dinцiї; Junge —, пѫіеште; kann man es zu sehen —? пòте се вedea, de възѫт е? zu Gesicht —, въdѫ; es ist zu —, се пóте къпъта; семпіфікъ, сервеште спре біне сéѫ ръѫ; das bekommt mir wohl, ачéста ѧмї сервеште спре біне; wohl bekomme es Euch! съ въ фіъ de біне! das Bad wird ihm gut —, ва съ'ї пріїаскъ баіа; es hat ihm schlecht —, nѫ і а къzѫтѫ біне.

Bekorken, v., астѫпѫ, ѧndопѫ (флашеа).

Beköstigen, v., пѫтрескѫ; ѧнтрецінѫ, daѫ de мъnкатѫ, оспетезѫ; in diesem Wirthshause wird man schlecht beköstigt, ѧn астъ оспътъріъ бѫкателе съnт реле.

Beköstigung, f., пѫтрітѫръ, оспътътѫръ, demъnкатѫ, віптѫ.

Bekotzen, v., аскѫіпѫ.

Bekräften, } v., ѧмпѫтерескѫ; ѧн-
Bekräftigen, } търескѫ; adeверескѫ; ассекѫрѫ, конфірмѫ, веріфікѫ.

Bekräftigend, a., ѧнтъріndѫ, веріфікъndѫ,

Bekräftigung, f., ѧнтърітѫръ; adeверіре, веріфікъцiѫne.

Bekränzen, v., ѧнгірлandezѫ, ѧнкѫnѫnezѫ, ѧнкоронезѫ (кѫ флорї); ѧнчінгѫ кѫ гірлandъ, кѫ кѫnѫnъ de флорї.

Bekränzung, f., ѧнгірлandътѫръ, ѧнкѫnѫnътѫръ.

Bekratzen, v., скарпінѫ; сгъріїѫ.

Bekrauten, v., ѧмбѫріонезѫ, коперїѫ кѫ бѫріене.

Bekreiden, v., ѧнкредезѫ, албескѫ кѫ кредъ.

Bekreisen, v., (въnът.) ѧнкѫnцїѫрѫ о пъdѫре.

Bekreuzen, } v., факѫ крѫче, ап-
Bekreuzigen, } потѫ кѫ семnѫл крѫчеї; ѧнкрѫческѫ; ѧнкрѫчішезѫ.

Bekriechen, v., ме тѫръскѫ.

Bekriegen, v., портѫ бътаіъ ѧn контра....; мергѫ кѫ арме асѫпра....; комбатѫ.

Bekrippen, v., einen Teich, ѧнтърескѫ кѫ гратіъ, кѫ лéсъ (de парї ші пѫіеле); факѫ о ставілъ (zъгасѫ).

Bekritteln, v., крітікѫ, чепсѫрѫ.

Bekritzeln, v., ѧнпістрезѫ; скріѫ ръѫ.

Bekrönen, v., ѧнкоронѫ.

Bekrusten, v., ѧнкрѫстѫ, ѧнскорцѫ, ѧнкожескѫ; sich —, се скорцішéзъ, се кожеште, се ѧнкрѫстъ.

Bekümmern, v., ѧнтрістѫ, аттрістѫ, сѫпърѫ, мъхнескѫ (пе чінева); къшѫnѫ гріжъ, сѫппъраре, пъсѫ (кѫїва); секѫестрѫ, пѫnѫ сѫб секѫестрѫ; сѫппърѫ; sich —, мъ аттрістѫ, мъ сѫппърѫ, мъ мъхнескѫ; ѧмї пасе; sich um etwas —, ѧмї пасъ de чева, мъ ѧнгріжескѫ de чева; bekümmert euch nicht um mich, nѫ'цї пасе de mine, съ nѫ те ѧнгріжештї de mine; bekümmere dich um dich, везї de тіне; bekümmert euch nicht um un-

Digitized by Google

gelegte Eier, nъ те лега ъnde nъ те dòpe, nъ'цĭ въга лiнгъра ъnde nъ'цĭ ферве òла; er bekümmert sich um Alles, елъ пòртъ гріже стръine.

Bekümmerniß, f., аттрістъцiъne, ѫнтрістаре, тъхнічiъne, съпъраре; пъсъ; гріжъ.

Bekümmert, a. ші ad., аттрістатъ, ѫнтрістатъ, тъхнітъ, съпъратъ, ѫнгріжатъ; къ пъсъ.

Bekunden, v., (ѫн леці) спънъ.

Beküssen, v., сърътъ, пъпъ десъ ші търънтъ, даъ сърътърĭ тълте.

Belächeln, v., съръdъ de чева; ръnжескъ.

Belachen, v., ръdъ de чева.

Belachenswerth, a. pidiкълъ, demnъ de а фі лъатъ ѫн ръсъ.

Belacken, v., аллъстръескъ, даъ лъстръ.

Beladen, v., ѫнкаркъ; ѫнсарчiнъ, ѫнповъръ; mit Schulden —, ѫнкъркатъ de деторiĭ.

Beladung, f., ѫнкъркътъръ, ѫнсърчiнътъръ.

Belagerer, m., ѫнблокъторъ, accediaторъ, ѫнкъnцiъръторъ, ѫнпресъръторъ.

Belagern, v., ѫнблокъ, acediъ, ѫнпресоръ, ѫнкъnцiъръ (четатеа); табъръ (ѫн цiъръ); съпъръ къ черерĭ; seine Gläubiger — ihn täglich, креdiторiĭ ѫл съпъръ пе тóтъ ziòa.

Belagerte, a. ші ad., ѫнблокатъ, accediатъ, ѫнпрѣсъратъ, ѫнкъnцiъратъ.

Belagerung, f. ѫнблокаре, acedieтъръ, ѫнпресъръторъ; acediъ.

Belagerungsgeschütz, n., тънърĭ, канòне марĭ, de acediатъ.

Belagerungskunst, f., артъ de acediатъ, de ѫнпресъратъ.

Belang, n., кътime; iмпортанцъ, ѫнсемнътате, консекъinцъ; das ist von geringem —, аста е de пъцiнъ ѫнсемнътате.

Belangen, v., einen —, трагъ, кiемъ ла жъdекатъ; ѫн кът с'атiнце, прівеште; was mich belangt, ѫн кът с'атiнце de mine, ѫн кът прівеште ла mine, ѫн кът пентръ mine, din партеа меа.

Belangung, f., кiемъцiъne, трацере ла жъdiкатъ.

Belappen, v., ein Gehölz —, ѫнчiнгъ о пъdъріче къ плъшĭ; ѫнтindъ плъшiле ѫн цiъръл ъnорĭ тъфе (ла въпът.)

Belassen, v., ласъ кът а фостъ.

Belasten, v., ѫнсарчiнъ, ѫнкаркъ.

Belästigen, v., съпъръ, inкомоdezъ, шеdъ ѫн спiнареа къiва.

Belatten, v., ѫнлъцъескъ, батъ лацĭ.

Belattung, ч., ѫнлъцъiтъръ.

Belauben, v., ѫнфръnzескъ, ѫнфоiескъ; dъ фръnze, фоiĭ, (арборiĭ.)

Belaubt, a., ѫнфръnziтъ, ѫнфоiтъ, тъфосъ; der Baum ist nicht sehr —, nъ преа е ѫнфръnziтъ арбореле.

Belaubung, f., ѫнфръnziтъръ, ѫнфоiтъръ.

Belauern, v., спiонezъ, пъndескъ, пъzескъ ѫн аскъncъ; er belauert seine Frau, ѫшĭ пъzеште, ѫшĭ теме невaста.

Belauerung, f., спiонътъръ, пъndъ; ѫнтiнсъръ de кърсъ.

Belauf, m., кътime; съмъ тотале; копрiнсъ.

Belaufen, v., колindъ, аллергъ, цiъръмблъ, ъмблъ dъпъ..; die Gränzen —, аллергъ фронтiереле; sich —, се ѫмпъреке, се 'мпреъnъ, се коiескъ (animaлеле); sich —, ѫн сокотелĭ, се съie, таie; die Kosten — sich höher als das Kapital, спеселе таie маĭ мълтъ декът капiталъл; es belauft sich auf tausend Gulden, се съie ла о miie фiорiнĭ.

Belaufung, f., колindътъръ; коiтъръ, ѫмпърекере.

Belauschen, v., спiонezъ, пъndескъ, в. belauern.

Beläuten, v., съnъ, трагъ кампанеле (клопотеле).

Beleben, v., ѫнвiiezъ, вiвiфiкъ; animezъ; ѫнвiошескъ; ѫнсъфлецескъ; Ihre Unterhaltung belebt die ganze Gesellschaft, конверсъцiъnea D-тале ѫнвiошazъ тóтъ

Digitized by Google

adъnapea; wieder —, pe'nвia; den Muth wieder —, pedeштептъ кърацiъл.

Belebt, a. ші ad., віъ, віоіъ, веселъ; спіртъосъ; inimocъ; ѧнсъфлецітъ; deштептъ; er ist sehr —, е фòрте віоіъ, веселъ, deштептъ; eine belebte Stadt, ъn орашъ фóрте імпопълатъ.

Belebtheit, f., віоічіъne; спірітъосітате.

Belebung, f., pe'nвiiape; вівіфікъцiъne; ѧнсъфлецітъръ.

Belecken, v., аллінгъ; гъстъ.

Beledern, v., ѧмпелезъ, ѧнкърълезъ.

Beleg, m., хъртіъ жъстіфікатівъ; adeверітòріъ; докъмънтъ; къітанцъ шчл.

Belege, n., (кроіт.) марцine; тівітъръ.

Belegen, v., аштернъ; аккоперіъ; ѧмбракъ; тівескъ; гонеште (таъръл вака); саре (армъсарiъл іапа); котоіеште шчл.; dieser Sitz ist belegt, ъст шезъ е прінсъ; mit Dielen —, пардосескъ къ скъndъpi; mit Fließen —, пардосезъ къ плъчі, къ леспезі; mit Rasen —, къптъшескъ къ фъшіі de пъмънтъ ѧнверzіте; mit Abgaben —, ѧмпъnъ daвiлiі, дъpi; mit Strafen —, пedепсескъ; eine Rechnung —, десфакъ о сокотéлъ, adeверезъ о сокотéлъ; mit einem Namen —, ѧмпъnъ ъnъ nъme; eine Stadt mit Truppen —, пъnъ гарнісòнъ ѧнтр'ъn орашъ.

Belegen, a. ші ad., пъсъ, ашезатъ, сітъатъ.

Belegung, f., аштернътъръ; аккоперъмънтъ; тівітъръ; коітъръ (ѧнтре animaле); — mit Steinplatten, пардосітъръ къ плъчі de пéтръ; — mit Urkunden, докъмeнтъцiъne; — mit Strafen, пedепсітъръ; — mit Steuern und Abgaben, імпъсетъръ de daвiлiі ші контрібъцiъne.

Belegsstelle, f., чітатъ (dінтр'о скріптъръ).

Belehmen, v., ѧммъръіъ (къ лътъ).

Belehnen, v., ѧнфеъdezъ, ѧнвестескъ, ѧмбракъ, къ феъdъ; дъръескъ ъnъ феъdъ; einen Unadeligen mit einem Rittergute —, ѧнфеъdezъ пе ъnъ неновілъ.

Belehner, m., domnъ феъdaле.

Belehnte, m., васалъ феъdатарiъ.

Belehnung, f., ѧнфеъdетъръ, ѧнфеъdъцiъne, ѧнвестітъръ къ феъdъ.

Belehren, v., ѧнвъцъ (пе алтъл), ѧнстръezъ, ѧнформezъ; er läßt sich gern —, ѧі плаче съ ѧнвеце dела алтъл, се інстръéзъ бъкъросъ; sie sind schlecht belehrt worden, ештi реъ ѧнформатъ; einen eines Bessern —, десамъцескъ пе чінева, ѧл ѧndрептъ, ѧл пъnъ пе калеа чеа бънъ.

Belehrung, f., інстръццiъne, ѧнвъцътъръ; сватъ.

Beleibt, a., корпосъ, тръносъ; грасъ; sie sind zu —, ештi преа корпосъ.

Beleibtheit, f., корпълепцъ, трънешіъ.

Beleibzüchtigen, v., (лецi) ѧмпенсіонезъ, пъnъ ѧn пенсіъne; даъ ъnъ венітъ пе віацъ.

Beleidigen, v., ѧнжъръ; аттінгъ, аттакъ (онòреа); ѧнфрънтъ; er fühlt sich durch alles beleidigt, ел се сімте аттінсъ de тóте; ватъмъ.

Beleidigend, a., ѧнжъръnте, ѧнжъріосъ; аттінгъторъ; beleidigende Ausdrücke, спресіъnі ѧнжъріòсе.

Beleidiger, m., ѧнжъръторiъ, аттінгъторiъ (de онòре).

Beleidigte, m., ѧнжъратъ, аттакатъ, аттінсъ (ла онòре).

Beleihen в. belehnen.

Beleimen, v., ъnгъ къ клеіъ.

Beleisten, v., ѧнрамезъ, ѧмпервезъ, пъnъ рамъ, первазъ.

Belemmern, v., (мар.) ѧмпеdекъ, стаъ ѧn дръмъ.

Belemnit, m., велемнітъ.

Belesen, v., аллегъ; кърьцъ.

Belesen, a., чітітъ; літератъ, adъпатъ ѧn літерътъръ.

Belesenheit, f., леттъръ.

Beleuchten, v., аллъminъ, іллъminъ; делъчідъ, аллъмъръ, факъ кіаръ; ессаminъ, черкъ къ амъръптъл; alle Stuben sind beleuchtet, тòте къмереле съптъ іллъminате; wir

Digitized by Google

wollen diese Lehren näher —, съ делъчidъmъ maĭ віне астъ доктрінъ.

Beleuchtung, f., аллъminъцiъne, іллъminъцiъne; делъчidъцiъne, dicкъсiъne.

Belfern, v., кiаъеште, латръ (къпеле); търтъръ, тъ сфъdескъ, тъ чертъ.

Belfern, n., кiаъітъръ, лътрътъръ, лътръмъптъ; сфъdітъръ.

Beliebäugeln, в. Liebäugeln.

Belieben, v., плаче, пофтескъ, воіескъ, віневоіескъ, doрескъ; was beliebt? че пофтештї? плакъ? Sie beliebten mir zu versprechen, aĭ віневоітъ a'mĭ промiте; belieben Sie mit mir zu frühstücken, плакъцĭ а гъста, а dежъna, къ mine; Sich etwas — lassen, съферiъ, равdъ; amъ плъчере пентръ ънъ че.

Belieben, n., плъчере, плакъ, воінцъ, пофтъ, гъстъ; nach Ihrem —, къm пофтештї; das steht in Ihrem —, аста стъ ла воінца D-тале; ich stelle es in Ihr —, ласъ ла dіспъсецiъnea, ла гъсіреа къ къвіінцъ а D-тале; bezahlen Sie nach Ihrem —, плътеште dъпъ плакъл D-тале; an etwas — finden, am гъстъ ла чева; mit etwas nach — umgehen können, факъ че вреъ къ чева, amъ ла dіспъсецiъnea, mea.

Beliebig, a., dъпъ плакъ, dъпъ воінцъ; плъкътъ, арвітраріъ; eine Flasche von beliebiger Größe, о флашъ de мъріме плъкътъ.

Beliebt, a. плъкътъ; іъвітъ; віневъzътъ, стіматъ; er ist da —, ел é іъвітъ, віневъzътъ ачі; sich — machen, мъ факъ плъкътъ; sich beim Volke — zu machen, каътъ съ къштігъ фавòреа попорълъĭ.

Belisten, v., ѧпшелъ, пъпъ ла мъпъ.

Belittern, v., (ѧп mine) ѧпскърезъ, пъпъ скаръ, трепте.

Belladonna, f., (плантъ) мътръгъпъ.

Bellen, v., кiаъескъ, латръ (къпеле).

Bell-Etage, (Белетаџ), f., ръndъл, катъл чел maĭ фръmосъ ѧптр'ънъ ediфічіъ.

Belletrist, m., велетрістъ, кълтівъторiъ de арте фръmòсе.

Belletristrik, f., велетрістікъ.

Belletristisch, a., велетрістікъ; ein belletristischer Schriftsteller, аътóре велетрістікъ, поетъ.

Bellhammel, в. Leithammel.

Bellona, f., (мітол.) Белона, zeiца ресвелълъĭ.

Beloben, v., аллаъdъ.

Beloben, n., аллаъdъцiъne.

Belobungsdekret, m. лъъdаторiъ.

Belochen, v., (ѧп форест.) ѧпгъръ, сфреdелъ (арворіĭ ка съ есе гъmi, ръшінъ).

Belohnbar, a., премiаверъ, рекомпенсаверъ, ремъпераверъ; demnъ de премiъ (de респлатъ).

Belohnen, v., премiезъ, ремъперъ, рекомпенсъ (респлътескъ); пеdепсескъ; es belohnt die Mühe nicht, пъ фаче остенéла; er ist genug für seine Mühe belohnt, ел с'а ремъператъ de ажъпсъ пентръ остенéла са.

Belohnung, f., ремъперъцiъne, премiъ.

Belügen, v., ѧпшелъ къ minчiъnĭ.

Belugsen, v., ѧпшелъ, пъпъ ла мъпъ.

Belustigen, v. ѧпвеселескъ, ѧмвъкъръ, рекреезъ; sich —, мъ въкъръ, мъ веселескъ; мъ рекреезъ; петрекъ.

Belustigung, f., ѧпвеселітъръ, ѧмвъкърътъръ; рекреъцiъne, десфътъмъптъ.

Belvedere, n. велвеdере, веdере-велъ, фръmóсъ.

Bemachen, v., ѧмвалегъ; sich —, мъ 'мвалегъ.

Bemächtigen sich, v., ѧмĭ аппропріезъ, ѧмĭ ѧпсъшескъ; аппъкъ, оккъпъ, пъпъ мъna; sich einer Person —, пъпъ мъna, арестезъ пе чіпева.

Bemächtigung, f., аппропріецiъne, аппъкътъръ; оккъпъцiъne.

Bemakeln, v., ѧммакълъ, пътезъ.

Bemalen, v., deпінгъ, zъгръвескъ; орпъ къ піттъре.

Bemahlen, v., мачінъ.

Bemannen, v., екъіпезъ, провъzъ

къ мателоцї (о наіъ); die Flotte ist bemannt und ausgerüstet, флота е екъіпатъ ші ѫпарматъ.

Bemannung, f., екъіпъмънтъл (ъпеї наіе).

Bemänteln, v., мантелезъ, паліезъ, ѫмвроводескъ; маскъ, акоперїъ (фаптеле).

Bemäntelung, f., мантелътъръ, паліъцїъне; маскаре, аскъndере.

Bemasten, v., ѫпкатарцезъ, провъзъ къ катарце (о наіъ).

Bemastung, f., ѫпкатарцемънтъ, ѫпкатарцерітъ.

Bemauern, v., ѫпкідъ, чінгъ къ мърї, ѫммъръескъ.

Bemaulschellen, v., пълмъескъ.

Bemausen, v., ескамотезъ, фъръ пе-несімцїте.

Bemehlen, v., ѫпфърінъ, ѫпфъінъ.

Bemeiern, v., ein Gut, ѫпарendезъ о мошіъ.

Bemeißeln, v., ѫммістріезъ, лъкръ къ містріа.

Bemeistern, v., dominъ; съвжъгъ; ѫпфрѫпъ; seine Leidenschaften —, dominъ патімеле; sich —, мъ факъ domnъ (песте чева); оккъпъ.

Bemeldet, v., помепітъ, съсzісъ, съпъмітъ.

Bemengen sich, v., м'амместекъ.

Bemerkbar, a. ші ad., ѫпсемпаверъ, сімцїверъ, перчептіверъ; вісіверъ; die Kälte ist heute sehr —, фрігъл е фòрте сімцїверъ астъзї; das ist mit den Augen nicht —, аста пъ се пóте вedé къ окії.

Bemerkbarkeit, f., перчептіверітате, вісеверітате.

Bemerken, v., ѫпсемпъ, потъ, обсервъ, десконеръ; — Sie wohl, ѫпсемпеазъцї біне.

Bemerklich, в. Bemerkbar.

Bemerkung, f., ѫпсемпаре, оссервъцїъне.

Bemisten, v., ѫпгъпоіескъ, ѫпграшъ (огоръл).

Bemitleiden, v., плъпгъ (пе чінева), амъ мілъ (de чінева); компътімескъ (къ ..).

Bemittelt, a., авътъ, бінестънте, ѫпстърітъ, къ dape de мънъ; er ist sehr —, wenn auch nicht reich, de-ші пъ е богатъ, dap ѫї dъ шъпа, аре къ че тръі.

Bemöbeln в. Ausmöbeln.

Bemoosen, v., ѫммъскезъ, акконерїъ, ѫмвракъ къ мъшкіъ.

Bemooste, a., ѫммъскітъ; ѫмвръкатъ къ мъшкіъ; bemooste Haupt, стъdinте абсолътъ.

Bemörteln, v., чіментезъ, мъръїъ, тепкъескъ.

Bemühen, v., съпъръ, остепескъ; пъпъ ла фатікъ; sich —, мъ остепескъ, мъ пъпъ ла фатікъ, мъ 'пкомodъ; — Sie sich nicht, пъ те съпъра, пъ те 'пкомoda; — Sie sich nur herein, іацї фатікъ а інтра; dürfte ich Sie —, mir meinen Hut zu reichen? ѫмї іаъ ѫпdръспéлъ а те ръга ка съ 'мї daї пълъріа; sich um ein Amt —, ме батъ dъпъ ъпъ постъ.

Bemühung, f., фатікъ, остепéлъ; лаборе; гріжъ.

Bemüssigen, v., облегъ; астрѫпгъ; сілескъ.

Benachbaren, v., мъ 'пвечінезъ; мъ конфінезъ.

Benachbart, a., ѫпвечінатъ; конфінатъ, конфінънте.

Benachrichtigen, } v., ѫпкъпоштінцезъ,
Benachrichten, } авісезъ; daъ ѫп къпоштінцъ, daъ de штіре.

Benachrichtigung, f., ѫпштіінцаре, авісъ.

Benachrichtigungsbrief, m., —schreiben, n., скрісòре de ѫпштіінцаре, скрісòре de авісъ.

Benachtheiligen, v., прежъdічіезъ; dъъпезъ; факъ, addъкъ daъпъ.

Benageln, v., ѫпкъіескъ; піроnескъ; цінтъіескъ.

Benagen, v., podъ.

Benähen, v., аккосъ; косъ песте тотъ, цїъръ ѫп цїъръ.

Benamen, } v., аппъмескъ; daъ
Benamsen, } пъме.

Benarbt, a., чікатрісатъ, плінъ de семпе de ръпї віndекате.

Benaschen, v., гъстърескъ; лікъіескъ,

Digitized by Google

(гъстезъ пе аскъпсъ чева din лъкомiъ.)
Benässen, v., ѧпъmedezъ; ѧmmoïъ.
Benebeln, v., ѧпnегърezъ, коперiъ къ пегъръ, къ гéцъ; се 'пtъпекъ, се търбъръ (mintea); sich —, mъ 'mбътъ.
Benebst, ad., тотъ de odатъ; кътре ачестеа, в. Nebst.
Benedeien, v., вiпекъвъптъ; мърескъ, глорiфiкъ, лаъdъ.
Benedictenkraut, n., гарòфъ сiлватiкъ (плаптъ).
Benedictiner, m., benediктinъ, кълъгъръ de чéта Ст. Бенедiктъ.
Benedictinerin, f., бенедiктiпъ.
Benedictinerkloster, n., monастерiъ de бенедiктiпї.
Benediction, f., вiпекъвъптъцiъne.
Benefiz, n., бенефiцiъ; вiпефаптъ.
Benehmen, v., iаъ; pidiкъ; лiпсескъ (пе чiпева de чева); detрагъ; das benimmt der Sache nichts, аста n' addъче каъсеї пiчї о daъпъ; das hat mir alle Lust benommen, аста mї а pidiкатъ тòтъ воiа; nun ist mir alle Hoffnung benommen, акъm m'am лiпсiтъ de тòтъ сперанца; die Aussicht —, ѧmпедекъ ведереа, перспеттiва; einem das Licht —, ѧптъпекъ къiва ведереа; den Muth —, ѧї стрiкъ кърацiъл; einem die Furcht —, ассекъръ пе чiпева; einem den Irrthum —, десатъцескъ пе чiпева; einem die Sorgen —, скапъ de грiжї пе чiпева; sich —, mъ портъ (вiпе саъ реъ); er weiß sich nicht zu —, пъ штiъ а се пърта.
Benehmen, n., пъртаре, мъпiеръ; кondъiтъ; leichte und angenehme —, кondъiтъ песiлiтъ шi плъкътъ.
Benehmung, f., лъъмъптъ, detрацере, лiпсiре.
Beneiden, v., пiсmъескъ, inвidiezъ; сънт жалъсъ de ...
Beneidenswerth, a., пiсmъiверъ, demпъ de inвidiатъ.
Beneidung, f., inвidiъ, пiсmъ.
Benennen, v., пъmескъ, daъ пъme; denъmескъ; benannte Zahl, пъmеръ пъmiтъ, конкретъ; Zeit und Ort —, аппъптезъ тiмпъл шi лекъл.
Benennung, f., denъminъцiъne, пъme; einen Bruch unter einerlei — bringen, addъкъ о фръццiъne ла ачееашї denъminъцiъne.
Benetzen, v., ъdъ, moïъ; скалdъ; mit Thränen —, скалdъ къ лъкрiме.
Benetzung, f., ъdътъръ, ѧmmъiетъръ.
Bengel, m., мъчiъкъ, чiomагъ, бѫтъ; гросоланъ, бъdъранъ, можiкъ.
Bengelhaft, a., можiкосъ, бъdъръпосъ, гросоланъ, печiоплiтъ.
Bengeln, v., ein Schwein —, пъпъ жiъжеъ, (ла гѫтъл ъпъї поркъ ка съ пъ пòтъ iнтра ѧп гръdinї); аббатъ (пъчї).
Benicken, v., ашеескъ din капъ; конфiрmъ dъndъ din капъ.
Beniemen, v., decemпъ, denъmескъ.
Benießen, v., конфiрmъ стръпътъndъ.
Benippen, v., сорбiтezъ; sich —, me кам ѧmбътъ.
Benne, f., пъперъ, кошаркъ; кошарiъ.
Benöthigt, a., einer Sache — sein, amъ требъiнцъ de чева.
Benummern, v., denъmеръ, ѧпсемпъ къ пъmерї, пъmерizezъ.
Benutzen, } v., аппрофiтъ; сплоатезъ
Benützen, } (чева); трагъ фолосъ (din чева); mъ сервесъ къ .., ѧптребъiнцезъ ..; er benützt seine Jugend, ел профiтъ de жъпеца са; — Sie das Buch, so lange Sie wollen, сервеште-те къ картеа кът веї воi, die Gelegenheit —, аппрофiтъ окасiъnea.
Benützung, f., ъсъ, фолосiнцъ; аппрофiтъцiъne; — einer Pachtung, есплоатъцiъnea ъпеї арende.
Benzoe, f., бенzoïъ (арборе).
Benzoeharz, n., ръшiпъ de бенzoïъ.
Benzoesäure, f., (кiм.) ачidъ бенzoiкъ.
Beobachten, v., оссервъ, багъ de сéмъ, сiмцъ; iмплiпескъ (даторiа); mъ съпъпъ (ла лецї); ich habe es nicht beobachtet, da er hereinkam, n'am сiмцiтъ къ а iнтратъ; die Gesetze —, mъ съпъпъ ла лецї; Seine Schuldigkeit —,

Digitized by Google

ami amnuinecкъ datopia; Still-ſchweigen —, пъzecкъ тъчерea; die Sterne —, черкъ, eccaminъ стелеле.

Beobachter, m., оссервъторіъ, въгъторіъ de cémъ; черкъторіъ; пъziторіъ.

Beobachtung, f., оссервъціsне, въгаре de cémъ; пъzipe.

Beobachtungsarmee, f., армать de оссервъціsне.

Beobachtungsgeiſt, m., спірітъ спекълатівъ, черкъторіъ.

Beölen, v., aполеezъ, sнгъ къ олеѣ.

Beorden, v., орънdзескъ, котъndъ (пе чінева съ méргъ sndeва); denътezъ; даѣ opdinъ; beorbert ſein, съпт орънdзітъ, amъ opdinъ ка ...

Bepacken, v., апкаркъ, апсарчінъ (карѣ, калѣ); ſich —, тъ 'нкаркъ.

Bepanzern, v., апкзірасezъ, апzълezъ, amплътшezъ; amвракъ къ кзірасъ шчл.

Bepechen, v., апкътръпескъ, апстолескъ, amпъкърѣ.

Bepelzen, v., amвлъпескъ.

Beperlen, v., amтърцелezъ, орнъ къ търцеле.

Bepfählen, v., amпъpezъ; (харачezъ віla).

Bepfeffern, v., amпіперezъ.

Bepferchen, v., einen Acker —, апграшъ огорsл, пsпъndъ пе dжncsл стъпа.

Bepflanzen, v., amплътezъ; einen Wald —, amплътezъ о пъdзре.

Bepflaſtern, v., amвлъстърѣ, пsпъ властъре; петрѣескъ; пardосескъ.

Bepflöcken, v., amпъpezъ, апцеръшezъ, аптъръческъ, céѣ ватъ парl, церъшl шчл.

Bepflücken, v., стsлгъ, рътпъ пе déасsпра (пепе, флорl).

Bepflügen, v., арѣ.

Bepfropfen, v., andonъ; пsпъ donъ.

Bepfründen, v., даѣ sнъ венефічіъ еклес., о превendъ; аппревendezъ пе чінева.

Bepichen, в. Bepechen.

Bepicken, v., чізпескъ (пасерl).

Bepinſeln, v., даѣ колóре къ пепелъл.

Bepiſſen, v., пішъ пе ..; er hat die Hoſen bepißt, 'mi a пішатъ icменеле.

Beplanken, v., amпаркетezъ; къптъшескъ къ скъndзрl.

Bepolſtern, v., amперінezъ; amвракъ къ періпе (скаsпъ).

Beprágen, v., amпрімъ, аптіпъреscкъ, (кіпsл domпіторлsl пе monетъ).

Bepudern, v., amпъdрѣ, amпъдверѣ.

Bepunkten, v., аппъпtezъ; bepunktete Noten, поте аппъптате; тетовezъ, аппістрezъ пелеа къ пsпте.

Bepunſchen, v., amпsпческъ, тъ amвътъ къ пsпчіъ.

Beputzern, v., amпърпзрѣ, amвракъ къ пърпзръ.

Bequem, a. ші ad., кѣвіпчіосъ; bequeme Gelegenheit, окасіsне кѣвіпчіóсъ; komodъ, тікпітъ; ein bequemes Zimmer, касъ komodъ; ein bequemer Menſch, omъ тързіъ, лепешъ; machen Sie es ſich —, фъ-те komodъ; komodъmъпте; es ſitzt ſich — in dieſem Lehnſtuhle, omsл шéde komodъ ап ъстъ шezіъ; — leben, трsіескъ тікпітъ.

Bequemen, ſich, v., (zu ceѣ nach etwas), т' аккомodezъ, тъ конформъ; тъ регsлъ, тъ даѣ dsпъ пърѣ, тъ даѣ dsпъ amпреціsрърl, тъ плекъ; апгъdзіѣ; man muß ſich dazu —, требве съ трекъ прin аста; ſich nach Umſtänden —, тъ даѣ dsпъ amпреціsрърl; ſich nach Faſſungskraft der Schüler —, тъ регsлezъ dsпъ капачітатеа dіcчіполізорѣ.

Bequemlich в. Bequem.

Bequemlichkeit, f., комодітате; апdетъпътъръ; ътвлътóре; nach Ihrer —, къ комодітатеа D-тале.

Bequicken, v., ammеркърezъ, полескъ къ меркъріѣ.

Beraſmen, v., апрамezъ, апкадрѣ.

Beraimen, v., конфінъ, (sn къmпъ), лl пsпъ terminl.

Beranden, berändern, berändeln, v.,

факъ марцine (кепарѣ), маї алесѣ ла монетъ.
Berappen, v., (мѣр.) чіментезѣ, мѣрѣіескѣ.
Berasen, v., аштернѣ ѣн локѣ кѣ фъшіі de пъмънтѣ ѫнверзіте (ѫніервезѣ).
Beraspeln, v., podѣ; padѣ; рѫкъїѣ; скърцъїѣ.
Berathen, v., провъзѣ кѣ челе пе-чесаріі; свътѣескѣ, daѣ сватѣ; Sie ist schlecht —, ea e реѣ свъ-тѣітъ; Gott berathe Euch! Dzeѣ съ'цї ажѣте! sich —, мъ сфъ-тѣескѣ.
Berather, m., свътѣіторїѣ.
Berathschlagen, v., деліверѣ, мъ консѣлтѣ; конферѣ.
Berathschlagung, f., делівъръцiѣне, консѣлтъцiѣне.
Berathung, f., консіліѣ, сватѣ.
Berauben, v., фѣрѣ; депръдѣ; einen einer Sache —, ръпескѣ чева дела чінева, ліпсескѣ пе чінева de чева; ein Schiff —, депръдѣ о наіъ; der Kleider —, десбракѣ, деспоїѣ; der Mannheit —, ка-стрезѣ, скобескѣ; der Jungfer-schaft —, стрікѣ о фатъ, ѫї іаѣ фечо́ріа; sich einer Sache —, мъ ліпсескѣ de ѣнѣ лѣкрѣ; seines Ver-standes beraubt sein, съптѣ ліп-сітѣ de minте.
Beraubung, f., фѣртѣ; депръдъцiѣне; ръпітѣръ; деспоітѣръ; — der Mannheit, къстръцiѣне, скопітѣ-ръ; — der Jungferschaft, стрі-каре de фечоріъ, ла о фатъ.
Berauchen, v., аффѣмезѣ, аффѣмѣ; berauchte Wände, пъреці аффѣ-маці.
Beräuchern, v., сѣффѣмѣ, перфѣмѣ, (п. е. лѣкрѣрї бънѣіте de пестъ, de чіѣмъ); тъмъіезѣ.
Beräucherung, f., сѣффѣмігъцiѣне, перфѣмътѣръ; тъмеітѣръ.
Beraucht, a., аффѣматѣ.
Beraumen, v., детерминѣ, дефігѣ (тімпѣ).
Beraupen, v., кѣръцѣ de omide.
Berauschen, v., ѫмбътѣ, амецескѣ, кърѣзіескѣ; sich —, мъ 'мбътѣ, мъ кърѣзіескѣ; (ла въпат.) der Eber hat die Sau berauscht, ве-рѣл а верітѣ скро́фа сілватікъ.
Berauscht, part. ші а., беатѣ, ѫмбъ-татѣ, кърѣзітѣ, амецітѣ (de въѣ-тѣръ).
Berauschung, f., ѫмбътътѣръ, бецiъ.
Berberisbeere, } f., берберіцъ (ар-
Berberitz, } ворелѣ).
Berechenbar, a., калкѣлаверѣ; nicht —, некалкѣлаверѣ.
Berechnen, v., калкѣлѣ, сокотескѣ; компѣтѣ; daѣ сокоте́лъ; er hat mir alle seine Ausgaben berechnet, mi a датѣ сокоте́лъ de то́те кел-тѣеліле сале; sich mit einem —, мъ десфакѣ de чінева.
Berechnung, f., калкѣлѣ, сокоте́лъ, компѣтѣ, даре de сокоте́лъ.
Berechtigen, v., ѫndрептѣезѣ, аѣто-рісезѣ; daѣ дірептѣ, аѣторітате, прівілецiѣ, воіъ, пѣтере, de а фаче.
Berechtiget, a., аѣторісатѣ, ѫndреп-тъцітѣ, прівілецiатѣ, ѫмпѣтерітѣ.
Berechtigung, f., ѫndрептѣіре, аѣ-торізъцiѣне, прівілецiѣ, ѫмпѣте-рітѣръ.
Bereden, v., einen zu etwas, кон-вінгѣ, ѫndѣплекѣ кѣ ворва пе чі-нева, ѫл факѣ съ кре́дъ чева; etwas —, десапровѣ, крітікѣ; дефаімѣ чева; etwas —, вор-бескѣ чева; wir wollen es nach-her weiter —, ноі вомѣ ворві пе ѣрмъ маї пе ларгѣ деспре ачееа; sich —, мъ свътѣескѣ, мъ кон-сѣлтѣ, деліверѣ; мъ конворбескѣ, мъ пѣнѣ ла кале.
Beredt, } a. ші ad., еллокѣентѣ,
Beredtsam, } лімбѣтѣ, гѣрешѣ.
Beredtsamkeit, f., еллокѣенцъ, лім-бѣцiъ, гѣръшіъ; дарѣл ворбіреї, пѣтереа кѣвънтѣлѣї; die Gabe der — haben, амѣ дарѣл кѣвънтѣлѣї.
Beredung, f., персвъцiѣне, персвъ-тъмънтѣ; ѫndѣплекъцiѣне кѣ вор-ва; конворбітѣръ.
Beregnen, v., мъ ѫммоіе, мъ скал-дъ плоіа.
Bereiben, v., сѣпресерѣ фрекъndѣ (п. е. zахарѣ).

Digitized by Google

Bereich, m., реціѕне, черкѫ, dістріптѫ, копрінсѫ, сферъ; das liegt außer meinem Bereiche, аста нѫ каde ѫн сфера dаторіілор меле.

Bereichern, v., ѫнавѫцескѫ; ſich —, мъ 'навѫцескѫ.

Bereicherung, f., ѫнавѫцітѫръ.

Bereifen, v., ein Faß, черкѫескѫ, о бѫте, легѫ кѫ черкѫрї; ѫмбрѫmezѫ, аккоперїѫ кѫ брѫмъ.

Bereift, part. ші a., ѫмбрѫматѫ; кърѫнтѫ.

Bereimen, v., pimezѫ, факѫ версѫрї pimate; einen —, а кънта пе чінева ѫн pime.

Bereiſen, v., вісітѫ, черчетезѫ кълъторindѫ; ъмблѫ, аллергѫ; Meſſen —, ъмблѫ търгѫріле.

Bereit, a. ші ad., гата; плекатѫ, порнітѫ (спре чева); immer zum Spiele — ſein, съптѫ пѫрѫреа гата спре жок; ſich — machen, мъ прегътескѫ; ſich — halten, а фі, а ста гата.

Bereiten, v., прегътескѫ; (арг.) аргъсескѫ, daѫ ѫлтімѫл фасонѫ пеілор; den Tiſch —, аштернѫ маса; das Bett —, факѫ патѫ; eine Speiſe —, гътескѫ ѫнѫ фелѫ de бѫкате; ſich —, мъ прегътескѫ спре чева.

Bereiten, v., черчетезѫ, вісітезѫ ѫнѫ локѫ, мергъndѫ къларе; ѫнкалекѫ; ѫнвъцѫ ѫнѫ калѫ ла кълърітѫ.

Bereiter, m., гътіторїѫ, прегътіторїѫ; аргъсіторїѫ; кълърецїѫ; мъіестрѫ de кълърітѫ.

Bereits, ad., жам, акѫм.

Bereitſchaft, f., прегътітѫръ, dіспѫсецїѫне, ла ѫndемънъ; in — ſein, а фі гата; in — haben, а авеа ла ѫndемънъ; Geld in — haben, а авеа банї ла dіспѫсецїѫне.

Bereitung, f., der Grenzen, вісітъцїѫнеа фронтіереї; — der Pferde, dіресѫра, ѫнвъцътѫра de каї; — der Leder, тъбъчіреа, аргъсіреа de пеї; препъръцїѫне, прегътітѫръ.

Bereitwillig, a. ші ad., гата, промтѫ (а фаче чева); сервіціосѫ, ѫнтімпінъчіосѫ.

Bereitwilligkeit, f., промтецъ; zелѫ (а фаче воіа алтѫіа); сервіціосітате.

Berennen, v., фѫгѫ спре . ., мъ ръпedѫ; eine Stadt —, ѫмпресорѫ (о четате), daѫ асалтѫ (ла о четате); блокезѫ.

Berennung, f., ѫмпресѫрътѫръ; блокътѫръ; асалтѫ.

Bereuen, v., мъ къіескѫ, ѫмї паре реѫ; du wirſt es noch —, веї съ те къіештї ѫнкъ.

Bereuung, f., къінцъ, пърере de реѫ; пенітінцъ.

Berg, m., мѫнте; über — und Thal, песте мѫнцї ші песте въї; er iſt über alle Berge, а фѫцітѫ, а скъпатѫ; wir ſind noch nicht über den —, ѫнкъ н'ам трекѫтѫ престе тоте греѫтъціле, die Haare ſtehen mir zu Berge, mi се pidікъ пърѫл ѫн капѫ; hinter dem Berge wohnen auch Leute, нѫ с'а фінітѫ лѫмеа ѫн тіне; er verſpricht goldene Berge, проміте мѫнцї de аѫрѫ; da ſtehen die Ochſen am Berge, ачі е ачі, ачі е греѫтатеа; — und Thal kommen nicht zuſammen, aber wohl die Menſchen, мѫнте кѫ вале нѫ се ѫнтълнеште, ѫнсъ омѫ кѫ омѫ da; hinter dem Berge halten, а'шї аскѫnde сімцімънтеле, кѫцетеле, скопѫл; eine Reihe Berge, о катенъ de мѫнцї.

Bergab, ad., інжосѫ, ла вале, сковоръndѫ; bergauf und —, сѫindѫ ші сковоръndѫ; ѫнсѫсѫ ші ѫнжосѫ; es geht mit ihm immer mehr —, трéба лѫї ѫї мерце тотѫ маї спре реѫ.

Bergader, f., вънъ металікъ.

Bergacademie сéѫ Bergakademie, f., академіъ монтаністікъ, мінералоцікъ.

Bergalaun, m., алаѫнѫ, нéтръ акръ.

Bergälteſte, m., ветеранѫл мінъторілор, чел маї векіѫ ѫнтре монтаністї, ѫнтре бъіарї.

Bergamotte, f., пергамотъ (пéръ).

Digitized by Google

Bergampfer, m., ревáрвъ сíлватíкъ (плантъ).
Bergamſel, f., мерлъ de мънте.
Bergamt, n., íзрíсдíцíúне, оффíчíŭ монтанíстíкŭ.
Bergan, Bergauf, ad., дíнсúсŭ; ла деалŭ, ла мънте; сúндŭ.
Bergandorn, m., жалешŭ de мънте, érва сф. Íóане.
Bergarbeit, f., лáвóре de мíне.
Bergarbeiter, m., мíнъторŭ, въíарŭ, чíокъпашŭ, лúкръторŭ de мíне.
Bergart, f., мíнерáлъ, сúвстанцъ петрóсъ аместекатъ кŭ металŭ.
Bergbalſam, m., пафтъ.
Bergbarthe, f., секúре бъíешéскъ.
Bergbau, m., кúлтúръ, есплоатацíúне de мíне; мíнералогíе.
Bergbauer, в. Bergbewohner.
Bergbaukunde, —kunſt, f., артъ, сúíнцъ de a лúкра мíнеле.
Bergbeamte, m., оффíчíалŭ монтанístíкŭ.
Bergbeſchreibung, f., орографíе, дескрíпцíúне de мънте; zur — gehörig, орографíкŭ.
Bergbewohner, m., мънтéнŭ, локúторŭ de мънте.
Bergblau, n., пéтръ лазúрŭ; алáбастрŭ de мънте; хрíсоколŭ.
Bergbock, в. Steinbock.
Bergbohrer, m., сфределŭ монтанístíкŭ (de лúтúрíтŭ петрí, мънцí).
Bergbote, m., несацерŭ, курíерŭ монтанístíкŭ.
Bergbraun, a., колóре врúнетъ; лúтŭ сúбрíкŭ.
Bergbuche, f., кúчíешŭ.
Bergdachs, m., мармотъ de мънте.
Bergdiſtel, f., скúете de мънте; анúнаръ сílватíкъ.
Bergdohle, f., чíóкъ de мънте (пасере).
Bergdroſſel, f., сúрдŭ de мънте (пасере).
Bergegeld, n., скъпърíкŭ (вапí че се плътескŭ челóра че скапъ лúкрíле наíе-фрънте); дирептъ de скъпърíтŭ.
Bergeinſiedler, Bergeremit, m., еремítŭ de мънте; зúстъ de мънте.
Bergeiſen, n., мístрíŭ монтанístíкъ.
Bergelſter, f., раíе de мънте (пасере рънтóре).
Bergen, v., скапŭ (лúкрúрí наíе-фрънте); аскúндŭ, челезŭ; асекúрезŭ; er iſt geborgen, ел е скъпатŭ; er iſt ein geborgener Mann, ел е úнŭ омŭ кънътзítŭ; ich kann dich nicht —, нŭ те почŭ аскúнде.
Bergente, f., рацъ de Icланdia.
Bergerfiſch, m., кítŭ de Берген, ла Норвеция.
Bergerle, f., пъдúчелŭ de мънте (арборелŭ).
Bergerz, n., металŭ крúдŭ.
Bergeule, f., бúфíцъ de мънте.
Bergfall, m., скофúндътúтŭ de мънте.
Bergfarbe, f., окрŭ; пътътúтŭ колоратŭ, din каре се фаче гълвинáч.
Bergfein, в. Gediegen.
Bergfertig, a. ui ad., (ла мínapí) офтíкосŭ, фтúсíкŭ.
Bergfeſte, f., (min.) пíластруŭ, колúтнъ пентрŭ сúсцínътúлъ болтеí de мínъ.
Bergfeſtung, f., четъцúе пе мънте.
Bergfett, n., грúсíме de мънте, рúшíнъ мínерале.
Bergfeuer, n., фокŭ сúкрúторŭ.
Bergfink, m., пíгíroíŭ de мънте.
Bergflachs, m., амíантъ, (пéтръ кŭ апíшóре din каре се пóте фаче пънзъ несúпосъ ла арзътóрí.)
Bergfleckeu, m., орúшелŭ de мънте.
Bergfluß, m., спатŭ топíверŭ селенítíкŭ; флúорŭ.
Bergforelle, f., пúстравŭ de мънте.
Bergfreiheit, f., прívíлецíŭ монтанístíкŭ; дрептŭ de есплоататŭ мíне.
Berggang, m., вúпъ металíкъ.
Berggebot, n., ордíнŭ кúтре мínapí.
Berggebrauch, m., óвíчеíŭ монтанístíкŭ.
Berggeiſt, m., спíрítŭ некúратŭ, дрúколецŭ de мíне; арúтаре.
Berggelb, n., окрŭ (колóре), в. Bergfarbe.
Berggenoß, m., консоцúŭ, ассоцíатŭ ла о мínъ.
Berggericht, n., трúбúналŭ монтанístíкŭ.

Digitized by Google

Berggeſchworne, m., жрат8 montanistik8.

Berggeſetz, n., лепе montanistik8.

Berggeſtift, n., фондъцізне пентр8 minapi (сграчі сай болнаві).

Berggewächs, n., плантъ de m8nte; mineral8.

Berggewerkſchaft, f., корпоръцізне de minapi.

Berggezeug, n., інстр8мънте de minърit8.

Berggift, n., арсенік8.

Berggilte, f., крапа пордік8.

Bergglas, n., mineral8 лъчіосъ.

Berggrün, n., верде чепъшіе.

Berggruß, m., сълътаре montanistik8.

Berggut, n., фосілії, minerale.

Bergharz, n., вітъмін8, асфалт8.

Berghaſe, m., іепъре алъ8, — de m8nte.

Berghaspel, m., въртіторіъ (к8 каре се скот8 din min8 minerale).

Berghauer, m., чіокънар8, minar8.

Berghauptmann, m., кънітан8, inspetтор8 (пестe mine).

Berghauptmannſchaft, f., кънітъніъ, inспетторіъ de mine.

Berghimbeere, f., м8р8 de m8nte.

Berghun, n., препеліцъ de m8nte.

Berghund, m., (min.) кървчіор8 к8 кошъ (пентр8 скосъл ретъшіцелор din mine.)

Bergicht, a. ші ad., de m8nte, m8ntріъ.

Bergig, a. ші ad., m8нтъос8, алпестр8, m8нтén8, плін8 к8 m8нці.

Bergjunge, m., (min.) фечіор8, аратъ minar8.

Bergkappe, f., кънчіліцъ въіешéскъ.

Bergkarren, m., кървчіоръ віротъ, вілéгъ montanistik8.

Bergkatze, f., мотокъ сілватік8 de m8nte.

Bergkette, f., катепъ de m8nці.

Bergkieſel, m., петросіліче, пéтръ de стъпкъ.

Bergklee, n., тріфоіъ алъ8 de m8nte.

Bergkluft, f., пречіпіцъ, препастіъ.

Bergknappe, m., minar8, фечіор8 minar8.

Bergknappſchaft, f., корпоръцізне de minapi.

Bergkohle, f., лемн8 інметріт8 вітъminoc8, кървъне de пъмънт8.

Bergkork, m., amiant8 плътос8.

Bergkoſten, f., спесе de есплоътъцізне de minъ.

Bergkratze, f., ръзъторіъ de minapi.

Bergkreſſe, f., кардамінъ (плантъ).

Bergkriſtall, m., крістал8 de m8nte, mineral8 лъчіос8.

Berglachter, f., мъсъръ montanistik8.

Berglaufig, a. ші ad., алла minapi; конформ8 к8 всъл minapilor.

Bergleder, n., пеле фосіл8; тъвар8 (шърц8) въіешеск8 (вікатъ de пеле че 'ші п8н8 minapiї лаінте с'ай лndipeнт8.

Bergleҳne, f., деклінъцізне (повърnіт8ръ) de m8nte.

Bergletten, m., хітъ de m8nte, хітъ металік8.

Berglein, n., m8nte мік8, m8нтішор8, m8нчел8.

Bergleute, m., minapi; m8нтені.

Bergloſung, f., (лn min.) кътара 8нві minar8; спаціі 8nde се deп8н8 minerale, петре, інстр8мънте шчі.

Bergmann, m., лъкзіторіъ m8нтén8; minapiъ; montanist8; der — vom Leder, minapiъ пъмашъ; der — von der Feder, montanist8 скрііторіъ; der — vom Feuer, minar8 топіторіъ.

Bergmännchen, n., в. Berggeiſt.

Bergmänniſch, a. ші ad., montanistik8; ка minapii; въіешеск8.

Bergmannsſtand, m., класа minapilor.

Bergmaus, f., лемминъ (шóрече).

Bergmehl, n., фъріпъ фосіле, фъріпъ вълканік8.

Bergmeiſe, f., пііігоіъ лънгкодат8 (пасере).

Bergmeiſter, m., маістер8 de mine, dipentope de mine.

Bergmilch, f., металъ флзід8, лапте mineral8.

Bergmönch, в. Berggeiſt.

Bergnachfahrer, m., вісітторіъ de mine.

Digitized by Google

Bergnymphe, f., oread, nimfă de munte.
Bergöl, n., petrolĕŭ, oleŭ de pétră.
Bergordnung, f., poliţiă, leage, orîndzuiare montanistică.
Bergpapier, n., papiră de munte, cenuşie de amiantă, care se descoie din foiĭ sŭcuţi.
Bergpech, n., bitumenă, asfaltă, pucură.
Bergpecherde, f., ampelită.
Bergpfeffer, m., cariadă, daţiă mezeréc, piperă de munte (plantă).
Bergpolei, m., rosmarină sălbatică (plantă).
Bergprediger, m., predicatoră montanistică.
Bergpredigt, f., predică pentru montaniştĭ, minarĭ.
Bergrath, m., consiliariu montanistică.
Bergrecht, n., dreptă montanistică (jos, lege, condică); viérită, că ceea ce se ia pe vii dela munteni.
Bergrechtlich, a. ui ad., conformă dreptuluĭ, legiuitor montanişticeşte.
Bergrichter, m., judecătoră montanistă.
Bergroth, n., arsenică roşiu.
Bergröthel, s. Röthel.
Bergrücken, m., crupare de munţi.
Bergruthe, s. Wünschelruthe.
Bergsäbel, m., cuţită, sabiu buiesc.
Bergsache, f., causă montanistică.
Bergsalz, n., sare minerale.
Bergsanikel, m., cenuşioră de munte (viniĭ foi, o plantă).
Bergscheide, f., despărţitură de munţi.
Bergschichte, f., lavore sprogatoră (cel fac minariĭ dun ce 'ui aŭ finită rentu).
Bergschlag, m., cumpă aravéră, amezată pe munte.
Bergschlitten, m., tragă, sanĭ de munte.
Bergschloß, n., castelu, pidicată pe munte.
Bergschluft, f., pasadă; trecutóre dintre munţi; strimtóre.
Bergschmied, m., fusrară buiesc.
Bergschöppenstuhl, m., scaună, tribunală montanistică.
Bergschreiber, m., scriitoră montanistică.
Bergschüssig, a. ui ad., bergschüssige Erz, minerală amestecată cu pumpută saŭ pétră (din min.).
Bergschwaden, m., mofită, (aeră dingreckată de aburi minerali veninoşĭ).
Bergschwefel, m., cenuşie de vitriolă.
Bergsegen, m., manu; ad., venită dindestulătoră de mine.
Bergsperling, m., vrabiu de munte.
Bergspitze, f., vîrfă de munte.
Bergstadt, f., cetate de munte, montanistică.
Bergsteiger, m., diregătoriu de minarĭ.
Bergstraße, f., cale de munte.
Bergsucht, f., ftisiu, oftică, morbă de plumunĭ, de care patimescă de comună minarii.
Bergsüchtig, a., ftisicosă, oftică, patimaşă de plumunĭ.
Bergtalg, m., seu de munte.
Bergthal, n., cumpiu dintre munţi.
Bergtheer, m., pisasfaltă, pecură minerale.
Bergtheil, m., porţiune, parte din minu.
Bergtorf, m., ampelită.
Bergtracht, f., costumă, portă buiescă.
Bergtrog, m., troc buiescu.
Berguhu, s. Bergeule.
Bergüblich, a. ui ad., alla munteni, minarĭ; dun datina minariloru, munteniloru.
Bergulme, f., umă sălbatică.
Bergung, f., (mar.) scupărea (lucrurilor din naiu-frunte); muntire; ascundere.
Bergunter, ad., pe munte dinjosă; la vale.
Bergurtheil, n., sentinţă eşită dela tribunalu montanistică.
Bergverständige, m., minară dovĭţată, care se nerceme la mine; mineralogă.

Digitized by Google

Bergvitriol, m., вітріолъ мънтінъ, кăратъ (кът есе din minъ).
Bergvogt, m., жудіче de mine.
Bergvolk, n., попоръ мънтénă; попоръ montanistikъ.
Bergwachs, n., чéръ minerale, вітъминъ.
Bergwand, f., пърете de стънкъ.
Bergwarden, m., пробъторъ, черкъторъ (de металеле кăpince дин minerale).
Bergwasser, n., апъ de мънте.
Bergweide, f., сълче de мънте.
Bergwein, m., винъ de мънте.
Bergwerk, n., minъ, minъріъ; baie.
Bergwerkswissenschaft, f., mineralogiъ, металюргіъ; штіінцъ de minerale, штіінцъ de метале.
Bergwesen, n., minъріть, бъіешіть.
Bergwetter, n., аерь de minъ; тімпъ de мънте.
Bergwild, n., вънать de мънте.
Bergwind, m., вънтъ de мънте.
Bergzehnte, m., zeчімъ (діжмъ) din minerale.
Bergzehnter, m., zeчімъторъ (діжмарів) de mine.
Bergzeichen, n., марка, семнъ minарілор (трóка, ферь, маіъ, стéгъ).
Bergziege, f., капръ сілватікъ, капръ de мънте.
Bergzimmermann, m., лемнарь, тесларь, тъмларь montanistikъ.
Bergzinn, n., кăсъторъ нативъ, кăратъ.
Bergzinnober, m., ціноберь нативъ.
Bergzögling, m., сколарів montanistikъ (че дúвацъ дн скóлъ, сав академіъ montanistikъ).
Bergzunder, m., éскъ de мънте.
Bericht, m., релъцізне, репортъ, пъръцізне, авісъ, штіре; референдъ; — erstatten, репортезă; факă ун референдъ; laut —, 'дзнъ штіреа; ohne weitern —, фъръ алтъ авізъ.
Berichten, v., дăштіінцезă, авізезă, информъ, інструезă; репортезă; референдезă; дăв репортъ, факă релъцізне; Sie sind unrecht berichtet, ня ăшті кіне информат; Sie sind mit Lügen berichtet, 'ці аў спусъ minчіúні; er hat uns viel Neues berichtet, ні а спусъ мълте ноутъці; wie man fragt, wird man berichtet, кът дăтреі аша дăці респúндă; einen Sterbenden —, кămineкă пе унъ мăріндă; (monet.) die Münzstücke —, фасонézъ, прегътескă, ротúнzескă moneta (пентрă імпріmатъ).
Berichterstatter, m., репортерів; референдарів.
Berichterstattung, f., репортъріе, релъцізне, референдъ.
Berichtigen, v., дрегă, коррегă, реведă, дндрептă; фінезă, терміnă (ун лúкрă); мънă алтіма мънъ (ла о трéвъ); (дн кот.) сондезă (ун контă); плътескă (о дъторіъ); die Sache ist berichtigt, с'а ăмкъă трéба, кавса с'а пúсă ла оръндзіалъ; unsere Rechnung ist berichtigt, контăл нострă с'а сондат; ein Gewicht —, дндрептă о пондере.
Berichtigung, f., дірегъріе, коррецізне, ревізіне, дндрептаре; — eines Aufsatzes, коррецізнеа унеі теме; сондаре; — einer Rechnung, сондареа унăі контă (кот.); референе, плътіре; терміnъцізнеа (унăі лúкрă).
Berichtigungsbogen, m., фоіъ докúmънтътóре.
Berichtmäßig, a. mi ad., раппортъформă, дн формъ de раппортъ.
Berichtung, f., віатікă, ăштіма комúнікъцізне (католічă).
Berichtzettel, m., кълетінă, чедăлъ дăштіінцетóре.
Beriechen, v., аміросă, (анъсескă).
Beriefeln, Beriefen, v., капелезă, (дн аркіт.) орнă кă върфі, кă дзнці, кă мăлі (о колúмнъ).
Beriegeln, v., дăкізă, провъзă кă дăкізтóре; кă велчібă, верігъ.
Beriefeln, v., корце мъртъріндă (рăзрелă піптре петре.)
Berinden, sich, v., се 'нскорцеште, се 'нкожеште; с'акопере кă скóрцъ.
Beringen, v., дănелезă, провъзă кă інелă; ist der Finger beringt, so ist die Jungfrau gebingt, с'ăă

скимвать инелеле, се мърій фетеле.

Beritten, part. ші a., ein beritteneš Pferd, калъ аккълърітъ, дивъцатъ; wohl oder ſchlecht beritten ſein, амъ калъ вънъ сав ръъ de кълърітъ; — machen, мъ провъъ de калъ екзіпатъ.

Berkan, m., варакапъ (спечіе de матеріъ цесътъ).

Berline, f., берлінъ (спечіе de тръсъръ de Берлінъ).

Berlinerblau, n. ші a., албастръ, азъръ de Берлінъ, прусіатъ (колоре).

Berloquen, f., брелокъ.

Berme, f., бермъ.

Bernhardiner, m., бернардінъ, кълъгъръ de чéта ст. Бернардъ.

Bernſtein, m., амвръ галвенъ (кіхлібаръ); сакчінъ.

Bernſteinarbeiter, Bernſteindrechsler, m., лъкръторіъ, стругаръ de амвръ.

Bernſteinen, a., de амвръ, амвріпъ.

Bernſteinfang, m., пескуітъръ de амвръ (маі къ сéтъ пе церпіврій мъреі валтіче).

Bernſteinfirniß, m., верпіцъ, фірпіцъ de амвръ.

Bernſteingeiſt, m., спіріт de амвръ.

Bernſteingericht, n., трівзпалъ (дпсърчінатъ къ казе прівітóре ла пескуітъ de амвръ дп Прусіа).

Bernſteinhandel, m., котерцъ къ амвръ.

Bernſteinleſer, m., кълегъторіъ de амвръ.

Bernſteinſchöppe, m., accecopъ ла трівзпалъ de амвръ.

Bernſteinöl, n., олеъ de амвръ.

Bernſteinſalz, n., сare de сакчінъ.

Bernſteinſäure, f., (нім.) авідъ сакчініъ.

Bernſteinverwalter, m., адміністраторъ ал магазінълві de амвръ.

Bernthaler, m., талеръ de Берп (монетъ.)

Berohren, v., (касеф.) дпшапъроъ, акконеріъ къ цавръ; дпстрóеск, акконеріъ къ стъъ.

Beroſten, v., се рънпеште.

Berſten, v., крéпъ (марі), се deспіхъ, се спіптекъ; плеспеште; се спарце; — vor Aerger, крепъ de пеказъ; vor Zorn —, крепъ de мъніъ; vor Lachen —, мъ спаргъ de рáсъ, мъ стрікъ de рáсъ; freſſen, баъ einer — möchte, а мъпка съ крепе.

Bertram, m., піретръ, ромъніцъ (плантъ).

Berüchtigen, v., deфаімъ, deскредітъ, факъ пиме ръъ (кзіва); er iſt ſehr berüchtigt, е фóрте deфъіматъ, ape пиме фóрте ръъ.

Berüchtiget, part. ші a., deфъіматъ; deскредітатъ; дпфератъ; дпсетпатъ de ръъ.

Berücken, v., прindъ къ аркапъ (калъ); прindъ къ лацъ (пасере); дпшелъ, атъцескъ; пипъ ла мъпъ; laßt euch nicht —, съ пъ те дпшелі, съ пъ каді дп кърсъ; der iſt leicht zu —, пе ъла зшоръ дл пві ла мъпъ.

Berückung, f., дпшелъторіъ.

Berückſichtigen, v., іаъ дп ведере, дл консіdераціпе, амъ дл окі, амъ дл прівіре (чева); wenn Sie ſeine Jugend —, лъпдъ дл ведере жпецеа са...

Berückſichtigung, f., консіdераціпе, прівіпцъ, респеттъ; mit..., къ прівіпцъ кътре..., дл респеттъ...

Berudern, v., дпвъслескъ (о коравіъ).

Beruf, m., вокъціпе, місіпе, меmape; datoріъ, обліgъціпе, diрегъторіъ, фупкціпеа, професіпе; ſeinem — folgen, а урта вокъціпеі сале (дела Dzeŭ); das iſt ſein —, аста е datopia лві; dazu habe ich keinen —, аста пъ е трéба mea, пъ цine de сфера datopiilop mele; er geht ſeinem Berufe nach, ел дпнї каптъ de постъ, de фупкціпеа са; er hat keinen — zu..., ел пъ е мематъ а...; ich ſpüre keinen — zu..., пъ съптъ decпосъ..., п'амъ апіпкаре а...

Berufen, v., мемъ; конвокъ; einen wohin —, мемъ пе песине цndева; einen wozu —, мемъ пе

Digitized by Google

чінева пентрѫ чева; einen in ſeine Dienſte —, кіемѫ пе чінева ла постѫл съѫ; die Stände —, конвокѫ діета, парлѫмѫнтѫл, статѫріле; ſich —, мъ провокѫ ла чева ..; апелезѫ; мъ 'нтемеіезѫ; іаѫ de мартѫріѫ; ſich auf einen —, мъ провокѫ ла кѫтаре ...; ſich auf einen höhern Richter —, апелезѫ ла станѫ маі налтъ; ſich auf ſeine Unſchuld —, мъ 'нтемеіезѫ пе невіновъція меа.

Berufen, v. Berüchtigt.

Berufsarbeit, f., Berufsgeſchäft, n., окказіѫнѣ оффічіосъ; лѫкрѫ апѫсѫ de постѫ, de даторіѫ, de кіемареа са.

Berufung, f., вокаціѫне, кіемаре; конвокаціѫне, конкіемаре.

Beruhen, v., ремѫнѫ (лѫпгѫ чева); мъ фондезѫ (пе чева); аттърнѫ (de чева); auf ſein Leben beruht das Wohl des ganzen Landes, ферічіта́теа церелѫ апѫрецѣ атърнѫ дела віаца лѫї; es dabei — laſſen, амѫнѫ; ремѫнѫ, стаѫ пе чееа че есте; wir wollen es dabei — laſſen, съ стѫмѫ пе ачѐста; wir wollen es bis auf eine andere Zeit — laſſen, съ аммъпѫмѫ каѳса пѫнъ ла алтѫ тімпѫ; man hat die Sache auf ſich — laſſen, аѫ лъсатѫ трѐба валѫ.

Beruhigen, v., аллінѫ, лініштескѫ, астѫмпърѫ, ѫмпакѫ, ѫмпъчіѣскѫ, домолескѫ; die Gemüther —, ѫмпакѫ інімеле; ſich —, мъ лініштескѫ; мъ скапѫ de о́рекаре гріжъ (über etwas); — Sie ſich, лініштештете.

Beruhigend, a., аллінъпте, ѫмпъчіторѫ.

Beruhigung, f., аллінътъръ; ѫмбъкърѫціѫне; das kann ich Ihnen zu Ihrer — ſagen, ціо потѫ спѫне спре ѫмбъкърѫціѫнеа D-тале.

Berühmen, ſich, v., (einer Sache), мъ лаѫдѫ, мъ ѳълескѫ.

Berühmt, a. ші ad., репѫмітѫ, фаімосѫ, вестітѫ кѫ нѫме; ſich — machen, ѫмі факѫ нѫме, мъ факѫ репѫмітѫ.

Berühmtheit, f., репѫме.

Berühren, v., аттінгѫ; berührt dieſe Saite nicht, п'аттінце кóрда аста; eine Sache —, а ворві деспре о каѳсъ; ſich —, с'аттінгѫ, деміпѫ контіѣе.

Berührung, f., аттінцере; контаттѫ.

Berührungslinie, f., (геом.) танцептъ.

Berührungspunkt, m., пѫнтѫ de аттінцере, de контаттѫ.

Berührungswinkel, m., ѫнгіѳ de контаттѫ.

Berunzeln, v., ѫнкрецескѫ.

Berupfen, v., жѫмѫлескѫ, стѫлгѫ пепеле; стѫлгѫ de баїї (пе чінева).

Beruſſen, v., ѫнфѫніціпѫ, тѫрѫіескѫ кѫ фѫніціне.

Beryll саѫ Beryll, m., берілѫ, пе́тръ преціо́съ, верзіѫ, zicъ ші апамарінъ.

Beſacken, v., ѫнсекѫескѫ, ѫнкаркѫ кѫ сачі; ѫмплѫ сакіл саѫ посѫпарѫл; ſich —, а се ѫнкърка; а се ѫнавъді.

Beſäen, v., сетѫнѫ (огорѫл кѫ гръне); пресерѫ.

Beſage, ad., (deſſen) дѫпре; ѫп ѳрма ..., ѫп пътереа ..., ѫп конформітате кѫ ..., конформѫ кѫ ...; beſage ſeines eigenen Geſtändniſſes, дѫпре ніар мъртѫрісіреа са; beſage der Ankündigung, ѫп конформітате кѫ пѫблікаціѫнеа.

Beſagen, v., спѫне, зіче, доведеште; das beſagt ſeine Unterſchrift, о доведеште сѫбскріпціѫнеа са; der Titel beſagt was im Buche enthalten iſt, тітлѫл спѫне че се кѫпринде ѫн карте.

Beſagt, part., зісѫ, детто.

Beſagtermaßen, ad., кѫм с'а зісѫ.

Beſaiten, v., ѫнкордѫ (ѫнѫ інстрѫмѫнтѫ), ѫї пѫнѫ кóрде.

Beſalben, v., ѫнгѫ, фрекѫ кѫ валсамѫ, олеѫ; фештелескѫ, кѫфѣрескѫ; er hat ſich beſalbt, с'а фештелітѫ.

Beſalzen, v., даѫ сare, пресърѫ.

Beſamen, v., даѫ семінцѫ, ѫнсемінцезѫ (ѫнѫ огорѫ); ſich —, се пропѫнѫтѫ, прін семінца са.

Digitized by Google

Beſanden, v., дпарінезъ, акконеріз къ аріпъ, къ піспнъ.

Beſänftigen, v., алліпъ; дпвлъпzескъ, дппакъ, дпвзпезъ; ſich —, пъ 'пвзпезъ, пъ domolескъ.

Beſänftigung, f., алліпаре, дпдлчетъпътъ, потолітъръ, дпвзпътъръ.

Beſänftigungsmittel, n., паліатівъ.

Beſanmaſt, m., (mar.) катаргъ артімонъ (алтімъ, саѣ ал треіlea ші чел mai mікъ dintr'o naiъ).

Beſanſegel, n., (mar.) вънтрелъ de артімонъ.

Beſatz, m., гарнітъръ, дпдоітъръ, марціпе (тівітъръ).

Beſatzung, f., гарніcòпъ; пресіеаіъ; das Regiment liegt in —, реціmъптъл с'афлъ дп гарніcòпъ; — in eine Stadt legen, а дпгарніcona o четате.

Beſauen, v., дптіпъ, спъркъ, фештелескъ.

Beſaufen, v., дпвътъ; ſich —, пъ 'пвътъ.

Beſchaben, v., padъ (ръкъіз).

Beſchädigen, v., дпдъзпезъ, аддъкъ дазпъ; ватъмъ; стрікъ.

Beſchädiger, m., дъзпъторіз, вътъmъторіз.

Beſchädigung, f., дазпъ, пагъвъ, стрікъціzне.

Beſchaffen, a. ші ad., фъкътъ, афлъторіз дптр'о старе, калітате, kondiціzне шчл.; ſo iſt die Welt —, аша е лзmea фъкътъ; die Sache war ſo —, стареа лзкрълъї ера аша; wie iſt es um Euch —? кзm дді mерце трéба? es iſt übel mit ihm —, ел пз стъ вine.

Beſchaffenheit, f., старе; калітате, kondiціzне, сòрте, дппреціzраре; eigentliche —, дпсзшіmе; — der Luft, стемперътъра аерълъї; — des Leibes, конституціzнеа трупълъї; nach — der Umſtände, дзпъ дппреціzърі; was hat es mit dieſer Sache für eine —? кзm стъ къ трéба аста? es hat mit dieſer Sache dieſelbe — wie mit..., къ трéба аста стъ токmаі ка ші къ ачееа че...; die Sachen werden bald eine andere — bekommen, пеете пъціnъ треzіле вор лза алтъ фаціъ.

Beſchaffenheitswort, n., адverвъ de калітате (gram.).

Beſchäften, v., пзпъ патъ ла пъшкъ.

Beſchäftigen, v., оккзпъ къ..., daъ de лзкрз., de фъкътъ; дпdелетпіческъ; mit etwas beſchäftigt ſein, съптъ оккзпатъ къ чева; ſich —, пъ оккзпъ...; womit — Sie ſich? че фачі? къ че те оккзпі?

Beſchäftigung, f., оккзпъціzне; фачendъ; трéвъ.

Beſchalen, v., дптлъсълескъ, пзпъ плъселе; дптъпзпкіз, пзпъ тъпзпкіз, тъларъ (ла зпъ кзціtъ); къптъшескъ къ скъndърі.

Beſchälen, v., дескорцезъ, деспърезъ (кърцъ de пърѣ), дескожескъ; саре (артъсарізл éпа); der Hengſt hat die Stute beſchält, артъсарізл а сърітъ éпа.

Beſchäler, m., арпъсарізъ; (фер.) плъсърарізъ, тъпзпкіарізъ.

Beſchälgeld, n., артъсърітъ, (вапі че се daъ пептрз а фі сърітъ éпа de зпъ артъсарізъ).

Beſchälhengſt, m., артъсарізъ.

Beſchälknecht, m., аргатъл че цine ші дъ дрзmз артъсарізълъї ла éпъ.

Beſchälzeit, f., епохъ, тімпъ de артъсърітъ.

Beſchämen, v., рзшінезъ, дпфрзптъ, конфзндъ, daъ de рзшіne; зmілескъ (пе чінева.)

Beſchämung, f., рзшінътъръ, рзшіne, дпфрзптъціzне, конфззіzне.

Beſchatten, v., дпзmвrезъ, аккоперіз къ зmвръ.

Beſchattung, f., дпзmвріре, дпзmврітъръ.

Beſchatzen, v., дптзпъ dаре, контрівуціzне, тапсъ (пе о четате).

Beſchauen, v., въdъ, прівескъ, каzтъ; ecaminъ, черкъ; контъмплз; ſich im Spiegel —, се вede дп оглиndъ (с'аmmіръ).

Beſchauer, m., прівіторіз, ecaminъторіз, контъмплъторіз.

Beſchaulich, контъмплатівъ; das be-

Digitized by Google

schauliche Leben, віацъ контемплътівъ.

Beschäumen, v., ѧпспъмезѫ, аккоперіъ, ѧмплъ къ спъмъ.

Beschauung, f., прівіре, къътътъръ, черкъмънтѫ, есаminъцiъne; контемплъцiъne.

Bescheid, m., респъncѫ; сентінцъ, хотърѫре жъdекъторéскъ, рескріптѫ; bis auf weiteren —, пънъ ла алтъ оръndъіалъ; ich weiß hierin keinen —, еѫ n'am штіінцъ despre ачéста; geben Sie mir genauen — über diese Sache, ѧпформéзъмъ къ амъръптъл despre ачéстъ каъсъ; — auf Ihre Gesundheit, ѧп съпътатеа dтале! thun Sie mir —, респъnde къ тоастѫ, реѧпкінъ къ покалъл; um etwas — wissen, а авеа къпоштінцъ despre чева, а фі версатѫ, adъпатѫ шчл.; in einem Hause — wissen, а шті фіінцеле ъneї касе; keinen — wissen, ѧптімпінѫ пеdечї, пъ мъ штіѫ ажжътора; nun habe ich meinen —, акъм штіѫ че съ факѫ.

Bescheiden, v., daѫ (къіва чева), дъръескѫ, ѧмпъртъшескѫ, провъзѫ (пе чінева къ чева); einen wohin —, кіемѫ (пе чінева съ вінъ ъndева), ѧпштіінцезѫ, opdinѫ (ка съ се афле ла ъn локѫ хотърѫтѫ); die Natur hat ihm viele Vorzüge beschieden, натъра л'а ѧпzестратѫ къ мълте dарърї; er hat mich auf morgen beschieden, m'a кіематѫ пентръ мъне; es ist ihm sein Theil beschieden worden, ел шіа лъатѫ партеа са; einen vor Gericht —, сороческѫ пе песчіне ла трівъналъл de жъdекатъ; einen auf einen Tag —, амънѫ сорочіреа къіва пе о zi; einen auf seine Frage —, daѫ респъncѫ къіва; einen eines Bessern —, а коndъче пе чінева пе о кале маї бъnъ; sich — lassen, мъ ѧпdъплекѫ, мъ ѧпвоіескѫ, іаѫ de къвънтѫ, мъ аккомоdезѫ; er ist ein Mensch, der sich — läßt, е ъn омѫ каре се ѧпвоіеште; ich bescheide mich dessen, еѫ мъ ѧпdъплекѫ ла ачееа.

Bescheiden, a. mi ad., къмпътатѫ, modeратѫ, modестѫ, dіскретѫ; bescheidene Theil, порцiъne къмпътатъ; in seinen Ansprüchen — sein, сънт modестѫ ѧп претенцiъnї; in seinen Reden — sein, сънтѫ dіскретѫ ѧп ворве; modеръмънте, modестемънте.

Bescheidenheit, f., къмпътате, modестіъ, modеръцiъne, dіскрецiъne.

Bescheinen, v., лъminѫ, іллъminѫ; респъndѫ лъminъ.

Bescheinigen, v., чертіфікѫ, аттестезѫ, adеверезѫ, квітезѫ.

Bescheinigung, f., чертіфікатѫ, аттестатѫ, adеверінцъ, квітанцъ; чертіфікъцiъne, аттестътъръ, adеверіцiъne, квітъіре.

Bescheißen, v., аккакѫ, ѧмплъ къ къкатѫ; ѧпшелѫ; амъцескѫ.

Bescheißerei, f., къкътъръ, къкъріъ; ѧпшелъцiъne, амъцітъръ.

Beschellen, v., аninѫ клопоцелѫ, ѧпклопоцезѫ (вітеле).

Beschenken, v., einen —, дъръескѫ, гратіфікѫ (пе чінева); daѫ пресентѫ, гратіфікъцiъne (къіва); ich bin beschenkt worden, am пріїмітѫ dарѫ, пресентѫ; er ist mit einer goldenen Uhr beschenkt worden, а пріїмітѫ ѧп dарѫ ъn орлоцiъ de аърѫ.

Beschenkung, f., dарѫ; дъръітъръ; пресентѫ; гратіфікъцiъne.

Bescheren, v., фòрфекѫ, тъndѫ къ фòрфечеле.

Bescheren, v., дъръескѫ, daѫ ѧп dарѫ, ѧп пресентѫ, (се ѧптребъінцéзъ маї вѫртосѫ de dарърiле че пе вінѫ фъръ весте dела Dъmnezeѫ, dела сóрте; dела òmenї ла анъл ноѫ); die Kinder haben zu Weihnachten viel beschert bekommen, копіїї аѫ къпътатѫ мълте dарърї de анъл ноѫ (кръчїъnѫ); was Gott beschert, bleibt unverwehrt, че а dатѫ domnъл, пъ'цї іа омъл; че'цї а фост ърсітѫ, се ѧмплінеште; das war mir nicht beschert gewesen, ачéста п'а фостѫ dестінатѫ пентръ мine.

Bescherung, f., форфекътъръ, тъn-

Digitized by Google

съръ; dарѣ, пресентѣ (de anъl поѣ).

Beſchicken, v., трimитѣ; прегътескѣ; кълтивѣ; дпгріжескѣ; пънѣ дп орънdзіалъ; (ла вън.) коітъръ (дптре черві); den Acker —, кълтивѣ огорѣл; ſein Haus —, дмі пънѣ каса ла орънdзіалъ; das Vieh —, дпгріжескѣ de віте; das Erz —, прегътескѣ mінерале.

Beſchickung, f., трimітере; прегътітъръ; гріжъ; аллегъцізне (аместекътъръ dе метале).

Beſchickungsregel, f., регълъ de аллегъцізне.

Beſchienen, v., ферекѣ (шінъескѣ); ein Rad —, ферекѣ рѫта.

Beſchießen, v., детънѣ, канонезѣ; mit Bomben —, вомвардезѣ; ватѣ кѫ тънѣ (о четате); ein Gewehr —, дескаркѣ о арmъ ка съ о пробѣ.

Beſchießung, f., канонадъ, вомвърdъпътѣ.

Beſchiffbar, a., навігаверѣ, плътіверѣ, de навігатѣ (рѫѣ).

Beſchiffen, v., навігѣ, коръвіезѣ, плътескѣ пе . . .

Beſchilft, a., дптрестіатѣ, аккоперітѣ de трестіѣ.

Beſchilfen, v., дптрестіезѣ.

Beſchimmeln, v., дптмъчезескѣ, прindѣ мъчегаіѣ; дпфлореscѣ, прindѣ флѫре.

Beſchimmelung, f., дптмъчъзътъръ.

Beſchimpfen, v., дпжърѣ; дпсълтѣ; deconорѣ (печіпстескѣ).

Beſchimpfung, f., дпжърътъръ, дпсълтъцізне, deconорътъпътѣ.

Beſchindeln, v., дпшіndелескѣ, конерія кѫ шіndіле (асчеле).

Beſchinden, a., дескорцѣ, дескожескѣ, десnелѣ (десnоіѣ).

Beſchirmen, v., скътескѣ, пънѣ съв скътѣ; апърѣ, протеѣ; адъпостезѣ; Gott beſchirme Euch, Dъmnezeѣ съ те скътéскъ.

Beſchirmung, f., скътітъръ.

Beſchlabbern, v., дтвълезѣ; вълъческѣ; флепкъпескѣ, флекърескѣ.

Beſchlafen, v., ein Mädchen, свергърѣ; дпгрошѣ, дпгрекѣ о фатъ; dорmѣ кѫ о фатъ; etwas —, а се кінзі адъкѣ dеспре чева пеcте нѫпте, амънъпdѣ каѕса пе а доа зі; das muß man erſt —, нѫптеа е тата сватълі; съ пе маі кінzімѣ пънъ тъпе.

Beſchlag, m., секвестрѫ; дтварѣ, етварго (паіъ); ферекътъръ, дтвръкътъръ кѫ ферѣ (de карѣ, ѫшъ); потковітъръ (калѣ), тъчезітъръ (пърете); чéцъ (пе флашъ); auf etwas — legen, пънѣ секвестрѫ; etwas in — nehmen, пънѣ тъпа пе чева; den — aufheben, рідікѣ секвестрѫ; — auf ein Schiff legen, пънѣ дтварѣ пе о кораві, опрескѣ de а еші din портѣ; (дп min.) металѣ че дп формъ de пълвере се пъпе пе мінерале.

Beſchläge, n., ферътъръ; гарпітъръ; кевтóре (ла кърці легате).

Beſchlagen, v., ферекѣ, легѣ кѫ ферѣ; секвестрезѣ; mit Silber —, дтвракѣ кѫ арціптѣ; mit Eiſen —, легѣ кѫ ферѣ; ein Pferd —, потковескѣ ѫн калѣ; ein Pferd ſcharf —, потковескѣ калъл кѫ колці ка съ пѫ алъпече пе гіацъ; eine Thüre —, ферезѣ, дтвракѣ кѫ ферѣ о ѫшъ; die Räder —, шінъескѣ рѫтеле; Schiffe —, пънѣ дтварѣ пе коръві; (mont.) die Münzen —, ротънzескѣ (ажъстезѣ) монета; (кім.) eine Retorte —, дпdъкѣ, саѣ аккоперіѫ кѫ о матеріъ ѫрекаре реторта; (мар.) die Segel —, стрънгѣ въптрелеле; — ſein, съптѣ дпdетънатікѣ, dеприncѣ; мъчезескѣ, прindѣ флѫре; чéцъ; die Wände —, мърі ассъdъ.

Beſchlagen, part. ш ad., ферекатѣ; мъчезітѣ; dеприncѣ, адъпатѣ; in einer Sache gut — ſein, съатѣ вine dеприncѣ дп . . .

Beſchlagleine, f., (мар.) фъne de въптрелеле.

Beſchlagnahme, Beſchlagnehmung, f., секвестрѫ; дтварѣ.

Beſchlagnehmer, m., секвестръторіѫ, секвестрапте.

Beſchlagtaſche, f., (фер.) тéкъ ферарѫ, de потковітѣ.

Digitized by Google

Beſchlämmen, v. Beſchlemmen.

Beſchleichen, v., сънpindъ, daŭ neſte чinева ne-neciмџite; m'anponiъ anчetiшopъ, m'anponiъ meprъndъ ne върфъл piчiopeлop, mъ cтръkopъ, mъ фърешezъ.

Beſchleiern, v., anвълескъ; аккопepiъ къ вълъ.

Beſchlemmen, v., anтinъ, amмолескъ.

Beſchleunigen, v., гръвескъ, пpiпескъ, zopeскъ (чева).

Beſchleunigung, f., гръвitъp, пpiпitъp, zopitъp.

Beſchließen, v., ankidъ, кънpindъ (anmine); фinezъ, anкeiъ; ami пропънъ; delиberezъ; gerichtlich —, dekpetezъ; die Sache iſt beſchloſſen, трéва c'a хотъpнтъ; ſein Leben auf dem Lande —, aшi фinézъ вiaца ла catъ; ſein Leben in Einſamkeit —, мópe an cinгъpътате.

Beſchließer, m., кieлapъ, кътърашъ.

Beſchließerin, f., кielъpécъ, кътъръшiцъ.

Beſchließung, f., ankidepe; фine.

Beſchluß, m., ankidepe, anкeiepe, фine; копкиъсiзне; хотърире, pecoлъцiзne; zum — des Jahres, ла фinea anълuí; zum Beſchluſſe, спре anкeiepe, an фine; den — machen, фinezъ; zum — kommen, вinъ ла pecълтатъ; einen — faſſen, хотъръскъ.

Beſchmaddern, v., mънжескъ, пътezъ, тъсгълескъ.

Beſchmauchen, v., аффътezъ, сфалъ фътъ acъпра ..., аффътiчezъ.

Beſchmauſen, v., параcitezъ; тънкъ пе сокотéла алтъ̈а.

Beſchmeißen, v., appънкъ спре ...; amпиъ къ (тinъ); снъркъ къ (къкатъ); das Fleiſch iſt beſchmiſſen, карпea c'a amпиът de тъшiце.

Beſchmieren, v., зnгъ, фpекъ (къ олеѣ, саѣ алтъ гръсime); снъркъ; мънжескъ; Brot mit Butter, den Leib mit Oel —, зnгъ пънea къ зntъ, корпъл къ олеѣ; Narrenhände — Tiſch' und Wände, пътеле пеѣзniлор съntъ скрice an тóте пърџiле; пърецii съntъ хъртiа пеѣзniлор.

Beſchmierung, f., зncътъръ, зnџiзne; мънжitъръ.

Beſchmitzen, v., antinъ; пътezъ; anпегрескъ.

Beſchmutzen, v., мънжескъ, anпегрескъ, фешелескъ, antinъ (вестimnтеле, тънеле).

Beſchnauben, Beſchnaufen, v., amipocъ сфорънdъ.

Beſchneidebret, n., (легът. de кър.) скъndъръ de peтezатъ кърџi.

Beſchneidehobel, m., (легът. de кър.) кuцitъ de peтezатъ.

Beſchneiden, v., detaiа; peтezъ, тъndъ (арворii); черкътаiъ (копiлъл); einem etwas —, detpагъ дела чinева чева; die Bienen —, peтezъ стъпълъ.

Beſchneidepreſſe, f., (легът. de кър.) пресъ de тъiатъ, de peтezатъ.

Beſchneider, m., черкътъieторiъ, peтezъторiъ.

Beſchneidung, f., черкътъiере; тъiетъръ; peтezътъръ; тънсъръ; die — an Herz und Mund, anфърnapea inimeí ши a гъреí.

Beſchneien, v., ninџe, аккопере къ néoъ.

Beſchneiteln, v., (грът.) кърџъ арворii de ръmъriле петребзinчóce.

Beſchnellen, v., сзnpindъ; anшелъ.

Beſchnippeln, beſchnippen, v., peтezъ, тъndъ стремiъџile (ла чева).

Beſchnittene, m., черкътъiатъ, тъiатъ anпpeџiзpъ.

Beſchnitzen, beſchnitzeln, v., таiъ тъpnнтъ, хъкъескъ.

Beſchnoppern, beſchnuppern, beſchnüffeln, v., amipocъ сфорънdъ; er muß Alles —, елъ требзe съ'ши вaце пасъл an тóте.

Beſchnüren, v., anфъшiоръ; anсфopezъ; opnъ къ гъitanъ, къ шiпъръ.

Beſchocken, v., amпънъ тапсъ, dape (пе пътънтъ).

Beſchönen, beſchönigen, v., петезескъ, аккопepiъ, палiezъ; decзinoвъцескъ; скъzъ; die Fehler eines Menſchen —, пашtezъ дефептеле оpекърi.

Digitized by Google

Beschönigung, f., петезітъръ, паліатъръ, скъзъ.
Beschränken, v., стабілезъ, търцінескъ, ѫнкідъ, ѫнгръдескъ; die Aussicht ist durch die Bäume beschränkt, арборіі ѫнкідъ перспеттіва, ведереа; sein Verstand ist so beschränkt, daß..., mintea лъі е атътъ de търцінітъ, къ...
Beschränkend, a., търцініторъ, рестрѫнгъторъ.
Beschränktheit, f., пъцінътате (de авере); стрѫмтòре (de локъінцъ); — des Verstandes, minte търцінітъ, каре нъ веде маі департе de лънгъл насълъі.
Beschränkung, f., стъвілітъръ; ѫнгръdіре; търцініре.
Beschreiben, v., deскріъ; deфінъ; ѫнсемнъ; скріъ пе чева; фортезъ; еспримъ; es läßt sich nicht —, нъ се пòте deскрі; einen Dieb —, ѫнсемнъ пе ънъ фъръ, ѫі факъ семнътънтъл; etwas umständlich —, deскріъ чева къ атърънтъл; (цеом.) einen Kreis —, deскріъ ънъ черкъ; ein Dreieck —, формъ ънъ тріънгіъ.
Beschreiber, m., deскрііторіъ; Erd—, цеографъ; — einer Gegend, корографъ; Welt—, космографъ.
Beschreiblich, a. mi ad., deскрііверъ.
Beschreibung, f., deскріпцiъне; deфініцiъне; семнътънтъ (de ънъ фъръ); — einer Maschine, deскріпцiънеа саъ deфініцiънеа ънеі машіне; — der Vögel, орнітолоціъ; — der Fische, іктіолоціъ; — der Insekten, ентомолоціъ; — der Erde, цеографіъ; — des Mondes, селенографіъ; — des Meeres, idрографіъ; — der Knochen, остеолоціъ; — der Muskeln, міолоціъ; — der Fossilien, орітографіъ; — der Berge, орографіъ; — eines Ortes, топографіъ; — des Himmels, ъранографіъ.
Beschreien, v., deфаімъ; deплънгъ; deокіъ, ѫнкънтъ.
Beschreiten, v., калкъ, пъшескъ, пънъ пічіоръл; das Ehebett —, кънoскъ міреса; die Schwelle —, пъшескъ прагъл; ein Pferd —, ѫнкалекъ калъл; eine Laufbahn —, інтръ ѫн дірегъторіъ, апъкъ о каріеръ.
Beschroten, v., фòрфекъ; podъ; ретезъ.
Beschuhen, v., ѫнкалцъ; ѫмпапъчезъ; einen Pfahl —, ѫнферезъ върфъл ънъі паръ.
Beschuldigen, v., einen einer Sache —, аккъсъ, ѫнвіновъцескъ (пе чінева de чева); ѫмпътъ; ѫнкріміnъ.
Beschuldiger, m., аккъсъторіъ; ѫмпътъторіъ; ѫнвіновъцiторіъ.
Beschuldigung, f., аккъсъцiъне; ѫмпътъцiъне; falsche —, калъмніъ.
Beschummeln, v., жъмълескъ, смългъ пепеле; ѫншелъ, пънъ ла мънъ.
Beschuppen, v., deссолzескъ (пештеле); einen —, смългъ, тъndъ, ѫншелъ, пънъ ла мънъ (пе чінева).
Beschürfen, v., (ѫн min.) deскоперіъ, голескъ (о вънъ de металъ).
Beschürzen, sich, v., мъ 'нчінгъ къ тъвларъ (шърцъ).
Beschütten, v., mit Wasser —, стропескъ, върсъ апъ (песте чінева); mit Erde —, аккоперіъ къ церрънъ; mit Wohlthaten —, ѫмплъ de бънътъцi.
Beschützen, v., протегъ, скътескъ, апъръ.
Beschützer, m., протетторіъ, скътіторіъ.
Beschützung, f., протецціъне, скътітъръ, акоперъмънтъ.
Beschwägern sich, v., мъ 'нкъмнъцескъ, м' аффінезъ.
Beschwägerung, f., ѫнкъмнъціре.
Beschwängern, в. Schwängern.
Beschwatzen, v., ѫndъплекъ лінгъшindъ.
Beschwefeln, v., ѫнсълфъръ; ънгъ, ліпескъ къ пъчіòсъ.
Beschweift, a., кodатъ.
Beschweißen, v., ассъdъ, мъ ѫмплъ de съdòре; (ла вънът.) мъ мънжескъ къ сънце de фéръ.
Beschwerde, f., сарчінъ; греътате; съпъраре; плънсòре; Hauptbeschwerden, dъpepe de капъ; Mutterbeschwerden, істерікъ; Glie-

Digitized by Google

derbeschwerden, артрітікъ; seine Beschwerden vor dem Throne des Fürsten anbringen, тъ плънгѣ ла ѫмпъратъл.

Beschwerdeschrift, f., інстанцъ, плънсòре (жалвъ).

Beschweren, v., ѫнсарчінѣ, ѫнгреѕнезѣ; ѫнкаркѣ; ѫнкомодезѣ, сънтѣ спре греѕтате кѕіва; den Magen —, ѫнкаркѣ стомакъл; mit Auflagen, ѫнгреѕнезѣ кѕ даждіі; ich will Sie nicht damit —, нѕ воіѕ съ 'ці факѣ сѕпъраре кѕ ...; sich bei Einem über etwas —, а се плънце ла чінева пентрѕ чева; — Sie sich darüber beim Richter, плънцете ла жѕдекъторѣ пентрѕ ачееа.

Beschwerlich, a. ші ad., греоіѕ, сѕпъръчіосѣ, молестѣ, ѫнкомодѣ; einem — fallen, einem — sein, сънтѣ сарчінъ кѕіва, кадѣ греѣ кѕіва.

Beschwerlichkeit, f., греѕтате; ѫнкомодітате, сѕпъраре, остенéлъ.

Beschwerniß, f., в. Beschwerde.

Beschwerung, f., ѫнсърчінътѕръ; ѫнгреѕмънтѣ, аггреѕмънтѣ; ѫнкомодъмънтѣ.

Beschwichtigen, v., аллініштескѣ, потолескѣ, факѣ съ такъ (пе ѕнѣ копілѣ).

Beschwichtiger, m., аллініштітіторіѕ.

Beschwingen, v., аввънтѣ, даѣ сворѣ.

Beschwitzen, в. Beschweißen.

Beschwören, v., жѕрѣ, адеверезѣ кѕ жѕръмънтѣ; есорчесѣ (скотѣ demoni); рогѣ таре (пе чінева) ѫл жѕрѣ.

Beschwörer, m., конжѕръторіѕ; есорчістѣ; магѣ; стрігоіѕ.

Beschwörungsbuch, n., карте de есорчісмѣ, de фермекатѣ, de дескънтатѣ ші ѫнкънтатѣ.

Beschwörung, f., der Schlangen, ѫнкънтъмънтѣ; — des unreinen Geistes, есорчісмѣ; рѕгъчіѕне фервінте.,

Beseelen, v., ѫнсѕфлецескѣ, ѫнанімезѣ; ѫнкораџезѣ.

Beseelung, f., ѫнсѕфлецітѕръ.

Besegeln, v., ѫнвънтрезѣ; навігѣ, коръвіезѣ.

Besehen, v., вѣдѣ, есаминѣ, окіескѣ; wenn man die Sache beim Lichte besieht, есаминъндѣ лѕкрѕл маі деапрòпе; sich im Spiegel —, тъ оглindескѣ (m' amipѣ).

Besehnen, v., ѫнкордѣ (аркѕл), пѕнѣ кòрдъ (ла аркѣ).

Beseichen, в. Bepissen.

Beseifen, v., сѕпопескѣ.

Beseiligen, v., ѫнфѕнезѣ, провъдѣ кѕ фѕніі (о наіъ).

Beseitigen, v., делътѕрѣ; Streitigkeiten —, ѫмпъчіѕескѣ; die Sache ist schon beseitigt, с'а ѫмпъкатѣ трéва.

Beseligen, v., феріческѣ, факѣ феріче.

Besen, m., мътѕръ; неце — kehren gut, сервіі поѕі ка ші мътѕра поѕъ сервескѣ віне ѫл прімеле зіле; сѫта поѕъ, стъ де кѕіѕ.

Besenbinder, Besenmacher, m., мътѕрарі, легъторіѕ, фъкъторіѕ de мътѕръ.

Besenförmig, a. ші ad., мътѕріформѣ, ѫн формъ de мътѕръ.

Besenheide, f., вѕрѕіанъ de мътѕръ.

Besenreis, n., рамѕръ de местéкънѣ.

Besenstiel, m., мънарѣ, кòдъ de мътѕръ.

Besessen, a., domnітѣ, посеdатѣ; vom Teufel —, кѕпрінсѣ de чел некѕратѣ; vom Geize —, сгърчітѣ; клочітѣ (оѕе).

Besessene, m. ші f., demoniакѣ, ѫндръчітѣ, енергомънѣ.

Besessenheit, f., ѫндемонітѕръ, ѫндръчітѕръ, ѫмпрілостіре, енергѕмъніъ.

Besetzen, v., пѕнѣ, ашезѣ чева пе ..., провъдѣ чева кѕ ..., (din печесітате сéѣ орнъмънтѣ); mit Bäumen —, ѫмплънтезѣ; mit Band —, ѫнкорделезѣ; mit Edelsteinen —, орнѣ кѕ петре нестімате; mit Spitzen —, гарнезѣ кѕ спіцѕрі (хорвоте); mit Soldaten —, ѫмплѕ de солдаці; eine Stadt —, ѫнгарніconезѣ о четате; einen Teich —, ѫмпештінѣ ѕн лакѣ, ѫл провъзѣ кѕ пешті; ein Amt

Digitized by Google

—, окκъпъ впѣ постѣ; den Tisch mit Speisen —, дмплъ маса кѫ вѣкате; der Tisch ist besetzt, пѫ mai e niчi впѣ сквапѣ голѣ ла масъ; der Platz, der Stuhl ist besetzt, локѫ, скаѳпа е окκъпатѣ; eine Stadt mit Einwohner —, дмпопорезѣ вп орашѣ; die Musik mit Stimmen —, дмпѣлцескѣ къптърецїї.

Besetzung, f., mit Soldaten, гарпісо́пъ, дпгарпісопътъръ; — mit Bändern, гарпітъръ, дпкорделаре; — eines Teichs mit Fischen, дмпештіпътъръ; — eines Postens, окκъпъцїзне de постѣ.

Beseufzen, v., сѫспінѣ, офтézѣ, оптézѣ.

Beseufzung, f., сѫспінѣ, оптатѣ; цеметѣ,

Besichtigen, v., вісітѣ, есамінѣ, черчетезѣ, інспеттезѣ, трекѣ прін окї.

Besichtigung, f., вісітъцїзне, інспецїзне.

Besieben, v., пресерѣ черпѫндѣ.

Besiegbar, a. шї ad., девінцїверѣ, че се пòте девінце; кѫчеріверѣ.

Besiegeln, v., асціцілѣ, пѫпѣ сіцілѣ (лечетеа).

Besiegen, v., дпвінгѣ; ſeine Feinde, Neider —, трізмфѣ песпе інімічїї шї пісмашїї меї.

Besieget, m., дпвінгъторїѳ, трізмфъторїѳ.

Besiegung, f., вітторіѳ; трізмфѣ.

Besingen, v., къптѣ; челевrезѣ; er verdient besungen zu werden, мерітъ а фї къптатѣ (дп версврї).

Besinnen, ſich, v., дмї аддѫвѣ аминте; дмї вінѣ дп cinemї; дмї іаѣ céма; мъ гѫндескѣ алтръминте; дмї батѣ капѫ; ich will mich —, мъ воїѳ маї гѫнді; ich werde mich noch darauf —, дмї воїѳ аддѫче аминте; ich habe mich anders besonnen, мї ам скімбатѣ гѫндѫ; ſich wieder —, дмї вінѣ дп cinemї; ſich lange —, мъ 'ндоіескѣ; ſich eines Bessern —, мъ decатъцескѣ, мъ іаѣ дѣнъ впѣ сватѣ маї вѣнѣ.

Besinnen, n., гѫндіре; nach langem —, дѣнъ мълтъ гѫндіре; bei Sinnen ſein, а фї кѫ минтеа дптрégъ.

Besinnung, f., аддѫчереаминте; гѫндіре, рефлецісне; вепіре дп цімпіре; конпштінцъ; er behielt ſeine — bis auf den letzten Augenblick, а конпскѫтѣ пънъ ла епптѣ сѫфлетѫ; die — verlieren, а перде конпштінца.

Besinnungskraft, f., факѫлтатеа де а'шї аддѫче аминте, memoria.

Besinnungslos, a. шї ad., амецітѣ, ашторшітѣ, фъръ цімпіѵїзне.

Besippt, part. шї a., дпамічітѣ, дпафінітѣ, дпгъріцітѣ.

Besitz, m., поссесїзне, пропріетате, стъпъніре (de касъ, мошїѳ); im Besitze einer Sache ſein, съптѣ дп поссесїзнеа ...; von etwas — ergreifen, — nehmen, іаѣ чева дп поссесїзне; in — ſetzen, пѫнѣ дп поссесїзне; aus dem Besitze ſetzen, — treiben, еспропріезѣ, скотѣ din поссесїзне; wieder in — ſetzen, реаверітезѣ, репѫнѣ дп поссесїзне.

Besitzen, v., шеде дпделѫнгѣ (пе чева), кючеше; посседѣ, стъпънескѣ, цінѣ, ам дп пропріетате; die Henne besitzt die Eier, гѫіна кючеше оѳеле; ein großes Capital —, ам капіталѣ маре.

Besitzer, m., поссесорѣ, пропріетарїѳ; стъпънѣ; unrechtmäßige —, вѫзърпъторїѳ; — eines Hauſes, пропріетарїѳ касеї.

Besitzerin, f., пропріъторéсъ, стъпънъ.

Besitzergreifung, Besitznahme, Besitznehmung, f., хваре дп поссесїзне; апкаре дп стъпъніре; widerrechtliche —, вѫзърпъцїзне.

Besitzfähig, a., капаверѣ де а інтра дп поссесїзне.

Besitzrecht, n., поссесорїѳ, дрептѣ де пропріетате.

Besitzstand, m., поссесїзне, авере дп пропріетате.

Besitzthum, m., пропріетате, авптѣ.

Besitzung, f., поссесїзне, пропріетате; енергъмънїѳ; дпдръчіре.

Besocken, v., къпптѣ къцьмї, къцъминтеа.

Digitized by Google

Besoffen, a., беатѫ, ѧмбътатѫ.
Besoffenheit, f., беціъ, ѧмбътътъръ.
Besohlen, v., ѧнтълпезѫ, пънѫ талпъ.
Besolden, v., солдезѫ (пе солдацї); саларіезѫ (пе оффічіалї); даѫ лéфъ.
Besoldung, f., солдѫ, саларїѫ.
Besömmern, v., (агр.) ѧнсемънцезѫ арътъра de прімъваръ.
Besonder, a., партікъларѫ, сінгъларѫ, спечіалѫ, деосебітѫ; чіѕдатѫ, капріціосѫ, стръінѫ; besonderer Umstand, партікъларітате, сінгъларітате, спечіалітате; ein ganz besonderer Mann, омѫ чіѕдатѫ; er hat seine besondern Launen, ѧшї аре капріціїле сале.
Besonderheit, f., сінгъларітате, партікъларітате.
Besonders, ad., ѧн-парте, ѧндеосебї; маї-аллесѫ, маї-вѫртосѫ, ѧн-спеціе, кѫ деосебіре; — wohnen, а локѕі ѧн парте; — schön, кѫ деосебіре фрѫмосѫ; — da, маї вѫртосѫ ачі.
Besonnen, a. ші ad., ѧнцелептѫ, мінтосѫ, кѫ мінте, чіркѫспеттѫ, кінзѫітѫ.
Besonnen, v., ѧнсореште, бате сóреле.
Besonnenheit, f., ѧнцелепцїѕне, чіркѫспеццїѕне; мінтошіъ, пресінцъ de спірітѫ, de мінте; кінзѫінцъ; er verlor die —, ел ѧшї пердѫ пресінца de мінте; er thut alles mit —, ле фаче тòте кѫ кінзѫінцъ.
Besorgen, v., etwas, портѫ гріжъ, ѧнгріжескѫ; мъ темѫ; ich werde Ihre Sachen —, воїѕ ѧнгріжі de лѫкрѫріле D-тале; er besorgt ein großes Unglück, се теме de о маре непорочіре.
Besorglich, a. ші ad., ѧнсѫфлъторѫ de тéмъ, de гріжъ; е de темѫтѫ.
Besorglichkeit, f., темере, фрікъ, аппреънсїѕне, ръѫ de темѫтѫ; um allen Besorglichkeiten zuvor zu kommen, спре а превені тòте релеле че сънтѫ de темѫтѫ.
Besorgniß, n., гріжъ, тéмъ, фрікъ; aus —, de фрікъ къ . . .
Besorgsam, a., ѧнгріжіторѫ, лѫъторѫ аміnте.
Besorgt, a., ѧнгріжітѫ; кѫпрінсѫ de тéмъ (пентрѫ чева); er ist sehr für seine Gesundheit —, е фòрте ѧнгріжітѫ пентрѫ сънътатеа са.
Besorgung, f., ѧнгріжіре.
Bespannen, v., ѧнхамѫ; ѧнкордѫ (ѕнѫ інстрѫмънтѫ de мѫсікъ); ist der Wagen bespannt? с'аѫ пѫсѫ каїї ла тръсѫръ?
Bespeien, v., аскѫіпѫ, ѧмплѫ кѫ скѫіпатѫ (кѫ скѫпітѫ); боръскѫ; sich —, се ѧмпле de скѫпітѫ.
Bespeiung, f., аскѫіпътѫръ; борѫтѫръ.
Bespeilern, v., ѧнцерѫшезѫ, ѧнцепѫшезѫ; пѫнѫ церѫшї, цепѫшї.
Bespicken, v., ѧнслъпінезѫ, ѧмпънѫ кѫ слъпінъ; sein Beutel ist gut bespickt, теашка лѫї е плінъ; sich —, мъ 'нбогъцескѫ.
Bespiegeln, sich, v., мъ 'ноглindezѫ, м'аммірѫ.
Bespiegeln, v., ein Zimmer, орнѫ кѫ оглінзї о касъ.
Bespinnen, v., ѧнфъшорѫ кѫ фірѫ; ѧмплетескѫ.
Bespornen, v., ѧмпінтенѫ, пѫнѫ пінтенї.
Bespötteln, v., аттінгѫ; іаѫ ѧн бътаіъ de жокѫ; дерѫдѫ.
Bespotten, v., ѧшї батѫ жокѫ.
Besprechen, v., іаѫ ворбъ ѧнаінте, токмескѫ (о локѫінцъ); комъндѫ, комісіонезѫ (марфъ); ѧнкънтѫ, фермекѫ; sich —, мъ ѧнцелегѫ, конферїѫ; ich habe mich mit meiner Frau darüber besprochen, м'ам ѧнцелесѫ кѫ неваста меа ѧн каѫса аста.
Besprechung, f., токміре, арвѫніре; комісіѕнаре; ѧнкънтъмънтѫ; конворбітѫръ, конферінцъ.
Besprengen, v., стропескѫ.
Bespringen, v., саре (артъсарїѫл éпа), гонеште (таѫрѫл вака).
Bespritzen, v., ѧмпрошкѫ (кѫ апъ); mit Koth —, ѧмплѫ кѫ нороїѫ; mit Blut —, ассънцерѫ.
Besprudeln, v., ѧмпрошкѫ (клокотіndѫ).
Bespucken, v., аскѫіпѫ, скѫіпѫ асѫпра...
Bespülen, v., спалъ, скалдъ; der

Digitized by Google

Fluß beſpült die Mauern der Stadt, рѣка спалъ мърїї четъцїй.

Beſpunden, v., ѧndonѣ (врата вѫїй).

Beſſer, a. mi ad., (komp. dela gut), маї вѫнѣ; маї вінѐ; dieſer Weg iſt —, калеа аста е маї вѫнъ; — machen, ѧndpeптѣ, addѫкѣ ла маї вѫнъ старе; — werden, devine маї вѫнѣ, се 'ndpéптъ; etwas —, маї вінішорѣ; mir geht es etwas —, ѧмї мерце маї вінішорѣ, мъ сімцѣ маї вінe; — hin, маї departe; — hinauf, маї сѫсѣ; beſſer hab' ich, als hätt' ich, че е атъпъ пѣ е мінчїнъ; маї вінe азї вѫнѣ оѣ, декът мъне вѫнѣ воѣ.

Beſſern, v., корperѣ; ѧмвѫпътъцескѣ; dperѣ; рефакѣ, репарѣ; es iſt alles gebeſſert, тот е репаратѣ; er iſt nicht zu —, ел е ѧнкорpецїверѣ, ел пѣ маї е de ѧndpeптатѣ; ſich —, мъ ѧndpeптѣ, мъ факѣ маї вѫнѣ (моралічеште); мъ 'псъпътошезѣ, devinѣ конвалештінте; es hat ſich noch nicht mit ihm gebeſſert, ел пѣ с'а ѧndpeптатѣ ѧнкъ.

Beſſerung, f., ſittliche, корpецїѫне, ѧмвѫпътъцїре; — der Wege, diресъръ; — eines Hauſes, репъръцїѫне; — eines Kranken, рекопвалештінцъ.

Beſſerungsfähig, a., корpецїверѣ.

Beſſerungshaus, n., інститѫтѣ de корpецїѫне, de ѧndpeптаре.

Beſtählen, v. Verſtählen.

Beſtallen, v., інсталезѣ, ашезѣ ѧn diperѣторїъ.

Beſtallung, f., інстъпъцїѫне; салаpїѣ.

Beſtallungsbrief, m., діплотъ, декретѣ (de ашезаре ѧнтр'о diperѣторїъ.

Beſtand, m., сѫвершпаре, dѫраре, консістінцъ, стървінцъ; рестѣ, ремъніцъ; старе; apendъ; das Wetter wird keinen — haben, тімпъл пѣ ва dѫра, цінеа; er war fleißig, allein es hatte keinen —, ера діліцінте, ѧнсъ ia: лінсітѣ стървінца; in — nehmen, apendezѣ; in — haben, цінѣ ѧn apendъ; in — geben, ѧnapendezѣ, daѣ in apendъ (o мошїѣ).

Beſtandbuch, n., (kom.) інвентаріѣ.

Beſtänder, Beſtändner, Beſtandmann, m., apendatoріѣ, цїїторіѣ ѧn apendъ, кіріашїѣ (локатаріѣ).

Beſtandgeld, n., вані de apendъ.

Beſtandgut, n., мошїѣ de ѧnapendatѣ; касъ de ѧнкіріатѣ.

Beſtandherr, m., дътъторіѣ ѧn apendъ.

Beſtändig, a., констъпте, статорнікѣ, dѫраверѣ; контінѣ, пекоптепітѣ, вечнікѣ; тотd'ауна, нѫкреа.

Beſtändigkeit, f., статорнічїъ, констанцъ, dѫраверітате, контінъцїѫне.

Beſtandjagd, f., вънъторітѣ ѧnapendatѣ.

Beſtandtheil, m., парте компънінте, конетітѫтївъ, есенціале; прінчіпїѣ.

Beſtandweſen, n., сѫстанцъ, есенцъ.

Beſtandzeit, f., тімпѣ кътѣ цінe ѧnapendътара.

Beſtangen, ſich, v. (форест.) се ѧnгróшъ (арворї ѧn пъдure), се ѧмпръжінъ.

Beſtärken, v., ѧнтърескѣ; einen in ſeiner Bosheit —, а ѧнтърі не чінева ѧn маліціа са.

Beſtärkung, f., ѧнтъріре.

Beſtätigen, v., ѧнтърескѣ, adeверескѣ; ein Geſetz —, санціонезѣ о лепе; den Frieden —, ратіфікѣ пачеа; (ла вънт.) а се ѧнкредінца деспре локъ унde с' афлъ вънатъл (вълпе, черѣ).

Beſtätigung, f., ѧнтъріре, adeверітъръ; санціѫне; ратіфікъцїѫне.

Beſtätigungsſchein, n., (вънт.) вънape de фér, деспре ал кърей локѣ унde с' афлъ сънтѣ ѧнкредінцаці вънъторіі.

Beſtatten, v., zur Erde —, ѧнмормънтезѣ; ѧnzestrezѣ; eine Tochter —, ѧnzestrezѣ о фіїъ.

Beſtattung, f., ѧнмормънтаре; ѧнгропъцїѫне.

Beſtauben, v., мъ ѧмпълверезѣ.

Beſtäuben, v., ѧмпълверезѣ.

Beſtauben, ſich, v., дъ ѧn паїъ; das Korn beſtaubet ſich, грѣул дъ ѧn паїъ.

Digitized by Google

Beste, a., (съперл. dela gut), чел maĭ вънъ, фòрте, прéвънъ; флòрéа; фрънтеа; bester Freund! скъмпе amiче! die — Mannschaft, фрънтеа солдацiлор; das — Mehl, флòреа фърiнеĭ; in seinen besten Jahren, ѧн флòреа вѫрстеĭ; im besten Schlafe, кънd е сомнъл maĭ дълче; der erste —, чел ѧнтъĭъ венiтъ; bei der ersten besten Gelegenheit, ла прiма окъсiъне потрiвiтъ; aufs —, zum besten, am besten, bestens, фòрте вiне, ѧн модъл чел maĭ бънъ.

Beste, n., вiнеле, фолосъл (чiнчесенца); das gemeine —, вiнеле комънъ, нъвлiкъ; zum Besten gereichen, ѧмĭ сервеште de вiне; du kommst am Besten dabei weg, цiе ѧцĭ вiне партеа чеа maĭ бънъ; ich befinde mich nicht zum Besten, еъ мъ сiмтъ кам ръъ; das — von Einem reden, лаъдъ пе чiнева; das Beste bei etwas thun, а фаче, а контрiбъi maĭ мълт...; sein Bestes thun, фаче кът се пòте maĭ вiне; einen zum Besten haben, iаъ ѧн рѫсъ, iаъ песте пiчiоръ пе чiнева; nicht viel zum Besten haben, сънт съракъ; eine Flasche Wein zum Besten geben, траттезъ, оспетезъ къ о флашъ de вiнъ; das — verdirbt oft das Gute, maĭ-вiнеле фаче maĭ мълт декът вiнеле.

Bestechbar, в. Bestechlich.

Bestechen, v., ѧмпънгъ; мiтъескъ, корънпъ; ънгъ; er läßt sich —, се коррънпе; er läßt sich nicht —, е ѧнкорънтiверъ.

Bestecher, m., коррънторъ, мiтъiторъ.

Bestechlich, a., коррънтiверъ.

Bestechlichkeit, f., коррънтiверiтате.

Bestechnaht, f., късътъръ петедъ.

Bestechung, f., коррънцiъне.

Besteck, n., токъ, кътiъ, тéкъ пентръ къцiте, iнстръмiнте шчл.

Bestecken, v., ѧмплънтъ, пънъ (легъме ѧн страте); ѧмпърезъ; Erbsen —, ѧмпърезъ (хъръческъ) мавъреа; das Haar mit Blumen —, орнъ пърул къ флорĭ; mit Mandeln —, гарнезъ, ѧмпънъ къ мiрдале (о тортъ).

Bestehen, v., стаъ, къстаъ (статъл); мъ компънъ din пърцĭ (трънъл); дърезъ; сънтъ валiдъ, ѧн пътере (лепеа); auf etwas —, стаъ пе чева, сънтъ статорнiкъ ѧн ...; auf seinem Kopfe —, се ѧнчервiче, се ѧндърътнiчеште; wohl oder übel —, gut oder schlecht —, мъ скапъ към потъ dinтр'ънъ пекаzъ; mit Schimpf und Schande —, есъ къ рѫшiне din чева; in einer Rede —, мъ ѧмпедекъ ѧн къвънтаре; auf seiner Forderung —, нъ слъвеште, нъ ласъ din претенцiънеа са; ѧнарендезъ, iаъ ѧн арендъ; ѧнкiрiезъ (ънъ локашiъ); einen Kampf —, съсцiнъ о лъптъ; ein Abenteuer —, трекъ прiнтр'о авънтъръ.

Bestehen, n., старе, къстаре; съвсiстiнцъ.

Bestehend, a. шi ad., консiстiнте; компъсъ din ...; съвсiстiнте.

Bestehlbar, a., фъраверъ; предаверъ.

Bestehlen, v., фъръ; пръдъ (чева).

Bestehlung, f., фъртъ; прадъ, пръдътъръ.

Bestehung, f., ѧнарендътъръ; ѧнкiрiетъръ.

Besteifen, в. Bestärken.

Besteigen, v., съiъ, мъ съiъ, ърkъ, мъ ърkъ; ein Pferd —, ѧнкалекъ; den Thron —, мъ ѧнтронезъ; einen Berg —, съiъ мънтеле; ein Schiff —, мъ ѧмваркъ.

Besteigung, f., съiтъръ.

Bestellen, v., пънъ пе .., аккоперiъ, ѧмплъ de ...; (ком.) коммiтъ, даъ комiсiъне; bestellte Waaren, мърфърĭ комiсiонате; ордiнъ (съ се факъ чева), bestellte Arbeit, лаворе ордiнатъ; einen wohin —, даъ ѧнтълнiре ...; einen zu sich —, а нiема пе чiнева ла сiне; einen zu etwas —, а пъне пе чiнева песте чева; etwas bei einem —, комiттъ чева ла чiнева; haben Sie etwas zu —? аĭ съ 'мĭ даĭ вреo комiсiъне? einen Wagen —, токмескъ о кърцъ;

Digitized by Google

Pferde —, токмескъ каіl; Stiefeln —, дaъ съ'мї факъ стівле; einen Acker —, арѣ огорѣ; einen Auftrag —, дмплінескъ о комісіне; einen Brief —, дмтмъпезѣ о епістолъ; einen Vormund —, денумескъ зпъ тзторѣ; einen zu einem Amte —, пзпъ пе пентіпе дп постѣ; falſche Zeugen —, скотъ мъртзрїї minчінòce; ſein Haus —, дмї пзпъ дп оръндзіалъ требіе кателї.

Beſteller, m., opdinъторїѕ; (дп ком.) комітінте.

Beſtellung, f., opdinъ; комісізне; дптъмпіре; — деѕ Feldes, арътзръ; — eines Amtes, дмплінірea зпзї постѣ; — eines Vormundes, денумідізнea зпзї тзторѣ; einen Brief zur — mitgeben, дaъ кзіва о епістолъ ка съ о дмтмъпезе дзпъ адресъ.

Beſtellzeit, f., тімпъ пропрїѣ de кзлтівать къмпзрї; тімпзрї лзкрзрї.

Beſtens, ad., фòрте вінe, дп модзрї чел маї взпъ.

Beſteppen, v., косъ кз гъзреле, тівескъ (бродескъ).

Beſternen, v., дпстелезъ, дпсемпъ кз стеа.

Beſteuern, v., дмпзпъ дажде.

Beſtgut, n., чел маї взпъ тзтзпъ ємперікапъ дя єрзпде.

Beſthaupt, s. Baulebung.

Beſtialiſch, a., вестіалъ, брзталъ.

Beſtialität, f., вестіалітате.

Beſticken, v., косъ кз фълтрей; тівескъ.

Beſtie, f., вестіъ.

Beſtieben, v., дмпзлверъ.

Beſtiebeln, v., дпотівлезъ.

Beſtielen, v., пзпъ кóдъ, тълперъ.

Beſtimmbar, a. ші ad., детерміпаверъ.

Beſtimmen, v., детерміпъ, денермзрѣ, decemnъ, (хотъръскъ); деѕінъ; деѕірѣ; decrinъ, съмтъ menirѣ; Zeit und Ort —, детерміпъ, деѕірѣ тімпъ ші локъ; ein Wort —, деѕінъ о ворвъ, дї цертзрескъ сенсзл; es iſt mir nicht beſtimmt, пъ е decrinatъ, пъ е menirѣ пентрz mine; ſich —, тъ детерміпъ, тъ decrinъ.

Beſtimmt, a. ші ad., детерминатъ, decemnatъ; деѕінітъ, пречісъ, респікатъ, деѕінтъ; секзрѣ; decrinatъ, menitъ; beſtimmte Antwort, респзпсъ пречісъ, категорікъ.

Beſtimmtheit, f., пречізіне.

Beſtimmung, f., детерміпъцізне; деѕінцізне, деѕінідізне; decrinъцізне, menipe; сòрте, зрсітъ, decrinъ; — деѕ Preiſes, деѕінідізнea преццзрї; — eines Begriffs, деѕінідізнea зпзї ідеї; das iſt unſere —, acта е сòртea нóстрz.

Beſtimmungsgrund, m., мотівъ.

Beſtimmungswort, n., (гр.) партікъ.

Beſtmöglich, Beſtmöglichſt, ad., кътъ се пóте маї вінe.

Beſtocken ſich, v., дъ дп трзпкіѕ, — дп паіѕ, — дп кочанъ (планта); се дптрзпке, се дмпъіеште.

Beſtoßen, v., дескорцъ; пілезъ din гросъ, дестрошезъ.

Beſtoßhobel, m., рзndea, пілъ de дестрошатъ.

Beſtrafen, v., педепсескъ; mit Worten —, дожепескъ, дпфрзптъ; mit Lügen —, деминцъ, скотъ de minчізнъ (пе чінева); дї дaъ деминцітъптъ.

Beſtrafer, m., педепсіторїѕ.

Beſtrafung, f., педéпсъ; — der Lügen, деминцітъптъ.

Beſtrahlen, v., дпразеезъ, ілзмінъ кз разе, арзпкъ разе асзпра ...

Beſtrahlung, f., дпразецізне.

Beſtreben, ſich, тъ сфорцъ, тъ сілескъ, тъ сіргзескъ, тъ трздескъ din пзтерї; ſich nach etwas —, а аспіра, а дорі, а се вате дзпъ чева.

Beſtreben, n., Beſtrebung, f., } сфорцъ, сіргзінцъ, трздъ.

Beſtreichen, v., зпгъ, фрекъ; mit Lehm —, тзрзіъ кз лътъ; — artingъ, ажзапгъ (кз тзпза); dieſe Anhöhe beſtreicht die Stadt, din аств алціме се пóте вате четатea кз артілеріа.

Beſtreichung, f., зпсътзрѣ, фрекътзрѣ; — mit Lehm, тзрзітзрѣ.

Digitized by Google

Bestreitbar, a. ші ad., комвътіверѫ, аттакаверѫ (контеставерѫ), контръверсаверѫ, de комвътѫтѫ.

Bestreiten, v., ѧмпѫмnezѫ, комватѫ, аттакѫ; den Feind —, комватѫ пе inimikѫ; einen Satz, eine Meinung —, dicпѫтѫ, батѫ о тезъ, о опініѫне; ich will es nicht —, nѫ негѫ, nѫ контръzikѫ; seine Förderung wird —, претенцiѫnea лѫї се контестъ, се траце ла ѧndoiéлъ; den Aufwand —, контрівѫїѫ ла спесе, портѫ спеселе, келтѫеліле; alle Arbeiten —, съптѫ ажѫнсѫ пентрѫ тòте лѫкрѫріле, почѫ але фаче сінгѫрѫ.

Bestreiter, m., ѧмпѫмпъторїѫ, комвътъторїѫ; контръверсъторїѫ, (контестъторїѫ.)

Bestreitung, f., комватере, ѧмпѫмпъцiѫne; — der Unkosten, пѫртаре de спесе.

Bestreuen, v., респъndескѫ асѫпра ..; mit Sand —, ѧnapinezѫ, ѧмпѫлверѫ; mit Salz —, пресърѫ; mit Mehl —, ѧnфъріnѫ; mit Zucker —, ѧnzaxapezѫ; mit Pfeffer —, ѧмпіпереzѫ; mit Asche —, ѧnчепѫшеzѫ.

Bestreuung, f., респъndipe; пресерътѫръ; в. Bestreuen.

Bestricken, v., легѫ кѫ фѫнії (пе ѫnѫ фѫрѫ); ѧnфъшорѫ кѫ ѧмплетітѫръ; ѧnлъцеzѫ, прindѫ ѧn лацѫ; ѧnрецееzѫ, прindѫ ѧn рецеа.

Beströmen, v., ѧnѫndъ, спалъ (торентеле чева).

Bestücken, v., ѧnapmezѫ кѫ тѫnѫрї (о наїъ.)

Bestürmen, v., ассалтѫ (о четате), daѫ ассалтѫ; сѫпърѫ; Einen mit Bitten —, гръмъdескѫ кѫ рѫгъчіѫnї пе ...; mit Fragen —, сѫпърѫ кѫ ѧnтревъчіѫnї; von Leidenschaften bestürmt werden, а фі аціtатѫ, тѫрбѫратѫ de патіme.

Bestürmung, f., ассалтѫ; сѫпъръцiѫnї.

Bestürzen, v., акконерїѫ; мъ спърїѫ, мъ ѧnспъїмъnтѫ, мъ тѫрбѫрѫ, мъ ѫїмескѫ; ръмъnѫ ѧnкремеnітѫ.

Bestürzt, a. ші ad., спъріатѫ, спъїмъnтатѫ, тѫрбѫратѫ, ѫїмітѫ, сѫпрінсѫ, ѧnкремеnітѫ.

Bestürzung, f., ѧnспъїмъnтътѫръ; ѧnкремеnітѫръ; in — gerathen, мъ кѫпрindѫ de спъїмъnтътѫръ.

Besuch, m., вісітъ; ѧмблетѫ, мерсѫ (ла търгѫрї); оспецї; einen — abstatten, факѫ о вісітъ; Einem einen — erwiedern, ѧnторкѫ вісіта; einen — ablehnen, рефѫzѫ, nѫ пріімескѫ вісіта.

Besuchen, v., вісітеzѫ, черчетеzѫ, каѫтѫ, мергѫ съ въdѫ (пе чінева, саѫ чева); ѧмблѫ; er besucht die Schule, ѧмблъ ла шкòлъ.

Besuchkarte, f., вілетѫ de вісітъ.

Besuchung, f., вісітъцiѫne, черчетътѫръ.

Besudeln, v., ѧnтінѫ, мънжескѫ; спѫркѫ.

Betäfeln, в. Täfeln.

Betagen, v., терminѫ, пѫnѫ терminѫ (сороческѫ); се 'мплінеште терminѫл.

Betagt, a. ші ad., ѧnzілітѫ, вътрънѫ; ѧмплінітѫ, трекѫтѫ (терminѫ), betagte Schuld, Zinsen, дъторіъ, інтересе ал кърор терminѫ de плътітѫ а трекѫтѫ.

Betakeln, v., (мар.) ѧnфѫniezѫ, провъdѫ кѫ фѫнії (о наіъ).

Betalgen, v., ѫnгѫ кѫ сеѫ.

Betasten, v., пінъїѫ.

Betäuben, v., ассѫрzескѫ; аморцескѫ; амецескѫ.

Betäubung, f., ассѫрzіре, амморцiре; амецітѫръ.

Betaxen, v., ѧмпѫnѫ тапсъ, дърї.

Betbruder, m., іпокрітѫ, фарісеѫ, фъцарїѫ.

Bete, f., сфеклъ.

Bête, f., (zi Bet), ветъ, ѫn фелѫ de жокѫ ѧn кърцї; — machen, — werden, перdѫ сѫма депѫсъ ѧn жокѫ.

Beten, v., орѫ, рогѫ (пе Dzeѫ), факѫ рѫгъчїѫне, мъ 'nкінѫ; ein Vaterunser —, zікѫ ѫnѫ Татъл пострѫ; Noth lehrt —, кънd съптем ѧn перікѫл пе addѫчем аміnте de Dzeѫ.

Digitized by Google

Beter, m., оръторїѫ, рогъторїѫ, ѧпкіпъторїѫ.

Betfahre, f., кърътѫръ de клакъ (вечінѫ ла вечінѫ).

Betfahrt, f., пелерінацїѫ, мерсѫ спре ѧпкіпъчїѫне ла ѫпѫ локѫ еф. (хаdцалікѫ, тѫрч.).

Betglocke, f., кампанелъ сѫпътòре de рогъчїѫне, (Ангелѫс; Аве-Маріа).

Bethätigen, актівезѫ, dовedескѫ кѫ акте, кѫ фапте; еффъптѫескѫ.

Bethauen, v., ѧпроърезѫ.

Bethaus, n., оръторїѫ, рогъторїѫ, касъ de рогъчїѫне; (пентрѫ) бісерікъ.

Bethaut, a., ѧпроъратѫ.

Betheiligen, v., ѧмпъртъшескѫ, факѫ съ іа парте; мъ ѧмпъртъшескѫ, іаѫ парте, партечіпѫ.

Betheiligte, m., пърташѫ; парте інтересатъ; партечіпъпте.

Betheiligung, f., ѧмпъртъшіре, ѧмпъртъшітѫръ, партечіпъцїѫне.

Betheeren, v., ѧпкътръпезѫ, ѫпгѫ, мѫрѫїѫ кѫ катранѫ.

Betheuern, v., ассекѫрезѫ, ѧпкреdінцезѫ, ашеескѫ кѫ zeѫ! пе леце! пе онóре! протестѫ.

Betheuerung, f., ассекѫръмъптѫ, ѧпкреdінцаре, аdеверъцїѫне кѫ zeѫ! шчл.; протестъцїѫне.

Bethören, v., ѧпнебѫнескѫ, скотѫ din мінцї, амъцескѫ, спърїѫ (історісіndѫ къ ѧмблъ стафії, шчл.).

Bethörend, a., ѧпнебѫніторѫ, амъцїторѫ.

Bethörung, f., ѧпнебѫніре; ѧпорвітѫръ; амъцїтѫръ.

Bethulich, a. ші ad., ажжѫтарецѫ; комоdѫ.

Bethun, sich, v., се какъ сѫв сіне, се кѫфѫреште, се спѫркъ кѫ стеркѫл съѫ; м'ажжѫторѫ; мъ факѫ комоdѫ; sich nicht — können, пѫ мъ потѫ ажжѫтора; мъ стрімторезѫ.

Betiteln, v., ѧптітѫлѫ, даѫ тітлѫ; каліфікѫ; wie soll ich ihn —? кѫм съ'л ѧптітѫлѫ?

Betitelung, f., ѧптітѫлътѫръ, ѧптітѫлъцїѫне, ѧптітѫлъмъптѫ; каліфікъцїѫне.

Betkammer, f., оръторїѫ, рогъторїѫ; касъ de рѫгъчїѫне (ѧп локѫ de бісерікъ).

Betölpen, v., амъцескѫ.

Betonen, v., аччентѫїѫ, (оксіезѫ) ѧптонѫ, лѫпцескѫ тонѫл; eine scharf betonte Silbe, сілабъ акчентѫатъ.

Betonung, f., акчентѫъцїѫне, ѧптонъмъптѫ.

Betonie, f., бетонікъ (плантъ).

Betracht, m., консіdеръцїѫне, (в. Betrachtung); in —, din прівінцъ.., din респеттѫ..; авъndѫ ѧп консіdеръцїѫне..; лѫъndѫ ѧп вedере..; in gewissem —, ѧп атаре респеттѫ; in — seines Alters, лѫъndѫ ѧп вedере вѫрста са; das kommt nicht in —, аста пѫ се іа ѧп бъгаре de сéмъ.

Betrachten, v., mit den Augen —, аффігѫ, пътрѫndѫ (кѫ окії); mit Augen und Verstand —, есаminѫ, черкѫ, консіdерѫ, оссервѫ; mit Verstand allein —, меdітѫ; іаѫ, цінѫ (de чева); einen als Spitzbuben —, іаѫ, цінѫ пе чінева de омѫ de німіка.

Betrachtend, a., контемплъndѫ, контемплатівѫ.

Betrachtenswürdig, a., demnѫ de консіdератѫ.

Betrachter, m., контемплъторїѫ, консіdеръторїѫ.

Beträchtlich, a. ші ad., консіdераверѫ, імпортантѫ; de імпортанцъ, de консекѫенцъ.

Beträchtlichkeit, f., імпортанцъ, ѧпсемпътате.

Betrachtung, f., аффігъмъптѫ, окітѫръ аффігътòре; есаменѫ, черкаре, консіdеръцїѫне, оссервъцїѫне; меdітъцїѫне; in — ziehen, іаѫ аminте; іаѫ ѧп консіdеръцїѫне, ѧп бъгаре de сéмъ; in tiefe Betrachtungen versunken sein, съптѫ аффѫndатѫ ѧп меdітъцїѫнї.

Betrachtungswissenschaft, f., штіінцъ спекѫлатівъ.

Betracht, m., сѫмъ тоталъ; der —

Digitized by Google

der Ausgabe übersteigt, сѫма тоталъ а спеселор трече престе а венітѫлѫї.

Betragen, v., фаче..., таіе..., се сѫіе..., се pidікъ... (сѫма); die Unkosten können hundert Thaler —, спеселе потѫ съ таіъ о сѫтъ de талерї; sich —, мъ портѫ; er hat sich als Mann von Ehre —, с'а портатѫ ка ѫнѫ омѫ de онòре.

Betragen, n., портаре, кондѫітъ; er hat kein —, п'аре портаре; er hat ein unausstehliches —, аре о кондѫітъ несѫферіверъ.

Betrauern, v., плънгѫ пе ѫнѫ мортѫ; долескѫ, портѫ доліѫ (жале).

Betrauernswürdig, a., доліверѫ, demnѫ de долітѫ, demnѫ de лъкріме.

Beträufeln, Beträufen, v., аппікѫрѫ, ѫнѫmedѫ чева фъкъndѫ съ кадъ кѫ пікътѫра; einen Braten mit Speck —, аппікѫрѫ кѫ лардъ фріптѫра.

Betraut, a. ші ad., кредінціосѫ, конфідінте.

Betraute, m., кредінціатѫл, кредінціарѫл (кърѫїва).

Betreff, m., in —, ѫн прівінца...; ѫн респеттѫл...; ѫн кътѫ..., че с'аттінце.

Betreffen, v., сѫпріndѫ, даѫ песте...; се ѫнтъмплъ; ажжѫнце; прівеште; е ворбъ de..., е ѫнтребъцїѫне de...; девінѫ ѫїмітѫ, конфѫсѫ; man hat den Dieb auf der That betroffen, аѫ датѫ песте фѫрѫ фѫръndѫ, аѫ сѫпріncѫ пе фѫрѫ кѫ лѫкрѫ фѫратѫ ѫн мънъ; mich hat das Unglück betroffen, мі с'а ѫнтъмплатѫ непорочіреа; hat Sie ein Unglück betroffen? те а ажѫнсѫ о непорочіре? was mich betrifft, ѫнкътѫ прівеште ла mine; es betrifft Ehre und Leben, ворва е de віацъ ші онòре; er war ganz betroffen, ел девені de тотѫ конфѫсѫ.

Betreffend, a. ші ad., кончерніnте, прівіторїѫ; ѫнкътѫ пентрѫ mine; mich —, че се ціне de mine, кътѫ прівеште ла mine.

Betreiben, v., паскѫ, мънѫ ла пъшѫне, ла пъскътѫръ (вітеле); дѫкѫ, портѫ, маніпѫлезѫ, адміністрѫ (оффічіѫ); факѫ кѫ съргѫінцъ (о трéвъ); мішкѫ, zорескѫ (чева).

Betreten, v., калкѫ, пѫнѫ пічїорѫл пе...; інтрѫ; ватѫ; сѫпріndѫ; мъ тѫрвѫрѫ; ich werde seine Schwelle nie wieder —, ѫнвечї нѫ і воїѫ маї кълка прагѫл; das Zimmer —, інтрѫ ѫн касъ; die Kanzel —, мъ сѫїѫ ѫн амвонѫ; einen Weg —, плекѫ пе о кале; Jemandes Fußstapfen —, імітѫ пе чінева, ѫрмеzѫ кѫїва; einen über etwas —, сѫпріndѫ пе чінева; worüber — sein, мъ тѫрвѫрѫ de чева.

Betreten, part. ші a., бътѫтѫ, ѫмвлатѫ, deскісѫ (дрѫмѫ); сѫпріncѫ, ѫїмітѫ, спъріатѫ, тѫрвѫратѫ.

Betretenheit, f., сѫпрісъ; тѫрвѫръцїѫне; ѫїмітѫръ, конфѫсіѫне.

Betretung, f., інтрътѫръ; (в. Betretenheit).

Betretungsfall, m., касѫ de сѫпрісъ; im Betretungsfalle..., ла касѫ съ dea песте тіне...

Betrieb, m., мънътѫръ, пъстѫръ, пъскѫтѫ (de віте); ѫndemnѫ, ѫнчітъмънтѫ; zорітѫръ; портареа (ѫнеї тревї); — eines Bergwerkes, сплоътъцїѫне; auf — seines Bruders, din ѫndemnѫл фрате-съѫ.

Betriebsam, a. ші ad., фаптівѫ, аптівѫ, лаборіосѫ, діліцінте, індѫстріосѫ, съргѫінціосѫ.

Betriebsamkeit, f., фаптівітате, аптівітате, індѫстріетате, съргѫінцъ.

Betriebscapital, n., фондѫл черкѫлънте ѫн вреo ѫнтрепріndере óрекаре.

Betrigen, в. Betrügen.

Betrinken, v., ѫмвътѫ; sich —, мъ 'мвътѫ.

Betroffen, v., сѫпріncѫ, тѫрвѫратѫ, ѫїмітѫ, конфѫсѫ.

Betroffenheit, f., в. Betretenheit.

Betröpfeln, в. Beträufeln.

Betrüben, v., тѫрвѫрѫ (апа); ѫнтрістѫ, аттрістѫ, контрістѫ; сѫпърѫ, пъкъжескѫ; diese Nachricht hat ihn sehr betrübt, ачéстъ поѫ-

Digitized by Google

тате л'а ѫнтрістатѫ форте; sich —, тъ ѫнтрістѫ, тъ аттрістѫ, тъ сѫпърѫ; kadѫ ѫн мелапколіъ.
Betrübniß, f., ѫнтрістъцiѕне, аттрістъцiѕне, трістрéцъ; сѫпъраре, сѫпъръмънтѫ, пекаzѫ; амъръцiѕне.
Betrübt, a. ші ad., тѫрвѫратѫ; ѫнтрістатѫ, аттрістатѫ, трістѫ; амъръtѫ; сѫпъратѫ, пъкъжітѫ; betrübte Nachrichten, штірї трісте; es ist —, daß ..., е трістѫ лѫкрѫ, къ ...
Betrug, m., ѫншълъцiѕне, амъцiре; віклепіъ; — der Sinne, іллѫсiѕне; — in Schlüssen, софістеріъ, софістъ; mit — umgehen, ѫмблѫ кѫ ѫншълъторії; ѫмпостѫръ.
Betrügen, v., ѫншълѫ; амъцескѫ; віклепескѫ; sich —, тъ ѫншълѫ, тъ амъцескѫ; факѫ ероре; in seinen Hoffnungen betrogen werden, тъ ѫншълѫ ѫн сперанцъ'мї.
Betrüger, m., ѫншълъторїѕ, амъцiторїѕ; ѫмпосторїѕ; фарісеѫ (ѫн челе сфінте).
Betrügerei, f., ѫншълътѫръ, амъцiтѫръ; ѫмпостѫръ; фарісеіъ.
Betrügerin, f., ѫншълъторéсъ.
Betrügerisch, } a. ші ad., ѫншълъ-
Betrüglich, } торѫ, ѫншълъчїосѫ, амъцiторѫ, амъцiчїосѫ; dешертѫ, іллѫсорїѕ.
Betrüglichkeit, f., іллѫсiѕне, дешертъцiѕне, аппъріnцъ ѫншълъчіóсъ.
Betrunken, part. ші ad., бъѕтѫ, ѫмбътатѫ.
Betsaal, m., салъ de рогъцїѕне, de ѫнкіnатѫ; оръторїѕ.
Betschwester, f., фарісеъ, іпокрітъ, біготъ.
Betstube, f., къмаръ de рогъцїѕне.
Betstuhl, m., скаѕнѫ de рогъцїѕне (ѕн фелѫ de іконостасѫ).
Betstunde, f., òръ de рѫгъцїѕне.
Bett, n., патѫ; стратѫ (легѫмї); кѫлкѫшѫ (ла въпът.); — einer Kelter, фѫndѫ de теаскѫ; das — machen, факѫ, аштернѫ патѫл; das — aufschlagen, dіpегѫ патѫл; zu Bette gehen, sich zu Bette legen, тъ кѫлкѫ, тъ пѫнѫ ѫн патѫ; das — hüten, тъ афлѫ ѫн бетецéлъ, zакѫ ѫн патѫ; auf dem Bette der Ehre sterben, морїѕ омѫ de омеnіъ, морїѕ ѫн ресбелѫ, ѫнтр'о дерегъторіъ онораберъ.
Bettag, m., zi de рогъцїѕне.
Bettbank, f., патѫ de форма банчеї.
Bettbehang, m., кортінъ, перdea de патѫ.
Bettboden, m., фондѫл, подѫл (скъndѫріле) патѫлѫї.
Bettbretter, pl., скъndѫріле de патѫ.
Bettdecke, f., коперемънтѫ de патѫ; плапомъ.
Bettel, m., калічітѫ; багателъ; лѫкрѫ de німіка, de пѫцінѫ прецѫ; місеръчіъ; das ist der ganze —, аста е тотѫ; das ist lauter —, аста е місеръчіъ лѫчіъ.
Bettelarm, a., съракѫ, місеракѫ, ліпітѫ, калікѫ.
Bettelbrief, m., карте de къпътатѫ; скрісòре, петіцiѕне de чершітѫ.
Bettelbrot, n., пъне de къпътатѫ, пъне de чершітѫ; пънеа съракѫлѫї; er muß das — essen, тръіеште din къпътатѫ.
Bettelbruder, ш., фрате, кълѫгърѫ чершіторѫ.
Bettelbube, m., копілѫ чершіторїѕ.
Betteldirne, f., фатъ чершітóре.
Bettelei, f., чершіторіъ; калічітѫръ; sich auf die — legen, се дъ ла чершіторіъ.
Bettelfrau, f., чершіторéсъ.
Bettelgeld, n., банї de чершітѫ, de помапъ; багателъ.
Bettelgesindel, n., чершіторіме, калічіме.
Bettelhaft, a. ші ad., съракѫ, місеракѫ; съръкосѫ; калікосѫ.
Bettelherberge, f., адъпостѫ, оспътъріъ de чершіторї, de калічї.
Bettelkleid, n., вестмънтѫ чершіторескѫ.
Bettelleute, pl., чершіторї; калічї.
Bettellumpen, pl., трепце.
Bettelmann, m., чершіторїѕ.
Bettelmönch, m., монакѫ чершіторїѕ.
Bettelmünze, f., денарїѕ пентрѫ чершіторї, банї мънѫнцї; мънѫнцішѫ.
Betteln, v., чершескѫ, черѫ помапъ,

Digitized by Google

елемосінъ; тъ батȣ таре дȣпъ чева; auf den Brand — gehen, черȣ пентрȣ аршї; um ein Amt —, ътвлȣ таре дȣпъ ȣнȣ постȣ; — gehen, мергȣ дȣпъ къпътатȣ.

Bettelorden, m., ordinȣл, чéта кълȣгърілорȣ чершіторї.

Bettelsack, m., десакъ de чершіторїȣ; ташкъ, траістъ de калікȣ.

Bettelspiel, n., жокȣ-пе-мікȣ (карт.)

Bettelstaat, m., гътéлъ, орнъмънтȣ калікосȣ.

Bettelstab, m., бастонȣл чершіторїȣлȣї; бъцȣл калічіеї; einen an den — bringen, addȣкȣ ла сапъ de лемнȣ пе чінева, ѧл съръческȣ; an den — gerathen, am ажжȣнсȣ ла десакъ.

Bettelstolz, m., мъndріъ прòстъ; трȣфіъ de калікȣ.

Betteltanz, m., данцȣл калічілорȣ (чéртъ бътаіе).

Bettelvogt, m., свірȣ, віръȣ, (birro, італ.) прівегіторїȣ песте чершіторї.

Bettelvolk, n., місеръчіме, чершіторіме, калічіме, каналіъ.

Betten, v., аштернȣ, факȣ патȣ; wie man sich bettet, so schläft man, кȣм ѧшї аштерне, аша ва dormi, кȣм сéмънъ аша ва сечера; sich von einander —, dormȣ ѧн патȣрї сепарате; sich zusammen —, се кȣлкъ ѧмпреȣнъ; sich gut oder schlecht —, мъ пȣнȣ ѧн старе бȣнъ сéȣ реа.

Bettflasche, f., ѧнкълzіторїȣ de патȣ, (васȣ, ѧн каре се пȣне апъ фервінте спре а ѧнкълzі патȣл).

Bettfrau, f., аштернъторéсъ de патȣ (ла кȣрцї).

Bettgenoß, m., kondormіторїȣ, соцȣ de патȣ; камерадȣ.

Bettgenossin, f., kondormітòре, сòцъ de патȣ.

Bettgeräth, n., аштернȣтȣ.

Bettgestell, n., лемнъріа de патȣ, патȣ (лемнȣ).

Bettgurt, m., чінгъ de патȣ.

Betthimmel, m., черȣ de патȣ, кортȣ, павілонȣ de патȣ.

Bettkammer, f., къмаръ de dormітȣ, къмаръ de патȣрї.

Bettkissen, n., перінъ de патȣ.

Bettlägerig, a., бетегосȣ, zъкъторȣ ѧн патȣ.

Bettlacken, в. Betttuch.

Bettler, m., чершіторїȣ, калікȣ, місеракȣ.

Bettlerin, f., чершіторéсъ, калікъ, місеракъ.

Bettlergesindel, n., тȣрмъ de калічї, в. Bettelvolk.

Bettmeister, m., прівегіторїȣ de патȣрї (ла кȣрцї).

Bettpisser, m., пішъторїȣ ѧн патȣ.

Bettpisserin, f., пішеторéсъ ѧн патȣ.

Bettpfanne, f., патȣ-ѧнкълzіторїȣ, ȣн інстрȣмънтȣ de фелȣл тігъіеї ѧнгърȣітȣ.

Bettsack, m., сакȣ кȣ паіе, mindірȣ de паіе.

Bettsäule, f., колòна патȣлȣї.

Bettscheicher, m., къкъчїосȣ ѧн патȣ.

Bettschirm, m., скȣтȣ de патȣ, параванȣ.

Bettseicher, m., в. Bettpisser.

Bettstange, f., стінгіъ de патȣ.

Bettstelle, f., патȣ (лемнȣ), в. Bettgestell.

Bettstollen, m., печїорȣ de патȣ.

Bettstroh, n., паіе de патȣ.

Betttisch, m., патȣ масъфортȣ.

Betttuch, n., аккоремънтȣ, копертъ de патȣ; лінчеолȣ.

Bettüberzug, m., ѧмбръкъмънтȣ de патȣ, фацъ de перінъ, de салтеа, токȣ.

Bettung, f., аштернътȣръ; (ѧн фортіфікъц.) постъмънтȣ de тȣнȣрї; баттеріъ.

Bettvorgang, m., кортінъ, перdea de патȣ.

Bettwanze, f., пъdȣкȣ de патȣ, (стелніцъ, плошніцъ).

Bettwärmer, m., патȣ-ѧнкълzіторїȣ; в. Bettpfanne ші Bettflasche.

Bettzeug, n., аштернȣтȣ, аппертінінце de патȣ, (салтеа, перінї, лінчеолȣ).

Bettziehe, f., в. Bettüberzug.

Betünchen, v., ѧналвескȣ, върȣіескȣ, споіескȣ.

Digitized by Google

Betwoche, Bittwoche, f., септъмънъ de рогъчїѕнї; рогате; 6-а септъмънъ дѕпъ паштї.

Betze, f., къцеа; флеòрцъ, кѕрвъ.

Betzimmer, n., оръторїѕ, рогъторїѕ.

Beuchbütte, f., бѕтінъ de лешїъ.

Beuche, f., лешїъ; Wäsche in die — legen, пѕнѕ рѕфеле негре ѧн лешїъ.

Beuchen, v., лешїїѕ, факѕ лешїъ; Wäsche —, спълѕ кѕ лешїъ пънzетѕріле.

Beuge, f., плекътѕръ, ѧнкѕрвътѕръ, ѧнковоїетѕръ.

Beugefall, m., (грам.) касѕ.

Beugemuskel, m., (анат.) мѕскїѕ флессорїѕ, плекъторїѕ.

Beugen, v., плекѕ, ѧнклінѕ, ѧнкѕрвеzѕ, ѧнковоїѕ, ѧndоескѕ, стрѫмбеzѕ; мъ стерескѕ, мъ ѕмілескѕ, мъ 'нкінѕ; die Knie —, плекѕ цепѕнкіѕл; das Recht —, калкѕ дрептатеа; einem den Nacken —, фрънгѕ корнѕл трѕфіеї кѕїва; sich unter das Joch —, мъ сѕнпѕнѕ, мъ даѕ склавѕ.

Beugsam, в. Biegsam.

Beugung, f., плекъцїѕне, ѧнкінъцїѕне, плекътѕръ, флесіѕне; ѧndоітѕръ.

Beule, f., кокòшъ; ѧмфлътѕръ, ешітѕръ, бѕвъ, бѕвоїѕ; venerische —, бѕвòїе венеріче.

Beulig, a., кокошатѕ; бѕвосѕ.

Beunruhigen, v., тѕрбѕрѕ, нелініштескѕ; алармеzѕ, аціtѕ; сѕпърѕ; секърезѕ.

Beunruhigung, f., тѕрбѕрътѕръ, нелініштіре, алармъмънтѕ, аціtъцїѕне; секътѕръ.

Beurbaren, v., десцелінѕ, кѕръцѕ ші факѕ араверѕ (ѕнѕ локѕ òрекаре спіносѕ, мъръчіносѕ).

Beurkunden, v., докѕментеzѕ, адеверѕ, доведескѕ кѕ докѕмінте; ein Aktenstück —, аѕтентікѕ ѕнѕ актѕ.

Beurlauben, v., концедіѕ, лічепчіеzѕ, ласѕ акасъ (пе ѕнѕ солдатѕ); sich —, ѧмї їаѕ воіе, ѧмї їаѕ zіѕа бѕнъ, їаѕ концедіѕ; es ist spät, ich muß mich —, е търzіѕ, тревѕе съ мъ дѕкѕ.

Beurlaubte, m., солдатѕ концедіатѕ, лъсатѕ акасъ.

Beurlaubung, f., концедіѕ, лічінцъ, воіе de а мерце акасъ.

Beurtheilen, v., жѕдікѕ, факѕ жѕдікатъ; крітікѕ, чепсѕрѕ (о карте); Andere nach sich —, а жѕдіка пе алцїї дѕпъ сіне.

Beurtheiler, m., жѕдікъторїѕ; крітікѕ, чепсорїѕ; стімъторїѕ, прецѕіторїѕ.

Beurtheilung, f., жѕдікатъ; ресопъмънтѕ; крітікъ, чепсѕръ.

Beurtheilungskraft, f., факѕлтате de а жѕдіка; мінте съпътóсъ; реzонѕ.

Beute, f., прадъ; (пъперї) коватъ; кошніцъ de алвіне, (ѕлеїѕ, ла рот. мѕнт.; штїѕвеїѕ ла рот. молд.); auf — ausgehen, есѕ ла прѕдатѕ; zur Beute werden, девінѕ прадъ, ажжѕнгѕ de прадъ.

Beutel, m., ташкъ, пѕнгъ, посѕнарѕ, съкѕлецѕ; маїѕ (de бътѕтѕ інѕ); сітъ de мóръ; den — ziehen, дескідѕ пѕнга; den — spicken, ѧмплѕ пѕнга, мъ 'нвогъцескѕ; sich nach seinem — richten, а се ѧнтінде пе кътѕ ѧл ажжѕнце плапома, а 'шї мъсѕра спеселе дѕпъ венітѕ; er hat die Schwindsucht im —, пѕнга е гóлъ; aus einem — zehren, а келтѕі de комѕнѕ, а фі пе о пѕнгъ; den — fegen, а дешерта пѕнга; es geht über meinen — her, аста мерце пе ревашѕл меѕ, пе контѕл меѕ.

Beutelchen, n., пѕнгѕліцъ, тешкѕліцъ.

Beutelfaß, n., (мар.) вѕрїѕ пѕнгатѕ.

Beutelfaul, a. ші ad., сгърчітѕ, стрѫпосѕ ла пѕнгъ.

Beutelförmig, a., ѧн формъ de пѕнгъ.

Beutelgarn, n., (песк.) рецеа кѕ съкѕлецѕ.

Beutelgeld, n., (мор.) сітърітѕ, ваніі че се плътескѕ пентрѕ сіта de мòръ; пентрѕ чернѕтѕ.

Beutelherr, m., в. Säckelmeister.

Beutelich, a., пѕнгарїѕ, фъкъторїѕ de пѕнцї.

Beutelkammer, f., черпъторїѕ, врѕ-

Digitized by Google

тріъ, adekъ кътаръ unde се черпе фъіна.

Beutelkaſten, m., сітъ de мòръ.

Beutellehen, n., феудѣ простѣ че се акъіта кѣ унѣ denapіѣ.

Beutelmeiſe, f., піціroіѣ de Літъania.

Beuteln, v., черпѣ (фъріпъ); ватѣ, (меліцѣ кънепъ, inѣ); ſich —, тъ пънгъескѣ.

Beutelnetz, n, Beutelgarn.

Beutelperrücke, f., перъкъ кѣ ташкъ.

Beutelratze, f., dideлфѣ, клоцанѣ кѣ ташкъ.

Beutelſchloß, n., ликвіетòрѣ de пънгъ.

Beutelſchneider, m., тъіетоpіѣ de пънці, пънгачіѣ, фърѣ іскъсітѣ.

Beutelſchneiderei, f., пънгъріть, пънгъчітъръ, фърътъръ тъіестрòсъ.

Beutelſteb, n., сітъ dèсъ.

Beutelſtolz, a. ші ad., тъndрѣ пе пънга са.

Beutelthier, n., animal кѣ пънгъ.

Beuteltuch, n., пънзъ de пъръ пентрѣ сіть.

Beuten, v., прадѣ, факѣ прадъ.

Beutenhonig, m., мере сілватікъ.

Beutler, m., пънгаріѣ, тешкаріѣ, фъкъторіѣ de пънці, de ташче.

Beutner, m., вегіторіѣ de алвіне, (стъпаріѣ, пріоънаріѣ).

Bevölkern, v., лтнюпълѣ, лтпопорѣ; ſich —, се 'тпопòръ.

Bevölkerung, f., лтпополъціѣне, лтпопоръціѣне.

Bevollmächtigen, v., лтпътерескѣ, аъторіcезѣ; даѣ плінъ пътере.

Bevollmächtiger, m., лтпътеріторіѣ, коміціпте.

Bevollmächtigte, m., лтпътерітѣ, mandатаріѣ; плепіпотиціаріѣ, прокъръторіѣ; — Geſandte, амбасадорѣ, солѣ плепіпотінте.

Bevollmächtigung, f., лтпътерітъръ, аъторісъціѣне, плепіпотіпцъ.

Bevor, conj., лпаінте de.

Bevormunden, v., провъдѣ кѣ тѣторѣ, кратòрѣ; даѣ тѣторѣ, пънѣ съв епітропіѣ, съв тѣторатѣ, съв крателъ.

Bevorrechten, Bevorrechtigen, } v. лтпрівілеціезѣ, даѣ прівілецѣ, пре-рогатівѣ, дрептърі.

Bevorſtehen, v., наінте стъ, съдръ стъ, стъ лп пънтѣ de a евені, de a се лптъмпла; ameninцъ; es ſteht ihm ein großes Unglück bevor, лі ameninцъ о маре непорочіре; in bevorſtehender Woche, лп септъмъна віітóре, просімъ.

Bevorſtehend, a., ameninцънте; вііторѣ, аппропіеторѣ; bevorſtehende Gefahr, перікъл ameninцънте.

Bevortheilen, v., лпшълѣ, даунѣ лп інтересъл ашіентатѣ (пе чінева), апъкѣ пе din наінте (пе чінева), лі іаѣ нерхнівъ de пе фокѣ, тъ фолосескѣ пе міне пътъіпдѣ пе алтъл.

Bevortheilung, f., лпшълъціѣне, прежъдеціѣ.

Bevorworten, v., преквънтѣ.

Bevorzugen, v., преферіѣ, даѣ лптъіетате.

Bewachen, v., вегіезѣ, гардезѣ, пъзескѣ, цінѣ кѣстодіѣ.

Bewachſen, v., с'аккопере, се лпбракъ; mit Gras —, лпіербézъ; mit Haar —, се лпъроше́зъ; mit Moos —, се лптъшке́зъ.

Bewachſen, a., кресктѣ, аккоперітѣ; mit Gras —, лпвръкатѣ кѣ е́рвъ; mit Haar —, аккоперітѣ кѣ пъръ; mit Moos —, лптъшкітѣ.

Bewachung, f., гардъ, кѣстодіѣ, вегіѣ.

Bewaffnen, v., лпартезѣ, проведѣ кѣ арме; mit bewaffneter Hand, кѣ тънъ артатъ; ganz völlig —, артезѣ din капѣ пънъ лп пічіóре; ſich —, т' артезѣ.

Bewaffnung, f., лпартъмънтѣ, лпартаре.

Bewahren, v., пъстрезѣ, консервѣ; апърѣ, ассекърѣ, ферескѣ; Gott bewahre! фере́скъ Дзеѣ; Gott bewahre mich davon! Дзеѣ съ мъ фере́скъ! о bewahre! пъ е адевератѣ!

Bewähren, v., адевереzѣ, доведескѣ, лпровѣ; черкѣ, сперімънтезѣ; bewährter Freund, амікѣ провatѣ; das iſt eine bewährte Thatſache, аста е о фаптъ доведітъ.

Bewahrer, m., консервъторіѣ; кѣстоде, гардістѣ, пъзіторіѣ, вегіторіѣ.

Bewährer, m., adeveriторіѣ.
Bewahrheiten, v., adeverezъ.
Bewährt, a. ші ad., провatъ, черкатъ; ахтептікъ.
Bewahrung, f., консервъціѣне, пъстрape.
Bewährung, f., adeveріціѣne, апровъціѣne.
Bewaldrechten, v., decгрошъ, чіопіескъ летнѣл дп патрѣ тѣкі (lemn.).
Bewallen, v., дпкалцъ къ пъмъпътъ (adънъ пъмъпътѣл дп цѣрѣл ѣпеі шапте).
Bewalden, v., дпъдърezъ, дпплѣ къ пъдъре.
Bewältigen, v., кчерескъ; дпвіпгъ, сшшпъ.
Bewalzen, v., петezескъ къ салѣ, къ чіпіndрѣл (о арътърѣ); дпчіпdрezъ.
Bewandern, v., перкъръ, пержтвлѣ (о цѣрѣ).
Bewandert, part. ші a., дпвлатъ, adъпатъ, черкатъ, сперімъптатъ, deпрінсъ, пъцітъ (дп чева); nicht —, пеdпвлатъ, печеркатъ, пепъцітъ, фърѣ есперіпцъ.
Bewandt, a., атape, астъ (калітате, фелъ); bei ſo bewandten Umſtänden, дп атарі черкъстърі; wenn es ſo — iſt, dакъ е астъфелъ; dieſe Sache iſt ſo —, каѣса аста стъ аша.
Bewandtniß, f., старе, дппрецізpape, kondiціѣne, калітате; was hat es damit für eine —? кѣт стъ трѣба? was es auch für eine — haben möge, ор кѣт ва фі; es hat eine andere — mit der Sache, каѣса стъ алтъфелъ.
Bewappnen, v. Bewaffnen.
Bewäſſern, v., дпѣdъ, дпплѣ къ апъ.
Bewegbar, a., мішкаверъ, мовілъ.
Bewegen, v., мішкъ; дademnъ; дпdъшекъ, аціtъ; аціцъ, дптържтъ; моіѣ іпіma, addѣкъ ла дпdърape, ла тепереце; hin und her —, скътърѣ; einen zum Lachen, Weinen —, дптържтъ ла рѫсъ, ла плѣнсъ по пепітіпе; ſich zum Mitleid — laſſen, се дпdъръ.
Beweggrund, Bewegungsgrund, m., мотівъ, дтпѣлсъ, дтволдъ; каѣсъ, кѣвъптъ.
Beweglich, a. ші ad., мішкаверъ, мішкъторіѣ, мовіле; bewegliche Güter, авере мішкъторе; bewegliche Feſte, сервъторі мовілі; патетікъ; дпdъръторъ, теперъ; eine bewegliche Rede, кѣвъптаре патетікъ.
Beweglichkeit, f., мовілітате, волѣвілітате, мішкъріme, ѣшіme.
Bewegung, f., мішкаре, мотъ; ſtarke —, аціtъціѣne; — mit den Händen, цестікѣлъціѣne; — der Truppen, еволѣціѣne; — der Gemüther, търбъраре de сніріте; aus eigener —, din мотѣл пропріѣ; Bewegungen mit den Händen machen, цестікѣлъ; ſich in — ſetzen, а се мішка; ſich — machen, а фаче мішкаре; zu viel — mit den Händen machen, а дъпъпъі din мъпі.
Bewegungsfähigkeit, f., капачітате, пътінцъ de а се мішка.
Bewegungskraft, f., вірътъте мішкъторе.
Bewegungskunſt, Bewegungslehre, f., механікъ, пітіпцъ деспре мішкаре.
Bewegungslos, a., імтовілъ, пемішкаверъ.
Bewegungszirkel, n., (астр.) деѳеріпте (ал ѣпѣі планетъ).
Bewehren, v., дпартъ.
Bewehrung, f., дпартъмъпътъ.
Beweiben, v., дпсоръ, късъторескъ, даѣ фетеіѣ (кѣіва); ſich —, мъ дпсоръ, мъ късъторескъ; 'ml laѣ фетеіѣ.
Beweiden, v., denaскъ, паскъ къ вітеле (ѣпѣ къмпъ).
Beweinen, v., deплъпгъ; мъпгъ пердереа (кърѣіва).
Beweinenswerth, Beweinenswürdig, a., demnъпgъ веръ, deплораверъ, demnъ de плъпсъ.
Beweis, m., dовadъ, раціѣne, аргъмъптъ, провъ, demъстраціѣne; ſtillen —, провъ тъкът; halber —, семіпровъ; gerichtlicher —,

Digitized by Google

dovadъ легале; den — führen, dovedeckъ, провъ.

Beweisbar, a., demъстраверъ, проваверъ.

Beweisen, v., провъ, demъстръ; dovedeckъ, мъртъріcеckъ, конфірмъ къ аргъмънте; арътъ; sich undankbar gegen einen —, а се арътa перекъноскъторъ; einem Höflichkeiten —, а се пърта къ політецъ; sich freundschaftlich —, а се пърта amікаверъ.

Beweisend, a., проватівъ, бровънте, demъстрътівъ, demъстрънте.

Beweisführer, m., demъстръторїъ, провъторїъ, аргъмънтъторїъ, doveditoрїъ, довеціъ.

Beweisführung, f., demъстръцїъне, аргъмънтъцїъне, dedъццїъне, doveditъръ.

Beweisgrund, m., аргъмънтъ, pezonъ, къвънтъ; Beweisgründe anführen, addъкъ аргъмънте.

Beweiskraft, f., пътере demъстрътівъ.

Beweislich, a., demъстраверъ, проваверъ.

Beweisrede, f., pecoпемънтъ, аргъмънтъцїъне.

Beweisschluß, m., сілоцїсмъ.

Beweisschrift, f., докъмънтъ, інстръмънтъ doveditoрїъ.

Beweißen, v., ѫпалвескъ.

Beweisstelle, f., чітатъ; аъторітате.

Beweisstück, n., актъ жъстіфікатівъ, докъмънтъ.

Beweisthümler, m., довеціъ, в. Beweisführer.

Bewenden, v., es dabei — lassen, ръмънъ пе лънгъ ачеаста, мъ цінъ de ачеаста, стаъ пе ачеаста; wir wollen es dabei — lassen, съ стъмъ пе ачеаста; hierbei muß es sein — haben, съ пе цінемъ de аста; es bei leeren Versprechungen — lassen, а се ціné de фъгъdъінце deшéрте; es bei bloßen Höflichkeiten — lassen, се мълцъмеште къ комплімънте сечї.

Bewerb, m., къътаре, ѫмбларе (dъпъ чева), стъръінцъ; трéбъ, фачendъ; пегоцъ, къштігъ, меръітъ; Sie machte sich einen — in das Zimmer, ѫшї фъкъ трéбъ прін касъ.

Bewerben, sich, v., каътъ, ѫмблъ, мъ ватъ (dъпъ чева); черъ, пецескъ; sich um einen Dienst —, каътъ о dірегъторіъ; sich um ein Mädchen —, ѫмблъ dъпъ о фатъ, о пецеште de невастъ.

Bewerbung, f., къътаре, ѫмбларе (dъпъ чева), пецірe.

Bewerber, m., конкъріnте, пецітoрїъ, kandidatъ; Mitbewerber, компецітoрїъ.

Bewerfen, v., коперїъ арънкъndъ асъпра..; eine Wand mit Kalk —, чіmentezъ, тенкъескъ, мъръіескъ къ варъ; mit Lehm —, ліпескъ, бръшескъ къ лътъ; mit Koth —, ѫмплъ къ тінъ.

Bewerksgeld, n., маїестрітъ, ванї че се даъ пентръ дрептъл de маістеръ.

Bewerkstelligen, v., еффъптъескъ, есекътъ, реалісezъ, ѫпфіінцezъ.

Bewerkstelligung, f., еффъптъіре, реалісъцїъне, есекътъмънтъ, ѫпфіінцаре, ѫndeплінітъръ.

Bewichsen, v., чіръескъ.

Bewickeln, v., ѫнвълескъ, ѫпфъшоръ; mit Stroh —, ѫпфъшоръ къ паїе; mit Windeln —, ѫпфашїъ.

Bewickelung, f., ѫнвълітъръ, ѫпфъшїъръtъръ, ѫпфъшїаре.

Bewilligen, v., ѫнвоїескъ, кончedъ, ѫнгъdъїъ, ѫнкъвіінцъ.

Bewilligung, f., ѫнвоіре, кончесіъне, ѫнгъdъінцъ, ѫнкъвіінцъмънтъ, консімцемънтъ.

Bewillkommen, Bewillkommnen, v., салътъ, комплімentezъ; ѫнтімпінъ, пріімескъ къ бъкъріъ, къ ѫмбръцішърї.

Bewillkommnung, f., салътъцїъне (съръtъцїъне), комплімentаре; ѫнтімпінъ бъкъросъ, пріімірe ѫмбръцішътóре; грътълъцїъне de біневенітъ.

Bewimmern, v., цемъ, воческъ, deплънгъ.

Bewimpeln, v., ein Schiff, ѫпфламъръ о паїъ.

Digitized by Google

Bewinden, v., ѧнколъческѫ, ѧнфъшорѫ, цiѫрлегѫ.
Bewindhaber, m., diрепторiѫ de сочiетате комерцiале (ѧн Оланda).
Bewindsel, n., (мар.) легътѫръ.
Bewirken, v., къшѫнѫ, продѫкѫ, еффъптѫескѫ, есоперѫ.
Bewirkung, f., къшѫнъмънтѫ, еффъптѫръ, есопъръцiѫне.
Bewirthen, v., оспетезѫ, тратезѫ.
Bewirtschaften, v., iкonomicezѫ, портѫ iкonomia, amminiстрѫ, (кiверnicескѫ, о мошiъ).
Bewirthung, f., оспътътѫръ, тратъмънтѫ.
Bewitthumen, v., ассекѫрѫ мѫiереi о парте din бѫнѫрiле пропрiї.
Bewitzeln, v., ватжокѫрескѫ кѫ ворве сърате.
Bewohnbar, a. ші ad., локѫiверѫ.
Bewohnen, v., локѫескѫ, оккѫпѫ о касъ.
Bewohner, m., локѫiторiѫ; die ersten ursprünglichen — eines Landes, локѫiторiї аборiцenї.
Bewohnung, f., локашiѫ, локѫiнцъ.
Bewölben, v., ѧмболтескѫ.
Bewölken, v., ѧннорезѫ; тѫрвѫрѫ; es ist bewölkt, с'а ѧннoратѫ, с'а тѫрвѫратѫ.
Bewollen, v., ѧнлънезѫ, коперiѫ кѫ лънъ.
Bewunderer, m., ammiръторiѫ; adoръторiѫ.
Bewundern, v., ammiрѫ; adорѫ;
Bewundernswürdig, a. ші ad., ammiраверѫ, demnѫ de ammiратѫ.
Bewunderung, f., ammiръцiѫне.
Bewunderungswürdig, в. Bewundernswürdig.
Bewurf, m., чiмънтѫ, тенкѫiéлъ, мѫрѫiтѫ.
Bewurzeln, sich, v., се ѧнръдъчiнъ, прinde ръдъчiнъ.
Bewußt, a., штiѫтѫ, кѫноскѫтѫ; es ist Jedermann —, тòтъ лѫме штiъ; bewußte Sache, каѫсъ штiѫтъ, каѫсъ ѧн ѧнтревъцiѫне; sich einer Sache — sein, а'шї addѫче аminте de чева; sich nichts Böses — sein, нѫ штiе съ фiъ фъкѫтѫ вр'ѫн ръѫ; so viel mir —, пе кът штiѫ, пе кът ѧмї есте кѫноскѫтѫ; er ist sich nichts Gutes —, се сimте вiноватѫ; sich seiner nicht mehr — sein, 'шї а пердѫт сimцiреа, нѫ маї штiъ de сine.
Bewußt, m., штiре; mit meinem —, кѫ штiреа меа; ohne mein —, фъръ штiреа меа.
Bewußtlos, a. ші ad., фъръ сimцiре, фъръ кѫноштiнцъ; лешiнатѫ.
Bewußtsein, n., кѫноштiнцъ; конштiiнцъ (кѫцетѫ); dein eigen — wird die Wahrheit sagen, конштiiнца та ва аттеста adевърѫл.
Bezahlen, v., солdezѫ (ком.); плътескѫ, респondѫ, акѫiтезѫ; пеdепсескѫ; die Rechnung ist bezahlt, контѫл е солdатѫ; die Schulden sind bezahlt, дъторiiле сънтѫ акѫiтате; baar —, плътескѫ ѧн банї нѫмерацї; in klingender Münze —, респondѫ ѧн монетъ сѫнътòре; bei Heller und Pfennig —, плътескѫ нънъ ла ѫнѫ крѫчiарѫ; mit gleicher Münze —, мъсѫрѫ кѫ ачеа мъсѫръ, кѫм ѧмї фаче ѧї факѫ; die Schuld der Natur —, морiѫ; ich will ihn schon —, ѧї воiѫ фаче-о еѫ.
Bezahler, m., плътiторiѫ; guter —, платнiкѫ бѫнѫ; schlechter —, платнiкѫ ръѫ.
Bezahlung, f., платъ, саларiѫ, солdѫ; респѫndере (даторiеї).
Bezähmbar, a. ші ad., adomестiчiверѫ, ѧмблънziверѫ.
Bezähmen, v., adomестiческѫ, ѧмблънzескѫ; ѧнфрънѫ, пѫнѫ фрънѫ, стъмпърѫ (патiмеле); sich —, се 'нфрънъ, се стъмпъръ.
Bezähmung, f., adomестiчiтѫръ.
Bezahnen, v., ein Rad —, ѧndiнтезѫ о рòтъ.
Bezaubern, v., ѧнкънтѫ, ѧнфермекѫ, ѧнстрiгоiескѫ; мъ ѧмплѫ de бѫкѫрiъ, мъ ръпескѫ de ...
Bezaubernd, a., фермекъторiѫ, ѧнкънтъторiѫ.
Bezauberung, f., ѧнкънтъмънтѫ, фермекътѫръ, ѧнстрiгоiре.
Bezäumen, v., ѧнфрънѫ, в. Bezähmen.
Bezäunen, в. Umzäunen.

Digitized by Google

Bezechen, v., *amвътъ*; *сіф* —, *тъ amвътъ*.

Bezeichnen, v., *anceмнъ*, *notъ*, *markezъ* (чева); *пънъ cemнъ*, *notъ* (*ла чева*).

Bezeichnung, f., *anceмnътътънтъ*, *notъ*, *маркъ*; — *mit Tonzeichen*, *акчентъціsне*; — *eines Diebes*, *семnътънтъл вnьі фъръ*.

Bezeigen, v., *аръtъ*, *demъcтръ*; *dekiapъ*; *фанъ кnоскътъ*; *seine Erkenntlichkeit* —, *дші аратъ рекnоштіnца*; *сіф* —, *тъ портъ*; *er bezeigt sich immer sehr gut gegen mich*, *се пъртъ фърте вine къ mine*.

Bezeigen, n., *портаре*, *портътънтъ*, *kondзіtъ*, *manіerъ*.

Bezeigung, f., *аръtътъръ*, *demъcтръціsне*.

Bezetteln, v., *anчedълezъ*, *пънъ чedълъ* (*пе марфъ*).

Bezeugen, v., *аттестъ*, *търтъріcескъ*, *anтърескъ* (*къ dovezi*).

Bezeugung, f., *аттестътънтъ*, *търтъріcіpe*, *конфіртъціsне*.

Bezichten, *bezichtigen*, *bezüchtigen*, v., *акъsъ*, *amnътъ*, *anвіnовъцескъ*, v. *Beschuldigen*.

Beziehen, v., *die Gränzen* —, *вісітъ фронтіера*; *ein Haus* —, *тъ тътъ дatr'o касъ*; *eine Geige* —, *анкордъ о віоръ*; *das Bett* —, *amвракъ патьл*; *mit Vorhängen* —, *анкортіnezъ*, *пънъ перделе*; *etwas mit Leder oder Papier* —, *аккоперіs*, *amвракъ къ пеле*, *къ хъртіs*; *ein Lager* —, *тергъ ла кастре*, *ла тавъръ*; *die Messen* —, *amвлъ ла търгърі*; *ich beziehe mich auf mein letzteres Schreiben*, *тъ провокъ ла алтіma mea скрісо́ре*; *einen Wechsel* —, *трагъ о поліцъ*, *о камвіs*; *eine Rente* —, *трагъ о рептъ*, *о дatratъ*; *eine Summe Geldes* —, *прііmескъ о сътъ de banі*; *sich* —, *се аккопере*; *се редъче*, *се репо́ртъ*, *се провокъ*; *diese Schrift bezieht sich auf Urkunden*, *астъ скріптъръ се репо́ртъ ла докътіnte оріgіnalі*.

Bezieher, m., *eines Wechsels*, *трътъторіs de камвіs*, *de поліцъ*.

Beziehlich, a. *ші ad.*, *релатівъ*, *pedъчіverъ*, *репортаверъ*.

Beziehung, f., *der Gränzen*, *вісітъціsне de фронтіеръ*; — *des Bettes*, *amвръкътъръ de патъ*; — *einer Geige*, *анкордътъръ de віо́ръ*; — *auf etwas*, *релъціsне*, *репортъ*; *in dieser* —, *дn астъ прівіре*; *in* — *auf* ..., *дn рапортъ кътре* ...; *in* — *auf Andere*, *дn релъціsне кътре алціі*; *in* — *mit einem stehen*, *стаі дn релъціsне*.

Beziehungsweise, ad., *дn modъ релътівъ*.

Beziehungswort, n., *пронsме релътівъ*.

Beziehen, v., *аццінтезъ*, *amъ de скопъ*.

Beziffern, v., *ацціфезъ*, *анcемнъ къ ціфре*, *nътерізezъ*.

Bezimmern, v., *таіs*, *чіоплескъ*, *летънрескъ*.

Bezirk, m., *черкъ*, *черкіtъ*, *цікръ*, *околъ*, *цінътъ*; — *einer Stadt*, *цінътьл вnеі четъці*.

Bezirkeln, v., *цертърескъ*, *търцінескъ*.

Bezirksgericht, n., *трівънаlъ de черкъ*.

Bezoar, *Bezoarstein*, m., *bezoardъ*, *пе́тръ че се форте́zъ дn стомахьл капреі nътіtъ Bezoar*; *antidotъ*, *контръвенінъ*; *Bezoarartig*, *Bezoarpulver*, *оцетъ*, *пълвере de bezoar*.

Bezoarziege, f., *капръ-bezoarъ*, *капръ de поъа Спаніs*, *газелъ de Indіі*.

Bezüchtigen, v. *Bezichtigen*.

Bezuckern, v., *дnzахарezъ*, *пресеръ къ zахаръ*.

Bezug, m., *рапортъ*, *релъціsне*; *amвръкътъръ* (*de патъ*); *анкордътъръ* (*de instr. мsc.*); — *auf etwas nehmen*, *къ релъціsне кътре*.

Bezughabend, **Bezüglich**, a., *релатівъ*, *чеа че ape релъціsне*.

Bezwacken, v., *пішкъ*, *podъ*; *einen* —, *рънъ din авереа алтіа*.

Bezweccken, v., *цінтъескъ*; *аццінтезъ*, *amъ de скопъ*.

Bezweifeln, v., *тъ дndoіескъ*, *amъ дndoіаlъ* (*despre чева*).

Bezweifelung, f., *дndoіаlъ* (*вънsіаlъ*).

Bezwicken, v., *пішкъ*.

Digitized by Google

Bezwingbar, a. ші ad., кѫчеріверѫ, вінціверѫ, че се пóте вінце, кѫчері.
Bezwingen, v., вінгѫ, кѫчерескѫ, сѫвжѫгѫ, сѫппѫнѫ; er kann die Flasche Wein nicht allein —, нѫ е ѧн старе а дешерта сінгѫрѫ о флашъ de вінѫ; seine Leidenschaften —, ѧнфрънъ патімеле.
Bezwinger, m., вінгъторїѫ, кѫчеріторїѫ.
Bezwinglich, a. ші ad., кѫчеріверѫ; ѧнфрънаверѫ.
Bezwingung, f., кѫчерітѫръ, редѫчере ла сѫппѫнере.
Bezwisten, v., десватѫ, діспѫтѫ о каѫсъ.
Bibalien, pl., вібалії, дарѫ (вакшішѫ de бъѫтѫ); венітѫрї лътѫралї.
Bibel, f., вібліъ, сънта скріптѫръ.
Bibelanstalt, f., сочіетате вібліѫ.
Bibelausgabe, f., ediцiѫне de вібліъ.
Bibelausleger, m., ессецетѫ, есплікъторїѫ de вібліъ.
Bibelauslegung, f., ессецесъ, есплікъцiѫне de вібліъ (тълкѫіре).
Bibelfest, a., скріптѫрарѫ, адъпатѫ ѧн вібліъ.
Bibelkunde, f., віблістікъ.
Bibellesen, n., леттѫръ de вібліъ.
Bibelmäßig, a. ші ad., мъсѫратѫ, потрівітѫ, конформѫ кѫ вібліа.
Bibelsprache, f., лімбъ вібліѫ.
Bibelspruch, m., сентінцъ вібліѫ.
Bibelwerk, n., вібліъ ѧнсоцітъ de коментарїѫ.
Biber, m., касторѫ.
Biberaffe, m., павіанѫ (сімiъ).
Biberbaum, m., късѫцъ de касторѫ.
Biberfett, n., гръсіме de касторѫ.
Bibergeil, n., касторіѫ.
Biberhaar, n., пърѫ de касторѫ.
Biberhären, a., касторінѫ, фъкѫтѫ din пърѫ de касторѫ.
Biberhund, m., (вън.) кънe de въпатѫ касторї.
Biberhut, m., пълъріъ касторінъ.
Biberklee, m., тріфоїѫ апатікѫ.
Biberkraut, n., чентаѫръ мікъ.
Bibernetz, n., рецеа de прінсѫ касторї.
Biberratze, f., десманѫ, клоцан москатѫ.
Biberwurz, f., арістолакъ (плантъ).
Bibliograph, m., вібліографѫ.
Bibliographie, f., вібліографіъ.
Bibliothek, f., вібліотекъ; лібреріъ.
Bibliothekar, m., вібліотекарїѫ.
Biblisch, a. ші ad., вібліѫ.
Biblist, m., віблістѫ.
Biblistik, a. ші ad., віблістікѫ.
Bickbeere, в. Heidelbeere.
Bicke, f., Bickel, m., съпоїѫ.
Bickelhaube, f., коіфѫ.
Bieder, Biederherzig, a. ші ad., лоїалѫ, онестѫ, провѫ (вравѫ), вѫнѫ, кѫратѫ, дрептѫ ші дескісѫ (кѫ inima).
Biederkeit, f., лоїалітате, онестате, провітате, вѫнътате, сінчерітате, кѫръценіъ de inimъ.
Biedermann, m., омѫ провѫ, онестѫ, сінчерѫ.
Biedersinn, m., лоїалітате, вѫнътате, сімплітате.
Biederweib, n., фемеіъ онестъ.
Biegbar, a. ші ad., мълдіосѫ, ѧндѫплекъчіосѫ, флесіверѫ.
Biege, f., стрѫмвътѫръ, ѧндоітѫръ, мълдіетѫръ, короцітѫръ, флесіѫне.
Biegeisen, n., інстрѫмънтѫ de ѧндоітѫ.
Biegen, v., стръмвезѫ, ѧндоіескѫ, ѧнковоіескѫ, плекѫ; sich —, се стръмвъ, се короцеште, се плекъ, се ѧндоїеште; es muß — oder brechen, врънdѫ не-врънdѫ требѫе съ се факъ; er lügt, daß sich die Balken —, minte de стъ сóреле ѧн локѫ, minte ка ѫнѫ панецерістѫ.
Biegsam, a. ші ad., ѧндоічїосѫ, ѧнковоічїосѫ, плекъчїосѫ, стръмвъчїосѫ; блъndѫ; er hat einen biegsamen Charakter, е ѫнѫ омѫ каре се дъ дѫпъ пърѫ.
Biegsamkeit, f., ѧндоіверітате, ѧнковоічїѫне, флесіверітате.
Biegung, f., ѧндоітѫръ, ѧнковоітѫръ, флесіѫне, плекъмънтѫ, плекътѫръ; сінѫосітате; der Fluß macht viele Biegungen, рѫвл фаче мълте сінѫосітъцї, котітѫрї.
Biegzange, f., клеште de ѧндоітѫ.
Bienchen, n., албінікъ.

Digitized by Google

Biene, f., албінъ; männliche —, албінъ маскъліпъ, тръпторъ.
Bienenbau, m., кълтъръ de албіне.
Bienenbaum, m., арцаръ (арборе).
Bienenbeute, f., бътінъ de албіне кошіцъ, ълеїъ, штїъбеїъ.
Bienenbrot, n., пъстъръ, ачеа парте de фагъръ din каре се пътрескъ албінеле.
Bienenbrut, f., къцеїї, пъїї de албіне че стаъ ѫп кілїї партікъларе.
Bienendreck, m., стеркъ, ърдорї de албіне.
Bienenfalter, m., міере ръїòсъ.
Bienenfanger, Bienenfeind, Bienenfresser, m., меропе, албіневоръ, мънкъторїъ de албіне (пасере).
Bienenharz, n., прополісъ, матеріъ ръшінòсъ къ каре албінеле споїескъ пъреціі інтерпї аї кошніцеї.
Bienenhaube, f., в. Bienenkappe.
Bienenhaus, n., касъ de албіне, албінъріъ, станцъ de албіне, (стъпінъ, прісакъ).
Bienenkappe, f., фъцарїъ, глъгъ, къ каре се сервескъ албінарії ка съ пъ'ї мъшче албінеле.
Bienenkönigin, f., албіна реціпъ, албіна мъмъ (матка).
Bienenkorb, m., кошніцъ de албіне в. Bienenbeute.
Bienenkraut, n., мелісъ, (мътъчінъ) (плантъ).
Bienenkunst, f., арте de а кълтіва албіне.
Bienenmann, m., в. Bienenwärter.
Bienenmutter, f., в. Bienenkönigin.
Bienenrecht, n., албінъріть.
Bienenschabe, f., в. Bienenfalter.
Bienenschwarm, m., роїъ de албіне.
Bienenspecht, меропе в. Bienenfanger.
Bienenstachel, m., акъ de албінъ.
Bienenstand, m., албінъріъ, в. Bienenhaus.
Bienenstich, m., пъпсъръ de албінъ.
Bienenstock, m., кошніцъ, кошъ, ълеїъ, штїъбеїъ.
Bienenvabe, f., фагъ.
Bienenvater, m., албінарїъ, стъпарїъ, прісъкарїъ.
Bienenwärter, m., албінарїъ, вегіторїъ de албіне, в. Bienenvater.
Bienenweiser, m., кондъкъторїъ de албіне, албіна мъмъ, албіна реціпъ.
Bienenwuth, f., търбътъръ de албіне (морбъ).
Bienenzelle, f., челълъ, кілїъ de фагъръ.
Bienenzucht, f., в. Bienenbau.
Biennium, n., віаппъ, тімпъ de дої анї.
Bier, n., бере.
Bierbank, f., оспътъріъ de бере.
Bierbann, в. Bierzwang.
Bierbottich, m., бътінъ, кадъ de бере.
Bierbrauer, m., берарїъ, фербъторїъ de бере.
Bierbrauerei, f., мъїестріа de а ферве бере.
Bierbruder, m., беъторїъ, веціпъ de бере.
Bieressig, m., оцетъ de бере.
Bierfaß, n., бъте de бере.
Bierfiedler, m., лъътарїъ кърціїторїъ, кърпачїъ, простъ.
Bierflasche, f., флашъ de бере.
Biergast, m., òспе de бере, каре фрекъентъ ъпъ локъ ъпde се binde бере.
Biergeld, n., даръ de банї пентръ а беа бере (вакшішъ).
Bierglas, n., покалъ de бере.
Bierhaus, n., оспътъріъ de бере, каса ъпde се binde бере; беръріъ, каса ъпde се ферве бере.
Bierhefen, pl., спъмъ, дрождії de бере.
Bierkaltschale, в. Biermährte.
Bierkanne, f., капъ de бере.
Bierkarren, m., каръ de бере, (ъпъ фелъ de тръсъръ лъпгъ ѫпгъстъ фъръ лоітре центръ кърaтъл de бътòіе шчл.).
Bierkeller, m., челарїъ, (півніцъ) de бере.
Bierkranz, m., кънъпъ, маркъ, семпъ, контръсемпъ de беръріъ.
Bierkrug, m., ълчіоръ de бере.
Biermährte, f., съпъ de бере; бере'ппъне.
Bierprobe, f., провъ de бере.
Bierrausch, m., веціъ de бере.
Biersäufer, m., беъторїъ de бере.
Bierschank, m., вънzаре de бере.
Bierschenke, f., оспътъріъ de бере, беръріъ, в. Bierhaus.

Digitized by Google

Bierſchenker, m., въндзторіѣ de вере.
Bierſchild, n., семнѣ, контръ-семнѣ d'асѣпра порціі унде се винде вере.
Bierſchröter, m., лнчелъторіѣ, вътаріѣ че пѣне вереа лп чеіарі̀ѣ (хамалѣ de вере).
Bierſtube, f., кѣтаръ de вездѣ вере.
Bierſuppe, f., сорвъ, сѫпъ de вере.
Biertrinker, m., вездторіѣ de вере.
Bierverleger, m., ліферанте de вере.
Bierwage, f., верегетрѣ, кѣнтѫръ кѣ каре се кѣнòште грездтатеа специфікъ а верей.
Bierwagen, в. Bierkarren.
Bierwirth, в. Bierſchenker.
Bierwiſch, в. Bierzeichen.
Bierwürze, f., мастѣ de вере.
Bierzapfer, m., вънзторіѣ de вере кѣ мърѫнціѣнѣ.
Bierzwang, m., монополѣ de вере.
Bieſtbutter, f., зитѣ de корастъ, сѫ̀ de прітѣзі лапте ал вачей фътате.
Bieſtmilch, f., корастъ, прітѣзі лапте ал вачей фътате.
Bieten, v., лнвіѣ, даѣ, пресептезѣ, пропѫнѣ (съ прітéскъ); черѣ, даѣ (ѫп прецѣ лп кон.); дорескѣ; пофтескѣ; сѫ̀ѣ, крескѣ прецѣл, (ла акціѫне, ліцітъціѫне, мезатѣ, кѫртевеке) атърdисесѣ; мъ опѫнѣ, пресістѣ лп фацъ; wie viel — Sie für das? кѣт дал ачéста? was — Sie mit dafür? че мі дал? ein Unglück bietet dem andern die Hand, о непорочіре пе вине нічі одатъ сінгъръ; zu wenig —, лмі протінѣ преа пѫцінѣ; mehr — als ein Anderer, даѣ песте алтѣл (атърdисескѣ); einem einen Trunk —, лнвіѣ пе чінева кѣ ѫп покалѣ de вездъръ; einem einen Stuhl —, пресептезѣ кѣва ѫп скаѫнѣ; einem die Hand —, даѣ кѣва мъна; einen guten Morgen, guten Tag, guten Abend, gute Nacht —, оптезѣ дімінéцъ вѫп, зіоъ вѫп, сéръ вѫп, нòпте вѫп; einem die Spitze —, мъ опѫнѣ, мъ лнпотрівескѣ, лперѫтѣ, фанѣ фрѫнте, арътѣ мѫнѣ, арміа (кѣва); einem hilfreiche Hand —, лптіндѣ кѣва мъпъ de аджторіѣ; dem Feinde den Rücken —, фугѣ dinaintea inimiкѣлѣ.
Bieter, m., лнвіетторіѣ.
Bietz, m., мателъ, ціцъ; сѫркѣ, мѣкѣ de мателъ.
Bietzen, v., сѫгѣ цѫцъ.
Bigamie, f., вігамі̀ѣ, лкаре лп кѣсъторіѣ а доъ фемеі лп ачелаші тімпѣ.
Bigamiſch, a., вігамікѣ.
Bigot, a., віготѣ; іпокрітѣ, в. Betbruder.
Bigoterie, f., віготорі̀ѣ.
Bihne, f., (мет.) сгъръ, скóрцъ, ретъшіцъ de есърі.
Bijouteriewaaren, f. pl., вінжтерій, марфъ de петре скѫмпе.
Bilanz, f., вілацѣ.
Bilchmaus, f., мармота чітелѣ (animal).
Bild, n., імаціне, ікòнъ, фігъръ; тъвлоіѣ, кіпѣ; портретѣ; ідеъ, дескріпціѫне; сімволѣ; — eines Götzen, сімълакръ, ідолѣ (кіпѣ чіоплітѣ); der Schlaf iſt das — des Todes, сомнъл е імаціпеа морцеі; ein — von etwas entwerfen, дескріѣ, дечемнѣ чева; ein richtiges — von etwas geben, даѣ о ідеъ дрéптъ деспре чева.
Bildanbeter, m., іконолатрѣ, адоратторіѣ, лпкіпътторіѣ de ікòне.
Bildanbetung, f., іконолатрі̀ѣ.
Bildarbeit, f., скѫлптъръ, тъвлоіѣ; лъкрѫ de скѫлптъръ, de піктъръ.
Bildchen, n., іконі̀цъ, фігъріцъ.
Bilden, v., формѣ, даѣ формъ; mit dem Meißel —, скѫлпезѣ, скопескѣ; mit dem Pinſel —, дечемнѣ, деминѣ, зугъвескѣ; von Erde —, плъстъзескѣ; bildende Kraft, вірътѣ формътріче; wohl gebildet, вине фъкътѣ; eine Geſellſchaft —, органісезѣ о сочіетате; das Herz —, кѫлтівѣ інімa; den Geiſt —, лмінезѣ мінтеа; ſich —, се формézъ, се кѫлтівъ шіл.
Bildend, a., пластікѣ.
Bilderagat, m., агатѣ фігъратѣ (пéтръ).
Bilderanbeter, в. Bildanbeter.

Digitized by Google

Bilderbeschreiber, m., іконографъ.
Bilderbeschreibung, f., іконографіъ.
Bilderbibel, f., віблїъ іллъстратъ; віблїъ орнатъ къ ікòне.
Bilderblende, f., фірідъ, ферéстръ òрвъ, клотонъ de пъсъ ікòне, статъе, ѧн пърете.
Bilderbogen, m., zodiакъ; кòлъ іллъстратъ къ фігъре.
Bilderbuch, n., карте іконатъ.
Bildercabinet, n., кабінетъ de тъблоїърі.
Bilderdeutung, f., іконолоціъ, сплікъціъне de ікòне.
Bilderdiener, m., іконолатръ.
Bilderdienst, m., іконолатріъ.
Bilderfeind, m., ікономахъ, лъптъторїъ de ікóне.
Bilderfibel, f., авчдарїъ іллъстратъ.
Bilderform, f., формъ, тіпарїъ пентръ торнатъл фігърелор.
Bilderfuß, m., педестарїъ мікъ пе каре стъ о фігъръ, о статъъ.
Bildergallerie, f., галеріъ de тъблоїърі, ікóне, кадре.
Bildergestell, n., педестарїъ.
Bilderhandel, m., негоцъ de тъблоїърі, ікòне.
Bilderkrieg, m., ікономахіъ, лъптъ асъпра ікòнелор.
Bilderlehre, f., іконолоціъ, тіполоціъ.
Bildermann, m., іконарїъ.
Bildern, v., фоіетезъ о карте, ка съ въдъ ікòнеле dintр'ѫнса.
Bildernaht, f., късътъръ къ фігърі, арте de а кòсъ къ фігърі.
Bilderrahmen, m., первазъ, кадръ de ікòнъ.
Bilderreich, a., піторескъ, плінъ de фігърі.
Bildersaal, m., салъ орнатъ къ тъблоїърі, в. Bildergallerie.
Bildersammlung, f., колецціъне de тъблоїърі, ікòнъ.
Bilderschrift, f., іерогліфъ, скріптъръ къ фігърі ѧн локъ de літере.
Bildersprache, f., лімвъ фігъратъ, метафорікъ.
Bilderstreit, m., в. Bilderkrieg.
Bilderstürmer, m., іконокластъ, ікономахъ, дъръпъпъторїъ de ікòне, в. Bilderfeind.
Bilderstürmerei, f., ікономахіъ.
Bilderwerk, n., оперъ de сковіторїъ саъ de пікторїъ.
Bildgießer, m., торпъторїъ de статъъ.
Bildgießerei, f., торпъріъ de статъе.
Bildgraber, m., калкографъ, съпъторїъ de фігърі (ѧн мет.)
Bildgraberkunst, f., калкографіъ.
Bildhauer, m., скълпторїъ, скопіторїъ, статъарїъ.
Bildhauerakademie, f., академіъ de скълптъръ.
Bildhauerarbeit, f., скълптърітъ, скълптъръ.
Bildhauerei, Bildhauerkunst, f., скълптъріъ, арте de скълптъръ.
Bildlich, a. ші ad., фігъратъ, метафорікъ, тіпікосъ, аллегорікъ, сімволікъ; bildlicher Ausdruck, спресіъне метафорікъ.
Bildmacher, m., фъкъторїъ de фігърі (din металъ, гіпсъ, чéръ шчл.)
Bildner, m., (векїъ) артістъ скълпторїъ, статъарїъ.
Bildnerkunst, f., скълпторіъ.
Bildniß, n., ефіціе, портретъ, кіпъ; im — hängen, а спънзъра ѧн ефіціе.
Bildsam, a. ші ad., формаверъ; дочілъ; ъшоръ de портретатъ; прiїміторъ de кълтъръ.
Bildsäule, f., статъъ, колòнъ (кіпъ чоплітъ); — zu Fuße, статъъ педéстръ; — zu Pferde, статъъ кълърéцъ.
Bildschnitzer, m., скълпторїъ, съпъторїъ ѧн лемнъ (de кіпърі).
Bildschnitzerei, f., скълптъръ ѧн лемнъ.
Bildschön, a., прéфръмосъ; ein bildschöner Mann, омъ фръмосъ ка ън портретъ.
Bildseite, f., аверсъ, фаца монетеї къ кіпъл domніторїълъї.
Bildstecher, m., съпъторїъ.
Bildstein, m., пéтръ фігъратъ.
Bildung, f., формъціъне, формъмънтъ, фігъръціъне, фігъръмънтъ; плъсмъіре, плъсмъціъне; — des Gesichtes, фісіономіъ; — des Verstandes, кълтъръ; — eines Staates, оргъніcъціъне; das Mädchen hat

Digitized by Google

keine —, копіла п'аре edъкъцiъne, п'аре крештере.
Bildungsanstalt, f., ашшезъмънтъ, інстітътъ (шкòлъ, семінарїъ) de edъкъцiъne, de крештере.
Bildungskraft, f., } віртъте формъ-
Bildungstrieb, m., } тріче.
Bildweber, в. Damastweber.
Bill, f., білъ, проіептъ de леце ла англії.
Billard (zi: білїар), n., біліарїъ; — spielen, жокъ ла біліарїъ.
Billardball, m., білъ de біліарїъ.
Billardspiel, n., жокъ de біліарїъ.
Billardspieler, m., жокъторїъ de біліарїъ.
Billardstock, m., акіъ, вéрга de бътътъ біла ла біліарїъ.
Bille (zi: біллїе), білъ; чоканъ de ферекатъ рòта; чепъ дела фъсъл ротеї de мòръ.
Billen, v., ферекъ мòра.
Billenmehl, n., ърлъіалъ, фъіна дъпъ ферекътъръ.
Billet, n., білетъ, ревашъ, чедълъ.
Billetiren, v., ѧмбілетезъ, ѧнсемнъ къ білете (марфа).
Billig, a. ші ad., къвіінчїосъ, жъстъ, дрептъ, раціонаверъ, потрівітъ, мъсъратъ; конформъ дрептълъї къвънтъ шчл.; wie —, дъпъ към се къвіне; es ist nicht mehr als —, към чере дрептъл къвънтъ; es ist —, seine Schulden zu bezahlen, се каде, ка съ 'шї плътéскъ дъторіїле; er hat sein Haus — gekauft, ел а къмпъратъ каса са къ ънъ прецъ потрівітъ.
Billigen, v., ѧнкъвіінцезъ, афлъ de жъстъ, de дрептъ.
Billiger, m., ѧнкъвіінцъторїъ, аппробъторїъ.
Billigermaßen, } ad., къ дрептъ, къ
Billigerweise, } къвіінцъ.
Billigkeit, f., раціонаверітате, дiскреціъne, къвіінцъ.
Billigung, f., ѧнкъвіінцаре, аппробъцїъne, консімцімънтъ.
Billion, f., білїонъ, о міїъ de міліòне.
Bilsenkraut, n., жъштіамъ, мъсълъріцъ (плантъ).
Bilsenöl, n., олеїъ de жъштіамъ.
Bilz, m., върете; wie ein — aufwachsen, ресаре ка въретеле.
Bimmel, f., кампанелъ, клопоцелъ.
Bimmeln, Bimpeln, v., сънъ кампанела, цънгънескъ.
Bimsen, v., помічезъ, фрекъ, лъстръескъ къ помічe.
Bimsstein, m., помічe, (пéтръ порóсъ).
Bindahle, f., сълъ.
Bindart, f., (лемн.) секъре; інстръмънтъ къ дòъ тъішърї.
Bindbalken, m., архітравъ, кóрда, грінда прінчіпале.
Bindchen, n., вандъ мікъ (ла мънека къмешеї), пантлікъцъ.
Binde, f., вандъ; фашіъ; (кір.) вандаціъ, легътъръ; чінгъторъ, връъ (ла попї); шарпъ (ла офіцірї).
Bindeisen, n., цéвъ de феръ (ѧнтревъінцатъ ѧн фабріче de стіклърії).
Bindelohn, n., черкъръріт, платъ пентръ легатъ къ черкърї.
Bindemesser, в. Bandmesser.
Bindemittel, n., міжлокъ de легатъ (чімъръ, клеїъ.)
Binden, v., легъ; ѧннодъ; (теолоц.) Macht zu —, пътере de а лега; gebundene Schreibart, стілъ метрікъ; ein Buch —, легъ картеа; ein Faß —, черкъіескъ вътеа; mit Strick —, ѧнфънезъ; mit einer Binde, ѧнфашїъ; mit Ketten —, ѧнкатенезъ, ѧнкътъшезъ; der Leim, Kalk bindet, клеїъл, варъл лéгъ; einen an etwas —, овлегъ, ѧндаторезъ пе чінева ла чева; an etwas gebunden sein, а фі съппъсъ ла чева; er ist an die Gesetze gebunden, ел е съппъсъ ла леці; an die Stunde gebunden sein, мъ цінъ de òръ; einem etwas auf die Seele —, легъ къїва чева de съфлетъ; einem nicht Alles auf die Nase —, амъ секретъ пентръ чінева, нъї спънъ тòте; sich —, се лéгъ; sich an etwas —, с'алліпеште de чева.
Binden, n., легаре.
Bindend, a., легънте; овлегънте, рестрънгънте.

Digitized by Google

Binder, m., легъторїѫ; вѫтарїѫ.
Bindeschlüssel, m., (теол.) кеіа Ст. Петрѫ, пѫтере de а лега.
Bindestoff, m., (фіс.) матеріъ легъто̀ре, клеїѫ.
Bindestrich, m., (пѫнт. ѧн грам.) лініо́ръ, семнѫ de ѫніре ші деспърцїре.
Bindewort, n., (гр.) конжѫкцїѫне.
Bindezeug, n., інстрѫмінте de легатѫ, кѫтіа ъсторѫ інстр. (хір.).
Bindfaden, m., спаргъ, сфо̀ръ (de легатѫ).
Bindfadenrolle, f., мосорѫ, пъпѫшъ de сфо̀ръ.
Bindholz, n., (лемн.) ко́рдъ, лемнѫ de легатѫ.
Bindmesser, n., в. Bandmesser.
Bindriemen, m., кѫре́оъ de легатѫ.
Bindscheide, f., (бѫт.) те́къ de кѫцїтѫ.
Bindseil, n., (мар.) летътѫръ, фѫне.
Bindstock, m., скълѫшѫ, рестеѫ, бѫкатъ de лемнѫ че се петрече прін фѫніъ de легатѫ.
Bindung, f., легътѫръ, легъмънтѫ.
Bindweide, f., в. Bandweide.
Bindwurm, m., до̀гъ.
Bingelkraut, n., меркѫре́лъ, бріъ, слобоногѫ (плантъ).
Binkeln, v., пішѫ, в. Harnen.
Binnen, praep., пънъ ѧн . . , ѧн кѫрсѫ . . ; ѧнтре, ѧн . . ; — drei Tagen, пънъ ѧн треї зіле; — Jahr und Tag, ѧн кѫрсѫ de ѫнѫ анѫ; — heute und morgen, ѧнтре азї ші мъне, d'азї пънъ мъне; — Kurzem, ѧн скѫртѫ (тімпѫ).
Binnendeich, m., стабілъ, зъгасѫ інтеріорѫ.
Binnengewässer, n., апе медітеране.
Binnenhandel, m., негоцѫ інтеріорѫ.
Binnenland, n., це́ръ інтеріо̀ръ (ѧнкѫнцїѫратъ de алтеле).
Binnenländer, m., наіъ мікъ, оландезъ.
Binnenlaufen, v., інтрѫ ѧн портѫ.
Binnenlehen, n., феѫдѫ че се іа дела Домнѫл теріторіале.
Binnenmühle, f., мо̀ръ інтеріо̀ръ (ѧн міжлокѫл сатѫлѫї).
Binnenwasser, n., апъ ѧнкісъ de зъгасѫ.
Binnenwerk, n., кѫсѫтѫръ de рецеа, de спіцѫрї че се фаче ѧн міжлокѫ de орнъмънтѫ.
Binomium, n., (алц.) біноміѫ, кътіме компѫсъ din дої нѫмерї.
Binse, f., піпірігѫ, рогосѫ (плантъ).
Binsenblume, f., спечіе ре цїочел.
Binsendecke, f., рогожінъ de піпірігѫ.
Binsengras, n., піпірігѫ артікѫлатѫ, подѫросѫ.
Binsenkorb, m., пъне́рѫ, кошѫ de піпірігѫ.
Binsenmatte, f., в. Binsendecke.
Binsenreuse, f., вѫршъ de піпірігѫ (de прінсѫ неште).
Binsensumpf, m., піпіріцїште.
Binsig, a. ші ad., піпірігосѫ.
Biograph, m., біографѫ.
Biographie, f., біографіъ, дескріпцїѫне de віацъ.
Biographisch, a. ші ad., біографікѫ.
Birke, f., месте́кънѫ.
Birken, a., de месте́кънѫ.
Birkenbesen, m., мътѫръ de месте́кънѫ.
Birkenbusch, m., месте́кънішѫ.
Birkenholz, n., лемнѫ de месте́кънѫ.
Birkenmaier, m., кѫпъ de лемнѫ de месте́кънѫ.
Birkenmeth, m., мѫстѫ, медѫ de месте́кънѫ.
Birkenreis, n., рамѫръ de месте́кънѫ.
Birkenrinde, f., ско́рцъ de месте́кънѫ.
Birkensaft, m., сѫкѫ, мѫстѫ (че'л дъ месте́кънѫл ѧнгъѫріндѫсе).
Birkenschwamm, m., бѫрете de месте́кънѫ.
Birkenwald, m., местекънішѫ, пъдѫре de месте́кънѫ.
Birkfuchs, в. Rothfuchs.
Birkhahn, m., Birkhuhn, n., кокошѫ сълбатікѫ.
Birkhenne, f., гъінѫшъ.
Birkling, в. Birkschwamm.
Birkwildpret, n., вънатѫ de месте́кънѫ (кокошѫ, гъінѫшъ).
Birn, f., паръ.
Birnapfel, m., маръпаръ.
Birnbaum, m., пърѫ (арборе).

Digitized by Google

Birnbäumen, a., de пърѫ, de лемнѫ de пърѫ.
Birnbaumholz, n., лемнѫ de пърѫ.
Birnchen, n., пърѫцъ.
Birnessig, m., оцетѫ de пере.
Birnförmig, a. ші ad., періфортѫ, ѫн фортъ de паръ.
Birnkürbiß, m., кѫкѫрветъ ка пара.
Birnlatwerge, f., ліктаріѫ de пере, спеціе de дѫлчéцъ.
Birnmost, m., мѫстѫ de пере.
Birnmotte, f., моліъ (верме) de паръ.
Birnprobe, f., пробъ барометрікъ, інстрѫмънтѫ de стіклъ ѫн фортъ de паръ пентрѫ а мъсѫра сѫпціетатеа аерѫлѫї.
Birnquitte, f., паръ гѫтѫіòсъ.
Birnquittenbaum, m., пърѫ гѫтѫіосѫ.
Birnstamm, m., трѫнкіѫ de пърѫ.
Birnstiel, m., пічіорѫ, кóдъ de паръ.
Birnwalze, f., зъбалъ, nodѫ de зъбале.
Birnwein, m., сігірѫ, вінѫ de пере.
Bis, ad., пънъ; — hieher, пънъ ачі; — dahin, пънъ аколо; von Ostern — Pfingsten, дела Пашті пънъ ла Росаліі; drei — vier, треі саѫ патрѫ; es waren unser — zweihundert, поі ерам ка ла дòъ сѫте; — an, — auf, — zu, афаръ; Alle — auf ihn, афаръ de елѫ тоцї; so lange —, пънъ кънdѫ; thun Sie es nicht — ich es Ihnen sage, нѫ фаче пънъ кънdѫ нѫ'цї воіѫ спѫне еѫ; schreiben Sie diesen Brief — ich wieder komme, скріъ астъ епістолъ пънъ кънdѫ воіѫ ревені.
Bisam, m., мѫскѫ (матеріъ міросітòре); mit — parfumiren, ѫмтѫсчезѫ, парфѫмѫ кѫ мѫскѫ.
Bisamapfel, m., мърѫ мѫскатѫ.
Bisambirn, f., паръ мѫскатъ.
Bisamblume, f., амбретъ.
Bisambock, m., мѫскѫ, цапѫ мѫскатѫ.
Bisambüchse, f., скатѫлъ, кѫтіъ de мѫскѫ.
Bisamente, f., рацъ мѫскатъ.
Bisamfarben, a., мѫскъціѫ, колòре de мѫскѫ.
Bisamgeruch, m., одòре de мѫскѫ.
Bisamhirse, m., червѫ мѫскатѫ.
Bisamkäfer, m., гъndакѫ мѫскѫосѫ.
Bisamkatze, f., чіветъ (animaл din вевере), се ziче ші Zibetkatze.
Bisamklee, m., тріфоіѫ мѫскатѫ.
Bisamknoblauch, m., аіѫ мѫскатѫ.
Bisamknopf, m., в. Bisamkugel.
Bisamkörner, pl., гръѫнце de амбретъ.
Bisamkraut, n., éрвъ, бѫрѫіана мѫскѫлѫї.
Bisamkugel, f., Bisamkügelchen, n., мѫскарdінѫ, (хапѫрї, пілѫле).
Bisamnarcisse, f., парчісъ мѫскатъ.
Bisamratze, f., клоцанѫ мѫскатѫ de Антіле.
Bisamrose, f., росъ мѫскатъ.
Bisamthier, n., мѫскѫ, animaле мѫскатѫ.
Bisamziege, f., капръ мѫскатъ.
Bischof, m., епіскопѫ; оранцéдъ, портокалатъ, бъѫтѫръ рекорітòре din сѫкѫ de портокалъ ші захарѫ.
Bischöflich, a. ші ad., епіскопескѫ, епіскопале; bischöfliche Kirche (ѫн Англіа), бісерікъ (реліціѫнеа) епіскопале саѫ англікапъ.
Bischofsamt, n., епіскопатѫ, епіскопіъ.
Bischofshut, m., мітръ; інфѫлъ (ла католічї); (бот.) епімеdіѫмѫ.
Bischofskreuz, n., крѫче епіскопéскъ.
Bischofsmantel, m., мантаоъ епіскопéскъ.
Bischofsstab, m., пасторалъ, бастонѫ, кържъ епіскопéскъ.
Bischofthum, в. Bisthum.
Biscuit, n., (zi: біскѫі), біскоптѫ, песметѫ.
Bisher, ad., пънъ ачі, пънъ акѫм; wie —, ка пънъ акѫм.
Bisherig, a., че а трекѫтѫ, аѫ че а фостѫ пънъ акѫм; das bisherige Wetter, тімпѫл че а фостѫ пънъ акѫм; die bisherigen Nachrichten, поѫтъціле че нї аѫ венітѫ пънъ акѫм.
Bismuth, m., бісмѫтѫ (метал.)
Bison, } m., бісон, (боѫ de Ame-
Bisonochs, } ріка сентемтріонале).
Biß, m., мѫшкътѫръ; (вънът.) dінціі фéреї.
Bißchen, n., бѫкъцеа, бѫкъцікъ, фърътъ, фъртітѫръ, фъріміцъ, пікѫ, пѫцінѫ, пѫцінтелѫ; er liebt die gu-

Digitized by Google

ten —, лъі ѫі плакъ въкъцелеле челе въне; ein — Brot, о фъръмъ de пъне; geben Sie mir ein — Wasser, dъ'mi ъn пікъ de апъ; wartet ein —, аштéптъ пъцінтелъ.

Bissen, m., въкатъ, въкътъръ; einem den — vor dem Maule wegnehmen, iaъ къіва въкътъра din гъръ; es giebt hier schmale —, ачі тръескъ кам съпцірелъ; einem schmale — geben, мікшорезъ къіва порціъnea de мънкаре, цінъ ръъ de мънкаре (пе чінева); der — ist zu fett für Dich, астъ въкатъ nъ е пентръ тіне; auf einen guten — gehört ein guter Trunk, dъnъ о въкътъръ въnъ се къвіне ъn веътъ въnъ.

Bissenweise, ad., къ въката, къ въкътъра.

Bissig, a. ші ad., мъшкъторъ; аттінгъторъ.

Bisten, v., einen —, кіемъ къ пст! пст!

Bisthum, n., епіскопіъ.

Bisweilen, ad., ъneорі, кътеоdатъ.

Bittbrief, m., в. Bittschrift.

Bitte, f., рогъminте, черере.

Bitten, v., рогъ, пофтескъ, ѫnвітъ, черъ; er hat mich um zehn Thaler gebeten, mi а черътъ zече талері; er hat mich zum Balle gebeten, m' а ѫnвітатъ ла валъ; sind Sie auch mit gebeten? ші Dта ешті ѫnвітатъ? er hat mich vor und nach Gott gebeten, m'а рогатъ пе Dzeъ; um Verzeihung —, черъ ертъціъne.

Bitter, m., рогъторіъ, ѫnвітъторіъ, черъторіъ.

Bitter, a. ші ad., амаръ; мъшкъторъ; трістъ; — werden, а се ѫnамъръ; bittere Wahrheit, adeвъръ аспръ; bitterer Feind, inimікъ апрігъ; er sieht aus wie der bittere Tod, е палітъ ка мóртеа, мòртеа ѫі стъ zъгръвітъ пе фацъ.

Bitterbier, n., вере амаръ.

Bitterböse, a., фòрте ръъ, фóрте ръътъціосъ, фóрте ѫnтърѫтатъ, фóрте мъніосъ.

Bitterdistel, f., спечіе de скъіете.

Bittererde, f., (кім.) магнесіъ, пъмънтъ амаръ.

Bitterholz, n., касіъ, лемнъ de касіъ.

Bitterkalk, m., варъ стінсъ.

Bitterkeit, f., амъръціъne, амаръ; аспріме.

Bitterklee, m., тріфоіъ de лакъ (плантъ).

Bitterkresse, f., в. Löffelkraut.

Bitterlich, a. ші ad., амарелъ, амъріъ, кам амаръ.

Bittersalz, n., саре амаръ, сълфатъ de магнесіъ.

Bitterstoff, m., (кім.) амъріnъ, прінчіпіъ амаръ.

Bittersüß, a., dълчеамаръ.

Bitterwasser, n., апъ мінерале амаръ.

Bitterwein, m., вінъ пелінъ.

Bitterwurz, f., ценціанъ (плантъ).

Bittessen, n., (алокъреа) оспецъл ла пецеалъ.

Bittfuhre, f., сервіціъ гратъітъ, кърътъръ de клакъ.

Bittgang, m., прочесіъne; літаніъ; ешіре къ кръчіле.

Bittlich, a. ші ad., рогъndъ, къ рогъminте; einen — um etwas angehen, рогъndъ черъ чева dела чінева.

Bittschreiben, n., Bittschrift, f., скрісòре de рогъminте, съплікъ, петіціъne, меморіалъ, (інстанцъ, жалвъ).

Bittschreiber, m., скріїторіъ de рогъminте; петіціонаріъ.

Bittsteller, m., петіціонаріъ, съплікънте, рогъторіъ.

Bittweise, ad., ѫn modъ рогъторъ, ѫn кіпъ съплікънте.

Bittuminös, a. ші ad., бітъміносъ.

Bivouac, m., вівакъ (петречере съв черъ ліверъ пóптеа а солdаціілор).

Bivouaquiren, v., вівачезъ.

Bizarr, a. ші ad., бізаръ, капріціосъ, стравагантъ, страорdінаріъ, чъdатъ.

Bizarrerie, f., бізаръріъ, стравагаnцъ, капріціосітате.

Blachfeld, n., шесъ, къмпіъ, къмпъ плаnъ.

Blachfrost, m., церъ секъ.

Blachfisch, m., пеште кълъмъріъ (din

Digitized by Google

каре се скóте о матерíѣ пéтрь ка пегрéла de скрíсѣ).
Blaffen, v. Bellen.
Bläffert, m., блафартѣ (монетъ веке не лънгъ Pinѣ).
Bläße, f., вънтвосítате (дпелътърь de пънтíче прín вънтърí).
Bläßen, v., дпелѣ (о вешíкъ), дпгътпеѣ, къшíкнѣ вънтърí; ſich —, тъ дпелѣ; тъ дпгътпеѣ, тъ тъndpескѣ.
Bläßend, a., вънтвосѣ; дпелътвосѣ.
Bläßung, f., дпелътърь, елътвосítате, вънтвосítате.
Bläßungsmittel, n., тедíчíнь дп контра вънтърílор.
Blak, m., вънпаíе, флакърь.
Blake, f., кордъ, галпь de тейкъ (de рѣзрí).
Blaker, v. Wandleuchter.
Blame, f., влестемѣ, деѳаímѣ, ворвíре de рѣѣ.
Blamiren, v., влестемѣ, деѳаímѣ, ворвескѣ de рѣѣ.
Blank, a. ini ad., алвѣ; нетедѣ, поíнтѣ, лъчíѣ; blanke Wein, вíнь алвѣ; blanke Schwert, спадъ гóлъ; die Schüſſel iſt ſehr —, тъíерьа е фóрте нетедѣ; er ſtand im blanken Hemde, ера десърькатѣ, ера нпмаí дп къмашь; — feilen, полескѣ кь пíла.
Blanke, v. Blanke.
Blänke, f., алвíме.
Blänken, v., лъчíѣ, фрекѣ; карцъ (васеле де металѣ); полéскѣ.
Blänker, m., ятъкъторíѣ íѣ коло (такт. мíл.)
Blankett, n., блапкетъ, карцъ алвъ; плепипотинцъ; — zur Vollmacht geben, даѣ карцъ алвъ, плепипотинцъ.
Blankhaken, m., скóбъ ресъчíтъ.
Blankmacher, m., дпалвíторíѣ.
Blankſcheit, f., варгъ de осѣ елефантинѣ, де пенте аѣ оцеа че се пене ла корсетѣ, ла пентарíѣ де стрънцере ал дúнтелор.
Blanquett, v. Blankett.
Blärren, v. Plärren.
Bläschen, n., вешíкцъ.
Blaſe, f., вешíкъ; große —, вешíкоѣ; мíкпоаѣ апшíкатѣ а скóте вешíкъ, вешíкъторíѣ (вíсíкътóре).
Blaſebalg, m., фол, сфелътторíѣ; дей — treten, сфелътторѣ de орране (трънъторѣ, къкътторѣ).
Blaſebalggeſicht, n., вжкпелатѣ, взоле.
Blaſebalgröhre, f., цéвъ de сфелатѣ.
Blaſehorn, n., корпѣ, взчинѣ.
Blaſeinſtrument, n., инстрънъпатѣ къ каре се къпъ сфелъпдѣ.
Blaſeloch, n., дпвеката, (партеа инстрънъпталúí de сфелатѣ че се дпвекъ).
Blaſen, v., сфелѣ; ins Feuer —, сфелѣ дп фокѣ; der Wind bläſt, вате, траце вънтъ; ins Glas —, дпелѣ стíкъ; die Trompete —, сънѣ къ тромвíта; zum Angriffe —, даѣ семпалѣ de аттакатѣ; zum Abzuge —, даѣ семпалѣ de ретрасѣ; Lärm —, кíемѣ ла арме; die Flöte —, къпъ къ флаѣта; einem etwas in die Ohren —, шоптескѣ кúва чева; in die Büchſe —, контрáкíѣ ла спесе.
Blaſen, n., сфеларе, сфелънъпъ.
Blaſenband, n., (анат.) бракѣ, легътърь де вешíкъ (а ѣдалúí).
Blaſenbruch, m., (кір.) чíстороцелъ, рънтърь де вешíкъ.
Blaſenbarmbruch, m., (кір.) ентерочíстоцелъ, рънтърь де тацúа вешíцеí.
Blaſenentzündung, f., чíстíтѣ, инфламацíене, апрíндере де вешíкъ.
Blaſenerbſe, f., мазере вешíкатѣ.
Blaſenerdrauch, m., (вот.) фереа ятъпънталúí (плантъ).
Blaſenfieber, n., фрíгърí de вешíкъ.
Blaſengang, m., каналѣ чíстíкѣ, кондúтѣ вешíцеí de фере (анат.).
Blaſengries, m., (med.) морвѣ de пéтрь.
Blaſengrün, n., верде ла вешíна.
Blaſenhut, m., капакѣ de казанѣ, де къдape (de дестíлатѣ).
Blaſenkäfer, m., кантарídѣ, гандакѣ de търваре.
Blaſenkohl, m., ѣрекíѣ, варгъ вешíкатѣ.
Blaſenkrampf, m., спаспáѣ, нърчеí ла вешíкъ.

Digitized by Google

Blasenkraut, n., атрікъларъ, червапъ (плаптъ).
Blasenpflaster, n., бешікъторїъ (бешікътòре).
Blasensand, m., песіпъл че се форме́zъ ѫп бешіка ъдълъї ла пътіташії de пе́тръ.
Blasenschnitt, m., літотоміъ, оперъцїъне че се фаче спре а скòте пе́тра. форматъ ѫп бешіка ъдълъї.
Blasenschnur, f., ъракъ.
Blasenstein, m., пе́тръ фъкътъ ѫп бешікъ.
Blasensteinschneider, m., літотомістъ.
Blasenstich, m., чістеотоміъ, пъпсъръ de бешікъ.
Blasenvorfall, m., (кір.) сърпаре de бешікъ.
Blasenzins, m., віпърсърітъ, dажdia пентръ dрептъл de а ферве віпарсъ.
Blaserohr, n., цéвъ de съфлатъ.
Blasewerk, n., съфлъторїъ, інстръмъптъ de съфлатъ.
Blasicht, a. ші ad., бешічіъ, ка бешіка.
Blasig, a. ші ad., бешікосъ; blasiges Erz, металъ бешікосъ.
Blasirt, a., тъмпітъ, песімцїторїъ.
Blasonniren, v., zъгръвескъ марче, артърії къ колòреле къвеніте; есплікъ, deскрїъ марчеле.
Blasonnirkunst, f., ералdікъ.
Blasphemie, f., блестемъ, ѫпжъръторъ (хълъ) ѫп контра лъї Dzeъ.
Blasphemiren, v., блестемъ, ѫпжъръ.
Blasphemisch, a. ші ad., блестемъторїъ, ѫпжъръторїъ.
Blaß, a. ші ad., пълітъ, галбінъ; blasse Tinte, тінтъ албъ; — wie der Tod, галбенъ ка мòртеа; — werden, мъ ѫпгълбінескъ; deвінъ палітъ.
Blaßblau, a. ші ad., албастръ deскісъ, въпътъ пълітъ, въпътъ гълбъїъ.
Blässe, f., палòре, гълбінéлъ; семпъ (ка стéоа ѫп фръпте, маї къ сéмъ ла каї); Pferd mit einer —, калъ стелатъ.
Bläßente, f., лешіцъ, спецїе de гъінъшъ de апъ.
Blaßgelb, a. ші ad., галбінъ deскісъ.
Blaßgrün, a. ші ad., верde deскісъ.
Bläßhuhn, n., Bläßling, m., в. Bläßente.
Blaßroth, a. ші ad., рошїъ deскісъ.
Bläßtrig, a. ші ad., бешікосъ.
Blatt, n., фòіъ, фрънzъ (de плаптъ); фóіъ, філъ, паціпъ (de карте); скъпdъръ, таблъ (de масъ); фоіъ (de лінціолъ de рокіъ); флóре (de кеіе); латъ (de сабіъ, de пънza ферестреълъї); periodische —, фоіъ періодікъ; öffentliche Blätter, газете, ші déкъ есъ пе тòтъ zioa, жърпале; ein Betttuch von zwei, drei etc. Blättern, лінціолъ de dòъ, треї шчл. фоії; das — hat sich gewendet, с'а скімбатъ фаца лъкрълъї, лъкръл а лъатъ алтъ фацъ; sich kein — vor den Mund nehmen, пъмескъ лъкръл пе пъмеле съъ, ворбескъ пе фацъ, ворбескъ ліберъ фъръ реціпере; vom Blatte singen, spielen, къптъ пе поте din пріма въzътъ.
Blattansatz, m., (бот.) стіпъле, фрънzеле че се факъ ла баzа челорлалте фрънzе.
Blattauge, n., окїъ (мъгъръ de фрънzе).
Blattblei, n., плоmвъ ѫп фоі.
Blättchen, n., фоіцъ; (анат.) фоптънеа.
Blättchengold, n., аъръ фоіатъ, ѫп фоі, аъръ de поліітъ.
Blatten, v., сфоіескъ, deсфоіескъ, сфрънzескъ, deсфрънzескъ.
Blatter, f., бъбъліцъ, пъштеа; върсатъ; Blattern, pl., върсатъ; — haben, am върсатъ; — bekommen, мъ върсъ; die — einimpfen, вакчінъ, ѫпокіеzъ, алтъескъ (посъескъ).
Blättererde, f., (кім.) пъмъптъ ѫпфоіатъ de тартаръ.
Blättererz, n., мінерале къстъторъ din фоі de арціптъ къратъ.
Blätterflechte, f., ліхенъ, бъбосъ.
Blättergebackene, n., коптъръ ѫпфоіатъ.
Blättergelb, a. ші ad., галбінъ ѫп колóреа фрънzеї ъскате, галбінъ верde.

Digitized by Google

Blättergold, в. Blättchengold.
Blattergrube, f., гропіцъ, семнѫ de върсатѫ.
Blätterig, a., фоіосѫ, фоіатѫ; фрѫnzосѫ, фрѫnzатѫ.
Blätterlos, a., пефоіосѫ, сфоіосѫ, сфоіатѫ, сфрѫnzатѫ, фъръ фоі, фъръ фрѫnze; (вот.) анеталѫ.
Blattern, v., amѫ върсатѫ; das Kind hat noch nicht geblattert, копілъл ѫнкъ n'a авѫт върсатѫ.
Blättern, v., фоіетезѫ, ѫнторкѫ фоіле, філеле ѫнтр'о карте; decфоіескѫ, decфронzескѫ; sich —, се decфоіъ, се decфронzъ.
Blatternarbe, f., сганкъ, семнѫ, стрікътъръ de върсатѫ.
Blatternarbig, a., стрікатѫ de върсатѫ, (blattergrubig, pockennarbig).
Blatterimpfung, f., вакчінаре, алтѫіре, ѫнокълъцiѫне.
Blatterkrankheit, f., ветежéлъ de върсатѫ.
Blätterreich, a., фоіосѫ, фронzосѫ.
Blätterrose, f., орбанцѫ вешікосѫ.
Blätterschwamm, m., бѫрете пътѫросѫ.
Blätterstein, n., пéтръ бѫбóсъ.
Blättertabak, m., тѫтѫнѫ ѫн фоі.
Blätterteig, m., алѫатѫ ѫн фоі, ѫн пътѫрі.
Blättertorf, m., тіzікѫ пътѫросѫ.
Blätterweise, ad., кѫ фоіа, кѫ фрѫnza.
Blätterwerk, n., (аркіт.) фронzърітѫ, орнъмънтѫ de фронze.
Blätterzahn, m., dinте солzосѫ (ла каі).
Blattförmig, a. ші ad., фоіформѫ.
Blattgerste, f., орzѫ фрѫnzосѫ.
Blattgold, в. Blättchengold.
Blatthalter, m., (тіпогр.) віzорїѫ, інстрѫмънтѫ цiїторїѫ de фоіъ ѫнnaintea zецарѫлѫі.
Blatthüter, m., (тіпогр.) рекіемъторїѫ, ворба че се пѫне сѫв ѫлтімѫл ръndѫ ал фоіеі тіпъріте, ші кѫ каре ѫнчепе ръndѫл прімѫ ал ѫрмътóреі.
Blattkäfer, m., крісомела, гѫndакѫ.
Blattkohl, m., кѫрекїѫ фоіатѫ, варzъ, пеѫнвълітъ, фъръ кънъцінъ.
Blattlaus, f., пѫрече de фоі.
Blattlauskäfer, m., гѫndакѫ, zicѫ воіі лѫі Dzeѫ.
Blattraupe, f., omidъ.
Blattreif, m., черкѫ de ферѫ.
Blattsauger, m., кърмъzѫ (інсектѫ din каре се фаче колòреа стакожіъ).
Blattscheu, a., теметорѫ ші de фрѫnze, фóрте фрікосѫ.
Blattseite, f., пацінъ.
Blattsilber, n., арцінтѫ фоіатѫ, ѫн фоі.
Blattstiel, m., кóda фоіеі, петіолѫ (ѫн вот.)
Blattvergoldung, f., аѫрітѫръ, поліітѫръ кѫ фоі de аѫрѫ.
Blattversilberung, f., арцінтѫіре кѫ фоі de арцінтѫ.
Blattwender, m., фóі-ѫнторкъторїѫ.
Blattweiser, m., indiче, рецістрѫ.
Blattwicker, m., ѫнфъшѫръторѫ (інсектѫ) че се ѫнфъшóръ ѫн фòіъ кънd се метаморфézъ.
Blattzinn, m., кѫсоторѫ фоіатѫ, ѫн фоіі.
Blau, a., албастрѫ, вънътѫ, azѫрѫ; hell—, албастрѫ deскісѫ; dunkel—, вънътѫ ѫнкісѫ; himmel—, албастрѫ черіѫ, aepinѫ; violen—, албастрѫ віоpinѫ; — machen, — anlaufen lassen, daѫ кѫ колóре албастръ; — färben, колорезѫ албастрѫ; einem die Augen — schlagen, факѫ кѫіва окіі віnецї бътъndѫл; mit einem blauen Auge davon kommen, скапѫ пе ѫшорѫ; du wirst dein blaues Wunder sehen, о съ везі minѫne; einem einen blauen Dunst vormachen, ameцескѫ minцiле кѫіва; einen blauen Montag machen, сервъторескѫ, пѫ лѫкрезѫ (ворвind деспре мештері); ins Blaue schießen, daѫ ѫн вънтѫ, тъ сфорцезѫ сѫрda.
Blauäugig, a., окіѫ албастрѫ, чел че аре окіі албастріі.
Blaubart, m., барвъ албастръ.
Blauel, m., маіѫ, бътъторїѫ, лопъцікъ.
Blaueln, v., батѫ кѫ маіѫл (пънzетѫріле ла спълатѫ).
Blauen, v., албъстрезѫ; тъ албъстрезѫ, deвінѫ албастрѫ.
Blauen, v., батѫ кѫ маіѫл; ѫнвіне-

цескъ, пънъ дп вінецелъ (рафеле); дпвінецескъ (пе чіпева вътъндаі); fich —, се дпвінецеще; се сепіпъ (черы).

Blauente, f., рацъ сълватікъ.

Blaufarbe, f., колоре алвастръ.

Blaufärber, m., въпсіторіъ (боапціе), тінторіъ de алвъстръ.

Blaufarbenwerk, n., алвъстръріе, фабрікъ de алвастратъ.

Blaufleckig, a., пътатъ алвастръ.

Blaufuß, m., фалкопе пескаріъ.

Blauglas, n., в. Schmalte.

Blauholz, n., лемпе de Брасіліа пептръ въпсітъ.

Blaukelchen, n., пригоре кз гатъ албастръ (пасере).

Blaukohl, m., кърекіъ алвастръ.

Blaukopf, m., капъ алвастръ (рацъ дп Америка); капъ алвастръ (омідъ).

Blaukûpe, f., къldare de алвъстрітъ.

Blaulich, a., алвъстрій, азурінъ.

Blauling, m., спечіе de пещте.

Blaumeise, f., пігігоіъ алвастръ.

Blaumüller, m., (la mont.) чірпъ фъръ зптъ.

Blaufäure, f., (kim.) ачідъ прасікъ.

Blauſchecke, f., калъ пътатъ въпътъ.

Blauſchimmel, m., калъ съръ въпъціъ.

Blauſchnabel, m., боталвастръ, врабіъ de Kina.

Blauſel, m., вінецелъ, скровелъ вінеціторе.

Blauſpecht, m., гезпоіъ алвастръ.

Blauſtein, m., пе́тръ въпътъ, албастръ.

Blauſtrumpf, m., спіопъ, въпзъторіъ, тръдъторіъ, термінъ de деспрецъ, кз каре се пъпескъ дорованціі, свірії шчл.

Blautaube, f., порумбъ алвастръ.

Blauwaſſer, n., апъ черіъ.

Blauzimmer, m., сърдъ алвастръ пе спате.

Blech, n., металъ бътътъ, тавлъ, плакъ; Gold-, Silber-, Kupfer-, тавлъ de авръ, арціптъ, арамъ, чіое шчл.; тавлъ de феръ споітъ кз къзторъ, феральъ, тінкеа; банї; er hat brav —, е въпосъ.

Blecharbeit, f., лъкръ de феральъ.

Blecharbeiter, m., феральріъ, тінкіціъ.

Blechdach, n., копеціпіъ de феральъ.

Blechen, v., плътескъ; et. mit Berb —, требе съ плътéскъ гросъ.

Blechern, a., de феральъ, de тавлъ de металъ.

Blechfabrik, f., феральъріе, фаврікъ de феральъ.

Blechfeuer, n., фокъ de фаврікатъ феральъ.

Blechgeſchirr, n., васе de феральъ.

Blechhammer, m., } фаврікъ de феръ
Blechhütte, f., } альъ, чокапъ de фъкътъ тавле de феръ.

Blechmaß, n., мъсъръторіъ de металъ бътътъ, інструмептъ кз каре се мъсъръ гросіпеа тавлелор de авръ, арціптъ, калібръ шчл.

Blechmünze, f., врактéтъ, сокотеа, фіс, монетъ фъръ валóре.

Blechmütze, f., коіфъ, каскетъ de феральъ.

Blechnagel, m., къіз кз капъ латъ.

Blechſchere, f., фóрфечі de тъіатъ тавле de металъ.

Blechſchläger, Blechſchmied, m., феральріъ, тінкіціъ.

Blechverzinnung, f., къзторіре de тавле de феръ.

Blechwaare, f., зпеалта de феръ албъ, феральъріть, марфі de тінкеа.

Blechzange, f., клепте марі.

Blecken, v., die Zähne —, рънжескъ динції.

Blei, n., плумбъ; (kim.) сатърпъ; — in Blöcken, плумбъ дп вікъці; gerollte —, плумбъ дп тавле; mit — ausfüttern, mit — ausfüllen, плумбъескъ.

Bleiabgang, m., скоріе, скъръ de плумбъ.

Bleiader, f., (min.) въпъ de плумбъ.

Bleiaſter, m., фърпътърі de плумбъ.

Bleianflug, m., поспъіалъ, сволътъръ плумбосъ (пе міперале).

Bleianſchuß, m., крістълісъціпе de плумбъ.

Bleiarbeit, f., плумбъріе.

Bleiarbeiter, m., плумбаріъ, лъкръторіъ кз плумбъ.

Digitized by Google

Bleiarſenik, m., (min.) arsenikŭ de plumbŭ.
Bleiartig, a., de natura plumbului.
Bleiarzenei, f., medivină de satyrnŭ.
Bleiaſche, f., skrum, cenuşă de plumbŭ; plumbŭ kalcinatŭ.
Bleiauflöſung, f., strapte de plumbŭ.
Bleibalſam, m., balsamŭ de satyrnŭ.
Bleiben, v., remănŭ, staŭ, restaŭ; aşteptaŭ; ţinŭ, duc; mor; bei einem zu Tiſche —, remănŭ la prenzŭ; — Sie bei mir, ţineţe de mine; bleibt da, stai aci; bleibt mir vom Leibe, evită, nu te apropia; es bleibt dabei, fie; ajunge! — Sie geſund, fii sănătosŭ; es bleibt Alles beim Alten, tote remăn kum au fost; es bleibt unter uns, să remănă ntre noi; bleibt nur dabei, ţineţe numai de aceasta; das mag —, să nu fie; er bleibt lange, aşteaptă; laßt es —, lasă; die Reiſe muß —, călătoria nu se va face; wo ſind wir ſtehen geblieben? unde amŭ stătutŭ, pănă unde amŭ ajunsŭ? das laſſe ich wohl —, nivi randŭ amŭ să facă aceasta; was bleibt mir übrig? ce'mi a mai remasŭ? es wird nicht dabei —, treba nu remăne aşa; — laſſen, aprecezŭ; lasă; bei etwas —, continuŭ, mă ţinŭ de ceva; ſtehen —, restaŭ, mă oprescŭ; liegen —, staŭ culcatŭ; bei ſeiner Meinung —, a remăne ne lăsă opiniunea sa; nicht bei einer Rede —, nu mă ţinŭ de una ca vorbire; bei Ehren —, amŭ ţinŭ onórea; im Bette —, zacŭ ca patŭ; am Leben —, viezŭ; auf dem Platze —, în Geſechte —, mor ca cumu de vitejiŭ.
Bleiben, n., remănere; hier iſt meines Bleibens nicht, pentru mine nu e remănere aici.
Bleibend, a., remănendă, remănere, remăitore; stătătore; er hat keine bleibende Stätte, ea n'ape locuinţă stătătoriŭ.
Bleiblumen, pl., flori de satyrnŭ.
Bleibutter, f., unsă de satyrnŭ, o

sănătoşă ce ese prin destilaţiune din plumbŭ, mestecată cu sevumată korosivă.
Bleich, a., palidŭ, galbenŭ; bleiche Geſichtsfarbe, faţă palidă; — werden, devinŭ palidŭ; bleicher Wein, vinŭ albu.
Bleiche, f., palitate, palideţă, galbenéţă; spălătoriŭ (pănzetori, lanŭ, cĕrŭ).
Bleichen, v., spălescŭ.
Bleicher, m., spălătoriŭ.
Bleicherlohn, m., spălătoritŭ, platŭ de spălătŭ.
Bleichplatz, m., spălătoriŭ.
Bleichſalz, n., sare de spălătŭ pănede (inventată la 1770 de Altendorf).
Bleichſucht, f., clorozŭ, galbinare (betecélŭ).
Bleichwand, f., părete de untŭ culcatŭ.
Bleichwaſſerſucht, f., leucoflegmaţiŭ (vodŭ albu).
Bleidach, n., conerişiŭ, acoperemăntŭ de plumbŭ.
Bleidarmgicht, v. Bleikolik.
Bleidecker, m., acoperitoriŭ cu plumbŭ.
Bleierde, f., plumbŭ oxidatŭ.
Bleien, v., plumbescŭ.
Bleiern, a., de plumbŭ.
Bleierz, n., minerale plumbŭ.
Bleieſſig, m., oţetŭ de plumbŭ.
Bleifalk, m., falcone cenuşiŭ (pasere).
Bleifarbe, f., colore de plumbŭ.
Blaufärbig, a., plumbiŭ.
Bleifeder, v. Bleiſtift.
Bleifluß, m., minerale plumbŭ kristalizatŭ.
Bleigang, m., dentŭ, vinŭ de plumbŭ (min.)
Bleigeiſt, m., spiritŭ de satyrnŭ.
Bleigelb, n., masikotŭ (kolor, pikt.)
Bleigemiſch, v. Bleiquick.
Bleigießer, m., topitoriŭ, vărsătoriŭ de plumbŭ.
Bleigießerei, f., topitoriŭ, vărsătoriŭ de plumbŭ.
Bleiglanz, m., galenŭ, sulfurŭ de

Digitized by Google

плотвѣ, металѣ консістінте din плотвѣ аместекатѣ кѣ пѣчіòсъ.

Bleiglas, n., стіклъ de плотвѣ, че се формéзъ ла топіреа сілічіѣлѣї кѣ оссідѣл ачестѣї металѣ.

Bleiglätte, f., літаргѣ, сталтѣ de плотвѣ, оссідѣ de плотвѣ, топітѣ ші крісталісатѣ ꙟп табле.

Bleiglimmer, m., (min.) minъ de плотвѣ, плотвѣ мікачеатѣ.

Bleigrau, a., плотвіѣ, сѣрѣ, чепѣшіѣ, de колòреа плотвѣлѣї.

Bleigraufe, n., (min.) крісталѣ de плотвѣ.

Bleihaltig, a., плотвосѣ, кѣ плотвѣ.

Bleihammer, m., чоканѣ de фералварїѣ.

Bleihe, f., алвѣрнѣ (пеште).

Bleiherd, m., (ꙟп топітор.) ватръ de скосѣ арцінтѣ прін плотвѣ.

Bleihütte, f., (min.) плотвъріъ, топітòре de плотвѣ.

Bleiicht, a., плѣтвіѣ, de патѣра плотвѣлѣї.

Bleiig, a., плотвосѣ.

Bleikalk, m., плотвѣ калчінатѣ, плотвѣ варѣ.

Bleikehlchen, n., в. Blaukehlchen.

Bleiknecht, m., (стікл.) інстрѣтъптѣ кѣ каре се сервескѣ стікларії спре а тѣрті плотвѣл.

Bleikolik, f., колікъ сатѣрнінъ.

Bleikönig, m., плотвѣ натівѣ.

Bleikristall, m., крісталѣ de плотвѣ.

Bleiloth, n., мъсѣръторїѣ de профѣнditате, перпендікѣлѣ.

Bleimulde, f., плотвѣ ꙟп бѣкъцї.

Bleimulm, в. Bleierde.

Bleiniederschlag, m., пречіпітатѣ de плотвѣ.

Bleiocker, m., окрѣ de плотвѣ.

Bleiöl, n., олеїѣ de сатѣрнѣ.

Bleipflaster, m., ътпластрѣ de сатѣрнѣ, фъкѣтѣ din олеїѣ, черѣсъ ші din miniѣ.

Bleiplatte, f., таблъ, плакъ de плотвѣ.

Bleiprobe, f., провъ de плотвѣ.

Bleiquick, амалгамъ de плотвѣ.

Bleirad, n., в. Bleizug.

Bleirecht, a. ші ad., перпендікѣларїѣ, дрептѣ ꙟп ціосѣ (senkrecht).

Bleirohr, n., цавъ ꙟп каре се вагъ черѣсъ, креіонѣ.

Bleirolle, f., валѣ de плотвѣ.

Bleiroth, n., miniѣ, оссідѣ рошїѣ de плотвѣ, плотвѣ ѣнітѣ кѣ оссіцепѣ.

Bleisack, m., скѣріъ, сгѣръ, (ка пѣнга) ла топіреа аѣрѣлѣї, аѣ арцінтѣлѣї.

Bleisafran, m., сафранѣ de сатѣрнѣ.

Bleisalbe, f., ѣнцептѣ, (аліфіъ) de сатѣрнѣ.

Bleisalz, n., саре de сатѣрнѣ.

Bleischaum, m., в. Bleiasche.

Bleisicht, f., нътѣръ de плотвѣ топітѣ.

Bleischiefer, m., ардесіъ de плотвѣ.

Bleischlacke, f., скѣріъ de плотвѣ.

Bleischlich, m., шелікѣ, аѣ плотвѣ фъръматѣ.

Bleischnur, f., в. Bleiloth.

Bleisiegel, n., плотвѣітѣръ.

Bleischweif, m., плотвацінъ.

Bleistein, m., пéтръ плотвóсъ.

Bleistift, m., креіонѣ, кондеїѣ de плотвѣ.

Bleivitriol, m., вітріолѣ de плотвѣ, сѣлфатѣ de плотвѣ.

Bleiwage, f., кѣмпънъ, нівелъ кѣ плотвѣ.

Bleiweiß, n., черѣсъ; (пікт.) алвѣ de плотвѣ.

Bleiweißfabrick, f., фаврікъ de черѣсъ.

Bleiwurf, m., в. Bleiloth.

Bleiwurz, f., дінтелъріцъ (вот.) ші Bleikraut.

Bleizange, f., клеште de трасѣ плотвѣ (стікл.).

Bleizeichen, в. Bleisiegel.

Bleizucker, m., zaxaцѣ de сатѣрнѣ, саре de плотвѣ.

Bleizug, m., (стікл.) інстрѣтъптѣ кѣ каре се траце ші се формéзъ плотвѣл пентрѣ ферестрії; плòтвѣ тръгътòре.

Blende, f., ферéстръ, ѣшъ òрвъ, фалсъ; окіларї, перделе (ла къпестре); паравапѣ; (minep.) блендъ, саѣ псеѣдогаленъ; лампъ òрвъ de хоцѣ.

Blenden, v., орвескѣ; ꙟптѣпекѣ; іаѣ ведереа прін прéмѣлтъ стрълѣчіре; атъцескѣ, ꙟпшелѣ, фер-

Digitized by Google

мекѫ; sich durch Gold — lassen, се орвеште de аѕрѫ.
Blendfenster, n., ферéстръ òрвъ.
Blendkugel, f., бòмвъ орвітòре.
Blendlaterne, f., лъмпашїѕ орвѫ, лъмпашїѕ хоцескѫ.
Blendleder, n., парокї, океларї ѫпконтра лѕмінéї.
Blendling, n., вастардѫ, фіїѕ de леле, фътѫ de кѕрвъ.
Blendrahmen, m., (пікт.) первазѫ орвѫ пе каре се 'нтінде пънзъ аѫ хъртіъ пентрѕ deпінсѫ.
Blendstein, m., цеглъ, оланъ, че се пѕне пе кóма акоперішѕлѕї.
Blendung, f., орвітѕръ; ѫптѕпекътѕръ, лѕаре de вedере; ілѕсіѕне; (форт.) апъръмънтѫ, скѕтітѕръ (de сѕсѕл наіеї, ал фортерецеї); аскѕнзътѕръ (метерезѫ).
Blendwerk, n., ілѕсіѕне, апъріпцъ сéкъ, фантасмъ; пълѕкъ, пълѕчіре; (форт.) апъръмънтѫ, скѕтѫ, сеѫ вер че міжїлокѫ прін каре се сѕвтрагѫ трѕпеле din вedереа ші din тѕнѕріле інімічe.
Blennorrhöe, f., скѕрсѕръ венерікъ, скѕлъмънтѫ.
Blesse, f., ціптъ, стеа (пе фронтеа калѕлѕї); калѫ стелатѫ ѫп фронте.
Blessiren, v., ръпескѫ.
Blessur, f., рапъ, плагъ, блесѕръ.
Bleßwerk, n., (idротекн.) плесѕіре, лесѕіре (а ѕнѕї цермѕрѫ).
Bletz, m., (min.) папъ de ферѫ; петекѫ.
Blick, m., къѕтътѕръ, арѕпкътѕръ de óкїѕ, окіадъ, окіетѕръ, прівіре, вedере, кліпіре de окїѕ; лѕчіре; verliebter —, окіадъ аморóсъ; finsterer —, къѕтаре ѕрсѕсъ, посоморѫтъ; einen — auf etwas werfen, арѕпкѫ о къѕтътѕръ асѕпра ѕнѕї лѕкрѕ; in einem —, ѫптр'о ватере de окїѕ, ѫптр'о кліпіре de окїѕ; den — zur Erde senken, плекѫ окії.
Blicken, v., каѕтѫ, прівескѫ; лѕмінезѫ; die Sonne blickt durch die Wolken, сòреле лѕмінéзъ прінтре норі; sich — lassen, с'аратъ, се ѫпфъцішéзъ, есе ла лѕмінъ, ла вedере; um sich her —, каѕтъ ѫп цїѕрѫ; seitwärts —, каѕтъ костішїѕ.
Blickfeuer, n., семналѫ de фокѫ (че се дъ пе маре de пе тѕрпѕріле din портѕрї).
Blickgold, n., аѕрѫ, каре дѕпъ топіре ѫпкъ пѕ е кѕръцітѫ de тотѫ de алте метале коппатѕрале.
Blind, a. ші ad., орвѫ; пърѕтѫ, аскѕнсѫ, фалсѫ; — machen, орвескѫ (пе чінева); — werden, девінѫ орвѫ; er urtheilt wie ein Blinder von der Farbe, жѕдікъ ка орвѕл de колóре; — gehorchen, мъ сѕпѕнѫ орвеште; — laden, ѫпкаркѫ пѕшка фъръ глонцѫ; blinde Thür, ѕшъ пърѕтъ; blinder Passagier, кълъторїѕ песокотітѫ; (каре с'аместекъ ѫптре пасаперї ші кълътóреште кѕ пошта фъръ штіреа спедітѕреї); blinde Klippen, стънчї аскѕнсе сѕвт апъ; blinder Lärm, алартъ фалсъ; blinder Angriff, аттакѫ префъкѕтѫ.
Blindboden, m., (берарї) фѕндѫ фалсѫ (къзї).
Blinddarm, m., мацѫ орвѫ, мацѫ ѫпфѕндатѫ (din натѕръ).
Blinde, f., (мар.) вънтрелъ.
Blindekuh, f., вава òрвъ (жокѫ).
Blindgeboren, a., пъскѕтѫ орвѫ.
Blindglaubig, a. ші ad., крезъторїѕ орвеште.
Blindheit, f., орвіъ; mit — geschlagen, орвітѫ.
Blindlings, ad., орвеште, кѕ окії ѫпкішї.
Blindschleiche, f., чечілізѫ, шерпе невеninосѫ.
Blindschloß, n., ѫпкізъторїѕ секретѫ, лакътѫ орвѫ.
Blindschuß, m., нѕшкътѕръ óрвъ, фъръ глонцѫ.
Blinken, v., лѕческѫ, стрълѕчїѕ, скінтеїезѫ, скліпескѫ; der Diamant blinkt, diamантѕл стрълѕче; einem —, факѫ кѕїва семнѫ кѕ окїѕл.
Blinzen, blinzeln, v., кліпескѫ, міжескѫ, цінѫ окії семі-ѫпкішї, свърческѫ din окії.
Blinzelmaus, f., в. Blindekuh.

Digitized by Google

Blitz, m., фълцерѣ; тръспетѣ, съцéта фълцерълѣ; er ist vom — getroffen, е ловітѣ de фълцерѣ, е тръснітѣ, фълцератѣ; er ist schnell wie der —, е іште ка фълцерыл.

Blitzableiter, m., kondъкъторіѕ, феріфълцерѣ, парафълцерѣ, паратънпетѣ.

Blitzen, v., фълцеръ; скінтеіезѣ, скапърѣ, стрълъчіѕ.

Blitzeile, f., ізціме de фълцерѣ.

Blitzfunken, m., скінтеіе електрікъ, de фълцерѣ.

Blitzleiter, s. Blitzableiter.

Blitzschlag, s. Donnerschlag.

Blitzschnell, a. ші ad., іште, рънеде ка фълцерыл.

Blitzschnelle, s. Blitzeile.

Blitzstrahl, m., тръспетѣ, съцéта фълцерълѣ, разъ de фълцерѣ.

Block, m., влокѣ, чепѣ, трънкіѕ, вътькѣ; болованѣ, вькатъ маре (de марморъ шч.)

Blockade, f., влокътъръ, s. Blockirung.

Blockbatterie, f., ватеріѣ мішкътóре пе въльтъчі.

Blockbaum, m., арвóре de фересътръръ.

Blocken, v., (despre фалконі) се пъне пе арборе (ка прада).

Blöcken, v., пънѣ ля вътькѣ, пънѣ ля фére; einen stöcken und —, легѣ, ферекѣ пе чіпева.

Blockhaus, n., касъ de ърне, de лемне лънці ші гróсе печіопліте, шесе кыл асупра челълалтѣ.

Blockholz, n., талпе, влане de лемнѣ.

Blockiren, v., влочезѣ, лякізѣ, ампресорѣ (четатеа).

Blockirung, s. Blockade.

Blöckkarren, m., карѣ лънцітѣ пентръ кърватѣ лемне de касефікатѣ.

Blockmörser, m., піліцъ de лемнѣ.

Blockpfeife, f., цéвъ, фліерѣ, de органѣ фаврікатѣ дінтр'о сінгъръ вькатъ.

Blockrad, n., рóтъ фъкътъ дінтр'ън сінгърѣ трънкіѕ.

Blockrolle, f., скріпетѣ, машінъ de підікатѣ гревъці.

Blockschiff, n., шлътъ.

Blockstück, n., вькатъ, болованѣ (de плотвѣ шч.).

Blocktaube, f., порумвѣ сілватікѣ.

Blockwagen, m., карѣ гросѣ пеперекатѣ; карѣ ка патръ рóте гróсе de вътъчі пентръ транспортѣ de гревъці марі.

Blockzinn, n., касаторіѕ ля вькъці.

Blöde, a. ші ad., сфіосѣ, тімідѣ; хевегѣ, хъвъзькѣ; славѣ; blöde Augen haben, съцтѣ славѣ de оші; ein blöder Hund wird selten fett, сфіосал пѣ ляпаінтézъ.

Blödigkeit, f., сфіцізне; хевецѣ; слъвіцізне de ведере.

Blödling, m., хевегѣ, хъвъзькѣ.

Blödsichtig, a. ші ad., славѣ de ведере.

Blödsichtige, m. ші f., міопсѣ, скуртѣ възторіѕ.

Blödsichtigkeit, f., слъвіцізне de ведере.

Blödsinn, m., хевецѣ, хъвъчіѕ; сминтіре; възчіѕ; тъмпітъръ.

Blödsinnig, a. ші ad., хевегѣ, сминтітѣ, пъзькѣ, тъмпѣ.

Blödsinnigkeit, f., s. Blödsinn.

Blohm, m., (въпът.) стаціштеа червілор, локъл de гоіѣ a червілор.

Blöken, v., въльеште; мъцеште; die Schafe —, въльеште оіеа; die Rinder —, вітеле (вол, вака) мъцескъ.

Blöken, n., въльітъръ; мъцітъръ.

Blond, a., блондѣ, алвенецѣ, вълапѣ, пъвіцѣ; blonde Mannsperson, вълапѣ, блондінѣ; blondes Frauenzimmer, въдапъ, блондінъ.

Blondchen, n., въльпіцѣ, блондінцѣ.

Blondgelockt, a., ка пърѣ галвенѣ вькатѣ, кърлігатѣ.

Blonde, f., спіцзрі, хорвоте de мътасъ; блондъ.

Blondin, m., блондінѣ, вълапѣ (омѣ).

Blondine, f., блондінъ, вълапъ (феметѣ).

Bloquade, s. Blockade.

Bloß, Blos, a. ші ad., голѣ; дескопеpітѣ; сімплѣ; сінгърѣ, пямаі; im bloßen Hemde, ля къмапъ; mit bloßen Füßen, ка пічóреле дескълце; mit bloßem Degen, ка спада скóсъ; auf ein bloßes Wort,

Digitized by Google

ne cimpliu meŝ kuvɨntŭ; das ist ein bloßes Gerücht, acta e numai o faimъ; im bloßen Kopfe gehen, amblu ku capulu descoperitŭ; in bloßen Füßen gehen, amblu descalцŭ; ein Pferd — reiten, apcalecŭ calulu ne desfelate; ſich — geben, a ce descoperi, a ce da prince; — ſtellen, descoperiŭ, daŭ ne faцъ; einen — ſtellen, kompromitŭ ne cinева; ſich der Gefahr — ſtellen, m' espunŭ la periculŭ.

Blöße, f., goliцiune; (форест.) poiaпъ; слъвiцiune, defentŭ, parte славъ; пърцiле рътinóce; eine — geben, amĭ аръtŭ слъвiцiunea.

Blößen, в. Entblößen.

Blößling, m., (пел.) péle despъrkitъ.

Blühen, v., флорескŭ, апфлорескŭ, факŭ флорi; съптŭ ап флóре, ап пътере, am kreditŭ, am repuтъцiune; jetzt blühet ſein Weizen, акъm aĭ amblъ kalesiu lui; ſie blühet wie eine Roſe, флореште ка о росъ.

Blühen, n., флорire.

Blühend, a., флорiторiŭ, флорiпte, флорindŭ, флорitŭ; blühende Stiel, стiлŭ флорinte; eine blühende Einbildungskraft, о imaginъцiune viŭ.

Blühezeit, f., флорii, timpuu inфлоритъrei.

Blümchen, n., флорiчiкъ; kóda de ienъre.

Blume, f., флóre; чinчесiпца (ла чева); стеа (ла калŭ); mепстрu (ворокŭ ла femei); kóda (de фére рощiатive); Blumen pflükken, kuleгŭ флорi.

Blumeln, v., флорърескŭ (албina, алергъndŭ dela о флóre ла алта); ворвескŭ, тъ апцелегŭ прin флорi.

Blümen, v., апфлорескŭ, факŭ флорi (пе таперil.)

Blumenau, f., пратŭ флорitŭ.

Blumenbank, f., банкъ de флорi.

Blumenbau, m., kълтъръ de флорi.

Blumenbeet, n., стратŭ de флорi.

Blumenbinderin, f., вакетъръсъ, тъпапкierécъ de флорi.

Blumenbinſe, f., пiniritŭ апфлоритŭ.

Blumenblatt, n., фóiŭ de флорi (вот.) петалъ.

Blumblattartig, a., петалikŭ, петалoidŭ,

Blumenbüſchel, n., вакетŭ, тъпапкiu de флорi; (вот.) стеблъ.

Blumendecke, f., в. Blumenkelch.

Blumenerde, f., пътъritŭ de флорi (гънoioсŭ, вънŭ).

Blumenfeſt, n., флорii, флоралii.

Blumenflor, f., апфлоритъръ, апфлорipiea флорilor.

Blumenflur, f., кътinŭ kŭ флорi.

Blumengarten, n., грădinъ de флорi.

Blumengärtner, m., грădinapiŭ флорistŭ.

Blumengehänge, n., girlandъ, орнътъritŭ.

Blumengeſchirr, n., васŭ de флорi.

Blumengewächs, n., плантъ kŭ флорi.

Blumengewinde, в. Blumengehänge.

Blumengöttin, f., Флора (mit.), zeiцa флорilor.

Blumengrapp, m., скътiŭ (вънъ de тiятъръ) парте феminiпъ.

Blumengriffel, m., (вот.) пistilŭ (organŭ femeieskŭ de ерпитъцiune ai флорilorŭ).

Blumenhaar, n., kъkъtъ (cuscuta, iпал.).

Blumenhändler, m., negoцitoriŭ de флорi.

Blumenhonig, m., mepe de флорi.

Blumenkäfer, m., гъndacŭ de флорi.

Blumenkelch, m., (вот.) kaliче, potirŭ, periantъ.

Blumenkenner, m., флористŭ.

Blumenknospe, f., вовокŭ de флóre.

Blumenkohl, m., kartiфiолъ, konopidъ.

Blumenkranz, m., koróпъ, kъпътъ de флорi, girlandъ.

Blumenkrug, m., васопŭ (пentruцiпътŭ de флорi).

Blumenleben, n., viaцъ de флорi; viaцъ скъртъ.

Blumenleſe, f., антолоцiĭ, колецiune de флорi.

Blumenmaler, m., pitторŭ, zugravŭ de флорi, pitториu флористŭ.

Blumenmehl, n., в. Blumenſtaub.

Blumenmonat, m., флорарїѹ, лѹна флорілор, Апріліѹ.
Blumenreich, a., флоросѹ, плінѹ de флорї; ѧпфлорітѹ (стілѹ).
Blumenrohr, n., трестіъ de Indiї.
Blumenscheide, f., (бот.) спатъ.
Blumenscherbel, m., óлъ de флорї, гівечіѹ.
Blumenschirm, m., скѹтѹ, ѹмбрелъ (ла флòре).
Blumenschnur, f., в. Blumengehänge.
Blumenseite, f., фаца лѹкратъ а пелеї.
Blumensprache, f., антографіъ, лімбаціѹ de флорї, ворбіре прін флорї, ка прін семне.
Blumenstängel, m., тѹлеїѹ, кòдъ, которѹ de флòре.
Blumenstaub, m., (бот.) полінъ, пѹлвереа семінціале, фрѹтіфікаре.
Blumenstein, m., спечіе de конкілъ, zісъ екінантъ.
Blumenstickerei, f., кѹсътѹръ кѹ флорї.
Blumenstiel, m., кóдъ, тѹлеїѹ de флòре.
Blumenstrauß, m., бѹкетѹ.
Blumenstück, n., стратѹ, локѹ de флорї; (ла zѹгравї) кадръ кѹ флорї; (ла тъчеларї) бѹкатъ de карне din апої.
Blumenthee, m., тееїѹ, чеїѹ ѧмперътескѹ, din фої тінере.
Blumentopf, m., òлъ, васонѹ пентрѹ флорї.
Blumenwerk, n., флорърітѹ, орнъмънтѹ de флорї (арк.).
Blumenzucht, f., кѹлтѹръ de флорї.
Blumenzwiebel, f., бѹлбѹ, чепѹцъ (ла ръдъчіна флòреї).
Blumicht, a. ші ad., флоріѹ, ка флòреа.
Blumig, a. ші ad., флоросѹ.
Blumist, m., флорістѹ, флорарїѹ.
Blut, n., сънце; фаміліъ, семінціъ, расъ; mit — befleckt, пътатѹ кѹ сънце; mit kaltem Blute, кѹ сънце рече; bis auf's —, пънъ ла сънце, фòрте; Gut und —, авере ші віацъ; Fleisch und —, карне ші сънце, пофте трѹпештї; ein junges —, о фіінцъ теперъ; das — steigt ihm ins Gesicht, і се сѹіе сънцеле ѧн фацъ, се рошеште; — lassen, ѧмї їаѹ сънце; einen bis auf's — quälen, сѹпърѹ фòрте пе чінева; Bande des Blutes, легътѹре de фаміліъ; Opfer ohne —, жертфъ некрѹптатъ; — schwitzen, ѧмї пѹнѹ тòтъ пѹтереа.
Blutacker, m., къмпѹл сънцелѹї, къпътатѹ кѹ прецѹ de сънце.
Blutader, f., вънъ.
Blutagath, m., агатѹ сънціїѹ.
Blutampfer, m., мъкрішѹ рошїѹ.
Blutapfel, m., мърѹ рошїѹ (ла mezѹ).
Blutarm, a. ші ad., серакѹ ліпітѹ.
Blutauswurf, m., скѹпітѹръ, върсътѹръ de сънце.
Blutbad, n., кърнаціѹ, мъчелѹ, ѹчідере, върсаре маре de сънце (ѧн о бътъліъ).
Blutbann, m., пѹтере de а пеdепсі кѹ мòрте; їѹрісdіцціѹне кріміналe.
Blutbehälter, m., в. Blutgefäß.
Blutbeschreibung, f., ематографіъ.
Blutbirn, f., паръ рошіъ (ла mezѹл).
Blutbühne, f., ешаподѹ, (стелаціѹ de тъіатѹ капѹл).
Blutdurst, m., сете de сънце.
Blutdurstig, blutdürstig, a. ші ad., сънцепарїѹ, сетосѹ de сънце; крѹdѹ, крѹdелѹ.
Blutegel, m., сънцесѹгъ, ліпітóре.
Bluteiter, m., пѹроїѹ.
Bluten, v., сънцерѹ, ѧмї кѹрце сънце; ѧмї върсѹ сънцеле; der Finger blutet mir, deцетѹл ѧмї сънцеръ, ѧмї кѹръ сънце din deцетѹ; er wird — müssen, ва требѹі съ'ї есе пе насѹ; das Herz blutet mir, mi се рѹпе inima; aus der Nase bluten, ѧмї кѹръ сънце din насѹ; sich zu Tode —, ѧї кѹръ тотѹ сънцеле; ein Stich der nicht blutet, аттінцере мѹшкътóре.
Bluten, n. сънцерарe.
Blutend, a., сънцеръndѹ, сънцеръпте.
Bluterz, n., мінералъ рошіъ d'арцінтѹ.
Bluterzeugung, f., сънцефікъціѹне.
Bluterzeugend, a., сънцефікътівѹ.
Blutfahne, f., стéгѹ рошіѹ, фламѹръ de ресвоїѹ.

Digitized by Google

Blutfarbe, f., колóре сънцíї.
Blutfarbig, a. mi ad., сънцíв.
Blutfink, m., цíнгíоїв рошíв.
Blutfluß, m., емораціѣ, кúрсъ de сънце.
Blutflüſſig, a., емораціосъ, свнесъ ла кúрсъ de сънце.
Blutfremd, a., de тотъ стрѣíнъ, некúноскътъ.
Blutgefäße, n. pl., вѣне, артерíї.
Blutgeld, n., прецúл de сънце.
Blutgericht, n., жúдецúв сънцепарíв, трíбúнал кríminale.
Blutgerüſt, n., ешафодъ, в. Blutbühne.
Blutgeſchwür, n., вúвъ, апостемъ, кървúнкúл.
Blutgier, f., сете de сънце; крúзíme.
Blutgierig, a. mi ad., сетосъ de сънце, крúдъ, сънцепаръ.
Blutgras, n., меíв рошíв.
Bluthänfling, m., кънецúнъ рошíв, (пасере).
Blutharnen, n., ематорíѣ, пíшаре de сънце.
Blüthe, f., флóре, флорíторъ; фрúмсеце, теперене, вíртúте; er ſtarb in der — ſeines Alters, мúрí лн вúрста чea mai фрúмóсъ; in der — ſeines Glückes, лн кúлтea ферíчíтúíí сале.
Blüthenblatt, n., (вот.) петéлъ, фоíъ de флóре.
Blüthenzeit, f., тímпúл флóрeí, тímaл флорíрeí.
Bluthochzeit, f., нúнтъ сънцерóсъ, нóптea Бартоломеé, кúnd се вúчíсеръ бrenoцíí лн Цaрíс.
Bluthund, m., омъ крúдъ, сънцепарíв, варваръ.
Bluthuſten, m., емотúсíъ, тúсъ къ сънце.
Blutig, a. mi ad., сънцератъ, сънцерънте, плíнъ de сънце; einen — ſchlagen, лмпúлъ de сънце, факъ сънце пе чínева, вúтúндúл; keinen blutigen Heller haben, n'amъ банъ кíоръ, n'am пара фрънтъ.
Blutigel, в. Blutegel.
Blutgang, a. mi ad., теперéлъ, фóрте теперъ.
Blutkohl, m., варзъ рошíъ.
Blutkoralle, f., мърцéнъ рошíв ка сънцеле.
Blutkraut, n., херíчíкъ.
Blutkuchen, m., (кем.) лнкíегътъръ de сънце.
Blutkugelchen, n., гловшоръ, молекúлъ de сънце.
Blutlaſſen, в. Aderlaß.
Blutlauf, m., черкúлцíзне de сънце, (в. Blutfluß, Ruhr).
Blutlauge, f., лешíъ de сънце, алкалí флогíстíкъ.
Blutleer, a., демертъ de сънце.
Blutlilie, f., крíнъ сílватíкъ.
Blutlos, a. mi ad., фъръ сънце.
Blutmaſſe, f., масса, тотímea сънцелúí.
Blutmenſch, m., омúл сънцелúí, омъ сънцепаръ, крúдъ.
Blutmilchen, n., лапте къ сънце, вететéлъ ла вачí, центръ каре даí сънце лн локъ de лапте.
Blutnabelbruch, m., ематофалъ.
Blutnäpfchen, в. Aderlaßbecken.
Blutnuß, в. Lampertsnuß.
Blutpfirſiche, f., персúкъ къ мезúв рошíв.
Blutrache, f., вендеттъ, ресвúнаре de сънце, — пентръ оморъ.
Bluträcher, m., ресвúнторíв de сънце.
Blutrath, m., сватъ лн кaзсе кríminале, сънцерóсе.
Blutregierung, f., сънцекратíъ.
Blutreich, a. mi ad., сънцеросъ, сънцíв.
Blutreinigend, a., кърцíторíв, мúргъторíв de сънце (медúвínъ).
Blutreinigung, f., кърцíзне, мúргцíзне de сънце.
Blutrichter, m., жúдецúв кríminале, жúдецúв de сънце.
Blutroth, a. mi ad., рошíв ка сънцеле; er wurde —, се рошí ка сънцеле; er wird — im Geſichte, тотъ сънцеле і се свí лн фацъ.
Blutrünſtig, a. mi ad. лнсънцератъ.
Blutſauer, a. mi ad., фóрте акръ; пеcте мъсúръ греé; blutſaure Arbeit, лаворе фóрте остенúтóсъ; er läßt es ſich — werden, свдъ

Digitized by Google

сънце ші ань, мънчеше de ня маї нóте.

Blutſauger, m., вампірь, (веспертіль роші), сѣгъторіь de сънце; лілітóре, сънцесѣгъ.

Blutſchande, f. інчестъ, коїтъ дитре рѫденіі de сънце.

Blutſchänder, m., дичестъосъ.

Blutſcheu, f., сфіалъ de сънце, емофовіь.

Blutſchöppe, m., accesopь ла трівъналь криміналь.

Blutſchrötig, a., **Blutrüſtig**.

Blutsſchuld, f., крімъ de сънце, пъкатъ de мóрте, отъвідіь.

Blutsſchwamm, m., чіщперкъ, вѫрете сънціь.

Blutsſchwären, v. **Blutsgeſchwür**.

Blutsſchweiß, m., сѫдóре de сънце.

Blutsſchwelle, f., дмфълъцъръ ла пеняькі (морвь ла кай).

Blutsfreund, m., консънціь, амікь, (рѫдъ) de сънце.

Blutsfreundſchaft, f., консъпцеіпіте.

Blutsſpeichel, m., скѵіпатъ, флегмъ къ сънце.

Blutspat, m. **Blutsſchwell**.

Blutſpur, f., ѵрмъ, семнь, пать de сънце.

Blutſtallen, v. **Blutharnen**.

Blutſtaar, m., албѣдъ пе окіь (din сънце).

Blutſtätte, f., локъл сънцелуі, ал ѵчідерей, ал есекъціунеі.

Blutſtaupe, f., пішаре къ сънце (маї къ сѣмъ ла оі).

Blutſtein, m., емаціть, металь фероь рошіь.

Blutſtillen, n., опріторъ de сънце.

Blutſtillend, a., стіптікь, опріторь de сънце (медічінь).

Blutſtockung, f., емостасіь, старе de сънце.

Blutstropfen, m., шікътърь de сънце.

Blutſturz, m., емотосіь, емораціь, вѫрсаре de сънце.

Blutsverwandt, a. ші ad., консъпціїь, рѫдіть de сънце.

Blutsverwandtſchaft, f., конасъпціетате.

Blutthat, f., фанть сънцерóсь.

Bluttaufe, f. вотезь къ сънце.

Bluttreibend, a. ші ad., емагогь, порніторіь de сънце.

Blutumlauf, m., чіркъцъіѕнé de сънце.

Blutuntheil, n., септінць de мóрте.

Blutvergießen, n., вѫрсаре de сънце, мъчелъ, карнаціь.

Blutverluſt, m., пердере de сънце.

Blutwage, f., сънцеметръ, кънтънъ пентръ а мъсѫра сънцеле (кір.).

Blutwärme, f., темперътѫра, кълдѫра патѫралъ a сънцелуі.

Blutwaſſer, n., серосітате, лімфъ, парте апътосъ a сънцелуі.

Blutweinen, n., лъкрътаре de сънце (морвь ла фемеі).

Blutwenig, ad., фóрте пъціпь.

Blutwurſt, f., сънцеацъ, кърнаціь, дмплътъ къ сънце.

Blutwurz, f., церапіь рошіь (плантъ).

Blutzehent, m., зечімъ, діжмъ, пе віте.

Blutzeuge, m., мартірь (мартѫрь), довеціторь къ сънцеле.

Blutzwang, m., тепестъ de сънце, скремътъ къ сънце.

Bobereſſe, f., папезь, вѫрлань de вешіка чеа рѣа.

Bock, m., цапь; вервече (маштіь); шезіь (капра) вісітіліі; грешалъ, ерóре; чімпоіь; alte —, цапь вътрънь; alte geile —, корварь вътрънь; einen in den — ſpannen, багь дп вътькь, дп грось, пънь дп фѣре; der polniſche —, чімпоіь; einen — ſchießen, факь о грешалъ гросолань; den — zum Gärtner ſetzen, даь оіле дп паза лупілуі, лась пештеле пе нісікь, стежѫра пе ѵрсь.

Bockdecke, f., акоперетъпть de шезіь (ла тръсъръ).

Böckchen, n., цъпшіорь, іедь.

Bocken, v., се нърчеше (капра); пѣте a нърчіь, a цапь; пѣне капіі дп пентъ ші асѵърле (калі); мехіць (кънепь, інь).

Bockfell, n., пеле de цапь, пеле капрінъ; alte —, вань хлдъ, хърк, которóпцъ.

Bockflöte, f., алѵіерь, тілінкъ.

Digitized by Google

Bockfüßig, a. mi ad., кз нігóре de цапз, стрáмбз de пічióре.
Bockgeruch, m., Bockgeſtank, m., міросз, пзтóре de цапз.
Bockgeſtell, n., проптеа de кърцъ.
Bockhirſch, m., ірочервз, червз ка цапзл (дп Америка).
Bockig, a. mi ad., пърчíдіосз, змвъторíз дзпъ коітз (капреле); міросіторíз а цапз.
Bockkäfer, m., скарабез капрікорпз.
Bockkalb, n., іедз, пзіз de къпріóръ.
Bocklamm, n., мелз.
Bockleder, n., пеле (лзкрáтъ) de цапз.
Bockledern, a., de пеле (лзкрáтъ) цапінъ.
Bockmühle, f., мóръ de вънтз (амезатъ пе о капръ de лемнз).
Bockpfeife, f., чімпоіз.
Bockpimpinelle, f., пімпінелъ (перънселз) саспърънъ.
Bockpolſter, n., перінъ de капръ (ла тръсъръ).
Bocksauge, n., чеакърз, а кърві зпз окіз е маі маре de кътз чеалтз; (min.) окіз капрей; пателъ, (скоінъ).
Bocksbart, m., барва цапзлзі, (пзпзтъ).
Bocksbeere, f., афіпъ.
Bocksbeutel, m., datinъ, овічеіз дпвекітз, de рáсз; прежздічіз.
Bockshorn, n., корпз de цапз; фънз греческз; einen ins — jagen, batз пе чінева дп корпз de цапз (капръ), дл дпфрікошезз; ins — blaſen, алармезз сзрда.
Bocksleder, n., кзптекз descрънатз.
Bocksſprung, m., капріóлъ, сърітъръ de цапз, сърітъръ дп сосз фъръ арте ші кадепцъ.
Bockſtreich, m., пегіовіз, перозіз.
Bockſtück, n., тзпз пе о рóтъ.
Bockſtütze, f., разъмз de капръ (тръсъръ).
Bockverſtellung, f., (арк.) стелаціз, скелъ.
Boden, m., пзмзнтз, (пзвімзнтз), теріторіз; фзндз; кърз (ла о флашъ); нодз (de касъ, граждз), грзнаріз; fruchtbare —, пзмзнтз фрзттіверз; Zimmer auf ebenem —, касъ дп фаца пзмзнтзлзі; катъ, descърцзмзнтзл de жосз; — einer Schachtel, фзндзл зпей кзтіі; — eines Zeuches, кзмзшзл зпей стофе; zu — werfen, трзптескз ла пзмзнтз; Grund und —, посесізне пемішкътóре; einen — in ein Faß ſetzen, дпфзндз о вте; einem Faß den — ausſchlagen, decфзндз о вте; dem Faße vollends den — ausſchlagen, стрікз de тотз о трéвъ; ein Handwerk hat einen goldenen —, чеіче аре арте, яре парте, мештешігъл е капіталз сігврз.
Bodenbalken, m., грindъ de нодз, — de пардосалъ.
Bodenblech, n., табла de фзндз (ла кълдъріле съръріілор).
Bodenbohne, f., фасоле олóгъ.
Bodenfenſter, n., ферéстръ de нодз.
Bodengericht, n., (вънзт.) лацз (дптіпсз пе пзмзнтз пентрз а прinde пасері).
Bodengeſchoß, n., descърцзмзнтз дп фаца пзмзнтзлзі а зпей касе.
Bodenhaube, f., кціцъ de рецеа.
Bodenholz, n., лемнз de фзндзрі.
Bodenkammer, f., локвіцъ, станцъ, къмаръ дп нодз.
Bodenlitzen, f. pl., іделе din фзндз (цес.)
Bodenloch, n., гаврз, ферестріцъ de нодз (пентрз хзмінъ).
Bodenlos, a. ſi ad., фъръ фзндз; фъръ басз, фъръ темеіз; bodenloſe Tiefe, авісз, профзндітате фъръ фзндз.
Bodenmatte, f., рогожіпз de нігóре, de нодінъ.
Bodenrad, n., (орл.) рóта фзндаментале дп орлоціз.
Bodenſäge, f., (вот.) ферестреі de фзндзрі.
Bodenſatz, m., ащезътъръ, пзсетъръ пе фзндз, дрождіі, стратз.
Bodenſchicht, f., стратз фзндаментале.
Bodenſchlüſſel, m., кеіз de нодз, de грзнаріз.
Bodenſchraube, f., в. Bodenzieher.
Bodenſchwelle, f., врсоіа, грinda (прагзл) подзлзі.

Digitized by Google

Bodenſtein, m., пе́тра inferiòръ de мо̀ръ.
Bodenſtück, n., дóгъ de фънді, дифъндътъръ, в. Bodenholz.
Bodenthür, f., вша подълъї, вша грънарълъї.
Bodentreppe, f., скаръ de подъ, de грънарїѕ.
Bodenziehen, m., (бот.) трагъ фънді, (шърпъ къ каре вотарьї траце дóга чea din ѫрмъ de фънді).
Bodenzins, m., дape, емватікъ, непрѣ. пъмънтъ.
Bodengott, m., ватъ, дape, пе ѫнді, пе васе.
Bodmen, v., (вот.) дифъндезъ, ѫнъ фънді (ла вите).
Bodmen, n., дифъндътъръ.
Bodmerei, f., вodinъріѕ; авантъръ, ріскътъръ (кънd пешtine пъне о сѫмъ de вanї дп негоцѣ пе о коравіѕ къ перікол de a перde вanї, прънъdindъce коравіа.)
Bodmereibrief, m., контраттъ, donкъмънтъ de вodinъріѕ, de ріскътъръ.
Bofiſt, m., бешіка порколъї, пъфълецъ, (спечіе de чіперкъ).
Boë, f., віжеліѕ.
Bogen, m., аркъ (артъ веке); волтітъръ; аркъшіѕ; черкъ (геом.); кол, філъ; ланче; стрѣмвътъръ; den — ſpannen, дntindъ аркол; mit dem — ſchießen, трагъ къ аркол; — einer Brücke, аркол ѫнъї подъ (попте); (арк.) ѫнѣре —, естрадосъ, фаца конвессъ естерпъ a ѫнеї волте; innere —, intradosъ фаца конкавъ інтерпъ a ѫнеї волте; gothiſche —, аркъ готікъ; ein Bauſch und —, в. Bauſch; ein — Papier, o колъ de хъртіѕ.
Bogen, ſich, v., се аркъеште, се стрѣмвъ, се дпковоіе, се гървовеште.
Bogenbohrer, в. Drillbohrer.
Bogenbrücke, f., попте аркатъ.
Bogendecke, f., волтъ.
Bogener, m., аркаріѕ, фъкъторіѕ de аркърї.
Bogenfahrt, f., кътътъръторъ къ гросъ, (къ топтанъ).
Bogenfelle, f., резътóре; міг къ аркол.
Bogenfenſter, n., фересътръ аркатъ, волтітъ.
Bogenfläche, f., конвессітате.
Bogenförmig, a. ші ad., аркъформъ, дп формъ de аркъ.
Bogengang, m., аркадъ, тратъ волтітъ.
Bogengerüſt, n., калъпъ de волтітъ, летпъріа аркъформъ, пе каре се зидеште аркъ, волтъ.
Bogengewölbe, n., волтітъръ аркатъ.
Bogengröße, f., мъріме de кóлъ, дп фоліѕ, Buch in —, карте дп фоліѕ.
Bogenhalle, f., портікъ.
Bogenlaube, f., волтъ de верде́цъ.
Bogenlinie, f., лініѕ аркатъ, ліпіѕ черкъларе; — der fliegenden Bombe, паравол.
Bogenpfeiler, m., колóпъ, стълпъ de аркъ; пічіоръ дрептъ.
Bogenmacher, m., в. Bogener.
Bogenrund, a. ші ad., аркатъ стрѣмбъ ка аркол.
Bogenrundung, f., волтітъръ, аркътъръ, кървътъръ; гървовітъръ (гарво італ.).
Bogenſchluß, m., кеіа волтеї, (ултіма пе́тръ къ каре се дпкеіъ о волтъ.)
Bogenſchuß, m., съцетътъръ, трацере къ аркол; (арт.) арвікътъръ аркатъ, паравола (унеї бомве.)
Bogenſchütze, m., аркашіѕ, аркаріѕ, съцетъторіѕ.
Bogenſehne, f., кóрдъ de аркъ.
Bogenſtellung, f., аркътъръ, волтітъръ.
Bogenſtrich, m., тръсътъръ de аркъшіѕ (пе віоръ).
Bogenweiſe, ad., кола; ка аркъ, дп модъ de аркъ.
Bogenwinde, f., дпкордътоаріѕ, інстрѣмънтъ de дпкордатъ аркол.
Bogenzahl, f., нътерол колеї
Bogenzeichen, n., (тіпогр.) сетнътъръ.
Bogenzirkel, m., компасъ, чіркълъ (инстр.).
Bogig, a. ші ad., аркатъ, аркітъ; — machen, аркіескъ; — auf-

Digitized by Google

schneiden, таiѣ аркѫiтѣ, ѧн формъ de аркѣ.
Bogspriet, n., (мар.) катаргѫл ънтеiѫ (ѧн корабiъ).
Bogsprietsegel, n., (мар.) вентрелъ ънтеiъ.
Bohle, n., (ѧн Шлесвiгѣ) пъмънтѣ.
Bohle, f., тъблоiѫ, скъndѫръ грòсъ, бланъ de лемнѣ, de подiтѣ, de блънiтѣ.
Bohlen, v., блънескѣ, ѧнтъблескѣ.
Bohlengeld, n., шътръpiтѣ, банi плътiцi пентрѫ локѫл ѫnde се фаче шатръ пентрѫ а вinde марфъ.
Bohlensäge, f., ферестреѣ de спiнтекатѣ лемнѣ de блане.
Böhme, m., боемѣ; Böhmin, f., боемъ.
Böhmenland, n., Боемiа.
Böhmisch, a. шi ad., боемiкѣ; die böhmische Sprache, лiмба боемiкъ; böhmische Dörfer, лѫкрѫ стреiнѣ; das sind ihm böhmische Dörfer, аста е пентрѫ дѫнсѫл санскрiтѣ, лѫкрѫ неаѫziтѣ.
Böhmer, m., стѫрѫѣ кѫкѫатѣ.
Bohnart, f., бардъ латъ шi сѫпцiре, (лемн.)
Bohnbürste, f., перiъ de фрекатѣ.
Böhnchen, n., бовчелѣ, бобѣ мiкѣ.
Bohne, f., бобѣ; türkische —, фасоле; — eines Pferdes, о патъ пéгръ пе dinцiї калѫлѫї.
Bohnen, v., чiрѫескѣ, фрекѣ, лѫческѣ, лѫстрезѣ кѫ чéръ.
Bohnen, n., черѫiтѫръ.
Bohnenacker, m., бобiшiѫ, огорѣ семънатѣ кѫ бобѣ.
Bohnenbaum, m., арборелѣ кѫ пъстеї бобòсе.
Bohnenblüthe, f., флòре de бобѣ.
Bohnenegel, m., гъргъpiцъ de бобѣ.
Bohnenerz, в. Bohnerz.
Bohnenhülse, f., пъстаiъ, пошгiцъ, кóжъ de бобѣ.
Bohnenkaper, m., каперѣ пъстеiосѣ, — сiлбатiкѣ.
Bohnenkeim, m., семiнцъ, колцѣ de бобѣ.
Bohnenkraut, n., сатѫражiъ (плантѣ).
Bohnenmehl, n., фъpiнъ de бобѣ.
Bohnenstange, f., харакѣ de бобѣ.
Bohnenstroh, n., паiе de бобѣ; grob wie —, фóрте гросоланѣ.
Bohner, m., фрекъторiѫ,
Bohnerz, n., ферѣ греѫнцiосѣ.
Böhnhase, m., кърпачiѫ (кроiторiѫ).
Bohnlappen, m., петекъ, кърпъ de фрекатѣ.
Bohrahle, f., сѫлъ de трасѣ лiнiї, de сгъpiатѣ пе лемнѣ.
Bohrbank, f., інстрѫмънтѣ de ѧнгъѫрiтѣ, (тѫнѫрi, бѫтѫчi ла рòте).
Bohreisen, n., ферѫл сфеdелѫлѫї.
Bohren, v., ѧнгъѫрескѣ, бортескѣ, сфеdелескѣ; ein Schiff in den Grund —, ѧнпекѣ о корабiъ, ѧнгъѫрindo о даѣ аффѫndѣ; nicht gern dicke Bretter —, прецетѣ, мъ ферескѣ de лѫкрѫ греѣ.
Bohren, n., ѧнгъѫрiтѫръ.
Bohrer, m., сфеdелѣ; сфеdелiторiѫ, ѧнгъѫрiторiѫ.
Bohrkäfer, m., карiѫ (інсектъ).
Bohrkrätzer, m., сфеdелѣ резѫiторiѫ.
Bohrlade, в. Bohrbank.
Bohrloch, n., гаѫръ, бортъ de сфеdелѣ.
Bohrmehl, n., фъpiнъ de сфеdелѣ, пѫлбереа че каdе dѫпъ сфеdелiтѣ.
Bohrmühle, f., мóръ de ѧнгъѫрiтѣ (п. е. цевiле de фонтънї).
Bohrmuschel, f., аномiъ, скоiкъ сфеdелѣ.
Bohrspäne, в. Bohrmehl.
Bohrzeug, n., інстрѫмънтѣ de гъѫрiтѣ.
Boi, m., боiъ (стофъ).
Bojar, m., боерѣ.
Bojazzo, m., паiацѣ.
Boje, в. Ankerboje.
Bojer. m., баркъ.
Bojleine, f., фѫне, отгонѣ de анкiръ.
Bojsalz, n., сape марiнъ.
Bökel шi Pökel, m., саремѫръ.
Bökelfleisch, n., карне саремѫратъ.
Bökeln, v., саремѫрѣ, пѫнѣ ѧн саре.
Boll, a. шi ad., вѫртосѣ; спонцiосѣ, бортосѣ.
Bolle, f., бѫлбѣ, чéпъ, къпъцiнъ (de плантъ).
Bollengewächs, n., плантъ бѫлбòсъ.
Böller, m., пiѫлiцъ.
Bollete, f., волетъ, семнѣ de вамъ.

Digitized by Google

Bollig, a. ui ad., бълвосъ, чепосъ; въртосъ.

Bollwerk, n., (ан форт.) бастіонъ, метерезъ, антърітъръ ан цінрзи инеї четъцї; (ан idraвл.) търѣ апърѣторѣ, ставілъ.

Bologneſerhündchen, n., къцелѣ de Болонія.

Bolus, m., болѣ, спечіе de хътъ антревкіпцатъ de mediчінъ; пілкъ.

Bolz, Bolzen, m., сепе́тъ, варга съцецїї; літва (фервлї de къликатѣ); кліъ, піронѣ, гъврітѣ ан капѣ; der Alles zu — dreht, чел че есплікъ тоте ан сепсѣ рѣ; der eine dreht die Bolzen, der andere muß ſie verſchießen, че а антъствітѣ вндл, челалалт требве съ пвпъ ан лѣкраре.

Bolzenſchloß, n., лакатѣ кѣ літвъ, кѣ зъворѣ.

Bombarde, f., вотвардъ, машінъ de арвпкатѣ бо́мве.

Bombardement, (zi: вотвард'man), n., вотвърдъмънтѣ.

Bombardier, m., вотвардарїѣ.

Bombardiren, v., вотвардѣ.

Bombaſin, m., вотвасінъ (матеріъ de доріѣ).

Bombaſt, m., антъмфъторъ (ан стілѣ, ворвъ).

Bombaſtiſch, a. ui ad., антъмфатѣ, антъпекатѣ (ан стілѣ, ворвіре).

Bombe, f., вотвъ; mit Bomben beſchießen, вотвардѣ.

Bombenfeſt, a. mї ad., таре de тѣї пасъ de бо́мве.

Bombenfeuer, n., вотвърдъмънтѣ, фокѣ кѣ бо́мве.

Bombenfrei, a. ui ad., секърѣ ан контра вотвардърей.

Bombenfüllen, n., вмплътъръ de бо́мве.

Bombenloch, n., гъръ de вотвъ.

Bombenſchiff, n., коравіъ кѣ вотве.

Bombenwerfen, v., вомвардѣ, арвпкѣ вотве.

Bon, m., полцъ, adeверінцъ, кзітанцъ.

Bonbon, m., кофетъръ.

Bonbonniere, f., кътіъ de (цінътѣ) кофетърі.

Boniſication, f., воніфікъцізне, decdъзнаре.

Bonificiren, v., вонїфікѣ, decdъзнезѣ.

Bonmot, (zi: вонмо), n., глъмъ кѣ спірітѣ, ворвъ съратъ.

Bonnit, n., вонітѣ (спечіе de пеще marinѣ).

Bonnet, n., вопетъ, къчїлъ, къцъ, скѣфіъ.

Bonnette, f., въпtреа тікъ.

Bonſens, (zi: вонсан), m., тінте съпътосъ.

Bonvivant, (zi: вонвіван), m., віневіънте, отѣ къреї ал плаче съ тръіаскъ ан веселїї ші петречері.

Bonze, m., вонзѣ, попъ indiandѣ, антъцатѣ кінезѣ.

Boot, n., вотѣ, пакебо́тѣ, лънтре, баркъ, шеікъ.

Bootshaken, m., капце de баркъ, (кѣ каре се трагѣ ла церпѣ).

Bootsknecht, m., мателотѣ, марінарїѣ.

Bootsleute, m. pl., мателоцї, марінарї.

Bootsmann, m., сѣвофічірѣ de марінъ.

Borax, m., бораче, спечіе de саре че анлеспеште топіреа металелор; unreine —, бораче патівѣ.

Boraxſäure, f., ачідѣ боракікѣ.

Bord, m., марціне (de васѣ, de коравіъ); цертѣ; an — gehen, тъ антваркѣ; an — bringen, анкаркѣ пе коравіъ; an — nehmen, іаѣ ан коравіъ; an — haben, ам ан коравіъ; über — ſpringen, сарѣ din коравіъ; über — werfen, арвпкѣ din коравіъ, арвпкѣ ан маре.

Bordanker, m., анкіръ прінчіпалъ.

Bordbret, n., (векіъ) скъндъръ de аninатѣ перделе.

Bürde, f., пътънтѣ poditорѣ.

Borde, f., бортъ, галонѣ, пасътънтѣ, шіретѣ (de варіѣ матеріѣ).

Bordell, n., бордеіъ, кліѣ de кърве.

Bordenmacher, Bordenwirker, m., пасътънтарїѣ.

Bordiren, v., вортезѣ, пасътънтезѣ, косѣ пе марцінї кѣ пасътънтѣ, кѣ галонѣ шнл.

Digitized by Google

Borchtung, f., насъмънтътъръ, вортътъръ, квсътъръ пе марџінї.

Borcaв, m., вóре, въпъ сентентріопале.

Borg, m., ѧмпрѫмътъ, креditъ, кредингъ; auf — nehmen, іаѣ пе креditъ.

Borgen, v., ѧмпрѫмътъ (пе алтъ); daѣ ѧмпрѫмътъ; мъ ѧмпрѫмътъ, іаѣ ѧмпрѫмътъ, іаѣ пе креditъ; — macht Sorgen, каре дъ ѧмпрѫмътъ, ѧшї перде банї ші амічіі; lange geborgt iſt nicht geſchenkt, ѧмпрѫмътъ пеџлътітъ ѧпкъ пъ е дързітъ.

Borger, m., чел че іа ѧмпрѫмътъ.

Borgweiſe, ad., кѫ ѧмпрѫмътъ, пе креditъ.

Boriſthenes, m., Nistrъ.

Borke, f., скóрџъ, кóже (пе вѫве саѣ арборе).

Borkenkäfer, m., ґѫндакъ de скóрџъ.

Borkenwurm, m., верме de скóрџъ, карiѣ.

Born, m., фонтъпъ, сорџente, iсворѣ; gegrabener —, пџцѣ; апъ de фонтъпъ; сареtъръ (ѧп сал.); ein Glas —, ѫп покалъ de апъ фрішъ; Waſſer in — tragen, карѣ апъ ѧп маре.

Bornblock, m., валъѣ, трóкъ, de адъпатъ вітеле.

Borneimer, m., вадръ de пџцѣ.

Bornen, v., адъпѣ.

Bornkanne, f., чѣтъръ.

Bornmeiſter, m., інспетторіѫ пестe фонтъпеле de сареtъръ.

Bornirt, a. ші ad., мърџінітъ (ла мінте), пџцінѣ ла спірітъ, простъ.

Bornirtheit, f., пџцінътате de спірітъ.

Borragen, Boretſch. m., борапъ, лімва вóзлуї (плаптъ).

Börs, m., костръшъ (пеште).

Borsdorferapfel, m., мърѣ de Борсдорфъ.

Börſe, f., ташкъ, пѫнгъ; бърсъ (касъ унде се адъпъ негоцетторіі пептрѫ треві комерчіале).

Börſenſchließer, m., портаріѫ de бърсъ.

Börſenſpiel, n., аџіотаџіѫ.

Börſentag, m., зі de бърсъ.

Borſt, m., кръпътъръ, спіптекътъръ, плеспітъръ.

Borſtbeſen, m., мътъръ de поркъ.

Borſte, f., пърѣ вѫртосъ, џепосъ, маї алесъ чел де пе спіпареа порквлуї.

Borſten, v., свърлескъ, аріческъ (пърѫ); das Schwein borſtet ſich, порквї се свърлеште.

Borſtenartig, a. ші ad., ка пърѫ џепосъ.

Borſtenförmig, a. ші ad., џепіформъ.

Borſtenvieh, n., animalѫ кѫ пърѣ џепосъ, порквї.

Borſtig, a. ші ad., џепосъ, свърлітъ; — werden, мъ мъніѫ.

Borſtpinſel, m., періѫ; пепелѫ de пърѣ џепосъ.

Borſtwiſch, m., мътъръ de пърѣ, скътъръторе.

Borte, в. Bordе.

Börteln, v., вортезъ; факъ марџіпе (ла васъ).

Bösartig, a. ші ad., перпічіосъ, рѫѣ; de соіѫ рѫѣ (вѫвъ, ветежéлъ); рѫътъџіосъ.

Bösartigkeit, f., рѫътъџіпе, фіре реа, малічіѫ.

Böſchen, v., пезішескъ, факъ пезішъ (акоперетъпътъї касеї).

Böſchung, f., пезішітъръ (форт.); innere —, скарпъ; äußere —, контръскарпъ.

Boſe, f., мъпопкіѫ (de інъ); пап de гъскъ.

Böſe, a. ші ad., рѫѣ, рѫътъџіосъ, счелератъ; мъніосъ; пефèрічітъ; греѣ; — Geld, банї рѫї (афаръ дін кърсъ); böſer Tag, зі пефèрічітъ; — Weſen, вóла реа, емілісіѫ; das iſt eine — Arbeit, ъста е ѫп лукръ греѣ, der — Feind, діаволъ; werden Sie nicht gleich —, пѫ те мъніа ѧпдатъ; es iſt nicht ſo —, wie man es macht, дракъ пѫ е аша пегръ прекѫм ѧл зугръвескъ; einen — machen, мъніѣ, ѧптърмътъ пе чінева; auf einen — werden, мъ мъніѣ пе чінева; über etwas — werden, мъ мъніѣ de чева; es nicht — meinen, пѫ воіескъ рѫѣ; böſes

Digitized by Google

Gewissen, копштіінцъ нéгръ; in bösem Rufe stehen, am нъме ръѫ.
Böse, n., ръѫ; man muß nicht Böses mit Bösem vergelten, съ нъ фачемѫ ръѫ пентръ ръѫ; Böses thun, а фаче ръѫ; der —, сатана.
Bösewicht, m., счелератѫ, блестематѫ, стренгарїъ (омѫ).
Boshaft, a. ші ad., ръътъцiосѫ, малічіосѫ, плекатѫ спре ръѫ; фъріосѫ; счелератѫ; пелецїъітѫ; дръкосѫ; ѫндърътнікѫ.
Bosheit, f., ръътъцiъне, малічіъ, ѫндърътнічіъ.
Bosheitssünde, f., пъкатѫ прекъцетатѫ.
Bösherzig, a. ші ad., ръѫ ла inimъ; inimъ нéгръ.
Böslich, ad., къ ръътате.
Bosquet, (zi: боскé), n., дъмбравъ, пъдъріче. (Hain).
Boßelbahn, в. Kegelbahn.
Boßelkugel, в. Kugelkugel.
Boßeln, v., жокѫ ѫн попічї, ѫн къгле.
Boßeln, Boßen, Bossiren, v., лъкръ ѫн реліефѫ, съпѫ, скопескѫ ѫн арцiнтѫ саѫ алтъ матеріъ, асфел ка фігъріле съ стеа ешіте афаръ.
Bossirer, m., лъкръторїъ ѫн реліефѫ.
Böswillig, a. ші ad., ръѫвоіторїъ.
Böswilligkeit, f., реавоінцъ.
Bot, (векїъ) в. Gebot.
Botanik, f., ботанікъ, парте din історіа натърале че тратéзъ деспре планте.
Botaniker, m., ботаністѫ.
Botanisch, a. ші ad., ботанікѫ.
Botanisiren, v., ботанісезѫ, ербърезѫ, стрънгѫ ербърї.
Bote, m., месацерѫ, кърієрѫ, вестіторїъ; ein reitender —, кърієрѫ кълъреццѫ, ештафетъ; eigene —, еспресѫ.
Botenamt, n., кърієріъ.
Botenfrau, f., кърієрéсъ, месацерéсъ.
Botenläufer, m., кърієрѫ песодромѫ, педестръ.
Botenlohn, m., кърієрітѫ, плата кърієрълъї.
Botenmeister, m., капъл кърієрїлор.
Botenschiff, в. Packetboot.
Botenschild, n., маркъ кърієрéскъ.
Botmäßigkeit, f., domніъ, пътере; unter seine — bringen, а съпъне.
Botschaft, f., месацїъ (рапортѫ че'л фаче ън прешедінте de репъблікъ кътре репресентанцї); амбасадъ, солїъ; штіре, весте; was bringen Sie uns für eine —? че весте не адъчї?
Botschafter, m., солѫ, амбасадорѫ (елчїѫ).
Böttcher, m., боттарѫ, каре фаче бъцї.
Böttcherarbeit, f., ботъріъ.
Böttcherholz, n., лемнѫ de dòце.
Böttcherschlögel, m., маіѫ ботъреск.
Böttcherwoche, f., пріма септъмънъ а търгълъї (ѫн Лiпсіа).
Bottich, m., бътінъ.
Bottichreif, m., черкѫ de бътінъ.
Boudoir, (zi: бъдоар), n., кабінетѫ, кътаръ de репаъсѫ, de ѫмбръкатѫ а ъneї dòmne.
Boufon, m., бъфонѫ, мъскърічіѫ (чїъфѫ).
Bouillon, f., боїлiонѫ, зéмъ de карне.
Boullette, f., перішіоръ, гълъшкъ de карне.
Bouquet, n., бъкетѫ, мънънкїъ de флорї (Blumenstrauß).
Boussole, f., бъсълъ, компасѫ, інстръмънтѫ de оріентатѫ.
Bouteille, f., бътеліъ, флашъ.
Boutique, f., бътікъ, болтіцъ, пръвъліъцъ, дъгеніцъ.
Bowle, (zi: бол), f., кастронѫ.
Boxen, в. Baxen.
Bracelet, (zi: брасле), бръцаръ.
Brach, a., целінітѫ, пъръцінітѫ, лъсатѫ неаратѫ (огорѫ); — liegen, стъ пъръцінітѫ (пъмънтъл).
Brachacker, m., целінъ, параціnъ, пърлогѫ, облéгъ.
Brache, f., целінъ, параціnъ; семънътъръ ѫн целінъ.
Brachen, v., десцелінезѫ, деспъръцінезѫ, арѫ целіна, пъраціна; огорезѫ.
Brachen, n., десчелінаре, огорѫре.
Brachfeld, n., в. Brachacker.
Brachgras, n., éрбъ de пърлогѫ.
Brachheu, n., фънѫ de пърлогѫ.
Brachium, n., бракїъ, пътере арматъ.
Brachkäfer, m., гѫзъ, гѫндакѫ de гънoїъ.
Brachlerche, f., чїокърліъ de целінъ.

Digitized by Google

Brachmonat, m., Iȣniȣ, лȣna de огорѫтȣ.
Brachschein, n., повілȣniȣ de Iȣniȣ.
Brachvogel, m., корлъ (пасере).
Brachwiese, f., фънацїȣ de пърлогȣ.
Brachygraphie, f., бракіграфіъ, арта de a скрі кȣ прескȣртърї.
Brachzeit, f., тімпȣл десцелепітȣлȣї, огорѫтȣлȣї.
Brack, m., віслъ (спечіе de копоїȣ).
Brack, n., лепъдътȣръ, гȣноїȣ, ремъшіцȣрї, кòde.
Bracken, v., десчілінезȣ, деспърцескȣ, лъпъдъndȣ че е ръȣ щі цiindȣ че е бȣnȣ.
Bracker, m., десчіліпіторїȣ, аллегъторїȣ (de марфъ).
Brackgut, n., марфъ прóстъ.
Brackschaf, n., оіъ de кóдъ.
Bracktisch, m., масъ de десчілінітȣ, de алесȣ.
Brackvieh, n., вітъ de кòдъ.
Brackwasser, n., апъ салечіъ, апъ дȣлче местекатъ кȣ апъ съратъ de маре.
Bracteat, m., брактеатъ, в. Blechmünze.
Bragen, v., (аргъс.) трагȣ ла кȣцетȣръ
Brägen, крерї.
Brägenwurst, f., кърнацїȣ de крерї de поркȣ.
Brähnen, v., (въпът.) се ѫпвершȣнъ (скрòфа дȣпъ верȣ),
Bram, m., грозанъ, ценістръ (плъптъ); марцine, бортътȣръ.
Bramapriester, в. Bramine.
Bramarbas, m., podomontȣ, фанфаронȣ, лъȣдарецȣ, палавраціȣ.
Bramarbasiren, v., podomontezȣ, фанфаронезȣ, тъ лъȣдъреcкȣ.
Bramfall, m., (мар.) фȣnea крȣчеї брата.
Bramine, m., браminȣ, попъ, кълȣгърȣ indianȣ.
Bramraa, f., (мар.) крȣчеа брата.
Bramsegel, n., (мар.) въптрелеле катаргȣлȣї брата.
Bramstange, f., (мар.) катаргȣл брата.
Brand, m., інчendiȣ, фокȣ, арdере, арсȣръ; тъцїȣne; ein — Ziegelsteine, кȣпторїȣ de кърътizї; der — im Korn, тъцїȣne ѫп грѫȣ; der — an Reben, арічіȣ (пе бȣтȣчї de віъ); — Kalk, варніцъ, кȣпторїȣ de варȣ; kalte —, сфачелȣ, капгренъ, ракȣ рече; der — werden, дъ ѫп капгренъ; Knochen—, карїȣ; in — stecken, пȣnȣ фокȣ; in — gerathen, іа фокȣ (чева); einen — löschen, стѫнгȣ фокȣ, апрindереа; auf den — betteln, чершескȣ пентрȣ арсȣ.
Brandader, f., (анат.) въна крȣралъ, de крачї; въна іллiешъ; (агрік.) сърътȣръ пе огорȣ.
Brandbettler, m., чершіторїȣ арсȣ, чел че чершеште ажȣторїȣ пентрȣ арсȣ.
Brandblase, f., вешікъ de арсȣръ.
Brandbock, в. Seuerbock.
Brandbrief, m., чертіфікатȣ de арсȣ; скрісóре амъніцътòре de пȣсȣ фокȣ.
Brandcasse, f., кассъ de банї пентрȣ аршї; інстітȣтȣ de ассікȣранцъ пентрȣ фокȣ.
Branden, v., се сфармъ (валȣріле мъреї).
Brandente, f., рацъ рошіатікъ.
Brander, m., —schiff, наіъ апрінзътòре; (арт.) фітілȣ.
Branderz, f., мінералȣ кърбȣносȣ, компȣсȣ din пъмънтȣ металікȣ ші din бітȣмене.
Brandfalke, m., фалконе рошїȣ.
Brandfaß, n., (арт.) бȣте інчendiаріъ.
Brandfeier, f., сервътòре пентрȣ фокȣ.
Brandfest, в. Feuerfest.
Brandfieber, n., фрігȣрї къшȣnате din арdереа ȣnȣї мъдȣларїȣ.
Brandfleck, Brandflecken, m., натъ, семnȣ de арсȣръ; сърътȣръ; (med.) семnȣ de капгренъ.
Brandfleckig, a. ші ad., семnатȣ de арсȣръ; капгреnосȣ.
Brandfuchs, m., вȣлпе карбонаръ; (калȣ) роїбȣ.
Brandgasse, f., кале ѫптре доȣе касе лъсатъ пентрȣ фокȣ; ȣdіцъ.
Brandgerste, f., орzȣ тъцїȣnатȣ.
Brandgeruch, m., міросȣ а арсȣ; (кір.) емпіреȣмȣ.
Brandgeschmack, m., гȣстȣ а арсȣ, а пърлітȣ.

Digitized by Google

Brandglocke, f., тъчінъ, клопотъ de фокъ.
Brandhafer, m., овъсъ тъцїъпатъ, кърбъпатъ.
Brandhaken, в. Feuerhaken.
Brandhirsch, m., червъ рошіъ, червъ de Боеміа.
Brandhemd, n., кемашъ, въптрéлъ de апрінсъ коръбії інімічe.
Brandhuhn, n., гъінъ ка кіріъ пептръ ъп огоръ къръцітъ ѧмпръмътъ.
Brandicht, a. ші ad., міросіторъ а пърлітъ; арсіъ.
Brandig, a. ші ad., тъцїъпосъ, кърбъпосъ.
Brandkasse, в. Brandcasse.
Brandkauz, m., бъхъ рошіатікъ.
Brandkorn, n., грѫъ тъцїъпосъ.
Brandkugel, f., бомбъ інчендіаріъ, аппрінzътòре.
Brandlattich, в. Huflattich.
Brandmaal, Brandmahl, n., семнъ de арсъръ; ѧпферътъръ, марка de інфаміъ че се фаче кріміналілор къ феръ арсъ.
Brandmaalen, brandmahlen, brandmarken, v., ѧпферъ; deconopъ; er ist auf ewig gebrandmarkt, елъ е deconoратъ пептръ тотdeaъna.
Brandmauer, f., (касеф.) мъръ міжлочіъ.
Brandmehl, n., фъріпъ тъцїъпóсъ, din грѫъ къ тъцїъпе.
Brandmittel, n., антіпіротікъ, medічінъ пептръ арсъръ.
Brandopfer, n., олокаъстъ, арdере de тотъ (ла жъdeії).
Brandpfahl, m., паръ de каре лега пе кріміпаріі жъdекацї съ се арzъ.
Brandpflaster, n., ембластръ de арсъръ.
Brandrakette, f., фішікъ, ракетъ de ресбоїъ, ракетъ a la Congrève.
Brandregen, m., плòїъ de тъцїъпе, din каре се кредé а се къшїъпа тъцїъпеле ѧп грънe.
Brandröhre, f., цéвъ аппрінzътóре.
Brandrose, f., орвалцъ капгрепосъ.
Brandsalbe, f., ъпсòре de арсъръ.
Brandsatz, m., аместекътъръ de ъмплът бомвеле інчендіаре.
Brandsäure, f., (кім.) ачідъ піролемніъ, ачідъ че се скóте прін dестілъцїъпеа лемпълъї.
Brandschaden, v., даъпъ къшїъпатъ прін фокъ; арсъръ (пе тръпъ).
Brandschatzen, v., ѧмпъпъ контрібъцїъпе (ѧп тімпъ de ресвелъ).
Brandschatzung, f., контрібъцїъпе.
Brandschiefer, m., арdóсъ грасъ, стратъ вітъміпосъ.
Brandschiff, в. Brander.
Brandschlange, f., аспідъ.
Brandschutt, m., dъръмътърї къшїъпате de фокъ.
Brandsilber, n., арцінтъ лъмърітъ (прін фокъ).
Brandsohle, f., талпъ інтръмеzіъ.
Brandstat, Brandstätte, Brandstelle, f., локъл інчендіълъї, а фокълъї, локъл касеї арсе.
Brandstein, m., къръмідъ.
Brandsteuer, f., dаре пептръ аршї; асікъранцъ пептръ фокъ.
Brandstifter, m., інчендіарїъ, пъіторъ de фокъ, аппрінzъторїъ; в. Mordbrenner.
Brandstück, n., бъкатъ de арцінтъ лъмърітъ.
Brandthür, f., ъшъ de феръ.
Brandung, f., сфъръмътъръ, батереа ъndелор.
Brandversicherung, в. Feuerversicherung.
Brandversicherungsanstalt, в. Feuerversicherungsanstalt.
Brandwache, f., къстоdіъ de фокъ; (мар.) корабіъ de пазъ.
Brandwunde, f., плагъ de арсъръ.
Brandzeug, n., ъпаалта de арсъ, de аппрінсъ.
Branke, Brante, f., бръпкъ, пічїоръ de ърсъ.
Branntwein, m., вінъ арсъ, ракіъ.
Branntweinblase, f., кълdаре de ракіъ; (dестіл.) аламбікъ.
Branntweinbrenner, m., фербъторїъ de вінарсъ; dестілъторїъ.
Branntweinbrennerei, f., фаврікъ de вінарсъ, вінарсъріъ, ракіъріъ, велніцъ; dестілъторїъ.
Branntweingeist, m., спірітъ.
Branntweinprobe, f., вінарсіметръ, провъ de ракіъ.

Digitized by Google

Branntweinschenke, f., оспътъріъ de вінарсѫ.
Branntweinspülicht, m., dрождіъ ремасъ ѧп кълdареа de ракіѫ.
Brasilienholz, n., лемнѫ de Брасіліа, лемнѫ de колоратѫ рошїъ.
Braß, m., векітърї, лепъdътърї, nimікърї.
Brasse, f., (map.) фъnеа брацелор, фръnгіа кръчелор къ въnтреле.
Brassen, v., ѧnволтезѫ, ѧnтindѫ въnтреле къ фъnеа брацелор.
Bratapfel, m., търѫ (бъnѫ) de коптѫ, търѫ коптѫ.
Bratbock, m., скаъnѫ de фрігаре.
Braten, v., фрігѫ (ѧп фрігаре); auf dem Roste —, пръцескѫ, фрігѫ пе грътарѫ; gebratene Fische, пештї фріпцї; gebratene Kastanie, кастаніі пръцїте; nach dem der Mann ist, brät man ihm die Wurst, къm е съnтъл, аша ші тъmъіа.
Braten, m., фріптъръ; den — wenden, торnѫ фрігареа; den — riechen, а міросі чева de департе.
Bratenbrühe, f., сосѫ de фріптъръ.
Bratenfett, n., гръсіme de фріптъръ.
Bratenkleid, n., вестmъnтѫ de dъmінекъ, de галъ.
Bratenmeister, m., (ла кърте) maістеръл de фріптъръ.
Bratenschüssel, f., фарфъріъ de фріптъръ.
Bratenspieker, m., ѧmпъnъторїъ de фріптъръ.
Bratenwender, m., фрігъторїъ, ѧnторnъторїъ de фрігаре (omѫ, інстръmъnтѫ).
Bräterei, f., фріптъръріъ, болтъ къ фріптърї.
Bratfisch, в. Backfisch.
Brathäring, m., херінгѫ de фріптѫ, херінгѫ фріптѫ.
Bratkoch, m., фрігъторїъ.
Brätling, m., бърете (хірібѫ, чїъпéркъ) de фріптѫ, саѫ-фріптѫ.
Bratofen, m., къпторїъ de фріптѫ.
Bratpfanne, f., тігаіе, тіпсіъ de фріптѫ.
Bratröhre, f., котлоnѫ de фріптѫ.
Bratrost, m., грътарїъ de фріптѫ.
Bratsau, f., óлъ къ капакѫ de фріптѫ ѧп спъzъ.
Bratsche, f., врачъ, віóръ de брацѫ.
Bratschirm, m., акоперішїъ de фокѫ.
Bratspieß, m., фрігаре.
Bratspill, n., въртежїъ, скріпетѫ, інстръmъnтѫ че стъ dінтр'ъnѫ сълѫ петрекътѫ пе міжлокѫ de дръцї ѧп цїъръл къръіа въртindъсе се ѧnфъшіоръ о фъnе.
Bratwurst, f., кърnацїъ de фріптѫ.
Brauberechtigt, a. ші ad., ѧndрептъцітѫ а ферве бере.
Braubottich, m., бътінъ, кадъ de фертѫ бере.
Brauch, в. Gebrauch.
Brauchbar, a. ші ad., ѧnтребъіверѫ, фолосіверѫ, бъnѫ de чева, пропріѫ ла чева.
Brauchbarkeit, f., фолосіверітате, ѧnтребъіверітате.
Brauchen, v., ѧnтребъїъ, фолосескѫ; mъ сервескѫ (къ, de чева); amѫ требъіnцъ; Arzenei —, ѧnтребъїъ medічінъ; eine List —, mъ сервескѫ de ѧnшелъцїъne; Ernst —, mъ портѫ серіосѫ (кътре чінева); was brauchst Du? de че аї требъіnцъ? es braucht, е требъіnцъ, фаче требъіnцъ; sie braucht es nur zu sagen, n'аре dекът съ zікъ; er braucht nur ein Wort zu sagen, n'аре съ zікъ dекът о ворбъ; das brauchst Du nicht zu wissen, n'аї требъіnцъ съ штії аста; bleibt da, ich brauche Euch, стъї ачі, amѫ требъіnцъ de тіnе; wozu kann das gebraucht werden? de че трéбъ пóте фі аста? das ist zu nichts zu —, аста nъ е de nічї о трéбъ; zu was braucht es so vieler Umstände? de че фолосѫ атътеа черемоніі? einen Arzt —, mъ сервескѫ de ъn medікѫ; Vorsicht —, mъ портѫ къ чіркъспецціъne.
Bräuchlich, в. Gebräuchlich.
Brauen, v., ферве бере (фаче пъnчіѫ, оцетѫ шчл.); das —, фертъръ de бере.
Brauer, m., берарїъ.
Brauerei, f., беръріъ.

Digitized by Google

Brauerinnung, Brauerschaft, f., корпоръцiѕне de верарĭ.
Brauerlohn, m., сiмбрiъ de веръріъ.
Braugeräth, n., ѕнелте de веръріъ.
Braugerechtigkeit, f., веръріт̆ѣ, dрептѣ de a ферве бере.
Brauhaus, n., веръріъ (каса).
Brauherr, m., пропріетарĭѕ de веръріъ.
Braukessel, m., кълdаре de фертѣ бере.
Brauknecht, m., аргатѣ de веръріъ.
Braukufe, в. Braubottich.
Braumeister, в. Bierbrauer.
Braun, a. ші ad., брѕнѣ, негріцĭосѣ (че вате ѧн негрѕ) òкешiѣ; мѕргѣ; kaffee—, кафенiѣ; kastanien—, кастанiѣ; — und blau schlagen, батѣ ръѣ пе чiнева.
Braunbier, n., бере негріцĭòсъ.
Braune, m., калѣ мѕргѣ.
Braune, f., колòре брѕнъ, негріцiòсъ; (med.) ангінъ, dѕрере ѧн гѫтѣ.
Bräunen, v., брѕнеzѣ, колореzѣ негрiѣ; пръцескѣ, рѕменескѣ (фріптѕра); мъ пърлескѣ, мъ негрескѣ (de còре).
Braunfisch, m., поркѣ de маре, делфінѣ негрѕ (Meerschwein).
Braunfuchs, m., вѕлпе ѧнкісъ (ла пърѣ).
Braungelb, a. ші ad., галвенѣ ѧнкісѣ, галвенѣ кафенiѣ.
Braunhuhn, n., гъінѕшъ кастеніъ, векасѣ кафенiѣ.
Braunkehlchen, n., прівегітòре de мѕрĭ.
Braunkohl, m., кѕрекĭѕ, варzъ рошіъ.
Braunkohle, f., кърбѕне de пъмънтѣ.
Braunlich, a. ші ad., негріцĭосѣ, брѕнетѣ.
Braunling, m., мърѣ ѧнкісѣ (ла колóреа кóжеĭ).
Braunroth, a. ші ad., рошiѣ ѧнкісѣ (колòре къръмеzеĭ).
Braunschecke, f., мѕргѣ пътатѣ (калѣ).
Braunstein, m., манганесiъ.
Braunsteinerz, n., мінералѣ манганесѣ.
Braunwurz, f., скрофѕларъ (плантъ).
Brauordnung, f., регѕлъмънтѣ пентрѕ берарĭ.
Braupfanne, f., в. Braukessel.
Braurecht, n., в. Braugerechtigkeit.
Braus, m., in Saus und — leben, а тръі ѧн петречерĭ кĭѕітòре, сгомотóсе.
Brausche, f., кокòшъ, кѕкѕĭѕ, корнѣ; das Kind hat sich eine — gefallen, копілѕл къzънd шĭ а фъкѕтѣ ѕн кѕкѕĭѕ (пъсъdітѕръ).
Brause, f., фербетѕръ, фръмънтътѕръ, фербере; der Wein ist in der —, вінѕл ферве; сіта дела ѕdътóре.
Brausebeutel, m., спечіе de бетеце́лъ ла порчĭ, в. Windbeutel.
Brausekopf, m., капѣ апрінсѣ; омѣ неліпіштітѣ.
Brausen, v., das Wasser und Winde —, ѕрлъ, віжъіе, мѕрмѕръ; das Meer —, мѕцеште; der Wein —, сфѫръе; das siedende Wasser —, колкъеште; der Pferde —, сфоръе; es braust mir vor den Ohren, ѧмĭ цiѕе ѕрекіле.
Brausen, n., ѕрлетѣ, віжеітѣ, мѕрмѕрѣ (апа ші въптѕл); мѕцетѣ (мареа); сфѫръітѣ (вінѕл ші береа); клокотѣ (апа фервънdъ); сфоръітѣ (калѣ); цiѕітѣ (ѕрекеа).
Brausicht, a. ші ad., фѕріосѣ, ръпеdе, віѣ, ѧнфокатѣ.
Braut, f., мірéсъ, логоdнікъ; wer das Glück hat, führt die — heim, не каре ѧл ажѕтъ порокѕл, ачела мерѕеште.
Brautaltar, в. Traualtar.
Brautaussteuer, в. Aussteuer.
Brautbett, n., патѣ нѕнцiалѣ, патѣ de нѕнтъ.
Brautdiener, m., сервѣ de нѕнтъ.
Brautführer, m., dѕкъторĭѕ de мірéсъ, ворнічелѣ de нѕнтъ; паранімфѣ.
Brautführerin, f., dѕкътòре de мірéсъ (dрѕшкъ, ла рот. молd.); паранімфъ.
Brautgemach, n., къмаръ нѕнцiалъ, къмаръ de нѕнтъ.
Brautgeräth, n., ѕнаалта (вестмінте, скѕле) че требѕе съ аĭбъ мірéса кънd се мърітъ.
Brautgeschenk, n., dарѣ de нѕнтъ, — de мірéсъ.
Brauthemd, n., къмашъ de нѕнтъ.

Digitized by Google

Bräutigam, m., mire, zorodnikŭ.
Brautjungfer, f., фатъ de нъпть.
Brautkammer, f., в. Brautgemach.
Brautkind, n., копілъ лъатъ дп пъптече дпаінте de кънънів.
Brautkleid, n., вестмъптъ пъпціалъ.
Brautkranz, m., кънънъ de mirécъ.
Brautkuß, m., съръгатъ de zorodnivi.
Brautleute, m. pl., zorodnivii, tinerii.
Bräutlich, a. ші ad., ка о mirécъ.
Brautlied, n., епіталамъ, къптекъл mirecei.
Brautmeſſe, f., micъ de кънънів.
Brautnacht, f., прima нóпте dъпъ кънънів.
Brautpaar, в. Brautleute.
Brautring, m., inelъ de zorodnъ, de кънънів.
Brautſchatz, m., zecтre; darъ de нъпть.
Brautſchmuck, m., жъваере; гътéла mirecei.
Brautſuppe, f., сънъ de mirécъ, сънъ калдъ че маі дпаінте се da mirecei a doa zi dъпъ нъпть.
Brauttag, в. Hochzeitstag.
Brauttanz, m., danцъ de mirécъ.
Brautwerber, m., пеціторіъ, чел че чере дп късъторіъ пе о femeie пептръ чінева.
Brauweſen, n., верърітъ.
Brav, a. ші ad., брав, кърацíосъ, фортe, воінікъ; onecтъ; dаs iſt —, acта e біne; er ſingt —, къптъ біne.
Bravheit, f., брав'ръ, кърацíъ, фортіъ.
Bravo! interj., браво!
Bravade, f., брававадъ, лъдърошіъ; maniеръ непъсътóре.
Braviren, v., бравезъ, пъ'мі пасъ (de чінева); факъ контръ.
Brecharzenei, f., вомітівъ, mediчінъ de въркатъ.
Brechbar, a. ші ad., фръцціверъ; (опт.) рефръцціверъ.
Brechbarkeit, f., фръцціверігате, фръцціріtate; (опт.) рефръцціріtate.
Breche, f., меліцъ.
Brecheiſen, n., пъргіъ de феръ; kazma.
Brechen, v., рътпъ; сфартъ; спаргъ; стрікъ; фръпгъ; брлвескъ (гръъ); воръскъ, «въркъ; калкъ (леџеа); gebrochene Worte, ворве рътe; gebrochene Zahl, нътеръ фръцціросъ; Noth bricht Eiſen, печесітатеа пъ кънòште леџе; den Stab über einen —, пропънчіъ къ солепітате centiпца de mòрte; Servietten —, кітескъ сервете; Obſt —, калегъ фрътъ (мере, пере); die Ehe —, прекървескъ; die Freundſchaft —, стрікъ amiчіціа; mit einem —, тъ стрікъ къ чінева; etwas über das Knie —, факъ къ пріпéлъ чева; durch etwas —, тъ стръватъ; aus dem Gefängniſſe —, ерътпъ, фугъ din пріпсóре; in ein Haus —, спаргъ о касъ; die Nacht bricht herein, с'апропіъ сéра, дпсърézъ; das Herz bricht mir, möchte mir —, mi се рътпе inima; die Augen — ihm, і се дптъіапжінъ окі; ein Thränenſtrom brach aus ihren Augen, лъкріміле л'аъ порнітъ шіроіъ; hier — reiche Erze, ачі сънтъ біne богате de mineрале; ſich —, се рътпе, се фръцце; die Wellen — ſich am Felſen, внделе се фръпгъ дп контра стъпчелор; die Wolken — ſich, се рісіпескъ норіі; das Wetter bricht ſich, се скімвъ тімпъл; die Kälte hat ſich gebrochen, с'а мзіатъ фрігъл.
Brecher, m., меліцъторіъ.
Brecherlich, a., воржверъ; грецосъ; es iſt mir —, дмі біne съ въркъ.
Brechſieber, n., фрігурі къ въркътъръ.
Brechhammer, m., (петрарі) чіокапъ тарe de спартъ.
Brechmeißel, m., резъшіъ de сфъръматъ.
Brechmittel, n., вомітівъ, міжлокъ, mediчінъ, de въркатъ.
Brechnuß, f., изкъ вомікъ, къшънътóре de въркатъ.
Brechpulver, n., пъдвере воміторіъ.
Brechpunkt, m., (опт.) пънтъ de рефръцціъне.
Brechſtange, f., в. Brecheiſen.
Brechung, f., фръцціътъптъ, фръптъръ, рътъръ; — der Strahlen, рефръцціъне; — der Geſetze, кълкаре.

Digitized by Google

Brechwein, m., вінъ emetikъ.
Brechweinſtein, m., тартаръ emetikъ.
Brechwurz, f., рѫдъчінъ вомітъторіѣ, рѫдъчінъ ѧнтърітътóре de вѣрсатъ, іпесакѹапа.
Brechzeug, n., інстрѫмѣнте de спартъ ѧнкѹіеторі.
Brei, m., папъ; чіръ; viele Köche verſalzen den —, ѧнтре мѫлте мóше рѫтѫне вѣрікъ петѣіатъ.
Breit, a. ші ad., латъ; ларгъ; zwei Ellen —, латъ de doі коці; keine Hand —, нѫ е латъ кътъ мѫна; nicht einen Finger —, нѫ е латъ нічі кътъ деџетѫл; es fehlt nicht ein Haar —, нѫ ліпсеште нічі кътъ ѹн фіръ de пѣръ; einen — ſchlagen, ѧпшелъ пе чінева; ſich — machen, а се ѧнгѣмфа, а се лѫда, а се da de маре; weit und —, петотіпdene, департе; er iſt weit und — berühmt, репѫтъцібнеа лъі е фóрте лъцітъ; ein Langes und Breites ſchwatzen, а чікълі мѫлте деспре ѹн лѹкрѹ, а ціпеа о квѣнтаре фóрте лѹпгъ деспре чева.
Breitaxt, f., Breitbeil, n., вардъ.
Breitblätterig, a., кѹ фоіле латe.
Breitbrüſtig, a., кѹ пептъ латъ.
Breite, f., лъціме; лърџіме; шесъ ларгъ; — vom Tuch, лъцімеа пѹнзреі; nördliche —, лъціме (неогр.) септептріопале; ſüdliche —, лъціме мерідіопале.
Breiten, v., лъџескъ, лърџескъ, ѧнтіпdъ; das Tiſchtuch auf den Tiſch —, ѧнтіпzъ пѹнзѣтѹра пе масъ.
Breitfoche, f., (корѫб.) вѫтрéлъ пътратъ.
Breitgold, n., фоіцъ, фрѹпзъ de ароъ din галвені.
Breithammer, m., чіокапъ маре de лъцітъ.
Breitkopf, m., капатъ (пеште кѹ капъ латъ).
Breitlich, a., лътѹціъ, лътърецъ.
Breitling, m., лътърецъ (пеште).
Breitnaſig, a. ші ad., пасъ плостітъ, кѹ пасъ плостітъ.
Breitſchnabel, m., вотълатъ, рацъ кѹ вотъ лътърецъ.
Breitſchulterig, a. ші ad., спътосъ.
Breitſchwanz, m., кодълатъ, шерпе ѧп Сѹрінам.
Breitwegerich, в. Wegebreit.
Breiumſchlag, m., катапласт, обложéлъ кѹ чіръ.
Bleiweich, a. ші ad., мóле ка папа, ка чірѹ.
Bremmeln, в. Brummen.
Bremmer, m., (ѧп min.) котецітъръ, ѹп фелъ de пѹцъ.
Bremmerſchacht, m., гróпъ кѹ котіцітърі.
Bremſe, f., тъпъ (іпсект, мѫскъ); (ферар.) евашеа, фелъ de клеште, кѹ каре потковарѫл апѫкъ пасѫ калѫлуі; die — anlegen, апѫкъ кѹ евашéоа; стълџъ ла чеіарі de ѧнфъшратъ фѹнеа.
Bremſen, v., стрѫпгъ кѹ евашéоа; делаçъ васе ѧп чеіарі ѧнфъшърѹндъ фѹнеа ѧп ціѹрѫл стълпълуі.
Bremswerk, n., (min.) педекърітъ, інстрѫмѣнте de ѧмпедекатъ.
Brennarbeit, f., лѹкрѹ de фокъ.
Brennbar, a. ші ad., арзівérъ, апріпзівérъ, че çе пóте апріпde.
Brennbarkeit, f., арзівérітате.
Brennblaſe, f., кълdape de дестілатъ, de фъкътъ спірітъ, ракіѣ.
Brenneiſen, n., феръ de фрісъратъ, феръ кѹ каре фрісорії, ѧнкрецескъ ші ѧнкърлігъ пърѫл; феръ de інфератъ (крішіпалі); de арçъ (пане); de маркатъ (вацe, віте).
Brennapparat, m., в. Brennzeug.
Brennen, v., apdъ; апріпzъ; кѹпъ фокъ; die Sonne brennt mich, мъпълеште сóреле; der Pfeffer brennt auf der Zunge, піперѫл пішкъ ла лімвъ; der Gebrannte fürchtet das Feuer, м'а арçъ лаптеле, акѹм сѹфлă ші ѧп целътінъ (ніфтіі, речі, котороце); was dich nicht brennt, das löſche nicht, нѹ те ѧместека ѹнde пъ'ці ферве óла; Kalk —, факъ варъ; Kaffee —, пръжескъ кафеа; die Haare —, ѧнкрецескъ пърі; Kohlen —, факъ кървѹні; Silber —, лътърескъ арціпъ; Branntwein —, дестілъ, факъ він-

Digitized by Google

арсѫ; eine Wunde —, арzѫ, каѫтерісеzѫ о плагъ; ардѫ, ѫпапрindѫ, сънтѫ ѫп флакъръ, іаѫ фокѫ; es brennt! арde! фокѫ! das Holz brennt nicht gut, лемпеле астеа пѫ ардѫ віне; sengen und —, пѫстіескѫ тóте кѫ фокѫ; er läuft, als wenn ihm der Kopf brennte, фѫце ка кънd 'іаі фі пѫсѫ фокѫ пе спіпаре; vor Liebe —, тъ топескѫ de amòpe; sich —, а се арde; sich weiß —, тъ десвіновъцескѫ, ѫмі спълѫ тъніле.

Brennen, n., арсѫръ, аппрінсѫръ; каѫтерізъцїѫне (рапъ); пръцітѫръ (кафеа) дестілъцїѫне (віпарсѫ); ѫпкрецітѫръ (de пърѫ).

Brennend, a., арzънте; аппрінzънте; каѫтерізънте, дестілънте; brennende Kohlen, кърбонї віі; brennende Nessel, ѫрzікъ пішкътòре; brennende Augen, окіі аппрінші; eine brennende Farbe, колòре віїъ; eine brennende Hitze, кълdѫръ арzънте; ein brennender Durst, сете ѫпфокатъ.

Brenner, m., арzъторїѫ; аппрінzъторїѫ, пѫіторїѫ de фокѫ.

Brennerde, f., тіzікѫ, пътънтѫ арzъцїосѫ.

Brennerei, f., арzъторіъ (віпарсъріъ, кѫпторѫ de варѫ, de къръмізї).

Brenngeld, n., ѫпферърітѫ; арzърітѫ; ваніі че се плътескѫ пентрѫ ѫпферътѫръ, пентрѫ арсѫ (de къръмідъ, òле шчл.).

Brennglas, n., лінте аппрінzътòре, стіклъ конвессъ че прін конченттрареа разелорѫ аппрінde.

Brennhaus, n., касъ de арсѫ (къръмідъ, òле); касъ de фъкѫтѫ віпарсѫ, ракіѫ (велніцъ).

Brennhitze, f., аршіцъ, кълdѫръ маре.

Brennherd, m., ватръ; фокѫ (пѫптѫл ѫп каре се конченттръ разеле).

Brennholz, n., лемпѫ de фокѫ.

Brennhütte, f., (min.) топіторіъ, лъмѫрітòре, рафінъріъ (de аѫрѫ, арцінтѫ).

Brennkasten, m., ладъ de арсѫ піпе, лїѫлеле.

Brennknecht, m., аргатѫ, сервѫ de арzъторіі.

Brennkolben, m., кълdаре de фъкѫтѫ (ракіѫ); аламбікѫ de дестілатѫ.

Brennkraut, n., репѫпкѫлъ de валтъ.

Brennlinie, f., (матем.) параболъ.

Brennluft, f., аерѫ аппрінzіверѫ.

Brennmaterial, n., матеріалѫ de арсѫ (лемпе).

Brennmeister, m., дестілъторїѫ, ръфінъторїѫ.

Brennmittel, n., каѫтерїѫ, міжлокѫ каѫстікѫ, арzъторїѫ.

Brennnessel, f., ѫрzікъ.

Brennofen, m., кѫпторїѫ de арсѫ.

Brennöl, n., олеїѫ (de інѫ, de рапіцъ) de арсѫ; олеїѫ de лампъ.

Brennpfanne, f., топітòре; тігае de арсѫ, de топітѫ.

Brennpunkt, m., фокѫ, в. Brennherd.

Brennspiegel, m., мірарїѫ (оглindъ) каѫстікѫ.

Brennstoff, m., матеріъ de арсѫ; (хім.) флоцістопѫ.

Brennstoffig, a., флоцістікѫ.

Brennweite, f., дістанцъ de фокѫ (опт.)

Brennzeug, n., ѫпелте de дестілатѫ, de віпърсърітѫ.

Brente, f., кадъ.

Brenzeln, v., міросѫ а пърлітѫ.

Brenzlich, a. ші ad., емпіреѫматікѫ, міросінте а пърлітѫ.

Bresche, f., спъртѫръ, рѫптѫръ (de мѫрѫ, de гардѫ); — schießen, спаргѫ мѫрѫл кѫ тѫпѫріле.

Bresthaft, a., непѫтінцїосѫ, слѫтѫ, інвалідѫ.

Bret, n., скъndѫръ; тріктракѫ (таблъ ѫмпърцітъ ѫп 64 пътрате de колòре варіі пе каре се жòкъ); mit Bretern belegen, къптѫшескѫ кѫ скъndѫрї; im Brete spielen, жокѫ тріктракѫ; auf einem Brete bezahlen, плътескѫ тотdeodатъ; einen guten Stein im Brete haben, сънтѫ віне патропатѫ; hoch am Brete sein, м'афлѫ ѫп пѫтере; hoch an's — kommen, мъ ѫпалцѫ ла рапгѫ; vor das heiße — kom-

Digitized by Google

men, аѫжънгѣ лпаіптеа жѫдікъторіеі.
Bretbaum, m., арворе de скъндѫрі, арворе de ферестръѫ.
Bretchen, n., асчіоръ.
Bretern, a. ші ad., de скъндѫръ.
Betern, v., скъндѫрескѣ, лптъѫлескѣ.
Bretmeiſter, m., (чісмарі) прімѫл codале, локѫціінте de маістерѣ.
Bretmühle, f., ферестръѫ de фъкътѣ скъндѫрі.
Bretnagel, m., кѫіѕ de скъндѫрі.
Bretſäge, f., ферестръѫ de тъіатѣ скъндѫрі.
Bretſchneider, в. Bretmeiſter.
Bretſpiel, n., тріктракѣ, жокѣ лп табле.
Bretſpieler, m., жѫкъторіѕ ла тріктракѣ.
Bretſtein, m., damъ, піонѣ шчі.
Bretwand, f., пърете de скъндѫрі, (пърете лптремезіѣ пентрѫ a despърці о къмаръ шчі.)
Breve, n., бревъ, скрісоре папéскъ (кътре прінчіпі).
Breviar, n., бревіарів (регълъторіѕ de рогъціѕні не óре ла католічі, екѕівалентѣ кѫ „Часловѫл“ славонескѣ); daѕ — beten, зікѣ бревіаріѕ.
Breze, Brezel, f., коврігѣ, колъчелѣ.
Brezelbäcker, m., коврігарів.
Bricke, f., мрéнъ марінатъ.
Bricole, m., бріколъ, ръсъріре de вілъ (вілеарів); etwaѕ par — erfahren, афлѫ чева пе сѣѫ мъпъ.
Bricoliren, v., ловескѣ о вілъ din дърътѣ.
Brief, m., епістолъ, скрісóре; Hand—, вілетѣ, ревашіѣ; Befehls—, opdinѣ; ein — Nadeln, пакетѣ de ачe; ein — Tabak, о пънѫшъ de тътѫнѣ; Briefe mit einem wechſeln, съптѣ лп корецпондінцъ кѫ чінева; — und Siegel über etwaѕ haben, амѣ кѫпоштінце секѫре despre o каѕъ; — und Siegel geben, лпкредінцезѣ кѫ темеіѕ; einem hinter die Briefe kommen, дескоперѣ секретеле кѫіва.
Briefadel, m., повлецъ кѫ діплотъ.
Briefbote, m., месацерѣ, кѫріерѣ, портъторѣ de скрісорі.
Briefbuch, n., епістоларіѕ, карте кѫ формѫларе de епістоле; кондікъ de копііле скрісорілор.
Briefchen, n., вілетѣ.
Briefcopie, f., копіъ de епістолъ, епістолъ копіатъ.
Brieffelleiſen, n., ташкъ (жамантан) de епістоле.
Briefform, f., формъ de епістолъ; стілѣ епістоларіѕ.
Briefgeld, n., портѣ, вані de поштъ.
Briefgut, n., мърфѫрі десъмпате лп епістолъ.
Briefлich, a. ші ad., лп скрісѣ, лп формъ de епістолъ, прін епістолъ.
Briefmuſter, n., моделѣ de епістолъ.
Briefpapier, n., хъртіъ de епістолъ, хъртіъ de поштъ.
Briefpoſt, f., поштъ de скрісорі.
Briefſchaften, f. pl., епістоле; скріптѫрі, хъртіі, докѫмънте, вріче.
Briefſchrank, m., секреторіѕ, вѣро.
Briefſtämpel, m., тімвръ de поштъ.
Briefſteller, m., інструмънтѣ кѫ каре се лпгъѫрескѣ, се лпцéпъ епістолеле.
Briefſteller, m., автоѫл унеі епістоле; епістоларіѕ.
Briefſtil, m., стілѣ епістоларіѕ.
Brieftabak, m., тътѫнѣ лп пакетѫрі.
Brieftaſche, f., портфоліѣ, ташкъ de скрісорі.
Brieftaube, f., порѫмбѣ портъторѣ de епістолъ.
Briefträger, m., лмпърціторіѕ de скрісорі.
Briefumſchlag, m., копертъ.
Briefwechſel, m., корреспондінцъ; im — mit einem ſtehen, стаѣ лп корреспондінцъ кѫ чінева.
Brigade, f., бріградъ.
Brigadier, m., бріградірѣ, комъндънте de бріградъ.
Brigantine, Brigg, f., брігѫнціорѣ, коръбіоръ.
Brillant, m., бріліантѣ, diamantѣ тъіатѣ лп феце; — a. ші ad., стрълъчітѣ, мърецѣ, мінѫнатѣ, бріліантѣ.
Brillantiren, v., бріліантезѣ.
Brille, f., океларі; пъреке de океларі; лпшелъціѕне; газра dela

Digitized by Google

ѫмблътóре; einem eine — aufsetzen, ѧпшелѫ пе чінева; — des heimlichen Gemachs, скаѫпѫл ѫмблътòреї.

Brillenfutter, Brillenfutteral, n., токѫ de окїеларї.

Brillenmacher, m., окїеларістѫ.

Brillenschlange, f., шерпе окїеларіатѫ.

Brillente, f., рацъ сілбатікъ кѫ ботѫ рошїѫ.

Brilliren, v., бріліезѫ, лѫческѫ, стрълѫческѫ, скъптеескѫ ка бріліантѫ.

Brillofen, m., кѫпторїѫ кѫ доъ гѫрї.

Bringen, v., дѫкѫ; addѫкѫ; стръпортѫ; мъпѫ; kondѫкѫ; факѫ; даѫ; скотѫ; къшїѫпѫ; was bringt Sie hieher? de че вїї аічї, че те addѫче аічї? was — Sie? че addѫчї? Früchte —, addѫкѫ фрѫпте, сéѫ факѫ фрѫпте, podeскѫ; ein Ständchen —, даѫ о серенадъ; es einem —, а ѧпкіна пе съпътатеа кѫїва; Ehre —, факѫ onòpe; Unglück —, addѫкѫ nenopoчіpe; Schande —, deconopezѫ; etwas aus den Gedanken —, скотѫ din minте чева; ich kann es nicht dahin —, пѫ о потѫ скòте ла къпътъїѫ; es ist kein Wort aus ihm zu —, пѫ поцї скòте ворбъ din гѫръ'ї; ein Kind zur Welt —, паскѫ ѫп копілѫ; seinen Sohn auf die Lehre —, ѧшї дъ ла ѧпвъцътѫръ (ла мештешѫгѫ) пе фіїѫ съѫ; einem eine Nachricht —, addѫкѫ кѫїва о весте; es dahin —, es so weit —, daß . . . addѫкѫ лѫкрѫ пъпъ аколо, къ . . .; es weit, hoch —, ажжѫпгѫ департе, ѧпnaintezѫ, спорескѫ шчл.; an sich —, къштігѫ, addѫкѫ ѧп стъпъпіре; er hat sein Alter nicht hoch gebracht, п'а тръітѫ мѫлтѫ; einen auf's Aeußerste —, стръмторезѫ, скотѫ din ръбдаре пе чінева; einen um etwas —, факѫ пе чінева съ пéрдъ чева, ѧл ліпсескѫ de чева; etwas mit sich —, а чере, а фаче требѫінцъ, а воі; etwas an den Tag —, etwas an's Licht —, скотѫ ла лѫminъ, deскоперѫ; etwas auf's Tapet —, іаѫ ла decбатере; er hat es an mich gebracht, ел m'a addѫсѫ ла ачеста, ел е каѫса; seine Tochter an den Mann —, а'шї мъріта фата; seine Waare an den Mann —, а'шї вінде марфа; Nutzen —, addѫче фолосѫ; einen auf etwas —, даѫ о idee кѫїва; ѧл факѫ съ'шї addѫкъ aminте; einen auf den Gedanken —, addѫкѫ пе чінева ла idea, deштептѫ ѧптр'ѫпсѫл кѫцете; auf andere Gedanken —, decaмъцескѫ пе чінева, ѧї скімбѫ ideіле; einen auf seine Seite —, трагѫ ѧп парте'мї пе чінева; etwas auf die Seite —, пѫпѫ, даѫ ла о парте чева; etwas auf einen —, ѧпвіповъцескѫ пе чінева кѫ чева; einen aus einem Orte —, мішкѫ din локѫ пе чінева; etwas aus einem —, скотѫ (секретѫ) din чінева; die Flecken aus einem Kleide —, скотѫ пата din вестмъптѫ; in Rechnung —, іаѫ ѧп сокотéлъ; in Gang —, порпескѫ; in den Kopf —, багѫ ѧп капѫ (кѫїва чева); man kann nichts in ihn —, пѫ'ї поцї бъга nimіка; in Ordnung —, addѫкѫ ла оръпdѫіалъ; es über das Herz —, мъ ѧпdѫплекѫ, ѧмї калкѫ inima; in's Unglück —, nenoроческѫ, факѫ nenopoчітѫ; in Verdacht —, addѫкѫ ѧп бъпѫіалъ; sich in's Verderben —, ѧшї къшѫпъ пеіре; sich um's Leben —, се cinѫчіde; einen um seine Kunden —, а лѫа мѫштерії кѫїва; unter die Leute —, вестескѫ прінтре óменї; etwas von der Stelle —, стръпортѫ; etwas zu Papier —, пѫпѫ, скріѫ чева пе хъртіъ; zum Gehorsam —, addѫкѫ ла аскѫлтаре; zum Zorn —, ѧптърѫтѫ мъпіа (кѫїва); zu Falle —, факѫ съ кадъ, абатѫ; deсмъптѫ; zu Stande —, еффъптѫескѫ; zum Schweigen —, факѫ съ такъ; aus der Fassung —, ѧл скотѫ din флегмъ; zur Sprache —, addѫкѫ ѧп ворбіре.

Bringer, m., портъторїѫ, дѫкъторїѫ.

Digitized by Google

Brink, m., мовілъ къ ёрвъ, пашіште, фънацѫ.
Brite, m., врітанѫ, англезѫ.
Britisch, a. ші ad., врітанікѫ, англезескѫ.
Britsche, в. Pritsche.
Brocat, m., врокатъ, стофъ кѫсѫтъ кѫ фірѫ de аѫрѫ саѫ арцінтѫ.
Broche, (zi: брош) m., акѫ de пентѫ.
Brochiren, (zi: брошірен), v., (лег. de кърцї) брошѫрезѫ, легѫ ѫп брошѫре.
Brochure, (zi: брошїѫр). f., брошѫръ, фашчікѫлѫ, сарчінъ, легътѫръ.
Brocke, f., Bröckchen, n., фърътъ, фърътітѫръ, бѫкъцікъ.
Bröckeln, v., фърътѫ, dѫмікѫ, (пъне шчл.); sich —, се фърътъ, се dѫмікъ; се фърінéзъ (варѫл).
Brocken, m., фърътъ, бѫкъцікъ; übrige — von einer Mahlzeit, ретъшіцеле ѫнеї месе.
Brocken, v., фърътѫ; dѫмікѫ, бѫкъцескѫ; er hat nichts zu beißen und zu —, n'аре че съ пѫнъ пе масъ.
Brockenperle, f., мърцеа перегѫлатъ, колцѫрòсъ.
Brockenstahl, m., оцелѫ бѫнѫ че се binde кѫ бѫкъціка.
Brockenweise, ad., кѫ фърътітѫра.
Bröcklich, a., фърътаверѫ.
Brod, n., в. Brot.
Brodel, Broden, Brodem, m., аборе, фѫмѫ, есаворъціѫне.
Brodiren, v., бродезѫ, косѫ пе марцінї кѫ флорї, кѫ гъѫреле шчл.
Bröchlichkeit, f., фърътаверітате.
Broihahn, m., фелѫ de бере алвъ.
Brombeere, f., мѫръ.
Brombeerstaude, f., —strauch, m., мѫрѫ (арворелѫ).
Bromhahn, Bromhuhn, Bromhenne, в. Birkenhuhn.
Bronze, f., бронзѫ.
Bronziren, v., бронзезѫ.
Brosame, f., meziѫ de пъне, фърътітѫръ.
Bröschen, n., лапцї сéѫ карне гіndѫлòсъ (ла гътѫл віцелѫлѫї).
Brösel, m., фърътіцъ.
Bröseln, v., фърътѫ, dѫмікѫ пъне.
Brösling, m., фрагъ алвъ.
Brot, n., пъне; Abend—, чінъ; Mittags—, прънzѫ; Vesper—, мерендъ; Hausbacken—, пъне de касъ; Bäcker—, пъне de вънdѫтѫ; ungesäuertes —, azimъ; Schnittchen —, мѫіетѫ; er ist das liebe — nicht werth, нѫ е demnѫ къ мънкъ пънеа; er hat kaum das liebe — dabei, абіа къштігъ кътѫ мънънкъ; sein — haben, аре кѫ че тръі; einen auf Wasser und — setzen, пѫнѫ пе чінева ла постѫ de пъне кѫ апъ.
Brotbäcker, m., пънарѫ, пітарїѫ, брѫтарїѫ.
Brotbank, f., пънърїъ, брѫтърїъ (рот. мѫнт. дела bluterie, локѫ de чернѫтѫ).
Brotbaum, m., арворе de пъне ѫп India ресърітéнъ.
Brotbrechen, n., франціѫнеа пънеї.
Brotbrei, m., папатъ, сѫпъ de пъне.
Brötchen, n., пънешїòръ, пітѫшкъ.
Brotdieb, m., фѫрѫ de пъне; фѫрѫ de ківерпісала алтѫїа.
Broterwerb, m., къштігѫ de пъне.
Brotfrucht, f., фрѫптѫл арворелѫї de пъне.
Brotgährung, f., доспіреа пънеї.
Brotgelehrte, m., доптѫ, ѫпвъцатѫ de професіѫне.
Brotherr, m., domнѫл касеї, каре dъ пънеа domестічілорѫ.
Brotkarren, m., карѫ de кърaтѫ пъне.
Brotkorb, m., паперѫ, кошїѫ de пъне; einem den — höher hängen, а маї тъїа, а маї ѫмпѫціна порціѫнеа кѫїва.
Brotkrume, f., miezѫ de пъне.
Brotkruste, f., кòжъ de пъне.
Brotkuchen, m., ліпіъ, фокачъ (погачъ).
Brötling, m., сервѫ нѫмаї пе мънкаре.
Brotlos, a. ші ad., фъръ пъне, ліпсітѫ de офічіѫ; стерпѫ; das sind brotlose Künste, ачесте сънтѫ ніште арте кѫ каре нѫ поцї тръі; er ist jetzt —, елѫ е акѫм фъръ постѫ; — werden, ѫмї пердѫ офічїѫ.

Digitized by Google

Brotlosigkeit, f., лiпсъ de але траiѣлѣї.
Brotmangel, m., лiпсъ de пъне.
Brotmesser, n., кѫцiтѣ de тъiатѣ пъне.
Brotneid, m., invidiъ, ръпстiре, пiстъ ѫн контра пъneї алтѣiа.
Brotneider, m., челѣ че пiстѣеште посiцiѣnea алтѣiа.
Brotpreis, прецѣл пъneї.
Brotranft, m., колтѣкѣ, donцѣ, ачеа парте ешiтъ а пъneї че е маї бiне кòптъ.
Brotrinde, f., кóжъ de пъне.
Brotscharren, m., в. Brotbank.
Brotschau, f., черчетътѣра а пъneрiлорѣ, а брѣтарiлорѣ.
Brotschaufel, f., лопатъ de бъгатѣ пъне ѫн кѣпторiѣ.
Brotscheibe, Brotschnitte, f., фашче, фълiъ ротѣndъ de пъне.
Brotschrank, m., армарiѣ de пъне (dѣлапѣ).
Brotspende, f., ѫмпърцiре de пъне de помапъ.
Brotsuppe, f., сѣпъ de пъне.
Brottaxe, f., тапсъ, прецѣ dефiптѣ, пентрѣ пъне.
Brotteig, m., алѣатѣ.
Brottorte, f., тортъ de пъне.
Brotverwalter, m., ѫнгрiжiторiѣ de пъне (ѫн монъстiрї).
Brotwagen, m., тръсѣръ de кърaтѣ пъне.
Brotwandlung, f., трансѣстанцiацiѣне, префачереа пъneї ѫн трѣпѣ.
Brotwasser, n., апъ de пъне, апъ ѫн каре с'а мѣiатѣ пъnea.
Brotwissenschaft, f., штiiнцъ dѣпъ каре мънънкъ чiнева о пъне.
Brotwurzel, f., маniокѣ, арборелѣ de Америка din а кърѣiа ръdъчiнъ се фаче пъне.
Brotzwagen, m., патѣл тѣнѣлѣї.
Brouillon (zi врѣлiоn) m., ѫмпѣрѣ, чiорнъ (de кончептѣ, пiптѣръ).
Bruch, m., рѣптѣръ, фрѣнтѣръ, фрънцере; спъртѣръ; крецiтѣръ, ѫndoiтѣръ; кръпътѣръ; сѣрпътѣръ (de mine, de бòше); (арiт.) фрапцiѣне; (вънът.) ръмътѣръ, съпътѣръ (de поркѣ сълб.); das geht in die Brüche, ачестѣ лѣкрѣ е перdѣтѣ; einen — haben, а фi сѣрпатѣ, вътъматѣ.
Bruch (кѣ и лѣнгѣ), m., бълтътѣръ, морастiнъ.
Brucharzt, m., кiрѣргѣ de сѣрпътѣръ.
Bruchband, n., бandaцiѣ, легътѣръ, черкѣ de сѣрпътѣръ.
Bruchbeere, f., афiнѣ de морастiнъ.
Bruchdach, n., в. Mansard.
Bruchgold, n., аѣрѣ натiвѣ.
Bruchgras, n., éрбъ de бълтiшiѣ.
Bruchhalter, m., (кiр.) опрiтóре, пеdекъ de сѣрпътѣръ.
Brüchig, a., фрънтѣ, фрънтѣросѣ, сѣрпатѣ, сѣрпъцiосѣ; крецѣ, ѫndoiтѣ; бълтосѣ, мъръстiносѣ.
Bruchkraut, n., ерniарiъ, бѣрѣiанъ de сѣрпатѣ.
Bruchpflaster, n., ембластрѣ de сѣрпатѣ.
Bruchschiene, f., скъndѣрiцъ пентрѣ фрънтѣрї (de òсе).
Bruchsilber, n., арцiнтѣ de топiтѣ.
Bruchschneider, m., оперъторiѣ de сѣрпътѣръ, в. Brucharzt.
Bruchschnitt, m., invicisне de сѣрпътѣръ.
Bruchstein, m., пéтръ de minъ.
Bruchstück, n., фръгмънтѣ, фрънтѣръ.
Brüchte, f., глóбъ ѫн банї, amandъ.
Brüchten, v., глобескѣ ѫн банї.
Brückchen, n., подiшорiѣ, подiцъ.
Brücke, f., подѣ, понте; fliegende —, понте сворънте; eine — schlagen, факѣ подѣ; eine — abbrechen, стрiкѣ подѣл; dem Feinde eine goldene — bauen, а deckide дрѣмѣ ла inimiкѣл фѣцiнте; einem die — treten, мъ intересезѣ пентрѣ чiнева.
Brücken, v., факѣ подѣ; провъзѣ кѣ подѣ.
Brückenamt, n., деспърцемънтѣл de подѣрї (офiчiѣ).
Brückenbalken, m., грindъ de подѣ.
Brückenbau, m., констрѣццiѣне de подѣрї, артеа de а констрѣi подѣрї.
Brückenbogen, m., аркѣ, болтъ de понте.

Digitized by Google

Brückenboot, n., лънтре de подъ, лънтре пе каре се конструъ пунтоне песте унъ рыу.

Brückengeländer, n., брацe, партаклакъ (че се факъ пе марџинеа пунтей ка съ пу кадъ чинева).

Brückengeld, n., подъритъ, вани че се даў ла подъ: пентру трекътъ.

Brückenjoch, n., пърішіъ, жгъ de подъ.

Brückenkopf, m., капъ de подъ, апъръторіу, скътъ de подъ.

Brückenlehne, f., в. Brückengeländer.

Brückenpfeiler, m., піластру, пічіоръ de подъ.

Brückenschanze, f., шанцъ, съпътъръ de скътіт подъл.

Brückenschiff, n., в. Brückenboot.

Brückenschreiber, m., вамешъ de подъ.

Brückenzoll, m., вамъ, дare de подъ, в. Brückengeld.

Brückenzolleinnehmer, m., вамешъ de подъ.

Brückung, f., подітъръ, подéлъ, de стаблъ.

Brudel, m., аббре; фервътъръ ын клокотъ, ын колкъітъ.

Brudeln, колкъеште (апа фервындъ).

Bruder, m., фрате; leibliche —, фрате унъ, фрате џерманъ din ачелаш татъ ші ачееаш маmъ; mein jüngerer Bruder, фрателе челъ маі мікъ; Brüder von einem Vater oder einer Mutter, фраџі вітреџі, саў фраџі унді пъmаі дупъ татъ саў mамъ; wie Brüder mit einander leben, тръіеск ка фраџіі, тръіеск фръцеште, ын фръціетате; ein lustiger —, отъ жовіале, отъ de петречере; gleiche Brüder gleiche Kappen, кът е сакъ аша е ші петекъ, кът е съптъ ші тъмаіа.

Brüderchen, n., фръціоръ.

Brüdergemeinde, f., сочіетатеа реліціосъ a Херпхътеріторъ.

Bruderherz, n., іmітъ de фрате, imitъ сінчеръ, кърат.

Bruderkind, n., непотъ, непóтъ de фрате.

Bruderkirche, f., вісерікa херпхътеріанъ.

Bruderkuß, m., сърутатъ фръцескъ.

Brüderlich, a. ші ad., фръцескъ, фръцінеш.

Brüderlichkeit, f., фръціетате.

Bruderliebe, f., amóре фръцéскъ.

Brudermord, m., фратечідіу, оторъ de фрате.

Brudermörder, m., фратечідъ, вічъторіу de фрате.

Bruderschaft, f., фръцінътате, фръціетате; къмъръзіу; geistliche —, конфръціетате; — mit einander machen, a се ынфръці, a фратерниза.

Brudersohn, m., непотъ de фрате.

Bruderstochter, f., непóтъ de фрате.

Bruderweib, n., кътпатъ.

Bruderzeug, f., кредінцъ фръцéскъ.

Brühe, f., замъ; сосъ; eine lange — über etwas machen, a фаче зама вупъ; in der — stecken lassen, пъръсескъ пе чінева ын пороіу, ла пекадъ.

Brühen, v., опърескъ.

Brühfaß, n., васъ de опърітъ.

Brühfutter, n., пътреџіу опърітъ (лътурі; търцъ).

Brühheiß, —warm, a. ші ad., фервінте de оперітъ, фервінте ын кропъ, фервінте колкъіторіу.

Brühkessel, m., kazanъ.

Brühl, m., бълтішіу, аріпішіу.

Brühnäpfchen, n., тасъ de сосъ.

Brühwasser, n., апъ de опърітъ.

Brüllen, v., рыџеште, рацe, рыпеште, пъцеште (леу, воіу шч.).

Brüllochs, m., тавръ.

Brummbär, —bart, —kater, m., мортъіторіу, отъ врэсъ.

Brummbaß, m., вомвардъ (цевъ de органе че дъ васъ вомбъніторіу).

Brummeisen, n., друмвъ.

Brummeln, v., мырмыръ.

Brummen, v., мырмыръ, вомвъпескъ, сбърпъескъ.

Brummer, m., тавръ (вэхаіу); кóрдъ de васъ; вомбардъ.

Brummig, **Brummicht**, a. ші ad., мырмъросъ; врэсъ.

Digitized by Google

Brummkreisel, m., пріспелѫ, сѫрлéзъ, свърпъітóре.
Brummochs, m., таѕрѫ; тонтѫ, пътъръѫ (omѫ).
Brummvogel, m., колівpi (пасере mікъ).
Brunelle, f., вpinòлъ, прѕпъ ѕскатъ че віне din Brignol, орашѫ ѫп Франца.
Brünett, a., врѕнетѫ, негріцїосѫ.
Brünette, f., врѕнетъ, фемее негріцїòсъ.
Brunft, f., коітѕръ de червї.
Brunften, v., се коіеште (червѕл).
Brunftzeit, f., тімпѫ de коітѫ (ѫнтре червї).
Brunireisen, n., Brunirstahl, m., інстрѕмънтѫ de лѕстрѕітѫ.
Bruniren, v., лѕстрѕескѫ, поліескѫ.
Brunnen, m., фонтъпъ, пѕцїѕ, есвор; meine Hoffnung ist in den — gefallen, mї amѫ перdѕтѫ спераnца; —trinken, den — gebrauchen, факѫ кѕръ de апъ; Wasser in den — tragen, dѕкѫ апъ ѫп dѕпъре, факѫ лѕкрѕ de прісосѫ.
Brunnenader, f., вънъ de апъ, вънъ de фонтъпъ.
Brunnenanstalt, в. Badeanstalt.
Brunnenarzt, m., medікѫ (доктоpe) de бъї.
Brunnenbecken, n., васіпѫ, ресервъторїѕ de фонтъпъ.
Brunnenbohrer, m., сфределѫ de фонтъпї.
Brunnencur, f., кѕръ de апъ mінерале.
Brunneneimer, m., вадръ, гълéтъ, чїѕтѕръ de фонтъпъ.
Brunnenfeger, Brunnenräumer, m., кѕръцїторїѕ de фонтъпї.
Brunnengebrauch, в. Brunnencur.
Brunnengräber, m., фонтъпарїѕ.
Brunnengast, m., òспетѫ de бъї.
Brunnengeländer, n., Brunnenkranz, m., гарdѫ, ѫнгръdітѕръ de пѕцїѕ, партаклѫкѫ.
Brunnenhahn, —zapfen, m., чепѫ de фонтъпъ.
Brunnenkasten, в. Brunnenbecken.
Brunnenkresse, f., пъстѕрелѫ, врънкѕцъ.
Brunnenmeister, m., фонтъпарїѕ.
Brunnenort, m., локѫ ѕnde се афлъ апе mінерале.
Brunnenquell, m., есворѫ de пѕцїѕ.
Brunnenrad, n., рòтъ de пѕцїѕ.
Brunnenröhre, f., цéвъ de фонтъпъ.
Brunnensalz, n., саре de фонтъпъ, скóсъ din апъ mінерале.
Brunnenschrank, m., гісdеле, ѫнгръdітѕръ de пѕцїѕ.
Brunnenschwengel, m., кѕмпъпъ de пѕцїѕ.
Brunnensäule, f., фѕркъ de кѕмпъпъ ла пѕцїѕ.
Brunnenseil, n., фѕне de гълéтъ.
Brunnenwasser, n., апъ de пѕцїѕ, — de фонтъпъ.
Brunnenzeit, f., тімпѫ de бъї.
Brunnenziegel, m., кърѕmidъ de zidітѫ фонтъпї.
Brunst, f., арdòре, флакъръ, пасіѕне аппрінсъ (спре коітѕръ); інчендіѕ, аппрindере.
Brünstig, a. ші ad., арzінте, фервінте.
Brünstigkeit, f., арzіме, фервінцéлъ, ѫнфокъцїѕне.
Brunstzeit, в. Brunstzeit.
Brunzen, v., мъ пішѫ.
Brunzer, m., пішоткъ, каре се пішъ не minѕтѫ.
Brunzicht, a., пішецїосѫ.
Brunzglas, —gefäß, n., —topf, m., òлъ de пішатѫ.
Brüsk, a. ші ad., ръпеde, іѕте; спѕлвератѫ; аспрѕ.
Brüskiren, v., траттеzѫ аспрѕ (пе чінева), мъ рестескѫ (кътре чінева).
Brust, f., пептѫ; сѫпѫ; цїцъ; пептарїѕ; інімъ; — an — stoßen, daß пептѫ кѕ пептѫ; einem Kinde die — geben, daß цїцъ ѕпѕї копілѫ; von der — entwöhnen, ѫнцеркѫ; einen an die — drücken, а стрѫпце ла інімъ не чінева; sich in die — werfen, а се ѫнгѫмфа.
Brustader, f., въпа мамелъ, въпа торачікъ.
Brustarzenei, f., medічінъ пепторарѫ.
Brustbeere, f., ziziфъ.

Digitized by Google

Bruſtbein, n., осъл пепторале; (an.) стернъ.
Bruſtbeſchwerde, f., грежтате де пептъ.
Bruſtbild, n., бюстъ, статуъ дела пептъ дин сусъ.
Bruſtblatt, n., в. Bruſtriemen.
Bruſtbohrer, m., сфредеаъ че се сфорцъ къ пептъ.
Bruſtbret, n., дискъ пептарів къ каре се спріжінеште сфредеаъ дин пептъ.
Brüſtchen, n., пептъцікъ; ціцішоре; пептарів (вестмънтъ).
Brüſten, ſich, v., мъ лъфдреск; мъ дифлъ, мъ дигъмфъ; мъ ръцоеск.
Bruſtentzündung, f., інфлъмъцъсне, аппріпзътоаре де пептъ (плъмъні).
Bruſtfell, n., diafragmъ.
Bruſtfieber, n., фрігорі пепторале (астматіче, плъмънарі).
Bruſtfinne, f., аріпіоръ пепторалъ (ла пеште).
Bruſtfleck, m., пептарів; гъвларів (шорцъ).
Bruſtfloſſe, s. Bruſtfinne.
Bruſtgang, m., (анат.) kondukтъ торахікъ.
Bruſtgeſchwür, n., ъмпіемъ, контаръ де пептъ; операъцізнea ачестеі ветежеі.
Bruſtharniſch, m., zea пепторалъ.
Bruſthöhle, f., (анат.) кошъ пептълкі.
Bruſtholz, n., пептарів, лемнъ пе каре (ла лъкръ) се pazimъ чінсва къ пептъ, в. Bruſtbret.
Bruſthonig, m., міере де пептъ, medičinъ къ міере пептръ пептъ.
Bruſtkette, f., опріторі (хамъ).
Bruſtknochen, m., в. Bruſtbein.
Bruſtkrankheit, f., дърере де пептъ, ветежеаъ де плъмъні; mit einer — behaftet, офтікосъ.
Bruſtlatz, m., кърпаъ; къмъшіаъ (кетісетъ); вестъ, пептарів.
Bruſtleder, n., (кълц.) гъларів.
Bruſtlehne, —mauer, f., резъмъторів; мъръ де със фересътръ; партаклъкъ (ла попте, скаръ шкл.).
Bruſtleier, f., в. Bruſtbohrer.
Bruſtmilch, f., емулсіюне пепторалъ.
Bruſtmittel, n., в. Bruſtarzenei.
Bruſtmuskel, f., мъскълъ пепторалъ.
Bruſtpelz, m., пептарів.
Bruſtpulver, n., пъльере пепторалъ.
Bruſtreinigend, a. ші ad., къръцітоаріз де пептъ.
Bruſtriemen, m., пептарів (де хамърі), прéсъпъ, пресъръ (ла шеа).
Bruſtſaft, m., сокъ, сіропъ де пептъ.
Bruſtſchild, n., скутъ, еніфъ.
Bruſtſchleier, m., вълъ пепторалъ, факіолъ, къ каре кълъгъріцеле католіче дин акконеръ пептъ.
Bruſtſchmerz, m., дърере де пептъ.
Bruſtſchnupfen, m., катаръ пепторалъ, тъсъ катарарь.
Bruſtſtreifen, s. Buſenſtreifen.
Bruſtſtück, n., (мъч.) карне де пептъ; вестъ; (дп скріпъ) пептарів де пеле къпътъніть.
Bruſtthee, m., тееіз, чéіз пепторалъ.
Bruſttuch, n., —wams, m., s. Bruſtlatz.
Brüſtung, s. Bruſtlehne.
Bruſtwarze, f., сфъркъ ціцеі.
Bruſtwaſſerſucht, f., idropікъ пепторалъ.
Bruſtweh, n., калетъ де пептъ, s. Bruſtſchmerz ші Bruſtkrankheit.
Bruſtwehr, f., (форт.) парапептъ, пропептъ (мъръ, пъреte, апъръторів).
Bruſtwerk, n., пептъл органелор, сай ачеа парте а ачесторя че стъ фацъ къ оръність; пептъ, сапъ.
Bruſtwirbel, m., (анат.) вертевреле, дпкеіетъріле спінъреі.
Bruſtwurzel, f., анделікъ (плънтъ).
Brut, f., клочітъръ; пъітъръ; die Henne iſt in der —, гъіна клочеште; — der Fiſche, ікре, пештішіорі; — der Bienen, роіз; gottloſe —, семінъ блестемать.
Brutal, a. ші ad., брътальъ; крадъ; сілватікъ; неквіватъ, мошіносъ.
Brutalität, f., брътадітате, мошічіъ.
Brutbiene, s. Drohne.
Brütei, n., оъ клочітъ; оъ де клочітъ.
Brüten, v., клоческъ; макінезъ, клъпъескъ (вр'ънъ ръъ).
Brüten, n., клочітъръ; макінъцізне.
Bruthenne, f., клошкъ.
Brütig, a., eine brütige Henne, гъіпъ клочітóре; ein brütiges Ei, оъ клочітъ, сай де клочітъ.

Brütkäfig, m., котеț, ковергъ de клочіть.
Brütofen, m., кăторіѣ de клочіть (мѣестріть).
Brutto, n., врăть, (kom.) опъсъ ла нетто; —gewicht, пондере врăть, греутатеа мърфърілор ѧмпрецнъ къ ѣзіле, пѣнза шч.; —einkommen, ѧнтрать, венітъ врăть, венітъ din каре пъ с'аъ скъзът келтѣеліле.
Bruttovermögen, n., авере врăть; ad., авере din каре пъ съптъ скъзъте даторіїле.
Brützeit, f., тімпъл клочітърей.
Brutzwiebel, m., чéпъ колцітъ, крескът.
Bst! interj., шст!
Bubbern, v., вѫвѫескă, dаdѫескă, вѫвескă.
Bube, m., вълаш; вълецоіѣ; пъцоіѣ; бірванть, стрепгаріѣ (краіѣ); (ѧп карт.) валеть.
Buben, v., стрепгъреск; — und huren, a стрепгърі ші кървъсърі.
Bubenstreich, —stück, m., Buberei, f., бірванціѣ, стрепгъріѣ, (краілкă); вѫестемъцітъ.
Bübisch, a. ші ad., бірванть, стрепгаріѣ, вѫестемать.
Bubonen, f. pl., вѫвоне.
Buccinit, m., вучінітъ (фелъ de скоікъ ѧмпетрітъ).
Bucentaur, m., вучентаврă (чентаврă din мітол.); пътеле коръвіеі, пе каре се кънеа дочеа de Венеціа кънd се кънъна къ мареа.
Buch, n., карте, волътă; кондікъ; конъ; ѧи Buche tragen, a ѧмпротокола, ѧнрецістра; — halten, a дъче корреспондінца; wie ein — reden, a ворві ка din карте.
Buchadel, в. Briefadel.
Buchampfer, m., мъкріцъ фъцеск.
Buchbinder, m., легъторіѣ de кърці.
Buchbinderei, f., легъторіѣ de кърці.
Buchbinderhandwerk, n., мѣестріе de a лега кърці.
Buchbinderhobel, m., целъ de рътезатă кърці.
Buchdrucker, m., тіпографъ.
Buchdruckerballen, в. Druckerballen.
Buchdruckerei, f., тіпографіе.
Buchdruckerkreuz, n., ѧнтінзътóре, крâче пе каре се ѧнтіndă кóлеле ка съ се ѣсъче.
Buchdruckerkunst, f., арта тіпографіеі.
Buchdruckerpresse, f., пресъ, тéскă.
Buchdruckerschwärze, f., негралъ de тіпографіе.
Buchdruckerstock, m., вінетъ, (флорі съпате ѧп лемнă ăă металъ пентрă орнатъл кърцілор тіпърінде).
Buche, Büche, f., Buchbaum, m., фагă (арборе).
Bucheichel, —ecker, f., жірă (семінцъ de фагă).
Büchelchen, n., къртічікъ.
Buchen, v., (kom.) петрекă, скріѣ ѧп карте, ѧп кондікъ.
Büchen, a. ші ad., de фагă (лемн.)
Buchenholz, n., лемнă de фагă.
Buchenland, n., фъцетă.
Buchenraupe, f., омідъ de фагă.
Bücheraufseher, m., вібліотекаріѣ.
Bücherbeschreiber, m., вібліографă.
Bücherbret, n., поліцъ de кърці.
Bücherdieb, m., плаціаторіѣ.
Bücherfreund, m., вібліофіѣ, ізвіторіѣ de кърці.
Büchergestell, n., стелаціѣ de кърці.
Bücherhandel, m., негоціѣ de кърці.
Bücherkenner, m., къноскъторіѣ de кърці.
Bücherkenntniß, f., вібліографіе, кънощінцъ de кърці.
Bücherlaus, f., моліе de кърці.
Büchernarr, m., вібліоманă.
Bücherregal, в. Büchergestell.
Bücherrichter, m., чензорă.
Büchersaal, m., вібліотекă.
Büchersammlung, f., колекціѣне de кърці; вібліотекă.
Bücherschrank, m., арміріѣ, дъланă de кърці.
Büchersprache, f., лімвă кърътă, лімва скріптърей, a кърцілор, a ѧнвъцаціlор.
Büchersucht, f., вібліоманіе.
Büchertrödel, m., негоцъ къ кърці векі.
Büchertrödler, m., вънзъторіѣ de кърці векі.

Digitized by Google

Bücherverzeichniß, n., каталогъ de кърцї.
Büchervorrath, m., коллеццїѹне de кърцї, бібліотекъ.
Bücherwesen, n., літератѹръ.
Bücherwurm, m., верме, моліъ de кърцї; omъ каре ѧшї петрече zілеле чітindъ мереъ ла кърцї.
Bücherwuth, в. Büchersucht.
Buchesche, f., фрасінъ сілватікъ.
Buchfink, m., піцігоїѹ de фагъ.
Buchführer, в. Buchhalter.
Buchführung, в. Buchhalterei.
Buchgläubiger, m., кірографарїѹ, в. Chirographar.
Buchhalten, n., в. Buchhaltung.
Buchhalter, m., конторістъ, ціїторїѹ de кondiче, de катастіше, de рецістре, de сокотелї.
Buchhalterei, f., арта de a ціnea катастішеле, артеа de a dѹче контѹріле; конторіъ; бѹроъ.
Buchhaltung, f., ціnере, dѹчере de катастіше; einfache —, скріптѹръ сімплъ; doppelte —, italienische —, скріптѹръ dѹплъ (dopia scritturazione); die doppelte — führen, ціnъ катастішеле ѧn партідъ dѹплъ.
Buchhandel, m., негоціѹ de кърцї.
Buchhändler, m., къртѹрарїѹ, лібрарїѹ, негоціторїѹ de кърцї.
Buchhandlung, f., къртѹръріъ, негоціторіъ кѹ кърцї.
Buchladen, m., лібръріъ, болтъ de кърцї.
Buchmast, f., ѧнгръшетѹръ (de порчї) кѹ жіръ.
Buchs, Buchsbaum, m., чімішіръ, мерішїоръ (арборелъ).
Buchsbäumen, a., de чімішіръ (лемнъ).
Buchschuld, f., даторіъ de катастіхъ; даторіъ фъкѹтъ ла ѹn негоціторїѹ пе кредітъ ші трекѹтъ ѧn кondікъ.
Büchse, f., скатѹлъ, кѹтіъ; пѹшкъ; каравінъ; gezogene —, пѹшкъ гінтѹітъ.
Büchsen, v., трагъ кѹ пѹшка.
Büchsenbohrer, m., сфределъ de гъѹрітъ каравіне.
Büchsenfutter, n., токъ de каравінъ.
Büchsengeld, n., банї de кѹтіъ (чершіторештї).
Büchsenkugel, n., глонцъ de каравінъ.
Büchsenkunst, f., мъїестріа de a фаче пѹштї.
Büchsenlauf, m., цéвъ de пѹшкъ.
Büchsenmacher, m., каравінарїѹ, фъкъторїѹ de пѹштї.
Büchsenmeister, m., каноніръ, тѹнаръ, артілерістъ.
Büchsenpulver, n., пѹлбере фінъ.
Büchsenschaft, m., патъ de пѹшкъ.
Büchsenschäfter, m., маістеръ de патѹрї de пѹшкъ.
Büchsenschmied, в. Büchsenmacher.
Büchsenschuß, m., пѹшкътѹръ; einen — weit, кът бате пѹшка.
Büchsenschütz, m., каравінарїѹ (плъіашїѹ, солdатъ).
Büchsenspanner, m., вънъторїѹ ѹмплъторъ de пѹштї; кеїъ (de ѧnкорdатъ кокошїѹ).
Buchstabe, m., літеръ; große —, літеръ капіталъ; Anfangs—, літеръ ініціалъ, саъ нѹмаї ініціала; nach dem Buchstaben, ѧn сенсъ літералъ.
Buchstäbeln, v., мъ ціnъ de сенсъ літералъ.
Buchstabenfolge, f., opdine алфаветікъ.
Buchstabenräthsel, n., логогріфъ, шарадъ, гѫчітѹръ ѧn літере.
Buchstabenrechnung, f., алцебръ, калкѹлъ кѹ літере.
Buchstabenspiel, n., Buchstabenversetzung, f., метатесъ, анаграмъ.
Buchstabiren, v., сілавезъ.
Buchstäblich, a. ші ad., літералъ, dѹпъ літеръ (сенсъ); — übersetzen, традѹкъ din літеръ ѧn літеръ, — літералемънте.
Bucht, f., сінъ (de маре).
Buchtitel, m., тітѹл de карте.
Buchwald, m., фъцетъ, пъdѹре, сілвъ de фацї.
Buchweizen, m., хріскъ.
Buckel, m., гібъ, гобъ; einem den — waschen, a фрека (a бате) пе чінева; sich einen — lachen, a лешіна de рѫсъ.
Buckelig, a. ші ad., гібосъ; sich — lachen, a се стріка de рѫсъ.
Buckelochs, m., вісон, спечіе de воъ, ѧn Америка септентріонаре.

Bücken, sich, v., mъ ѫнклінъ, ѫнкінъ; mъ плекъ; mъ mікшорèzъ, ѕmілескъ; sich bis zur Erde —, а се ѫнкіна пънъ ла пътънтъ; sich — um einem Schuß auszuweichen, mъ пітѕлъ dinaintea ѕnѕї глонцъ.

Bückling, m., ѫнкінъцїѕне, комплімънтъ, реверінцъ; тътаніъ.

Buchling, m., херінгъ, ціръ сератъ ші свънтатъ.

Bude, f., болтіцъ; баракъ; късѕцъ (шатръ) de скъndѕрї.

Budenmann, m., лемнарїѕ каре фаче ші десфаче болтіцеле (de скъndѕрї) пе ла търгѕрї.

Budenzins, m., кіріъ de шатре.

Budget, n., бѕцетъ.

Budtheil, n., авере mішкътòре а цераnѕлѕї.

Büffel, m., віволъ.

Büffelei, f., лаборе греъ.

Büffelfleisch, n., карне de віволъ.

Büffelhaut, f., пеле de віволъ.

Büffelkalb, n., пѕїѕ, віцелъ de віволъ (малакъ).

Büffelkuh, f., віволіцъ.

Büffelleder, n., в. Büffelhaut.

Büffeln, v., лѕкрѕ ка ѕn віволъ, dѕкъ греѕл.

Buffet, (zi: вѕфé), n., арmарїѕ, dѕлапъ.

Bug, m., плекътѕръ, кѕрвътѕръ, ѫнковъітѕръ, гърбовітѕръ; спатъ (de воъ, de оѕе); (mар.) проръ, партеа dinainте а коръбіеї.

Bugader, f., венъ de спатъ.

Buganker, m., анкіра прореї.

Bügel, m., кокърлъ; скаръ (de шеа); тóртъ, мънѕшъ (ла кошаркъ); — am Degen, стражъ (ла мънаръ спаdеї); гѫнжъ (de пѕеле); колакъ (de фѕнії); черкъ (de феръ тъблітъ); aus dem — kommen, перdъ скъріле; mit kurzen Bügeln reiten, кълърескъ кѕ скърї скѕртате.

Bügeleisen, n., феръ de кълкатъ, феръ de dестінсъ (пънѕетѕрї, вестminте).

Bügelfest, a., цéпънъ ѫн скърї.

Bügelgarn, n., пласъ de пасърї.

Bügellos, a. ші ad., deскъратъ, фъръ скърї; — werden, перde скъріле.

Bügeln, v., калкъ, dестindъ (кѕ ферѕл къmъші шчл.).

Bügelriem, m., кѕрéоъ de скаръ.

Bügelstahl, m., лімба, inima, ферѕлѕї de кълкатъ.

Buglahm, a. ші ad., спетітъ (калъ).

Buglähme, f., } спетіре, спетітѕръ.
Bugschwinden, n., }

Buglieger, m., (mар.) прорарїѕ.

Bugsirboot, n., корабіъ пентрѕ реmоркатъ.

Bugsiren, v., (mар.) бѫксеzъ, реmоркеzъ, трагъ ѫн портъ о корабіъ кѕ ажжѕторѕл ѕнеїа саъ а маї мѕлтора маї мічї ѫн контра апеї.

Bugsirtau, n., фѕне de реmоркатъ.

Bugstück, n., спатъ (карне); (mар.) тѕнъ de проръ.

Bühel, m., (векїѕ) колнікъ, déлъ, dѫmбъ.

Buhldirne, f., кѕрвъ.

Buhle, m. ші f., amантъ, amантъ; цїіторїѕ, цїітòре; кѕрварїѕ, кѕрвъ.

Buhlen, v., um ein Frauenzimmer —, факъ кѕрте, ѕmблѕ dѕпъ о фемее; mit einer —, amъ de а фаче кѕ о фатъ; um ein Amt —, mъ батъ dѕпъ ѕнъ постъ.

Buhler, m., кѕртісанъ, галантъ, amантъ, чічісвеъ, цїіторїѕ; кѕрварїѕ.

Buhlerei, f., кокетъріъ, галантъріъ.

Buhlerin, f., кѕртісанъ, amантъ, кокетъ, цїітòре; кѕрвъ.

Buhlerisch, a., amоросъ, галантъ, кокетъ.

Buhlin, f., amантъ.

Buhlschaft, в. Buhlerei.

Buhlschwester, f., соръ de патъ, цїітóре.

Buhne, f., (ѫн четъціле mаріне цермане) кортеїѕ, локъ спаціосъ ѫн каре се ціне марфа deсваркатъ пънъ се багъ прін магазінї; кеїѕ.

Bühne, f., трібѕнъ; Blut—, ешаnodъ; театрѕ, шенъ; катеdръ; стелажіъ.

Bühnen, v., поdескъ, ѫнтъблескъ, къптѕшескъ (кѕ скъndѕрї).

Digitized by Google

Bühnenbekleidung, f., декоръцїзне de сцепъ.
Bühnendichter, m., поетъ драматікъ.
Bühnengeld, n., кортеітъ, банїї че се плътескъ ценпръ цїпътзл търфеї ап кортеїз, в. Bühne.
Bühnenheld, m., ероз зпеї вькъцї театраде.
Bühnenmalerei, в. Dekorationsmalerei.
Bühnenmeister, m., (теат.) макінїстъ; (мар.) вегїеторїз песте тарфа десваркатъ.
Bühnenstück, n., вькатъ, піесъ de театръ.
Bühnenverzierung, f., декоръцїзне de театръ.
Bühnenwand, f., кълісъ, пърете de сцепъ.
Bühnenwerk, n., сцепърітъ, машінърітзл театрълї.
Buhu, m., в. Uhu.
Bukolisch, a. ші ad., вьколікъ.
Bulbe, f., вълвъ, чепъцъ.
Bulbig, a. ші ad., вълвосъ, чепосъ.
Bulle, Bullochs, m., тавръ.
Bulle, f., вълъ; goldene —, вълъ de авръ; флашъ.
Bullenbeißer, m., dorъ, зъводъ, дзлъъ, кънe таре de тъчеларї.
Bullenkalb, m., віцелъ (Ochsenkalb).
Bullensammlung, f., колецїзне de вълe.
Bulletin, n., вълетінъ, жърнарїз.
Buhwurz, в. Wolfskirsche.
Bums, interj., взфъ! тропк! еакъ'л ла пътъпръ!
Bumsen, v., тропкъїескъ къзкндъ.
Bund, m., легътъръ, фашъ, врѫзъ; лігъ, алїанцъ, конфедеръцїзне; търванъ.
Bund, n., тъпъпкїз (пъеле); спопъ (грѫдъ); сарчінъ (зскътърї, сърчеле); легътъръ (черкърї, кеї); ein — Gaxx; тосоръ (тортъ); ein — Haare auf dem Kopfe, тоцокъ (моцъ) ничл.
Bundbruch, m., рзптъръ de алїанцъ.
Bundbrüchig, a. ші ad., кълкъторъ de алїанцъ.
Bündchen, Bündel, n., легътърікъ, пакедацїз.
Bündelweise, ad., къ пакетъ, къ легътъра.
Bundesgenoß, m., алїатъ, конфедератъ.
Bundesglied, n., метър ал конфедеръцїзнеї.
Bundeslade, f., арка, секрізл (лада) лецеї а тестаментълзї (ла жъдеї).
Bundesmäßig, a. ші ad., федератівъ.
Bundesstaat, m., статъ федератівъ; Bundesstaaten, статърї конфедерате.
Bundesstadt, f., четате а конфедеръцїзнеї; четате алїатъ.
Bundestag, m., дієтъ, адзнанцъ а конфедерацїлор.
Bundesverein, m., знізне, конфедеръцїзне.
Bundesverfassung, f., констітъцїзне федераъ.
Bundesverwandte, в. Bundesgenoß.
Bündig, a. ші ad., легатъ, скъртъ (стілъ); валідъ, валаверъ; цёпънъ; конвінгъторїз; bündige Schreibart, стілъ стръсъ.
Bündigkeit, f., валідітате, солідітате, форцъ; скъртіме.
Bündniß, n., легътъръ, лігъ, алїанцъ, конфедеръцїзне; — mit einander machen, а се конфедера.
Bundsteg, m., (тіп.) деспъръцаръ.
Bundweise, ad., къ тъпъпкїз, къ сарчіна ничл.
Bunge, f., довъ.
Bungen, v., бате довa.
Bungensucht, f., ідропікъ ла пътече.
Bunt, a. ші ad., пестріцъ; вьргатъ; вълцатъ; варїз; атестекатъ.
Buntfarbig, a. ші ad., варїз колоратъ, пестріцъ.
Buntfleckig, a. ші ad., пътатъ, пънтатъ.
Buntfohl, m., кърекъ пестріцъ.
Buntscheckig, a. ші ad., вълцатъ, пістріцъ; тінсъ къ колорії варії, чїдатъ аттестекате; buntscheckiger Rock, вестъптъ de арлекінъ.
Bunzen, m., пънтарїз, врікїз.
Burat, m., вьратъ (стофъ).
Bürde, f., сарчінъ.
Bureau, n., вїроъ (канцеларїе); секретоарїз (масъ de скрісъ).

Burg, f., кастелъ, костеіъ; пърнъ; die k. Burg zu Wien, палатъл imперіале.

Burgbann, m., аџџінътъл унеі четъџі.

Bürge, m., вade, кezашъ; ресноnzъторіъ; — für einen sein, а фі вade пентръ чінева; den Bürgen muß man würgen, кezашъ ешті, плътешті.

Bürgemeister в. Bürgermeister.

Bürgen, v., für einen —, тъ пънъ кezашъ, респъndъ еъ, даъ каzџівне еъ пентръ чінева.

Bürger, m., четъџеанъ (ал унеі статъ ліверъ); —, бъргъръ, чіве (локзіторъ пърташъ de дрептъріле унеі орашъ маніфіпіъ).

Bürgeradel, m., патріціатъ.

Bürgerbuch, n., кondікъ катаграфікъ а бъргъзілор.

Bürgereid, m., жіърътъпътъ чівікъ.

Bürgerfreund, m., амікъл попълълві.

Bürgergarde, f., гардъ паціопалъ, четъџénъ.

Bürgergehorsam, m., арестъ (пентръ (бъргърі).

Bürgergeld, n., бъргъріть, вапі пентръ прііміть дintре бъргърі.

Bürgerhauptmann, m., капітанъ de гардъ четъџénъ, сватіъ.

Bürgerin, f., четъџénъ, чівъ, бъргеръ.

Bürgerkrieg, m., ресвелъ чівіле.

Bürgerkrone, f., кънъпъ чівікъ.

Bürgerlehn, n., феъдъ неповіль.

Bürgerlich, a. ші ad., четъџенескъ; чівікъ; —e Tracht, портъ четъџенескъ; das —e Recht, леџі чівіле; eine —e Klage, кавъ чівіле (опъсъ ла кавса крімінале); —e Gerichtsbarkeit жърісдіџіzне чівіле.

Bürgerliche, m., плебеь.

Bürgermädchen, n., фатъ de бъргъръ.

Bürgermeister, m., бъргъместерь.

Bürgermeisteramt, n., бъргъместеріъ, оффічіи de бъргъместерь.

Bürgerpflicht, f., даторінцъ, овлегъџізне de четъџénь, de чіве.

Bürgerrecht, n., дріть четъџенескъ; indіџенатъ; дрептъ ъл ъ ъ ъ

Burgwarte, f., ведетъ, тѫрнѫ de кѫстодіъ ѧн костеіѫ.
Burlesk, a. ші ad., вѫрлескѫ, почітѫ, чіѫдатѫ, скімосітѫ.
Bursche, m., вѫіатѫ; фечіорѫ; стѫденте (de ѫніверсітате церт.); ѧнвъцъчелѫ; консорте; камерадѫ; сервѫ; пѫцоіѫ; ich werde Ihnen meinen Burschen schicken, ѧцї воіѫ трімите фечіорѫл (сервѫл) меѫ.
Bürschbüchse, f., каравінъ, пѫшкъ, флінтъ гінтѫітъ.
Bürsche, f., вънаре кѫ пѫшка; freie —, вънаре ліберъ; auf die — gehen, а мерце ла вънатѫ.
Bürschen, v., вънезѫ кѫ пѫшка.
Burschenleben, n., віацъ de олтеіѫ, — de флъкъѫ; віацъ de стѫденте.
Burschenschaft, f., лігъ de стѫденцї (ла ѫніверс. церт.)
Burschencomment, (zi: -коman), m., Burschensitte, f., датінъ, поравѫрї de стѫдінте.
Bürschgeld, n., дарѫ de ванї (вакшішѫ) че вънъторѫл пріїмеште дела патронѫ пентрѫ фера ѧмпѫшкатъ.
Bürschhund, m., копоѫ, огарѫ, кѫне de вънатѫ.
Bürschmeister, m., маістеріѫ вънъторѫ, вегіеторіѫ песте овіептеле de вънатѫ.
Bürschpulver, n., правѫ (ёрвъ), пѫлвере de вънатѫ.
Bürschrohr, n., в. Bürschbüchse.
Bürstchen, n., періѫцъ.
Bürste, f., періъ.
Bürsten, v., періѫ, штергѫ, кѫръцѫ кѫ періа вестмінтеле.
Bürstenartig, a. ші ad., ка періа, цепосѫ, свърлітѫ, аспрѫ.
Bürstenbinder, —macher, m., періеріѫ, легъторіѫ, фъкъторіѫ de періі.
Bürtig, a. ші ad., (ѧнтревѫінцатѫ ѧн компѫнереа de ворве) eben—, егалѫ кѫ наштереа, de ачееашї оріцine; в. Gebürtig.
Bürzel, m., кóдъ скѫртъ (кѫт е а червѫлѫї); кѫрѫ; пѫрцѫ.
Burzelbaum, m., тѫмвъ; einen — machen, мъ даѫ de а тѫмва.
Burzelig, a. ші ad., скѫртѫ ші гросѫ.
Burzeln, v., мъ даѫ de а тѫмва, — песте капѫ, de а кѫрѫ ѧн сѫсѫ; факѫ капітѫмвъ.
Busch, m., тѫфъ; десішіѫ de арворeї; моцѫ (пе капѫ ла пасерї); крéстъ (de пене de коіфѫ); auf den — schlagen, каѫтѫ епѫреле ѧн тѫфъ, піпъіѫ пѫлсѫл, черкѫ.
Buschaffe, m., орангѫтанг.
Buschbaum, m., арворе пітікѫ.
Buschbohne, f., фасоле тѫфóсъ (олóгъ).
Buschen, m., тѫфшіóръ.
Büschel, n., тѫфшіóръ; (деспре флорї) вѫкетѫ, мънѫнкіѫ; (деспре пърѫ маї кѫ сéмъ кънд е ѧн неорънdѫіалъ) чіѫфѫ; моцїѫ.
Büschelartig, a. ші ad., тѫфосѫ.
Büschelerbse, f., мазере тѫфóсъ, чіокѫрóсъ.
Büschelweise, ad., кѫ вѫкетѫ, кѫ тѫфа.
Buschhahn, m., кокошіѫ моцатѫ.
Buschholz, n., тѫфърітѫ, тѫфарї.
Buschicht, a. ші ad., тѫфіѫ.
Buschig, a. ші ad., тѫфосѫ; buschige Bäume, арворї фрѫнзіошї.
Buschklafter, f., стънжінѫ de лемнѫ верде.
Buschklepper, m., хоцѫ de пъдѫре.
Buschmaus, —ratte, f., шòрече, клоцанѫ de тѫфе din Америка.
Buschstreu, f., фрѫнзаріѫ (нѫтрецїѫ de тѫфе ѫскате пентрѫ віте).
Buscht, m., (ла фаврікацїї de хъртіъ) пакетѫ de 182 de колї de кѫрънд фъкѫте ші ѧнсемнате.
Buschweide, f., салче тѫфóсъ, лозіъ.
Buschwerk, в. Buschholz.
Büse, в. Häringsbüse.
Busen, m., сінѫ, пептѫ, цiце; künstliche —, цiце фалсе; in seinen — greifen, ѧмї даѫ песте гѫръ.
Busenfreund, m., амікѫ ѧнтімѫ.
Busennadel, f., акѫ de пептѫ.
Busenschleife, f., фіонкѫ, nodѫ de панглікъ.
Busenstreif, m., —krause, f., хорвота, фреза че се пѫне ла гѫра кътешеї, ла бървацї ла пептѫ, ла фемеї ѧн цїѫрѫл гѫтѫлѫї.
Busentuch, n., кърпъ de пептѫ.
Bußaar, m., вѫзѫ, пасере de фелѫл фалконілор.

Digitized by Google

Buße, f., пенітінцъ (покъінцъ); amandъ (глòбъ) педéпсъ ѧн банї.

Büßen, v., ѧndрептъ, decdъѕnezъ; catiсфакъ; ein Verbrechen —, спълъ о фъръделеце; mit Gelde —, тъ гловескъ къ банї; seine Lust —, а'шї ѧndестъла пофта; Du wirst es noch —, о съ'цї плъпцї ѧнкъ пъкатъл, о съ'цї віъ ѧнкъ акръ; oft müssen die Kinder für die Eltern —, adeceopї се ѧнтъмплъ къ пъріпцїї тъпънкъ агъріdъ, ші копіілор ле стрепезескъ dinцїї.

Büßer, m., пенітінте.

Büßerin, f., пенітінте.

Bußfertig, a. ші ad., пенітінте, покъінте.

Bußfertigkeit, f., пенітінцъ, покъінцъ.

Bußgebet, n., рогъцїѕне de покъінцъ.

Bußhard, в. Bußaar.

Bußlied, n., кънтекъ de пенітінцъ.

Bußpredigt, f., предікъ de пенітінцъ.

Bußtag, m., zi de пенітінцъ.

Bußtext, m., тестъ асъпра пенітінцеї ѧнтр'ѕнъ кѕвънтъ.

Bußthränen, pl., лакръмї de пенітінцъ.

Büßung, f., еспіъцїѕне; пенітінцъ; педéпсъ.

Büste, f., вѕстъ.

Butte, (Bütte), f., вѕтікъ; вървое (пеште).

Büttel, m., віръ; апродъ, доровантъ; карпефіче.

Büttelei, f., прінсóре; локашѕл шервіторілор пѕтерацї ла Büttel.

Buttenkorb, m., кошъ.

Buttenträger, m., хатал, портъторъ de кошъ.

Butter, f., ѕнтъ (de віте); ausgelassene —, ѕнтъ топітъ; — machen, батъ ѕнтъ.

Butterbämme, f., пъне кѕ ѕнтъ.

Butterbirn, f., паръ ѕнтòсъ, — мълъіацъ.

Butterblume, f., пъпъdіъ, флòре de ѧнгълвенітъ ѕнтѕл.

Butterbrezel, f., колъчелъ, ковріґъ коптъ кѕ ѕнтъ.

Butterbrot, n., пъне ѕнсъ кѕ ѕнтъ.

Butterbrühe, f., сосъ алвъ, сосъ кѕ ѕнтъ.

Butterbüchse, f., вѕтінікъ кѕ ѕнтъ.

Butterfaß, n., вѕтінъ, вѕтінеїѕ de аллесъ ѕнтъ.

Butterfladen, m., плъчінтъ кѕ ѕнтъ.

Butterfliege, f., в. Buttervogel ші Molkendieb.

Butterfrau, f., ѕнтърéсъ.

Buttergebackene, n., плъчінтърії, пръжітѕрї кѕ ѕнтъ.

Buttergelb, a., галвенъ ка ѕнтѕ.

Butterhändler, —krämer, —mann, m., вънzъторїѕ de ѕнтъ, ѕнтѕрарїъ.

Butterhocker, m., —höckin, f., прекѕпецъ, прекѕпéцъ de ѕнтъ.

Butterhose, f., вотіцъ кѕ ѕнтъ.

Butterig, a. ші ad., ѕнтѕосъ.

Butterkrebs, m., ракъ пъпърлітъ.

Butterkuchen, m., коптѕръ кѕ ѕнтъ.

Buttermarkt, m., піаца ѕnde се вінde ѕнтъ.

Buttermilch, f., zеръ de ѕнтъ.

Buttern, v., алегъ, батъ ѕнтъ.

Butterschnitte, в. Butterbämme.

Butterstämpel, Buttersterl, Butterstiel, m., бътъторїѕ (бъцѕл) de вѕтінъ (ѧн каре се аллеце ѕнтъ).

Butterstolle, f., фокаче кѕ ѕнтъ ші оѕъ.

Butterteig, m., алѕатъ кѕ ѕнтъ.

Buttertopf, m., òлъ de (цінѕтъ) ѕнтъ.

Buttervogel, m., флѕтѕре.

Butterweck, m., тѕртіцъ de ѕнтъ; фашче de пъне ѕнсъ кѕ ѕнтъ.

Butterweich, a., мòле ка ѕнтѕ.

Buttner, m., бѕтарїѕ, в. Böttcher.

Butz, Butzen, m., боцъ; бѕмбъ, болдъ; мѕкъ (de лѕмінаре); сімбѕръ (de (пòме), інімъ, цїцінъ (de бѕбоїѕ).

Butzschere, f., мѕкърї.

Butzkopf, m., делфінъ орка.

Büvette, n., бѕфетъ, кътаръ кѕ беѕтѕрї аѕ мънкърї рекорітòре.

Buxbaum, в. Buchsbaum.

Digitized by Google

C.

(Vezĭ ші літеріле K ші Z.)

C, n., а треĭа літеръ дин алфаветъл пертанъ.
Cabale, f., кабалъ, макінъцĭune, intrigъ; eine — anrichten, orzeckъ o кабалъ.
Cabalenmacher, m., omъ de кабале, макінъторĭs, intrigantъ, фацціосъ.
Cabbala, f., каввалъ, доктрінъ секретъ а жъdeilor.
Cabaliren, v., кабалezъ, факъ ла кабале.
Cabalift, m., кабалістъ.
Cabane, f., колівъ, ковергъ; кътаръ de naĭъ.
Cabinet, n., кабінетъ, кътаръ секретъ; колецĭs de міністрĭ; катеръ de рарітъцĭ.
Cabinetsbefehl, m., opdine de кабінетъ.
Cabinetsminiſter, m., міністръ de кабінетъ.
Cabinetsordre, f., в. Cabinetsbefehl.
Cabinetsrath, m., консіліарĭs de кабінетъ.
Cabinetsſecretär, m., секретарĭs de кабінетъ.
Cabinetsſiegel, m., сіцінъ кабінетълуĭ; сіцілъ прівatъ.
Cabinetsſtück, n., въкатъ de кабінетъ, верче артефантъ demnъ de цінатъ дин кабінетъ.
Cabisbaut, n., в. Kopfkohl.
Cabriole, f., капріолъ, съріторъ капріанъ фъръ кадінцъ.
Cabriolet, n., кавріолетъ, вілеґъ, тръскъ вірътъ.
Cacao, m., какао, фрънтъ din каре се фаче чоколата.
Cacaobaum, m., арворе какао.
Cacaobohne, f., вовъ de какао.
Cacaobutter, f., унтъ, олеъ de какао.
Cachectiſch, a. ші ad., кахектікъ.
Cacherie, f., кахессіs, сфършапіs.
Cacodämon, m., какодемон, спірітъ ръў, спірітъ некъратъ.
Cadaver, m., кадавръ, трупъ морть (хоітъ, стървъ).
Cadaverös, a. ші ad., кадаверосъ; пътъросъ.
Caden, f., (мас.) кадецъ.
Cadet, m., кадетъ.
Cadetencorps, n., корпъ de кадецĭ.
Cadetenhaus, n., касъ de кадецĭ.
Cadi, m., каді, жъдекъторĭs търческъ.
Caduc, a., (дп дирептърĭ) рекъзъторĭs; das Gut iſt — geworden, феодъл рекаде ла прінчіпе; пердътъ, рзінатъ; в. Hinfällig ші Heimfällig.
Caffee, в. Kaffee.
Caffetier, m., кафетарĭs, кафецĭs.
Caftan, m., кафтанъ, вестмънтъ търческъ de панръ.
Cahier, n., тетрадіs.
Cajoliren, v., лінгъшескъ, decmepdъ.
Cajütte, f., каістъ, кътара кънітанълуĭ de кораві.
Calamank, в. Kalamank.
Calamität, f., каламітатe, каоs фаталъ, дптъмпларе непорочітъ.
Calcant, m., кълкъторĭs de орране.
Calciniren, v., се калчінъ, се пребаче дп варъ.
Calcul, m., калкъл, сокотедъ.
Calculator, m., калкълъторĭs; —tion, f., калкълъцĭune; —latur, f., калкълъторъ, оффічіs; —iren, v., калкълezъ.
Calecuter, m., Calecuter Hahn, коркапъ, кокошіs de Indiĭ; —iſche Henne, коркъ.
Calefactor, m., в. Einheizer, Stubenheizer, Aufwärter.
Calfatern в. Kalfatern.
Calibat, n., челібатъ.
Caliber, m., калібръ, лърцімea унеĭ цеві (тънъ, пъшкъ); grocimea глонцълуĭ; von gleichem —, von einem —, de ачелашĭ калібръ.
Calibriren, v., (арт.) калібрezъ.

Calomel, n., меркурій сублімать.
Calorimeter, m., калоріметрь.
Calumniant, m., калумніаторіь.
Calvinismus, m., калвінісмь.
Calvinist, m., калвіність.
Camaldulenſer, m., камалдул (монахь).
Cambialrecht, n., дрептъ de скімбь.
Cambio, m., камбіь.
Camee, m., камеѣ, пétръ преціосъ de mai мълте фелюрь.
Camelot, m., камелінь, фелъ de матеріѣ de лънѣ.
Camerad, m., кътърадь.
Cameradſchaft, f., кътъръшіе, компаніе, конcорціе.
Cameral, a., кътърарь; —dminiſtration, f., administръцінне de финанце; —wiſſenſchaft, штіінцъ de финанце.
Cameraliſt, m., камералістъ.
Camiſol, n., камісолъ, пентарь.
Campagne, f., кампаніе.
Campeſcheholz, n., кампешь, лемнъ de Америка кь каре се рошескъ озеле.
Campher, m., кампорь; mit, — machen, кампорезь; —baum, арборе кампорь; —ſpiritus, спіртъ de кампорь.
Campiren, v., кампезь.
Canaille, f., каналіе, дрождіиле попорълві.
Canal, m., каналь; стрътторе de маре; — zwiſchen England und Frankreich, каналъ Маншь.
Canapé, n., канапéа.
Canarienbaſtard, m., канаріь бастардь.
Canaſter, в. Knaſter.
Candelaber, m., канделаврь, полікандрь.
Candidat, m., кандідатъ.
Candiren, v., дълъхърескъ, анкоперь кь захарь; candirte Früchte, фрукте дълзахарате.
Caneel, Canehl, m., скорцішоръ, в. Zimmet.
Canneliren, v., (арк.) трагь дънці, върці (чівіче),
Canevas, m., каневаць.
Cannibaliſch, a. ні ad., канібалъ, антропофагь; крадь, сілватікь.
Canon, m., канонь, оръндіалъ; legte bіcерічéскъ фълтъ de конціліі.
Canonade, f., канонадъ, словозіре de маі мълте тънкрі deodatъ, саь зпъл фінъ алтъл.
Canonicat, n., канонікатъ.
Canonicus, m., канонікь.
Canoniſch, a. ні ad., канонінь; das canoniſche Recht, канонеле саь дрептъл бісеріческъ.
Canoniſiren, v., канонісезь, трекъ пе чінева дп каталогъл съпцілор.
Cantate, f., кантатъ, поетъ фълтъ ка съ се пótъ кънта.
Cantille, f., фірь de аврь саь de арціптъ сучітъ, сірмъ.
Canton, m., кантонь, цінтъ арме дп Елвеція.
Cantoniren, v., кантонезь, (сокдацій) се ашшézъ дп кварціре дптрътн цінтъ.
Cantor, m., канторъ, кънтърецъ, псалтъ.
Cantorat, n., канторатъ, кънтърацій.
Cantorei, f., канторіе, локзінца канторъліві.
Canzellei, в. Kanzellei.
Canzelliſt, m., канцелістъ, скрііторіь.
Canzon, f., кънтекъ.
Canzonette, f., кънтекъцъ.
Caoutchouc, (zi: кочук), m., гъмі еластікъ.
Cap, n., капь, промонторіь (геог.)
Capable, a. ні ad., капаверь.
Capacität, f.; капачітате.
Capellan, m., капланъ.
Capelle, f., капелъ, параклісь.
Capelliren, v., (кім.) капелезь, кътърезь азрь саь арціптъ.
Caper, f., в. Kaper
Capiren, v., капіпде, ія аміпте.
Capitäl, n., капітелъ de колопъ.
Capital, n., капіталь, фондь; das iſt ein todtes —, ъста е зп кънталь мортъ, п'а дъче інтересъ; Capitalien haben, амъ капіталурі; — a. ні ad., капіталь, прінчіпалъ; ein —buchſtabe, літеръ капітадъ.
Capitaliſt, m., капіталістъ.
Capitän, m., кънітанъ, съташь.
Capitel, n., капь (дintr'o карте);

Digitized by Google

einem das — lesen, ѧмпровозѫ, чертѫ пе чінева; капітѫл, adѫnape de канонічї; — halten, а ціnea adѫnape de канонічї; —schluß, хотърѫре, сентінцъ капітѫларе.
Capitelsherr, Capitular, Capitularherr, m., канонікѫ капітѫларїѫ.
Capitulant, m., капітѫлънте.
Capitulation, f., капітѫлъцїѫне.
Capituliren, v., капітѫлезѫ; траттезѫ, мъ ѧнвоескѫ (кънd мъ предаѫ ѧн ръсвоїѫ).
Capot, a., капотѫ, марц; ла жокѫл пікетѫ; — machen, сънтѫ капотѫ; ad., n'amѫ фъкѫтѫ нічї о леватъ.
Caprice, f., капрічіѫ; тòне ѧн пѫртаре.
Capriciös, a. ші ad., капрічіосѫ.
Capriciren, v., факѫ капрічії.
Capriole, f., капріолъ; Capriolen machen, а сърі, а сълта; в. Cabriole.
Capsicum, n., піперѫ спаніолескѫ.
Capuciner, m., капѫцінѫ (монакѫ); —kloster, монастіре de капѫцінї.
Caput, a. ші ad., пердѫтѫ, рѫінатѫ; —rock, m., капѫтѫ.
Capuze, f., капѫцѫ, глѫгъ кълѫгъреcкъ.
Carabiner, m., каравінъ, пѫшкъ скѫртъ.
Carabinier, m., къръвінарїѫ, арматѫ кѫ каравінъ.
Caraffe, Caraffine, f., карафъ, карафінъ.
Carat, в. Karat.
Caramel, m.. карамелѫ, zахарѫ арсѫ.
Caramboliren, v., карамволезѫ (віліарїѫ).
Carbonade, f., (вѫк.) карвонадъ, фріптѫръ пе грътарїѫ, пе кървѫнї.
Carbunkel, m., карвонкѫл; антраче, вѫвъ, ѫмфлътѫръ гангренòсъ.
Carcer, n., карчере, ѧнкіеòре (маї аллесѫ пе ла школї).
Cardamome, f., кардамомъ (плантъ ароматікъ).
Cardinal, m., кардіналѫ.
Cardinal, a. ші ad., прінчіналѫ, фронтачїѫ.
Cardinalat, n., кардіналатѫ, кардінъцїъ, пѫрпѫръ сакръ.
Cardinalbischof, m., епіскопѫ кардіналѫ.
Cardinalcollegium, n., коллеціѫл de кардіналї.
Cardinalhut, m., капелъ de кардіналѫ.
Cardinalzahl, f., нѫмерѫ кардінарѫ.
Cardobenedicten, m., éрва папеї, éрвъ сънцітъ.
Caresse, f., десмердъцїѫне.
Caressiren, v., десмердѫ, в. Cajoliren.
Carfiol, в. Blumenkohl.
Caricatur, f., карікътѫръ.
Cariös, a. ші ad., каріосѫ; мънкатѫ.
Cariole, f.; кърѫцъ кѫ дóъ рòте.
Cariren, v., а фі ліпсітѫ (de мънкаре).
Carlsd'or, m., Каролінї, аѫрї de аї лѫї Каролѫ.
Carmeliter, m., кармелітѫ (монакѫ).
Carmen, n., поемъ.
Carmesin, a., кърмъсіѫ.
Carmin, m., карminѫ, колòре рошіъ.
Carmosiren, carmusiren, v., (ла жѫвеларї) einen Stein —, кармосезѫ, ѧмбракѫ ѧн цїѫрѫ о пéтръ (преціòсъ) кѫ алтеле маї мічї.
Carneol, m., карнеолѫ (пéтръ преціóсъ).
Carneval, m., карнавалѫ.
Carosse, f., каретъ.
Carotte, f., морковѫ; сѫчітѫръ de тїѫтѫн.
Caroussel, n., карѫшелѫ, жокѫ каваларескѫ de ѧнтречере ла фѫгъ.
Carré, n., карé, пътратѫ.
Carreau, (zi: карò), каро (карте de жокѫ).
Carrière, f., каріеръ; локѫ de ѧнтречере кѫ каії; кѫрсѫл стелелор, ал віецїї; оффічіѫ; en carrière, ѧн фѫга маре; ein Pferd in — setzen, а da пінтенї калѫлѫї ка съ мéргъ ѧн фѫга маре; — machen, факѫ каріеръ, ѧнаінтезѫ (ѧн постѫрї, рангѫрї).
Cartel, n., картелѫ, вілетѫ прін каре се кїамъ ла дѫелѫ; ѧнвоіре ѧнтре дóъ партіde інімiче пентрѫ рескѫмпъраpea прінпшілор ѧн ресвелѫ.
Cartesianer, m., картесіанѫ.
Cartesianismus, m., картесіанісмѫ.
Carton, m., картонѫ, макава.
Cartouche, f., картѫшѫ, картаче, фі-

mikъ; kъtia snde ce ţinъ materiĭ amprinzътòre.
Cascade, f., каскадъ, в. Wasserfall.
Cartblanche, f., хъртіъ албъ, дмпътеринцъ.
Casel, f., каселъ, вестмънтъ de micъ.
Casematte, f., касематъ.
Caserne, f., касармъ.
Casimir, m., kazimirъ, фелъ de поставъ сѫпціре.
Casino, n., kacino, локъ de adънаре пентръ конверсъцїзне ші петречере маї повіле.
Cassation, f., касъцїзне, decфііпцаре de сѣнтінцъ жъdікъторéскъ шчл.; скòтере din dereгъторіъ.
Cassations-Gericht, n., —hof, m., трібпалъ, кърте de късъцїзне.
Casse, f., кассъ; die — führen, ţinъ каса (къ banї); bei — sein, a авea banї; nicht bei — sein, a nъ авea banї дп актъ.
Cassen-Bestand, m., старea кассеї; —buch, kondika кассеї; —schein, білетъ de кассъ.
Casserole, f., кастронъ, тінціръ, тігае de арамъ.
Cassie, f., касіъ (фрѫнтъ, дптребъінцатъ дп mediчinъ).
Cassienbaum, m., касіаръ, арборе de India.
Cassiren, v., кассезъ, decфііпцезъ.
Cassirer, Cassier, m., кассіаръ, ціторіъ de кассъ.
Cassirung, f., касъцїзне, скòтере dіn diperгъторіе.
Cassonade, f. каconъdъ, zaxарь пъmaї odatъ рафінатъ.
Castell, n., кастелъ, костеіъ; —an, m., кастеланъ; —anei, кастелъпіъ; пъркълъвіъ.
Castorhut, m., капелъ, пълъріъ de кастор.
Castrat, m., кастратъ, decтаскъратъ, скопітъ, жъгънітъ.
Castriren, v., кастрезъ, dостъскърезъ, скопескъ, жъгънескъ.
Casual, a. ші ad., kazъalъ, дптъмплъторъ; —ität, kazъalітате.
Casualrede, f., къвънтаре окасіонаре.
Casuar, m., kazъarъ (стрѫц).
Casuist, m., kazъістъ.
Casuistik, f., kazъістікъ, парте a теолоціеї че тратézъ despre nedъmeріріле конштііцеї.
Cătur, f., чезъръ.
Casus, m., (гр.) kazъ.
Catalog, m., каталогъ.
Catarrh, m., гъгърарь, катарь; mit — beschwert, катаросъ.
Cataster, m., катастръ, в. Steuerbuch.
Catastrophe, f., катастрофъ; фіне, дптъмпларе неферічітъ.
Caustalität, f., kazъalітате.
Caustisch, a. ші ad., kazъстікъ.
Cautel, f., пазъ, прекъцїзне.
Cauterisiren, v., кавтеріsезъ.
Caution, f., kazъізне.
Cavalcade, f., кавалкадъ, плімвътърь помпóсъ a òmeнілор пе каї.
Cavallerie, f., къларіме; leichte —, къларіме шшòръ; schwere —, кзіpacеріъ, къларіме грea.
Cavallerist, m., къларецъ; von der leichten Reiterei, каравінарь, dpaгонъ; von der schweren Reiterei, кзіpaciарь.
Cavalier, m., кавалеръ, цантіломъ, повіль; върбатъ декоратъ.
Cavent, m., bade, kezamъ, в. Bürge.
Caviar, m., кавіаръ, ікре.
Caviren, v., kazъionezъ.
Cedant, m., чедънте, чел че дші dъ дрептъл алтъіа.
Ceder, f., Cederbaum, m.; чедрь; —harz, чедрінъ, ръшінъ de чедрь; —holz, лемнъ de чедрь.
Cedern, a., de чедрь.
Cediren, v., чедезъ, дмі даї дрептъл меї алтъіа.
Celebriren, v., челебрезъ, сервезъ; Celebrität, f., челебрітате, сербъторіъ; репътме.
Celle, f., челъ, чіліъ.
Cement, n., четънтъ, верче матеріъ легътòре; (ла мърарі) тепчіъ); (дп кіміъ) пълвере коpozівъ, къръціторіъ.
Cementiren, v., чементезъ, (ла мър.) тепкъескъ; (кім.) къредъ азрь саъ арціптъ.
Cementkupfer, n., арамъ пречіпітатъ.
Cementpulver, n., пълвере четънтъторіъ (спре a къръці азрь, арціптъ).

Cementstahl, m., оцелъ чемъптъторїъ.
Cementwasser, n., апъ вітріолікъ, апъ чемъптъторіъ.
Censiren, v., ченсърезъ; черкъ; Censor, m., ченсоръ; Censur, f., ченсъръ; einem Buche die Censur ertheilen, даъ воіъ а се тіпъpі о карте.
Census, m., ченсъ, dажdіъ анъалъ.
Cent, n., чентъ, сътъ; (kom.) fünf pro—, чінчї ла сътъ, 5 %.
Centaur, m., ченталъръ; ein weiblicher —, ченталъресъ.
Centauria, f., ченталъръ (плантъ medічin.)
Centifolie, f., чентіфоліъ (розъ).
Centner, m., къптарїъ, чентепарїъ (тажъ); —schwer, a., форте греъ.
Central, a., ченталъ.
Centralisation, f., ченталісъцїъне.
Centralisiren, v., ченталісезъ.
Centralkraft, f., пътере чентіпеталъ.
Centrifugal, a., чентіфъгаръ.
Centriren, v., чентрезъ, addъкъ ꙟп чентръ.
Centrum, n., чентръ.
Centurie, f., чентъріъ.
Ceremonialgesetz, n., лепе черемоніаръ.
Ceremonie, f., черемоніъ.
Ceremoniel, n., черемоніаръ.
Ceremoniös, a. ші ad., черемоніосъ.
Certificat, n., чертіфікатъ, adеверінцъ.
Cervelatwurst, f., крерацїъ, кърнацїъ de крерї.
Cession, f., цесіъне.
Cessionär, m., чесіонарїъ, в. Cedent.
Chagrin, m., сігрінъ, пеле лъкратъ (маї къ сéмъ de катъръ саъ мъгаръ).
Chaise, (zi: шéz), f., тръсъръ deскісъ не жъмътате, брашованкъ.
Chalcedon, Chalcedonier, m., калчедонъ, пéтръ de фелъл агатълъї, ꙟп фаца лаптелъї ші порóсъ.
Chalkograph, m., калкографъ, съпъторїъ ꙟп аратъ; Chalkographie, f., калкографіъ.
Chamäleon, n., камелеъ.
Chamit, m., камітъ, фелъ de скоїкъ ꙟмпетрітъ.
Champagnerwein, m., шампаніъ, вінъ шампаніъ.
Champignon, (zi: шампіґнїон), m., чїъперкъ.
Chaos, n., хаос; конфъсіъне; аместекътъръ, тохъ-бохъ.
Chaotisch, a. ші ad., каотікъ.
Charade, f., шарадъ, гъчітъръ, чімілітъръ.
Character, m., караттеръ, семнъ deстінтівъ; demnітате, рангъ; літтеръ; —isiren, v., караттерісезъ; —istik, f. караттерістікъ; —istisch, караттерістікъ; —los, a. ші ad., фъръ караттеръ; —losigkeit, лінсъ de караттеръ, пестаторіъ; —schilderung, deскрїцїъне de караттеръ; —zug, тръсъръ de караттеръ.
Charfreitag, m., Вінереа патімілор.
Charge, f., шарцъ, dірегъторіъ; ъмплътъръ.
Chargirung, f., ꙟмпъшкътъръ.
Charivari, n., шаріварі, мъzікъ de пісічї; о фоіъ періоdікъ ꙟп Франца.
Charlatan, m., шарлатанъ; —erie, f., шарлатанеріъ.
Charmant, (zi: шарман), a. ші ad., плъкътъ, формосъ, мінъпатъ.
Charniere, в. Scharnier.
Charophyllum, n., варавоїъ.
Charpie, (zi: шарпі), f., сфіръ, скамъ (de пъсъ ла ръпї).
Chartabianca, f., картъвланкъ, в. Cartblanche.
Charwoche, f., септъмъна патімілор.
Chaudeau, (шodo), n., верї че веътъръ калдъ.
Chaussée, (шосé), f., шосеа, кале артефантъ.
Chef, (шеф), m., шефъ, капъ, прінчіпалъ.
Chemie, f., кімiъ.
Chemiker, m., кемістъ.
Chemisch, a. ші ad., кемікъ.
Chemisette, (ш'мізéт) n., шемісетъ, къмъшіцъ.
Cherub, Cherubin, m., херъвімъ.
Chicane, f., шікапъ; chicaniren, шікапезъ.

Digitized by Google

Chiffre, (zi: шіор), f., скріттъръ секретъ, семнъ секретъ.
Chignon, m., моцокъ, гътелъ de канъ фетеéскъ; einen — machen, легъ пъръ моцокъ.
Chimäre, f., кімеръ; chimärisch, a. ші ad., химерікъ.
China, n., кінъ (плантъ mediv. de орігорі); —rinde, f., скорцъ de кіна; —wurzel, ръдъчінъ de кінъ.
Chiragra, n., кірагръ, реумаtисмъ, дърере de мъні.
Chirographar, m., (т. жер.) кірографарь, creditorь, ал къръіа дрептъ се дптемеіéзъ пътаі пе унъ дпскрісъ прівать.
Chirographarisch, a. ші ad., кірографарікъ.
Chiromant, m., кіроманте, гъчіторіз din семнеле мънілорь.
Chiromantie, f., кіроманціе.
Chirurg, m., кірургъ.
Chirurgie, f., кірургіе.
Chirurgisch, a. ші ad., кірургікъ.
Chlor, n., (chim.) клорь.
Chlorsäure, f., (chim.) ачідъ клорікъ.
Choc, m., чіокъ, чокніре, ловіре.
Chocolate, f., чоколатъ; Tasse —, тасъ de чоколатъ.
Chocolatenkanne, f., канъ de чоколатъ.
Cholera, f., колеръ.
Choleriſch, a. ші ad., колерікъ, ветежітъ de колеръ; темперъмънтъ колерікъ.
Chor, m. ші n., хорь.
Chorag, m., дъкторіз de хорь.
Choral, m., хоралъ, къптекъ бісеріческъ дп хорь.
Choralaltar, m., алтаріз прінчіпале.
Choralbuch, n., антіфонаріз.
Choraliſt, m., хоралістъ.
Chorbiſchof, m., хорепіскопъ.
Chorfrau, f., кълъгъріцъ хорістъ.
Chorgeld, n., хорърітъ, вапі че се даъ къптърецілорь дела міссе пептръ морці.
Chorgericht, n., консісторіз.
Chorgeſang, m., къптекъ de хорь.
Chorhemd, n., камісъ, вестмънтъ лънгъ бісеріческ.
Chorherr, m., канонікъ.
Chornonne, v. Chorfrau.
Chorographie, f., корографіе, descріереа унеі церь.
Chriſam, n., крістъ, міръ, олеіз de оліве съпцітъ.
Chriſt, m., крештінъ.
Chriſtabend, m., ажунъл кръчіънълуі, сéра de кръчіънъ.
Chriſtbeſcherung, f., дарь de кръчіънъ (апъл ноу).
Chriſtenheit, f., крештінътате.
Chriſtenthum, n., крештінісмъ.
Chriſtfeſt, n., паштереа луі Крестъ, кръчіънъ.
Chriſtihimmelfahrtsfeſt, n., дпълцареа Domnълуі.
Chriſtkindlein, n., копілъ Ісъсъ.
Chriſtlich, a. ші ad., крештінъ, крештінеск.
Chriſtmeſſe, —mette, f., міссъ de нóптеа крецінълуі.
Chriſtmonat, m., Decemвре.
Chriſtnacht, f., нóптеа de кръчіънъ.
Chriſtſchein, m., повілміш луі Decemвре.
Chriſtſtolle, f., търте de кръчіънъ, пъмите скътічіе луі Крестъ.
Chriſttag, m., зіоа de кръчіънъ.
Chriſtus, m., Крестъ, Христосъ.
Chriſtwurz, f., елеворь, воцъцеліз, кътъпрігъ (плантъ mediv.)
Chrom, n., кромъ, състанцъ металікъ.
Chromatiſch, a. ші ad., кроматікъ.
Chromſäure, f., ачідъ кроматікъ.
Chronik, f., кронікъ, історія апезатъ дпъ рънділе анілорь.
Chroniſch, a. ші ad., (med.) кронікъ; chroniſche Krankheit, вежеле кронікъ.
Chronogramm, n., кронограмъ (версъ, дпскріпціюне).
Chronolog, m., кронологъ.
Chronologie, f., кронологіе; —iſch, a. ші ad., кронологікъ.
Chronometer, m., кронометръ.
Chryſanthemum, n., флóре галвенъ.
Chryſoberyll, m., крісоверілъ (пétръ прец.).
Chryſolith, m., крісолітъ (пétръ).
Chryſopras, m., крісопрасъ (пétръ).
Chur, f., елецціюне, елетторатъ;

—fürst, m., прінчіпе елѐтторарѣ алегъторїѣ; —fürstenthum, n., прінчіпатѣ елетторалѣ; —fürstlich, a. ші ad., елетторарѣ; —fürstentag, m., dietъ, adѣnanцъ de елетторї.
Chylus, m., кілѣ; die Bereitung des —, кіліфікъцїѣне.
Chymie в. Chemie.
Cibebe в. Cubebe.
Cicerone, m., чічерone, kondѣкъторїѣ.
Cichorie, f., чікоре.
Cicisbeo (zi чічісвео), m., чічісвеѣ (ла італ.) amікѣ de касъ, ассоцїъторїѣ de dómne.
Cicuta, f., кѣкѣтъ (плантъ).
Cider, m., cidрѣ, сігірѣ, вінѣ de пòme.
Cigarre, f., сѣгаръ.
Cinnamet, m., скорцішїòръ.
Circulär, n., черкѣларѣ.
Circulation, f., черкѣлъцїѣне.
Circuliren, v., черкѣлезѣ.
Circumflex, m., черкѣфлесѣ, семнѣ de ѫнтонъцїѣне.
Cirkel, m., в. Zirkel.
Ciseliren, v., сънѣ, скопескѣ кѣ далта фігѣрї ѫн матерії тарї.
Cistenröschen, n., чістеїѣ (плантъ).
Cisterne, f., чістернъ.
Cisterzienser, m., чістерчінѣ (monакѣ).
Citadelle, f., четъцѣїе.
Citat, n., чітатъ.
Citation, f., чітъцїѣне (dintр'о карте); сорочіре, кїемаре кѣ терminѣ ла жѣdікатъ.
Citiren, v., чітезѣ; сороческѣ.
Citronat, n., чітронатѣ, фелѣ de dѣлчéцъ de кóжъ de лъмѫе.
Citrone, f., чітронъ, лъмѫе, кітръ.
Citronenbaum, m., чітронѣ, лъмѫіѣ, (арборе).
Citronenbrot, n., віскоптѣ de чітронѣ, че се фаче din zахарѣ фрекатѣ кѣ кòжъ de лъмѫе.
Citronenbrühe, f., сосѣ de лъмѫе.
Citronenessenz, f., есінцъ de чітронѣ.
Citronengelb, a. ші ad., лъмѫіїѣ, de колóреа чітронеї.
Citronenmelisse, f., лъмѫіцъ, мелісъ кѣ мірoсѣ de лъмѫе.
Citronenmuß, n., мармелатъ de лъмѫї, фелѣ de dѣлчéцъ.
Citronensalz, n., чітратъ, саре de лъмѫе.
Citronensäure, f., ачідѣ чітрікѣ.
Citronenwasser, n., лімонадъ.
Civil, a. ші ad., чівіле; ѣрванѣ, політікосѣ, кѣ маніере; кѣртенецїѣ; —beamte, m., персòнъ маціcтраръ; —bedienung, f., дерегъторіъ чівіле.
Civilisation, f., чівілісъцїѣне.
Civilisiren, v., чівілісезѣ.
Civilliste, f., лістъ чівілъ, саларїѣл domніторїѣлѣї (ѫн църї констітѣціонаре).
Civilproceß, m., прочесѣ чівіле.
Civilrecht, n., дреттѣ, жѣсѣ, чівіле.
Claret, m., кїаретѣ, спечіе de вінѣ.
Clarin, n., кларінѣ, ѣнѣ фелѣ de трімвітъ.
Clarinette, f., кларінетѣ.
Classe, f., класъ; ордіне, деспърціре, градѣ, грéптъ; in Classen abtheilen, деспарцѣ ѫн класе.
Classification, f., класіфікъцїѣне.
Classiker, m., аѣторе класікѣ.
Classisch, a. ші ad., класікѣ; фронтачїѣ, de пріма мѫнъ.
Clause, f., клаѣсъ, клаѣсѣлъ, кондіцїѣне спечіале ѫнтр'ѣнѣ скрісѣ пріватѣ, саѣ пѣвлікѣ.
Clausur, f., клаѣсѣръ (монаст.); копсъ, аграфѣ de карте.
Claviatur, f., кеіъторїѣ, верігъ аѣ черкѣ de ферѣ de каре с'атърнъ кеіле.
Clavier, n., клавірѣ, фортепіанѣ; —spielen, кънтѣ ла клавірѣ; —schlüssel, m., кеїе de клавірѣ; —saite, f., кòрдъ de клавірѣ.
Clavis, n., клавъ, фіекаре din вѣкъцелеле de аваносѣ саѣ de осѣ дела клàвірѣ, каре аттінгъндѣсе кѣ децетѣл кѣшѣнъ тонѣ.
Clericus, m., клерікѣ.
Client, m., кліънте, (чіракѣ); —schaft, f., кліентелъ, патрочініѣ.
Clima, в. Klima.
Clique, f., клікъ, чéтъ de фіінце, каре с'аѣ ѣнітѣ съ клочéскъ інтріцї.

Digitized by Google

Cloak, m., клоакъ, капалъ сътерапъ de скърсъ ърдърі.
Club, m., клъбъ, сочіетате de бърбацї, карї с'adъnъ ѫn zіле отъръте спре а ворбі de требї пъвліче.
Clubist, m., клъбістъ.
Clytoris, m., лінтікъ.
Coadjutor, m., коажъторїъ.
Coadjutoramt, n., коажъторіъ.
Coalisiren, v., коллегъ; die coalisirenden Mächte, пътеріле коллегате.
Coalition, f., коаліцїъne, коллегъцїъne.
Cocarde, f., кокардъ, фїонкъ (de панглічї).
Cochenille, f., кошенілъ, інсектъ din каре се фаче колóреа кърмъzіъ, стакожіъ.
Cocon, m., коконъ, гогòшъ, вълzъ de мътасъ (фъкътъ de гѫndачії de мътасъ).
Cocosbaum, m., арборе кокосъ.
Cocosnuß, f., пъкъ кокосъ.
Codex, m., кодіче, кondікъ.
Codicill, n., кодічілъ, adaосъ ла ъn тестамънтъ фъкътъ маї nainte.
Coëfficient, m., (алц.) коефічіънте.
Coëxistenz, f., коесістінцъ.
Coffre, m., къферъ.
Cognac, (копїак), m., вінарсъ фрънческъ.
Cohärenz, f., коерінцъ, ѫnсъшіреа пърцілор констітътіве але корпърілор de а се цінеа легате ъna de алта.
Cohäsion, f., коесїъne.
Cohobiren, v., (кім.) destілezъ.
Cohorte, f., коортъ, чéтъ de солdацї.
Coiffure, f., коафъръ, гътéлъ de капъ.
Coitus, m., коітъ, ѫmпреъnътъръ трънéскъ.
Cölibat, n., челібатъ.
Colibri, m., колібръ.
Collaborator, m., коллабораторїъ.
Collateralerbe, m., хъръzітарїъ (моштеніторїъ), лътъраръ.
Collation, f., коллацїъne, dареа ъnъї бенефічіъ, ківерпісéлъ; аллътърареа а dòъ ѫnскрісърї.
Collationiren, v., коллацїонezъ, аллътъръ копіа къ оріцїналъл.
Collator, m., коллаторїъ.
Collectaneen, n, pl., рекълецере de естратте.
Collecte, f., коллектъ, стрѫnсъръ de dарърї.
Collecteur, m., коллекторїъ, кълегъторїъ, стрѫnгъторїъ de dарърї, dажde шчл.
Collectiv, a. ші ad., коллектівъ; (грам.) че ѫn сінгъларїъ аратъ маї мълте персòне саъ лъкрърї.
College, m.; коллегъ, компаніонъ, товарошъ.
Collegiatkirche, f., бісерікъ коллецїаръ.
Collegium, n., коллецїъ; кърсъ; ein — hören, аскълтъ ъn кърсъ; Collegia lesen, факъ прелецїъnї пъвліче.
Collet, n., колетъ, гълеръ.
Colli, n., (ком.) колетъ, легътъръ de марфъ.
Collidiren, v., коллidezъ, мъ ловескъ, мъ nімерескъ ѫmпреъnъ.
Collision, f., коллізіъne.
Colloquium, n., коворбіре.
Colonialwaaren, f., марфъ колоніаръ (zахаръ, кафеа шчл.)
Colonie, f., колоніъ.
Colonist, m., колоністъ.
Colonnade, f., колонadъ, шіръ de колóне ашшеzате ѫn сіметріъ.
Colonne, f., колонъ, стѫлпъ; (міл.) корпъ de тръпе.
Colophonium, n., колофоніъ.
Coloquinthe, f., краставецї амарї.
Colorit, n., колорітъ.
Coloß, в. Koloß.
Colporteur, m., мъмъларїъ, сарчінарїъ, негоцїторїъ каре ѫшї пóртъ марфа ѫn спінаре.
Columne, f., (тіп.) колъмnъ; Buch in gespaltenen Columnen, карте тіпърітъ ѫn колъмne деспърцїте.
Combination, f., комбінъцїъne.
Comet, m., кометъ; —enkreis, орбітъ кометаріъ.
Comma, n., комъ, віргълъ.
Comitat, n., комітатъ.
Comité, m., комітетъ.
Comitien, n. pl., (антік.) комiцїї, adъnанце попорарe.
Commandant, m., комъndънте.

Digitized by Google

Commandiren, v., комъndezъ.
Commandite, f., komandiтъ, сочіетате de неroціъ din аі къреі membріі unіі uнъ banі, алціі лъкръ.
Commando, n., komandъ.
Coment, (zi: koman), m., поравъ, datinъ.
Commaſſation, f., коmmъсъціsne.
Commende, f., kommendъ, beneфічіu, benітsa unui preotъ de mirъ.
Comment=ar, m., коmmъntapіъ, eсплікъціsnea unui тестъ; —ator, m., комептаторіъ; —iren, комъптezъ.
Commenthur, m., коmmъndъторіъ; —ei, f., коmmъndътъръ.
Commerz, m., коmmерцъ, неroціъ.
Commerzialcollegium, n., коллеціъ de комерцъ; къmaръ неroціторéскъ.
Commerzialrath, m., консіліаріъ de комерціи.
Commerzialſtraße, f., дрumъ de цéръ, дрumъ маре.
Commiß, m., комісъ.
Commiſſär, m., коmmісаріъ.
Commiſſariat, n., коmmісаріатъ.
Commißbäcker, m., пъпаріъ міліtъреscъ, — munіціunаріъ.
Commißbrot, n., пъне міліtъréscъ, провіantъ, пъне de munіціune.
Commißfahrer, m.; артаторіъ, каре къ снесе пропріі артézъ о наіъ саъ маі mулте спре але порні не маре дп контра іnіmікълуі.
Commiſſion, f., коmmісіune; —är, m., коmmісіонаріъ; —ɡeſchäft, n., коmmерчіъ de коmmісіune; —ɯaaren, марфъ de коmmісіune.
Commitent, m., коmmітъnte, персóna каре дпсърчінézъ пе алтъ персóпъ, unmітъ коmmісіонаріъ, къ кътърареа саъ вindереа мърфеі, zicъ de коmmісіune.
Committiren, v., коmmітezъ, даъ коmmісіune.
Commode, a. ші ad., коmmодъ, тіknітъ; — f., скріпъ; артаріъ.
Commodität, f., коmmодітате.
Commodore, f., коmmодоръ, кърmuіторъ de наіъ.
Commotion, f., коmmоціune.
Commun, a. ші ad., коmmunъ.
Communalgarde, в. Bürgergarde.
Communicant, m., коmmunікънte, чел че се коmmінекъ.
Communication, f., коmmunікъціune; —ɯlinie, лініъ de коmmunікъціune; ad., ɯanцъ, dъктъ че léгъ dоъ фортіфікъціuні; —ɯróhre, цéвъ de коmmunікъціune.
Communicativ, a. ші ad., коmmunікатівъ.
Communiciren, v., мъ коmmінекъ, мъ дmпъртъшескъ (къ се. таіnъ); einem etwas —, a дmпъртъші чева кuва.
Communion, f., коmmunіune, коmmінекътъръ.
Communität, f., коmmunітате.
Compact, a. ші ad., компактъ.
Compagnie, (zi: компагні), компаніъ (de cord.); сочіетате, ассочіеціune.
Compagnon, m., компаніонъ, соцъ, товарошъ ла неroцъ.
Comparativ, m., (гр.) компаратівъ.
Compaß, m., вuсuлъ, компасъ, акъ magnetікъ; —häuschen, n., късuца компасuлui; —roſe, в. Windroſe.
Compendiariſch, a. ші ad., компendіаріъ, рестрінсъ, прескъртатъ.
Compendium, n., компendіъ.
Compenſation, f., компенсъціune, потрівіре; дmвunътъціре; decdъunъціune; дmплінітъръ.
Compenſiren, v., компенсezъ.
Competent, a., компетънтъ, кuвііnціосъ, къzuтъ; леціtімъ; — m., компетънte, компеціторіъ, конкърънte.
Competenz, f., компетінцъ.
Compil=ation, f., компіlъціune, adunare din маі mулте кърці спре а фаче unа; —ator, m., компіlаторіъ; —iren, v., компілezъ.
Complaiſance, f., комплесанцъ, комплъчере.
Complementum, n., дmплінітъръ.
Complet, a., комплетъ, комплінітъ; —iren, v., комплінескъ.
Complex, a., комплетітъ, комплексъ.
Complexion, f., комплесіune, конституціunea, стъmпърътъторuлui трuпuлui.
Complicirt, a., комплікатъ; дmкъркатъ.

Digitized by Google

Compliment, n., комплімънтъ; дăкінъцішне; tiefe —, дăкінъцішне профънднъ; ein — erwiedern, рекалътъ; —iren, v., комплімънтезъ; —arius, m., комплімънтарішъ, чел че фаче комплімънте мълте.

Complot, n., комплотъ.

Compon=iren, v., комънънъ; —iſt, m., комponістъ.

Compoſition, f., комposіцішне.

Comprеß, a. ші ad., стрънсъ, констрънсъ; —e, f., компресъ (кір.) легътърă de рănъ; —ion, компресішне, стрънсърă.

Compromiß, n., компромісъ.

Compromißact, m., актъ компромісіторішъ, актъ прін каре дой сăй маі мълте персóне се сăпънъ ла сентінца еретокріцілор, а фъкъторілор de паче.

Compromittiren, v., компромітъ.

Comptoir, (zi: комтоар), в. Contor.

Computus, m., комптъ.

Comteſſe, f., комтесъ.

Concav, a. ші ad., конкавъ, къвънатъ, чеea че аре о сăпрафаţъ ротúndă ші ădăнчітъ дн міжлокъ; —ität, f., конкавітате, къвънътате.

Concentr=ation, f., кончентръцішне, adънаре дntr'ънъ чентръ; —iren, v., кончентръ; ſeine Gedanken —, дмі кончентръ ideile, —iſch, a. ші ad., кончентрікъ.

Concept, n., кончептъ (чîорнъ); ein=nem das — verrücken, a трăце дніма не планъріле кăва; aus dem —e kommen, дмі перdă фіреа ворвірей; —papier, n., хъртіе de рăndă, — простъ.

Concert, n., кончертъ; ein — geben, дă кончертъ; —iſt, m., кончертістъ; —iren, v., кончертезъ; —meiſter, m., маістеръ, директорішъ de кончертъ.

Conceſſion, f., кончесішне, дngъдăіре; dinkomъ.

Conchylien, f., конкілій, скоїкърій.

Concilium, n., кончілій, cinodъ (соворъ), adънаре de клерікарі; ăcumeniſches —, cinodъ екъменікъ, генералъ.

Concipiren, v., конченъ, комънънъ.

Concipiſt, m., кончіпістъ.

Conclave, n., конклавъ, локъл унде с' adънъ кардиналіі пентръ алеgереа папеі.

Concluſum, n., конклăсъ, декретъ; centinцъ.

Concordanz, f., конкордандъ, конглăсăіре.

Concordat, n., конкордатъ, дnвоіре че се фаче дntre Domniторі ші дntre Папа дn каăсе бісерічешті.

Concubinat, n., конкăбінатъ (посъднічіъ), цiіторітъ.

Concubine, f., конкăбінъ, мълере дntreцінътъ.

Concurrent, m., конкърънте, конкецiторішъ.

Concurrenz, f., конкърінцъ.

Concurriren, v., конкърезъ.

Concurs, m., конкърсъ; дntречере; істанцъ че о дă креditорій контра унăі datorішъ пентръ а прііmi чеea че аă съ ia.

Concursmaſſe, f., стареа фалітореліі пе каре конкъръ креditорій.

Condemniren, v., kondemnъ (ла мóрте).

Condition, f., kondiцішне; —irt, a. ші ad., kondiцionatъ.

Conditor, m., конфетарішъ, в. Zuckerbäcker.

Condolenz, f., kondopінцъ, комптімире.

Condoliren, v., kondopezъ, комптімескъ, дmі арътъ дxpереа.

Condor, m., вълтăре kondъръ.

Conducteur, m., kondъкъторішъ; kondъкторіs (дn фіс.)

Conduite, f., kondъітъ, пъртаре.

Confect, n.; конфетъ; —bäcker, m., конфетарішъ.

Conferenz, f., конферінцъ; —miniſter, m., міністръ de конферінцъ.

Confeſſion, f., конфесішне (de реліцішне); мъртърісире (de пъкате); —arius, m., конфесіонарішъ (попъ); —verwandte, m., корреліціонарішъ.

Confinium, n., конфініш, марцine.

Confirm=and, a., конфірmъndъ, de мірзітъ; —ation, f., конфірmъ-

ціѕne, mipѣiтъръ; дnтърiтъръ, adeвepipe; —iren, v., конфiрмъ, mipѣeскъ; дnтъреcкъ.

Conſtꝭcation, f., конфiскъцiѕne; —ciren, v., конфiскъ.

Conſtitüren, pl., конфетърi.

Conflict, m., конфлiктъ, лoвipe, icвipe.

Conföderation, f., конфедеръцiѕne.

Conform, a., конформъ.

Confrater, m., конфрате.

Confrontiren, v., конфронтъ, алътърѣ.

Confundiren, v., конфѫndъ, дnкѫркъ.

Confuſ, a. ші ad., конфѫсъ; ich bin völlig —, сѫntъ amецiтъ de тотъ; —ſion, f., конфѫсiѕne, amecтекътъръ, дnкѫркътъръ.

Congeſtion, f., концесцiѕne, грътъdipe de ѕmezeлi лa o парте a трѫпѫлуi.

Conglomerat, n., грътъditъръ.

Congregation, f., конгрегъцiѕne.

Congreß, m., конгресъ.

Congruent, a., конгрѫътe, потрiвiтъ, кѫвiiнцioсъ.

Coniſch, a., конiкъ.

Conjugation, f., конжѫгъцiѕne.

Conjugiren, v., конжѫгъ.

Conjunction, f., конжѫнкцiѕne (gram.)

Conjunctur, f., касъ; черкѫcтаре, дnпрецiѕраре.

Conjuration, f., конжѫръцiѕne.

Connexion, f., конnесiѕne; легътъръ, ѕnipe; кѫпоштiнцъ.

Connoſſement, Connaiſſement, v. Frachtbrief.

Conrector, m., конректоре; —at, n., конректоратъ.

Conſcribiren, v., конскрiъ; дnродъ coлdaцi.

Conſcription, f., конскрiцiѕne.

Conſecration, f., консекръцiѕne; конфiнцipe (de вicep.), хiротонiсipe.

Conſecriren, v.. консакръ, конфiнцескъ, афiорiсескъ, дnкiнъ чева лъi Dѫmnezeъ.

Conſens, m., конcенсъ, конcimцъ.

Conſequent, a., консекѫънte.

Conſequenz, f., консекѫiнцъ.

Conſervation, f., консервъцiѕne, пъстрape; —ѕtrille, окiелapi de пъстратъ окii.

Conſignatar, m., конcemnъторiѕ, dpeгътоpiѕ дncърчinатъ кѫ лъкрѫpiле denociте.

Conſignatur, f., конcemnъцiѕne, конcemnътъръ; denociтъръ (de вanі caѣ алте лъкрѫpi).

Conſigne, f,, opdinѣ пентрѫ coлdaтъi вегiеторiѕ.

Conſigner, v., denѫnѣ, пѫnѣ дn denociтъ, дnкredinцezъ, daѣ дn пъстрape.

Conſilium, n., (decпре о ветежéлъ) конcълтъ, конcълтъцiѕne.

Conſiſtenz, f., конciстiнцъ; дnmiегътъръ.

Conſiſtorial (дn комѫn.), —rath, m., accecopъ de конciсторiѕ.

Conſiſtorium, n., конciсторiѕ; dикастерiѕ.

Conſolidiren, v., конcолidezъ.

Conſonant, m., (гр.) конcопѫнтъ.

Conſort, m., конcоцъ, конcорте; компliче.

Conſpectus, m., конcпеттъ.

Conſpiration, f., конcпiръцiѕne, в. Conjuration.

Conſtabler, Conſtabel, m., тѫнарiѕ, артiлерiстъ; —ѕkammer, f., (мар.) сѫnта Барвара.

Conſtatiren, v., конcтътezъ, дnтъреcкъ.

Conſtellation, f., конcтелъцiѕne.

Conſternirt, a. ші ad., конcтерпѫтъ, ѕimiтъ, дnкremeniтъ.

Conſtituiren, v., конcтiтъezъ.

Conſtitution, f., конcтiтъцiѕne; —ell, a. ші ad., конcтiтъцionapъ, конcтiтъцionaлemънte; —aliſt, m., конcтiтъцionapiстъ; —ѕwidrig, a. ші ad., anтiконcтiтъцionapiѕ.

Conſtruction, f., конcтрѫццiѕne.

Conſul, m., конcълъ; —at, n., конcълатъ; —ent, m., адвокатъ, легiстъ свътъторiѕ; —iren, v., черъ сватъ; —tiren, v., мъ свътъескъ, мъ конcълтezъ.

Conſument, m., конcѫмъторiѕ; мiстъторiѕ; келтъторiѕ.

Conſumtion, f., конcѫмъцiѕne; келтъipe; мiстъipe.

Conſumtionѕſteuer, f.. дажde de конcѫмцiѕne.

Digitized by Google

Contant, a., ѧn актъ, ѧn пъмеръторе (ванї).
Contanten, m. pl., (kom.) монетъ съпъторе.
Contentiren, v., плътескъ, ѧndестълезъ, мълцъмескъ (пе креditорї).
Conterfei, n., портретъ; —èn, v., портретезъ, факъ портретъ.
Contest, m., контестъ, концесътъ.
Continental-handel, m., комерцъ de концінъпте; —sperre, f., сістемъ концінъптаръ (сілъітòре).
Contingent, n., контінцепте, партеа къвенітъ de пріїміре саъ de dape.
Continuiren, v., контінъезъ.
Continuirlich, a. ші ad., контінъъ, неѧнтреръптъ.
Conto, m., Conti, (ла негоціторї) контъ, сокотéлъ; семпътъръ de креditъ; auf — geben, даъ пе креditъ; auf — nehmen, іаъ пе креditъ; das geht auf sein —, аста се фаче пе сокотéла лъї; einem — geben, даъ креditъ къїва; sein — finden, а авеа фолосъ; — saldiren, солдезъ ъп контъ.
Contobuch, n., карте de конто.
Contor, Comptoir, (zi: контоар), n., конторїъ; —ist, m., конторістъ.
Contour, f., контъръ; ціръ.
Contozahlung, f., плътіре de конто.
Contraband, a., контръбandъ; —e, f., контръбandъ, марфъ імпортатъ пе фърішіъ саъ пе вата къкълъї.
Contract, a. ші ad., контрасъ, паралітікъ, сгѫрчітъ; —, m., контраттъ; mündliche —, контраттъ ворбаръ; —mäßig, a., контраттъарїъ.
Contradiction, f., контръdіцціъне.
Contrahent, m., контраъпте.
Contrahiren, v., контраттезъ, факъ контраттъ.
Contrasigniren, v., контръсемпъ, събскріъ тотъ ѧn ачеа хъртіъ.
Contrast, m., контрастъ, непотрівіре.
Contrastiren, v., контрастезъ.
Contravenient, m., кълкъторїъ de леце.
Contravention, f., кълкътъръ de леце.
Contreadmiral, m., контрadміралъ.
Contreband, в. Contraband.
Contrebaß, m., контрабасъ; віора de басъ.
Contrebillet, (zi: контрвілie), n., контрабілетъ, adеверінцъ dімпотрівъ.
Contremarke, f., контрамаркъ.
Contreordre, (zi: контрорdр), контраорdіне.
Contresigne, (zi: контр'сігп), n., контрасемпъ.
Contretanz, m., контрadанцъ.
Contribuiren, v., контрівъезъ.
Contribution, f., контрівъцїъне.
Controle, f., контролъ; —eur, m., контролорїъ; —iren, v., контролезъ.
Controverse, f., контроверсъ, десватере, dіспътъ.
Contumaz, f., контъмацїъ, карантінъ; —iren, v., кondamnъ ѧn контъмацъ, осъndескъ ѧn ліпсъ; —zeit, f., тімпъ контъмацїаръ, прескрісъ пентръ карантінъ.
Contusche, f., вестмъптъ мъїерескъ.
Contusion, f., контъсїъне, ловітъръ òрбъ.
Conus, n., конъ; konische Section, секцїъне конікъ.
Convalescent, a. ші ad., конвалесчінте, чел че се скóлъ din ветежéлъ.
Convenable, a. ші ad., конвенаверъ, къвенітъ.
Convenienz, f., къвіінцъ.
Conveniren, v., се къвіне; es convenirt mir, mi се каde, mi се къвіне.
Convent, m., конвентъ, конвенітъ, adъnанцъ націоналъ; —, монъстіре.
Conventikel, m., конвентікъл, adъnанцъ секретъ.
Convention, f., конвенцїъне, ѧnвоіре, траттатъ; —ell, a. ші ad., конвенціонарїъ, dъпъ ѧnвоіре, опъсъ ла патъраръ.
Conventionsgeld, n., ванї конвенціонарї; —münze, f., монетъ конвенціонаръ.
Conventual, m., конвентъарїъ, кълъгъръ, монакъ.
Convergent, a., конверцінте, (цеом.) ачеа къалітате а лініілор dрепте

Digitized by Google

dъnъ каре кaзъ a се зni дn ачелaшi пънтѣ.
Convergenz, f., конверцiнцъ.
Converſation, f., конверсъцiзne, конворвiре; —взрaфе, лiмвъ de конверсъцiзne.
Converſiren, v., конверсезѣ.
Convex, a. ші ad., конвексѣ, конвъскатѣ; —ităt, конвексiтате.
Convictorium, n., конвiкторiѣ, сaлъ de мънкаре; мaсъ гратiс ла зniверсiтъцi.
Convivium, n., óспецiѣ.
Convocіren, v., конвокѣ.
Convoi, (zi: конвоа), n., процесiзne, конвоiѣ (алaiѣ).
Convulſion, f., конвълсiзne; свъчмътъръ, спaстѣ; кърчеiтъръ.
Convulſiviſch, a. ші ad., конвълзivѣ.
Coordiniren, v., koordinѣ.
Coperta, f., конертъ.
Copie, f., конiъ.
Copialien, pl., конiaлi, конiерiтѣ, вaнi de конiaтѣ.
Copirbuch, n., kondikъ de конii.
Copiren, v., конiезѣ.
Copirmaſchine, f., тéскѣ de конiaтѣ.
Copiſt, m., конiстѣ.
Copula, f., конвлъ, легътъръ.
Copulation, f., кънвлiъ.
Copuliren, v., кънвлнѣ, лнпрезнѣ.
Coquet, a., кокетѣ; —te, f., кокетъ; —terie, f., кокетърiъ; —iren, v., кокетезѣ.
Coram, einen — nehmen, трaгѣ ла респъndере (пе чiнева); —iren, v., лnфъцошезѣ; лнпровозѣ, спълѣ (пе чiнева).
Cordial, a. ші ad., кордiaрѣ, din inimъ; —ităt, f., кордiaлiтате, iзвiре din inimъ.
Cordon, m., кордонѣ, лептъ, корделъ; мaрцiне, конфine.
Corduan, m., кордзaнѣ, сафтianѣ, (пеле de капръ аргъсiт).
Corinthen, pl., стафide мiчi, стрзгрi de корiнтѣ.
Cornet, m., корнетѣ, стегарѣ кълърецѣ.
Cornette, f., скъфъ de нóпте.
Corollarium, n., короларiѣ.
Corporal, m., корнорарѣ, конрарѣ; — vom Tag, конрарѣ зiзрнарiѣ; —ſchaft, f., конръріъ, чéта, ѳечiорimea зnзi конрарѣ.
Corporation, f., корноръцiзne.
Corporell, a. ші ad., трзпескѣ.
Corpѣ, n., корпѣ, лецiзne, трзпъ (de солдaцi); mobileѣ —, трзпъ мiшкаверъ.
Corpulent, a. ші ad., трзпешiѣ, корпзлентѣ.
Corpulenz, f., трзпешiъ.
Correct, a. ші ad., корректѣ, ѳръ ерорi de тiпарѣ; —heit, f., корреццiзne; —or, m., корректорѣ; —ur, f., корреттъръ; —urbogen, m., кóлъ de корреттъръ.
Correlation, f., коррелъцiзne.
Correſpondent, m., корреспондiнте.
Correſpondenz, f., корреспондiнцъ.
Correſpondiren, v., корреспондѣ.
Corridor, m., koridorѣ.
Corrigiren, v., корregѣ, dregѣ, лndрептѣ ерориле тiпографiче.
Corroſiv, a., коррозivѣ.
Corrupt, a. ші ad., коррзптѣ.
Corruption, f., коррзпцiзne.
Corſar, m., корсарiѣ, пiратѣ.
Corſet, n., корсетѣ.
Corvette, f., корветъ (пaiъ белiкъ маi мiкъ).
Coryphäus, m., коріфеѣ.
Coſecante, f., (цеом.) косекaптъ.
Coſinus, m., (цеом.) косiнѣ.
Coſmo=gonie, f., ѳачереа лзмеi; —graphie, дескрiереа лзмеi; —logie, костолоцiъ.
Coſmopolit, m., костополiтѣ, четъцéнзл лзмеi.
Coſmopolitismus, m., костополiтiсмѣ,
Coſtüm, n., костзмѣ, портѣ.
Coſtümiren, v., костзмезѣ.
Cotangente, f., (цеом.) котaнцiнтъ.
Coteletten, pl., котлете, костiце de мiелѣ, de порквшчi.
Coterie, f., котерiъ, сочiетате de кътева персóне iнтрiгaнте.
Cothurn, m., котзрнѣ, лнкълцътiнте de акторi.
Cotoyiren, v., котескѣ; мергѣ алътзре.

Digitized by Google

Coujon, m., сікаїъ, влестематъ, стрепгарїъ, омъ de nimika.
Coujoniren, v., къionezъ, сікъїескъ, съпъръ (пе чінева).
Couleur, f., колòре.
Coulis, n., кълісъ, пърете de счепъ ла театръ.
Coup de main, (zi: къ de mén), m., еспедіцїъне фъръ весте, вер че ѧнтрепрінzътъръ ѧndръспéцъ ші ізте.
Coupon, m., къпонъ.
Cour, f., кърте; einem die — machen, къртенескъ пе чінева.
Courage, f., кърацїъ; —ur, a. ші ad., кърацїосъ.
Courent, a. ші ad., кърентъ, кърґъторъ; лецїъітъ; комъпъ.
Courbette, f., съріре аркъітъ (а калълъї).
Courier, m., кърієръ; —stiefeln, pl., чїоботе марї.
Cours, m., кърсъ de монетъ, de скімвъ; das Geld hat einen hohen —, аъръл се вінде таре скъмпъ; —iren, v., аре кърсъ; —zettel, m., вілетъ de кърсъ.
Courtage, f., самсарітъ.
Courtoisie, (zi: кърtoazi), f., кърtепіре, політецъ, ърбанітате.
Cousin, (zi: къzen), m., въръ.
Cousine, (zi: къzin), f., верішóръ.
Couvert, n., пънzътъръ de масъ.
Couvertiren, v., копертеzъ, пъпъ ѧн копертъ скрісòреа.
Cravate, Cravatte, f., краватъ, легътъръ de гѫтъ.
Creatur, f., креатъръ; фъптъръ.
Credenzen, v., кредепцъ, гъстъ, пептръ ка съ ѧнкредінцеzъ (пе domnъ); —teller, m., съкъпъ, тасъ; —tisch, m., кредінціаръ, (кат.); къмаръ къ de але мънкърії.
Credenzer, m., кредінцарїъ; покарїъ (пъхарнікъ).
Credit, m., кредітъ; стімъ, репътъцїъне; кредінцъ; auf — geben, даъ пе кредітъ; — geben, кредітеzъ; auf — nehmen, іаъ пе кредітъ; —brief, m., літере de кредітъ; —iren, v., кредітеzъ; —iv, n., літере кредепціалї; ѧнскрісъл, ѧн пътереа къръїа аре чінева съ іа о съмъ de банї; —or, m., кредіторїъ.
Credo, n., крезъ, (реліціосъ; політікъ).
Creiren, v., алегъ, пъмескъ.
Cremor-tartari, m., кремортартаръ.
Crepiren, v., крепъ; періъ.
Criminal, a. ші ad., (ѧн комп.) кріміпаръ; —codex, m., кодіче кріміпаръ; —gericht, n., трібъналъ кріміпаръ; —ist, m., кріміпарістъ; —proceß, m., прочесъ кріміпаръ; —rath, m., консіліарїъ (маї віне ассесоръ) de трібъналъ кріміпаръ; —sache, f., каъсъ кріміпаръ.
Crise, f., крісъ.
Criterium, n., крітерїъ, семнъ прін каре се къпòште адеверъл ъпъї лъкръ.
Crocodil, в. Krokodil.
Croupier, (zi: кръпіé), m., кръпіеръ, сочіъ; товарошъ, ажътъторїъ.
Crucifix, n., кръчіфіче.
Crudität, f., кръdітате.
Crypta, f., кріптъ, болтъ de ѧммормъптаре.
Cubebe, f., къвевъ (плъптъ mediч.)
Cubikfuß, m., ърмъ къвікъ; —ruthe, f., стъпцепъ къвікъ; —wurzel, f., ръдъчіпъ къвікъ.
Cubus, m., къвъ.
Cuiraß, m., кірасъ, zaoъ.
Cuirassier, m., кірасіарїъ.
Culisse, f., кълісъ.
Culmination, f., (астр.) кълміпъцїъне.
Culminiren, v., кълміпеzъ.
Cultiviren, v., кълтівъ.
Cultur, f., кълтъръ; edъкъцїъне.
Cultus, m., кълтъ.
Cur, f., къръ; тръtъмъптъ, къътътъръ; eine — gebrauchen, мъ каътъ къ medікъ; —abel, a. ші ad., кърaверъ.
Curatel, f., кърателъ.
Curator, m., кърaторъ, тъторъ, епітропъ.
Curé, m., попъ ла врео вісерікъ (кат.)
Curialstil, m., стілъ кърiалъ, стілъ de канцеларіъ.

Digitized by Google

Curios, a. ші ad., кърiосѫ, чел че ва съ афле тóте; сiнгъларѫ; чiъdатѫ; рарѫ.

Curiosität, f., кърiосiтате.

Curiren, v., кърезѫ, вindекѫ, каътѫ, траттезѫ (о бетежéлъ).

Current, в. Courant.

Current, a. ші ad., къррентѫ; —schrift, f., скрiттъръ къррентъ; —schulden, f. pl., даторiї кърате; —iren, v., вестескѫ ѫн цiърѫ.

Curs, m., кърсѫ; —iren, v., кърръ, съптѫ ѫн кърсѫ; —ivschrift, f., (тiпогр.) лiтере кърсiве (кълкате); —orisch, a. ші ad., кърсорiъ; —us, m., кърсѫ (de ѫнвъцътъръ).

Custos, m., къстоde, пъziторiъ (ѫн кабiнете); рекiемъторiъ (тiпогр.)

Cyclus, m., чiклъ, кръгѫ, ънѫ нъмерѫ отърѫтѫ de anї.

Cylinder, m., чiлindръ, сълѫ; —isch, a. ші ad., чiлindрiкѫ.

Cymbel, f., чiмвалъ; —kraut, n., чiмваларъ (плантъ); —schläger, m., чiмвъларiъ, къптъторiъ къ чiмвала.

Cyniker, m., чiнiкѫ; перъшiнатѫ.

Cynisch, a. ші ad., чiнiкѫ, ка ънѫ чiнiкѫ; cynische Philosophie, чiнiсмѫ.

Cynosur, f., чiносъръ, нормъ (ноїмъ), регълъ, ѫndреттарiъ.

Cyperkatze, f., котоїъ de чiпръ, фелѫ de котоїъ чепъшiъ въргатѫ къ негръ.

Cyperpflaume, f., прънъ de Чiпръ.

Cypresse, f., чiпаросѫ; —nwald, m., чiпаресътѫ.

Czako, m., чакъѫ.

Czaar, m., царѫ.

Czaarin, f., царiнъ (ѫмпърътéса рѫшiлор).

D.

D, n., а патра лiтеръ ѫн алфаветъл цермaнѫ.

Da, ad., аiчї, ачi, аколо, ѫн честѫ локѫ; атънчї; von —, de аколо; hier und —, пе iчї пе коло; — und dort, iчї коло; — ist er, éкъ'л; wer da! чiне е аколо! ich bin gleich wieder —, мъ реторкѫ ѫndатъ; — sein, съптѫ de фацъ, съптѫ пресiнте; dieser Mann —, ачестѫ бърватѫ; conj., фiindкъ; ѫн време че, къndѫ, пе къndѫ; — doch, de ші, къ тóте къ, мъкаркъ; — das geschah, къndѫ се ѫнтъмплъ ачееа; — er krank ist..., de време че елѫ е бетежiтѫ...; interj., éкъ! везї! —, habe ich es nicht gesagt? везї, нъ цiам спъсѫ еѫ?

Dabei, ad., лънгъ; кътре ачéста; апрóпе; de фацъ; аколо; er war —, елѫ ера de фацъ; wir thun das und das, wollen Sie — sein? ної мерцемѫ съ фачемѫ аттаре лъкръ, вреї съ фiї къ ної (de партida, нъмеръл пострѫ)? wir sind nahe —, неамѫ аппрепiатѫ; es mag — bleiben, аша съ фiъ! — ist sie sehr schön, кътре ачесте е фòрте фрѫмòсъ; er ist schon oft — gewesen, елѫ а мъшкатѫ жам din мърѫ.

Da capo, ad., (мъz.) дела капетѫ, дела ѫнчепътѫ.

Dach, n., акоперемънтѫ, акоперiшiъ de касъ; unter — bringen, акоперѫ; протегѫ; ein — decken, акоперѫ каса; unter dem —e wohnen, локъескѫ ѫн катъл чел маї съсѫ; einem — und Fach geben, прiїмескѫ ѫн касъ пе чiнева; ѫл къпътъескѫ; weder — noch Fach haben, n'аре нiчї къцелѫ нiчї пърчелѫ; einem auf dem —e sitzen, пъzескѫ de апрòпе пе чiнева, нъ'л перdѫ din ведере, ѫл спiонезѫ; da ist gleich Feuer im —e, ѫndатъ ѫї саре; es wird von allen Dächern gepredigt, се ворвеште прiн тòте каселе; ein Sperling in der Hand ist besser als eine

Digitized by Google

Taube auf dem —e, че е атънъ пъ е minчїъпъ.
Dachbalken, m., талпъ de акоперішїъ.
Dachdecker, m., акоперіторїъ; шindiлъторїъ.
Dächelchen, n., акоперішїъ mікъ.
Dachfahne, f., ціръетъ, сфѫрлезъ de въптъ, в. Wetterfahne.
Dachfenster, n., лъкарпъ, ферестръе de подъ.
Dachförmig, a., ѫп формъ de коперішїъ, пезішїъ.
Dachgeschoß, n., в. Dachkammer.
Dachgesperre, n., лемпъріа de акоперішїъ.
Dachhammer, m., маїъ de акоперітъ.
Dachkammer, Dachstube, f., кътаръ ѫп подъ.
Dachkehle, f., дъктъ (сгіабъ) de коперішїъ.
Dachlatte, f., лацї.
Dachloch, n., гаъръ de коперішїъ.
Dachluke, f., лъкарпъ.
Dachmoos, n., мъскіъ че креште пе цігле.
Dachmühle, f., мòрішкъ de въптъ пъсъ ѫп върфъл акоперішїълъї.
Dachmuschel, в. Steckmuschel.
Dachnase, f., ферéстръ de подъ ешітъ афаръ.
Dachrecht, в. Traufrecht.
Dachrinne, Dachröhre, f., скъргъторїъ, дъктъ, ълъкъ, шіпотъ.
Dachs, m., везъре (бърсъкъ); —bau, m., —loch, n., візъніе, гаъръ de везъре; —fell, n., —schwarte, f., пеле de везъре; —fett, n., гръсіме de везъре; —grau, a., чепъшїъ de везъре; —haube, f., пласъ, рецеа de прінсъ везърї; —hund, —finder, —kriecher, —schliefer, m., къне везъренарїъ, фелъ de къне къ пічòре скърте трънъ лъпгъ de въпатъ везърї.
Dachschiefer, m., арdезіъ, пéтръ пътърòсъ de акоперітъ.
Dachschindel, n., шіndiлъ, асчіòре de акоперітъ.
Dachschwelle, f., талпъ de акоперішїъ.
Dachsin, Dächsin, f., везърòе.
Dachspan, m., скъndъреле че се пънъ пе акоперішїъ съв цігле сире а ѫтпедека плоіа.
Dachsparren, m., къпріоръ.
Dachspitze, f., кълтеа акоперішїълъї.
Dachstein, n., цігль, арdезіъ; (min.) стратъ.
Dachstroh, n., паіъ de акоперітъ.
Dachstuhl, m., скаъпъ de акоперетъптъ.
Dacht, в. Docht.
Dachtel, в. Ohrfeige.
Dachtraufe, f., скъргътòре, дъктъ de апъ de пе акоперішїъ.
Dachung, f., акоперітъръ; ѫпвълітъръ.
Dachwerk, n., акоперетъптъ (de касъ шчл.)
Dachziegel, m., цеглъ.
Dactylus, в. Daktylus.
Dadurch, ad., къ ачееа, прін ачéста, пе аколо; — geht der Weg, пе аколо терце калеа.
Dafern, conj., дéкъ, ѫпкътъ, ла казъ къ.
Dafür, ad., de ачееа; пептръ ачéста; ѫп локъ съ; es ist kein Mittel —, пептръ ачéста пъ е medічінъ; ich kann nicht —, еъ п'амъ че фаче, пъ съптъ еъ каъса; da sei Gott —, съ пъ dea Dъmnezeъ; er sollte arbeiten, er spielte aber —, ѫп локъ съ лаворе, се жъкъ; — ansehen, а прівi de ачееа; — halten, а сокоті, а лъа de ачееа; — sein, а фі пептръ; — sorgen, а пърта гріжъ; — stehen, а ста бъпъ, а da вадъ, каъцїъне.
Dafürhalten, n., сокотéлъ, опініъне, пърере; nach meinem —, дъпъ капъл меъ.
Dagegen, ad. ші conj., контръ; din контръ; ѫп скімбъ; ich habe nichts — zu sagen, п'амъ че зіче контръ; was gibst Du mir —? че'мї даї ѫп скімбъ? — halten, аллътъръ, компаръ; — handeln, контръвінъ; — sein, мъ оппънъ.
Dagger, Daggert, n., олеїъ гросъ.
Daguerrotyp, n., дагеротіпъ; —ie, f., дагеротіпіъ; артеа лъї Дагеръ de а decemna къ лъмінъ.
Daheim, ad., акасъ; ла сене.
Daher, ad. ші conj., de аколо, de

Digitized by Google

колеа, de aчi; de aчeea, deчi, дрепт aчeea, aша dap, прiп вpтape; er kommt —, елъ вine de аколо; — kommt ſein Unglück, de aчi ce трaце непорочiреа са; er iſt krank, — kommt er nicht, e вeтérъ, de aчeea пъ вine; er fährt — wie ein Fürſt, елъ кълътореште (iвте) ка вnъ прiпчiне; — laufen, алéргъ; — wanken, ce апропiъ шовъiндъ.

Dahiro, (векiъ) лп локъ de Daher.

Dahier, в. Hier.

Dahin, ad., аколо, лптр'аколо, кътре aчea парте; eben —, токта аколо; bis —, пънъ аколо; treten Sie —, тречi de aчea парте; da geht er hin, éкъл къ ce дъче; es ſteht —, ob ... пъ штiъ, дéкъ ...; ich laſſe es — geſtellt ſein, аста о лacъ, пъ воiъ съ жъдiкъ; die Zeit geht —, тimпъл трече; ich werde es — bringen, о съ есвътескъ; ich habe es nie — bringen können, n'amъ пътът решi нiчi одатъ; er hat ſein Lohn —, 'шi а лъатъ плата; — geben, пъръсескъ; — welken, ce вестежеште; — laſſen, — reißen, ръпеште; — ſein, пере, мóре; ſein Leben — geben, лшi сакрiфiкъ вiаца.

Dahinaus, ad., пе колеа афаръ.

Dahinein, ad., пе aчi лп лъвтръ.

Dahingegen, conj., din контръ; лп локъ къ.

Dahinten, ad., лndipeттъ, лпапоi, лп вртъ.

Dahinter, ad., лndipeттъ, лп docъ, ла спате; es ſteckt etwas —, aчi е о дръчiъ ла тiждокъ; — kommen, дескоперъ; — ſein, а авea окiї дескiшi, а сънръвегiа.

Dahinwärts, ad., лптр'аколо.

Dahlbord, n., (мар.) парапептъ коръвieї.

Dahlen, v., тъ копiлърескъ, тъ 'нтрекъ, факъ лебънiї, глътескъ..

Daktylus, m., (прosod.) дактилъ.

Daliegen, v., закъ. шедъ, тъ афлъ aчi, аколо.

Damalig, a. шi ad., de odiniòръ, de атънчi, din aчелъ тimпъ.

Damals, ad., атънчi; ſchon —, de атънчi.

Damascener, a., damacчinъ, de damaскъ; —arbeit, f., damacчinърiъ; —klinge, f., кастъръ, лimва тълóсъ (de савiъ, спадъ) de damaскъ; —ſtahl, m., оцелъ damacчinъ.

Damascirer, v., damacчinezъ, лmплънтъ фiрiчеле de арцiнтъ саъ de авръ лп фервъ саъ оцелъ пептръ орпътъръ ла спаде, пшчi шчл.

Damascirer, m., damacчinарiъ, челъ че лъкръ damacчinърiъ.

Damaſt, m., damaскъ, фелъ de матеріъ de мътасъ къ флорi шi къ дóъ феце; —arbeit, f., damaскърiъ; —en, a., de damaскъ; —leinwand, f., пънзъ damaскъ; —muſter, n., мъстръ de damaскъ; —weber, m., цесъторiъ de damaскъ.

Dambock, m., къпriоръ.

Dame, f., damъ, dòmnъ; — vom Stande, dòmnъ de кълitете; die — ſpielen, a фаче пе dómna; — ſpielen, аъ зiehen, жокъ тавлъ; (лп карт.) damъ саъ карте, пе каре есте фigъратъ о фетее.

Damenbret, n., тавлъ, скъндъръ, de жъкатъ жокъл damелор; —ſpiel, n., жокъл damелор; —ſtein, m., damъ, nionъ.

Damen, v., damezъ (лп жокъл dam.)

Damenſattel, m., шea de dómnъ, шea фетеéскъ.

Damhirſch, m., къпriоръ; —kuh, f., къпriòръ, чiътъ.

Dämiſch, a. шi ad., сmiптitъ, хъвътъ, пъкъ, лптр'о зреке, челъа че і лipсеште о dòгъ.

Damit, ad., къ aчéста, прiп aчéста; conj., ка, ка съ, пептръ ка, спре а; — nicht, пептръ ка съ пъ; nur her —, дъмi пъmaї; er thut — groß, се ръцоеште, се вmфъ лп пене.

Damkitz, n., пъiъ de къпriòръ.

Damm, m., ставiлъ, езътъръ, зъraz, вmплътъръ de пътънтъ, лемне, петрiї спре а опрi апа;

Digitized by Google

—bruch, m., рѫптѫръ de ставілъ; —weg, m., кале ѫмплѫтъ, в. Chaussée.

Dämmen, v., ставілі, ѫмпедека кѫ ѫмплѫтѫръ de пътънтѫ; а пъдѫші (ѫн комплотѫ).

Dammerde, f., пътънтѫ de ѫмплѫтѫръ; пътънтѫ веџетаверѫ.

Dämmerig, a. ші ad., мѫргѫріѫ, ка крепѫскѫлѫл, ка кънdѫ с'аместекъ пóптеа кѫ zioa.

Dämmerlicht, n., лѫмінъ мѫргѫріъ, авіа лѫчітòре.

Dämmern, v., (сéра) мѫрџеште; (dimin.) се крапъ de zioъ.

Dämmerschein, m., лѫчіре мѫрџіїъ.

Dämmerung, f., Abend—, f., мѫргѫ, крепѫскѫлѫ de сéръ; Morgen—, ziорї, крепѫскѫлѫ de diminéџъ, крепътѫръ de zioъ; —szeit, f., тімпѫ de мѫрџітѫ, аѫ de ревърсатѫл ziорілор.

Dammmeister, m., мештерѫ de ѫмплѫтѫръ.

Dammstraße, f., в. Dammweg ші Chaussée.

Dämon, m., demonѫ; —isch, a. ші ad., demonікѫ; —ologie, f., demonoлоџіъ.

Dampf, m., абóре; —bad, n., скалdъ, баіе de аборї; —bahn, в., Eisenbahn; —boot, n., навъ de аборе, вапорѫ.

Dampfen, v., аборескѫ; фѫмегѫ.

Dämpfen, v., стъмпърѫ, аллінѫ, моїѫ (топѫл); стѫнгѫ, потолескѫ (фокѫл); сѫгрѫмѫ, ѫпъdѫшескѫ, апъсѫ (о рескòлъ); ѫптѫпекѫ (колòреа); —d, a., аллінъпте; стѫнгъпте, апъсъпте.

Dämpfer, m., аллінъторїѫ, стъмпъръторїѫ, ѫппъdѫшіторїѫ.

Dämpfig, a., астматікѫ; (de каї) кѫ текпефесѫ.

Dämpfigkeit, f., астмѫ, ресѫфларе греа, ѫппекътѫръ, степосѫ; (каї) текпіфесѫ.

Dampfkessel, m., кълdаре, kazanѫ de продѫсѫ аборї.

Dampfkohle, f., кърбѫне фѫмегъторїѫ.

Dampfkugel, f., (кім.) соліпілъ, гїѫлеа арѫпкътóре de абѫре.

Dampfloch, n., ресѫфлътòре, гаѫръ пе каре есѫ абѫрії.

Dampfmaschine, f., машінъ de аборї (вапорѫ, локомотівъ).

Dampfmesser, m., аборіметрѫ, елатерометрѫ, мъсѫръторїѫ de абѫрї.

Dampfmittel, в. Palliativ.

Dampfnudel, f., гълѫштї ѫппъdѫшіте.

Dampfpacketboot, n., пакевотѫ de аборе.

Dampfröhre, f., цéвъ de deскъркатѫ (абѫрї dінтр'о машінъ).

Dampfschiff, n., вапорѫ, навъ de аборї; —fahrt, f., плѫтітѫръ кѫ вапорѫ.

Dampfstoß, m., аїептѫръ de аборї.

Dampftopf, m., пъбѫшітòре.

Dampftransport, m., стръпортѫ кѫ машінї de аборї.

Dämpfung, f., ѫппъdѫшітѫръ; стѫнсѫръ.

Dampfwagen, m., карѫ de аборї; машінъ локомотівъ.

Damthier, n., animалѫ къпріорѫ.

Damwild, Damwildpret, n., къпріоріъ; въпатѫ маре.

Danach, в. Darnach.

Daneben, danebst, ad., алътѫре, лъпгъ, пе лъпгъ ачéста; афаръ de ачéста.

Danebrogsorden, m., opdinѫл (кавалеріа) daneврогѫ (Danimарка).

Danebrogsritter, m., кавалерѫ de ачестѫ opdinѫ.

Danieden, ad., ачі саѫ аколо жосѫ.

Danieder, ad., жосѫ, ла пъмънтѫ; — liegen, zакѫ ла аштерпѫтѫ; — beugen, пръпъdітѫ de ѫптрістатѫ; — schlagen, dекѫлѫ ла пъмънтѫ; стерескѫ.

Dank, m., мѫлцъмітъ; граціъ; einem — sagen, abstatten, мѫлцѫмескѫ кѫїва; einem etwas schlechten — wissen, а пѫ фі даторѫ мѫлцъмітъ кѫїва; einem vielen — wissen, а авеа мѫлтѫ de а мѫлцъмі кѫїва; mit — erkennen, рекѫпоскѫ; Gott sei —! харѫ Domнѫлѫї! man kann ihm nichts zu —e machen, пѫ'ї поцї фаче nimіка пе плакѫ; etwas wieder eines — thun, факѫ чева ѫп контра воіеї кѫїва.

Digitized by Google

Dankadresse, f., adресъ de мѫлцъmipe.
Dankaltar, m., алтарїѫ de сакріфікатѫ.
Dankbar, a. ші ad., мѫлцъmiторїѫ, рекѫпоскъторїѫ; —keit, f., гратітѫdine, мѫлцъmiтъ, рекѫпоштінцъ; —lich, ad., кѫ рекѫпоштінцъ.
Dankbeflissen, a. ші ad., сіргѫіторїѫ a мѫлцъmi; рекѫпоскъторїѫ; —heit, f., сіргѫінцъ de a мѫлцъmi.
Dankbegierde, f., apdòpe de a мѫлцъmi.
Dankbegierig, a. ші ad., аппрінсѫ de dopinца de a мѫлцъmi, сетосѫ de a мѫлцъmi.
Danken, v., мѫлцъmескѫ, daѫ харѫ, граціъ (пентрѫ чева); ресалѫтѫ; —swerth, a., demnѫ de рекѫпоштінцъ.
Dankfest, n., сервътòpe de мѫлцъmipe.
Dankgebet, n., рогъцїѫne de мѫлцъmipe.
Dankgefühl, n., сімцѫ de мѫлцъmipe.
Danklied, n., кънтекѫ de мѫлцъmipe.
Dankopfer, n., сакріфічіѫ de мѫлцъmipe.
Dankrede, f., кѫвънтѫ de мѫлцъmipe.
Danksagung, f., мѫлцъmipe, ростіре de мѫлцъmipe.
Danksagungsschreiben, n., епістолъ de мѫлцъmipe, adресъ.
Dankverpflichtet, a. ші ad., даторїѫ a мѫлцъmi.
Dankvergessen, a., ѫнгратѫ, немѫлцъmiторїѫ.
Dann, ad., атѫнчї, ѫн ачелѫ тімпѫ; — und wann, кънdѫ ші кънdѫ, din тімпѫ ѫн тімпѫ, ѫнеорї, къте одатъ; selbst —, кїар ші атѫнчї; nun —! шї апої!
Dannen, ad., von —, de аколо; nicht von — gehen, нѫ мъ мішкѫ din локѫ.
Dannenher, Dannenhero, в. Daher.
Daphne, f., леѫстанѫ.
Daran, ad., ла ачееа саѫ ачéста; de пе —, din —, ѫнтрѫ ачееа саѫ ачéста; er arbeitet —, елѫ лѫкръ ла ачéста; — erkennt man, de пе ачéета се кѫпóште; ich zweifle —, мъ ѫndoескѫ ѫнтр'ачéста; es ist mir wenig — gelegen, пѫцінѫ ѫмї пасъ; ich habe genug —, ѫмї ажжѫнце; es ist nichts —, нѫ е nimika dintр'ачеа, е minчїѫнъ; er ist übel —, нѫ'ї віне ла сокотéлъ; ich will mich — machen, о съ мъ аппѫкѫ; er will nicht —, нѫ'ї віне съ се аппѫче; ich habe nicht — gedacht, нічї нѫ m'amѫ гъndітѫ ла ачéста; ich weiß nicht wie ich mit ihm — bin, нѫ штіѫ кѫм стаѫ кѫ елѫ, нѫ штіѫ че съ гъndескѫ de елѫ; ich kehre mich nicht —, нѫ мъ dóре капѫ de ачéста; du wirst auch — müssen, віне рънdѫл ші ла тіне (съ морї); man muß Salz — thun, требѫе съ пѫї саре; Sie sind unrecht —, те ѫпшелї ѫнтр'ачéста.
Darauf, ad., пе, ассѫпра, ла, dѫпъ, деспре; da ist ein Stuhl, setzt Euch —, éкъ скаѫнѫ, шезї пе елѫ; acht Tage —, dѫпъ опт зіле; den Tag —, ѫн ѫрмътòреа zi; er antwortete nicht —, елѫ нѫ респѫнсе ла...; verlassen Sie sich —, фії odixnітѫ; — geben, daѫ арвѫнъ; nichts — geben, нѫ іаѫ ѫн сéмъ; der Galgen stehet —, е опрітѫ сѫв пеdéпсъ de фѫрчї; — los! пе елѫ!
Daraus, ad., din ачéста, de ачі; — folgt, de ачі ѫрмéзъ; — kann man schließen, de ачі се пóте конкіde; es wird nichts —, се алеце пѫлвере; ich mache mir nichts —, нѫ'мї пасъ, хабарѫ n'amѫ; ich weiß nicht, was ich — machen soll, нѫ штіѫ че съ жѫdікѫ; — kann ich nicht klug werden, нѫ перчепѫ nimika ла ачéста, нѫ мъ потѫ оріента; was wurde —? че фіне а лѫатѫ ачеа каѫсъ?
Darben, v., амѫ ліпсъ (de челе нечесарії), dѫкѫ невоіъ; морїѫ de фóме.
Darbieten, v., офферѫ, пресентѫ; ѫмвіїѫ, пропѫнѫ; sich —, се ѫмвіъ; се пресентъ; се ѫнфъцішéзъ.

Digitized by Google

Darbietung, f., оффертъ; ѫмвіетъръ.
Darbringen, v., оффеpъ, addъкъ, ѫнфъцішезъ (пріносъ, жертфъ, даръ).
Darein, ad., ѫн лъънтръ, ѫн ачéста; ѫн ачееа; ich willige —, мъ ѫнвоїескъ; er kann sich nicht — finden, нъ се штіе конформа; sich — legen, се ѫнтрепъне; sich — mischen, се аместекъ; — sprechen, се багъ ѫн ворвъ; — schlagen, ісвескъ, таіъ ла міжлокъ; — geben, oben — geben, даъ пе деасъпра.
Dargeben, v., даъ аколо, пресентъ; sich —, мъ даъ жертфъ, мъ еспънъ.
Darin, ad., ѫн лъънтръ, ѫн ачéста, ѫн ачееа; — irren Sie sich, ѫн ачéста те ѫншелї.
Darlage, f., плътіре.
Darlegen, v., еспънъ, пънъ ачі, пънъ де фацъ, пънъ ѫнаінтеа окілор, пресентъ; демъстръ, довеdескъ, лъмърескъ къ темеїърї; mit Gründen —, демъстръ къ pezóne.
Darlegung, f., еспъсъцїъне; демъстръцїъне.
Darlehen, Darlehn, n., Darleihe, f., ѫмпръмътъ.
Darleihen, v., ѫмпръмътъ.
Darleiher, m., ѫмпръмътъторїъ.
Darliefern, v., тръdаъ.
Darm, m., мацъ; —bandwurm, m., солітарїъ; —bein, n., (анат.) осъл іліакъ; —bruch, m., ентерочелъ, рънтъръ de маце; сърпътъръ; —fell, n., перітоніъ, мембранъ, пеліцъ de маце; —fistel, f., фістълъ інтестінаръ; —gang, m., —röhre, f., каналъ інтестіналъ, de мацъ; —gicht, f., патімъ іліакъ; —grimmen, n., —fraß, m., колікъ; —haut, f., (анат.) мембранъ інтестіналъ, в. Darmfell; —lehre, f., ентеролоціъ; —naht, f., ентерорафіъ, късътъръ de маце; —ruhr, f., дісентеріъ; —saite, f., кòрdъ de маце; —saitenmacher, m., кордарїъ; —schleim, m., мъкосітате de маце; —schnitt, m., ентеротоміъ; —schwanz, m., (анат.) цїцінъ de мацъ; —strenge, f., колікъ; —wurm, m., лімбрікъ; —zwang, m., ѫнкъїере.
Darnach, ad., апої; ѫн ърмъ; dъпъ ачееа; конформъ къ; einige Tage —, кътева zіле dъпъ ачееа; ich werde mich — richten, мъ воїъ регъла dъпъ ачееа; er sieht nicht —, нъ аре ачелъ аеръ; — der Mann ist, bratet man den Vogel, към е съптъ ші тъмъіа; — die Umstände sind, dъпъ черкъстърї; das ist auch —, нічї ачéста нъ прецъеште мълтъ.
Darneben, в. Daneben.
Darnieder, в. Danieder.
Darrbalken, m., стѫнгіъ de феръ саъ de лемнъ, дела ъскъторіъ (de орzъ пентръ вере).
Darrblech, n., плакъ, тавлъ de металъ ѫнгъърітъ ѫн ъскъторіъ.
Darrbret, n., скъndъръ ѫнгъърітъ, гратіъ de ъскатъ.
Darre, f., ъскъторіъ, конторїъ de ъскатъ; гратії de ъскатъ (малтъ.) ad. орzъ аъ грѫъ крескътъ; (med.) атрофіъ, офтікъ, топіре пе пічòре; — der Vögel, ъмфлътъръ ла кòда пасерілор.
Darreichen, v., даъ, ѫнтіndъ, пресентъ (ън покаръ de апъ).
Darreichung, f., пресентъцїъне.
Darren, v., ъскъ (малтъ) ѫн ъскъторії; (мет.) ресъdъ, аллегъ ън металъ de алтъл топіndъле.
Darrfieber, n., фрігърї офтікóсе.
Darrgeld, n., малтъітъ.
Darrhaus, n., касъ de ъскатъ (малтъ); касъ къ конторїъ de ъскатъ (малтъ).
Darrhorde, f., гратіъ пентръ а ъска малтъ.
Darrkrätze, f., скòріъ, скъръ.
Darrling, m., скъръ de арамъ.
Darrmalz, n., малтъ ъскатъ.
Darrofen, m., конторїъ de ъскатъ; конторїъ de ресъdатъ (de топітъ мет.)
Darrsucht, f., атрофіъ, бóлъ сéкъ; в. Darre.
Darrsüchtig, a., офтікосъ, челъ че се ъскъ пе пічòре.
Darrwand, f., в. Darrblech.
Darschießen, в. Vorschießen.

Digitized by Google

Darstellbar, a. ші ad., репресентаверѣ, ѧнфъцошіверѣ.
Darstellen, v., репресентѣ, ѧнфъцошезѣ; еспѣнѣ; ѧнкіпѣескѣ, депінгѣ, зѣгръвескѣ; in Bildern —, арътѣ ѧн параболе; sich —, се пресентъ.
Darstellung, f., репресентъцїѣне, ѧнфъцошаре, еспосіцїѣне; —sart, f., modѣ de a репресента; —skunst, f., арте de a репресента.
Darstrecken, v., ѧнтіndѣ; ѧмпрѣмѣтѣ.
Darthun, v., довedескѣ, demѣстрѣ, провезѣ.
Darthuung, f., довedітѣръ; demѣстръцїѣне, провъцїѣне.
Darüber, ad., песте ачéста, пе deасѣпра; maї пре сѣсѣ; деспре ачéста; legt ein Bret —, пѣне о скъndѣръ пе deасѣпра; er hat mir nichts — gesagt, нѣ'мї а спѣсѣ nimiка деспре ачéста; ich will mich — machen, о съ мъ пѣнѣ пе...; der Verfasser ist — gestorben, аѣторѣл мѣрі лѣкръndѣ ла...; er ist — weg, er ist — hinaus, елѣ е maї пре сѣсѣ de ачесте; — geht nichts, ачéста n'аре пъреке; nimiка нѣ о ѧнтрече, е maї пре сѣсѣ de тòте; nichts — oder darunter, нічї maї мѣлтѣ нічї maї пѣцінѣ; — vergeht die Zeit, ѧнтр'ачееа тімпѣл трече; es geht alles darunter und —, мергѣ тóте аместекате.
Darum, ad. ші conj., ѧн цїѣрѣ; деспре ачееа; de ачееа, пентрѣ ачееа, дрепт ачееа саѣ ачéста; binden Sie einen Bindfaden —, лéгъ ѣн фірѣ ѧн цїѣрѣ; — wissen, штіѣ деспре ачееа; es sei —! фіъ аша! — wird ein Mann Vater und Mutter verlassen, пентрѣ ачéста ва лъса омѣл пе татъсъѣ ші пе мѣмъса; ich bin — gekommen, амѣ пердѣтѣ а...; es ist — geschehen, с'а іспръвітѣ кѣ ...; es ist mir blos — zu thun, інтенцїѣнеа меа нѣ е алта декътѣ...; es ist mir nicht —, скопѣл меѣ нѣ есте ъла...
Darunten, ad., ачі жосѣ, ла вале.
Darunter, ad., сѣнтѣ ачéста; maї жосѣ; ѧнтре, dінтре, ѧн нѣмерѣ; zehn Jahre und —, zече анї ші maї жосѣ; mit — begriffen, копрінzъndѣсе ѧн нѣмерѣ ші...; ich kann es nicht — geben, нѣ потѣ da maї жосѣ; du sollst dich nicht — mengen, тѣ съ нѣ те аместечї ѧнтре...
Darwägen, v., кънтърескѣ ѧн пресінца кѣїва.
Darweisen, v., продѣкѣ, арътѣ, факѣ а се веdеа.
Darzählen, v., нѣмерѣ ѧн пресінца кѣїва.
Darzu, в. Dazu.
Das, art. n., лѣ; — Eisen, ферѣлѣ; pron. n., ачелѣ, ачестѣ; — hier, ачеста de ачі; — da, — dort, ачела de аколо.
Dase, в. Bremse.
Dasein, v., сънтѣ пресінте, de фацъ; есістѣ; —, n., пресінцъ; есістінцъ; фіінцъ, ънсѣ.
Daselbst, ad., аколо, кїарѣ-аколо, ѧнсѣшї-аколо; ѧн ачелѣ локѣ, аколеашї; — möchte ich wohnen, аколеашї ашѣ dорі съ локѣїескѣ.
Dasig, a., локалѣ, de локѣ.
Dasmal, ad., пентрѣ астъ оръ, — dатъ.
Daß, conj., къ, ка; ка съ, съ; пентрѣ ка; de; als —, декътѣ ка съ; о — ich dich schon längst gekannt hätte, о de те ашѣ фі кѣноскѣтѣ maї de мѣлтѣ, че пъкатѣ, къ нѣ...; niemals, — ich wüßte, habe ich so etwas gethan, пе кътѣ цінѣ аminте, еѣ n'амѣ фъкѣтѣ нічї оdатъ ѣнѣ че асеменеа.
Dasselbe, pron., ачелашї.
Data, n. pt., dате, фапте.
Datiren, v., dатезѣ, пѣнѣ dатъ.
Dativ, m., (грам.) казѣ dатівѣ.
Dato, ad., bis —, пънъ ѧнdатъ, пънъ ѧн астъ òръ.
Dattel, f., dаттілъ, фінікъ, кѣрмалъ; —baum, m., dаттіліферѣ, фінікѣ, кѣрмалѣ (арборе); —kern, m., сімбѣре de кѣрмалъ; —öl, n., олеїѣ de фінікѣ; —palme, f., в.

Digitized by Google

—baum; —pflaume, f., прѫнъ ка кѫрмала.
Datum, n., датъ; ohne —, фъръ датъ.
Daube, f., dòгъ; neue Dauben in ein Faß ziehen, а ѧndora о вѫте.
Daubenfügung, f., dóгъмънтѫ.
Daubenholz, n., лемнѫ de dòце.
Däuchten, v., mi се паре.
Dauer, f., dѫраре, dѫратъ; стабілітате; fortwährende —, контінѫътате; —haft, a. ші ad., dѫраверѫ, траїнікѫ; солідѫ; стабілѫ; —haftigkeit, f., dѫраверітате, солідітате, тръїнічіъ.
Dauern, v., dѫрезѫ; цінѫ; —, n. ші imp., ѧмї паре ръѫ, mi е мілъ; er dauert mich sehr, ѧл плънгѫ фòрте; es dauert mich, daß..., ѧмї паре ръѫ, къ...; sich keine Mühe — lassen, нѫ крѫцъ нічї о фатікъ! sich die Kosten nicht — lassen, нѫ тънцеште de спесе.
Daum, Daumen, m., полікарѫ, децетѫл челѫ маре; einem den — halten, протегѫ, патрочінезѫ пе чінева; einem den — auf's Auge setzen, пѫїѫ сѫла ѧн кòсте ла чінева, ѧл констрѫнгѫ, ѧл іаѫ de скѫртѫ; —breit, a. ші ad., латѫ de ѫн полікарѫ; — dick, a. ші ad., гросѫ de ѫн полікарѫ; —klapper, f., сѫнъторїѫ; —leder, n., децетарїѫ de пеле (ла кожокарї); —schraube, f., стрѫжарїѫ (інстрѫмънтѫ de тортѫръ).
Daumling, m., децетарїѫ; омѫ пітікѫ.
Daune, f., пѫфѫ; в. Flaumfeder.
Dauphin, m., дофінѫ, прінцѫл моштеніторїѫ de корóнъ (ѧн Франца).
Daus, n., ѫнѫ окїѫ (ѧн кърцї), асѫ.
Dauung, f., містѫіре; —ssaft, m., кілѫ.
Davidsharfe, f., харфъ маре.
Davon, ad., din ачеea, de ачеea, деспре ачеea; de ачі, de аколо; gebet mir —, даці'мї din ачеea; gehen Sie nicht —, нѫ те дѫче de аколо; — laufen, фѫце, скапъ; — fliegen, сбóръ; — kommen, се скапъ; sich — machen, се мънтѫеште de перікѫлѫ; mit einem blauen Auge — kommen, скапѫ кѫ фацъ дестѫл de кѫратъ; eine Krankheit — tragen, m'а аллегѫ кѫ о ветежéлъ; den Sieg — tragen, репортѫ вікторіъ.
Davor, ad., dinaintea, фацъ кътре фацъ; de ачéста; das Haus steht gerade —, каса стъ фацъ кътре фацъ; legen Sie ein Schloß —, пѫне ѫн лакатѫ; — behüte uns Gott! de ачéста съ не ферéскъ Dѫmnezeѫ! — sei Gott! ферéскъ Dѫmnezeѫ! ich kann nicht —, n'amѫ че съ факѫ.
Dawider, ad., контръ; ich habe nichts —, n'amѫ nimіка контръ; ich bin nicht —, нѫ мъ оппѫнѫ.
Dazu, ad., ла ачéста; пе лънгъ ачееа; ѧнкъ; че е маї мѫлтѫ; de ачееа; пентрѫ ачéста; was sagen Sie —? че zічї ла аста? wie komme ich —? de ѫnde міаѫ венітѫ аста? — ist er da, аста е трéва лѫї; — gehört Zeit, аста чере тімпѫ; Du mußt noch etwas — legen, тѫ аї съ маї adaoцї ѧнкъ чевашї; ich rathe Ihnen nicht —, нѫ те свътѫескѫ ла ачéста; — kommt noch, daß..., adaoце, че е ші маї мѫлтѫ, къ...; — thun, daß..., съ вацї de сéмъ, ка..., съ те вацї, ка...; — habe ich es nicht gegeben, нѫ ц'amѫ dat'o пентрѫ ачéста; — kommen, сѫпръвінѫ; — gelangen, а ажѫнце; — geben, контрібѫїѫ, ѧмї даѫ партеа; — legen, — thun, adaoгѫ.
Dazukunft, f., сѫпръвеніре.
Dazumal, ad., атѫнчї, маї алесѫ атѫнчї.
Dazwischen, ad., ѧнтре, ѧнтр'ачееа, ѧнтр'ачесте; ѧн міжлокѫ; es steckt etwas —, е чева ла міжлокѫ; reden Sie nicht immer —, нѫ мъ тотѫ ѧнтрерѫпе; — sein, liegen, stehen, сънтѫ ѧнтрепѫсѫ; — legen, setzen, stellen, ѧнтрепѫнѫ, ѧнтр'ашезѫ; — kommen, ѧнтревінѫ; —kunft, f., ѧнтревенцїѫне.
Debatte, f., десватере; деспѫтъ.
Debattiren, v., десватѫ; деспѫтѫ.

Digitized by Google

Debet, n., (kom.) deторiъ; de datъ; im — ſtehen, аре съ dea.
Debit, m., debitъ, вънzare (de мърфврi къ мърzницiкъ); —iren, v., debitezъ, вындъ (марфъ); —or, m., datoriк.
Debut, (zi: debiкt) дпчепътъ (debitъ).
Decadence, (zi: dekadanc), f., dekъdingъ, скъпътare (a зпкi статъ).
Decan, m., dekanъ; —at, n., dekanatъ (demnitatea зпкi dekanъ).
Decatiren, v., dekatirъ, скотъ лъстръл поставлкi datъ de фаврiкъпте.
Decem, m., devimъ, dimтъ, zevimъ.
December, m., Decemвре.
Decemvir, decemвirъ; —at, n., decemвiratъ.
Dechanei, f., dekaniъ, (каса, локziпца dekanлкi).
Dechant, m., dekanъ.
Decher, m., zevime (zcitatъ maи въртосъ ла кърърарi); ein — Felle, o zevime de neiл.
Dechiffriren, v., devifrezъ.
Decimal, (дп компперi) zevimalъ; —bruch, m., фракziзне zevimalъ; —rechnung, f., калкълъ zevimalъ; —ſyſtem, n., сiстемъ zevimalъ; —zoll, m., полiкаръ zevimalъ, ad. дпгъргiтъ дп 10 линii.
Decimation, f., zevimъziзne.
Decimiren, v., zevimezъ.
Deciſion, f., devizizne, хотърare жudiкторéскъ.
Deciſiv, a. wi ad., devizivъ.
Deck, в. Verdeck.
Decke, f., копертъ; плапотъ; стрaiъ, пътъръ; дпвълiтъръ (de верi че фелъ) арша (пе ша), коворъ, пъпzътъръ (пе масъ), вълъ, мапта; подiпъ, пардосалъ (жосъ); подъ, таванъ, плафондъ, черга, болта касеi (сзсъ); подъ de паiъ; ſich nach der — ſtrecken, мъ дпtindъ кътъ ажипце плапота, ad. дзпъ авере; unter einer — ſtecken, a фi зпа, ла зп гъндъ, къ чinева; er hat eine — vor den Augen, a авea окiл легацi, a фi фертекатъ.
Deckel, m., копередъпътъ, капакъ; —becher, m., —glas, n., покаръ къ капакъ; —kanne, f., капъ къ копередъпътъ; —ſieb, f., сiтъ саъ чiзръ къ дъ фпdзрi.
Decken, v., коперъ; den Tiſch —, пзпъ маса, ad. аштерпъ пъпzътъра; ein Haus —, акkоперъ каса; eine Stadt —, апъръ о четате; einen Transport —, скортезъ зп стръпортъ; gedeckt ſein, a фi асекъратъ; der Berg deckt den Wald, мзптеле ia вederea пъdзреi; ſich —, m'асекъръ; (neom.) dieſe Dreiecke — ſich, acte треi трiзпгiзрi коdпчidезъ; —flechter, m., дпплътitoriк de рогожini, фъкъторiк de страiзрi; —gemälde, n., zugrъвitъръ de таванъ, de черiк ла касеi; волтъ deшiкъ; —händler, m., негоцitoriк къ страie, плапоме шл.; —macher, m., плапотарiк, стрaiарiк рогожinарiк шл.
Decker, m., копериторiк de касе.
Deckmantel, m., мантаоъ; маскъ, претестъ; — der Frömmigkeit, фъцъриъ, iнокрiсiъ.
Deckneß, n., рецеа, плаоъ (въпът. de пасърi).
Deckplatte, f., леспеde, плакъ de коперiтъ.
Deckraſen, m., глii верzi de коперiтъ, de дпвръкатъ.
Deckung, f., коперiтъръ, коперire; (провисizне).
Deckwachs, n., чêръ de зтплзтъръ.
Deckwerk, в. Blendwerk, (форт.)
Declamation, f., dekiъmъzizne.
Declamator, m., dekiъmъtoriк; —iſch, a. wi ad., dekiematoрikъ.
Declamiren, v., dekiъmъ.
Declaration, f., dekiъrъzizne.
Declariren, v., dekiarъ.
Declination, f., (gram.) dekiпъzizne, флесizнea пътелкi.
Decliniren, v., dekiпъ.
Decoct, n., dekottъ, dekoццizne.
Decoration, f., dekoръzizne; —зтaler, m., dekoratoriк.
Decoriren, v.. dekorezъ.
Decorum, n., dekorъ, кzвiошiъ, въпъ кzвiiпцъ.

Digitized by Google

Decort, n., (kom.) скъzъmъnтъ (de прецъ); —iren, v., скаzъ (din прецъ).
Decret, n., декретъ; —iren, v., декретеzъ.
Dedication, f., dezікъцїъne.
Dediciren, v., dezікъ (ѧnкinъ о карте).
Deduciren, v., dedъкъ.
Defect, a. ші ad., дефеттъосъ, nedeплinітъ, къ лiпсъ; —, m., дефеттъ, nedeплinіре, імперфецїъne; —e von Büchern, есемпларе дефеттъóсе; —e in einer Rechnung ziehen, а черка къ атърънтъл о сокотéлъ ші а ї афла ерорії.
Defension, f., дефенсiъne, апъраре; —slinie, f., лiнiъ de апъраре.
Defensiv, a. ші ad., дефенсівъ, дефенсіъ; —allianz, f., аліанцъ дефенсівъ.
Defensor, m., дефенсоръ, апъръторїъ.
Deferiren, v., den Eid —, даъ жъръmъnтъ къїва, пънъ съ жъре (т. de жъріспр.)
Deficientenhaus, n., інстітътъ de репаосъ (пептръ попї).
Deficit, n., дефічітъ; лiпсъ, неажънсъ (ѧn вéніт.)
Defilee, n., стръmтóре, пасадъ ънгъстъ.
Defiliren, v., дефіръ (трекъ ѧn шіръ пе dinaintea комandъnтелъї солdацїї).
Definiren, v., дефінеzъ, децермърескъ, отъръскъ (о idee, ъn конченtъ).
Definition, f., дефініцїъne, децермъріре.
Definitiv, a. ші ad., дефінітъ, децермърітъ, отърѫтъ; —sentenz, f., —urtheil, n., сентінцъ, жъdікатъ дефінітъ.
Defloration, f., дефлоръцїъne, свергъръцїъne, стрікаре de фечїоріъ.
Defloriren, v., дефлорezъ, свергъръ.
Defraudation, f., дефръъdъцїъne, мънкаре de банї; амъцiре, ѧnшеларе.
Degen, m., спадъ (спатъ), савіъ; mit bloßem —, къ спада гóлъ; das ist ein alter guter —, ъста е ъn спатаръ бравъ; mit dem — in der Hand, къ мъна ѧnарматъ, къ савіа ѧn мънъ; sich auf — schlagen, а dъела къ савіа; etwas mit dem — ausmachen, а фіні о каъсъ прin dъелъ; —band, n., портъ-спадъ; —fläche, f., латъл савіеї; —förmig, a. ші ad., спадъформъ; —gefäß, n., мънънкїъ de спадъ; —gehenk, n., —koppel, f., кърéоъ, чінгъ de савіъ; —griff, m., —heft, n., мънънкїъ de савіъ; —klinge, f., къстъра, феръл тъїосъ ал спадеї; —knopf, m., помъ, мъръ, бъmбъ дела мънънкїъл савіеї; alte —, ветеранъ бравъ, осташіъ бравъ; —quaste, f., канафъ de савіъ; —scheide, f., тéкъ de спадъ; —stich, m., —stoß, m., ловітъръ, пънсътъръ de савіъ.
Degeneriren, v., деценерezъ, мъ корческъ, ѧmї пердъ віца, семінца.
Degout, (zi: дегъ), m., десгъстъ.
Degradation, f., дегръdъцїъne.
Degradiren, v., деградеzъ.
Dehnbar, a. ші ad., естінсіверъ; делъцiверъ; —keit, f., естінсіверітате; делъцiверітате.
Dehnen, v., дестіndъ, естіndъ, лъцескъ, прелънцескъ; трагъ, трагънъ; sich —, се естіnde, лъцеште, лънцеште.
Dehnung, f., естінсїъne, прелънцiре; —szeichen, n., (грам.) семнъл прелънцiреї.
Deich, m., ставілъ, ъmплътъръ, (zъгаzъ, еzътъръ); —bruch, m., рънтъръ de ставілъ; —damm, m., ъmплътъръ лътърале de ставілъ; —en, v., факъ ставілъ; —frei, a. ші ad., çкътітъ de ставілітъ; —graf, m., вегіеторїъ провінчіале de ставілї; —grafschaft, f., дістріктъл ънъї вегіеторїъ de ставілї; —herr, m., пропріетарїъ de о ставілъ; —pflichtig, a. ші ad., облегатъ ла ставілітъ (de а лъкра саъ de а цінеа ѧn бънъ старе ъn zъгаzъ саъ о ставілъ); —richter, m., жъdіче de ставілї.
Deichsel, f., оіште (ръdъ) de каръ; бардъ; —arm, m., кракъ de оіште;

—kette, f., опріторѣ; —pferd, n., калѣ дела оіште, калѣ роташїѕ; —ring, m., верігъ de оіште.
Deichufer, n., цермѣ ѕмплѕтѣ.
Deichweg, m., кале пе лъпгъ о стабілъ.
Dein, Deine, pron. pr., тъѣ, та; das Mein und Dein richtet viel Unheil an, ал меѣ ші ал тъѣ къшїѕнъ мѕлтѣ ръѣ.
Deiner, Deine, Deines, саѣ der die das Deine, pron. pos., ѧнтревѕінцатѣ, фъръ сѕбст., ал тъѣ, а та.
Deinethalben, Deinetwegen, Deinetwillen, ad., пентрѕ тіне, din каѕса та, пентрѕ плакѕл, фавòреа та.
Deinige, (der, die, das), pron. pos., ал тъѣ, а та; die Deinigen, аї тъї, ad: фаміліа та, domестічії тъї; sorge für das —, аї гріжъ de требіле тале.
Deining, f., маре аціtатъ.
Deinsen, v., рекѕръ, мерце. ѧndъръtѣ (о паіъ бетежітъ ѧn ресбоїѕ маріnѣ).
Deismus, m., zeicmѣ, кредінца ѧn Dѕmnezeѣ фъръ дескоперіре.
Deist, m., zeicтѣ; —erei, f., zeicmѣ; —isch, a. ші ad., zeicтікѣ.
Dejeuné, (zi: дежїѕné), дежѕнѣ, гѕстаре.
Dekade, f., декадъ.
Dekalog, m., декалогѣ, zече порѕнчї.
Delectiren, v., делептѣ, десфътѣ.
Delegat, m., делегатѣ.
Delegation, f., делегъцїѕне, депѕтъцїѕне, комісіѕне.
Deliberation, f., деліберъцїѕне, десбатере.
Deliberiren, v., деліберѣ, десбатѣ.
Delicat, a. ші ad., делікатѣ; —esse, f., делікатецъ.
Delinquent, m., кріміnарїѕ, фъкъторїѕ de реле; —in, f., кріміnаръ.
Delirium, n., деліріѕ.
Delphin, m., делфінѣ.
Deltaförmig, a., делтіформѣ, de форма делтеї.
Demagog, m., demагогѣ; —ie, f., demагоціъ; —isch, a. ші ad., demагоцікѣ.
Demant, в. Diamant.
Demarkationslinie, f., лініъ de demъркъцїѕне (ѧнтре доѣ церї, мърї).
Demaskiren, v., demаскѣ.
Demnach, conj., дечї, аша дар, прін ѕрмаре.
Demnächst, ad., апої, дѕпъ, ѧn фіне; кѕръndѣ.
Demohngeachtet, в. Ungeachtet.
Demoiselle, f., damічелъ, domnішòръ, (коконіцъ, дѕдѕкъ).
Demokrat, m., demократѣ; —ie, f., demократіъ; —isch, a. ші ad., demократікѣ.
Demoliren, v., дѫрѫмѣ, абатѣ, даѣ ла пъмънтѣ (касъ шчл.)
Demolirung, f., дѫрѫмъцїѕне, абътъмънтѣ.
Demonstration, f., demѕстръцїѕне.
Demonstrativ, a. ші ad., demѕстръtівѣ.
Demonstriren, v., demѕстрѕ; довеdескѣ.
Demontiren, v., дескалекѣ (de пе калѣ); смонтезѣ, іаѣ тѕнѕл жосѣ; прін канонадъ стрікѣ о батеріъ, о адѕкѣ ла тъчере.
Demoralisation, f., demoралізъцїѕне.
Demoralisiren, v., demoралізезѣ.
Demuth, f., ѕмілітате, ѕмілінцъ, смереніъ.
Demüthig, a. ші ad., ѕмілітѣ, смерітѣ; сѕппѕсѣ; ѕмілімънте, кѕ смереніъ; —ung, f., ѕмілітѕръ.
Denar, m., denарїѕ.
Dendrit, m., dendрітѣ, в. Baumstein.
Dengelhammer, m., чїоканѣ de бътѕтѣ кòса.
Dengeln, v., батѣ (аскѕцѣ) кòса.
Dengelstock, m., баткъ, пековълѕшъ пе каре се бате кòса.
Denkart, f., кіпѣ, modѣ de кѕцетаре.
Denkbar, a. ші ad., імаціnаверѣ, кѕцетаверѣ.
Denkbild. n., девісъ, сімболѣ, емблемъ.
Denkbuch, n., албѕмѣ, карте ѧn каре се скріе чева de адѕсѣ аміnте; меморіалѣ; жѕрнарѣ.
Denken, v., кѕцетѣ, гъndескѣ; сокотескѣ; меdітѣ; жѕdікѣ; даѣ кѕ сокотéла; ѧmї ѧмаціnѣ; ѧmї ѧn-

Digitized by Google

кіпъескъ; ѧмї adъкъ aminте; an oder auf etwas —, а къцета decпре чева; auf etwas Böses —, плънъескъ вреъnъ ръъ; sich etwas —, ѧмї ѧnкіпъескъ чева; hin und her —, ѧмї батъ капъ, тъ фръмънтъ къ mintea; der Mensch denkt, Gott lenkt, омъл пропъne, Dzeъ dicпъne, nъ къm гъndеште омъл, чі къm ва Domnъл; daran —, ѧмї adъкъ aminте; bei sich —, а се гъndi ѧn сене; niedrig —, а авеа cimцimънте аппъсе; auf seine Predigt —, ѧшї meditъ предіка.

Denker, m., meditъторїъ, къцетъторїъ; tiefe —, спірітъ профъndъ.

Denkfähig, a. ші ad., ѧnвестітъ къ факълтате къцетътівъ; —keit, f., факълтатеа къцетътівъ.

Denkfreiheit, f., лібертатеа копштіінцеї, — de а къцета.

Denkkraft, f., факълтатеа къцетътівъ.

Denklehre, f., лоцікъ.

Denkmal, n., monъmънтъ.

Denkmünze, f., medaліъ, monетъ memoріалъ.

Denksäule, f., колонъ, обеліскъ de adъчере aminте.

Denkschrift, f., memoріалъ; inскріцїъne.

Denkspruch, m., девізъ, centinцъ.

Denkstein, m., пéтръ memoріалъ.

Denkungsart, в. Denkart.

Denkvermögen, n., в. Denkkraft.

Denkwürdig, a. ші ad., memoраверъ, ѧncemnaверъ, demnъ de adъчере aminте; —keit, f., memoраверітате; —keiten, memóріі, потіцїъnї.

Denkzeichen, n., семnъ memoріалъ.

Denkzeit, f., епокъ.

Denkzettel, m., memoрїъ, білетъ memoріалъ; jemandem einen — geben, батъ пе чінева ка съ цінъ minте; — der Juden, філаттеріъ.

Denn, conj., къчї, пентръкъ, фіindкъ; dекътъ; es wäre —, es sei —, déкъ nъ, афаръ déкъ nъ; wie —! чі къm! wen sehe ich —? dap че 'mї въdъ окії?

Dennoch, conj., тотъшї, къ тòте асте.

Denomination, f., denъminъцїъne.

Denominator, m., denъmiторїъ.

Densität, f., dencitate.

Dentist, m., dinтістъ.

Denunciation, f., denъnчіацїъne, пъръторъ пе аскъnсъ.

Denunciren, v., dènъnчіъ.

Departement, n., деспърцъмънтъ.

Dependent, a. ші ad., dependънте, атърnънте, атърnъторїъ.

Dependenz, f., dependinцъ, атърnаре.

Dependiren, v., depindъ, атърnъ.

Depense, (zi: depanz) келтъїалъ deшéртъ.

Depesche, f., depешъ.

Deponent, m., deponънтъ (грам.) de формъ пас. ші семnіфікъцїъne актівъ; depъіторїъ, depoziторїъ.

Deponiren, v., depъnъ, depozezъ (банї шчл. спре пъстраре).

Deportation, f., depoртъцїъne; есіларе, еспатріаре.

Deportiren, v., depoртezъ, есілezъ, еспатріezъ, сърґїъneскъ, скотъ din цéръ ші dъкъ ла ъn локъ хотърътъ de ъnde depoртатъл n'аре воіъ а се ретòрче.

Depositenbank, f., банкъ de depozітъ.

Depositengelder, pl., банї depъшї, depozітацї.

Depositum, n., depozітъ, лъкръ depъсъ.

Depot, (depò), n., depoziторїъ; depozітъ; резервъ de солдацї.

Depreciren, v., тъ рогъ, черъ їертъцїъne.

Deputat, n., парте, порцїъne, саларїъ; —ion, f., depътъцїъne.

Deputiren, v., depътezъ, трімітъ depътатъ.

Deputirte, m., depътатъ, трімісъ.

Der, die, das, art., лъ, ле, а; pron., челъ, ачелъ; каре.

Derangiren, (deранцірn), v., decopdinezъ, пъnъ ѧn перъndъїалъ; търбъръ.

Derartig, a., de ачелъ фелъ.

Derb, a. ші ad., вѫртосъ, солідъ; цéпънъ; аспръ; верде; das ist eine derbe Antwort, éкъ ъn респъnсъ аспръ; — antworten, респъndъ верде; —heit, f., вѫртошіъ, солідітате; аспріме.

Digitized by Google

Dereinst, ad., odeniòръ; òрекъndъ; вреodатъ.
Derent-halben, —wegen, —willen, ad., пентрѹ ачéста, de ачееа; пентрѹ карії, пентрѹ dѫпшії, пентрѹ фавореа, amòреа лор.
Dergestalt, ad. ші conj., астфелъ; ѫп ъстъ кіпъ, ѫп ъстъ modъ; ѫптр'атътъ.
Dergleichen, a., атаре, acemene, астфелъ; — Menschen, wie er, muß man achten, астфелъ de òmenї, кѹм есте ел, требѹескъ респеттацї.
Derhalben, conj. ші ad., пентрѹ ачееа.
Derivation, f., dерівъцїѹне.
Der—, die—, dasjenige, pr., ачелъ, ачеа.
Dermaleinst, в. Dereinst; —ig, a., de odiniòръ.
Dermalen, ad., акѹм, астъdатъ, пентрѹ акѹм.
Dermalig, a., актѹалъ, пресіnте.
Dermaßen, ad., атътъ, пънъ ѫптр'атътъ; аша de таре.
Dero, pron., Dвòстръ, вòстръ; zu — Befehl, ла opdinea Dвóстръ.
Dero-halben, —wegen, conj., пентрѹ ачéста, de ачееа.
Der—, die—, dasselbe, —bige, pron., ачелашї, ачееашї; тотъ ачелашї, тотъ ачееашї; (ѫп тонъ кѹртеніторїѹ) Dieselben haben mir befohlen, Dв. мїацї demъndатъ.
Derweile, derweilen, ad., ѫптр'ачееа, в. Unterdessen.
Derwisch, m., dервішіъ, кълѹгъръ maomedanъ.
Desarmiren, v., decapmъ.
Descendent, m., decчendъnте, ѹрмашіъ, челъ 'че се траце dінтр'о фаміліъ.
Descendenz, f., decчendinцъ, скоборѫтѹръ, ѹрмъшіъ.
Descendentallinie, f., лініъ скоборѫndъ.
Deserteur, m., decерторїѹ, фѹгарїѹ (солdатъ).
Desertion, f., decерцїѹне.
Desertiren, v., decертезъ.
Deßfalls, ad., ѫп ачелъ казъ; пентрѹ ачееа.
Deßgleichen, a., атаре, acemenea, в. Dergleiche; ad. астфелъ; —, conj., прекѹм ші; ънкъ.
Deßhalb, —halben, ad., de ачееа, пентрѹ ачееа.
Designation, f., decemnъцїѹне.
Designiren, v., decemnъ.
Desinficiren, v., кѹръцїѹ de мїасме.
Desolat, a., десолатъ, фòрте ѫптрістатъ.
Desperat, a., десператъ; —ion, f., десперъцїѹне.
Desperiren, v., десперъ.
Despot, m., деспотъ; —isch, a., деспотікъ; ad. деспотічеште; —ismus, m., деспотісмъ.
Dessent-halben, —wegen, —willen, ad., de ачееа, пентрѹ ачееа; de ачéста, пентрѹ ачéста.
Dessert, n., пóме, dѹлчецѹрї, лъптърії шчл. че се пѹпъ пе масъ ла фінеа пръnziѹлѹї; меселікѹрї.
Dessin, n., decemnъ, пікторіъ.
Destillation, f., дестілъцїѹне.
Destilliren, v., дестілъ; стрекоръ; трагъ (вінарсъ, спірітъ).
Destillirer, m., дестілъторїѹ.
Destillir-blase, f., аламвікъ; —kammer, f., дестілъріъ.
Desto, ad., кѹ атътъ; — besser, атътъ маї віне; — schlimmer, атътъ маї ръъ; nichts — weniger, тотѹшї, кѹ тóте асте; je mehr man ihm gibt, — mehr will er haben, ѫї daї децетѹл челъ мікъ ші елъ ѫцї чере ші мъна.
Dest-wegen, —willen, ad. ші conj., de ачееа, в. Dessentwegen; —weil, de ачееа кѹчї; eben —, токма пентрѹ ачееа.
Detachement, (деташman), n., деташемъntъ, деспърцемъntъ, о чатъ de солdацї.
Detachiren, v., деспартъ ші трімітъ (о парте de солdацї).
Detail, n., детаїѹ; —handel, m., комерчїѹ кѹ детаїѹл, мърѹнцішѹл; —händler, m., негоцїторїѹ кѹ мърѹнцішъ; —liren, v., детаїезъ, спѹпъ кѹ деамърѹнтѹл, din фіръ ѫп пъръ.
Detto, a., тотъ ачееа; тотъ аколо.

Digitized by Google

Deube, f., фъртѫ.
Deuchten, в. Däuchten.
Deut, m., банѫ оландезѫ; ich gebe keinen — darum, нъ фаче о чапъ децератъ.
Deute, в. Düte.
Deutelei, f., сплікъцїъне фалсъ ші рідіколъ.
Deuteln, v., сплікѫ фалсѫ ші рідікъл.
Deuten, v., арръtѫ (къ децетъ); факѫ семнѫ (къ окїъ); сплікѫ (вісъл); факѫ алъziъне; er deutet Alles auf sich, ле іа тóте асъпръ.
Deuter, m., сплікъторїъ; —ei, f., сплікъцїъне; (din фісіономіъ) метопоскопіъ; (din лініамънтеле мънелор) кіромапцїъ.
Deutler, m., сплікъторїъ фалсѫ.
Deutlich, a. ші ad., кїарѫ, лімпеде, лъмърітѫ, лъмінатѫ, дестінсѫ, ѧнцелецівер ѫ; респікатѫ; —keit, f., кїарътате, лімпезіме, лъмъръtате, ѧнцелецівеpітате.
Deutsch, a., цермапікѫ, алемапікѫ, немцескѫ; ad. цермапеште, немцеште.
Deutsche, m. ші f., цермапѫ, алемапѫ (pom. din Pomania олтéпъ), немцѫ.
Deutschherr, m., кавалерѫ ал ордінълъї теътопікѫ.
Deutschmeister, m., мареле местерѫ ал ордінълъї теътопікѫ.
Deutung, f., сплікъцїъне; Traum—, сплікъцїъне (тѫлкъіре) de вісѫ; —svoll, a. ші ad., плінѫ de ѧнсемнаре, мълтѫ ѧнсемнъторїъ.
Devalvation, f., девълвъцїъне, скъзътъръ de прецѫ ла монетъ.
Devise, f., девізъ.
Devot, a. ші ad., девотѫ, вісерікосѫ, реліціосѫ; —ion, f., девоцїъне.
Diaconat, n., діаконатѫ, діаконіъ.
Diaconissin, f., діаконéсъ, діаконіцъ.
Diaconus, m., діаконѫ.
Diadem, n., діademъ, легътъръ de фрънте, семнъл рігатълъї ла антічї.
Diakustik, f., діакъстікъ.
Diagnostik, f., діагностікъ, къпоштінца саѫ ѧнвъцътъра de а къпóште ветежеліле.
Diagonal, a., діагоналѫ; —linie, f., лініъ діагоналъ.
Dialect, m., діалектѫ; —ik, f., діалектікъ; —iker, m., діалектікѫ.
Dialog, m., діалогѫ, ворвіре ѧнтре доі.
Diamant, m., діамантѫ; ungeschliffene —, діамантѫ врътѫ; geschliffene —, врілїантѫ; —en, a., діамантінѫ, de діамантѫ; —gewicht, n., пондере de цїъваере de каре патръ греънце фаче ъп каратѫ; —händler, m., діамантіарїъ; —hart, a. ші ad., таре ка діамантъл; —mutter, f., матріче, пéтръ ѧп каре се афлъ діамантѫ; —nadel, f., акѫ de діамантѫ; —pulver, n., пълвере de діамантѫ; —ring, m., інелѫ de діамантѫ; —schmuck, m., скъле, цїъваере de діамантѫ; —schleifer, m., діамантарїъ.
Diameter, m., діаметръ.
Diaphoretisch, a., діафоретікѫ, съдоріферѫ.
Diarium, n., ziарїъ.
Diarrhöe, n., діаріъ, трéпъдѫ, ърдінаре.
Diät, f., дієтъ, ziърнѫ, лéфъ пе zi; регълъ de віацъ; —etik, f., дієтетікъ, артеа віецеї; —isch, a., дієтетікѫ.
Dicasterium, n., дікастерїъ.
Dicht, a. ші ad., десѫ, компактѫ; солідѫ; стрѫнсѫ; таре.
Dichte, Dichtheit, f., decime, солідітате.
Dichtelei, f., поезітъръ (терм. деспрецъіторїъ).
Dichten, v., плъстъескѫ, імацінѫ; поетісезѫ, факѫ версърї; meditѫ; sein — und Trachten ist darauf gerichtet, тóте гъндъріле ші лъкръріле лъї сънтѫ ацінтате спре ачееа.
Dichter, m., поетѫ; —ader, f., вънъ поетікъ; —anlage, f., талентѫ поетікѫ; —feuer, n., —flug, m., фокѫ, авънтѫ, сборѫ поетікѫ; —freiheit, f., лічепцъ поетікъ; —gabe, в. —anlage; —gluth, f., фокѫ поетікѫ; —isch, a. ші ad., поетікѫ, поетічеште; —ling, m., поеташіѫ; —pferd, n., (міт.) пе-

гасъ; —sprache, f., лімѣацїъ поетікъ; —werk, n., опъ (ъвраціъ) поетікъ, ѫверсърї.
Dichtigkeit, в. Dichte; —messer, m., манометръ, decimetръ.
Dichtkraft, f., пътереа de а поетіza, в. Dichtvermögen.
Dichtkunst, f., поезіъ, поетікъ, артеа поетікъ.
Dichtlaubig, a. ші ad., фрънziосъ, фоіосъ.
Dichtung, f., поезіъ; плъстъіре, в. Erdichtung; —sart, f., ценъ, фелъ de поезіъ.
Dichtvermögen, n., факълтеа de а поетіza.
Dichtwerrig, n., астъпътъръ de крепътърї ла о наіъ.
Dick, a. ші ad., гросъ, грасъ; десъ; волъminосъ; ъмфлатъ; —armig, a. ші ad., бръціосъ, къ брацеле гро́се; —ärschig, a. ші ad., къросъ; —backig, a. ші ad., бъкосъ; —bauch, m., пънтекосъ (omъ); —bein, n., ко́псъ, партеа пічїорълъї дела шолдъ пънъ ла ценънкї; —blütig, a. ші ad., сънцеросъ; —brüstig, a. ші ad., пептосъ, ціцосъ.
Dicke, f., гросіme; decime.
Dickfleischig, a. ші ad., кърnосъ.
Dickhaarig, a. ші ad., пъросъ; тъфосъ.
Dickhals, m., гѫтъ гросъ (omъ); —ig, a. ші ad., гѫтосъ.
Dickhäutig, a. ші ad., пелосъ; —keit, f., гросіme de пеле.
Dickheit, в. Dicke.
Dickhülsig, a. ші ad., скорцосъ; кожосъ.
Dickicht, n., десішіъ (de пъдъре).
Dickkopf, m., капъ гросъ; къпъціnосъ (omъ); капъ маре; dickköpfig, a. ші ad., къпъціnосъ; чербікосъ, ѫndъръtнікъ, къ капъ маре.
Dicklaubig, в. Dichtlaubig.
Dickleibig, a. ші ad., тръносъ, корпълосъ, плінъ; —keit, f., трънешіъ, корпълепціъ.
Dicklich, a. ші ad., гросъцъ; десъцъ.
Dicklippig, a. ші ad., бъzатъ.
Dickmaulig, a. ші ad., къ гъра маре.
Dicknasig, a. ші ad., пъzосъ, ботосъ.
Dickohrig, a. ші ad., ърекїатъ, къ ърекї марї; кам сърдъ, гросъ de ърекї.
Dickrindig, a. ші ad., къ скорца де́съ.
Dickrübe, f., брозбъ.
Dickrückig, a. ші ad., спінъросъ, къ спінаре гро̀съ; цéпънъ.
Dicksaft, m., сірънъ, мъстъ гросъ.
Dickschnäbler, m., чїокъ гросъ.
Dickstein, m., diamantъ брілънтатъ, саъ пілітъ, нъmaї пе деасъпра.
Dicktau, в. Kabeltau.
Dickthuer, m., лъъdарецїъ, фълосъ, челъ че фаче din цѫнцаріъ артъсарїъ; —ei, f., лъъdърошіъ; —isch, a. ші ad., лъъdъросъ.
Dickwanst, m., пънтекосъ, бърdъфосъ; —ig, a. ші ad., пънтекосъ.
Dickzirkel, m., компасъ de мъсъратъ гросіme.
Dictando, ad., діктъndъ.
Dictat, n., діктатъ.
Dictator, m., діктаторїъ; —isch, a. ші ad., діктаторікъ.
Dictatur, f., діктатъръ.
Diction, f., дікцїъne.
Dictiren, v., діктеzъ.
Didac-tik, f., didактікъ; —tisch, a. ші ad., didактікъ.
Dieb, m., фъръ, хоцъ; тълхарїъ; Gelegenheit macht Diebe, окасіъnеа фаче пе фъръ; die kleinen Diebe hängt man, die großen läßt man laufen, пе фърії чеї мічї ѫї спънzъръ, пе чеї марї ѫї скапъ, лецїле сънтъ ка пънzа de паіанжінъ, че прінde мъсчеле ші ласъ трѫнторії.
Dieberei, f., фърътъръ, фъртъ; тълхъріъ, хоціъ.
Diebin, f., фъръ, хо̀цъ, мъїере фъраче.
Diebisch, a. ші ad., фъраче, хоцїосъ, тълхъросъ, датъ ла фъртъ; —er Weise, хоцеште, пе фърішіъ.
Diebsbande, f., бандъ, че́тъ de фърї.
Diebsbrut, f., лепъdътъръ, дрождіъ, сеminцъ (neamъ) de фъръ.
Diebsgesell, —genoß, m., соціъ, компліче de фъратъ.
Diebsgesindel, n., в. Diebsbrut.

Digitized by Google

Diebsglück, n., порокъ (фъртънъ) немерітатъ.
Diebsgriff, m., апъкътъръ, мъестріъ de фъръ.
Diebshehler, m., аскънзъторїъ de фъртъ.
Diebsherberge, f., оспетъріъ de фърї; razdъ de хоцї.
Diebshöhle, f., пештеръ de фърї.
Diebskniff, m., апъкътъръ хоцéскъ.
Diebslaterne, f., лампашїъ орвъ, в. Blendlaterne.
Diebsnest, Diebsloch, n., къїбъ, гаъръ de хоцї.
Diebsrotte, f., adъnътъръ, трънъ de фърї, в. Diebsbande.
Diebsschlüssel, m., кеїе хоцéскъ, кеїе а тотъ deскізъторе.
Diebssinn, m., натъръ, плекаре спре фъратъ.
Diebssprache, f., лімбъ хоцéскъ, ѧпцелéсъ nъmaї de фърї.
Diebsstreich, m., фаптъ хоцéскъ.
Diebstahl, m., фъртъ; gewaltsamer —, фъртъ фъкътъ къ спарцере de ѧnzeрътърї.
Diebswirth, m., оспътарїъ, razdъ de фърї.
Diele, f., скъndъръ; nodea; аріъ; тindъ (вестібълъ); —n, v., nodeскъ, скъndърескъ; —nkopf, m., (аркіт.) мътъръ, орпъмъптъ de аркітеттъръ; —nuhr, f., орлоцїъ de тindъ, de ѧптратъ; —nwand, f., пърете de скъndърї; —nwerk, n., скъndърітъ.
Dienen, v., сервескъ (слъцескъ), факъ сервіцїъ; ажътъ, фолосескъ; Ihnen zu —, спре сервіцїъл Dтале; damit ist mir nicht gedient, аста nъ m'ажътъ; lassen Sie sich dies zur Nachricht —, аста съ'цї фіъ спре штіре; wie hoch dient er? че платъ аре? als Soldat, als Anwalt —, мілітърескъ, adвокъцескъ; zu Fuße —, сервескъ ка пеdестръ; es dient zu nichts, nъ фолосеште nimiка.
Diener, m., сервъ, domестікъ, аргатъ, чїокоїъ, фечїоръ, слъгъ; dірегъторїъ; Ihr —, сервъ Dтале; einem einen — machen, салътъ пе чіnева; ein guter Herr macht einen guten —, къm e Domnъл аша ші сервъл; —schaft, f., domестічіме; —in, f., сервъ; Ihre —, серва Dтале.
Dienlich, a. ші ad., de сервіцїъ; de трéбъ; бънъ, фолосіторїъ; wozu ist das —? de че трéбъ е?
Dienst, m., сервіцїъ; постъ, оффічїъ, dірегъторіъ; трéбъ (слъжвъ), фъnцїъne; kondiцїъne; erzeige mir diesen —, фъ'мї трéва аста; einen — suchen, каътъ kondiцїъne; aus dem —e gehen, есъ din сервіцїъ; —e nehmen, ѧптръ ѧn міліцїъ; — erweisen, — leisten, факъ сервіцїъ; —chen, n., dрегъторіъ мікъ.
Dienstadel, m., поблецъ ѧмпреънатъ къ оффіцїъ; поблецъ de тогъ.
Dienstag, m., марцї.
Dienstalter, n., векіме de сервіцїъ.
Dienstanweisung, f., інстръцїъne de сервіцїъ, оффічїъ.
Dienstbar, a. ші ad., облегатъ а серві; роботашїъ, клъкащїъ; склавъ; —keit, f., сервітъте, сербіъ, склъвітъ, склъвіъ.
Dienstbeflissen, a. ші ad., сіргъіnцїосъ; сервілъ; оффічїосъ; —heit, f., сіргъіnцъ, сервілітате, оффічіосітате, zелъ de а серві.
Dienstbote, m., сервіторїъ; сервітòре.
Dienstchen, n., постълецъ, dрегъторїъцъ.
Diensteifer, m., zелъ de dрегъторіъ, de сервіцїъ.
Diensteifrig, a. ші ad., zелосъ de а серві, оффічїосъ.
Dienstentlassung, f., demiсіъne; елібераре din сервіцїъ.
Dienstergeben, a. ші ad., dатъ ла сервіцїъ, ла оффічїъ.
Dienstfähig, a. ші ad., капаверъ de сервіцїъ; —keit, f., капачітате de сервіцїъ.
Dienstfehler, m., ерорe фъкътъ ѧn сервіцїъ.
Dienstfertig, a. ші ad., промтъ, гата, спре сервіцїъ; —keit, f., промтецъ ла сервіцїъ.
Dienstfrei, a. ші ad., ліберъ, скътітъ, de сервіре, de роботе, de бое-

Digitized by Google

рескѫ; —heit, f., скѫтінцъ de сервіре.
Dienstgeflissen, в. Dienstbeflissen.
Dienstgefälligkeit, f., комплесанцъ, плъчере de a серві, кѫртеніъ.
Dienstgeld, n., банї de сервітѫ, de роботъ, de боерескѫ.
Dienstgenoß, m., сочіѫ de сервіціѫ, катъpadѫ, коллегъ.
Dienstgeschäft, в. Amtsgeschäft.
Dienstgesuch, n., ѫмбларе dѫпъ сервіціѫ.
Diensthaft, a. ші ad., роботарїѫ, сѫпѫсѫ ла сервітѫ.
Dienstherr, m., Domnѫ, кѫї се кѫвіне боерескѫ, роботе.
Diensthufe, f., іѫгърѫ domneскѫ, че ѫн роботарїѫ е облегатѫ ал лѫкра.
Dienstjahr, n., anѫ de сервіціѫ.
Dienstkleidung, f., ѫніформъ.
Dienstknecht, m., сервѫ, аргатѫ.
Dienstleistung, f., сервіціѫ, оффічіѫ.
Dienstleute, pl., domестечї; роботарії, в. Dienstmann.
Dienstlohn, m., саларїѫ (сімбріъ) de сервіціѫ.
Dienstlos, a. ші ad., фъръ сервіціѫ.
Dienstmagd, f., сервітòре, сервъ, сервантъ.
Dienstmädchen, Dienstmädel, n., сервічїóръ.
Dienstmann, m., omѫ de сервіціѫ; роботарїѫ; васалѫ, феѫdатарїѫ.
Dienstpfennig, m., банѫ de кіріъ, de токмéлъ, арвѫнъ.
Dienstpferd, n., калѫ de сервіціѫ; калѫ мілітърескѫ.
Dienstpflicht, f., даторіъ, облегъцїѫне de сервіціѫ; —ig, a. ші ad., облегатѫ a серві.
Dienstrock, m., в. Dienstkleidung.
Diensttracht, f., портѫ, костѫмѫ deрегъторескѫ.
Dienstthuend, a., фѫнціонарїѫ.
Dienstunfähig, a. ші ad., ѫнкапаверѫ, петребнікѫ, de a серві; інвалідѫ; —keit, f., ѫнкапачітате de a серві.
Dienstverwandt, a. ші ad., облегатѫ a серві.
Dienstvolk, n., в. Dienstleute.
Dienstvorschrift, f., регѫлъмънтѫ de сервіціѫ.
Dienstwillig, a. ші ad., плекатѫ a серві.
Dienstzeit, f., тімпѫ de сервіціѫ.
Dienstzwang, m., dреттѫ de a констрінце ла сервіціѫ, ла роботе шчл.
Dieß, pron., ачестѫ, ачелѫ.
Diese, dieser, dieses, pron., ачестѫ, ачéста, істѫ, іста; ъстѫ, ъста.
Diesemnach, в. Demnach.
Diesseitig, a., чітеріорѫ.
Diesseits, ad., dінкóче, d'астъ парте.
Dießfalls, ad., ѫн ачестѫ казѫ.
Dießjährig, a. ші ad., de істѫ anѫ.
Dießmal, ad., істъdатъ; —ig, a., челѫ de астъdатъ.
Dietrich, m., Teodорікѫ; кеїе хоцéскъ че прінde ла мѫлте ѫнкѫїеторї; кърлігѫ.
Dieweil, conj., (векїѫ) фіindкъ.
Differential-größe, f., кътіме діфферінціалъ; —rechnung, f., калкѫл діфферінціалѫ.
Differenz, f., діфферінцъ, неасемънаре, непотрівіре.
Differenziren, v., діфференцезѫ.
Differiren, v., діфферезѫ.
Diffession, f., денегъцїѫне прін жѫръмънтѫ.
Difficil, a. ші ad., греѫ, греоіѫ.
Difficultät, f., греѫтате.
Digestion, f., діцесцїѫне, містѫіре.
Digression, f., дігресїѫне, абатере.
Dilation, f., амънаре; терміnѫ, сорокѫ.
Dilemma, n., ділемъ; сілоцістѫ корнѫтѫ.
Dilettant, m., ділетантѫ, іѫвіторїѫ de арте.
Diligence, (zi: діліцанс), f., діліцанцъ, карѫ іѫте.
Dill, m., мърарїѫ (плънтъ); —e, f., кана дела канделабре; цéва ѫн каре се багъ фітілѫ ла лампе.
Dimension, f., dimencїѫне, мъсѫръ, стенсїѫне.
Dimittiren, v., demітѫ.
Diner, (zi: diné), прънziѫ.
Ding, n., ънсѫ, фіінцъ; лѫкрѫ, обіептѫ; трéбъ; das ist ein böses —, ъста е ѫн лѫкрѫ ал дракѫлѫї; was ist das für ein —? че есте аїа? er hat große Dinge im Kopfe,

Digitized by Google

елъ аре планърї марї ѧн капъ; er ist immer guter Dinge, елъ е пъръреа мълцъмітъ, — веселъ; das geht nicht mit rechten Dingen zu, ачі нъ е лъкръ кърaтъ; geschehene Dinge sind nicht zu ändern, бътаіа ші ф... нъ се маї ѧнторкъ; alle guten Dinge sind drei, че е треї е бънъ; das dumme —, простъл; gut — will Weile haben, лъкръ бънъ чере тімпъ, къ ѧнчетъл се фаче оцетъл.

Dingebrief, m., контраттъ, zапісъ, хъртіъ de ѧнвоіалъ.

Dingen, v., токмескъ (къръъшїъ); пъїмескъ; багъ ѧн сервіцїъ; ѧнкіріezъ; einen Bedienten —, багъ сервъ; ein Schiff —, ѧнкіріezъ о наіъ.

Dingepfennig, m., арвънъ, банї de токмéлъ, в. ші Angeld.

Dingflüchtig, a. ші ad., фъгарїъ спре а скъпа de черчетаре жъdікъторéскъ.

Dingpflichtig, a. ші ad., съппъсъ ла черчетаре жъdікъторéскъ.

Dinggericht, n., трібъналъ, жъdікъторіъ сътéскъ.

Dinglich, a. ші ad., реалъ, че се ціне de лъкръ.

Diniren, v., пръnzескъ.

Dinkel, m., алакъ; —gerste, f., zeопіръ.

Dinstag, в. Dienstag.

Dinte, f., негрéлъ, в. Tinte; —nfaß, n., кълъмарїъ; —nfisch, m., сапіъ, калмарїъ.

Diöces, f., diечезъ, епархіъ; —an, m. ші a., diечесанъ.

Diopter, m., діоптеръ, інстр. мат.; —lineal, n., алidadъ, інстр. мат. къ каре се іа мъсъра ънгїърілор.

Dioptrik, f., діоптрікъ, парте din оптікъ; —isch, a. ші ad., діоптрікъ.

Diphthong, m., діфтонгъ.

Diplom, n., діпломъ; —at, m., діпломатъ; —atik, f., діпломатікъ, штіінца de а дечіфра діпломеле шчл.; —, a. ші ad., діпломатікъ; —atiker, m., діпломатіетъ; —atisch, a. ші ad., діпломатікъ.

Diptam, m., фръсінелъ (плънтъ).

Direct, a. ші ad., діреттъ, дреттъ, deadреттъл; —ion, f., діреціъне; —or, m., діретторе; —orat, n., діретторатъ; —orin, f., діретторéсъ; —orium, n., діретторїъ.

Dirigiren, v., dipirъ; регълъ, гъвернezъ.

Dirne, f., фатъ; сервантъ; feile —, търфъ, кървъ.

Discant, m., діскънтъ, съпранъ, гласъл чел маї съсъ.

Disciplin, f., дісчіплінъ; —iren, v., дісчіплінezъ.

Discontiren, v., (ком.) дескоптezъ, плътескъ ѧнаінте de сорокъ ші скадъ скоптъ.

Disconto, m., скоптъ; —casse, f., кассъ de скоптъ.

Discours, m., діскърсъ, къвънтаре.

Discret, a. ші ad., діскретъ, ѧнцелептъ; тъкътъ; —ion, f., діскреціъне; sich auf — ergeben, мъ съппънъ ла бъна воінцъ; —ionstage, m. pl., (ком.) zіле de граціъ, zіле de кръцаре.

Discussion, f., дескъсїъне, десватере.

Discutiren, v., дескосъ, десватъ.

Disgustiren, v., дісгъстezъ.

Disharmonie, f., дісармоніъ, какофоніъ, дісconънцъ; —isch, a. ші ad., дісармонікъ.

Dislociren, v., діслочezъ.

Disparat, a. ші ad., непотрівітъ.

Dispensation, f., діспенсъціъне, деслегаре, скътіре дела вреo леце; ѧмпърціре.

Dispensatorium, n., речетарїъ, карте de речете.

Dispensiren, v., діспънсezъ, деслегъ.

Disponent, m., діспънъторїъ.

Disponibel, a. ші ad., діспоніверъ.

Disponiren, v., діспънъ, пънъ ла оръndъїалъ; gut oder schlecht disponirt sein, съптъ біне саъ ръъ деспъсъ; ich bin nicht disponirt dazu, нъ съптъ плекатъ ла ачéста.

Disposition, f., діспъсеціъне, мъсъръ; плекаре.

Disproportion, f., діспропорціъне; —irt, a. ші ad., діспропорціонатъ.

Disput, m., діспътъ, чéртъ; сфадъ;

Digitized by Google

—ation, f., diспѫтъцїѫne, dicepтъцїѫne; —iren, v., diспѫтѫ; —irkunſt, f., diалеттікъ; —irlich, a. ші ad., diспѫтаверѫ.
Diſſenter, m., еретікѫ, схісматікѫ.
Diſſertation, f., dicepтъцїѫne, тратаре штіінчіфікъ а вреѫneї матерії.
Diſſident, m., акатолікѫ, в. Diſſenter.
Diſſonanz, f., diconanцъ, в. Mißklang.
Diſtanz, f., дістанцъ, депъртаре, dicтаре; —punkt, m., пѫнтѫ de депъртаре.
Diſtel, f., скъете; —fink, m., стіглецѫ; —ig, a. ші ad., скъїосѫ; —kopf, m., гъмъліъ de скъїете; —melone, f., мелокаттѫ.
Diſtichon, n., (просоd.) дістіхѫ, пъреке de версѫ.
Diſtinction, f., дістінцїѫne; ein Mann von —, омѫ ѧncemnaтѫ.
Diſtinguiren, v., префірѫ.
Diſtrict, m., дістріктѫ.
Dithyrambe, f., (поес.) дітіраmвѫ; —iſch, a. ші ad., дітіраmвікѫ.
Diurniſt, m., ziѫрністѫ.
Divan, m., diванѫ.
Divergent, a., diверѧіnте.
Divergiren, v., diверцеzѫ (лінііле мергѫ къскъndѫсе).
Divers, a., diверсѫ, фелѫрітѫ.
Divertiren, v., мъ десфътѫ, петрекѫ ѧn плъчерї.
Dividend, m., (аріт.) diвідъndѫ; —e, f., diвідendъ, партеа de къштігѫ кѫвенітъ dinтр'о ѧnтрепрінzїѫne.
Divi-diren, v., (аріт.) ѧmпартѫ, diвідѫ; —ſion, f., diвісіѫne; —ſor, m., diвісорїѫ, ѧmпърцїторїѫ; —ſorium, n., (тіп.) diвізорїѫ, клештіца каре апѫкъ manѫскрісѫ.
Divis, (тіп.) n., cemnѫ de деспърціре.
Döbel, m., чепѫ; фелѫ de пеште; обсігъ (плънтъ); —boden, m., подѫ дѫплѫ.
Döbeln, v., чепѫескѫ, прindѫ кѫ чепї.
Doberig, a. ші ad., ѧnъdѫшіторїѫ (кълdѫра пе ѧnорате вара).
Doch, conj. ші ad., тотѫшї, кѫ тóте асте; даръ, ѧnсъ; ja —, da аша; nicht —, даръ, ба ба; nѫ nѫ; kommen Sie —, чі вінъ одатъ; laß mich — in Ruhe, en ласъ мъ ѧn паче; ſo antworte —, чі респѫnde; daß — mein Vater käme, о de ар віне татъ меѫ.
Docht, m., фітілѫ, фестілъ (de лѫмънаре); —garn, n., тортѫ, фірѫ de фестілъ; —meſſer, n., тъїеторїѫ de фештіле.
Dociren, v., ѧnстрѫіѫ, ѧnвъцѫ (пе алтѫл).
Docke, f., пъпѫшъ; чїокънелѫ (ла ѫn клавірѫ); стъвіларїѫ (че сервеште спре а опрі саѫ emіте апа dinтр'о пісчінъ, лакѫ); токѫ (фелѫ de кончіѫ, коафѫръ); naіеконстрѫіторїѫ (локѫ ѫnde се dѫрézъ naіеле); скѫлѫ, жїѫрѫвіцъ (de фірѫ de мътасъ).
Docken, v., Garn —, dапънѫ, пъпѫшескѫ; ein Schiff —, репарезѫ, dѫрезѫ о naіъ; —, мъ жокѫ кѫ о пъпѫшъ; —geländer, n., валѫстрадъ, партаклъкѫ, zевреле кѫ фѫсчеї; —ſpiel, n., жокѫ кѫ маріонете, пъпѫшї.
Doctern, v., мъ докторескѫ, іаѫ medічінъ.
Doctor, m., докторе; medікѫ; —werden, девінѫ докторе (de medічінъ, філософіъ шчл.); —ant, m., докторъndѫ, челѫ че аспіръ саѫ е прегътітѫ а фі докторе; —at, n., докторатѫ; —hut, m., къчїѫлъ докторéскъ; —in, f., докторіцъ.
Doctrin, f., доктрінъ.
Document, n., докѫмънтѫ; —iren, v., докѫмънтеzѫ, інстрѫмънтеzѫ, доведескѫ кѫ ѫріче, інстрѫмънте.
Dod, m., пънашїѫ.
Doge, m., доцъ; —nwürde, доцеатѫ, demnітате de доцъ.
Dogge, f., dогѫ (къне).
Dogma, n., dогмъ, пѫнтѫ de ѧnвъцътѫръ (маї кѫ сéмъ ѧn реліцїъ) пѫсѫ ка прінчіпіѫ nedеспѫтаверѫ; —tik, f., dогматікъ, партеа de теолоцїъ че тратézъ деспре dогме; —tiſch, a. ші ad., dогматікѫ; —tiſiren, v., dогматісеzѫ; —tiſt, m., dогматістѫ.
Dohle, f., чòкъ (пасере); скѫрсорїѫ (каналѫ).

Digitized by Google

Dohne, f., лацъ (de прінсъ пасерї); —nfang, m., прінсъръ къ лацъ de пасерї; —nstrich, m., ѧнтінсъръ de лацърї.
Dolch, m., пъмпарїъ; kleine —, стілетъ; —stich, m., ловітъръ de пъмпарїъ; —stock, m., бъцїъ къ шішїъ, къ стілетъ.
Dolde, f., вървъ; крештетъ; (ѧн ботанікъ) ъмбрелъ, гъмъліъ; —n-artig, a. ші ad., ъмбрелосъ; —n-gewächs, n., плаптъ ъмбреліферъ; —ntraube, f., корімбъ.
Dollman, m., дъламъ.
Dolmetsch-en, v., сплікъ, тълмъческъ; —er, m., сплікъторїъ, тълмачїъ; —ung, f., сплікъчїъне, тълмъчіре.
Dom, m., domъ, къполъ; катедралъ.
Domäne, f., —ngut, n., dominiъ, мошіъ domnéскъ, а корòneї; —n-kammer, f., камера de dominiї.
Domcapitel, n., капітъл.
Domdechant, m., деканъл капітълъї.
Domestik, m., domестікъ, сервъ.
Domherr, m., канонікъ; —lich, a. ші ad., каноніческъ; —nstelle, f., канонікатъ.
Domicellar, f., канонікъ тъперъ.
Domicil, n., domічіліъ, локъінцъ; —iren, v., domічілезъ, статорезъ къ локъінца.
Dominicaner, m., dominikanъ, кълъгъръ de opdin. Ст. Dominікъ.
Dominiren, v., dominezъ, domneскъ.
Domino, m., dominъ (вестмънтъ de маскъ); —spiel, n., жокъл domino.
Domkirche, f., бісерікъ катедраръ.
Domküster, m., сакрістанъ, еклісіарїъ, катедраръ.
Dompfaff, m., пірълъ (пасере).
Domprediger, m., предікаторїъ бісерічеї катедраре.
Domprobst, m., попъ дела біс. кат.; фам. попа ъл маре; препосітъ; —ei, f., препосітъръ.
Domschnepfe, f., кърлъ верде, сітарїъ къ пасъ лътъреціъ (пасере).
Domstift, n., капітълъ катедрарїъ къ тóте апертеніnцеле.
Donat, m., ѧнчепътърї de лімба латінъ; —ar, m., дързіторїъ; —schnitzer, m., ерóре граматікаръ.
Donjon, m., търнъ de апъраре.
Donlage, Donlege, f., інклінъцїъне, повърнітъръ; donlegig, a. ші ad., інклінатъ, повърнітъ.
Donner, m., тънетъ; —büchse, f., (векїъ) бомбардъ, тънъ; —gott, (мітол.) Жоіе тънънте; —keil, m., пéтръ de тръснетъ, съцéтъ de фълцеръ, фълцеръ; —knall, m., тръснетъ, тънетъ, дърдъітъ.
Donnern, v., тънъ, въескъ.
Donnerscheu, a., бронтофовъ, темъторїъ de тънетъ.
Donnerschlag, m., ловітъръ de тръснетъ, фълцератъ.
Donnerschlund, m., гъръ de тънъ.
Donnerstag, m., (zioa) Жоі.
Donnerstein, m., веленнітъ, в. Donnerkeil.
Donnerstimme, f., гласъл тънъторїъ, стенторінъ.
Donnerstrahl, m., фълцеръ.
Donnerwetter, n., фъртънъ, време греа.
Donnerwolke, f., норъ ѧнгрекатъ de флъідъ електрікъ.
Donnerwort, n., ворбъ детънътòре, ворбъ спъїмънтътòре.
Doppel-adler, m., акъілъ бікапітаръ, пажїъръ ѧмпърътéскъ; —atlaß, m., атласъ дъплъ.
Doppel-band, n., кóрdea къ дòъ феце; —bier, n., бере дъплъ; —blech, n., таблъ дъплъ de феръ.
Doppel-dach, n., акоперемънтъ дъплъ; —deutig, a. ші ad., екъівокъ; —deutigkeit, f., амбігъітате, екъівочітате, ѧнцелесъ къ ѧndoїалъ; —dukaten, m., аъръ дъплъ, галбенъ ѧndoітъ, дъплонъ.
Doppelehe, f., бігаміъ, ѧнсоціре ѧndoітъ, къ доъе персòне deodатъ.
Doppelfenster, n., ферéстръ ѧndoітъ.
Doppelflinte, f,. флінтъ, пъшкъ, дъплъ, къ доъе цевї.
Doppelgarn, n., тортъ, фіръ ѧndoітъ.
Doppelgänger, m., дъплѫмбачіъ, персòнъ че креде а фі deodатъ ѧн доъе локърї.
Doppelgeige, f., віóръ de аморъ.
Doppelhaken, m., аркебъзъ къ фъркъ.

Digitized by Google

Doppelharfe, f., арфъ кȣ доȣе шірȣрї de кóрde de металȣ̆.
Doppelheirat, f., късъторіъ дȣплъ (doї фраці кȣ доȣе сȣрорї саȣ алтернатівȣ̆).
Doppelherzig, a. ші ad., кȣ доȣе inimї, фалсȣ̆; —keit, f., дȣплічітате de inimъ, фалсітате.
Doppellauf, m., цéвъ дȣплъ (de флінтъ); —ig, a. ші ad., дȣплȣ de цавъ, саȣ кȣ доȣе цевї.
Doppellaut, m., діфтонгȣ̆, вокалъ ꙟndoiтъ.
Doppeln, v., дȣплезȣ̆, ꙟndoeскȣ̆.
Doppelpunkt, m., доȣе пȣнте (:).
Doppelraffinade, (kom.) zахарȣ̆ de доȣе орї рафінатȣ̆.
Doppelsammet, m., катіфеа (баршонȣ̆) дȣплȣ.
Doppelsatz, m., (тіпог.) дȣплекътȣръ.
Doppelschattig, a., анфісчіȣ̆, кȣ доȣе ȣмбре (локȣіторії zoneї фербінте).
Doppelschlag, m., (mȣz.) дȣплъ ловіре а ȣнȣї тонȣ̆.
Doppelschritt, m., пасȣ̆ дȣплȣ, пасȣ̆ сфорцатȣ̆.
Doppelsinn, m., сенсȣ̆ екȣівокȣ̆, кȣ доȣе ꙟнцелесȣрї; —ig, a. ші ad., екȣівокȣ̆, кȣ доȣе ꙟнцелесȣрї.
Doppelt, a. ші ad., дȣплȣ, ꙟndoітȣ̆.
Doppeltaffet, m., тафетъ дȣплъ.
Doppelthaler, m., талерȣ̆ дȣплȣ.
Doppeltreppe, f., скаръ, ꙟndoітъ, трепте кȣ доȣе шірȣрї.
Doppeltriller, m., (mȣc.) каdенцъ дȣплъ.
Doppelung, f., дȣплътȣръ, редȣплътȣръ.
Doppelvers, m., дістікȣ̆, пъреке de версȣрї.
Doppelzüngig, a. ші ad., кȣ доȣе лімбї, фалсȣ̆, ȣна ворбеште ші алта гъndеште.
Doppelzüngler, m., омȣ̆ кȣ доȣе лімбї.
Doppelzwirn, m., аць de Фландріа.
Dorf, n., сатȣ; das ist ihm böhmische Dörfer, аста е санскрітȣ̆ пентрȣ дѫнсȣл, ad.: нȣ перчепе nimiка ла атаре лȣкрȣ; —art, f., маніеръ сътънéскъ; —bäcker, m., пънерїȣ de сатȣ̆.
Dorfbarbier, m., бърбіарїȣ de сатȣ̆.
Dorfbengel, m., бъdъранȣ̆, можікȣ̆ de сатȣ̆.
Dorfbewohner, m., сътéнȣ̆.
Dörfchen, n., сътȣціȣ̆, сътȣлецȣ̆.
Dorffest, n., сервътóре сътéскъ, — църъпéскъ.
Dorffleischer, m., мъчеларїȣ de сатȣ̆.
Dorfflur, f., кътпȣ̆, цéріна сатȣлȣї.
Dorffräulein, n., damічелъ, domnішòръ de цéръ, крескȣтъ ла сатȣ̆.
Dorfgeistliche, m., попъ de сатȣ̆.
Dorfgemeine, f., комȣнъ сътéскъ.
Dorfjugend, f., жȣnime сътéскъ.
Dorfjunker, m., domnішорȣ̆ de цéръ, в. Landjunker.
Dorfkirche, f., бісерікъ de сатȣ̆.
Dörflich, a. ші ad., сътескȣ̆.
Dorfmanier, f., маніеръ можікòсъ.
Dorfmark, f., цінȣтȣл (отарȣл) ȣнȣї сатȣ̆, в. Dorfflur.
Dorfmäßig, a, ші ad., в. Dörflich.
Dorfpfarre, f., парохіъ de сатȣ̆; —r, —prediger, —priester, m., парохȣ̆, преотȣ̆, попъ, предікаторȣ̆ de сатȣ̆.
Dorfrichter, m., жȣdіче de сатȣ̆.
Dorfschaft, f., комȣнъ сътéскъ, в. Dorfgemeine.
Dorfschenke, f., оспътъріъ (кържмъ) de сатȣ̆.
Dorfschöppe, m., жȣратȣ̆, алесȣ̆, бътрънȣ̆ de сатȣ̆.
Dorf-schule, f., шкóлъ de сатȣ̆; —schulmeister, m., ꙟнвъцъторїȣ de сатȣ̆.
Dorfschulze, Dorfschuldheiß, m., капȣл ȣнеї комȣне сътештї.
Dorfsprache, f., лімбаціȣ сътескȣ̆.
Dorisch, a. ші ad., дорікȣ̆.
Dorn, m., спінȣ̆, гімпе, цéпъ, цепȣшъ; er ist mir ein — im Auge, ел мї е спінȣ̆ ꙟн окї, нȣ'л потȣ̆ сȣфері; keine Rosen ohne Dornen, нȣ е розъ фъръ гімпї, нȣ е бȣкȣріъ кȣратъ de тòтъ інтрістъціȣнеа.
Dornartig, a. ші ad., ка спінеле.
Dornbusch, m., тȣфъ de спінȣ̆, спінетȣ̆.
Dornen, a. ші ad., de спінї; —krone, f., кȣнȣнъ de спінї; —voll, a. ші

Digitized by Google

ad., плінъ de спінї; —los, a. ші ad., фъръ спінї.
Dorngebüsch, f., спінетъ, спінішіъ.
Dorngewächs, n., плантъ спінóсъ.
Dornhecke, f., гардъ de спінї; спінішіъ.
Dornicht, a. ші ad., спініъ.
Dornig, a. ші ad., спіносъ.
Dörnling, m., бърете спіносъ.
Dornmuschel, f., скоікъ гімпóсъ.
Dornraupe, f., omidъ гімпóсъ.
Dornschwamm, в. Dörnling.
Dornstrauch, m., спінъ (арборелъл).
Dornzaun, m., гардъ de спінї.
Dörrbret, в. Darrbret.
Dörre, в. Dürre ші Darre.
Dorren, v., се ъсъкъ (фрънza).
Dörren, v., ъскъ (пòme).
Dörrofen, в. Darrofen.
Dörrsucht, в. Darrsucht.
Dörrwarze, f., фелъ de nerъ; сфъркъ секъ.
Dorsch, m., гадъ каларїъ (фелъ de пеште ъскатъ).
Dort, ad., аколо (aloco); —her, de аколо; —herum, аколо ѧн цїъръ; —hin, ѧнтр'аколо; —hinaus, ѧнтр'аколо афаръ; gehen Sie —, ешї пе аколо афаръ; — hinüber, аколо песте; —ig, a., din ачелъ локъ; — selbst, кїар аколо.
Dose, f., скатълъ, кътіъ, табакіеръ; —nbild, —nstück, n., кіпъ пе табакіеръ.
Dosis, f., досъ, кѫтіme мъсъратъ de medікъminте.
Dossiren, v., (форт.) клъdескъ піеzішїъ.
Dossirung, f., (форт.) клъdіре піеzішъ.
Dosten, m., магеранъ, совърфъ (плънтъ).
Dotation, f., dотъцїъне, ѧnzестраре.
Dotter, m., гълбінъшїъ de оъ; —blume, f., калче ші алте флорї галбене; —gelb, a. ші ad., галбенъ ка гълбінъшїъл de оъ; —kraut, n., мъштарїъ сілватікъ (плънтъ); —weide, f., салче, рекітъ галбенъ.
Douane, (zi: dъane), f., вамъ, administръцїъnea de вамъ; каса ъnde се іа вамъ (карвасара = караван сераіл); —ier, m., вамешїъ; —nlinie, f., лініъ de вамъ.
Doublé, n., dъплъ (ла віліарїъ).
Doublette, f., dъплетъ (монетъ, карте ѧн doъe есемпларе).
Doubliren, v., dъплезъ; іаъ ѧndoітъ; къптъшескъ; факъ dъплъ.
Douceur, n., dаръ, банї de бъътъ.
Douche, (zi: dъшé), f., dъшъ, баіъ ѧн стропї.
Doxologie, f., dосолоцїъ.
Drache, m., dраконе, (дракъ) бълаъръ, смеъ (de хъртіъ, фéръ фабълóсъ); аспідъ (деспре фемеї реле); анкіръ къ чінчї бръпчї; —nbaum, m., арворе драконе; —nblut, n., фелъ de гъмї пъмітъ сънце de драконе; —nfisch, m., пеште драконе; —nkopf, m., капъ de драконе, капъ de смеъ (ла апъdъптеле стрешінілор); —nschlange, f., шерпе къ аріпї; —nstein, m., дракоnітъ; —nwurz, f., крінъ de апъ, de балтъ; —nzahn, m., dinте de драконе (осъ фосілъ).
Drachme, f., драхмъ (драмъ), а опта парте din ъnчіъ.
Drabel, m., (фъnарї) ѧнкъркътъръ de фіре.
Dragoman, m., драгоманъ, сплікъторіъ, тълмачіъ.
Dragoner, m., драгонъ (мілітарїъ).
Dragun, m., тархонъ (плънтъ).
Draht, m., фіръ (de металъ), сірмъ, телъ; —arbeit, f., філігранъ, верї че лъкръ de фіре de металъ; —bank, f., банкъ, скаъnъ de трасъ сірмъ, телъ; —bauer, m., къшкъ, колівіъ de телъ, de сірмъ.
Drähtern, a. ші ad., de телъ, de сірмъ.
Drahtfeder, f., аркърї de телъ (ла канапеле).
Drahtfenster, n., ферéстръ ѧнгръdітъ къ сірмъ.
Drahtgitter, n., гратіъ de телъ.
Drahthammer, m., телъріъ, сірмъріъ, фабрікъ de фіръ de металъ.
Drahtkette, f., катенъ de сірмъ.
Drahtplatten, n., фабрікъцїъne de сірмъ.
Drahtpuppe, f., маріонетъ.

Digitized by Google

Drahtrichter, m., обліторїѕ, ѧndреттъторїѕ de фірѫ de металѫ.
Drahtrolle, f., сірмъ, телѫ adѕnатѫ ѧn формъ de сѕлѫ; пъпѕшъ de сірмъ.
Drahtsaite, f., кòрdъ, стрѕпъ de сірмъ, телѫ.
Drahtschere, f., фòрфечї de (тъїатѫ) сірмъ.
Drahtsieb, n., сітъ de телѫ.
Drahtsilber, n., арцінтѫ ѧn фірѫ.
Drahtzieher, m., сірмарїѕ, фірарїѕ, фъкъторїѕ de сірмъ.
Drahtzug, m., фабрікъ de фъкѕтѫ сірмъ шчл.
Drall, в. Derb, Dicht.
Dralle, f., гінтѕітѕръ (de флінтъ).
Drama, n., dрамъ; —tiker, m., dрамaтістѫ; —tisch, a. ші ad., dрамaтікѫ; —tisiren, v., dрамaтісезѫ; —turgie, f., dрамaтѕрцїъ, артеа dрамaтікъ.
Drang, m., ѧмбѕлzéлъ, ѧndесѕїалъ; zорїѕ, zорінцъ; ѧмболdіре; dорінцъ.
Drängen, v., ѧмбѕлzескѫ, ѧndесѕескѫ; калкѫ; стрінгѫ (кътре пърете); гемѕескѫ; аппъсѫ, стръмторезѫ (пе ѕn dаторїѕ); sich —, мъ ѧndесѫ; sich durch das Volk —, ѧшї deскіde локѫ прін попорѫ котіndѫ; sich zu etwas —, се zореште а фаче чева.
Drangsal, n., місеріъ, асѕпріре, ѧмпіларе, апъсаре; тѕрбѕраре; сѕферінцъ; греѕтате, невоїъ, некаzѫ.
Drangvoll, a. ші ad., плінѫ de невоїї.
Draperie, f., dрапеpіъ.
Drapiren, v., dрапеzѫ.
Drasch, m., ѧнвълмъшéлъ; гріжъ, остенéлъ.
Drastisch, a. ші ad., (med.) dрастікѫ, мъпъторїѕ, (de кѕръцеnіiле каре лѕкрézъ іѕте ші кѕ пѕтере).
Drauf, в. Darauf; —geld, n., арвѕпъ, в. An- ші Aufgeld.
Dräuschen, v., плòъ de варсъ.
Draußen, ad., афаръ.
Drechselbank, f., скаѕпѫ стрѕгърескѫ.
Drechseln, v., стрѕгърескѫ.
Drechsler, m., стрѕгарїѕ; —arbeit, f., стрѕгъріъ; —handwerk, n., мъестріа стрѕгъріеї.
Dreck, m., къкатѫ, стеркѫ, скръмънтѫ, ѕрdѕръ, балегъ; тінъ; некѕръцеnіъ, мѕрdъріъ; die Straßen sind voll —, страdеле сънтѫ пліne de некѕръцеnії; wer — angreift, besudelt sich, те аместечї ѧn тържцъ, те мъпънкъ порчїї, чіne ѕмблъ кѕ къкатѫ, се мънцеште; —haufen, m., гръмаdъ de гѕноїѕ; —ig, a. ші ad., плінѫ de къкатѫ, de тінъ; —karren, m., карѫ de къратѫ къкатѫ; —käfer, m., къръбѕшѫ de балегъ; —loch, n., гаѕръ de гѕноїѕ; —sau, f., скрóфъ, тѫрфъ; —winkel, m., гѕноїарїѕ, ѕнгїѕ ѕnde се deпѕнѫ некѕръцеnії.
Drehbahn, в. Seilerbahn.
Drehbank, в. Drechselbank.
Drehbar, a. ші ad., тѕрнаверѫ.
Drehbasse, f., тѕнішорѫ de коръбії, че се ѕмпле кѕ картаче.
Drehbaum, m., баріеръ, кѕмпънъ de ѧнкісѫ dрѕмѕл.
Drehbrücke, f., понте тѕрнънте.
Dreheisen, n., ферѫ de стрѕгърітѫ (dалтъ, реzѕшіѫ шчл.)
Drehen, v., ѧнторкѫ (фрігареа); ѧнвъртескѫ (рòта); сѕческѫ (фѕnіа, гътѕл); стрѕгърескѫ; einem den Degen aus der Hand —, сторкѫ спаdа din мъна кѕїва; einem den Rücken —, а ѧнтòрче кѕїва dосѕл; einem eine Nase —, портѫ de насѫ пе чінева, ѧл ѧншелѫ; sich —, се ѧнтóрче ѧn цїѕрѫ; der Wind dreht sich, вънтѕл се скімбъ; sich herum —, а се ѧнвърті; sich auf einem Fuße herum —, се ѧнвъртеште ѧнтр'ѕнѫ пічїорѫ.
Dreher, m., ѧнвъртіторїѕ, ѧнтѕрнъторїѕ; стрѕгарїѕ.
Drehhals, в. Wendehals.
Drehkrank, a. ші ad., къпкіатѫ, бетéгѫ de капкіатѫ (òіе); —heit, f., къпкіъ.
Drehkreuz, n., варіеръ, въртітòре, че стъ dінтр'о крѕче орізонталъ пе ѕn стълпѫ менітъ а ѧмпеdека віте ші тръсѕрї.

Google

Drehlade, в. Drechselbank.
Drehloch, n., въртецїѹ, волбѹръ ѧn апъ.
Drehling, m., óie къпкіатъ.
Drehorgel, f., оргъпашїѹ пѹртъреціѹ.
Drehpult, n., пѹлпітѹ тѹрпъпте.
Drehrad, n., рóтъ de ѧnвъртітѹ.
Drehscheibe, f,, dіскѹ, рòтъ спре а пѹпе ѧn тішкаре варії машіне de але мештерілор.
Drehsessel, Drehstahl, m., скаѹпѹ ѧnвъртіторїѹ; скаѹпѹ стрѹгъреск ѹ.
Drehstahl, m., в. Dreheisen.
Drehstift, m., (орлоц.) фѹсѹ de ѧnвъртітѹ; стілѹ de стрѹгърітѹ.
Drehung, f., ѧnвъртітѹръ, тѹрпѹръ, тѹрпъмъптѹ.
Drehwürfel, m., кѹбѹ саѹ zарѹ ѧnвъртіторїѹ.
Drei, n. c., треї; alle —, тѹстреї; alle — Tage, тотѹ ла треї zіле; —armig, a. ші ad., трібраціѹ; —beinig, a. ші ad., тріпеziѹ; —blatt, n., тріфоїѹ (плъптъ); —blätterig, a. ші ad., (вот.) тріпеталѹ, кѹ треї фоії; —decker, m., тріпоdарїѹ, паіъ de лініъ кѹ треї подѹрї; —drähtig, a. ші ad., тріфірїѹ, ѧmплетітѹ, ресѹчітѹ ѧn треї фіре; —eck, n., тріѹпгїѹ; —eckig, a. ші ad., тріѹпгїѹларїѹ; —eckige Hut, пълъріъ ѧn треї колцѹрї; —ecklehre, f., тріґопометріъ.
Dreieinig, a. ші ad., (теол.) тріѹпікѹ, тріпітарїѹ; —e Gott, Dzeѹ ѧn треї персòне; —keit, f., тріпітате, треіме; —keitfest, n., сербътòреа тріпітъцеї.
Dreier, m., тріарїѹ (грошіцъ); —lei, a., de треї фелѹрї.
Dreifach, a. ші ad., тріплѹ, ѧnтреітѹ; — vermehren, тріплеzѹ; das —e Große, тріпомїѹ (алц.); —sblume, f., віòлъ тріколоръ; —e, n., тріплѹ; —heit, f., тріплічітате.
Dreifälherig, a. ші ad., (вот.) трілокѹларїѹ.
Dreifaltig, a. ші ad., в. Dreifach ші Dreieinig; —keit, в. Dreieinigkeit.
Dreifarbig, a. ші ad., тріколорѹ.
Dreifuß, m., тріпоdѹ, тріпічерїѹ; піростеіѹ; —ig, a. ші ad., тріпеziѹ, кѹ треї пічóре.
Dreigesang, m., (мѹс.) тріо.
Dreigestaltig, a. ші ad., тріформѹ.
Dreigliederig, a. ші ad., тріметврѹ.
Dreihauig, a. ші ad., (агропомїъ) трікосіѹ; —e Wiese, фъпаціѹ трікосіѹ, че се пóте косі de треї орї.
Dreiherr, m., тріѹмвірѹ; —schaft, f., тріѹмвіратѹ, тріdомніъ, domніъ de треї бърбаціѹ.
Dreijährig, a. ші ad., третінѹ, тріапѹарїѹ, de треї анї.
Dreikantig, a. ші ad., тріmѹкїатѹ.
Dreiklang, m., трітопѹ, тріґласѹ.
Dreikönigsfest, n., Dreikönigstag, m., сербътóреа саѹ zіоа de Епіфаніъ.
Dreilappig, a. ші ad., тріловѹ (вот.)
Dreilaut, Dreilauter, m., тріфтопгѹ.
Dreiling, m., тріарїѹ (пъпе de треї банї); ѹпѹл din треї копії пъскѹцї оdатъ.
Dreilöthig, a., de о ѹпчіъ ші жѹмътате.
Dreimal, ad., de треї орї; —ig, a., тріплікатѹ.
Dreimaster, m., трікатаргѹ, паіъ кѹ треї катаргѹрї.
Dreimatig, a. ші ad., трікатарцікѹ.
Dreimonatlich, a. ші ad., трілѹпарїѹ; —e Zeit, тріместрѹ.
Dreipfünder, m., тріпѹпdарїѹ, тѹпѹ че арѹпкъ глопцѹ de треї пѹпzї.
Dreipfündig, a. ші ad., тріпѹпdікѹ.
Dreireihig, a. ші ad., тріръпdікѹ, кѹ треї ръпdѹрї.
Dreiruderig, a. ші ad., тріремікѹ, трівъсларїѹ, паіъ кѹ треї шірѹрї de въсле.
Dreisaitig, a. ші ad., трікорdікѹ.
Dreisch, m., целінъ (пъмъптѹ ѧпкъ пеаратѹ).
Dreischlag, m., пасѹ ѧmбѹестрѹ (ла калѹ); мъсѹръ тріплъ (мѹс.)
Dreischlitz, m., (арк.) тріґліфѹ, орпамъптѹ de треї чїѹбѹче ѧn стілѹ dорікѹ.
Dreischneidig, a. ші ad., кѹ треї тъішїѹрї, кѹ треї аскѹцітѹрї.
Dreischürig, в. Dreihauig.
Dreiseitig, a. ші ad., трілътѹрарѹ.
Dreisilbig, a. ші ad., трісілавѹ.

Digitized by Google

Dreiſitzig, a. ші ad., къ треї шезърї.
Dreiſpänner, m., тръсъръ къ треї каїї.
Dreißig, n. c., треїзечї; —er, m., тризечерїк (персонъ, вінъ); —erlei, a. ші ad., de треїзечї де фелїърї.
Dreißigjährig, a. ші ad., de треїзечї анї, тризечанъарїк.
Dreißigſte, a. ші ad., ал треїзечелеа; —l, n., о треїзечіме 1/30; —ns, ad., а треїзечеоръ.
Dreiſt, a. ші ad., ындръзнец, кътезъторїк, кръцїосъ, інімосъ; сърпътатъ, фъръ фрпнте, перпїінатъ; —igkeit, f., ындръзнелъ, кръцїк; сърпътеціъ, перпїінаре.
Dreiſtimmig, a. ші ad., тригласнікъ, тріверсікъ, трівочікъ.
Dreiſtöckig, a. ші ad., къ треї катърї, рындърї (касъ, палатъ).
Dreiſtündig, a. ші ad., тріорікъ.
Dreiſtündlich, a. ші ad., ла фіекаре треї оре.
Dreitägig, a. ші ad., трізіарїк; —e Fieber, фрігърї терціане.
Dreiwöchentlich, a. ші ad., трісептетънарїк.
Dreizack, m., тридінтъ, фъркъ къ треї динцї; —ig, a. ші ad., тридінтікъ.
Dreizehn, n. c., треїспрезече; —er, m., треїспрезечерїк; —te, n. o., ал треїспрезечелеа; —tel, n., треїспрезечіме 1/13.
Dreizeilig, a. ші ad., трілініарїк.
Dreizinkig, в. Dreizackig.
Dreizöllig, a. ші ad., тріполікарікъ.
Drell, в. Drillig.
Dreſchen, v., ындъсъторескъ, батъ (грпне); треїеръ (къ каїї); leeres Stroh —, прінде пе оръ ші'ї скоте окїї, паде пе спънъ, тънде пе келъ.
Dreſcher, m., ындъсътіторїк; —lohn, m., ындъсътіторітъ, плата де ындъсътітъ.
Dreſchflegel, m., ындъчїк.
Dreſchmaſchine, f., машінъ де тръіератъ.
Dreſchtenne, f., арїъ.
Dreſchzehnte, m., зечімъ де гръу ындъсътітъ.
Dreſchzeit, f., тімпу ындъсътітъ, треїератъ.
Dreſſiren, v., дреса, гътескъ (пърц); ындъцъ, dempindъ (калу).
Dreſſirer, m., гътіторїк, dempinzъторїк.
Driebrachen, v., (arpon.) аръ пентрс а треїа оръ агрс.
Drieſch, a. ші ad., неарат, пърлінітъ; —en, v., деспърлінескъ, аръ о парлінъ.
Drieſeln, в. Drehen.
Drillbohrer, m., сфределъ къ аркъ.
Drillen, v., ындъртескъ, сфределескъ.
Drillhäuschen, n., пънъзъ, късцъ въртерецъ пе зн стълпъ, ун каре се ындідъ віноваціі спре а се еспнне ла важокъра отепілор.
Drilling, m., тріцетънъ; —sbruder, m., фрате тріцетънъ, унул din треї пъскуї одатъ; —sſchweſter, f., соръ тріцетънъ; —sgeburt, f., фачере de треї копіі.
Dringen, v., стръпгъ, стръторезъ; durch etwas —, трекъ прін чева; der Regen dringt durch den Mantel, плоеа трече прін мантаоъ; auf etwas —, стърнескъ ла чева; inciстъ; in etwas —, зорескъ чева; пътрндъ, стръватъ; durch die Menge —, стръбатъ прін мълціме; ein Geheimniß —, пътрндъ зн секретъ; einen zu etwas —, а констрънце ла чева пе чінева; ſich zu etwas —, а се ындъзді, а се бъга, а се аместека ла чева; — d. a. зрцінте, zopінte, грабнікъ; dringende Geſchäfte, треві зрцінте.
Dringlich, a. ші ad., зрцінте, zopінte; —keit, f., зрцінцъ, zopінцъ, прінъ.
Dritte, (der, die, das) n. o., ал треїлеа; durch — Hand, прін а треїа мънъ, ындіретте; —halb, a., doї ші жътътате.
Drittel, Drittheil, n., о а треїа парте.
Dritteln, v., ынтреїескъ, ындартъ ун треї пърцї.
Drittens, zum Dritten, ad., а треїа оръ.
Drittehalb, в. Drittehalb.
Drittletzt, a. ші ad., антепенълтімъ,

ДАНТЕА ЧЕЛЪІ ДЕ ЛЪПЪ БЛТІМѢ, АІ ТРЕІЛЕА ФАШЕРЪНД ДЕЛА ФІНЕ.

Drittmann, m., ѫп аі треілеа, міжлочіторіѣ.

Drob, в. Darob.

Droben, ad., асѫпра; da droben, аколо ѡсѣ.

Droguerie, Droguerei, f., дрогъріѣ, дробъріѣ, спічерії, матеріале че се вѫндѣ ДѪ апотече ші спічерії пентръ медікъмънте.

Droguiſt, m., дробістѣ, спічеріѣ.

Drohen, v., аменінцѣ; das Haus droht einzufallen, каса аменінцъ кѣдере.

Drohne, f., трънторѣ; —nbrut, f., кѣделітъръ де трънторѣ.

Dröhnen, v., мъ кътретърѣ, мъ сѫдіѣ, мъ клетінѣ.

Drohung, f., аменінцътъръ; für — muß man ſich nicht fürchten und auf Verſprechung nicht bauen, де аменінцътъръ съ нѫ те темі, не ѣъгъдѫінцъ съ нѫ те лашї.

Drohwort, n., ворбъ аменінцътѡре.

Drollig, a. ші ad., бърлескѣ, pidikkлѣ, оріѓіналѣ, чѫдатѣ, почітѣ дешепцатѣ; —keit, f., pidikkлосітате, почітъръ.

Dromedar, m., дромедарІѣ.

Drommete, в. Trompete.

Drömt, n., мъсъръ де грѫне.

Dronte, f., лебъдъ кякълатъ.

Dröſchel, n., ѫмблъчіІѣ.

Dröſchen, в. Dräuſchen.

Droſchke, f., дрошкъ.

Droſſel, f., стързѣ (пасере); гѫтѣ, монтъа гътълъї, мърла лъї Adamѣ; —ader, f., въпъ жѫгларъ.

Droſt, m., фелѣ де дрегъторіѣ.

Drüben, ad., де чеа парте, дінколо.

Drüber, в. Darüber.

Druck, m., апъсаре; тіпарІѣ, тѣскѣ, пресъ; стрѫнсъръ; ѫмпіларе; ein Buch in den — geben, даѣ ла тіпарІѣ о карте; unter dem — leben, а тръі ѫп апъсаре; — der Hand, стрънсъръ де мънъ; einem den letzten — geben, а рѫіна деплінѣ пе чінева; erſte, zweite —, пріма, адоѫа едиціѫне; —bar, a. ші ad., тіпъріверѣ.

Druckberichtiger, m., корректоре.

Druckberichtigung, f., корректъръ.

Druckbewilligung, f., ѩпріматър, воіа датъ де а се тіпърі чева.

Druckbogen, m., фоіъ, колъ де тіпарІѣ.

Druckbuchſtabe, m., літеръ де тіпарІѣ.

Drucken, v., тіпърескѣ, ѩмпріѫнѣ (карте); стампезѣ (пънзътъръ).

Drücken, v., апъсѣ, стрънце (ДѪ кълцъмінтеа); тескъескѣ, сторкѣ; ѫмпілезѣ, калкѣ; pòde; die Schuhe — mich, мъ стрънгѣ папъчії; Sie wiſſen nicht, wo mich der Schuh drückt, Дта нѫ штіІ ѿнде ѫмі пасъ, ѿнде мъ dòpe не mine; der Sattel hat das Pferd gedrückt, шаоа а росѣ калъ, л'а стрікатѣ ла спате; das Geheimniß drückt ihn, секретъл ѫл ръмъ ла ѩмімъ, нѫ пòte ѫнé секретѣ; dieſe Speiſe drückt mich im Magen, мънкареа аста мі а къзътѣ греѣ ла стомакѣ; die Sorgen — ihn nieder, ѫл отòръ гріжіле; еѣ drückt mich auf der Bruſt, амѣ о грезтате ла пептѣ; die Hand —, стрънгѣ де мънъ; Geld in die Hand —, нѫнѣ ѫп мънъ вані; an die Bruſt —, стрънгѣ ѫп браце; einen zu Boden —, ѫмпілезѣ; den Hut in die Augen —, трагѣ пълеріа пе окІї; das Volk —, апъсѣ попоръл; das Siegel auf eine Urkunde —, нѫнѣ печетеа пе ѫн докѫмънтѣ; den Saft aus etwas —, а сторче; die Aepfel werden ſich —, тереле се ворѣ търті; —, n., апъсаре; стрънцере; грезтате; ѫмпіларе.

Drückend, a., апъсънте; стрънгънте; греѣ; ѫмпілъторіѣ.

Drücker, m., кълкътóре (ла зарѫрі); клінчіѣ, кланцъ (ла ѫшъ); кóрдъ (ла пъшчі, орлоџіі).

Drucker, m., тіпъріторіѣ, тіпографѣ, ѩмпріматорІѣ; стампъторІѣ; —ei, f., тіпографіѣ; стампъріѣ; —farbe, —ſchwärze, f., колóре, пегрéлъ де тіпарІѣ; —kunſt, в. Buchdruckerkunſt; —lohn, m., тіпъріѣ, плать

de тіпърітъ; —presse, f., пресъ, тéскъ de тіпърітъ.

Druck-fehler, m., ератъ de тіпаріъ; —fertig, a. ші ad., гата de тіпаріъ; —freiheit, f., лібертате de тіпаріъ; —genehmigung, f., імпріматър; —gewicht, n., апъсъторїъ; —jahr, n., апъл тіпъріреї; —kosten, f. pl., спеселе тіпарїълъї; —kraft, f., пътереа апъсътóре; —maschine, f., машінъ de апъсаре; —ort, m., локъл тіпъріреї; —papier, n., хъртіъ de тіпаріъ, хъртіъ фъръ клеіъ; —pergament, n., велінъ; —probe, f., провъ de тіпаріъ; —pumpe, f., пъмпъ апъсътóре; —richtig, a. ші ad., корреттъ; —richtigkeit, f., коррецїъне; —schrift, f., карте тіпъріть.

Drucksen, v., мъ ѧndoескъ, темпорізезъ; мъ ѧпкъркъ ѧп ворвъ.

Drucktafel, f., тръкъ, в. Beilketafel.

Drucktisch, m., масъ de тіпъріть, de стъмпатъ.

Druckwerk, n., машінъ пъсъ ѧп мішкаре прін апъсаре; тълъмпъ.

Drud, m., Drude, f., стрігоїъ, стрігóе; магъ, магъ; фермекъторїъ, фермекътóре.

Drudenfuß, Alpfuß, m., фігъръ пентагонъ, къ чінчї колцърї, семнъ пітагорікъ.

Druide, m., дръідъ (попъ челтікъ); ѧпкъптъторїъ.

Drum, ad., в. Darum.

Drunten, ad., жосъ.

Drunter, ad., съптъ, в. Darunter.

Drüschen, n., гіndълїцъ.

Druse, f., (min.) гръпъ, гръмадъ de крістълізъцїънї; гътъраріъ (ла каїї).

Drüse, f., гіndълъ; —nbeschreibung, f., adenографіъ; —nlehre, f., adenолоціъ; —nbeule, f., ъмфлътъръ de гіndърї, бъбóне; —nblume, f., adenантеръ (вот.); —ngeschwulst, f., ѧпфлътъръ de гіndълї; —nkrankheit, f., ветежéлъ de гіndърї.

Drusen, pl., дрождії, тесковінъ, в. Hefen.

Drusicht, drusig, a. ші ad., кріста-лізатъ ѧп гръпе.

Drusig, a. ші ad., гътъръросъ, къ гътъраріъ (калъ).

Drüsig, a. ші ad., гълкосъ, гіndъросъ.

Dryade, f., дріадъ, німфъ de сілвъ.

Du, pr. pers., тъ; — bist es, тъ ештї ъла.

Dual, m., дъалъ; —ismus, m., дъалістъ, ѧпвъцътъра деспре доъе прінчіпії ал бінелъї ші ръълъї; —ist, m., дъалістъ.

Dublette, в. Doublette.

Ducaten, m., дъкатъ, ґалбенъ; —gold, n., аъръ de дъкатъ.

Ducken, sich, v., мъ пітълъ, мъ плекъ, мъ ѧпковоїъ; мъ ъмілескъ.

Duckmäuser, m., мъцъ блъндъ; іпокрітъ, фъцаріъ, префъкътъ; —ei, f., фъцъріъ, іпокрісіъ, префъкъторіъ; —ig, a. ші ad., фъцъросъ, іпокрітъ; —n, v., мъ фъцърескъ, мъ префакъ, мъ портъ ка о мъцъ блъндъ.

Dudeldei, n., багателъ.

Dudelei, f., чімпоітъръ; мъсікъ реа.

Dudeln, v., чімпоескъ, къптъ къ чімпоії; къптъ ръъ.

Dudel-sack, m., чімпоіъ; —pfeifer, m., чімпоіаріъ.

Duell, n., дъелъ; —ant, m., дъелънте; —iren, sich, v., дъелезъ, мъ батъ ѧп доі.

Duett, n., (мъс.) дъо, доіетъ, къптекъ пентръ доі.

Duft, m., аворе, вапоре; газъ; міросъ, мірéстъ; —bruch, крепътъръ de церъ (ла арборї); —en, v., евапорезъ, саворезъ; ассъдъ; —wolke, f., норъ de аворї, норъ алвъ.

Düften, v., скотъ аъърї, респандескъ міросъ.

Duftig, a. ші ad., аворосъ, вапоросъ; респъндіторїъ de міросъ.

Duldbar, a. ші ad., толераверъ; съфферіверъ.

Dulden, v., толеръ; съфферъ; alle Religionen —, а толера тóте реліціъніле.

Dulder, m., толеръторїъ, съфферіторїъ; пътіміторїъ.

Digitized by Google

Duldsam, a. ші ad., толеранте; —keit, f., толеранцъ.
Duldung, f., сѫфферінцъ; толеранцъ.
Dult, m., (векїѫ) търгѫ.
Dumm, a. ші ad., стѫпідѫ, idiотѫ, небѫнѫ, nеґіобѫ, топтѫ, nеродѫ, простѫ; сментітѫ; ігнорънте; nесімцїторїѫ; —er Streich, nеpoziъ; —es Zeug, небѫнії; der Kopf ist mir ganz —, mi е амецітѫ капѫ; —dreist, a. ші ad., ѧndръспецїѫ, сфрѫнтантѫ nеpodѫ; —dreistigkeit, сфрѫнтъцїъ nеpòdъ.
Dumm-heit, f., стѫпіdітате, nеґїобіъ, топцїъ, nеpoziъ; —kopf, —erjan, m., пътъръѫ, топтѫ, nетотѫ, nеґїобѫ, nеpodѫ; капѫ секѫ; —köpfig, a. ші ad., секѫ de капѫ, стѫпідѫ; —kühn, a., ѧndръспецѫ nебѫнѫ.
Dumpf, a. ші ad., сѫрdѫ, ѧnnъdѫшітѫ, ѧnnекатѫ (сѫnетѫ).
Dümpfel, m., лакѫnъ; въртежїѫ de апъ.
Dumpfheit, f., idioцїъ, тъмпіъ.
Dumpfig, a. ші ad., ѫmedѫ, mѫчedѫ; —keit, f., ѫmiditate; mѫчeditate.
Dumpflachter, f., (min.) мъсѫръ de патрѫ коцї.
Dune, f., пѫфѫ; —nbett, n., патѫ de пѫфѫ,
Düne, f., дълмѫ, прѫndѫ de nicinѫ, пе цермѫрії мъреї.
Dung, Dünger, m., гѫноїѫ de ѧnгръшатѫ огòре.
Dunggabel, f., фѫркъ de гѫноїѫ.
Düngen, v., гѫноескѫ.
Düngung, f., гѫноітѫръ.
Dünkel, a. ші ad., ѧnтѫnекатѫ, ѧnкісѫ; тѫлбѫратѫ; neѧnцелесѫ; nекѫноскѫтѫ; фъстікіѫ, оффѫскатѫ; опакѫ, опъчітѫ; es wird —, се 'nтѫnекъ, се ѧnоптéзъ; се тѫрбѫръ тімпѫл; die Zukunft ist —, віїторїѫл е nекѫноскѫтѫ; ein —er Begriff, о idee nе'nцелéсъ; —, n., ѧnтѫnерекѫ; im —n ist gut munkeln, ѧn тѫрбѫре е біне а пескѫі.
Dünkel, m., ванітате, дешертъцїѫne, семецїъ nебѫnъ; ѧnкіпѫіре преа мѫлтъ de cine.
Dunkel-blau, a., албастрѫ, въnътѫ ѧnкісѫ; —braun, a., nегрѫ, мѫргѫ ѧnкісѫ; —gelb, a., галбенѫ ѧnкісѫ; —grau, a., чепѫшіѫ ѧnкісѫ; —grün, a., верde ѧnкісѫ; —roth, a., рошіѫ ѧnкісѫ.
Dünkelhaft, a. ші ad., семецїѫ.
Dunkelheit, f., ѧnтѫnечіme, оскѫрітате; in der — leben, а тръі nекѫноскѫтѫ.
Dunkeln, v. a., колорезѫ ѧnкісѫ; v. n., се 'nтѫnекъ; es fängt an zu —, ѧnчепе а се ѧnопта.
Dünkelvoll, a., плінѫ de ванітáте, de дешертъцїѫne.
Dünken, v., се паре; es dünkt mich (mir), mi се паре, сокотескѫ; sich klug —, се сокотеште, се цїне ѧnцелептѫ; sich groß —, се цїне маре.
Dünn, a. ші ad., сѫпцїре; делікатѫ; рарѫ; мърѫnтѫ; —er Strich, лініъ сѫпцїре; —er Regen, плòе мърѫnтъ; —e Papier, хъртіъ фінъ; —e Leinwand, пънzъ раръ; —e Suppe, zѫпъ лѫnгъ; eine —e Nase haben, а авеа ѫn міросѫ бѫnѫ; den Dünnen haben, а авеа къкърéла; große Männer sind — gesäet, óменії марї сънтѫ рарї; das Geld ist — bei ihm, n'аре ванї; — machen, сѫпцїїѫ, рърескѫ, decгросезѫ; — werden, девінѫ сѫпцїре.
Dünne, Dünnheit, f., сѫпцїрътате, ръріme.
Dünn-bärtig, a., кѫ барва раръ; —beinig, a., кѫ пічòре сѫпцїрї; —bier, n., бере славъ; —haarig, a., рарѫ ла пърѫ; —hülsig, a., сѫпцїре ла кòжъ; —schalig, a. ші ad., сѫпцїре ла гъòче.
Dunsen, в. Aufdunsen ші Aufschwellen.
Dunst, m., аборѫ, вапорѫ, газѫ; фѫмѫ (dѫхòре); (въnът.) аліче, (плѫмбѫ мърѫnтѫ пентрѫ пасерї), в. Vogeldunst; einem einen blauen — vormachen, а zѫгръві каії пе пърецї; —bad, n., скалдъ de аворї, баіе мѫскълéскъ; —bläschen, n., вешікѫцъ de аворе.

Dunsten, v., сванорезѫ; траспірѫ, асѫдѫ.
Dünsten, v., факѫ съ аворéскъ.
Dunstig, a., вапоросѫ.
Dunstkreis, m., атмосферъ.
Dunstkugel, в. Dampfkugel.
Duodez, n., доъспреze (ꙟп 12 кóла ѫнеї кърцї); —band, m., карте ꙟп доъспрezече.
Dupfen, в. Tupfen.
Duplicat, n., дѫплікатѫ.
Dupliciren, v., дѫплічезѫ.
Duplik, f., дѫплікъ.
Dupliren, v., дѫплезѫ (біл.)
Duplum, n., дѫплѫ.
Durabel, a. ші ad., дѫраверѫ.
Dur, a. ші ad., (мѫс.) дѫрѫ, аспрѫ.
Durch, praep., стръ; прін; прін міжлокѫ, пінтре, песте; ad., крѫчішіѫ, кѫрмezішіѫ, пънъ dінколо; — und —, de коло пънъ dінколо, dінтр'о парте пънъ ꙟп чеалалтъ; die ganze Nacht —, тóтъ нòптеа; mich schwitzt — und —, съптѫ тотѫ нѫмаї сѫдòре.
Durchackern, v., арѫ біне огорѫл; коррегѫ, ꙟndреттезѫ.
Durcharbeiten, v., прелѫкрѫ біне, фръмъптѫ біне (алѫатѫ); чїомъпескѫ біне; sich die Hände —, ꙟмї бешікѫ мъніле лѫкръndѫ; sich —, трекѫ песте тóте греѫтъціле; ꙟпвінгѫ пеdечіле; есѫ deасѫпра невоілор.
Durchaus, ad., абсолѫтѫ, песте тотѫ; — nicht, нічї декѫмѫ.
Durchbacken, v., рескокѫ; в. Ausbacken.
Durchbauschen, v., спѫлверізезѫ ѫн decemnѫ, даѫ кѫ ѫн секѫлецѫ плінѫ кѫ кървѫнї пісацї песте ѫн decemnѫ пѫнтатѫ кѫ акѫ.
Durchbeben, v., тремѫрѫ din тотѫ трѫпѫл.
Durchbeißen, v., стръмѫшкѫ, мѫшкѫ пънъ dінколо; sich —, есѫ ла къпътъїѫ.
Durchbeizen, v., стръродѫ, родѫ пънъ dінколо; се пътрѫnde de аргъсéлъ (пелеа).
Durchbetteln, v., ein Land, стръчершескѫ, трекѫ чершindѫ о цéръ; sich —, ꙟшї трече віаца чершindѫ.
Durchbeuteln, v., стръчерпѫ.
Durchblasen, v., стръсѫфлѫ, сѫфлѫ прін . . .
Durchblauen, v., факѫ въпътѫ бътѫndѫ.
Durchblättern, v., стръфоїезѫ, фоїетезѫ, ꙟпторкѫ фоіле тòте; чітескѫ пе deасѫпра.
Durchblick, m., стръвеdере; —en, v., стръвъdѫ, пътрѫndѫ кѫ веdереа.
Durchblinken, v., стрълѫчіѫ.
Durchblitzen, v., стръфѫлцерѫ.
Durchbohren, v., стръфорезѫ, сфреdелескѫ пънъ dінколо; mit dem Degen —, стръпѫнгѫ кѫ спаdа; einen mit den Blicken —, пътрѫndѫ кѫ окії пе чінева.
Durchbohrung, f., стръфорътѫръ; стръпѫнсѫръ.
Durchbraten, v., фрігѫ біне, ресфрігѫ.
Durchbrausen, v., петрече вѫіndѫ, вѫжіindѫ; трече кѫ сѫнетѫ.
Durchbrechen, v., рѫмпѫ ꙟп доѫе (въцѫ); deскidѫ гаѫръ de ѫшъ, ферéстръ ꙟп мѫрѫ; скапѫ, спаргъndѫ ѫша; рѫмпѫ (стабілъ); крапъ (бобочії флорілор).
Durchbrennen, v., стръарdѫ, стръгъѫрескѫ кѫ ферѫ арсѫ; арde de тотѫ.
Durchbringen, v., петрекѫ; стръпортѫ; трекѫ; den Faden durch das Nadelöhr bringen, петрекѫ фірѫ прін ѫрекеа акѫлѫї, ꙟпфірезѫ акѫ; ꙟмї мъпъпкѫ авереа; цінѫ, пъстрезѫ (песте іéрпъ віте, флорї); sich —, ꙟшї ціне віаца; sich kümmerlich —, о dѫче de azї пънъ мъне.
Durchbringung, f., рісіпітѫръ.
Durchbrochen, a. ші ad., стръфоратѫ, стръръптѫ.
Durchbruch, m., стръръптѫръ; спъртѫръ; ревърсаре (de апъ); — der Zähne, ешіре de dінцї.
Durchbuchstabiren, v., сілабізезѫ din скòрцъ пънъ ꙟп скòрцъ (о карте).
Durchdenken, v., меdітѫ, есаміnѫ пънъ ꙟп фоndѫ; рѫмегѫ біне.
Durchdrängen, v., стръватѫ; пътрѫndѫ; sich —, се стрекóръ.
Durchdreschen, v., стръ'мблътескѫ, треїерѫ тотѫ deаръndѫ.

Digitized by Google

Durch-dringen, v., петрѫndѫ, ресватѫ, трекѫ; —dringlich, a. ші ad., петрѫnzіверѫ, стръвътареціѫ; —dringung, f., петрѫnzътате.
Durchdrücken, v., петрекѫ апъсъndѫ; жѫлеште, ръпеште апъсъndѫ (шаоа пе калѫ).
Durchdüften, v., перфѫmezѫ.
Durchdünsten, v., стръсѫdѫ, свапорезѫ.
Durcheilen, v., стръкѫрѫ; трекѫ репеde.
Durcheinander, ad., конфѫсѫ, аmестекатѫ, перемере (деавалма); —laufen, кѫрѫ, алергѫ ѫn decordinѫ.
Durch-fahren, v., стръкърѫцѫ; стръплѫтескѫ; трекѫ кѫ кърѫца, кѫ паіа; überall mit seinem Kopfe —, къштігѫ тòте кѫ остеніціѫnea mea; —fahrt, f., пасаdъ, трекътòре.
Durchfall, m., diареъ, скѫрсѫръ de пъптече, къкърéлъ, скѫфѫрéлъ; —en, v., каdѫ прінтр'о гаѫръ; ремъnѫ афаръ (din о алеџере); nѫ къштігѫ (ла лотеріъ).
Durchfalten, v., ѫnкрецескѫ de тотѫ.
Durchfäule, f., пѫтреziціѫne, арічіѫ (бетежéлъ пѫтреdъ ла копіта калѫлѫі).
Durchfaulen, v., пѫтрезескѫ de тотѫ.
Durchfechten, v., ресвінгѫ, елѫптѫ опініѫnea mea; sich —, ѫmі факѫ dрѫmѫ кѫ спаdа аmъnъ; m'апърѫ кѫ кѫвінте.
Durchfeilen, v., стръпілезѫ.
Durchfeuchten, к., ѫmezескѫ песте тотѫ.
Durchfeuern, v., ѫnфочезѫ, ѫnкълzескѫ таре; трагѫ кѫ пѫшка, даѫ кѫ тѫnѫ (прінтр'о гаѫръ),; ѫmпѫшкѫ de пръпъdескѫ.
Durchfischen, v., пескѫескѫ песте тотѫ.
Durchflammen, в. Entflammen.
Durchflattern, v., трекѫ фълфъіndѫ, трекѫ ка ѫn сборѫ.
Durchflechten, v., ѫmплетескѫ песте тотѫ.
Durchflicken, v., петеческѫ песте тотѫ.
Durchfliegen, v., стръсборѫ, трекѫ сѫвръndѫ прін..; einen Brief —, чітескѫ репеde о епістолъ.
Durchfließen, v., стръкѫрџе (рѫѫл).
Durchflößen, v., трекѫ кѫ плѫта прін..; стръплѫтескѫ.
Durchfluß, m., стръкѫрсѫ de апъ, скѫрсѫ de апъ прін..
Durch-forschen, v., есаminѫ, черчетезѫ кѫ аmъръnтѫл; респікѫ пърѫ; —forschung, f., черчетаре профѫndъ.
Durchfragen, v., ѫnтревѫ тотѫ деаръndѫ, — ѫnѫл dѫпъ алтѫл.
Durchfressen, v., mъnъnкѫ, podѫ пъnъ dінколо, стръфорезѫ розъndѫ; die Mäuse haben den Käse durchgefressen, сòречіі аѫ ѫnгъѫрітѫ кашѫ; sich —, парасітезѫ, тръескѫ mъnкъndѫ ічі колеа, ла ѫnіі ла алціі.
Durchfrieren, v., ѫnгіецѫ de тотѫ, аmmорцескѫ de фрігѫ.
Durchfuchteln, v., ватѫ кѫ ловірі de савіъ пе тоці deаръndѫ.
Durchfuhr, f., трекътѫре de карѫ; —ѕzoll, m., ватъ de трансітѫ.
Durchführen, v., стръпортѫ; dѫкѫ, кondѫкѫ, трекѫ прін..; скотѫ ла капетѫ.
Durchfunkeln, v., стръскъптеескѫ.
Durchfüttern, v., стръпѫтрескѫ, іерnezѫ, трекѫ іéрna пѫтрindѫ (вітеле); ле пѫтрескѫ пе тòте.
Durchgähnen, v., петрекѫ (тòтъ сéра) къскъndѫ.
Durchgähren, v., фербе, фермъnтъ (береа) de тотѫ.
Durchgällen, v., ѫmплѫ de фере; ѫnвеninezѫ.
Durch-gang, m., пасаdъ, трекътóре, стръпасѫ; enge —, стръmтòре, стръпасѫ ъnгѫстѫ; —gänger, m., трекъторіѫ, стръпъсъторіѫ; фѫгаріѫ, десерторіѫ; —gängig, a. ші ad., кѫ трекътòре, стръпасаверъ (касъ); комѫnѫ, џенерале, ѫніверсале; ad., песте тотѫ, ѫn тотѫ локѫл; so ist es durchgängig, аша е песте тотѫ; —gangshandel, m., негоціѫ de трансітѫ; —gangszoll, в. Durchfuhrszoll.
Durchgehen, v., трекѫ крѫчішѫ, трекѫ прін.., петрекѫ (пъdѫреа); ресватѫ, пътрѫndѫ; фѫгѫ, десертезѫ;

Digitized by Google

чітескъ дптре́кътъ; ревъдъ, черкъ (о сокоте́лъ); sein Pferd ging mit ihm durch, ъл ръпі калъл; seine Meinung ging durch, опініпеа са ѳѫ прїімітъ; dieses Haus geht durch, астъ касъ трече dintr'o страдъ дптр'алта; ich habe mir die Füße durchgegangen, мі амъ рънітъ пічо́реле ѕтвлъпдъ; genau —, черчетезъ кѫ деатърѫптъл; noch einmal —, а маї трече одатъ прin тъпъ; —bē, ad., дпцепераль, песте тотъ, претотindine.

Durchgeigen, v., къптъ кѫ віора дела капъ пъпъ ла ѳіпе (о аріъ).

Durchgerben, v., аргъсескъ, тъвъческъ, дѣвескъ песте тотъ (пеіле).

Durchgießen, v., торпъ, вързъ прin . .

Durchglänzen, v., стрълъческъ.

Durchglühen, v., рошескъ дп фокъ; дпфлъкърезъ.

Durchgraben, v., пътрѫпдъ съпъпдъ, стръсъпъ.

Durchgreifen, v., петрекъ апѫкъпдъ; іаѫ тъсърї енерцїче; —b, a. ші ad., енерцїкъ, пътрѫпzъторіѯ; —de Mittel, міжлоче ероіче.

Durchgrübeln, v., скочорескъ кѫ деатърѫптъл, черчетъ din ѳірѫ дп пърѫ, деепікъ пърѫ; есаминъ профѫпдъ.

Durchgucken, v., мъ вїтъ прintр'o гавръ; мъ вїтъ кѫ деатърѫптъл; die bloße Haut guckt durch den Strumpf durch, се вede пелеа голъ прin кълцѫпъ (чїорапъ).

Durchguß, m., стръкъръторе; стръвърсаре.

Durchhaben, v., амъ трекѫтъ, амъ ѳінітъ; ein Buch —, амъ чітітъ о карте пъпъ дп капетъ.

Durchhacken, v., таїѯ, хъкѫескъ, мърѫптъ, в. Durchhauen.

Durchhallen, v., пътрѫпдъ реconъпдъ; ѕтпліѯ тотъ de ресѫпетъ.

Durchhauchen, v., пътрѫпдъ ресѫфлъпдъ.

Durchhauen, v., прекърмъ; таїѯ, спintекъ дп доѫе (кѫ спада, ферестръ шчл.); батъ, пісъцескъ, чіомъцескъ; ѕіch —, дші deскідъ ларгъ, дші факъ дрѫмъ кѫ савіа.

Durchhaus, n., касъ кѫ трекъторе прintр'ъпса.

Durchhecheln, v., меліцъ, сѫвціезъ, скартъпъ віпе (inъ, къпепъ); крітікъ, чепсѫрезъ; іаѫ дп рѫсъ пе чінева.

Durchheizen, v., даѫ фокъ вѫпъ (ла собъ); дпкълзескъ віпе віпе.

Durchhelfen, v., ажътъ а трече; ажътъ а скъпа din перікъл; ѕіch —, а'шї ажъта сіпгѫръ; er mag ѕіch ѕelbѕt —, скапесе елъ пе сінешї.

Durchhellen, v., стрълѫміпъ, ілѫміпъ.

Durchheulen, v., ѕтпліѯ de ѫрлете; трекъ вълъпдъ (олълъіпdъ).

Durchhinken, v., трекъ (дрѫмъл) скіопътъпдъ.

Durchhitzen, v., дпфервънтъ de тотъ.

Durchhöhlen, v., сковескъ, кѫвъпескъ, пъпъ dinколо.

Durchholen, v., батъ, цесълъ пе чінева.

Durchhüpfen, v., трекъ хѫпъіпdъ, съріndъ.

Durchirren, v., рътъчі прin . . .

Durchjagen, v., тъпъ (чева прin . .); трекъ (пъдѫреа, кътпѫл) вънъпdъ; трекъ репеde; er hat ѕein Vermögen durch die Gurgel gejagt, 'шї а тънкатъ авереа.

Durchjammern, v., петрекъ вочіndѫпъ.

Durchjauchzen, Durchjubeln, v., петрекъ іѫвілъпdъ, кіѯіndъ.

Durchkälten, v., мъ ръческъ de тотъ.

Durchkämmen, v., пептінъ віпе.

Durchkämpfen, v., eine Sache, а еѫпта о каѫсъ; ѕіch —, дші deскіde ларгъ кѫ спада.

Durchkäuen, Durchkauen, v., местекъ (вѫкътѫра) віпе віпе.

Durchkeulen, v., петрекъ, скотъ кѫ пана (de лемнъ); einen —, батъ віпе пе чінева.

Durchklettern, v., мъ къцърескъ прin . . .

Durchklopfen, v., факъ съ трéкъ чіокънindъ; батъ віпе (пе чінева); скътъръ кожокъл кѫіва.

Digitized by Google

Durchkneten, v., фръмънтѫ віне (алѫатѫл).
Durchkochen, v., фербѫ віне.
Durchkommen, v., вінѫ, трекѫ прін..; стръпасѫ; ресватѫ (пе ѫн дрѫмѫ ръѫ); реесѫ; скапѫ din..; damit werden Sie nicht —, кѫ ачéста нѫ о съ те мънтѫешті; glücklich —, скапѫ ѫнтрегѫ ші сънътосѫ.
Durchkönnen, v., потѫ (трече, пътрѫнде, ресвате) прін чева.
Durchkosten, v., гѫстѫ пе тòте (вінѫрі) деарънdѫ.
Durchkrämpeln, v., скармънѫ, пептенѫ віне (лъна).
Durchkratzen, v., сгъріѫ песте тотѫ, стръфорезѫ сгъріindѫ.
Durch-kreuzen, v., се ѫнкрѫчішéзъ, стръпасъ ѫн крѫче (лініле, къіле); перѫмблѫ крѫчішѫ ші кѫрмезішіѫ (чева); —kreuzung, f., ѫнкрѫчішітѫръ.
Durchkriechen, v., мъ търъскѫ прін..; мъ въреск ѫ прін..; скочореск ѫ, скормонескѫ; er durchkriecht alle Winkel des Hauses, елѫ скоточеште прін тóте ѫнгіѫріле касеї.
Durchlachen, v., die Zeit, трекѫ (тімпѫл) різъndѫ.
Durchlangen, в. Durchreichen.
Durchlaß, m., тръпъсаdъ, трекътòре; стрекѫрътòре; —en, v., ласѫ а паса; трекѫ; стръкѫрѫ; філтрезѫ.
Durchlaucht, f., алтецъ, ѫнълціме (тітлѫ); —ig, —igst, a., преаѫнълцатѫ, серенісімѫ.
Durchlauf, m., скѫрсѫръ; діареъ; —en, v., скѫрѫ, трекѫ кѫръndѫ, кѫрѫ прін..; пътрѫndѫ; чітескѫ ѫнтреакътѫ; есаміnѫ пе деасѫпра; рѫмпѫ алергъndѫ; Ehrenstellen —en, а трече прін тòте дерегъторііле.
Durchläutern, v., кіаріфікѫ, кѫръціѫ, лімпезескѫ, лъмѫрескѫ стрекѫръndѫ прін (чіѫрѫ, сітіцъ шчл.)
Durchleben, v., ѫмі петрекѫ віаца.
Durchlernen, v., ѫнвъцѫ, стѫdiезѫ тотѫ.
Durch-lesen, v., чітескѫ тотѫ, — din скóрцъ пънъ ѫн скòрцъ (о карте); —lesung, f., лектѫръ; — wieder —, речітескѫ тотѫ.
Durchleuchten, v., стрълѫческѫ, лѫческѫ прін..; се зъреште, се ѫнтревеdе, се веdе прін..; а лѫміna de тотѫ; einen —, а петрече пе чінева кѫ лѫміna.
Durchliegen, v., ѫнвекескѫ чева прін мѫлтъ зечере асѫпра; sich —, мъ ръпескѫ зъкъndѫ мѫлтѫ.
Durchlispeln, v., стръмѫрмѫрѫ, мѫрмѫрѫ прін . . .
Durchlöchern, v., стръгъѫрескѫ, факѫ гаѫръ пънъ ѫн чеалалтъ латѫре; ein Gesetz —, калкѫ о леце.
Durchlocken, v., амъцескѫ ші трагѫ прінтр'о гаѫръ.
Durchlüften, v., аерісезѫ віне, еспѫнѫ ла аерѫ.
Durchlügen, sich, v., трекѫ, скапѫ кѫ мінчіѫна.
Durchmachen, v., факѫ тотѫ, факѫ дела капѫ пънъ ѫн фіне; er hat alle Schulen durchgemacht, а трекѫтѫ прін тòте класеле.
Durchmarsch, m., стръмерсѫ, мерсѫ, тречере (de міліціъ) прін ...; —iren, v., стръмергѫ.
Durchmeißeln, v., ѫнгъѫрескѫ кѫ містріа.
Durchmengen, durchmischen, v., ѫнтреместекѫ, местекѫ віне.
Durch-messen, v., мъсѫрѫ тотѫ de аръndѫ; —messer, m., діаметрѫ.
Durchmögen, v., потѫ (трече, мерце) прін чева.
Durchmüssen, v., требѫе съ мергѫ, съ трекѫ прін. . .
Durchmustern, v., черчетезѫ, есаміnѫ, ревъзѫ, мѫстрѫезѫ кѫ амърѫнтѫл; noch einmal —, рекѫноскѫ.
Durchnageln, v., піронескѫ.
Durchnagen, v., родѫ пънъ dінколо, ѫнгъѫрескѫ розъndѫ; der Gram durchnagt mein Herz, мъ топескѫ de ѫнтрістаре.
Durchnähen, v., стръпѫнгѫ, косѫ кѫ гъѫреле.
Durchnässen, v., інѫмедезѫ, immoïѫ, пътрѫndѫ de ѫмезітате; ich bin ganz durchnäßt, сънтѫ плоатѫ ка о пісікъ.

Digitized by Google

Durchpassiren, v., стръпасѫ.
Durchpatschen, v., трекѫ прin . . плеснindѫ.
Durchpeitschen, v., бічїѕескѫ; цъселѫ, батѫ кѕ бічїѕ бine; daѫ песте окї, фinezѫ кѕръndѫ о трéбъ.
Durchpflügen, v., арѫ бine, в. Durchackern.
Durchpilgern, v., перегрinezѫ прin . .
Durchpissen, v., ѕmплѕ de пішатѫ.
Durchplaudern, v., трекѫ (тimпѫ), локотindѫ, ворбindѫ ла верzї ші ѕскате.
Durchplündern, v., прадѫ deаръndѕ.
Durchpressen, v., петрекѫ прin . . тескѕindѫ.
Durchprobiren, v., пробеzѫ deаръndѕ.
Durchprügeln, v., батѫ бine (пе чінева).
Durchquetschen, v., петрекѫ прin . . тѕртindѫ саѫ тескѕindѫ.
Durchrädern, v., петрекѫ прin чїѕрѫ, прin дърmоїѕ.
Durchrasen, v., ѕmблѕ, алергѫ, тѕрбатѫ, фѕріосѫ; die Nacht —, петрекѫ нóптеа ѫn фѕріъ.
Durchrauchen, v., есе фѕmѕл прin . .
Durchräuchern, v., афѕmѫ, перфѕmѫ, факѫ а се пътрѕnde de фѕmѫ.
Durchrauschen, v., трече, пътрѕnde, вѕindѫ, въжїindѫ.
Durchrechnen, v., калкѕлѫ din капѫ пънъ ѫn фine; noch einmal —, рекалкѕлѫ, маї сокотескѫ одатъ.
Durchregnen, v., плоъ прin . .; стръбате плоїа прin . .
Durchreiben, v., петрекѫ фрекъndѫ (mazepea прin сітъ); ръneскѫ, жѕлескѫ (mъniле), фрекъndѫ; das Tuch reibt bald durch, поставѕл се рóde кѕръndѫ.
Durchreichen, v., пресентеzѫ, ѫnтindѫ прin . .; в. Durchlegen.
Durchreini-gen, v., кѕръцѫ, пѕріфікѫ de тотѫ; —gung, f., кѕръцітѕръ, пѕріфікъцїѕne ѫnтрéгъ.
Durchreise, f., кълъторіъ прin . .; —n, v., кълъторескѫ прin . .; —nde, m., кълъторїѕ, пасацерѫ.
Durchreißen, v., рѕmпѫ de коло пънъ dinколо; сфъшіїѕ de тотѫ; sich —, се рѕmпе, се сфъшіъ de тотѫ; —, n., рѕптѕръ, сфъшіітѕръ.
Durchreiten, v., трекѫ прin . . къларе; кълърескѫ прin . .
Durchrennen, v., перкѕрѫ, алергѫ прin . .; einen mit dem Degen —, стръпѕnгѫ кѕ спаdа пе чінева.
Durchriechen, v., mіросѫ прin . .; пътрѕndѫ кѕ mіросѕл.
Durchrieseln, v., трече ріѕшїорindѫ прin . .
Durchrinnen, v., стръкѕрѫ.
Durchriß, m., рѕптѕръ, спінтекътѕръ прin mіжлокѫ.
Durchritt, m., стръкълърітѫ, тречере къларе.
Durchritzen, v., кръпѫ, спінтекѫ пънъ dinколо.
Durchrollen, v., трече ростоголindѫ; manranezѫ бine; die Wäsche —, mъnгънezѫ бine пънzетѕріле.
Durchrosten, v., рѕцінескѫ de тотѫ.
Durchrösten, v., пръжескѫ бine.
Durchrücken, v., mергѫ прin . .
Durchrudern, v., трекѫ прin . . въслindѫ.
Durchrühren, v., mішкѫ бine бine.
Durchrütteln, v., скѕтѕрѫ, сгъцїїѕ бine бine.
Durchsäbeln, v., таїѕ кѕ сабіа ѫn doѕe, de тотѫ.
Durchsäen, v., персаmъnѫ, саmъnѫ песте тотѫ.
Durchsägen, v., ферестрѕескѫ ѫn doъ, таїѕ кѕ ферестръѫ пънъ dinколо.
Durchsalzen, v., сарѫ бine бine, факѫ а се пътрѕnde de саре.
Durchsäuern, v., ѫnъкрескѫ бine бine; фръmъnтѫ пънеа.
Durchsausen, v., трече прin . . кѕ сгоmотѫ.
Durchschaben, v., пътрѕndѫ ръкъindѫ.
Durchschaffen, v., стръпортѫ, dѕкѫ прin . .
Durchschallen, v., ресѕnъ прin . .
Durchschaudern, v., пътрѕndѫ кѕ кръnченіъ.
Durchschauen, v., прівескѫ пе ръndѫ; пътрѕndѫ кѕ веdереа; въdѫ прin . .
Durchschauern, v., пътрѕndѫ кѕ фіорї.
Durchscheinen, v., стрълѕческѫ, ѫn-

Digitized by Google

трелѫminѫ, лѫminѫ прin . .; —d, a. ші ad., стръвъзъторїѫ, diaфanѫ.
Durchscherzen, v., петрекѫ (тimпѫ) глѫmindѫ.
Durchscheuern, v., пътрѫndѫ, рѫmпѫ, жѫлескѫ фрекъndѫ.
Durchschieben, v., ѫmпinгѫ (чева) прin . .
Durchschießen, v., ѫmпѫшкѫ прin . .; спаргѫ, чїѫрескѫ пѫшкъndѫ; ein Buch —, ѫнтрефоiезѫ о карте, ad: о легѫ върстатѫ кѫ фiле албе; die Zeilen mit Linien —, рърескѫ ръndѫрiле кѫ лiнiї.
Durchschießlinie, f., (тiп.) ѫнтрелiнiъ.
Durchschiffen, v., трекѫ прin . . naiгъndѫ, коръбiindѫ.
Durchschimmern, v., ѫнтрелiкѫреште.
Durchschlafen, v., петрекѫ dopmindѫ.
Durchschlag, m., спъртѫръ, стръпѫнсѫръ, стръбътътѫръ; стръкѫръто̀ре, сiтiцъ; брiбоiѫ; ресвiчiѫ, кѫiѫресвътъторiѫ; —en, v., стръбатѫ, ресбатѫ; стръпѫнгѫ; спаргѫ, гъѫрескѫ бътъndѫ; стрекѫрѫ; das Papier schlägt durch, хъртiа ѫmбеа, сѫце; die Medizin hat durchgeschlagen, medicina a стръбътѫтѫ, a лѫкратѫ; Erbsen —, стрекорѫ mazъре; sich —, ѫшї deckide кале кѫ спаdа; der Regen schlägt durch, плоiеа стръбате; —eisen, n., брiбоiѫ, ферѫ de спарцере, de ресбатере.
Durchschlängeln, v., серпѫеште прin . .
Durchschleichen, v., трекѫ фѫрешindѫmъ; sich —, се фѫрешéзъ прin . . се въръ бiнiшор прin . .; се скапъ прin . .
Durchschleppen, v., тѫрескѫ прin . .
Durchschleudern, v., трекѫ прin . . легънъndѫmъ, mергѫ прin . . decmъцатѫ.
Durchschlingen, v., ѫнтрелечезѫ, ѫmплетескѫ.
Durchschlitzen, v., спiнтекѫ ѫn doѫe.
Durchschlummern, v., петрекѫ moцъindѫ, dopmiтъndѫ.
Durchschlüpfen, v., скапѫ прin . . mъ стрекорѫ.
Durchschmausen, v., den Tag, петрекѫ то̀тъ zioa ла масъ.
Durchschmeißen, v., арѫпкѫ, асвърлѫ прin . .
Durchschmelzen, v., топескѫ de тотѫ.
Durchschmettern, v., фрънгѫ тръсnindѫ.
Durchschmiegen, v., трекѫ прin . . . ѫndoindѫmъ, плекъndѫmъ; mъ daѫ dѫпъ пърѫ.
Durchschmieren, v., ѫнгѫ, mѫрѫiѫ deaръndѫ; цъсълѫ, батѫ.
Durchschneiden, v., таiѫ ѫn doѫe; кръпѫ пе miжлокѫ, ѫнтретаiѫ; Berge die ein Land —, mѫнцї че ѫнтретаiе о цéръ.
Durchschneien, v., ninце прin . .
Durchschnitt, m., стръtъiетѫръ, decпiкътѫръ; (цеom.) секцiѫне, ѫнтресекцiѫне; (арк.) профiлѫ; im —e, ѫna кѫ алта, ѫn diametрѫ; —sansicht, f., ведере ѫn профiлѫ (a ѫneї тъiетѫрї прin miжлокѫ); —slinie, f., лiнiъ diametралъ; —spreis, m., прецѫ miжлочiѫ; —spunkt, m., пѫнтѫ de ѫнтретъiере (a doѫe лiнiї); —ssumme, f., сѫmъ miжлочiъ; —szahl, f., пѫmерѫ miжлочiѫ.
Durchschnüffeln, v., mipocѫ deapѫndѫ сфоръindѫ; ѫmї върѫ пасѫл.
Durchschreien, v., ѫmплѫ de стрiгъте; стръбатѫ цiпъndѫ.
Durchschreiten, v., трекѫ пъшindѫ; mъсорѫ пъшindѫ.
Durchschuß, m., (пънzарї) бътътѫръ, (trame) стръmътѫръ; стръпѫшкътѫръ.
Durchschütteln, v., скѫтѫрѫ бiне; das Fieber hat ihn tüchtig durchgeschüttelt, л'а скѫтѫратѫ бiне фрiгѫрiле.
Durchschütten, v., стръвърсѫ, върсѫ прin . .
Durchschüttern, v., сгѫdѫiѫ, клътinѫ, кѫтреmѫрѫ (тотѫ трѫпѫл, о́селе).
Durchschwärmen, v., петрекѫ (тimпѫ) кѫ десфръпърї; трекѫ прin . . фанатizъndѫ; роiеште прin . .
Durchschwatzen, v., петрекѫ локътъndѫ, (палаврацindѫ, фленкъnindѫ).
Durchschweifen, v., ѫmблѫ лъла (хаїmana), тъindѫ кънiлор фрѫnzъ прin . .

Durchschwelgen, v., петрекъ (тімпъ) ѧн десфръъ.
Durchschwimmen, v., стръпотъ, трекъ (рѫъл) ѧн потъ; ѧпотъ прін..
Durchschwitzen, v., асъдъ де тотъ, асъдъ де 'мї есе съдóре прін къмашъ.
Durchsegeln, v., стръвънтрезъ, коръвіезъ прін . .
Durchsehen, v., стръвъдъ, въдъ прін ..; черчетезъ, ревъзъ, інспічіезъ; стръватъ, пътръндъ.
Durch-seihen, v., стрекъръ; філтрезъ; —seihung, f., стрекърътъръ, філтръцiъне.
Durchsein, v., амъ трекътъ, амъ реешітъ, амъ фінітъ; съптъ dінколо, де чеа парте; er ist glücklich durch, а скъпатъ ѧнтрегъ ші съпътосъ.
Durchsetzen, v., трекъ (рѫъл); реесъ; скотъ ла капътъ, ѧнвінгъ педечіле.
Durchseufzen, v., трекъ (віаца) съспінъндъ.
Durchsicht, f., інспецiъне, ревісiъне; стръвеdере, стръпърере; проспеттъ; —ig, a. ші ad., стрълъчідъ, стъвъзъторїъ, стръпарънте, діафанъ; —igkeit, f., стрълъчідітате, стръпаранцъ.
Durchsickern, durchsintern, v., стрекоръ пікърindъ.
Durchsieben, v., чернъ къ сіта, трекъ прін сітъ.
Durchsingen, v., петрекъ къптъндъ; къптъ (ън къптекъ) dела капъ пънъ ѧн фіне; ъмплъ (каса) къ къптекъ.
Durchsinken, v., кадъ прін . .
Durchsitzen, v., спаргъ, рѫмпъ, шезъндъ мълтъ (пе чева); петрекъ шезъндъ; ganze Nächte beim Spiele —, петрекъ нопцї ѧнтрецї ла кърцї; sich —, се ръпеште шезъндъ.
Durchsollen, v., требъе съ трекъ прін..
Durchsonnen, v., еспънъ ла сòре, сорескъ.
Durchsorgen, v., петрекъ ѧн гріжї.
Durchspähen, v., черчетезъ къ лъаре аміnте.
Durchspalten, v., деспікъ ѧн доъе.
Durchspicken, v., ѧмпънезъ (къ слъпінъ) песте тотъ.
Durchspielen, v., жокъ (кърцї), ѧмї жокъ (рола), къптъ (къптекъ) пънъ ѧн фіне; петрекъ (тімпъ) жъкъндъ.
Durchspießen, v., стръфігъ, стръпънгъ.
Durchsprengen, v., алергъ (къларе) ѧн фъга маре; ъдъ песте тотъ; пресъръ.
Durchspringen, v., трекъ прін . . . съріndъ; стръсаїъ; крапъ, плеспеште, саре (чева) дела ън капетъ пънъ ла алтъл.
Durchspritzen, v., стропескъ, ѧмпрошкъ прін . .
Durchsprudeln, v., стръватъ гългъіndъ.
Durchspüren, v., ъртърескъ (въпатъл).
Durchstänkern, v., ѧмпъцъ, ъмплъ де пътóре; скоточескъ; ѧмї багъ пасъ.
Durchstauben, v., ъмплъ де пълвере.
Durchstäuben, v., петрекъ пълвере прін чева (престе ън десемнъ).
Durchstäubern, в. Durchstöbern.
Durchstäupen, v., трекъ прін пъеле; батъ амаръ (пе чінева).
Durch-stechen, v., стръпънгъ; таїъ (стабілъ); das Getreide —, ремішкъ, ресколескъ гръъл; mit jemandem —, мъ ѧнцелегъ къ чінева ѧнтр'аскънсъ; —stecherei, f., ѧнцелецере секретъ; ѧнтрігъ.
Durchstecken, v., стръвѫръ, стръфігъ, багъ прін . .
Durchstehlen, sich, v., се фърешéзъ.
Durchsteigen, v., мъ съїъ прін . .
Durchsteppen, v., косъ къ гъъреле престе тотъ.
Durchsteuern, v., стръпавігъ.
Durchstich, m., стръпънсъръ; ресколітъръ (de гръъ).
Durchsticken, v., косъ, ѧмпъескъ къ флорї, деnінгъ къ акъ песте тотъ.
Durchstinken, v., ѧмпъцъ.
Durchstöbern, durchstören, v., скътъръ, скоточескъ, скормонескъ песте тотъ.
Durchstolpern, v., трекъ прін . . . ѧмпедекъндъмъ.
Durchstopfen, v., астъпъ песте тотъ.

Digitized by Google

Durchſtoßen, v., amninrĕ prin . .; стръпънрĕ; спарrĕ ісвindĕ (вша).
Durchſtrahlen, v., стрърézъ, стрълъче (сóреле).
Durchſtreichen, v., штеррĕ, трагĕ къ пана (рънdърї), аппълezĕ; перкърĕ (о цéръ); свъпърĕ.
Durchſtreifen, v., вшвлъ ръгъчindĕ prin . .; (mil.) вшвлъ ескотindĕ ка съ къпоскĕ посіцілnea inimiкълъї; трагĕ върцї, дпвърстezĕ песте тотĕ.
Durchſtreiten, v., скотĕ ла капетĕ чертъndъръ; ſich —, дпї deскidĕ dрърĕ лънтъndъръ.
Durchſtreuen, v., пресърĕ prin . . саĕ претътindine.
Durchſtrich, m., стерсъръ (de рънdърї); стръпъсare (de пасерї); —вvogel, m., пасере стръпъсънтъ.
Durchſtriegeln, v., цъсълĕ вine вine (каії); крітікĕ, чепсърezĕ.
Durchſtrömen, v., кърце (рълл) prin . .; се реварсъ.
Durchſtudiren, v., стъdiezĕ вine; петрекĕ дпвъцъndĕ.
Durchſtürmen, v., прорърпĕ prin . .; трекъ prin . . ка вп віфорĕ, форгънъ; віфорezĕ, форгънezĕ prin . .; трекъ prin . . къ репезівne.
Durchſtürzen, v., мъ аїептĕ къ репезівne, даĕ пъвалъ, кадĕ фъръ весте prin . .
Durch-ſuchen, v., каътĕ, візітezĕ, черкĕ претътindine; ресколескĕ, скоточескĕ; —ſuchung, f., візіта-ре, черчетаре къ деатърънтъл.
Durchſüßen, v., дпdълческĕ de тотĕ.
Durchtändeln, v., петрекĕ къ пітікърї.
Durchtanzen, v., петрекĕ дънцвindĕ; дънцескĕ пънъ дп фine; рътпĕ (скарпії) дънцвindĕ.
Durchtappen, v., трекъ prin . . . пітъindĕ.
Durchtaumeln, v., трекĕ prin . . . шовъindътъ, дтплетечindътъ (ка вп аметцітĕ, веатĕ).
Durchtoben, v., петрекĕ товъindĕ; трече (въптъл) prin . . . вvindĕ; терrĕ вббindĕ prin . .
Durchtönen, v., трекĕ prin . . . сънndĕ; персънĕ, ресънĕ; вшлъ de сънетĕ.
Durchtoſen, v., трекĕ prin . . ввvindĕ.
Durchtraben, v., трекĕ (къ калĕ), дптрéпъdĕ пе вndева.
Durchtragen, v., традъкĕ, стръпортĕ.
Durchtrampeln, v., аметекĕ, спарrĕ стропшindĕ.
Durchtrauern, v., петрекĕ dорindĕ, дп dорїв (доліĕ), дптрістindътъ.
Durchträufeln, v., стропескĕ, пікърezĕ prin . .
Durchträumen, v., петрекĕ вісъndĕ.
Durchtreiben, v., тъпĕ prin . .; петрекĕ (mazepe) prin сітъ; реесĕ; einen Keil —, вatĕ вп ікĕ prin . .
Durchtreten, v., спарrĕ, deскidĕ локĕ кълкъndĕ; die Laſtthiere traten durch den Schnee, вітеле deскіceръ кале prin néоъ.
Durchtrichtern, v., петрекĕ prin пълніъ (леікъ, хвніъ, тріктерĕ).
Durchtrieb, m., стръпъпътъръ, тъпътъръ prin . .; пъшвпітĕ, дреттъл de а пътеа тъпа вітеле ла пъшвне prin . .
Durchtrieben, a. ші ad., ф інĕ, малічіосĕ, префъкътĕ, віклénĕ, шіретĕ; —heit, f., префъкъціе, віклепіе, фінецъ, малічіъ.
Durch-triefen, —tropfen, —tröpfeln, v., пікърezĕ prin . .; стрекърĕ пікърindĕ.
Durchtrinken, v., петрекĕ въndĕ.
Durchtrippeln, v., трекĕ дп пашї тървпцї prin . .
Durchtrocknen, v., вскĕ de тотĕ; ſich —, се вскъ престе тотĕ.
Durchtrotten, v. Durchtraben.
Durchüben, v., есерчezĕ пънъ дп фine.
Durchwachen, v., петрекĕ вегindĕ.
Durchwachs, n., плъптъ къ трвпкіл крескътĕ prin фрвпzъ; ъръкітъріцъ, вплевърĕ; —en, v., дптрекрескĕ; durchwachſenes Fleiſch, карпе крескът дптре лardĕ.
Durchwackeln, v., терrĕ пе вndева легъпъndътъ; вatĕ вine.
Durchwagen, ſich, v., къtézĕ, мъ дпкътетĕ а трече prin . .

Google

Durchwägen, v., кънтъреск̆ deaръndȣ.
Durchwalken, v., ѧnвълеск̆ біne (ла піȣъ сȣmanȣ̆); батȣ̆ біne.
Durchwallen, v., трек̆ прin..; клокотеште прin..
Durchwälzen, v., рестоголеск̆, daȣ̆ de adȣра прin..
Durchwammsen, v., батȣ̆ біne.
Durchwandeln, v., перȣmвлȣ прin..
Durchwandern, v., кълътореск̆ прin..
Durchwärmen, v., ѧnкълzеск̆ біne.
Durchwaschen, v., рȣпȣ̆ спълъndȣ̆; фinezȣ̆ а спъла; спълȣ̆ біne біne.
Durchwässern, v., ȣdȣ̆ песте тотȣ̆.
Durchwaten, v., трек̆ прin вadȣ̆.
Durchweben, v., ѧnтрецесȣ̆.
Durchweg, m., стръкъраре, трекътóре; —, ad., песте тотȣ̆, ѧn ценералȣ̆.
Durchwehen, v., пътрȣnde (въnтȣ) сȣфлъndȣ̆.
Durchweichen, v., moïȣ de тотȣ̆; се moïъ de тотȣ̆.
Durchweinen, v., петрек̆ плъnгъndȣ̆.
Durchwerfen, v., аïептȣ̆, арȣnк̆ (ціnȣ̆) прin..; чïȣрȣеск̆ (гръne).
Durchwetzen, v., спаргȣ̆, ѧnгъȣрȣ̆ аскȣцindȣ̆, точindȣ̆.
Durchwichsen, v., черȣеск̆ престе тотȣ̆; батȣ̆, чïоmъцеск̆, цъсълȣ̆ біne.
Durchwimmern, v., петрек̆ цеmъndȣ̆, бочindȣmъ.
Durchwinden, v., ѧnтреплетеск̆, петрек̆ прin.. ѧmплетindȣ̆; sich —, mъ елȣптȣ̆ (din вр'о невоïъ).
Durchwintern, v., іерnezȣ̆, скотȣ̆ din іéрnъ (віте, планте).
Durchwirbeln, v., трече прin.. въртъжindȣсе; ресȣnъ прin..; Töne — die Luft, аерȣл ресȣnъ de тонȣрï.
Durchwirken, v., фръmъnтȣ̆ біne; ѧnтрецесȣ̆.
Durchwischen, v., mъ скапȣ̆, фȣгȣ̆.
Durchwölben, v., болтеск̆ престе тотȣ̆.
Durchwollen, v., воïȣ а трече прin..
Durchwühlen, v., рѫmъ песте тотȣ̆ (поркȣ̆); ресколеск̆.
Durchwurf, m., арȣnкаре прin чева; гратіъ de петрекȣтȣ̆ (арinъ).
Durchwürzen, v., аромеzȣ̆, dрегȣ̆ кȣ аромe (сафранȣ̆, скорцішòръ) біne біne.
Durchzählen, v., nȣmерȣ̆ deaръndȣ, ȣnȣ къте ȣnȣ.
Durchzanken, v., петрек̆ сфъdindȣmъ.
Durchzechen, v., петрек̆ (nòптеа) въndȣ̆.
Durch-zeichnen, v., decemnȣ̆ ȣnȣ dȣпъ алтȣ; калк̆, ad: іаȣ̆ decemnȣ саȣ̆ скрісòреа прinтр'ȣnȣ̆ стръпаранте; —zeichnung, f., калкътъръ.
Durchziehen, v., трагȣ̆, петрек̆ прin..; (фірȣ прin акȣ̆); трапъсȣ̆, трек̆ прin.. (о цéръ пасеріле); ѧnфірezȣ̆; іаȣ̆ ѧn рѫсȣ̆.
Durchzischen, v., трече прin.. шïȣеръndȣ̆.
Durchzoll, в. Durchgangszoll.
Durchzucken, v., тръсърȣ̆ прin..
Durchzuckern, v., zахарezȣ̆ престе тотȣ̆.
Durchzug, m., трансітȣ̆, тречере, трапасаdъ; — der Luft, стръфлȣсȣ̆.
Durchzwängen, v., констръnгȣ̆ а трече прin..
Durchzwitschern, v., сбòръ прin... чіріпindȣ̆.
Dürfen, v., кȣтezȣ̆, ѧndръспеск̆, amȣ̆ воïъ; требȣе, amȣ̆ требȣінцъ; потȣ̆; Du darfst noch reden? ші maï ѧndръспештï а ворві? wir — nicht ausgehen, n'авемȣ̆ воïъ а еші; Sie — es nur sagen, n'аï dекътȣ̆ съ'mï zічï; das dürfe wohl geschehen, аста се пóте ѧnтъmпла; ich darf nicht, nȣ потȣ̆, nȣ'mï есте ертатȣ̆; darüber darf man sich nicht wundern, аста nȣ е demiратȣ̆.
Dürftig, a. ші ad., ліпсітȣ̆; miсеракȣ̆, miсеръчіосȣ̆; —keit, f., ліпсъ, miсеръчіъ, нечесітате.
Dürr, a. ші ad., ȣскатȣ̆; секȣ̆; стерпȣ̆; макрȣ; mit —en Worten sagen, а zіче кȣ ворбе сечï; —beinig, a. ші ad., спȣлпатȣ̆, кȣ пічóре сечï, десшірате; —leibig, a. ші ad., ȣскъцівȣ̆, mъкріȣ̆ (de трȣпȣ̆); —e, f., ȣскъцïȣне; сечітате; макріme.
Dürrmaden, f., komidone (о бетежéлъ).

Dürrsucht, в. Darrsucht.
Dürrwurz, f., плантъ de атрофіъ.
Durst, m., сете, einen großen — haben, a mopi de сете; —en, dürsten, v., amъ сете, ѧпсетезъ; —ig, a. ші ad., сетосъ, ѧпсетатъ, ассетатъ; —losigkeit, f., —mangel, m., ліпсъ de сете.
Durst-natter, —schlange, f., dincadъ.
Dusel, m., ameцéлъ; ъїmipe; —ig, a. ші ad., ameцітъ, ъїmітъ; —n, mъ ameцескъ, mъ ъїmескъ; mъ опъческъ.
Düster, a. ші ad., ѧптъпекосъ; опъчітъ; трістъ, меланколікъ, посоморѫтъ; ѧпкісъ; —n, v., се ѧптъпекъ, се ѧптрістéзъ, се посомореште, се ѧпкіde; —heit, —keit, f., ѧптъпечіme; меланколіъ.
Dute, Düte, f., корпъ (de хъртіъ ресъчітъ спре а пъпе конфетърї шчл. ѧптр'ѫпсъл); — цiцъ.
Düten, v., сънъ din корпъ.
Dutzend, n., dъzinъ; —weise, ad., къ dъzina.
Duumvir, m., dъъmвіръ.
Duzbruder, m., amікъ бънъ, пе каре ѧл тъimъ; ich bin — mit ihm, еъ mъ тъескъ къ елъ.
Duzen, v., тъескъ.
Duzschwester, f., amікъ бънъ, пе каре о тъimъ.
Dynamik, f., dinamікъ, штіінца деспре пътере.
Dynamisch, dynamistisch, a. ші ad., dinamіческъ.
Dynamometer, m., dinamometръ.
Dynast, m., dinастъ; —ie, f., dinастіъ.
Dysenterie, f., dicenтеріъ.

E.

E, а чінчеа літеръ ѧп алфаветъл цermanъ.
Ebbanker, m., анкіръ пентръ рефлъсъ.
Ebbe, f., рефлъсъ; жосанъ, mape скъзънтъ; Flut und —, флъсъ ші рефлъсъ.
Ebben, v., рефлъъ, рекъръ, скаde (mapea).
Eben, a., netedъ, екалъ, планъ; есактъ; dрептъ; — machen, аппланезъ, компланезъ; —, ad., токmaї; кїаръ; — der, — die, — dieselben, токmaї ачела, токmaї ачееа, токmaї ачеїа; — da, — daselbst, токmaї аколо; — daher, токmaї de аколо; — damals, токmaї атънчї; — so, кїаръ аша; — so groß, токmaї аша de mape; — so viel, токmaї атътъ de мълтъ; — so wenig, токmaї атътъ de пъцінъ; es ist — das, токmaї ачееа; das sage ich —, аста (аїа) zікъ ші еъ; das will ich — nicht sagen, аста токmaї пъ о zікъ; das wollte ich —, токmaї аста о воїамъ ші еъ; Sie kommen — recht, вії токmaї віne, вії токmaї ла пъптъ; da kommt er —, éкъ'л къ віne; ich habe so — getrunken, пъmaї къ че въъїъ.
Ebenbaum, m., абапосъ (арборе).
Ebenbild, n., imaцine; портретъ; кіпъ; ікóпъ (acemene алтъїа); сетънаре къ алтъл; er ist das — seines Vaters, елъ есте zъгръвітъ кіпъ татъ-съъ, сатънъ къ татъ-съъ ка оъ къ оъ.
Ebenbürtig, a. ші ad., de ачееашї паштере, оріцine (тотъ повілъ, аъ тотъ плебеъ); —keit, f., екалітате de паштере, de кondiцiъne.
Ebendaselbst, в. Eben.
Ebene, f., фацъ; планъ; шесъ.
Ebenen, v., екалезъ, аппланезъ; netezескъ, факъ dрептъ; фъцъескъ.
Ebenfalls, ad., acemene, тотъаша.
Ebenholz, n., лемпъ de абапосъ.
Ebenist, m., евеністъ, лъкръторїъ de абапосъ.
Eben-maß, n., сіметріъ, пропорцiъne (мъсъръ екалъ); —mäßig, a. ші ad., сіметрікъ, пропорцiоналъ, екалъ.
Ebenung, f., netezітъръ, фъцъітъръ.

Digitized by Google

Ebenteuer, в. Abenteuer.
Ebentischler, в. Ebenist.
Eber, m., верѫ; wilder —, верѫ сілбатікѫ.
Eberesche, f., сорбѫ (арборе).
Ebergeld, n., верітѫ, банї пентрѫ верѫ.
Eberhirsch, m., верѫчербѫ, бабірѫсъ, фелѫ de поркѫ din Молѫче de мъріmea червѫлѫї.
Eberraute, f., Eberei, n., пеліпіцъ абротапъ.
Eberwurz, Eberwurzel, f., карлінъ.
Echappiren, (zi: ешапіpen), v., скапѫ.
Echinit, m., екінітѫ.
Echo, n., еко, ресѫпетѫ, сѫпетѫ датѫ ѫпапої.
Echoffirt, (zi: ешофірт), a. ші ad., ѫпфербіптатѫ.
Echt, в. Aecht.
Echti-gen, v., леџітіmezѫ; —gung, f., леџітімъцiѫне.
Eck-balken, m., гріndъ din колцѫ; —band, n., ферътѫръ, легътѫръ din колцѫ; —bogen, m., аркѫ din колцѫ (ла подѫрї); —bret, n., таблъ ѫнгїѫларъ; —chen, n., ѫнгїѫлецѫ; мікъ дістанцъ.
Ecke, f., колцѫ; ѫнгїѫ; мѫке; мікъ дістанцъ; an allen —n, претѫтіndinea; von allen —n und Enden, din тòте латѫріле, din тóте пърціле; er ist in keiner — zu finden, п'аї съ'л гъсештї пікъірї; die vier —n der Welt, челе патрѫ пѫнте кардінале але лѫмеї.
Ecker, f., гіndъ, в. Eichel.
Eck-feile, f., пілъ мѫкїатъ, ѫнгїѫларъ; —fenster, n., ферестръ ѫнгїѫларъ, din ѫнгїѫ; —haus, n., касъ ѫнгїѫларъ, din ѫнгїѫл, колцѫл (страdeї, піацеї); —ig, a. ші ad., ѫнгїѫларїѫ, ѫнгїѫлатѫ; колцѫросѫ; —kammer, f., къмаръ din колцѫ; —loch, n., гаѫръ, пѫнгъ din колцѫ (віліарїѫ); —pfeiler, m., стълпѫ; піластрѫ, търашѫ ѫнгїѫларїѫ, din колцѫ; —säule, f., колопъ ѫнгїѫларъ; —schaft, m., (арк.) пічорѫл мѫрѫлѫї din ѫнгїѫ, мѫрѫл дела ферéстръ пънъ ла колцѫ; —schrank, m., —schränkchen, n., армарїѫ, дѫлапѫ ѫнгїѫларїѫ; —stämpel, m., (легът. de кърцї) тімбрѫ de (ѫнкістрітѫ) колцѫрї; —stein, m., пéтръ ѫнгїѫларъ, пéтръ din ѫнгїѫ; —stube, f., къмаръ din колцѫ; —tisch, m., масъ de ѫнгїѫ; —zahn, m., колцѫ, dinте капікѫ; —zimmer, n., станцъ ѫнгїѫларъ.
Eclatant, a. ші ad., еклатантѫ, стрълѫчітѫ; пѫблікѫ; бътъторїѫ ла окї.
Eclipse, f., еліпсъ, ліпсъ de лѫміnъ, ѫптѫпечіme.
Edda, f., eda (скріттѫръ сф. скаndінавікъ).
Edel, a. ші ad., повілѫ; алесѫ; преціосѫ, скѫмпѫ; ценеросѫ, есчелентѫ, маріnімосѫ; die —n des Volkes, повілїї (воерїї) попорѫлѫї; ein edler Gang ꝛc., вънъ богатъ de металѫ; —bürtig, a. ші ad., пъскѫтѫ повілѫ, повілѫ de паштере.
Edel-dame, —frau, f., фемее повілъ, дóмпъ, кокòпъ, воеріцъ.
Edeldenkend, a. ші ad., лібералѫ, повілѫ гъndіторїѫ.
Edelfräulein, n., вергѫръ, фатъ повілъ, damічелъ, domпішóръ, дѫдѫкъ (молд.).
Edelgeboren, a. ші ad., ценеросѫ, de бѫпѫ ценѫ (тітлѫ).
Edel-gesinnt, —herzig, a. ші ad., повілѫ, ценеросѫ, бѫпѫ кѫ іnіma.
Edelhof, m., кѫрте de повілѫ, костеїѫ.
Edelknabe, m., паціѫ, копілѫ, фечорѫ de повілѫ (че сервеште ла алтѫ повілѫ), (чїокоїѫ).
Edelknecht, m., скѫтіерѫ.
Edel-mann, m., бърватѫ повілѫ, воерїѫ, кавалерѫ; цаптіломѫ; —männisch, a. ші ad., повілескѫ, воерескѫ, domпескѫ; de повілѫ.
Edel-muth, m., ценеросітате; —müthig, a. ші ad., ценеросѫ.
Edeln, v., повілезѫ.
Edel-sinn, m., сімцѫ, сімцімънтѫ повілѫ; —sinnig, a. ші ad., повілѫ сімціторїѫ, кѫ сімцѫ повілѫ.
Edelstein, m., пéтръ скѫмпъ, преціòсъ, пестіматъ; цѫваерѫ; —handel, m., пегоціѫ кѫ петре преціосе; —händler, m., пегоціторїѫ кѫ петре преціóсе; цїѫваерцїѫ; —schneider, —schleifer, m., тъіе-

Digitized by Google

торїѕ, полїторїѕ de петре пестїмате.

Edeltanne, f., пinѕ, молidѕ, брадѕ побілѕ.

Edelthat, f., фаптъ побілъ.

Edelwild, n., вънатѕ маре.

Edem, n., edemѕ, гръdinъ de десфътаре, парadicѕ.

Edict, n., ediттѕ, ezicѕ, opdinѕл сѕверанѕлѕї; —alcitation, —alladung, f., —alien, pl., чітъцїѕне, сорочіре, кїемаре ла жѕdікатъ кѕ ediттѕ; —mäßig, a. ші ad., ediттале.

Ediren, v., edaѕ, daѕ прin тіпарїѕ, скотѕ ла лѕminъ, пѕблікѕ (о карте).

Edition, f., editiѕne.

Editor, m., editорїѕ.

Education, f., edѕкъцїѕне, крештере.

Efendi, m., ефendi.

Efer, a. ші ad., iѕте, таре (лешіъ), аџерѕ.

Effect, m., еффептѕ; —en, pl., еффепте, бѕнѕрї mішкътòре, вестminте шчл.; —iv, a. ші ad., еффептівѕ, —uiren, v., еффъптѕескѕ, есекѕтезѕ, ѧпфіінцезѕ.

Efloch, n., гаѕра de форма лѕї F а віолінеї.

Egal, a. ші ad., екалѕ, acemenea; —isiren, v. екалезѕ, факѕ тотѕна; —ität, f., екалітате.

Ege, Egge, f., грапъ; —block, m., бѕтѕкѕ de ѧпгреѕїатѕ грапа; —pflug, m., скаріфікаторѕ, грапъ кѕ колцї аръторї; —schlitten, m., трагъ de грапъ; —zahn, —zinken, m., колцѕ, dinте de грапъ; —n, v., гръпезѕ; —r, m., гръпъторїѕ.

Egel, в. Blutegel.

Egoismus, m., еѕісмѕ, егоісмѕ, в. Selbstsucht.

Egoist, m., еѕістѕ, егоістѕ; —isch, a. ші ad., егоістікѕ.

Ehe, ad., ѧпainте; — als, ѧпainте de че; eher, маї ѧпainте, маї кѕръndѕ; — ein Jahr vergeht, ѧпainте de а се ѧмплini ѕн anѕ; er kam eher als ich, ел веni маї nainте декътѕ mine; je eher je lieber, кътѕ маї nainте атътѕ маї біне.

Ehe, f., (ѧпсѕратѕ, мърітішіѕ) късъторіъ, пѕптъ; ѧпсоцїре; копжѕцїѕ; (поет.) imenѕ; Kinder erster —, копії din прima късъторіъ; in den Stand der — treten, а се ѧпсѕра, мъріта; die — brechen, калкѕ кредінца копжѕгалъ; außer der — leben, тръескѕ ѧп челібатѕ.

Eheband, n., легътѕръ пѕнцїалъ, nodѕ копжѕгалѕ, кѕпѕніъ.

Eheberedung, f., ѧпвоіре, копвенцїѕне de ѧпсоцїре, в. Ehecontract.

Ehebett, n., патѕл пѕнцїї; das — beschreiten, мірелеле кѕпóште пе мірéсъ, ѧмплініреа копжїѕцїѕлѕї.

Ehe-brechen, v., ѧптінѕ патѕл пѕнцїї, прекѕрвезѕ, факѕ adѕлтерїѕ, калкѕ кредінца копжѕгалъ; —brecher, m., adѕлтерѕ, прекѕрварїѕ; —brecherin, f., adѕлтеръ прекѕрвъ; —brecherisch, a. ші ad., adѕлтерѕ, прекѕрварѕ; —bruch, m., adѕлтерїѕ, прекѕрвіъ.

Ehebund, m., Ehebündniß, n., в. Eheband.

Ehecontract, m., контраттѕ de ѧпсоцїре.

Ehedem, Ehedessen, ad., odiniòръ, odатъ, óрекъndѕ, маї de мѕлтѕ; ѧпainте de аста.

Ehefähig, a. ші ad., канаверѕ de пѕптъ, потінте.

Ehefeind, Ehescheu, m., місогамѕ, ѕръторїѕ de късъторіъ.

Ehefrau, f., мѕїере мърітатъ.

Ehefriede, m., паче копжѕгалъ.

Ehe-gatte, —gemal, —genoß, —herr, m., мъре, бърбатѕ, соцїѕ, консòрте.

Ehe-gattin, —gemalin, —genossin, —hälfte, f., невастъ, фемее, соцїъ, консòртъ.

Ehegebühr, в. Ehepflicht.

Ehegemach, n., къмаръ пѕнцїаръ.

Ehegericht, n., трібѕналѕ de каѕсе de късъторіъ; консісторїѕ.

Ehegestern, ad., алалтъіерї.

Ehegott, m., imenѕ.

Ehehaften, pl., педечї леџітіме.

Ehehalt, m., сервѕ, сервъ.

Digitized by Google

Ehejahr, n., anŭ de късъторіъ.
Ehejoch, n., жѫгѫл късъторіеĭ.
Ehekreuz, n., крѫчеа, ad: пеказѫріле късъторіеĭ.
Ehekrüppel, m., къzътѫръ de бърватŭ, бърватŭ бътрънŭ, пепотіnцiосŭ.
Eheleiblich, a. ші ad., лецĭѫітŭ, пъскѫтŭ (копілŭ) din патŭ лецĭѫітŭ.
Eheleute, pl., копжѫцĭ, копсорцĭ, късъторіцĭ, бърватѫл кѫ певаста.
Ehelich, a. ші ad., копжѫгалŭ, мърітатъ, ѧпсѫратŭ; лецĭѫітŭ; —e Pflicht, даторіъ копжѫгалъ.
Ehelichen, v., ѧпсоцескŭ, (мърітŭ, ѧпсорŭ) късъторескŭ; sich —, се мърітъ, се ѧпсòръ.
Eheliebste, m. ші f., копсорте.
Ehelos, a. ші ad., челібатарĭѫ, пе'псѫратŭ, пемърітатъ; холтеĭѫ, флъкъŭ; фатъ маре; —igkeit, f., челібатŭ, холтеіъ, фетіъ.
Ehelustig, a. ші ad., доріторĭѫ, пофтіторіѫ de ѧпсоцітŭ, каре ѫмблъ дѫпъ ѧпсѫратŭ, мърітатŭ.
Ehemalig, a. ші ad., de odiniόръ.
Ehemals, в. Ehedem.
Eheordnung, f., регѫлъмънтŭ de ѧпсоцiре.
Ehepaar, n., пъреке de ѧпсоцiцĭ, в. Eheleute.
Ehepacten, в. Ehecontract.
Ehepfand, n., amanетŭ (копілŭ) de ѧпсоцiре.
Eher, ad., маĭ наінте, в. Ehe.
Eherecht, n., дреттŭ de късъторіъ; лецĭ de ѧпсоцiре.
Ehern, a., de арамъ, de бронzŭ, de металŭ; таре, въртосŭ.
Ehesache, f., каѫсъ de късъторіъ.
Eheschänder, m., adѫлтерŭ.
Eheschatz, m., соцiŭ, копсорте; zестре.
Ehescheidung, f., деспърцiре, десфачере de късъторіъ, діворцiŭ; auf die — klagen, ѫмблѫ ла копсісторĭѫ ка съ мъ десфакŭ.
Ehesegen, m., біпекѫвънтаре а пѫпцеĭ; копіiĭ.
Ehestand, m., статѫл ѧпсоцiреĭ, късъторіъ, в. Ehe.
Ehestens, ad., кътŭ маĭ кѫръndŭ, ла пріма окасіѫне.
Ehesteuer, f., zестре.
Ehestifter, m., інстітѫторĭѫ, ѧптемеіторĭѫ, вòтрѫ de късъторіъ.
Ehestiftung, f., інстітѫцiѫне de късъторіъ; контраттŭ de ѧпсоцiре.
Ehestreit, m., чéртъ, сфадъ ѧптре късъторіцĭ.
Eheteufel, m., Асмодеŭ, семънъторĭѫ de zizaniъ ѧптре бърватŭ ші певастъ.
Ehetrennung, f., деспърцiре, десфачере, діворцiŭ.
Ehetreue, f., кредінцъ копжѫгалъ.
Eheverbindung, f., ѧпсоцiре, късъторіъ, копжѫцĭѫ, кѫпѫніъ.
Eheverlöbniß, n., логоdпъ.
Ehevermächtniß, n., легатŭ ѧптре ѧпсоцiцĭ че аре съ іа ѫпѫл саŭ алтѫл ѧп казŭ de мòрте.
Eheversprechen, n., Eheversprechung, f., фъгъдѫінцъ de лѫаре ѧптрѫ късъторіъ.
Ehevertrag, m., контраттŭ de ѧпсоцiре; фоіъ de zестре.
Ehevogt, m., кѫраторѫ ѫпеĭ въdѫве.
Ehevor, ad., ѧпаінте.
Eheweib, n., соцiъ.
Ehrbar, ehrbarlich, a. ші ad., опораверŭ, опестŭ; modестŭ, вепераверŭ, кѫвіінчосŭ; de трéвъ, de оменіъ, че шеде біне; ein —es Mädchen, фатъ de оменіъ; —keit, f., опестате; кѫвіінцъ; modестіъ.
Ehr-begierde, f., амбіцiѫне, іѫбіре de онòре, de глоріъ; —begierig, a. ші ad., амбіцiосŭ, іѫбіторĭѫ de онòре, de глоріъ.
Ehre, f., онòре, глоріъ, мъріре, лаѫdъ; репѫме, фатъ бѫпъ; Mann von —, омŭ de онóре; — sei Gott! мъріре лѫĭ Dzeŭ, лаѫdъ Dлѫĭ! auf meine —! пе онòреа меа! im Puncte der —, ѧп пѫптŭ de онòре; Ihr Wort in —n, фіецĭ фаца онораtъ; in allen —n, кѫ тóтъ онòреа; —nhalber, din онóре; das ist aller —n werth, аста пѫ е de рефѫсатŭ, е акчептаверŭ; er steht sehr in —n, аре маре вазъ; meine — steht auf

dem Spiele, onóрea mea сть ля перікы; er hat — im Leibe, omъ къ рѣшіне; er hat keine — im Leibe, omъ фъръ рѣшіне; — verloren, Alles verloren, mai bine віаца декъть онóрea; — dem — gebührt, onóре кві се кѣвіне; einen Kuß in —n kann Niemand verwehren, вnъ сърътатъ невіноватъ пе е нічі'вnъ пъмътъ: einem — erweisen, a da onóре кѣва; einem die letzte — erweisen, a da ытіма onóре кѣва, sd. ai петрече ла морцъптъ; jemandes — verletzen, a вътъта onóрea cuъ пътеле вnъ кѣва; auf — halten, a цінé ла onóре; ямі пасъ de onóре; in —n halten, onopezъ, респеттezъ; ich mache mir eine — daraus, mi o цінъ de onóре; ich habe die — ihn zu kennen, amъ onóре ai кънóщте; einen bei der — angreifen, mъ аттingъ de onóрea кѣва; seine — zum Pfande setzen, mъ легъ къ onóрea mea; ein Mädchen um ihre — bringen, a ръпі onóрea вnei фете, a o deconopa; ein Mädchen wieder zu — bringen, a лнтроці onóрea (чінстea) вnei фете.

Ehreifer, m., пзлъ de onóре, zелъ de a'ші апъра onóрea.

Ehren, v., onopezъ, респеттezъ; венepezъ; прецъескъ.

Ehrenamt, n., оффічіѣ de onóре.

Ehrenbahn, f., карієръ onopaверъ.

Ehrenbelohnung, f., onopapiѣ.

Ehrenbesuch, m., вісітъ de onóре, de черемоніъ.

Ehrenbezeugung, f., демъстръцівне de onóре, omaціѣ.

Ehrenbogen, m., аркъ de onóре.

Ehrenbürger, m., четъцénъ onopapiѣ.

Ehrendame, f., damъ, dómnъ de onóре, damічелъ de кърте.

Ehrendenkmal, n., монзмънтъ de onóре.

Ehrendieb, m. Ehrenschänder.

Ehrendienst, m., оффічіѣ de onóре, чівілітате.

Ehrenerklärung, f., реставілire, репъръцівне de onóре, сатісфъцівне.

Ehrenfall, m., черемоніъ de кърте ла каре е овлігатъ прin onóре; кazъ de onóре.

Ehrenfest, n., сервътóре de onóре, —, a. ші ad., фóрте онестъ.

Ehrengebühr, f., onopapiѣ.

Ehrengedächtniß, n. Ehrendenkmal.

Ehrengedicht, n., поемъ de onóре.

Ehrengehalt, m., пенсівне онорічікъ.

Ehrengelag, n., прънзъ ля onóрea кѣва.

Ehrengepräng, n., помпъ.

Ehrengericht, n., трівзпалъ пентръ кавсе de onóре.

Ehrengeschenk, n., даръ, пресентъ onopapiѣ.

Ehrengipfel, m., кѣлме de onóре.

Ehrengrab, n., чепотафіѣ, морцъптъ de onóре.

Ehrenhalber, ad., пентръ onóре.

Ehrenhandel, m., кавсъ de onóре.

Ehrenklage, f., плънцере пентръ репъръцівnea onóреі.

Ehrenkleid, n., вестмънтъ de черемоніъ, de onóре, de галъ, de сервътóре.

Ehrenkränkung, f., сзпъраре, аттіпцере de onóре.

Ehrenkranz, m., кънънъ пънціалъ; кънънъ de onóре.

Ehrenkuß, m., сърътаре (салътаре) de onóре, de черемоніѣ, de етікетъ.

Ehrenlegion, f., леціóне de onóре.

Ehrenlohn, m., onopapiѣ; преміѣ de лаздъ.

Ehrenlüge, f., минчізнъ оффічіóсъ, минчізнъ фъкътъ спре a мънтзі onóрea кѣва.

Ehrenmal, n., монзмънтъ de onóре.

Ehrenmann, m., върватъ de onóре; върватъ провъ, вравъ.

Ehrenmitglied, n., мемвръ onopapiѣ.

Ehrenmünze, f., медаліѣ, монетъ de onóре.

Ehrenname, m., пзме онорічікъ, тітлъ.

Ehrenpfad, m., калеа onóреі, a лаздеі.

Ehrenpforte, f., пóртъ, аркъ de трізмфъ.

Ehrenpreis, n., веронікъ (плънтъ).

Ehrenpunkt, m., пзнтъ de onóре.

Digitized by Google

Ehren-raub, m., фъртъ de onóре (прin калъмniъ, deфаїмъ); —räuber, m., фъръ de onòре, калъмniаторїъ, deфъїмъторїъ.
Ehrenrede, f., къвънтаре лъъдъторiъ.
Ehrenreich, a. ші ad., плinъ de onóре, onестъ.
Ehren-retter, m., аполоцiстъ, апъръторїъ de onòре; —rettung, f., аполоцiъ, апъраре de onóре.
Ehrenrichter, m., арвiтръ onорарїъ, жъdiкъторїъ ѫn каъсе de onòре.
Ehrenrührig, a. ші ad., ѫнжъріосъ, провроziторїъ, deфъїмъторїъ, аттiнгъторїъ de onóре.
Ehrensache, f., каъсъ de onòре; каъсъ фiнindъ прin дъелъ.
Ehrensäbel, m., савiъ, спадъ de onóре.
Ehrenschänder, m., калъмniаторїъ, deфъїмъторїъ, провроziторїъ, блъстъмъторїъ, в. ші Ehrenräuber.
Ehrenschändung, f., калъмniъ, deфаїмъцiъne, deconoраре, пътаре de onòре.
Ehrenschild, m., скътъ de onóре.
Ehrenschmuck, m., семnемънтъ de onòре (кавалерiъ, medалiъ).
Ehrenschuß, m., салвъ (deскъркътъръ de тънърї, пъшчї) de onóре.
Ehrensold, m., onорарїъ (платъ onорiфiкъ), в. Ehrenlohn.
Ehrenspiegel, m., есемплъ de imiтатъ.
Ehrenstaffel, f., градъ, трéптъ de onóре.
Ehrenstelle, f., постъ onораверъ; demniтате; каріеръ.
Ehrenstrafe, f., пеdéпсъ de inфamiъ, пеdéпсъ deconорътòре, ъmiлiтóре.
Ehrenstreit, m., чéртъ ѫn каъсъ de onòре.
Ehrenstück, n., пiесъ de onòре.
Ehrenstufe, f., градъ de onòре.
Ehrentag, m., zi de onòре, de черемонiъ, de нънтъ, de ѫmпърцiреа премiiлор.
Ehrentanz, m., салтъ, danцъ de onóре.
Ehrentempel, m., пантеонъ; темплъ рiдiкатъ ѫn onòреа къїва.
Ehrenthalben, ad., пентръ onòре.
Ehrentitel, m., тiтлъ de onóре.
Ehrentod, m., мóрте глоріòсъ; мóрте ѫn къмпъл бътълiеї пентръ паціъne.
Ehrentrunk, m., тоастъ, бъътъръ ѫn onóреа къїва.
Ehrenverletzung, f., ѫнжъръторъ.
Ehrenvoll, a. ші ad., onорiфiкъ; глоріосъ; плinъ de onóре.
Ehrenvormund, m., тъторъ, епiтропъ, onорарiъ.
Ehrenwache, f., гардъ de onóре.
Ehrenwein, m., вinъ onорарiъ.
Ehrenwerth, a. ші ad., demnъ de onóре, onораверъ, веnераверъ.
Ehrenwort, n., къвънтъ de кредinцъ, паролъ de onóре; sein — geben, ѫнкредinцезъ не чiнева, ѫmї даъ парола.
Ehrenzeichen, n., семnемънтъ de onòре (кавалерiъ); деkоръцiъne.
Ehrerbietig, a. ші ad., респеттъосъ, реверiнте, арътъторїъ de onòре.
Ehrerbietigkeit, Ehrerbietung, f., респеттъ, омаціъ, реверiнцъ; аскълтаре.
Ehrfurcht, f., темере респеттъòсъ; — gegen Gott, реліціъne; евлавiъ; — gegen Eltern, пiетате.
Ehrgefühl, n., сimцъ de onóре.
Ehrgeiz, m., амвiцiъne, iъвiре de глорiъ, сете de лаъдъ, de мъріре; —ig, a. ші ad., амвiцiосъ; iъвiторїъ de глорiъ, сетосъ de лаъдъ, de мъріре.
Ehrgier, f., пофтъ de onòре, в. Ehrgeiz.
Ehrlich, a. ші ad., onестъ, de omenie; бънъ, провъ, бравъ; —er Name, нъме бънъ, репъме, репътъцiъne; so wahr ich — bin, пе onóреа меа; ein —er Mann hält sein Wort, омъл de omeniъ нъ'шї калкъ къвънтъл; — währt am längsten, omenia е маї скъмпъ декът тòте; — machen, репаръ onóреа; ein unehrliches Kind — machen, леціtimezъ ъn копiлъ din флорї; einen Soldaten — machen, аddъкъ пе ъn солдатъ съв стéгъ; er hat mich — bezahlt, мї а плътiтъ omeneште; —keit, f., onестате, omeniъ, провiтате; ѫнтреціtате (de карактеръ).
Ehrliebe, f., фiлотimiъ, iъвiре de onòре, в. Ehrgeiz.

Digitized by Google

Ehrlos, a. ші ad., deconeстъ, inфамъ, дефъїматъ, фъръ onòpe; —igkeit, f., neomeniъ; inфаміъ; лашітате.

Ehrsam, a. ші ad., onестъ, ціїторїъ ла onópe; —keit, f., onестате.

Ehr-sucht, f., амвіціъне, пофтъ de onópe; —süchtig, a. ші ad., амвіціосъ.

Ehrtrieb, m., ѧndemnъ de onòpe, ѧмвлетъ dъпъ глоріъ.

Ehrvergessen, a. ші ad., ъїтъторїъ de пропріа onòpe, перфidъ, лашъ; —heit, f., ъїтъторіе de пропріа onòpe, перфidіъ; лашітате.

Ehrwidrig, a. ші ad., deconoръnте, контрарїъ onóреї.

Ehrwürde, f., реверінцъ, къвіошіъ (тітлъ).

Ehrwürdig, a. ші ad., demnъ de onòpe, респеттаверъ, венераверъ, реверъndъ (тітлъ); —er Vater, реверъnde пъріnте.

Ei, interj., хеї! de въкъріъ a! ха! de mipape хеї, хъм! de неплъчере, оф!

Ei, n., оъ; weiche —, оъе moї; harte —, оъе тарї, рескòпте; faule —, оъе клочіте, стътъте; Eier legend, оъъ (гъіna); er ist kaum aus dem — gekrochen, авїа і с'аъ dъсъ мъчії дела насъ; man muß mit ihm umgehen wie mit einem rohen —, тревъе съ те порцї къ ел фóрте делікатъ; ел е фóрте съсчептіверъ; sie sehen sich so ähnlich wie ein — dem andern, еї семънъ ъпъл къ алтъл ка оъ къ оъ; ка доъе пікътърї de апъ; das — will klüger sein als die Henne, ѧнвъцъчелъл ва съ фіъ маї свътосъ декътъ ѧнвъцъторїъ съъ; er geht wie auf Eiern, ъмвлъ паре къ калкъ пе оъе.

Eibe, f., Eibebaum, m., тісъ.

Eibisch, m., малвъ, палвъ, алтеъ; —wurzel, f., ръdъчіnъ de палвъ; —baum, m., сорвъ, в. Vogelbeerbaum.

Eichapfel, m., пъкъ de галъ, гогóшъ de стежарїъ.

Eiche, f., стежарїъ, горъп (черкъ); —, f., мъсъръ нормаръ, мъсъръ пъвлікъ.

Eichel, f., гindъ; (карт.) верde, трефлъ; —ernte, f., кълесъ de гindъ; die Schweine in die —n treiben, мънъ порчії ла гindъ; —förmig, a. ші ad., ѧп форма гindeї.

Eichelhafer, m., овъсъ негръ.

Eichelle, f., котъ de мъсъръ нормаръ.

Eichel-mast, m., пътрімънтъ къ гindъ, ѧнгръшъмънтъ de порчї къ гindъ; —stein, m., валанітъ; —schwein, n., поркъ de гindъ.

Eichen, a. ші ad., de стежарїъ, de горъпъ (черчепъ, черчіїъ); —blatt, n., (фоіъ de (черкъ) de стежарїъ; —holz, n., лемнъ de горъпъ; —laub, n., фрънzъ de стежарїъ; —moos, n., мъшкїъ de стежарїъ; —rinde, f., скóрцъ de стежарїъ; —stamm, m., трънкїъ de стежарїъ; —schwamm, m., бърете de стежарїъ; —wald, m., стежерішїъ (черчетъ).

Eicher, Eichherr, Eichmeister, Eichner, m., черчетъторїъ de мъсърї ші пondepe пъвліче.

Eichgebühr, f., плата пентръ ѧndрептатъ de мъсърї пъвліче.

Eichhorn, Eichhörnchen, n., счіърелъ, веверіцъ; fliegende —, счіърелъ сворънте.

Eichmaß, n., мъстръ de мъсъръ, мъсъръ тімвратъ dъпъ каре се регълézъ алте мъсърї.

Eichpfahl, m., паръ мъсъръторїъ de ѧнълціmea апеї ла о мòръ.

Eid, m., жъръмънтъ.

Eidam, m., ціnepe.

Eid-bruch, m., спержърїъ, кълкаре, рънтъръ de жъръмънтъ; —brüchig, a. ші ad., спержъръ, кълкъторїъ de жъръмънтъ.

Eidbürge, m., Eidbürgschaft, f., каъціъне къ жъръмънтъ.

Eidechse, f., шопърлъ.

Eiderdunen, pl., пъфъ, пене moї de гъскъ de Icлandia.

Eiderente, Eidergans, f., eideръ, рацъ, гъскъ пъфосъ de Icлandia.

Eides-ablegung, f., депънере de жъръмънтъ; —ablehnung, f., рекъ-

Digitized by Google

съцiѕне de жѕръмънтѕ; —formel, f., формѕлъ de жѕръмънтѕ; —leistung, f., жѕраре; —pflicht, f., облегъцiѕне кѕ жѕръмънтѕ.

Eidge-noß, m., конфедератѕ; —nossenschaft, f., конфедеръцiѕне; —nössisch, a., конфедератарiѕ, пърташiѕ ла конфедеръцiѕне.

Eidlich, a. ші ad., жѕратѕ, кѕ жѕръмънтѕ (ѧнтърiтѕ).

Eidotter, Eierdotter, Eiergelb, n., гълбенѕшѕ de оѕ.

Eidschwur, m., жѕръмънтѕ; жѕраре.

Eier-frau, f., оѕърéсъ, вънzъторéсъ de оѕъ; —krebs, m., ракѕ кѕ iкре; —kuchen, m., жѕмърĭ, пъпаръ, пъпърадъ; —legen, n., оѕаре; —linie, f., лiнiъ овалъ; —mann, m., оѕърарiѕ; —schale, f., гъòче de оѕ; —stock, m., оѕарiѕ; —suppe, f., сѕпъ de оѕъ; —tanz, m., данцѕ прiнтре оѕе.

Eifer, m., мънiъ (ѧndemnъцiѕне) порнiре (асѕпра); in — gerathen, а се апрinde de мънiъ; зелѕ, сiргѕiнцъ, ръвнъ; фервóре, ардòре; mit — beten, мъ рогѕ кѕ ардóре; einer Sache seinen ganzen — widmen, мъ пѕнѕ пе о трéвъ din тóте пѕтерiле.

Eifer-er, m., зелаторiѕ; —ig, a. ші ad., зелосѕ, ръвнiторiѕ, дiлiцiнте.

Eifern, v., мъ iѕцескѕ, мъ мънiѕ; мъ сiргѕескѕ, амѕ зелѕ, ръвнъ (пентрѕ чева).

Eifersucht, f., целозiъ, зелотiпiъ; рiвалiтате, емѕлъцiѕне, ѧнтречере; пiсмъ; die — rege machen, аціцѕ зелозiа.

Eifersüchtig, a. ші ad., жалѕзѕ, целосѕ; теметорiѕ (de невастъ); —е, m. ші f., жалѕзѕ, жалѕзъ.

Eifersüchtelei, f., жалѕзiъ невѕнъ; темъторiъ фъръ каѕсъ.

Ei-form, f., формъ овалъ; —förmig, a. ші ad., овалѕ, овiформѕ.

Eifrig, в. Eiferig.

Eigen, a. ші ad., пропрiѕ, сеѕ, съѕѧнсѕшĭ; партiкѕларiѕ, сiнгѕларiѕ; кѕрiосѕ; ессактѕ, акѕратѕ; ѧnadincѕ; —es Vermögen, авере пропрiъ; —er Herd ist Goldes werth, а авé каса са фаче мѕлтѕ; mit —er Hand, кѕ ѧнсашĭ мъна са; sich etwas — machen, а'шĭ ѧнсѕші чева; das —e einer Sache, ѧнсѕшiмеа ѕнѕĭ лѕкрѕ; er ist ein —er Mensch, ел е ѕн омѕ сiнгѕларiѕ, кѕрiосѕ; er hat etwas —es im Sprechen, ел аре ѕнѕ че сiнгѕларiѕ ѧн ворвiре; einen —en Boten schicken, тръмiтѕ ѕн кѕрiерѕ ѧnadincѕ, тръмiтѕ ѕн еспресѕ; er ist in seiner Sache sehr —, е фòрте акѕратѕ ѧн требiле сале.

Eigenansicht, f., аѕтопсiъ.

Eigenartig, a. ші ad., сiнгѕларiѕ, de фелѕл съѕ; —keit, f., ediокрасiъ; сiнгѕларiтате.

Eigendünkel, m., пресѕмцiѕне, арогацъ, ѧнкiпѕiре дешéртъ de сене.

Eigenen, eignen, sich, v., се потрiвеште, есте бѕнѕ (de чева), с'акомодъ.

Eigener, Eigner, в. Eigenthümer.

Eigenhändig, a. ші ad., мъна меа, (та, са шчл.), аѕтографѕ.

Eigenheit, f., ѧнсѕшiме, пропрiетате, партiкѕларiтате; — einer Sprache, idiотiсмѕ.

Eigenleidig, a. ші ad., (med.) ideопатiкѕ.

Eigenliebe, f., амòре пропрiъ, сiнiѕвiре; егоiсмѕ.

Eigenlob, n., сiнлаѕдъ, лаѕдъ de сiне ѧнсѕшĭ; — stinkt, пропрiа лаѕдъ пѕте.

Eigen-macht, f., пѕтере арвiтраръ, деспотiсмѕ; сiнволнiчiъ; —mächtig, a. ші ad., арвiтрарiѕ, деспотiкѕ, сiнволнiкѕ.

Eigenname, m., нѕме пропрiѕ.

Eigennutz, m., iнтересѕ, фолосѕ пропрiѕ; егоiсмѕ, ѕтiлiсмѕ.

Eigennützig, a. ші ad., iнтересатѕ; —keit, f., в. Eigennutz.

Eigenrache, f., ресвѕнаре, вендетъ, пропрiъ.

Eigens, ad., анѕме, ѧnadincѕ.

Eigenschaft, f., калiтате, пропрiетате, ѧнсѕшiме, натѕръ, каратерѕ, нотъ; die Allmacht ist eine — Gottes, атотпѕтiнца е ѕнѕ аттрiвѕтѕ ал лѕĭ Dzeѕ; gute —, вiр-

Digitized by Google

тъте; schlechte —, віціѣ, късърѣ; —swort, n., (гр.) adжептівѣ.

Eigenschrift, f., аѣтографѣ, скріптъръ de мънъ пропріъ.

Eigensinn, m., червічіъ, червікосітате; ѧndърътнічіъ; капріціъ, візаръріъ; —ig, a. ші ad., червікосѣ, ѧndърътнікѣ; ѧнтеціtѣ (entêté); капріціосѣ, візарѣ.

Eigen-sucht, f., егоістікѣ; —süchtig, a. ші ad., егоістѣ.

Eigen-thum, n., пропріетате; старе, авере; ererbtes —, мошіъ, пропріетате ремасъ дела пъріnцї; —thümer, m., пропріетарїъ, domnѣ; поссесорїъ; —thümerin, f., пропріетаріъ, пропріетърéсъ, поссесорéсъ.

Eigenthümlich, a. ші ad., пропріѣ, сеѣ; карактерістікѣ, спечіфікѣ; —e Schwere, греѫтате спечіфікъ; —e Schreibart, стілѣ карактерістікѣ; —keit, f., калітате пропріъ, ѧнсѫшіме карактерістікъ; — einer Sprache, ценіѫл ѫнеї лімве.

Eigenthums-herr, m., domnѣ пропріетарїъ; —recht, n., дрептѣ de пропріетате.

Eigentlich, a. ші ad., пропріѣ, сеѣ; адевератѣ; ad. ѧn адеверѣ; дрептѣ; im —en Sinne, ѧn сенсѣ пропріѣ; — zu reden, ворвind дрептѣ; — verhält es sich so, ѧn адевърѣ каѫса стъ аша; er weiß — nicht was er will, кънd веї къѫта, сінгърѣ нѫ штіе че вреа; — haben Sie Recht, ворвindѣ адевърѫл, Дта аї дрептате.

Eigen-wille, m., воінцъ пропріъ, в. Eigensinn; —willig, a. ші ad., чел че аре воінца са, в. Eigensinnig.

Ei-land, n., інсѫлъ, островѣ; —länder, m., інсѫланѣ.

Eilbote, m., кѫріерѣ, кѫрсорїъ; стафетъ.

Eile, f., грабъ. пріnъ, zорїъ; ängstliche —, тръпъдъціѫне; in der —, кѫ граба; in aller —, кътѣ маї іѫте, маї кѫръndѣ; ich habe —, мъ гръбескѣ; es hat keine —, нѫ е zорїъ; — hat Weile, граба ѧнтърzіъ трéба.

Eilen, v., мъ гръбескѣ, мъ пріпескѣ, алергѣ; seinem Verderben entgegen —, се гръбеште спре пеіреа са; Eile mit Weile, пріпеште ѧнчетѣ, din пасѣ ѧн пасѣ ажѫнцї департе; —d, —ds, ad., іѫте, ръпеde, ѧнпріпъ, деграбѣ.

Eilf, n. c., ѫнспрезече; je —, къте ѫнспрезече; —e, f., ѫн ѫнспрезече.

Eilfertig, a. ші ad., гравнікѣ, іѫте, пріпіторїъ, діліціnте; —keit, f., в. Eile.

Eilfte, ad., ал ѫнспрезечелеа; —l, n., о а ѫнспрезечеа (парте); —ns, ad., ѫнспрезече орї.

Eilfthalb, a., zече ші жѫмътате.

Eilig, a. ші ad., гравнікѣ, іѫте, пріпіторїъ; —st, ad., фòрте іѫте.

Eilmarsch, m., маршѣ сфорцатѣ, мерсѣ іѫте, ръпедѣ.

Eilpost, f., поштъ іѫте, діліцéнѣ; кѫріерѣ.

Eilwagen, m., карѣ іѫте.

Eimer, m., чїѫтъръ (situla), вадръ, гълéтъ; —ig, a., de о вадръ; —weise, ad,, кѫ вадра, кѫ чїѫтъра.

Ein, eine, art. nedef., ѫнѣ, о; ein Mann, ѫнѣ върватѣ; eine Frau, о фемее; n. c., ѫнѫл, ѫна, о; es ist ein Gott, ein Glaube, ѫнѣ Dzeѣ, о кредінцъ, в. Einer, eine, eines.

Ein, ad., ѧn, ѧнлъѫнтрѫ; Jahr aus, Jahr —, din анѣ ѧn анѣ; ich weiß weder aus noch —, нѫ штіѣ ѧнкътръѣ съ'мї ѧнторкѣ капѫл (ѧn комп. кѫ верб. семніфікъ ѧнтраре, пътрѫndере).

Einackern, v., ѧнарѣ.

Einander, pr. ші ad., ѫнѫл кѫ алтѫл, ѫнії кѫ алціі, ѧнтре сене; sie helfen sich —, с'ажѫтъ ѫнѫл кѫ алтѫл; — lieben, се іѫвескѣ ѧнтре сіне; — küssen, се 'нтресърѫтъ; Alles durch — werfen, а местекѣ тотѣ; Alles mit —, кѫ тотѫл; über —, ѫнѫл песте алтѫл, клаіе пе гръмадъ; neben —, ѫнѫ лънгъ

Digitized by Google

алтъл; acht Tage hinter —, опть zilе dna dънъ алта.

Einantworten, v., трѣдаѣ, дмтмънезѣ.

Einarbeiten, ſich, v., мъ dedaѣ, мъ denpindѣ, мъ дмпрътішескѣ.

Einarmig, a., чѣпгѣ, лінсітѣ de dnѣ брацѣ.

Einartig, a., de дчелашї фелѣ, спіцъ, цепѣ; dніформѣ.

Ein=äſchern, v., дпченѣшезѣ, пречепѣшезѣ; pedякѣ дп чепѣшъ; штергѣ кѣ фокѣ; —äſcherung, f., дпченѣшіре; штерцере кѣ фокѣ, incendіѣ.

Ein=athmen, v., трагѣ ші ресѣфлѣ аерѣ дп плътънї, дмвеѣ аерѣ ші ресѣфлѣ; інспірѣ, респірѣ; —, n., athmung, f., трацере ші ресѣфларе de аерѣ, респіръціѣне, аспіръціѣне.

Einätzen, v., сапѣ дп металѣ (кѣ апъ тарe).

Einäugig, a., монокълѣ, орвѣ de dnѣ окіѣ, кіорѣ.

Ein=ballen, —ballіren, v., дпвълескѣ, дпвалезѣ, легѣ дп валѣ, дп тéпкѣ; —ballirung, f., дмвалітъръ, дпвълітъръ, легаре дп валѣ, дп тéпкѣ, дмвълаціѣ.

Ein=balſamiren, v., дмвалсамѣ; —balſamirung, f., дмвалсъмънтѣ, дмвалсъмаре.

Einband, m., легътъръ (de карте).

Einbanſen, v., пѣпѣ, ашшезѣ, грътъdескѣ (грѣѣ дп магазінѣ, нѣръ).

Einbauen, ſich, v., се дпкѣівъ.

Einbedingen, v., копіndѣ дп токмéлъ.

Einbeere, f., стрѣгърл вълпеї.

Ein=begreifen, v., копіndѣ дп . .; —begriffen, a. ші ad., дмплічітѣ, копіnzѣndѣ, сокотіndѣ дп . .

Einbeißen, v., мѣшкѣ дп чева; пътрѣndѣ мѣшкъndѣ; се дмвякъ (рóтеле).

Einbeizen, v., мачерѣ кѣ саре, оцетѣ; пѣпѣ дп лікóре корросівъ чева.

Einbekommen, v., прітескѣ дп . .

Einberechnen, v., копіndѣ дп сокотéлъ, компътѣ.

Einbetteln, v., капътѣ чершіndѣ; — ſich, се дпсінѣеште лінгшіndѣ, се дпгродъче прін рѣгъчїнї.

Ein=beugen, —biegen, v., дпкървезѣ, дпгървовезѣ, дпdoіескѣ, дпковоіѣ, плекѣ дплъѣнтрѣ; eine eingebogene Naſe, пасѣ акълінѣ; —biegung, f., дпковоітъръ, плекъціѣне дплъѣнтрѣ.

Einbilden, ſich, v., дмї імаціnѣ, дмї фігърѣ, дмї дпкіпѣеск, дмї пъсмѣескѣ, дмї факѣ ideѣ; дмї пълъческѣ; ſich etwas —, дшї дпкіпѣеште кѣ е чева de dънсъ; er iſt ein eingebildeter Menſch, ел е ѣн омѣ дешертѣ.

Einbilderiſch, einbildiſch, a. ші ad., фантастѣ, дешертѣ, сѣмецѣ, арогante; чел че дшї фаче о ideѣ прea маре de сіне.

Einbildung, f., імаціnаціѣне; фантасіѣ; кімеръ; ideѣ гólъ; das iſt nur —, аста е нѣмаї кімеръ; —skraft, f., пътереа імаціnатівъ, фантасіѣ.

Einbinden, v., легѣ (о карте); легѣ (чева дп чева: спічеле дп спонѣ); einem Pathen etwas —, дърескѣ чева фінѣлї de ботезѣ.

Ein=blaſen, v., дпсѣфлѣ; шоптескѣ (chuchoter); —bläſer, m., дпсѣфлъторіѣ; шоптіторіѣ; —blaſung, f., інспіръціѣне, дпсѣфлътъръ, шоптітъръ.

Einblatt, n., епатікъ алъ.

Einblätterig, a. ші ad., монопетарѣ, de о фоіѣ.

Einbläuen, v., дпкълкѣ, факѣ съ дпвеце прін бътї.

Einblumig, a., ѣнфлóре.

Einbohren, v., дпгъреск.

Einbrechen, v., дпфрънгѣ; дърмѣ; спаргѣ; даѣ жосѣ; —, се рѣпне, се фрънце, се скѣфѣндѣ; пъвълескѣ; іррѣпнѣ; in ein Haus —, спаргѣ о касъ; in ein Land —, іррѣпнѣ, пъвълескѣ дптр'о цéрѣ; das Eis brach unter ihm ein, с'а скѣфѣндатѣ гіаца кѣ dънсъ; die Nacht bricht ein, се фаче нóпте; mit —der Nacht, пелпсерате; die Gerichte Gottes brechen über

uns ein, жъдекъціле лві Dzeŭ kadъ neste noi.

Einbren-nen, v., дпферезъ, факъ семнъ къ ферь арсъ; ein Weinfaß —, дпсълфбрезъ, дпфлмъ къ пъчіóсъ, о вате; Mehl —, пръжескъ фінъ; —nung, f., дпферътъръ; дпсълфбраре.

Ein-bringen, f., дмпортъ, дптръдъкъ, карь дя ..; дмпòртъ, adъче венітъ; дндеплінескъ; decdaзнъ; gefänglich —, dзнъ прінсь (за дпкісóре); Waaren —, дптръдъкъ, дмпортъ търоърі; wie viel wird Euch das —? кътъ дці ва дмпорта; че фолосъ, че венітъ дці ва adъче? das Verſäumte —, дндеплінескъ че ам негріжітъ; —, —bringung, f., дптръдъціре; провентъ; decdъзнаре; дмпортъціне.

Einbrocken, v., dзмікъ; фъръмъ; жжъцескъ; er hat einzubrocken, аре къ че тръі; wer eingebrockt hat, mag es auseſſen, чіне а dзмікатъ, тъпъче; чіне а фъкутъ, трагъ; oft müſſen die Kinder ausеſſen, was die Eltern eingebrockt haben, de мълте орі стрънепецескъ дінціі копіілор de агъріда че аŭ тъпкат о пъріндіі; de мълте орі съфері копіі пентръ пъкателе пъріндіілор.

Einbruch, m., спъртъръ; дпфръптъръ; скъфъндаре; пъвъліре, ірръпъціне; mit — der Nacht, нетърміте, недлсоерате; Diebſtahl mit —, фъртъ къ спъртъръ.

Einbrühen, v., опърескъ, торнъ апъ фербінте неште . .

Ein-bürgen, v., патъралісезъ, дпчетъцепескъ; се патъралісézъ, се фаче четъцénь, пътъпténь; —bürgerung, f., патъралісъціне; дпчетъцъніре, дпптътъпténіре.

Einbuße, f., dзнъ, пердере.

Einbüßen, v., пердь, съфері dзнъ, пагъвъ; скапътъ; das Leben —, die Augen —, дмі пердь віаца, окіі.

Ein-caſſiren, v., дпкассезъ, прімескъ дп кассъ (банї); —caſſirung, f., дпкассъціне.

Eindämmen, eindeichen, v., конпіндь дп ставілі.

Eindecken, v., аккоперіз.

Eindeutig, a. ші ad., зніокъ, de o сінгъръ семніфікъціне.

Eindicken, v., дпгрошезъ (мастъ прін фервере).

Eindingen, v., конпіндь дп токмéлъ.

Eindorren, v., дмпъцінезъ, мікшорезъ зскъндь, сékъндь.

Eindrängen, ſich, v., се дптръдъче, се дндéсъ, се въръ.

Eindrehen, v., факъ съ дптре дпторпъндь.

Ein-dringen, v., пътрънде дп ..; ірръмпь, дптрь къ потіпъ; стръвать; профъндезъ; mit dem Heere in ein Land —, дптрь дптр'о цéръ къ армата; auf jemanden —, аттакъ пе чінева; tief in eine Wiſſenſchaft —, профъндезъ о штііпцъ; —dringend, —dringlich, a. ші ad., пътрънзъторіз, стръвъторіз; енерцікъ; къ енерціъ; —dringlichkeit, f., енерціъ; —dringling, m., омь каре се сфределеште дп тòте; —dringung, f., ірръпціне; — in ein Amt, дптръціне.

Eindruck, m., імпресіне, дптіпъріторъ; пондере; нътере, момънтъ; сімціціне; — machen, фаче імпресіне; —en, v., дптіпъреск.

Eindrücken, v., апъсъ дп ..; спаргъ апъсъндь; стрівескъ, търтескъ; стампезъ.

Eindufteu, v., перфъмь.

Einegen, eineggen, v., аккоперіз (семънца) гръпъндь.

Einengen, v., констрінгь, стрімторезъ.

Einer, eine, eines, pron. ned., óрекаре, зніа òрекаре; der — und der Andere, зніа ші алта; — wie der Andere, зніа ка ші алта; — nach dem Andern, зніа дзнъ алта; die —n, die Andern, унії алціі; — Hand wäſcht die andere, о мънъ спалъ пе алта; das — mal,

Digitized by Google

das andere mal, odатъ, алтъdатъ; der — so, der Andere anders, ѕnѕ аша, алтѕл алміntреле; es ist eins, тотѣ ѕna.

Einerlei, a., ачелашї, de ачелашї ценѣ, фелѣ, соїѕ; ѕniфоrmѣ, identікѣ; von — Farbe, de ачееашї колòре; das ist —, е тотѣ ѕna; das ist das ewige —, тот ачееа ші ачееа, тот къптекѕл чел векїѕ; — werden, mъ identіфікѣ.

Einernten, v., сечерѣ ші adѕnѣ; Ruhm —, кѕллегѣ глоріъ; —, n., реколтъ, сечерішїѕ.

Einerseits ..., anderseits .., ad., de о парте .., de алта ..

Einexerciren, v., ексерчітѣ, deцpindѣ.

Einfach, a. ші ad.. сімплѕ; ѧn ѕna (фірѣ); сінгѕратікѣ (сонѣ); прімарїѕ (пѕмерѣ); некомпѕсѣ, неѧmплетітѣ; —е Größe, monomѣ (алц.); —heit, f., сімплітате.

Einfächerig, a., (вот.) ѕnілокѕларїѕ.

Einfädeln, v., ѧnфірѣ, трекѣ фірѕл прin акѣ; ѕrzескѣ, ѧnчепѣ (чева віне саѣ ръѣ).

Ein-fahren, v., карѣ ѧn ..; Getreide —, карѣ бѕкате ѧn грънарїѕ; Pferde —, ѧnвъцѣ каїї а траце; —, mъ ѧmваркѣ; mъ пѕnѣ ѧn тръсѕръ; (min.) mъ сковорѣ ѧnтр'о minъ; —fahrer, m., інспетторе de mine.

Einfahrt, f., ѧnтратъ; ѧmвъркатъ; сковоръшїѕ (ѧn mine).

Einfall, m., къdере, сѕрпътѕръ, dържmътѕръ; іррѕпцїѕne, інкѕрсіѕne (ѧn цéръ inimікъ); ѧnкъdinцъ (а разелор); ѧnчidinцъ (а лініілор); вeniре aminте; съріре ѧn капѣ; wunderliche —, капріцїъ, тònъ; witzige —, глѕmъ съратъ, спірітѕóсъ; er kam auf den —, ѧї сърі ѧn minте, ѧї вені ideea; das ist ein bloßer —, аста е пѕmaї о фаntасіъ; er hat Einfälle wie ein altes Haus, капѕл лѕї е хodороцітѣ, аре ніште глѕme несърате.

Einfallen, v., ѧnкadѣ; се сѕрпъ, се dържmъ, каdе ѧn рѕіne; ѧnкѕрѣ, іррѕmпѣ; се éскъ, се івеште. dъ фъръ весте; се аффѕndъ, се скѕфѕndъ; віne, трече прin minте, капѣ; ѧnтръ (mѕс.); das —de Licht, лѕmina inчidinте; dieses Gebäude will —, астъ касъ се рѕінéзъ; in ein Land —, ѧnкѕрѣ, іррѕmпѣ ѧnтр'о цéръ; es fiel Regenwetter ein, dede фъръ весте плóїа; die Augen fallen ein, окії се аффѕndъ; eingefallene Backen, вѕчї скѕфѕndате; ihm fallen immer närrische Sachen ein, ѧї вінѣ ѧn капѣ тотѣ пѕmaї невѕпії; bei dieser Stelle fallen die Hörner ein, ла ачестѣ пасацїѕ се аѕzіръ корпѕріле; sein Name will mir nicht —, пѕ пòте съ'mї вінъ ѧn minте пѕmеле съѣ; was fällt Ihnen ein? dар че'цї віne ѧn капѣ? lassen Sie sich das nicht —, съ пѕ'цї трéкъ прin minте аста; —d, a., inчidinте.

Einfalls-punkt, m., пѕnтѣ de inчidinцъ; —winkel, m., ѕnгїѕ de inчidinцъ.

Einfalt, f., сімплітате, naівітате, кѕръценіъ de inimъ; натѕралецъ.

Ein-fältig, a. ші ad., сімплѕ; тоntѣ, простѣ, nepodѣ; вітъ; —fältigkeit, f., сімплітате; тонцїъ, простіъ, nepozіъ; —faltspinsel, m., сімплѕцѣ.

Einfangen, v.. прindѣ ші ѧnкidѣ.

Einfärbig, a. ші ad., de о сінгѕръ колòре.

Einfaßband, n., корdеа de тівітѣ.

Ein-fassen, v., ѧnвъсѕескѣ, ѧmвѕтезѣ (вагѣ чева ѧn бѕте), ѧnсъкѕескѣ, вагѣ чева ѧn сакѣ; тівескѣ ѧn цїѕрѣ; черкѕdaѣ, чінгѣ, цїѕркidѣ (кѕ гарdѣ шчл.); ѧnкаdрezѣ (ѕnѣ тъвлъѣ); Bienen —, прindѣ ші вагѣ (ѧn кошіцъ) роїѕл; Steine in Gold ꝛc. —, а кѕпрinde ѧn аѕрѣ петре скѕmпе; mit einer Gallerie —, а ѧnкѕпцїѕра кѕ о галеріъ; —fassung, f., ѧnвъсѕіре; ѧmвѕтіре; ѧnсъкѕіре; ѧnкаdръmъnтѣ; тівітѕръ.

Einfaulen, v., ѧmпѕтрезескѣ.

Einfehmen, v., mъnѣ ла гindъ (порчії спре ѧnгръшаре).

Digitized by Google

Einfeilen, v., ѧнтаіѫ, факѫ тъіетъръ къ піла.
Einfeuchten, v., ѧмmoіѫ, ѧнъmedѫ.
Einfesseln, v., ѧнкатенезѫ, ѧнлънцъескѫ.
Einfetten, v., ѧнграшѫ.
Einfeuern, v., ѧнфочезѫ, факѫ фокѫ маре.
Einfinden, sich, v., adвінѫ, конвінѫ, мъ афлъ пресінте.
Ein-flechten, v., ѧмплетескѫ, ѧнтрецесѫ; ѧнтрълечезѫ; m'аместекѫ; sich in Händel —, m'аместекѫ ѧн ѧнтріцї; —flechtung, f., ѧмплетітъръ.
Einfleischen, v., ѧнкърнезѫ; ein eingefleischter Teufel, diaволѫ ѧнкарнатѫ, ѧмпеліцатѫ.
Einflicken, v., ѧнпетеческѫ, пънѫ петекѫ ла . .; ѧншірѫ; мъ вѫрѫ, мъ ѧнсѫнъіѫ; sich überall —, ѧшї вагъ пасѫ ѧн тòте.
Einfliegen, v., ѧнсворѫ, есѫ ші ѧнтръ.
Einfließen, v., ѧнкъръ, се скърце ѧн . .
Einflößen, v., ѧнстілезѫ, ѧнторнѫ, ѧнвърсѫ къ пікътъра, ѧніептѫ; ѧнсъфлъ; —flößung, f., ѧнстілъцїъне; ѧнторнаре; ѧнспіръцїъне,
Einfluß, m., ѧмвъкътъръ, гъръ, върсаре (de рѫѫ); ѧнфлъінцъ, ѧнрѫъріре; пътере, креditѫ. Mann von großem —, върватѫ de ѧнфлъінцъ; —reich, a. ші ad., потінте, къ ѧнфлъінцъ.
Ein-flüstern, v., ѧнсъфлъ; шоптескѫ (ла ъреке); ѧнсінъїъ, ѧндемнѫ; —flüsterung, f., ѧнсъфларе.
Ein-fordern, v., рескотѫ; рекїемѫ; черѫ, претіндѫ ка съ аддънѫ; рекапътѫ; —forderung, f., ессаццїъне; рескоцъмънтѫ; —forderer, m., ессатторїъ.
Einförmig, a. ші ad., ъніформѫ, форматѫ тотѫ ѧн ачелашї modѫ; сімплъ; —keit, f., ъніформітате.
Einfreien, sich, v., інтръ ѧнтр'о фаміліъ прін ѧнсоціре.
Einfressen, v., коррóде, інтръ мънкъндѫ, розъндѫ (апа таре); ѧнгітѫ (ънѫ афронтѫ); —, n., коррозіъне.
Ein-friedigen, v., ѧнкідѫ; ѧнгръдескѫ; —friedigung, f., ѧнгръдітъръ.
Ein-frieren, v., ѧнгїецѫ; —frierung, f., ѧнгїецъмънтѫ.
Ein-fugen, ein-fügen, v., ѧнкрестезѫ, ѧнклештезѫ, ѧнкеїъ; ѧнфъндѫ; ѧнфігѫ; —fügung, f., ѧнкрестътъръ, ѧнкеїере прін крестътъръ (incastratura).
Ein-fuhr, f., імпортъцїъне; —fuhr-artikel, m. pl., артікълї (марфъ) de імпортъцїъне; Ein- und Ausfuhr, імпортъцїъне ші еспортъцїъне; —führbar, a. ші ad., імпортаверѫ, че се пóте ѧнтръдъче; —führen, v., ѧмпортѫ; ѧнтръдъкѫ; вѫрѫ, вагѫ, портѫ каръл ѧнлъънтръ; ашшезѫ, інстълезѫ; —führer, m., ѧнтръдъкъторїъ; —fuhrhandel, m., комерчїъ de імпортъцїъне; —führung, f., ѧнтръдъцїъне; ѧмпорътъръ; інстъреціъне; інстъръцїъне; —fuhrwaare, f., марфъ de імпортъцїъне; —fuhrzoll, m., вамъ de імпортъцїъне.
Ein-füllen, v., ѧмплъ; ѧнвасезѫ, ѧмвътезѫ, ѧнвърсѫ; —füllung, f., ѧмплътъръ, ѧнвъсаре.
Einfüßig, a., монопедѫ, къ ън пічїорѫ.
Einfüttern, v., ѧнтокъескѫ, пънѫ ѧн токѫ; in Stroh —, ѧнвълескѫ ѧн паіъ.
Eingabe, f., меморіалѫ, съплікъ, нетіцїъне, черере ѧнскрісѫ (жалвъ, істанцъ).
Eingang, m., ѧнтраре; локъл de ѧнтраре: ѧнтратъ, ъшъ, прагѫ; ѧнтръдъцїъне; der — einer Komödie, прологѫ; — einer Musik, прелъдіѫ; — eines Tractates, прелімінареле ънеї скріерї; — eines Buches, ѧнтродъкцїъне, префацъ, прекъвънтаре, проемїъ; — einer Predigt, ессорзїъ; den — machen, ързескѫ; — finden, съптѫ віне пріїмітѫ, афлъ харѫ; — verschaffen, ѧнлеспескѫ (къїва), ѧнтраре (ла чінева); er fand mit seinen Bitten wenig —, нъ і с'аѫ лъатѫ ѧн консіderъцїъне черереа; nach — der ausstehenden Gelder, дъпъ

че'мї вор інтра вані дела даторї; — des Engpasses, гъра ънгъстеї пасаде; —s-Abgabe, вамъ де ѧнтратъ; —s, ad., ла ѧнчепътѣ; die —s erwähnten Umstände, черкъстанцеле меморате ла ѧнчепътѣ; —sgeld, n., —szoll, m., ѧмпорторїъ; вані де ѧмпортъцїъне, вані де ѧнтратъ.

Eingeben, v., даѣ ѧн.. (гъръ); тръдаѣ; ѧнсъфлъ, ѧнспірѣ; einem Gift —, даѣ веninѣ, ѧнвеninezѣ (отръвескѣ), eine Bittschrift —, даѣ, вагѣ о съплікъ.

Eingebildet, a. ші ad., кімерікѣ, імаціпарїъ, ideалѣ, ѧнкіпъітѣ; дешертѣ, арогънте.

Eingebinde, n., дарѣ, пресентѣ de вотезѣ.

Eingebogen, a., ѧнковоїатѣ, ѧнгървовітѣ, ѧнаркъітѣ.

Einge-boren, a. ші ad., ъnікѣ, ънъл пъскътѣ, ънъцenітѣ; indiцenѣ, натърарѣ; —borne des Landes, indiцeniї църеї, пъмънтенї.

Eingebrachte, n., addъсѣ; zестре.

Eingebung, f., пресентаре, даре; інспіръцїъне; сватѣ; ѧndemnѣ.

Eingeburt, f., indiцenатѣ; —srecht, n., дрептѣ de indiцenатѣ, de ѧмпъмънтенітѣ.

Eingedenk, a. ші ad., цїіторїъ minте, адъкъторїъ аminте; sei meiner —, цine-мъ minте, нъ мъ ъїта.

Eingefallen, a. ші ad., ръінатѣ, къzътѣ ѧн ръіне; къфъndатѣ; макръ.

Eingefleischt, a. ші ad., ѧнкарнатѣ; —er Satan, сатанѣ ѧмпеліцатѣ.

Eingehen, v., ѧнтръ, віне, addъче; мъ ѧнвоескѣ (ла чева); eccaminѣ; се рестрінце; пере; ѧнчетézъ; ein- und ausgehen, ѧнтраре ші ешіре; es geht die Nachricht ein, се вестеште, а венітѣ штіре; das geht ihm schwer ein, ѧї ѧнтръ греѣ ѧн капѣ; die Zinsen gehen richtig ein, інтереселе се плътескѣ регълатѣ; einen Vergleich —, а се токмі, а се ѧнвоі; eine Wette —, мъ прindѣ пе ръмасѣ; eine Verbindung —, мъ легѣ; eine Verbindung mit einem Mädchen —, мъ цінѣ къ о фатъ, о іаѣ ѧн късъторіъ; ich gehe Alles ein, мъ ѧнвоіескѣ ла тóте; in jemandes Schriften —, eccaminѣ скріселе къїва; das Tuch — lassen, даѣ ла апъ (ка съ се рестрінгъ) поставъл; die Zeitung ist eingegangen, газета а ѧнчетатѣ; се ъсъкъ, перѣ (деспре планте); се стінгѣ, се консъмъ (деспре продъптеле артеї); се штергѣ, се трекѣ (деспре датіне); —, n., ѧнтраре; веніре (de весте); рестрѫнсъръ; пеіре; ѧнчетаре; ъскаре (плантъ).

Eingekapselt, a. ші ad., ѧнкапсълатѣ.

Eingelegt, a. ші ad., ѧнкръстатѣ, ѧмкістріцатѣ, маркетатѣ (лемнърії); damacчінатѣ, плакатѣ (арамъріі, феръріі); орї че лъкръ че се къптъшеште саѣ се ѧнкістрéзъ къ тъбліце де колòре варіъ.

Eingemacht, a. ші ad., конфъкътѣ; —es, конфетъръ, компотѣ; (іакніъ; салче).

Eingenommen, a. ші ad., прінсѣ, апъкатѣ; преокъпатѣ, прекъпітѣ; превенітѣ; плекатѣ спре чева; er ist ganz für diesen Gedanken —, е де тотѣ преокъпатѣ de ideiле ачесте; —heit, f., прежъдіцїѣ, превенцїъне; преокъпъцїъне.

Eingepfarrt, a. ші ad., ѧмпарохіатѣ; къпрінсѣ, ѧнкорпоратѣ ѧнтр'о парохіъ; парохіанѣ.

Eingepflanzt, a. ші ad., ѧмплънтатѣ, ѧнпъскътѣ, натърарѣ.

Eingerichte, n., (ла лъкътъші) къцелѣ, гардъ, ла сéрѣ, че трече прін барва кеїеї.

Eingesalzen, a. ші ad., съратѣ; —es Fleisch, сарамъ, карне съратъ (пъстрамъ).

Eingeschaltet, a. ші ad., ѧнтрекалатѣ.

Eingeschränkt, a. ші ad., мърцінітѣ, констрінсѣ; —heit, f. мърцініре.

Eingesessen, a. ші ad., ставілітѣ. domічіліатѣ, ашезатѣ къ локъінца.

Ein-geständniß, n., мъртърісіре, конфесіъне; —gestehen, v., мъртърісескѣ; рекъноскѣ.

Eingeweide, n., мърънтъї, маце; —lehre, f., ентеролоціъ, сплан-

Digitized by Google

колоцїъ; —wurm, m., верме intестinарȣ, din лъȣнтрȣ.
Ein=gewohnen, v. n., мъ dedaȣ, мъ deпpindȣ a локȣi ȣndeва; —gewöhnen, v. a., ѧnвъцȣ, deпpindȣ (пасерї шчл.) a локȣi ȣndeва, акклiматiсezȣ.
Eingewurzelt, a. ші ad., ѧnръdъчiнатȣ; ѧnвекiтȣ.
Eingezogen, v., ретрасȣ, сiнгȣратiкȣ; економȣ, пекелтȣiторiȣ; конфiскатȣ; —heit, f., сiнгȣрътате, ретiръцiъ, вiацъ сiнгȣратiкъ.
Eingießen, v., ѧnторнȣ, ѧnфȣndȣ; mit Blei —, ѧmплȣмбezȣ; —, n., inфȣсiȣne.
Eingittern, v., ѧnкidȣ, ѧnчiнгȣ кȣ гратiї, ѧnгрътескȣ.
Ein=graben, v., ѧmmoрmъnтȣ, ѧnгропȣ; сапȣ ѧn ..; сковескȣ, ѧnтаїȣ; —grabung, f., ѧmmoрmъnтаре, ѧnгропъцїȣne; сковiтȣръ, съпътȣръ ѧn ..
Eingreifen, v., вагȣ мъна ѧn чева, пȣnȣ мъна пе чева; се ѧmвȣкъ, се ѧnкрéстъ (dinцiї a doȣe рóте); калкȣ, кȣтрȣпескȣ (пропрiетатеа алтȣїа).
Eingriff, m., ѧmвȣкътȣръ, ѧnкрестътȣръ; ȣсȣрпътȣръ, кълкаре (de dрептȣ стръinȣ); einen — in Jemandes Recht, Amt thun, a тъїа ѧn dрептȣл, a се бъга ѧn трéва алтȣїа.
Einguß, m., върсътȣръ, тȣрпътȣръ ѧn ..; inфȣсiȣne.
Einhacken, v., аввatȣ, detaїȣ.
Ein=hägen, v., ѧnкidȣ кȣ гаpdȣ вiȣ; —hägung, f., ѧnкidepe кȣ гаpdȣ вiȣ.
Ein=häkeln, v., ѧnкърлiгȣ; sich —, се сгъріъ; —haken, ѧnкатаpamezȣ, ѧnкопчiezȣ, ѧnкiъторezȣ.
Einhalt, m., опрiре, пedекъ; — thun, опрескȣ, ѧmпedекȣ; рецinȣ; —en, v., опрескȣ, ѧmпedекȣ, рецinȣ; mit etwas —, прекȣрmȣ, сȣспindȣ, стаȣ пе локȣ кȣ ..; mit der Zahlung —, ѧnчетezȣ кȣ плата; плътескȣ ла терminȣ; mit der Arbeit —, прекȣрmȣ лȣкрȣл.
Einhandeln, v. a., кȣmпърȣ; etwas —, кȣпрindȣ ѧn кȣmпърътȣръ чева; —, v. n., пеpdȣ din капiталȣ, скапътȣ кȣ негоцȣ; Haus und Hof —, мъ рȣinezȣ кȣ негоцȣл.
Ein=händig, a. ші ad., ȣnimъnȣ, фъръ о мънъ, чїȣнгȣ; —händigen, v., ѧmmъnezȣ, daȣ ѧn мънъ; тръdaȣ; —händigung, ѧmmъnаре, сȣбсемnътȣръ de прiмiре; —händigungsschein, m., вiлетȣ de ѧmmъnаре, речепiсъ.
Einhängen, v., aninȣ, пȣnȣ ѧn ..; die Ohrringe —, пȣnȣ черчеiї; eine Thüre —, пȣnȣ ȣша ѧn цiцinї; ѧл iaȣ пе din docȣ.
Ein=hängezirkel, m., (орарї) компасȣ de ѧnкрестътȣръ; —hängig, a, ші ad., атърпъторiȣ, aninъторiȣ de о парте.
Ein=hauchen, v., ѧnсȣфлȣ, ѧnспiрȣ; —hauchung, f., ѧnсȣфлътȣръ, ѧnспiръцїȣne.
Einhauen, v., прекȣрmȣ тъindȣ; таїȣ ѧn чева; стрiкȣ, фъръmȣ (ȣша, пòрта) кȣ секȣреа; стръватȣ прin inimiкȣ кȣ спаdа; ѧnсковескȣ, таїȣ ѧn пéтръ (фiгȣрї).
Einheben, v., пȣnȣ ѧn .. pidiкъndȣ, в. Einhängen; (тiпогр.) пȣnȣ ѧn тéскȣ.
Einheften, v., косȣ, легȣ ѧn ...
Einheilen, v., вindекȣ плага, рана, кȣ (плȣмбȣл) ѧnтр'ѫnса.
Einheimisch, a. ші ad., ѧnтрѫnсекȣ, domестiкȣ, indiцenȣ, de локȣ; (med.) endemiкȣ; —er Krieg, ресвелȣ ѧnтрънсекȣ, dinлъȣнтрȣ, чiвiле, dinтре noї.
Einheiraten, sich, v., мъ кȣmпъцескȣ, рȣdескȣ кȣ о касъ прin късъторiре.
Einheit, f., ȣnime, ȣnitate, monadъ.
Ein=heizen, v., калефакȣ, факȣ калdȣ, ѧnкълzескȣ; факȣ фокȣ; —heizer, m., калефъпторiȣ.
Ein=helfen, v., ѧnсȣфлȣ, шоптескȣ, ажȣтȣ пе чiнева а'шї addȣче аminте рола; —helfer, m., ѧnсȣфлъторiȣ.
Einhellig, a. ші ad., ȣnanimȣ, ѧnтр'ȣnȣ гласȣ; —keit, f., ȣnanimiтате.
Einhemmen, v., ѧmпedекȣ.

Digitized by Google

Einhenkelig, a., кȣ о тóртъ, тънȣшъ; —e Topf, óлъ кȣ о тòртъ.
Einher, ad., ѧпкóче, ѧплъȣнтрȣ; — gehen, — fahren, — treten, — reiten, мергȣ, м'апропріȣ, кълърескȣ, трȣфашїȣ, тъndрȣ ѧпкòче.
Einhetzen, v., deпрindȣ, ѧпвъцȣ кънїї ла въпатȣ.
Ein-holen, v., ажȣпгȣ пе чіпева (ѧп dрȣмȣ, ѧп стȣdіȣ); ѧптімпінȣ, есȣ ѧпаінтеа кȣїва; прімескȣ кȣ помпъ (пе ȣпȣ Domnȣ); ein Urtheil —, черȣ о хотърѫре, сентінцъ жȣрідікъ; die Stimmen —, кȣлегȣ вотȣріле; —holung einer Person, ѧптімпінаре, прімірe.
Einhorn, n., моночерȣ, ȣпікорпȣ; See—, monodonȣ; —ig, a., ȣпікорпȣтȣ.
Ein-hufig, a., соліпедȣ, кȣ о ȣпгіъ, копітатȣ; —hufer, m. pl., соліпеde, animалȣ копітатȣ.
Ein-hüllen, v., ѧпвълезїȣ, коперїȣ, ѧмпъпȣшезȣ, ѧпфъшȣрȣ; —hüllung, f., ѧпвълітȣръ, коперітȣръ.
Einig, a. ші ad., ȣпікȣ, сінгȣрȣ; ȣпітȣ, ѧпцелесȣ; wir sind —, съптемȣ ѧпцелешї; über den Preis — werden, пе ѧпвоімȣ ла прецȣ; mit sich selbst nicht — sein, стаȣ ла ѧпdоїéлъ; —en, v., ȣпескȣ, факȣ ȣпа; —keit, f., ȣпірe, ѧпцелецере; паче; копкорdіъ, ȣпаnімітате.
Einiger, einige, einiges, a., óрекаре, кътȣва; vor einigen Tagen, кȣ кътева зіле ѧпаінте; es hat mir einige Mühe gekostet, мъ ціне кътъва остінъцїȣне.
Einigermaßen, ad., óрекȣм, ѧптр'ȣпȣ кіпȣ.
Ein-impfen, v., вакчінȣ, алтȣескȣ, de върсатȣ (посъескȣ); —impfung, f., вакчінъцїȣне, алтȣіре de върсатȣ.
Einjagen, v., вагȣ, мъпȣ, гопескȣ ѧп..; einem Furcht —, ѧптімідȣ, вагȣ фрікъ ѧп чіпева; einem Schrekken —, спъїмъптезȣ пе чіпева.
Einjärig, a., de ȣпȣ апȣ; (бот.) апȣарȣ.
Einjochen, v., ѧпжȣгȣ.
Einkalken, v., моїȣ ѧп варȣ.
Einkassiren, v., ѧпкассезȣ.
Einkauen, einkäuen, v., daȣ ѧп гȣръ местекатȣ; деслȣческȣ, факȣ пе чіпева съ ваце ѧп капȣ чева.
Einkauf, m., кȣмпърътȣръ; —en, v., кȣмпърȣ, търгȣескȣ; —käufer, m., кȣмпърътоpїȣ, пегȣцїторїȣ; —spreis, m., прецȣл кȣмпъръреї.
Einkehlen, v., гаванезȣ, скапалезȣ; die Dächer —, пȣпȣ скȣрсорїȣ (zгіавȣ) ѧптре дóȣе коперіше коптігȣі; —stein, m., цїглъ гъвъпітъ, олапъ.
Einkehr, f., локашїȣ, оспетъріъ; —en, v., трагȣ ла оспетъріъ; трекъпdȣ м'аббатȣ de вісітезȣ пе чіпева.
Einkeilen, v., ѧмпъпезȣ, ѧпчепȣескȣ, прindȣ, ѧптъреск кȣ чепї; Jemandem etwas —, вагȣ кȣїва чева ѧп капȣ.
Ein-kerben, v., скріпелезȣ; ѧпкрестȣ; —kerbung, f., ѧпкрестътȣръ.
Ein-kerkern, v., ѧпкарчерезȣ, ѧпкідȣ ѧп карчере, ѧп гросȣ; —kerkerung, f., ѧпкарчеръцїȣне, ѧпкідере ѧп гросȣ.
Einkernig, a., моноnірепȣ, кȣ ȣпȣ сімбȣре.
Einketten, v., ѧпкатепезȣ, пȣпȣ ѧп фере, ѧп катепе.
Einkitten, v., ѧмmастічезȣ, ѧпклеїескȣ, легȣ кȣ мастікȣ, кȣ клеїȣ.
Einklagen, v., трагȣ ла жȣdекатъ пептрȣ dаторії.
Einklammern, v., ѧпкідȣ ѧп парапtесȣ.
Einklang, m., (мȣс.) ȣпісопȣ, аккóрdȣ; копсопъпцъ; ȣпіре, копсепсȣ, копкóрdіа вотȣрілор; армоніъ.
Einklappig, a., (бот.) ȣпівалвъ, кȣ ȣпȣ капакȣ.
Einkleben, v., ѧпклеіескȣ.
Ein-kleiden, v., einen Soldaten, ѧмбракȣ солdатȣ пе чіпева; eine Nonne —, ѧмбракȣ о кълȣгъріцъ; etwas in Worte —, ѧпфъцїшезȣ (о idee) кȣ ворве; sich — lassen, ѧмбракȣ (раса); eine Sache gut —, а ѧпфъцїша о каȣсъ din пар-

Digitized by Google

теа чеа фавораверъ; —kleidung, f., ѧнвестмънтаре, ѧмбръкъмънтѫ; кълъгъріре.

Einkleistern, в. Einkleben.

Einklemmen, v., стрінгѫ.

Einklinken, v., ѧнклепчезѫ, ѧнкідѫ (ъша) кѫ клепчїѫ.

Einklopfen, v., вѫрѫ бътъndѫ; einen Nagel —, батѫ ѫнѫ кѫїѫ.

Einkneten, v., аместекѫ алѫатѫ фръмънтъndѫ.

Einknicken, v., фрънгѫ (паїѫ).

Einknüpfen, v., ѧннodѫ (банї ѧн сѫdарїѫ).

Einkochen, v., скаdѫ фербъndѫ.

Einkommen, v., schriftlich —, черѫ кѫ істанцъ (жалвъ); bei Jemandem —, даѫ кѫїва о петіцїѫне; wider einen —, мъ плънгѫ, рекїемѫ ѧн контра кѫїва; dawider —, протестезѫ; —, ѧмї віне аminте; ѧнтръ, провінѫ (банї); —, n., ѧнтратъ, провентѫ, венітѫ; er hat sein gutes —, аре бѫнѫ провентѫ.

Einkoppeln, v., ѧнкідѫ, ѧнтръdескѫ.

Einkorben, v., ѧнкошезѫ.

Einkramen, v., стрінгѫ марфа (че ера десфъкѫтъ) ѧн болтіцъ.

Einkreisen, v.. ѧмпрецїѫрезѫ; ѧнкідѫ ѧн черкѫ.

Einkriechen, v., ѧнтрѫ търъndѫмъ; скаdе, се контраце (пънѫра ла апъ).

Einkriegen, v., капътѫ, прімескѫ.

Einkünfte, f. pl., ѧнтратъ, провентѫ, венітѫ.

Ein-laden, v., ѧнкаркѫ, ѧмбаркѫ; ѧнвітѫ, пофтескѫ; кїемѫ; —ladung, f., ѧнкъркътъръ, ѧмваркаре; інвітъцїѫне; —ladungsschreiben, n., білетѫ de інвітъцїѫне; —ladungsschrift, f., програмъ.

Einlage, f., (пѫнере ѧн . . .) пѫсетѫръ (ѧн жокѫ de кърцї); фондѫ (ѧн негоцѫ); інклѫсъ (хъртіа ѧнкісъ ѧнтр'о скрісòре).

Einlager, n., обстацїѫ; ѧнкѫартіръмънтѫ; —n, v., ѧнкѫартірезѫ, ѧнкантонезѫ.

Ein-länder, m., пъмънтéнѫ; —ländisch, a. ші ad., пъмънтѐнѫ, indіценѫ.

Einlangen, в. Einreichen.

Einlaß, m., лъсаре ѧн . .; ѧнтратъ; портіцъ, ѧнтратъ пентрѫ пеdестрії; bis zehn Uhr ist —, пънъ ла zече óре е ѧнтраре; —billet, n., —karte, f., білетѫ, картъ de інтраре; —en, v., ласѫ а інтра; sich auf etwas —, се ласъ ла чева (ла ворвъ), с'аместекъ ѧн чева; sich auf eine Klage, oder mit einem —, а се лъса ѧн прочесѫ кѫ чінева; sich in einen Wortwechsel —, інтрѫ ѧн dіспѫтъ; sich in neue Bekanntschaften —, факѫ кѫноштінце нóѫе; ich lasse mich mit ihm nicht ein, нѫ воїѫ съ ам а фаче кѫ ел; man muß sich nicht mit dem Gesinde —, нѫ тревѫе съ те аместечї ѧн търъцъ; —lassung, f., лъсаре ѧн лъѫнтрѫ, інтраре; —preis, m., прецѫ de інтраре; —lassung des Dampfes, ѧнтрѫdѫкцїѫне de абѫре.

Einlauf, m., ѧнтраре, сосіре ѧн портѫ; —en, v., ѧнтръ ѧн портѫ; сосеште, віне, ажѫнце (штіре); скаdе, се констрінце, се рестрінце (пънѫра); es laufen gute Nachrichten ein, аѫ сосітѫ бѫне нѫвеле; es sind Klagen gegen euch eingelaufen, аѫ венітѫ пѫрї ѧнконтръцї; die Gläubiger laufen ihm bald das Haus ein, креdіторії нѫ'ї даѫ пасѫ; —en lassen, даѫ ла апъ пънѫра.

Einlaugen, v., ѧнлешіезѫ, пѫнѫ ѧн лешіъ.

Einläuten, v., трагѫ кампана (клопотѫл); die Messe —, трагѫ de міссъ (літѫргіъ); das Fest —, трагѫ de сървътóре.

Einlegemesser, n., Einleger, m., врічéгѫ, кѫцітѫ а кърѫїа кѫстѫръ се ѧнdоеште ѧн плъселе.

Einlegen, v., пѫнѫ ѧн . .; Holz in Ofen —, пѫнѫ лемне ѧн конторїѫ; Waaren —, стрінгѫ марфа; Bier —, пѫнѫ ѧн челарїѫ вере, факѫ провісіѫне de вере; Gurken —, мѫрезѫ краставецї; Fische in Essig

Digitized by Google

—, mapinezъ пеште; Fleisch —, факъ карпеа саратъ; Reden —, вотошескъ; Eisen, Stahl mit Gold oder Silber —, damacчinezъ; ѧнкістрezъ; Soldaten zur Besatzung —, пъnъ солdaцї ѧn гарnicónъ; Soldaten bei Jemanden —, ѧnкъартірezъ; Ehre, Schande mit etwas —, капътъ onóре, рошіне къ чева; ein gutes Wort — für einen, пъnъ о ворвъ бъnъ пентръ чіnева; eine Appellation —, daъ аппелъцїъne.

Einleger, m., вотошарїъ; брічéгъ.

Einlegung, f., пъnере ѧn . .; в. Einlegen.

Einleimen, v., ѧnклеїескъ.

Ein-leiten, v., ѧnтръdъкъ; ѧndръmezъ; ѧndірептezъ; dірігъ; мънъezъ; —leitung, f., ѧndръmаре; ѧnтръdъпцїъne, префацъ.

Einlenken, v., mit den Pferden, ѧnторкъ, ѧndреттezъ (éръшї ла dръmъ); ревіnъ (ла пропосітъ); мъ коррегъ, ревіnъ ла калеа вірtъцеї.

Einlernen, v., ѧnвъцъ de ростъ, пе dіnафаръ.

Einlesen, v., къlегъ (віїа); алегъ фіреле; adорmъ пе чіnева чітіndъ'ї.

Einleuchten, v., есте кїаръ, лъmіnатъ, ѧnведератъ; конвіnце; es leuchtet ein, е ѧnведератъ; das leuchtet mir nicht ein, nъ мъ потъ конвіnце деспре ачéста; —d, a., кїаръ, лъminосъ, евіdente, ѧnведератъ, конвінгъторїъ; das ist —d, ачéста é кїаръ; —d machen, деслъческъ.

Ein-liefern, v., трadъ; тръmітъ (теслimezъ); —lieferung, f., тръdаре, dedape, тръmітере (теслimаре).

Einliegen, v., ѧnлочezъ; bei einem —, локъескъ ла чіnева.

Einlispeln, v., шоптескъ ла ъреке, daъ de штіре ѧn аскъnсъ.

Einlöchern, v., ѧnгъърескъ.

Einlogiren, v., ѧnлочezъ, ѧnкъартірezъ.

Ein-lösen, v., рескотъ, рескъmпъръ (ъnъ аmanетъ, zелогъ, о камвіъ), респъnzъndъ прецъл; —lösung, f., рескòтере, рескъmпъраре.

Einlöthen, v., ліпескъ къ металъ топітъ.

Einlullen, v., ѧnлълъескъ, addорmъ (пе ъnъ копілъ) къnтъndъ'ї лълъ.

Einmachen, v., пъnъ ѧn . .; Fische —, ѧmmapinezъ; Gurken —, mъpezъ; Früchte —, конфакъ фръпте (къ zахаръ); den Teig —, факъ алъатъ; Kalk —, стіnгъ варъ; Fleisch —, факъ стъфатъ.

Einmähdig, a., odатъ de косітъ пе anъ.

Einmahlen, v., мачіnъ; eingemahlenes Getreide, грънъ мачіnатъ.

Einmahnen, v., есекътezъ, скотъ daторії.

Einmal, ein Mal, ad., odатъ; odinióръ; maї de мълтъ; пъцїnъ; nur —, nъmaї odатъ; — für allemal, odатъ пентръ тотъdéъna; auf —, deodатъ; — über das andere Mal, ъna dъпъ алта; zeigen Sie —, аратъ'mї пъцїnъ; trinken Sie —, беа odатъ; endlich kommt er —, ѧnфіne éкъ'л къ віne; nicht —, nічї мъкаръ.

Einmaleins, n., odатъъnъл, тавла пітагорікъ.

Einmalig, a., deodатъ; сіmплъ.

Einmännerig, einmännig, a., monandръ (вот.)

Einmarsch, m., інтратъ, ѧmmерсъ; —iren, v., інтръ, ѧmmергъ.

Einmaß, n., скъzъmъnтъ.

Ein-master, m., корабіъ къ ъnъ катаргъ; —mastig, a. ші ad., къ ъnъ катаргъ.

Einmauern, v., ѧnчіnгъ къ мъръ; ѧmmъpezъ, ѧnzidéскъ, пъnъ, ѧmплъnтъ ѧn мъръ, ѧn zidъ; einen Verbrecher —, ѧnкіdъ ъn кріminалъ.

Einmeischen, v., опърескъ малтъл (берарї).

Einmeißeln, v., ѧnтаїъ къ далта.

Ein-mengen, v., местекъ ѧn . .; Verse in die Rede —, местекъ версърї ѧn ворвіре; sich —, m'аместекъ; —mengung, f., мішколанцъ, ѧmmестекаре; ѧnтревенцїъne.

Einmessen, v., вагъ, ѧnторnъ (ѧn

Digitized by Google

сачі грѣб), тъсвръндъ'л маі дптъіѕ; скадѣ, дптвцінезѣ тъсвръндѣ.

Ein-miethen, v., дпкіріезѣ о касъ; —miethung, f., дпкіріере.

Einmiſchen, v., дптестекѣ, в. Einmengen.

Einmummen, v., дптдсчезѣ, дптъпѣшезѣ.

Ein-münden, v., се варсъ, се дптвкъ (рѫкѣ); —mündung, f., дптвкътъръ, дптвкътъптѣ.

Ein-münzen, v., дптмонетезѣ, факѣ, префакѣ дп монеть (аврѣ, арцінтѣ); —münzung, f., дптмонетаре.

Ein-muth, m., Ein-müthigkeit, f., знанімітате, дпвоіре, конкордіъ; —-müthig, a. ші ad., знанімѣ.

Einnageln, v., дпкѫіескѣ, прindѣ кѫ кѫіе.

Einnähen, v., дпкосѣ; стръмтезѣ косъндѣ; in Packtuch —, косѣ дп пънзъ de дпвълітѣ; Blumen —, косѣ кѫ флорі, кѫ пѣіл, кѫ алтіце.

Einnahme, f., інтрать, венітѣ, провентѣ; — eines Ortes, окквпъцізне, дптвтпъцізне; Steuer—, касъ de дажде; —buch, n., карте de інтрате.

Einnehmen, v., іаѣ дп.. прітескѣ; Platz —, іаѣ локѣ; viel Platz —, окквпѣ мълтѣ локѣ; eine Stadt —, окквпѣ, дптвтпезѣ о четате; mit Sturm —, іаѣ кѫ асеалтѣ; eine Ladung —, дпкаркѣ (naiea); Waſſer —, провъзѣ (naiea) кѫ апъ; Kohlen —, провъзѣ кѫ кървѫні; die Segel —, стрънгѣ пънзеле; die Wäſche —, стрънгѣ, аддѫнѣ рѣфеле; Geld —, прітескѣ банї; die Steuern —, аддѫнѣ дажdіа; ſeine Ausſtände —, прітескѣ че ам съ іаѣ дела даторі; eine Arzenei —, іаѣ медікътъптѣ, доторіъ; ein Frühſtück —, дежѫнезѣ, факѣ гѫстаре; die Mahlzeit —, прънзескѣ; dieſer Wein nimmt den Kopf ein, вінъ ъста вате ла капѣ; Furcht nimmt die Gemüther ein, інімеле се кѫпріndѣ de фрікъ; einen für etwas —, факѣ съ се дндѣре; ſich vom Zorne — laſſen, а се кѫпріnde de мънїе; jemanden für ſich —, къштігѣ граціа кѫіва; für jemand eingenommen ſein, фаворезѣ пе чінева, съптѣ дпаторатѣ de чінева; gegen etwas eingenommen ſein, врескѣ чева; der ſich leicht — läßt, кредѫлѣ, лесне крезъторіъ; —d, a. ші ad., свавѣ, вѫлндѣ, пѫкътѣ, дпсінъпте; пърїъ, аттръгътърїъ, граціосѣ.

Einnehmer, m., дпкассаторѣ, перчепторіъ (съташіъ); —dienſt, m., перчепторатѣ (сътъшіѣ).

Einnehmung, f., прітіре, перчепцізне, рескоцізне; окквпъцізне, кѫчеріре, дптвтпъцізне; прекъпъцізне.

Einneſteln, v., дпкіпгѣ, дплъцзескѣ.

Einnetzen, v., дпвтедезѣ.

Einnicken, v., моцъескѣ, addormitezѣ.

Einniſten, einniſteln, ſich, v., се дпкіъъ; ſich bei Jemanden —, мъ дптрѣдѣкѣ ла чінева.

Einnöthigen, v., констрънгѣ (а дпгіці medікъm.)

Einöde, f., дешертѣ, сінгърътате.

Einöhrig, a., кѫ о вреке.

Einölen, v., дпоіеескѣ, вngѣ, фрекѣ кѫ олеіѣ.

Ein-packen, v., дптпѣнѫ; дптпакетезѣ; in Ballen —, дптвалезѣ, дптвълескѣ; in Papier —, дпхъртіезѣ, пѣнѣ дп хъртіъ; in Kiſten —, дплъдезѣ, аштедѣ дплъзі; in Tonnen —, дптопезѣ; er fängt an einzupacken, а дпчепътѣ а дптвъръні; er muß —, требѣі съ се ретрагъ; —packer, m., дптвъліторіъ, дптпакетаціѣ, дптвълітъръ, дптвълаціѣ.

Einpappen, v., легѣ кѫ кокъ.

Einpaſſen, v., потрівескѣ чева дп.. факѣ а се дпкреста, дптвѫка.

Einpaſſiren, v., пасѣ дп . .; інтрѣ (de ómeni); дптопртѣ (de лъкрърі).

Ein-pfählen, v., дптпарезѣ, дпкідѣ кѫ парі; —pfählung, f., парісадъ.

Digitized by Google

Einpfarren, v., amпарохіезѣ, an-корпорезѣ апгр'о парохіъ.
Einpfeffern, v., amпіперезѣ, дрегѣ къ піперѣ.
Einpferchen, v., апставлезѣ, апкідѣ ап ставл (оіле).
Ein-pflanzen, v., amплънтезѣ; ein eingepflanzter Haſe, зръ апвекіть, апръдъчінать; —pflanzung, f., amплънтъцізне.
Einpflöcken, v., апкідѣ къ цепе.
Einpflügen, v., апарѣ.
Einpfropfen, v., апокълезѣ, алтеескѣ (ап скорцъ, кожъ).
Ein-pfünder, m., тънѣ de ѕн пънтѣ; —pfündig, a. ші ad.; de о ліврѣ, de ѕн пънтѣ.
Einplaudern, v., ѕтплъ къ ворве пе чінева, ал addopmѣ лімвъцindзі.
Einpökeln, v., пънѣ ап сарътъръ.
Einprägen, v., апгіпърескѣ.
Einpredigen, v., апръдъчінезѣ (прінчіпі) пredікъндѣ.
Ein-preſſen, v., конспръпгѣ, пънѣ ап прес; апгескѣескѣ; —preſſung, f., апгескѣіре.
Einprügeln, v., ашвъцѣ (пе чінева), вътъндѣ'л.
Einpudern, v., amпѫdрezѣ.
Einpumpen, v., апгълътвезѣ, върсѣ къ тълътва ап . .
Einpuppen, ſich, v., се amпъпѫшézъ, іа формъ de пітфъ, се кріса-лідézъ.
Ein-quartiren, v., аплочезѣ, апкѫартірезѣ; —quartirung, f., апкѫартіръмънтѣ (de солдаці); апло-къмънтѣ.
Einquellen, v., ammoлѕ, пънѣ ап апъ.
Einquerlen, einquirlen, v., аместекѣ вътъндѣ (оѣ, фѣіпъ ап сѫпъ).
Einrahmen, v., апкѫадрezѣ, апрамezѣ.
Einrammeln, einrammen, v., апфѫндѣ къ ватпарѫл, къ маіѕ.
Ein-rangiren, (zi: einpanцipen), v., апшірѣ, пънѣ ап шірѣ, ап рѫндѣ; —rangirung, f., апшіръіръ.
Einrathen, v., сватъескѣ.
Einräuchern, v., апфѫмezѣ, ѕтплъ de фѫмѣ.
Ein-räumen, v., пънѣ ла локѣ; даѣ, факѣ локѣ, дешертѣ, голескѣ (каса); апгъдѣлѕ; апкъвііпцezѣ; jemandem den Vorrang —, кончедѣ къіва пріматы; —räumung, f., — der Möbeln, пънере ла локѣ а мовілілор; — eines Platzes, дape de локѣ; дешертъпънтѣ; кончесіѕне, апкъвііпцare.
Einraunen, v. Einflüſtern.
Einrechnen, v., компътѣ, апнѫмърѣ, кѫпріndѣ ап сокотéлъ.
Einrede, f., інтерпелъцізне; контръзічіѕне, реплікъ; овіеццізне; есчепцізне.
Einreden, v., персватъескѣ; ѧndemnѣ къ къвінте, ал ѧdзкѣ къ ворва ла чева; einem Muth, Herz —, amвървътezѣ, іnіmezѣ, апсъфлѕ къраці̯ѕ; таѕ ворва; інтерпелezѣ, контръзікѣ; реплікѣ.
Einreffen, v., стръпгѣ въпtределе, пънzеле de паіѕ.
Einregiſtriren, v., апрегістрѫ.
Ein-reiben, v., апфрекѣ; den Körper mit Oel —, ѕпгѣ трѫпѫл къ олеѕ; факѣ съ інтре фрекънdѣ, строіndѣ; —räubung, f., апфрекътъръ.
Einreichen, v., пресентezѣ, даѣ ап . .; в. Eingeben.
Ein-reihen, v., апфіrezѣ, апшірѣ, пънѣ ап рѫndѣ, ап opdine; —reihig, a., (вот.) ѕніфірѣ, de ѕн шірѣ.
Ein-reißen, v., сфъшіѕ, спіптекѣ (спре апгрѫ), факѣ спіптекътъръ ап . .; дърѫмѣ, рѕінezѣ; decпікѣ, кръпѣ (лемнѣ); се лъцеште, се апгіптіnde, се апчіпцe, іа пътере (ѕп ръѣ); eine Krankheit reißt ein, се апчіпцe ѕп ветешѕгѣ; —reißer, m., дефъкъторіѕ; —reißung, f., сфъшіетъръ ап . .; лъцітъръ (de вреѕнѣ ръѣ).
Einreiten, v., къларескѣ ап . .; інтрѫ къларе; ресторпѣ мергъндѣ къларе.
Einrenken, v., репонѣ, реашezѣ; —renkung, f., репѫпере ла локѣ (ѕп метврѫ склінтітѣ).
Einrennen, v., спаргѣ, фрънгѣ репezіndѕмъ.
Ein-richten, v., пънѣ ла локѣ (ѕп

Digitized by Google

метврь склінтъ); ândrepтezъ, dicпънъ, пънъ ân opdine, регълezъ; ажжъстezъ: opganicezъ; —richtung, f., ândrepтape, dicпъсецїзне, конститъцїзне, âпорънdзipe, регълape; ажжъстъпънтъ; opganicъцїзне; häusliche —richtung, ікономіѣ domecтікъ; —richtung eines Staates, opganicъцїзне а зnъї статъ.

Einriegeln, v., âпверіezъ, âпкідъ къ верігѣ.

Einritt, m., âптратъ къларе.

Einritzen, v., âпсгърїзъ, âптаїзъ, в. Eingraben.

Einrollen, v., âпвълескъ.

Einrosten, v., се âпръцїпеште.

Ein-rücken, v., âпшіръ-(âпсеръ); in die Zeitung —, даѣ ân жърналъ; ласъ спаціѣ ла капът ліпеї (ла скріape); інтръ; врmezъ ân локъл къіва; —rücкung, f., âпшірать; лъсape de спаціѣ ла капетъл ліпіеї; âптратъ (de coldaцї); врmape ân локъл къіва; —rücкegebühr, f., платъ пептръ âпшірать.

Einrühren, v., аmmестекъ (меѣікътънтъл ân покарѣ).

Einrunzeln, v., мъ свърческъ.

Eins, f., зna, в. Einer, einig; noch — habe ich Euch zu ſagen, маї амъ зna съ'цї zікъ; — ins andere gerechnet, компътъndъ зna къ алта; es iſt mir alles —, мі е тотъ зna; — von beiden, зna din dоz; es iſt —, е о оръ; noch —, âпкъ зna; in einem fort, âпконтіnъз; mit —, deodatъ, фъръ весте; Handels— werden, мъ токмескъ; — werden, мъ зneскъ; — ſein, сънтъ зna.

Einſaat, f., семінцъ, сетънтъторъ.

Einſacken, v., âпсъкъескъ, пънъ ân сакъ.

Einſäen, v., семънъ.

Einſagen, v., âпсефіз.

Einſägen, v., âптаїз къ ферестръ.

Einſaitig, a. ші ad., зnікордъ.

Ein-ſalben, v., âпвалсаmezъ, âпзnгъ; —ſalbung, f., âпвалсъмънтъ, âпзnгътъторъ.

Ein-ſalzen, v., âпсърezъ, пънъ ân сарe; —ſalzer, m., âпсъръторіз; —ſalzung, f., âпсърътъръ.

Einſam, a. ші ad., сінгъратікъ, ретрасъ, депъртатъ de лзme; (despre локърі) дешертъ, спопълатъ; —keit, f., сінгърътате; дешертъ.

Ein-ſammeln, v., кълегъ (віїea, пome); adънъ (гръne, вотърі); факъ рекóлтъ; стрінгъ (dawdia); —ſammler, m., кълегъторіз; колекторіз, adънъторіз; —ſammlung, кълецере; — der Früchte, рекóлтъ; — der Almoſen, къпътатъ, колецїзне.

Einſatz, m., вадъ, пзітъръ (de кані ân жокъ de кърцї); wie hoch iſt der —? къtъ е вада, ad. къtъ пънет ла жокъ? — von Schachteln, кътіі че се пънъ зna âптр'алта; —gewicht, n., пondere че сънt din маї мълте вакъцї несе зna âптр'алта.

Einſauen, v., фештелескъ.

Einſäuern, v., âпкъкескъ; мърезъ; марinezъ; den Teig —, пъmъdескъ, факъ алватъ.

Ein-ſaugen, v., âпсъгъ; асоорвъ, âпвéѣ; ſich —, се прindъ (ліпіторіле); —ſaugemittel, n., міжлокъ ассорвіторіз; —ſäugung, f., âпсъпере, âпсъгъmънцъ.

Einſäumen, v., тівескъ.

Einſchachteln, v., âпкътiezъ, пънъ о кътіѣ âптр'алта.

Einſchalig, a. ші ad., къ о скоїкъ; къ о кóжъ.

Ein-ſchalten, v., âптрекълezъ, вкръ, âптрепънъ; einen Tag —, âптрекълezъ о zi; —ſchaltung, f., âптрекълцїзне; ъmволіcmъ (астроп.)

Einſchanzen, v., âпкідъ къ шанцъ.

Einſchärfen, v., рекоmъndъ къ deadincъ; репетъ denoъ, âпкълкъ.

Einſcharren, v., âпгрепъ, аскънdъ ân пъmънтъ; das Feuer —, âпвълескъ, аккоперіз фокъ къ чепъшъ.

Einſchattig, a. ші ad., етерочіѣ, къ о зmвръ.

Ein-ſchenken, v., торпъ ân . .; даѣ съ вea; einem reinen Wein, пъ-

тескѫ лѫкрѫ пе пѫтеле съѫ; —schenker, m., покарїѫ (пъхарнікѫ).
Einscheuern, v., ѫнгръпърескѫ, вагѫ ѫн гръпарїѫ, ѫн шѫръ.
Einschichtig, a. ші ad., кѫ ѫнѫ стратѫ.
Einschicken, v., тръмітѫ.
Ein-schieben, v., ѫніептѫ, аррѫнкѫ, вагѫ, вѫрѫ; ѫнтрекалѫ; сѫвстітѫезѫ; das Brot —, вагѫ пъпеа ѫн копторїѫ; —schiebsel, n., парентесѫ, ворбъ ѫнтрепѫсъ; —schiebung, f., бъгаре ѫн копторїѫ; ѫншіръцїѫне, ѫнтрекълъцїѫне.
Einschießen, v., детѫнѫ, дърѫмѫ кѫ тѫнѫ (мѫрѫ, касъ); вагѫ пъпеа ѫн копторїѫ; (цесеторї) батѫ тратъ; ein Gewehr —, черкѫ о пѫшкъ; Geld —, даѫ банї; се сѫрпъ; sich —, се депрінде а да кѫ пѫшка; sich bei einem —, се ѫнсінѫъ.
Ein-schiffen, v., ѫмбаркѫ (марфъ, солдацї); —, ѫнтрѫ ѫн портѫ кѫ корабіа; sich —, се ѫмбаркъ; —schiffung, f., ѫмбъркъмънтѫ; —schiffer, m., ѫмбъркъторїѫ.
Einschirren, в. Anschirren.
Einschlachten, v., таїѫ віте пентрѫ касъ.
Einschlafen, v., addopmѫ; ammopцескѫ; морїѫ; die Füße sind mir eingeschlafen, мї аѫ ammopцітѫ пічїóреле.
Einschläferig, a., —es Bett, патѫ de о персòнъ.
Ein-schläfern, v., addopmітѫ; факѫ съ dòрмъ; addѫкѫ ѫн секѫранцъ пе чінева, ка апої съ'ї факѫ рѫѫ; —schläferung, f., addopmітъмънтѫ; — durch Opium, ѫнопіѫмънтѫ.
Einschlag, m., ловітѫръ; ѫмпълмъмънтѫ, dape de мънъ (ла ѫнвоіре); тратъ, вътътѫръ (ѫн ѫрzéлъ); ѫнклѫсъ (скрісòре ѫнтр'алта); ѫндоітѫръ, репліктѫръ (кѫсѫтѫ); сѫлфѫръ, пѫчіóсъ (de фѫматѫ бѫцї); сватѫ; blos durch andere Einschläge handeln, лѫкрѫ пѫмаї дѫпре сватѫрї стръіне; портѫ, траспортѫ.
Ein-schlagen, v., батѫ ѫн . .; спаргѫ, decфѫндѫ; ѫнвълескѫ, ѫмпълмѫескѫ, даѫ мъна (ла ѫнвоіре); Nägel —, батѫ кѫїе; Pfähle —, батѫ парї; den Eintrag —, батѫ тратъ ѫн ѫрzéлъ (ла цесъторї); Holz —, пѫнѫ лемне ѫн стънцінї; Eier in die Suppe —, батѫ оѫе ѫн сѫпъ; den Wein —, ѫнсѫлфѫрезѫ вінѫл; Pflanzen —, коперїѫ кѫ пъмънтѫ планте; die Fenster —, спаргѫ ферестріле; die Zähne —, рѫмпѫ дінцїї; den Boden in das Faß —, decфѫндѫ бѫтеа; in Papier —, ѫнхартезѫ; ѫмбълезѫ; die Hand —, даѫ мъна, ѫмпълмезѫ; schlagen Sie ein, дъ мъна; Schweine —, мънѫ порчїї ла гіндъ; dieser Mensch schlägt nicht gut ein, ъстѫ омѫ пѫ респѫнде ла бѫна опініѫне че óменії о аѫ de дѫнсѫл; das schlägt nicht in mein Fach ein, аста пѫ каде ѫн ресорцѫл меѫ, ѫн сфера овлегъцїѫнілор меле; das schlägt in die Theologie ein, аста се цine de теолоціъ; der Blitz hat eingeschlagen, а тръспітѫ; einen Weg —, аппѫкѫ ѫнѫ дрѫмѫ; den Weg des Lasters —, аппѫкѫ пе калеа віцїѫлѫї; (min.) ѫнчепѫ а съпа; ѫнкадрézъ, се кѫвіне; стръвате; die Farben schlagen ein, колòреле стръватѫ; реéсъ; das Pferd ist gut eingeschlagen, калѫлѫ а ешітѫ бѫнѫ; —schläger, m., мінарїѫ ѫнчепъторїѫ; —schlägig, a. ші ad., аппъртініnте, прівіторїѫ ла . .; —schlagfaden, m., фірѫ de тратъ; —schlagung, f., —schlagen, n., батере ѫн . .; decфѫндере; спарцере; ѫмпълмъмънтѫ; ѫмвълацїѫ; тръспітѫ; ѫнтръмътѫръ.
Einschleichen, sich, v., сѫвінтрѫ, мъ інтрѫдѫкѫ пе несімцїте, мъ фѫрешезѫ; мъ ѫнсінѫескѫ; с'алѫнекъ (о ерóре).
Einschleiern, v., ѫнвоалезѫ, ѫнфакїолезѫ, коперїѫ кѫ вълѫ, воалѫ, факїолѫ.
Einschleifen, v., ѫнтрѫдѫкѫ марфъ de контръвандъ; ѫндѫкѫ кѫ сапіа; —, v. ir., таїѫ ѫн . .; auf dem Glase sind schöne Figuren ein-

geſchliffen, сънтѣ фрѫмòсе фігѣре тъıате ѧп стікъ.

Einſchleppen, v., тѫръскѣ ѧп . .; ѧнтрѣдѣкѣ пе фѫрішѣ.

Ein-ſchließen, v., ѧпзърезѣ (serare), ѧпкідѣ, ѧпкıѣ; ѧпчінгѣ, ѧппреџıѣрѣ (кѣ тѣрı); вıокезѣ, ашшезіѣ (о четате); einen Brief —, ѧпкідѣ о епістолъ ѧнтр'алта; ein Wort —, ѧпкідѣ ѧп парентесѣ о ворвъ; einen in ſein Gebet —, потепескѣ пе чінева ѧп рогъџıѣне; —ſchließlich, a. ші ad., ѧпкісівѣ; ѧпкісівъмъпте; —ſchließung, f., ѧпкісъмъпгѣ; ѧмпреџıѣръгѣръ; ѧпкıѣгѣръ; —ſchließungszeichen, n., семпѣл парентесѣ ( ).

Einſchlingen, v., ѧпгітѣ; ѧплъџезѣ; в. Verſchlingen.

Ein-ſchlucken, v., ѧпгітѣ; —ſchluckung, f., ѧпгіџъмъпгѣ.

Einſchlummern, v., дормітѣ, аџџінѣ (ассокріе).

Einſchlüpfen, v., інтрѣ пе песімџіте.

Einſchlürfen, v., сорвітезѣ.

Einſchluß, m., інкıѣзъ; парентесѣ; mit —, інкізівѣ, компѣгъндѣ; es waren 200 Soldaten mit — der Gefangenen, ераѣ 200 солдаџı компѣгъндѣ ші пріпшї; —weiſe, ad., ѧпкізъмъпте; —zeichen, n., парентесѣ.

Einſchmalzen, v., ѧпгръшезѣ, ѫнгѣ кѣ грасѣ.

Ein-ſchmeicheln, ſich, v., мъ 'nсінзіѣ, мъ лінескѣ лінгѫшіндѣ; —ſchmeichelung, f., лінгѫшітъръ; ѧпсінъџıѣне.

Einſchmeißen, в. Einwerfen.

Ein-ſchmelzen, v., топескѣ; скаде тоніндѣсе; —ſchmelzung, f., тоніре.

Einſchmettern, v., сфъръмѣ ѧп вѣкъџı ісвіндѣ.

Einſchmieden, v., ѧпкатенезѣ, нѫпѣ ѧп фére.

Einſchmiegen, v., мъ плекѣ, мъ даѣ дѫпъ чева; мъ ѧпсінзіѣ.

Ein-ſchmieren, v., ѧпзпгѣ, мъ фрекѣ; mit Oel —, мъ ѫнгѣ кѣ олеıѣ; mit Pomade —, мъ ѧмпотъдезѣ; mit Unſchlitt —, мъ ѫнгѣ кѣ сеѣ; ſich —, мъ ѧпзпгѣ, мъ фрекѣ кѣ ѫнсо̀ре; —ſchmierlappen, m., петекѣ de ѧпзппере.

Einſchmutzen, v., ѧппегескѣ (къташа); ѧпсоıескѣ (salir), ѧмтъпжескѣ.

Einſchnallen, v., ѧпкатарамезѣ, ѧпкінгѣ, стрѫпгѣ ѧп кърéоъ; копстрѫпгѣ.

Einſchnarchen, v., addormѣ оркъіндѣ.

Einſchnauben, v., die Luft, ѧптрагѣ аерѣ кѣ пътере.

Ein-ſchneiden, v., ѧнтаıѣ; ѧпгръвезѣ; Brot in die Suppe —, таıѣ пъпе ѧп сѫпъ; ſeinen Namen in einen Baum —, ѧнтаıѣ нѫмеле ѧп скóрџа арворелúї; das Getreide —, сечерѣ ші адѫнѣ бѫкателе; —ſchneidig, a. ші ad., кѣ ѫнѣ тъішıѣ; —ſchnitt, m., ѧнтъıетъръ, ѧпчісіѣне.

Einſchnitzen, v., ѧнтаıѣ, ѧпгравезѣ.

Einſchmupfen, v., трагѣ пе пасѣ.

Einſchnüren, v., стрѫпгѣ ѧп фѫнıї, ѧплъџезѣ; ſich — laſſen, мъ ѧпкорсетезѣ; Perlen —, ѧпфірѣ, ѧпшірѣ мъргеле.

Einſchnurren, v., addormітѣ пе чінева сфърміндıї.

Einſchöpfen, v., сноѣ аıъ ѧнтр'ѫнѣ васѣ.

Ein-ſchränken, v., ѧпџертърескѣ, ѧмпреџıѣрѣ кѣ џермі; рестрінгѣ, мъргіпескѣ, редѫкѣ, коптепескѣ, ѧпфръпезѣ, нѫпѣ фръпѣ; ſich —, мъ мъргіпескѣ; —d, a. ші ad., рестрінсівѣ; —ſchränkung, f., мъргіпіре, џертъріре; ѧпфръпъгѣръ, коптепіре.

Einſchrauben, v., ѧпшървѣ.

Einſchrecken, v., спıѣмъпгезѣ.

Ein-ſchreiben, v., ѧпскріѣ; ѧпреџістрѣ; —ſchreiber, m., реџістраторіѣ; —ſchreibung, f., ѧпскріере, ѧпреџістрътъръ; ѧмматрікъльџıѣне.

Einſchreien, v., вѣчінѣ ла врекé.

Ein-ſchreiten, v., ѧппасезѣ, ѧнтрѣ пъшіндѣ; ѧнтревінѣ; gerichtlich —, пърчедѣ жѫдікътореште; —ſchreitung, f., ѧнтревепџıѣне.

Einſchroten, v., ѧпчелърезѣ, вагѣ ѧп челаріѣ.

Digitized by Google

Einschrumpfen, v., се ѫпсвърчеште, се рестрінџе, се ѫпгъстъ.

Einschub, m., ѫмпінсъръ, ѫмпъсъръ; съвстітъцїъне, съплемънтъ.

Einschüchtern, v., ѫптімідъ, ѫпфрікошезъ.

Einschürig, a. ші ad., de о тъпсъръ (оїеа пе анъ).

Einschuß, m., трамъ.

Einschustern, v., скапътъ, пердъ ѫп спекълъцїъне, мъ рѫінезъ.

Einschütten, v., ѫпфъндъ, ѫпторпъ; Getreide in Säcke —, ѫпсъкъескъ гръне.

Ein-schwärzen, v., ѫппегрескъ; контръвандезъ; —schwärzer, m., контръвандарїъ.

Einschwatzen, v., ѫпдъплекъ къ лімбъцїъ.

Einschwefeln, v., ѫпсълфърезъ.

Einsegeln, v., ѫптръ къ въптреле.

Ein-segnen, v., бінекъвънтъ; ein Paar Verlobte —, чітескъ кънънія; einen Sterbenden —, къмінекъ; die Kinder —, конфірмъ (міръескъ); —segnung, f., бінекъвънтаре, бінезічїъне.

Einsehen, v., въдъ ѫп.., пътрѫндъ къ ведереа; къноскъ, ѫпцелегъ; ich sehe das ein, еъ въдъ аста; ich kann die Sache nicht —, еъ пъ пътрѫндъ ъстъ лъкрѫ; seinen Irrthum —, ѫшї кънòште ерóреа; —, n., ein — haben, амъ штіінцъ деспре чева; рекъноскъ; десконерїъ.

Einseifen, v., съпонескъ престе тотъ.

Einseitig, a. ші ad., ѫнілътъраръ; парцїалъ; съперфічіалъ; auf —en Bericht urtheilen, жъдікъ неаскълтъндъ ші партеа чееалалтъ; —keit, f., ѫнілатъралітате; пъртініре.

Ein-senden, v., тръмітъ; —sender, m., тръміцїторїъ, спедіторїъ; —sendung, f., тръміцїъне, тръмісїъне, тръмітере, спедіцїъне.

Ein-senken, v., демітъ, ѫпласъ, ласъ жосъ; сковоръ; im Wasser —, даъ аффъндъ; Reben —, ѫмплънтъ віцъ, вотошескъ; Todten —, ѫммортънтъ; —senkung, f., demiсїъне, лъсаре ѫп жосъ; аффъндаре.

Ein-setzen, v., ѫмпънъ, пънъ ѫп.. ѫпкарчерезъ; Bäume —, ѫмплънтезъ; Zähne —, ѫмї пънъ дінцї фалсї; Glasscheiben —, пънъ окїъ ла ферéстръ; zum Pfand —, пънъ аманетъ; einen zum Erben —, факъ ерезітарїъ, кліроnомъ; jemanden in ein Amt —, інсталезъ, ашшезъ ѫп дірегъторіъ; einen Bischof —, ѫпскъънезъ; in seine Rechte —, реаверітезъ; sich in den Wagen —, мъ пънъ ѫп тръсъръ; —, n., ѫмплънтъцїъне (деспре планте); ѫперезітъцїъне (деспре кліроnомї); інсталаре; ѫпскъънаре (епіскопъ); ѫптронаре (Domnъ); —setzung, f., в. Einsetzen n.; —setzungsworte, n. pl., къвінтеле de консъкръцїъне (деспре чіна de таїнъ).

Einsicht, f., прівіре, ведере ѫп.. інспеццїъне; пътрѫндере, аскъцїме de мінте, ѫпцелеџере; къноштінцъ; опініъне, пърере, ідеъ; nach meiner —, дъпъ пъререа меа; es ist ein Mann von großer —, омъ плінъ de къноштінце; nichts entgeht seiner —, німіка нъ'ї скапъ din ведере; zur — vorlegen, съппънъ ла інспеццїъне; Mangel an —, ліпсъ de ѫпцелепцїъне; —svoll, a. ші ad., плінъ de пътрѫндере, лъмінатъ; —ig, a. ші ad., ѫпцелегъторїъ, ѫпцеліцїнте, пътрѫнзъторїъ, аскъцітъ ла мінте.

Einsickern, v., се ѫмвеа.

Ein-siedelei, f., еремітаџїъ (локъінца); еремітате; —siedler, m., еремітъ, анакоретъ (пъстнікъ); сінгъратікъ; —siedlerisch, a. ші ad., сінгъратікъ, еремітікъ; ка ънъ еремітъ.

Einsieden, в. Einkochen.

Einsiegeln, v., інсіцїлъ.

Einsilbig, a. ші ad., моnосілавікъ, ѫнісілавъ; лаконікъ.

Einsingen, v., addормъ (пе чінева: пе ънъ копілъ) къптъндъї, п. е. nani nani пъїъл mami; sich —, се депрінде ла къптатъ.

Digitized by Google

Einsinken, v., се скъфъndъ, се аффъndъ.
Ein-sitzen, v., ѧnшedъ, mъ съїъ, mъ пъnъ ѧn (тръсъръ); —sitzig, a. шi ad., de ъnъ шezїъ, de о персònъ (тръсъра).
Einsmals, ad., odiniόръ, odатъ.
Einsöhlig, a. шi ad., къ о талпъ.
Ein-spannen, v., ѧnтindъ (пе гергефъ); ѧnхamъ (каiї); —spänner, m., къръцъ de ъnъ калъ; —spännig, a. шi ad., ъniжъгъ, de ъnъ калъ (къръцъ); —spannung, f., ѧnтindepe; ѧnхъmape.
Einspeichern, v., ѧnгръnъpezъ, ѧmmaгazinezъ.
Ein-sperren, v., ѧnкidъ; —sperrung. f., ѧnкiсъръ.
Einspielen, v., ein Stück —, есерчezъ о пiесъ; einen —, addopmъ (пе чiнева) къnтъndъ ла ъnъ inстръmъnтъ de mъсiкъ; sich —, mъ есерчezъ ла ъnъ inстръmъnтъ.
Einspinnen, v., ѧnторкъ, mестекъ алтъ mатеріъ ѧn тортъ, п. е. пъръ ѧn лънъ; sich —, се ѧnвълеште ѧnторсътъра са, (гѫndакъл de mътасъ ѧn оълъ съъ).
Ein-sprechen, v., ѧnanimezъ, ѧnкъръцezъ; einem Muth —, ѧnсъфлъ къраціъ; коnтръziкъ, mъ оппъnъ; bei einem —, mъ авватъ ла чiнева ѧnтрéкътъ; —sprecher, m., оппъnъnте; —sprechung, f., iпспiръцїъne.
Einsprengen, v., стропескъ (къ апъ къmъшiле); Fleisch mit Salz —, пресъръ карnea; спаргъ, факъ съсаръ din кóрdъ (ъша).
Einspringen, v., ѧnсаръ.
Ein-spritzen, v., ѧmпрошкъ, ѧnieптъ, ѧnсiрiнцezъ, аррънкъ къ тълъmва; —spritzung, f., ѧmпрошкътъръ, ѧnieнцїъne.
Einspruch, m., коnтръziцїъne, рекїеmъцїъne, протестъцїъne; — thun, факъ рекїеmъцїъne.
Einspünden, v., ѧndопъ, ѧnвръnezъ (бътеа).
Einst, ad., odiniόръ, óрекъndъ.
Einstallen, v., ѧnстъълъ, багъ ѧn стаълъ.
Einstämmig, a. шi ad., ъnістiпiтъ, de о стiпiтъ, ъnістiрнарїъ; de ъnъ трънкїъ.
Einstampfen, v., ѧnкалкъ, ватъ къ maїъл (пъmъnтъл, врънza ѧn пътiнъ).
Einstand, m., ѧnтраре (ѧn dipeгъторiъ); —srecht, n., dрептъ de преферiнцъ (ла вindepea ъneї касе).
Einstänkern, v., ѧmпъцъ, ѧmплъ de пътòре.
Einstäuben, v., ѧmпръвъескъ.
Einstechen, v., ѧnфiгъ, ѧnцепъ, ѧmпъnгъ; mit einem Trumpfe —, батъ къ ъnъ атъ.
Einstecken, v., das Schwert in die Scheide, вѫръ спаdа ѧn тéкъ; das Geld —, ѧmвърсezъ; ѧnкарчеръ; ѧnгiтъ (ѧnфръnтъцїъne).
Einstehen, v., ѧnтръ ѧn сервiцiъ; daъ вadъ, стаъ въnъ (пентръ чiнева); iаъ парте ла ъnъ пегоцъ.
Einstehlen, sich, v., mъ фърешezъ; mъ ѧnтръdъкъ.
Einsteigen, v., ѧnтръ съindъmъ.
Ein-stellen, v., пъnъ ѧn.. (калъ ѧn стаълъ, óръ ѧn котецъ, mарфъ ѧn maгazinъ); коnтепескъ (дела чева); seine Arbeit —, ѧnчетezъ дела лъкръ; die Reise —, mъ ласъ de кълъторiъ; ein Vorhaben —, amъnъ ъnъ пропъсъ; seine Zahlungen —, съспindъ плъцiле; die Schauspiele —, ѧnкidъ театреле; sich —, mъ ѧnфъцiшezъ, mъ пресептъ; —stellung, f., ѧmпъiтъръ; коnтепiре; ѧnтрерънере.
Einstens, в. Einst.
Einsticken, v., косъ флорї (пе о mатеріъ), depinгъ къ акъ.
Ein-stimmen, v., ѧnтоnъ, коnсоnъ, ѧmпреъnъ сопъл meъ къ ал алтъїа; коnсimцъ, mъ аккорdъ, mъ ъnескъ; —stimmig, a. шi ad., ъniсоnъ; соло; ъnanimъ, къ ъnъ гласъ; —stimmigkeit, f., ъnanimiтате, коnкорdiъ; —stimmung, f., коnсоnъnцъ, арmоniъ.
Einstmals, в. Einst.
Einstockig, a., къ ъnъ ръndъ, къ ъnъ катъ (касъ).

Digitized by Google

Einstopfen, v., пѹпѹ ѧп.. апъсъndѹ; ѧмплѹ (піпъ).
Ein-stoßen, v., стрікѹ, спаргѹ ѧмпінгъndѹ; ѧпфігѹ ловіndѹ; sich den Kopf —, ѧмї спаргѹ капѹл; —stoßung, f., спърсѹръ.
Ein-streichen, v., вѫрѹ, вагѹ, фрекъndѹ; Geld —, ѧнтéшкѹеcкѹ, ѧмбѹрсеzѹ ванї; —streichfeile, f., пілъ de деспікатѹ.
Einstreuen, v., респъndѹ; ѧмместекѹ; сѹвштернѹ; dem Vieh —, сѹвштернѹ вітелор.
Einstrich, m., върѫре прін фрекътѹръ; мѹрѹітѹръ; dinте (ла варва кеїеї).
Einstricken, v., местекѹ ѧмплетіndѹ; ѧмплетескѹ ѧп..
Einströmen, v., ѧпкѹргѹ, се варсъ ѧп..; се adѹпъ, вінѹ (òменії) ка торентѹл din тóте пърціле; ѧптръ ка торентѹл.
Einstücken, v., ѧмпетеческѹ; ѧмпартѹ ѧп бѹкъцї.
Einstudiren, v., seine Rolle —, ѧмї ѧпвъцѹ рола.
Einstürmen, v., дърѫмѹ, ресторпѹ ловіndѹ; дъndѹ пъвалъ; auf einen —, пъвълескѹ асѹпра кѹїва.
Einsturz, m., рѹінъ, къdере, скѹфѹndаре.
Einstürzen, v., се dѫрѫмъ, каdе, се рѹінъ.
Einstutzen, v., (гръdінарії) тоndѹ, ретонzескѹ.
Einst-weilen, v. ad., пънъ ѹпа алта, деокамdатъ, пънъ атѹнчї, ѧптр'ачееа; —weilig, a. ші ad., провісорїѹ, інтерімістікѹ.
Einsudeln, v., ѧпсоіескѹ, ѧптінѹ.
Ein-tägig, a. ші ad., de o zi, ефемерѹ; —tagsfliege, f., ефемеръ.
Eintanzen, sich, v., мъ есерчеzѹ ла данцѹ.
Ein-tauchen, v., мъ даѹ аффѹndѹ, мъ кѹфѹndѹ; ѧптінгѹ (кондеїѹл ѧп негрéлъ); ѧммоїѹ; —tauchung, f., аффѹndаре; ѧптінцере.
Ein-tauschen, v., факѹ скімбѹ; —tauschung, f., скімбѹ.
Einteigen, v., факѹ алѹатѹ.
Ein-theilen, v., ѧмпартѹ, dівіdѹ; in Klassen —, класіфікѹ; —theilung, f., ѧмпърцїре, dівісіѹне; класіфікъцїѹне.
Einthun, v., ѧмпѹпѹ; Korn —, ѧпгръпъреcкѹ; Waaren —, мъ провъdѹ кѹ марфъ.
Eintönig, a. ші ad., монотонѹ, ѹніформѹ; —keit, f., монотоніъ; ѹніформітате.
Eintonnen, v., ѧнтоннеzѹ, пѹпѹ ѧп тóне.
Eintraben, v., ѧнтрѹ ѧп трéпъdѹ.
Ein-tracht, f., ѹніре, конкорdіъ, армоніъ, вѹпъ ѧнцелецере; —trächtig, a. ші ad., іѹбіторїѹ de ѹніре, віецѹіторїѹ ѧп армоніъ, паче, вѹпъ ѧнцелецере; —trächtigkeit, f., в. Eintracht.
Eintrag, m., (цесъторї) трамъ, вътътѹръ; даѹпъ, вътъмаре, пеdекъ, прежѹdіцїѹ; — thun, дерогѹ, прежѹdічіеzѹ; dem Adel — thun, скаdѹ ваzа новлецеї.
Ein-tragen, v., ѧмпортѹ, аddѹпъ, dѹче ѧп..; ѧпскріѹ, трекѹ ѧп кондікъ (датѹрї, лѹатѹрї); ѧпсемнеzѹ; ватѹ (трамъ); аddѹче провентѹ, фолосѹ; die Bienen tragen ein, албінеле ѧмпортъ мéре; in's Protokoll —, ѧпрецістреzѹ; ein Gut das viel einträgt, вѹпѹл, мошіа че аddѹче фрѹмосѹ провентѹ; —träglich, a. ші ad., лѹкрътівѹ, фолосіторїѹ, аddѹкъторїѹ de венітѹ; —träglichkeit, f., венітѹ, провентѹ; —tragung, f., ѧмпортаре; ѧпрецістраре.
Eintränken, v., ѧммоїѹ, даѹ ла апъ; ѧмї ресвѹпѹ.
Einträufeln, в. Eintröpfeln.
Eintreffen, v., сосескѹ, вінѹ, ажжѹнгѹ; німереcкѹ; се ѧмплінеште (вотѹл); се веріфікъ (проорочіа); се ловеште, се потрівеште (компѹтѹл).
Ein-treiben, v., ѧммъпѹ, мъпѹ ѧп.. (вітеле); ватѹ, факѹ съ ѧнтре ѹпѹ кѹїѹ; стрѫнгѹ, скотѹ (даждіа, даторіїле); —treibung, f., мъпаре de віте; скóтере de (даждіъ, даторії).
Eintreten, v., консолідѹ кълкъndѹ,

дитрескъ къ пічіорьл (рѫдъчіна дп ітътпнтъ); спаргъ кълкъндъ (зпъ фзндъ de васъ); скълчіъ; інтрз, пзпъ пічіорьл дп . .; се івеште, се арать, се éскъ; treten Sie ein, інтръ; es trat eine heftige Kälte ein, с'а фъкътъ перъ; es tritt oft der Fall ein, adeceopi се івеште кадл, adeceopi се дптътпнтъ; die Schuhe —, калкъ скарпіі; in das Amt —, інтрз дп постъ; —tretung, f., кълкътпнтъ пічл.

Eintrichtern, v., дптъпіезъ, торпъ дп вите къ пънпіа, къ леіка; вагъ дп каиъ къ пънпіа.

Eintritt, m., інтратъ; дпчепътъ; mit — des Winters, къ дпчепътъл іерпеі; —sbillet, n., білетъ de інтратъ; —sgeld, n., вані de інтратъ; —szimmer, n., антікъмаръ.

Eintrocknen, v., сéкъ, десéкъ, се зскъ; скаде зскъндзсе.

Eintröpfeln, v., дппікърезъ, дпторпъ къ пікътъра.

Eintunken, v., дммоіъ, дптінгъ.

Einüben, v., есерчезъ; деприндъ, дпвъцъ; ſich —, мъ есерчезъ.

Ein-verleiben, v., дпкорпорезъ, дптрзпезъ; ассоціезъ; —verleibung, f., дпкорпоръцізпе.

Einverſtanden, a., дпцелесъ; mit jemanden — ſein, сзнтъ дпцелесъ къ чінева.

Einverſtändniß, n., дпцелецере.

Einverſtehen, ſich, v., мъ дпцелегъ, мъ дпвоіескъ . .

Einvettern, ſich, v., мъ дпкзмпъцескъ; мъ дпсінзіъ.

Einvieren, v., дмпътрезъ.

Ein-wage, f., скъзътпнтъ de пондере; —wägen, v., къптърескъ ші пзпъ дп . . (васъ, сачі); ſich —, скаде къптърпндзсе.

Einwalken, v., ватъ, калкъ (ла піоъ); den Thran in das Leder —, пзпъ пелеа дп олеіъ de пеште; ſich —wägen, інтръ ла къпкатъ.

Einwalzen, v., астзпъ къ чілпдрз съпъпца дп пътпнтъ.

Einwälzen, v., ростоголескъ дп . . даъ de a въпътзкл дп . .

Einwand, m., в. Einwendung.

Ein-wandern, v., immigrз, прівепескъ; інтрз дптр'о цéръ; інтрз ла маістеръ; —wanderer, m., immigrante, челъ че інтръ дптр'о цéръ; —wanderung, f., immigръцізпе.

Einwärts, ad., дплъзнтрз, спре дптрз.

Einwäſſern, v., дпапезъ; моіъ дп апъ; пзпъ а моіъ.

Einweben, v., дпцесъ (флорі).

Einwechſeln, v., скімвъ.

Einwehen, v., респъндескъ сфпъндъ.

Ein-weichen, v., дммоіъ; —weichung, f., дммоітъръ.

Ein-weihen, v., съпцескъ; консакрз; преоцескъ; хіротонескъ; кългъръскъ; дпіціезъ, дптрздскъ дп містерій; дпазгърезъ; мъ сервескъ пентрз прітаоръ de зпъ лъкрз; ein neues Kleid —, дмвракъ пентрз прітадатъ зпъ вестпнтъ; —weihung, f., съпціре (de вісерікъ); хіротоніре (de преотъ); ініціатъръ; —weihungsfeier, f., сервътóре de съпціре.

Ein-weiſen, v., дптрздскъ, дпстълезъ (дп дрегъторіъ); дмпосецезъ; дпдрептезъ; —weiſung, f., аштезаре, дптрздъцізпе (дп дрегъторіъ) інстълъцізпе; дмпосеціопаре, дпдреттаре.

Einwelken, v., се дпвештезеште.

Einwenden, v., оппзнъ, контръзікъ, овіептъ.

Einwendung, f., контръзіцізпе, оппзсъцізпе, овіепцізпе; претестъ; ескзсъцізпе; — machen, факъ овіепцізпе.

Einwerfen, v., дпіептъ, аррзпкъ (петре, бóмве) дп . .; спаргъ къ петре (ферéстра); дърмъ; овіептъ; —werfung, f., спаргере; овіепцізпе.

Ein-wickeln, v., дпвълескъ, дпфъшіорь; ein Kind —, дпфашіъ; —wickelung, f., дпвълітъръ, дпфъшіътъръ.

Einwiegen, v., addormъ (пе чінева), легъпъндз'лъ; дл ассекрз.

Einwilligen, v., мъ дпвоіескъ; кол-

cimцѣ, mъ ѕneскѣ; —willigung, f., ѧnвoipe koncimцiѕne, koncimцimъntѣ; ſeine — zu etwas geben, ѧmĭ daѣ koncimцimъntѕл.

Einwinden, v., ѧnфaшiѣ, ѧnскѕтeческѣ.

Einwintern, v., ѧniepnѣ, nѕтpeскѣ песте iéрnъ (віте); mъ deнpindѣ кѕ iéрna; es wintert ein, ѧnчепе а се iepna.

Ein-wirken, v., inцесѣ; inфлѕinцezѣ; аре еффептѣ; —wirkung, f., inцесътѕръ; inфлѕinцъ; ѧmпѕлсѣ; göttliche —, ѧnсѕфларе dzeéскъ.

Einwirthſchaften, v., факѣ iкonomiъ, провiсiѕне; er hat ſich eingewirthſchaftet für den Winter, елѣ шĭ а фъкѕтѣ iкonomia de iéрnъ.

Einwittern, v., (min.) се ѧnгpéкъ (металѕл) кѕ сѕстанце металiче прiн есабѕръцiѕне сѕтеранъ.

Ein-wohnen, v., локѕескѣ; шedѣ; —wohner, m., локѕiторiѣ; цъpéнѣ, къmпéнѣ (ла къmпѣ); четъцéнѣ (ѧn четате); —wohnerſchaft, f., локѕiторiĭ; —wohnung, f., локъцiѕне (локашiѣ).

Einwühlen, v., аскѕndѣ рѫmъndѣ.

Einwurf, m., обiепцiѕне.

Einwurzeln, v., се ѧnръdъчinézъ, прinde ръdъчinъ; eingewurzelte Krankheit, ветежéлъ ѧnръdъчinатъ, ѧnвекiтъ; wie eingewurzelt, ка къndѣ аĭ фi бътѕт'о кѕ кѕĭе.

Einzahl, f., (грам.) сinгѕларiѣ, nѕmерѣ сinгѕрiтѣ.

Einzählen, v., nѕmерѣ шi пѕnѣ ѧn чева; кѕпpindѣ ѧn nѕmерѣ.

Einzähnen, v., стрѫnгѣ ѧn dinцĭ.

Einzängeln, v., прindѣ ѧn клеште.

Einzapfen, v., daѣ пе чепѣ (вinѣ, вере); ѧnчепѕескѣ; факѣ чепѣ.

Ein-zäunen, v., ѧnгръdескѣ; —zäunung, f., ѧnгръdiтѕръ.

Einzeichnen, v., ѧnсemnѣ, ѧnскрiѣ; decemnѣ ѧn..; ſich —, mъ ѧnскрiѣ.

Einzehig, a. шi ad., monodaттiлѣ.

Einzelding, n., indiвidѣ, ѧnсѣ.

Einzelheit, f., deтаĭѕ; пaртiкѕларiтате.

Einzeln, a. шi ad., ѕniкѣ, сinгѕрѣ, деспърекiатѣ; —er Handſchuh, mъnѕшъ деспърекiатъ; — Geld, monетъ mърѕnтъ; — zählen, nѕmерѣ ѕna къте ѕna; —weſen, n., фiinцъ сinгѕратiкъ, indiвidѣ; —verkauf, m., вънzаре ѧn deтаĭѕ, кѕ mърѕnта.

Ein-ziehen, v., трагѣ ѧn .. багѣ; петрекѣ; ассорве, ѧmвé; iнтръ, се ѧnгѕстъ; iнтрѕ кѕ помпъ ѧn четате; einen Faden —, петрекѣ фiрѕл прiн акѣ; die Segel —, стрѫnгѣ вънтрелеле; einen Balken —, петрекѣ о гpindъ; gerichtlich —, конфiшкѣ; gefänglich —, ѧnарестеzѣ; die Luft —, респiрѣ; Gelder —, ѧnкассеzѣ; die Beſoldung —, таĭѕ саларiѕл; ſeine Außenſtände —, ѧmĭ addѕnѣ баniĭ деля даторĭ; die Steuern —, стрѫnгѣ dаждiа; eine Erbſchaft —, прiмескѣ о ерezіѕне; Kundſchaft —, прiмескѣ iнфорmъцiѕне, спiонеzѣ; der Schwamm zieht das Waſſer ein, вѕретеле ассорве; die Pfeife —, ласѣ din mъndрiъ, din претенцiѕнĭ, mъ плекѣ; das Regiment zog in die Stadt ein, рецеmъntѕл iнтръ кѕ помпъ ѧn четате; die Feuchtigkeit hat ſich in das Holz eingezogen, ѕmezéла а iнтратѣ ѧn лемnѣ; —ziehung, f., des Athems, респiръцiѕне; — der Feuchtigkeit, ѧmвере ассорвiре; — der Güter, конфiскъцiѕне; — der Schulden, скóтере de даторiĭ; — in eine Wohnung, стръmѕтаре.

Einzig, a. шi ad., ѕniкѣ, сinгѕрѣ; страорdinарiѕ; minѕnатѣ; — und allein, ѕniкъminте, nѕmаĭ; — in ſeiner Art, ѕniкѣ ѧn фелѕл съѣ.

Einzingeln, v., ѧnчinгѣ.

Einziſcheln, v., шоптескѣ ла ѕреке.

Einzollig, a. шi ad., ѕniполiкарiкѣ, de ѕn децетѣ.

Einzuckern, v., ѧnzъхърескѣ.

Einzug, m., ѧmmерсѣ, iнтратъ; — des Siegers, трiѕmфѣ, óвъцiѕне.

Einzwängen, v., ѧnклештеzѣ (ѧnкрештеzѣ) кѕ сфорцъ, факѣ съ iнтре констрiнгъndѣ.

Einzwingen, v., констрiнгѣ съ ĭеа ѧn сine.

Digitized by Google

Eirund, a ші ad., овалъ, ротъндъ ка оулъ.

Eis, n., гіацъ, ӌеръ; zu — frieren, е ӌеръ; es friert, ӌънгіацъ; der Fluß geht mit —, рѣул дъче гіацъ; das — brechen, фрънгѣ гіаца, дескидѣ пентрѫ ӌънтълъдатъ дрѫмъ; jemanden auf's — führen, скотъ din пепені пе чінева, ӌл ӌнторкѣ капул; —agat, m., агатъ пеколоратъ; —bahn, f., дрѫмъ, трекътóре пе гіацъ; —bank, f., банкъ, стратъ, піскъ de гіацъ; —bär, m., ърсъ алъъ, ърсъ полярів; —baum, —brecher, —bock, m., гіацъфрънгъторів (търашї, парї пъшї ла о дістанцъ óрекаре дрептъ стълпїї подърілор ка съ фрънгъ гіаца); —berg, m., гіеӌарів, мънте de гіацъ (ӌн Елвеція); —bruch, m., рънтъръ de гіацъ.

Eisen, v., рънпъ гіацъ; decrieцъ, кърцїв de гіацъ.

Eisen, n., ӌеръ; gegossene —, ӌеръ търпатъ; gediegene —, ӌеръ натівъ; alte —, ӌеръ векїї; Noth bricht —, печесітатеа нъ кънóште леӌеа, певоіа фрънце ӌерул; man muß das — schmieden, wenn es warm ist, вате ӌерул пъпъ е калдъ; er hat ein Herz von —, аре о інімъ de ӌеръ, е крадъ, пекомпътіміторіз; mit — beschlagen, ӌерекъ; jemanden in — legen, пънъ ӌн óере пе чінева; —aber, f., въпъ de ӌеръ; —arbeit, f., лъкръ de ӌеръ, ӌерърїъ; —arbeiter, m., лъкръторіз ӌа ӌеръ, ӌерарів; —artig, a. ші ad., ӌерънцінось, ка ӌерул; —bahn, f., дрѫмъ ӌерекатъ; —baum, m., арворе афрікапъ, ал кървіа лемнъ е таре ка ӌерул, cideroccilon (Lineus); —bergwerk, n., мінъ de ӌеръ; —beschlag, m., ӌерекътъръ; —blausäure, f., ачідъ ӌерочініакъ; —blech, n., тавлъ, плакъ de ӌеръ; verzinnte —blech, ӌералъ; —blüthe, f., флóре марціаре, спеніе de сталатітъ; —bohrer, m., врівоіз de ӌнгъърітъ ӌеръ; —draht, m., ӌіръ de ӌеръ, телъ; —druse, m., мінъ de ӌеръ кріставісатъ; —erde, f., терѫмъ ӌерънцінось; —erz, n., мінерал de ӌеръ, ваіъ de ӌеръ; —extract, m., естратъ de ӌеръ; —fabrik, f., фаврікъ de ӌеръ; —farbe, f., колóре de ӌеръ, фаца ӌералъї; —farbig, a. ші ad., ӌн фаца ӌералъї; —feilicht, n., пілітъръ de ӌеръ, пълвере de ӌеръ din пілітъръ; —fest, a. ші ad., таре, вѫртосъ ка ӌералъ; статорпікъ; —fleck, m., пат de ӌеръ, de рѫпїнъ de ӌеръ; —fresser, m., фрънцеӌеръ, фанфаронъ, вравъ фалсъ, лъдъросъ; —funke, m., скінтеіъ; —gang, m., вънъ de ӌеръ; —gehalt, m., пърціле ӌеróсе але зъзї корпъ; —gerath, n., унелте de ӌеръ; ӌерърітъ; —gießer, m., торпъторіз de ӌеръ; —gießerei, f., торпърїъ de ӌеръ; —glimmer, m., міка ӌерънцінósъ; —grau, a. ші ad., съръ de ӌеръ; —haltig, a. ші ad., ӌеросъ, къ ӌеръ, ӌнгрекатъ къ ӌеръ; —hammer, m., чокапъ таре; фаврікъ de ъкътъ ӌеръ; —handel, m., негоцїв къ ӌеръ; —hart, a. ші ad., таре, вѫртосъ, ӌерїъ; —holz, n., cideroccilon; —hütchen, n., акопітъ (Lineus) плантъ; —hütte, f., ӌъърърїъ; (кашїцъ) ӌерърїъ; —kalk, m., ӌеръ калчінатъ, рѫпїнъ de ӌеръ; —kasten, m., ладъ de ӌеръ; ладъ къ ӌерърїї; —kies, m., піретъ de ӌеръ; —kitt, m., пъсолапъ, чімептъ de ӌеръ, че се фаче din пътънтъ вълканікъ рошіатекъ аместекатъ къ варъ; —kram, m., негоцїъ къ ӌерърїї търѫпте; —kraut, n., вервънъ; —kuchen, m., пръжітре; калде (ӌн Бъкърещї); —los, a. ші ad., деӌератъ; —loth, n., местекътъръ de ӌеръ, de ліпітъ ӌеръ; —mine, f., мінъ de ӌеръ; —niederschlag, m., пречіпітатъ de ӌеръ; —ocher, m., окръ de ӌеръ; —ofen, m., къпторіз de ӌеръ; ъъърърїъ; —orid, n., occidъ de ӌеръ; —platte, f., плакъ de ӌеръ;

—probe, f., черкаре (a sneĭ mine) de аре ферѣ; провъ de ферѣ дифокатѣ (ла пържолѣ); —rost, m., рѫдинъ de ферѣ; —salz, n., сare марџіаре, вітріолѣ de марте; —säure, f., ачидѣ de ферѣ; —sicht, f., стратѣ de ферѣ дп топірі; —schimmel, m., калѣ алъфоерік; —schlacke, f., скоріъ de ферѣ; —schmied, m., ферарік; —schrot, мърънџішѣ de ферѣ; —schüssig, a. ші ad., в. —haltig; —schwärze, f., негреалъ фъкѫтъ din о комвсъџіѫне de ферѣ ші din оџетѣ; —stab, m., дрѫгѣ de ферѣ; —späne, m. pl., пілітъръ de ферѣ; —stein, m., —stufe, f., петръ, мінералъ, въпъ de ферѣ; —vitriol, n., вітріолѣ марџіарѣ; —waare, f., марфъ de ферѣ, ферърік; —wasser, n., анъ марџіаръ, кѫ ферѣ; —weinstein, m., тартарѣ марџіарѣ; —werk, n., ферърітѣ; —wurz, f., чепталъръ рѫіосъ; —zeug, n., инструмънтѣ de ферѣ; ферърік.

Eisern, a. ші ad., de ферѣ; тare, въртосѣ, цепънѣ; necimџіторік; —e Zeiten, timpŭ greĭ; —e Zeitalter, секолѣ de ферѣ; —er Brief, ордінѣ дпързіеторік; —e Capitalien, капіталіі вечініче.

Eis-fahrt, f., съніетъръ пе гіацъ; мерсѣ de слоі; топіре de піаоъ; —gang, m., мерсѣ, порпіре de слоі; —gebirge, n., мънџі de гіацъ, гіѫцарі; —grau, a. ші ad., кървнтѣ, de тотѣ алвѣ; —grube, f., —keller, m., гіѫцъріъ; —ig, a. ші ad., de гіацъ, гіѫціосѣ, гіѫцарік; —kalt, a. ші ad., рече, ка гіаца; —kluft, f., крепътъръ de земне de џерѣ; —kraut, n., гіѫцаръ (плантъ); —krüste, f., кóжъ de гіацъ; —luft, f., аерѣ рече ка гіаца; —meer, n., маре гіаціаръ; —pfeiler, m., в. Eisbock; —punkt, m., пънтъл конгіеџіѫнеі (пе скара термометрълві); —pflug, m., машінъ de рънтѣ гіацъ (асемене аратрълві); —rinde, в. Eiskruste; —scholle, f., гіеџоік, слоік; —schuh, m., скарпі de датѣ пе гіацъ; —spitze, f., —sporn, m., колцѣ, кълъ de гіацъ (ла поткóве); —vogel, m., алчіонѣ (пасере); —zacken, —zapfen, m., стреік, църцъре de гіацъ; —zohne, f., зопъ гіаціаръ.

Eitel, a. ші ad., дешертѣ, мъндръ, вшърелѣ; трекъторік; секѣ, къратѣ нѫмаі..; — Stolz, мъндріъ дешертъ; — Brot essen, мънъпкѣ пъне сéкъ; es ist — Gift, е къратѣ нѫмаі веninѣ; —keit, f., дешертъџіѫне; мъндріъ, вшърътате, —keit der Welt, дешертъџіѫнea лѫмеі.

Eiter, m., пъроік, контъръ; —artig, a. ші ad., пъроіосѣ, ка пъроіеле; —beule, f., вѣвъ пъроіósъ; —blatter, f., пѫштеоъ пъроіósъ; —fluß, m., сѫпѫръџіѫне, скърсъръ de пъроіе, контъръ; —ig, a. ші ad., пъроіосѣ; —n, v., се пъроіеште, кóче, сѫпѫрéзъ; —nessel, f., ързікъ мікъ; —stock, m., џіџінъ, рѫдъчінъ de вѣвоік; —ung, f., сѫпѫръџіѫне.

Eiweiß, n., алвѫшѣ de оѣ.

Ekel, m., десгѣстѣ, грéцъ; сътърare; пеплъчере; — erregen, къшънъ десгѣстѣ; —, a. ші ad., десгѣстъпте, десгѣстъторік, грецосѣ; делікатѣ; er ist sehr — im Essen, е фóрте делікатѣ ла мънкаре; das ist eine ekle Sache, аста е о кавсъ сшінósъ; —haft, a. ші ad., десгѣстъпте; —haftigkeit, f., десгѣстъџіѫне; делікътецъ; —ig, a. ші ad., десгѣстъторік; —n, v., мъ десгѣстѣ, мі е грéцъ; mir ekelt davor, мъ десгѣстъ; —name, m., нѫміре ватжокорósъ, полекръ.

Eklektik, f., Eklektismus, m., еклектікъ, еклектісмѣ; штіінцъ кълésъ; —er, m., еклектікѣ, філософѣ каре фъръ а пріімі о сістемъ óрекаре алецe din тóте че і се пare лві.

Eklektisch, a. ші ad., еклектікѣ.

Eklipse, f., еклінсъ, лінсъ de лѫмінъ, дптънечіме; — der Sonne, — des Mondes, дптънечіме de сóре, de лънъ.

Digitized by Google

Ekliptik, f., екліптікъ, калеа сóрелъї.
Ekliptisch, a. ші ad., екліптікъ.
Ekloge, f., еклогъ.
Ekstase, f., естасъ; in — gerathen, тъ естасіезъ.
Elaborat, m., елаборатъ.
Elasticität, f., еластічітате.
Elastisch, a. ші ad., еластікъ.
Elbkatze, f., в. Iltiß.
Elbogen, m., котъ (ал мъneї); sich auf den — lehnen, тъ разъмъ пе коте.
Eldorado, n., Елdорado, цéръ ъnde кърце лапте ші мїере, цéръ ъnde крескъ плъчіnтеле пе гарdърї.
Elektor, m., електорїъ; —at, n., електоратъ (прінчіпатъ).
Elegant, a. ші ad., елегантъ.
Eleganz, f., елеганцъ.
Elegi-e, f., елеціъ; —sch, a. ші ad., елеціакъ.
Electr-icität, f., електрічітате; —icitätsmesser, m., електрометръ; —icitätsträger, m., електрофоръ; —isch, a. ші ad., електрікъ; —isiren, v., електрісезъ; —isirmaschine, f., машінъ електрікъ.
Elektrophor, в. Electricitätsträger.
Element, n., елементъ, стіхіъ; съвстанцъ; прінчіпіъ; ѫнчепътъ; —arisch, a. ші ad. елементарїъ, ѫнчепъторїъ.
Elementar, a. ші ad., елементарїъ; —buch, n., карте елементаръ; —klasse, f., класъ ѫнчепътòре; —kenntnisse, кънoштінце елементаре; —lehrer, m., ѫнвъцъторїъ de ѫнчепътърї; —unterricht, m., ѫнвъцътъръ елементаръ.
Elend, n., місеріъ, місеръчіъ; тікълошіъ; есілъ, сърґїънъ; —, a. ші ad., місераверъ, місеръчосъ; мішелъ; неферічосъ; віетосъ; тікълосъ; петребнікъ; прънъdітъ; свънтъратъ; ръъ; ein —er Mensch, ънъ омъ ръъ; du —es Geschöpf, мішелъ че ештї; —iglich, ad., мішелеште, тікълошеште.
Elen-thier, n., червъ алчеъ; —shaut, f., пеле de алчеъ; —sklaue, f., ънгіе de алчеъ.
Elephant, m., елефантъ; aus einer Mücke einen Elephanten machen, факъ din цѫнцарїъ армъсарїъ.
Elephanten-aussatz, m., елефантіъсіъ, ъn фелъ de лепръ; —führer, m., кondъnторїъ de елефантъ; —geschrei, n., свіерътъ de елефантъ; —laus, f., пъdъке de елефантъ; (вот.) апакарdъ; —lausbaum, m., апакарdаръ (арборе); —orden, m., орdінъл de елефантъ (ѫн Danemарка); —papier, n., хъртіъ елефантъ, (фелъ de хъртіъ францозéскъ къ ачестъ семнъ); —rüssel, m., провосчіdъ; —zahn, m., dінте de елефантъ, філdішїъ; versteinter —zahn, одонтолітъ.
Eleve, h., елевъ, dісчіплъ.
Elf, n. c., ънспрезече.
Elfe, f. ші ad., сілфіdъ, (Елеле).
Elfeck, n., endeкаedръ, endeкаґонъ, къ ънспрезече колцърї.
Elfenbein, n., осъ de елефантъ, de філdішїъ; —arbeiter, m., стръгарїъ ѫн осъ елефантінъ; —ern, a., de елефантъ, елефантінъ; —schwarz, n., негръ аваносъ, пълвере de осъ елефантінъ.
Elf-er, m., ънспрезечеръ; —erlei, a. ші ad., de ънспрезече фелърї; —fach, a. ші ad., ѫнънспрезечітъ; —te, n. o., ал ънспрезечелеа.
Elision, f., елісіъне.
Elite, f., елітъ, фрънтеа, партеа чеа маї вънъ.
Elixir, n., елісіръ бъътъръ medікаре; чінчїесінцъ.
Elle, f., котъ (de мъсъратъ); —nbogen, m., котъ (ал мъneї); —nbreit, a., латъ de ънъ котъ; —nhoch, a., палтъ de ънъ котъ; —nlang, a., лънгъ de ънъ котъ; —waare, f., марфъ къ котъл; —nweise, ad., къ котъл.
Eller, в. Erle.
Ellipse, f., елліпсъ, (ѫн реторікъ ші математ).
Elliptisch, a. ші ad., елліптікъ.
Eloge, (zi: елоц), f., елоціъ, zічере de лаъdъ, панеціерікъ.
Eloquent, a. ші ad., елокъентъ, ѫнзъстратъ къ dаръл ворбіреї.
Eloquenz, f., елокъенцъ.

Digitized by Google

Elritze, f., іакълъ; чіпрінъ фоссінъ (Лінеъ).
Els, Else, f., алоzъ, в. Alose.
Elsebeerbaum, m., пъдъчелъ.
Elster, f., цéркъ, коцофанъ.
Eltern, pl., пърінцї, тамъ, татъ; —los, a. ші ad., фъръ пърінцї, орфанъ, орфелінъ, сърманъ; —losigkeit, f., орфелінацїъ, орфанъцїъ.
Elterlich, a. ші ad., пърінцескъ, патрімоніаръ.
Elysäisch, a., елісеікъ; —e Felder, кътпї елісеічї.
Elysium, n., Елісеъ.
Email, n., смалтъ; —arbeit, f., смълтътъръ; —arbeiter, m., смълтъторїъ, смълтістъ; —liren, v., смалтеzъ.
Emanci-pation, f., еманчіпъцїъне, скъпаре din склавіъ, de съптъ пътереа пърінцéскъ; —piren, v., еманчіпъ.
Emball-age, f., ѧмвълацїъ; —iren, v., ѧмвълеzъ.
Embargo, n., ѧмварго, опріре de a еші din портъ фъръ воіъ.
Emblem, (zi: амвлем), n., ъмвлемъ; сімволъ; семнъ; —atisch, a., ъмвлематікъ.
Embonpoint, (zi: анвопноен), плінітате de тръпъ.
Embryo, m., ъмбріонъ, фътъ, фръптъл пъптечелъї.
Emendiren, v., емендеzъ, ѧндрептъ.
Emeritus, m., emeritirt, емерітатъ, ессервітъ.
Emeute, (zi: емеот), f., ресколъ, револютъ.
Emigrant, m., емігранте.
Emigration, f., емігръцїъне.
Emir, m., еміръ, тітлъ de демнітате пентръ чеї че се трагъ din семінца лъї Маомедъ.
Emissär, m., емісcарїъ, стрімісъ.
Emittiren, v., смітъ, факъ а чіркъла (ком.)
Emmerling, m., пресъръ (пасере).
Emolument, n., фолосъ, венітъ лътъраръ.
Empfahen, в. Empfangen.
Empfang, m., прімірe; речепцїъне; ѧптімпінъ; in — nehmen, іаъ ѧп прімірe; den — bescheinigen, кіътеzъ, даъ адеверінцъ de прімірe; —en, v., прімескъ, речепъ; ѧптімпінъ.
Empfäng-er, m., прімітоpїъ; —lich, a. ші ad., съсчептіверъ; прімітоpїъ; —lichkeit, f., прімірe; съсчептіверітате; —niß, f., конченцїъне, прімірe ѧп пъптече.
Empfangschein, m., речепісъ; кзітанцъ; адеверінцъ de прімірe.
Empfehl, m., в. Empfehlung.
Empfehlen, v., рекомъндъ; ѧмї іаъ zіоа вънъ; —swerth, a., рекомъндаверъ, demnъ de рекомъндатъ.
Empfehlung, f., рекомъндъцїъне; meine — zu Hause, комплімепте акасъ; —skarte, f., картъ de рекомъндъцїъне; —sschreiben, n., епістолъ de рекомъндъцїъне, de ѧптръдъчере.
Empfindbar, a., сімцїверъ; —keit, f., сімцїверітате.
Empfindelei, f., префъкътъръ de сімцїре, сімцїре аффептатъ, рідіколъ; тіперецъ сморфъітъ.
Empfindeln, v., префакъ сімцїре, мъ сморфъіескъ.
Empfind-en, v., сімцъ; —lich, a. ші ad., сімцїторїъ, сімцїверъ; —lichkeit, f., сімцїверітате; —sam, a., сімцїъ; —samkeit, f., сімцїцїъне; —ung, f., сімцїмъптъ; —ungskraft, f., пътере сімцїтівъ; —ungslaut, m., інтеріепцїъне; —ungslos, a. ші ad., несімцїторїъ, несімцїверъ; —ungslosigkeit, f., несімцїверітате; —ungsvermögen, n., факълтате сімцїтівъ; —ungsvoll, a. ші ad., плінъ de сімцїре, фòрте сімцїторїъ; —ungswerk, —ungszeug, n., сімцъ, органъл сімцїцїънеї.
Emphase, f., ъмфасъ, пътере ѧп zіцїъне.
Emphatisch, a. ші ad., ъмфатікъ, помпосъ ѧп ворвъ.
Empiri-e, f., емпіріъ, есперіінцъ, штіінцъ прін черкаре; —ker, m., емпірікъ (медікъ din черкаре); —sch, a. ші ad., емпірікъ; —s-

Digitized by Google

mus, m., emпiрiсmъ, mediчinъ че се ѫnтemeiézъ nъmaĭ пе есперiiнцъ.

Empor, ad., ѫn съсъ, съсъ, ѫnалцатъ.

Empor-arbeiten, sich, v., mъ ѫnалцъ, mъ pidikъ; —bleiben, v., стаъ пе déсъпра; —bringen, v., ѫnnалцъ, ѫnnaintъ (ѫn dрегъторie onòpe), факъ флòре; —halten, v., съсцinъ; —heben, v., pidikъ ѫn съсъ; —helfen, v., ажжътъ съ се скóле; —kommen, v., mъ съĭъ, mъ ѫnnалцъ, ѫnnaintъ; —ragen, v., саĭъ, плътескъ пе déсъпра; —schauen, v., каътъ ѫn съсъ, pidikъ окiĭ кътре черъ; —schweben, v., m'авънтъ; —schwimmen, v., асъпръnотъ, плътескъ пе déсъпра; sich —schwingen, m'авънтъ, iaъ сборъ; —sehen, в. —schauen; —stehen, v., mъ съсцinъ, mъ pidikъ; —steigen, v., mъ съĭъ; —streben, v., пъzъескъ ла maĭ ѫnnалте; den Kopf —strecken, v., pidikъ капъл ѫn съсъ; —wachsen, v., крескъ ѫn съсъ.

Empören, v., ресколъ, ребелъ, револютъ, ресвръtескъ; аmmъцiъ; sich —, mъ ресколъ, mъ ребелъ, mъ револютъ.

Empörer, m., ресколiторiъ, ребелъ, ребелъторiъ, революtante, ресвръtiторiъ, търбъръторiъ.

Empörerisch, a. ші ad., в. Aufrührerisch.

Emporium, n., emпорiъ, пiацъ de комерцiъ; maгaziъ de марфъ.

Emporkirche, f., страnъ; amвonъ, подiшоръ.

Emporkömmling, m., первенiтъ, omъ noъ.

Empörung, f., рескòлъ, револютъ, ребелiъne, iнсърепцiъne, революцiъne; —sgeist, m., спiрiтъ de революцiъne; революцiонарiъ.

Empyreumatisch, a. ші ad., emпiреъmaтiкъ.

Emsig, a. ші ad., аптiвъ, лъкръторiъ, сiргъiторiъ, дiлiцinте; —keit, f., аптiвiтате, сiргъiнцъ, дiлiцiнцъ.

Enclave, f., локъ ѫnкiсъ de алтъ локъ.

Encouragiren, (zi: anкъраціpen), v., ѫnкъръцezъ.

Encyclica, f., enчiклiкъ, черкъларiъ папалъ.

Encyklopädi-e, f., enчiклопediъ, тесаъръ de штiiнцъ, колецціъne de кънoштiнце; —sch, a. ші ad., enчiклопedikъ; —st, m., enчiклопedistъ.

End-absicht, f., къцетъ фiнаръ, цiнтъ ълтimъ; —bescheid, m., в. —urtheil; —buchstabe, m., лiтеръ фiнаръ.

Endchen, n., къпътъiъ; пъртiчiкъ; ремъшiцъ.

Ende, n., фine (сфършiтъ), капетъ, марцine, терminъ, стръmiтате; mòрте; рамъръ (червъ); Hirsch von zehn —n, червъ къ zече рамъpĭ; — der Stadt, марцinea четъцiĭ; am —, ѫn фine; das — der Straße, капъл стратеĭ; zu dem —, спре ачéстъ фine; zu welchem —? de че? an allen —n, претътindenea; von allen —, din тòте пърцiле; am — der Welt, ла фinea лъmeĭ; es nimmt kein —, nъmaĭ аре капетъ; — gut, Alles gut, фinea ѫnкоронéзъ лъкръл; фinea аллеце; zioa съ ziчĭ къ а фостъ бъnъ dъnъ аппъсъ; etwas beim rechten — ergreifen, штiъ de ъnde съ аппъкъ трéба; es geht mit ihm zu —, траце de mòрте; zu — gehen, ein — nehmen, zu — bringen, фinezъ; einer Sache ein — machen, пъnъ фine ла о каъсъ.

Endemisch, a. ші ad., endemiкъ, пропрiъ ъneĭ церĭ (med.)

Enden, endigen, v., фinezъ, сфършескъ, терminъ, гътескъ, iспръвескъ, пъnъ фine ла..; sein Leben —, ѫmĭ фinezъ zileле, морiъ; sich —, се фinézъ, се терminъ; sich auf eine lange Silbe —, се фinézъ ѫn сiлабъ лъngъ; sich an etwas —, есе ѫn чева.

Endes-gefertigte, —unterzeichnete, m., събскрiсъ, събѫncemnатъ.

Endigung, Endung, f., фine, терminъцiъne; ешiтъ; ѫnкiсiъne.

Digitized by Google

Endivie, f., чікóре, пъпъдіъ; —nsalat, m., салатъ de чікóре.

Endlich, a., фінарѣ; —, ad., дп фіне, дп чеде de пе вртъ; —keit, f., фінадітате, търдінime.

End=los, a. ші ad., пефінітѣ, фъръ фіне, петърдінітѣ; —losigkeit, f., пефінітате, петърдініпе; —punkt, m., пзптѣ фінарѣ, фіне, терминѣ; —reime, m., рімъ фінаръ; —=schaft, f., фінітѣ, ешітѣ, копкісізне; —schluß, m., дпкеіере фінаръ; —silbe, f., сілавъ фінаръ; —spruch, m., сепгінцъ фінаръ; —ursache, f., кавсъ фінаръ; —urtheil, n., жъдікатъ din вртъ, сепгінцъ defінітівъ; —wort, n., ворвъ фінаръ; —zeile, f., лініъ фінаръ; —zweck, m., цінтъ, скопѣ фінарѣ.

Energi=e, f., енердіъ; —sch, a. ші ad., енердікѣ.

Enflamiren, v., ънфламезѣ, дпаріпdѣ, дпвъпъіезѣ.

Engagement, (zi: anгаж'man), n., ънгацетънтѣ, обдегъцізне; інвітъцізне; прімире дп сервіцій.

Engagiren, (zi: anгажіren), v., ънгацезѣ, обдегѣ, токтескѣ дп сервіцій; дпвітѣ (да данцѣ); sich —, тъ ънгацезѣ.

Engbrüstig, a. ші ad., астатікѣ, греѣ респфлъторіъ; дтвдзіітѣ; —keit, f., стрімтецъ de пептѣ; астъ; гредтате de респфлатѣ; дтвдзътънтѣ.

Enge, f., стрімтецъ, стрімтъръ; ънгвстіъ, ънгвстіме; пасадъ ънгвстъ, стрімторе; etwas in die — ziehen, ънгвстезѣ; in die — treiben, вагѣ дп корпѣ de капръ, стрімторезѣ; —, a., стрімтѣ, ънгвстѣ, стрінсѣ; свгвтатѣ; — Kleid, вестімънтѣ стрімтѣ; — Kamm, пептепе тървптѣ; — Paß, пасадъ ънгвстъ; im —n Sinne, дп сепсѣ стрінсѣ; die Schuhe sind mir zu —, скарпіі дмі сънтѣ пре стрімці; —r machen, стрімтезѣ; —r werden, се стрімтézъ.

Engel, m., дпцерѣ; тръмісѣ, вестіторіъ лві Dzeѣ; mein —, драгъ меѣ, дпцеръ меѣ; —brot, n., пъпе дпцерéскъ; —chen, n., дпцерашіъ; —chor, m., хорѣ дпцерескѣ; —lein, n., в. —chen; —fisch, m., скалѣ, скатінъ (пеште); —gestalt, f., фігъръ de дпцерѣ; —gleich, a. ші ad., дпцерескѣ, дпцерікѣ; —rein, a. ші ad., кратѣ ка вп дпцерѣ, певіноватѣ; —schön, a. ші ad., фрвтосѣ ка вп дпцерѣ; —sgeduld, f., ръвdаре дпцерéскъ; —sgesicht, n., фацъ дпцерéскъ, фацъ de дпцерѣ; —gruß, m., салвтъцізне дпцерéскъ, взнъвестіре (кътре Маріа); —sgüte, f., взнътате дпцерікъ; —skopf, m., капѣ de дпцерѣ; —sstimme, f., глась, версѣ дпцерікѣ; —süß, n., поліподіѣ; дблче ка вп дпцерѣ; —wurz, n., апцелікъ (пъпъ).

Engerling, m., ларвъ, пъпвшъ de інсектъ.

Enghalsig, a. ші ad., стрімтѣ; —e Flasche, f., флашъ кѣ гътвл стрімтѣ.

Engherzig, a. ші ad., мікѣ ла інімъ; непеперосѣ, пекомпътіміторіъ, кътплітѣ; —keit, f., цічіме de інімъ; непеперосітате, кътплідіъ.

Engl=ändern, v., скодезѣ, таіѣ кода (да вп калѣ); —isirtes Pferd, калѣ скодатѣ.

Englisch, a. ші ad., ънцерікѣ; англікапѣ, англезескѣ, брітапікѣ; —e Krankheit, рахітіс; —e Kirche, бісерікъ англікапъ; —e Sprach=eigenheit, f., англічістѣ.

Engmaschig, a. ші ad., кѣ окібрі ънгвсте (чіорапвл, кълцвпвл).

Engpaß, m., пасадъ ънгвстъ, стрімторе.

Enkaustik, f., ънкавстікъ; звгръвіъ кѣ колорі ametекате кѣ чéръ дпкълзітъ; вп фелѣ de мігтъ компвсъ din чéръ ші терпептінѣ непtрв лвстрвітѣ.

Enke, m., апкълѣ (погънічіѣ), вълатѣ ажвторіъ ла аргатвл de аратѣ.

Enkel, m., непотѣ; —in, f., непóтъ; —kind, n., копілѣ de непотѣ, стръпепотѣ; —tochter, f., стръпепóтъ.

Enorm, a., енормѣ, сътвсратѣ, преste тъсвръ; —ität, f., енормітате.

Ent, part. ned., че лисе́мнъ: despăcere, despărțire, depărtare, lăcuetare, lipsă, scădere, scăpindere, coroziune; se pote tradace mai ăn scărtă ca de, dec, pre.

Entadeln, v., desnoiezĭ, despoĭ, lipsescĭ de nobilitate; pătezĭ nobilitatea, deconorezĭ.

Entamten, v., casezĭ, lipsescĭ din deregătorie.

Entarten, v. n., mă korcescĭ, mă deseoiescĭ, degeneresc, mă strică.

Entäften, v., desrămurescĭ, detrunchezĭ ramiĭ, despicĭ.

Entäußern, ſich, v. r., mă lipsescĭ, mă sprepriezĭ, mă privezĭ; mă desbărĭ, mă părăsescĭ (de ceva); ſich eines Amtes —, mă lapădĭ de o deregătorie.

Entäußerung, f., lipsire de bunăvoie, sprepriere, privațiune.

Entbehren, v. n., amĭ lipsite (ceva), mă poci lipsi, nu'mĭ pasă (de ceva); ich kann es nicht —, nu mă pociu lipsi (de ceva).

Entbehrlich, a. ui ad., ce pote lipsi, ce e de prisosă; —keit, f., lucru de prisosă, netrebuință.

Entbehrung, f., lipsă, privațiune.

Entbieten, v., chiemă, citezĭ; anunțuințezĭ; ſeinen Gruß —, mă anunțiă cu sănătate, salută.

Entbietung, f., anunțuințare, chiemare; trimitere de comisiune.

Entbinden, v. n., desleg, desfacĭ, scapă, eliberă; mă ascundezĭ; pascĭ; ſie iſt von einem Knaben entbunden worden, dăruca pasă unu prunc; des Eides —, desleg de jurămîntă; aller Sorgen entbunden ſein, sîntă scutită, scutită de orĭ ce grijă.

Entbindung, f., desleguitură, ascundere; naștere; scutire; —anſtalt, f., spitală de pasă tore, așezămîntă, casă, locală unde pasă femeile ăngrecate; —arzt, m., moșitorĭ, matosă, doctorĭ de moșită (la naștere); —ſkunſt, f., moșeriĭ, știința moșitulŭi.

Entblättern, v., desfrunzescĭ, strujescĭ, desfoiezĭ.

Entblöden, ſich, v., ăndrăsnescĭ, desbrăcă rușinea, nu mă sfiiesc.

Entblößen, v., descoperĭ; descoleșcĭ; lipsescĭ; deșertă; mit entblößtem Haupte, cu capul descoperită; aller Hilfe entblößt, lipsită de tot ajutorĭul.

Entblößung, f., descoperemîntă; goliciune; lipsă, privațiune.

Entblühen, v. n., desfloriescĭ.

Entbrechen, ſich, v., (cu penită); mă contenescĭ, mă reținĕ; mă ăndărătnĕ; mă stingă, mă rușinĕ.

Entbrennen, v., mă ăncălzărĭ, mă ăncurăiezĭ, mă aprindĕ, iaĭ focŭ.

Entbürden, v., mă descarcĭ, mă ușurezĭ, mă descarcă.

Entbürgern, v., desceățenescĭ, lipsescĭ de drepturĭ unuĭ ceățenĕ.

Entdecken, v., descoperĭ, desvălŭ; aflu; zăriescĭ; einen Dieb —, aflu pe unu fură; einem ſein Herz —, descoperĭ cuiva secretul inimeĭ.

Entdecker, m., descoperitorĭ.

Entdeckung, f., descoperire, descoperemîntă, aflare, invenție.

Ente, f., rață.

Entehren, v., deconorezĭ, desfămeezĭ, infamezĭ (necinstescĭ); spurcăriescĭ, defloriezĭ, desvergurezĭ, strică fecioria (unei vergure); ſich —, perdă onórea, mă deconorezĭ.

Entehrer, m., spurcătorĭ, stricătorĭ de fecioriĭ.

Entehrung, f., deconóre, infamiă; degradare; spurcățiune, defloriațiune.

Enteilen, v., fugă rușinde, rușcă; dispară.

Enteranker, m., (ăn marină), ancorĭ de abordată.

Enterben, v., descrezescĭ, destoștenescĭ, lipsescĭ de cliponomiĭ (ne unu oiŭ).

Enterbung, f., descrezire, destoștenire.

Enterhaken, m., cange, grapină, ar-

пѫнъ (кърлігѫ), ѫнгіцъ de арѫнкатѫ ші прінсѫ коръвіі.
Enterich, m., ръцоіѫ.
Entern, v., ѫнкънчезѫ, ѫнгіцезѫ, прindѫ ші трагѫ коравіа дѫшманѫлѫі.
Entfahren, v., скапѫ, сфѫгѫ; es entfuhr mir ein Wort, ѫмі скъпъ ѫнѫ кѫвънтѫ.
Entfallen, v. n., ѫмі каде, ѫмі сфѫце, ѫмі скапъ (din мънї); es ist mir —, нѫ'мі віне аміnте, амѫ ѫітатѫ.
Entfalten, v., десфъшѫрѫ, десволтѫ; decdoіескѫ, деспътѫрѫ, дескрецескѫ, десвълїѫ, десѫрzескѫ; deckidѫ (inima).
Entfaltung, f., десфъшѫръмънтѫ, десволтътѫръ, decdoітѫръ; деcкоперемънтѫ.
Entfärben, v., десколорезѫ, десвъпсескѫ; sich —, скімвѫ фаца, колóреа фецеі.
Entfernen, v., департѫ, алѫнгѫ; ѫndелѫнгѫ; es wird sich auf einige Zeit —, се ва депърта, ва авсѫнта пе кътва тімпѫ; sich vom Ufer —, се департъ дела малѫ.
Entfernt, a. ші ad., депъртатѫ, дістанте; ich bin weit — es zu glauben, сънтѫ департе de а креде ачéста.
Entfernung, f., департѫ, депъртъцїѫне, дістанцъ; ѫndелѫнціме.
Entfesseln, v., дескътѫщезѫ, деслънцезѫ, дескатенезѫ, еліверѫ.
Entflammen, v., ѫнфлакърѫ, ѫнфокѫ, ѫнвъпъіезѫ; vom Zorne —, de мъніъ ѫнфлъкъратѫ, аппрінсѫ.
Entfleischen, v., дескърнезѫ.
Entfliegen, v. n., скапѫ кѫ сворѫл.
Entfliehen, v. n., скапѫ кѫ фѫга, о тѫлескѫ ла фѫгъ.
Entfließen, v., мъ департѫ кѫргънdѫ, мъ скѫргѫ.
Entfremden, v., ѫнстръінѫ; фѫрѫ.
Entführen, v., ръпескѫ, амъцескѫ ка съ фѫгъ (о фемеіъ); кондѫкѫ.
Entführer, m., ръпіторїѫ.
Entführung, f., ръпіре, ръпітѫръ.
Entgegen, pr., чере датівѫ; ѫнсéмнъ: ѫн контръ, din контръ, din партеа оппѫсъ; кътръ, спре, ѫнnainте, спре ѫнтімпінѫ; dem Strome —, ѫн контра рѫѫлѫі; einem — sein, сънтѫ контрарїѫл кѫіва; gerade —, токма din контръ, токма оппѫсѫ.
Entgegenarbeiten, v., лѫкрѫ ѫн контра алтѫіа, крѫческѫ планѫріле кѫіва.
Entgegnen, v., ръспѫndѫ (кѫіва), ѫнтімпінѫ, ѫнтълнескѫ (пе чінева).
Entgehen, v. n., скапѫ, мъ скапѫ, фѫгѫ; мъ ферескѫ (de врeѫнѫ перікѫлѫ); die Kräfte —, ѫмі скадѫ пѫтеріле.
Entgelt, n., ръсплатъ; ohne —, фъръ платъ, гратіс.
Entgelten, v. n., іаѫ ръсплатъ, сѫферїѫ.
Entgleiten, v. n., аллѫнекѫ; фѫгѫ, скапѫ.
Entgürten, v., десчінгѫ.
Enthalten, v., кѫпрindѫ, концінѫ; sich —, мъ контенескѫ, мъ ѫнфрънѫ, мъ рецінѫ, мъ авсцінѫ; was enthält dieses Buch? че кѫпрinde картеа ачéста? sich einer Person —, мъ ферескѫ de соцієтатеа кѫтъреі персóне.
Enthaltsam, a. ші ad., контенітѫ, ѫнфрънатѫ, кѫмпътатѫ, модератѫ.
Enthaltsamkeit, } f., ѫнфрънаре, кон-
Enthaltung, } тенірe, кѫмпътѫ.
Enthaupten, v., таїѫ капѫл, декѫлѫ, дескъпітезѫ.
Enthauptung, f., тъіереа капѫлѫі, декѫлътѫръ.
Entheben, v., діспенсезѫ, департѫ (dінтр'ѫнѫ постѫ); дессарчінѫ.
Entheiligen, v., дессфінцескѫ, профанезѫ, спѫркѫ, (пріхънескѫ лѫкрѫрі сфінте).
Entheiliger, m., профънъторїѫ, спѫркъторїѫ, (пріхъніторїѫ).
Entheiligung, f., профънъцїѫне, спѫркаре.
Enthüllen, v., десвълїѫ, дескоперїѫ.
Enthülsen, v., деспъстърескѫ (бобі, мазъре).
Enthusiasmus, m., ентѫсіасмѫ, ѫнсѫфлецірe; ѫімірe.

Digitized by Google

Enthuſiaſt, m., entuziaſtŭ, aпсъoлeнитŭ; zănitŭ.
Entjochen, v., decuгŭ.
Entjungfern, v., decъpгuнezŭ, пъпгъpeскŭ, deфлopezŭ, deсфeчopeскŭ.
Entkeimen, v., дъклцeскŭ (ёpвa), цepгuзнezŭ.
Entkerkern, v., dimitŭ (слoвoфŭ) din пpincòpe, din гpocъpi.
Entkleiden, v., decвecтŭ, decpaкŭ, decвecтuтъuтŭ, decoлeскŭ; deспoiŭ, липсeскŭ de вeстminte.
Entkleidung, f., decвecтitъpъ, decвpъкъuтъuтŭ.
Entkommen, v. n., скапŭ, фъгŭ (dela o пpincòpe); der Gefahr —, скапŭ din нepiклŭ.
Entkräften, v., decпътepeскŭ, decпepвezŭ, пepdŭ пътepiле; den Muth —, гаiŭ кopaцiлŭ, deскopaцezŭ, deciнimezŭ.
Entkräftung, f., decпътepipe, decпepвъцiвne (слъвiчne); deскpaцiŭ.
Entladen, v., deскapкŭ, вшopezŭ, deccapчinŭ (deспoвopezŭ); die Wolken — ſich, пзopiĭ вapъ плóia; ſein Gewiſſen —, aмi вшopezŭ кцeтъл.
Entladung, f., deскъpкътъpъ, deccъpчinъmъntŭ.
Entlang, praep., deaлънгъл.
Entlarven, v., decmacкŭ, deклapвezŭ; deскoцepiŭ, daŭ пe фaцъ, daŭ de гoлŭ.
Entlarvung, f., deклъpвътъpъ, decmъcкътъpъ, deскoцepiтъpъ.
Entlaſſen, v., daŭ дpъмъл, dimitŭ, eлiвepŭ, скапŭ (пe чineвa), концediezŭ; deŭ Arreſtes —, cкoтŭ, скапŭ din apecтŭ; einen Sklaven —, daŭ вnзi cклaвŭ лiвepтaтea.
Entlaſſung, f., dimicisne, концediŭ, eлiвepape, скънape (слoвoзipe).
Entlaſten, v., decгpeвnezŭ, deскapкŭ.
Entlauben, v., deсфpънzeскŭ, deсфoieзŭ.
Entlaufen, v. n., фъгŭ, сфъгŭ, скапŭ; decepтezŭ.
Entlaufung, f., фъгъ; decepтape.
Entledigen, v. a., deocapчinŭ, лiвepezŭ; вшopezŭ; тepминŭ, дпчетŭ (dela вnŭ лъкpъ); дndeплinecкŭ; ſich eines Auftrages —, дnдnлinecкŭ o комiciзne, дnдлinecкŭ чeea че mi c'a комиcŭ; mein Gewiſſen —, aмi вшopezŭ кцeтъл; ſich ſeiner Pflicht —, дшi дnдnлineште daтopiнца.
Entledigung, f., дndeплinipe; вшopъmъntŭ.
Entleeren, v., decшepтŭ, голеcкŭ.
Entleerung, f., decшepтътъpъ, голiтъpъ.
Entlegen, a. ш ad., depъptaтŭ; —heit, f., depъptъчiзne, depъptape, diciaнцъ.
Entlehnen, v., дnпpъмътŭ, mъ дnпpъмътŭ, iaŭ дnпpъмътŭ, iaŭ пe кpediтŭ.
Entlehnung, f., дnпpъмътŭ, дnпpъмътape, дnпpъмътътъpъ, лъape пe кpediтŭ.
Entleiben, v., вuдŭ, oморŭ, iaŭ вiaцa.
Entleibung, f., oморŭ, вuдepe, omъвuдiŭ.
Entlocken, v., cкотŭ, cтomeскŭ, aтъцeскŭ; dem Auge Thränen —, сторкŭ лакръмi din oкi; einem ein Geheimniß —, afлŭ секpетъл кiва.
Entmannen, v., кacтpezŭ, cковeскŭ, лipceскŭ пe вnŭ бървaтŭ de пътepea цeпepътópe, decъpвъцeскŭ.
Entmannung, f., къcтpътъpъ, cковiтъpъ, лipcipe de пърцiле цeпepътópe.
Entmarken, v. Entnerven.
Entmaſten, v., decapвopezŭ, deскaтapцezŭ, iaŭ жocŭ кaтapгъл dela кopaвiŭ.
Entmenſchen, v., decomeneскŭ, degradŭ, deсфiгpezŭ, лipceскŭ de demniтatea omeнécкъ.
Entmuthigen, v., decвapътŭ, deскpaцiezŭ, дncъфлŭ фpiкъ.
Entnehmen, v., iaŭ, cкотŭ; cъвтpaгŭ; тpaгŭ acпpa кiва (o пoлiцъ, einen Wechſel); der Gefahr —, cкотŭ din пepiклŭ.
Entnerven, v., decпepвezŭ (слъвeскŭ).
Entpaaren, v., decпъpeкiezŭ, deccoцeскŭ.
Entquellen, v., icвopeскŭ, скътвpeскŭ, mъ depiвpeскŭ, mъ depiвŭ.
Entrathen, v., mъ пoчŭ лipci, n'am тpeвзinцъ.

Digitized by Google

Enträtſeln, v., гъческъ, decuiфрезъ, деслегъ гъчітре, enigme (шарade, франц.); лътрескъ, кіарѣфакъ.

Entreißen, v., стъпчеццкъ, ръпескъ, стългъ ки пътерea; der Gefahr —, скапъ, свътрагъ дела перікліъ; dem Tode —, скапъ din гъра морціі.

Entreißung, f., стъпчітъръ. ръпіре.

Entrich, в. Enterich.

Entrichten, v., плътескъ, даѣ, ре'мвърсезъ; die Steuern —, плътескъ дареа (вірѣлъ, контрівуціznea).

Entriegeln, v., дескіѣ, трагъ зъворѣ, скотъ верігa.

Entringen, v., стъпческъ кънтъндѣтъ, анѣкъ.

Entrinnen, v., тъ скапъ; тъ свътрагъ, скапъ din перікліъ.

Entrollen, v., тъ даѣ de-a-дѣра, тъ ротескъ.

Entrücken, v., свътрагъ дела ведере, анѣкъ ръпеде, ръпескъ.

Entrunzeln, v., дескрецескъ, десгърzескъ.

Entrüſten, v., тъ ацціцъ, тъ търбърѣ, тъ лнтърѫтъ спре тънінъ; тъ оцересқ; вінѣ ля тънінъ, ля фѣріъ; тъ лнфлакърѣ de тънінъ.

Entrüſtung, f., тънінъ, ацціцътъръ, лнтъртъчіѕne.

Entſagen, v. n., тъ лаѕъ, тъ лапъдѣ (de чева), репѣнціѣ; meinen Anſprüchen —, тъ лбатъ дела претінсіѕніле меле; dem Chriſtenthume —, репегъ кредінца крештінéскъ; der Erbſchaft —, репѣнціѣ ерезітъціі, пѣ претіндѣ кліронотіъ; der Krone —, тъ лапъдѣ de коронъ; der Welt —, даѣ луміі ръмасъ-бънъ.

Entſatz, m., свкѣрсъ, ажторіѣ, скъпаре de acediъ, de лнпресѣраре арматъ.

Entſäuern, v., десакрескъ.

Entſchädigen, v., decдаѕнъ, деспъгъбескъ, репарѣ даѕна.

Entſchädigung, f., decдаѕнъ, decдъѕнаре, репърѣціѕnea даѕнеі.

Entſcheiden, v. хотърѣскъ, детерminъ; жdекъ, deuidѣ, ресолвезъ; факъ де арвітръ; — de Schlacht, вътъліъ deuidѣ, хотърѫторе; dieſ entſcheidet, ачѣста deuide (хотърѣште); ſein Schickſal iſt entſchieden, decтінъ лві е пребіптъ, врѣіта лві е фъкътъ, сóртеа лві е штіътъ; einen Streit —, deuidѣ, жdекъ о кавсъ, терminъ о чѣрт.

Entſcheidung, f., хотърѣре, детерminъціѕne; centinцъ; ресолуціѕne; — einer Krankheit, кріса унеі вóле; — eines Schiedsrichters, centinца унві арвітръ; —sgrund, m., темеіѣ хотърѫторіѣ, аргѫмѣнтъ deuiciѣ.

Entſchlafen, v. n., adopmъ; ръпъосезъ, морѣ.

Entſchlagen, v., тъ скапъ, тъ decфакъ, тъ ретрагъ, тъ десваіérъ; ſich der Geſchäfte —, пърѣсескъ тревіле; ſich der Sorgen —, departъ гріжеле; ſich der Welt —, тъ ретрагъ din лume.

Entſchleiern, v., десвълѣ, дескоперѣ, делътърѣ вълѫ, десфакіолезъ.

Entſchleierung, f., десвълітъръ.

Entſchließen, ſich, v., тъ детерminъ, тъ хотърескъ, тъ deuidѣ, тъ ресолвезъ; deckidѣ, дескѣѕ (лнвекітъ); entſchloſſen ſein, съптъ детерminaцъ, хотърѫтъ.

Entſchließung, f., детерminъціѕne, deuiciѕne.

Entſchloſſen, a. ші ad., детерminatъ; ресолвтъ, хотърѫтъ; mit —er Miene, кѣ фаца песпъітътатъ, кърацióсъ; —heit, f., търіѣ сѣфлетéскъ, вървъціѣ, сѣфлетъ ресолвтъ (ла орі ші че), ресолуціѕne.

Entſchlummern, v. n., addopmъ, в. Entſchlafen.

Entſchlüpfen, v., скапъ, алънекъ, скапътъ (din тънъ); es iſt ihm ein Wort entſchlüpft, л'а лбатъ гъра пе din наінте, ia скъпатъ о ворвъ; aus dem Gedächtniſſe —, лмі есе din минте, din memoріъ.

Entſchluß, m., детерminъціѕne, пропѣсъ, хотърѣре, ресолуціѕne; der zweifelter —, пропѣсъ десператъ; das iſt mein letzter —, ачѣста есте

Digitized by Google

хотърареа теа чеа din ърит, ачеста é пропъсъ теѣ деѳінітівѣ; er hat den feſten — gefaßt, ea ecte таре детерминатѣ.

Entſchuldigen, v., decвінъіѕ, decкълпѣ, скъçѣ; ſein Betragen iſt nicht zu —, пъртареа лъї пѣ ce пóте decвінаі; ſich — laſſen, черѣ скъçъ, черѣ іертъчіѕне (къ пѣ почѣ вені).

Entſchuldigung, f., decвінъіре, скъçъ, decкълпъ, decкълпъціѕне.

Entſchweben, v. n., сворѣ лінѣ, лпчетѣ, пъ палцѣ лп аерѣ.

Entſchwefeln, v., кърцçѣ de пъчбъ, decпъчотезѣ.

Entſchwimmen, v., скапѣ кѣ потъл.

Entſchwinden, v. n., dicпарѣ, трекѣ іѣте.

Entſeelt, part., мортѣ, ръпъосатѣ.

Entſehen, v. n., пъ рѣпінезѣ, пъ рошескѣ.

Entſetzbar, a. ші ad., decлокаверѣ, че ce пóте da ші депърта din локѣ.

Entſetzen, v., денвпѣ, dimitѣ, лінсескѣ; даѣ ѳѣкърсѣ, лівересѣ de acediъ; ſich —, пъ спъімънтѣ, пъ лнфіорѣ; —, n., спаімъ, фрікъ, терóре.

Entſetzlich, a. ші ad., спъімънтъчіосѣ, лнфрікошатѣ, кътплітѣ, лнсѳфъторѣ de терóре.

Entſetzung, f., ліверъçіѕне, скънаре de acediъ, ѳѣкърсѣ; денвсеçіѕне, dimicіѕне.

Entſiegeln, v., decсіçілѣ, decпечетезѣ.

Entſinken, v. n., надѣ лпчетішорѣ.

Entſinnen, ſich, v., лмі addѣкѣ aminte, лмі ѳѣввіне, лмі ресѣвіне, лмі рекіетѣ лп метоpіъ.

Entſinnlichen, v., кърçъçѣ, лівеpѣ de сімçѣалітате, скапѣ de пътереа сімçѣріюр трѣпещті.

Entſinnung, s. Erinnerung.

Entſittlichen, v., стрікѣ пъравъріле вѣне, корѣмпѣ моралітатеа, demoралісезѣ, деправезѣ.

Entſpinnen, v., ървескѣ, decъ ъмъръ, decволтѣ; daraus entſpann ſich ein Prozeß, dintрѣ ачеea ce ескъ ънѣ процесѣ.

Entſprechen, v., коръспѣндѣ, ръспѣндѣ, лпdecтълезѣ, акордѣ; die Ueberſetzung entſpricht dem Originale, традъçіѕнеа коръспѣнде, ecte лп конформітате кѣ оріçіналъл; —d, part., коръспѣндінте, коръспѣнзеторѣ, конформѣ, квііпціосѣ, апалогѣ (потрівітѣ).

Entſprießen, v., ръсарѣ, мъ depівѣ, мъ трагѣ, decчіндѣ, лмі трагѣ оріçінеа.

Entſpringen, v. n, ѳѣгѣ, сарѣ афаръ, скапѣ, ісворъскѣ, скатърезѣ; depівѣ, ресълтѣ, провінѣ, пърчедѣ, decчіндѣ; daraus iſt alles Unheil entſprungen, de аічі пърчесе тотѣ ръъл; aus dem Kloſter —, ѳѣгѣ din монъстіре.

Entſtalten, s. Verunſtalten.

Entſtehen, v. n., мъ наскѣ, провінѣ, пърчедѣ, мъ кънінѣ, мъ ескѣ, ресълтѣ, іаѣ о формъ ърекаре; was wird daraus —? че ce ва паште de аколо? ка сінет. n. оріçінне, паштере, пъскътъръ, лпчепътъръ, лпчепътѣ, ресълтатѣ.

Entſtehung, f., лпчепътъръ, прінчепіѣ, оріçінне, depівъçіѕне.

Entſteigen, v., мъ лпалцѣ, ecѣ лп сѣсѣ, ръсарѣ (сóреле).

Entſtellen, v., скімоскѣ, decфігърѣ, deформезѣ; eine Erzählung —, скімвѣ, алтересѣ о пъръçіѕне (повестіре).

Entſtellung, f., скімосітъръ, decфігъръçіѕне.

Entſtrömen, v., сголкъіѕ, скатърезѣ, коргѣ кѣ прісосіцъ (ънѣ ісворѣ, о вънъ тъіетъ).

Entſtürzen, v., мъ лпіептѣ din пълçіме.

Entſündigen, v., кърçъçѣ, іертѣ пъкателе.

Enttäuſchen, v., decатъçескѣ, decпълъческѣ, аватѣ din оніпіѕнеа рътъчітъ.

Entthronen, v., decтронезѣ, лінсескѣ de тронѣ.

Entthronung, f., decтропаре, decтропъçіѕне.

Entvölkern, v., decпопорезѣ, спопорезѣ, дешертѣ de локіторі.

Digitized by Google

Entwachsen, v., скрескъ, devinъ преа маре; der Schule — sein, сънт преа маре de шкóлъ, amъ пъсатъ aniĭ de шкòлъ; dem Kleide —, скрескъ, есъ din вестмънтъ.
Entwaffnen, v., decapmъ.
Entwässern, v., скъргъ, сторкъ апа, ъскъ; (ѧп ximiъ) копчептрезъ.
Entweder, conj., céъ, орĭ, аъ, верĭ, фіе ка; — oder, céъ céъ, орĭ орĭ, аъ аъ; — alles, oder nichts, орĭ тòте, орĭ nimika, орĭ Чесаръ, орĭ nimika.
Entwehren, sich, в. Erwehren.
Entweichen, v., скапъ къ фъга, dicпаръ.
Entweihen, v., профанезъ, пріхъпескъ, ѧптінъ (о вісерікъ ші орĭ че локъ сакръ); decxiротопескъ, dессфіпцескъ, іаъ даръл.
Entwenden, v., ѧпстръінъ, фъръ, пітълъ.
Entwerfen, v., deліпіъ, decemnъ, adъmврезъ, факъ о скіцъ; проіептезъ, аштерпъ; einen Plan —, deліпіъ, факъ ъпъ планъ; ein Gemälde —, скіцезъ, трагъ прімеле ліпіатъре ла о кадръ.
Entwerfer, m., проіептъторъ, adъmвръторъ.
Entwerfung, f., скіцъ, deліпіътъръ.
Entwickeln, v., десволтъ, десвълїъ, десфъшъръ, десплетескъ, decnodъ, ръскіръ; es muß sich bald —, лъкръл се ва лъмърі ѧп скъртъ.
Entwickelung, f., десволтъмънтъ, десфъшъръмънтъ; лъмъріре; катастрофъ (ръстърпътъра, спарцереа ъпъї лъкръ, ъпъї евінемънтъ ѧптр'ъпъ modъ òрешкаре).
Entwildern, v., dессълбътъческъ, decферезъ, ѧмблъпzескъ, domeстіческъ; чівілісезъ.
Entwindeln, v. десфъшїъ, десфъшъръ.
Entwinden, v., сторкъ, смългъ, смъпческъ din мъпъ.
Entwirren, v., deскъркъ, deскълческъ.
Entwischen, v., скапъ пе фърішъ, о тълескъ.
Entwöhnen, v., десвъцъ, факъ съ ласе о datinъ; ѧпцеркъ (ъпъ прънкъ); аватъ дела о datinъ.
Entwölken, v., ръсіпескъ пъорії; der Himmel entwölkt sich, черъл се ре'пceninъ.
Entwürdigen, v., derpadъ, ъміleскъ, детрагъ béza.
Entwurf, m., скіцъ, adъmвръмънтъ, adъmвръторъ; проіептъ; ърzéлъ; копчептъл прімъ; прімъл decemnъ.
Entwurzeln, v., десръдъчінъ.
Entzaubern, v., десфермекъ, deскъптъ.
Entziehen, v., съвтрагъ, ретрагъ; detрагъ; ліпсескъ; мікшорезъ; einem den Lohn —, трагъ сімвріа къїва; der Gefahr —, съвтрагъ дела перікъл; sich der Sorgen —, скапъ de. гріжъ.
Entziehung, f., съвтръсъръ, ліпсіре, мікшорътъръ.
Entziffern, v., десчіфрезъ, deскъркъ; сплікъ.
Entzücken, v., ѧпкъптъ, ръпескъ, стръпортъ, ъіmескъ, естасіезъ; ich bin ganz entzückt, сънт къ тотъл ѧпкъптатъ; vor Bewunderung entzückt sein, а фі ръпітъ de admiръцiъne.
Entzückt, a. ші ad., ѧпкъптатъ, ръпітъ, стръпъртатъ, естасіатъ.
Entzückung, f., ѧпкъптъмънтъ, ръпічъне, стръпортъ, естасъ, ъіmіре.
Entzündbar, a. ші ad., ѧпфлъкъраверъ, апрінzеверъ; —keit, f., апрінzеверітате, капачітатеа, пътінца de а се апрінde.
Entzünden, v., апрindъ, ѧпфокъ, ѧпфлакъръ, даъ фокъ; sich —, а се інфлама, ѧмвожора о бъбъ, о рапъ.
Entzwei, ad., рънтъ ѧп dóъ, ѧпфрънтъ; —en, v., decъпескъ, decпартъ, decпърекїескъ, сепаръ, къшъпъ decъпіре, dіскорdіъ; —ung, f., decъпіъне, diccimцiъne, diccimцъ, ѧмпърекере, dіскорdіъ.
Enzian, m., цепціанъ (плантъ).
Epakte, f., епактъ, (ѧп хрополоц.) пъмеръл каре пентръ фіекаре анъ еспрімъ връста лъпеї ѧп momentъл челъ din ърмъ ал анълъї че трече. Епакта ажътъ ка съ се пòтъ determina епочеле de

міжлокъ але лъпелор пóъ пе фіекаре анъ.

Ephemer, a., ефемеръ, терминъ грéческъ примітъ ân тóте лімвеле,ânсémnъ фііnцъ сав лъкръ че цine пъmaї o zi, сéй престе тотъ зnъ че кърънdъ трекъторъ: флóре ефемеръ, фрігърі ефемере, поътъцї ефемере.

Ephen, m., iederъ; —artig, a. ші ad., iederocъ, ка iedera; —kranz, m., кънънъ, гірландъ de iederъ.

Ephor, m., ефоръ, тотъ греческъ, о маціstратъръ сéй derегъторіъ маре ла Спартанї ашезатъ спре а контравалanца потестатea реціlор ші a сенатълъї. Ефорії ера чінчі.

Epidemie, f., епідеміъ, вóлъ че лoвеште пе зnъ пъmъръ маре de óмені ân ачелаш тімпъ ші пе ачелеаш локърі.

Epigramm, n., епіграmъ, поесіóръ мікъ че се терміnъ кь o глъmъ сéй істéцъ, сéй машкътóре.

Epik, f., епікъ, епопеъ, компосеціsне поетікъ маре, ân каре се декъnтъ маї въртосъ ероісmъ. Nъmaї къте o мінте ценіалъ продъче поесіі епіче.

Epikuräer, m., епікурéь.

Epikurism, m., епікурісmъ, десфръ трънескъ, моралъ, datinъ de a трăї ân плъчеріле сімцърілорь трънештї.

Epilepsie, f., епілепсіъ, вóля чea реа, къкътъръ, строшéлъ, чea невоіъ, o вóлъ первóсъ че цine скъртъ, волnавъ ânсъ каде ântре конвълсіънї ânфрікошате перzънdашї тóтъ конштіінца de cine.

Epilog, m., епілогъ, капетъ, ânкеїere (a зnеї діскърсъ, a зnеї поесіі).

Epistel, f., епістолъ, епістоліъ; скріcóре апостолéскъ.

Epitaphium, n., епітафіе, інскріпціsне пе зnъ мортъnтъ орі сікріе.

Epoche, f., епохъ, зnъ пънтъ ânsmітъ ân історіъ, каре есте ânсemnatъ прin врезнъ евенітъntъ маре, grandiocъ, koncideraверъ, straordinarіъ.

Epopee, f., епопеъ, в. Epik.

Eppich, m., целінъ сълватікъ.

Equipage, f., екзінаціъ (франzозісmъ); ânсémnъ одатъ тотъ че се цine de o тръсъръ, каї, хамърі, шервіторі; алтъдатъ, тотъ че се чере спре a ръті, ânарша, провісіона o кораві.

Equipiren, v., екзіпезъ, гътескъ.

Er, ел, dâncъl, пронsме маскълінъ de a трeia персóнъ; нemцій ânсъ'л апелéкъ ші ла a dòa персóнъ кънdъ ворвескъ кь despreцъ, спр. ec. hat — geholfen? ажътаї тъ? er маї есте ші o пъртічікъ че се ântrebъe ла компосеціsні ші есprімъ ажънgереa врезнъї скопъ, сéй o dorінцъ òрекаре.

Erachten, v., сокотъ, кredъ, сънnънъ, жъdекъ, mi се паре; Sie können leicht —, dъmneata поцї кънpinde зшорь; meines Erachtens, dъnъ сокотінца mea.

Erackern, v., къштігъ прin аратъ.

Erarbeiten, v., къштігъ прin лъкрь.

Erbacker, m., агрь, къmпъ ерezітъ, ерezіторіъ.

Erbadel, m., повлецъ ерezітаріъ, повілітате de моштеніре.

Erbamt, n., деregъторіъ ерezітаріъ.

Erbangen, v., mъ пъtrъndъ de спаіmъ, mъ ânфіорь.

Erbantheil, m., парте de моштеніре, порціsне ерezітъ.

Erbarmen, ſich, v., компътімескъ, компацъ, mъ ândърь, âmi есте мілъ; Gott erbarme ſich ſeiner, Dzeь съ'шї пънъ міла кь елъ; es iſt zum —, есте вaї de omь.

Erbärmlich, a. ші ad., міseраверь, тікълосъ, мішелосъ, demnъ de компътіміре; er iſt ein —er Menſch, e зnь omь de nimika; —e Lügen, minчунї мішелóсе; —keit, f., міseріъ, мішелътате, тікълошіъ, лъкрь de nimika, старе de компътімітъ.

Digitized by Google

Erbarmung, f., компътимире, компъсіune, міл, дндърape; —ëlos, некомпътимиторъ, ne'ндърътторъ, крьдъ; —ëvoll, дндърътторъ, компътимиторъ.

Erbauen, v., фабрікъ, фъърескъ, касъфакъ, дпалцъ, pidikъ; eine Brücke —, конструезъ унъ подъ; ſich —, іаъ есземплу вунъ.

Erbauer, m., фабрікъторъ, фъндъторъ.

Erbaulich, a. ші ad., есземпларе, de вунъ есземплу, змілітторъ.

Erbauung, f., дърape (zidipe), касъфікъціune, конструпціune; фъндъціune; есземплу вунъ.

Erb-beamte, m., оффіціалъ кь постъ epezitopiь; —begräbniß, n., кріптъ epezitapiъ, мортъптъ фамініарь; —beſitz, m., посесіune epezitapiъ.

Erbe, m., epede, epezitorъ, моштеторъ, моштенітторъ, кліпопомъ; ohne —n ſterben, морі фъръ копіі, фъръ epezi; —, n., epezitate, кліпопоміъ, моштепіре.

Erbeben, v. n., тремуръ, тъ кътремуръ.

Erbeigenthum, n., проприетате epezitъ, авере de моштепіре.

Erbeinigung, f., контраттъ de унire дптре кліпопомі.

Erben, v., epezeскъ, моштенескъ, кліпопомескъ.

Erbeten, v., къштігъ прin рьгъчіune.

Erbetteln, v., къштігъ чершіндъ.

Erbeuten, v., прьdezъ; къштігъ кънпъ de дпеіпътторъ.

Erbfähig, a. ші ad., капаче, dестоніпкъ de epezitate.

Erb-fall, m., касъ de epezitate; —=füllig, ad., къдътъ, девенітъ прin моштепіре; —fehler, m., скъдере, дефектъ, пепъпінцъ моштенітъ; —feind, m., дшманъ epezitъ (dela пърінді); —gut, n., авере epezitapiъ, патрімоніъ, epezitapiь; —=land, n., цёръ de epezitate; —=nehmer, m., прімітторъ de o epezitate.

Erbfolge, f., ърmape, сьчесіune ла кліпопоміъ; —krieg, m., ръсвоіъ пептрь кліпопоміъ, ръсвоіъ de сьчесіune.

Erb-fürſt, m., прінчіпе, domніторъ epezitapiь; —fürſtenthum, n., прінчіпатъ epezitapiь.

Erbgeſeſſen, ad., проприетаріь de вънарі стътътòре.

Erbgrind, m., лепръ epezitapiъ.

Erbin, f., epezitópe, кліпопомъ, моштенітòре.

Erbieten, ſich, v., тъ дпвіь, офферь.

Erbieten, n., Erbietung, f., дпвіетъръ, оферъ.

Erbitten, v., къштігъ прin рьгъчіune, дпdълекъ рьгъndъ; ſich — laſſen, се дпdъръ, се дпdълекъ ла рьгъчіune; nicht zu — ſein, пъ е de дпdълекатъ.

Erbittern, v., атъръскъ, оцъръскъ, дятъръtъ; дпаспръскъ.

Erbittlich, a. ші ad., дпdълекаверъ, дпdъръторь.

Erblaſſen, v., дпгълпіескъ, аторцескъ; морь.

Erblaſſer, m., тестъторъ, късътторъ de epezitate.

Erblaſſungsrecht, n., dpeптъ de a фаче тестаменть, dpeптъ de a dicпune ліверъ асъпра авериlор.

Erblehen, n., феudъ epezitapiь.

Erbleichen, v. Erblaſſen.

Erblich, a. ші ad., epezitapiь, къ dpeптъ de epezitate.

Erblicken, v., зъреskъ, dесконерь, въdъ.

Erblinden, v., орвескъ, девінъ оръ.

Erblöden, v. Entblöden.

Erblos, a. ші ad., фъръ epezi; вънарі лінсіте de кліпопомі, авері вакантe.

Erbloſigkeit, f., лінсъ de epezi.

Erblühen, v., дпфлорескъ.

Erborgen, v., іаъ дпрътътъ.

Erbohren, v., тъпіь, ацідъ, дятъръtъ, дпфъріezъ.

Erbot, v. Anerbieten.

Erbötig, ad., прегътітъ, препаратъ, dиспосъ; — ſein, тъ дпвіь, тъ офферь.

Erbpacht, m., емфітевсъ (дп Прінчіпате се пътеште пе слав. вестънъ); e калітате de apendъ че

Digitized by Google

ce ia кѣ контраттѣ пе унѣ шірѣ mai лънгѣ de ani, спр. ec. пе 99 ші пе лънгъ о плать апоалъ орі сервіціѣ деѳіптѣ одатъ пентрѣ тотдѣѕна. Емѳітеѕселе пентрѣ днделѕнга дорѣ дѣраре трекѣ ѕшорѣ дп проприетате тоталъ а арендъторълъї.

Erbrecht, в. Erbvergleich.

Erbrechen, v., спаргѣ, рѣпѣ, дескидѣ спъргѣндѣ, дескидѣ кѣ форца; вомѣ, вѣрсѣ (че ам мънкатѣ), воръскѣ; einen Brief —, дескидѣ, десѳакѣ о скрісоре; Erbrechen ка сѣбс. n. спъртъръ, рѣптъръ, фрънтъръ; вомітѣ, вомітъръ, вѣрсътъръ.

Erbrecht, n., дрептѣ, дрітѣ ерезітарѣѕ, дрептѣ de моштенире.

Erbrechung, f., рѣптъръ, фрънтъръ; вомітъръ.

Erbreich, n., domniѕ, имперѣѕ, дмпъръціѕ, регатѣ de моштенире, регатѣ ерезітарѣѕ.

Erbritter, m., кавалерѣ ерезітарѣѕ ал имперѣѕлъї.

Erbſatzung, f., тестаментѣ, диспѕеціѕне ерезітарѣѕ.

Erbſchaft, f., клірономіѕ, ерезітате, моштенире.

Erbſchleicher, m., пндіторѣ дѣпъ о моштенире, лінгарѣѕ дѣпъ о клірономіѕ.

Erbſchlüſſel, m.; кеіе de моштенире (пентрѣ фартече).

Erbſe, f., мазъре (легѣмъ); —нѣгот, n., пъне de мазъре; —нſуppe, f., сѣпъ de мазъре.

Erbſtaat, m., статѣ ерезітарѣѕ.

Erbſünde, f., пъкатѣ стрѣмошескѣ, пъкатѣ оріціпарѣѕ, пъкатѣ моштенітѣ, пъкатъл лъї Adamѣ.

Erbtugend, f., вірте моштенітѣ, ерезітѣ.

Erbübel, n., рѣѣ моштенітѣ.

Erbuhlen, v., къштігѣ прін мѣіестрії аморосе; къштігѣ прін апъкътъре десфрънате.

Erbunterthan, m., сѣдітѣ, васалѣ.

Erbvergleich, m., дпвоіелъ, конвенціѕне de ерезітате.

Erbvermächtniß, n., легатѣ, о парте de авере тестатъ.

Erbvertrag, в. Erbvergleich.

Erb-zinѕ, m., канонѣ сѣѣ апендъ емфітевтікъ (вестмънѣ); —gut, фѣндѣ емфітевтікѣ, емфітеѕсъ; —leben, n., фѣѕдѣ емфітевтікѣ.

Erdachſe, f., ося пъмънтълъї.

Erdapfel, m., картофѣ, пѣмъ, пѣръ de пъмънтѣ, пічокъ, крѣнпъпъ (вандравѣрче, алѕнѣле).

Erdart, f., соіѕ, спіцъ de пъмънтѣ, соіѕ de лѣтѣ; —ig, a. ші ad., пъмънтосѣ, ка пъмънтъл.

Erdbahn, f., дрѣмъл, калеа, орвіта пъмънтълъї (дмпрецѣрѣл сѣрелї).

Erdball, m., глобѣ пъмънтескѣ.

Erdbeben, n., кътремърѣ de пъмънтѣ.

Erdbeerbaum, m., фръгарѣѕ (арворе).

Erdbeere, f., фрагъ, къпшпъ (дѣкъ сънтѣ de грѣдіпъ маі марі; молдовенії зікѣ фрагѣ ла пома фрагълъї); —пſaft, m., сѣкъл, сірѣпъл de фраді; —пſtaude, f., плапта фрацеї, фръгърелѣ.

Erdbeſchreiber, m., географѣ, дескрііторѣ ал пъмънтълъї.

Erdbeſchreibung, f., дескріпціѕпеа, дескрісѣра пъмънтълъї.

Erdbirne, f., в. Erdapfel.

Erdboden, m., пъмънтѣ, търъмѣ, фаца, кѣ́жа, скѣ́рца пъмънтълъї.

Erdbrand, m., фокѣ сѣвпъмънтескѣ, арсътъръ, апрінdere de торфъ (пъмънтѣ че арde ка лемнълѣ ѕскатѣ).

Erdbreite, f., лъргіпеа, лъціпеа пъмънтълъї.

Erddamm, n., пълцътъръ de пъмънтѣ.

Erddurchmeſſer, m., діаметрѣл пъмънтълъї, лініа че трече дрептѣ прін мієзѣл пъмънтълъї дела унѣ полѣ ла алтѣл.

Erde, f., пъмънтѣ; лѣме; fette —, пъмънтѣ грасѣ, глїосѣ; locкere —, пъмънтѣ ѕшорѣ, церпіосѣ.

Erden, irden, a., de пъмънтѣ, de лѣтѣ, de хѣмъ; —bürger, m., омѣ пъмънтенѣ, омѣ din лѣме; —freude, f., плъчере, вѣкърі лѣмéскъ; —enge, f., істмѣ, лімвѣ de пъмънтѣ (че се дптіпде дп

mape); —glück, n., ферічіре пътънтéскъ, біне лѫтескѫ.
Erdenkbar, в. Erdenklich.
Erdepheu, m., iedepъ de пътънтѫ.
Erdfahl, a., пътънтіѫ, de колòреа лѫтѫлѫї, пълітѫ, секѫ.
Erdfall, m., скѫфѫndътѫръ, скъzътѫръ de пътънтѫ.
Erdfarbe, f., колòре de лѫтѫ ѫскатѫ.
Erdfläche, f., сѫпрафаца пътънтѫлѫї, плънéцъ.
Erdflachs, m., amiantѫ.
Erdgalle, f., (ботан.) чентаѫръ търѫнтъ.
Erggeschoß, n., планѫл de жосѫ (ал ѫнеї касе).
Erdicht, ad., ка пътънтѫл.
Erdichten, v., афлѫ, інвентеzѫ, imaцinezѫ (пъскоческѫ); Lügen —, скорнескѫ minчѫнї.
Erdichtet, a. ші ad., скорнітѫ, інвентатѫ; фалсѫ, minчіносѫ; хіmерікѫ, фабѫлосѫ.
Erdichtung, f., скорнітѫръ, фабѫлъ.
Erdig, ad., пътънтосѫ.
Erdkarte, f., картъ цеографікъ.
Erdkloß, Erdenkloß, m., бѫлгърѫ, боцѫ, брѫшѫ de пътънтѫ.
Erd-körper, m., корпѫ, трѫпѫ пътънтеcкѫ; —kreis, m., черкѫлѫ пътънтѫлѫї; —kugel, f., глобѫ, сферъ (бòтъ) а пътънтѫлѫї.
Erdkunde, f., цеографіъ, штіінцъ deспре пътънтѫ.
Erd-lage, f., Erdlager, n., стратѫ, пътѫръ de пътънтѫ; —last, f., масса, матеріа пътънтѫлѫї.
Erdlehre, f., цеолоціъ.
Erd-messer, m., цеометрѫ, тъсѫръторѫ de пътънтѫ; —meßkunst, f., цеометріъ; —messung, f., тъсѫрътѫръ de пътънтѫ.
Erdmoos, n., тѫшкіѫ de пътънтѫ.
Erdnähe, f., періцеѫ, апропіетѫра пътънтѫлѫї (ѫн астрон.)
Erdnuß, f., алѫнікъ (о плантъ).
Erdöl, n., пъкѫръ, петролеїѫ.
Erdpech, Erdharz, n., вітѫме, асфалтѫ.
Erdpol, m., полѫл пътънтѫлѫї.
Erdpunkt, m., пѫнтѫ de пътънтѫ.
Erdrauch, m., фѫтърікъ (о плантъ); фѫтѫ, чéцъ че се pidікъ ѫн сѫсѫ.
Erdreich, n., пътънтѫ; лѫme; тържѫтѫ; хѫтъ.
Erdreisten, v., ѫndръспескѫ, кѫтеzѫ, тъ ѫнчеркѫ.
Erdrose, f., росъ шерпѫітòре.
Erdrosseln, v., сѫгрѫтѫ, гѫтѫескѫ.
Erdrücken, v., ѫннъdѫшѫ, конкѫлкѫ, dекѫлѫ, ѫчідѫ, сѫгрѫтѫ, сѫпъсѫ.
Erdrücken, m., спінаре, тѫке, дълтъ de пътънтѫ.
Erdsalz, n., салітръ, салпетръ.
Erdscheibe, f., діскѫл пътънтѫлѫї.
Erdschicht, в. Erdlage.
Erdschiffer, Erdumsegler, m., кѫнцїѫръторѫ de пътънтѫ.
Erdscholle, f., в. Erdkloß.
Erdschwefel, m., лікопоdіѫ.
Erdstrich, m., zонъ, бръѫ (ѫн цеогр.)
Erdulden, v., сѫферїѫ, рабdѫ, пацѫ, сѫппортѫ.
Erduldung, f., сѫферінцъ, пъцїінцъ, ръбdаре.
Erdtoffel, f., в. Erdapfel.
Erdwall, m., валѫ de пътънтѫ, троіанѫ.
Erdwurm, m., ржтъ; лімбрікѫ.
Ereifern, sich, v., тъ ѫнтържтѫ, тъ тъніїѫ.
Ereignen, sich, v., се ѫнтъмплъ, евіне, окѫрце.
Ereigniß, n., евенітънтѫ; касѫ, ѫнтъмпларе.
Ereilen, v., ажѫнгѫ фѫгъndѫ, апѫкѫ.
Eremit, m., еремітѫ, съхастрѫ (пѫстнікѫ).
Eremitage, f., еремітацїѫ, кіліа ѫнѫї съхастрѫ; се zіче ші deспре ѫнеле късчóре сéѫ фоішóре de прін гръdінеле артіфічіóсе.
Ererben, v., ерезескѫ, къштігѫ de моштеніре.
Erfahren, v., афлѫ, тъ інформѫ, вінѫ ла кѫноштінца ѫнѫї лѫкрѫ, ѫнчеркѫ, ѫнвъцѫ, прічепѫ прін спеpіінцъ; пъцескѫ; von wem haben Sie es —? dела чіне аї афлатѫ Dта? er hat vieles in der Welt —, ачела черкъ тѫлте ѫн лѫме; Unglück —, пъцескѫ непорочіре; —, a., пъцітѫ, черкатѫ, deпрінсѫ, праттікѫ.
Erfahrung, f., черкаре, пъсѫ, спе-

Digitized by Google

piinцъ, праттікъ; in — bringen, вінѣ ла кънопштіпца (кътърѣї лъкрѣ).

Erfahrungsſatz, m., acciomъ, дпвъцътърѣ скòсъ din дпdелъпгъ черкаре.

Erfechten, v., къштігѣ прін лъптъ; den Sieg —, дпвіпгѣ, репортѣ віпторіъ.

Erfinden, v., афлъ, інвептезѣ, скорпескѣ (пъскоческѣ).

Erfinderiſch, erfindſam, a., афлъторѣ, інвепціосѣ, інценіосѣ.

Erfindung, f., афлъторъ, дескоперіторъ, інвепцізне, скорпіре; —sgabe, f., талептѣ, афлъторѣ, інвептівѣ; —sgeiſt, m., цепіѣ інвептівѣ.

Erflehen, v., капътѣ прін рѣгъмінцї.

Erfolg, m., ѣрмаре, ресълтатѣ, сѫчесѣ, ефептѣ; ich ſtehe für den —, еѣ стаѣ вѣпѣ къ ва реешї; der — wird es lehren, ѣрма ва ърѣта.

Erfolgen, v., ѣрмézъ, евіпе, ресълтъ, се éскъ, се паште; hieraus kann viel Gutes —, de аічї пóте ресълта мълтѣ віпе.

Erforderlich, a., черѣтѣ, требѣінчосѣ, требѣіторіѣ, печесаріѣ; —en Falls, dékъ с'ар чере, ла касѣ de требѣінцъ.

Erfordern, v., черѣ, претіпdѣ, речерѣ; die Umſtände — es, дпрецізръріле черѣ ашеа.

Erforderniß, n., Erforderung, f., требѣінцъ, черінцъ.

Erforſchen, v., черчетезѣ, черкѣ, есаміпѣ, інвестігѣ; афлъ, къпоскѣ; die Geheimniſſe der Natur —, черчетезѣ секретеле патѣреї; die Geſinnungen einer Perſon —, черкѣ къцетъл, сімцімінтеле ѣнеї персòне.

Erforſchung, f., черчетаре, інвестігъцізне, ессаміпаре.

Erfragen, v., дптребѣ; афлъ прін дптребъчїѣпї, ессаміпѣ, інвестігѣ.

Erfrechen, ſich, v., кѣтезѣ кѣ перѫшіпаре (ам овръзпічѣ).

Erfreuen, ſich, v., мъ вѣкърѣ, мъ веселескѣ.

Erfreulich, a. ш. ad., дмвѣкъторіѣ, плъкѣтѣ, веселѣ.

Erfrieren, v. n., дпгъцѣ, децерѣ, морѣ de фрігѣ.

Erfriſchen, v., ре'тпрóспетѣ, ръкоескѣ; рестаѣрѣ, рекреезѣ; —d, part., рекоріпте, рекоріторіѣ, рестаѣратівѣ.

Erfriſchung, f., ре'тпроспътърѣ, рекорітърѣ, рестаѣръмътпѣ, рекреъцізне; —smittel, n., міжлокѣ рекоріторіѣ.

Erfüllen, v., дмплінескѣ, комплінескѣ; jemandes Bitte —, пріескѣ рѣгъмінтеа кѣіва, конспцѣ ла черереа кътърѣї; das Gelübde —, дмплінескѣ вотѣл (релеціосѣ); das Geſetz —, дмплінескѣ легеа; mein Verſprechen —, мъ цінѣ de кѣвънтѣ, дмплінескѣ промісізнеа, пъзескѣ парола.

Erfüllt, part., дмплінітѣ, плінѣ.

Erfüllung, f., дмплінітърѣ; дмплътърѣ, дмплетъптѣ; in — gehen, се дмплінеште.

Ergänzen, v., дптрецескѣ, дпdеплінескѣ, комплінескѣ, сѫплінескѣ, ein Buch —, редмплъ лакѫпеле ѣнеї кърцї, дптрецескѣ о карте; eine Compagnie —, комплінескѣ о компапіѣ.

Ergänzung, f., сѫплетъптѣ, комплінітърѣ.

Ergattern, v., афлъ, дескоперіѣ (іскодескѣ) прін атъцелї.

Ergeben, ſich, v., мъ dаѣ, мъ апплекѣ, мъ dedаѣ, мъ сѫпѫпѣ; ѣрмézъ, се дптъмплъ, евіпе; се аратъ, се адеверézъ; daher ergibt es ſich, de аічї ѣрмézъ; man muß ſich darein —, требѣе съ пе dedъмѣ (кѣ кътаре лъкрѣ); ſich auf Gnade und Ungnade —, мъ сѫпѫпѣ ла дискрецізне; ſich in den Willen Gottes —, мъ лаѣ ла воіа лъї Dzeѣ; ſich dem Müßiggange —, мъ dаѣ ленеї; —, a. datѣ; dedatѣ; девотатѣ; дпклінатѣ; —er Diener, сервѣ девотѣ, сервѣ плекатѣ; —heit, f., девотъмътпѣ, дпклінъцізне, ефепцізне, сѫпѫзпере; апплекъцізне; dedape.

Ergebniß, n., ресълтатѣ, продѫпѣ.

Digitized by Google

Ergebenst, a. ші ad., преа плекатѫ, преа девотѫ.

Ergebung, f., сѫпѫнере, сѫбмісіѫне; ресемпъцiѫне; — in den Willen Gottes, сѫпѫнере ла воіа лѫі Dzeѫ.

Ergehen, v. n., есе (ѫнѫ mandатѫ); sich, über sich —, пацѫ, петрекѫ, mi се ѧнтъмплъ; wie wird es mir —? че ва фі de mine? etwas über sich — lassen, сѫферіѫ чева съ трéкъ престе mine, сѫферіѫ кѫ ресемпъцiѫне; einen Befehl — lassen, пѫблікѫ о ordinъцiѫне; Gnade für Recht — lassen, daѫ грацiъ ѧн локѫ de дрептате, преферіѫ дрептъцiї грацiа.

Ergiebig, a. ші ad., фрѫптѫосѫ, мънoсѫ, роdiторѫ, лъсъторѫ (гръѫл ла тріератѫ); —keit, f., спорiѫ, фрѫптѫосітате; авѫndанцъ, прісосінцъ.

Ergießen, v., ръвърсѫ, стръвърсѫ, ѧнѫndѫ; ръспъndѫ, спъndѫ, спъndескѫ; sich —, се ръварсъ, ѧнѫndъ.

Ergießung, f., ръвърсътѫръ, ѧнѫndътѫръ, ѧнѫndъмънтѫ; — der Säfte, стръвърсътѫра ѫмезелелор.

Ergötzen, v.. десфътѫ, ѧмбѫкѫрѫ, ѧнвеселескѫ, факѫ плъчере, факѫ гѫстѫ, рекреезѫ.

Ergötzend, ergötzlich, a., десфътъчіосѫ, рекреатівѫ.

Ergötzlichkeit, Ergötzung, f., десфътаре, ръсфъцѫ; плъчере, рекреъцiѫне.

Ergrauen, v., ѧнкърѫнцескѫ; ѧмбътръпескѫ.

Ergreifen, v., апѫкѫ, пѫнѫ мъна, прindѫ; beim Arme —, апѫкѫ de брацѫ; den Degen —, апѫкѫ савіа; die Flucht —, о тѫлескѫ ла фѫгъ; die Gelegenheit —, профітѫ, мъ фолосескѫ de окасiѫне; ein Gewerbe —, ѧмбръцошезѫ о професiѫне.

Ergrimmen, v., мъ ѧнфѫріїѫ, вінѫ ѧн фѫріъ.

Ergrübeln, v., черчетезѫ (скоточескѫ), десконерiѫ черчетъndѫ.

Ergründen, v., черкѫ ла фѫndѫ, афлѫ темеїѫлѫ, пътрѫndѫ, стръбатѫ пънъ ла фѫndѫ.

Erguß, m., в. Ergießung.

Erhaben, a. ші ad., ѧнaлтѫ, алтѫ, пълцатѫ, рidікатѫ; сѫблімѫ, еmininте; лѫкратѫ ѧн реліефѫ; —e Brust, пептѫ репълцатѫ; —er Gedanke, ideъ сѫблімъ, кѫцетѫ ѧнaлтѫ; —e Schreibart, стілѫ сѫблімѫ; —e Figur, фігѫръ ѧн реліефѫ.

Erhabenheit, f., ѧнълцiме, мъріме, еmininцъ, сѫблімітате; — des Geistes, сѫблімітатеа спірітѫлѫї, ѧнпълцiмеа minцеї, сѫпремітатеа ценіѫлѫї; — der Gesinnungen, мъріnimiъ, нобілітатеа сѫфлетѫлѫї.

Erhaltbar, ad., de цінѫтѫ, консервaверѫ, дѫраверѫ.

Erhalten, v., цінѫ, рецінѫ, сѫсцінѫ; пъстрезѫ; ѧнтрецінѫ; прімескѫ, речепѫ; къштігѫ; пѫтрескѫ; консервѫ, мънцінѫ; Gott erhalte euch! Dzeѫ съ въ цінъ; — Sie mir Ihre Freundschaft, пъстрéзъ'мі прietinia Dтале; ich habe einen Brief —, am прiїмітѫ о скрісóре; eine Familie —, цінѫ, пѫтрескѫ о фамiлiъ; das Leben —, цінѫ, консервѫ віéца; in Respekt —, цінѫ ѧн респептѫ; den Sieg —, къштігѫ вінторіа, репортѫ ѧнвінцереа.

Erhalter, m., цінъторѫ, пъстръторѫ, консервъторѫ; пѫтріторѫ.

Erhaltung, f., цінътѫръ, пъстрътѫръ, консервъцiѫне; къштігаре, добъndіре; сѫбсістінцъ.

Erhandeln, v., негоцескѫ, факѫ трафікъ; къштігѫ търгѫindѫ.

Erhängen, v., спънzѫрѫ.

Erhärten, v., ѧнвѫртошезѫ; adeверезѫ, провезѫ, демѫстрѫ (кѫ докѫminте, кѫ темеїѫрї), довedескѫ.

Erhaschen, v., апѫкѫ, прindѫ (гібѫескѫ).

Erheben, v., рidікѫ, ѧнaлцѫ; прімескѫ; sein Herz —, ѧнaлцѫ inima; ein Geschrei —, стрігѫ, сверѫ; sich —, мъ трѫфескѫ, мъ мънdрескѫ.

Digitized by Google

Erheblich, ad., ɹncemnътъ, ɹncemnaверъ, iмnoptante, koncideraверъ.
Erhebung, f., ɹnъɹцътвръ, pidikътвръ; ɹncemnътate, iмnoptanцъ; avanцъмънтъ, ɹneintape (ɹa panгврl).
Erheirathen, v., къштигъ прin късътoriъ.
Erheischen, v., черъ, pretindъ.
Erhellen, v., ɹnъminezъ, ɹnvedepъ; ѣнъpescъ; —, v. neutr., ce пape, anпape, ce ɹnvedepъ, ce manifecтъ, ecte кlapъ, ce ѣнъpeште.
Erhenken, ſich, v., ce cънzвръ.
Erheucheln, v., къштигъ прin фъцърiъ.
Erhitzen, v., ɹnфервънтъ; ɹntъpatъ; das Blut —, сънцеле ce ɹnфервънтъ; die Einbildungskraft —, фantacia ce ɹnфlakъpъ.
Erhitzung, f., ɹnкъlzipe, фервинцélъ, ɹnфервънтътвръ, ɹntъpatъчlsne.
Erhoben, v. Erhaben.
Erhöhen, v., cъв, pidikъ, ɹnaлцъ; die Besoldung —, adaorъ, ɹmтрescъ лéфа; eine Farbe —, ɹnaлцъ o колóре, o факъ съ pecaлte, съ вать mai mлтъ ла окl; den Glanz —, ɹnnaлцъ, акkrescъ лъстръл; den Muth —, ɹnkopaцiezъ; das Verdienst —, лаздъ, iлвстрezъ мерiтъл.
Erhöhung, f., ɹnъɹцънтънтъ, ɹцънтънтъ, pidikътвръ, adaoсъ (ла плать), акkrescътънатъ (ла прецврl).
Erholen, ſich, v., ɹmi pesinъ ɹn cinemi, тъ peклezъ, тъ pecтaвръ, тъ peпъoсezъ, тъ domolescъ; ſich an etwas —, тъ decdaзnъ; ſich von einer Krankheit —, ɹmi peкънтигъ сънтатea, тъ pe'nсънтомezъ, тъ pe'nтramъ; ſich von einer Ohnmacht —, тъ deштптъ dintp'унъ лешинъ; ɹmi pesinъ ɹn cimврl; ſich bei einem Rath —, черъ консiлiэл, coвтэл кlва.
Erholung, f., pe'nтрътape, pecтaвръцiзne, pe'nвiошape, pекpeцiзne (dвпъ остенélъ); рънoсъ.
Erhören, v., аздъ, аскзтъ (рыгъчlзnea).
Erinnerlich, ad., чeea че ɹцi sine ɹn minte.
Erinnern, v., addзкъ aminte, pекlътъ ɹn memopiъ; nomenescъ; ſich —, ɹmi cзвine, ɹmi pecзвine; einen Schuldner an die Bezahlung —, addзкъ aminte datoplзлi ka съ плътéскъ; ſich der Wohlthaten —, цinъ minte sineфачерiзе.
Erinnerung, f., cзвenipe, cзвeninцъ, цinepe-aminte, nomenipe; admonigiзne (a лзлi datopiз); ɹnntriinцape; eine traurige —, o cзвenipe трiстъ; —skraft, —svermögen, търia memopiel; —szeichen, cemnъ de cзвenipe.
Erkalten, v., тъ ръческъ.
Erkälten, ſich, v., ръческъ, капътъ ръчélъ.
Erkämpfen, v., къштигъ ɹnвinцepea, къштигъ прin лзпт; елзптъ.
Erkargen, v., addзнъ, стрънгъ прin авapiцiъ.
Erkaufen, v., кзпцъръ; корвтнъ, mitзескъ.
Erkennbar, ad., зшоръ de рекзноскътъ.
Erkennen, v., кзноскъ, рекзноскъ, deocesecъ, dicчернъ; devidъ, хотъръскъ; — zu geben, факъ съ прiчénъ; mit Dank —, арътъ рекзноштинцъ, тъ арътъ тълцъmitopъ; in einer Sache —, хотъръскъ ɹntpъ o кaзсъ; eine Strafe —, декретезъ o пedéncъ; an der Stimme —, кзноскъ пе ворнъ.
Erkenntlich, ad., рекзноскътopъ.
Erkenntlichkeit, f., рекзноштинцъ; ръсплатъ.
Erkenntniß, f., кзноштинцъ, штiинцъ, поцiзne; centinцъ жздекътopéскъ, хотъръре, конcelepe, devicizne, жздекатъ.
Erkennung, f., рекзноскътънтъ, рекзнóштере; —szeichen, cemnъ, контрасемнъ.
Erker, m., балконъ, аркóръ, емнтъръ

Digitized by Google

a sucĭ пърдĭ 'de касъ; —fenſter, фересtра валконълъ.
Erkieſen, v., алегъ.
Erklärbar, a. ші ad., сплікаверъ, десълъчіверъ, лътъріверъ.
Erklären, v., деклъръ, спънъ, manifестезъ; сплікъ, спланезъ, (тълмъческъ); er wurde für unſchuldig erklärt, елъ фъ деклъратъ de невіноватъ; — Sie ſich deutlicher, ръспікъте маі кратъ; in die Acht —, осъндескъ, kondamnъ, трімітъ дн есціліе; den Krieg —, деклъръ ръсвоіе.
Erklärend, part., деклърънднъ, деклъратівъ, деклъръторіе.
Erklärer, m., сплікъторъ, десълъчіторъ, комънтъторъ.
Erklärlich, ad., сплікаверъ.
Erklärung, f., сплікъцізне; деклъръцізне, спъсъ; —ſart, маніеръ de a се спліка; —ſkunſt, артъ есеціетікъ; —ſchrift, скріптъръ деклъръторіе.
Erkleckен, v., e de ажънсъ; фолосеште.
Erklecklich, a. ші ad., de ажънсъ, koncideраверъ.
Erklettern, erklimmen, v., мъ кацъръ, мъ сколъ.
Erklingen, v., ръсънъ.
Erklopfen, v., ресватъ, деспріndъ, стрікъ.
Erklügeln, в. Ausklügeln.
Erkoren, a. ші ad., алесъ.
Erkranken, v. n., мъ волпъвескъ.
Erkühlen, ſich, v., мъ реческъ.
Erkühnen, ſich, v., мъ дпкътътъ, кътезъ.
Erkunden, v., адънъ штірі, іскодескъ.
Erkundigen, ſich, v., черчетезъ, речеркъ, мъ інформъ, трагъ інформъцізні, факъ дптревъчізне.
Erkundſchaften, в. Auskundſchaften.
Erkünſteln, v., продъкъ къ мъіестріе, інвентъ; фъцъреscъ, мъ префакъ, афъптезъ.
Erkünſtelt, part., мъіестросъ, артефічіосъ; префъкътъ, фъцъріть, афъптатъ.
Erkünſtelung, f., префъкътъръ, афъптъцізне.
Erlaben, в. Laben.
Erlahmen, v., девінъ параліткъ.
Erlangbar, ad., че се пóте ажънце, довъndi.
Erlangen, v., сосескъ, довъndescъ, къштігъ; ſeinen Zweck —, ажънгъ ла скопъ.
Erlangung, f., ажънцере, ажънссмънтъ.
Erlaß, m., релъсаре, ертаре, remiciзne; opdinъцізne, emiciзne, emicъ, opdinъ, opdinanцъ; — der Sünden, ертареа пъкателор, авсолъцізне de пъкате; — am Preiſe, скъdere din прецъ.
Erlaßbrief, m., карте de ертъчізне.
Erlaſſen, v., лacъ, релacъ, даъ; emitъ, remitъ; ертъ, авсолвъ, dicпencezъ; einen Befehl —, пъвлікъ проклетъ зпъ mandatъ; den Eid —, dicпencezъ, ертъ de жърмънтъ; die Sünden —, deслегъ de пъкате; die Schulden —, ертъ datoріile.
Erlaßjahr, n., ізвілеіъ, апъл дп каре се ерта datoріile дп лецеа веке.
Erläßlich, ad., de ертатъ, ертаверъ.
Erlaſſung, f., релъсътъръ, remiciзne, dicпencъ, ертъчізне, в. Erlaſſen.
Erlaſſungsſünde, f., пъкатъ лесне de ертатъ.
Erlauben, v., даъ воіъ, кончедъ, акордъ, пермітъ, ертъ (а фаче чева), дпгъдзіъ (marіapicmъ); іſt es erlaubt? се dъ воіъ? се кончеde? meine Umſtände — es nicht, дмпрецізръріле меле пъ мъ értъ; ſich zu —, а'ші лва воіъ, а'ші apora (зпъ дрептъ ш. а.)
Erlaubniß, f., кончесізне, воіъ, пермісізне (дпгъдзінцъ, marіap.); mit Ihrer —, къ воіа Dтале; die — geben, даъ воіъ, акордъ кончесізне.
Erlaubt, part. ші ad., кончесъ, пермісъ, воіъ датъ, акордатъ (дпгъдзітъ).
Erlaucht, ad., (тітълатъръ), стрълъчітъ, ілюстръ, de o марe demnitate.
Erlauern, v., афлъ прin пъndъ, прindъ дп пъndъ; die Gelegenheit —,

Digitized by Google

пъndескъ окасiѕnea, ажѕnгъ, сосескъ алергъndъ.
Erlauschen, v., афлъ аскѕлтъndъ, трагъ кѕ ѕрекеа.
Erläutern, v., лiмпезескъ, лъмѕрескъ, кѕръцъ; сплiкъ, ръсцiкъ.
Erläuterung, f., лiмпезiтѕръ, лъмѕрiтѕръ, кѕръцiтѕръ, сплiкъцiѕne.
Erle, f., арiнъ (арворе).
Erleben, v., апѕкъ а тръi; вiецѕiескъ пънъ . . ; черкъ, пъцескъ, въdъ; dieser Mann hat vieles erlebt, омѕл ачеста пъцi мѕлте; ich werde es nicht —, ачéста nѕ о воiѕ ажѕnцe; so etwas habe ich noch nie erlebt, ѧn вiéца mea n'amъ maï пъцiтъ асеmenea.
Erledigen, v., десгреѕnъ, deссарчiнъ, ѕшорезъ; терminъ, deчidъ; deвinъ ѧn вакапцъ, се deшéртъ (ѕnъ постъ).
Erledigung, f., deссърчiнаре, ѕшорaре; вакапцъ.
Erledigt, part., вакапте, deшертатъ.
Erlegen, v., ѕчidъ, ръпѕnъ, токъ ѧn капъ; deпѕnъ, deпѕmъръ, плътескъ, ръспѕndъ (о dаторiъ).
Erleichtern, v., ѕшорезъ, deсгреѕnъ, фачерiтезъ; den Schmerz —, алiнъ dѕререа.
Erleichterung, f., ѕшораре, ѕшоръmъntъ, алiнаре.
Erleiden, v., сѕферiѕ, пацъ, сѕппортъ, в. Leiden.
Erlen, a., de арiнъ.
Erlernen, v., deпрindъ, ѧnвъцъ.
Erlesen, v., алегъ.
Erleuchten, v., лѕminъ, iлѕminъ; den Verstand —, deштептъ, кѕлтiвъ minтеа; erleuchteter Mann, омъ лѕminатъ.
Erliegen, v., mъ ръпѕnъ, сѕбкаdъ; dem Schmerze —, dѕререа mъ апасъ, dѕререа mъ ръпѕne.
Erlisten, v., къштiгъ прiн амъцiрi, амъцескъ, вiклепескъ (dела ѕnгѕрескѕл hitlen; везi кърцiле пóстре вiсерiчештi тiпърiте ѧn вéкѕл ал 17леа).
Erlogen, a., фалсъ, minцiтъ, minчiносъ, скорniтъ.
Erlös, n., ваnii стрѧnшi din вънzареа mърѕnтъ; dаравере mърѕnтъ.
Erlöschbar, ad., че се пóте стiнцe, стiнцеверъ.
Erlöschen, v. a., стiнгъ, аморцескъ, сморцескъ; —, v. n., mъ стiнгъ, апѕnъ.
Erlöschung, f., стiнсѕръ, аморцiре, апѕnере.
Erlösen, v., ръскѕmпъръ, лiверъ.
Erlöser, m., ръскѕmпъръторъ, лiверъторъ, mъnтѕiторъ; deслегъ.
Erlösung, f., ръскѕmпъраре, ръскѕmпъръmъntъ, скъпаре, лiверъцiѕne, mъnтѕiнцъ.
Erlügen, v., скорnескъ, iнвентезъ minчѕnъ.
Erlustigen, v., ѧmбѕкѕръ, ѧnвеселескъ, рекреезъ.
Ermächtigen, v., ѧmпѕтерескъ, аѕторiсезъ; sich —, апѕкъ, пѕnъ mъna (пе чева), арогъ, кѕтезъ.
Ermächtigung, f., ѧmпѕтерiре, аѕторiсъцiѕne.
Ermahnen, v., ѧndemnъ, сфътѕескъ, (dожъnескъ); —d, ѧndemnътiвъ, сфътѕiторiѕ, dожъniторiѕ.
Ermangeln, v., лiпсескъ, омiтъ; daran wird es nicht —, de ачееа nѕ ва фi лiпсъ; ich werde nicht —, еъ nѕ воiѕ лiпсi.
Ermangelung, f., лiпсъ, deфептъ, скъdере.
Ermannen, v., ѧmбарбътъ, ѧnкорацiезъ, прindъ inimъ, прindъ ла вiртѕте.
Ermäßigen, v., кѕmпътъ, modерезъ, рестрiнгъ.
Ermatten, v. a., лънцезескъ, остепескъ, обосескъ; —, v. n., перdъ пѕтерiле, mъ обосескъ, mъ фатiгъ.
Ermattung, f., лънцезime, обосéлъ, фатiгъ.
Ermel, m., mъnекъ.
Ermessen, v., mъсѕръ, коmmъсѕръ; жѕdекъ, сокотескъ, daъ кѕ сокотéла, mi се паре; кѕnоскъ; рефлеттезъ.
Ermeßlich, a. ші ad., коmmъсѕраверъ; провавeръ.

Digitized by Google

Ermorden, v., omopъ, omъчidъ, acacinezъ (фрanц.).
Ermordung, f., omopъ, omъчidiѣ.
Ermůden, v. a., ocтепенcкъ, фamигъ; —, v. n, мъ ocтепенcкъ.
Ermůdung, f., ocтепенълъ, фатигъ.
Ermuntern, v., дeштептъ; дnвiloшezъ, дnвеселенcкъ, дmварвътъ, inimezъ.
Ermunterung, f., дeштептъцiзне; дmбървътare; дnкърцiape, inimare; iларitате, веселiъ.
Ernähren, v., пътренcкъ (хръпенcкъ), даѣ de мънкатъ, цinъ, дnтрецinъ; кренcкъ, портъ de гriжъ; ſich von ſeiner Hände Arbeit —, дmi цinъ вiеца къ лъкръ мънiлор: —d, part., пътritивъ, хръпitорiѣ.
Ernährung, f., пътrimънтъ (храпъ), дnтрецinере, пъртare-de-гriжъ.
Ernennen, v., denъmencкъ; dekiapъ, dectinъ (хотърcкъ), аллегъ: zu einem Amte —, denъmenckъ ла о depeгътopiѣ; zu meinem Nachfolger —, dectinъ de ърмътopiѣ ал меѣ; einen Tag zu etwas —, determinъ, accemaѣ o zi.
Ernennung, f., denъmipe, denъmiтъръ, dectinъцiзне.
Erneuen, erneuern, v., дmnoienckъ, penoienckъ, редnпчепъ, репетъ, pe'пnpòcпътъ; das Andenken —, pe'noienckъ сввenipea (факъ nomenipe); ein Gebäude —, penapъ, penoienckъ o кась; die Kräfte —, реставръ пътеріле; den Schmerz —, pe'пnpòcпътъ дърерea.
Erneuernd, part., pe'пnpòcпътъндъ, penoindъ.
Erneuerung, f., penoiтъръ, pe'nчepпътъръ.
Erniedrigen, v., дnжосенcкъ, змilенcкъ, derpadъ, den Preis —, скадъ прецьл; wer ſich ſelbſt erhöht, der ſoll erniedrigt werden, чел че се дnпалцъ, змili-се-ва.
Erniedrigung, f., дnжосетъптъ, змiлipe, derpadътъръ, скъзътъръ.
Ernſt, ernſthaft, ernſtlich, a. mi ad., дnadincъ, cepiocъ, фъръ гаѣтъ; —, m., зелъ, фервфре (ржвтъ); iſt das Ihr —? ворвешті дnadincъ? es wird —, лъкръл debine cepiocъ; mit — betreiben, naintezъ кь фервфре; — brauchen, мъ факъ северъ, pigopocъ; ernſthafter Mann, omъ cepiocъ, omъ каре се цine дn вакъ.
Ernte, f., сечерiшъ, adънътъръ, стрiнcъръ de сетънътare, рекольт; —göttin, Церес, zeiцa сечерiшълъl; —frauц, кnзna de спiче; —monat, Iалiъ, лuna лъl Кънторiѣ; —zeit, тimпuл сечерiшълъl.
Erobercr, m., кnчерitopiѣ, дnвinътopiѣ, сажжътopiѣ.
Erobern, v., кnчerecкъ, сьжжъгъ, дnвinъ; mit Sturm —, кnpindъ кь ассалтъ.
Eroberung, f., кnчерitъръ, кnчерinцъ, сажжъгътъръ, сьжжнере, дnвiцere (sipiнцъ).
Eröffnen, v., deckidъ; dekiapъ; дnчепъ; den Ball —, факъ дnчепътъ ла унъ валъ; einen Brief —, deckidъ o скрicóре; ein Geheimniß —, deckonepiѣ унъ секретъ; eine Sitzung —, deckidъ o шединцъ.
Eröffnung, f., deckiсъръ, anpietъръ; дnчепътъръ; —strebe, прологъ.
Erörtern, v., decвatъ, eccaminъ, dickъtezъ.
Erörterung, f., decвatere, eccaminape, dickъcisne, черчетаре.
Erotiſch, ad., еротikъ (елепicтъ), de амóре.
Erpachten, v. Pachten.
Erpel, m., ръцоiѣ.
Erpicht, ad., dedatъ; капriцiatъ, дmпътimitъ, тъcisnatъ (пептрв чева); auf etwas erpicht ſein, стаѣ пептрв чева кь капriцѣ.
Erpreſſen, v., сторкъ, iаѣ кь форца, ръпенcкъ; einem ein Geheimniß —, сторкъ секретъл кuва.
Erpreſſung, f., сторсетъръ, ръпipe, апгariъ.
Erproben, v. erprüfen, v., нsnъ ла провъ, нsnъ ла черкаре, сперimънтezъ (iспitенcкъ).
Erquicken, v., реставръ, рестаторенcкъ, рекреezъ, pe'пtъренcкъ, конфортezъ; мънгъiѣ, алinъ, pe'пnioнezъ.

Digitized by Google

Erquickend, erquicklich, ad. ші part., рестаѹратівѣ, рекреатівѣ.
Erquickung, f., рестаѹръмъптѣ, конфортѣ, ре'нтъріре, ре'нвіїошаре.
Errathen, v., гъческѣ.
Errathung, f., гъчітѹръ.
Errechten, в. Rechten.
Erregbar, ad., ѧнтърѫтаверѣ, іррітаверѣ, аццiцаверѣ; дештептаверѣ; аціtаверѣ; —keit, f., іррітаверітате, аццiцаверітате.
Erregen, v., мішкѣ, дештептѣ, ѧнтърѫтѣ; einen Sturm —, се порнеште о тімпестате, фортѹнъ.
Erregung, f., мішкъцiѹне, дештептъцiѹне: аціtъцiѹне; скѹлътѹръ.
Erreichbar, a. ші ad., че се пòте ажѹнце.
Erreichen, v., ажѹнгѣ; ein gewisses Alter —, ажѹнгѣ ла о връстъ óрекаре; seinen Endzweck —, а'шї ажѹнце скопѹл.
Erreichung, f., ажѹнсѹръ, ажѹнсетѹръ.
Erretten, v., скапѣ, лiберезѣ (мънтѹїѹ).
Erretter, m., скъпъторѣ, лiверъторѣ, (мънтѹіторѣ).
Errettung, f., лiверъцiѹне, скъпъмънтѣ, консервъцiѹне, (мънтѹінцъ).
Errichten, v., рідікѣ, ѧнпалцѣ; статорескѣ, фѹндезѣ, ашшезѣ; es wurde ihm ein Denkmal errichtet, і с'а пълцатѣ ѹнѣ монѹмънтѣ; eine Schule —, фѹндезѣ о шкóлъ.
Errichtung, f., ѧнпълцъмънтѣ, рідікътѹръ; статорітѹръ, фѹндъцiѹне, інстітѹцiѹне.
Erringen, v., къштігѣ кѹ греѹтате.
Erröthen, v., рошескѣ, мъ рѹшінѣ.
Errungenschaft, f., къштігѣ, вѹнѹрї къштігате кѹ греѹтъцї.
Ersättigen, v., сатѹрѣ, саціезѣ.
Ersättigung, в. Sättigung.
Ersatz, m., ѧнлокътѹръ, ѧнлокъмънтѣ, рефъкътѹръ; екiвалiнте (тотѣ-атътѣ), вѹніфікъцiѹне, десдъѹнъмънтѣ: сѹррогатѣ (оцетѣ ѧн локѣ de вінѣ).
Ersaufen, v. n., мъ ѧннекѣ.
Ersäufen, в. Ertränken.
Erschachern, v., факѣ трафіче, трафічезѣ, къштігѣ сѣрнъріndѣ, ѧншелъndѣ.
Erschaffen, v., факѣ, плъстѹескѣ, креезѣ (zideскѣ), продѹкѣ din nimікѣ.
Erschaffer, в. Schöpfer.
Erschaffung, f., креъцiѹне, плъстѹітѹръ, продѹнцiѹне din nimікѣ (zidipe); — der Welt, фачереа лѹмії.
Erschallen, v., ресѹнѣ, ре'нтонезѣ; мъ ръспъndескѣ; ein Gerücht —, се лъцеште о фаїмъ.
Erscheinen, v. n., аппарѣ, мъ арътѣ, есѣ ла ведере, мъ арътѣ, мъ ѧнфъцошезѣ, мъ пресъптезѣ; es ist ein Buch erschienen, с'а пѹблікатѣ о карте; er ist vor Gericht erschienen, с'а ѧнфъцошатѣ ла жѹдекатъ; öffentlich —, есѣ, мъ арътѣ ѧн пѹблікѣ; bei einer Feierlichkeit —, ѧнтревінѣ ла о солепітате.
Erscheinung, f., аппърецiѹне, ѧнфъцошаре, івéлъ; пърере, вісіѹне (дела вісѣ), пълѹкъ, пълѹчіре, фантомъ, фенoменѣ; der —en hat, ѹнѣ вісіонарїѹ, ѹнѣ фанатікѣ.
Erschießen, v., ѧмпѹшкѣ, ѹчідѣ кѹ армъ de фокѣ.
Erschlaffen, v., реласѣ, дескордѣ, деспервезѣ; —, v. n., мъ дескордѣ, мъ реласѣ, мъ обосескѣ, мъ ѧммоїѹ (de пѹтерї), слъбескѣ (славон.), мъ бълцескѣ.
Erschlaffung, f., релъсъцiѹне, дескордъцiѹне.
Erschlagen, v., декѹлѣ, ѹчідѣ, токѣ ѧн капѣ; vom Blitze —, тръснітѣ.
Erschlagung, f., декѹлътѹръ, токътѹръ; ѹчідере.
Erschleichen, v., сѹбръпескѣ, апѹкѣ пе къї стрѫмбе, капътѣ прін тѫрѫтѹре, гѫбѹескѣ, амъцескѣ; er hat diese Gnade erschlichen, елѣ а къштігатѣ ачéстъ граціъ прін амъцелї; eine Erbschaft —, сѹбръпескѣ о кліронoміъ.
Erschleichung, f., сѹбръпіре, апѹкътѹръ, къштігѣ ѧншелатѣ.
Erschnappen, v., ѧнхапѣ, ѧмбѹкѣ; апѹкѣ.

Digitized by Google

Erſchöpfbar, erſchöpflich, a., дешертаверѣ, скѫрцеверѣ.

Erſchöpfen, v., дешертѫ (скѫрцѫндѫ ана din пѫцѣ), скѫргѫ, кѫлескѫ; deſpervezѫ, овосескѫ; mein Beutel iſt erſchöpft, пѫнга 'мї есте гол҃ъ; die Geduld —, пѫ маї почѫ рѫвда; einen Gegenſtand —, сторкѫ о матеріѫ, дискѫргѫ асѫпра ей фо҃рте пе ларгѫ.

Erſchöpfung, f., скѫрсетѫръ, скоцетѫръ (de апъ), дешертѫтѫръ (а пѫцѣлї); deſpervѫцїѫне, лѫкѫвїчѫне).

Erſchrecken, v. a., спѫймѫнтѫ, спѫріѫ; дпфрікѫ; v. n., мъ спѫріѫ.

Erſchrecklich, a. ші ad., спѫймѫнтѫторѣ, de спѫріатѫ, дпфрікошетѫ; страордїнарїѫ, преſте-мъсѫръ.

Erſchreckung, f., спаймъ, теро҃ре.

Erſchrocken, part., спѫріатѫ, кѫпрїнсѫ de спаймъ.

Erſchüttern, v., скѫтѫрѫ, кѫтретѫрѫ, сгадѫїѫ.

Erſchütterung, f., скѫтѫрѫтѫръ, кѫтретѫрѫ; — der Geſundheit, скімвареа сѫнѫтѫцїї.

Erſchweren, v., дпгревнѫ; апѫсѫ; das Uebel —, факѣ рѫѫлѫ маї апрїгѫ.

Erſchwerung, f., дпгревнѫтѫръ, гревѫтѫтѫ, гревѫтатеа рѫѫлѫї.

Erſchwingen, v., ажѫнгѫ дп зворѫ; реесѫ, скотѫ ла кале, кѫштїгѫ кѫ остенелъ; er hat die höchſte Stufe des Glückes erſchwungen, ей ажѫнсе дп кѫлтеа фелїчїрей; er kann die Unkoſten nicht —, ей пѫ поате пѫрта спеселе.

Erſchwinglich, a., че се поате ефѫнтѫї, дпфїінца, че поате рееші, реешіверѣ (de шї кѫ маре гревѫтате).

Erſehen, v., вѫдѫ, ажѫнгѫ кѫ окї; рекѫноскѫ, прічепѫ, dedѫкѫ, дпкеїѫ; алегѫ, deſtinѫ, менеескѫ; er war dazu —, ей фѫ предлесѫ ла ачѣста; daraus kann man —, де аічї се поте прічепе.

Erſehnen, v., дорескѫ фербінте.

Erſeſſen, в. Erpicht.

Erſetzbar, a., репараверѣ.

Erſetzen, v., релокѫ, репарѫ, ре'нторкѫ, рестаѫрѫ; decdaѫnѫ.

Erſetzlich, a. Erſetzbar.

Erſetzung, f., релокѫтѫнтѫ, ре'нторсѫръ, рестаѫрѫцїѫне, репѫръцїѫне.

Erſichtlich, ad., ведератѫ, вѫзѫтѫ, кіарѣ.

Erſinnen, v., инвентезѫ, афлѫ, имаџїнезѫ.

Erſinnlich, ad., имаџїнаверѣ (пѫскочіверѣ).

Erſitzen, v., контрагѫ прїн шедере (о вѫлъ); кѫштїгѫ прін днделѫнгѫ посесїѫне, прескрїѣ, кѫштїгѫ прін прескрїпцїѫне (о мошїѣ).

Erſitzung, f., прескрїпцїѫне (терминѫ жѫрідікѫ).

Erſpähen, v., доскоперѣ сніопѫндѫ, сніопескѫ.

Erſparen, v., пѫстрезѫ, крцѫ; економескѫ.

Erſparniß, f., пѫстраре, стрѫнсѫръ, економіѣ.

Erſprießlich, erprießlich, a., фолосіторѣ, профітаверѣ, аванатаїосѫ (деѫа аванѫ, каре се дптревѣ деспѫ дн Цѣра ром.)

Erſt, ad., ѫнтеїѫ, ла дпчепѫтѫ, прімадатѫ; маї ѫнтеїѫ, маї наінте; авеа; нѫмаї; — morgen, нѫмаї мѫне; — dann, нѫмаї атѫнчї; nun bin ich — fertig, авеа акѫм ам фінїтѫ; ſie iſt — ſechzehn Jahre alt, еа нѫмаї акѫм е де 16 анї; дѫнса н'аре декѫтѫ 16 анї.

Erſtarken, v. n., мѫ дпнтерескѫ, мъ дптърескѫ.

Erſtarren, v. n., дпцепенескѫ, дпкрепенескѫ, дпгїцѫ, аморцескѫ; мъ дпкіерѫ; vor Kälte —, дпгїцѫ де фрігѫ; vor Schrecken —, дпкрепенескѫ де спаймъ; das Blut —, сѫнџеле се дпкіагъ.

Erſtarrung, f., дпкрепенїре, дпцепенітѫръ, аморцѣлъ; стѫпо́ре.

Erſtatten, v., даѫ, релокѫ, дпторкѫ, рефакѫ, рестаѫрѫ; Bericht —, факѣ рѫпортѫ; die Unkoſten —, ре'нторкѫ спеселе.

Erſtattung, f., ре'нторчере, дѫтѫтѫръ, репѫръцѫръ; платъ; рѫпортѫ; decdѫзнаре.

Digitized by Google

Erſtaunen, v., мъ minúнк, съптъ зimитъ, стаѣ ла mipape, стаѣ ка дптъртзрітъ; es iſt zum —, é de minúne.

Erſtaunen, sub. n., minúnape, стънóре, зimipe.

Erſtaunend, erſtaunlich, a., de minúne, страорdinapiз, зimiторіз.

Erſtaunt, a., зimітъ, пъсъ ла mipape; сънрапрінсъ.

Erſter, erſte, erſtes, a., ънтеіл, прімл, прімаріл, прімітівл, прінчіпалл; von der erſten Kindheit an, din прънчіъ.

Erſtechen, v., стръпúнгъ, жънгіз, стръфігъ, зчідъ ка пúнтаріл, дпжънгіз ка кощітл.

Erſtehen, v., кътпърѣ ла лічітъцúне; pe'nвііз, мъ сколъ (din морці).

Erſtehung, f., кътпърътзръ; pe'nвііере.

Erſteigen, v., мъ сзіз, мъ аркъ, мъ 'палцъ.

Erſteigung, f., сзітъ, сзітзръ, дпълцътънтъ.

Erſtens, ad., ънтеіз, ла локл ънтеіз; прімa-датъ.

Erſterben, v., морізъ; апънъ, мъ перdъ; аторцескъ, мъ парáлісезъ (зпъ мъдлларіз); das Wort erſtarb ihm auf der Zunge, граіл ді стете, лімва і се дмплетечі.

Erſtgeboren, a., ънтеіз – пъскътъ, прімъценітъ.

Erſtgeburt, f., ънтеіа пашtере, прімаценітзръ; —recht, maiopatъ.

Erſticken, v., дппъдзшъ; сзгрзмъ; die Begierden —, дпфрънъ, контенескъ патімеле; vor Hitze —, мъ дппъдзшъ de фервінцéлъ.

Erſtickung, f., дппъдзшéлъ; сзгрзмътзръ.

Erſtlich, ad., mai ънтеіз, прімаóръ, ла дпчепътъ.

Erſtling, f., фрзптл dінтъіз; —e, пъргъ, прімігіъ.

Erſtmals, ad., ънтеіа-датъ; —verſuch, прімa-провъ.

Erſtreben, v., напътъ, довъndескъ ка остенéлъ.

Erſtrecken, ſich, v., мъ дптіndъ, мъ тіndъ, мъ лъцескъ; ажзнгъ; wie hoch erſtreckt ſich die Summe? ла кътъ таіе сума?

Erſtrecken, v., напътъ прін дісззте.

Erſtürmen, v., іаѣ кз ассалтъ.

Erſtürmung, f., лъптъръ кз ассалтъ.

Erſuchen, v., черъ, речеръ; рогъ, пофтескъ.

Ertappen, v., апзкъ, сзпранріндъ; auf friſcher That —, прінdъ дн фаптъ.

Ertheilen, v., дмпарцъ, даѣ, кзмінекъ; конферізъ; einen Befehl —, даѣ ордінъ, демъndъ, порзнческъ (mapiapicmъ); einen Auftrag —, комітъ, дпсарчінъ, даѣ комісізне; Unterricht —, даѣ леццізне.

Ertheilung, f., dape, кзмінекъцізне, конферітзръ; — einer Nachricht, дмпъртъшірea унеі повъцъці.

Ertödten, v., зчідъ; мортіфікъ, торзрezъ (cimцзріле трзпешті).

Ertönen, v., ръсзнъ, дптонъ.

Ertrag, m., венітъ, ревенітъ, провенітъ, фолосъ, продзктъ.

Ertragen, v., портъ; аdзкъ; сзфері, сзпортъ, равdъ; nicht zu —, пз е de сзферітъ.

Erträglich, a., сзпортаверъ, сзфеpіверъ, de сзферітъ; пасаверъ, лъкрз че нóте пъса, трече de взнъ; —es Schickſal, сóрте de сзферітъ, сóрте пасаверъ.

Ertragſam, s. Erträglich.

Ertragung, f., сзферінцъ; толерáнцъ, ръвdаре.

Ertränken, v. a., дппекъ.

Ertränkung, f., дппекъцізне.

Ertrinken, v. n., мъ дппекъ.

Ertrotzen, v. a., сютъ прін аторінцърі, іаѣ вравъndъ, апзкъ фрънгъndъ воінца кзіва, сторкъ кз форца.

Erübrigen, v., пъстрезъ, скорескъ, пзнъ ла о парте, маі ам зпъ рестъ.

Erve, f., мъхъріке.

Erwachen, v. n., мъ дешteптъ; der Tag —, се ръварсъ de зіорі; vom Tode —, pe'nвііз din морці.

Erwachſen, v., крескъ, акрескъ, ажзнгъ ла връстъ; фігзратъ: пърчедъ, провілъ, мъ паскъ, мъ ескъ, ресълтъ; es iſt viel Unheil daraus —, de аічі с'а ескатъ реле мълте.

Digitized by Google

Erwachſen, part. ші a., крескътъ, жъне, фечорѣ (фечóръ); —er Menſch, omъ фъкътъ; ziemlich —, търічелъ.

Erwachſung, f., дештептъцізне..

Erwägen, v. a., кътпъпескъ, іаѣ ап сокотінцъ, консідерѣ, есcамінъ; etwas reiflich —, іаѣ вѣкрьл ла о сокотінцъ матъръ; консідерѣ лъкрьл серіосъ.

Erwägung, f., кътпъпітъръ, сокотінцъ серіóсъ, консідеръцізне, рефлесізне серіóсъ; in — ziehen, кътпъпескъ зіне.

Erwählen, v., алегъ.

Erwähnen, v., адъкъ аминте, комеморѣ.

Erwähnung, f., адъчере-аминте, комеморъцізне, меморіъ.

Erwärmen, v. n., тъ апкълзеескъ; —, v. a., апкълзескъ.

Erwarten, v. a., аштептъ, Zeit und Umſtände —, тімпърескъ, аштептъ дела тімпъ ші ампрецізрърі; große Dinge von einem —, амі промітъ вѣкрьл марі дела чінева.

Erwartung, f., аштептаре, аштептъцізне, аштептътівъ; допінцъ; wider alle —, преете тóтъ аштептареа; er hat meine — übertroffen, а депрекътъ аштептъріле меле; —voll, плінъ де аштептаре.

Erwecken, v., дештептъ, десвелезъ; Eiferſucht —, дештептъ целосіъ, препъсъ; vom Tode —, рекіѣмъ ла віéцъ.

Erwecklich, a. ші ad., дътъторіѣ де есемплъ вънъ, (едіфікъторіѣ).

Erweckung, f., дештептъмънтъ, дештептъцізне.

Erwehren, ſich, v., тъ апъръ; тъ пресервъ, тъ фересъ; er konnte ſich des Schlafes nicht —, елъ нъ'ші потъ депіпце сомнъл.

Erweichen, v., моіѣ, амоіѣ; ампоіошезъ, девінъ фрацедъ; кътпътітескъ (кѣва).

Erweichlich, erweichbar, a., че се пóте амоіé, амоіевербъ.

Erweichung, f., амоіетъръ; кътпъсізне, ампръпезіре.

Erweis, m., провъ, демънстръцізне, адеверінцъ, вериѣікъмънтъ (доѣадъ).

Erweisbar, erweislich, a., демънстравербъ, арътаверѣ.

Erweiſen, v., арътъ, провезъ, демънстръ, аверезъ, адеверезъ, веріѣікъ (довedескъ); handgreiflich —, провезъ депвederатъ, демънстръ ла окі, ла евединцъ; ſich höflich —, се арать кърtепецъ, се пóртъ къ політецъ; einen Dienſt —, факъ унъ сервіцію кѣва; Ehre —, факъ кѣва онóре; die letzte Ehre —, петрекъ ла мормънтъ; факъ кѣва сервіціл челъ din ърмъ.

Erweitern, v., кърцескъ, лъцескъ, депtіndъ, стіndъ, ділъцескъ; ein Haus —, кърцескъ о касъ.

Erweiterung, f., діпърціtъръ, апъргъмънтъ.

Erwerb, m., къштігъ; —en, v., къштігъ; ſich ſeinen Unterhalt —en, а'ші къштіга траіъл віецеі; —ſähig, харнікъ, капаче де а къштіга; —ſam, къштігъросъ, індъстріосъ; —ſleiß, індъстріъ; —mittel, міжлóче де къштігатъ; —zweig, рамъ де індъстріъ, де месеріъ.

Erwerbung, f., в. Erwerb.

Erwiedern, v., ре'нторкъ, ресторкъ; ръспъндъ, реплікъ; даѣ депдъръпъ.

Erwiederung, f., ре'нторсъръ; ръспънсъ, реплікъ.

Erwirken, v., міжлоческъ, къштігъ нрін сілінцъ.

Erwiſchen, v., апъкъ, даѣ преете.., прindъ.

Erwünſchen, v., дорескъ.

Erwünſcht, a. ші ad., прea дорітъ.

Erwürgen, v., съгрънтъ, гътъескъ.

Eryngium, n., спінъл вънтълъі.

Erz, n., мінералъ, металъ; іаръ ла поеці депсémпъ арамъ, бронзъ ші вінéтъ де металъ.

Erz, adj., архі, къвънтъ депрънтатъ дела елінъ, іаръ апоі дп гъра петцілорѣ ші стрікатъ, каре се депревъе ла компънері, спре а денота къ елъ о съперіорітате, унъ че есчелінте, де фрънте, де депсемнътате маре, сéѣ ші спре

Digitized by Google

a марка знѣ че пред de nimică, пред misericordă; ашеа поці ліче: архіканчеларіѣ, ка ші архіепископ. Din кувінтеле компусе кѫ Erz дисетнѫмѫ нѫмаі кътева, кѫм: Erz-ader, f., вѫнѫ de металѫ; —-amt, n., деregѫторіа, авторітатеа прінчіпалѫ, не карea o авea алегѫторіі імперіалі германѫ; —-arbeit, f., лукрѫ de бронзѫ; —-bärenhäuter, m., архіполтронѫ, фрікосѫ-лъдъросѫ de фрънте; плéкъфѫ de чеі марі; —betrüger, m., дишелъторіѣ de фрънте, архідишелъторіѣ; —bischof, m., архіепископ; —bisthum, n., архіепископатѫ; —böswicht, m., омѫ чеѫ маі вълстъматѫ; —dieb, m., фѫр de месеріе, архіфѫрѫ; —dumm, a., хъвъзѫкѫ de фрънте; —engel, m., архангелѫ; —faul, a., ленешѫ ка трънкіаі, архілепешѫ; —feind, m., дшманѫ, неамікѫ жъратѫ; —-fresser, m., гъръ-спартъ, омѫ фѫрте мънкъчосѫ; —gauner, m., трѫфъторѫ de фрънте, дишелъторіѣ маре; —herzog, m., архідъче; —herzogthum, n., архідъкатѫ; —-heuchler, m., іпокріторіѣ, архіфъцаріѣ; —hure, f., пътанъ, кървѫ дифераtъ; —kämmerer, m., архікатераріѣ; —kanzler, m., архікапчеларіѣ; —ketzer, m., еретікоѣ, ереціархѫ; —lüge, f., мінчѫнъ корпъратъ, мінчѫнъ се 'нтъпъце апа; —narr, m., архінъіацѫ; —priester, m., архіпресвітерѫ; —stift, n., бісерікa, еклісіа мітрополітанъ.

Erzählen, v., спънѫ, референѣ, пърезѫ, повестескѫ.

Erzählung, f., спъсетъръ, спъсъ, релъціѫне; пъръціѫне; повелъ; повестіре.

Erzeigen, v., арътѫ, вѫдескѫ; денотезѫ, манифестѫ; sich dankbar —, а се арѫта мълцъміторіѣ.

Erzeugen, v., продъкѫ, цепереzѫ (наскѫ); es wird viel Wein erzeugt, се продъче вінѫ мълтѫ; —d, part., продънтівѫ; цеперъторіѣ.

Erzeuger, m., цеперъторѫ, пъсъторѫ.

Erzeugniß, n., продънтѫ, продънціѫне.

Erzeugung, f., продънціѫне; цепеpъціѫне; фортъціѫне; —skraft, f., пътере, факълтате цеперативъ.

Erzfigur, f., фігъръ de бронзѫ.

Erzgebirge, n., мънці кѫ металѫрі.

Erzgießer, m., търпъторіѣ de бронзѫ.

Erzgrube, f., грѫпъ, мінѫ, ваіѣ de металѫрі.

Erzhaltig, a. -ші ad., метълосѫ, есосѫ.

Erziehen, v., даѫ крещере, крескѫ (не прінчі), едъкѫ, даѫ едъкъціѫне; фортезѫ; дісчіплінезѫ; кондъкѫ.

Erzieher, m., крескъторѫ, едъкъторѫ, педагогѫ; калтівъторѫ.

Erziehung, f., едъкъціѫне, крещере; er hat keine —, елѫ аре нѫ дивъцѫ ръѫ, é ръѫ едъкатѫ; —sanstalt, f., інстітѫтѫ de крещере, ашезъмънтѫ de едъкъціѫне; пенсіонатѫ; —sart, f., методѫ de едъкаре; —sfach, n., педагоціѣ.

Erzielen, v., дмі пропънѫ; окіескѫ, ацинтѫ (ла чева); продъкѫ (нѫ че); Bäume —, крескѫ арборі.

Erzittern, v., мъ кътремърѫ (мъ дигрozескѫ).

Erzitterung, f., тремъ, фрікъ, цабъръ маре.

Erzkunde, f., металърціѣ.

Erzmutter, f., мътрічеа металелѫ.

Erzürnen, v., адъкѫ ла мъніе, дитърмѫ, сънърѫ (не чінева); ірітѫ; мъ мънііѣ, мъ дитърмѫ.

Erzwecken, v., ажънгѫ скопѫл.

Erzwingen, v., іаѫ кѫ форца, сторкѫ; — wollen, вреѫ а реуші кѫ орі че прецѫ, вреѫ а фаче не кътѫ нѫ почѫ.

Es, pr. ned., елѫ, се, чінева, дл, се дитребъе дп пенцеште маі вѫртосѫ дпаintea вервілор, унде дп ромънеште нѫ аре локѫ; es regnet, плоѫ; es fragt sich, се дитрéвъ; es freut mich, мъ вѫкърѫ; es sind gewisse Leute, сънтѫ унеле персóне.

Esquadron, f., скадронѫ.

Esche, f., фрасінѫ.

Eschen, a., de фрасінѫ; —holz, f., лемнѫ de фрасінѫ; —wald, m., фръсінетѫ.

Digitized by Google

Escortiren, v., (францozicmъ) скортezъ, петрекъ (пе чinева, céъ de воiъ, céъ de сiлъ).
Esel, m., acinъ, мъгаръ; wie ein — schreien, рацe ка ѕnъ мъгаръ; er schlägt auf den Sack und meint den —, вате шéоа, съ се прiчéпъ éпа; —sbrücke, f., пѕnтеа мъгарiлор, локъ de петрекѕтъ ѧn лене; —sohr, n., ѕреке de acinъ (лѕnгъ); ѧndoiтѕра колцѕлѕї ла о карте; ѕnгѕрónкъ (плаптъ); —sstreich, m., фаптъ мъгърéскъ.
Eselchen, n., мъгърелъ, acinелъ.
Eselei, f., мъгъріъ, секътѕръ, нъѕчiъ.
Eseltreiber, m., acinарiѕ, мъгърарiѕ, kondѕкъторiѕ de acinї.
Esparsette, f., (стръinъ), трiфоiѕ, спарсетъ.
Espe, f., плопъ тремѕръторiѕ.
Eßbar, ad., de мъnкатъ, вѕnъ de мъnкатъ, мъnкаверъ.
Esse, f., къminъ, ватръ.
Essen, v., мъnкъ; etwas —, гѕстъреск; zu Abend —, чinъ, чinezъ; zu Mittag —, прънzескъ; mit vollen Backen —, ѧndопъ, мъnкъ лакомъ; sich satt —, мъ сатѕръ; ка subs. n.: das ist ein köstliches —, ачéста е о мъnкаре делiкатъ, о вѕкатъ делiчiòсъ; das — anrichten, adѕкъ вѕкателе пе масъ; zum — einladen, кiемъ, inвiтъ ла прънzъ; —szeit, f., òра de мъnкатъ.
Essenz, f., есinцъ.
Esser, m., мъnкъторъ, мъnкачъ; viele — zu Hause haben, амъ акасъ гѕре мѕлте.
Eßgabel, f., фѕркѕлiцъ, фѕркѕцъ.
Essig, m., оцетъ, вinъ-акрѕ; mit — angemacht, марinezъ, факъ мъріnатъ; мѕрezъ ѧn оцетъ; nach — schmeckend, е оцетосъ, аре гѕстъ de оцетъ; — brauen, факъ оцетъ; zu — werden, се оцетеште, deвine, се фаче оцетъ; —artig, a., оцетосъ; —äther, m., етеръ de оцетъ; —braten, m., карпе фрiптъ кѕ оцетъ; —brauer, m., оцетарiѕ, фъкъторiѕ de оцетъ; —brauerei, f., фаврiкъ de оцетъ; —sauer, a., акрiтъ, оцетiтъ; —säure, f., акрiме de оцетъ.
Eßlöffel, m., лiнгѕръ de масъ.
Eßlust, f., апетiтъ, пофтъ de мъnкаре.
Eßsaal, m., салъ de мъnкаре; рефъпторiѕ (ла кълѕгърiї апѕсенї), трапезъ (ла чеї ръсърiтенї), (софрацерiъ).
Eßwaaren, f. pl., de-але-мъnкърiї, продѕпте de мъnкатъ; въкъniъ.
Estafette, f., (францoz.) стафетъ.
Estragon, m., тархонъ (плаптъ).
Etabliren, v., (франц.) статорескъ, ставерескъ, ашezъ, ѧnтемеiѕ (локѕiнцъ, пегѕцеторiъ ш. а.)
Etape, f., (франц., терminъ мiлiт.) тапъ, постъ, deскълекътóре пентрѕ осташї.
Ethik, f., етiкъ, моралъ.
Ethnographie, f., етнографiъ, deскрiереа попóрълор.
Etiquette, f., (франц.) етiкетъ, маnieръ фiнъ, пѕртаре dѕпъ регѕлеле салопелоръ; цidѕлiкъ (пе стiкле).
Etliche, pron. pl., къцiва, кътева, ѕnii, ѕnеле; — zwanzig, ка врео dòъzечї.
Etwa, etwas, ad., ѕneорї, къndъва, пòте фi ка врео; wenn — jemand kommen sollte, de кѕмва ар веni чinева; es waren — zweihundert da, ера ка врео dòъ сѕте.
Etwas, pron., чева, кътъва, óрекътъ, пѕцinъ; ohne — zu sagen, фъръ а ziче чева; kommt — näher, веniцї чева маї апрóпе.
Etwelche, pron. pl., ѕnii, къцiва.
Etymolog, m., етiмологъ.
Euer, —e, —es, pron., ал вострѕ, а вòстръ.
Euerig, eurig, —e, —es, a., алъ вострѕ, а вóстръ.
Eule, f., вѕхъ, вѕхnъ, кѕкѕвéiкъ; мътѕръ de скѕтѕратъ кѕ кóда лѕnгъ; —nspiegel, m., вѕфонъ, омъ вiклénъ.
Euphonie, f., (греч.) еѕфонiъ, вѕnъ сѕnаре.
Eurethalben, euretwegen, ad., din каѕса вóстръ, пентрѕ воï.

Digitized by Google

Euretwegen, ad., дп фавòреа вóстръ, пентръ воі.
Euter, f., ъдерь (ла вакъ).
Evangeliſch, a., евангелікь.
Evangeliſt, m., евангелістъ.
Evangelium, n., евангеліе, евангеліь.
Evidenz, f., евединцъ, ведеріме.
Ewig, a., вечнікь, пъръреа ціторіь, ѣръ капетъ, етернь; некърматъ, недпчетатъ, тотъдéвна.
Ewigkeit, f., вечіъ, етернітате; фігр. тімпь фòрте лънгъ; das hätte ich in — nicht geglaubt, n'aш фі крезът'о ніч одатъ; es ſcheint mir eine —, мі се паре о сътъ de anі.
Examen, n., есcamenь, черчетаре.
Exarch, m., (греч.) ессархь, о деретъторіь дппалтъ.
Excellenz, f., Есселінцъ.
Excerpt, n., естратъ.
Exceß, m., есчесь, dicopdine.
Exegeſe, f., (греч.), ессецесъ, сплікареа скріптърелор.
Exekution, f., ессекъцізне, дпdeплinipe.
Exempel, n., ессемплъ, провлетъ.
Exemplar, n., ессемплярь; оріцінальь, тъпъскрісь.
Exil, n., ессіль (съргізнь, ісгóнъ).
Exiſtenz, f., ессістінцъ, траіъі віецеі, віецъіреа дпса.
Exorciſmus, m., есеорчістъ, скòтереа драчілор.
Exoteriſch, ad., opdinapіь, depлndь, вългарь.
Exotiſch, a., ессотікь, стръінь.
Experiment, n., сперітъптъ, провъ, черкаре.
Exponent, m., спънлпте (дп арітм.).
Expreß, a. ші ad., дпadincь, апъme.
Expreſſe, m. кърієрь, кърсорь, еспресь.
Extemporiren, v., стімпърезь, імпровісезь.
Extra, ad., (латін.) афаръ-de; чі дп петцеште се дптревве спре а depota съперлатівь, сéь чева пеаштептатъ; —poſt, f., пошть страordinapіъ; —fein, a., фòрте фінь.
Ey, n., оь, в. Ei.

F.

F, n., а шесеа літеръ а алфаветълуі пermanь.
Fabel, f., фавълъ; lehrreiche —, апологь; параціzне, повестіре, васнъ; —buch, n., карте de фавъле; —dichter, m., фавълістъ; —haft, a. ші ad., фавълось; —haftigkeit, f., фавълосітате; —hanѕ, m., фавълъторіь, minчinocь; —lehre, f., мітолоціъ; —leſe, f., колленціzне de фавъле; —n, v., фавълезь, спънь ла фавъле, плъстъескь, мінтъ, таіь ла minчіsні, ла палавре; —pferd, n., калъ фавълось; —ſchreiber, m., скрііторіь de фавъле; —thier, n., animalь фавълось; —welt, f., лъме фавълóсъ; —werk, n., лъкръ фавълось; карте, опь фавълось.
Fabricant, m., фаврікантъ, фаврікъторъ.
Fabricat, n., фаврікатъ, лъкръ, артікъл de фаврікъ; —ion, f., фаврікъцізне; —ur, f., фаврікътъръ.
Fabriciren, v., фаврікь.
Fabricirung, f., фаврікъцізне.
Fabrik, f., фаврікъ, тапъфъптъръ; —arbeit, f., лъкръ de фаврікъ, фаврікать, тапъфантъ; —arbeiter, m., лъкръторіь дп фаврікъ, фаврікантъ; —auffeher, m., інспепторь de фаврікъ; —waare, f., марфъ de фаврікъ, фаврікать; —zeichen, n., марка фаврічеі.
Fabulant, m., фавълантъ.
Fabuliren, v. Fabeln.
Fabuliſt, m., фавълістъ.
Fabulöѕ, a. ші ad., фавълось.
Façade, f., фацадъ, фрънтаріь, фрънте de касефічь.
Facette, f., фачетъ, фъціóръ, фъчішóръ (ла петре скумпе чіопліте).
Fach, n., кътіь, сікріашіь, съртаріь; heimliches —, аскънсъторіь; fä-

Digitized by Google

cher im Gehirn, кілізце, челіле; тавлъ, тъвліцъ; despърцітъпtъ, сепцізне; пласъ, класъ, спецій, цепъ; das gehört in ein anderes —, аста цine de алтъ класъ; професізне, месеріъ; ресорцій; das ſchlägt nicht in mein —, аста пъ каде дп ресорцізл меѣ, пъ е спечіалітатеа меа; er iſt ſtark in ſeinem —e, елѣ ъші кънòште бine месеріа са; ſein eigentliches — iſt die Chemie, фòртеле лбі е кеміа; einem Dach und — geben, прітескѣ дп локашъ пе чінева.

Fachbaum, m., (морарі) парѣ idrometrъ; ставілъ.

Fachbogen, m., дръпгѣ, інстрътъпtъ дп формъ de аркѣ къ кòрдъ de скъртънатѣ лънъ.

Fache, f., (пълъріері) лънъ вътътъ ла дръпгѣ.

Fächeln, v., факѣ вънтѣ къ апърътòреа; ſich —, тъ вънтърезѣ.

Fachen, v., батѣ лънъ; despартѣ дп кілізце; адіцѣ (фокѣ) вънтърндѣ.

Facher, m., дръпгъіторіъ, бътъторіъ de лънъ.

Fächer, m., апърътóре, вънтъраръ; —förmig, a. ші ad., ка апърътóреа; —ig, a., челълосѣ, челърарів; —macher, m., апъръторістѣ; —n, v. Fächeln; вънтърескѣ; —palme, f., палмѣ фінікѣ флавеформѣ, de форта апърътòреі; —ſtab, m., кóда апърътóреі.

Fachgerte, f., пъіа de гратіъ.

Fachholz, n., парѣ, церъшѣ de гратіъ.

Fachreiſe, f., вършъ.

Fächſer, m., ресадѣ; воташъ.

Fachtiſch, m., масъ, тавлъ пе каре се бате лъпа ла дръпгѣ.

Fachweiſe, ad., дѣпъ despърцітърі, дѣпъ кътіі.

Facit, m., съмъ тоталъ; das — machen, дпсъмезѣ; das — der Sache, темеіъл лъкрълві; бъба каѣсеі.

Fackel, f., факлъ, торцъ (масала); —diſtel, f., кактѣ (плънтъ); —jagd, f., вънтъòре къ тóрце; —läufer, m., пъртъторіъ de факлъ, торціерѣ.

Fackeln, v., флъкърезѣ, вълвеіъ; timпърizezѣ, тъ кodeскѣ, факѣ пасърі; das Licht fackelt, лъminareа фаче вълвътаіъ; mit dem Lichte herum —, дпбліъ къ лъminareа дпкóчі ші дпколо; nicht lange —, пъ timпорizézъ; hier iſt nicht zu —, ачі пъ е de пъсърітѣ.

Fackelſchein, m., лъчіре de факле.

Fackeltanz, m., данцѣ ла факле.

Fackelträger, v. Fackelläufer.

Fackelzug, m., кондъцтѣ къ факле.

Façon, f., фасонѣ, формъ.

Facſimile, n., факсіміле, контръъпtъръ, копіетъръ къ мъна.

Facta, n. pl., фапте, апте.

Factiſch, a., ефептівѣ.

Factor, m., factорѣ, komicionapіѣ, aцінте; (аріт.) ъна din чеде доѣе кътімі че формéзъ продъцтъл; —ei, f., фанторъріъ, компъторіѣ, локъл ънde съптѣ komiccionapіі ънеі касе негоціторешті; —ei-handel, m., негоцій de komicізне.

Factotum, n., фактотѣ, танандъ.

Factum, n., фаптъ.

Factur, f., фаптъръ, фоіъ къпрінсъторіъ de прецъл ші калітатеа мърфърілор трътісе; —buch, n., карте de фаптърі; —iren, v., фаптърезѣ; —werth, a., кътѣ фаче дѣпъ фаптъръ.

Facultät, f., факълтате, пътере; корпѣ (de професорі); —ſmitglied, n., Facultiſt, m., метъръл de факълтате, факълтістѣ.

Fädchen, n., фірцѣ.

Fade, a. ші ad., фадѣ, грецосѣ, десгъстосѣ, непъкъкътѣ; несъратѣ.

Faden, m., фірѣ; тортѣ; мъсъръ марітімъ de лънціме; — ziehen, дѣкѣ фірълі; an einem — hängen, а се цінé пътаі дптр'ънѣ фірѣ; keinen trockenen — an ſich haben, а фі плоатѣ, асъдатѣ, пънъ ла пеле; den — (in der Rede) verlieren, пердѣ фірълі ворвірей; nach dem — ſchneiden, таіъ пе фірѣ.

Fadenbruch, m., лътърòіе (дп пънзъ).

Fadenförmig, a. ші ad., ка фірълі, фіріформѣ.

Digitized by Google

Fadengerade, a. ші ad., дрептъ пе фіръ; перпendiкълaрїъ.
Fadengleich, a. ші ad., пе фіръ.
Fadengold, n., фіръ, сірмъ de аъръ, аъръ торсъ.
Fadenhalter, m., ціїторїъ de фіръ.
Fädenig, a. ші ad., аџосъ, фіросъ.
Fadenkraut, n., філаго (Лінеъ).
Fadennackend, a. ші ad., голъ към 'л а фъкът мъмъса.
Fadennudeln, pl., тъїеџеї, фidea.
Fadenrecht, a. ші ad., дрептъ ка фіръл.
Fadenscheinig, a. ші ad., ла чееа че се въdъ фіреле.
Fadensilber, n., арџінтъ торсъ, фіръ de арџінтъ.
Fadenweise, ad., къ фіръл.
Fadenwurm, m., ржмъ.
Fädig, в. Fädenig.
Fadheit, f., фadeцъ, грецошіъ, dесгъстъціъne.
Fagot, n., фаготъ; —ist, m., фаготістъ.
Fähe, f., мъіеръшка ла тòте патръпеделе ръпаче.
Fahen, (векїъ) в. Fangen.
Fähig, a. ші ad., капаверъ, dестоїнікъ, вреdнікъ бънъ de . .; dочілъ; —keit, f., капачітате, dестоїнічіъ, вреdнічіъ; талентъ; dочілітате.
Fahl, a. ші ad., фълвъ; персечіъ (калъ че бате din албъ ѫн роівъ); —gelb, a. ші ad., галбінъ спълъчітъ; —roth, a. ші ad., роівъ.
Fahlleder, n., пеле de къпътъ.
Fähnchen, n., стегълецъ.
Fähndrich, в. Fähnrich.
Fahne, f., стindapdъ, фламъръ, бandieръ, стéгъ; zerfetzte — macht dem Krieger Ehre, фламъра трепцъітъ фаче онòре мілітарїълъї.
Fahnen-futter, n., токъ de стéгъ; —junker, m., стегарїъ; —marsch, m., маршъл стéгълъї; —schmied, m., ферарїъ, потковарїъл (ъnъї скаdронъ de кълъріme); —schuh, m., кълкъїъл, мънъша стéгълъї; —stange, f., —stock, m., кóda стéгълъї; —träger, m., портъторїъ de стéгъ, стегарїъ; —weihe, f., віnекъвънтаре de стéгъ; —weise, ad., къ деспърцімънтъл; —zug, m., деспърцімънтъ de стéгъ.
Fahnjunker, Fähnrich, m., съвофіціръ стегарїъ.
Fahnschmied, в. Fahnenschmied.
Fahrbar, a. ші ad., ѫмблаверъ, къръцаверъ, праптікаверъ (дръмъ); навігаверъ, плътіверъ; стръпортаверъ.
Fahrbrücke, f., подъ ѫмблъторїъ.
Fahrbuch, n., карте de скоборътъ (ѫн mine).
Fähre, f., подъ, лъптре ѫмблътóре; kleine —, баркъ; вadъ, трекътóре; mit der — übersetzen, трекъ (ржъл) къ лъптреа.
Fahren, v., каръ, дъкъ, портъ; мънъ, кондъкъ; мъ къръцезъ; плътескъ; мъ съніъ; ѫмблъ; трекъ, стръпортъ; інтръ; мъ скоборъ; каde; есе; мъ ѫналцъ; Steine —, каръ петре; der Kutscher fährt gut, віzітіъл мънъ віne; fahre zu, Kutscher, мънъ віzітіъле! fahre zum Teufel! дъте ла дракъ! пеї! fahre wohl! мерџї съпътосъ, мерџї ѫн паче, кале бънъ! zu Wagen —, мъ къръцезъ; zu Schiffe —, плътескъ; auf dem Schlitten —, мъ съпїъ; einen über einen Fluß —, трекъ пе чінева песте ржъ; in die Hölle —, мъ скоборъ ѫн іadъ; der Blitz fährt aus den Wolken, фълцеръл каde din норї; in den Schacht —, мъ даъ ѫн пъцїъ; in die Luft —, мъ рідікъ ѫн аеръ; gen Himmel —, мъ ѫналцъ ла черїъ; aus dem Bette —, тръсаїъ din патъ; mit der Hand hin und her —, бънъескъ din мънї; aus der Hand —, скапъ din мънї; aus der Haut —, ѫмї есъ din пеле; einem in die Haare —, саръ ѫн пъръ къїва; einem über's Maul —, респондъ аспръ, мъ ръстескъ къїва; mit der Hand in die Tasche —, багъ мъна ѫн ташкъ; einem durch den Sinn —, ѫнфрънгъ червічіа къїва; wohl oder übel wobei —, ѫмї ъмблъ віne сéъ ръъ ѫн чева; — lassen, ласъ, реласъ, слъбескъ; decістъ (дела чева), пъ-

Digitized by Google

ръсескѫ; etwas von seiner Forderung — lassen, maĭ ласѫ din претенцiѕне; den Irrthum — lassen, мъ decaмъцескѫ, ѧмĭ вінѫ ѧн cimцiре.

Fahrend, a., кѫ кърѫца, кѫ naia; —e Habe, авере мішкъторіъ; —e Ritter, кавалерѫ еранте.

Fahrgeld, Fährgeld, n. порторіѕ; (пентрѫ кърaтѫ) кърѫѕшітѫ; (пентрѫ тречереа кѫ подѫлѫ) подъріт ѫ; (пентрѫ стръпортѫ кѫ naia) павлѫ.

Fahrgeleise, n., ротацiѕ, орвітъ, ѕрма профѫndъ а ротеĭ (въгажiѕ).

Fahrgerechtigkeit, f., дрептѫ de a цiнеа подѫ песте ѕнѫ рѫѫ: подъріт ѫ, понтенітѫ.

Fahrknecht, m., подарѫ, лѫнтрашѫ; аргатѫ de кърѫѕшітѫ.

Fahrlässig, a. ші ad., лъсъторіѕ, негріжінте, indoлінте; —keit, f., лъсътѫръ, негріжінцъ, indoлінцъ.

Fährlich, Fährlichkeit, в. Gefährlich.

Fährmann, m., подарѫ, лѫнтрашіѕ; портъторіѕ; трекъторіѕ.

Fahrniß, f., бѫнѫ мішкъторіѕ.

Fahrpost, f., поштъ кѫ трѣсѫра.

Fahrschiff, n., лѫнтре de трекѫтѫ.

Fahrseil, n., фѫnia, отгонѫл подѫлѫĭ ѧмблъторіѕ.

Fahrstraße, f., дрѫмѫ маре, дрѫмѫ пѫвлікѫ.

Fahrt, f., кълъторіъ (пе ѕскатѫ сéѫ пе апъ); дрѫмѫ, кале; кавотацiѕ (пе лъпгъ цермiĭ марінĭ); кърaре; ѧнкъркътѫръ портатъ (de карѫ); eine Wasser—, о портатъ de апъ.

Fahrtmaß, n., калеметрѫ, мъсѫръторіѕ de дрѫмѫ (інстрѫмънтѫ).

Fahrwasser, n., апъ навігаверъ; каналѫ.

Fahrweg, m., кале de карѫ, дрѫмѫ бътѫтѫ de каре.

Fahrwind, m., вънтѫ бѫнѫ, фаворaверѫ de плѫтітѫ.

Fahrzeug, n., васѫ (лѫнтре, баркъ, naiъ) de мерсѫ пе апъ.

Fahrzoll, в. Fahrgeld.

Falb, a. ші ad., палітѫ, галбінѫ; фѫлвѫ; —e, f., калѫ персечіѫ, роівѫ.

Falbel, f., фалваръ, манцетъ; —iren, v., орнѫ кѫ фарваре.

Falbicht, a., че дъ ѧн галбінѫ, гълвѫіѕ.

Falkade, f., фалкаdъ, фелѫ de сърітѫръ de калѫ.

Falkaune, f., фалконѫ, шоїмѫ.

Falke, m., фалконѫ, шоїмѫ.

Falken-auge, n., окіѕ de фалконѫ, веdере ацеръ; —beize, —jagd, f., фалконъріъ, въпътóре кѫ фалконѫ; —eule, f., бѫхъ кѫ пасѫ фалконінѫ; —haube, —kappe, f., кънчѫлъ de фалконѫ; —ier, —jäger, m., фалконарiѕ, въпъторіѕ кѫ фалконѫ; —ierkunst, f., фалконъріъ; —meister, m., маістерѫ de фалконарĭ; —recht, n., фалконъріт ѫ; —schlag, m., сковорѫреа фалконѫлѫĭ; —spiel, n., —stoß, m., кънканъ de прінеѫ фалконĭ; —schwanz, m., кòда фалконѫлѫĭ.

Falkiren, v., ein Pferd — lassen, а фаче съ факъ калѫл фалкаde.

Falkner, m., в. Falkenier; —ei, f., фалконъріъ.

Falkonet, n., фалконетѫ.

Fall, m., къdере, къzътѫръ; рѫінъ; періре; касѫ, евенімънтѫ, ѧнтъмпларе; dісграцiѕ; скъdере (de апъ); сковорѫре (а меркѫрѫлѫĭ ѧн варометрѫ); свергѫръцiѕне; zu —e bringen, атъцескѫ о фатъ: zu —e kommen, се ласъ а се атъцi (фата); in diesem —e, ѧн ъстѫ касѫ; im —e daß . ., ла ѧнтъмпларе ка . .; auf jeden —, ла тòтъ ѧнтъмпларea; auf keinen —, нічĭ ѧнтр'ѫнѫ касѫ; auf den —, ла ѧнтъмпларе; wir wollen den — setzen, съ пѫнемѫ касѫлѫ, съ не ѧнкіпѫімѫ; Hochmuth kommt vor dem —e, мъndрілор ле стъ Dzeѫ ѧн контръ, мъndріа е ѧнnainте-мергътòреа къdереĭ; der Rückfall ist schlimmer als der —, рекъdереа е маĭ реа декътѫ къdереа, рътъчіреа din ѕрмъ е маĭ реа декѫтѫ чеа dінтъіѕ; —bar, a. ші ad., тъіаверѫ, че се пòте тъіа, оворѫ; —baum, m., баріеръ; —beil, n., гілотінъ; —brücke, f.,

Digitized by Google

подѫ pidikъторiѫ (ла четъцї песте шанцѫрї).

Falle, f., лацѫ, кѫрсъ; eine — legen, ѧntindѫ лацѫ, пѫпѫ кѫрсъ; in die — locken, а траце ѧп кѫрсъ кѫ ѧпшелъцiѫне.

Falleisen, n., кѫрсъ de ферѫ (пептрѫ прiнсѫ лѫпї шчл.).

Fallen, v., kadѫ; dekadѫ, пікѫ; скаde (прецѫл); пере, mòpe; фатъ; ірръпне; се варсъ (рѫѫл ѧп mape); einem zu Füßen —, kadѫ ла пічóреле кѫїва; einem in's Wort, in die Rede —, таїѫ ворва кѫїва; auf die Nase —, daѫ ѧп пасѫ; tod zur Erde —, kadѫ mортѫ ла пъmъптѫ; sich wund —, се ръпеште къzъndѫ; um den Hals —, ѧmвръцiшezѫ; einem in die Hände —, kadѫ ѧп mъпіле кѫїва; in die Augen —, вате ла окї; in Ohnmacht —, лешінѫ; in Ungnade —, kadѫ ѧп dicграцiъ; durch das Schwert —, kadѫ de савiъ; in eine Krankheit —, mъ бетеzескѫ; in's Land —, ірръmпѫ ѧп цéръ; einem zur Last —, kadѫ ѧп спіпареа кѫїва; in's Rothe —, бате ѧп рошiѫ; das Wetterglas fällt, барометрѫл скаde; das Fest fällt auf den Montag, сървътóреа kade лѫпї; der Würfel ist gefallen, сорцѫл а къzѫтѫ; er ist nicht auf den Kopf gefallen, ел пѫ е гъгъѫцѫ; meine Hoffnung ist in den Brunnen gefallen, m'amѫ ѧпшелатѫ ѧп сперанцъ'mї; der Apfel fällt nicht weit vom Stamme, че ece din mъцъ mòречї mъпъпкъ, ѫnde а сърітѫ капра саре ші éda, пара пѫ kade департе de пърѫ; von einem Hiebe fällt kein Baum, нічї ѫnѫ арборе пѫ kade de о ловітѫръ; mit der Thüre in's Haus —, а ворві цоропокѫ; ich fiel auf den Gedanken, ѧп веni аmінте ideea; jemandem in die Haare —, пѫпѫ mъпа ѧп плетеле кѫїва; vieles Vieh ist an dieser Seuche gefallen, mѫлте віте періръ de епidemia ачéста; von schönen Pferden — schöne Füllen, епеле фрѫmóсе фатъ mъпzї фрѫmошї; Hochmuth — lassen, ласѫ din mъndріъ.

Fällen, v., таїѫ, аввatѫ, daѫ жосѫ (ѫпѫ арворе); (kim.) пречiвітѫ; жѫdікѫ; das Gewehr —, плекѫ арма; ein Urtheil —, факѫ сентiнцъ, хотърескѫ.

Fallend, a. ші ad., къzъndѫ, къzъторiѫ; —е Sucht, f., епілепсiъ, стропшалъ, пъбъdъї.

Fallendung, f., (грам.) фiналъ de касѫ.

Fallfenster, n., търапъ, ферéстръ къzътóре.

Fallgatter, n., гратiъ къzътóре, катараптъ.

Fallgrube, f., грóпъ de къzѫтѫ ѧптр'ѫпса (пептрѫ прiнсѫ лѫпї шчл.)

Fallholz, n., къzътѫрї, ѫскътѫрї (лемне).

Fallhut, n., фрѫптапърътóре, къчїѫлъ de къdере (къiцъ de копiї ѧmплѫтъ кѫ пърѫ, ка съ'ї апере de ловіре къzъndѫ).

Fällig, a. ші ad., ѧmплiнітѫ (терminѫл), de плътітѫ, de респонсѫ (банї, даторiъ).

Faliment, n., фалiмъптѫ, банкроцiъ.

Falliren, v., банкротеzѫ.

Fallirt, fallit, a. ші ad., банкротатѫ, фалiментатѫ, mѫфлѫzѫ.

Fallissement, (zi: фалiс'man), n., в. Falliment.

Fallklappe, f., кѫрсъ; катараптъ.

Falladen, m., търапъ.

Fallehn, n., феѫdѫ персоналѫ.

Fallnetz, n., лацѫ, кѫрсъ de рецеле.

Fallmütze, f., в. Fallhut.

Fallobst, n., фрѫптѫ стрівітѫ (прiн къdере).

Fallpfahl, m., в. Fallbaum.

Fallriegel, m., Fallklinke, f., клепчiѫ къzъторiѫ, лакътѫ (loquet).

Falls, conj., ѧп касѫ къ . .

Fallschirm, m., паракъzѫтѫ, кортѫ, ѫmврелъ de скоборѫтѫ (ла валóне).

Fallstrick, m., лацѫ, кѫрсъ.

Fallsucht, f., епілепсiъ.

Fallsüchtig, a. ші ad., епілептікѫ.

Fallthür, f., ѫшъ къzътòре; тарапъ.

Fällung, f., тъiетѫръ, деватере; пре-

Digitized by Google

чіпітъцїѕне (кім.); — eines Urtheils, dape de centinцъ.
Fallwildbret, n., селвътъцїѕнї (въпатѫ) мóрте, періте.
Fallwunde, f., ранъ din къзътъръ.
Falsarius, m., фалсарїѕ.
Falsch, a. ші ad., фалсѫ, minчinосѫ, калпѫ; —es Geld, банї калпї; —er Freund, amікѫ префъкѫтѫ; —e Meinung, опініѕне minчinòсъ; —e Ton, diconanцъ; —, n., ліпсъ, фалсітате, ѧпшелъцїѕне; ohne — wie die Tauben, сімплѫ ка порѫмбѫл; —e, m. ші f., ѧпшелъторїѕ, ѧпшелътóре.
Fälschen в. Verfälschen.
Falschheit, f., фалсітате.
Falschherzig, a. ші ad., фалсѫ кѫ inima, тръдъторїѕ; —keit, f., тръдъцїѕне, дѫплічітате; фъцъріъ.
Fälschlich, ad., кѫ фалсітате, фалсѫ.
Falschmünzer, m., фалсіфікъторѫ de монетъ, фъкъторѫ de банї калпї; —ei, f., фачере de банї калпї.
Falsett, n., Falsetstimme, f., тонѫ фалсѫ.
Falsum, n., фалсітате.
Fältchen, n., крецѫ мікѫ.
Falte, f., ѧпкрецітъръ, пътъръ; ѧndoітъръ; —n machen, werfen, факѫ креце; in Falten legen, ѧndoіескѫ; die —n ausmachen, дескрецескѫ; die —n verlieren, се decdoіеште; die Stirne in —n legen, ѧпкрецескѫ фрѫптеа.
Fälteln, v., ѧпкрецескѫ, ѧndoіескѫ.
Falten, v., ѧпкрецескѫ, ѧndoіескѫ, пѫпѫ ѧп пътѫрї; die Hände —, пѫпѫ мъніле крѫчішѫ, ле ѧпкрестезѫ; in einen Brief —, ѧndoіескѫ, ѧпкідѫ о епістолъ; die Stirne —, ѧпкрецескѫ фрѫптеа.
Faltenkleid, n., вестмъптѫ кѫ ѧпкрецітѫрї.
Faltenlos, a. ші ad., фъръ креце, неѧпкрецітѫ.
Faltenmagen, Blättermagen, m., стомакѫ ѧпкрецітѫ (ла рѫмегътòре).
Faltenreich, a. ші ad., плінѫ de креце.
Faltenrock, m., фѫстъ ѧпкрецітъ.
Faltenschlag, Faltenwurf, m., (пітъръ ші скѫлптѫръ) арѫпкътѫръ de драперії.
Faltenweise, ad., ѧп пътѫрї.
Falter, m., флѫтѫре.
Faltig, a., ѧпкрецітѫ, кѫ креце, кѫ ѧndoітѫрї; —e Stirn, фронте ѧпкрецітъ.
Faltung, f., ѧпкрецітѫръ, ѧndoітѫръ.
Falz, f., ѧмпърікере (пасерї марї), в. Batz.
Falz, m., ѧndoітѫръ, пътѫръ (ла кòле de хъртіъ); мѫке, кълкъїѫл (кърцеї); ѧпкрестътѫръ, ѧпкъвътѫръ; скъпълітѫръ (чїѫбѫкѫ) ла колóне ші стратѫл пѫштеї; гарdinъ (ла васе); —bein, n., осѫ de ѧndoітѫ (хъртіъ); —bret, n., скъndѫръ de ѧndoітѫ (хъртіъ); —messer, —eisen, n., кѫцітòіъ, інстрѫмъптѫ дескърпъторїѕ (аргъсіторї).
Falzen, v., ѧмпътѫрѫ, ѧndoіескѫ; ѧпкъвезѫ; ѧпскъпълезѫ (чїѫбѫчезѫ); гърdinезѫ, факѫ гарdinъ, крестътѫръ ла дòце; дескърпезѫ (пелеа, ла аргъсіторї); —, n., ѧndoітѫръ; ѧпкрестътѫръ, ѧмбѫкътѫръ; скъпълітѫръ.
Falzhobel, m., целъѫ de гарdinъ.
Fama, f., фаїмъ.
Familiär, a., фамiліарѫ.
Familiarität, f., фамiліарітате.
Familie, f., фамiліъ; касъ; копії; er hat keine —, елѫ п'аре копії; семінцїъ, ценѫ; —nangelegenheit, f., тревї доместіче, de а ле фамiлiеї; —nbegräbniß, n., кріптъ de фамiліъ, в. Erbbegräbniß; —nbild, —ngemälde, n., тавлъѫ репресентъпте de о фамiліъ; —ngesicht, n., аерѫ de фамiліъ; —ngruft, f., в. —nbegräbniß; —ngut, n., фідеїкомісъ (ашезъмъптѫ прін каре дієташѫл ѧпсърчінéзъ пе моштеніторїѫл съѫ ка ла време хотърѫтъ съ деа ла врео персóнъ тóтъ сéѫ о парте din аверea че і ласъ); —nkrankheit, f., бóлъ de фамiліъ; —nkreis, m., сінѫл фамiлiеї; —nleben, n., віацъ доместікъ; —nname, m., пѫме de фамiліъ; —nstolz, m., мъндріъ de фамiліъ; —nvermächtniß,

Digitized by Google

n., фideĭкomicъ; —nzirkel, m., в. —nkreis.
Famös, a. ші ad., фъĭmocъ.
Famulus, m., сервъ; фамълъ (ла ъnъ докторъ); скрiiторiъ.
Fanatiker, m., фанатiкъ.
Fanatisch, a. ші ad., фанатiкъ.
Fanatismus, m., фанатiсmъ.
Fanfare, f., фанфаръ, сънетъ de трimвiце.
Fanfaron, m., фанфаронъ.
Fang, m., прiнсъ; пескъiтъ; прадъ (чеea че се прinde); —ball, m., пiлъ; —eisen, n., капканъ de феръ, ланче (ла въnъторĭ); iнелъ de логоdnъ.
Fangen, v., прindъ, апъкъ (къ мъniле, къ ъnгiiле, къ клештеле шчл.); арестezъ (пе ъnъ ръъ); Feuer —, iа фокъ; Fische —, пескъескъ; mit gefangen, mit gehangen, чiне ѧmблъ въ хоцiĭ къ еĭ пере; sich — lassen, каde ѧn кърсъ, се прinde ѧn лацъ.
Fanggeld, n., dаръ (бакшiшъ) пентръ прiнсъ de фéре.
Fangmesser, n., къцiтъ въnъторескъ.
Fangnetz, n., рецеа de прiнсъ.
Fangstrick, m., лацъ, пласъ.
Fangzahn, m., колцъ, dinте тъieторъ (ла поркъ сiлватiкъ).
Fant, m., Fäntchen, n., въiецелъ, омъшоръ, дешертъ, аmорezатъ de сiне.
Fantasie, f., фантасiъ, imaцiнъцiъne; —stück, n., пiесъ de фантасiъ.
Fantasiren, v., фантасiezъ; вiсezъ, аĭърескъ; къnтъ о фантасiъ.
Fantast, m., фантастъ; —isch, a. ші ad., фантастiкъ.
Farbe, f., колòре, (въпсеа); колорiтъ; тiнтъ; тiнтъръ; негрéлъ (de скрiсъ, de тiнърiтъ); фацъ (de омъ); тромфъ, маслъ (ла жокъ de кърцĭ); претестъ; gesunde —, фацъ de сънътосъ; er spricht davon wie der Blinde von der —, ворвеште деепре ачéста ка орбъл de колóре; die — halten, сънтъ статорiъ; die — verändern, скiмвъ колóреа, скiмвъ опiнiъnеа; immer in einer — singen, а кънта тотъ пе о кóрдъ.
Farbebret, n., (тiпогр.) тавлъ къ негрéлъ de пе каре се iа къ пiлка.
Farbebrühe, f., тiнтъръ, воiалъ.
Färbeholz, n., врасiлiанъ, лемnъ de тiнтърiтъ.
Färbekessel, m., кълdаре de тiнтърiтъ.
Färbekraut, в. Färberöthe.
Färbekufe, f., кадъ de тiнтърiтъ, de воiтъ.
Färbekunst, f., арта тiнтърiкъ.
Farbelos, a. ші ad., de колоратъ, фъръ фацъ.
Färben, v., колорezъ, тiнтърezъ, въпсескъ, воiескъ.
Farbenbrechung, f., местекътъръ de колорĭ.
Farbenbret, n., палатъ, тъблiцъ (ла zъгравĭ).
Farbengebung, f., колорiтъ.
Farbenglanz, m., вiочĭъne de кълорiтъ.
Farbenhandel, m., негоцiъ къ колорĭ.
Farbenkasten, m., кътiъ къ колорĭ.
Farbenkenner, m., къnоскъторĭъ de колорĭ.
Farbenleiter, m., гръdъцiъnеа de колорiтъ.
Farbenmesser, n., лопъцiкъ de колòре, местекъторĭъ.
Farbenmischung, f., аmестекътъръ de колорĭ.
Farbenmuschel, f., скоĭкъ de (цiнътъ ѧn тръnса) колорĭ.
Farbennäpfchen, n., влidъцъ de колорĭ.
Farbenreiber, m., фрекъторĭъ de колорĭ.
Farbenreich, a. ші ad., варiъ ла колóре, кiстрiцъ.
Farbenspatel, m., местекъторĭъ, лопъцiкъ de колорĭ.
Farbenspiel, n., варiетате de колорĭ.
Farbenstein, m., пéтръ de фрекатъ колорĭ.
Farbenstift, n., пастелъ, ъnъ фелъ de креiонъ.
Farbenstrahl, m., разъ колоратъ de сòре.
Farbentuch, n., пъnъръ колоратъ.
Farbenwechsel, m., скiмваре de феце, жокъ de колорĭ.

Digitized by Google

Färber, m., тінторїѫ, тінтіцїѫ, колоріторїѫ, въпсіторїѫ, воіанцїѫ.
Färberbaum, m., сѫтакѫ, скѫтпіъ.
Färberei, f., тінтѫръ; тінтѫръріъ (артеа), тінторїѫ (каса).
Färberkessel, m., codалѫ тінтѫрарїѫ.
Färberröthe, f., гарансъ, гарапѫ, роівъ, колòреа чеа рошіъ скóсъ dінтр'ачéстъ плантъ.
Färberseide, f., іéрвъ градъ, кѫ каре се тінтѫрézъ чівітѫ.
Färbestoff, m., сѫбстанцъ колорантъ.
Färbezeit, f., тімпѫл ѧн каре фереле ѧшї скімвъ пърѫл.
Farbig, a. ші ad., колоратѫ.
Färbung, f., тінтѫръ, колóре.
Farce, (zi: фарс), f., фарцъ, піесъ de театрѫ тъскърічòсъ; токътѫръ, ѧмплѫтѫръ (бѫкътъріъ).
Farinzucker, m., zахарѫ пѫмаї одатъ рафінатѫ, zахарѫ рафінатѫ.
Farre, m., жѫпінкѫ, жѫпканѫ, віцелѫ.
Farrenkraut, n. феретъ, філіче (плантъ).
Färse, f., жѫпінкъ, жѫпканъ; —nkalb, n., віцеа.
Farzen, v., вешѫ, даѫ вешінъ.
Farzer, m., вешіторїѫ.
Fasan, m., фъсанѫ; —enbeize, f., въпътóре de фасанї кѫ фалконї; —enbeller, —enhund, m., къне de фасанї, фъсъпарїѫ; —erie, f., фъсъпъріъ; —enhahn, m., фъсанѫ кокошѫ; —enhenne, f., фъсанъ гъінъ; —enjagd, f., въпътóре de фъсанї; —enmeister, m., фъсъпарїѫ; —enwärter, m., вегїъторїѫ de фъсанї.
Fäschen, n., фірѫцѫ, фірішорѫ.
Faschine, f., фашінъ, маї мѫлте верцї легате ѧнтр'ѫна спре а ѧмплеа гропї; —nwerk, n., фашінацїѫ, ѧмплѫтѫръ кѫ фашіне.
Fasching, m., карневалѫ, кърнелецї.
Fascikel, m., фашчікѫл, фъшїѫцъ (de брошѫре); брацѫ, (кътіме de плънте щчл. къте пòте лѫа чінева ѧн браце).
Fasel, m. ші f., клочітѫръ; пѫї мърѫнцї (de пасерї), пештї мърѫнцї; расъ, соїѫ (de каї); цеперъцїѫне, семінцъ, (пръсілъ); ein Schwein von guter —, поркѫ de расъ бѫнъ.
Faselei, f., фасъліъ; глѫмъ; шагъ (молд.); невѫніъ (мѫнт.)
Faseler, Faselhans, m., фасъліторїѫ, невѫнатікѫ, омѫ ѫшѫрелѫ.
Faselhengst, в. Beschäler.
Faselig, a. ші ad., фъсълосѫ, невѫнатікѫ, глѫмецѫ, веселѫ.
Faseln, v., фъсълескѫ; аїѫрескѫ; фатъ (скрóфа); фаче семінцъ (пръсілъ, ворбіndѫ de animале).
Fäseln, v., дестрамѫ, сфірезѫ; sich —, се дестрамъ, се сфіръ.
Faselochs, m., таѫрѫ de семінцъ.
Faselschwein, n., поркѫ de семінцъ, верѫ.
Faselvieh, n., віте de семінцъ.
Fasen, m., фірѫ, ацъ; —nackt, faselnnackt, a. ші ad., голѫ de тотѫ, деспоїетѫ кѫм л'а фъкѫтѫ мъса.
Fasen, fasern, в. Fäseln; —, v. n., ворбескѫ аїѫреа.
Faseole, Fasele, f., фасоле.
Faser, f. pl., фірѫ (скѫртѫ ші сѫпціре); ацъ; фібръ; —icht, a. ші ad., фіріѫ, ка фірѫл; —ig, a. ші ad., фіросѫ, фібросѫ; —e Fleisch, карне фібрòсъ.
Fasig, a. ші ad., фіросѫ, фібросѫ, ацосѫ; сфіратѫ.
Faß, n., васѫ; große —, бѫте; kleine —, бѫтоїѫ, половокѫ (молд.); бѫріѫ (мѫнт.); —bauch, m., пънтечеле бѫтеї; —binder, m., бѫтарїѫ; —boden, m., фондѫ de бѫте, —bohrer, m., сфределѫ de бѫте; —daube, f., дóгъ de бѫте.
Fäßchen, n., бѫтоїѫ, бѫріѫ, бѫтоїашїѫ; бѫтінъ.
Fassen, v., прindѫ; ѧнсъкѫескѫ; ѧнвъсезѫ; кѫпрindѫ (кѫ мъна, кѫ окії); ѧнцелегѫ, кѫпрindѫ (кѫ мінтеа); апѫкѫ (кѫ гїареле), кѫ dінцїї (ѧнколцескѫ); легѫ (ѫнѫ diamantѫ) кѫ аѫрѫ; jemanden bei seinem Worte —, прindѫ ѧн ворбъ пе чінева; einen Entschluß —, а се детермінa; Muth —, Herz —, мъ ѧнкѫръцезѫ, прindѫ інімъ; sich —, ѧмї вінѫ ѧн фіре; мъ стъмпърѫ; sich kurz —, мъ еспрімѫ скѫртѫ; auf's Korn —, іаѫ ла цінтъ; sich auf etwas gefaßt ма-

Digitized by Google

chen, аштептѫ прегътітѫ чева; Wurzel —, а прinde ръдъчінъ.
Faßgeschmack, m., гъстѫ de вѫте.
Faßholz, n., лемнѫ de дóце.
Faßlich, a. ші ad., кѫпрінсіверѫ, інцелеціверѫ, ѫшорѫ de перчепѫтѫ; —keit, f., кѫпрінсіверітате.
Faßreif, m., черкѫ de васѫ.
Fassung, f., eines Steines, легътѫръ; ѫмплътѫръ, ѫнвѫтемънтѫ; — des Gemüthes, dicпѫсеціѫнеа inimeĭ, стареа сѫфлетѫлѫĭ; aus seiner — bringen, ѫнтърѫтѫ, тѫрвѫрѫ, скотѫ din флегмъ пе чінева; die — verlieren, пердѫ кѫмпътѫл; —s-kraft, f., пѫтереа ѫнцелеціtівъ; —slos, a. ші ad., десконцентратѫ.
Faßwaare, f., вѫтеперіъ, марфъ de васе de лемнѫ.
Faßweise, ad., кѫ вѫтеа.
Faßwerk, n., вѫтеперіъ.
Fast, ad., маĭ, пе ачі, ка ла, в. Beinahe.
Fasten, v., жѫнезѫ, ажжѫнезѫ, постескѫ; —, n., ажжѫнѫ, постѫ; —, f., пъресімĭ, постѫл паштелорѫ; —abend, m., лъсатѫлѫ de карне; марцĭ грасѫ; —bretzel, f., ковріґѫ de постѫ; —gebet, n., рѫгъціѫне de постѫ; —prediger, m., предікъторѫ de пъресімĭ; —predigt, f., предікъ de пъресімĭ; —sonntag, m., прima dominікъ din пъресімĭ; —speise, f., вѫкатъ de постѫ; —suppe, f., сѫпъ de постѫ; —zeit, f., тімпѫл постѫлѫĭ.
Fastnacht, f., ѫлтіma нòпте din карневалѫ; —lustbarkeit, f., петречере ла лъсатѫлѫ de карне; —schmaus, m., ванкетѫ ла лъсатѫлѫ de карне.
Fasttag, m., zi de постѫ, ажжѫнѫ.
Fata, n. pl., сòрте; ѫрсітъ; евенімънтѫ; —l, a. ші ad., фаталѫ; неферіче; ѫрічіосѫ; —lismus, m., фаталісмѫ, кредінца ѫн преѫрсітъ; —list, m., фаталістѫ, каре нѫ прімеште алтъ каѫсъ а евенімінтелор афаръ de ѫрсітъ; —lität, f., фаталітате, сóрте de каре нѫ пóте чінева скъпа.
Fata Morgana, f., ѫрсітòреа Моргана.
Fatum, n., фатѫ, сòрте, ѫрсітъ.
Faul, a. ші ad., пѫтредѫ; ѫмпѫцітѫ (апъ) пѫтѫросѫ; клочітѫ (оѫ), стрікатѫ, гъѫносѫ (dinте); вермеnосѫ, мънкатѫ de карĭ; лепешѫ; —es Geschwätz, ворвъ сéкъ; —e Wäsche, рѫфе імóсе; —baum, m., мълінѫ (арворе); —bett, n., патѫ de одіхнъ, софъ; —bütte, f., пѫтрезіторіѫ, пѫтінъ de пѫтрезітѫ трепцеле (фавр. хъртіъ); —e, m., лепешѫ, пѫтѫросѫ.
Faulen, v., пѫтрезескѫ, се корѫмпе, се стрікъ; се каріазъ, се мънънкъ (dinціĭ); —zen, v., мъ даѫ ла лепе, мъ тръндъвескѫ; факѫнімікa; —zer, m., факѫнімікa, пердеваръ; —zerei, f., лепевіре; —zerin, f., лепешъ, пѫтѫрóсъ.
Faulfieber, n., фрігѫрĭ пѫтреde.
Faulfleckig, a. ші ad., кѫ пете de пѫтрезіціѫне.
Faulheit, f., лепе; пѫтрезіъ.
Faulicht, a. ші ad., пѫтрезіѫ, че ѫнчепе а пѫтрезі.
Faulkrankheit, f., ветезіре пѫтредъ.
Fäulniß, f., пѫтрезітѫръ; — der Knochen, каріетѫръ; —widrig, a. ші ad., антіпѫтредѫ.
Faulthier, n., ai (animалѫ фóрте лепешѫ).
Fäulung, f., пѫтрезіціѫне.
Faum, в. Schaum; —en, v., спѫмезѫ.
Faun, m., Фаѫнѫ, zeітате кѫмпенéскъ (мітол.)
Faust, f., пѫмнѫ; mit dem Degen in der —, кѫ мънъ арматъ; das paßt wie die — auf's Auge, се потрівеште ка пѫка ѫн пърете, ка пѫмнѫл ѫн окіѫ.
Fäustchen, n., пѫмнішорѫ; in's — lachen, а рѫде ѫнфѫndатѫ, а се вѫкѫра (de ръѫл алтѫіа) ѫнтр'аскѫнсѫ.
Faustdegen, m., пѫмнаріѫ.
Faustdick, a. ші ad., кътѫ пѫмпѫлѫ; es — hinter den Ohren haben, а фі фòрте влъстематѫ пе сѫв аскѫнсѫ.
Fäustel, Fausthammer, m., чіоканѫ мънаріѫ.
Fausthandschuh, m., мънѫшъ фъръ

Digitized by Google

deцете, ѧп каре тъпа інтръ къ тотъл.
Faustkampf, m., бъшітъръ.
Faustkämpfer, m., бъшіторїъ.
Faustpinsel, m., bidinea, пътътъфъ.
Faustrecht, n., дрептълъ пътпълъї, дрептълъ челъї маї таре.
Faustrohr, n., карабінъ.
Faustschlag, m., ловітъръ de пътпъ, пътпітъръ.
Fauteuil, (zi: фотеоіл), m., скаънъ къ враце.
Faveur, f., фавóре.
Favorisiren, v., фаворезъ.
Favorit, m., фаворітъ.
Faxen, v., певънії, карагіозії, комедії, арлекінії.
Faxenmacher, m., арлекінъ, въфонъ, певънъ, паіацъ.
Fayence, f., фаіансъ, фелъ de порцеланъ.
Februar, m., Февръаріъ, Фаъръ.
Fechsen, fächsen, v., плъптъ, ръсъdeскъ.
Fechtbahn, f., каріеръ de лъптъ.
Fechtboden, m., аренъ, локъ de лъптъ, шкóлъ de скрімъ.
Fechtdegen, m., спаdъ de скрімъ.
Fechten, v., тъ лъптъ; чершескъ; mit Händen —, даъ, въпъескъ din тъпї.
Fechter, m., лъптачїъ, пътпачїъ; гладіаторъ (ла чеї векї); чершіторїъ.
Fechtersprung, m., салтъ de лъптачїъ.
Fechterstreich, m., ісвіре de лъптачїъ.
Fechthandschuh, m., тъпъшъ de скрімъ, тъпъшъ къптъшітъ.
Fechtkunst, f., скрімъторіъ.
Fechtmeister, m., маістеръ de скрімъ.
Fechtplatz, m., локъ de скрімъ.
Fechtschule, f., шкóлъ de скрімъ.
Fechtstunde, f., óръ de скрімъ.
Feder, f., папъ; кóрdъ, аркъ, ресаръ; къламъ (dела Calamarius) kondeїъ; пъръ вѫртосъ (de веръ); цепъ (арічїъ); папъ (ѧп пълъріъ, въкетъ, ла мілітарї); моцъ; er liegt noch in den Federn, е ѧп патъ ѧпкъ; er schmückt sich mit fremden Federn, е коцофанъ че се ѧпцоцонéзъ къ пене de пъънъ; den Vogel kennt man an seinen Federn, пасъреа се кънóште пе пене; eine spitzige — führen, амъ ънъ стілъ мъшкъторїъ; ein Mann von —, омълъ kondeїълъї.
Federalaun, m., алаънъ, пéтръ акръ, фірóсъ; асвестъ фіросъ.
Federartig, a. ші ad., ка папа; еластікъ.
Federball, m., пілъ de пене.
Federbesen, m., мътъръ de пене.
Federbett, n., патъ de пене.
Federbüchse, f., тéкъ de пене, кълъмарїъ, (calmar, fr.)
Federbusch, m., пепачїъ, папъ (ла коіфърї).
Federfechter, m., лъптачїъ de kondeїъ, dіспътъторъ.
Federförmig, a. ші ad., пеніформъ.
Federfuchser, в. Federfechter.
Federfuß, m., (деспре порътвї) пічїоръ ѧпкълцатъ.
Federhaken, m., кърліцелъ къ кóрde (ла орлоцїї).
Federhart, a. ші ad., еластікъ, въпжосъ, оцелосъ.
Federharz, n., гъміеластікъ.
Federhaus, n., токълъ zemвірікълъї (орлоцїъ).
Federheld, m., ероъ de папъ.
Federhut, m., пълъріъ къ папъ; пълъріъ къ ресаръ.
Federicht, a. ші ad., пеніъ.
Federig, a. ші ad., пеносъ.
Federkiel, m., тълеїъ de папъ.
Federkissen, n., перінъ de пене.
Federkraft, f., еластічітате, ресъріме.
Federkrieg, m., лъптъ літераріъ; полемікъ.
Federleicht, a. ші ad., ъшоръ ка папа.
Federlesen, n., алецере, кърціре de пене; nicht viel —s machen, а пъ'л креста, а пъ фаче мълте церемонії къ чінева.
Federlos, a. ші ad., спънатъ, спънъ.
Federmeißel, m., папъ de кърцітъ о рапъ.
Federmesser, n., къціташъ de kondeie, пенічелъ.
Federmütze, f., къчїълъ къ пене.
Federn, v., пéрdъ пенеле; а фі еластікъ; sich —, скімвъ пенеле, непърлеште (пасереа).

Digitized by Google

Federnelke, f., гарóфъ пенòсъ.
Federrohr, n., в. Federbüchse.
Federschleißen, n., кърьцiре de пене.
Federschmücker, m., колорiторiъ de пене.
Federschnitt, m., тъiетъръ de панъ.
Federspalt, m., крепътъръ de панъ.
Federspanner, m., ѧнкордъторiъ de ресаръ.
Federspiel, n., жокъ de пене аъ de ресаре; тънънкiъ de пене de атъцiтъ фалконъ; въпатъ къ фалконi; спърiетóре de фере; пасерi сiлватiчi de въпатъ.
Federspule, f., в. Federkiel.
Federstaub, m., пъфъ.
Federstäuber, m., скътърътòре de пене; пегоцiторiъ de пене.
Federstreit, m., полемiкъ.
Federstrich, m., тръсъръ de панъ.
Federstutz, m., моцъ de пене.
Federuhr, f., орлоцiъ къ ресаре.
Federvieh, n., оаре.
Federwage, f., къптарiъ къ ресаре.
Federweiß, в. Federalaun.
Federwildpret, n., въпатъ мърънтъ.
Federzeichnung, f., десемнъ din панъ.
Federzirkel, m., компасъ къ ресаръ.
Federzug, m., тръсъръ de панъ.
Fee, f., феъ; ърсiтòре, zinъ (Елеле), мъiере ънкъптътóре къ пърiї шi грацiiле сале (fata, iтал.).
Feenhaft, a. шi ad., че цiне de о феъ; ѧнкъптъторiъ, мацiкъ.
Feenmährchen, n., баснъ, повесте de феї.
Feenschloß, n., костеiъ de феї.
Feerei, f., фееріъ, цéра елелор.
Fege, f., кърьцiтòре; чiъръ.
Fegefeuer, n., пъргаторiъ, фокъ кърьцiторъ.
Fegezeit, f., тiмпъл ретезатълъї de стъпї.
Fegen, v., кърьцъ; мътъръ; чертъ; einen —, спълъ пе чiнева, ѧлъ чертъ; einem den Beutel —, секъ пънга къiва.
Feger, m., кърьцiторъ, мътърътоpъ.
Fegerei, f., кърьцiтъръ.
Fehde, f., (векiъ), остiлiтате; сфадъмънтъ; ресвелъ.
Fehdebrief, m., картелъ, скрiсóре провокътóре ла дъелъ; декiърьцiъне de ресвоiъ.
Fehdehandschuh, m., мънъшъ de лъптъ; einem den — hinwerfen, арънкъ къiва мънъша, ѧл провокъ.
Fehe, f., счiърелъ de Сiверiа.
Fehl, ad., (ѧн компъсецiънi) аратъ сmiнтъ, дефептъ, лiпсъ, фалсъ, ѧnzadaръ, ѧndешертъ, сърda; — gebären, авортезъ; — fahren, — gehen, рътъческъ дръмълъ; — schießen, даъ сърda, пъ nimерескъ пъшкъndъ; — schlagen, ловескъ ѧн въптъ; — schließen, аргъментезъ сmiнтiтъ.
Fehlbar, a. шi ad., фалiверъ, съппъсъ ла сmiнтъ.
Fehlbarkeit, f., фалiверiтате.
Fehlbitte, f., рогъminте дешéртъ; рефъсъ; eine — thun, мъ рогъ сърda.
Fehlbitten, v., мъ рогъ de цiава.
Fehlbogen, m., кòлъ лiпсъndъ.
Fehlbohren, v., даъ гаъръ ла локъ непотрiвiтъ.
Fehldruck, m., тiпърiре грешiтъ, фóiъ ръъ тiпърiтъ.
Fehlen, v., пъ nimерескъ (грешескъ) пъшкъndъ; лiпсеште (din адънаре); es fehlt mir an Geld, ѧмi лiпсескъ банi; рътъческъ; пъкътъескъ, кадъ ѧн пъкатъ; м'амъцескъ; es fehlte nicht viel, so.., пъ лiпсiа мълтъ, ка..; weit gefehlt, департе de а.., пъ пъмаї; weit gefehlt, daß er mich schmähen sollte, lobet er mich vielmehr, пъ пъмаї къ пъ мъ крiтiкъ, чi маї вѫртосъ мъ лаъdъ; was fehlt Ihnen? че аї? че пъсъ аї; an mir soll es nicht —, din парте'мi пъ воiъ лiпсi, еъ пъ воiъ фi каъса.
Fehler, m., ерорe (грешéлъ); дефептъ (късъръ); сmiнтъ; пъкатъ; неперфепцiъне; Druck—, ератъ; Zeit—, анахронiсмъ; jeder hat seine —, нiчi ънъ омъ фъръ късъръ; einen — begehen, а греши; eines —s anklagen, ѧмпътъ о сmiнтъ; seine — ablegen, мъ коррегъ.
Fehlerfrei, a. шi ad., фъръ ерорe; перфептъ; коррептъ.

Digitized by Google

Fehlerhaft, a. ui ad., кѫ ерope; вічіосѣ; деfептѫосѣ, пекорecѣ.
Fehlerhaftigkeit, f., деfептѫосітате.
Fehlergang, m., ѣмблape дешéртъ.
Fehlgeburt, f., авортѣ.
Fehlgewinn, m., фолосѣ пepeешітѣ.
Fehlgriff, m., апѣкѣтъръ пenimepітъ; ѫлблалъ; einen — thun, кадѣ дп ерópe.
Fehlhieb, m., ловіpe пenimepітъ.
Fehlkarte, f., картъ фалсъ.
Fehlkauf, m., кѣмпърътѣръ пenimepітъ.
Fehlschluß, m., pecопѣмпѣтѣ фалсѣ.
Fehltritt, m., пасѣ грешітѣ, потікніpe (калблѣ).
Fehm, f., пѣскѣтѣ ла rindъ аѣ цірѣ.
Fehmgeld, n., бапі цептрѫ пѣскѣтѣ ла rindъ.
Fehmgericht, n., жѫдецѣ кріminалѣ секрстѣ, трівѫпалѣ інкѫісіціѫпеі dinВестфаліа штерсѣ дп вéкблѣXVI.
Fehmer, Fehmrichter, m., жѫдікѣторіѫ дела трівѫпалѣ кріminалѣ.
Fehmstätte, f., локѣ de есекѫціѫне секретъ.
Fehn, n., пѣмпѣтѣ тізікѣ.
Fehwamme, f., пѣптече (пеле) de счіврелѣ (вeверіцъ) de Сівepія.
Feier, f., репаѫсѣ; фepіъ, вакапцъ; сервѣтòpe, серваре.
Feierabend, m., дпчетаре дела лѫкрѫ; — machen, дпчетѣ дела лѫкрѫ, фінезѣ лѫкрѫ; viele Hände machen bald —, мѫлте мѫпі кърпдѣ фінézъ лѫкрѫ; bei —, дп òре de шедере.
Feierbrauch, m., черемоніъ.
Feiergesang, m., кѣптѣ de серваре.
Feierglocke, f., клопотѣ (тóкъ) de a дпчета дела лѫкрѫ.
Feierjahr, n., анѣ de репаѫсѣ (тотѣ алѣ 7lea ла векіі еврeі).
Feierkleid, n., вестмѣптѣ de сервѣтòpe, de галъ.
Feierlich, a. ui ad., сервѣторескѣ, солепелѣ, потпосѣ, черемоніосѣ.
Feierlichkeit, f., сервѣтòpe, солепітате, потпъ, черемоніъ.
Feiern, v., сервезѣ, челеврезѣ; мъpескѣ, ѫлбдѣ; репѫѣсезѣ, мъ ласѣ дела лѫкрѫ, одіхпескѣ; сфіпцескѣ; eine Hochzeit —, факѣ пѫптъ; gefeierte Name, пѫме челеврѫ; der Acker feiert, агрблѣ се ласъ пеаратѣ.
Feierstunde, f., òръ de репаосѣ, de одіхпъ.
Feiertag, m., zi de сервѣтòpe, вакапцъ, фepіъ.
Feiertäglich, a. ui ad., de зіле марі (вестмѣптѣ).
Feierzug, m., процесіѫне, літаніъ, ешіре кѫ ікòнеле; кондѫптѣ потпосѣ, парадъ, конвоіѫ (алаіѫ).
Feifel, f., пароtіde, rindѫрі; дмфѣтѫра de ачесте rindѫрі (ла кал).
Feig, a. ui ad., лашѣ, фрікосѣ; temedѣ, фъръ кѫраціѫ; міщелѣ; ет lief — davon, елѣ фѫці міщелеште.
Feigblatter, в. Feigwarze.
Feigbohne, f., лопінъ.
Feige, f., стокінъ, фігъ.
Feigenbaum, m., фігѣ, стокінѣ (арвоpe); wilder —, капріфігѣ.
Feigenblatt, n., фòіъ de фігѣ.
Feigendrossel, Feigenschnepfe, f., фіredѫлъ, векацъ de стокіні.
Feigengarten, m., грѣдінъ de фіці.
Feigenholz, n., лемнѣ de фігѣ.
Feigenkorb, m., кошѣ de (пѫсѣ) стокіne.
Feigenwald, m., фігърітѣ, стокінетѣ.
Feigheit, f., лашітате, temideцъ, мішелътате.
Feigherzig, a. ui ad., neinimocѣ, пѫцінѣ кѫ inima.
Feigherzigkeit, f., neinimomіъ.
Feigling, m., мішелѣ, фрікосѣ, лашѣ.
Feigwarze, f., негѣ (маі кѫ сémъ веперіѣ), крéстъ.
Feigwarzenkraut, n., (вот.) челідоніъ (склінецѣ).
Feil, a. ui ad., de вънzape; вепалѣ, черчепарѣ; —e Dirne, фатъ че се віпde, простітѫатъ; eine —e Seele, омѣ вепалѣ; —bieten, скотѣ de вънzape; — haben, амѣ de вънzape.
Feilbietung, f., скòтере ла вънzape.
Feile, f., пілъ; unter die — nehmen, поліескѣ, даѣ лѫстрѫ.

Digitized by Google

Feilen, v., вънdъ, кѫмпърѫ; пілеzъ; поліескъ.
Feilenhauer, m., піларїѫ, фъкъторъ de піле.
Feilenheft, n., мънѫнкїѫ de пілъ.
Feilheit, f., венzърітате, кѫмпъраверітате.
Feilicht, Feilsel, n., Feilspäne, m. pl., Feilstaub, m., пілітѫрї, пѫлвере de сѫв пілъ.
Feilschen, v., ѧнтребъ de прецъ; търгѫескъ, мъ токмескъ; скотъ de вънzаре.
Feilscher, m., търгѫіторъ, токміторъ.
Fein, a., сѫпціре (пънzъ, аць); фінъ (аѫръ); делікатъ (колòре); десъ (пептіне); делікатъ (гѫстъ); аскѫцітъ (аѫzъ); ацеръ (въzъ); пептілъ (портъ); фрѫмòсъ пѫртареа, істецъ, шіретъ, віклéнъ; мърѫнтъ (тіпарїѫл); das ist nicht —, аста нѫ е фрѫмосъ; das ist ein —er Fuchs, ъста е ѫнъ шіретъ; — ad. кѫ фінеце; das ist — ausgedacht, аста есте імаціnатъ кѫ фінеце.
Feind, ad., (кѫ sein, werden), einem — sein, воїѫ ръѫл кѫїва, сънтъ кѫїва inimікъ, dѫжмънескъ; ѫръскъ; der Lüge — sein, ѫръскъ minчїѫna.
Feind, m., inimікъ, dѫжmanъ, връжмашъ; abgesagte —, inimікъ жѫратъ; der böse —, diaволѫлъ.
Feindlich, a., inimікъ, остілъ, dѫжмънескъ, връжмъшескъ; ad. dѫжмънеште, кѫ inimічіціъ.
Feindschaft, f., inimічіціъ, ѫръ, остілітате, dѫжмъніъ.
Feindschaftlich, в. Feindlich.
Feindselig, a. ші ad., inimікъ, остілъ.
Feindseligkeit, f., inimічіціъ, ѫръ.
Feine, Feinheit, f., фінецъ; сѫпціетате; делікатецъ; кѫръценіъ; істеціме; шіреценіъ.
Feingefühl, n., сътцъ делікатъ.
Feingespitzt, a. ші ad., фінъ аскѫцітъ.
Feinhechel, m., пептінї мърѫнцї (de рафінатъ інъ).
Feinkörnig, a. ші ad., мърѫнтъ ла бобъ.
Feinzucker, m., zахаръ рафінатъ.
Feist, a. ші ad., грасъ, ѧнгръшатъ (de animaле); — machen, пѫнъ ла ѧнгръшаре (порчї).
Feiste, Feistigkeit, f., гръсіме.
Feisten, v., ѧнграшъ.
Feistjagen, v., вънътóре (de червї) кънd сънтъ грашї.
Feistzeit, f., (вънъторї) тімпѫл кънd червії сънтъ грашї.
Feldel, m., плісъ, семі-варшонъ.
Feld, n., кътпъ, кътпіъ; freies —, кътпъ расъ, планъ, шесъ; огоръ; кастре, табъръ; таблъ de ѫшъ; über das Feld gehen, fahren, мергъ ла кътпъ, ла сатъ; zu —e ziehen, in's — rücken, есъ ла таборъ; eine Armee in's — stellen, ашшедъ армата ѧн кастре; das — behalten, behaupten, а'шї сѫсціне пѫсеціѫнеа ѧн кътпѫл de вътъліъ; aus dem —e schlagen, а фѫгърі не inimікъ; das steht noch in weitem —e, сънтемъ ѧнкъ департе de (чева), е ѧнкъ фóрте несекѫръ.
Feldaltar, m., алтаръ портъреціъ.
Feldameise, f., фѫрнікъ de кътпъ.
Feldapotheke, f., спіцеріъ мілітаръ.
Feldapotheker, m., спіцеръ мілітарїѫ.
Feldarbeit, f., лѫкрѫ de кътпъ, агрікѫлтѫръ.
Feldarzt, m., доктоpъ мілітарїѫ.
Feldbäcker, m., пънéрїѫл арматеї.
Feldbäckerei, f., пънъріъ, брѫтъріъ de арматъ.
Feldbau, m., агрікѫлтѫръ.
Feldbauer, m., аръторъ, агрікѫлторъ.
Feldbett, n., патъ портъреціѫ.
Feldbinde, f., кърпъ, фашъ мілітъреcкъ.
Feldblume, f., флòре de кътпъ.
Feldbohne, f., бобъ маре.
Feldcypresse, f., чіпаросъ de кътпъ; тъмъіцъ (плънтъ).
Feldcasse, f., касса арматеї.
Feldchirurgus, m., кірѫргъ кастренсе.
Felddieb, m., фѫръ de фрѫпте кътпене.
Felddienst, m., сервіціъ (роботъ) de кътпъ.
Feldenzian, m., ценціанъ кътпéнъ.
Feldequipage, f., екѫіпаціѫ кастренсе.
Felderdecke, f., (арк.) таванъ, плафондъ орнатъ.

Digitized by Google

Felderbse, f., mazepe de кътпѫ.
Feldesel, m., мъгарѫ сілбатікѫ.
Feldflasche, f., тоністрѫ, флашъ мілітъре́скъ.
Feldfrüchte, f. pl., фрѫптѫрі, продѫптѫрі кътпене.
Feldgeflügel, n., пасері de кътпѫ.
Feldgeistliche, m., попъ de тавъръ.
Feldgeräth, n., ѫнелте de агрікѫлтѫръ; екѫіпаціѫ de ресвоіѫ.
Feldgerechte Jäger, m., вънъторѫ праттікѫ, deпрінсѫ, de кътпѫ.
Feldgeschrei, n., (міл.) паролъ, (лоцінкъ) семпалѫ de ресвоіѫ.
Feldgeschütz, n., артілеріъ de кътпѫ.
Feldglocke, f., (терміnѫ трівіалѫ) фѫрчі, спънзѫрътóре.
Feldgewächs, n., плантъ кътпéнъ.
Feldgott, m., zeї кътпенешті.
Feldgottesdienst, m., сервіціѫ dzeeскѫ ѧп тавъръ.
Feldgraben, m., грóпъ ла кътпѫ.
Feldgrille, f., грерѫ de кътпѫ.
Feldherr, m., dѫче, ценералѫ сѫпремѫ; ѧмператоре (ла векі).
Feldherrnstab, m., бастонѫ de комъndъ.
Feldherrnwürde, f., demnітате de dѫче.
Feldherrnzelt, n., тавернаклѫ преторескѫ, de ценералѫ.
Feldhuhn, n., потърніке, препеліцъ.
Feldhüter, m., вегіеторіѫ de кътпѫ (жітаріѫ).
Feldhütte, f., колівъ; тавернъ; тіndъ (тенте) кортѫ.
Feldjäger, m., вънъторѫ (de пасері), плъіешіѫ.
Feldkanzelei, f., канцеларіъ de таверъ.
Feldkatze, f., мотокѫ сілбатікѫ.
Feldkasse, f., кассъ de таверъ.
Feldkessel, m., кълdаре de таверъ.
Feldkoch, m., бѫкътаріѫ мілітаріѫ.
Feldkohl, m., кѫрекіѫ сілбатікѫ.
Feldkresse, f., мінтъ броште́скъ.
Feldkriegskasse, в. Feldkasse.
Feldküche, f., кѫгніъ de таверъ.
Feldkümmel, m., кіміnѫ сілбатікѫ.
Feldlager, n., тавъръ, кастре; das — aufschlagen, кътпезѫ, таверѫ.
Feldlattich, m., лъптѫкъ сілбатікъ.
Feldlazareth, n., лъзъретѫ (спіталѫ) пѫртъреціѫ.
Feldlerche, f., чіокърліъ de кътпѫ.
Feldlilie, f., ліліъ de кътпѫ.
Feldmarder, m., мѫстелъ de кътпѫ.
Feldmark, f., терміnії ѫнѫї кътпѫ.
Feldmarschall, m., марешалѫ кътпестрѫ.
Feldmaus, f., шóрече de кътпѫ.
Feldmeister, m., веліторіѫ, деспоіторіѫ.
Feldmesser, m., інціперѫ топографѫ, арпънторѫ, агрѫмъсѫръторѫ.
Feldmeßkunst, f., цеodесіъ, артеа de а мъсѫра агрії.
Feldmessung, f., мъсѫраре de агрії.
Feldmohn, m., макѫ сілбатікѫ.
Feldmusik, f., мѫсікъ мілітаръ.
Feldnachbar, m., конфіне.
Feldnelke, f., гарофъ сілбатікъ.
Feldpost, f., поштъ мілітаръ.
Feldprediger, в. Feldgeistliche.
Feldratte, f., рътанѫ, гѫсганѫ de кътпѫ.
Feldrecht, n., dрептѫ рѫралѫ.
Feldregiment, n., реціmънтѫ, леціѫне de бътаіъ.
Feldrose, f., росъ (рѫжъ) de кътпѫ.
Feldschanze, f., фортіфікъціѫне de таверъ.
Feldscherer, m., кірѫргѫ de таверъ.
Feldscheuche, f., спъріетóре (de пасері).
Feldschlacht, f., бътаіъ.
Feldschlange, f., шерпе; (артіл.) фелѫ de тѫнѫ, шерпънтінѫ.
Feldschmiede, f., фаѫрѫ мілітаріѫ.
Feldsoldat, m., солdатѫ de кампаніъ.
Feldschön, a., фрѫмосѫ ѧп перспентівъ.
Feldschöppe, m., ассесорѫ ла трібѫналѫл кътпенескѫ.
Feldschutz, в. Feldhüter.
Feldschwamm, m., бѫрете de кътпѫ, чіѫперкъ.
Feldspinne, f., пъіанженѫ de кътпѫ.
Feldstein, m., пéтръ de терміnѫ, de отарѫ.
Feldstück, n., тѫнѫ de тавъръ; цеісаціѫ.
Feldstuhl, m., скаѫнѫ пѫртъреціѫ.
Feldtaube, f., порѫмбѫ de кътпѫ.
Feldtisch, m., таблъ пѫртъре́цъ.
Feldvogt, в. Feldhüter.
Feldwache, f., гарdъ de тавъръ, веdетъ.
Feldwachtmeister, m., маіорѫ, мажорѫ.
Feldwebel, m., серцепте (фелdвебелѫ).

Digitized by Google

Feldweg, m., кале прінтре цéріні.
Feldwegs, n., (векіѕ), мъсѹръ de ѕънціме = 125 паші; stadiŭ.
Feldwicke, f., мъзъріке de кътнѣ.
Feldwieſe, f., стъпанѣ; пъшѣне, сѫхатѣ.
Feldwinde, f., рокіа рънданелеі (пл.).
Feldwirthſchaft, f., ікономіѣ рѹралъ.
Feldzeichen, n., семналѣ мілітарѣ (кокардъ, кърпъ).
Feldzeugamt, n., авзіторатѹл сѫпремѣ.
Feldzeugmeiſter, m., ценералѣ de артілеріѣ.
Feldzug, m., спедіцізне мілітаръ; кампаніѣ; ресвоіѣ.
Felge, f., дпторпътъръ de арътъръ; обадъ.
Felgen, v., дпторпѣ арътъра (огорѹл); дпкалцѣ кѣ обадъ (рóта).
Felgenhauer, m., ротарів.
Fell, n., пеле; (пе окі) пеліцъ, пердеа, алвéцъ; einem das — über die Ohren ziehen, десполѣ пе чінева de тóте.
Fellbereiter, m., аргъсіторів.
Felleiſen, n., тéшкъ; цéмантанѣ; портфоіѣ.
Felonie, f., фелоніѣ, тръдъцізне (а зпеі васалѣ дп контра сѫзерапѹлѹі съѣ).
Fels, Felſen, m., стапъ, стъпкъ de пéтръ; —bank, f., банкъ de стане (дп мърі), скопѹлѣ.
Felſenartig, a. ші ad., стъпкосѣ, петросѣ, ка стапа.
Felſenberg, m., мѹнте de пéтръ.
Felſenbruſt, f., пептѣ цéпъпѣ.
Felſenfeſt, a. ші ad., таре ка пéтра; ставерѣ, не'ндѹплекатѣ, немішкатѣ.
Felſengebirge, n., мѹнте de стъпкі.
Felſengruft, f., мормънтѣ (кріптъ), пештеръ дп стъпкъ.
Felſengrund, m., фондѣ, темеліѣ de стъпкъ; вале дптре стъпкі.
Felſenhart, a. ші ad., таре, вѫртосѣ ка стъпка; дмпетрітѣ, неандѹратѣ, несимціторъ.
Felſenharz, n., іпітъ de пéтръ.
Felſenkeller, m., челарів дп пéтръ.
Felſenkette, f., катенъ, грѹпъ de стъпкі.
Felſenkluft, f., крепътъръ, деспікътъръ дп стъпкі.
Felſenmann, m., локзіторів дп стъпкі.
Felſenmaſſe, f., массъ de стъпкі, стапъ таре.
Felſenriff, n., банкъ, стратѣ, шірѣ de стъпкі.
Felſenſchwer, a. ші ad., греѣ ка стъпка.
Felſenſtadt, f., четате дптре стъпкі.
Felſentaube, f., порѹмбѣ рѹпіколъ.
Felſenthal, n., вале дптре стане.
Felſentreue, f., кредінцъ пекліптітъ.
Felſenwand, f., крънътъръ de стапъ ка пъретеле.
Felſern, a., de стъпкъ.
Felshang, m., повърпіре de стъпкъ.
Felſicht, a., петросѣ.
Felſig, a., плінѣ de стъпкі, стъпкосѣ.
Felsklippe, f., скопѹл, піскѣ de стъпкъ (дп таре).
Felsſtein, m., пéтръ de стъпкъ.
Feluke, f., фелѹкъ, варкъ, коръвіóръ.
Fench, m., кóда вълпеі, панікѣ (Лінеѣ).
Fenchel, m., апасонѣ, кіменѣ дулче, молотрѣ (плънтъ); gemeiner —, мърарів.
Fenchelgurke, f., краставецъ мърарі кѣ мърарів.
Fenchelöl, n., олеіѣ de апасонѣ.
Fenchelthee, m., чéіѣ de апасонѣ.
Fenn, n., Fenne, f., морастіпъ.
Fenſter, n., фересрéстръ; blindes —, фересрéстръ òрвъ; фіріdъ.
Fenſteraustritt, m., валконѣ.
Fenſterbeſchläge, n. pl., гардіні, ферърііле дела фересрéстръ (кърліце, бъцъмале).
Fenſterblei, n., плѣмвѹл окізрілор дела фересрéстръ.
Fenſterbogen, m., аркѣ de фересрéстръ.
Fenſterbret, n., скѹндѹръ ла фересрéстръ.
Fenſterbrüſtung, f., зідѹл пе карé стъ фересрéстра; парапептѣ; акоторів.
Fenſterchen, n., фересрéзіѣ, фересрéцъ.
Fenſterflügel, m., капатѣ de фересрéстръ.
Fenſterfutter, n., кѫптѹшéлъ ла фересрéстръ.
Fenſtergeld, n., фересрáцізѣ, такса че се дъ пентрѹ фересрéлі.
Fenſtergewand, n., капатѣ.
Fenſtergiebel, m., фронтонѣ.
Fenſtergitter, n., гратіі, жалюзіі de фересрéстръ.

Digitized by Google

Fensterglas, n., стіклъ, гласъ (цéмѣ) de ферéстръ.
Fensterhaspe, f., ціцінъ (гардъ) de ферéстръ.
Fensterkissen, n., перінъ (de пъсѣ) ла ферéстръ.
Fensterkitt, m., мастікѣ (din кретъ ші олеїъ) de ліпітѣ стікла ла окїъріле ферестреї.
Fensterkreuz, n., кръче de ферéстръ.
Fensterladen, m., облонѣ (таблъ) de ферéстръ.
Fensterlehne, f., парапентѣ, аккоторїъ, в. Fensterbrüstung.
Fenstern, v., ферестрі, пънѣ ферестрі; jemanden —, а спъла пе чінева.
Fensteröffnung, f., гаъръ de ферéстръ.
Fensterpfeiler, m., zidъл, стълпъл ѫнтре доъе ферестрі.
Fensterpfosten, Fensterstock, m., пічїоръл de лемнѣ ѫнтре кънателе ферестреї.
Fensterrahmen, m., рамъ, первазѣ, черчевеа.
Fensterriegel, m., верігъ ѫнкъїетòре de ферéстръ.
Fensterscheibe, f., окїъ; таблъ (de стіклъ) de ферéстръ.
Fensterschirm, m., жалъсії.
Fensterschweiß, m., сѫдóре, авòре че се пъне пе ферèстръ.
Fenstersteuer, f., в. Fenstergeld.
Fenstervorhang, m., кортінъ, перdea.
Fensterwerk, n., ферестръріъ.
Ferch, m., авъре de саре ші сълфъре (пъчóсъ) ѫн mine.
Ferien, f. pl., ферії, вакаицъ.
Ferkel, Ferkelchen, n., пърчелѣ.
Ferkeln, v., се пърчеште, фатъ пърчеї.
Fermentation, f., фремънтъціъне, доспіре, фервере.
Fermentiren, v., фремънтъ, ферве, доспеште.
Fern, a. ші ad., депъртатѣ, департе; von —, de департе; in so —, ѫнкътѣ; das sei —, съ мъ ферéскъ Dzeѣ!
Fernambuck, m., —holz, n., лемнѣ врасіліанѣ.
Fernansicht, f., перспептівъ.
Ferne, f., дістаре, дістанцъ, депъртаре; er sieht gut in die —, елѣ веде департе.
Fernen, v., департѣ; паре фръмосѣ de департе.
Ferner, comp., дела Fern, ълтеріорѣ, маї ѫнколо, маї департе; апоі; афаръ de аста.
Fernerhin, ad., de ачі ѫнаінте, ѫн фіїторїъ.
Fernerweit, fernerweitig, a. ші ad., в. Ferner.
Fernewein, m., вінѣ de анѣ.
Fernglas, n., окїанъ мікѣ, лорнетъ, перспептівъ.
Fernig, a. ші ad., de анъ трекътѣ.
Fernerhin, ad., департе ѫнколо.
Fernrohr, n., окїанъ (маре), телескопѣ; mit einfachem —e, монокль.
Fernsäulig, a., (архіт.) ареостілѣ.
Fernscheinlehre, f., ѫнвъцътъръ de перспентівъ.
Fernscheinig, a. ші ad., перспептівѣ.
Fernschreibekunst, f., телеграфіъ.
Fernsichtig, a. ші ad., пресвітѣ, възъторїъ нъмаї ѫн депъртаре, оппъсѣ ла міопсѣ.
Fernsichtigkeit, f., пресвіопіъ.
Ferse, f., кълкъїъ (omenї); пінтенѣ (пасерї); einem auf der — nachfolgen, а ърмърі пе чінева, а'лѣ ажънце din апоі.
Fersenbein, n., осъл кълкъїълъї.
Fersengeld, n., — geben, а о лъа ла пічїорѣ, а фъці.
Fersenleder, n., пеле de кълкъїъ (ла папъкѣ).
Fertig, a. ші ad., фінітѣ, терміnатѣ, фъкътѣ, гата, съвършітѣ; депрінсѣ; спрінтенѣ; гівачіѣ; (міліт.) macht euch —! гътіцівъ! sich — machen, мъ прегътескѣ; — sprechen, а ворві кърґънте; er ist mit seinem Vermögen —, 'шї а мънкатѣ авереа.
Fertigen, v., фінезѣ, съвършескѣ, ѫмплінескѣ.
Fertigkeit, f., ѫндемънаре, ъшърінцъ, гівъчіъ, депрindере.
Fessel, f., ланцѣ, фéръ, кътъші, катенъ; легътъръ, вінкълъ (ѫнвінкѣ).
Fesselfrei, a. ші ad., дескатенатѣ, деслегатѣ, ліверѣ de фéръ, кътъші.
Fesseln, v., легѣ, ѫнкатенезѣ, ѫн-

Digitized by Google

кътъшезъ, пъпъ ѧп віпкъле, ѧп лапцъ.
Fesselung, f., ѧпкатепътъръ, ѧпвіпкълътъръ.
Fesselwund, a., (de каї) ръпітъ de фе́ръ.
Fest, n., сервътóре, серваре; оспъцъ, банкетъ.
Fest, a. ші ad., ставеръ, констъпте; фóрте солідъ, таре, вѫртосъ; фіптъ; съпътосъ (пъмъптъ); сігъръ, цéпъпъ; einen Dieb — nehmen, прindъ пе ъпъ фъръ; —e Schlaf, comnъ adъпкъ; —e Charakter, карактеръ солідъ, статорпікъ; — binden, стрінгъ; — halten, цінъ цéпъпъ; — sitzen, мъ цінъ цéпъпъ ѧп скърї; — stellen, deфігъ, детерminъ; einen Tisch — stellen, ѧпцепепескъ біне о масъ; sich — essen, trinken, а мъпка ші беа ѧп оспътъріъ пъпъ пъ маї пóте плъті; —e Land, копцінъпте, ъскатъ.
Festabend, m., сéръ (ажъпъ) de сервътóре.
Feste, в. Festung.
Festgesang, m., imnъ.
Festigkeit, f., търіme, солідітате, ставерітате; статоріъ; констапцъ.
Festivität, f., фестівітате, солепітате, сервъторіъ.
Festin, n., оспъцъ; петречере.
Festkleid, n., вестмъптъ de сервътóре.
Festlich, a. ші ad., сервъторескъ, помносъ, фестівъ, солепелъ.
Festlichkeit, f., фестівітате, солепітате, сервъторіъ, помпъ.
Festlied, n., къптекъ de сервътóре, de петречере.
Festmahl, n., оспъцъ, петречере, банкетъ.
Festprediger, m., предікъторъ de сервъторї.
Festpredigt, f., предікъ ла сервъторї.
Festschmuck, m., орпъмъптъ, подóвъ de сервътóре.
Festrechnung, f., компътъл сервъторілор (къndъ кадъ).
Festsetzen, v., deфігъ, детерminъ, хотърескъ; ѧпсемпъ; регълезъ.
Festsetzung, f., deфіцере, ставеремъптъ, детерminъцiъпе.
Festtag, m., zi de сервътóре.
Festtäglich, a. ші ad., de zi de сервътóре.
Festung, f., фортерéцъ, четъцъіе; kleine —, кастелъ, костеїъ.
Festungsbau, m., фортіфікъцiъпе.
Festungsbaukunst, f., аркітеттъръ мілітаръ.
Festungswall, m., валъ de четъцъіе, бълевардъ (франц.).
Festungswerk, n., фортіфікърітъ, лъкръ de фортіфікаре.
Festzeit, f., тімпъл къndъ каде о сервътóре.
Festzug, m., копdъптъ фестівъ.
Fête, (zi: фéт), серваре; оспъцъ.
Fetiren, v., оспътезъ, траттезъ.
Fetisch, m., Фетішъ, пъмеле че'л даъ пегрії ла лъкръріле, ла ідолії, че еї ле опóръ дрептъ zeітъцї.
Fetischanbeter, m., фетіштъ.
Fetischismus, m., фетішісмъ, кълтъл фетішълъї.
Fett, a. ші ad., грасъ, ъпсъросъ, сеосъ; роdіторїъ, adъкъторїъ de фолосъ; ziemlich —, гръсъцъ; — machen, ѧпграшъ; —e Fleisch, карпе грасъ; ein —es Amt, дрегъторіъ къштігóсъ; das wird das Kraut nicht — machen, аста п'ажътъ піміка.
Fett, n., грасъ, гръсіме; ъптъръ.
Fettammer, f., ортоланъ (пасере).
Fettauge, n., калъ къ окії грашї; (med.) ессоталміъ; стелъце de гръсіме (п. е. пе съпъ).
Fettbauch, m., пъптече грасъ, пъптече маре.
Fettbauchig, a. ші ad., пъптекосъ.
Fettbruch, m., стеаточелъ, ѧмфлътъръ ла кóіе.
Fettdarm, m., мацъл кърълъї.
Fette, f., гръсіме; прагъ (арх.).
Fetten, v., ѧпграшъ, ъпгъ, фрекъ къ гръсіме.
Fettfedern, f. pl., пепеле гръсімеї din кóделе пасерілор.
Fettfleck, m., патъ de гръсіме.
Fettgans, f., пінгъінъ, гъскъ de Америка.
Fetthaut, f., пеле, тъпікъ мембранъ ъптърóсъ.
Fetticht, a. ші ad., гръсіъ.

Digitized by Google

Fettig, a. ші ad., грасѫ; сеосѫ; імосѫ.
Fettigkeit, f., ѹнтіме, гръсіме.
Fettkram, m., болтъ кѫ гръсімї, ѹнсорї.
Fettkrämer, m., негоціторїѹ кѫ ѹнсорї.
Fettmagen, m., абомасѫ, стомакѫл ал 4ле (ла animaле), бѫрта.
Fettmasse, f., масса гръсімеї.
Fettsalben, f. pl., аліфії; помаde, балсаме de ѹнсóре.
Fettsäure, f., (кім.) ачідѫ de гръсіме.
Fettschwanz, m., кòдъ грасъ (ла ѹнѫ соїѹ de оі).
Fettstein, m., стеатітѫ.
Fettthon, m., лѫтѫ бѫнѫ de а скóте гръсімеа din поставѫ.
Fettwachs, n., adіпочéръ.
Fettwanst, m., пънтекосѫ.
Fettweide, f., локѫ de пъшїѹне пентрѫ ѫнгръшатѫл вітелор, опрітѫръ, сѫхатѫ.
Fetzen, m., странцъ; петекѫ.
Fetzen, v., стрънцѫескѫ, бѫкъцескѫ, рѫмпѫ ѫн петече.
Fetzig, a. ші ad., стрънцосѫ; петекосѫ; рѫптѫ; тъїатѫ ѫн бѫкъцї.
Feucht, a. ші ad., ѹмедѫ, мѹїатѫ; жілавѫ.
Feuchtbret, n., (тіпогр.) скъндѫръ de ѹмезітѫ (хъртіъ).
Feuchten, v., ѹмедезѫ, моїѹ.
Feuchtigkeit, f., ѹмезітате, ѹмезéлъ, ѹмезéцъ.
Feuchtigkeitmesser, m., ігрометрѫ.
Feuchtmulde, f., алвіъ de мѹїéтѫ хъртіъ.
Feudal, a., феѹдалѫ.
Feudalist, m., феѹдалістѫ.
Feudalrecht, n., дрептѫ феѹдалѫ.
Feudalsystem, n., сістемъ феѹдалъ.
Feuer, n., фокѫ; фігѫр. арdóре, фербòре, афептѫ, пасіѹне; elektrisches —, фокѫ електрікѫ; heiliges —, фокѫл Ст. Антоніе; — anlegen, пѫнѫ фокѫ; — anschlagen, скапърѫ; mit — und Schwert, кѫ фокѫ ші кѫ ферѫ; —anbeter, m., ѫнкінъторѫ de фокѫ; —anstalt, f., регѫлъмънтѫ пентрѫ фокѫ; —bake, f., фанарѫ; лампъ de корабіъ; —becken, n., мънгалѫ; —berg, m., вѫлканѫ, мѹнте вомітоpїѹ de фокѫ; —beständig, a., нестръмѫтатѫ ѫн фокѫ, фіптѫ (ѫн хіміъ); —bock, m., къпътѫїѹ de фокѫ; —bohne, f., фасоле de Спаніа; —brand, m. тъчїѹне; —brache, m., стеѫ de фокѫ; —eifer, m., zелѫ ѫнфокатѫ; —eimer, m., съкалѫ (італ. sechia) чѫтѫръ, васѫ de апъ пентрѫ стѫнсѫлѫ фокѫлѫї; —esse, f., ватръ de фокѫ; —farbe, f., колòре de фокѫ; —flamme, f., флакъръ, паръ; —fest, a., сігѫрѫ de фòкѫ; —gabel, f., фѫркъ, кръканъ de фокѫ; —geist, m., омѫ спірітѹосѫ, ѫмфокатѫ; —gewehr, n., артъ de фокѫ; —gieke, f., къцѹіе, тігаіе de ѫнкълzітѫ; —glocke, f., клопотѫ de алармъ; —haken, m., канче de фокѫ; —herd, m., фокарїѹ, ватръ; —himmel, m., черѫ емпіреѫ; —körper, m., корпѫ, трѫпѫ фокосѫ, de фокѫ; —kugel, f., гловѫ ѫнфокатѫ; —kunst, f., піротехніъ, мъіестріъ de фокѫ, артефічіъ de фокѫ; —lärm, m., алармъ de фокѫ; —leiter, f., скаръ de фокѫ; —mauer, f., мѫрѫ de фокѫ; —messer, m., пірометрѫ, мъсѫръторїѹ de фокѫ (ѫн фісікъ); —pfanne, f., тігаіе, къцѹіе de фокѫ; —probe, f., провъ de фокѫ, орdаліъ; —rad, n., рòтъ de фокѫ, ціpandòлъ; —rohr, n., цéвъ de фокѫ (пѫшкъ, флінтъ); —rost, m., грътарїѹ de фокѫ; —sbrunst, f., фокѫ, апріndере; —schaufel, f., лопъцікъ de фокѫ; —seele, f., сѫфлетѫ ѫмфокатѫ; —spiegel, m., оглindъ конкавъ, адънкатъ, кѫ каре апрінzї; —stahl, m., амнарїѹ; —stein, m., кремене; —stoff, m., калорікѫ, елемѫнтѫл фокѫлѫї; —thurm, m., —warte, f., фарѫ, фанарѫ, тѫрнѫ лѫмінъторѫ пентрѫ корѫбії; —werk, n., фокѫ de артефічіъ; —zange, f., клеште; —zeug, n., скъпъръторї; —zunder, m., éскъ.
Feuerlilie, f., ліліъ рошіъ, ліліъ фокóсъ.
Feuermörser, m., мортарїѹ (ѹнѫ фелѫ de тѫнѫ).

Digitized by Google

Feuermeßkunst, f., пірометріъ.
Feuern, v., daš фокš; апрindš, аціцš.
Feurig, a., de фокš; фокосš, ѧпфокатš, ѧпфлъкъратš; —es Auge, окїъ фокосš, апрincš; —er Blick, къътътъръ пасіонатъ, прівіре ѧпфокатъ; —er Kuß, сърътътъръ фербінте; —er Wein, вінš спірітъосš; der Himmel sieht ganz — aus, тотš черъл е рошъ.
Feyer, в. Feier.
Fiaker, m., фіакръ, тръсъръ de страте (ѧп четъцї).
Fibel, f., Авчdарїъ, Філandръ.
Fiber, f., в. Fase.
Fichte, f., Fichtenbaum, m., брадš молідš; —napfel, —nzapfen, m., тълеš, чокълъš de молідš; —nharz, n., ръшінъ de молідš; —nwald, m., кodръ de бразї, бръdетš.
Ficke, f., бъzъпарїъ, съкълецš.
Fickfacken, v., ътвлъ телелеš, ватš лела; інтрігš; лъкръ къ скопš ръš.
Fickmühle, в. Zwickmühle.
Fideikommiß, n., (терminš лътin. жъріdікš), фіdеікомісъ, adікъ деспъсеціъпеа прін карea ъпš тестъторš de аверї ѧпсарчінъ пе кліроnомъл съš, ка орї тòтъ авъціа орї пъmaї ó парте а еї съ о пъстреzе ші съ о dea ла о алтъ персòпъ, орї пентръ ъпš тімпš детерminатš, орї пентръ тотš déъna.
Fidibus, m., фітілš, фіdібъсš спре а апрinde піпа.
Fieber, n., фрігърї; auszehrendes —, фрігърї ептікóсе; faules —, фрігърї пътреціnóсе; hitziges —, фрігърї акъте, фрігърї ѧтфлъmътóре; tägliches —, фрігърї de тòте zілеле; das — bekommen, mъ прindš фрігъріле; —artig, —haft, a., че сémъnъ а фрігърї; —frost, m., тремъръtъръ de фрігърї; —hitze, f., фервінцéлъ de фрігърї; —klee, тріфоїъ de фрігърї; —rinde, f., хінъ, скòрцъ de фрігърї, скòрцъ перъвіанъ; —schauer, m., фіорї de фрігърї; —wurzel, f., ръdъчінъ de фрігърї.
Fiedel, f., четеръ орї скріпкъ реа; dъбъ сéš жъгš, къ каре тортъpézъ пе віноваці; —bogen, m., аркš de четеръ.
Fiedeln, v., скърцъїъ, скріпкъїъ, къптš ръš.
Fiedern, v., ѧтплъ къ пене, къ фълцї; тівескš стікла къ осълš орї къ къцітъл (глъжарії).
Fiedler, m., скърцъіторš, скріпкарš, лъътарš ръš.
Fiek, m., верте лъпгš аціосš; съцелš (ла децетš).
Fiemen, m., стогš, вравš.
Figur, f., фігъръ; фацъ de omš; тіпš (кіпš) de орї че; фігъръ математікъ; фігъръ реторікъ.
Figuralgesang, m., къптš фігъратš.
Figurant, m., фігърантš, статістš (пе счепъ).
Figuriren, v., фігърezš.
Figürlich, a., фігъратš, метафорікš.
Filet, n., філетš, тімбръ de ѧтпестрітš (ла легъторії de кърцї); ѧтплетітъръ, реціеа.
Filial, a., фіїалš; —kirche, f., бісерікъ фіїалъ, метокš; —handlung, пегоцеторіъ фіїалъ, комandітъ.
Fillen, v., белескš, жъпъіš; ватš.
Filou, m., (франц.) фълъš, omš de nimіка, атъціторš, потлогарїъ.
Filtriren, v., стръкърš, філтрezš.
Filz, m., фѫлтръ, філцš, прелъ; пълъріъ de фѫлтръ; omš сгърчітš, мърdарїъ; —blech, n., таблъ de фералбš; —decke, f., коперетъптš de філцš.
Filzig, a., фѫлтросš, пъслосš; omš аварš, omš ържчосš, песъферітš.
Filzigkeit, f., аваріціъ, сгърчітъръ; мърdъріъ.
Filzlaus, f., пъdъке латš.
Filzmacher, m., фабрікъторš de фѫлтръ.
Fimmel, m., къпепъ de варъ; ікš, папъ de ферš (ѧп mine).
Finale, n., фіналš, капетъл ъпеї піесе de мъсікъ.
Finalstock, m., фіналš, флóре ѧп капетъл ъпеї кърцї (ла тіпогр.)
Finanzen, f. pl., фінанце, венітъріле, вістіеріа Статълъї.
Finanzkammer, f., камера de фінанце.
Finanzminister, m., міністръ de фінанце.

Digitized by Google

Finanzrath, m., коneiлiарȣ de фinanцe.
Finanzverwaltung, f., adminiстръцiȣnea фinanцелор.
Finanzwesen, n., фinanцe, фinanцъpiтȣ, треbiле фinanцелор.
Finanzwissenschaft, f., штiinцa deспре фinanцe.
Findelhans, n., касъ de прȣnчї афлацї.
Findelkind, n., прȣnкȣ афлатȣ, прȣnкȣ лъпъdатȣ.
Finden, v., афлȣ, гъсескȣ; deскоперїȣ; сокотескȣ, жȣdекȣ, апроbezȣ; cimцȣ; ich finde kein Vergnügen, nȣ афлȣ нiчї о плъчере; ich finde es für besser, mi се паре maї bine; es wird sich mit der Zeit schon —, тimпȣлȣ ва ꙟnвъцa; er kann sich in nichts —, кȣ nimiкȣ nȣ се пóте deda; sich in Zeit und Umstände —, тъ ꙟnтокmескȣ, тъ акомоdȣ dȣпъ тimпȣрї ші ꙟmпрецїȣръpї.
Finder, m., афлъторȣ, гъсiторȣ.
Findling, m., в. Findelkind.
Findung, f., в. Fund.
Finger, m., deцетȣ; kleiner —, deцетȣл miкȣ; dritter —, miжлочiȣл; vierter —, ineлapїȣл; man kann ihn um den — wickeln, елȣ се ꙟndȣплекъ ла тóте; die — überall haben wollen, ꙟmї плаче а тъ аmестека ꙟn тóте; einen auf die — klopfen, ловескȣ пе чiнева престе deцете; den — auf den Mund legen, цinȣ секретȣ; lange — machen, фȣрȣ, amȣ deцете лȣnцї; durch die — sehen, ꙟnкidȣ ȣnȣ окїȣ, трекȣ кȣ вedepea; sich die — verbrennen, пацȣ ръȣ; wenn man ihm einen — gibt, so nimmt er die ganze Hand, тȣ ꙟї daї deцетȣл, елȣ ꙟцї апȣкъ тòтъ mъna.
Fingerbeuger, m., mȣскїȣлȣ, кòрda deцетелор, кїȣтòреа.
Fingerblätterig, a., кȣ фрȣnza deцетатъ.
Fingerblutader, f., въna deцетȣлȣї.
Fingerbreit, a., de ȣnȣ deцетȣ.
Fingerdick, a., гросȣ ка deцетȣл.
Fingerförmig, a., ꙟn форma deцетȣлȣї, ка deцетȣл.
Fingergelenk, n., ꙟnкеiетȣра deцетȣлȣї, аршiкȣ.
Fingergeschwür, n., сȣцелȣ, ꙟmфлътȣръ ла deцетȣ.
Fingerhandschuh, m., mъnȣшъ кȣ deцете.
Fingerhut, m., deцетарїȣ; deцетаръ (плаnтъ).
Fingerig, a., кȣ deцете (ꙟn версȣрї).
Fingerkuppe, f., бȣрiкȣл deцетȣлȣї.
Fingerling, m., deцетарїȣ (de пеле ш. а. ла о раnъ).
Fingern, v., deцетескȣ, факȣ deцетеле ȣneї mъnȣше; жокȣ пе ȣnȣ інстрȣmъnтȣ de mȣсiкъ.
Fingerring, m., ineлȣ, верiгȣцъ.
Fingersatz, m., deцетътȣръ, аплiкътȣръ de deцете (пе клавiрȣ).
Fingerspitze, в. Fingerkuppe.
Fingerwurm, в. Fingergeschwür.
Fingerzeig, m.. арътътȣръ, семnȣ din deцетȣ.
Fink, m., ботȣросȣ, фрiнцiлъ.
Finne, f., пȣштеа, бешiкȣцъ; гindȣръ, лiнцї, mazъре (ꙟn карnеа de поркȣ); пiскȣ de mȣnте, вжрфȣ, кȣлme; пénъ de чоканȣ.
Finnen, v., лȣкрȣ кȣ пéna чоканȣлȣї.
Finnfisch, m., валеnъ, кiтȣ, лȣnцiмъnъ.
Finnhammer, m., чоканȣ пеnатȣ.
Finnig, a., пȣстȣлосȣ; гindȣросȣ, лiнцосȣ.
Finster, a. ші ad., ꙟnтȣnекосȣ, опакȣ, опъчiтȣ, обскȣрȣ; трiстȣ, ꙟnкiсȣ, посоmоржтȣ; — werden, ꙟnnòптъ, се ꙟnтȣnекъ; im —n tappen, òрбекȣ пе ꙟnтȣnерекȣ.
Finsterling, m., прiетiнȣ ал нештiinцеї, iȣбiторȣ de ꙟnтȣnерекȣ, обскȣраnтȣ.
Finsterniß, f., ꙟnтȣnечime, обскȣръtате; еклiпсъ; Sonnen—, еклiпса, ꙟnтȣnечiмеа сòрелȣї; Kinder der —, фiї аї ꙟnтȣnерекȣлȣї.
Finte, f., префъкътȣръ, амъцiтȣръ, фiнецъ, фiнтъ (iтал.) вiклеniъ.
Fips, m., сфърлъ.
Firlefanz, m., Firlefanzerei, f., жȣкърiї, nimiкȣрї, копiлърiї, секътȣре.
Firma, f., фiрmъ (а ȣnȣї nегȣцеторȣ орї фаврiкъ).

Digitized by Google

Firmament, n., търіа черълъї, фіртътънтъ, болта черéскъ.
Firmeln, firmen, v., мірѕіескъ, ѧтпарцъ сф. міръ.
Firmelung, f., мірѕітъръ, мірѕіре (ѧп бісеріка апѕс. хрістъ, конфіртъцїѕне).
Firmung, в. Firmelung.
Firn, a., de anъ, de ѕnъ anъ.
Firner, m., вѫрфѕл мѕнцілор коперітъ de nea.
Firnewein, m., вінъ de anъ.
Firniß, m., політъръ, лѕстръ.
Firnissen, v., поліескъ, daъ лѕстръ.
First, Firste, f., кòмъ, кѕлме de касъ.
Fis, n., фісъ (ѧп мѕсікъ).
Fiscal, m., фіскалъ; прокѕръторъ.
Fiscus, m., фіскъ, вістіеріа Статѕлѕї.
Fisch, m., пеште; großer —, пескоїѕ, пеште маре; — fangen, пескѕескъ, прindъ пештї; faule —, пров. ворбе гóле, ворбе de nimікъ.
Fischer, Fischadler, m., вѕлтѕръ пескарїѕ, аліетъ.
Fischangel, f., ѕndіцъ.
Fischband, n., бълъмале кѕ пене.
Fischbar, a., пескѕіверъ, че се пóте пескѕі.
Fischbein, n., осъ de пеште, валенъ.
Fischbeschreibung, f., іхтіолоціъ, ѧпвъцетѕръ деспре пештї.
Fischblase, f., бешікъ de пеште.
Fischbrut, f., съмѫнцъ de пеште.
Fischchen, n., пескѕлецъ, пескърелъ.
Fische, f., стръмтатеа, марцінеа, стінгїѕл ѕнѕї катаргъ.
Fischen, v., пескѕескъ; im Trüben —, пескѕескъ ѧп тѕрбѕре, факъ інтрігъ.
Fischenzen, v., пѕцъ а пеште.
Fischer, m., пескаръ; —barke, f., баркъ, лѕнтре de пескаръ; —hütte, f., късчóръ, колівъ de пескарї; —mäßig, a. ші ad., ка пескарії; —netz, n., рецеа de пескѕітъ (пъвodъ); —ring, m., інелѕл пескарїѕлѕї, сіцілѕл папії; —stechen, n., чéрта пескарілор асѕпра ѕнѕї рѫъ; жокъ пескърескъ.
Fischerei, f., Fischfang, m., пескърітъ, пескѕітѕръ.
Fischflöße, f., аріпіòръ de пеште.
Fischfresser, m., іхтіофагъ, animалъ каре се пѕтреште кѕ пештї.
Fischgabel, f., остіъ de прінсъ пеште.
Fischgeräth, n., ѕнелте de пескърітъ.
Fischhälter, m., пескѕінъ, цінéцъ, оріъ, хорецъ de пеште.
Fischhamen, m., мрéжъ de арѕнкатъ (чорпакъ ѧп молд.), страшінъ.
Fischhandel, m., негоцъ, комерчїѕ кѕ пеште.
Fischicht, a., пескосъ, ка пештеле.
Fischkasten, в. Fischhälter.
Fischkiefer, в. Kieme.
Fischköder, m., амъцéлъ, мънкаре din ѕndіцъ.
Fischkunde, f., іхтіолоціъ, штіінцъ деспре пештї, о парте а історіеї натѕрале.
Fischlager, n., ашезътѕръ (станіште) de пеште.
Fischlaich, m., семѫнцъ, óъ, ікре de пеште.
Fischlake, f., саратѕръ, сърътѕръ de пеште, дрождііле че ръмънъ пе фѕндъ din сареа ші din zama пештілор сърацї.
Fischleim, m., клеїѕ de пеште, в. Hausenblase.
Fischloch, n., гъванъ ѕnde се adѕнъ пештії.
Fischmarkt, m., пескъріъ, търгъ de пеште.
Fischmilch, f., лапте de пеште.
Fischotter, f., відръ, лóнтръ.
Fischpinsel, m., пенелъ de пъръ de відръ (ла zѕгравї).
Fischreich, a., пескосъ.
Fischreiher, m., ардеіъ чепѕшіъ, бътланъ (о пасере).
Fischreuse, f., кошъ, вършъ de пеште, в. Reuse.
Fischrogen, m., оъ, ікре de пеште, в. Rogen.
Fischsatz, m., семънцъ, віъ, пескѕлецї мічї.
Fischschuppe, f., солзъ, в. Schuppe.
Fischspeise, f., бѕкате de пеште, мънкаре de постъ, мънкаре макръ.
Fischtag, m., zi de пескѕітъ; zi de постъ (ла апѕсенї).

Google

Fischteich, m., лакъ de пеште, iazъ de пеште, пескъiнъ.
Fischthran, m., ънтъръ, гръсime de пеште.
Fischtrog, m., трокъ албiъ de пъстратъ пештiї.
Fischwasser, n., ржъ пескосъ.
Fischwehr, n., остре́цъ de пеште, ѧнгръdе́лъ.
Fischweib, n., пескъре́съ.
Fischweiher, в. Fischteich.
Fischwurm, m., анцiлъ албъ.
Fischzeug, в. Fischgeräth.
Fischzug, m., пескъiтъръ, тръсътъръ къ пъвоdъл.
Fispern, v., шоптескъ, в. Wispern.
Fist, m., бърете de штерсъ; къреа; бешiнъ.
Fistel, f., фiстълъ; тонъ фалсъ (ѧн мъс.); —artig, a., фiстълосъ, къ фiстълъ; —messer, n., къцiтъ de фiстъле.
Fitscheln, v., ско́рцезъ, белескъ пелеа тръгъndъ къ фъне.
Fittich, Fittig, m., арiпъ; авъптъ; скътъ, adъпостъ; по́ла хаiнеї.
Fitz, m., легътърiкъ, фъшiо̀ръ.
Fitzen, v., факъ фъшiо̀ръ; dестрамъ; die Nase —, стржмвъ, съческъ din насъ.
Fix, a., (лътiн.) гата, гътiтъ, de dъкъ, фiксъ (фiптъ); fixe Luft, f., azотъ, аеръ стътътъ, ъчiгъторъ; ich bin fix und fertig, съптъ гата odатъ шi бiне.
Fixiren, v., ѧнфiгъ, аціптъ окiї.
Fixstern, m., стеа фiптъ.
Flabbe, f., вотъ, гъръ, гъроїъ.
Flach, a. шi ad., планъ, плъпiтъ, латъ, търтiтъ, петеdъ, dрептъ; —e Busen, m., ънъ сiнъ латъ, —e Hand, f., палмъ; —e Klinge, f., латъл съвiеї, спатеї; —e Land, n., це́ръ планъ, плъпime, шесъ; —e Schüssel, f., блidъ латъ; —e Urtheil, n., жъdекатъ фъръ темеїъ, пефъndатъ.
Fläche, f., планъ, плъпime, шесъ, къмпъ, съпрафацъ; палмъ, латъ de савiъ.
Flacheln, v., цеселъ ѧнчетъ, фрекъ ѧнчетъ.
Flächen, v., аплъпезъ.
Flächeninhalt, m., арiъ, спацiъл, къпрiнсъл съпрафецеї.
Flächenmaß, n., планiметръ, iнстръмъптъ de мъсъратъ арiа.
Flächenmaßkunst, f., планiметрiъ.
Flächenraum, m., в. Flächeninhalt.
Flächenschuh, m., пiчоръ пътратъ.
Flächenzahl, f., пъмъръ планъ, пъмъръ пътратъ.
Flachfüßig, a., палмiпеdъ, латъ ла тълпї.
Flachfeld, n., в. Blachfeld.
Flachheit, f., плъпime; съпрафъцime, лъкръ пъмаї пе deасъпра.
Flachkopf, m., капъ секъ, тжмпiтъ, dешертъ.
Flachnase, f., насъ търтiтъ, насъ латъ.
Flachs, m., inъ, лiоръ, фъiоръ de inъ; —brechen, маліцъ inъл; — hecheln, равiлъ, хечелъ inъл; — rösten, топескъ inъл; — schwingen, скътъръ de посdъръ.
Flachsartig, a. шi ad., ка inъл.
Flachsbart, m., бърбъцъ de жъпiшоръ, барбъ пъфо́съ.
Flachsbau, m., кълтъра iнълъї.
Flachsbläuel, m., маїъ, мъiъгъ de бътътъ inъл.
Flachsbreche, f., меліцъ de inъ.
Flachsdarre, f., ъскъторiъ de inъ.
Flachsdocke, f., пе́нъ, фългъ de inъ.
Flachsdotter, m., камелiнъ de гръdiнъ.
Flächsen, a., de inъ.
Flachsfeld, n., Flachsland, n., Flachsacker, m., iнiште.
Flachsgras, n., елiфоръ.
Flachshaar, n., пъръ мо́ле, пъръ блоndъ.
Flachshechel, f., равiлъ, хечелъ de inъ.
Flachsicht, в. Flachsartig.
Flachskopf, m., в. Flachshaar.
Flachskraut, n., iнiцъ.
Flachsraufe, f., Flachsriffel, f., дъраці стръжiторї de мъгълiiле inълъї.
Flachsreiste, f., фъiоръ de inъ.
Flachsröste, f., топiтъръ de inъ; топiто̀ре, локъ de топiтъ.
Flachssame, m., семжнцъ de inъ.
Flachsweg, m., кълцї, бъчї de inъ.
Flachziegel, m., тегълъ, цжглъ, оланъ латъ de коперiтъ.

Digitized by Google

Flack, m., кърінъ, спінарea din афаръ а корабіеї.
Flackerfeuer, n., флъкъраіе, боботаіе, пълълаіе.
Flackern, v., флакърѫ, боботескѫ.
Fladen, m., кокъ, тѫртъ, погаче, пedea, пъне azimъ; плъчінтъ.
Fladenbäcker, m., плъчінтарїѫ, кокарїѫ.
Flader, в. Flaser ші Maser.
Flage, f., тінъ, мочірлъ; рѫптѫръ de порѫ.
Flagge, f., бandieръ, стéгѫ, стіndартѫ, флатѫръ; die — aufstecken, арборезѫ бandiера.
Flaggen, v., семналезѫ кѫ бandiера.
Flaggenschiff, n., корабіъ пѫртътòре de бandieръ.
Flaggenstock, m., бастонѫ, катаргѫ, пръжінъ de бandieръ.
Flähme, f., дешертѫ, ѧndешертѫлѫ пъптечелѫї.
Flake, f., пъводѫ de пештї de mape.
Flakerer, f., пескѫіре пе mape.
Flamberg, m., савіъ скѫртъ, палошѫ.
Flame, f., ланцетъ пептрѫ каї.
Flämisch, a. ші ad., флъмѫndікѫ, флаndрікѫ; —e Gesicht, n., фісіonomiъ сарбедъ, морóсъ, посоморѫтъ.
Flämchen, n., флъкъріцъ, флъкъріòръ.
Flamme, f., флакъръ, въпаіе, паръ; den —n übergeben, арѫпкѫ ѧn флакърї.
Flammen, v. n., арde кѫ флакърї, се ѧnвъпаіе.
Flammenauge, n., окїѫ ѧmфокатѫ, віосѫ.
Flammenfeuer, n., фокѫ кѫ флакърї.
Flammenschwert, n., савіъ de фокѫ.
Flammern, v., флакърѫ мърѫптѫ, лікѫрескѫ.
Flammicht, flammig, a., флъкъріѫ, ка флакъра.
Flannell, m., фланелѫ (цесетѫръ de лънъ).
Flanke, f., кóстъ, латѫре, фланкъ (терminѫ лѫатѫ дела францozї маї вѫртосѫ ѧn лімба мілітаріъ); dem Feinde in die —n fallen, мъ ѧnіептѫ, атакѫ пе dѫшманѫ ѧn фланкъ, ѧn кóстъ; die —n decken, коперїѫ, апърѫ латѫреле.
Flanken, m., фъліъ mape, кодрѫ de пъне.
Fläschchen, n., бѫтелкѫцъ, карафіцъ, стіклѫцъ.
Flasche, f., бѫтеліъ, карафъ, плоскъ.
Flaschenfutter, n., скътѫлкъ de бѫтелії.
Flaschenzug, m., скріпцѫ.
Flaschinett, n., флѫіерелѫ, флъѫтікъ, флашінетѫ.
Flaschner, m., фералварїѫ, тінікїерїѫ.
Flaser, m., вънъ лемнóсъ; віпеле, апеле сéѫ тръсътѫреле din лемнѫ, мъртѫрéла лемнѫлѫї.
Flaserholz, n., лемнѫ ацосѫ, въпосѫ.
Flatsche, f., бѫлбѫкѫ; къпіцъ de фънѫ.
Flatscher, m., омѫ лъѫдъросѫ, гѫръ mape, фанфаронѫ.
Flattergeist, m., омѫ ѫшорѫ, свъптѫратѫ, minте спѫлвератъ.
Flatterhaft, a., флѫстѫратѫ, флѫтѫратѫ, свъптѫратѫ, спѫлвератѫ, ѫшорѫ, пеконстантѫ (пестаторнікѫ) сбѫрdатікѫ).
Flatterhaftigkeit, f., флѫстѫрътѫръ, спѫлверътѫръ, ѫшорътате.
Flatterhörig, a., болпъвосѫ; мòле, молатікѫ.
Flatterig, в. Flatterhaft.
Flattermine, f., minъ ѫшорѫ ерѫмпътóре; бътаіе de жокѫ, фѫмѫ ла пасѫ.
Flattern, v. n., флѫстѫрѫ, флѫтѫрѫ, сбѫрътезѫ, фълфъїѫ, свъптѫрѫ (волтіцезѫ, франц.)
Flattersinn, m., сімцѫ флѫстѫратѫ, minте спѫлвератъ.
Flätz, Fläz, m., омѫ печоплітѫ, гросоланѫ, бъdъранѫ.
Flau, a. ші ad., мóле, деспервaтѫ, слабѫ; der Markt ist —, се фаче dараверъ пѫцінъ, пѫ е въпzаре.
Flauen, v., клътескѫ; спълѫ (ѧn minер.)
Flaum, m., Flaumfeder, f., фѫлгѫ, пѫфѫ, пене ѫшòре.
Flaumbart, m., барбъ de фѫлцї, барбъ de жѫпе; — копіландрѫ, цъпгъѫ.
Flaus, Flausch, m., флокѫ; бѫкѫ (de лънъ); флокотінъ.
Flause, f., ѧnшелъчїѫпе, minчїѫпъ, прічінъ дешéртъ, претестѫ de

Digitized by Google

nimikŭ; пълавръ; гогóшъ; amъцелї лъѕдъpóce; macht mir keine —n, nъ'mї ѧmвла къ шòлda; nъ вinde треї парале ѧn dóъ пъnцї; nъ те лъѕda къ minчъnї; аскіе de ферŭ ѧmфокатŭ.

Flausenmacher, m., minчinocŭ, флекъросŭ, лъѕдъросŭ.

Flausrock, m., съmanŭ.

Flechse, f., (ѧn anatom.) тinгъ, кóрdъ, нервŭ.

Flechsig, Flechsenartig, a., тinгосŭ, нервосŭ ка тinга (din органicmŭ).

Flechte, f., печinцine; ѧmплетітъръ, косіцъ; — лéсъ, гратіе de nъіеле; ліхапъ (плаптъ mъшкїòсъ).

Flechten, v., ѧmплетескŭ; ѧmплетеческŭ, ѧnкъркŭ.

Flechtenartig, a., ка печinцinea; ка ліхена.

Flechtweide, f., Korbweide, f., лоzіъ.

Flechtwerk, n., ѧmплетітъръ, лъкръ ѧmплетітŭ.

Flechtzaun, m., гарdŭ de nъіеле.

Fleck, m., петекŭ; патъ, макълъ; локŭ, пъnтŭ-de-локŭ; einen — aufsetzen, пъnŭ ъnŭ петекŭ, петеческŭ; nicht vom —e gehen, nъ mъ mішкŭ din локŭ; den rechten — treffen, nimерескŭ, ловескŭ ла пъnтŭ.

Fleckchen, n., петечелŭ; пътішòръ; локшорŭ.

Fleckeln, v., кърпескŭ, петеческŭ.

Flecken, m., оръшелŭ, търгъшорŭ; патъ.

Flecken, v., пътеzŭ, макълŭ (фештелескŭ); петеческŭ.

Fleckenlos, a., непътатŭ, nemъкълатŭ.

Fleckfieber, n., фрігъpї петечinòсе, къ петече.

Fleckig, a., пътатŭ.

Fleckkugel, f., съпъnŭ de пете.

Fleder, f., папъ, аріпіóръ.

Fledermaus, f., ліліакŭ, веспертілŭ.

Flederwisch, m., папъ de гъскъ, папъ de штерсŭ.

Flegel, m., ѧmвлъчіїъ; въdъраnŭ, нечоплітŭ, пътъnгŭ, можікосŭ, гросоланŭ.

Flegeljahre, n. pl., невъnіа жъnецеї; аniї спълверацілорŭ.

Flehen, v., рогŭ къ тотŭ adincъл, съпплекŭ ферbinте; черŭ къ стъръinцъ.

Flehentlich, a. ші ad., къ плъncóре ферbinте, къ ръгъчїъne ѧnтincъ.

Fleihen в. Flauen.

Fleisch, n., карне; (ѧn вібл.) пофтъ тръпéскъ, съmцъалітате; wildes —, карне móртъ; gut bei —e sein; а се афла ѧn карне, а фі кърnосŭ; —auswuchs, m., кърnошіme, кърnъріme; —bank, f., скаъnŭ de карне, скаъnŭ de мъчеларŭ; —beule, f., ѧmфлътъръ кърnóсъ, кърnошіme; —beil, вардъ, съкъре мъчелъpéскъ; —bruch, m., съркочелŭ, ѧmфлътъръ кърnóсъ; —brühe, f., zamъ de карне; —farbe, f., колòре de карне; —fresser, m., лакомŭ de карне; —gabel, f., фъркъцъ de карне; —gewächs, n., скрескътъръ кърnóсъ, волфъ, съркòмъ; —hacker, —hauer, m., мъчеларїъ; —kloß, m., гълъшкъ de карне; —klumpen, m., въкатъ, въlzŭ de карне; омŭ гросŭ; —kuchen, m., —pastete, f., плъчіnтъ, пастетъ de карне; —schau, f., вісітъцїъne de карне; —seite, f., фаца пелеї de кътръ карне; —speise, f., въкатъ de карне; —suppe, f., съпъ de карне; —tag, m., zi de фръnтŭ, zi de карне; —topf, m., òлъ de карне; —wage, f., къmпъnъ, кънтарїъ de карне; —zeit, f., тimпŭ de фръnтŭ.

Fleischbohne, f., фасоле чіріnікъ, къ пъстърї кърnóсе.

Fleischer, m., Fleischhacker, m., мъчеларїъ (търч. касапŭ); —bursch, m., —knecht, m., аргатŭ, ѧnвъцъчелŭ de мъчеларъ; —gang, m., мерсŭ ѧndешертŭ; —gesell, m., фечорŭ, codалŭ de мъчеларъ; —gewicht, n., къmпъnъ de мъчеларъ; —handwerk, n., месеріа de мъчеларъ; —hund, m., къnе мъчелъpескŭ.

Fleischerin, f., мъчелъpéсъ.

Fleischern, a., de карне.

Digitized by Google

Fleischerlust, f., пофтъ, плъчере трѫпéскъ.
Fleischicht, fleischig, a., кърпосѫ.
Fleischigkeit, f., кърпошіте.
Fleischlich, a., трѫпескѫ, лѫссѫріосѫ; sich — vermischen, a се аместека трѫпеште.
Fleischlichkeit, f., съмцѫалітате, пофтъ трѫпéскъ, лѫссѫріъ.
Fleischlos, a., фъръ карне, макрѫ, ѫскъцівѫ.
Fleiß, m., сілінцъ, сіргѫінцъ, діліцінцъ, стѫdiѫ; indѫстріъ, акѫратецъ; anhaltender —, стѫdiѫ не'нчетатѫ, фатікъ ѫнтіпсъ; mit — betrachten, прівескѫ, koncideрѫ кѫ лѫаре аminте; allen — auf etwas verwenden, пѫпѫ тóтъ сілінца, тотѫ стѫdiѫл пентрѫ чева.
Fleißig, a. ші ad., сіргѫіторіѫ, сіліторіѫ, діліцінте, стѫdiосѫ, indѫстріосѫ; акѫратѫ; —er Besuch, m., вісітъ déсъ; das ist sehr — gearbeitet, е лѫкратѫ кѫ мѫлтъ гріжъ; die Kirche — besuchen, мергѫ decѫ ла вісерікъ.
Fleißigen в. Befleißigen.
Flennen, v. n., стрѫмбѫ din гѫръ.
Flethe, f., пътѫръ, палъ; кáіерѫ; рѫѫ регѫлатѫ.
Fletschen, v., dectindѫ, лъцескѫ, тѫртескѫ; die Zähne —, рѫпжескѫ; das Maul —, каскѫ гѫра.
Fletschzahn, m., dinте колцатѫ, стрѫмбатѫ ѫн афаръ.
Flibustier, m., флібѫстіерѫ, ѫнѫ соїѫ de корсарї сéѫ пірацї амерікапї.
Flickarbeit, f., лѫкрѫ кърпітѫ.
Flicken, v., кърпескѫ, дерегѫ, петеческѫ; рефакѫ.
Flicker, m., кърпіторѫ, петечіторѫ.
Flickerei, f., петечітѫръ, кърпéлъ, кърпітѫръ.
Flickfleck, m., петекѫ песте петекѫ, кърпéлъ.
Flicklappen, m., петекѫ, трéпцъ de кърпітѫ.
Flickwerk, n., лѫкрѫ кърпітѫ.
Flickwort, n., ворбъ de прісосѫ, adъосетѫръ.
Flieboot, n., лѫнтре, каікѫ іѫте.
Fliederbaum, m., сірінгъ, сокѫ.
Fliege, f., мѫскъ; große —, мѫскоїѫ; spanische —, кънтърідъ; es ärgert ihn die — an der Wand, тóте ѫї сарѫ ѫн пасѫ, é омѫ ірітъчосѫ; aus einer — einen Elephanten machen, а фаче dintр'ѫнѫ цінцарїѫ ѫнѫ армъсарїѫ; zwei —n mit einer Klatsche todtschlagen, кѫ о ловітѫръ дóъ мѫште.
Fliegen, v., сборѫ; in die Arme —, алергѫ ѫн браце; die Fahne — lassen, dectindѫ фламѫра, о факѫ съ фълфъіе; in die Luft —, сбóръ, саре ѫн аерѫ; —de Brücke, понте пе кòрде; —de Haare, пърѫ десплетітѫ.
Fliegenbaum, m., ѫлмѫ сълбатікѫ.
Fliegendreck, m., къкатѫ de мѫскъ.
Fliegengift, n., веninѫ de мѫште, арсенікѫ оморѫторѫ de мѫште.
Fliegenklatsche, f., лопъцікъ de мѫште.
Fliegennetz, n., рецеа de прінсѫ мѫште.
Fliegenschimmel, m., калѫ сѫрѫ пѫптатѫ.
Fliegenschnäpper, m., мѫскарїѫ (пасере).
Fliegen-schwamm, —pilz, m., бѫрете de мѫште.
Fliegenschwarm, m., роїѫ de мѫште.
Fliegenwedel, m., апъръторе de мѫште, апъртѫскѫ.
Fliehen, v., фѫгѫ, мъ фереск, ѫнкѫнцїѫрѫ; о іаѫ, прindѫ, даѫ, тѫлескѫ ла фѫгъ; die Zeit flieht, тімпѫл фѫце, трече.
Fliehkraft, f., пѫтере чентріфѫтъ.
Fliese, f., леспеде, плакъ, таблъ (de пéтръ, de стіклъ, de металѫ).
Fließ, m., смокѫ, каіерѫ, мънѫнкїѫ de лънъ; велерѫ, пеле кѫ лънъ кѫ тотѫ; das goldene —, орdінѫлѫ велерѫлѫї de аѫрѫ.
Fließen, v. n., кѫргѫ; мъ скѫргѫ; мъ топескѫ; сѫгѫ, свеѫ (хъртіа); daraus fließt, de аічї ѫрмéзъ; der Fluß fließt bei der Stadt vorbei, рѫѫлѫ спалъ мѫрії четъцїї; das ist nicht aus seiner Feder geflossen, ачéста п'а ешітѫ din кондеїѫл лѫї; das Papier fließt, хъртіа свеа; ins Meer —, се ре-

Digitized by Google

варсъ ѫн маре; fließende Schreibart, f., стілъ ѕшорѣ, стілъ deпрincѣ, стілъ ротѕndѣ.
Fließgold, n., аѕрѣ патівѣ, в. Waschgold.
Fließpapier, n., хъртіъ свеѕтóре, сѕгътòре; в. Löschpapier.
Fließwasser, n., апъ de рѫѣ, апъ кѕргътòре.
Fliete, f., лапчетъ de лъсатѣ сънце; цéвъ, мосорѣ кѕ тортѣ.
Flimen в. Flimmern.
Flimmer, m., мікъ, лѕкóре, лѕчіре атъцітóре; флѕтѕре de аѕрѣ.
Flimmern, v. n., скінтеіе, лѕче, релѕче, ръсфѕлцеръ; es flimmert mir vor den Augen, ѫмі стелескѣ окіі.
Flindergold, n., в. Flittergold.
Flink, a. ші ad., спрінтенѣ, свелтѣ, ацерѣ, ѕшорѣ, іѕте, віоіѣ, ѫndeмънатікѣ.
Flinkern в. Flimmern.
Flinkheit, f., спрінтеніъ, свелціме, іѕціме.
Flinker, m., флѕтѕрелѣ de металѣ.
Flins, m., кремене, крѕхѣ.
Flinte, f., флінтъ, сінéцъ, пѕшкъ.
Flintenkolben, m., Flintenschaft, m., стратѣ, патѣ de пѕшкъ.
Flintenkrätzer, m., ракѣ de пѕшкъ.
Flintenlauf, m., цéвъ de флінтъ.
Flintenschloß, n., оцеле de флінтъ.
Flintenschuh, m., токѣ de пѕшкъ.
Flintenschuß, m., ѫмпѕшкътѕръ, ловітѕръ, deскъркътѕръ de флінтъ.
Flintenstein, m., кремене de пѕшкъ.
Flinter, m., в. Flinker.
Flintglas, n., крісталѣ плѕмбосѣ (флінтглас).
Flirren в. Flimmern.
Flistern в. Flüstern.
Flitschgold, n., в. Waschgold.
Flitschrose, f., макѣ сілбатікѣ.
Flitter, m., скліпéлъ, лѕстрѕ фалсѣ, атъцітóрѣ, флѕтѕрелѣ de аѕрѣ; —gold, n., аѕрѣ фалсѣ, аѕрелѣ, фòіъ de аламъ; —kram, m., флѕтѕреі, німікѕрі; —sand, m., арінъ, пъсінѣ лѕчіторіѕ; —schein, m., лѕстрѕ пърѕтѣ; —schläger, m., флѕтѕрарїѕ, фаѕрѣ de флѕтѕреі; —staat, m., гътéлъ орбітóре, помпъ deшéртъ; —werk, n., лѕкрѕ атъцітóрѣ; —woche, f., септъмъна de міере (ла чеі ѫнсѕраці).
Flittich, m., в. Fittig.
Flitzbogen, m., аркѣ de съцéтъ; —pfeil, m., съцéтъ.
Flocken, m., флокѣ, бѕкѣ; — von Haaren, стокѣ de пърѣ; —artig, a. ші ad., флокосѣ; —feuer, n., фокѣ кѕ флъкъраіе.
Flocken, v., ѫмфлокошезѣ, префакѣ ѫн флочі, ѫн сточі.
Flockenblume, f., діокѣ.
Flockseide, f., мътасъ бѕкòсъ, стокóсъ.
Flockwolle, f., лънъ стокòсъ, сточі de лънъ.
Floh, m., пѕрече; —biß, m., мѕшкътѕръ de пѕрече; —farbe, f., колòре пѕречіъ.
Flöhen, v., пѕрекѣ.
Flohig, a., пѕрекосѣ.
Flohkraut, n., полігонѣ, пѕрекаріцъ (о плантъ, лът. pulicaria).
Flor, m., вълѣ, флорѣ (дела флòре), крепѣ, газѣ (цесетѕръ фóрте раръ ші фінъ); ѫнфлорітѕръ, старе ѫнфлорітъ, просперітате; —arbeit, f., лѕкрѕ de флорі, цесетѕръ фінъ; —band, n., кордеа de флорі; —binde, f., фашъ de крепѣ; —haube, f., бонетъ de крепѣ; —schleier, m., вълѣ de флорѣ.
Floren, m., флорінѣ, фіорінѣ (монетъ).
Florence, f., флоренцъ, тафтъ de Флоренца.
Florett, n., вéргъ de ферѣ ка сабіа; матеріъ de мътасъ; —band, n., кордеа de флоретѣ; —seide, f., мътасъ бѕкóсъ.
Florist, m., флорістѣ, флорарїѕ (бот.)
Floß, n., Flöße, f., плѕтъ, лемнъріме пе апъ; —amt, n., дерегъторіа de плѕтъріъ; —baum, m., лемнѣ de плѕтъ; —gerechtigkeit, f., дрептѣ de мънатѣ плѕте; —graben, m., каналѣ de плѕтітѣ; —handel, m., негоцѣ кѕ плѕте; —klafter, f., стънжінѣ de лемне de плѕтъ; —meister, m., маіестрѕ, прівегіторѣ de плѕте; —ordnung, f., регѕлъмънтѣ de плѕте; —platz,

Digitized by Google

m., локъ de плѧте; —ſcheit, n., decſiкътъръ (лодъ) de плѧтъ; —verwalter, m., adminiſtръторъ de плѧте; —waſſer, n., апъ плѧтіверъ; —wehr, n., ставіль de плѧте; —weſen, n., цлѧтърітъ.

Floßbutter, f., ѕптъ топітъ.

Floße, f., плѧтъ (ла пъводъ); арішіоръ de пенте.

Flößen, v., тѧнъ плѧтъ; пескъескъ къ пъводъ.

Flößig, a. ші ad., къ арішіоре.

Flößung, f., плѧтітъръ, kondъчerea плѧтелор пе апъ.

Flötchen, n., флътіоръ.

Flöte, f., флаѧтъ. Компѕеле: —nblaſer, —nſpieler, m., флаѧтістъ, къптъторъ пе флаѧтъ; —nbohrer, m., соределъ de флаѧтъ; —nfutter, n., токъ, тéкъ de флаѧтъ; —nmacher, m., флъѧтарів; —nſpiel, n., къптекъ, копчертъ de флаѧтъ; —nſtimme, f., сънетъ de флаѧтъ, тонъ дълче, сѧавъ; —nſtück, n., піесъ, вѧкатъ de флаѧтъ; —nwerk, n., —zug, m., реціструь, пріта тръсътъръ сéй порнéлъ а флаѧтеі.

Flott, a. ші ad., десфъкътъ; чі ачестъ кѧвънтъ аре лнцелесъ денлінъ лн конструкціѕне, кѧт: — machen, pidikъ, даѣ лн апъ, флотезъ, гълезъ о паіе лн маре; — ſein, а фі флотатъ (о паіе); — werden, скапъ спре а пѧтé тънека; — leben, трѣіескъ десфръпатъ, трѣіескъ лн плъчері.

Flott, n., стънтънъ.

Flotte, f., флотъ, арматъ марінъ, класъ (лътін.).

Flottille, f., флотішоръ.

Flöz, m., стратъ céй вънъ орісонталъ (лн монт.); стратъ, пътъръ de петрії; —erz, n., мінераде афлъторе лн стратърі орісонтале; —ſchicht, f., стратъ орісонталъ; —weiſe, a., лн пътърі, лн стратърі.

Fluch, m., вѧстемъ; лнжърътъръ; —beladen, a., лнкъркатъ de вѧстемъ; —würdig, a., вѧстематъ.

Fluchen, v., властемъ; лнжъръ.

Flucher, m., вѧстемъторъ, лнжъръторъ.

Flucht, f., фѧгъ, скънътънтъ; грабъ; шіръ; die — ergreifen, тѧлескъ, ла фѧгъ; den Feind in die — ſchlagen, іаѣ ла фѧгъ пе дѧшманъ; ſechs Fenſter in einem —, шесе ферестрії деарѧндѧѣ.

Flüchten, v., скапъ къ фѧга; рефѧгъ, афлъ рефѧціѣ, скъпаре.

Flüchtig, a. ші ad., фѧгарів, фѧціtівъ, фѧгачъ; ѕшоръ, рънеде, іѧте; скітъчіосъ; —e Zeichnung, deceminъ фъкътъ лн фѧгъ; eine —e Hand haben, амъ тънъ ѕшóръ, лndemънатікъ; einen —en Blick werfen, арѧнкъ о къттътъръ ѕшóръ, окіескъ пе деасѧпра; — durchſehen, петрекъ ка лн фѧгъ; — werden, фѧгъ.

Flüchtigkeit, f., фѧгачітате, ізцéлъ, ѕшорътате; свърътате, волатілітате (ѕшóра-топіре а сърілор).

Flüchtling, m., фѧгарів, десерторъ; рефѧціtъ.

Flück, в. Flügge.

Flüder, n., лътокъ (лн вл).

Flug, m., своръ, свърътънтъ; авънтъ; поіѕ; im — ſchießen, пѧшкъ лн своръ; — der Gedanken, авънтъл ідеілор; —biene, f., албінъ лкръторе; —blatt, n., фоі свърътóре, патфлетъ; —ſand, m., арінъ търѧнтъ.

Flügel, m., арінъ; корпъ, флапкъ (ла армать); ставіль; клавірь; вълвъ, къпатъ (ла ѕшъ, ла ферестрії); einem die — beſchneiden, рътезъ арінеле кѧіва; die — hängen laſſen, стаѣ десквръцѧатъ; —adjutant, m., ажътантъ de къмпъ; —decke, f., скóрцъ, скътъ de арінъ (ла інсекте); —horn, n., корпъ de вънатъ; —kleid, n., вестінънтъ спрінтенъ, къ арінї; —mann, m., капфірь, солдатъл чел маі палтъ din капѧл лініеі; —pferd, n., Пегасъ, калъ лнарінатъ; —thür, f., ѕшъ къ дóъ вѧлве, къ дóъ къпате; —werk, n., пъсърíме, пъсърі сілватіче.

Flügelchen, n., арішіóръ.

Digitized by Google

Flügelförmig, a. ші ad., ан форма аріпеї.

Flügge, a., гата де сврат, пенатв, аріпатв.

Flughafer, m., опсігъ, овъсікъ, овъсв сілватікв.

Flugloch, n., вортъ, гавръ де інтратв, врдініше (ла албіне).

Flugmaſchine, f., махінъ де сврат.

Flugmehl, n., фъінъ вшóръ.

Flugs, a., андатъ, іште, ръпеде, ка ан сворв, кътв вадї ан пъмînt.

Fluh, Fluhe, Flühe, f., петръ, екополв, стъпкъ; Sandfluh, пърете де стъпкъ.

Flunkern, v. Flimmern.

Flur, f., кътнв, пратв, шесв, кътніъ, планв; цéріпъ; Haus—, f., аріъ, бътътъръ; вестівлв (кътв ешї пе вшъ din касъ); —buch, n., катастрв; —recht, n., дрептв де мошіъ; —ſcheidung, f., мезвіна цéріпеї; —ſchütz, m., вегіторв (жітарів) de кътнв; —ſtein, m., пéтръ, терминв.

Fluß, m., рâв, флввів; кърцере, кърсвръ (ан med.), катарв, гътвраів; ревматісмв; топітвръ; weißer —, пóлъ албъ (ла феме); —artig, a. ші ad., катаралв, ка гътвраівъ; —bad, n., ваіъ де рâв; —bett, n., албіа рâвлві, фвндвл, стратвл лві; —erde, f., хътъ топічóсъ; —fall, m., къзътъръ де рâв; —ſieber, n., фрігврї катарале; —ſiſch, m., пеште де рâв; —gold, n., аврв де флввів; —ſchiff, n., варкъ, шеікъ de рâв; —waſſer, n., апъ de рâв.

Flüßchen, n., рâвшорв.

Flußgalle, f., амфлътъръ апóсъ (ла каї), формéлъ, галъ.

Flußgott, m., зев, zeitate de рâврї (мітол.).

Flußnymphe, f., Naiadъ (мітол.).

Flußpferd, n., іпопотамв, калв de Ніла (іст. пат.)

Flußſpath, m., спатв двпвл, флватв de варв (мінер.)

Flußſpathſäure, f., ачідв флворікв (хім).

Flüſtern, v., шоптéскв, свсврезв.

Flut, f., мâреа, амфлареа мъреї, маре палтъ, флвссв, валв, вндъ, анвндъцівне, ръвърсътъръ, ділввів (лът.); потопв (слав.); торінте, повоіа; — und Ebbe, мъреа, кв внв сінгврв терминв колептівв, іаръ кв доі, пълцътътв ші скъзътъръ де маре, флвссв ші рефлвссв, адікъ періодіка мішкаре а апелор мъреї, пріп каре ачелеа се палцъ ші скадв регулатв де доъ орі пе зі, тръгъндвсе ші легъндвсе деспре полї кътръ екаторв ші дела екаторв кътръ полї; in den Fluten umkommen, а пері ан внде, ан валврі; —zeit, f., тімпв de мâреа.

Flutbett, n., лътокв, опвств (ла іазврі), в. ші Flußbett.

Fluten, v., анвндв, мъ ръвърсв.

Flûtſchiff, n., Flûthe, f., наіе de песквітв кічї.

Foce, f., въптреа micanъ, інъпze ан треї колцврі ла каіче; (італ. trincketto); вътланв кв гътвл албв (пасере).

Focmat, m., фоішорвл катаргвлві micane.

Focmaſt, m., катаргвл въптрелеї micane.

Focktau, f., крâчеа въптрелеї micane (ан мар.).

Fockſegel, в. Foce.

Fockſtag, m., фвніеа катаргвлві micanъ.

Focus, m., (лът.) фокв (ан оптікъ).

Föderation, f., (лът.) легътвіпцъ, федерацівне, аліанцъ (антре статврі).

Fodern, в. Fordern.

Fohe, f., въптв de амîаzї.

Fohlen, v., фътв мънzв, в. Füllen.

Föhn, m., въптв, віфорв, враганв апрігв (ан Елвеція).

Fohre, Föhre, f., брадв.

Folge, f., вртаре, шірв, серіе; свчесівне (ла внв тронв); аскълтаре, свпвпере: ефептв, ресълтатв; in der —, ан вртъ; — der Zeit, двпъ тімпв, кв тімпв; die — wird es lehren, тімпвл ва анвъца, вртареа ва аръта; — leiſten, аскълтв, мъ конформв (двпъ воінца кълва).

Digitized by Google

Folgen, v., урмезъ, сл҃ѣдъ; даѣ аскълтаре, аскълтъ, мъ конформъ; мъ есъ, ресълтъ; der Brief lautet wie folgt, скрисо́реа сънъ урмѣзъ; er folgte im Amte, елъ сѣчесе ла офіцій; ein Unglück folgte auf das andere, унъ десастръ, о дисграціъ вені дънъ алта; seinem Kopfe —, а фаче де капъ съъ; —der Gestalt, —der Maßen, ла модъ урмъторъ; die —de Woche, ла септъмъна че вине.

Folgenlos, a., фъръ урмаре, фъръ ресълтатъ, фъръ консечінцъ.

Folgenreich, a., плінъ де урмърі, де ресълтате.

Folgerecht, folgerichtig, a., урмътарецъ, консечінте.

Folgereihe, f., шіръ, серіе.

Folgern, v., дедъкъ, лнкеіъ, трагъ лнкеіере, конкеіъ.

Folgerung, f., дедъчере, дедъцціъне; консечінцъ, урмаре; короларіъ (ла лог.)

Folgesatz, m., короларіъ.

Folgewidrig, a., неурмътарецъ, деконсечінте, пелоцікъ.

Folgezeiger, m., (ла тіпогр.) кастоде, арътъторъ, сімъ ла кълкъіа унеі феце че арать не урмъто́реа.

Folgezeit, f., декърсъл тімпълъі, віітора.

Folglich, ad. ші conj., прін урмаре, деч, ашеа дарь.

Folgsam, a., аскълтъторіъ; супъсъ; омъ къ вънъ-воінцъ.

Folgsamkeit, f., аскълтаре, супънере.

Foliant, m., фоліантъ, карте тіпъріть не кóла лндоіть нумаі одатъ.

Folie, f., фоіцъ, фоішо́ръ (де аръ орі арціптъ де політь).

Folio, n., фоліо, (латін.), фіхъ, кóлъ нумаі одатъ лндоіть.

Folter, f., тортъръ, каспъ, кінзіре, мънчітъръ, скінцізіре (moldov.); —bank, f., кълълецъ, скамнъ де тортъратъ; —kammer, f., кътаръ де тортъръ; —zeug, n., унелте де тортъръ.

Folterer, m., тортъръторъ, кінзіторъ.

Folltern, v., тортърезъ, пънъ ла тортъръ, кінзіескъ.

Folterung, s. Folter.

Fond, m., фондъ, къпіталъ; пропріетате, авере.

Fontanell, n., фънтъпеа, фонтанелъ, каструлъ; ein — setzen, каструлезъ, (ла med.) факъ съ спарть трупъл ла унъ локъ ундева.

Foppen, v., лмі вать-жокъ; іаѣ ла рѫсъ.

Förder, a., s. Ferner, Weiter.

Förderer, m., наінтъторъ, лндемънъторъ.

Förderlich, a. ші ad., фавораверъ, наінтаверъ, наінтъчіосъ авънтъціосъ.

Fördern, v., наінтезъ, авънтезъ, ллесніескъ; урніескъ, лнтемеіескъ.

Fordern, v., пресіндъ, черъ; демъндъ; кіемъ, провокъ; vor sich —, кіемъ де фацъ; zum Zweikampf —, кіемъ ла дзелъ; vor Gericht —, чітезъ, кіемъ ла жудекать.

Förderniß, n., s. Förderung.

Förderſam, s. Förderlich.

Förderſamſt, ad., къть маі курънд.

Förderung, f., наінтаре, авънтъмънтъ; ллеснре, лндемънъторъ.

Forderung, f., черінцъ, претінсіне; кіемаре, провокъціне; даторіъ аттівъ; сіне —en fahren lassen, а се авате дела претінсіънле сале.

Forelle, f., пъстравъ (пеште демънте), пеште азратъ; форелъ; —nbach, m., пърлъ къ пъстравъ; —nteich, m., пескінъ де пъстравъ.

Forke, f., фъркъ, цепоіъ.

Form, f., формъ, фігъръ; модъ, маніеръ; модель, тіпаріъ; in gehöriger —, ла модъ кувенітъ; die — ablegen, дескърмънъ, десфакъ форма (тіпогр.); die — einheben, унъ форма ла тéскъ (тіпогр.); über die — schlagen, пънъ ла формъ; die — vernachlässigen, делъсъръ, песокотескъ формалітатеа; —erde, f., лътъ де форме; —flasche, f., калънъ, формъ (ла металурі); —hammer, m., баросъ де ръкътъ форме (din металъ).

Formalien, f. pl., формалітъці, черемоній.

Digitized by Google

Formaliſt, m., формалістъ, черемоніосъ.
Formalität, f., формалітате.
Format, n., форматъ (de o карте).
Formel, f., формълъ; —buch, n., карте de формъле.
Formell, a. ші ad., формалъ.
Formeln, v., факъ черемоній, пъзескъ етікетъ; мъ апостескъ, постпъіъ (ăn вътаіъ de жокъ).
Formen, v., формъ, даў формъ, модезъ.
Formiren, v., формъ, ordinъ, пънъ ăn ordine.
Formirung, f., формъціsне, формътъръ.
Formkunſt, f., пропластікъ, артъ de a фаче форме.
Förmlich, a. ші ad., формалъ, пăсетінъ, determinatъ.
Förmlichkeit, f., формалітате; формълъ автентікъ; солепітате, черемоніъ; an —en hängen, мъ легъ de формалітъці.
Formlos, a. ші ad., фъръ формъ, неформатъ.
Formrahmen, m., тарціне, черчевікъ (тіпогр.)
Formular, n., формъларіъ; —buch, n., формъларіъ.
Forſchbegierde, f., пъсіsне de a черчета; пофъ de a скрта, спіріть черчетъторъ.
Forſchen, v., черкъ, черчетезъ, есаминъ, мъ інформъ, стъдіезъ, скрътезъ, ănвестігъ; —de Blick, окіъ черчетъторъ, къътъръ есаміпътóре.
Forſcher, m., черчетъторъ, есаміпъторъ, скрътъторъ, ănвестігъторъ; —blick, m., къътъръ пътрънзетóре.
Forſchung, f., черчетъмънтъ, скрътъціsне, ănвестігъціsне; есаменъ, стъдіъ.
Forſt, m., Fórſte, f., в. Firſte, колмеа унеі касе.
Forſt m. ші Forſte f., пъдъре, сілъ, форестъ (італ.), пъдъре кăтівать ші віне мъзіть; —amt, n., офіціоматъ, префектъръ de пъдъpi; —anſchlag, m., предъіреа de o форестъ; —frevel, m., превариқъціsне de пъдъре; —gericht, n., трібуналь de форестъ; —kunde, f., —wiſſenſchaft, f., штііпца форестърéі; —mann, m., пъдъраріъ; —meiſter, m., інспекторъ de пъдъpi; —recht, n., дрептъ пъдъріюр; регълъмънтъ de пъдъріть; —revier, n., дістріптъ, цінътъ de o форестъ, парцетъ de пъдъре коммісъ ăn гріжа унеі пъдъраріъ; —verwalter, m., administраторъ de пъдъpi; —weſen, n., пъдъріть, форестърітъ, деспърцетънтъ de форестъріъ.
Förſter, m., пъдъраріъ.
Fort, n., (франц.) форть, форте́цъ, фортърéцъ, кастелъ (контелъ), ăнтърітъръ de пъмънтъ ші de пéтръ, четъцsіе.
Fort, ad. ші унеорі int., ănainte, департе, ănколо; пекърматъ, тотъ ăнтр'унa; департе, каръ-те; er iſt —, елъ a мънекатъ, a порнітъ; wir wollen —, aideţi, съ мерцемъ, съ плекъмъ, блемъ; in einem —, пекърматъ пе'нчетатъ; und ſo —, ші ашеа маі департе; — mit euch! кръці-въ. Се ăнтревъ деокъ ăn компесецsіне, din каре é de ажънсъ a коncemna нътаі унеле, кътъ: fortarbeiten, v., лукра мереў, лъкра пекърматъ; —bannen, v., eccilezъ; ſich —begeben, v., порчедъ, мънекъ, мъ департъ; —bellen, v., латра пе'нчетатъ; —bewegen, v., мішкъ ănainte, пропъшескъ; —bringen, v., стрънпорть; nondkkъ, дакъ ănainte; ſich —bringen, тръіескъ кът почъ, ămі кънтігъ нъпеа; —bauer, f., дърере, цінере пекърматъ, конціпъціsне; —bauern, v., дърезъ, пъ ănчетъ, конціпъезъ; —dürfen, v., почъ порчеде, амъ воіъ de мънекатъ; —eilen, v., мънекъ іште; —erben, v., a трече клірономіа dela унъі ла алтъі; —fahren, v., каръ; стрънпорть маі департе; мънекъ къ тръсъра; мергъ ănainte, конціпъезъ; —führen, v., кондкъ, къ-

Digitized by Google

лъзzezъ; den Krieg —führen, контінзъ ръсвоїзл; —gang, m., наінтъмънтъ, прогресъ, пропъшіре; —gehen, v., мъ департъ, пърчеdъ; наінтezъ; —haben, v., департъ, er möchte ihn gerne —, елъ л'ар депърта бъкъросъ; ажътъ спре а наінта; съсцінъ, съкъргъ, ажътъ; —hin, ad., de ачі наінте; —jagen, v., алъпгъ, гонескъ, даъ афаръ; —kommen, v., скапъ; мъ департъ; наінтezъ, просперezъ, мергъ наінте; ѧмї афлъ траізл віецеї; —können, v., мъ почъ депърта, почъ наінта; почъ контінза; —lassen, v., даъ дръмзл, факъ скъпатъ; dimітъ, ласъ съ се dзкъ; —laufen, v., фзгъ, скапъ, о тълескъ; контінзъ фзга; —laufend, a., некърматъ, контінзатъ; —machen, v., зрмezъ а фаче; sich —, мъ каръ; —marsch, m., мънекареа трзпелор; —mögen, v., am воіъ de а пърчеde, почъ пърчеde; —müssen, v., требзе съ пърчеdъ; —packen, sich, мъ ретрагъ, мъ каръ; —pflanzen, sich, стръплънтъ, пропагъ; —reisen, v., порнескъ, мънекъ; —reißen, v., ръпескъ, смънческъ кз mine; —reiten, v., ѧпкалекъ ші плекъ; зрнескъ, ѧмпінгъ, мънъ ѧнаінте; —schaffen, v., стръпортъ, каръ, dзкъ маї департе; —schicken, v., трімітъ маї департе, даъ дрзмзл, спеdezъ; —schreiten, v., пасezъ, наінтъ пъшіndъ; — sein, порнескъ, мънекъ; —setzen, v., зрмezъ, контінзezъ; стръплънтъ, ръсъdескъ; — sollen, v., требзе съ порнескъ; —tragen, v., dзкъ, департъ (аіреа); —treiben, v., мънъ ѧнаінте, контінзъ; ѧмпінгъ наінте; er trieb sein Wesen fort, елъ зрма ѧп modзл съъ.

Fortan, ad., de акзмъ ѧнаінте, ѧп вііторїз.

Fortepiano, n., фортепіанъ (мзс.)

Fortsatz, m., монтъ, апофісіс (ѧп анатом.), прочесъ, контінзъцізне, зрмаре.

Fortschritt, m., наінтъмънтъ, пропъшіре, прогресъ.

Fortsetzung, f., контінзъцізне, зрмаре.

Fortwährend, a., некърматъ, ѧптр'зна, мереъ.

Fortzug, m., мънекаре, пърчеdере; пъсацїз; стръмзтаре, стръмзтътъръ, стръмігръцїзне.

Forum, n., (лът.) форъ; піацъ, сплънатъ, ларгъ.

Foß, a. ші ad., теіосъ, ацосъ.

Fossil, n., фосілъ, мінералъ (іст. нат.).

Fourage, f., (франц.) нзтрецъ, фзрацїз, в. Futter.

Fourier, m., (францос.) фзріеръ (о дерегъторіъ міліт.)

Fournier, n., плакъ, фòіъ, тъвліце de лемнъ кз каре се къптзшескъ мовілеле пе деасзпра, къптзшéлъ de лемнъ, в. Furnier.

Fracht, f., ѧпкъркътзръ, кърътзръ; марфъ ѧпкъркатъ; кързъшіъ; павлз (ла коръвіерї); —bar, a. ші ad., стръпзртаверъ, de ѧпкъркатъ; —brief, m., вілетъ de кързъшіъ; кзпоскъмѫнтъ (ла коръвіерї); —geld, n., кіріъ, банї de кързъшіъ, павлъ; —gut, n., марфъ de ѧпкъркатъ; —schiff, n., naie de ѧпкъркатъ, корабіъ de транспортъ; —wagen, m., каръ de марфъ; кърoїз.

Frachten, v., ѧпкаркъ, каръ, стръпортъ, спеdескъ.

Frachter, m., спеdіторъ, трімiцеторъ de марфъ.

Frack, m., фракъ (вестмънтъ зшоръ).

Fractur, f., (лътін.) фръптзръ, літере скрісе кз знгїзрї; фръптзръ (de òсе).

Frage, f., ѧптревъцїзне, черкаре, черкъцїзне, честізне; es ist sehr die —, стъ ла ѧпdоіéлъ маре; eine — thun, факъ о ѧптревъцїзне.

Fragen, v., ѧптревъ, черкъ, речеркъ; wenn ich — darf, дъ'мї воіъ съ ѧптревъ; nach wem fraget Ihr? пе чіне къзтацї? was frage ich darnach? че'мї пасъ міе de ачеса? einen um Rath —, черъ сватзл кзїва; nach dem Preise —, черкъ прецзл; wie man fragt, so

wird man berichtet, кѫмѫ ѧнтревї ашеа'цї ръспѫnde; кѫмѫ е вѫnъ zioa, ашеа е ші мѫлцъміта.
Fragend, part. ѧнтревътівѫ, черкътівѫ.
Fragepunkt, m., пѫnтѫ de ѧнтревъчїѫne, (?).
Frager, m., ѧнтревъторѫ.
Fragweise, a., ѧn формъ de ѧнтревъчїѫne.
Fragezeichen, n., семnѫлѫ ѧнтревъчїѫnії, пѫnтѫ ѧнтревъторѫ.
Fragment, n., (лът.) фръгмъnтѫ, рѫптѫръ, ръмъшіцъ de manѫскріптѫ.
Frais, m., Fraisch, —gericht, трівѫnалѫ ѧnалтѫ кріminалѫ; епілепсіъ; спаїмъ; перікѫлѫ; —fall, m., касѫ кріminалѫ.
Franciskaner, m., франчіскаnѫ; —orden, m., ѫnѫ чіnѫ кълѫгър. апѫсénѫ, каре се zікѫ ші бърацї.
Franco, a. ші ad., франкѫ, скѫтітѫ de плата поштеї, скѫтітѫ de портѫ.
Frank, a. ші ad., (фаміл.), — und frei, фъръ ресервъ, фъръ сфіéлъ, ръспікатѫ ші кѫратѫ.
Frankiren, v., фръnчезѫ, плътескѫ портѫл.
Frankenwein, m., віnѫ de Франконіа.
Franse, f., фръnгіъ (італ. frangia, франц. frange); цорцорї, гарnітѫръ (царцамѫрї, сецеакѫрї, чепразѫрї ѧn провінціалісмѫл молдов.); трénцъ; —nwirker, m., цесеторїѫ de фръnгії.
Fransig, a. ші ad., фръnгіатѫ, цорцоратѫ, гарnітѫ.
Franzapfel, m., мерішорѫ францоzескѫ.
Franzband, m., томѫ de карте легатѫ кѫ пеле, легътѫръ францоzéскъ; halb —, легътѫръ пе жѫмътате кѫ пеле.
Franzbaum, m., мерішорѫ скѫndѫ.
Franzbirn, f., пéръ анцелікъ.
Franzbranntwein, m., віnарсѫ францоzескѫ, ракіѫ таре de дрождії.
Franzbrot, n., пъnе фръnчéскъ, франселъ.
Franze, в. Franse.
Franzmann, m., (ѧn глѫмъ) францоzѫ.
Franzobst, n., пòме францоzештї.
Franzosen, pl., —krankheit, f., вòла віnеріъ, вòлъ францоzéскъ, (сéѫ маї віnе вóлъ de Neаполѫ), фреанцѫ.
Franzosenholz, n., лемnѫ de фернамвѫкѫ.
Französisch, a. ші ad., фръnческѫ, францоzескѫ.
Franzperle, f., мърцелѫцъ.
Franzwein, m., віnѫ de Франца.
Frappant, a. ші ad., (францоzісмѫ), ловіторѫ, вътъторѫ ла окї, фрапаnтѫ.
Fraß, m., пѫтрецѫ, мъnкаре (пеnтрѫ віте); мъnкъріме; росѫръ.
Fratt, frätzig, a. ші ad., велітѫ, жѫпітѫ.
Fratze, f., скімосітѫръ, тортокътѫръ, хѫzіme; —nbild, n., карікатѫръ, ікónъ хѫдъ; —ngesicht, n., фацъ ѫрцінатъ, фацъ хѫдъ, хѫркъ; —nhaft, a. ші ad., лѫкрѫ хѫдѫ, скімосітѫ, лѫкрѫ стірпітѫ; —nmacher, —nschneider, m., мъскърічѫ, вѫфоnѫ, чѫфѫ (дела італ. ciuffole).
Frau, f., фемеіъ, мѫіере; соціъ, консòрте; дóмnъ, кокònъ, damъ (франц.); eine verheirathete —, о фемеіъ мърітатъ; meine —, соціа меа (ла класеле маї алесе, éръ алтміnтреа се zіче ші Gemalin орї Gattin); Frau v. Barth, дòмna de Бартѫ; alte —, матрónъ (дóмnъ, жѫпъnéсъ вътръnъ); die — vom Hause, дóмna, патрòna касеї (стъпъna, слав.); unsere liebe —, Дòмna Nóстръ, Маріа Фечóръ; — von Stande, damъ de рангѫ; eine — nehmen, мъ ѧnсорѫ.
Frauenader, f., сафенъ (ѧn анат.).
Frauenbild, n., ікóna Мамеї Domnѫлѫї; портретѫ, кіпѫ фемеіескѫ.
Frauenbruder, m., кѫмnатѫ.
Frauendistel, f., спінѫл Маріеї, спінѫ алвѫ.
Fraueneis, Frauenglas, n., пéтръ склінічòсъ, оглінда мъгарїѫлѫї (мінер.)
Frauenfenchel, m., мърарїѫ.
Frauengut, n., авере фемеіéскъ; параферnъ (терміnѫ жѫдік. греч.)
Frauenhaar, n., пърѫ фемеіескѫ; пърѫл віnереї; аспенкїѫ (о плантъ).
Frauenkloster, в. Nonnenkloster.
Frauenknecht, m., лінгарїѫ алѫ фе-

Digitized by Google

meiлор, чічісвеѣ (італ.), кавалерѣ мѣіеросѣ.
Frauenlist, в. Weiberlist.
Frauenmantel, m., мантелъ (mintiъ) фемеіéскъ; алхемілъ вългаръ (пл.)
Frauenmünze, f., mintъ фемеіéскъ (плантъ).
Frauen-putz, m., —schmuck, m., —staat, m., гътéлъ, орнъмънтѣ, вестітѣръ фемеіéскъ.
Frauensleute, pl., фемеї de кondiцiѣne апѣсъ, мѣіерї.
Frauensommer, в. Sommerfäden.
Frauenstand, m., старea, demnitatea фемеіéскъ; локѣл destinatѣ фемеілорѣ (ѧн вісерікъ).
Frauentag, m., сървътòре de але Mameї Domnѣлѣї.
Frauentracht, f., портѣ фемеіескѣ.
Frauenzimmer, n., персòнъ фемеіéскъ, dòmnъ, damъ; junges —, domnішòръ; къмаръ, odaiъ фемеіéскъ.
Fräulein, n., domnішóръ, коконіцъ, damічелъ (demoaселъ, франц.); dѣdѣкъ, (пров. молд.-ром.).
Fräuleinstift, n., інстітѣтѣ орї монъстіре de domnішóре (de фетіце новіле).
Frech, a. ші ad., перѣшінатѣ, ѧndръспецѣ, сфрѣнтатѣ, десфръпатѣ, арроганtѣ, dъpzѣ; (обраzнікѣ), ръсфъцатѣ (копіїї).
Frechheit, f., перѣшінаре, dъpziъ, (обръzнічіъ), ръсфъцътѣръ (ла копіїї), десфръѣ, сфрѣнтъріъ; арроганцъ.
Fregatte, f., фрегатъ (naie).
Frei, a. ші ad., ліверѣ (словодѣ слав.); франкѣ; скѣтітѣ, скъпатѣ; deскісѣ; —hafen, m., портѣ франкѣ; —luft, f., аерѣ ліверѣ, ѧн афаръ; —künste, pl., арте ліберале; —macht ші —gewalt, f., пѣтере авсолѣтъ, аѣторітате deплінъ; —platz, m., піацъ deскісъ; —stunde, f., óръ неокѣпатъ; —übersetzung, f., традѣцiѣне ліверъ; —wille, m., воінцъ ліверъ, арвітріѣ ліверѣ; — von Geschäften, неокѣпатѣ; — von den Gesetzen, прівілецiатѣ; — von Vorurtheilen, скѣтітѣ de прежѣдеце (кредінцъ дешéртъ); — heraus, фъръ сфіéлъ, фъръ ресервъ, франкѣ; unter —em Himmel, сѣптѣ черѣлѣ deскісѣ; aus —er Hand, de вѣнъ воіъ, din пропріѣл ѧndemnѣ; dieser Baum steht —, ачеетѣ арворе стъ сінгъратікѣ; ich werde so — sein, ѧмї воїѣ лѣа воіъ; ihr Herz ist nicht mehr —, inima еї есте датъ, е легатъ; ins —e gehen, есѣ ѧн афаръ, есѣ ѧн аерѣ; — sprechen, деслегѣ, авсолвѣ, декїарѣ de невіноватѣ; aus —er Hand zeichnen, decemnѣ din капѣл меѣ; —e Zeche haben, мънкѣ ші веѣ пе контѣл алтѣіа; —en Zutritt haben, amѣ інтраре ліверъ.
Freiacker, m., агрѣ скѣтітѣ.
Freibeuter, m., корсарїѣ, піратѣ, лотрѣ de маре, солдатѣ ал фортѣнеї.
Freibeuterei, f., корсъріъ, хоціъ.
Freibrief, m., карте de скѣтінцъ; прівілецїѣ; паспортѣ.
Freibürger, m., репѣвлікапѣ, четъцéнѣ ліверѣ; четъцéнѣ скѣтітѣ (de дърї ші сарчіне).
Freibürsche, f., вънътóре ліверъ.
Freicorps, n., корпѣ, трѣпъ de волѣнтарї.
Freidenker, Freigeist, m., ліверѣ кѣцетъторѣ, спірітѣ таре, minte налтъ; omѣ некредінчосѣ.
Freieigen, a., алодіалѣ, пропріетате ліверъ.
Freifrau, f., баронéсъ.
Freigeben, v., скапѣ, еліверѣ, манѣмітѣ (ла чеї векї пе склавї).
Freigeboren, a., пъскѣтѣ ліверѣ.
Freigesinnt, a., ліверѣ сімцiторѣ.
Freigut, n., алодіѣ, мошіъ алодіалъ.
Freihalten, v., цінѣ скѣтітѣ de спесе.
Freihaus, n., касъ ліверъ, прівілецiатъ.
Freien, v., пецескѣ, черѣ о фатъ de соціъ.
Freier, m., пецiторѣ; амантѣ, (івовнікѣ); auf —sfüßen gehen, ъмвлѣ пецindѣ.
Freigebig, a ші ad., ліверaлѣ (дарнікѣ), цеперосѣ, галантѣ.

Freigebigkeit, f., пенерозітате, лібералітате (дърнічіъ), галантоміъ.

Freiheit, f., лівертате (словозеніъ, славон.); скътінцъ, привілеціѕ, прерогативъ; неатърнаре; лічінцъ (ла поецї). Лпсъ фііndкъ кввънтвл лівертате нѫmaї ка de 20 anї есте релъкатѣ din латіna ші реашезатѣ дп дрептвл съѣ дп локвл словозеніеї славонешті, іаръ маї наінте авіа маї ера пъстратѣ дп ѕнеле спресіѕнї, кѫm, фетеіъ лівръ (гъралівъ) ш. а., есте ѕінѣ а'і da аічї лівертъцїї дефініцїѕніле еї дрепте ші анѫme: Freiheit, лівертате, есте факѵлтатеа сѣфлетвлвї омепескѣ де а пътѣ алеце дптре лвкрврї дѕпъ воінца са ші а се детерміна пентрѣ ѕнвл орї пентрѣ алтвл. Фъръ лівертате н'ар фі нічї о моралітате дп фаптеле омепешті. — Ачѣста е дефініцїѕнеа лівертъцїї абсолѵте датъ de філософі. — Bürgerliche —, лівертате четъцепъ, de а пътѣ фаче тотѣ че нѫ есте опрітѣ прін легі; politiſche —, лівертате політікъ, de а те фолосі de тѣте дрептвріле кътe даѕ ші акордъ конституцїѕніле кътърор цері пентрѣ фіекаре копчетъцепѣ; Gewiſſens—, лівертатеа конштіінцеї, дрептвл че аре тотѣ омвлѣ de а прімі пентрѣ сіне опініпі релеціѣсе, пе каре елѣ ле кредe а фі челе адевъратe, фъръ ка съ пѣтъ фі дмпедекатѣ de кътрѣ авторітатеа пвблікъ; Dенf—, лівертате de а кѫпета, сѣѣ дрептвл de а'ші маніфеста ідеіле фъръ рестрінцере; indivíduelle —, лівертате indibidвалъ, дрептвлѣ че дл аре фіекаре копчетъцепѣ de а нѫ пътѣ фі лінсітѣ de лівертатеа персонеї сале, декътѣ нѫmaї дп касвріле превъзвте ші дѕпъ формеле детерминате прін легі. Freiheit, лівертате, се маї дптребвѣ ші ка ідеѣ опнѕъ склавіеї, ші дпсémnъ стареа ѕнаї омѣ de кондиціѕне ліверъ; —en, pl., лівертъцї, дпсémnъ дрептврі, скътінце, прерогативе партікларе къштігате de о паціѕне, провінціѣ орї комвнъ.

Компѕе: Freiheits-baum, m., арворе ал лівертъцїї; —bund, m., легътвінцъ, конфедерацїѕне de лівертате; —drang, m., дорінцъ, сете de лівертате; —farbe, f., колѻреа лівертъцїї; —kampf, m., лвптъ, въталe пентрѣ лівертате; —liebe, f., ізвіреа, амѻреа лівертъцїї; —mörder, m., вчігашвл, асасінвл лівертъцїї; —rauſch, m., пекѵпътѣ, вецїѣ, десфрѣ ал лівертъцїї; —ſchwärmer, m., фанатікѣ de лівертате; —ſchwindel, m., амецѣлѣ, фанатісмѣ de лівертате; —ſinn, m., сімцѣ de лівертате; —ſucht, f.. маніѣ, пъсіѕне, дорінцъ пекѵмпътатѣ de лівертате.

Freiherr, m., варонѣ.

Freiherrlich, a. ші ad., варонескѣ.

Freiherzig в. Freimüthig.

Freihof, m., кврте скътітъ.

Freijahr, n., анѣ прівілеціатѣ.

Freiin, f., варонéсъ.

Freilehen, n., февдѣ ліверѣ, скътітѣ.

Freilich, ad., везі ѕіне, дп адевърѣ, ашеа, фъръ дндоіélъ, де сігврѣ.

Freimachen, v., ліверѣ, скътескѣ.

Freimacher, m., фрънкарѣ (каре пътеште тарфа ка съ пѣтъ фі наінтатъ).

Freimann, m., омѣ ліверѣ, проприетарѣ (съténѣ) скътітѣ; мъчелврѣ, велітврѣ; карнефіче, тѫde, цélатѣ.

Freimarkt, m., търгѣ ліверѣ.

Freimaurer, m., фармасонѣ.

Freimaurerei, f., фармасоніъ, компаніъ de фармасоні; дпсоціре секретъ de ѻmenї карії факѣ о дптребвінцаре секретъ de ѕнелтеле de архітектврѣ ші zidъріъ, іаръ локвріле пе ѕнde се адѕпъ еї, се нѫmескѣ ложе.

Freimuth, m., сімцѣ рѫсшікатѣ, сімцѣ апріетѣ, лівертате de сімцїмънтѣ.

Freimüthig, a. ші ad., апріетѣ, пе фацъ, сінчерѣ, десхісѣ, ліверѣ, фрънкѣ.

Digitized by Google

Freimüthigkeit, f., в. Freimuth.
Freipartei, f., партіdъ волѫнтаріъ.
Freis, f., в. Frais.
Freisaß, m., пропріетарѫ de алоdіатѫръ, локѫіторѫ пе ѫнѫ пътъптѫ прівілеціатѫ.
Freischule, f., шкóлъ de сърачї, шкóлъ фъръ платъ, гратѫітъ.
Freischütz, m., аркарѫ, съцетарѫ ліберѫ.
Freisinn, m., сімцѫ ліберал̆ѫ.
Freisinnig, a. ші ad., ліберал̆ѫ.
Freisprechen, v., dекіарѫ de ліберѫ; деслегѫ, абсолвѫ; dекіарѫ de невіноватѫ.
Freisprechung, f., деслегаре, ліверъцїѫне; абсолѫцїѫне; скѫтінцъ; dіспінсеціѫне.
Freistaat, m., репѫблікъ, статѫ ліберѫ.
Freistadt, f., четате, політіъ ліберъ.
Freistatt, f., Freistätte, f., локѫ de скъпаре, асілѫ, рефѫціѫ, адъпостѫ.
Freistelle, f., локѫ гратіс, локѫ de фѫndъцїѫне.
Freistellen, v., делътѫрѫ, ісолезѫ, ашшезѫ ла локѫ сінгѫратікѫ; даѫ воіъ, ласѫ ла воіъ.
Freistunde, f., óръ неокѫпатъ, óръ de ръпаосѫ, de рекреъцїѫне, ліверъ.
Freitag, m., вінерї; der stille —, вінереа патімелор.
Freitisch, m., масъ гратіс.
Freitreppe, f., скаръ дескоперітъ.
Freiwerber, m., вотрѫ de ѫнсоцітѫ, ѫнсѫръторїѫ, міжлочіторїѫ de късъторії; —in, f., вóтръ, пецітóре, парапімфъ.
Freiwillig, a. ші ad., de вѫнъ воіъ, din воінцъ, волѫнтарїѫ, спонтанеѫ.
Freiwilliger, m., солдатѫ волѫнтарїѫ; свънтѫръторїѫ.
Freizettel, m., волетъ de трансітѫ, білетѫ de трекѫтѫ (марфа).
Fremd, fremdlich, a. ші ad., стръінѫ, некѫноскѫтѫ; аліéнѫ, ессотікѫ; sie that fremd gegen mich, се фаче къ нѫ мъ кѫнóште.
Fremdartig, a., de соїѫ стръінѫ, етероценѫ; —keit, f., етероценътате.
Fremde, m., стръінѫ, óспе.
Fremde, f., стръінътате, цéръ стръінъ.
Fremdling, m., стръінѫ; непъцітѫ, пѫцінѫ інформатѫ; —srecht, n., дрептѫл стръінілорѫ ѫн прівінца кліроnomіілор.
Fremdnamig, a. ші ad., стръінѫ кѫ нѫмеле, псеѫdonimѫ.
Fresko, a., (італ.) фрескѫ, zѫгръвітѫръ пе пъреції тінчѫіцї сéѫ мѫрѫіцї прóспетѫ (фрескѫ) ші кѫ въпселе ѫмmѫіете ѫн апъ-деварѫ; —gemälde, n., кадръ, ікóнъ ѫн фрескѫ.
Freßbegierde, f., лъкоміъ ла мънкаре, гїотѫръ, воръчетате.
Freßbegierig, a., мънкъчїосѫ, лакомѫ, гїотѫросѫ (провінц. арделеп., італ. ghiotto), вораче.
Fresse, f., вотѫ, флітѫ, ліóпъ, гѫроїѫ, гѫръ стрѫмбъ.
Fressen, v., (се zіче деспре орї че, нѫмаї деспре омѫ нѫ, декътѫ пóте ѫн мъніъ) ѫndопѫ, паскѫ, podѫ, мънкѫ; der Rost frißt das Eisen, рѫціна pòde фѫрѫл; er denkt, er hat die Weisheit allein gefressen, èл креde къ есте челѫ маї ѫнцелептѫ; in sich —, ѫнгітѫ ла nodѫрї, мъ пъкъжескѫ; begierig —, ѫndопѫ, мънъпкѫ лакомѫ; seinen Narren an etwas gefressen haben, am ѫнѫ рамѫ de невѫніъ, мъ ѫнкінѫ кѫїва ка ла ѫнѫ zeѫ; friß Vogel oder stirb, сéѫ de воіъ сéѫ de сілъ (пров.)
Fressen, n., нѫтрецѫ; ѫndопътѫръ, тѫръ, мънкаре лакомъ.
Fresser, m., мънкъчїосѫ, вораче.
Fresserei, f., мънкътѫръ лакомъ, гїотѫръ, ворачетате.
Freß-fieber, n., —krankheit, f., —sucht, f., фрігѫрї поркóсе, вóлъ кѫ фóме, фрігѫрї мънкъчóсе.
Freßgier, f., в. Freßbegierde.
Fressig, a. ші ad., в. Gefräßig.
Freßkober, m., лъdіцъ, сікріїѫ de мерінde.
Freßfach, n., траістъ de мерінde.
Freßstein, m., пéтра іаdѫлѫї.
Freßtrog, m., трóкъ, трокшóръ (італ. truogulo) de мънкатѫ.
Freßwehe, n., вóлъ de мънкаре (ла каї).

Digitized by Google

Frett, n., Frettchen, n., Frettwieſel, f., фрет, (невъстѣкъ, anim.)

Freţen, v., ядоноѫ, дпграшѫ, даѫ пътрецѫ.

Freude, f., вѣкърїъ, делічїъ, веселїъ; плъчере, десфътаре, мѣлцѣмїре; ich mache mir eine — daraus, mi o цінѫ de вѣкърїъ; — an etwas haben, амѫ вѣкърїъ de чева; mit —, вѣкъросѫ; vor — außer ſich ſein, салтѫ de вѣкърїъ.

Freuden-arm, —leer, —los, a. ші ad., немѫлцѣмітѫ, трістѫ, фъръ вѣкърїъ.

Freuden-becher, m., (поет.) кѫпа плъчерілор, покарѫл вѣкърієї; —bezeugung, f., демѫстръцїѫне de вѣкърїъ, гратѫлъцїѫне; —bote, m., вестіторѫ de вѣкърїъ; —botſchaft, f.,veste de вѣкърїъ; —feſt, n., сервѫтóре de вѣкърїъ; —feuer, n., фокърі de вѣкърїъ; —genuß, m., гѫстаре de вѣкърїъ; —geſchrei, n., стрігѫтѫ de вѣкърїъ, кіоте; —haus, n., касъ de вѣкърїъ (ѫnde се сервéзъ); касъ de кърве, ворделѫ; —leben, n., віацъ ферічітъ; —lied, n., кънтекѫ de веселїъ, кънтѫ de лѫме; —mädchen, n., фатъ de лѫме, кървъ, фемеіъ пѫблікъ; —mahl, n., бъпкетѫ, оспецїѫ de веселїъ; —pferd, n., калѫ de вѣкърїъ; de дпгропъцїѫне.

Freuden-reich, —voll, a., плінѫ de вѣкърїъ, дѣлічіосѫ; —ſaal, дмперъцїа чефéскъ.

Freuden-ſchuß, m., —ſchießen, n., салвъ de вѣкърїъ; —ſprung, m., сълтаре de вѣкърїъ; —ſtörer, m., тървърторѫ de вѣкърїъ, ърсосѫ; —tag, m., zi de вѣкърїъ; —taumel, m., естасѫ, стрѫпортѫ de вѣкърїъ; —thränen, f. pl., лакръмі de вѣкърїъ; —zeichen, n., семнѫ de вѣкърїъ; —trunken, a., веатѫ de вѣкърїъ, ръпітѫ de веселїъ.

Freudig, a. ші ad., вѣкъросѫ, веселѫ, мѣлцѣмітѫ; —keit, f., вѣкърїъ, мѣлцѣмїре.

Freuen, ſich, v., мъ вѣкърѫ (de чева); дмі пare вine; es freut mich Sie zu ſehen, дмі пare вine къ те вѣдѫ.

Freund, m., амікѫ, претінѫ; кѫноскътѫ; амантѫ, консъцїѫ; ich bin kein — vom vielen Reden, пѫ'мі плаче ворва мѫлтъ; —in, f., амікъ, претінъ; амантъ; консъцїѫ.

Freundlich, a. ші ad., амікалѫ, амікаверѫ, претіносѫ; веселѫ; длче, граціосѫ, ѫманѫ, політікосѫ, кртепецїѫ; —keit, f., амікаверітате, граціосітате, ѫманітате, політецъ.

Freundlos, a. ші ad., лінсітѫ de амічі.

Freundſchaft, f., амічіцїъ, претінїъ, консъцеітате, фамілїарітате; —lich, a. ші ad., амікалѫ, претінескѫ, фамілїарѫ; —lichkeit, f., амічіцїъ.

Freundſchafts-band, n., легътъръ de амічіцїъ; —bezeigung, f., арътаре, демѫстръцїѫне de амічіцїъ; —bund, m., алліанцъ, конфедерацїѫне de амічі; —dienſt, m., —ſtück, n., сервіцїѫ de амікѫ; —kuß, m., сърътатѫ de амікѫ; —verſicherung, f., асекѫръцїѫне de амічіцїъ.

Frevel, m., дпжрїъ; аттептатѫ; крімъ, пелецѣіре, кълкаре de леце; сфропторїъ; рестате, счелератецъ; —haft, a. ші ad., дпжрїосѫ; пелецѣітѫ; рестъцїосѫ, малічіосѫ; счелератѫ.

Frevеln, v., калкѫ лецеа, факѫ крімъ; дпжрѫ; gegen Gott —, вълстетѫ дп контра лѫі Dzeŭ.

Frevelthat, f., inжрїъ, крімъ; сфропторїъ.

Freventlich s. Frevelhaft.

Frevler, m., (омѫ) дпжрътторѫ, кълкътторѫ de леце, кътезътторѫ; вълстетътторѫ; —in, f., (фемеіъ) дпжрътóре, кълкътóре de леце.

Fricaſſée, f., фрікасъ, токътъръ de карне пръжітъ.

Fricaſſiren, v., фрікасезѫ, токѫ карне ші о пръжескѫ.

Friction, f., фрекцїѫне.

Friede, m., пace, пініште; laß mich

Digitized by Google

in —, насъмъ дп паче; — ernährt, Unfriede verzehrt, прin знipe тòте кресkъ, прin незнipe тòте се piciпескъ.

Friedens-artikel, m., —bedingung, f., артіkълъ, kondigіsne de паче; — bote, m., вестіторъ de паче; — botschaft, f., veste, месацій de паче; —bruch, m., кълkape, рѧптъръ de паче; —brüchig, a. ші ad., кълkъторіs, фрѧпгъторіs de паче; —fahne, f., стéгъ алвъ; —fest, n., сервътóре пентрѫ паче; —fürst, m., ъпцерѫ пъчеі, Domnѫ Крістъ; —gericht, n., жѫdeціs de паче; —göttin, f., zeiца пъчеі, паче; —handlung, f., negoціѫціsne de паче; —instrument, інстрѫмънтъ, докѫмънтъ de паче; —kuß, m., сърътатъ de паче; —münze, f., medaліs дп memopia пъчеі; —nachricht, f., —post, f., штіре, veste de паче; —präliminarien, pl., прелімінapіі de паче; —richter, m., іpenapkъ; —schluß, m., конkісіsne, дпkeiepe de паче; —stab, m., kadъчеѫ; —stifter, m., дптемеіторъ de паче, пачефъkъторъ, дмпъчѹіторъ; —stiftung, f., пачефікъціsne; —störer, m., тѫрвѫрътторъ de паче; —störerin, f., тѫрвѫрътóре de паче; —störung, f., тѫрвѫрѫмънтъ de паче; —tractat, m., траттатъ de паче; —unterhändler, m., negoціътторъ, трактътторъ de паче; —unterhandlung, f., negoціѫціsne de паче, конферінце пентрѫ дмпъчѹіре; —vermittler, m., міжлочіторъ de паче, арвітрѫ; —vermittlung, f., арвітріѫ de паче; —vertrag, m., траттатъ de паче; —vorschläge, m. pl., пропѫнері, kondigіsnі de паче; —zeit, f., тімпъ de паче, паче.

Fried-fertig, —lich, —liebend, —sam, a. ші ad., пачефікъ, пачіnікъ, ізвіторіs de паче, лініштітъ, ал пъчеі (омъ).

Fried-fertigkeit, —lichkeit, —samkeit, f., ізвіре de паче, діспѫнерѫ спре паче.

Frieren, v., ші e фpіръ; дпгіацъ; ich friere, мі e фpіръ; mich friert an die Hände, мі e фpіръ ла мъні; es hat Eis gefroren, a дпгіецатъ; — n., фpіръ; дпгіецъ; фіорѣ.

Fries, m., фpісъ, пънзръ фpісіъ (o матеріъ de лънъ); (ла стълпі) зофорѣ, врѫѣ; —rock, m., вестмънтъ de фpісъ.

Friesel, m. ші n., rothe —, скарлатінъ, пожарѣ, пърпъръ (вететéлъ).

Fripon, m., пънгачіs, віклéнъ; omъ de nimika.

Frisch, a. ші ad., фpешkъ, рекоріторіs; прóспътъ, поѣ; віоіѫ; веселъ, іште; —e Pferde, кай odixniці; auf —er That, дп флагранте, дп фапт (апякатъ); —e Brot, пъне калdъ; —e Wasser, апъ рече; er ist — und gesund, e тare ші mape; — gewagt ist halb gewonnen, лякрѫ дпчепътъ e de жътътате фъкътъ, чine дндръспеште, мерѳеште; von —em, de поѣ; — auf! — drauf los! — vorwärts! алло! дпаінте! кърацъ! не елъ!

Frischbleі, n., плътвъ кратъ.

Frische, Frischheit, f., фpешіме, проспътате, рекорéлъ; фpъцезіме.

Frischeisen, n., ферѣ кръцітъ, лъмпрітъ.

Frischen, v., рекорескъ, дмпрóспътъ, рефрешезъ; даѣ кръценіъ (кънілор); фатъ (скрòфа сілвatікъ), лъмпрескъ, кърецъ (ферѣ).

Frischherd, —ofen, m., кътінъ, кътторіs de лъмпрітъ (ферѣ).

Frischling, m., пърчеѫ сілвatікъ.

Frischmelkend, a. ші ad., вакъ de кърндъ фътатъ.

Frischung, f., рефрешіре; лъмпріре; dape de кръцъніъ, пърцѫіsne (ла къні de вънатъ).

Friseur, m., фpісорѣ, дпкреціторъ (de пърѣ), кончіеторъ; —eisen, n., ферѣ de дпкрецітъ пърѣ; —iren, v., дпкрецескъ, дпінелескъ пърѣ, —irkamm, m., пектене de дпкрецітъ пърѣ.

Digitized by Google

Frist, f., терminъ, тimпъ, zi пре-фiптъ (сорокъ); badea; in Jahres-frist, ла терminъ de ъnъ anъ; — befehl, m., ordinъ amъnъторiъ de терminъ, diлъторiъ; die — läuft ab, терminъл се ѫмплiнеште.

Fristen, v., пъnъ терminъ; прелъnцескъ, amъnъ терminъл; einem das Leben —, цinъ, прелъnцескъ віаца; пророгъ (dieta); —weise, ad., къ терminъ.

Fristgesuch, n., черере de прелъnцiреа терminълъї.

Fristung, f., прелъnцiре de терminъ, de badea, пророгъцiъne, diлъцiъne; — des Lebens, прелъnцiреа віецеї.

Frisur, f., фрiсъръ; ѫнкрецiтъръ (de пъръ); копчiетъръ; фарваръ (ла вестminте).

Fritt, —bohrer, m., сфреdелашъ; —e, f., фрiтъ, състанцеле копстiтътiве de стiклъ, аmестекътъра ачестора; —ofen, n., топiторiъ de стiклъ.

Frivol, a. ші ad., фрiволъ, флъштъратъ, съвъrdатiкъ; дешертъ; —i-tät, f., фрiволiтате.

Froh, a. ші ad., веселъ, воiосъ, въкъросъ, мълцъmiтъ; —e Sinn, ъmоръ въnъ, воiъ въnъ (кефъ); über etwas — sein, а се въкъра de чева.

Fröhlich, a. ші ad., воiосъ, въкъросъ; —lichkeit, f., воiъ въnъ, въкърiъ, мълцъmiре.

Frohlocken, v., салтъ de въкърiъ, кълъцезъ (galuzzare); man muß nicht vor der Zeit —, пъnъ nъ те везї ѫn жокъ, nъ zіче хоп!

Frohn, a., (векiъ) сакръсъnтъ; domneскъ; мърецъ; пъблiкъ; —, m., сербъ, травантъ; —acker, m., hufe, f., огоръ, пъmъnтъ съпъсъ ла anгареа, ла роботъ; —altar, m., алтаръ прiнчiпалъ; —arbeit, f., лъкръ de anгареа, de роботъ; —bar, a. ші ad., съпъсъ ла anгареа; —bauer, m., anгаръ, клъкаръ, роботаръ; —dienst, m., сервiцiъ de anгареа.

Frohne, f., anгареа (=angaria лат. ѫнтревъiнцатъ ѫn Ромъnia), роботъ, воiерескъ (mold.), клакъ.

Fröhnen, v., факъ anгареа, роботъ, клакъ; einem —, лъкръ къiва фъръ фолосъ; seinen Lüsten —, а фi склавъл патimiлор.

Frohner, m., anгаръ, роботаръ, клъкашъ.

Frohn-fasten, n., ажъnъл челор патръ тimпърї; —feste, f., прiнсóре, кiсóре пъблiкъ; —frei, a. ші ad., скътiтъ de anгареа; —fuhre, f., кърътъръ de anгареа; —geld, n., anгърiтъ, вanї de клакъ, de роботъ; —gut, n., мошiъ къ anгареа; —herr, m., domnъ, проnрiетаръ de мошiъ че аре dрептъ ла anгърiтъ.

Frohnleichnahm, m., трънълъ Domnълъї Крiстъ; —fest, n., сербътóреа Domnълъї, Жоiа верde (ла католiчї).

Frohnpflichtig, a. ші ad., съпъсъ ла anгареа; —keit, f., даторiъ de а фаче anгареле, роботе.

Frohn-recht, n., dрептъ de anгърiтъ; —tag, m., zi de anгареа; —vogt, m., dрегъторъ, въtафъ de anгарї, de клъкашї; —weise, a., ка de anгареа, ка de роботъ.

Frohsinn, m., ъmоръ въnъ, воiъ въnъ, веселiъ, въкърiъ; —ig, a. ші ad., къ воiа въnъ, веселъ, жовiалъ.

Fromm, a. ші ad., темъторiъ de Dzeъ, къ фрiка лъї Dzeъ, релiцiосъ, вiсерiкосъ, евлавiосъ, пiъ; въnъ, влъndъ, ашшезатъ; —e Kind, копiлъ ашшезатъ; —e Pferd, калъ влъndъ; —er Betrug, amъцiре къ скопъ въnъ; —e Wünsche, dорiнцъ невiноватъ (pium desiderium).

Frömmelei, f., релiцiосiтате, евлавiъ префъкътъ, фъцърiтъ.

Frömmeln, v., фъцърескъ евлавiъ.

Frommen, v., съnтъ de фолосъ, фолосескъ; es frommt dir nichts, nъ'цї фолосеште.

Frömmigkeit, f., темере de Dzeъ, евлавiъ, релiцiосiтате, пiетате.

Frömmler, m., съnцоiъ, вiсерiкосъ префъкътъ.

Digitized by Google

Fronte, f., фронте, фацатъ (de касъ); (milit.) фронте, фаца armatei; — machen, факъ фронте.
Frontmarsch, m., мерсъ de фронте, мерсъ вътаіъ.
Frontespiţ, Fronton, n., фронтеспіцъ, фацатъ.
Frosch, m., вро́скъ; (ветерін.) zimvръ, вро́скъ (ла кал); grünet Laubfrosch, вро́скътъ; wie ein — ſchreien, окъкъескъ.
Frosch-ader, f., въпъ рапъларъ, въпъ съвлітваръ; —keule, f., копсъ de вро́скъ; —lache, —pfütze, f., вроскърів (лакъ); —laich, m., ікре, ове de вро́ште; —laichpflaſter, n., тпласт de ове de вро́ште; —löffel, m., лімва вро́штеі (плънтъ); —ſattel, m., шеа ъръ овъпкъ; —ſtein, m., ватракіт петріфікатъ че се́мънъ а вро́скъ; —wurm, m., пзіъ de вро́скъ.
Fröſchen, v., вроскъреск, прінде вро́ште.
Froſt, m., церъ, лнгіецъ; фірігъ; фіорі (фрігърі); —beule, f., деперътъръ, лмфлътъръ de церъ.
Fröſteln, v., мі е кат фірігъ, кат лнгіецъ; се прінде de церъ (пъмънтъл).
Froſtig, a. mi ad., фірігъросъ; рече, indiferinte.
Fröſtler, Fröſtling, m., омъ фірігъросъ.
Froſt-monat, m., Цераріъ, Іанъаріъ; —punkt, m., пънтъ de гіецъ (ла термометръ); —wetter, n., тімпъ de гіецъ.
Frottiren, v., фрекъ.
Frottirung, f., фрекаре, фрекъцізне.
Frucht, f., фрънтъ, подъ; продънте, грънне, вькате (але къпшълъ); по́ме (але арборілор); фътъ (але animalелор); фолосъ; ресълтатъ (остіпъцізпілор); — bringen, tragen, фрънтіфікъ.
Frucht-aſt, m., ратъръ къ по́ме; —auge, n., мъгъръ фрънтіферъ; —balg, m., (вот.) фолікълъ.
Fruchtbar, a. mi ad., фрънтіферъ, продънтівъ, подіторіъ; —keit, f., фрънтілітате, продънтівітате, podipe.
Frucht-baum, m., арворе фрънтіферъ; —behältniß, n., (вот.) капсълъ; —boden, m., грънаріъ; —branntwein, m., вінарсъ de вькате; —bringend, a., фрънтіферъ.
Früchtchen, n., фрънтішоръ; копілъ ресфъцатъ.
Fruchten, v., фрънтіфікъ; addъче фолосъ.
Frucht-ertrag, m., провенітъ ла фрънте (грънне); —eſſig, m., оцетъ de по́ме; —garten, m., гръдінъ de по́ме, по́метъ; —gehänge, n., кънънъ de флорі (орнъмънтатъ ла архіт.); —gehäuſe, n., перікарпъ, (късоца podalъl), ко́къ, пъстаіъ, пъкъ; —göttin, f., Черере, zeiţa грънелоръ; —handel, m., грънъріъ, негоцъ къ вькате; —händler, m., негоціторъ къ вькате; —horn, n., корнъл лмвелшъгърій; —hütte, f., в. —gehäuſe; —hülſe, f., пъстаіъ.
Frucht-keim, m., колцъ de фрънтъ; церне; —knoſpe, f., в. —auge; —knoten, m., семінцъ, церне, оъ; —korb, m., корфъ de по́ме.
Frucht-los, a. mi ad., нефрънтосъ, перодіторъ, стерпъ; нефолосіторъ; —loſigkeit, f., нефрънтосітате, перодіре, стерпіцізне; нефолосіре, зъдърніч; —mangel, m., лінсъ de вькате, de по́ме; —markt, m., търгъ de грънне; —nießer, m., всъфрънтъторъ; —nießung, f., всъфрънцізне; —reife, f., кочереа фрънтелоръ; —ſperre, f., опріре de вькате; —röhre, f., (вот.) пістілъ (органъ семелеск de родіре ла плапте); —ſchnur, f., (арх.) в. —gehänge; —ſtein, m., карполітъ, по́тъ петріфікатъ; —ſtück, n., пінтъръ de по́ме; —wein, m., сіріъ; —zehnte, m., зечімъ de вькате; —zeit, f., тімпъл по́мелоръ.
Frugal, a. mi ad., фрънгалъ, сімпълъ, кънпътатъ, мъсъратъ; —ität, f., фрънгалітате, сімпліtate (ла портъ ші мъпкаре).
Früh, a. mi ad., матътінъ, тімпъріъ; demineцъ; прекопътъ, прінпітъ, пре-

Digitized by Google

матъръ, ѧnainte de тimпъ; — morgens, decdeminéцъ, пемънекате; es ist noch sehr früh, е пре́ de deminéцъ; gestern —, iepĭ deminéцъ; von —er Jugend an, din копілъріъ; die Uhr geht zu —, орлоцїъл ъмвлъ ѧnainte; — oder spät, тimпъріъ аъ търziъ; zu —e Geburt, наштере фъръ време, авортъ.

Früh-apfel, m., мъръ прекоптъ, мъръ тimпъріъ, въратекъ; —arbeit, f., лъкръ матътinъ; —beet, n., патъ калдъ (пентръ семinце), в. Mistbeet; —bohne, f., бовъ тimпъріъ; —e, f., мъне, deminéцъ; in aller —e, decdeminéцъ, ла ревърсатъл ziорілор; —er, a. ші ad., прімаръ, deodiniόръ; —estens, ad., кътъ маї de deminéцъ; —gebet, n., рогъцїъне de deminéцъ; —geburt, f., авортъ, лепъдътъръ; —gerste, f., орzъ тimпъріъ; —gottesdienst, m., кълтъ dzeeскъ de deminéцъ.

Früh-jahr, n., прімъваръ; — des Lebens, флòреа віецеї; im —, прімъвара.

Früh-kaffee, m., кафéа de гъстаре; —kirsche, f., черéшъ тimпъріъ; —klug, a., прекоптъ.

Frühling, m., прімъваръ; —sblume, f., флóре de прімъваръ; —sluft, f., аеръ de прімъваръ; —sluft, f., петречере de прімъваръ; —s-morgen, m., deminéцъ de прімъваръ; —snachtgleiche, f., екіноцїъ de прімъваръ (21. Марцїъ, кънd zioa = нопцеї); —szeit, f., тimпъ de прімъваръ.

Früh-messe, —mette, f., міссъ матътinaлъ; —nebel, m., негъръ de deminéцъ; —obst, n., пóме тimпъріі; —regen, m., плóіъ de deminéцъ; плòіъ тimпъріъ, de прімъваръ; —reif, a. ші ad., прекоптъ, прематъръ; —saat, f., семънътъръ тimпъріъ; —sonne, f., сóре de deminéцъ; —stück, n., гъстаре; —stücken, v., гъстеzъ, факъ гъстаре; —zeitig, a. ші ad., прематъръ, ѧnainte de тimпъ; —zeitigkeit, f., прематърітате.

Fuchs, m., вълпе; пеле de вълпе; калъ роівъ; омъ віклéнъ; стъdinте ноъ (ла ѕніверсітъцї); омъ къ пъръл рошіъ; alter —, вътрънъ шіретъ; dem —e beichten, ѧmĭ daъ inimiкълъї секретъл; Füchse muß man mit Füchsen fangen, ѕнъ diaволъ прінde пе алтъл; einen Rock mit — füttern, блънескъ къ вълпе; er hat Füchse, аре ванї.

Fuchs-affe, m., маїмъцъ къ пъръ рошіъ; —amber, m., амвръ нéгръ; —artig, a. ші ad., вълпінъ.

Fuchs-balg, m., —fell, n., пеле de вълпе; den — an die Löwenhaut nähen, а ѧmпреѕна віклеnia къ пътереа; den — streichen, а лінгъші.

Fuchs-bart, m., варвъ, мъстеце рошії; —bau, m., віzъніъ de вълпе.

Füchschen, n., вълпішóръ.

Füchseln, v., въпеzъ вълпї.

Fuchsen, v., міросъ а вълпе, пътъ.

Fuchs-fett, n., гръсіме de вълпе; —gans, f., гъскъ рошіъ, adорнъ; —grube, —hölle, f., —loch, n., гаѕръ de вълпе, грóпъ de прінсъ вълпе; —haar, n., пъръ рошіъ; —hütte, f., пъndітòре (колівъ) de вълпе; —jagd, f., въпътòре de вълпї; —jäger, m., въпъторъ de вълпї; —icht, a. ші ad., вълпіъ, рошіъ, рошїатекъ; —mist, m., стеркъ de вълпе; —pelz, m., пеліче de вълпе; —prellen, n., арънкътъръ ѧn сѕсъ (de вълпе) къ пътъра; —roth, a. ші ad., рошіъ de вълпе; —schecke, f., галвінъ въргатъ (калъ).

Fuchsschwanz, m., кóдъ de вълпе; den — streichen, лінгъшескъ; —, dinтеле кънелъї, алопекъръ (плънтъ).

Fuchsschwänzen, v., мъ лінгъшескъ, мъгълескъ, мънгъїъ, лінгърескъ.

Fuchsschwänzer, m., лінгъшіторїъ.

Fuchsschwänzerei, f., лінгъшіре.

Fuchsschwänzerisch, a. ші ad., лінгъшіторіъ.

Fuchtel, f., спадъ латъ; ловітъръ къ спада; die — bekommen, іаъ ловірї къ латълъ спадеї; —n, v., ватъ къ латълъ спадеї.

Digitized by Google

Fuder, n., кърaтъ, ѫнкъркътъръ; ein — Stroh, о кърaтъ, ъnъ каръ de наіе; фъdеръ (тъсъръ de вінъ); —weise, ad., къ каръ, пекърате; къ фъdера.

Fug, m., dрептъ, dріттъ, къвъптъ (реconъ); пътере; mit — und Recht, къ dрептъ ші къ къвъптъ, къ тòтъ dрептатеа.

Fuge, f., ѫнкеіетъръ, ѫнклештътъръ, ѫтбъкътъръ; ѫнгарdінътъръ; фъгъ (бъкатъ de мъсікъ).

Fugen, fügen, v., ѫнкеіъ, ѫнклештезъ, ѫнгарdінъ; регълъ, dіспънъ; Gott hat es so gefügt, аша а врътъ Dzeъ; sich —, мъ daъ dъпъ пъръ; се потрівеште; евіне, се ѫнтъмплъ; es fügte sich sonderbar, фъ ънъ касъ къріосъ; je nachdem es sich fügt, dъпъ черкъстърі.

Fügewort, n., конжънцiъне.

Füglich, a. ші ad., къвенітъ, потрівітъ; комоdъ; лесніčіосъ; —keit, f., къвеніре, потрівіре.

Füglos, a. ші ad., фъръ dрептъ, фъръ къвъптъ; nedрептъ; —igkeit, f., nedрептате, нелецітімітате.

Fügsam, a., плекаверъ, млъdіосъ, dіспъсъ а се da dъпъ църстърі; —keit, f., плекаверітате, млъdіошіъ.

Fügung, f., ѫнкеіетъръ (скъndърі); ѫнгарdінътъръ (фъndъ ла васе); констрънцiъне (пърціле ворвіреі); ѫтбъкътъръ (а цевеі); хотържре, провеdінцъ (Dzeъ).

Fühlbar, a. ші ad., сімцiверъ, піпъіверъ, палпаверъ; —keit, f., сімцiверітате, палпаверітате.

Fühlen, v., сімцъ, піпъіъ; einem auf den Puls —, піпъіъ пълсъл; einem auf den Zahn —, черкъ, пънъ ла пробъ пе чінева; wer nicht hören will, muß —, каре пъ ва de воіъ, съ факъ de фрікъ; sich —, мъ сімцiъ (ветéгъ).

Fühl-faden, m., —horn, n., антенъ, піпъітóре, фіръ, корнъшоръ de піпъітъ (ла інсекте); —kraft, f., пътере сімцітівъ.

Fühllos, a. ші ad., несімцiторіъ, фъръ сімцiре; —igkeit, f., несімцiцiъне.

Fühl-spitze, f., антенъ; —ung, f., піпъітъръ, тактъ.

Fuhre, f., тръсъръ; каръ, къръцъ; кърътъръ; ѫнкъркътъръ; — Holz, каръ de лемне.

Führen, v., dъкъ; мънъ; кondъкъ, (повъцъескъ); портъ, каръ стръпортъ; eine Dame —, ѫнсоцескъ пе о dòмнъ; den Wagen —, мънъ каръл; das Ruder —, гъбернъ (о наіъ); eine Mauer um die Stadt —, ѫнчінгъ четатеа къ мъръ; dieser Weg führt nach der Stadt, ачéстъ кале кondъче ла четате; Truppen —, комъndъ тръпе; den Takt —, батъ тактъл; die Sache der Wahrheit —, апъръ adевъръл; die Aussicht über etwas —, съпръвегіезъ; die Handlung —, мъ негоцiторескъ; die Wirthschaft —, dъкъ ікономіа; einen Prozeß —, мъ жъdікъ; das Regiment, die Regierung, das Ruder —, гъвернъ (о цéръ); ein Leben —, dъкъ о віацъ; eine stolze Sprache —, а ворві мъndръ; einen Beweis —, а da вadъ; das Wort —, а ворві (ѫн пътеле алтора); die Bücher —, а цiné катастіхеле; etwas im Schilde —, амъ чева ѫн гъndъ, махінезъ чева; den Degen —, мънъезъ сабіа; die Feder —, dъкъ пана; einen auf's Eis —, а бъга пе чінева ѫн невоіъ; einen hinter's Licht —, а скóте пе чінева din мінцi.

Führer, m., кondъпторъ, кondъкъторъ, мънъторъ; мънторъ; —in, f., кondъптърéсъ; гъвернантъ.

Fuhr-frohne, f., кърътъръ de ангареа; —knecht, m., аргатъ de кърътъшъ, —lohn, m., кіріъ, кърaтъ, транспортъ; —mann, m., кърътъшъ, кіріцiъ, кърътцаръ, каретаръ; візітіъ; —, (о констелъцiъне) —manns-kittel, m., сарікъ (фр. sarreau), съманъ кърътъшескъ; —mannssprache, f., лімбъ можікóсъ; —manns-wagen, m., каръ мокънескъ, караванъ; —straße, f., dръмъ пъвлікъ, маре.

Führung, f., кondъчере; мънторіъ;

Digitized by Google

dipenzisne, administrăzisne, năptare (a unei treb); die göttliche —, proveding.

Fuhr-wagen, m. v. Fuhrmannswagen; —weg, m., v. Fuhrstraße; —werk, n., karăriț, trăsărițe; —wesen, n., kărăxitĕ, (totĕ ce ține de averte; —wesenmannschaft, f., kărăxitme.

Füllbier, n., bere de umplutură.

Fülle, f., plinătate, umbelitŭ, abundanz, pricosinz, îndestulare; umplutură (bukătarĭ); in —, kŭ îndestulare; die Hülle und — haben, amĕ de tóte kŭ pricosĕ.

Füllen, n., mînzŭ; —, fohlen, v., fată (énă, acina).

Füllen, v., umplŭ; Wein ꝛc. in Flaschen —, umplŭ flašele kŭ vinĕ; Tauben —, umplŭ porumbi.

Füllenstute, f., énă kŭ mînzĕ.

Füll-erde, f., pămîntĕ de umplutură, de stavilă; —haar, n., păr de umplutură (mešarĭ); —hals, m., umbetătoriŭ, plinitŭ (trixterĕ); —mund, m., temeiŭ, fondămîntĕ la unŭ kasefeiŭ; —sel, n., (bukătarĭ) umplutură; —steine, f., pétră de umplutură; —ung, f., umplutură; —wein, m., vinĕ de umplutură; —wort, n., vorbă espletivă.

Fummel, m., (vîctmarĭ) marginea talpei la kălțămintе; femeiă spălveratŭ; —holz, n., lemnŭ de lucrătĭ talpa.

Function, f., fonkzisne, dregătoriă.

Fund, m., aflătură, găsire; descoperitură; einen — thun, afla ceva.

Fundament, n., fondămîntĕ, temeiŭ; —al, a. ui ad., fondămîntalĕ.

Fundation, f., fondăzisne; —al, a. ui ad., fondăzionalĕ.

Fund-ator, m., fundătorĕ; —us, m., moșiŭ; Fundus instructus, aperteninzele unei moșii.

Fundbuch, n., inventariŭ.

Fund-grube, f., bănă de minĕ; —ort, m., (min.) localitatea (unde s'a descoperitŭ mina); —recht, n., dreptŭl găsitului.

Fundiren, v., fondezĕ.

Fünf, n. c., cinci; — Bücher Mosis, Pentateuchŭ; — gerade sein lassen, lasă cu trékŭ dela mine; er kann nicht — zählen, nu știe kăte dețete sîntĕ la mînă.

Fünf-blatt, n., cincifoiŭ; —blätterig, a. ui ad., (bot.) pentapetalĕ, cincifoiŭ, cincifoiŭ; —eck, n., pentagonŭ, cincisprezĕ; —eckig, a. ui ad., cincisprezĕlarĕ; —e, f., —er, m., cinciarĕ; —erlei, a., de cinci felurĭ; —fach, —fältig, a., dublu cincitĕ, cincinzŭ; —flach, n. (geom.) pentaedrŭ, cincilaturĕ, corpŭ kŭ cinci fețe; —fingerkraut, n., pentafoiŭ; —fübig, a., pentametrŭ, de cinci sîrme; —herr, m., cincisîrbĕ, pentarkŭ; —jährig, a., de cinci anĭ; —klauig, a., cincikopitatŭ; —mal, ad., cincĭorĭ; —malig, a., de kăte cinci orĭ; —monatlich, a., de cinci lunĭ; —pfünder, m., cincilibratoriŭ, tunŭ de cinci sutĭ; —pfündig, a., de cinci sutĭ; —säulig, a., pentastilŭ; —tägig, a., de cinci zile; —täglich, a., totĕ la cinci zile.

Fünfte (der, die, das), a., num. opd. al cincilea, a cincea; — Buch Mosis, deuteronomŭ; —halb, a. indecl., patrŭ ui jumătate; —l, n., cimime 1/5; —ns, a., a cincilea.

Fünf-zehn, n. num., cincisprezece; —zehner, m. cincisprezecerĭ, monetă de 15; —zehnte (der, die, das), n. opd., al cincisprezecelea, a cincisprezecea; —zehntel, n., cincisprezecime; —zig, n. num., cincizecĭ; —ziger, m., cincizecerĭ (omŭ); —zigerin, f., cincizecerĭ (femeiă de 50 anĭ); —zigstel, n., o cincizecime; —zöllig, a., de cinci polikarĭ.

Fungiren, v., mă afla la trebă, mă okupă kŭ dregătoria.

Fünkchen, n., scînteiorĕ.

Funke, Funken, m., scînteiă.

Funkeln, v., scînteiezŭ; seine Augen — vor Zorn, al scînteiezŭ okiĭ de mînie.

Funkelnagelneu, a., de totĕ nouŭ.

Digitized by Google

Für, praep., пентрѫ, de; das ist — seinen Verstand zu sein, ѧста е пред свѣщіре пентрѫ минтеа лѫ; — wen halten Sie mich? de cine мѫ іаї не мине? — sich, an und — sich, дн сене, de sene; — meinen Theil, din парте'мі шіѫ.; — das Erste, —'s Erste, деокамдатѫ, маї ѫнтеіѫ; — jetzt, — diesmal, пентрѫ астъдатѫ, пентрѫ акѫм; — heute, пентрѫ астъзі; Mann — Mann, вліа дінъ алтъл; Tag — Tag, це тóтъ зіоа; — und —, пърѣреа; da sei Gott —, съ пѫ dea Dzeŭ! was —? че фелѫ? was — einer? cine? че фелѫ?

Für-bas, ad., (векіѫ), маї дінколо, маї наінте, маї департе; —bild, n., тіпѫ, символѫ; —bitte, f., дмпрѫсолігѫ, рѣгъмінте пентрѫ алтъл, міжлочіре; —bitter, m., дмпресоліторѫ, рѣгъторѫ.

Furche, f., врazdъ; крéпъ (пе фрѫите); —n, v., връzdezѫ, арѫ; дмкрецескѫ; —nartig, a., ка врazda; —nweise, ad., ка ніште врazde, дмкрецітурі.

Furcht, f., темере, фрікъ; die — Gottes, темере де Dzeŭ; einem — einjagen, einen in — сецен, дптімідѫ, дифрікошезѫ пе чінева; in — gerathen, мъ спері.

Furchtbar, a. ші ad., спѫмъптосѫ, дифрікошатѫ, дмгрозіторѫ; —keit, f., спѫмъптаре, дифрікошаре, дмгрозіре.

Fürchten, v., мъ темѫ, мъ спѫмъптѫ.

Fürchterlich, s. Furchtbar.

Furchtlos, a., фъръ темере, нефрікосѫ, кътезъторѫ; —igkeit, f., нетемере.

Furchtsam, a. ші ad., фрікосѫ, темедѫ; —keit, f., темере, фрікъ.

Fürder, ad., (векіѫ), маї департе.

Furie, f., фѫріѣ, (міт.) зіна ресѫпърей; фетеіѫ дндръчіт.

Furiös, a. ші ad., фѫріосѫ.

Furier, m., фѫріерѫ.

Fürlieb, ad., — nehmen, мъ мълцъмескѫ (кѫ чева).

Furnier, n., плакъ, фоіѫ де лемнѫ, гъліцъ; —en, v., плакезѫ, кътъшескѫ кѫ гъліце; —te Arbeit, маркетъріѫ.

Fürsehung, Fürsorge, s. Vorsehung, Vorsorge.

Fürsprache, Fürsprecher, s. Fürbitte, Fürbitter.

Fürst, m., прінчіпе, дзче, domnѫ; — der Finsterniß, Сатана; —bischof, m., прінчіпе епіскопѫ; —chen, n., прінчішорѫ.

Fürsten, v., се дмтревзінцézъ пзмаї Gefürstet, дмълцатѫ ла прінчіпатѫ.

Fürsten-bank, f., скаѳнъл прінміпілор (дн дієтъ); —brief, m., діпломъ де domnѫ; —bund, m., легъ, лігъ, зніре, конфедеръцізне де прінчіпі; —größe, f., мъріре прінчіарѫ, сѫверанітате; —haus, n., палатѫ прінчіарѫ; фамілъ, касѫ domnitóре; —hut, m., къчіѫ дзкалъ, кѫ domnéскъ; —krone, f., коронъ дзкалъ; —leben, n., віацъ де прінцѫ; —mantel, m., мантаоъ дзкалъ; —mäßig, a., прінчіпескѫ, domneскѫ; —rath, m., колецізл прінчіпілор дн дієта імперіалъ (de odiniórъ); —recht, n., дрептѫ прінчіпескѫ; —schule, f., шкóлъ domnéскъ; —sitz, m., решединцъ domnéскъ; —stamm, m., фамілъ де прінчіпе; —stand, m., прінчіпатѫ, demnitate de прінчіпе, domniъ; —tag, m., дієтъ де прінчіпі; —thum, n., прінчіпатѫ; domniъ; цéръ; —verein, s. —bund.

Fürstin, f., прінчіпéсъ.

Fürstlich, a. ші ad., прінчіпескѫ, de прінчіпе.

Furt, f., вадѫ.

Fürwahr, ad., дпадевърѫ, zeѫ.

Fürwort, n., дмтръсолігѫ; (грам.) пропѫме; —lich, a., пропоміналѫ.

Furz, m., пърцѫ, вешінъ; einen — lassen, трагѫ о вешінъ; —en, v., вешѫ.

Fusel, m., олеркъ (цзікъ); —n, v., міросѫ а олеркъ, вéѫ олеркъ.

Fusilier, m., фѫсіліерѫ, солдатѫ недестрѫ кѫ пѫшка.

Fusiliren, v., фѫсілезѫ, дмпѫшкѫ пе цінѫ осѫндітѫ.

Digitized by Google

Fuß, m., picіорь (метвръ, мъсяръ), ърмъ; поле (de мънте); zu —, пешкошь; zu — gehen, мерџ недестрь; Soldaten zu —, сълдацї недестрїї; gut zu — ſein, съмтъ вънъ de picіóре; ſemandem zu Füßen fallen, кадъ ла picіóреле ківа; einem auf dem —e folgen, iaŭ ърма ківа; mit keinem —e aus dem Hauſe kommen, nici пе есъ din кась; ſich auf die Füße machen, a o лъа ла picіорь; einem auf die Füße helfen, a пъне ăn picіóре пе чінева, ал ажжта; einen auf freien — ſetzen, a da дръмъ ківа, а'л еліbера; einen — im Grabe haben, съмтъ кь знъ picіорь ăn мормънтъ; einem etwas unter den — geben, ămтіїпцезь пе ев мъп пе чінева; auf Freiers Füßen gehen, ămблă a пецїтъ; für —, din пасъ ăn пасъ, трептатъ; auffreundſchaftlichem —e ſtehen oder leben mit ſemandem, съмтъ ăn релăцїзне de amічіцїь кь чінева; ſtehenden —es, ăndatъ, пелокь; — eines Tiſches, picіорăл цесеї; ein — Land, o ърмъ de пъмънтъ; am —e des Berges, ла полеле мънтелăї.

Fuß-angel, f., волдъ, цепъмъ (de ănцепатъ picіорăл); —bad, n., скалдъ de picіóре; —ballen, m., пъпъ; —bank, f., в. Fußſchemel; —bekleidung, f., ănкълцъминте; —biege, f., кевтòреа picіорăлăї; —blatt, n., талпа picіорăлăї; —boden, m., пъвімънтъ (пъмънтъ), подăл de жось ал касеї; —bote, m., кърсорь педестрь, пеcодромъ; —breit, a. ші ad., латъ de знъ picіорь (ърмъ); —bret, n., скăндърь дела picіóре (патъ).

Füßchen, n., picіорăшь.

Fuß-dienſt, m., сервічіь de недестрашь (ка сълдатъ, кріерь); —eiſen, n., фере (ла picіóреле реілор).

Füßeln, v., мъ жокъ din picіóре.

Fußen, v., ăncіетъ, пънъ picіорăл пе чева; даŭ de фундъ; auf etwaŭ —, мъ. pazimъ ăn. чева; (вънъторі) се пъне пасерea.

Fuß-fall, m., проштерпере, проштерпъцїзне, къдере ăn пеміпкі; —fällig, a. ші ad., проштерпъторіь, ănцепăпкіторіь; —feſſel, f., фере, кътъшї; —frohne, f., ангарея de недестрь; —gänger, m., пеcодромъ, ămблъторь пе жось; —gelenk, n., кевтòреа picіорăлăї; —geſimſe, n., корпічеле дела недестріь; —geſtell, n., недестріь; —gicht, f., подагръ; —harniſch, m., zea de picіóре; —kiſſen, n., перінъ de picіóре; —knecht, m., інфантеріст, сълдатъ недестрь; —knöchel, m., осълъ ротúндъ (ла глеzна picіорăлăї); —kuß, m., сърутаре de picіорь (a пацеї).

Fußling, m., кълцúнь.

Fuß-maß, n., мъсяръ de picіорь (че о ia чістарăл); ърмъ (мъсяръ de естіндере); —pfad, m., къраре, потекъ; —punkt, m., (астр.) надірь, (кореспúнзъторіь zенітълăї саŭ нъптълăї din крештетъ); —reiſe, f., кълторіе пежось; —ſack, m., сакъ de picіóре; —ſalz, n., сare мързнтъ; —ſchelle, в. Fußeiſen; —ſchemel, m., скъпăшь (сзв picіòре); —ſocke, f., кълцúнь (чіорапь) скъртъ; —ſohle, f., талпъ de picіорь; —ſoldat, m., сълдатъ недестрь; —ſpur, —ſtapfe, f., ърмъ; —ſteig, m., къраре; (ла подь, попте) трънъдъторіь (trottoir); —ſtoß, m., ловіре кь picіорăл; —ſtrick, m., недекъ; —teppich, m., тапетъ, коворъ de аштерпътъ пежось; —tritt, m., ловітъръ, кълкътъръ de picіорь; ърмъ; einem einen —tritt geben, даŭ о ловітъръ de picіорь; —volk, n., інфантеріе, недестріме; —wanne, f., вътінъ (de спълатъ picіòреле); —warm, a., ănпроспътъ, пъmaї декътъ; —wärmer, m., ănкълзътòре de picіòре; —waſchen, n., спъларе de picіòре; —weg, в. Fußſteig; —werk, n., кълцътъръ, кълцътънтъ; —wurzel, f., (анат.) тарсь, партеа de сось a -лăбіеї

Digitized by Google

пічіорълуї унде се лпкеіе кз фълеръ; —зеће, f., дедетъ пічіорълуї.

Fuſti, n., (kom.) екъзътъпътъ.

Futern, v., фътеескъ, лпжъръ.

Futter, n., къптъшелъ, дъплътъръ; тек, токъ; пътрецъ (де вите), пъшіне; wir haben die Reiſe in einem — gemacht, ам фъкът друм фъръ а да де тънкаре вітелор.

Futteral, n., тек, токъ, кътіъ; —macher, m., фъкъторъ де течі, текарь, кътіерь.

Futter-arm, a., лінсіт де пътрецъ; —bank, f., хъкъіторе; —barchent, m., фъстапъ де дъплътъръ; —bau, m., кълтъръ де пътрецъ; —boden, m., подъ де пътрецъ; —brei, m., пътрецъ пзіор де алвіне (о матеріъ вескоасъ алъ); —bret, n., скъндъръ де къптъшітъ; —flanell, m., флапелъ де дъплътъръ; —geld, n., банї пептрв пътрімънтъ де вите; —gras, n., ерв де пъскът; —hafer, m., овъс де пътріт; —honig, m., міере де пътріт; —kaſten, m., кошъ де овъс; —kinge, f., къстъръ де гъіатъ пътрецъ; —knecht, m., арлатъ дътъторіс де пътрецъ ла вите; —korn, n., грънце де пътрецъ; —leinwand, f., пънзъ де дъплътъръ; —mangel, m., лінсъ де пътрецъ; —mauer, f., търъ де къптъшелъ; —metze, f., мъсъръ де грънце де пътрецъ.

Füttern, futtern, v., дъплезъ, къптъшескъ; даї де тънкаре, пътрецъ (ла вите); mit Heu —, ліпъпоскъ; mit Watte —, ватезъ.

Futter-raufe, f., есле (тънкъторіс); —ſack, m., сакъ, траіст де овъсъ; —ſchneider, m., хъкъіторь, тъіторь де пътрецъ (паіе ш.ч.); —ſchwinge, f., вънтъръторе (чіръ); —ſtroh, n., паіе де пътрецъ; —taffet, m., тафетъ де дъплътъръ; —trog, m., алвіе, валъ де пътрецъ; —zeug, n., дъплътъръ, къптъшелъ.

Fütterung, f., дъплътъръ, къптъшелъ, пътрітъръ.

Futurum, n., (gram.) фіторъл (тімпъ).

G.

G, n., а шептеа літеръ дп алфавета германъ.

Gabarre, f., (італ.), гъваръ, о шеікъ маре де марфъ.

Gabe, f., дарь, дарь, дърніре, пресентъ; доск (дп медіч.); харь; талептъ; milde —, помапъ, ремосіпъ; freiwillige —, дарь де вънъ воіъ.

Gabel, f., фъркъ, кръкапъ, (хлове, pl., крочі пров. молд.), гроре —, фъркоіь; kleine —, фъркуцъ.

Gabelanker, m., апкіръ тіжлочіь.

Gäbelchen, n., фъркъліцъ.

Gabeldeichſel, f., рада, оіштеа (карълуї) дп фъркуцъ.

Gabelförmig, a. ші ad., ка фърка, фъркатъ.

Gabelfrühſtück, n., дежунь де фъркъліцъ.

Gabeln, v., дпфъркъ, іаь кз фърка.

Gabelpferd, n., кал де оіште.

Gabel-zacke, —zinke, f., колцъ де фъркъ.

Gabler, Gabeler, Gabelhirſch, m., черв кз кърне фъркате.

Gach, в. Jähe.

Gackeln, Gackern, Gacken, Gackſen, v., котъкорозескъ (гъіна), гъгъіь (гъска); вълвъіь.

Gadener, m., коліварь.

Gaden, m., (овсолетъ) одаіь, късъторъ, колівъ; катъ, рънд де каре.

Gädig, a. ші ad., (овсол.) оввіне нътаї дп компъсеціунї: zwei—, кз дъ катърї.

Gaffel, f., в. фъркъ (Gabel); дане; корпоръцізне; пропорціізне; —baum, m., дрзъ кз кръкапъ (дп марінъ).

Digitized by Google

Gaffen, v., стаѫ гѫръ къскатъ, тъ ѕітѫ кѫ гѫра къскатъ.
Gaffer, m., гѫръ-каскъ, лълъѫ, вълокѫ.
Gagat, m., гъгатѫ, кървѫнї de пътъптѫ; лѫстрінѫ (пънзъ лѫстрòсъ).
Gage, f., (францоz. zi гаж), ꙟn sing. ꙟncémnъ зълогѫ, остацїѕ, гажѫ; ꙟn pl. лéфъ, сітвріъ, в. Gehalt ші Pfand.
Gah, в. Jäh.
Gähnen, v. n., каскѫ (de comnѫ).
Gahre, Gähre, в. Gährung.
Gähren, v., фервѫ (мѫстѫл); тъ фертъптѫ (вереа); доспескѫ (алѫатѫл).
Gährung, f., фертъптъцїѕне, фръмъптъцїѕне, доспітѫръ; апітъцїѕне (neodixnъ, ꙟn лѫтеа соціалъ ші політікъ).
Gährungs-mittel, n., —stoff, m., алѫатѫ, фермептѫ, міжлокѫ de доспітѫ.
Gala, f., (італ.) галъ, помпъ; черімоніъ ла кѫрте.
Galakleid, n., костѫмѫ, вестмъптѫ de галъ.
Galan, m., (італ.) галанѫ, в. Buhler ші Stutzer.
Galander, m., в. Haubenlerche; ꙟncémnъ ші гъndакѫ de гръѫ, калandрѫ.
Galant, a. ші ad., (італ. ші франц.) галантѫ, політікосѫ, кѫртепецѫ.
Galanterie, f., (італ. ші франц.) галантеріъ, політецъ, граціосітате; пѫртаре граціóсъ, плъкѫтъ; марфъ de галантеріъ; —arbeit, f., лѫкрѫ de галантеріъ, цїѕваере; —händler, m., негѫцеторѫ de mode; —krankheit, f., вòлъ галантъ, вóла вінерії; —waare, f., галантерії, мърфї de modъ.
Galatag, m., zi de галъ.
Galeasse, f., (італ.) гълéсъ, гъліòнъ (ѕпѫ фелѫ de naie).
Galeere, f., галеръ (тотѫ naie); —nsklave, m., склавѫ осъndітѫ ла галеръ.
Galeote, f., галеотъ (галеръ мікъ).
Galerie, f., (італ.) галеріъ, ложъ; корідорѫ.
Galgant, m., гълапъ (плъптъ de Остindia de medічінъ).
Galgen, m., фѫркъ, фѫрчї, спънзѫрътòре, перzърї; кѫмпънъ ла пѫцѫрї; кълѫлецѫ (ꙟn тіпогр.); geh an den —, терпї ꙟn фѫрчї; am — hängen, а фї спънзѫратѫ.
Galgen-dieb, m., —vogel, m., —strick, m., —schwengel, m., коптѫ de фѫрчї, вѫнѫ de перzърї, хоцѫ de спънзѫратѫ, штренгарїѕ.
Galgenfrist, f., ръстімпѫ de перzаре; терminѫ фóрте скѫртѫ.
Galgenholz, n., лемнѫ de перzърї.
Galgenmännchen, n., мътръгѫнъ (іéрвъ de фермекѫ), в. Hexenkraut.
Galimatias, n., (ворвъ стрікатъ din лът. gallus Mathiae), вòрвъ ꙟnкѫркатъ, голомоцѫ, галіматіас, секътѫръ.
Gall, a. ші ad., стерпѫ, штірѫ, пеpoдіторѫ.
Gall-apfel, m., гогóшъ, гълѫцъ, вомвіцъ de стежарѫ пентрѫ ꙟnпегрітѫ; —säure, f., акріме, ачідѫ de гогòше; —fliege, f., мѫскъ de гогóшъ.
Galle, f. фере; амърéлъ; веninѫ; вале; мъніъ, амъръчїѕне, арцагѫ; вешікъ (ла каї сѫв лімвъ орї ла пічóре); кòдъ de вънатѫ рошѫ; die — läuft ihm über, і се варсъ фереа; er speit Gift und —, елѫ спѫмъ de ꙟnфѫріатѫ.
Gallen, v., прегътескѫ кѫ гогòше; скотѫ фереа (din пештї); пішѫ (фéръле).
Gällen, v., амърескѫ.
Gallenartig, a. ші ad., феросѫ, ка фереа, амъріѫ.
Gallenbitter, a. ші ad., амарѫ ка фереа.
Gallenblase, f., вешіка de фере.
Gallenfieber, n., фрігѫрї ферòсе, фрігѫрї вълóсе (mediч.).
Gallengefäß, n., васѫл фереї (анат.)
Gallenkrankheit, f., вòлъ вълóсъ, вóла фереї, гълвънéлъ.
Gallenstein, m., конкремѫнтѫ de фере, вълосѫ (med.) холелітѫ (провінц.).

Digitized by Google

Gallenfucht, f., гълбінаре (вóлъ) в. Gelbſucht.
Gallerie, f., в. Galerie.
Gallerte, f., речітрі, целатінъ (жітрі, которóне, провінц.); — artig, a. ші ad., целатінóсъ.
Gallicht, Gallig, a. ші ad., ферій, ка фереа; колеросъ.
Galliciſmus, m., галліцісмъ (datinъ, сéй фрасъ франдозéскъ, галлікапъ).
Gällig, a. ші ad., вертосъ, петросъ.
Gallinſekt, n., інсектъ de гогонъ.
Gallione, Galeone, в. Galeaſſe.
Galliote, в. Galeote.
Gallibáte, Gallivete, f., галівать, паіе кь катаргълъ песъ кърмезіші.
Galloch, в. Schalloch.
Gallone, Galone, f., гълóнъ, о тъсъръ веке дп Англіа; Gallons, pl. кътіóре de mediúine, гълóне (ла спіцері).
Gallone, f., галонъ, фрімбіь, шіреполъ, гъітъполъ (пе вестміпте).
Galloſche, f., калочі, есиракълцені, пъпечі марі (imenei, пе търч.); пъпечі de лемнъ (кът се пóрть дп унеле церї европене).
Gallpuls, в. Gallenpuls.
Gällvesve, f., в. Gallinſekt.
Galmei, m., ціаламінъ, каламінъ (minep.).
Galone, f., в. Gallone.
Galoniren, v., тівескъ галонъ.
Galtern, v., ръпчезескъ; черъ кь пекъвіінъ.
Galop, m., галонъ, съріторъ, алергътъръ дп съріте.
Galopiren, v., галопезъ (къларе); жокъ галопъл.
Galſtrig, a., ръпчедъ.
Galvaniſch, ad., галванікъ.
Galvaniſiren, v., галваніcезъ.
Galvanismus, m., галваніcмъ. Nume datъ ла о класъ de фенотене електріче, каре се аратъ дп конвълсіпі мъскуларе produse ла animale прін атінцерea дмпрéжтъ а перзілор ші а мъшкілор, сéй прін електріцітатea че се desвóltъ кънd унъ animalъ óрекаре віне дп контáктъ кь врéунъ metalъ. Галванісмъ ся descoperitъ de Галвані, деда каре дші are ші нимеле.
Gamander, m., къпъшидръ, аз-мъзіта, дъмвецъ (о фóрe); тезкръ (плапть); стежарь тіцърь.
Gambe, f., гъмвъ, віоліпъ ла пемцкі.
Gämlich, a. ші ad., гредосъ, непріінчосъ.
Gamaſchen, pl., гамаше (унъ фелъ de къдцъминte).
Ganaſſe, f., фалка de десене а калдлъ.
Ganerbe, m., конпоштенъ, конепеde, рúдъ, консъцénъ къторашь.
Gang, m., терсъ, ъмблетъ, терсетъръ; пърчесъ, пасъ; demерсъ; кърсъ; каде, къраре; галеріь, коридорь; алеъ; канал; кондúктъ, кондúкътъръ; съріторь (de кане); врътъ, вънъ (дп монтап); махіна унеї морі, пéтра ші рóтеле (дп мúшкаре); жервіцъ de пърь; — der Speiſen, adecъ, пърtarea бъкателор; — eines Pferdes, терсъ, пасъ унъї калъ; die Sache nimmt einen andern —, лъкрь анъкъ не алтъ дрептъ, лъкрь іа алтъ diрецціune; die Sache iſt gut im —e, трéба терце біне; der Prozeß iſt im vollen —, процесъ кърце терéз; das war ein ſauerer —, ачеста съ унъ песъ греў; in — bringen, дпчепъ, пптъ дп мúшкаре, лъпъ ла каде; eine Mode in — bringen, дътродъкъ о modъ; die Sache ihren — gehen laſſen, лась лъкрълъ кърсъ съ́; einen — machen, фанъ о каде, даь прin преццърь, даь о рóтъ (пров.); фанъ унъ асалтъ (дп лúптъ de сасъ); im —e ſein, а фі дп лъкраре, дп мúшкаре; wie viel Gänge hat die Mühle? кúте петрії, кúте кúрсърі аре мóра?
Gangart, f., гáпгъ, унъ сеї de пéтръ (montan.)
Gangbar, a. ші ad., терrътторъ, кърътторъ, кърцінте, кърцінте, чеса

че ѫші аре кърсъл; праттікаверъ; черкатъ.
Gangbarkeit, f., кърсъ; спаціъ.
Gänge und gebe, a. ші ad., ѫndatinatъ, ъсітатъ, ѫп ъсъ (овічнъітъ).
Gängelband, n., къпъстръ, фалдъ, връъ, чінгътòре, легътъръ (de пъртатъ, de kondъсъ (прънчі мічі); einen am — führen, портъ пе чінева de nacъ.
Gängelchen, n., къръръцъ, потекшòръ.
Gängeln, v., kondъkъ, фълdezъ, ѫпвъцъ ънъ прънкъ ла мерсъ; портъ de nacъ пе чінева.
Gänger, m., мергъторъ, недестръ.
Gangerz, n., металъ din віне.
Ganggebirge, n., мънте въпосъ, мънте къ віне de металъ.
Ganglien, pl., гангліі (ѫп апат. пъмеле ъноръ органе че сéмънъ а nodъpі ші гindъpі, фъръ а ле кънóште лъкрареа).
Gängig, ganghaft, в. Gangbar.
Gangweise, ad., din віне ѫп віне (монт.).
Gangwoche, f., в. Bettwoche.
Gans, f., гъскъ; dumme —, фемеіъ сімплъ, мóкъ, пътънтóкъ; Gänse, pl., бъкъці de феръ пентръ петріі de мóръ; мънънкіъ, вращъ de паіе.
Gänseauge, n., окіъ de гъскъ; върцішóръ, комішóръ (ѫп тіпогр.)
Gänschen, n., гъскъліцъ, бовокъ; sie ist ein —, еа есте о мòкъ, о гъскъцъ сімплъ.
Gänseblume, f., Gänseblümchen, n., мъргърітъ, талпа гъштеі.
Gänsebraten, m., фріптъръ de гъскъ.
Gänsedistel, f., съсаіъ, спінъл гъштеі (плантъ).
Gänsedreck, m., гъінацъ de гъскъ.
Gänsefeder, f., пéнъ de гъскъ.
Gänsefett, n., грасъ, гръсіме, ънтъръ de гъскъ.
Gänsefuß, m., талпа гъштеі (флòре).
Gänsegekröse, в. Gänseklein.
Gänsehabicht, m., ълеъ, віndереъ de гъште.
Gänsehirt, m., гъскаріъ.
Gänsekiel, m., пéнъ, kondeіъ ѫпвѫртошатъ.
Gänseklein, n., бовокъ, мърънтаіе de гъскъ.
Gänsekraut, n., вѫрѫіéпа гъштеі.
Ganser, Gänserich, Gansert, m., гъскоіъ, гъскапъ, гъпсакъ.
Gänseschmalz, n., ънсòре de гъскъ.
Gänseschwarz, n., в. Gänseklein.
Gänsespiel, n., жокъл гъштелор (ла копіі).
Gänsestall, m., гъскъріъ.
Gänsewälzer, m., фрекъцеі de ѫпгръшатъ гъште.
Gänsewein, m., апъ (ѫп глъмъ).
Gant, f., ліцітъціъне (mezатъ); — buch, n., kondікъ de ліцітъціъне; —haus, n., касъ de ліцітъціъне; —meister, m., ліцітъторъ; —recht, n., dрептъ de ліцітатъ.
Ganten, v., в. Verganten.
Ganten, m., кътъші.
Ganz, gänzlich, a. ші ad., ѫптрегъ, тотъ, тоталъ; деплінъ; eine —e Stunde, о òръ ѫптрéгъ; den —en Tag, тòтъ zioa; die —e Welt, тòтъ лъмеа; von —em Herzen, din тóтъ inima; im —en Ernste, фòрте серіосъ, къ тотъ adincъл; ich gebe ihm meinen —en Beifall, ел аре тòтъ комплъчереа меа, еъ апровезъ пе деплінъ (лъкрареа лъі); sein —es Ansehen aufbieten, а ѫптревъі тòтъ аътоpітатеа са; er ist ein —er Mensch, ел есте о фрънте de омъ, ел есте ънъ омъ преа вравъ, преа de трéвъ.
Ganze, n., тотъ, тотіме, ѫптреціме; im Ganzen, престе тотъ, ѫп цепералъ; im Ganzen kaufen, кътпъръ къ рідіката, кътпъръ тóтъ партіта; ка adv.: ganz allein, пъмаі сінгъръ; ganz und gar, ѫп тотъ ші престе тотъ, къ тотъл, авсолътмънтъ; ganz und gar nichts, къ тотъл nimіка; ganz gewiß, прé de сігъръ; ganz laut, къ гласъ палтъ; ganz unwissend, къ тотъл пепвъцатъ, къ тотъл сімплъ, idіотъ, ігнорантъ; ganz Auge sein, а

Digitized by Google

прівеґіе къ дикордъцізне, а фі пътаї окі.

Ganzheit, f., тоталітате.

Gar, a., коптъ, фіерть, пръжіть вине; прегътіть; аргъсіть; das Fleiſch iſt —, карнea e фéрть de ажънсъ.

Gar, ad., de ажънсъ, фóрте; — und —, къ тотъл; — arm, фóрте съракъ; — genau, фóрте акъратъ; — ſelten фóрте рарѣ; — zu wenig, пré пъцінѣ; ei warum nicht —, (іроніъ) кът пъ! вezі вine! пъ кътва! dazu gehört — keine Kunſt, ачéста нічі de кът пъ е врео тъіестріе.

Garant, m., (франц.) гарантъ, челъ че стъ вънъ пентръ алтъл, кезашъ; в. Bürge, Bürgſchaft.

Garaus, m. ші n., ловітъръ din ѣртъ, стрікъчізне тотаїъ, рѣіпъ тотаїъ; ѣvidere; einem das — machen, дї даѣ ѣltima ловітъръ, дї трімітъ пе чеea лъте.

Garbe, f., спопъ; —, n., кóda шоречелълъї; —n binden, легъ спопї; —nband, n., легътъръ de спопї; —nbinder, m., легъторѣ de спопї; —nzehente, m., зечъіéлъ de спопї.

Garben, v., a спорі ла спопї.

Gärben, v. Gerben.

Gärber, v. Gerber.

Garbottich, m., кадъ de аргъсітъ.

Garbrühe, f., аргъсéлъ.

Garçon, m., (франц.) жъніторѣ, холтеіъ, бъіецоіъ (есте тотъ одатъ о пътіре че се дъ келнерілор пе ла оспеле ші кафенеле).

Garde, f., (франц. ші італ.) гардъ, къстодіъ, пазъ (de трънъ пентръ domnitorі, чéтъ преторіанъ дп Рома веке); Soldat von der —, осташъ de гардъ; —officier, m., офіцерѣ de гардъ; —regiment, n., регіметънтъ de гардъ; —reiter, m., къларецъ de гардъ, гардістъ къларецъ.

Gardian, Guardian, m., вегіторѣ, гърдénъ (dela ромън. гардъ); ergmenѣ дп весеріка аивсénъ.

Gardine, f., кортінъ, перdea.

Gare, Gäre, f., аргъсéлъ (прегътітъра еї).

Garetz, n., металъ кърцітъ дп фокъ.

Garfaß, n., васъ de аргъсітъ.

Garkoch, m., вікътаріъ, оспътаріъ (че аре тотъdésna вікате гътіте, дпсъ маї прóсте.

Garküche, f., оспътъріъ.

Garkupfer, n., арамъ кърцітъ.

Garleder, n., пеле аргъсітъ.

Garmachen, v., прегътескъ; аргъсескъ.

Garmondſchrift, f., гармонъ (дп тіпогр.).

Garn, n., тортъ, ацъ ръсъчітъ; рецеле; einen ins — ziehen, амъцескъ, дикркъ пе чінева; einen aus dem — laſſen, факъ пе чінева скъпатъ; дл скапъ de врео інтрігъ; —handel, m., кошерчіъ de тортъ; —haſpel, m., ръскіторѣ; —knäuel, n., ремъ de тортъ; —maſche, f., окіъ de рецеа; —ſack, m., етеръ, сакъ; —ſpule, f., фъсъ, тосорѣ къ тортъ; —ſtück, n., скълъ de тортъ; —winde, f., въртітóре, въртелиць.

Garnele, f., гарнелъ (соіъ de ракъ мікъ de маре).

Garniren, v., (франц. ші італ.) гарнезъ, дпфрътсецезъ о хаінъ.

Garnirung, f., в. Garnitur.

Garniſon, f., (франц.), гарнісóнъ (ла романі прецідіъ), аmezъ сопdацї дп врео четате, объ орі че локъ попоратъ; —kirche, f., вісеріка гарнісонеї.

Garniſoniren, v., гарniconezъ.

Garnitur, f., (франц.) гарнітъръ, късътъръ пе ла пóла вестмънтълъї.

Garofen, m., конторіъ de кърцітъ метале.

Garſchlacken, m., сгъръ de арамъ кърцітъ.

Garſtig, a. ші ad., скърпавъ (італ. ѕcarno), хидъ (фр. hideux), врътъ, deформъ, deформатъ; спъркатъ; неквіосъ; рънчедъ, стрікатъ (вінъ); слътъ (слав.); мърdаріъ (търч.); er wurde — empfangen, елъ фъ прімітъ фóрте врътъ.

Digitized by Google

Garſtigkeit, f., урâчіне, хâзіне, деформітате; некъвіінцъ.
Gärtchen, n., грѣдінѣорь, грѣдінцъ.
Garten, m., грѣдінъ (італ. giardino); —ampfer, m., спъпакъ, спінатъ de грѣдінъ; —angelika, f., анделікъ, анделінъ de грѣдінъ; —anlage, f., ашезътъръ, локъ, плянъ de грѣдінъ; —arbeit, f., лукрâ грѣдінеї; —artiſchoke, f., анцінаръ de грѣдінъ (лемнъ); —baldrian, m., валеріанъ, одолéнъ de грѣдінъ (плянтъ); грѣдінърітъ, калтъръ de грѣдінъ; —beet, n. стратъ, пътъ, деспърцітъръ de локъ; —blume, f., флóре de грѣдінъ; —erbſe, f., мазъре de грѣдінъ; —erde, пъмънтъ грасъ, венетосъ; —freund, m., ділетантъ, ізвіторь, амъторь de грѣдінърітъ; —frucht, f., фрúптъ, родъ, пóме de грѣдінъ; —gang, m., къраре, алеъ прін грѣдінъ; —gemüſe, n., легúме, верделцурі; —gerâth, n., унелте de грѣдінъ; —gewächs, n., плянте de грѣдінъ; —haus, n., касъ de грѣдінъ, късъторь, фóіпорь; навілонъ; —hüter, m., вегіторь de грѣдінъ; —kreſſe, f., крецікъ de грѣдінъ; —kunſt, f., грѣдінърітъ, ортікълтъръ; —lattich, m., лъптъкъ, марóле de грѣдінъ; —laube, f., фрънзарікъ de грѣдінъ; —linſe, f., лінте de грѣдінъ; —meliſſe, f., мелісъ de грѣдінъ; —meſſer, n., косорь, кълітъ de грѣдінъ; —mohn, m., макъ de грѣдінъ; —münze, f., мінтъ de грѣдінъ; —nelke, f., гарофъ; —roſe, f., росъ, трандафірь de грѣдінъ; —ſalat, m., сълатъ de грѣдінъ; —ſchere, f., фóрфечі de грѣдінъ; —ſpargel, m., спарагъ de грѣдінъ; —ſpinne, f., пăінжънъ de грѣдінъ; —thür, f., уша грѣдінеї; —weſen, n., грѣдінърітъ, грѣдінарікъ; —zaun, m., гардъ грѣдінеї; —zins, m., емфітікъ, кірь, кълітъ ал грѣдінеї.
Gärtner, m., грѣдінарь; —in, f., грѣдінърéсъ.
Gärtnerkunſt, s. Gartenkunſt.
Garve, s. Kümmel.
Gas, n., расъ (зпъ фелъ de аерь); —beleuchtung, f., лъмінареа кь расъ; kohlenſaures —, расъ ачідъ карбонікъ; —art, f., соіъ de расъ; —artig, a. ші ad., de натъра расълві; —laterne, f., лампъ de расъ; —licht, n., лъмінъ de расъ; —meſſer, m., расометръ; —röhre, f., цéвъ, кондзнтъ расълві; —entwickelung, f., десфачереа, десволтътъра расълві; —form, f., формъ de расъ; —haltig, a. ші ad., гъсосъ.
Gäſchen, v., сънцерă, фаче сънце, колкъіе, клокотескъ.
Gäſcht, m., сънтъ, клокотъ, ферътъръ кь сънце.
Gaſconade, f., (франц.) фалъ гóлъ, гаскопатъ.
Gäßchen, n., улічóръ, стрътішóръ.
Gaſtre, Gaſtre, f., пънтеъ, тъсъръ de пънтеъ (ла фънъ; грънцеа м. а.).
Gaſſe, f., стратъ, уліцъ; —n laufen, ътълъ пінтре пъіеле (солдацій къпці); auf der — herumlaufen, ватъ лела, ътълъ прътатъ, ътълъ фъръ къпътъіе; —nbettler, m., черштorь; —nbube, m., штрепгарь; кръшторь (пров. de Цара ром.); —nede, f., зпрîе, колцъ de стратъ; —nhure, f., кървъ дпфератъ, полінъ пъблікъ; —nkehrer, m., мътъръторь, кърцітorь de стратe; —nkoth, m., тінъ, гнодъ de уліцъ; —nlaterne, f., фънарікъ, латерпъ de стратъ; —nlied, n., къптекъ de стратъ; —npöbel, m., нтроф, m., глóте, плеве, простіме din уліцъ; —nrinne, f., улкъ de стратъ; —nvogt, m., кіръ (італ. birro) de чершторі; —nwitz, m., гъмъ пъжікóсъ, іпцелціне din ръспънтіі.
Gaſt, m., óспе, óспетъ, пасацерь (дела мъсаре); стрънъ; месéнъ, комесéнъ; конвіторь (дела віптъ, траіъ); wollen Sie mein — ſein? вреї съ стаї ла прънзъ кь міне? вреї съ оспъцітъ ампрезнъ; zu —e bitten, пофтескъ, інвітъ пе чінева ла масъ; Gäſte ſetzen, амъ масъ потрівіте.

Digitized by Google

Gastbar, в. Gastfrei.
Gastbett, n., патѣ de óспецї.
Gasterei, f., оспъцѣ, ванкетѣ, тръттъмъптѣ.
Gastfrei, a. ші ad., оспътарецѣ; —heit, оспътаретате; Recht der —heit, дрептѣ de оспътаретате.
Gastfreund, m., óспе, інвітатѣ, месéнѣ; —lich, a. ші ad., оспътъросѣ, прімітоpѣ de óспецї; пріетіносѣ; —schaft, f., оспътаретате, оспътъреціъ, ізвіре de óспецї; —schaftlich, a. ші ad., оспътарецѣ.
Gastgeber, m., оспътарїѕ, тръторїѕ, локъndарїѕ (дела локandъ, віртѣ, траттерѣ).
Gastgebot, n., оспъцѣ маре, ванкетѣ.
Gasthalter, Gastherr, в. Gastgeber.
Gasthaus, n.; Gasthof, m., оспелѣ, оспътъріъ, локandъ, касъ de óспецї, кърте de пасацерї (отелѣ пе фр., ханѣ пе търч., віртѣ пе немц.)
Gastgericht, n., трівънaлѣ, жъdецѣ de óспецї.
Gastgeschenk, n., dарѣ, пресентѣ de óспецї.
Gasthalterei, в. Gastgeberei.
Gastiren, v., траттезѣ, ванкетезѣ, óспътѣ; жóкѣ ролъ ка óспетѣ, ролезѣ ка óспетѣ (акторії ла театрѣ).
Gastlich, в. Gastfreundlich.
Gastmahl, n., оспъцѣ, в. Gastgebot.
Gastmeister, m., прімітоpѣ de óспецї, архонтарїѕ (ꙟн монъстірї).
Gastordnung, f., регълъмъптѣ de оспътъріъ.
Gastrecht, n., дрептѣ de óспътѣ, дрептъл оспътаретъцїї.
Gastrisch, a. ші ad., (греч.) гастрікѣ, че се ціне de стомахѣ (терminѣ mediч.).
Gastrolle, f., ролъ de óспе (а ѕнѣї акторѣ стръінѣ пе ѕнѣ театрѣ).
Gaststube, f., Gastzimmer, n., odaіъ, къмаръ de óспетѣ.
Gasttafel, f., Gasttisch, m., масъ de óспецї (table d'hôte пе франц.).
Gastung, f., оспътътъръ (гъсdѕітъръ пе ѕнгър.), в. Gastmahl.
Gastwirth, в. Gastgeber; —schaft, f., оспътърітѣ, тръторітѣ, оспърітѣ.
Gat, n., котлонѣ; пѕнъ, партеа din дъръптѣ а наіеї.
Gäten, v., плівескѣ, deсіервескѣ, стѕлгѣ вѕрѕіéна, о арѕнкѣ (лът. runco, eruneo).
Gäter, m., плівіторѣ, deсіервъторѣ, стѕлгъторѣ.
Gäthacke, Gäthaue, f., сърклецѣ, пръщіторїѕ, съпшóръ de плівітѣ.
Gätlich, a. ші ad., комodѣ, комтъсѕратѣ; міжлочіѣ (ѕнѣ омѣ).
Gätmesser, m., кѕцітѣ de плівітѣ.
Gatte, m., консорте, върватѣ, соцѣ, консоцѣ.
Gatten, v., апърекескѣ, ꙟмпърекескѣ, асоцескѣ, ꙟмпреѕнѣ; —liebe, f., амóре, ізвіре de консоцѣ.
Gatter, в. Gitter.
Gattern, в. Gittern.
Gattin, f., соціъ, консóцъ, консóрте, мѕіере, невастъ.
Gattung, f., спіцъ (лът. species), калітате, асорцітъръ; соїѕ, (фелїѕ, ценѣ, нéмѣ, в. ші Begattung.
Gattungsbegriff, m., кончептѣ, deфініціѕне ценерікъ, карактерѕл ценѕлѕї, нота карактерістікъ а лѕї.
Gattungsname, m., нѕме, терminѣ ценерікѣ.
Gattungs-unterschied, m., —verschiedenheit, f., diфеpінцъ de спіцъ, спеціалъ.
Gau, m., къмпіъ, плаїѕ, пласъ, цінѕтѣ, кантонѣ, чоркѣ (околѣ слав.); —dieb, m., таіе-цѕнгъ, трѕфъторѣ (дела пров. арdел. трѕфѕескѣ, аdікъ ꙟпшелѣ, пъкълескѣ), фѕрѣ; пъкалъ; —dieberei, f., трѕфъріъ, пъкълітъръ, маргїолъріъ (пров. Цереї рот.), мішеліъ, потлогъріъ; —graf, m., (векіѣ) жѕdеле ѕнѕї цінѕтѣ.
Gauch, Gäuche, m., цънгъѣ, спѕлвератѣ, кръішорѣ; флѕстѕратікѣ; пасере ціпътóре, стрігътóре (кѕмѣ е кѕкѕл, чóра, корвѕл, вѕха); —bart, m., фѕлгѣ de барвъ, вървѕцъ спънатікъ, лънѕціне.
Gauche, в. Jauche.
Gauchheil, n., рокоінъ, чінтеѕцъ, анагалідъ (о плантъ).
Gaukel, Gaukelei, f., —werk, n.,

Digitized by Google

—ſpiel, —poſſen, жокъ din тѫнї; amъцitъръ, чарлатънiъ; пълвчitъръ; фантастагориъ, престицiъ (се ziveaъ ла romanї тоте скimвътреле, скimоселеле орї ші жъкъriile onтiче din каре ей кънóштоа кътева prodъce de maцii eгiптенї сънтъ нъmire de фертекъ, deокiътъръ ш. а. спре а дnшела ѫmea); —haft, a. ші ad., пълвкосъ, престицiосъ, лъкръ асъпра кърві дцї фигъ, дцї стелескъ bedeріле, komediocъ; —licht, n., лъminape сънцire; —kunſt, f., маціъ, тъіестріъ мацікъ; amъцitъръ; —männchen, n., marъ, тъіестръ de фартече.

Gaukeln, v., amъцeскъ; пълвческъ, prodъkъ пълвчірї, фантасте, престицiезъ; факъ скime din тънъ, din фацъ; флътъръ, вънтъръ фокол.

Gaul, m., калъ, калъ църънескъ; einem geſchenkten — ſieht man nicht in's Maul, калълъ дързitъ нъ се кавтъ de dinгi.

Gaum, Gaumen, m., черълъ гъреї, пълатъл; den — kitzeln, a гъdili гъстъл; —bein, n., осълъ черълві гъреї; —buchſtabe, m., літеръ палатінъ, літеръ ростіть пе черълъ гъреї; —dtúſe, f., rindъръ de пълатъ; —luſt, f., плъчерея пълатълві; —pulsader, —ſchlagader, f., артеріа черълві гъреї; —ſegel, m., дmпърътъшъ.

Gauner, m., търгіолъ, вервапъ (пров. церілор ром., дпсъ ші італ. mariuolo, birba), фъръ amъцiторъ, потлогаръ; трфаторъ; —leben, n., віéцъ de вервапъ; —ſtreich, m., вервъпіъ, фъртъ, дпшелътъръ, трфъріъ.

Gaunerei, f., търгіолърітъ, вервъпітъ, потлогърітъ, трфърітъ.

Gaunern, v., вервъпескъ, фъръ дпшелъпдъ.

Gautſchbrett, n., скъndърiцъ къ каре пві хъртіа свв téскъ.

Gautſchen, v., аплекъ, цънъ хъртіа свв téскъ.

Gavial, m., алігаторъ (крокоділъ de чеї маї марі).

Gaze, f., (фр.) газъ, цесетъръ фінъ, въалъ.

Gazelle, f., газелъ, антілопе (colъ de капръ).

Ge, пъртічікъ дntревъіть фórte desъ дn компъсецiепї атътъ къ верві, къть ші къ сввстантівї ші adieптівї, ші desémnъ зnipe, resultatъ, дnфiinцare орї нъпере дn лъкраре, маї въртосъ партічіпіъ треквть се фаче тотъ къ ge, afaръ dè челе din вервїї дnчепцї къ be, ent, ver, zer ші ge.

Geacht, a. ші ad., дnпоптатъ.

Geachtet, в. Aechten.

Geächze, n., съспінъ репецітъ.

Geadelt, part., новілатъ.

Geäder, pl., въпошіme, вine.

Geädert, a., (дела Ader), въпошатъ, къ вine.

Gearmt, part., (дела Arm), врънатъ.

Geartet, part., (de Arten), dedatъ; формatъ, фъкътъ; wohl —, dedatъ вine, de o патъръ вип.

Geäß, n., (ла въпъторі), de тъпкатъ, лътрецъ, пъшне.

Gebäck, n., коптъръ, в. Backwerk.

Gebackene, n., в. тотъ Backwerk.

Gebälge, n., (дела Balgen), трънтъ, лънтъ.

Gebälk, n., (дела Balken), гріndърie, гріnzie, кордърie, дntръвътъръ; adikъ тóte гріnziле къте аъ іntратъ дn легътъръ зпеле къ алтеле.

Gebammel, n., хъцінътъръ, зцъцътъръ.

Gebärde, в. Geberde.

Gebären, v., паскъ, фътъ (ла animale); prodъkъ, скотъ ла лътіпъ; vor der Zeit —, лапъдъ, аборtezъ, паскъ фъръ тітпъ.

Gebärerin, f., пъскътóре, фътътóре, matъ.

Gebärhaus, n., спіталъ de пашtере, касъ de пъскътъ.

Gebärmutter, f., матріче, маткъ, mітрас (греч.), сгъъ (слав.), в. ші Bärmutter; —blutfluß, m., сънцерареа матрічеї, mітрорацiъ; —entzündung, f., апрінсъръ, infлътъцiзne de матріче; —vorfall, m., къzътъра матрічеї.

Digitized by Google

Gebärschmerzen, Gebärwehen, pl., дъреріле паштереї.
Gebärzeit, f., тімпъл паштеріі, алъ фътъріі.
Gebäude, n., касъ; ediфічіъ; клъdітъръ, констръцціъне, стръттъръ; сістемъ (а ъніверсълъї); bezъinъ (de вълпї).
Gebauer, в. Vogelbauer.
Gebaumel, n., в. Gebammel.
Gebe, в. Gang.
Gebefall, m., касъл datівъ (ѧп грам).
Gebein, n., òce, oceminte, тòте оселе ла ъпъ локъ; скелетъ; —e eines Heiligen, мòштеле, реліквііле (ѧп бісер. апъс.).
Gebelfer, Gebell, n., лътратъ, лътрътъръ; сверътъ ші стрігътъ фъріосъ (ла óменї).
Geben, v., даъ, ѧмтъпъ, копчедъ, акордъ; оферіъ; се ѧптъмплъ, се дъ пе фацъ; Gott gebe es, съ dea Dzeъ; es gibt Leute, съптъ òменї; was gibt es? че есте? че с'а ѧптъмплатъ? was gibt es Neues? че авемъ поъ? das gibt die Vernunft, ачéста пе ѧпвацъ mintea съпътóсъ; deutsch —, спъпъ, традъкъ немцеште; gewonnen —, мъ даъ ѧпвінсъ; zu rathen —, даъ de гъчітъ; zu erkennen —, даъ съ кънóскъ, факъ съ прічéпъ; es kurz —, пропъпъ ѧп терміні скърцї, ворбескъ скъртъ; einem etwas zu thun —, даъ de лъкръ, окъпъ пе чінева; von sich —, вомъ; Acht —, іаъ аminте; Anlaß —, ѧndemnъ, даъ окасіъне; sich ein Ansehen —, а'шї da вézъ; preis —, нъръсескъ, ласъ de прадъ; Rechenschaft —, даъ сокотéлъ, факъ компътъ; Spornen —, ѧмпінтепъ, даъ пінтенї; das gibt sich allein, ачéста се фаче de cine.
Geber, m., дътъторъ, дързіторъ.
Geberde, f., схімъ, цестъ; аеръл сéъ пъртареа din афаръ; маніеръ; компъсъра фецеї; —n machen, факъ схіме, цестікълезъ.
Geberden, sich, v., факъ схіме, компъпъ цестъріле, іаъ апъкътъръ, іаъ маніеръ; sich närrisch —, факъ пе сміntітъл; sich fromm —, факъ пе кънвіосъл.
Geberdenkunst, f., mimікъ, мъіестріа de а фаче схіме, арта mimікъ.
Geberdenmacher, m., схімъторъ, цестікълъторъ.
Geberdenspiel, n., жокъ de схіме, жокъ de цестърї, mimікъ.
Geberdensprache, f., пантомімъ, ворбіре прін схіме.
Geberdung, f., маніеръ, апъкътъръ.
Gebet, n., ръгъ, ръгъціъне, оръціъне (дела орарe, ъраре, пров. de Цéра ром.); — des Herrn, ръгъчіъпеа domnéскъ, Татълъ постръ; sein — verrichten, а'шї фаче ръгъчіъніле, а се ѧпкіна; —buch, n., карте de ръгъчіъпе; —formel, f., формълъ de ръгъчіъпе.
Gebett, n., аштерпътъ, патъ къ тотъ аштерпътъл.
Gebiet, n., ціпътъ (territorium), реціъне (дела реціере, діреціере); domnie; жърісdіцціъне; къмпъ, сферъ (de лъкраре); ресортъ (дела сортъ ші сòрте).
Gebieten, v., комъndъ, domneскъ, регъ (дела реціере, діреціере), ѧмперъцескъ (стъпъпескъ, слав.), ѧмпъпъ, орdінъ, прескріъ леці; Sie haben über mich zu —, дъмпеата поці діспъпе къ mine; seinen Leidenschaften —, а'шї ѧпфръпа пофтеле, а domni престе патіме; Stillschweigen —, ѧмпъпъ тъчере, факъ съ такъ.
Gebietend, a., domnіторъ, ѧмперъторъ, комъndante; імператівъ.
Gebieter, m., domnъ, domnіторъ; патронъ.
Gebieterin, f., dómnъ, domnітóре; патрòпъ.
Gebieterisch, a. ші ad., імперіосъ, domnъросъ, тръфашъ; er spricht in einem —en Tone, елъ ворбеште ѧп тонъ імперіосъ, елъ ворбеште къ преа мълтъ тръфіъ.
Gebilde, n., ікóпъ, кіпъ, формъ, фігъръ; ideъ.
Gebinde, n., легътъръ; фашъ; мъпъпкіъ; дъціпъ (de черкърї); скълъ (de ацъ); о мъсъръ de флъіde.

Digitized by Google

Gebirge, n., мѣнцї, пр. амї; мірѣ, грѣпъ de мѣнцї; пétръ (ал монт.).
Gebirgs-art, f., соїѳ, de мѣнте, de пétръ (ал монт.); —bewohner, m., мънтéнѣ, локіторѣ de мѣнцї; —dorf, n., сатѣ мънтенескѣ; —entstehung, f., ескарея, формъцїзнеа мѣнцїлор; —gegend, f., цінътѣ, плаїѳ (лът. plaga, франц. plage), реџізне de мѣнте; —kette, f., ланцѣ, мірѣ de мѣнте; —kunde, f., деогносіѳ, орологіѳ (амъндої termini гр.), кънощінцъ деспре мѣнцї; —paß, m., пасѣ, пъсаџіѳ (дела пъсаре), ъмпъсџіме, стрімтóре de мѣнте; —rücken, m., спінаре, кóмъ de мѣнцї.
Gebiß, n., мъшкътóрѣ; динцътóрѣ, динџіме; ънѣ мірѣ de динцї; — dingl (ла анімале); фръѣ, зъвалѣ, залъ de фръѣ (італ. zanne).
Geblase, n., сѳфлътóрѣ дéсъ.
Geblase, n., фоі (de сѳфлатѣ).
Gebleicht, a., пълвітѣ.
Geblinzel, n., скліпéлъ.
Geblöcke, n., сверътѣ (de оі), рагътѣ (de вігеї).
Geblümt, a. мі ad., флорітѣ, адопатѣ къ флорі.
Geblüt, n., сънџе, тотімеа сънџелої (ал тр'ънѣ органісмѣ вїѣ); вїцъ, фамілїѳ, соїѳ; аџѳ кóніглічем —. din вїцъ рецéскъ.
Gebogen, (дела Біеген), плекатѣ, ал коволеїтѣ, ал кърватѣ, ал къжватѣ; —e Nase, пасѣ вълтрїѣ, пасѣ de ачеръ.
Geboren, part., (дела Гебáрен), пъскътѣ; im Lande —, пъскътѣ дін цéръ, пътъпténѣ; ѯu etwas — sein, сънтѣ пъскътѣ спре чева, ам діспосеџізне патрáлъ, ам пенїѣ пентрѣ чева; —werden, мъ паскѣ (іаръ мъ паскѣ, дѣнъ ънѣ провінц. стрікатѣ).
Geborgen, part., (дела Боргєн), асъпсѣ; пъстратѣ асігъратѣ, асекърватѣ.
Gebot, n., (вінє ътътѣ дела Гебіетен, демъндѣ; кътѣ мі дела Біетен, ал вїѣ) мъндатѣ, порънкъ, ордінѣ, комъндътъптѣ; оферт, ам-вїетъръ, преџѣ; die zehn Gebote Gottes, Декалогъл, челе зеле порънчі але луі Дзеѣ; einem ѯu —e stehen, стаѣ ла команда, стаѣ ла ордінеа кїва; ein — thun, факѣ о оферт, ам вїѣ къ ънѣ преџѣ; Noth hat kein —, нечесітатеа фрънце леџеа; требѣінца неам-ъратъ, пъказа пе ам-тéрѣ порънчі.
Geboten, part., в. Bieten,
Gebräme, n., ълъпітъръ ръсфрътъ, марџіне (de хаінъ), прімѣ, бордъръ.
Gebräu mi Gebräude, (векі), в. Brauen.
Gebrannt, part., (дела Бренен), арсѣ; пръжітѣ; —er Kaffee, кафеа пръжітъ.
Gebratene, n., (дела Браten), фріптъръ.
Gebrauch, m., датінъ, ѯсапцъ (овічеїѳ, слав.); ал трев-ѯіре; фолосінцъ; es hat es im —, елѣ е дедатѣ ашеа, ачéста ал е датіна, ашеа есте ал вѣцатѣ; das ist von keinem —, ачéстъ пѣ е вънъ de німіка; von etwas — machen, факѣ ал трев-ѯінцаре de чева, мъ фолосескѣ de чева; dem — folgen, мъ цінѣ de датінъ, ърмезѣ пе калеа бътътъ.
Gebrauchen, v., ал трев-ѯѣ, мъ фолосескѣ (de чева), ѯсезѣ, мъ сервескѣ; портѣ, ал векескѣ (ънѣ вестмънтѣ); ѕein Ansehen —, а се фолосі de béza са; Arzenei —, а лъа медічіне; Liſt —, ал трев-ѯѣ фіпеџъ, ал вѣѣ къ віклепіѣ; Gewalt —, факѣ сілъ, ал чепѣ къ форца.
Gebräuchlich, a. мі ad., ал ѯсапцъ, ал датінъ ал трев-ѯінцатѣ (овічлѣітѣ, слав.).
Gebräuſe, n., фрéнътѣ, сгомотѣ; фервътѣ, клокотѣ.
Gebrech, ad., фрапедѣ, фъртічосѣ, фрънгъросѣ (ал мінер.).
Gebrechе, n., вонітъръ; пétръ, стѣпкъ фрънгърóсъ, фрънтъръ; рънтъръ (de містреџѣ), рътѣ (de містреџѣ).
Gebrechen, v., ам лїпсеще, ам лїпсѣ, ам о скъдере, ънѣ дефектѣ; woran gebricht es Ihnen?

Digitized by Google

че'ці липсеште Дтале? че липсъ ai? es gebricht mir am Gelde, am липсъ de bani.

Gebrechen, sub. n., липсъ, скъдере, неажънсъ, дефектъ (метéхнъ греч., кусъръ терч.); віціў; дефорнітате (de ec. дл фацъ); fórperliches —, дефектъ, метéхнъ дл трупъ; jeder Mensch hat seine —, тотъ омъл дшї are неажънселе сале.

Gebrechlich, a. шї ad., фрацерѣ, фрънгъросъ; віціосъ, дефектосъ, кu неажънсе; кu метéхнъ; кu патімъ; непътінчосъ; —es Alter, старea вътрънецелор, врѣста непътінцеі.

Gebrechlichkeit, f., фрънгърътате, дефектосітате, дефектъ; непътінцъ, неажънсъ; патімъ, віціў.

Gebreite, n., лъцітъръ, дптіndере; хотарѣ de пънътатѣ, ланѣ.

Gebrochen, part., (dela Brechen), руптъ, дпфрънтъ; —e Stimme, трáіs дптреруптъ, вочe дптрекърматъ; —e Worte, кувінте, ворве дптрерупте; —e Zahlen, нътері фрънцї, фрънцізне; — französisch sprechen, a o рупе франдозеште; дпкъркъ лімва франдóсъ.

Gebröckel, n. сфърмітъръ, дзмікътъръ.

Gebrudel, n., клокотъ; вълвóре; къзътъръ; пъпітъръ; v. Wallen шї Sprudeln.

Gebrüder, pl., фрацї (зпдл сéѣ mai мълцї дп o компанїе).

Gebrüll, n., мъцетъ, ръцетъ, ръкнетъ; взіетъ репецітъ.

Gebrumme, n. бомбъпітъ, v. Brummen.

Gebückt, part., плекатъ, дпкърватъ.

Gebühr, f., кувінцъ; даторінцъ; дрептъ, че é кu дрептъл, че се кувіне; —en, pl., таксъ, дрептърі (але фінанцелор), спортълъ (плъцїле сéѣ лефіле мърште че се факъ офіціалілор, попілор ш. а.).

Gebühren, v., се кувіне, се каде; wie es sich gebührt, прекатъ се каде, кътъ се кувіне; mehr als sich gebührt, престе къдінцъ, престе даторінцъ.

Gebührend, part. шї a., кувенітъ, къзътъ, кувінчосъ; demnă, мерітатъ; —e Strafe, педéпсъ мерітатъ.

Gebührlich, v. Gebührend.

Gebührlichkeit, f., кувінцъ, къдінцъ.

Gebund, n., легътъръ, тъмънкіѣ, спонѣ.

Geburt, f., наштере; пъскътъптъ, пъскътъръ; фътътъръ; фътъ; віцъ, орігіне; — Christi, наштереа лuї Христосъ; unzeitige —, стерпітъръ, авортъ; von meiner — an, din лéгънѣ, dela наштереа mea; die — abtreiben, a фаче съ лапеде фътъл; —adel, m., боіерія, нобілітате de наштере; —brief, m., —schein, m., карте de ботезъ, білетъ de ботезъ; —fehler, m., дефектъ, (кусъръ) вірескъ; —fest, n., сърътóре de наштере, зіоа фестінъ a наштерії; —glied, n., мъдълърія рушінеі, мъдълърія пенеръторіѣ; —göttin, f., Лuчіна, zeaa фемеілор дптрекате; —helfer, m. мошеріѣ, матосъ (греч.); —jahr, n., анъл наштерії; —ort, m., патріа, локъл наштерії; —register, n., тавлъ пепеалоцікъ, пепеалоцїѣ; —schmerzen, pl., дърері de наштере; —stadt, f., четатеа, орашъл de наштере; —tag, m., зіоа наштерії, онomастікъ (греч.); —theile, pl., пърцїле мъскътóре, пърцїле пенітале; —zange, f., клеште de мошітъ (зпелте хірърпещтї пентрu наштерї греле); —zeit, f., тімпъл наштерії.

Gebüsch, n., тъфърї, тъфішъ, арвореі мърунцї, чірітіш (провінц. mold.); —ig, ad., тъфосъ.

Geck, m., топтъ, пъгърѣ; готоманъ; смінтітъ, калік, омъ кърсї лї лисеште o дóгъ, омъ дптр'o зреке; невкватікъ; дпкеіетъра къпъцінеі (вітелор); гекъ, зпъ соѣ de шопърѣ.

Geckenhaft, geckisch, a. шї ad., тотъ ка Geck.

Geckenhaftigkeit, f., Geckerei, f., топцїме, къпетъръ; пекъітъръ, тъмът пекъітъ.

Gedächtniß, n., адъчереа-мінте, ме-

Digitized by Google

moriĭ; сѣвепіре (дела сѣвінѣ, пентрѣ къ мі сѣвіне ми minte; da kommt mir eben ins —, токта ми вine aminte; im — behalten, цінѣ aminte, пъстрезѣ сѣвепіреа (кѣва); im frischen — haben, цінѣ вine ми minte; aus dem — kommen, ece din memoriĭ, вітѣ; ein gutes — haben, am o вѣпъ цінере de minte, am memoriĭ ферічіть; —buch, n., карте de notiцĭ; —fehler, m., екъдинца, лінса memoriei; —feier, f., aniверсарĭ; —kraft, f., търіа memoriei, факълтате memorativъ; —kunst, f., мнемонікъ (грец.) артъ ажътъторе de memoriĭ; —münze, f., в. Denkmünze; —säule, f., монѣмѣнтѣ, статъ.

Gedanke, m., (дела Denken), кцетѣ, (гѣндѣ); сокотінцъ; планѣ, скопѣ; in —n, пе сокотіте, пе гѣндѣрі; wo hast du deine —n? унде'ці сѣ mintea? унде кцеці? wir haben einerlei —n, ideile ni се лптітпінъ, съптемѣ de ачелеаші ideĭ; ich will dir —n machen, воіѣ а те пѣне ла гріжъ; те пѣнѣ съ жѣdeчі тѣ; das bringt mich auf den —n, ачѣста мъ фаче съ кредѣ, съ сѣпѣнѣ; auf andere —n bringen, а'л адѣче ла алте ideĭ; sich allerlei —n machen, а кцета лп тотѣ модѣл, а'ші вате капѣл лп маі мълте модѣрі; in —n vertieft sein, а фі кофѣндатѣ кѣ mintea; —n sind zollfrei, ideile съпт сѣвѣте de вамъ.

Gedankenfreiheit, f., лівертате de ideĭ, лівертате de кцете.

Gedanken-fülle, f., —reichthum, m., авцціъ, прісосінцъ de ideĭ.

Gedankenleer, a. ші ad., дешертѣ, съракѣ de ideĭ, капѣ секѣ.

Gedankenlos, a. ші ad., несокотітѣ, фъръ сокотінцъ, фъръ ideĭ, тімпітѣ; —igkeit, f., тімпіцѣне, стъпѣре (гѣръ кѣскать).

Gedankenstrich, m., лініѣръ de кцетѣ, семнѣ de кцетатѣ, трѣсѣръ meditativъ, лініъ рефлектівъ (лп скріеѣ).

Gedankenwelt, f., лѣмea ideilop, лѣме ideалъ.

Gedeck, n., (дела Decken), коперт, коперцъръ (пе масъ, дела коперіѣ); конеретѣнтѣ, кѣпакѣ; (такѣмѣ de масъ, тѣрч.).

Gedeihen, v. n., мі пріѣште, просперезѣ; реесѣ вine; die Sache ist dahin gediehen, лѣкрѣл ажѣнсе лптр'аколо, ла вnѣ капетѣ ка ачела; das Essen gedeiht ihm nicht, мънкареа пѣ'і пріѣште; nicht Gut gedeiht nicht, кѣштігѣл недрептѣ пѣ пріѣште; das Gedeihen, subs., пріінцъ, просперетъптѣ, просперітате, реешіре, скъчесѣ.

Gedeihlich, a. ші ad., пріінчосѣ, пріторіѣ, фолосіторіѣ, просперъторіѣ; фериче; съпътосѣ; —keit, f., віртѣте пътрітівъ.

Gedenken, v., рекцетѣ, мі ресѣвіне (вnѣ лѣкрѣ), мі адѣкѣ аminte, рефлектезѣ (потенескѣ); мі есте аminte; seit Menschen —, din тімпѣрі векі, de кѣндѣ цінемѣ minte; gedenke mein, адѣці аminte de mine; eines in allen Ehren —, а пъстра опоравера сѣвенірe а кѣва, а рекцета кѣ тотъ опѣреа ла чінева; Gedenken, sub. n., сѣвенірe, memoriĭ, рефлесіѣне.

Gedicht, n., поетъ, компесецѣне поетікъ; поесіъ; фавълъ, інвенцѣне поетікъ, фіццѣне.

Gediegen, a. ші ad., патівѣ, масівѣ (се зіче маі вѣртосѣ despre метале повіле); кратѣ, лътъріть, апрігѣ; —e Antwort, рѣспѣнсѣ апрігѣ; рѣспѣнсѣ съпътосѣ; —e, Grundsätze, прінчіпіі тарі, прінчіпіі солиде; —er Kopf, m., минте апрігъ.

Gediegenheit, f., солідітате, търіъ; провътате (дела провъ ші провatѣ, черкатѣ); апріцітме.

Gedinge, n., токтéлъ, сватере (ла прецѣ); лнвоіéлъ; ein — arbeiten, лѣкрѣ пе вnѣ прецѣ токтітѣ.

Digitized by Google

Gedoppelt, s. Doppelt.

Gedränge, n., стрîмторъ, амбалцéлъ, алгесвіéлъ; adънъторъ; ins — bringen, a adъче ла стрîмторе, a стрîмтора; ins — kommen, a се афла стрîмторатъ, a devені днтре чокапъ ші ілеş.

Gedrange, gedrängt, a., стрîмторатъ, амбалцîтъ, алгесвîтъ; констрîнсъ; — voll, скатъратъ ші ндecатъ; плінъ кь вăръ.

Gedrängtheit, f., стрîмторîме; — des Stils, стîлъ ндecатъ, стîлъ кончісъ.

Gedritt, a., трînарь, днтреітъ.

Gedrungen, part., (dela Dringen), стрînсъ, констрînсъ, днгъстатъ; —heit, f., търіе, ндecатъръ; —heit des Körpers, статъръ ндecатъ.

Geduld, f., нъцîнцъ, съферінцъ, ръвдаре, толерацъ, алгъдзінцъ (din лат. indulgentia кь літере стръмутате); sich in — fassen, аштептъ дн паче; — überwindet Alles, ръвдареа трече мареа.

Geduldeu, sich, v., am ръвдаре, штіъ аштепта; sich nicht — wollen, а перде ръвдареа, a penera нъцîнца.

Geduldig, geduldsam, a. ші ad., ръвдъторіş, нъцîнтe, съферінте, толеранте; — ertragen, съферіь дн паче; der geduldigen Schafe gehen viele in einen Stall, мielъ вълндъ съце ла дóъ ol.

Gebungen, part., (dela Dingen), токмітъ, акордатъ; —e Arbeit, f., лукръ акордатъ, лукръ пе прецъ дефінітъ.

Gebunsen, part., дмфлатъ, въръдмфлатъ (ка ші фр. boursuflé); дмгъмфатъ; постнъіетъ.

Geeckt, a., колцъратъ.

Geeignet, part., квенітъ, акомодатъ (потрівітъ сл.), аптъ, дестоїнікъ.

Geestland, n., нъмънтъ арînосъ, делосъ, стерпъ.

Gefahr, f., перікол, рісікъ (ла негоцеторі), прîмеждіь; es hat keine —, нъ е нічі унъ перікол; auf meine —, пе рісікъ меъ; außer — sein, a фі скъпатъ де перікол; der — aussetzen, пунъ унъ ла перікол; der — entgehen, дпкъпцîзъ періколе, скапъ de ele; sein Ansehen in — setzen, a'ші компромîте автортатеа; —bringend, part., перікулосъ; —voll, a. ші ad., перікулосъ, плінъ де перікол.

Gefährde, f., перікол; амъцîре, мішелîь прекъпетатъ.

Gefährden, v., перікулезъ, рiскезъ, пунъ дн перікол; gefährdet sein, a фі дн перікол.

Gefähre, n., терсе, тмблетъ десе (кь тръсъръ).

Gefährlich, a. ші ad., перікулосъ, прîмеждіосъ, фórте несігурь; —e Sache, f., лукръ делікатъ, лукръ плінъ de грецътъці; —keit, f., старе перікулóсъ, рісікъ.

Gefahrlos, a. ші ad., неперікулосъ, непрîмеждіосъ, сігурь; —igkeit, f., старе неперікулóсъ, сігъръ-тате, неперікулосîтате.

Gefährte, m., соцъ-de-дрзмъ, консоцъ, консорте, компаніонъ, камератъ (дела камераş); Gefährtin, f., сóцъ, консóцъ, консóрте, компаніóнъ.

Gefäll, n., къзътура, рънецîнеа апеї (ла о мóръ).

Gefälle, pl., венітурі, дърі (але унăі domніторь).

Gefallen, subs. m., плъчере, фавóре; сервіцій; îнм зу —, дн фавóреа дмнсале, спре плъчереа меї; thue es mir zu —, фъ пентрь мîне, фъ пентрь амóреа mea; an etwas — haben, амї плаче унъ лукръ, дл апровь, мъ лукръ de унъ лукръ; einem nach — reden, ворвескь съ плакъ алтуіа, лингушескь врекіле кътурва.

Gefallen, v., плакь; es hat Gott —, a віневорітъ Dzeь; wie es Ihnen gefällt, кумъ дці плаче, кумъ вреї; sich — lassen, а конcімці; a фі de акордь, a се дпвої, a kondecvinde.

Digitized by Google

Gefällig, a. ui ad., плъкътъ; комплъкъторъ, кертепецъ, мъніерось, гата спре сервіцій; was ist Ihnen —? че'ці плаче? че пофтеші? — sein, факъ плъчереа (кейва), комплакъ, факъ карте; sich — zeigen, тъ арътъ къ комплъчере, тъ арътъ кертепецъ; —heit, f., плъчере, комплъчере, комплъчіцъ, сервіцій, фавóре, binecoinцъ.

Gefallsucht, f., кокетъріе, patima de a вреа съ плачі la тоці.

Gefallsüchtig, a., кокетъ, въпъторъ de плъчереа тътърорь.

Gefangen, part., прінсъ, арестатъ, децінътъ, каптівъ (дела капъ, кучі ці е дп періклъ), прінсоніерь (франц., bine дпсъ дела прінсъ); робъ (mar. ші слав.).

Gefangene, sub. m., в. Gefangen.

Gefangennehmung, f., прінсъръ, арестътъръ, каптівare.

Gefangenschaft, f., прінсóре, арестъ (дела ре-старе), каптівітате.

Gefangenwärter, m., темніцерій, карчерарій.

Gefänglich, a., ка прінсъ, ка децінътъ; — einziehen, a пзне la прінсóре.

Gefängniß, n., прінсóре, дпкісóре, локъ de прінсóре, темніцъ (пров. ардел.), пъшкъріе (пров. ал Церей rom.), гросъ (пров. mold.), карчере; in's — setzen, пзнъ, арънкъ дп прінсóре; —strafe, f., педéпсъ de прінсóре.

Gefäß, n., васъ; канал (дп органістъ центръ съпце ші скърі); тъпънкіе; тóрть; kleines —, въсчорь; allerlei —e, васе de тóть пласа.

Gefaßt, part., (дела Fassen), прегътітъ, препаратъ; детерміпатъ, ресемнатъ; auf Alles — sein, съптъ прегътітъ la орі че.

Gefecht, n., лъптъ, конвъгъпътъ, пзпп (дела пзпнъ), въталіе; kleines —, дпкъіерътъръ; in der Hitze des —es, дп іпцéла, дп ферінцéла лъптеі.

Gefege, n., тъгърътъръ.

Gefiedel, n., (dem Fiedeln), пасіпъ скърцътъ.

Gefieder, n., пене, pl. пеніне; пъсері пепате; сзърътóре.

Gefiedert, a., пепатъ.

Gefilde, n., (поетікъ) кътпъ, кътпіе.

Gefiatter, n., сзърътъръ; зпдълътъръ.

Geflecht, n., дпплетітъръ

Gefilde, n., пепечітъръ.

Geflissen, s. Befliffen.

Geflissenheit, f., сîргінцъ, сîлінцъ, гріжъ, къръ.

Geflissentlich, a., дпadinсъ, прекзпетатъ, кз плапъ, deлібератъ, премеditатъ.

Geflister, **Geflüster**, n., шопътъръ репедіть.

Gefluche, n., вълстъмъ, пепечетатъ.

Geflügel, n., сзърътóре, пъсері, пъсеріме, саре (volaille, фр.).

Geflügelt, a. ші ad., дпарінатъ.

Gefolge, n., конітівъ (дела комite), кертецій (d. карте), світь (франц.), алаіъ (търч.).

Gefoppe, n., бажокъръ, пошътъръ, лъаре дп ръсъ.

Gefrage, n., дптревъцъіре репедіть.

Gefräß, n., пзтрецъ; —ig, a. ші ad., пъпкъчосъ, лакомъ, гіотросъ; —igkeit, f., лъкоміе, гіотъръ, ворачітате.

Gefreite, m., сопdатъ, екзтітъ de a ста la пазъ, екзтітъл.

Gefreund, **gefreundet**, a., дпаріетінітъ.

Gefrieren, s. Frieren.

Gefrierpunkt, m., пзптъл de церъ, градъл дпгецърій (дп терпом.).

Gefrierung, f., дпгецътъръ.

Gefrorene, n., дпгецатъ; сорветъ (дела сорвъ), вештъръ ръкорітóре.

Gefüge, n., дпкеіетъръ, дпвіпътъръ, дпгрътъръ, дпклепътъръ, дпвъкътъръ (а зпеі гріпзі дпгр'алта).

Gefüge, **gefügig**, a., дпклептаверъ, дпвіпаверъ, зпорь de дпклептатъ; дпковоіосъ, плекаверъ, зпорь de дпдзплекатъ; аверъ (дп кърціе векі дела авере, habilis); тратаверъ.

Gefühl, n., сімцъ, сімціре, атіпсетъръ, пітъторъ, тептъ; сімціmъптъ; поф dem —, дпаіпъі-

Digitized by Google

тăръ; er hat kein — für Freundſchaft, ел нъ аре симцимънтзъ пріетиніеї; —los, a. ші ad., несимціторіѳ, лінсіт de симцѣ; —losigkeit, f., несимцѣ, лінсъ de симцѣ; —sinn, m., симцъл пінъірій, симцъл тантълзї; —vermögen, n., віртзте симцітівъ, факвлтате симцітівъ; —voll, a. ші ad., плінъ de симцимънтѣ, фóрте симцітівъ, деликатѣ, тінърѣ.

Gefüllt, part., плінъ, дмплътѣ.

Gefüllte, n., дмплътзръ (ла вінът.)

Gefünft, a., пзмъръ de чінчі, дичінчіт.

Gefürftet, a., мъдзатѣ ла demnitate de прінчіпе; —er Biſchof, епіскопъ прінчіпе.

Gegen, ргаер. чере акзсатівъ: кътръ, спре; контръ, кóнтръ (пров. ардел. сът.), асзпра, ла; (дмпротівъ, слав.); ка adv. ка, маї, ка ла, фацъпеацъ, фацъ кз, — Abend, спресѣръ; — den Feind, дн контра, асзпра дзшманзлзї; — den Freund, кътръ пріетінъ; — Quittung, не лънгъ кіетанцъ; — zehn Uhr, кътръ зече óре; er iſt — 41 Jahre alt, ел е ка de 41 анї; er iſt — mich ein Kind, ел есте копіпъ не лънгъ мине.

Компселе: Gegen-abdruck, m., контрапровъ (дн тіпогр.); —abſicht, f., контрадінтіре, скопъ контрарів, скопъ опвсъ, контраскопъ; —achtung, f., стімъ речіпрокъ, стімъ дмпрзмзтъ; —anſtalt, f., діспозіцізне контрарів, контрамінъ; —antwort, f., репліквъ, контрарăспзнсъ; —anzeige, f., контраарътаре (дн медіч.); —arzenei, f., антідотъ, медічінъ контрарів (вóлел); —anſage, f., контраспзсъ, денпозіцізне контрарів (жърід.); —batterie, f., контреватеріе; —bedingung, f., контракондіцізне; —befehl, m., контрапордінъ, контрапъндатѣ; —begrüßung, f., рекзмъцізне, вінецъ речіпрокъ; —bekenntniß, n., реверсале; —beklagter, m., рекіміпатѣ, контрапърътѣ; —bericht, m., контрарепортъ, дмпотівнаре, авісъ контрарів; —beſcheinigung, f., чертіфікатъ, атестатъ контрарів, céй речіпрокъ (дзнъ патъра лъкрълзї); —beſchuldigung, f., репвінзіре дн контра, рекіміпъцізне речіпрокъ; —beſuch, m., контравісітъ, вісітъ репторсъ, ревісітъ; —beweis, m., контрапровъ (контравадъ), прова деспре контрарів; —beziehung, f., релъцізне речіпрокъ, рефериндъ дмпрзмзтъ; —bild, n. контрастъ, антітінъ, контратінъ, фігъръ опвсъ; —billet, n., контравілетъ, контрамаркъ; —blick, къътъръръ дмпрзмзтъ; —buch, n., контролъ; —buchung, f., търѣ лътералъ, грінзї din зпрів, пінтені (дн тарѣ); —bürge, m., ал доілеа гарантъ (кезашъ); —chriſt, m., антіхрістъ; —dienſt, m., сервіцій дмпрзмзтатъ, сервіцій речіпрокъ; —druck, m., репъсаре, контрапъсаре, реаццізне; —einander, ad., знзї кътръ алтзї; знзї дн контра алтзїа, опвсъ, контрарів; — einander halten, v., конфрънтъ; алътърѣ, траѣ паралеле, конферів; —entzündung, f., антіфлоціstікъ (med.); —einwand, m., —einwendung, f., —einwurf, m., контраовіецізне, овіецізне речіпрокъ; —erbieten, n., офертъ речіпрокъ; контрапропвнецізне; —erkenntlichkeit, f., рекзноштінцъ речіпрокъ; —erklärung, f., декъръцізне контрарів, (céй ші) речіпрокъ; —falle, ad., дн каса контрарів, іаръ de пз; din контръ, алтмінтреа; —fenſter, n., ферéстръ дзпъ, контраферéстръ; —forderung, f., претінсізне контрарів, контрачерере, рекіътъцізне; —füßler, pl., антіпозї, локзітогії din партеа опвсъ а пътънтзлзї; —gabe, f., дарѣ, пресентъ речіпрокъ; —gefühl, n., симцімънтъ контрарів; —gefälligkeit, f., плъчере речіпрокъ, сервіцій дмпрзмзтатъ; —geſang, m., антіфонів, контръкънтаре; —gewalt,

Digitized by Google

f., контрапътере, контрафорцъ, репресаліъ; —gewicht, n., контрагреътате, контрапондѫ, контракъмпънъ, контравалапцѫ; das —gewicht halten, кътпънескѫ, контравалапцезѫ; —gift, n., контравепінѫ, antidotѫ; —grund, m., темеіъ контраріъ, adepinцъ, аргъмънтѫ контраріъ; —gruß, m., ресалътъціъне; —gunst, f., фавóре ѫмпръмътъ; —gunst bezeigen, коръспъндѫ ла кърtенéца алтъіа; —hall, m., ресънетѫ, exo; —halt, m., ресістінцъ, контраціпере; —handschrift, f., контраскріптъръ; —haß, m., ъръ ѫмпръмътъ; —kaiser, m., контраѫмпъратѫ, антічесарѫ; —klage, f., контрапѫръ, контракъсъ, реконвенціъне (жърid.); —kläger, m., контрапъръжторѫ, реконвеніторѫ (жърid.); —kritik, f., антікрітікъ; —licht, n., контралъмінъ; —liebe, f., іъбіре ѫмпръмътъ; амóре рентòрсъ; —list, f., контравікленіъ; контраміпъ; —macht, f., контрапотестате, контрапътінцъ; —mann, антагоністѫ, контраріъ, adверсаріъ, опъсѫ; —marsch, m., контрамерсѫ, контрамарсѫ; —mauer, f., контрамърѫ; —mine, f., контраміпъ; —mittel, n., ремезѫ, antidotѫ; —muskel, f., мъскіъ антагоністѫ (анат.); —neigung, f., аплекъціъне, афепціъне, сімпатіъ ѫмпръмътъ; —öffnung, f., deскізътъръ опъсъ, фацъпфацъ; —pabst, m., контрапапъ; —part, m., партеа контраріъ; —partei, f., партіта контраріъ; —pfand, n., контрагапіъ, контрапемпѫ; —pfeiler, m., піластръ, стълпѫ опъсѫ (ѫнтъріторіъ); —pflicht, f., деторінцъ ѫмпръмътъ; —prall, в. Rückprall; —probe, f., контрапровъ, провъ de контраріъ; —punkt, m., контрапъптѫ (ѫн мъс.); —quittung, f., контраквіетанціъ; ръсвънѫ речіпрокѫ, ръсвънъмънтѫ ѫмпръмътѫ, репресаліъ; —rechnung, f., сконтѫ, дісконтѫ, deскомпътѫ; контролъ; —rede, f., реплікъ, ремъстръціъне, ръспънсѫ, контракъвънтѫ; —revolution, f., контрареволъціъне; —satz, m., антітесъ; контрастѫ; опъсеціъне; die Gegensätze berühren sich, капетеле опъсе се атінгѫ; —schall, m., сънетѫ ревътътѫ, ръсънетѫ; —schein, m., контраквіетанціъ, контрамаркъ, в. ші Widerschein; —schenkung, f., дъръіре ѫмпръмътъ; —schlag, m., контраловітъръ; —schnitt, m., тъіетъръ контраріъ, кроітъръ опъсъ; —schreiben, n., контраскріптъръ, контраскрісóре; контрамандатѫ; —schrift, f., реплікъ, рефрънтъціъне; —schuld, f., деторіъ речіпрокъ; Schuld und Gegenschuld, деторіі активе ші пасіве; деторіі ші креditърі; —seite, f., латъреа, партеа опъсъ, реверсъ (ла о medaліъ); —seitig, a., речіпрокѫ, ѫмпръмътѫ, de амбе пърці; ресцептівѫ; —seitigkeit, f., речіпрокъціъне, речіпрочітате; —sicherheit, f., секърітате речіпрокъ, сігъранцъ ѫмпръмътъ; —siegel, n., контрасіпілѫ; —sinn, m., контрасімцѫ; ѫнцелесѫ контраріъ; антіфрасъ; —sonne, f., пареліѫ (ѫн фісікъ); —spiel, n., контражокѫ; опъсеціъне; —spruch, m., контразіціъне; —stellung, f., конфрънтѫ, алътъръмънтѫ; —stempel, m., контрамаркъ; —stimme, f., контрапарте (ѫн мъс.); —stoß, m., контраловітъръ; контратімпѫ (ла лъпта ѫн савіъ); —strich, m., контратръсътъръ, контранетезітъръ (пе пърѫ); —stück, n., піеса контраріъ, контраріъ; —stütze, f., контраразімѫ, контрафортѫ; —tausch, m., скімвѫ, контраскімвѫ; —theil, n., партеа контраріъ; контраріъ; —unterschrift, f., контрасемпътъръ; —verheißung, f., промісіъне речіпрокъ; —versicherung, f., реверсѫ асігъръторіъ, ѫнскрісѫ реверсалѫ; —verweis, m., ѫнфрънтъціъне речіпрокъ; —vorstellung, f., ремъстръціъне; —wall, m., контраскарпъ; —wechsel, в. Rückwechsel;

Digitized by Google

—wehr, f., апъръторъ, ресістінцъ; —wind, m., вънтъ контрарїъ, опъсъ; —wink, m., семнъ ѧмпръшътъ; —wirkung, f., реапцїъне, ресълтатъ контрарїъ; —zeichen, n., контрамаркъ; контрасемналъ; —zeuge, m., марторъ контрарїъ.

Gegend, f., плаїъ, пласъ, (лът. plaga, фр. plage), цінътъ, реціъне (кътпъ, лънкъ, въї).

Gegenstand, m., овіептъ; сѫвіептъ (прекъмъ авемъ ші вербії аіептъ ші ѧніептъ); zum — haben, а аве́ de сѫвіептъ.

Gegenständlich, a., овіептівъ.

Gegenüber, praep. ші a., фацъ'нфацъ, (vis à vis), din латъреа опъсъ.

Gegitter, n., грътіо́ръ.

Gegner, m., контрарїъ, антагоністъ, опънънте, контразікъторъ; партеа контраріъ; дъшманъ; —in, f., антагоністъ, дъшманъ.

Gegrunze, n., грохотітъ, грохъітъ (порчії).

Gehaben, sich, v., стаъ, мъ афлъ; gehabt euch wohl, фії сънътосъ.

Gehäge, n., ѧнгръдітъръ; паркъ, локъ ѧнкісъ de вънатъ; einem in's — gehen, вънезъ не фъріш ѧн пропріетатеа алтъіа.

Gehalt, m., кънрінсъ, концінънцъ, цінътъръ, капачітате (а ънъї васъ голъ); вало́ре, ле́гъ (а ънеї монете); цінóре; саларїъ, ле́фъ; мерітъ; калібрѫл (ънъї тънъ); von geringem —, de цінóре пъцінъ, de сѫвстанцъ пъцінъ.

Gehalten, part., ѧндаторатъ, овлегатъ; — werden für .., а фі цінътъ, ренътатъ de . .

Gehalt-leer, —los, a. ші ad., de нічі о вало́ре, дешертъ; —loses Geschwätz, блътератъ дешертъ, фле́кърї; —losigkeit, f., дешертъчїъне, ванітате, голътате.

Gehaltreich, gehaltvoll, a. ші ad., de вало́ре маре, плінъ de сѫвстанцъ, de мерітъ; de ѧнсемнътате; ѧнсемнъторїъ.

Gehaltszulage, f., adaосъ ла ле́фъ.

Gehänge, n., (дела Hangen), атърнътъръ; ѧнклінътъръ (дела ѧнклінъ ші клінъ), плекаре; пръвълакъ, пръвълішъ, ко́стъ (de мънте), върцї, рамърї спънзърътóре; Blumen—, гірлandъ, кънънъ, фесто́нъ; Ohr—, черчеї; Uhr—, пендълъ; ърекї клъпъъце (ла кънї).

Geharnischt, a. ші ad., ѧмпъвъзатъ, ѧнзелатъ.

Gehäßig, a. ші ad., ърѫчосъ; дъшмъносъ, ръпкоросъ (zічем ръпкачъ); xainъ (фр. haineux).

Gehäßigkeit, f., лъкръ ърѫчосъ; ръпко́ре, xainime.

Gehau, n., тъіетъръ (de пъдъре), локъ de пъдъре тъіетъ.

Gehäuse, n., късчо́ръ; кътіо́ръ, кътіъ; те́къ; копертъ; ко́жъ; скоікъ; гъо́че; пъстаре; мънънкїъ de целъъ.

Geheck, n., кѫівъ de пъї, пъіъ dintр'ънъ кѫівъ.

Gehege, в. Gehäge.

Geheim, a. ші ad., аскънсъ, секретъ (сѫкретъ, провінч. ардел.), окълтъ (дела окїъ, de каре е чева аскънсъ); містеріосъ, тъінъітъ, таінікъ, некънoскътъ; інтімъ; —rath, m., консіліаръ секретъ, консіліаръ інтімъ; —zusammenkunft, f., адънанцъ секретъ, конвентікъл; etwas — halten, цінъ секретъл, аскъndъ чева; — mit etwas thun, факъ містерїъ din чева, факъ пе сънтъ мънъ.

Компъсе: Geheim-brief, m., скрісо́ре секретъ; —buch, n., карте, катастіхъ секретъ (ла негъцеторї); —haltung, f., пъстраре de секретъ; —kraft, f., пътере містеріо́съ; —mittel, n., арканъ, міжлокъ секретъ; —schreibekunst, f. стеганографіъ, кріптографіъ, штіінца de а скріе къ літере секрете; —schreiber, m., секретаръ, кріптографъ; —schrift, f., іерогліфъ (ла еціптенії антічї), скріптъръ секретъ.

Geheimniß, n., секретъ, арканъ, містерїъ, таінъ; —krämer, m., омъ че фаче пе містеріосъл, омъ містеріосъ, прекъпецъ de містерії;

Digitized by Google

—voll, a. ші ad., містеріосъ, містікосъ.

Geheiß, n., провокъціѕне (прін граїѕ), ordinъ.

Gehen, v., мергъ, мъ дѕкъ, пасесъ; плекъ, мънекъ, пѕрчедъ, порнескъ; ъмвлѕ; wie geht es? кѕмъ мерце, кѕмъ стъ? darüber geht nichts, ачéста n'аре пъреке; Gewalt geht vor Recht, челъ маї таре, е челъ маї дрептъ, сіла n'аре дрептате; es geht das Gerücht, свóръ фаїма, а ешітъ ворва; wo geht diese Straße hin? ѕnde дѕче страта ачéста; das geht mich an, das geht auf mich, de ачеста'мї пасъ; was geht das mich an, че'мї пасъ, пѕ'мї пасъ; der Wind geht stark, вънтѕл сѕфлъ таре; es geht ihm Alles nach Wunsche, тòте ѧї реесъ віне; der Fluß geht mit Eis, ржѕл мънъ гїацъ; lassen Sie mich —, ласъ-мъ ѧн паче, дъ'мї паче; meine Uhr geht richtig, орлоцїѕл меѕ мерце віне; — geht zu früh, мерце nainte; — geht zu spät, ѧнтърzie; wann geht die Post ab? кънdъ плéкъ пошта? es geht von dem Meinigen, даѕ дела mine; das geht mir durch's Herz, ачеста'мї рѕпе inimъ, ѧмї пътрѕnde inima, мъ сéкъ ла inimъ; es geht mir zu Herzen, мъ атінце ла inimъ; es geht an's Leben, е ѧн рісікъ віéца, се траттézъ de віéцъ; in sich —, а інтра ѧн сінешї, а се жѕдека пе сіне; schlafen —, мъ пѕнъ ѧн аштернѕтъ, мергъ ла кѕлкате; — wir, aideцї, съ мерцемъ, влемъ; — an die Arbeit, а се апѕка de лѕкрѕ; nach Brote —, ѧмї каѕтъ траіѕл, ѧмї каѕтъ пънеа; im Degen —, а пѕрта савіъ; zu Ende —, а се термina; in Erfüllung —, а се ѧмплini, а се adeверi; zu Fuße —, а мерце педестрѕ, а мерце пежосъ; seinen Gang —, а'шї вedé de дрѕмъ; а ъмвла de капѕл съѕ, а ѕрма ѕрсітеї сале; in Gedanken —, а ста пе гѫndѕрї, а medita; auf den Grund —, а черчета кѕ темеїѕ, а eccamina пънъ ла фѕndъ; an die Hand —, а фі de ѧndemънъ, а фі de ажѕторїѕ; aus dem Hause —, есъ din касъ; nach Hause —, мергъ акасъ; ins Kloster —, мъ кълѕгърескъ; den Krebsgang —, а мерце фъръ спорїѕ; auf Leben und Tod —, а пѕне тотъ ѧн перікѕл; zur Leiche —, мергъ ла мортъ, петрекъ ѕнъ мортъ; unter die Leute —, есъ ѧнтре òменї, петрекъ ѧн соціетате; um das Maul —, а лінгѕші; in Trauer —, портъ доліѕ, мъ ѧмвракъ ѧн негрѕ, (мъ чернескъ, провінч. Църеї ром.); auf den Zehen —, ъмвлѕ пе вѫрфѕл децетелор; in sein eigenes Verderben —, а'шї къѕта сінгѕръ рѕіна (дъръпънареа) са; vorsichtig zu Werke —, а фі кѕ пазъ.

Gehenk, n., тóртъ; в. Gehänge.

Geheuer, a. ші ad., локъ скѕтітъ de стафії, локъ фъръ пълѕче.

Geheul, n., ѕрлетъ; ваіетъ (ла прѕнчї), вочітъ (ла фемеіле дела морцї); вѕіетъ (ал вънтѕлѕї); фрéмътъ (ал ѕndелор).

Gehirn, n., крерї; im —e nicht richtig sein, ѧї лінсеште о дóгъ, е сміntітъ de minte; —artig, a. ші ad., ѧн формъ de крерї; —kammer, f., камера крерілор (анат.); —entzündung, f., апрінсѕръ de крерї; —lehre, f., краnолоціѕ; —los, a. ші ad., фъръ крерї, фъръ жѕдікатъ.

Gehöfte, n., късъмънтъ, късъminte, олате (пров. ардел.); къшлърії, стадоле (пров. молдов.), zidipї ла цéръ, ла мошіъ.

Gehöhne, n., важокѕръ, мокъріъ.

Gehölz, n., тѕфішъ; пъдѕріче, сілвшóръ.

Gehör, n., аѕzъ, аѕziцiѕне; аѕdiinцъ; er hat kein —, n'аѕde; — geben, аскѕлтъ пе чінева; — finden, съптъ аскѕлтатъ.

Gehorchen, v., einem —, аскѕлтъ de чінева; blind —, а се сѕпѕне орвеште.

Gehören, v., есте а кѕїва, аццine de чінева; се кѕвіне, се каde,

Digitized by Google

méde вine; се чере; wem gehört dieser Garten? акъї е гръdina ачéста; er gehört nicht zu unserer Gesellschaft, елъ нъ ціне de сочіататеа нòстръ? das gehört sich, аша се къвіне; es gehört viel dazu, се чере мълтъ ла ачеea.

Gehör-fehler, m., deфентъ de аъzъ; —gang, m., каналъл аъzълъї, кондъптъ акъстікъ.

Gehörig, a. ші ad., къвенітъ, къzътъ, пропріъ, аццінънте; —keit, f., къвіінцъ, компетінцъ.

Gehör-lehre, f., акъстікъ; —los, a. ші ad., фъръ аъzъ, сърdъ; —losigkeit, f., —mangel, m., сърdітате, лінсъ de аъzъ; —münze, f., мінтъ ърекіаръ.

Gehörn, n., корнъріъ, рамъріле de червъ.

Gehörnerve, m., нервъ акъстікъ.

Gehörnt, a., корнътъ, корнъратъ.

Gehorsam, a. ші ad., аскълтъторїъ, съпъсъ; —, m., аскълтаре, съпъпере; —en, v., аскълтъ, сънтъ съпъсъ; —st, a. superl., пре́ съпъсъ, пре́ ъмілітъ, пре́ плекатъ.

Gehör-sinn, m., сімцъл аъzълъї; —trichter, m., корнъ акъстікъ; —trommel, f., тоба ърекеї; —werkzeug, n., органъл аъzълъї.

Gehre, f., піezішетъръ (biaisement, франц.), diaгоналъ; nach der — schneiden, таїъ піezішъ; —n, m., інстръмънтъ аскъцітъ пеzішъ; клінъ (de пъмънтъ, de поставъ).

Gehrig, a., піezешітъ, піezішъ.

Gehülfe, m., ажжътъторъ, соцъ.

Gehülfin, f., ажжътъто́ре, сочіъ, со́цъ.

Gehüpfe, n., сърітъръ.

Gehwerk, n., ротъціъне, мішкареа ъпъї механісмъ.

Geier, m., вълтъръ, ълiъ, гаіъ (пасере ръпаче); geh' zum —! дъте ла чòреле! zum —! че корві; —adler, m., катартес, вълтъръ, къръціторїъ de кадавре; —blick, m., вейере аціеръ; —falk, m., фалконъ цірофалкъ; —vögel, m. pl., вълтъріне.

Geifer, m., спъмъ, скъіпатъ, валъ; —er, m., вълосъ, спъмъторъ; —icht, a. ші ad., вълосъ, спъмосъ; —ig, a. ші ad., къ вале; —läppchen, —lätzchen, —tuch, n., вървіцъ, серветъ мікъ de вале (ла копії); —maul, n., в. Geiferer; —n, v., факъ вале, спъме; ѫмї къргъ вале; къртескъ, мормъіескъ.

Geige, f., віолінъ, віо́ръ, четеръ (арdел.), лъътъ; der Himmel hängt bei ihm voller —n, ла елъ е тотъ сервъторї; —n, v., къптъ къ віòра.

Geigen-bogen, m., аркъ, аркъшъ (de віо́ръ); —harz, n., калафонъ; —holz, n., лемнъ de віо́ръ; —macher, m., фъкъторъ de віоре; —spieler, m., віоліністъ, къптъторъ din віо́ръ, лъътаръ; —sattel, m., —steg, m., скаъпъ, шеа de віòръ; —stunde, f., лекціъне de віолінъ.

Geiger, в. Geigenspieler.

Geil, a., лъссъріосъ, віперосъ, десфръпатъ, плекатъ ла кървіъ; фòрте грасъ.

Geile, f., кóіе (coglione, італ.); кървъсъріъ; гъпоїъ (de ѫпгръшатъ пъмънтъ).

Geilen, v., мъ ѫпвершъпеzъ; ѫпгъпоіеzъ.

Geilheit, f., кървъсъріъ, коітъ.

Geiß, Geiße, f., капръ, къпріо́ръ, в. Ziege.

Geiß-bart, m., барва капреї; —blatt, n., капріфоїъ, лопічеръ; —bock, m., цапъ.

Geißel, m., остатікъ, аманетъ (de персòне ѫп ресвелъ); —, f., вічїъ, скорпіе (ѫп вівл.); —bruder, m., фрате флацелънте (еретікъ din вéкъл 13); —hieb, m., ловітъръ de вічїъ; —n, v., вічїъескъ; —ung, f., вічъіре, мъпчіре.

Geiß-fuß, m., пічїоръл капреї; (вот.) егоподіъ; —hirt, m., къпраръ, пъсторъ de капре; —klee, m., тріфоїъл, лъчéрна капреї.

Geißler, в. Geißelbruder.

Geist, m., спірітъ; мінте, ѫпцелеціере; съфлетъ; спектръ, арътаре, стафіъ; спірітъшъ (dъхъ); himmlische —er, ѫпцерї; unsaubere —, спірітъл челъ ръъ, diaволъ, demonъ; guter —, ценіъ; ѫпцеле-

съл, кънрінсъл (скріптъреї); der Buchstabe tödtet, der — macht lebendig, літера ъчіde, спірітъл ѧнвіézъ; schöner —, поетъ; starker —, пекрезъторъ; sklavischer —, inimъ de склавъ; Mann von —, omъ de спірітъ; — einer Sprache, ценіъл ъneї лімвї; man weiß welch —es Kind er ist, се кънóште карактеръл лъї; dieser Wein hat —, ачестъ вінъ аре търіъ; — der Zeit, спірітъл секълълъї.

Geister-bann, m. есорчістъ, скòтереа demoniлор; —banner, —citirer, m., есорчістъ, некромантъ, скоціеторъ de demonї; —beschwörer, m., ѧнвокъторъ de demonї; —beschwörung, f., ѧнвокъціъне de demonї; теърціъ; —erscheinung, f., арътаре, вedeniъ, ъмвре; —furcht, f., темъ, фрікъ de арътърї, de стафії; —geschichte, f., історії de спектре; —haft, a., ка о фантомъ, ка о арътаре; —lehre, f., пневматолоціъ; —seher, m., вісіонаръ; —seherei, f., demonomaniъ; —stunde, f., ора стафіілор (12 de нóпте); —welt, f., лъмеа інцелесъалъ; лъмеа невесіверъ, лъмеа спірітъалъ.

Geistes-abwesenheit, f., інстръінареа minцеї, дістракціъне, опъчітъръ; —anlage, f., пътереа minцеї; —anstrengung, f., ѧнкордъціънеа minцеї; —arm, a. ші ad., серакъ къ спірітъл (дъхъл); —armuth, f., ліпсъ de спірітъ; —bildung, f., кълтъра minції; —entwickelung, f., десволтареа minції, еръдіціъне; —freiheit, f., лівертатеа кънетърії; —frucht, f., продъкціънеа спірітълъї; —gabe, f., даръл minції, талентъ; —gegenwart, f., пресінцъ de спірітъ, рекълецере, неъімире; —kraft, f., пътереа съфлетълъї, а minції; —krank, a., смінтітъ; —krankheit, f., смінтіре, ешіре din minте, невъніъ; —produkt, —werk, n., продъптъл minції; —ruhe, f., лініштеа minції; —schwäche, f., слъвічїънеа minції; —spannung, f., ѧнкордъціънеа спірітълъї; —schwung, m., своръл, авънтъл ценіълъї; —schwäche, f., непътінца съфлетълъї; —stärke, f., търіа, фòртеа спірітълъї; —verwandter, m., афінітъ ла minте (къ чінева); —verwirrung, —zerrüttung, f., тървърареа minції, смінтіре, аіъріре, деліръ.

Geistig, a., спірітъалъ, ѧнцелептъосъ; спірітъосъ (de лікоръ); —keit, f., спірітъалітате.

Geistleer, a., секъ de спірітъ.

Geistlich, a., спірітъалъ, нематеріалъ; еклесіастікъ, вісеріческъ, преоцескъ, попескъ, клерікалъ, релеціосъ; —e, m., попъ, преотъ; вісерікапъ, клерікъ, спірітъалъ (дъховнікъ); —keit, f., клеръ, преоціме, попіме.

Geistlos, a. ші ad., некълітъ, фъръ спірітъ; —igkeit, f., ліпсъ de спірітъ; фъдéцъ, несърътъръ.

Geist-reich, —voll, a. ші ad., плінъ de спірітъ, спірітъосъ, къ minте.

Geiz, m., аваріціъ, аверéцъ, арпагоніъ (дела еліна), сгърченіъ; —en, v., съптъ арпагонъ, мъ сгърческъ, лъкомескъ, аверезъ; —hals, m., аваръ, аверічїосъ; —ig, a. ші ad., аверічїосъ, іъвіторіъ de арцінтъ.

Gejauchze, Gejubel, n., іоітъ, стрігътъ de въкъріъ, кіотъ.

Gekampel, n., чéртъ, діспътъ, кърtіре.

Gekammt, a., крестатъ, къ крéстъ.

Gekauder, n., (пъцінъ ѧнтревъінцатъ) жаргонъ, ворвъ фъръ нічї ънъ кікірезъ.

Gekaut, a., местекатъ; —es, n., местекътъръ.

Gekeife, n., свіерътъръ контінъъ.

Gekettelt, a., фъкътъ ка катена, інелосъ, верігосъ.

Gekicker, n., ржсъ контінъъ.

Gekläffe, n., лътрътъръ некоптенітъ.

Geklage, n., плънсъръ контінъъ.

Geklapper, n., сгомотъ ѧнкъркатъ, гълъціъ; — der Zähne, клънцемънтъ, клънцънітъл dinцілор; — des Storches, токътъра варzеї.

Geklatsche, n., клънцънітъръ; — mit Peitschen, покнітъръ, плеснітъръ;

— mit den Händen, вътътвръ din палме, плавсвръ.
Gefklimper, n., цекъпітвръ (de арме).
Geflinge, n., цівітвръ (de клопотъ); вжіітвръ (de врекі).
Geflirre, n., цепкъпітвръ.
Geflopfe, n., вътътвръ (ла пóртъ).
Gefnirfche, n., крінцепіре de dinці; крінцътънтъ (grincement, фр.); кропкъпітвръ, кърътвръ (de пасері).
Gefnatter, Gefnifter, n., кърътвръ, тръспітвръ пекоптепітъ.
Gefniet, a., длцепъкіатъ.
Gefohlt, a., карвопісатъ.
Geföpert, a., длкрвчішатъ.
Gefrache, n., тръспітвръ.
Gefrächz, n., кърътвръ.
Gefräße, n., пілітвръ ръзътвръ.
Gefreifch, n., лътръткръ, стрігаре коптінвъ.
Gefritzel, n., сърієтвръ, скріcóре реа.
Gefrö-ader, f., вънъ месарікъ; —brüfe, f., rindвръ месантерікъ.
Gefröfe, n., (анат.) меcантеріѕ, весеръѣ, длкрецітвра тацелор; хорвотъ.
Gefünftelt, a., артіфічіалѣ; префъкътѣ, мештешвцітѣ.
Gelache, Gelächter, n., рѫсѣ кѣ хахатѣ; zum — bienen, а фі de рѫсѣ; ſich zum — machen, а се фаче de рѫсѣ.
Gelächel, n., zimбітвръ, сърѫсѣ.
Geladen, a., длплътъ, длкъркатъ; —e, m., длвітатъ.
Gelag, n., копірънзѣ, копівівѣ; рафенеа, сав партеа квенітъ de плать ла фіекаре din копірънзътори; ins — hinein ſchwatzen, а ворві верзі ші зскате.
Gelähmt, a., паралітікѣ, ологѣ.
Gelahrtheit, v. Gelehrſamkeit.
Gelalle, n., гънгъвіре, гънгънре (ла вні копіі).
Geländer, n., парапентъ; балвстрадъ, партакъткѣ (ла скаръ, ла попте); —bocke, f., стълпѣ, верцеа de балвстрадъ; —fenſter, n., балконъ.
Gelangen, v., ажвнгѣ, сосескѣ, advінѣ; zu ſeinem Zwecke —, длі ажвнгѣ скопвлъ.
Gelärm, n., алармъ, стомотѣ.
Gelarvt, a., маскатъ, ларватъ.
Gelaß, m., длкъпере, спачіѣ; komoditate; ліесаре; in dieſem Hauſe iſt viel —, е дестъл длкъпере длп каса аста.
Gelaſſen, a., лініштітѣ, moderatѣ, кътпътатѣ, пъцінте, лъсъторіѕ, флегматікѣ; —heit, f., лініште, moderъцівне, кътпътаре, пъцінцъ, ресемпъцівне, флегтъ.
Gelaufe, n., кърсѣ контінвѣ, тръвѣдътвръ.
Geläufig, a. ші ad., есерчітатъ, deпрінсѣ, длdemънатікѣ, вторѣ; кърсів; er hat eine —e Hand, аре скріcóре кърсів; eine —e Zunge, лімвъ declегатъ; —keit, f., вшвріцъ, длdemънаре.
Gelaunt, a., dicпвсѣ, плекатъ (ла воіе вънъ сав реа); gut —, аре воіъ вънъ; übel —, n'аре воіъ вънъ; wie iſt er —? de че вторѣ е? кът е dicпвсѣ?
Geläute, n., сънетъ пекоптепітъ de клопоте, клопоцітѣ.
Gelb, a., галвінъ (колóре); — machen, — werden, — färben, длгълвінескѣ, факѣ галвінъ; das —e vom Ei, гълвінъшъ de оѣ; —braun, a., галвінъ ънкісъ; —en, v., гълвенескѣ, се гълвенеште; —gießer, m., арамацѣ, торнътоpѣ длп арамъ, длп вронзѣ; —grün, a. ші ad., галвецъверде; —holz, n., летнѣ галвенъ de Брасіліа; —kopf, m., капъгалвенъ (пасере); —kupfer, n., арамъ галвенъ; —haarig, a., пъвіцѣ (лат. flavus); —reif, a., галвенъ коптъ (паіѣл de гръне); —roth, a., рошѣ галвенъ; —ſchnabel, m., чокъгалвенъ, пасере кѣ кашѣ ла гърѣ фóрте перóдъ; тънърѣ гъгъцѣ; —ſucht, f., гълвінаре, ікторъ, вересаре de фере; —ſüchtig, a. ші ad., ікторікѣ, кѣ гълвінаре; —wurz, f. кърквмъ, шофранъ de India.
Geld, n., арцінтъ, вані, монетъ; baare —, вані длп нътеръторе; harte —, вані сънъторі; gangbare —, вані кѣ кърсѣ; er iſt nicht bei

Digitized by Google

—, n'ape bani rata; etwas zu — machen, превакъ чева дн монетъ; für sein — leben, тръіешіте din ал съў; er sitzt im —e bis über die Ohren, се ресфацъ дн бані; — aufhäufen, адънъ банїй гръmadъ.

Geld-adel, m., повлецъ кътпърать; —angelegenheit, f., трéвъ de бані, финанце; —arm, a., серакъ de бані; —ausgabe, f., келтзіалъ, спесе; —bedarf, m., требзінцъ de бані; —bedürftig, a., дптребзінцатъ de бані; —begierde, f., пофтъ de арцінтъ; —beitrag, m., сзвенцізне, сзкзрсъ, ажзторіз бъпескъ; —belohnung, f., респлатъ дн бані; —beutel, m., тéшкъ, пзпгъ de бані; —bestz, m., авере дн бані; —büchse, f., кзтіз de бані; —buße, f., глóвъ дн бані; —courś, m., кзрсъл банілор; —durst, m., сете de арцінтъ; —einnehmer, m., перчепторъ, кассіаръ; —erwerb, m., къштігъ de бані.

Geldeswerth, a., екзівалентъ кз бані, de валóреа монетеї.

Geld-forderung, f., претенцізне de бані; —fressend, a., кзстзторіз; —geiz, m., аверéціъ, лъкомъ de арцінтъ; —geizig, a. ші ad., лакомъ de бані; —geschäft, n., спекзлъцізне кз бані, анотаціз; —gier, в. —begierde; —gierig, a., пофтіторіз, іззіторіз de арцінтъ; —handel, m., комерцъ кз бані, скімбъ; —händler, m., негоціторъ, скімбзторъ, спекзлантъ кз бані, бапкеръ; —hilfe, f., ажзторіз бъпескъ; —hunger, m., песаціъ de арцінтъ; —jude, m., къмътаръ; —kasten, m., ладъ, кбфъръ de бані; —katze, f., —gürtel, m., шерпаріз, чінгъ de кзреа; кімпіръ; —klemme, f., лінсъ, певоіъ de бані; —los, a. ші ad., фъръ бані; —macher, m., фъкторъ de бані фалсі; —mäkler, m., скімбзторъ; —mangel, m., —noth, f., лінсъ de бані; —post, f., —posten, m., сзмъ, артікзлъ, kondeіз de бані; —preis, m., прецзл банілор; —reich, a. ші ad., бзпосъ; —reichthum, m., авере дн бані.

Geld-sache, в. —angelegenheit; —sack, m., сакъ de бані; —schuld, f., даторіъ дн бані; —schrank, m., скрінъ de бані; —sorge, f., гріжа банілор; —sorte, f., фелъл монетеї; —spende, f., помапъ дн бані; —splitterei, f., picінъ de бані; —splitternd, a., picінціторіз; —steuer, f., дажде дн бані; —stolz, m., мъндріъ de бані; —strafe, в. —buße; —stück, n., вакатъ de монетъ; —sucht, f., манїъ, патімъ de бані, дпкінаре ла мамона; —süchtig, a. ші ad., пътімацъ de a стрінце бані; —summe, f., сзмъ de бані; —tasche, f., тéшкъ de бані; —umlauf, m., черкълъцізне de бані; —verlust, m., пердере de бані; —verschwender, m., picінторъ, токторъ de бані; —verschwendung, f., picінире, токаре, тънкаре de бані; —vorschuß, m., дътътъръ дпаінте de бані; —vortheil, m., фолосъ (інтересъ, камътъ) de бані; —wechsel, m., скімбъ de бані; —wechsler, m., бапкеръ, скімбзторъ; —wucher, m., аціотаціз; —wucherer, m., аціотаръ; —zulage, f., адъоцемънтъ de бані.

Gelecke, n., лікъітъръ (it. leccatura).

Gelée, (zi: целé), f., целатъ.

Gelege, n., вотанъ, ніцъ вотънітъ.

Gelegen, a. ші ad., анезатъ, сітзатъ; пзсъ (sine); komodъ; пропріъ, потрівітъ; zu —er Zeit, а проносіхо, ла тімпъ; das kommt mir —, аста дмі sine токмаі sine; es ist mir daran —, мъ інтересезъ; daran ist nichts —, аста пз фаче німіка; es ist mir nicht —, zu ɔc., пзмі sine, съ шчі.

Gelegenheit, f., окъсізне, прілежъ; komoditate; тръсзръ; мотівъ; калітате; — macht Diebe, окасізнеа фаче пе фзръ; es ist eine — da, ékъ о тръсзръ; nach — der Sache muß man seine Entschließungen ändern, съ дпторчі маптаоа дзпъ тімпъ; —dichter, m., поетъ чі-

Digitized by Google

клікъ, поетъ че фаче кънтече de окъсіѕнї; —sgedicht, n., чіклікъ, поесіе de окъсіѕне; —smacher, m., верігашъ, вотрѕ (тѕрч. пезевенкїѕ); —smacherin, f., верігашъ, вотръ, пезевенке; —spredigt, f., предікъ окасіоналъ.

Gelegentlich, a. ші ad., окасіоналъ, de окъсіѕне.

Gelehrig, a. ші ad., дочеръ, дісчіплінаверъ; —keit, f., дочерітате.

Gelehrsamkeit, f., ѧнвъцътѕръ, ерѕдіціѕне, літератѕръ, доктрінъ, штіінцъ.

Gelehrt, a., ерѕдітъ, ѧнвъцатъ, доктъ, літератъ; штіінчіфікъ, літераръ.

Gelehrte, m., доктъ, ѧнвъцатъ, літератъ.

Gelehrten-freund, m., іѕвіторъ de ѧнвъцацї; —republik, f., репѕбліка літерацілор; —stand, m., класа ѧнвъцацілор; —verein, m., академіъ, сочіетате ерѕдітъ; —wesen, n., літератѕръ, штіінцерітъ; —zeitung, f., жѕрнарїѕ штіінціфікъ; —zunft, f., корпѕл ѧнвъцацілор.

Gelehrtheit, в. Gelehrsamkeit.

Geleise, n., ротацїѕ, въцінацїѕ, въгашъ; орвітъ; кале; aus dem — kommen, перdъ дрѕмѕл, m'a ватъ din кале.

Geleit, n., скортъ, кълъѕсъ, кодѕптъ, сѕітъ; sichere —, салвокондѕптъ; —en, v., скортезъ, кондѕкъ, ѧнсоцескъ пе кале пентрѕ секѕранцъ; —er, m., кълъѕсъ, кондѕкъторъ, скортъторъ; —samt, n., оффіціъ de скортацїѕ; —sbereiter, m., скортаръ кълаpe; —sbrief, m., салвокондѕптъ, пасъпортъ; —seinnahme, f., венітъ de скортъ; —seinnehmer, m., вамешъ, перчепторъ de дърї пентрѕ скортъ; —sfrei, a., скѕтітъ de дарea de скортъ; —sgeld, n., скортърітъ, банї de скортъ; —sgerechtigkeit, f., дрептъ de a лѕа скортърітъ; —shaus, в. —samt; —sherr, m., ѧндрептъцітъ de a скорта; —smann, в. —er; —smannschaft, f., кълъѕсіме, скортъріме; —sordnung, f., регѕлъмънтъ пентрѕ скортацїѕ, пентрѕ секѕранца дрѕмѕрілор; —sreiter, в. —sbereiter; —ssäule, f., стълпъ децермѕръторїѕ ал скортеї; —sschiff, n., наіъ de скортъ; —sstätte, —sstelle, f., перчепторіъ de скортърітъ; —sstern, m., стеа кондѕкътóре, кълъѕсътóре; сателітъ; —sstraße, f., кале de скортацїѕ; —stafel, f., таблъ de прецѕл скортацїѕлѕї; —szeichen, n., —szettel, m., білетъ, чедѕлъ de скортъ.

Gelenk, n., артікѕлъ, кіѕтóре, нодъ (óсе); верігъ (катенъ); der Mensch hat weder — noch Geschick, ачестъ омъ е десформатъ; —, a. ші ad., флесіверъ, плекаверъ, млъдіосъ.

Gelenk-bein, n., осъ сесамоідъ, осѕл кіѕтóреї; —drüse, f., гіндѕръ артікѕларъ; —ig, a. ші ad., в. Gelenk a.; —igkeit, f., флесіверітате, плекъціѕне, млъдіошіъ; —knopf, m., (анат.) конділъ, осъ ешітъ афаръ ла (кіѕторї); —knorpeln, m. pl., сгърчїѕріле кіѕтóрелор (de óсе); —sam, a., дочеръ, в. Gelenk a.; —wasser, n., сіновіъ, ѕмезéлъ клеіóсъ дела ѧнкеіетѕрї.

Gelese, n., лептѕръ, чітітѕръ контінѕъ.

Gelesen, a. ші ad., чітітъ.

Gelfern, v., ворвескъ ціпъндъ.

Gelichter, n., тéпъ, клікъ, пласъ; калівръ, калітате; соїѕ; sie sind eines —s, еї сънтъ de о тéпъ.

Gelieben, v., плаче, в. Belieben; geliebt es Gott, връндъ Dzeъ.

Geliebt, a., іѕвітъ, аматъ; —e, m. ші f., áмантъ, амантъ.

Geliefern, v., се 'нкїагъ (лаптеле).

Gelieferung, f., ънкїъгъцїѕне.

Geliehene, n., ѧмпрѕмѕтъ.

Gelind, a., мóле (пелеа de кожокъ = cuojo); петедъ, лінъ, влъндъ, дѕлче; —ere Seiten aufziehen, маї ласъ din претенціѕнї; —igkeit, f., дѕлчéцъ, влъндеце, лінътате.

Gelingen, v., реесъ, есвѕтескъ; es ist mir gelungen, мї а реешітъ планѕл.

Gelispel, n., шоптітѕръ, мѕрмѕръ, сѕсѕръ; тремѕрътѕръ (а фоілор).

Digitized by Google

Gellen, v., цiѕескѫ; ресѕнѫ, в. Gällen.
Gelobe, n., лаѕдъ саџератъ.
Geloben, v., промiтѫ, факѫ вотѫ (фъгъдѕескѫ); gelobte Land, пъмънтѕл промiсiѕнеї (фъгъдѕiнцеї) Канаанѕл.
Gelöbniß, n., промiсiѕне солепелъ, вотѫ.
Gelobung, f., девотъмънтѫ.
Gelock, n., амъцiтѕръ контiнѕъ; (въпъторї), пасере domестiчiтъ че кiамъ пе алтеле; крецiтѕръ de пърѫ.
Gelos, n., валегъ (а фéрелор).
Gelt, a., стерпѫ (вака); —, interj., нѕ е аша! аша е! adевъратѫ е!
Gelte, f., албiѕцъ de лемнѫ, кофiцъ, кѕпъ.
Gelten, v., прецѕеште, аре прецѫ, валóре, кѕрсѫ; фаче, цiне, кѕстъ; аре вазъ, кредiтѫ; Münze die 2 Gulden gilt, монетъ кѕ валóре de 2 фiорiнї; Münze die nicht mehr gilt, монетъ каре нѕ маї ъмвлъ, нѕ маї аре кѕрсѫ; dieser Diamant gilt 500 Thaler, ачестѫ diamантѫ фаче 500 талерї; es mag —, фiъ, шiъ; was gilt die Wette? пе че съ не прindem? es gilt die Bank, мерџе пе банкѫ (картофорiъ), va banque! es gilt die Ehre, das Leben, ачi е ворва de онóре, ачi мерџе пе вiацъ; das gilt nicht, аста нѕ стъ, нѕ се пóте; es gilt mir gleich viel, мi е тотѫ ѕна; er will für einen Gelehrten gelten, ва съ трéкъ de ѫнвъцатѫ; er gilt viel bei.., елѫ аре маре вазъ ла..; sich —d machen, а'шї da iмпортанцъ, а'шї цiнеа вéза.
Geltling, m., Geltthier, n., вiтъ стéрпъ.
Gelübde, n., вотѫ, легътѕръ че о фаче чiнева ѫнаiнтеа лѕї Dzeѫ; прiносѫ; — thun, факѫ вотѫ; — erfüllen, ѫмплiнескѫ вотѕл.
Gelüste, n., пофтъ, плъчере карналъ.
Gelüsten, v., пофтескѫ, ръмнескѫ; es gelüstet sie, аѫ sie gelüsten nach seltsamen Speisen, еа пофтеште мънкърї стръiне.
Gelze, m., маскѕрѫ (поркѫ) жѕгънiтѫ, сковiтѫ; —n, v., жѕгънескѫ; —r, m., сковiторѫ, кѕстръторѫ.
Gemach, n., кътаръ (odae), кавiнетѫ; трéвъ de нiмiка; ein elendes —, о карiкътѕръ; —, ad., ѫнчетѫ, лiнѫ, комодѫ; nur —, маї ѫнчетѫ, лiнiшорѫ.
Gemächlich, a. шi ad., комодѫ, тiкнiтѫ, вѕнѫ; — leben, тръiескѫ ѫнтрѕ ѫndестѕларе, —keit, f., комодiтате, тiкнъ; er liebt —, ѫї плаче комодiтатеа.
Gemächt, n., фъкътѕръ, лѕкрѕ; пърцiле рѕшiнóсе.
Gemahl, m., соцѫ, върватѫ; —in, f., соцiъ, невастъ; консóрте m. шi f.
Gemahnen, v., es gemahnt mich, мi се паре, ѫмї ѫнкiпѕескѫ, iмацiнѫ.
Gemälde, n., пiптѕръ; тавлъѫ, портретѫ; —liebhaber, m., iѕвiторѫ de тавлъѕрї; —saal, m., пiнъкотéкъ, галерiъ de тавлъѕрї; —sammlung, f., колепцiѕне de тавлъѕрї.
Gemansche, n., бълъчiтѕръ (ѫн апъ, мочiрлъ): рагѕтѫ, местекътѕръ de мѕлте фелѕрї de бѕкате ѫнкълзiте.
Gemark, n., семнѫ, маркъ (de арцiнтѫ); —ung, f., терминiї, хотареле, марцiнiле (ѕнеї мошiї, ѕнѕї терiторiѕ de полiтiъ).
Gemäß, n., мъсѕръ; —, a. шi ad., конформѫ, корреспѕнзъторiѕ, амъсѕратѫ, потрiвiтѫ; der Artigkeit —, дѕпъ кѕвiiнцъ; —heit, f., конформiтате, корреспонсiѕне, амъсѕраре; in —heit, ѫн конформiтате; —igt, a. шi ad., моderатѫ, стъмператѫ; —igte Himmelsstrich, zонъ стъмператъ.
Gemäuer, n., мѕрї, zidѕрї.
Gemein, a. шi ad., комѕнѫ, пѕвлiкѫ; ordinарiѕ, овiчнѕiтѫ; влогарѫ, фамiлiарѫ, попоралѫ; трiвiалѫ, сiмплѕ, овiчнѕiтѫ, простѫ; das —e Wesen, каѕсъ, трéвъ пѕвлiкъ, репѕвлiкъ; der —e Mann, влогарѫ, омѫ de ръндѫ; —e Soldat, солдатѫ сiмплѕ; —e Beste, вiнеле пѕвлiкѫ; —e Menschenverstand, съмцѕл комѕнѫ, мiнтеа съпътóсъ; —e Benehmen, пѕртаре, манiеръ

прóстъ; —e Ausdruck, спресіѕне попоралъ; sich — machen, a се degrada, ѧнжосі; sich mit einem — machen, мъ фамiлiарiсezъ кѕ чiнева; mit einem —e Sache machen, факъ каѕсъ комѕнъ; sich mit schlechtem Gesindel — machen, мъ ѧнкапаiлezъ, мъ простескъ.

Gemein-acker, m., агрѕ комѕнъ; —anger, m., пъшiѕне, iербърiтъ комѕнъ.

Gemeinde, Gemeine, f., комѕнъ, комѕнiтате (обште); епорiъ, парохiъ; сатъ; das Haus der Gemeinen, камера de жосъ (ѧн Англiа); —casse, f., касса комѕнеi, кѕтiа сатѕлѕi; —glied, n., мембрѕ ал комѕнеi, четъцéнъ; —gut, n., авере комѕналъ (мiшкътòре, немiшкътóре); —haus, n., каса комѕналъ, мѕнiчiпалiтате, каса сватѕлѕi, каса сатѕлѕi.

Gemeinde-rath, m., сватѕл мѕнiчiпалъ, мѕнiчiпалiтате; мембрѕ de сватъ; —recht, n., дрептъ комѕналъ; —trift, f., локъ de пъшiѕне комѕналъ; —vorsteher, m., прешедiнтеле сватѕлѕi комѕналъ, антiсте de комѕнъ.

Gemeiner, m., солдатъ сiмплѕ.

Gemeinfaßlich, a. шi ad., попоралъ, ѕшорѕ de перчепѕтъ, мъсѕратъ капачiтъцii влогѕлѕi; —keit, f., попѕларiтате (ѕнеi кѕвънтърi), че есте мъсѕратъ капачiтъцii комѕне.

Gemein-geist, m., спiрiтъ комѕнъ, спiрiтъ de корпъ, iѕвiре пентрѕ вiнеле пѕблiкъ; —gültig, a., рекѕноскѕтъ de комѕнъ, песте тотъ валаверъ; —heit, f., комѕнiтате; трiвiалiтате, простiъ, басецъ; —hirt, m., пъсторѕл комѕнеi; —niglich, ad., декомѕнъ, дерънdъ, пестетотъ.

Gemeinnützig, a., декомѕнъ фолосiторiѕ, de фолосъ пѕблiкъ; —keit, f., фолосъ пѕблiкъ.

Gemein-ochs, m., таѕрѕл комѕнеi, ал сатѕлѕi; —platz, m., локъ комѕнъ (реторiкъ); —sam, a., комѕнъ; —samkeit, f., комѕнiме.

Gemeinschaft, f., комѕнътате, сочiетате, афiнътате; релъцiѕне, легътѕръ (de кѕноштiнцъ); —lich, a., комѕнъ; ѧмпреѕнатъ; —liche Mauer, мѕрѕ mezѕinъ.

Gemein-schenke, f., оспътърiа (кърчмъ) комѕнеi, а сатѕлѕi; —schreiber, m., нотарiѕл комѕнеi; —sinn, в. Gemeingeist.

Gemeint, a., iнтенцiѕнатъ; сокотiтъ; — sein, амъ de гъndъ.

Gemein-tag, m., дiетъ, адѕнаре овштéскъ; —weide, f., пъшiѕне комѕнъ, в. Gemeindetrift; —verständlich, a. шi ad., de ѧнцелесъ комѕнъ, в. —faßlich; —wesen, —wohl, n., вiнеле, iнтересѕл пѕблiкъ.

Gemenge, Gemisch, Gemengsel, n., местекътѕръ; мiстѕръ, мiшколанцъ (mescolanza).

Gemesse, n., мъсѕрътѕръ.

Gemessen, v., мъсѕратъ; цермѕрiтъ; —e Befehle, ордiнi пречiсе; —heit, f., пречiсiѕне (деспре ордiнi).

Gemetzel, n., мъчелъ, мъчелетѕръ, ѕчiдере, бътълiъ крѕнтъ.

Gemme, f., пéтръ пестiматъ, скѕмпъ.

Gemodelt, a., фiгѕратъ, фацiонатъ.

Gemohrt, a., ѕndосъ, ѕndѕлосъ, мòрé, фацъ скiмбъчòсъ de матерiе.

Gemsbock, m., рѕпiкъпрiорѕ, de соiѕл антiлопiлор.

Gemse, f., рѕпiкапръ, капръ нéгръ.

Gemsen-jagd, f., вънътóре de капръ нéгръ; —jäger, —steiger, m., вънъторъ de капре нéгре; —leder, n., пеле de капръ нéгръ; —wurz, f., доронiкъ; —ziege, f., капръ нéгръ (мѕiере).

Gemülle, n., мърѕнцiшъ, дъръмътѕрi; сѕрчеле.

Gemurmel, n., мѕрмѕрътѕръ, вомвъiтѕръ; вiшѫiтъ (bisbiglio).

Gemurre, n., мѫрѫiтъ, волборосiтъ, ворборъмънтъ (borboagliamento).

Gemüse, n., легѕме; —bau, m., кѕлтѕръ de легѕме; —garten, m., легѕмарiѕ, гръdiнъ de легѕме; —pflanzen, f. pl., плънтелегѕмi.

Gemüßigt, a., облегатъ, констрiнсъ.

Gemüth, n., iнiмъ, сѕфлетъ, спiрiтъ, ѕмóре, ѧнклiнъцiѕне, натѕралъ; hohes —, мърiнiмiъ, ценеросiтате; knechtisches —, iнiмъ сер-

Digitized by Google

вілъ; —los, a., несімцїторїъ, феросъ.

Gemüthlich, a., ѧнклінатъ, dіспъсъ; —keit, f., dіспъсецїъне, натъралъ, ъторъ, воіъ бънъ.

Gemüths-art, f., натъралъ, ъторъ, карактеръ, стъмперъмънтъ; sie hat eine sehr gute —, еа аре ънъ натъралъ фòрте дълче; —beschaffenheit, f., карактеръ натъралъ; —bewegung, f., аффецїъне, емоцїъне, мішкаре а съфлетълъї; —kraft, f., пътере а съфлетълъї; —krank, a., меланколікъ, іпокондрікъ, болнавъ къ съфлетъл; —krankheit, f., меланколіъ, іпокондріъ, бòлъ а съфлетълъї; —neigung, f., інклінъцїъне а inimeї; —ruhe, f., лініштеа съфлетълъї; —stimmung, f., dіспъсецїънеа inimeї; —unruhe, f., търбърареа съфлетълъї; —verfassung, —fassung, f., —zustand, m., сітъацїънеа, стареа съфлетълъї; —verwirrung, f., търбърареа мінцїї.

Gen, praep., кътре, ла, спре; — Himmel, спре черъ.

Genabelt, a., ѧмбърікатъ (вот.)

Genähe, n., късетъръ.

Genannt, a., нъмітъ.

Genäschig, a., лікъічосъ, в. Näschig, Naschhaft.

Genau, a. ші ad., акъратъ, есактъ, пънтъалъ; скрънълосъ; стрінсъ, стрімтъ; —e Freundschaft, амічіцїъ інтімъ; —e Rechnung, компътъ есактъ; der —este Preis, прецъл de пе ъртъ; mit —er Noth, авіа, къ маре греътате; sie ist sehr —, еа е фòрте іконóмъ; sich sehr — behelfen, а тръі към почъ; man muß es so — nicht nehmen, съ нъ о іаї аша стрінсъ; zu — handeln, а свате преа мълтъ къмпъръндъ; etwas auf's —este untersuchen, черчетезъ къ деамъръптъл; —heit, —igkeit, f., есактітате, пънтъалітате; ікономіъ.

Gendarm, Gensd'arm, m., ценdармъ; —erie, f., ценdармъріъ.

Genealog, m., ценеалоцїстъ, ценеалогъ; —ie, f., ценеалоцїъ, деcкріере de ценъ, de мошї ші стръмошї; —isch, a., ценеалоцїкъ.

Genecke, n., ѧнтърѫтътъръ, акъцъріъ.

Genehm, a., прімівеpъ, плъкътъ; es ist mir —, ѧмї плаче; — halten, —igen, v., аппровезъ, прімескъ; ѧнкъвіінцезъ, акконсімцъ; —igung, f., аппровъцїъне, ѧнкъвіінцаре, прімірe.

Geneigt, a. ші ad., ѧнклінатъ, плекатъ, dіспъсъ; датъ, съпъсъ; einem — sein, воіескъ вінеле къїва; er ist zum Trunke —, е датъ ла вецїъ; —heit, f., інклінъцїъне, бънъвоінцъ (спре чінева).

General, m., ценералъ, дъче (de арматъ); — eines Ordens, капъл ънъї ordinъ, ънъї чінъ (кълъгърескъ); —, a. ші ad., ценералъ, песте тотъ (ѧн компънерї къ нъме de дрегъторії семніфікъ къпетеніъ).

General-adjutant, m., ажътантъ ценералъ; —at, n., ценералатъ, demnітатеа de ценералъ; —baß, m., басъл ценералъ; —commissär, m., комісарїъ ценералъ; —direktor, m., діректоръ ценералъ; —feldmarschall, m., маршалъ ценералъ къмпестръ; —feldwachtmeister, m., ценералъ маіоръ; —feldzeugmeister, m., ценералъ de артілеріъ; —fiscal, m., прокъроръ ценералъ; —in, f., ценерълéсъ; —issimus, m., ценералісімъ; —isiren, v., ценералісезъ; —ität, f., ценерълíме; —karte, f., картъ ценералъ; —kriegskommissär, m., комісаръ ценералъ de ресвоїъ; —kriegszahlmeister, m., кассіаръл ценералъ de ресвоїъ; —lieutenant, m., локъцїінте ценералъ; —major, m., мажїоръ ценералъ; —marsch, m., кїемать ценералъ; —pächter, m., арендъторъ ценералъ, песте тотъ; —pardon, m., амнестіъ ценералъ; —proviantmeister, m., маістеръ ценералъ de провісїъне; —quartiermeister, m., маістеръ ценералъ de кортеле; —schaft, f., ценералатъ; —staaten, m. pl., статърї ценерале; —stab, m., статъл ма-

Digitized by Google

жіорѣ; —ſuperintendent, m. сѫперintendentъ цеперал; —ѡürde, f., цепералатѣ; —verſammlung, f., adѫнапцъ цеперал; —vicarius, m., векілъ, вікарів цеперал.

Generation, f., цеперацізне.

Generiſch, a., цеперікѣ.

Generös, a., цеперосѣ, мърінімосѣ.

Geneſen, v., мъ дпсъпътошезѣ, мъ сковѣ, есѣ din бетезéлъ, мъ ресъпътошезѣ; einem Kinde —, се ѫмпрézъ de ѫнѣ копіѣ, фаче ѫнѣ копіѣ; —de, m., копвалесчінте, дпсъпътошъндѣ.

Geneſung, f., ъпсъпътошаре.

Genial, genialiſch, a. ші ad., ценіалѣ, de ценіѣ, адерѣ de мінте; —ität, f., ценіалітате, адеріме de мінте.

Genick, n., червіче; чéфъ, гътѣ; das — brechen, фрънгѣ червічеа, рѫпѣ гътал.

Genick-fang, m., стръпѫпсъръ, дпжѫнгіетъръ ла чéфъ (ворѣ de въпъторі); —fänger, m., кѫцітѣ de въпатѣ.

Genie, (zi: цені), n., ценіѣ, дпzестратѣ кѫ мінте маре; —corps, n., корпѣ de інціпері; —ſtreich, m., фаптъ de ценіѣ, апѫкътъръ песокотітъ; —weſen, n., інціперіъ.

Genieſe, n., стръпътатѣ десѣ.

Genießbar, a., мънкаверѣ, потаверѣ че е вѫнѣ de мънкатѣ, de бътѣ; плъкътѣ.

Genießen, v., гостѣ (плъчере, вѫкъріъ, ліпіште), мъ вѫкърѣ, мъ веселескѣ, сéѣ мъ дмпъртъшескѣ (de вѫпътъці); мъ фолосескѣ; мънънкѣ; вéѣ.

Geniren, (zi: ценірен), v., сѫперѣ, адѫкѣ гревтате; ſich —, се стрѫмторézъ, се акомодъ ла воіа алтѫіа.

Geniſt, Geniſte, n., мърацішърі de паіъ, de рамѫшоре; дѫдъѫ.

Genitalien, n. pl., ценіталіі, пърціле патърале.

Genitiv, m., ценітівѣ (gram.).

Geniuß, m., ценіѣ, ъпцерѣ, апъръторѣ; спіритѣ (ѫмвел); мінте адерѣ, талентѣ маре.

Genoß, m., соцѣ, коллегъ, консорте; пърташѣ, товаръшѣ; —enſchaft, f., сочіетате, компаніѣ, консортъріъ; —in, f., сóцъ, консорте, пърташъ.

Genug, ad., дестъл, деажѫнсѣ, баста; gut —, дестъл de біне; einem — thun, сатісфакѣ, дпдестълезѣ, мълцъмескѣ пе чінева; laß dir das — ſein, мълцъмештете кѫ атътѣ.

Genüge, f., саціетате, дпдестъларе, мълцъміре, ажѫнцере; сатісфъцізне; einem, oder einer Sache — thun, — leiſten, сатісфакѣ, дпдестълезѣ; zur —, деажѫнсѣ.

Genügen, v., ажѫнце, мі е де ажѫнсѣ, мъ дпдестълезѣ; das genügt mir, ачеа дмі ажѫнце, мі е дестъл атътѣ; ſich mit etwas — laſſen, а фі дпдестълатѣ кѫ чева; —d, a., дестъл, деажѫнсѣ.

Genüglich, a. ші ad., дестъл, деажѫнсѣ.

Genügſam, a., дестълатѣ кѫ пъцінѣ, ікономѣ, modestѣ; —keit, f., дестъларе кѫ пъцінѣ, кѫмпътате, сімплітате.

Genugſam, a. ші ad., дестъл, деажѫнсѣ.

Genug-thuend, a., дестълъторіѣ, сатісфъчінте; —thun, дестълфакѣ, сатісфакѣ; мълцъмескѣ (це чінева).

Genugthuung, f., сатісфъцізне, дестълфачере; — Chriſti, мórтеа спъсътóре de пъкате (спіетóріі) а лзі Крістѣ; — fordern, черѣ дпдестъларе, сатісфъцізне.

Genuß, m., гостаре (de плъчере, вѫкъріъ); дмпъртъшіре (de чева); тръіре (кѫ чева); —abendmahl, n., кѫмпекътъръ; geiſtige Genüſſe, вѫкъріі спірітъалі; ſinnlicher —, плъчере трѫпéскъ; der Arzt hat ihm den — des Fleiſches unterſagt, медікъл іа опрітѣ мънкареа de карне; —reich, a. ші ad., десфътъчосѣ, плінѣ de плъчері, свавѣ; —ſucht, f., пофтъ de плъчері; —ſüchtig, a. ші ad., датѣ ла плъчері.

Geodäſie, f., цеодесіъ, агрометріъ, ачеа парте a цеометріеі че вор-

Digitized by Google

веште деспре мъсърареа ші ѧмпърцірea агрілор, а локърілор.
Geodätisch, a. ші ad., цеодесікѫ.
Geognosie, f., цеогносіъ, кънoштінцъ деспре пъмънтѫ, в. Geologie.
Geognost, m., цеогностѫ, кънoскъторѫ de пъмънтѫ; —isch, a., цеогностікѫ.
Geograph, m., цеографѫ; —ie, f., цеографіъ, в. Erdbeschreibung.
Geographisch, a., цеографікѫ.
Geolog, m., цеологѫ.
Geologie, f., цеолоціъ, штіінцъ че аре de овіептѫ кънoштінца формеї естерне а глобълъї пъмънтескѫ, натъра матеріілор каре ѧл компънѫ ші кіпъл дъпъ каре с'аѫ формaтѫ ачеле матеріі ші с'аѫ ашезатѫ дъпъ кът сънтѫ.
Geologisch, a. ші ad., цеолоцікѫ.
Geomant, m., цеомантѫ.
Geomantie, f., цеоманціъ, гъчіторіъ din ніште лініі трасе пе пъмънтѫ, din каре се кредеа къ се пóте превеdé фіiторъл.
Geomantisch, a. ші ad., цеомантікѫ.
Geometer, m., цеометръ.
Geometrie, f., цеометріъ.
Geometrisch, a. ші ad., цеометрікѫ, цеометралѫ.
Georgicon, n., цеорцікопѫ, інстітътѫ de агрікълтъръ.
Georgine, f., цеорцінъ.
Gepäck, n.. сарчінъ, багацїъ, пакетацїъ; ефепте, ънéлте (кът скімвърі, аштерпътѫ) de дрътѫ.
Gepfeffert, part., ѧмпіпъратѫ.
Gepfeife, n., флъіеръторъ, шъіеръторъ.
Gepiepe, n., стрігътѫ, ціпетѫ.
Geplänkel, n., ѧнчепере de ресвоїъ прінтр'ънѫ фокѫ перегълатѫ.
Geplapper, Geplauder, n., влътъръторъ, флекъріъ, ворвъ мълтъ (кікіръмънтѫ).
Geplärre, n., стрігаре, ціпетѫ.
Geplätscher, n., зървітѫ (ънъї пърѫѫ пе петріі).
Gepolter, n., сгомотѫ, въвъітѫ, покнітѫ.
Gepräge, n., ѧнтіпърітъръ; семнѫ, маркъ, нотъ, карактерѫ; ѧнтімбръторъ.
Geprahle, n., іептанцъ, лъъдъріъ.
Gepränge, n., помпъ.
Geprassel, n., пѫрѫітѫ (de фокѫ); крепътѫ.
Geprügel, n., бътаіе.
Gequake, n., окъкъітѫ (брóсчеле).
Gerade, grade, a. ші ad., дрептѫ (че нъ е стрѫмвѫ); eine — Linie, лініъ дрéптъ; сінчерѫ, кърaтѫ (фъръ ръътате); er ist ein —r Mann, елѫ е ънѫ омѫ дрептѫ; токмаї; — in der Mitte, токмаї ѧн міжлокѫ; пъреке, къ соцѫ; — Zahl, нъмерѫ къ соцѫ; — gehen, мергѫ дрептѫ; — machen, — richten, ѧндрептѫ (че а фостѫ стрѫмвѫ); — oder ungerade spielen, жокѫ къ саѫ фъръ соцѫ; fünf — sein lassen, каътѫ прінтре децете, трекѫ къ ведереа; — heraus, пе фацъ, ліверѫ; — zu, деадрептъл; nach —, ѧнчетѫ.
Gerade, f., терм. жър., есопрікъ, авере параферналъ, авереа ънеї фемеї че нъ і с'а датѫ de zестре ші дъпъ каре еа траце венітѫ.
Geradeweg, ad., фъръ комплеміnте, верде, ѧн фацъ.
Gerad-heit, f., —sinn, m., кърценіъ (de inimъ), сімплітате; сінчерітате, дрептате.
Gerad-linig, a., дрептлініарѫ; —sinnig, a. ші ad., сінчерѫ, кърaтѫ (ла inimъ); —winkelig, a. ші ad., дрептънгіъларѫ.
Gerase, n., търватѫ, фъріъ.
Gerassel, n., зървітѫ, фръгóре.
Geräth, n. —schaft, f., мовілї; ънелте, скъле, іпстрътънте; васеріъ; катрафъсе (іроніъ); аштерпътѫ; (калавалъкѫ, търч.); silberne —, арцінтъріъ.
Gerathen, v., реесѫ, ам ешітѫ бънѫ сéѫ ръѫ; кадѫ, даѫ престе віне сéѫ ръѫ; німерескѫ; an einander —, се ѧнтълнеште ънъл къ алтъл; in einander —, sich in die Haare —, се батѫ, се апъкъ de пърѫ; in Flammen —, с'апрінде; in Freude —, ѧл апъкъ бъкъріа; ich gerieth auf den Einfall, ѧмї вені амінте, ѧмї плесні ѧн капѫ

Digitized by Google

ideea; ins Elend —, кадѫ ѧn mішелїъ; in die Hände der Feinde —, кадѫ ѧn мъпіле inimiчілор; in Vergessenheit —, се ѹітъ; in Bestürzung —, мъ ѹimeскѫ, мъ тѹрбѹрѫ; auf schlechten Weg —, даѫ de dрѹмѫ ръѫ; einem —, і се nimереште.

Gerathen, a., (дела Rathen, свътѹескѫ) кѹ сватѫ, кѹ фолосѫ; es möchte für ihn —er sein, ар фі маї кѹ сватѫ пентрѹ дъпсѹл.

Gerathewohl, n., (nedecl.) касѫ орбѫ, порокѫ, ѧнтъмпларе, пеnimеріте; auf's —, ѧнтр'ѹnѫ порокѫ; auf's — schießen, а пѹшка òрва.

Geräthkammer, f., къмаръ de мобілї, de ѹнелте.

Geräuchert, a., афѹматѫ, ѹскатѫ ла фѹмѫ.

Geraufe, n., пърѹітѹръ, бътаіъ сгомотòсъ; dіспѹтъ, чéртъ.

Geraum, geräumig, geräumlich, a., спаціосѫ, ларгѫ, естіncѫ; ѧnкъпъторїѹ; —igkeit, f., естіndере, лърціме, спаціосітате.

Geräusch, n., вѹіетѫ, сгомотѫ; фрéмътѫ; —los, a., фъръ вѹіетѫ, фъръ сѹнетѫ; тъкѹтѫ; —losigkeit, f., невѹіре, лініште, тъчере, сінгѹръtате; —voll, a., плінѫ de вѹіетѫ, сгомотосѫ; фремъndѫ; лъртѹросѫ.

Geräusper, n., кѫхъітѫ репеціtѫ; (стрігътѫ = screatus, лат.).

Gerben, v., аргъсескѫ, тъбъческѫ, дѹбескѫ (пеї).

Gerber, m., аргъсіторѫ; —ei, f., аргъсіторіъ, тъбъчіре; —kalk, m., варѫ de аргъсітѫ; —lohe, f., аргъсéлъ; —myrthe, f., міртъ de тъбъчітѫ; —sumach, m., сѹмакѫ, скѹмпіъ de тъбъчітѫ.

Gerbe-stahl, m., кѹціtѫ de аргъсіторї; —stoff, m., матеріъ аргъсітóре.

Gerecht, a. ші ad., дрептѫ (че nѹ е контра адевърѹлѹї), леціtімѫ, кѹвенітѫ, жѹстѫ; кѹ дрептѫ; —igkeit, f., дрептате, жѹстіціъ; —igkeit widerfahren lassen, даѫ, факѫ дрептате; —igkeitsliebe, f., іѹбіре de дрептате; —igkeitspflege, f., administръціѹnea дрептъції; прочедѹръ; —machung, f., жѹстіфікъціѹне, ѧndрептаре; —same, —samkeit, f., прівілеціѹ, дрептѫ, скѹтінцъ.

Gerede, n., ворвъ; гѹра лѹмеї; свопѫ, фаїмъ; sich zum — der Stadt machen, а се фаче de ворва óменілор.

Gereibe, n., фрекътѹръ, фрекъмънтѫ.

Gereichen, (zu etwas), v. сервеште, адѹче, фаче (онòре); се ѧнтóрче (ѧn фолосѫ, даѹnъ).

Gereime, n., рімътѹръ, фачере de рime, de версѹрї.

Gereiße, n., къѹтаре, ѧнтреваре маре (дѹпъ мърфѹрї); es ist ein — darum, се каѹтъ фóрте (о марфъ óрекаре).

Gereite, n., кълърітѫ decѫ.

Gerenne, n., кѹрсѫ пекоnтенітѫ.

Gereuen, v., мъ кѣіескѫ, ѧмї паре ръѫ; sich die Mühe, die Zeit — lassen, ѧї паре ръѫ de тімпѫ ші de остъніціѹне.

Gerfalk, m., ціръфалконе.

Gergel, m., (бѹтарї), гардінъ (ла дóце); —kamm, m., гърdinарѫ (інстрѹмънтѫ); —n, v., гърdinezѫ, факѫ ѧнкрестътѹръ.

Gericht, n., фелѫ de бѹкате; —fische, бѹкатъ de пеште.

Gericht, n., жѹdікатъ; (локѹл ѹnde се ціne жѹdікатъ) трібѹналѫ, жѹdікъторіъ, кѹрте de жѹdікатъ; черкѫ (de жѹdікатъ); сентінца жѹdікъторéскъ; vor — fordern, кїъмѫ ла жѹdікатъ; jüngste —, жѹdіката чеа de апоі; peinliche —, жѹdікатъ кріміnалъ; zu — sitzen, шедѫ ла жѹdікатъ; — über einen halten, а жѹdіка пе нештіне; unter einem —e stehen, а ціné de ачелашї черкѫ жѹdікъторескѫ; —lich, a. ші ad., жѹdікъторескѫ, прін жѹdікатъ; einen —lich belangen, трагѫ ла жѹdікатъ пе чінева.

Gerichts-amt, n., претѹръ, трібѹналѫ, жѹdікъторіъ; —amtmann, m., жѹdікъторѫ; —barkeit, f., компетінцъ жѹdікъторéскъ, жѹрісdікціѹне, ресортѫ жѹdікъторескѫ; —beamte,

m., dрегъторѫ de жѫdікъторіъ; omѫ ал dрептъцiї; —bescheid, m., хотърѫре, centinцъ жѫdікъторéскъ; —bezirk, m., черкѫ, ресортѫл, ѫnѫї трівѫnалѫ, ѫneї жѫdікъторії; —bote, —diener, —frohne, сервіторѫ de жѫdікъторіъ; —brauch, овічеїѫл, рѫтіna ѫnѫї трівѫnалѫ, форма de прочедѫръ; —buch, n., реціcтрѫ, протоколѫл жѫdікъторіеї; —canzellei, f., канчеларіа жѫdікъторіеї; —director, m., dіректорѫл жѫdікъторіеї; —dorf, n., сатѫл кѫ трівѫnалѫ, сатѫл аццінъnте de ѫnѫ трівѫnалѫ; —fach, n., жѫdікътѫръ, маціcтрътѫръ (odiniòръ); —ferien, f. pl., вакаnцiї, феріі але жѫdікъторіілор; —folge, f., мънътаре, овлегъцiѫne de a da ажѫторіѫ жѫdікъторіілор; —formel, f., формѫлъ жѫdікъторéскъ; —gang, m., кѫрсѫ жѫdікъторескѫ; —gebühren, f. pl., таксе жѫdікъторештї; —gebrauch, в. —brauch; —handel, m., —sache, f., прочесѫ, жѫdікатъ, каѫсъ de жѫdікатъ.

Gerichts-herr, m., —herrschaft, —obrigkeit, f., domnѫл, аѫторітатеа, престе о жѫdікъторіъ (маї кѫ сéмъ ѫn сатѫ); —hof, m., трівѫnалѫ, скаѫnѫ, кѫрте жѫdікъторéскъ; —kosten, f., спесе але прочесѫлѫї; —ordnung, f., оръndѫіалъ жѫdікъторéскъ, прочедѫръ; —person, f., персónъ жѫdікъторéскъ, жѫdікъторѫ; —pflege, в. Gerichtigkeitspflege; —rath, m., консіліарѫ (маї біne accecорѫ) de трівѫnалѫ; —saal, m., салъ жѫdікъторéскъ; —schöppe, m., accecорѫ; —schreiber, m., канчелістѫ, скріiторѫ ла ѫnѫ трівѫnалѫ; —siegel, n., сіцілѫл трівѫnалѫлѫї; —sitzung, f., шедінцъ de жѫdікатъ; —sporteln, f. pl., дърї, тасе жѫdікъторештї; —sprengel, m., dістріптѫ, ресортѫл, черкѫл ѫnѫї трівѫnалѫ, ѫneї претѫре.

Gerichts-stand, m., овлегъцiѫne a веni ѫnaintea жѫdікъторіеї; станцъ; —statt, —stätte, —stelle, f., каса жѫdікъторéскъ; локѫл de осъndъ (ѫnde се есекѫтъ осъndіцiї; —stil, m., стілѫ кѫріалѫ, жѫdікъторескѫ; —stube, в. —saal; —tag, m., zi de жѫdікатъ, терminѫ, сорокѫ de ѫnфъцішаре; —taxe, f., таксъ жѫdікъторéскъ; —termin, m., терminѫ de жѫdікатъ; —unterthan, m., аццінъnте de ѫnѫ черкѫ жѫdікъторескѫ; —verfahren, n., прочедѫръ; —verfassung, f., регѫлъторіъ жѫdікъторескѫ; —verhandlung, f., траттаре, актѫ жѫdікъторескѫ; —verwalter, —verweser, m., dіректорѫ, administрътоpѫл ѫneї жѫdікъторії, се zіче ші —halter; —vogt, m., жѫdіче; прешедінтеле ѫnѫї трівѫnалѫ; —vogtei, f., жѫdікъторіа, каса ѫnѫї жѫdекъторѫ; черкѫ жѫdікъторескѫ; —zwang, m., компетінцъ, ресортѫ, dрептѫ de a сѫпѫne ла ѫnѫ трівѫnалѫ (не чіnева).

Geriesel, n., мѫрмѫръ.

Gering, a. ші ad., мікѫ; пѫцінѫ; de міжлокѫ; апѫсѫ, простѫ, ръѫ; ne'ncemnатѫ, de nimіка; von —em Stande, de старе прòстъ; von —em Herkommen, de оріцine апѫсъ; — achten, nѫ прецѫескѫ; nicht das —ste, нічї кътѫ е негрѫ сѫв ѫnгіе; nicht im —sten, нічї декѫм; eine —e Sache, лѫкрѫ de nimіка, о вагателъ; —e Anzahl, пѫцінї.

Geringel, n., ѫnверігътѫръ, ѫnколъчітѫръ.

Gering-achtung, f., деспрецѫ; —fügig, a. ші ad., ne'ncemnатѫ, de пѫцінѫ прецѫ; —fügigkeit, f., ne'ncemnътате, nimікѫрї.

Gering-haltig, a. ші ad., секѫ, de пѫцінѫ кѫпрінсѫ, de пѫцінъ валóре; —haltigkeit, f., кѫпрінсѫ ne'ncemnатѫ (а ѫnѫї васѫ), пѫцінътате de валóре (металѫ); —haltung, f., пѫцінъ стімъ, пѫцінъ валóре.

Gering-heit, f., міціме; пѫцінътате; —schätzig, a. ші ad., de пѫцінъ стімъ, de деспрецѫітѫ; —schätzigkeit, f., деспрецѫіре, пѫцінъ стімъ; —schätzung, f., деспрецѫ.

Gerinnbar, a., дпкіегаверѣ; —keit, f., дпкіегаверітате.
Gerinne, n., кърсъръ пекоптепітъ (de апъ), kondзитѣ, капалѣ.
Gerinnen, v., се дпкіагъ (сънцеле, лаптеле); се слеіеште сѣзл; — machen, дпкіерѣ; —, n., дпкіегаре, дпкіегъцізне.
Gerippe, n., скелетѣ, осърітѣ; er ist ein wahres —, е пътаі ѳселе de еаѣ, ѳóрте макрѣ, славѣ.
Gerippt, a., дъгатѣ, тъкіатѣ, капелатѣ.
Gerîren, (zi: церірен), v., се пóртъ, се дпѳъцішéзъ ка . .; се ръцоеште.
Germane, —r, m., цермапѣ, пémцѣ.
Gern, ad., вѣкъросѣ, din тóтъ inima, кѣ воіъ вѣпъ, кѣ плъчере; — haben, ізвескѣ; — ſchreiben, дмі плаче а скрі; herzlich —, din тотѣ сѣфletъл.
Gerôchel, n., оркъітъръ, цетътѣ ръгъшітѣ (mai кѣ сéтъ a agonindзлі).
Gerôhrig, gerôhricht, a., трéстіішѣ, стѣфішѣ.
Geroll, n., дързітѣ, тъпетѣ репецітѣ.
Gerölle, n., грътадъ de дъръмътърі, de молоскѣ.
Gerſte, f., орзѣ; —n, a., de орзѣ.
Gerſten-acker, m., —feld, n., орзіште; —bier, n., віере de орзѣ; —brot, n., пъпе de орзѣ; —graupe, f., орзѣ кърцітѣ de кóжъ, арпъкашѣ; орзѣ, мъчінатѣ; —kleie, f., търцъ de орзѣ; —korn, n., грънпте de орзѣ; —korn am Auge, ячерѣ (ла окі); —malz, n., малтѣ de орзѣ (ворхотѣ); —mehl, n., фъріпъ de орзѣ; —pflaume, f., прѣпъ de варъ; —ſaft, m., (поет.) вере; —ſchrot, n., врзіалъ de орзѣ; —ſtroh, n., паіе de орзѣ; —zucker, m., захарѣ de орзѣ.
Gerte, f., варгъ, верцеа, пзіа.
Geruch, m., міросѣ; пасѣ; er hat einen feinen —, еаѣ ape пасѣ апері; die Blume hat keinen —, астъ флóре п'ape міросѣ; übler —, пътóре; —los, a., фъръ міросѣ; —nerve, m., перзѣ олфъторіѣ, перзл міросълі; —werkzeuge, n. pl., органеле міросълі.
Gerücht, n., весте, фаімъ, ворвъ; репзте, репзтъцізне; es verbreitet, oder es geht herum das —, man trágt ſich mit dem —, се вестеште, се сзпъ, се ворвеште, се зіче, е фаімъ, с' азде; in ein übles — bringen, а скóте ворве реле.
Geruhen, v., віневоіескѣ, плаче, тъ дпдърі; — Euere Hoheit, віневоіеште Дпълцате, съ те дпдърі Дпълцітеа та.
Geruhig, a. ші ad., лініштітѣ, пачінікѣ.
Gerülle, Gerümpel, n., векітърі (мовіле аѣ васе).
Gerüllkammer, f., камеръ de векітърі.
Gerumpel, n., взітѣ, ходороцітѣ, дрългъпітѣ.
Gerundium, n., (грам.) церзпдіѣ.
Gerüſt, n., стелаціѣ; (скелъ); ешанодѣ; hängendes —, стелаціѣ пе фзпіі.
Gerüttel, n., скзтърътъпітѣ, свътъмпітѣ.
Geſage, n., ворвъ репецітъ дп лзмѣ, в. Gerücht.
Geſäge, n., ферестръітѣ, тъіетърі дпделъпгъ кѣ ферестръѣ.
Geſalbader, n., таіфасърі.
Geſalbte, m., зпсѣ; der — des Herrn, зпсзл Domпзлі; Mecia.
Geſäme, n., семінце.
Geſammt, a. ші ad., тотѣ; дптрегѣ; дмпрезпъ; дп солido; ins —, дп цепералѣ, пестетотѣ.
Geſammt-begriff, m., копчептѣ цепералѣ; —belehnung, f., інфездъцізне комзпъ; —betrag, m., сзмъ тоталъ; —eindruck, m., дптіпъріре тоталъ; —erbe, m., ерезітарѣ, кліропомѣ зніверсалѣ; —ertrag, m., провептѣ тоталѣ; —gebrauch, m., датінъ комзпъ (дп цéръ); дптреззіре сімълтапъ, de комзпѣ; —gut, n., авере комзпалъ; —heit, f., тоталітате, тотіме; —herr, m., копропріетарѣ; —lehen, n., феѣдѣ комзпѣ; —regierung, f., репімѣ сімълтапеѣ, корепцімѣ; —ſchaft, f., корпѣ, зніверсітате, тотіме; —ſchrift, f.,

Digitized by Google

скрісòре (петіціѕне, інстанцъ, жалвъ) ѕніверсалъ, сѕвскрісъ de тоцї; —stimme, f., гласѕл комѕнѣ, вотѣ ѕніверсалѣ; —wille, m., ѕнанімітате, воінцъ комѕнъ; —wohl, n., вінеле пѕвлікѣ; —zahl, f., тоталѣ.

Gesandte, m., тръмісѣ, солѣ, легатѣ амвасадорѣ (елчіѣ); päbstliche —, пѕнчіѣ (апостолікѣ).

Gesandtin, f., сочіа солѕлѕї, амвасадріцъ.

Gesandtschaft, f., соліъ, амвасадъ; пѕнціатѕръ (а папеї); —sposten, m., постѣ de солѣ; —srath, m., консіліарѣ de соліъ; —ssekretär, m., секретарѣ de соліъ.

Gesang, m., кънтѣ, кънтекѣ; аріъ; псалтікіъ (артеа); —buch, n., карте de кънтърї; —drossel, f., стѕрzѣ мѕсікантѣ (пасере); —reich, a., мелодіосѣ; —vogel, m., пасере кънтъре́цъ; —weise, f., мелодіъ.

Gesäß, n., кѕрѣ, шеzѕтѣ, досѣ; скаѕнѣ; —bein, n., (анат.) ішіонѣ, осѕл кѕрѕлѕї.

Gesaufe, n., вере, бъѕтѕръ престе мъсѕръ.

Gesause, n., zѕzѕітѣ, ціѕітѣ некоптенітѣ; —l, n., мѕрмѕрѣ лінѣ, шоптітѕръ.

Geschäft, n., тре́бъ, окѕпъціѕне, ѧнделетнічіре, професіѕне, лѕкрѕ; —frei, —los, a., фъръ тре́бъ; —ig, a., окѕпатѣ, ѧнделетнічітѣ, актівѣ, кѕ тре́бъ, кѕ лѕкрѕ; er thut immer —ig, елѣ фаче тотѣ не омѕл кѕ тре́бъ, пе окѕпатѣ; —igkeit, f., аптівітате, сіргѕінцъ.

Geschäfts-besorger, m., факторѣ, аціnте, комісіонарѣ, ѧнкъркатѣ кѕ требіле кѕїва; —erfahren, a., праптісатѣ, депрінсѣ, черкатѣ (ѧн тре́бъ); —erfahrenheit, —erfahrung, f., праптікъ, рѕтінъ (ѧн тре́бъ); —freund, m., кореспондінте ассоціатѣ; —führer, в. —besorger; —führung, f., дѕчереа требілор, адміністръціѕне; —gang, m., мерсѣ, кѕрсѕл требілор; einen —gang machen, есѣ пентрѕ тре́бъ; —genoß, m., ассоціатѣ; —kenntniß, f., кѕноштінцъ de требї; —klugheit, f., вреднічіъ ѧн тре́бъ; —kreis, m., черкѕл требілор; сфера лѕкрърілор; —leben, n., віе́цъ актівъ; —losigkeit, f., десокѕпъціѕне, ліпсъ de тре́бъ, de лѕкрѕ; —mann, m., омѕл требеї; —sache, f., каѕсъ, тре́бъ; —stube, f., компѕторїѕ, бѕроѕл; —tag, m., zi de тре́бъ; —träger, m., аціnте, (маї кѕ се́мъ, діпломатікѣ), ѧнкъркатѣ кѕ требї; —verbindung, f., релъціѕне, корелъціѕне, кореспондінце (de требї, de негоцѣ маї кѕ се́мъ); —verkehr, m., дареавере, релъціѕне (комерчіалъ, індѕстріалъ, діпломатікъ); —zweig, m., рамѣ de окѕпъціѕне, de індѕстріъ, de комерціѣ.

Geschaukel, n., ѕцѕітѕръ, легънаре, дъндъітѕръ.

Gescheckt, a., пістріцѣ, пътатѣ, маркетатѣ.

Geschehen, v., евіне, се ѧнтъмплъ, се фаче; was ist —? че с'а ѧнтъмплатѣ? das wird schon —, се ва фаче; ihm ist Unrecht —, і с'а фъкѕтѣ недрептате; es ist ihm Recht —, біне і с'а фъкѕтѣ; es geschieht ihm Recht, аша ї требѕе; es ist um ihn —, елѣ е пердѕтѣ; с'а іспръвітѣ кѕ дѧнсѕл; —, a., евенітѣ, ѧнтъмплатѣ, датѣ, фъкѕтѣ; — Kronstadt, den 4. April, датѣ ѧн Брашовѣ 4. Апріліѣ.

Gescheide, n., ѧнтрънсечеле, мацеле (de фере, ворбъ de вънъторї).

Gescheidt, a., ѧнцелегъторїѕ, прѕдінте, кѕмінте, ѧнцелептѣ (кѕ пѕртаре бѕнъ); er ist nicht recht —, ѧї ліпсеште о дóгъ; Du bist nicht —, ештї невѕнѣ; —heit, f., прѕдінцъ, ѧнцелепціѕне, мінте сънътóсъ.

Geschenk, n., дарѣ, пресінте, премiѣ (ла есамінe); zum —e, de дарѣ; —chen, n., дарѣ мікѣ, пресънтѕцѣ; —geber, m., дърѕіторѣ; —, n., прімітор de дарѣ.

Geschichte, f., історіъ; нараціѕне, повестіре; фаптъ, евінемънтѣ; лѕкрѕ; das ist eine unangenehme —, ъста е ѕнѣ лѕкрѕ неплъкѕтѣ.

Digitized by Google

Geschichtlich, a. ші ad., історікѣ.
Geschichtmaler, m., піпторѣ історікѣ (каре decémnъ пе пънzъ фапте історіче); —mäßig, a., атъсъратѣ історіеї; —schreiber, m., історіографѣ; —schreibung, f., історіографіъ.
Geschichts-buch, n., карте історікъ; —erzählung, f., історісіре; —forscher, m., черчетъторѣ історікѣ, історіографѣ, кънoскъторѣ de історіъ; —forschung, f., черчетаре історікъ; —freund, m., аматорѣ de історіъ; —kalender, m., алманакѣ історікѣ; —kunde, f., кънoштінцъ історікъ; —kundige, m., ъмблатѣ ѧн історіъ, історікѣ; —tafel, f., таблъ історікъ.
Geschick, n., ѧndemънаре, гівъчіъ; сóрте, ърсітъ; къвіінцъ, пропорціъне.
Geschicklich, в. Geschickt ші Schicklich.
Geschicklichkeit, f., ѧndemънътъръ, гівъчіъ, капачітате; er hat wenig —, нъ аре капачітате.
Geschickt, (zu etwas), a., аптѣ, аверѣ бънѣ (пентръ чева); гівачѣ, капаче, ѧndemънатікѣ; er ist zu nichts —, нъ е бънѣ de nimiка; —heit, f., аверітате, капачітате, гівъчіъ, destoinічіъ.
Geschiebe, n., ѧmпінсетъръ, пéтръ ѧmпінсъ ші deцъсъ аіъреа (mine).
Geschieden, a., деспърцітѣ, дескъсъторітѣ.
Geschieße, n., ѧmпъшкътъръ.
Geschimpfe, n., ѧnжърътъръ, dефаїmъ.
Geschirr, n., въсъріъ, васѣ; хамъръріъ, (такъмѣ de каї); екіпаціъ; —kammer, f., къмаръ de хамърї, de васе, ънелте; —meister, в. Schirrmeister.
Geschlabber, n., флекърітѣ, лімбъцітѣ.
Geschlacht, (дела векіъл Schlaht), a., de бънъ калітате, соїъ; флесіверѣ, теперѣ.
Geschlank, a., флесіверѣ; свелтѣ, съвцірелѣ ші dрептѣ, в. Schlank.
Geschlecht, n., ценѣ, сексѣ, цémѣ; расъ, семінціъ, спечіъ, соїъ, фелѣ, фаміліъ, ценеръціъне; menschliche —, ценѣ omeneскѣ, omenimea; männliche —, сексъл бърбътескѣ; (грам.) ценѣ маскълінѣ; schöne —, сексъл фрътосѣ (фемеіескѣ); von — zu —, din ценеръціъне ѧn ценеръціъне; er ist aus jüdischem —, е de семінціъ, de расъ жъdeїъ; —lich, a., ценерікѣ, сексъалѣ; —los, a., фъръ ценѣ, неътръ.
Geschlechts-adel, m., поблецъ de наштере; —alter, n., върста отълъї, ценеръціъnea че се компътъ дела 30—35 анї; —art, f., ценѣ, семінціъ; —baum, m., арвореле (спіца) ъneї фамілії; —beugung, f., флесіъне de ценѣ, деклінъціъне; —brief, m., докъмънтѣ ценеалоцікѣ; —folge, f., фіїъціъне, шірѣ ценеалоцікѣ; —kunde, f., ценеалоціъ; —kundige, m., ценеалоцістѣ; —lehre, f., в. —kunde; —linie, f., ліпіъ de фаміліъ, de ръdeніъ; —lust, f., плъчере трънéскъ, пофта кърнеї; —name, m., нъме de фаміліъ; пронъме, нъме патронóмікѣ; (бот.) нъме ценерікѣ; —register, n., реціcтръ ценеалоцікѣ, в. ші —baum; —tafel, f., таблъ ценеалоцікъ; —theile, m. pl., пърцї ценітале; —trieb, m., інстінтѣ сексъалѣ, волдѣ фіреcкѣ спре ѧmпреъnаре къ алтѣ сексѣ; —unterschied, m., —verschiedenheit, f., діферінцъ сексъалъ; —wappen, n., ѧnсемнеле (марка) фаміліеї; —wort, n., (грам.) артікълѣ; —zeichen, n., органе сексъале.
Geschleif, n., (въпът.) ѧnтратъ ѧn віzъніъ.
Geschlepp, n., тѫрѫтъръ, еффепте тѫрѫте.
Geschliffen, a., аскъцітѣ; політѣ.
Geschlinge, Geschlinke, n., ѧmплетечітъръ; ѧnтрѫnсіче.
Geschluchze, n., съспінатѣ неконтенітѣ.
Geschlummer, n., дормітаре.
Geschlürf, n., сорвітътъръ.
Geschmack, m., гъстѣ; —los, a. ші ad., фъръ гъстѣ; —losigkeit, f., ліпсъ de гъстѣ, фаdецъ; —voll, a., de бънѣ гъстѣ, плінѣ de гъстѣ, гъстъосѣ; —widrig, a., de ръѣ гъстѣ, контрарїъ гъстълъї.

Digitized by Google

Geschmacks-kunde, —lehre, f., естетікъ; —nerv, m., первъ гъстатівъ; —sinn, m., сімцъл гъстълъї, гъстъ естетікъ; —urtheil, n., жъdікатъ естетікъ.

Geschmatze, n., чіофоітъл, че с'аъde мъпкъndъ, пакъітъл че се аъde пъпъndъ.

Geschmause, n., оспъгътъръ, вапкетъітъ.

Geschmeichel, n., лінгъшітъ.

Geschmeide, n., скъле скъмпе, жъваере; —handel, m., жъваеръріъ; —händler, m., жъваеріъ.

Geschmeidig, a., млъdіосъ; флесіверъ; ѧndoіверъ; dъптіверъ; dочілъ; —keit, f., флесіверітате, млъdіошіъ; dъптіверітате.

Geschmeiß, n., къкатъ (de мъшче шчл.); мъшіце (ѧn карпе); лъпъdътъръ, плéвъ, капаілъ.

Geschmiere, n., мъпцітъръ, скрісóре реа; ъпцере, фрекаре къ грасъ.

Geschnarche, n., хоркъітъ.

Geschnatter, n., гъгъітъ.

Geschnüffel, n., сфоръітъ.

Geschnügelt ші Gebügelt, a., ѧnцоцопатъ, ѧмбобокатъ.

Geschöpf, n., креатъръ, фъптъръ; —chen, n., креатъръ мікъ.

Geschoß, n., артъ de фокъ; арънкътъръ (de съцéтъ, бомбъ); катъ, ръndъ (de касе).

Geschrei, n., стрігътъ, ціпетъ; лартъ; ворвъ; einen ins — bringen, dіскреdітъ пе чінева; ins — kommen, кадъ ѧn гъра óменілор.

Geschreibe, n., скрііторіъ.

Geschreibsel, n., сгъріетъръ de скрісóре, скрісóре реа.

Geschröt, n., кóіе, пъпга коіелор (ла animале).

Geschühe, n., ѧнкълцъміnте.

Geschuht, a., ѧнкълцатъ.

Geschuppt, part., солцатъ.

Geschütte, n., дъръмътъріъ, молосъ.

Geschütz, n., артілеріъ, капопъ, тъпъ; —kunst, f., артілеріъ, артеа тъпъріеї; —weite, f., калібръ, diаметръл тъпълъї; вътътъра тъпълъї (dістанца пъпъ ъnde вате); —wesen, n., тъпъріtъ, артілерітъ.

Geschwader, n., скаdронъ (de кълъріме); ескаdръ, флотілъ.

Geschwätz, n., ворвъ мълтъ, флекъріъ, лімбъціъ; —ig, a., лімбътъ, флекаръ, ворбарецъ, гъралівъ; —igkeit, f., ворвъреціъ, лімбъціъ, гъралівіъ; флекъріъ.

Geschweige, ad., не маї поменіndъ, тъкъndъ деспре .., къ атътъ маї пъцінъ.

Geschweigen, v., такъ, трекъ къ тъчереа, пъ поменескъ; geschweige daß .., ласъ, къ .., (везї ad.).

Geschwelge, n., въпкетъітъ, петречере ѧn мъпкаре ші веътъръ десфръпатъ.

Geschwind, a., ръпеdъ, къръndъ, грабнікъ, пріпітъ, іъте; —, ad., ръпеdе, іъте, ѧнграбъ, ѧнпріпъ; (мъсікъ) алегръ; —igkeit, f., іъціме, репеціъне, пріпъ, грабъ; —kutsche, f., діліцанъ; —schreibekunst, f., такіграфіъ; —schreiber, m., такіграфъ; —schritt, m., пасъ іъте, пріпітъ.

Geschwirre, n., бомбъітъл (de інсекте), шъіератъл (бóмвелор de тъпъ); чіріпітъ (пасерї).

Geschwister, n., фръцінї, фрацї ші съроріъ; —kind, n. (копілъ de фрате саъ съроре), въръ прімаръ, варъ прімаръ; —lich, a., фръцескъ; ad., фръцеште; —liebe, f., опóре фръцéскъ.

Geschwollen, a., ѧмфлатъ.

Geschworne, m., жъратъ; —ngericht, n., жърі, трібъналъ de жърацї.

Geschwulst, f., ѧмфлътъръ.

Geschwür, n., ълчеръ, пъштеа, апостемъ; бъбъ; —ig, a., ълчеросъ.

Gesechst, a. ші ad., ѧншесітъ, шестілъ.

Gesell, m., соціъ; Tisch—, коммесанъ; Schul—, копшколаръ; Stuben—, камератъ; Diebs—, компліче; codалъ, калфъ.

Gesellen, v., ѧнсоцескъ, ассоцескъ, ъпескъ; sich zu einem —, мъ ѧнсоцескъ къ чінева, мъ ассоціезъ къїва; gleich und gleich gesellt sich gern, чеї че сéмъпъ се adъпъ; —jahre, n. pl., аніі dісчіпліпеї,

Digitized by Google

вчепічіеї; —zeit, f., тітпъ codalітъцїї.

Geſellig, a. mi ad., соціаверъ; —keit, f., соціаверітате.

Geſellſchaft, f., совіетате, adънаре, конверсъцїне; geſchloſſene —, котеріѣ; gelehrte —, совіетате літераръ, академіѣ; in die — gehen, мертъ ла adънаре, ла конверсъцїне; in — reiſen, къторескъ ла совіетате; in — ſein, съптъ ла конверсъцїне; einem — leiſten, цінъ de ворвъ пе чінева, ал цінъ конверсъцїне; —er, m., ассоціатъ, соцїѣ de конверсъцїне; —erin, f., ассоціатъ, сóцъ de конверсъцїне; —lich, a., соціаверъ; —liche Ton, тонъ de конверсъцїне; —lichkeit, v. Geſelligkeit.

Geſellſchafts-contract, m., контрактъ совіалъ, пріталіпоіре ліптре óменї кънdъ с'аѣ adънатъ ла совіетате; —dame, f., dómna de онóре, dómna de конверсъцїне; —geiſt, m., спіріtъ de корпъ; —glied, n., мет-връ ал совіетъцїї, совіетарѣ; —handel, m., негоцъ de компаніѣ; —körper, m., корпоръцїне; —recht-ung, f., регѣла совіетъцїї (аріtm.); —ſprache, f., лімвъ de конверсъцїне; —ton, m., тонъ de совіетате, тонъ вапъ; —ver-trag, контрактъ de ліпсоціре, v. —contract; —widrig, a. mi ad., antiсоціалъ; —zimmer, n., кътаръ de adънаре, de конверсъцїне.

Geſenk, n., воташъ; (mine) ліпсп-dътъръ.

Geſetz, n., леце, портъ, регѣлъ; строѣ; —buch, n., кодікъ, кодіче; bürgerliche —, кодікъ чівілъ; peinliche —, кодікъ кріміналъ; —entwurf, m., проіектъ de леце; —frei, a. mi ad., скътітъ de леце, пескъпсъ легіі.

Geſetzeskraft, f., пътере de леце.

Geſetz-gebend, a. mi ad., легіслатівъ; —geber, m., легіsіторѣ, дътъторѣ, фъкъторѣ, пsіторѣ de леце, легіслаторѣ; —gebung, f., легіслъцїне, легіслатъръ, dare de легі; —gebungsrath, m., корпъ легіслатівъ; —kunde, f., жърісprudinцъ.

Geſetzlich, a. mi ad., легалъ; —keit, f., легалітате.

Geſetzlos, a. mi ad., нелегалъ, нелегівітъ, фърълеце; —igkeit, f., нелегалітате, нелегівіре, фъръделеце.

Geſetz-mäßig, a. mi ad., легітімъ, легалъ, апъсъратъ легіі; —mäßigkeit, f., легітімітате, легалітате; —ſammlung, f., adънаре de легі, кодіче.

Geſetz-prediger, m., предікъторъ de моралъ; —predigt, f., предікъ моралъ, ворве доленітóре.

Geſetzt, a., пъсъ, компъсъ; детер-мінатъ, дефінітъ; серіóсъ, греѣ, амезатъ; —e Maße, отъ амезатъ; —, ad., пъпъпdъ, сънзпъпdъ; — den Fall, daß .., съ пънемъ касъ, къ ..; —heit, f., статорнічіе.

Geſetztafeln, f. pl., таблеле легіі.

Geſetzwidrig, a. mi ad., контрарів легіі, нелегалъ, нелегітімъ; —keit, f., нелегалітате, нелегітімітате.

Geſeufze, n., съспінетъ, цеметъ дълелъпгатъ.

Geſichert, a., асекъратъ.

Geſicht, n., окі, pl., ведері, възътъ (сімцъл ведерії), ведере, възъгъ, къътътъръ; вісіпе, апъріціпе; фаць, фісіопомія, вълтъ (проѣ ардел.), фігъръ, аерѣ, міпѣ; freundliches —, фаць разътóре, къътътъръ пріетінóсъ, міпѣ пъкътъ; ſcharfes —, окі ацері; man ſieht es ihm im — an, i.ce вede din фаць; ins — fallen, вате ла ведере; ein kurzes — haben, a авé ведере скъртъ; um das — kommen, a орві, a пердe ведеріле; ein langes — machen, даѣ пе фаць пепътъчереа; —er ſchneiden, a скітоді фаца, a дътортока фісіопомія, a те десоігъра; ſeinem — nicht trauen, a пѣ кредe окілор съї; nach dem — urtheilen, жъдекъ дінтр'о възътъ, сéѣ жъдекъ din окі; aus dem — verlieren, пердъ din окі.

Geſichtchen, n., фъцióръ; окішорі;

Digitized by Google

niedliches —, minъ белъ, фацъ кърцъикъ, фацъ граціósъ, персóпъ кѫ пърі.
Geſichtlos, a., орвѣ, липситѣ de vedere.
Geſichtsbildung, f., аерѣл фецеі, тръсъреле фецеі, форитъ, фісіономіе.
Geſichtsdeutung, f., фісіономіе, minъ.
Geſichtsfarbe, f., колорітъл фецеі; лпкърпатъл еі; колóре; ſchóne —, лпкърпатѣ фрѫтосѣ.
Geſichtskreis, m., черкъл, сфера, оріsонъл vederіі.
Geſichtskunde, f., штііпцъ фісіономікъ.
Geſichtslinie, f., лініа vederіі.
Geſichtsnerve, m., первъл оптікѣ.
Geſichtspunkt, m., пънтѣ de vedere.
Geſichtszug, m., лініътъпътъл, тръсъреле фецеі.
Geſims, n., врѣѣ de касъ, корніче (дела корпѣ); лптъвлътъръ, лптъвлътъпътѣ (архіт.).
Geſinde, n., domeстічі, pl., късапіі, óменіі din касъ; шервіторіі (слѫгърітеа), арѫаціі, арѫъціме; глóтъ; —kоſt, f., бѫкате пентрѫ късапі; —lohn, m., сімбріъ de шервіторі; —ordnung, f., регълътъпътѣ de шервіторі.
Geſindel, n., адѫпътъръ, чете дестрътате, плеве прóстъ, дрождіі de óмені, бервъпіме, капаліъ (франц. ші італ.).
Geſinge, n., къпътътъръ фъръ ростѣ.
Geſinnt, a., (дела овсолетъл Geſinnen), діспѫсѣ (апіеа орі алтмінтреа); franzóſiſch —, de партіта францосъ; redlich —, дрептѣ сімціторѣ, кѫ іпітъ дрéптъ, кѫ іпітъ леалъ; übel —, кѫ кѫцетѣ рѣѣ, кѫ скопърі реле.
Geſinnung, f., сімціпътъпътѣ; діспѫсеціѫне; апціпътъпътъпътѣ, скопѣ; ſeine —en an den Tag legen, а'шї маніфеста сімціпінтеле-сале, а da-пе фацъ чееа че сімте.
Geſippe, n., рѫdenіі, кътпъціме.
Geſittet, a. uiad., кълтіватѣ, політѣ; чівілісатѣ; dedatѣ, пъръвітѣ, кѫ моралѣ.
Geſöff, n., вещіъ; вестъръ реа, лѣркъ.
Geſonnen, part., детерминатѣ; ich bin — es zu thun, кѫцетѣ съ факѣ ачéста, съптѣ ресолътѣ а о фаче.
Geſpann, n., жѫгѣ, лпжѫгътъръ, пъреке лпжѫгатъ орі лпхътатъ, телегарі; соцѣ, катератѣ; —, m., шпанѣ (стрікатѣ din сърв. сѫпап), adminiſtрътърѣ, дерегътърѣ (лп Ѫngaріа пъпъ аетъzі); —ſchaft, f., комітатѣ, цінътѣ; компаніъ копкълътóре.
Geſpannt, part., лпкордатѣ, лптінсѣ; etwas — ſein, кат ліпсеште армопіа, пѫ преа есте лпделецере; —heit, f., лпкордъціѫне.
Geſpart, n., къпріоріме, тоцї къпріорії.
Geſpeie, n., екзіпътъръ, вомітъръ.
Geſpenſt, n., пъзѫкъ, стафіѣ, фантомъ, арътаре, вісіѫне; спіріть пекѫратѣ (спіріть ші лѣеве); скелетѣ, ѫмвръ (се зіче деспре чеі сторші de вóле); —erſcheinung, f., арътаре, апъріціѫне de пъзѫке; —erfurcht, f., фрікъ de стафіі; —geſchichte, f., історіóре орі фавѫле деспре спіріте; —iſch, a. ші ad., че сémъпъ а спіріть, ка о стафіѣ, ка о пъзѫкъ.
Geſperre, n., лпкіетъръ, лпкісътъръ; въракъ, варікатъ, варіерѣ; педекъ de рóть; къпріорії ѫнзі коперішѣ; дробеѣ — machen, а ста таре лп копіръ, а фаче мълте грешътъці.
Geſpiegelt, a., (ка терм. de ерald.) пестріцѣ, пестріцатѣ.
Geſpiel-e, m., —in, f., конжокъторѣ, конжокътóре, соцѣ, сбцъ de жокѣ.
Geſpinne, Geſpinnſt, n., торсетъръ; тортѣ, фірѣ; цесетъръ de паіенжінѣ; гогóшъ de мътасъ.
Geſpitzt, part., кѫ вѫрфѣ, аскѫцітѣ.
Geſpött, Geſpöttel, n., важокъръ, бътаіъ-de-жокѣ, дерѫсѣ, дерѫсіѫне, мокъріъ, мокътърѣ (дела мóкъ); ſich zum — machen, а се фаче de рѫсѣ; ſein — mit etwas treiben, а ѣза лп рѫсѣ чева.
Geſprách, n., конворвіре, дискърсѣ, конверсъціѫне; im — begriffen ſein, стаѣ de ворвѣ, петрекѣ лп дискърсѣ; ſich in ein — einlaſſen, intrѫ лп врезнѣ дискърсѣ; das — der ganzen Stadt ſein, а фі

Digitized by Google

de ворва четъцій дитрепі; —bisch, n., карте de конворвірі, карте de dialогзрі.

Geſprächig, a. ші ad., ворваренцъ, dickзрсівъ, конверсатівъ; социаверъ; гзралівъ, лімвзтъ; —esWeib, мзіере лімвзтъ; —keit, f., зшорътате de a конверса, de a ворві; лімвцівъ; —sweiſe, ad., дп формъ de конверсъцізне, дп формъ de dialогъ, конворвіndъ.

Geſprenge, n., сърітзръ, дпіептъзръ дп сзсъ.

Geſprudel, n., гъигъітзръ, сърітзръ дп сзсъ, клокотъ (ал апеі дп іеворі).

Geſtade, n., церть, цертзре (ла маре); котітзръ (de маре).

Geſtalt, f., фігзръ, формъ; статзръ, конформъцізне; фацъ, міпъ; manіеръ, modъ; прівіре, сітъцізне, таліъ (франдосісмъ, се зіче deспре міжлокзл статзреі отенещі, кзт ai зіче кроітзра, тъіетзра трзпзлзі); er iſt von mittlerer —, есте отъ de статзръ міжлочіъ; nach — der Sachen, dзпъ дмпрецізрърі; folgender —, дп modзлзртъторіъ; eine — bekommen, а лза о формъ, а къпъта о фігзръ, а се конфігзра, а се дпфііпца; ein Menſch von ſchöner —, отъ de о фігзръ фрзмосъ; die Sachen haben eine andere — genommen, лзкрзріле дші скімбаръ фаца; allerlei — annehmen, а се префаче, а се стръформа дп маі мзлте modзрі.

Geſtalten, v., даъ формъ, фігзръ, формезъ, комвзнъ; bei ſo geſtalteten Sachen, стъндъ лзкрзріле ашеа; anders —, даъ алтъ формъ, стръформъ, стръфігзръ, прескімвъ; —los, a. ші ad., фзръ формъ, desфігзратъ, неформъ; —losigkeit, f., лінса зней форме, desфігзръцізне, неформітате.

Geſtaltung, f., формъцізне, конфігзръцізне, фігзръ, фацъ.

Geſtammel, n., вълвъітзръ, гъигъітзръ.

Geſtampfe, n., пісзръ; — mit den Füßen, вътзтзръ din пічіóре.

Geſtände, n., пічіóре de пъсері (ла въпът.).

Geſtanden, part., стзтзтъ; сървезітъ, дпнегатъ (лзптъріле стрікате).

Geſtändig, a. ші ad., ſein, a мъртзрісі.

Geſtändniß, n., мъртзрісіре; zum — bringen, констрінзъ спре a мъртзрісі.

Geſtänge, n., пзіелъріме, вргъріме; гардъ de пзіеле.

Geſtank, m., пзтóре, дмпъцічізне; mit — anfüllen, a дмпъці.

Geſtatten, v., даъ воіъ, кончедъ (кзм зічемъ пзрчедъ), акордъ; (дпгъдзіъ); concімцъ, сзферіъ; die Umſtände — es nicht, дмпрецізрърізле пъ сзферъ; nicht —, пъ даъ воіъ, пъ кончедъ, denегъ; eine Friſt —, а акорда кзъ терminъ, кзъ рзстімпъ, кзъ респіръ.

Geſtattung, f., кончесізне, акордъмъптъ, concімцімъптъ.

Geſtäube, n., пзлвере, пзлверіме.

Geſtäude, n., тзфърі, pl., арвореі, арвзстъ, дздзі; кзівъ de moімі.

Geſteck, в. Beſteck.

Geſtehen, v., мъртзрісескъ, рекзноскъ; мъ дпвоіескъ.

Geſtein, n., петръріъ; стъпкъ, скопзл.

Geſtell, n., кзпътзіъ, піedeсталъ, пічіорі (пе каре стъ чева), статівъ, сказнъ.

Geſtellen, v., (дп леі), мъ дпфъцошезъ.

Geſteppe, n., стръпзпсзръ, кясътзръ дзпъ акъ.

Geſterig, ad., de ieрі.

Geſtern, ad., ieрі.

Geſternt, в. Geſtirnt.

Geſtiche, n., дмпдетітзръ.

Geſtichel, n., пзпсетзръ, дпцепътзръ.

Geſtift, в. Stift.

Geſtirn, n., стеле, pl., констелъцізне, астрз.

Geſtirnt, a., стелатъ.

Geſtöber, n., спзлверътзръ; віскол.

Geſtochen, part., (дела Stechen), дпцепатъ.

Geſtöhn, n., цетътъ.

Geſtolper, n., орвекътзръ, дмпedекътзръ.

Digitized by Google

Geſtoppel, n., грѣмадъ.
Geſtotter, n., вълнѣтѣ, вълнѣтѣръ.
Geſtrampel, n., крѣчѣтѣръ (de picióre), сгѣнѣтѣръ, стѣмпоѣтѣръ, (провінч. apdeл. італ. sgambettare).
Geſträuch, n., лѣсѣрі, арворі.
Geſtreift, a. ші ad., вѣргатѣ (італ. vergato).
Geſtrenge, v. Strenge.
Geſtriche, n., дмплетѣтѣръ; das Nabel—, тестеа de дndреле.
Geſtrichen, part., (dela Streichen), штерсѣ, расѣ.
Geſtrig, v. Geſterig.
Geſtröhde, n., пѣіме; мѣтѣръ de паіе.
Geſtrüppe, n., тѣѣ; вѣкѣ.
Geſtübe, n., пилверіме, колвъріѣ.
Geſtüber, n., рѣнаџѣ.
Geſtunden, v., пѣнѣ терміпѣ (дп лец).
Geſtüte, n., ергелѣ, ставъ; расъ, сокѣ de кал; —meiſter, m., інтендантѣ, кърмѣторѣ de ергелі.
Geſtutzt, part. ші ad., скодатѣ, кѣ кóда моцатѣ; тепсѣ.
Geſuch, n., рагѣмінте, речеркаре, черере, петіціпе.
Geſuche, n., кѣтатѣ adeсea.
Geſudel, n., макелѣтѣръ, фештелітѣръ.
Geſumme, Geſumſe, n., цѣлітѣ (de бреі); сѣмѣрѣ (de анвіне).
Geſund, a. ші ad., сѣнѣтосѣ, салутарѣ; —e Vernunft, мінте сѣнѣтóсъ; er iſt friſch und —, ал мерце вінe, е сѣнѣтосѣ; wieder — werden, а се ре'нсѣнѣтоша, а се ревіndека; bleiben Sie —, сѣнѣтате вѣп, рѣмѣ сѣнѣтосѣ, рѣмасѣ вѣпѣ! —brunnen, m., апе мінерале, апе салутаре.
Geſundheit, f., сѣнѣтате, салутe; auf Ihre —! пентрѣ сѣнѣтатеа Dвмітале! zur —! съ фіе de вінe! wie ſteht es mit Ihrer —? кѣма те афлі? ешті сѣнѣтосѣ? ſeiner — pflegen, а'ші нѣзі, а'ші кѣта сѣнѣтатеа.
Geſundheits-göttin, f., Іпеа, zea сѣнѣтъцій; —lehre, f., ігіенѣ, дпвъцѣтѣръ деспре сѣнѣтате; —paß, m., адеверінцъ деспре сѣнѣтате; —pflege, f., пaza, кѣра сѣнѣтъцій; diet; —regel, f., регѣлъ dietetікѣ; —zuſtand, m., старea сѣнѣтъцій.
Getadel, n., decaімѣ не'нчетатъ, крітікѣ, чепзѣръ.
Getäfel, n., пласъріме, тѣвлъріме, тѣвлѣтѣръ, тавле de кѣпѣшітѣ, дптѣвлѣтѣръ.
Getändel, n., тѣндѣлітѣръ, тендѣлірe (італ. tenenzare).
Gethürmt, part., терпѣратѣ, кѣ терпіпóре (дп ерамdікѣ).
Getigert, a., тігратѣ.
Getön, n., ресопанцъ, сѣпетѣ, ресѣпетѣ, ресѣпѣмѣнтѣ.
Getöſe, n., (dela Toſen), вѣіетѣ, бремѣтѣ, стомотѣ, фрѣнгóре.
Getrampel, n., тропотѣ, кълѣтѣръ прóстъ.
Getränk, n., вентъръ.
Getrappel, v. Getrampel.
Getrauen, ſich, v., мѣ дпкѣпѣтѣ, дпдрѣпеснѣ, ам карацѣ, кѣтезѣ.
Getreide, n., терміпѣ комѣпѣ пентрѣ тóте семіпцеле тѣтѣрорѣ ачелор плапте іервóсе, діп каре се пóте фаче пѣіне ші алкатрі de сѣпѣ: грѣпаце, вікате (провінч. apdeл. ші мѣнтен.), пѣпі (пров. каратѣ moldov. cinonimѣ кѣ чел apdeл.); черсале (dela Черес, zea агрікѣлтореі); продѣте, фрѣте, грѣпаце, грѣѣ; Getreide дп Сакѣонія се зіче Korn, іарѣ не зіреа Früchte.
Getreide-art, f., сокѣ de грѣпаце; —bau, m., кѣлтѣръ de черсале; —boden, m., подѣ de грѣпаце, грѣпарѣ; локѣ вѣпѣ de семѣнатѣ вікате; —brand, m., тѣчѣне de грѣѣ, сѣвчелѣ; —feld, n., агрѣ, пѣмѣнтѣ de грѣпаце; —handel, m., негоцѣ, трафікѣ de грѣне; —markt, m., піацъ (мѣіданѣ) de продѣте; —preis, m., прецѣ de продѣте.
Getreu, a. ші ad., кредінчіосѣ (омѣ кѣтрѣ омѣ, вітѣ кѣтрѣ омѣ), фіделѣ, леалѣ (франц. loyal); —e Gedächtniß, меморіе таре, цінере аміпте вѣпѣ; —e Kopie, копіе акратѣ, копіе автептікѣ; der Wahrheit — ſein, а фі кре-

Digitized by Google

dinчiосъ adeвърълъ, a пъ ackende adeвъръл.

Getreugt, a. ші ad., decекатъ, секъ, ѣскатъ.

Getreulich, в. Getreu.

Getriebe, n., (дела Treiben), мъпътъръ (a ѕнорѣ рóте); maxinъ мъiестрóсъ; рóтеле ѕнеї maxine; кóста de кътръ сóре (дп montan.).

Getrieben, в. Treiben.

Getroffen, в. Treffen.

Getroſt, a. ші ad., плинъ de дпкредере, плинъ de inimъ, de кръцiъ, кръцiосъ, реасігѣратъ, сігѣръ; —en Muthes, кu inimъ вѕпъ; nur —! кръцiъ! decігѣръ.

Getröſten, ſich, v., аштептъ кu дпкредере, сперъ, дмї промітъ, мъ дпкредъ.

Getrümmer, в. Trümmer.

Getümmel, n., дмѣѕлеклъ, вѣietъ, мълцime de óменi.

Geübt, a. ші ad., deпpinсъ, dедатъ, пъцітъ, есерчітатъ, праттікъ.

Gevatter, m., —in, f., кѣтътръ, кѣтътръ; — ſtehen, a фі кѣтътръ, a цiné прѣпкъл дп апа вотезѣлъ; meine Uhr ſteht —, оролоцiкъ меѣ е пѣсъ ѕълогъ; —ſchaft, f., кѣтътріъ, кѣтътріme.

Geviert, a. ші ad., дмпътратъ, десъкътъ дп патрѣ; пътратъ (дп тногр.).

Gevierte, n., фiнъръ пътрат, пътръгъръ; eine Meile ins —, ѕнъ miлъ пътратъ.

Gewächs, n., плапт, легѣмъ, продѣктъ вецетаверъ; скрескътъръ, крескътъпътъ; Wein von gutem —, вiнъ de калітате вѕпъ, вiнъ din вiѣ вѕпъ; —haus, n., флорѣріъ, плпътъріъ, легѣмътріъ, касъ de плапте; —kunde, в. Pflanzenkunde

Gewachſen, part., в. Wachſen; einer Sache — ſein, a фі капаче, харпікъ de чева; einem nicht — ſein, a пъ се пѣтé тъсѣра, орі асетъпа кu чіпева.

Gewackel, n., клътіпътъръ.

Gewäff, n., арпъ, міжлокъ de апърare (ал анімалелор, ѕнгй, dинgi, кóрпе ш. а.).

Gewahr, ad., — werden, даѣ кu окіі, прindъ de вестe; a прічепе.

Gewähr, Gewährleiſtung, Gewährſchaft, f., кавцiѕне, гарапцiе, сігѣрапцъ, вадъ (кézъпiъ); —leiſten, a ста ѕѕпъ, a da сігѣрапцъ; —bar, a. ші ad., сігѣраверъ.

Gewahren, в. Gewahr werden.

Gewähren, v., асігѣръ, гарантезъ, стаѣ ѕѕпъ (кezъпѣѕескъ); промітъ; копчедъ; die Bitte —, акордъ черереа, дмплінескъ рѣгъмінтеа.

Gewahrſam, m., кѣстодіе, пазъ; арестъ, дпкісóре.

Gewährsmann, m., гârаптъ (кezашъ).

Gewährung, f., копчесіѕне, акордътъпътъ.

Gewalt, f., пътере, потестате; пътінцъ, форцъ, сілъ; аѕторітате; väterliche —, аѕторітате пърінтéскъ; mit aller —, din ръспътері, din тóтъ форца; eѕ ſteht in meiner —, стъ дп пътереа меа, атърпъ dела mine; — anthun, a фаче сілъ; ſich — anthun, a'шї фаче сілъ, a се сфорца пе сінешї; unter ſeine — bringen, a редѣче дп потестатеа са, a сѕпѕне; ſeine Zunge in der — haben, a шті дпфрѣпа лімва; die Thüre mit — erbrechen, a спарце ѕша кu сфорца; der — weichen, a се траце dinaintea форцеї, a чеде ла форцъ; —brief, m., mandатъ ессекѣтівъ, плінпъпътінцъ; —geber, m., дмпътеріторъ, констітѣіторъ (дп легі); —haber, m., дмпътерітъ; domnъ абсолѣтъ; —herrſchaft, f., деспоцiе, деспотісмъ; —herrſcher, m., деспотъ; —that, f., фапта сілеї, a форцеї.

Gewaltig, a. ші ad., пътерось, пътінте (пътерпікъ); апрігъ; кѣтплітъ, маніакъ; —e Regen, плóiе рънede; —e Schmerz, дърере апрігъ, дърере кѣтплітъ; —e Sturm, тітпестате фѣріось, фѣртѣпъ.

Gewältigen, в. Uebermältigen.

Gewaltiglich, в. Gewaltig.

Gewaltſam, gewaltthätig, a. ші ad., прéпътінте, кѣтплітъ, тіръпось,

Digitized by Google

despotikŭ, aprigŭ; фъкъторіъ de cilъ; форцатŭ.

Gewaltsamkeit, Gewaltthätigkeit, f., фóрцъ, пътере вїъ, cilъ.

Gewand, n., вестшънтŭ, хаінъ; дмбръкъминте, страіъ (пров. mond.); драперіъ, пънзръминте (ла zzграві); —haus, n., касъ de вестминте; —schneider, в. Tuchhändler; —weise, ad., про форма, нъмаі din формалітате.

Gewandt, part., (дела Wenden), дндемънатікŭ, денpінсŭ, ацерŭ (лът. agilis), спрінтенŭ, свелтŭ; десволтŭ, (гівачіъ, пров. тврч.).

Gewandtheit, f., дндемънътате, демънътате, денpінсъціне, спрінтеніме, свелціме (гівъчіъ).

Gewarten, gewärtigen, v., аштептŭ, сперŭ, ам съ аштептŭ, ам съ мъ темŭ; administrъ кŭ скътънътате; gewärtig sein, а аштепта, стаŭ аштептъндŭ, дмі промітŭ (еŭ дпсъмі чева).

Gewäsch, n., спълътзръ; пълавръ, (пóте дела фр. parlerie), ворвъ de клакъ, ворвъ сéкъ, гвръ песпълатŭ.

Gewäschig, a. ші ad., флекаріъ, лімбътŭ; —keit, f., лімбъціъ, гвръ лівръ.

Gewässer, n., апе, pl., (ржврі, мърі).

Gewässert, a., ждатŭ, змезітŭ; —e Wein, вінŭ местекатŭ кŭ апъ.

Gewebe, n., цесетзръ; махінъмънтŭ, інтрігъ.

Gewehr, n., артъ, арме; zum — greifen, апзкŭ артеле, алергŭ ла арме; — wegnehmen, а десарма; — präsentiren, а пресента артеле; das — strecken, а дензне артеле; —fabrik, f., фаврікъ, фъзръріъ de арме; —händler, m., негъцеторŭ de арме; —magazin, n., артаріъ, арсеналŭ, магасінŭ de арме; —mantel, m., мантелъ de скътітŭ артеле; —probe, f., провъ de арме; —rücken, m., —stütze, f., статівъ de ръзіматорŭ арме; —schrank, m., артаріъ, скрінŭ (іт. scrigne,) de арме.

Geweidicht, a., локŭ ръкітосŭ, съкосŭ.

Geweih, n., кóрне, pl., пълкрі (de червŭ), кóрне ръгзрóсе.

Geweine, n., плънсетŭ пе'нчетатŭ.

Gewende, n., дптзрпътзръ (кŭ аратрзл), лзпціпеа зпеі фълчі (дп агрікълт.); пъреке (de кал, de воі); агрŭ, лапŭ.

Gewerbe, n., месеріъ, мештеріъ (італ. mestiere), професізне; трафікъ, комерчŭ, негоцŭ; дпкеіетзръ; въртежŭ (вжртéвръ); ein — treiben, лзкрŭ о месеріъ; —fleiß, m., індзстріъ; —freiheit, f., лібертатеа індзстрієі; —recht, n., дрептŭ де о професізне; —stadt, f., орашŭ de професіонішті; —stand, m., статзл месеріерілор; —steuer, f., матрікълъ, патентъ de dape, тапсъ de месеріері; —thätigkeit, f., індзстріъ; непрецетŭ, сіргзінцъ а індзстріарілор; —wesen, n., індзстріарії, pl., індзстріъ.

Gewerbsam, a. ші ad., індзстріосŭ.

Gewerbsamkeit, f., індзстріъ.

Gewerf, в. Gewäff.

Gewerk, n., Gewerkschaft, f., соціетате монтаністікŭ, корпоръцізне de въіері.

Gewerk, m., коінтересатŭ, акціонарŭ ла о мінъ, въіеріъ.

Gewette, n., ръпасŭ, ръпъшагŭ.

Gewicht, n., грезтате; пондŭ; пънтŭ; апъсъмънтŭ; імпортанцъ; дпржврінцъ; вéзъ, азторітате, валóре, das ist von keinem —, ачéста пъ кътънеще німіка; das — halten, а контракътъні, а контравалапца, а контрапъса; ins — fallen, а къдé дп кътънъ, а кътъні мълтŭ; nach dem — verkaufen, а винде кŭ кътънъна; am — verlieren, а перде din грезтате; —kunst, f., статікъ.

Gewichtchen, n., пондкліцŭ, пънтълецŭ.

Gewierig, part., амъзгратŭ черерії (дп канчеларії).

Gewillig, в. Willig.

Gewillt, part., — sein, а авé воінцъ.

Gewimmel, n., мълціме, глóтъ мішкътóре; фзрнікъріме.

Digitized by Google

Gewimmer, n., плъncетѫ, ваіетѫ (de прѫnкѫ).
Gewinde, n., сѫчітѫръ, ѧnвѫртітѫръ; dъпъnътѫръ (de флорї); колъчітѫръ; вѫртеа (ла шѫрѫвѫ); кеѫторї.
Gewinn, m., къштігѫ, профітѫ, фолосѫ, dовъndъ; premiѫ.
Gewinnen, v., къштігѫ, профітеzѫ, dовъndескѫ; ich kann es nicht über mich —, nѫ mъ почѫ ѧndѫплека; lieb —, а сімпатіса (кѫ чінева), а прinde іѫвіре; einen für sich —, а dовъndі фавóреа кѫїва; die Oberhand —, а ѧnвінце; Zeit gewonnen, Alles gewonnen, къштігъ тімпѫ, ка съ ѧmпачї ѫрсіта.
Gewinner, m., къштігъторѫ, профітъторѫ.
Gewinnsucht, f., лъкоміъ ла къштігѫ, пофтъ de къштігѫ.
Gewinnkarte, f., вілетѫ, сортѫ de къштігѫ.
Gewinnreich, gewinnvoll, a., къштігосѫ, плінѫ de къштігѫ.
Gewinnst, m., къштігѫ, фолосѫ, профітѫ.
Gewinnung, f., в. Gewinn.
Gewinsel, n., плъncетѫ, ваіетѫ, цéмътѫ.
Gewirk, n., цесетѫръ; фагѫрѫ.
Gewirre, n., ѧnкѫркътѫръ, ѧnкълчітѫръ; аmестекѫ, конфѫсіѫne; хаосѫ; лімбъ ла врóска ѫшеї.
Gewiß, a. ші ad., штіѫтѫ, сігѫрѫ, фъръ ѧndоіéлъ; óрекаре; ein Gewisser, чінева, óречіne; es ist —, е сігѫрѫ, nѫ ѧnкапе ѧndоіéлъ; es ist nur zu —, é афаръ de орї че ѧndоіéлъ, есте преа віне штіѫтѫ; in —en Fällen, ла óрешкаре касѫрї; von —er Hand, dintр'ѫnѫ ісворѫ сігѫрѫ; für — ausgeben, а спѫne ка de сігѫрѫ.
Gewisse, n., сігѫрѫ; dефіптѫ; sein —s haben, а'шї авé лéфъ сігѫръ.
Gewissen, n., кѫцетѫ, конштіінцъ; mit gutem —, кѫ кѫцетѫ кѫратѫ, ѧn кѫцетѫ; bei meinem —, пе сѫфлетѫл меѫ, ѧn конштіінца меа; nach dem —, dѫпъ спѫса кѫцетѫлѫї; ein weites — haben, а авé кѫцетѫ ларгѫ; sein — an den Nagel hängen, а'шї амѫці конштіінца, а nѫ сімці мѫстрареа de кѫцетѫ; sich ein — woraus machen, а'шї ціné чева de пъкатѫ, а се фері de мѫстрареа кѫцетѫлѫї, а'шї фаче скрѫпѫл; —haft, a. ші ad., конштіінціосѫ, скрѫпѫлосѫ, кѫ кѫцетѫ кѫратѫ; —haftigkeit, f., ѧnтреціmea кѫцетѫлѫї, кѫръценіа de кѫцетѫ, конштіінцъ кѫратъ, пѫрітатеа конштіінцеї; релеціосітате; —los, a. ші ad., фъръ конштіінцъ, кѫцетѫ скълчіетѫ, перелеціосітате.
Gewissens-angst, f., —biß, m., мѫстраре de кѫцетѫ, тортѫра конштіінцеї; —fall, m., —punkt, m., —sache, f., —frage, f., трéва кѫцетѫлѫї, ѧnтревъчїѫне ла кѫцетѫ; —freiheit, f., лівертатеа конштіінцеї; —ruhe, f., ліпіштеа кѫцетѫлѫї; —schlaf, m., dорmітареа, аmорцéла, летаргѫл конштіінцеї; —skrupel, —zweifel, m., ѧndоіéлъ, скрѫпѫл ѧn кѫцетѫ; —zwang, m., сіла, форца конштіінцеї.
Gewissermaßen, ad., òрекѫm, ѧn вреѫnѫ modѫ.
Gewißheit, f., сігѫранцъ, adеверічїѫne, верічїѫne; mit — glauben, а авé кредінцъ deплінъ.
Gewißlich, в. Gewiß.
Gewitter, n., фѫртѫnъ, тімпестъ, тімпестате, оркапѫ, ѫраганѫ (маї вѫртосѫ пе маре); ерѫпціѫne de патіme; —haft, a. ші ad., фѫртѫnосѫ; —luft, f., аерѫ пъdѫшіторїѫ; —regen, m., плóіъ кѫ фѫртѫnъ; —wolke, f., nѫорѫ de фѫртѫnъ, nѫорѫ ѧnгрекатѫ.
Gewitzel, n., ворве аціере, лѫаре ѧn рѫсѫ.
Gewitzigt, part., пъцітѫ, ѧnцелепцітѫ, істецітѫ.
Gewoge, n., волбѫрътѫръ; валѫрї.
Gewogen, a. ші ad., аплекатѫ, вѫnѫвоіторѫ, віневоіторѫ; —heit, f., віневоінцъ, аплекъціѫne, афепціѫne; граціъ, фавóре.
Gewöhnen, v., dedaѫ, deпрindѫ, ѧnвъцѫ; sich an das Klima —, а се deda кѫ кліmа.

Digitized by Google

Gewohnen, v., ит dedaŭ; gewohnt ſein, a ſi dedatŭ; jung gewohnt, olt gethan, лимѣ сѣмвъ пърѣ, ив ші въравѣ.

Gewohnheit, f., dedape, дивъцѣ, datinъ, всанцъ, (обічеіѣ, обічаѣнцъ); aus —, din dedape, din дивъцѣ; nach meiner —, dѣпъ datina mea; er hat die üble —, елѣ с'а dedatŭ рѣѣ, елѣ аре дивъцѣ рѣѣ; —ſünde, f., пъкатŭ din datinъ.

Gewöhnlich, a. ші ad., andavinatŭ, комунѣ, ordinapiѣ, всітатŭ (обічнаіѣ); zur —en Zeit, ла тимпъл andatinatŭ, ла тимпъл штіѣтŭ.

Gewöhnung, f., dedape, dedътъръ, дивъцѣ (лъкрареа dedъріі).

Gewölbbogen, m., аркѣ, аркѣ de волтъ.

Gewölbe, n., волтъ (італ. volta); magacinŭ, пръвъліѣ (ші негоцѣ дя Цéра ром.), dъгéпъ (дя Mold.), вѣтікъ; unterirdiſches —, сѣтерепъ; —pfeiler, m., піластрѣ.

Gewölbt, part., волтітŭ.

Gewölk, n., пъорі, пъоріне.

Gewölle, n., жѣтрецѣ пепіѣтоітŭ (ла въпът.).

Gewühl, n., рѣмъторъ, скъртъторъ; amestekŭ, глóте (de ómeni).

Gewürm, n., вертъріѣ, верті тъці.

Gewürz, n., (дела Wurz, Wurzel), рѣдъвіні; дресърі (фелюрі), плаите ків міросѣ вѣнѣ ші таре ші ків гѣстѣ ацерѣ, аромате; спіцеріі, pl. (дела спіце); дрóфе, дровъріі (дя апотече); —haft, a. ші ad., аромаѣікѣ; —handel, m., негоцѣ ків дресърі, ків спіцеріі; —kram, —laden, m., волтъ ків дресърі аромаѣіче; —nageleien, pl., —nelke, f., кѣішóре; —waaren, pl., мърфі аромаѣіче; —wein, m., вінѣ дресѣ.

Geyer, s. Geier.

Gezäh, n. унелте, інструмінте (монт.)

Gezähnt, gezahnelt, part., диицъратŭ, діататŭ.

Gezänk, n., чéрт, сфадъ пе'нчетатъ.

Gezauber, n., вмъпътъторъ, дптърціетъторъ, дидемнъторъ.

Gezaun, n., дитрѣдітъторъ, гардѣ; mezdinъ.

Gezeche, n., весть, въпътъітŭ.

Gezehnt, a., zeчimapiѣ.

Gezelt, n., кортŭ, в. Zelt.

Gezeug, n., Gezäh.

Geziefer, s. Ungeziefer.

Geziemen, v., се кѣвіне, се кade, стъ віне; —d, part., кѣвіінчосŭ.

Geziere, n., апостітъръ, афептъцізне, дптрекътъръ; сторѣзітъръ, секътърѣ.

Geziert, part., апостітŭ, дптрекътŭ, афептатŭ; —es Weſen, маніерѣ апостітъ, апъкътърі дптрекѣте, афептате.

Gezimmer, n., лемпъріѣ, теслъріѣ, (керестеа, търч.); maxinъ de лемнŭ.

Geziſch, n., шіераѣŭ, шіерътъторъ.

Geziſchel, n., шопотŭ, шоптітъторъ.

Gezogen, part., трасŭ, търѣтŭ (італ. tirato); wohl —, віне крескътŭ, ків пъртърі вѣне; —e Feder, цéпъ трасъ, пéнъ de Olanda; —heit, f., крештере вѣпъ.

Gezittet, n., третъръторъ.

Gezücht, n., пръсілъ; расъ, соіѣ; семанцъ; бóсеѣ —, пръсілъ реа, соіѣ вълстъматŭ.

Gezweit, a. ші ad., дтвіпатŭ, дидоірŭ; цетапакŭ, дѣпіѣ.

Gezwirnt, a., ръсъчітŭ; —e Seide, мътасъ ръсъчітъ.

Gezwitſcher, n., чірітітŭ (пădevрăбіѣ).

Gezwungen, part., сілітŭ, форцатŭ; цепатŭ; апостітŭ, дптрекътŭ, афептатŭ; —e Weſen, апостітъръ, афептъцізне; — ſtrecken, a сторѣзі, a ѣрѣторі, a фапфарона, a ворві апостітŭ; —heit, f., дптрекътъръ, апостітъръ.

Gicht, f., вóлъ de дикеіетъръ, артрітіс, артетікъ; (ла пічóре) подагръ; (ла тъні) хірагръ; тераса ла о топітóре de металŭ, дпкъркътъръ ла топітóре; терсŭ, дрѣнŭ; —ader, f., вѣнъ сіатікъ; —artig, a., артетікосŭ; —beere, f., кóкъзъ пéгръ (плантŭ); —brüchig, a., паралітікŭ; —eriſch, —iſch, a., артрітікосŭ, артетікосŭ; —pflaſter, n., діапламъ; —roſe, —wurz, f., неопіѣ; —tübe, f., вріóпъ алъ; s. Zaunrübe.

Digitized by Google

Giebel, m., кълме, фронтóна, фронтúца унеї касе; крештетъ (odiniórъ); цúвелъ (colъ de крашъ, лúнѣ); —bach, n., конерúшѣ кълмúтъ, конерúшѣ къ фронтúцъ; —ſeite, f., латѣрea фронтóнеї, а фронтúспúцúлúї.

Gieke, в. Feuergieke ші Kieke.

Gienen, в. Gähnen.

Giepſen, v., ръсфак греš.

Gier, в. Begierde.

Gieren, в. Wünſchen.

Gierig, a. ші ad., лакомъ, пофтúторъ.

Gießbach, m., новоїц, торинте, пърáѣ de плóиѣ.

Gießbad, n., дúшѣ, тúшѣ.

Gießbecken, n., лúцианѣ, кастронъ (злидъ) лúнгърецъ ші скúндъ de спълатъ, спълъторúѣ.

Gießen, v., вúрсъ, торнъ; здѣ, стропескъ; gegoſſene Arbeit, лúкрѣ търнатъ (din металъ).

Gießer, m., търнъторъ (de металъ).

Gießerde, f., пúмънтъ de форме (пентрѣ търнатъ).

Gießerei, f., търнъторúѣ de металъ.

Gieß-erz, n., бронзъ; —form, f., формъ, тúпарúѣ de търнатъ; —kanne, f., кúнъ de здатъ; —kelle, —keſſel, m., лúнгъръ, кълдаре de търнатъ; —mutter, f., матрúче de търнатъ; —rinne, f., рúнточенѣ, злúкъ de търнатъ; —ſchaufel, f., лопъцúка търнъторúлúї; —werk, n., лúкрѣ, продúнтѣ, фабрúкатѣ търнатъ.

Gift, f., (дела Geben), в. Mitgift.

Gift, n., венúнѣ, верúнѣ (провінц. арделен.); токсúкѣ (отравъ); рѣутате, рѣúнѣ; — beibringen, а дúвенúна; — miſchen, а прегъти венúнѣ; — und Galle ſpeien, а се дúнфрúа, а се контрвá.

Gift-arzenei, f., контравенúнѣ, антúдотъ; —becher, m., кúнъ de венúнѣ, покалѣ къ отравъ; —biſſen, m., нúкътъръ венúнатъ; —blättchen, n., —blaſe, f., вешúкъцъ венúнóсъ (ла анúне); —heil, n., антúдотъ; —kraut, n., анонúкъ, врéбúнъ венúнóсъ; —lehre, f., токсúкологúѣ; —miſcher, m., дúвенúнъторъ, венефúкъ; —mittel, n., контравенúнѣ; —pilz, m., ципере венúнóсъ; —pulver, n., праф венúнóсъ, сúѣ праф дн контра венúнúлúї; —ſchlange, f., шерпе венúнатъ., венúнóсъ; —trank, m., вестъръ венúнъторе.

Giftig, a. ші ad., венúнóсъ, венúнатъ, дúвенúнатъ, дúвенсúкатъ; кúнрънúтъ, нúнóсъ, рѣутъцúосъ; —e Worte, ворве нúшкътóре; —e Zunge, лúмвъ дúвенúнатъ, лúмвъ дúнфрúатъ.

Gilbe, f., галвúнѣ (калóре).

Gilben, v., гълвúескъ, вúсескъ галвúнъ.

Gilbicht, a. ші ad., гълвúúѣ, галвúнúѣ.

Gilbig, gilblich, в. Gelblich.

Gilde, f., сочúетате, норúѣ, корпорацúúне (цехѣ, цúндъ, бréсъ) de мéсерúї; —brief, в. Zunftbrief; —meiſter, m., капúѣ корпорацúúлúї.

Giltig, в. Gültig.

Gimpel, m., пúрълъ (пасере); ѣлне простúчелѣ, гъгъцъ, топúѣ, cimplu, гогонанѣ, вългълъ.

Gingang, m., вестúбúлъ, дúнтранѣ, (о налúтате de плúнъ de вúнтанѣ).

Ginſt, Ginſter, m., генúстъ (плантъ).

Gipfel, m., вúрфѣ, крештетъ, кълме, пúскѣ (de пúатре); —ſpitze, f., аскúцúтúлúї вúрфúлúї, калеїлúї пúскúлúї.

Gipfelchen, n., вúрфúцелъ, кълмúшóръ, пúскúшорѣ.

Gipfelig, a. ші ad., вúрфúратъ, къ крештетъ, кълмúтъ.

Gipfeln, v., аскúцъ, фак вúрфѣ, цепúшезъ.

Gips орї Gyps, m., цúпсъ, инсъ (пéтръ вúрóсъ); мit — überziehen, дúнцúнсезъ; —abdruck, m., тúпарúѣ de цúнсъ; —arbeit, f., цúнсътúръ, стúкътúръ; —arbeiter, m., стúкъторѣ., инсарѣ, цúнсарѣ; —artig, a. ші ad., цúнсóсъ, ка цúнсúї; —bild, n., ікóнъ de цúнсъ; —bruch, m., —grube, f., грóпъ de цúнсъ; —decke, f., плафóнѣ, сúфúтъ, дăвълúтóре de цúнсъ; —drüſe, f., цúнсъ крúсталúсатъ; —mörtel, m., стúкъ.

Gipſen, v., цúнсúескъ, цúнсезъ.

Digitized by Google

Gipser, m., ціпсарѣ.
Gipsig, a. ші ad., ціпсосѣ.
Giroll, в. Droll.
Giraffe, f., ціраѳъ, кателопардѣ.
Giriren, (zi: ціріреn), v., ціреzѣ, ѫndocezѣ (ла пегъцет.).
Giro, n., ціръ (ѫn котерчїѫ); —bank, f., ванкъ de ціръ, ѫnde о поліцъ се трече асѫпра алтъїа прin ѫndocape.
Girren, v., чіріпескѣ (ка порѫтвії), цемѣ.
Gis, n., гіс (ѫn мѫсікъ).
Gischen, v., спѫмегѣ.
Gischt, m., спѫмъ.
Gitter, n., гратіъ, кънчéлъ; eiserne —, гратії de ферѣ; hölzerne —, (ла ферестрії) жалѫzії, лодѫрї; —bett, n., патѣ кѫ гратії; —schrank, m., армарїѫ кънчелатѣ; —thor, n., пóртъ кѫ гратії; —werk, n., гратії, ѫnкісóре de гратії.
Gittern, v., ѫnгрътіеzѣ, ѫnкідѣ кѫ гратії.
Glacis, n., гласіѣ, сплѫнатъ (dinnaintea фортърецелор).
Glama, n., óіе de Перѫ, гламъ.
Glander, f., гіецоїѫ, слоїѫ de гїацъ; дрѫмѣ, лѫпекѫшѣ de гїацъ.
Glandern, v., мъ даѣ пе гїацъ.
Glandulös, a., гіndѫросѣ.
Glanz, m., лѫстрѫ, фѫлгóре (din фѫлцерѣ), лѫчіре, стрълѫчіре, стрълѫчїѫ, кїарòре; помпъ, мъріре, грандóре; галенъ (мінералѣ); — der Augen, окї стрълѫчїошї, віочїѫnea окілор; — der Farben, віочїѫnea колорілор; — geben, a da лѫстрѫ. а лѫстра, а полії; den — verlieren, а перде лѫстрѫ; —erz, n., плѫмвацine, галенъ; —farbe, f., колóре стрълѫчїóсъ; —leinwand, f., лѫстрінъ, пънzъ лѫстратъ, пънzъ гѫматъ; —los, a. ші ad., пелѫстросѣ; —roth, n., рошѫ de Англіа; —schetter, m., вѫгранъ, пънzъ цéпънъ.
Glänzen, v., лѫческѣ, стрълѫчіѣ, релѫчіѣ, врілеzѣ (din врілеантѣ); даѣ лѫстрѫ.
Glänzend, part., лѫстросѣ, лѫчїосѣ, стрълѫчїосѣ, лѫminосѣ, врілеантѣ; полїтѣ; —e Gastmahl, оспъцѣ помпосѣ.
Glas, n., стіклъ, глажъ; крісталѣ; пъхарѣ, покалѣ; zu — werden, а се стіклі, а се фаче стіклъ; zu tief ins — gucken, а се ѫмвъта; —achat, m., акатѣ de Іслаndіа, лавъ нéгръ; —arbeiter, m., стікларѣ; —artig, a., стіклосѣ, ка стікла; —auge, n., окїѫ de стіклъ; —haut, f., тѫпікъ стіклóсъ; —hütte, f., фаврікъ de стіклъ, стіклъріъ; —kirsche, f., вішінъ (пóмъ); —kopf, m., фероксідѣ лѫчїосѣ (мінер.); —korallen, f. pl., корале de стіклъ; —masse, f., матеріъ de стіклъ; —mehl, n., праѳѣ de стіклъ; —paste, f., стіклъ колоратъ, жѫваеръ фалсъ; —perle, f., мърцеа de крісталѣ; —platte, f., плякъ, тавлъ de стіклъ; —rahmen, m., кадръ de стіклъ; —scheibe, f., діскѣ, окїѫ, цеамѣ de стіклъ; —scherbe, f., фъртътѫръ, вѫкатъ, хървѣ de стіклъ; —schleifer, m., лѫчіторѣ, петеzіторѣ, аротъторѣ de стіклъ; —schmalz, n., спѫмъ de стіклъ; —schmelz, m., смалтѣ de стіклъ; —schrank, m., армарїѫ, сіпетѣ (провінч. Църеї рот., італ. stipetto) de стіклъ; —werk, n., стіклъріе, стікле.
Glaser, m., стікларѣ.
Glasiren, v., лѫстреzѣ, стіклеzѣ, даѣ лѫстрѫ.
Glasur, f., гласѫръ, стіклътѫръ; смалтѣ.
Glätscher, Gletscher, m., мѫнте de гїацъ, гїъцаріѣ.
Glatt, a. ші ad., петедѣ, лѫчіѣ; поліітѣ; лінсѣ (пърѣ), cadea (матеріъ); сплапатѣ; —haut, f., пеле волпъвóсъ; —worte, pl., ворве дѫлчї, ворве лінгърóсе; —weg, ad., фъръ парадъ, фъръ черімоніъ; — machen, петеzескѣ, лѫчіескѣ, сплапеzѣ; einem etwas — abschlagen, а денега кѫїва чева деадрептѫл; —bein, n., осѣ de лѫчіітѣ; —eis, n., гїъцътѫръ; —eisen, n., ферѣ de кълкатѣ, ферѣ

Digitized by Google

de поліітѣ; —hobel, m., целъѣ de netezitѣ; —holz, n., лъчіторіъ, лъчіеріъ de лемнѣ; —züngig, a., фъцарїъ, лінгарїъ.

Glätte, f., політъръ, лъчітъръ, netezime.

Glatze, f., Glatzkopf, m., капѣ плешъгѣ, келѣ.

Glätze, f., Glätzen, m., скафъ.

Glatzig, a. ші ad., келосѣ.

Glaube, m., кредінцъ; релеце, релеціъне; крезѣ; крезъмънтѣ; christlicher —, кредінцъ крештінъ; weß Glaubens bist du? de че релеце те цїї тъ? dazu gehört ein starker —, кътаре лъкръ е анеvоіъ de крезътѣ; einem — schenken, a da къїва крезъмънтѣ; den — verläugnen, a'шї penera кредінца; —fest, таре ѧн кредінцъ.

Glaubens-änderung, f., скімваре de релеце; —artikel, pl., ѧнкеіетъріле, артікълїї кредінцеї; —bekenntniß, n., мъртъріcіреа кредінцеї; —bote, m., місіонарѣ; —genoß, m., корелеціонарѣ; —grund, m., фъндъмънтъл, темеїъл кредінцеї; —lehre, f., догмъ, ѧнвъцътъръ релеціо́съ; —meinung, f., опініъне релеціо́съ; —regel, f., регълъ, канонѣ, массімъ а кредінцеї; —verbesserung, f., реформъ релеціо́съ; —satz, в. —artikel; —schwärmer, m., ентъсіастѣ, фанатікѣ релеціосѣ; —zwang, m., констрѧнсемънтѣ, сілъ ѧн кредінцъ.

Glauben, v., кредѣ; даѣ крезъмънтѣ, мъ ѧнкредѣ; сокотескѣ, даѣ къ сокоте́ла; das ist nicht zu —, ачéста нъ е de крезътѣ; ich glaube daß es gut ist, mi се паре къ е віне; an Gott —, а креде ѧн Dъmnezeѣ.

Glaubersalz, n., сареа лъї Глаъвер, сълфатѣ de codъ.

Glaubhaft, a. ші ad., de крезътѣ, demnѣ de крезътѣ, аътентікѣ; —igkeit, f., аътоpітате, аътентіъ.

Gläubig, a. ші ad., кредінчїосѣ, крештінѣ.

Gläubiger, m., кредіторѣ.

Glaublich, a. ші ad., провавеpѣ, de крезътѣ; —keit, f., провавеpітате.

Glaubwürdig, a. ші ad., аътентікѣ, demnѣ de кредінцъ.

Glauch, a. ші ad., цънгъѣ, жъніщорѣ фъръ варвъ; стерпѣ; алвѣ, алвастръ.

Gleich, a., егалѣ, коегалѣ, дрептѣ; пъреке; планѣ; асеменеа (потрівітѣ); омоценѣ, ъніформѣ; netedѣ; —abstand, m., дістанцъ егалъ; —alter, n., ачееаш връстъ; —zahl, f., нъмърѣ пъpекетѣ; —zeit, f., ачелаш тімпѣ; es ist mir —, ѧмї е тотѣ ъна; Tag und Nacht —, zi ші но́пте тотѣ de о лънціме; meines —en, de кондіціъnea, de стаpea меа; er hat nicht seines —en, елѣ нъ'шї аре пъреке; — machen, а аплана, а ъніформа, а компъpекеа.

Gleich, ad., ѧндатъ, нъмаїдекътѣ; — als wenn, ка ші към; jetzt —, акъм ѧндатъ; wenn —, деші, мъкаркъ; einem — sehen, а семъна къїва.

Компъсе: Gleich-artig, a. ші ad., омоценѣ, de ачееаш натъръ; —bedeutend, part., сінонімѣ, de ачееаш семніфікъціъне; —ergestalt, —ermaßen, —erweise, ad., ѧнтръ асеменеа, тотѣ ѧнтр'о формъ; ѧн ачелаш modѣ; —farbig, a. ші ad., конколо́ре, de ачееаш коло́ре; —förmig, a. ші ad., конформѣ, ъніформѣ, аналогѣ; —förmigkeit, f., ъніформітате; —gefühl, n., сімпатіъ; —geltend, part., тотѣ de о вало́ре, de ачееаш ціно́ре; —gesinnt, a., консімціторїъ, консімцітівѣ, de ачелаш сімцімънтѣ; —gestaltet, a., de ачееаш формъ, фігъръ; —gewicht, n., контрапондѣ; екілівръ, къмпънъ дре́птъ; —gültig, a. ші ad., індіферінте, непъсъторїъ; —klang, m., акордѣ, ъніconѣ; —laufend, part., паралелѣ; —laut, m., консъnанцъ, съnетѣ кореспондінте, —maß, n., сіметріъ, пропорціъне, ъніформітате; —mäßig, a. ші ad., тотѣ de о мъсъръ,

Digitized by Google

проporціонатъ, сіметрікъ, кърекe; —nämig, a., omonimъ, cinonimъ; —schätzen, v., a crima дinкoлa; —schenkelig, a., icoчeaй, екінpaлъ (геом.); —sehen, v., a сeтьнa; —seitig, a., пapiдътpaйъ (геом.); —stellen, v., алътърѣ; конфpaнтъ; —stimmig, a. ші ad., консънътoрѣ, armoniocъ, тотъ de зnъ акордъ, акордантe; —stimmigkeit, f., конкордanцъ, armoniѣ, cнanimitate; —tönig, a. ші ad., пapiсонъ, cniconъ; —tönigkeit, f., консънanцъ, cniconanцъ.

Gleicher, m., екатерѣ (астрон.).

Gleichheit, f., екалітate, конформітate, пapiтate; identітate; acemenime (потрівітър).

Gleichmuth, m., indiфepinцъ, пепъсare; констанцъ (статорнічѣ), cimцѣ нестръпнтатѣ.

Gleichmüthig, a. ші ad. indiфepinтe, непъсътoрѣ; констante, нескінатѣ.

Gleichniß, n., acemънътъpъ, алътъpare, cimiлiтъpъ (чіміліторъ), парaболъ (ворвіре дп пilde); —rede, f., парeволъ, алеторіѣ; —weise, ad., кa acemънare, дп формъ de парaболъ; —wort, n., ворвъ фігpатъ, метафорікъ.

Gleichsam, ad., фpенкът, ка ші кът.

Gleichsinn, m., знanimitate, знітate de cimцimинтe; cimпатіѣ, armoniѣ; cinoпimъ; —ig, a. ші ad., de ачелаш дпцелесѣ, identікѣ.

Gleichwie, conj., кът, прекът, ашеa прекът.

Gleichwohl, ad., тотъшѣ, ка тотѣ ачестea.

Gleichzeitig, a. ші ad., вонтімпpanѣ, дп ачелаш тімпѣ, icoxpонѣ, cinxpонѣ (греч.); —keit, f., контімпpіме, cinxpонісмѣ.

Gleis, в. Geleise.

Gleiße, f., лъстръ аmъцitopіa; пътръпжелѣ кънесѣ (плапъ).

Gleißen, v., лъческѣ, релъческѣ, склипескѣ; es ist nicht alles Gold was gleißt, пu есте аврѣ тотъ че стрълъче.

Gleißner, m., іпокрітѣ, фъцapіѣ, пpeфъкътѣ, в. Heuchler.

Gleißnerei, в. Heuchelei.

Gleiten, v., мъ daѣ не гіанъ; алънекѣ, аланекѣ.

Gletscher, m., гіъцapіѣ, мънте конepітъ кa гіанъ.

Glied, n., мъdлapѣ, метвpъ; дпкеіетвръ, артіклѣ; інелѣ, верігъ (велчѣгѣ de зnѣ лanцѣ); шірѣ, panгѣ (італ. rango, фpанц. rang), pandѣ; nodѣ (de пalѣ); спіцъ (de pedipe); терminѣ (de зnѣ cилoгіcмѣ); періодѣ; es liegt mir in allen Gliedern, мъ dopѣ тóте мъdлapele; sich in Glieder stellen, a се пune дп шірѣ.

Gliedchen, n., мъdлъpелѣ, метвpлецѣ.

Gliederbau, m., стpoітъpъ, фънтъpъ a мъdлapелop.

Gliedergicht, f., —krankheit, f., —rheten, n., артріте, артетікъ, мътріче (прovінч. apdeл.).

Gliederlahm, a., парaлітікѣ, бlогѣ.

Gliederweise, в. Gliedweise.

Gliedkraut, n., вepзілнъ de артріте, ветонікъ.

Gliedmaß, в. Glied.

Gliedschwamm, m., спpескънтъpъ вepецóсъ да мъdлъpі; вepете dela дпкеіетврі, свърчогѣ.

Gliedwasser, n., сіновѣ, знeзелъ зъpóсъ (апагом.).

Gliedweise, ad., дп шірѣ, дп panгѣ (осташі), метвpъ кътръ метвpъ.

Glimmen, v., лікъpескѣ, apdѣ сънт спвзъ, apdѣ фъръ флакъpѣ; токпескѣ.

Glimmer, m., мікъ, стінъ pecócъ, oplinda мъгapіlop.

Glimmerig, a., мікосѣ, силіпічіосѣ.

Glimmern, v., скінтеіезѣ, релъческѣ.

Glimpf, m., кънпътѣ, кръцare, moдepъцізne; dълкóре, вінeвoінцъ, delікатецъ.

Glimpflich, a. ші ad., конпътатѣ, modepatѣ; вътndѣ, кръцътopіѣ; mit einem. — umgehen, a. тpaтa не чінева ка кръцare.

Glinstern, v., лъческѣ ала, в. Glimmern.

Glitschen, в. Gleiten.

Digitized by Google

Globus, m. (лат.), глобъ (пътъпъ-тескъ орі чересків).
Glöckchen, n., клопоцелъ, кълпъпелъ.
Glocke, f., клопотъ, кълапапъ; die — ſchlägt, óра бате, сънъ; was iſt die —? кътe óре сънтъ?
Glöckeln, v., сънъ клопоцелы, клопоцескъ.
Glockenbalken, m., грindъ de клопотъ, ocia клопотълві.
Glockenblume, f., клопоцей (олóре).
Glockenförmig, a. mi ad., ка клопотъ.
Glockengarn, n., рецеа, сакъ de грinсъ потърпічі.
Glockengeläute, n., сънетъ de клопотъ, клопоцітъ.
Glockengießer, m., клопотарь, съзрітторь de клопоте.
Glocken-gut, n., —ſpeiſe, f., металъ, матеріъ, бронзъ de клопоте (аместекъ de метале din каре се тóрпъ бяъ клопотъ).
Glockenhaus, n., клопотіцъ.
Glockenklöppel, m., лімъ de клопотъ.
Glocken-iſt, —läuter, —treter, m., клопотарь, кълпълпарь.
Glocken-ſchwengel, m., —ſeil, n., кінгъ, тръсътóре, ѳѳне, кóрдъ de клопотъ.
Glockenſpiel, n., органе de клопоте.
Glockenwelle, f., кълтълпъ de клопотъ.
Glöcklein, s. Glöckchen.
Glöckner, s. Glockeniſt.
Glorie, f. (латін.), глоріъ, мъріре (славъ); азреолъ, разъ de сóінцеліъ.
Glorreich, a. mi ad., глоріосъ, мъріторъ, плінъ de глоріъ; —en Andenkens, de сѳмеліре глоріóсъ.
Gloſſarium, n. (лат.), глосарій, карте сплікътóре de алте кърці.
Gloſſe, f., глосъ, комънтарій, сплікъцілне.
Gloßange, n., Gloßen, pl., окіоі, окі колбацъ, окі волдіці.
Glucksen, s. Glucken.
Glück, n., порокъ, порочіре, фортънъ; ѳерічіре, ѳерічітате; сóрте, хасардъ; Фортънъ (zimъ); zum —, din порочіре; — auf! порокъ бяъ! — auf den Weg, кълъторіе бяъ; das — iſt ihm günſtig, фортъна лі рѧде; das — iſt blind, фортъна е óрвъ; er hat von — zu ſagen, елъ аві сóрте бяъ; er hat mehr — als Verſtand, елъ аре маі мълтъ порокъ декът minte; ſein — machen, а ажънце порочіт; dem — im Schoße ſitzen, а фі фаворітъл фортънеі; — geht über Verſtand, маі вреі бяъ дрѧмъ de порокъ, декът о літръ de minte; Jeder iſt ſeines —es Schmied, ѳіекаре есте фаурал фортънеі сале.
Glücks-ball, m., жокъріа фортънеі; —bote, m., кóріерь de порокъ; —botſchaft, f., поъътаре ѳеріче, вѣтіре ѳеріче; —fall, каеъ, лътълпларе ѳеріче; —gaben, f. pl., дарърі фортънеі; —göttin, f., zea Фортъна; —gunſt, f., фавореа фортънеі; —güter, n. pl., авуціі; —kind, n., фаворітъл фортънеі; —rad, n., тамъра, póта фортънеі (de лотерій m. a.); —ritter, m., свълтъръторь; —ſpiel, n., жокъл фортънеі; —ſtand, m., старе порочітъ, старе de просперітате; —ſtern, m., стеаоа фортънеі, ърсітъ; —zeichen, n., семнъ ѳерічітъ, азтърій бяъ.
Glucken, glucksen, v., кълкъіескъ, кълкъіъ (клошка).
Glücken, v., реесъ біне, am порокъ.
Glucke, Gluckhenne, f., клокъ, клошкъ.
Glücklich, a. mi ad., ѳерічітъ; порочітъ, фортънатъ; —er Anfang, лпчепътъ ѳеріче; —er Ausgang, ешітъ, капетъ ѳеріче; —er Einfall, ідеъ ѳеріче; —er Wind, вънтъ фаворавернъ.
Glückſelig, a. mi ad., ѳеріче; —keit, f., ѳерічіре, ѳерічітате.
Glückwunſch, m., Glückwünſchung, f., гратълъціне, ѳерічітаре, ѳерічітъціне (хереticіре), поѳтіре de порокъ.
Glückwünſcher, m., гратълъторь.
Glühen, v., мъ лпфокъ, мъ апріndъ, мъ лпфлакъръ; es glüht ihm das Geſicht, лі арде фаца, с'а апрінсъ лп фацъ; er glüht vor Scham, лі арде фаца de рѧшіне; vor Liebe —, а фі апрінсъ de амóре; vor

Digitized by Google

Zorn —, a се ѧпѳлъкъра de тъпіъ.
Glühend, part., ѧпѳкатъ, ѧпѳлъкъратъ; —e Augen, окі ѧпѳкаці.
Glühfarbe, f., колóре de фокъ, de жъратікъ.
Glühfeuer, n., фокъ, жъратікъ ѧпрошітъ.
Glühofen, m., къминъ de топітъ (метале).
Glühwein, m., вінъ фертъ къ аромe.
Glühwurm, m., ѧмпіръ, ѧчіóръ, верме ѧминосъ (къ фосфоръ).
Glupen, v., каѵтъ кіорѧшъ, ѧ вітъ посоморѧтъ.
Gluth, f., въпаіъ (італ. vampa), ардóре; аршіцъ; арсетъръ; фокъ, жъратікъ; —auge, n., окіъ ѧпѳкатъ; —pfanne, f., лопъцікъ de фокъ.
Gnabben, gnabbern, v., podъ, чъгълескъ.
Gnade, f., харъ, граціъ (міlъ); клімепцъ; фавóре, вінеvоінцъ, condecvindinцъ; aus —, din граціъ, din цеперосітате; Euer Gnaden, Ілъстрітатеа Та; ohne alle —, къ тóтъ аспрімеа; ohne — und Barmherzigkeit, фъръ нічі о мілъ ші компътімире; halten Sie mir zu —n, ѧ поръ de ертъчіне, ѧ поръ съ фіе ертатъ; — für Recht ergehen lassen, а префері клімепца дрептъцій; sich auf — und Ungnade ergeben, а се лъса ѧп дискрецізнea (кѣва), а се свпне фъръ kondiцізне; die — verlieren, а къdea din граціа кѣва; a beni ѧп дисграціъ.
Gnaden, v., gnade uns Gott, Dzeŭ съ не ажъте! Dzeŭ съ не ѧптіndъ харъ съъ.
Компвсе: Gnaden-bild, n., ікóпъ фъкътóре de minвні, ікóпъ міраклóсъ; —blick, m., къътътъръ граціóсъ; —brot, n., вінтъ, храпъ din граціъ, пъне din харітате; —ertheilung, f., харъ, граціъ (ѧп теолоц.); —frist, f., реотіпъ de граціъ; —gehalt, m., —geld, n., пепсізне din граціъ, din мілъ; —jahr, n., ѧпъ граціеі, ѧпъ въ-
dвіеі (de пепсізне); —licht, n., ѧмина харъві; —lohn, m., ръсплатъ din граціъ; —reich, a., граціосъ, кліментъ, мілосъ; —ort, m., локъ сфънтъ; —stoß, m., ловітъръ din ѧрмъ (спре а кърма съферіпцеле ѧпві осъпditъ); —strost, m., мъпгъіереа спіріталві сфънтъ; —voll, a., граціосъ, плінъ de харъ; —zeichen, n., семнъ de харъ; декоръцізне.
Gnädig, a. ші ad., граціосъ, клімептъ (мілосъ, мілостівъ); ѧпдръторъ; фавораверъ; —er Herr! преастрълъчіте Dómne (тітлатъръ); Gott sei uns —, Dzeŭ съ не ажъте! Dzeŭ съ не dea віне; —e Strafe, недéпсъ кътътатъ, domóлъ; es ist noch — weggekommen, елъ ѧпкъ а скъпатъ ѧшоръ.
Gnädigst, ad., къ тóтъ граціа, фóрте граціосъ, къ тóтъ вінеvоінца.
Gneiß, m., гпаіскъ, (пétръ фóрте тare ші пътрóсъ).
Gnom, m., спіріть пътътітескъ, гпомъ (грец.).
Gnomonik, f., гпомопікъ, штііпцъ de a фаче оролóре de сóре.
Gnostik, f., гпостікъ, теогпосіъ, знъ ересъ din вéкъа 1ъ.
Gnug, v. Genug.
Göckelhahn, m., кокошъ de гъінъ.
Golander, m., стърсъ тарінъ.
Gold, n., ѧвръ (металъ чел маі грей, маі кратъ, маі скътнъ ші маі сфъріторіъ de фокъ); banl; gediegenes —, ѧвръ масівъ, ѧвръ патівъ; gemünztes —, ѧвръ тіпърітъ; geschlagenes —, фоі de ѧвръ; in — fassen, а кънпіпde, а лега ѧп ѧвръ; — machen wollen, а вреа съ афлі пétра філософіеі, а вреа съ фачі ѧвръ прін алхіміъ; es ist nicht alles — was glänzt, пъ есте ѧвръ тотъ че стрълъче.
Компвселе: Gold-ader, f., въпъ de ѧвръ (ѧп монт.); въпъ emporoidaлъ, трънші; —adler, m., ѧнеръ, пажоръ ѧврітъ (din челе маі марі, се зіче ші Steinadler, Aquila Chrysaetos); —ammer, f., пресъръ галвінъ (пъсърікъ); —an-

Digitized by Google

strich, m., аврітъръ; —apfel, m., търъ галвінъ, търъ аврій; —arbeiter, m., аврарїъ, лъкръторїъ din аврѣ; —artig, a. ші ad., de патъра аврълъї, ка авръл; —auge, n., ъпъ соїъ de рацъ сълватікъ, къ капъ рошъ пърпърій, къ окї галвінї, рацъ клапгълъ; —bad, n., баіъ de аврѣ (ꙟn ximiъ); —barte, m., рѣdъ, варгъ de аврѣ; —baum, m., ъпъ арворе етіопікъ; —bergwerk, n., minъ de аврѣ; —beryl, m., верілъ аврій, хрісоверілъ (ъпъ соїъ de пе́тръ скъмпъ); —blatt, —blättchen, n., фо́іъ, фоіцъ, фрънzъ, спътъ de аврѣ; —blech, n., пластръ, плакъ de аврѣ; —blume, f., хрісантемъ, фло́ре аврїъ (de маї мълте соіърї); —börse, f., пънгъ, върсъ de аврѣ; —brassen, m., пеште аврій, пъстравъ аврій (пе ла окї къ аркъ аврій); —braun, a., галвінъ кафеній; —distel, f., скаїъ аврій (Scolymus); —draht, m., фірѣ, телъ de аврѣ; —durst, m., сете de аврѣ; —erz, n., есъ, minеръ de аврѣ; —farbe, f., коло́реа аврълъї (ꙟn стареа патъралъ); —farben, —farbig, a., аврій, ка авръл, в. —gelb; —fasan, m., фасанъ аврій; —finger, m., децетъл інелълъї (ал патрълеа дела полікарїъ); —firniß, лъстръ de аврітъ; —fisch, m., пеште аврій (маї мълте соіърї); —flimmer, —flitter, —flinker, —flitscher, m., стелъце, флътъреї de аврѣ (ꙟn рѫърї); —forelle, в. —brassen; —fuchs, m., калъ аврій, роівъ; —gelb, галвінъ аврій, блондъ ка авръл (італ. biondo); —geschirr, n., аврърїъ, васе de аврѣ; —gewicht, n., пънтъ de къмпъпітъ аврѣ; —geyer, m., вълтърѣ аврій; —gier, f., лъкомїъ de аврѣ; —glanz, m., лъстръ de аврѣ; —gräupchen, pl., гръънцеле de аврѣ; —gries, m., пъсінъ, арінъ de аврѣ; —grube, f., minъ de аврѣ; ісворѣ de авъцїї; —grund, m., къмпъ de аврітъ (ла zъграві); —grün, a., верdаврій; —gulden, —gülden, m., флорінъ, фіорінъ de аврѣ; —haar, n., пърѣ влондъ, пърѣ галвінъ аврій; пъръл вінереї (ъпъ соїъ de мъшкїъ, Polytrichum); хрісокомъ (о плантъ афрікапъ); —hahn, m., кърьвъшъ аврій; —hähnchen, —hähnlein, n., рігълецъ (пасереа чеа маї мікъ ꙟn Еъропа Motacillus Regulus); —haltig, a., концінъторїъ de аврѣ; —käfer, m., кърьвъшъ аврій; —kalk, m., аврѣ калчінатъ (xim.); —karausche, f., кърашъ аврій; —kind, m., прънкъ фо́рте плъкътъ; —klumpen, m., бъкатъ, врѣшъ de аврѣ; —korn, —körnchen, n., в. —gräupchen; —krone, f., коро́нъ de аврѣ; скъdъ, монетъ de аврѣ; —lach, m., лакъ, лъстръ de аврѣ; левкоіъ аврїъ (о фло́ре маї галвінъ декътъ віо́реле галвіне); —lahn, m., пете́лъ de аврѣ (телъ de аврѣ търтітъ, фрънzітъ); —lasur, m., пе́тръ лазълъ, лапіслазълі; —lilie, f., ліліъ аврїъ (а къреї фло́ре ціне пъмаї о zi); —macher, m., фъкъторѣ de аврѣ, алхімістъ, адептъ; —macherkunst, f., алхімїъ, мъіестріъ de а фаче аврѣ; —mine, f., minъ, баіъ de аврѣ; —münze, f., монетъ de аврѣ; —papier, n., хъртіъ аврітъ; —platte, f., леспеde, тавлъ, плакъ de аврѣ; —plätter, m., търтіторѣ de аврѣ, мештерѣ de бете́лъ; —probe, f., пробъ de аврѣ (спре а'ї афла кътъцімеа ші пърітатеа); —reich, a., аврoсъ, богатъ de аврѣ; —sand, m., арінъ, пъсінъ de аврѣ; —schaum, m., пеліцъ, фрънzішо́ръ de аврѣ; —scheider, m., рафінъторѣ, кърьціторѣ de аврѣ; —schläger, m., бътъторѣ, търтіторѣ de аврѣ; есъ de аврѣ офърматъ ші спълатъ; —schmied, m., аврарїъ; —schwefel, m., арсенікъ къ пъчо́съ; —seife, f., локъ de спълатъ аврѣ (din рѫърї); —spinner, m., торкъторѣ de аврѣ; —staub, m., пълвере de аврѣ; —stein, m., пе́тръ аврóсъ; хрісолітъ; —sticker, m., късеторѣ къ фірѣ; —stoff, m., стофъ de аврѣ (італ. stoffa d'oro);

Digitized by Google

—stück, n., бъкатъ de аврѫ; —stufe, f., стъфъ, minеръ de аврѫ; —tinktur, f., тінтъръ de аврѫ; —waare, f., марфъ de аврѫ, аврърії, жъваерії; —wage, f.; кътпънъ de аврѫ; —wäsche, f., лъътóре de аврѫ; —wasser, n., росолѫ, вінарсѫ de Danцiг; —werth, a., прецiосѫ, скътпѫ ка аврѫл; —wurz, f., лiлiъ сълбатiкъ Lilium Martagon); асфоделѫ (о плантъ).

Golden, a. ші ad., de аврѫ, аврeѫ; —e Ader, f., emoroidъ, тржнші; —e Spruch, centinцъ de аврѫ; —e Zeit, вéкѫ de аврѫ; die Zeit ist —, тімпъл е тесаврѫ непрецъіверѫ, тімпъл есте аврѫ; —e Berge versprechen, а промiте мъnцї de аврѫ.

Golf, m., (італ. Golfo), голфѫ, сінѫ de маре.

Golkrabe, m., корвѫ (соiъл чел маї негръ).

Gölle, f., балтъ; лъптре аскъцiтъ.

Göller, в. Grünspecht.

Gölse, f., ънѫ соiъ de цѫнцарї.

Gölzen, v., жъгънескѫ.

Gondel, f., (італ. gondola), гondóлъ, лъптре.

Gondelfahrer, Gondolier, m., гondолерiъ, лъптрарiъ.

Gönnen, v., акôрdѫ, кончеdѫ, пъ пiстъескѫ; (алте семпiфiкъцiънї ѫї съптѫ ѫпвекiте); einem etwas —, а се бъкъра de бiнеле алтъiа; — Sie mir ein wenig Ruhe, дъ'мї пъцiнѫ ръпаосѫ; ich gönne es ihm von Herzen, съптѫ преа мълцъмiтѫ кѫ къштiгъл лъї.

Gönner, m., патронѫ, фаворъторѫ, протепторѫ, бънѫ воiторѫ; —in, f., патрóнъ, протептóре.

Göpel, m., вѫртежѫ, арганѫ, махiнъ de трасѫ есъл ш. а. din mine (ѫп монт.).

Göre, f., тiнъ, гъноiъ.

Gorl, m., фiрѫ ръсъчiтѫ.

Gorre, Gurre, f., калѫ ръѫ, мърцóгъ.

Gosche, f., гъроiъ, лéфъ, леопъ.

Gose, f., вере de Гослар.

Göse, f., ънѫ пеште, в. Ahant.

Gosse, f., каналѫ, скърсътóре (de zóie din бъкътърiї).

Gothe, m., готѫ (пъмеле ънъї попорѫ цермanѫ).

Gothisch, a. ші ad., готiческѫ. готiкѫ.

Gott, m., Zeѫ, Dъmnezeѫ (італ. Domeneddio); bei —! Zъѫ! пе Dzeѫ! (формъ de жъръмънтѫ); helf —! Dzeѫ съ ажъте! съ фiе de бiне! — befohlen! фiцї. аї лъї Dzeѫ! — behüte! ферéскъ Dzeѫ! um Gottes Willen! пентръ Dzeѫ! in Gottes Namen! ѫп пъмеле Domnълъї! will's —, воindѫ Dzeѫ; — sei Dank! мълцъмiтъ лъї Dzeѫ! — grüße Euch! бънъ zioa! so wahr — lebt! вiїъ е Dnъл! (бiбл.), жърѫ пе вiїъл Dzeѫ! пе Dzeѫ! so wahr mir — helfe! ашеа съ'мї ажъте Dzeѫ! — ist mein Zeuge! Dzeѫ ѫмї е марторѫ! — ähnlich, — gleich, лъї Dzeѫ aceminea.

Götterbild, n., тiпъл лъї Dzeѫ.

Götterblume, f., dodeкатеon (о плантъ de Вiрцiнiа).

Götterbote, m., Меркърiъ, солѫ ал zeiлор.

Götterlehre, f., мiтолоцiъ, штiiнцъ деспре zeiї цъгънештї.

Göttermahl, n., оспъцѫ zeeскѫ.

Götterspeise, f., амбросiъ, мънкаре zeéскъ.

Götterspruch, m., centinцъ zeéскъ, оракъл (ла антiчї).

Göttertrank, m., пектарѫ, беътъръ zeéскъ.

Gottesacker, m., цѫнтiрiмѫ, кiмiтiрiъ, ѫпгропътóре, локѫ de ръпаосѫ, агръл сфънтѫ.

Gottesdienst, m., сервiцiѫ dzeeскѫ, кълтѫ, офiчiѫ дiвiнѫ, (слъжбъ dzeéскъ); релеце; dem —e beiwohnen, а аста, а фi фацъ ла кълтъл dzeeскѫ; den — verrichten, а фаче сервiцiъл dzeeскѫ, а съвърші офiчiъл съптѫ; —lich, a. ші ad., сакръ, релецiосѫ.

Gottes-furcht, f., фрiка de Dzeѫ, релецiосiтате; —fürchtig, a. ші ad., темъторѫ de Dzeѫ, релецiосѫ, евлавiосѫ, девотѫ.

Gottesgabe, f., дарѫ dzeeскѫ.

Digitized by Google

Gottes-gelehrsamkeit, —gelehrtheit, f., теолоџіъ, теософіъ, ѫнвъцътъръ de Dzeš.
Gottesgelehrte, m., теологъ, къртъраріъ de челе сфінте.
Gottesgericht, n., жъдецъ dzeeскъ; орdaлії.
Gotteshaus, n., касъ de ръгъчїънї, бісерікъ, темплъ.
Gotteskasten, m., кътіъ, лакръ, ладъ de лемосінъ.
Gottes-lästerer, m., хълiторъ, deфъїмъторъ de Dzeš; —lästerlich, a. ші ad., блъстъмъторїъ, хълiторїъ; —lästerung, f., хълъ, deфаїмъ, блъстъмъ асъпра лъї Dzeš.
Gotteslehre, f., ѫнвъцъмънтъ ѫнвъцътъръ dzeéскъ; релеџе.
Gottes-leugner, m., атеѣ, атеістъ, негъторъ de Dzeš; —leugnerisch, a. ші ad., атеістікъ; —leugnung, f., атеісмъ.
Gottesliebe, f., харітате, іъвіре, амóре (dрагосте) dzeéскъ.
Gotteslohn, m., ръсплатъ dzeéскъ, харъ черескъ.
Gottes-mord, m., zeъчidiъ, ъчidepe de zeš; —mörder, m., zeъчігъторъ.
Gottespfennig, m., къпаръ, банъ de мілъ.
Gottessohn, m., фіїъл лъї Dzeš.
Gottestisch, m., масъ сфънтъ, алтаръ; къміnекътъръ, чіna чеа de таїнъ.
Gottesurtheil, n., орdaлії (пробе фелїъріте прін каре ѫн вéкъл de міжлокъ се черка віna орї невіna къїва, към феръ ѫнфокатъ, апъ ѫнгїецатъ ш. а.).
Gottes-verächter, m., омъ спъркатъ, кълкъторъ de челе сфінте, сакрілегъ, профанъ; —verachtung, f., профънъцїъне, спъркъмънтъ.
Gottesverehrung, f., ѫнкінъцїъне, венеръцїъне дівінъ.
Gotteswort, n., къвънтъл лъї Dzeš; предікъ.
Gottheit, f., zeітате, zeime, дівінітате.
Göttin, f., zeъ, zeiцъ; zinъ.
Göttlich, a. ші ad., zeeскъ, dzeeскъ, дівінъ, черескъ; —e Gesetz, n., леџеа лъї Dzeš.
Göttlichkeit, f., zeітате, zeime; натъръ zeéскъ, ѫнчепътъ дівінъ, оріџіне черéскъ.
Gottlos, a. ші ad., деправатъ, ѫнръътъцітъ, перелеџіосъ, проклетъ; ein — Leben führen, а dъче о віéцъ деправатъ; ein — Maul haben, а авé о лімбъ спъркатъ, а фі чертарецъ ші клеветіторъ.
Gottlosigkeit, f., ръінцъ, ръътате, деправъцїъне, проклеџіъ, перелеџіосітате, неевлавіъ.
Gottmensch, m., Dzeš ѫнтръпатъ.
Gottselig, a. ші ad., къвіосъ, евлавіосъ, релеџіосъ, девотъ; ѫн Domnъл ферічітъ (ръпосатъ ѫн Domnъл).
Gottvergessen, a. ші ad., невлавіосъ, перелеџіосъ.
Götze, m., idолъ, zeітате пъгънъ.
Götzen-bild, n., ікóнъ, сімълакръ de idолъ; —diener, m., idололатръ, пъгънъ; —dienst, m., ѫнкінъчїъне de idолї, idололатріъ; —opfer, n., віптімъ, сакріфічіъ idолескъ (жъртфъ); —priester, —pfaffe, m. преотъ, попъ idолескъ; —tempel, m., капіште, темплъ de idолї, пагодъ (ѫн Indії).
Grab, n., мормънтъ, грóпъ; das heilige —, мормънтъл сънтъ (ал Dлъї Хрістосъ ѫн Палестіна); getreu bis ins —, кредінцїосъ пънъ ѫн мормънтъ; am Rande des —es sein, сънтъ къ ънъ пічїоръ ѫн мормънтъ; er sieht aus, als wenn er schon im —e gelegen hätte, сéмънъ ка къndъ ар фі еміtъ din мормънтъ; jemanden zu —e gestatten, а ѫммормънта пе чінева; einen Esel zu —e läuten, дънъескъ din пічїóре шезъndъ.
Grabeinfassung, f., ѫнгръdіреа мормънтълъї.
Grabeln, в. Krabeln.
Grabeisen, n., съпоїъ, аршеѣ, хърлецъ.
Grabe-kelle, f., лопъцікъ de сънатъ; —land, n., огоръ сънатъ, пъмънтъ de сапъ.
Graben, v., сънъ (пъмънтъ), сковескъ (ѫн металъ); факъ грóпъ; рѫмъ; wer Andern eine Grube

Digitized by Google

gräbt, fällt selbst hinein, челѫ че сапъ гро́пъ алтѕіа, каde ѧпсѫші ѧптр'ѫпса; —, m., шанцѫ, каналѫ, гро́пъ; wir sind noch nicht über den —, ѧпкъ п'амѫ скъпатѫ de греѫтате; einen — ziehen, трагѫ шанцѫ.

Gräber, m., съпъторѫ; сковіторѫ; (іт. scavatore); —geruch, в. Leichengeruch.

Grabeshügel, в. Grabhügel.

Grabes-schlummer, m., сомнѫл морцїї; —stille, f., тъчереа мортъптѫлѫї, тъчере фо́рте adъпкъ; —stimme, f., гласѫ мортъпталѫ.

Grab-hügel, m., тъмвъ (лат. tumba); —legung, f., ѧммортъптаре, ѧпгропъцїѕне; —lied, n., кънтекѫ de ѧммортъптаре; —mal, —mahl, n., мортъптѫ, (морїмъптѫ), кепотафїѫ; —meißel, m., далтъ de ѧпсъпътѫръ; —scheit, n., аршеѫ; —schrift, f., епітафѫ, інскріпцїѕне пе пе́тра мортъптѫлѫї; —stätte, f., кімітіріѫ; —stein, m., пе́тра мортъптѫлѫї; —stichel, m., сковіто́ре; —tuch, m., лінцеолѫ мортъпталѫ; —zeichen, n., стълпѫ, крѫче, семнѫ de мортъптѫ.

Gräcisiren, v., гречісезѫ.

Gräcismus, m., гречісмѫ.

Grad, m., градѫ; тре́птъ; рангѫ; спіцъ; im zweiten —e verwandt, консъпцїѫ ѧп adо́ъ спіцъ; im höchsten —e, фо́рте, пѫ се по́те маї мѫлтѫ; bis zum äußersten —, пъпъ ла естремѫ, пъпъ ла градѫл чел маї ѧпалтѫ; —abtheilung, f., гръдъцїѕне; —bogen, m., аркѫ градатѫ; разіметрѫ; —buch, n., портѫланѫ (маріт.), карте арътъто́ре de портѫріле мъреї, de дірепцїѕнеа кѫрцерілор, de о́реле флѫксѫлѫї, de повілѫнїї ші пленілѫнїї.

Gradiren, v., градезѫ, adѫкѫ ла маї маре градѫ de перфепцїѕне, лъмѫрескѫ (аѕрѫ); рафінезѫ (захарѫ); свапорезѫ апа din саре.

Gradir-haus, —werk, n., гръдъріъ, касъ de гръдатѫ, свапорътóре (пе ла саріне); —herd, m., —pfanne, f., къміпѫ, кълдаре de гръдатѫ, de рафінатѫ; —wasser, n., (аѕрарї) апъ градатъ, ѧпкъркатъ кѫ фелїѕріте сърѫрї спре а ферве аѕрѫ.

Grad-leiter, f., скаръ (апѫме de варометрѫ); —messer, n., градіметрѫ; —ual, a., градѫалѫ, трептарѫ; —uiren, v., градѫезѫ, даѫ ѕпѫ градѫ; —uirte, m., градѫатѫ, персо́пъ каре а къпътатѫ ѕпѫ градѫ ла ѕніверсате; —weise, ad., гръдатѫ, трептатѫ ѧп граде.

Graf, m., конте, коміте, графѫ.

Grafen-bank, f., ванка концїлор (імперїѫлѫї ла діетъ); —stand, m., ордінеа, статѫл концїлор; —tag, m., adѫнанца концїлор (імперїѫлѫї).

Gräfin, f., контесъ, графінъ.

Gräflich, a., комітаѫ, контескѫ, de конте, de контесъ.

Grafschaft, f., комітатѫ.

Gram, m., ѧптрістъцїѕне, сѫпъраре маре; —, ad., einem — sein, am ѧп ѕръ пе чінева; einem — werden, іаѫ ла ѕръ пе чінева; entsetzlich — sein, ѕръскѫ ка дракѫл крѫчеа.

Grämelei, f., мъръіосітате.

Grämeln, v., мъръескѫ, мъ сѫпърѫ, мъ пъкъжескѫ пептрѫ то́те німікѫріле.

Grämen, sich, v., мъ ѧптрістезѫ, мъ сѫпърѫ, мъ пъкъжескѫ, мъ ачерескѫ (молд.); sich zum Tode —, се пъкъжеште de мо́рте, мо́ре de ѧптрістаре.

Grämlich, a. ші ad., мъръіосѫ, сѫпъръцїосѫ, ачерічіосѫ, пъкъжічіосѫ; de фіре чїѕдатъ; —keit, f., мъръіосітате, ачеросітате, трістъцїѕне.

Grammatik, f., граматікъ; —er, m., граматікѫ.

Grammatisch, a., граматікалѫ; ad. граматічеште.

Grammatist, m., граматістѫ.

Gran, m., гранѫ (мъсѫръ спіцере́скъ).

Grän, n., гръѕнцѫ (мъсѫръ аѕръре́скъ).

Granarium, n., гръпарїѫ.

Granat, —stein, m., гранатѫ (пе́тръ преціо́съ рошіъ).

Digitized by Google

Granat-apfel, m., podie (арвитѣ); —baum, m., podiapѣ (аврореле).
Granate, f., гренатъ, вóтвъ.
Granatier, m., гренатіерѣ; —mûtze, f., кучіълъ de гренатіерѣ.
Granat-hagel, m., плóіе de гренате; —kanone, f., тѣнѣ de гренатъ.
Grand, m., прѣндѣ, niciнѣ, арінъ петрóсъ; Маре (ѕоіерѣ), грандѣ de Спанія; —ezza, f., мъріе, грандецъ; —icht, a., прѣндосѣ; —iós, a., грандіосѣ, мърецѣ, фалнікѣ, трѣфашѣ; —mehl, n., зрълніалъ, фъріпъ мъчінатъ маре.
Granit, m., гранітѣ; —felsen, m., стѣнкъ de гранітѣ.
Granne, f., цепѣ (ла спікѣ); —nartig, a., цепосѣ; вървосѣ.
Granuliren, v., се грануліzъ, се гревицézъ (п. е. металеле).
Gränze, s. Grenze.
Grapen, m., óлъ de фербѣ вързатѣ.
Graphik, f., графікъ, артеа de a дпфъцінна сенсъл zічелілор тотdeodatъ ші пріналте семне саѣ фігурі.
Graphit, m., графітѣ., плюмвъцінъ.
Grapp. m., гарапсъ, роіъ (плънтъ de тінтъріть рошіѣ); —mûhle, f., мóръ de гарапсъ; —wurzel, f., рѣдъчінъ de роіъ.
Gras, n., érвъ; darüber ist längst — gewachsen, аста с'а зітатѣ de мълтѣ; ins — beißen, a mopi; das — wachsen hören, a се цінеа пré свътосѣ.
Gras-anger, m., пъшіsне, локѣ ервосѣ; —art, f., соіъ de érвъ; —artig, a., érвъчіѣ, ка érва, ервосѣ de соіъ; —bank, f., патѣ de érвъ, канапеа de глії; —boden, m., —feld, n., —land, n., пъмънтѣ, кътцѣ ервосѣ, пажіште; —butter, f., вптѣ de érвъ (de прітъварь).
Gräschen, n., ервішóръ, ервецъ, érвъ теперь.
Grasen, v., косескѣ, таіъ érвъ (de ómenі); паскѣ (de віте); штерце пътънтъл (вóмва).
Gräserei, f., косітъръ; ервъріъ, ервацїъ.
Gras-farbe, f., фаца ервеі; —fleck, m., петекѣ de érвъ; —fressend, a., ервіворѣ, мънкъторіъ de érвъ; —frosch, m., вróскъ de кътцѣ; —futter, n., нътрецѣ de érвъ; —garten, m., чеірѣ, грѣdinъ de érвъ; —grün, a., верdервіѣ, верde ка érва; —halm, m., фірѣ de érвъ; —hecht, m., штіъкъ тікъ; —hirsch, m., червѣ вітіоанѣ; —hüpfer, m., кълцнаріъ de érвъ, локъстъ; —icht, a. ші ad., ервіѣ; —ig, a. ші ad., ервосѣ; —keimig, a., дпколцітѣ, перменатѣ; —läufer, m., крăстеіъ (пасере).
Grásling, s. Fächser.
Gras-magd, f., фатъ вънърéсъ; —mücke, f., пітълче; —pferdchen, s. —hüpfer; —platz, m., —stück, n., пажіште, локѣ ервосѣ; —reich, a., ервосѣ.
Graß, s. Gräßlich.
Grassiren, v., domneште, ънвъ; es — viele Krankheiten, ънвъ мълте вететелі.
Gräßlich, a., хідосѣ, зрăтѣ (орăдѣ); дпфрікошатѣ, спъімънтаверѣ; дпгроzіторіъ; крѣdѣ; —keit, f., зрăре; спъімънтѣ; гроzъвіъ.
Grasung, f., пъшіsне; косітъръ; ервъріре.
Gras-stengel, m., фірѣ de érвъ; —weide, f., пъшіsне de érвъ; —wuchs, m., ервъріъ, пъшіsне.
Grat, Grath, m., аскъцітѣ, тъішѣ; мъке, спінаре.
Gráte, f., аскъцітѣ; оѣ (de пеште), тъішѣ, ацъ (ла къцітѣ); мъке; спінаре; die — n ausmachen, скотѣ óселе.
Gratial, n., пресентѣ, дарѣ.
Gratification, f., гратіфікъцінне.
Grátig, a. ші ad., ососѣ (пештеле).
Gratiós, a. ші ad., граціосѣ.
Gratis, ad., гратісѣ, de дарѣ, дп харѣ, фъръ плать.
Grátschelig, grátschig, a., кръчітѣ, кръкънатѣ.
Grátscheln, grátschen, v., мергѣ кръчіndзмъ.
Gratulant, m., гратълънте, хересіторѣ, орăторѣ.
Gratulation, f., гратълъцінне.

Digitized by Google

Gratuliren, v., гратѫлезѫ.
Grätzgarten, m., легѫмъріъ, гръdinъ de легѫме, de вердецѫрї.
Grau, a. ші ad., сѫрѫ, кърѫнтѫ, албѫ (пърѫ); векїѫ, антікѫ, demѫлтѫ; — werden, ѧнкърѫнцескѫ; sich keine —en Haare wegen etwas wachsen lassen, нѫ портѫ гріжї стреіне; das —e Alterthum, антікітатеа чеа маї бътръпъ; in —er Vorzeit, ѧн тімпії чеї маї векї; —, n., сѫрѫ, чепѫщїѫ (колóре); —äugig, a., окї сѫрї, окї de пісікъ; —bart, m., барбъсѫръ, бътръпѫ, кърѫнтѫ; —bärtig, a., кѫ барба сѫръ; —braun, a. ші ad., кафеніѫсѫрѫ.
Grauel, m., фрікъ, тéмъ; ѫржре; грéцъ.
Gräuel, m., ѫржре; грózъ; —that, f., фаптъ ѫржчїóсъ, кръпченіъ, крѫzіме; —n, v., мъ ѧнгрецошезѫ.
Grauen, v., кърѫнцескѫ; се лѫміпъ de zіоъ, се zіореште, крéпъ de zіоъ.
Grauen, grausen, v., мї е грózъ, мъ ѧнфіорезѫ; mir grauet, die Haut grauset mir, mi се кѫтремѫръ карпеа; mir graut es daran zu denken, мъ ѧнфіорезѫ съ мъ гъndескѫ; es grauet ihm vor der Arbeit, ѫреште лѫкрѫ; —, n., ѫржре, грózъ, фіорї; es kam mir ein — an, m'am ѧнфіоратѫ.
Grauen-haft, —voll, a. ші ad., ѫржверѫ; плінѫ de грózъ.
Gräuerlich, a. ші ad., ѧнгроzіторїѫ.
Grau-erle, f., арінѫ сѫрѫ; —fink, m., фрінцілъ сѫръ; —gelb, a., галбінѫсѫрѫ; —grün, a., вердесѫрѫ; —haarig, a. ші ad., кърѫнтѫ (ла пърѫ); —kehlchen, n., стіглете сѫрѫ; —kopf, m., капѫ сѫрѫ.
Graulich (дела Grau), a., сѫріѫ.
Gräulich, (дела Gräuel), ѫржверѫ, крѫzіѫ, грозавѫ; ѫржтѫ; —e Wetter, тімпѫ ѫржтѫ.
Graumeise, f., піцігоїѫ сѫрѫ; parus paluster (Лін.).
Graupe, f., мърѫнцішѫ, фъръмітѫръ (ѧн міне); мъzеріке (фелѫ de néоъ), грindinъ; орzѫ кѫръцітѫ, арпъкашѫ.
Graupeln, gräupeln, v., грindinъ мърѫнтѫ, плóъ кѫ пéтръ мърѫнтъ, ninцe мъzъріке.
Graupenmühle, f., мóръ de кѫръцітѫ орzѫ.
Graupenschleim, m., декоптѫ de орzѫ.
Graus, m., (векїѫ), мърѫнцішѫ, пѫлвере; in Staub und — zerfallen, се фаче правѫ ші пѫлвере; ѫржре, спъїмънтѫ; —, a. ші ad., хѫdосѫ, ѫржтѫ, ѧнфрікошатѫ, спъїмънтъторїѫ.
Grausam, —lich, a. ші ad., крѫdѫ, феросѫ, аспрѫ, dѫрсѫ, варварѫ, тіранѫ; —keit, f., крѫzіме, крѫzітате, ферошіъ, ферочітате, аспріме, варваріъ, тіраніъ.
Grau-scheckig, a., сѫрпътатѫ; —schimmel, m., калѫ сѫрѫ.
Grausen, v., мъ ѧнфіорѫ, mi се кѫтремѫръ карпеа, mi се рідікъ пърѫл ѧн капѫ, в. Grauen; —d, a., оржверѫ, спъїмънтъторїѫ.
Grau-specht, m., къцъръторе сѫръ, пікъ арборарь; —wacke, f., пéтръ de nicinѫ; —werk, n., пеле сѫръ (блапъ че о dъ счіѫрелѫл вѫлгарѫ, éрпа).
Graveur (zi: гравѐор), m., сковіторѫ, съпъторѫ (ѧн металѫ).
Graviren, v., сковескѫ, съцѫ (ѧн металѫ); ѧнгреѫнезѫ, апъсѫ, ѧнвінѫескѫ (ѧн жѫріспрѫdінцъ); was ihn am meisten gravirt, че'л ѧнвінѫеште маї мѫлт.
Gravität, f., греѫтате, серіосітате; —isch, a. ші ad., серіосѫ, кѫ греѫтате.
Gravitation, f., греѫтъцїѫне (терм. de фісікъ, ѧнсѫшіреа фірéскъ а корпѫрілор de а се порпі ѫнеле спре алтеле).
Grazie, f., грацїъ (zinъ ѧн мітол.)
Graziös, a. ші ad., грацїосѫ.
Gregorianisch, a., грегоріанѫ.
Greif, —geier, m., кондѫрѫ (вѫлтѫре).
Greifbar, a., атінцівеpѫ, піпъіверѫ; евідінте.
Greifen, v., (къпѫескѫ); апѫкѫ, прindѫ,

пѫнѣ мъна (пе чева); іаѣ; піпъїѫ; атінгѣ; zum Degen —, пѫнѣ мъна пе спадъ; Jemandem nach dem Halse —, апѫкѣ de гѫтѣ; einem an den Puls —, піпъїѫ пѫлсѫлѣ; einem an das Herz —, атінгѣ ѫнде дóре пе чінева; einem in's Amt, in seine Rechte —, м'аместекѣ ѧн трéва, калкѣ дрептѫл алтѫїа; in seinen Busen —, ѧмї пѫнѣ мъна пе конштіінцъ; einem unter die Arme —, даѣ мъна (кѫїва), ѧл рідікѣ, ѧї ажѫтѣ; zu einem Handwerk —, м'апѫкѣ de о месеріъ; das läßt sich mit den Händen —, се пóте піпъі кѫ мъна, е фóрте кїарѣ, деслѫчітѣ; um sich —, се лъцеште, се'нтінде.

Greif-klaue, f., гїаръ; —zirkel, m., черкѣ, компасѣ de (мъсѫратѣ) гросіме.

Greinen, v., плънгѣ рънжіндѫмъ.

Greis, a., кърѫнтѣ (пърѣ); —, m., бътрѫнѣ; —en, v., ѧнкрѫнцескѣ (італ. incanutire); —enalter, n., бътрънеце.

Greißen, v., (min.) деспікѣ.

Grell, a., (фóрте) кїарѣ, віоїѫ, віѣ, аскѫцітѣ, пътрѫнzъторїѫ (гласѣ); крѫдѣ, дескісѣ (колорітѫ); —heit, f., (піптѫръ) аспріме.

Gremial, a., сѫнѫалѣ; греміалѣ.

Gremium, Gremio, n., сѫнѣ; греміѣ, корпоръцїѫне; Handels—, греміѣ негоціторескѣ.

Grenadier, m., в. Granatier.

Grendil, m., дрѫгѣ, сѫлѣ (de ѧнкісѣ); —baum, m., гріндеїѫ (de плѫгѣ).

Grenz-acker, m., огорѣ мърцінашѣ; —bach, m., пърѫѣ мърцінашѣ; —beamte, m., дрегъторѣ de фронтіеръ; —befestigung, f., фортефікаре de фронтіере; —bereiter, m., інспепторѣ, прівегіеторѣ (кълърецеѣ) de фронтіере; —berichtigung, f., децермѫріре, демърцініре de фронтіере; —besichtigung, f., —zug, m., вісітаре de фронтіере; —bewohner, m., мърцінашѣ, локѫіторѣ de фронтіере (граніцарїѫ); —bezeichnung, f., десемнътѫръ de марцінї; —bild, n., пéтръ de хотарѣ; церminѣ, терminѣ (ла романї).

Grenze, f., фронтіеръ, марціне, (хотарѣ, граніцъ), церminѣ; einer Sache —n setzen, а мърцінї чева.

Grenzen, v., се мърцінеште, се концерminъ, се'нвечінъ; sein Betragen grenzt an Narrheit, портареа і с'апропіъ de невѫнїъ.

Grenzenlos, a., нецерminатѣ, немърцінітѣ, фъръ фіне; десфръпатѣ; нестъмператѣ; некѫмпътатѣ, афаръ din кале; —igkeit, f., нецерminаре, немърцініре.

Grenz-commandant, m., комъндантѣ de марцінї; —er, m., солдатѣ мърцінашїѣ (грънїцарѣ); —festung, f., фортéцъ de марцінї; —fluß, m., рѫѣ мърцінашїѣ; —gott, m., zeѫл терminѣ (церminѣ), в. —bild; —graben, m., грóпъ мърцінашъ; —kette, f., кордонѣ; —linie, f., лініъ de церminъцїѫне, лініъ демаркътóре; —messer, m., (хотарнікѣ), в. Feldmesser; —nachbar, m., вечінѣ, пропріетарѣ мърцінашїѫ, мецїашїѣ (молд.); —pfahl, m., —säule, f., —punkt, n., парѣ, стълпѣ, пѫнтѣ de церminѣ; —receß, —vergleich, —vertrag, m., ѧнвоіéлъ асѫпра марцінілор; —scheide, в. Grenze.

Grenz-scheider, m., демаркъторѣ, хотарнікѣ; —scheidung, f., децерminъцїѫне, хотърнічіъ; —schütze, m., аркарїѫ de фронтіере; —soldat, в. —er; —streit, ш., —streitigkeit, f., прочесѣ пентрѫ марцінї; —ung, f., концерminаре.

Grenz-wache, f., веціліъ, кѫстодіъ (ѧн Еванцеліе), стражъ de фронтіере; —weg, m., кале лънгъ фронтіере; —zeichen, n., семнѣ de хотарѣ; —zoll, m., вамъ, дѫанъ.

Greuel, в. Gräuel.

Griebe, f., жѫмаръ.

Griebs, m., в. Gröbs.

Grieche, m., грекѣ.

Griechisch, a. ші ad., греческѣ.

Griegelhuhn, n., в. Birkhuhn.

Digitized by Google

Gries, m., прѫнdъ, петріщъ, арінъ тестекатъ къ петрічене; грісъ; (anatom.) ніcінъ (din ъdъл пътіташінорѣ de пе́тръ); дрожdіі (de вінъ); —aſche, f., чепъше de дрожdіі; —brei, m., чірѣ de грісѣ.

Grieſeln, v. Grauſeln ші Grauſen.

Grieſen, v., факѣ грісъ.

Griesgram, m., морocъ, търъіосъ, врсъсъ, кѫртіторѣ; —en, v., морътъескъ, кѫртескъ.

Griesgrämiſch, a., търъіосъ.

Grieshuhn, n., векацъ de арінъ.

Grieſicht, a., арініѣ.

Grieſig, a., арінocъ.

Gries-kleie, f., търѫцъ de грісѣ; —koch, m., търтъ de грісѣ; —kolik, f., колікъ de пе́тръ (къшіънатъ прін ачёста); —mehl, n., фъінъ de грісѣ; —ſtein, m., пе́тръ de вешікъ; пе́тръ арінóсъ; —ſuppe, f., сънъ de грісѣ.

Griff, m., (апдізпеа) апъкътъръ, дрінсъръ, апътпътъръ, пънере de тънъ, прindere; (de че апъчі) тънерѣ (савіъ); тънъшъ, тънекъ, то́ртъ (о́лъ шчл.); ко́дъ (ко́съ); тънънкіъ, плъселе (кѫцітѣ); гіаръ, ънгіъ (ла animale ръначе); шіреціъ, ънелтіре (маліціо́съ), апъкътъръ (віклепъ) —brett, n., глтѣ (ла інстрътънте къ ко́рde) de віо́ръ.

Griffel, m., стілѣ (інстрътънтѣ de скрісѣ ла векі); кръіонѣ, kondeiъ de плътвѣ, de apdezie; клавъ; —förmig, a., (anat.) стілоідіъ.

Griffen, v., ein Pferd —, потковескѣ de гіацъ калъ.

Grille, f., грерѣ (інсектъ); Feld—, чікалъ; капріčіъ, греері, гъргъъні, фантасіъ, кітеръ (ла капѣ); гріжъ сёкъ; —n haben, am гріжі сечі; —n machen, —n fangen, фаче ла кълиндаре; die —n vertreiben, скотѣ греерії din капѣ; гонескѣ капріčііле.

Grillenfänger, n., фантастѣ, капріčіосъ, стравагантѣ, къ то́не, къ греері ла капѣ; —ei, f., фантасіі, капріčіі, то́не, стравагацъ; —in, f., фантастъ, капріčіо́съ.

Grillen-haft, grillig, a. ші ad., къ то́не, къ греері ла капѣ, греіосъ, капріčіосъ; —krank, a. ші ad., інокondріаčѣ; —ſpiel, n., жокъл греерілор; —vertreiber, m., гоніторѣ de врлтѣ; —werk, n., гротескѣ (лъкръ, піптъръ).

Grimaſſe, f., грімасъ, сморфъ (rom. мънт. = smorfia it.), скімосітъръ, стръмвътъръ; —nmacher, m., скімосіторѣ, стръмвъторѣ, сморфъіторѣ; —iren, v., мъ сморфъескѣ, мъ скімосескѣ.

Grimm, m., фърóре, тървare, апріndere mare de мънiъ, дптърлътare; —darm, m., (анат.) колонѣ, мацъл чел mare; —darmgekröſe, n., (анат.) месоколонѣ; —en, v., мъ дпфъріѣ, тървѣ de мънiъ; am колікъ, мъ таіе.

Grimmig, a. ші ad., ферocъ, фероче, крѣdѣ, сілватікѣ (de animale); фъріосъ, търватъ, дndръчітѣ (de мънiъ); еѣ іſt — kalt, е фórte фрігѣ; —keit, f., фъріошіъ, фъріе, ферочітате.

Grind, m., сгаівъ; рѫіе; скóрцъ, ко́жъ (de вѣве); лепръ, спъркатѣ; den — haben, a фі рѫіосъ; —icht, a., ка рѫіа, ка скóрца; —ig, a., рѫіосъ; —kopf, m., капѣ рѫіосъ, сгъівосъ, лепросъ.

Grinſen, v., рѫпжескѣ; —, н., рѫпжіре, = (лат. ringi).

Grippe, f., гріпъ.

Grob, a. ші ad., гросъ (чеа че пѣ е фінѣ), mare (мъчінатѣ); пеčіоплітѣ (летпѣ); неполітѣ, варварѣ, гросолапѣ, простѣ (отѣ); —e Geſchütze, тънѣ, артілеріъ греа; —e Schrift, літере марі; —e Stimme, гласъ аспръ; —e Geſichtszüge, фацъ de мокапѣ; —e Sitten, пъравърі прóсте; aus dem —n arbeiten, decrошезъ; eine —e Lüge, мінчінъ гróсъ; —e Schmeichelei, лінгъшіре сфрнтатъ; ich habe nie einen ſo —en Menſchen geſehen, n'am възътѣ отѣ аша гросолапѣ; für einen Scherz iſt das zu —, de глтъ е прé гróсъ.

Digitized by Google

Grob-dräthig, a. ıı ad., de телѣ, de сірмъ гро́съ; —geſtreift, a. ıı ad., маре вѫргатѣ, кѫ вѫрцї марї; —gliederig, a. ıı ad., мъдвлъросѣ (чолъпосѣ); —grän, n., мътасъ гро́съ de Неаполѣ; —hären, härichт, a., de пърѣ аспрѫ; —heit, f., гросецъ, гросолъпіъ (пюжічъ), вестіалітате (простіе); —ian, m., гровіанѣ, отѣ гросолапѣ, бъдъранѣ, печіоплітѣ, варварѣ, църанѣ лпкълцатѣ; —förnig, a. ıı ad., de гръзпце марї, маре ла вовѣ.

Gröblich, a. ıı ad., гросецѣ, кат гросѣ; простічелѣ.

Grob-maler, m., згравѣ мъсгъліторіѕ; —mehl, n., търѫцъ.

Gröbs, m., вълвъ, тѣшкъ, а сімвріюр (de пóме).

Grob-ſchmied, m., ферарїѕ din гросѣ; —ſinnlich, a., матеріалѣ, кѫ сімцѣрї трѫпешгї; —ſchwanger, a., греа маре.

Gröſeln, v., стрігѣ кътѣ мъ цine гъра, кізескѣ.

Groll, m., ръпкъчіъ, ръпкóре, кръ аскѫпсъ, лпвекітъ; einen — hegen, цinѣ ръпкóре; —en, v., am рапкóре.

Grönlandsfahrer, m., валепарѣ, пескѫіторѣ de кіgl; паіа de пескѫітѣ валене.

Gröſchel, n., грешѣ, вапѣ.

Groſchen, m., грошіъ (mon. de 3 крѫчіарї); —weiſe, ad., кѫ грошіа.

Gros (zi: gro), n., en gros (zi: an gro), кѫ гросѫ, кѫ pidikата, кѫ топапѣ (eлin.).

Groß, a. ıı ad., маре; лпалтѣ, кѫпіталѣ, прінчіпалѣ; —er Mann, вѫрватѣ маре; —e Welt, лѫме маре (арістократіъ, повлецъ); —er Buchſtabe, літеръ капітатъ, —e Haufen, влогѣ, масса попорълї; die —en des Reiches, маї марїї, воерїї църеї; mit —en Herren iſt nicht gut Kirſchen eſſen, пѫ е вine а тъпка чіреше dintr'o фарфѫріе кѫ воіерїї, фавóреа марілор е скѫртъ, auf einem —en Fuße leben, а трѣі ка зпѣ воіерѣ; — werden, крескѣ, девінѣ маре; etwas — machen, есацерѣ, пре́търескѣ; ſich mit etwas — machen, тъ лѫдѣ кѫ чева; — ſprechen, ворвескѣ маре; — thun, факѣ пе мареле, лпі даѣ верѣ de отѣ маре; — ziehen, крескѣ, едѫкѣ; пътрескѣ.

Groß, n., дѕzінъ маре, 12 дѕzіне.

Groß-achtbar, a., пре́опоравері, пре́стімавері; —admiral, m., маре-admiралѣ; —almoſenier, m., маре-елемосінарѣ (лмпърціторѣ de мілостепіъ); —ältern, pl., моші, вѫпї; —ältervater, m., стръмошѣ, стръвѫпѣ; —ältermutter, f., стръмо́шъ, стръвѫпъ; —artig, a. ıı ad., мърецѣ, грапdіосѣ; —artigkeit, f., мареѫвііпцъ, грапdецъ; —äugig, a., окіосѣ, кѫ окі марї; —baſe, f., мътѫшъ маре (сора мошілор); —bäuchig, a., пънтекосѣ; —botſchaft, f., солістаре, амвасадъ; —brüſtig, a., пептосѣ, ціцосѣ; —commenthur, m., маре комъндаторѣ (ал ордінълї Малтезѣ).

Größe, f., мъріме, грапdецъ; кътіме; die — eines Buches, волѫміпосітатеа кърцеї.

Großenkel, m., стръпепотѣ; —in, f., стръпепо́тъ.

Größenlehre, f., математікъ.

Großentheils, größtentheils, ad., парте маре, чеа маї маре царте, маї кѫ сémъ.

Groß-fürſt, m., маре прінчіпе; —fürſtin, f., маре прінчіпе́съ; —fürſtenthum, n., маре прінчіпатѣ; —glieberig, a. Grobgliederig; —handel, m., неговѣ кѫ гросѫ, кѫ pidikата; —händler, m., неговіторѣ кѫ топапѣ; —herr, m., Сѫлтапѣ; —herzig, a., мъріпімосѣ, цепероѕѣ; —herzigkeit, f., мъріпімітате, цеперосітате; —herzog, m., мареднче; —herzogin, f., маредѫчéсъ; —herzogthum, n., маредѫкатѣ; —hofmeiſter, m., мажордомѣ, маре маіестерѣ de кърте; —hundert, n., осътъдо́ѕzечї; —jährig, a., мажоренѣ, вѫрот-

Digitized by Google

nikŭ; —irer, в. —händler; —kämmerer, m., кътърашŭ mape; —kanzler, m., капчеларїѕ mape; —knecht, m., мареле шервŭ, чел ѫнтъїѕ ѫнтре шервї; —knochig, a., ососŭ; —komthur, в. —commenthur; —köpfig, a., къпъцїносŭ; —kreuz, n., крѫчеа mape (a opdiнѕлѕї мілітарїѕ); —mächtig, —mächtigst, a., прéпѕтінте; —mama, f., мóшъ бѕнъ, mamъ mape; —marschall, m., mape маршалŭ; —maul, n., ботосŭ; гѕръ mape; —mäulig, a., ботосŭ; лімбѕтŭ; —meister, m., mape maiестерŭ; —mögend, a., пѕтінте (тітлѕ); —mundschenk, m., покарŭ (пахарнікŭ) mape; —muth, f., мърінімїъ, ценеросітате; —müthig, a., мърінімосŭ; —mutter, в. —mama; —nase, f., насŭ mape, пъсонŭ; —neffe, m., —nichte, f., стръпепотŭ, стръпепóтъ; —octav, n., оптавŭ mape; —oheim, m., стръѕнкїѕ (фрателе мошѕлѕї сéŭ ал мóшеї); —papa, m., бѕнŭ, мошŭ; —prahler, m., лъѕдъросŭ, фълосŭ; —prahlerei, f., лъѕдъріъ; —schatzmeister, m., mape вістіерїѕ, тесаѕрарїѕ; —siegelbewahrer, m., mape пъстръторŭ de сіцїлŭ; —sprecher, m., лъѕдъросŭ, podomontŭ, фанфаронŭ; —sprecherei, f., podomontadъ, фанфаронадъ, лъѕдъріъ, ворбе марї; —städter, m., четъцéнŭ, локѕіторŭ de політіъ mape; —sultan, m., мареле Сѕлтанŭ; —that, f., фаптъ mape; —tausend, n., о міїе доѕе сѕте; —thuer, в. —sprecher; —truchseß, m., столпікŭ mape; —uhrmacher, m., орлоцїарŭ de орлоцїї марї; —vater, в. —papa; —vaterstuhl, шезѕл чел mape; —vatertanz, m., данцѕл мошѕлѕї, данцŭ перегѕлатŭ клътінъторŭ; —vezier, m. mape візірŭ; —weidewerk, n., вънатŭ mape; —würdenträger, m., demnітарŭ mape.

Grot, n., гротŭ (монетъ).

Grotesk, a., гротескŭ (че есте de формъ пенатѕралъ); —maler, m. піпторŭ de гротештї; —malerei, f., піптѕръ гротéскъ.

Grotte, f., грóтъ, пештеръ; —narbeit, f., —nwerk, n., орнътѕръ кѕ петрѕце, скоїче шчл.

Grübchen, n., гропіцъ.

Grube, f., грóпъ; minъ; мормънтŭ; auf der — gehen, сънтŭ кѕ ѕнŭ пічїорŭ ѫн мормънтŭ; einem eine — graben, сапŭ грóпа алтѕїа, ѫї ѫнтіndŭ кѕрсъ; —ngas, n., газŭ de minъ.

Grübelei, f., сѕбцірітате, скочіорѫтѕръ, черчетаре рафінатъ, деспікаре de пърŭ, софістеріъ.

Grübelkopf, m., черчетъторŭ сѕбціре, софістŭ.

Grübeln, v., скочїорескŭ, ѫмї батŭ капѕл кѕ сѕбцірітъцї; сковескŭ пасѕл; —nuß, f., пѕкъ петрóсъ.

Gruben-arbeit, f., сплоътъцїѕне de miné; —arbeiter, m., minарїѕ; —bau, m., кѕлтѕръ de mine; —blende, f., лампашŭ бъіешескŭ; —kittel, m., кітъ, вестмънтŭ de minарї; —kleine, n., мърѕнцїшŭ; —steiger, m., вегіеторŭ, інтендънте de mine; —wasser, n., апъ че с'адѕче ѫн minъ; —werk, n., minъріт ŭ, бъіешітŭ; —zug, m., мъсѕръмънтŭ, стенсіѕнеа ѕнеї mine.

Grubig, a., гропосŭ.

Gruft, f., кріптъ, мормънтŭ болтітŭ; катакомве (ла Рома).

Grummet, n., отавъ; —butter, f., ѕнтŭ de отавъ (de вакъ че мънънкъ отавъ); —ernte, f., косіре de отавъ; —wiese, f., отъвіште.

Grün, a. ші ad., верде; крѕдŭ, некоптŭ; фрескŭ, прóспътŭ; —e Waare, легѕмї, вердецѕрї; —es Fleisch, карне прóспътъ; —es Obst, пóме некóпте; einem — sein, am аплекаре спре чінева, сімпатісезŭ, ѫл іѕвескŭ; auf keinen —en Zweig kommen, a нѕ ѫнаінта, а нѕ ажѕнце ла старе маї феріче; —, n., верде, вердéцъ (колóре); die Farbe fällt ins —e, колóреа бате ѫн верде; sich ins —e lagern, мъ кѕлкŭ пе

верdéцъ; —blau, a., алвастрꙋ верde, верdeazꙋріѣ.

Grund, n., фꙋndѣ (de васѣ, de mape); пъмънтѣ, мошіъ, бꙋnѣ nemішкъторіѣ; фꙋndъмънтѣ, темеліъ (ла касефікъцїꙋnї); мотівѣ, прінчіпіѣ, pecoпѣ, кꙋвънтѣ (каꙋсъ); кътпѣ (ѧнтр'о матеріъ колоратъ); стратѣ (грꙋndѣ ѧн піптꙋръ); фꙋndътꙋръ, вале; den — verlieren, nꙋ daѣ de фꙋndѣ; sich auf den — setzen, с'ашéзъ пе фꙋndѣ, се пречіпітъ; liegende Gründe, мошії; zu —e gehen, m'aфꙋndѣ; zu —e richten, дъранънѣ, рꙋінezѣ (пе чінева); auf den — gehen, kommen, апрофꙋndezѣ чева, стръватѣ пънъ ла мъдꙋва, пънъ ла ръдъчіna лꙋкрꙋлꙋї; von — aus, din ръдъчінъ, din темеліъ; von — des Herzens, din adѫнкꙋл inimeї; im —e, ѧн adевърѣ, кънd веї къꙋта; von — aus ehrlich, фóрте onестѣ; er beklagt sich mit —, се плънце кꙋ кꙋвънтѣ; seine Meinung mit Gründen unterstützen, ѧмї сꙋсцінѣ опініꙋnea кꙋ pecóne; das Dorf liegt im —e, сатꙋл zaче ѧн вале; der Feind hat sich in einen — versteckt, inimікꙋл с'а аскꙋncѣ ѧнтр'о фꙋndътꙋръ.

Grund-anschlag, m., компꙋтꙋл фꙋndъмънтꙋлꙋї; —artikel, m., артікꙋлѣ прінчіпалѣ, фꙋndъмънталѣ; —balken, —baum, m., грindъ, талпъ фꙋndъмънталъ, —bau, m., фꙋndъмънтѣ; —bedingung, f., кondіцїꙋne фꙋndъмънталъ; —begriff, m., копчептѣ фꙋndъмънталѣ, сꙋбіептѣ; —besitzer, m., domnѣ de пъмънтѣ, пропріетаріꙋ; —bestandtheil, m., парте констітꙋтівъ, есенціалъ; елемънтѣ; —birn, f., картóфъ; — böse, a., фóрте ръѣ, архіръѣ; — brav, a., фóрте бравѣ, архібравѣ; —buch, —register, n., кondікъ de мошії, катастрꙋл; —ehrlich, a., прéонестѣ; —eigenschaft, f., калітате фꙋndъмънталъ; —eigenthum, n., мошіъ, пропріетате de пъмънтѣ; —eigenthümer, m., пропріетаріꙋ de пъмънтѣ; —eis, n., гїъцої, слої de гїацъ; der Fluß geht mit —eis, кꙋргѣ гїецої, пе ржѣ; —eisen, n., (кір.) черкътóре.

Grundel, Gründel, m., плевꙋшкъ, свърлꙋгъ (пеште).

Gründen, v., фꙋndъмънтezѣ, пꙋnѣ темеїꙋ (ла касъ); фꙋndezѣ, ашezѣ (ꙋnѣ інстітꙋтѣ); daѣ стратѣ (ѧн піптꙋръ); sich —, мъ фꙋndezѣ, ѧнтемеїezѣ, разъмѣ.

Gründer, m., фꙋndъторѣ, ѧнтемеїеторѣ.

Grund-fähigkeit, f., факꙋлтате прімітівъ; —falsch, a. ші ad., фалсѣ, мінчіnосѣ din крештетѣ пънъ ѧн талпъ; —farbe, f., колóре матріче, прімітівъ; —fest, a. ші ad., таре din фꙋndъмънтѣ; —fläche, f., фацъ фꙋndъмънталъ, планѣ; —form, f., формъ прімітівъ, оріцінaлъ; (грам.) modꙋріле прімітіве; —gelehrt, a., фóрте доптѣ, ѧнвъцатѣ; —gerechtigkeit, f., дрептꙋрї, прівілецїꙋрї аццінънте de о пропріетате; —gesetz, n., леце фꙋndъмънталъ; —gut, n., авере nemішкътóре; — gut, — gütig, a. ші ad., бꙋnѣ de тотѣ; —heil, в. Gauchheil; —herr, m., domnѣ de пъмънтѣ; —herrlichkeit, —herrschaft, f., dominiѣ, domniъ пропріетаръ, дрептѣ dominaлѣ; —iren, v., (піпт.) daѣ стратѣ; —kraft, f., пꙋтере прімітівъ; —lager, f., фꙋndъмънтѣ, басъ, темеліъ; —laut, m., вокалъ; —legung, f., пꙋnере de фꙋndъмънтѣ, фꙋndъцїꙋne; інстітꙋцїꙋne; —lehre, f., доптрінъ фꙋndъмънталъ; метафісікъ.

Gründlich, a. ші ad., солідѣ, ставерѣ, кꙋ темеїꙋ, профꙋndѣ; —lichkeit, f., солідітате, ставерітате.

Gründling, m., в. Gründel.

Grund-linie, f., лініъ фꙋndъмънталъ.

Grund-los, a., сфꙋndатѣ, фъръ фꙋndѣ; фóрте adѫнкѣ; nефінітѣ; непраптікаверѣ; —lose Entschuldigung, спꙋсъ nефꙋndатъ; —e Güte Gottes, бꙋnътате nефінітъ a лꙋї Dzeѣ;

—losigkeit, f., профѫndітате mape; —mauer, f., mѫрѫ фѫndъmъnталѫ; —neigung, f., сімцімъnтѫ оріцінаlѫ, natѫраlѫ; —pfahl, m., парѫ, пілотѫ; —quelle, f., ісворѫ, сорцінте, фъnтъnъ прімітівъ; —recht, n., dрептѫ dominаlѫ; dрептѫ de клъdітѫ пе mошіъ стреінъ; —regel, f., регѫлъ фѫndъmъnталъ, прінчіпіѫ, maccimъ; —reich, a., фóрте авѫтѫ; —riß m., планѫл, deліniaцiѫnea фѫndamъnтѫлѫї; —satz, m., acciomъ, maccimъ, прінчіпіѫ; —säule, f., колónъ, стълпѫ фѫndъmъnталѫ; —sprache, f., лімбъ матріче; —stein, m., пéтръ фѫndъmъnталъ; —steuer, f., фѫndатікѫ, dажde пе mошіъ; —stoff, m., матеріъ елементаръ, сѫбстанцъ; —strich, m., тръсѫръ фѫndъmъnталъ; —stück, n., авере nemішкътóре; —stütze, f., pazemѫ, проптеа фѫndъmъnталъ; —suppe, f., dрожdіі, пѫсетѫръ пе фѫndѫ; —text, m., текстѫ оріцінаlѫ; —theil, m., парте фѫndъmъnталъ, констітѫтівъ; —ton, m., (mѫс.) тонѫ фѫndъmъnталѫ; —trieb, m., інстінктѫ mішкъторіѫ; —übel, n., ръѫ оріцінаlѫ, padікаlѫ; —ursache, f., каѫсъ прімаръ; —verfassung, f., констітѫцiѫne фѫndъmъnталъ; —vermögen, n., пѫтере прімітівъ; фѫndѫ, капіталѫ; —verpfändung, f., amanетаре, zълоцiре de mошіъ; —wachs, n., прополіс, чéръ фѫndъmъnталъ; —wahrheit, f., adевърѫ фѫndъmъnталѫ, acciomъ; —wasser, n., апъ сѫтеранъ; —wesen, n., ѫncѫ прімаріѫ; —wissenschaft, f., метафісікъ; —wort, n., ворбъ de ръdъчінъ; —zahl, f., nѫmерѫ кардінаlѫ; —zapfen, m., чепѫ, donѫ de фѫndѫ; —zehent, m., dіжmъ пе пъmъnтѫ; —zins, m., чепсѫ de mошіъ (ембатікѫ); —zinsherr, m., в. Grundherr; —zinsmann, m., чепсѫаріѫ, ембатікаріѫ; —zug, m., тръсѫръ прінчіпалъ.

Grüne, m. ші f., верdéцъ, верzіme; —n, v., ѫnверzеште, есте верde; —n und blühen, ѫnверzеште ші ѫnфлореште.

Grün-fink, m., флоранцъ, верziѫ (пасере); —gelb, a., верdегалбенѫ; —hänfling, m., петрарѫ верziѫ (пасере); —kohl, m., вéрzъ, кѫрекіѫ верde; —kraut, n., верdецѫрі, спанакѫ; —lich, a., верziѫ; —rock, m., omѫ ѫmбръкатѫ верde, въnъторѫ; —span, m., верdарамъ (коклéлъ, рѫцінъ верde че се фаче пе арамъ); —specht, m., геѫнóіе верde.

Grunzen, v., грохъеште (поркѫл); —, n., грохъітѫ.

Gruppe, f., грѫпъ (adѫnape de обіепте асфел de апропіате ші стрѫнсе, ѫnкътѫ окіѫл ле кѫпрinde odатъ); чéтъ, тѫрmъ, столѫ.

Gruppiren, v., грѫпеzѫ; sich —, се adѫnъ ѫn грѫпъ.

Grus, m., молосѫ, mърѫnцішѫ, прѫndѫ.

Gruß, m., салѫтъцiѫne, салѫтаре (сърѫтаре); ѫnкінъцiѫne, плекъцiѫne.

Grüßen, v., салѫтѫ, mъ ѫnкінѫ.

Grußformel, f., формѫлъ de салѫтаре.

Grütze, f., грісѫ; ѫрлѫіалъ, орzѫ, овъсѫ шчл. mъчінатѫ mape, арпъкашѫ; minте; er hat — im Kopfe, аре minте ѫn капѫ.

Grütz-kopf, m., капѫ секѫ, omѫ простѫ; —mühle, f., móръ de ѫрлѫіалъ.

Guardian, m., гардіанѫ (тітлѫ че се dъ капѫлѫї франчіскаnілор).

Gubernator, m., гѫбернъторѫ.

Guck-auge, n., окіѫ; —en, v., каѫтѫ, mъ ѫітѫ; —glas, n., окіанѫ, лорnетъ; —fenster, n., ферестрѫцъ; —kasten, m., кастъ оптікъ, камеръ обскѫръ портатівъ; —loch, n., ферестрѫцъ секретъ; —guck, m., в. Kukuk.

Gueridon, m., (франц.) канделарѫ (сфещнікѫ).

Guhr, f., фермеnтъцiѫne, doспіре.

Guillotine, f., гілотінъ.

Guillotiniren, v., гілотінѫ, dекапітѫ, таіѫ капѫл кѫ гілотіna.

Digitized by Google

Guinee, f., гінеъ (monetъ de aвръ англікъ).
Guirlande, f., гірландъ, кѣпѣнъ de флорі.
Guitarre, f., гітаръ; —ſpieler, m., гітарістъ.
Gulden, m., флорінъ, фіорінъ; Conventions—, фіорінъ конвенціоналъ (de кѣте 3 доѫзечері).
Gülden, v. Golden.
Güldiſch, a., аврітъ.
Gültbauer, m., v. Zinsbauer.
Gülte, f., даждеі; емватікъ, ченсъ; провентъ, рентъ; —n, v., ресѣндъ ченсъ, пѣтескъ рента.
Gültig, a., вѣнъ, валаверъ, валідъ; —keit, f., валіditate, валóре.
Gummi, n., гѣмъ (colѣ de клеіѣ, de ръшінъ); —artig, a., ка гѣма; —baum, m., гѣмарів (арворе); —ig, a., гѣмосъ; —gutta, n., гѣмъгѣтъ (фелѣ de гѣмъ галвенъ, дитребѣінцать дн mediчінъ ка пергаціѣне, ші маі кѣ сéмъ дн піперъ ка апарелъ); —harz, n., гѣмъ ръшінóсъ (мѫстъ вецетадъ котрѣсъ din гѣмъ ші ръшінъ); —lack, m., гѣмълакъ; —ren, v., дигѣмезъ, вігъ, фрекъ кѣ гѣмъ; —waſſer, n., апъ гѣматъ.
Gundelerbe, f., Gundelmann, m., iederъ, (it. ellera), терестръ, ефеѣ.
Gunſt, f., фавóре; харъ, граціѣ, вѣнъвоінцъ; дигъдзінцъ (хатърѣ); zu Jemandes —en, дн фавóреа кѣіва; mit — zu reden, ворвінd кѣ воіа Дтале; bei Jemandem in — ſtehen, а авеа харъ дмаінтеа кѣіва, а фі дн фавóре; Jemandes — verſcherzen, а кѣdea din граціѣ; — iſt beſſer als Kunſt, фаворѣ фаче маі мѣлт декѣтъ меріть; —bewerbung, f., кѣпѣтаре de віневоінцъ, вѣнаре de фавóре; —bezeigung, demѣстрацѣіне de фавóре, фаворъ, семнъ de вінеvоінцъ.
Günſtig, a. ші ad., фаворъторіѣ, фавораверъ, вінеvоіторіѣ; einem — ſein, фаворезъ пе чінева, дї воіѣ вінеле.
Günſtling, m., фаворітъ; —in, f., фаворітъ.
Gurgel, f., гѣтъ, (guttur, лат.), гѣтлежъ; ſein Vermögen durch die — jagen, а'шї мѫнка авереа, —bein, n., осѣ, nodѣ гѣтѣлуї (мърѣ лѣ Adam); —n, v., ſich, мѣ гаргарезъ; —waſſer, n., гаргарісмъ, апъ кѣ каре отѣ дшї гаргарісézъ, снаїъ гѣтѣ.
Gurke, f., краставете; ſich eine — heraus nehmen, мѣ дитіndъ пре мѣлтъ, іаѣ пре мѣлѣ дndрѣспéлъ; —nbeet, n., стратъ de краставеці; —nmaier, m., піпторъ мѣстѣліторіѣ; —nſalat, m., салатъ de краставеці.
Gurren, v., a гонгоні (порумвіі).
Gurt, m., чінгъ, чінгѣтóре; врѫѣ (архіт.); —bett, n., патъ пе чінгі (кінгі); —riemen, m., кѣреа, шерпаръ.
Gürtel, m., чінгѣтóре (врѫѣ); zonъ (неогр.); —thier, n., dacіnъ гігантe, armadiлъ (animalъ кѣ чінгі din coіѣ лепешелорѣ).
Gürten, v., дпчінгъ, дпкінгъ; ſich —, мѣ дпчінгъ; дпкінгъ (вѣнъ калъ).
Gürtler, m., чінгаръ, врѫпаръ; арѣмарів.
Guß, m., вѣрсаре, тѣрпаре (de металѣ); вѣрсѣтѣръ (de апъ); —ſ metall, n., металъ тѣрпатъ; —ſ mutter, f., матріче; —regen, m., повоіѣ, плóіе маре; —ſtein, m., четѣрпъ (cisterna, лат.) de пéтръ, вілкъ, лѣптокъ (дн кѣкаіѣ); —ofen, m., вѣрсѣторіѣ; —waare, f., марфъ de овіецте тѣрпате; —werk, n., лѣкрѣ тѣрпатъ.
Guſto, m., гѣстъ.
Gut, a., вѣнъ; —, ad., вінe; einem — ſein, іѣвескъ пе чінева, дї воіѣ вінеле; er läßt Alles — ſein, лѣ тóте'і сѣптъ вѣне; er heißt Alles —, ел се дмпакъ кѣ орї че; was ſagt man —es Neues? че се зіче de вінe? ſeien Sie ſo —, фіі вѣнъ; — machen, пѣнъ ла локъ, дndрептезъ; wieder — ſein, werden, мѣ факъ ér вінe, мѣ

Digitized by Google

ѧмпакѫ; ев мад für diesmal — ſein, пентрѫ астъ датъ трéкъ, тéргъ; ſei —en Muthes, аiвi кѫраџiѕ; es geht ſich nicht — mit ihm um, нѫ е вine de авеа а фаче кѫ ел; ich habe noch zwei Gulden bei ihm —, ел ѧмi маi ва ѧпкъ doi фiopini, мi е datорѫ ѧпкъ кѫ doi фiopini; wie viel haben Sie —? кътѫ маi аi вънѫ, кътѫ маi аi съ ѣаi? ich will mir heute einen —en Tag machen, воiѕ съ петрекѫ астъzi; ſich etwas zu —e thun, а се decфъта ѧп чева; er thut ſich darauf etwas zu —e, се мъndреште, се лаздъ кѫ чева; er iſt ſo — alѕ todt, е ка ші мортѫ.

Gut, n., вънѫ, тошiъ, марфъ, пропрiетате; unrecht — gebeiht nicht, кѫм с'а къштigатѫ аша се дъче, din авереа стрѧпсъ кѫ nedpептате нѫ с'алеце правѫ.

Gut-achten, n., пърере, опiнiзне; сватѫ; консiлiѫ (ла mediч); —-artig, a., de вiцъ вънъ, de фелѫ вънѫ, de патръ вънъ; —artigkeit, f., iнiмъ вънъ, патрадѫ вънѫ, фiре вънъ, семiнцъ вънъ; нéмѫ вънѫ; —beſinden, n., ѧпкъвiiнцаре, ѧппровъцiзне; афларе вънъ (а съпътъцiй).

Gütchen, n., тошióръ.

Gutdenkend, a., вiнекъцетъndѫ.

Gutdünken, n., пърере, опiнiзне, сокотiнцъ дънъ а са пъчере, а са гъсiре кѫ кале.

Güte, f., вънътате, вънеце, дълкóре, влъndеце; in der —, кѫ вънѫ, претiнеште (фъръ процесѫ); der Weg der —, не калеа пъчеi, кѫ ѧпвоiре; haben Sie die —, аiвi вънътате.

Güter, pl., вънърi, аверi; —abtretung, f., чесiзне, пъръсiре de вънърi; —anſchlag, m., преџзiре de вънърi; —beſchauer, m., вiситъторѫ (de мърфърi); —beſtäter, m., спедиторѫ, комiсiонарѫ (de мърфърi); —gemeinſchaft, f., комънiзне de аверi; —handel, m., комерцѫ кѫ тошiї; —maſſe, f., масса, тóтъ авереа (а унеi персóне); —wagen, m., карѫ de мърфърi.

Gut-gelaunt, a., вiнедиспъсѫ, веселѫ, сепiнѫ; —geſinnt, a., леалѫ; —haben, n., de лъатѫ, de прiмитѫ (даторiѫ); —heißen, n., ѧппровъцiзне, ѧпкъвiiнцаре; —heit, f. Güte; —herzig, a., вънѫ ла iнiмъ; сiнчерѫ; —herzigkeit, f., вънътате de iнiмъ; сiнчерiтате.

Gütig, a. ші ad., вънѫ, зманѫ, къртенецѫ, граџiосѫ, плiнѫ де вънеце, дълче, вiневоiторѫ; —keit, f., вънътате, вънъвоiнцъ, дълкóре, зманiтате.

Gütlich, a., амiкалѫ, претiносѫ, вължiнѫ, дълче; ad., претiнеште, кѫ вънѫ; — beilegen, терминѫ (о каѕъ) прiн ѧмпъчѕiре, прiн вънъѧпвоiре; ſich — thun, а'шi петрече, се пене не траiѕ, ѧшi пене вiаца ла орънdаѣатъ.

Gutmüthig, a. Gütig; —keit, a. Gütigkeit.

Gutsagen, a. Bürgſchaft.

Gutsherr, m., домнѫ de пътънтѫ; —ſchaft, f., домнiме de пътънтѫ (пропрiетарiѕ, пропрiетърiцъ).

Gut-that, f., фаптъ вънъ; —thäter, m., вiнефапторѫ; —thätig, a., вiнефiнѫ, вiнефъкъпте; —thätigkeit, f., вiнефачере, вiнефъчiнцъ.

Gutturalbuchſtabe, m., лiтеръ гътърaлъ.

Gutwillig, a. ші ad., кѫ вънъвоiѫ, кѫ комплъчере (фр. complaisant); —keit, f., вънъвоiнцъ, комплъчiнцъ.

Gymnaſiaſt, m., џimпасiстѫ, школарѫ de џimпасiѫ.

Gymnaſium, n., џimпасiѫ.

Gymnaſt, m., џimпастѫ, ѧпвъцторiѕ de џimпастiкъ; —iſch, f., џimпастiкѫ, артеа de а денpinde трупи спре ал ѧмпътерi; —iſch, a., џimпастическѫ, че џine de џimпастiкъ.

Gynecеum, n., џinечеѫ, апартъмънтъл фемеiлор ла гречiї чеi векi = (кѫ харетъл търчiлор d'астъzi).

Gyps, в. Gips.

Gyrus, m., џirѫ, џiзрѫ.

Digitized by Google

H.

H, n., a ouma literъ din alфaвetulъ germanъ; uneori numai ce escriъ.
Ha! int., ха! ax!
Haar, n., пърѣ; die Haare, pl., перiї; плетеле; кóма; falſche —, пърѣ пренъсѣ; mir ſtanden die — zu Berge, mi c'aŭ скулатѣ пърулѣ дп сѣсѣ; amѣ стътътѣ ла mipare mi cnaimъ; ſich kein — krümmen laſſen, a nu сфepi nivi o acъpipe; graue — bekommen, a дпкърънци; — laſſen müſſen, a da de dacъ; ſich keine grauen — wachſen laſſen, a nu'i пъса, a nu дпгpiпa de чева; — auf den Zähnen haben, a фi omѣ вравѣ, omѣ mi de pъг mi de фъг; etwas bei den — herbeiziehen, a aплека зпѣ че пpiп сîлъ, a фаче софicme (дп лоцікъ).
Haar-auffatz, m., перѣкъ, пърѣ препъсѣ; —beutel, m., пънгъ de пърѣ; einen — haben, a ce дпвiпоша, a ce дпвъта; —feder, f., пфѣ; —flechte, f., дпплетiтъръ, косiцъ de пърѣ; —gefäß, n., (anat.) цéвъ, канiларiѣ; —hammer, m., чокапѣ de кóсъ; —kamm, m., пептine de капѣ; —klein, a., мърънцелѣ, сѣпцiре, din фirѣ-дп-пърѣ; —kräusler, m., перѣкiарѣ, фрiсерѣ, дпкрецiторѣ; —locke, f., крецеа, inелѣ de пърѣ; —los, a., келѣ, плешѣ, фъръ пърѣ; —nadel, f., спелкъ, акѣ de пърѣ; —netz, n., рецеа, коiфъръ de пърѣ; —pinſel, m., пепелѣ, пinцелѣ de пърѣ; —putz, m., фрiсъръ, акопчiътъръ, орпътътѣ de пърѣ; —ſcharf, a., аскуцiтѣ фóрте; —ſchlächtig (herz-ſchlächtig), a., бълзiтѣ de пептѣ, ънгъстѣ да пептѣ; —ſchleife, f., гъцiторѣ, nodѣ, фiопкѣ de пърѣ; —ſchmuck, m. —putz; —ſchopf, m., смокѣ, кóмъ de пърѣ; —ſtern, m., кометѣ къ кóдъ; —tour, m. —aufſatz; —tuch, n., стръкърътóре; —wickel, m., сълiторѣ, ротiцъ de крецї; —wuchs, m., крескътъръ de пърѣ; кóмъ; —zängelchen, n., чimвiстръ; —zopf, m., кiкъ, косiцъ.
Haaren, v., перdѣ пърѣ, пъпърлескѣ.
Haarförmig, a. ші ad., ка пърѣ.
Haaricht, a. ші ad., просѣ.
Habe, f., авере, авуцie, вънзрї; Hab' und Gut, авере mішкътóре.
Haben, v., посedѣ (стъпъпескѣ); цinѣ; портѣ; das hat etwas zu bedeuten, ачéста ва съ зiкъ чева; ачéста дпсémnъ чева; es hat nichts zu bedeuten, nu фаче нimiка; es iſt überall zu haben, се nóte афла претътindenї; was hat er nun davon? е, че фолосѣ аре de аколо? da haben wir es! éкъ ашеа! éкъ na! ich habe es von guter Hand, афлаїѣ дела мънъ вънъ; es hat keine Noth, nu дпкапе дndoiéлъ, nu e nivi зпѣ перiкулѣ; hier haſt du Geld, цine banї, éкъ banї; was habe ich davon? че am къштigатѣ de аколо? was hat er darnach zu fragen? че'i пасъ лї? das habe ich gern, ачéста 'mi плаче; lieb —, a iуві; lieber —, a префepi; mit einem zu thun —, am a фаче къ чinева; auf 'dem Arme —, a порта дп враце; einen zum Beſten —, a'mi фаче рăсѣ de чinева, a'lѣ лва дп рăсѣ.
Habenichts, m., калікѣ, съръптокѣ, голѣ ка пiлвгѣлѣ.
Haber, s. Hafer.
Haberecht, n., чертарецѣ, челѣ че врea съ аївъ тотѣ дрептѣ.
Habgier, s. Habſucht.
Habgierig, s. Habſüchtig.
Habhaft, a. ші ad., — einer Sache werden, апзкѣ, къштigѣ зпѣ че.
Habicht, m., короїѣ, хăрѣѣ, vindepeѣ; опiптiчї, ръшкоvї (coїѣ de врецї); —gnaſe, f., пасѣ ковоiетѣ, пасѣ вълтърiѣ.
Hab-ſeligkeit, f., тóтъ авереа (че о аре пептine); —ſucht, f., iуvipe de арuинтѣ, de аверѣ, аверiцiъ; —ſüchtig, a., iуviторѣ de авере, аверiцiосѣ.
Hacht, f., s. Hechel.
Hack, m., ловiтъръ, гъiстъръ (къ се-

Digitized by Google

кърса); — unh Mack, плеве, аместекъ de ómeni; —bank, f., скамнъ, трапезъ de тъіатъ; —beil, n., съкире; —bock, m., (mar.) кóда, пупа коръвіей; —bret, n., скъндъръ de тъіатъ, de хъкъіть; monokordъ, timpanъ, салтерь (ан мас.)

Hacke, f., сапъ; къкъіъ.

Hacken, v., таіъ, деспікъ, хъкъіъ; сапъ, пръшескъ (mold.); ſich —, а се лега (ка скаіъ); klein —, търпцезъ, таіъ търпть.

Hacker, m., съцъторь, хъкъіторь.

Häckerling, m., шішкъ, паіе търпцате.

Hackſch, m., верь, порнь пежъгъпіть.

Hackſchen, v., спъпъ поркърій, спъпъ тъскърі.

Hackſel, v. Häckerling.

Haber, m., чёртъ, сфадъ; трéпцъ, таръ.

Haderer, m., чертарецъ, бътъіосъ.

Haber-mann, —ſammler, m., трепцарь, адъпторь de трепце.

Hadern, v., тъ чертъ, тъ сфъdескъ, dicпътъ.

Hafen, m., портъ, лimanъ, локъ de сігъранцъ; —anker, m., ангіръ de портъ, ангіръ de mарea; —damm, m., малъ, іezътърь; —geld, n., ангіраціъ; —laterne, —leuchte, f., фанарь, латернъ ан портъ; —ſtadt, f., четате къ портъ; —thurm, m., фарь, тарнъ de портъ.

Hafer, m., овъсъ.

Haferei, f., в. Haverei.

Haff, n., лакъ, голфъ.

Hafner, m., одаріъ.

Haft, f., пріпсóре, арестъ, анкісóре.

Haft, m., верігъ, аграфъ, спопкъ.

Haft, n., ефемеръ (інсектъ).

Haftbefehl, m., ордінъ de арестъ.

Haften, v., тъ лінеск, тъ анінъ, стаъ акъцатъ (de чева); an etwas —, атърнъ de чева; für etwas —, стаъ вънъ, гарантезъ пентрь чева.

Haft-geld, n., —pfennig, m., къпаръ, ервъпъ.

Hag, m., ангръдітъръ, гардвіъ, тофішъ, пъдъре; локъ анкісъ, апърътъръ, нептепітъ.

Hagapfel, m., мърь пъдъреці, коровéцъ.

Hägebereiter, в. Hegereiter.

Hagebuche, f., карпінъ (арворе).

Hagebutte, f., къкъдъшъ, trandaфірь съльватікъ, росъ къпéскъ.

Hageborn, m., тъчіешъ, спіне алъ.

Hagel, m., гріпdінъ; —dicht, a., decъ ка гріпdіna; —ſchauer, m., пърпъръ de гріпdінъ, гріпdініóръ; —ſchrot, m., алічe, халічe; —wetter, n., фъртъпъ къ гріпdінъ.

Hagelgans, f., гъскъ съльватікъ.

Hageln, v., гріпdінъ, бате гріпdіna.

Hägen, v., ангръдескъ, анкідъ; пъстрезъ.

Hager, a., макрь, мърчедъ; —e Geſtalt, статъръ мърчедъ, персóпъ макръ, свіцііетікъ.

Hager, m., мовілъ (ан рлаві).

Hagerkeit, f., мърчезіне, мъкріне.

Hagerоſe, f., trandaфірь съльватікъ.

Hageſtolz, m., холтеіъ томпатікъ, вірлакъ, челібатаріъ.

Hägewiſch, m., мъпаіе.

Hägezeit, f., тімпъ опрітъ пентрь вънатъ.

Haha, n., хахъ, окіъ ангр'ънъ фъндъ de грădінъ.

Häher, в. Heher.

Hahn, m., кокошъ, гаіпъ; капелъ (ла ънъ васъ); es kräht kein — darnach, німіні пе маі кънетъ ла кътаре, ла німіні пъ'і маі пасъ; — im Korbe ſein, a фі фаворітъл кăіва.

Hahnbalken, m., гріпdъ de мъіестрь; кóрдъ пе каре вінъ кънріорій.

Hahnbuche, в. Hagebuche.

Hähnchen, n., кокошелъ.

Hahnenei, n., оъ de пăкъ.

Hahnenfuß, m., пічоръл кокошълуі (плантъ).

Hahnenkamm, m., кréста кокошълуі (плантъ).

Hähnker, m., роіъ de алъіне пърăсітъ.

Hahnrei, m., бърватъ пътъръцъ, бърватъ корпътъ (атъцітъ de певастъ); zum — machen, а пупе кóрпе бърватълуі.

Hahnreiſchaft, f., корпърітъл бърватълуі, атъцітърь.

Digitized by Google

Hai, Haifiſch, m., скалъ (пеште).
Hain, m., пъдъріче апъратъ, паркъ, апъръгъръ; лъпкъ.
Hain, m., Freund —, мо́ртеа.
Hainbuche, в. Hagebuche.
Hainbutte, в. Hagebutte.
Häkchen, n., кърлiцелъ, ѕndiцъ, ѕndрелiцъ; апострофъ.
Hakelſen, n., ско́въ de оцелъ.
Häkel, в. Häkchen.
Häkelarbeit, f., лъкръ дп зълiшо́ре.
Häkelig, a., ѕndiцатъ, къ кърлiцеле; спinoсъ, дпкъркатъ; делiкатъ.
Häkeln, v., дndрескъ, лъкръ къ акъ ѕndiцатъ; апъкъ прindъ къ къпчiшо́ре; дмплетескъ къ дndреа.
Häkelnadel, f., акдndреа.
Haken, m., клепчiй, кърлiцелъ, хакъ (ла поткова́ъ); аратръ къ кърлiце; капче, крькапъ (о артъ de фокъ лъпгъ, фъръ ампаре); dinte аскъцíтъ (ла кай).
Haken, v., апъкъ, акъцъ, трагъ къ кърлiгъ.
Hakenband, n., ъламъ че iптръ дп цдндпъ.
Hakenbüchſe, f., сiне́цъ лъпгъ фъръ ампаре.
Hakenlachs, m., салiнъ кърлiгатъ (пеште).
Hakenzahn, m., грiнoiъ, diнte аскъцiтъ,
Haker, m., омъ каре арé пътъптъ пътаі кътъ по́те лъкра къ сапа.
Hakicht, a. ші ad., дп форма кърлiгълъі.
Hakig, a. ші ad., кървъ, стрдтвъ, кърлiгатъ.
Häkſe, f., монтъ (ла пiчо́реле animалелор dinапоі).
Halb, halben, halber, ргаер. ші ad., се дптребъіе ла компъсецiпі, кът: аибет—, пе din афаръ; обет—, деасъпра.
Halb, a. ші ad., жътътате, жътъта, семi; —ет Beweis, семiпровъ; —е Stunde, жътъта de о́ръ; — zwei Uhr, о орь ші жътъта; — und —, кат аша, кам de міжлокъ; — ſchlafen, a dormiта, a тоцъі; —bier, n., вере сънgipe; вере сiтплъ; —bruder, m., фръцiпастръ, фрате вітрегъ; —dunkel, n., кіаръ овскърь; —gelehrte, m., семi-дпвъцатъ, съторъ, докторъцъ; —geſchoß, n., съфiтъ, дптресолъ (архіт.); —getheilt, a., семi-пърцiтъ; —gott, m., семizеѕ; —heit, f., жътътъцiтъръ, непліпътате; —hemd, n., къташіе, шемiсетъ; —hundert, n., чinчizечiме; —jahr, n., семестръ, жътъта de анъ; семi-анъ; —inſel, f., непiпсълъ; —kreis, m., семiчеркъ; —kugel, f., емiсферъ; — kutſche, f., калéскъ; —laut, m., семi-вокалъ, —, ad., къ сйлéлъ; —mutter, в. Stiefmutter; —philoſoph, m., фiлософiстръ; —poet, f., поетастръ, версифъкъторъ; — rund, a, ші ad., семi-ротъндъ; —ſchatten, m., семi-дптъръ (dес.); —ſcheid, f., мiezъ, жътътате; — ſchürig, a. ші ad., de a дóа тъпсъръ; —ſtiefel, m., стівлетъ, вотпікъцъ, къцъпеі, чiстмліцъ; — todt, a., семi-вiй, семi-мортъ, маі мортъ; —tuch, n., касiмiръ, семi-пъпъръ; —vers, m., семiстix, семi-версъ; —weg, ad., кат пе жътъта, кат аша; —wilde, m., семi-сълватікъ; —zirkel, m., семi-черкъ.
Hald, a. ші ad., прът'ъстiосъ,
Halde, f., колiнъ, деклівiй, прът'лакъ, прiпорь, ко́стъ de локъ; штéръ, товiлъ (монт.)
Halén, v., трагъ ѕънеа (мар.).
Hälfte, f., жътътате.
Halfter, f., къпъстръ.
Halfterп, v., дпкъпъстрезъ,
Hall, m., сънетъ, рът'ъпветъ.
Hallburſch, m., съраръ, окпарь, шалгъ (mord.).
Halle, f., халъ, портікъ (rindъ дпаре), вълъ, салъ; вазарь, тпагазiпъ.
Halleluja, int., аліліа.
Hallen, в. Schallen.
Hallgraf, m., къпъраръ песке сарпе.
Hallјahr, n,, жвiлеѕ (сапалъ ал 50-леа дп лецеа вене).
Hallleute, pl., съраръ, окпарь, шалгъ.
Halle! Hallo! int., аіо! фереште! пеіпгъ!

Digitized by Google

Hallor, m., сърарѣ, шалтъѣ.
Halm, m., тълеѣь, (ор. tuyau), паіѣ, кочéнѣ, фѣштелѣл плантелор.
Hälmchen, n., пъішорѣ, фѣштішорѣ.
Halmen, v., a da дп паіе (плантеле).
Halѣ, m., гътѣ, грѣтазѣ, гътлежѣ; гълерѣ (ла вестминте), гътéцъ; über — und Kopf, de-afѣра маре, деарѣптѣ гътѣл; das kann ihm den — koſten, e дп перікѣл de a'шї перде віéца; aus vollem — ſchreien, a сѣера din ръспътері; —aber, f., вѣна гътѣлуї; —hand, n., —binde, f., гълерарѣь, колариь, кравать, сгардъ, легътъръ ла гътѣ; —bräune, f., гѣштерѣ, апгінъ, шопърлаіцъ (бóлъ); —brechend, a., фóрте перікѣлосѣ, фрънгъторъ de гътѣ; —bürge, m., гарантѣ дп каѣсъ кріminalъ, кезанѣ кѣ капѣл; —brüſe, f., rindѣръ de гътѣ, rindѣръ жъгѣларъ; —eiſen, n., кънкапъ, верлінъ, кътѣшъ de гътѣ; —entzündung, f., інфлъмъцíзне de гътѣ; —gericht, n., жѣдецѣ кріminалѣ; —gicht, f., апгінъ артрітікъ; —grübchen, n., чéфъ, вортіца din чéфъ; —kragen, m., кръватъ, колариь; —tuch, n., шълълецѣ, тъхратъ, тестімеа de гътѣ; —wirbel, m., вертеврїї, дпкеіетъреле гътѣлуї.
Halſe, f., сгардъ ла кънї (вънат.).
Halsſtarrig, a. шї ad., червікосѣ, овстінатѣ, дпдърътпікѣ, таре ла червіче, кънъціносѣ.
Halsſtarrigkeit, f., червічіе, овстінъцізне.
Halt, m., цінътъръ, дъръверітате, старе, опрéлъ, пропасѣ, стацізне; — int., стъї! опреште!
Haltbar, a., солідѣ, трайнікѣ, цінъторѣ. дъраверѣ.
Haltbarkeit, f., трънічіе, консістінцъ, солідітате, дъраверітате.
Halten, v., цінѣ, решінѣ, дптрешінѣ; спріжінѣ; опрескѣ, арестежѣ; дърежѣ; стържіескъ; wofür haltet Ihr mich? de чіне мъ сокотіцї воі? ſtill —, a ста пе локѣ; ſchlecht —, a трата ръѣ, a тігорѣ пе чінева; gefangen —, a цінé ла прінсóре; zu Gute —, a лъа дп нѣме de біне; werth —, a стіма; etwas auf ſich —, a се стіма пе чінеші; genehm —, a апрова; geheim —, a цінé дп аскѣнсѣ; den Daumen auf's Auge —, a цінé дп сѣнѣпере; reinen Mund —, a пъзі секретъл; Muſterung — a фаче съ-трéкъ дп ревістѣ, a цінé ревістъ (de осташі); Stand —, a се дпфрѣпта, a ста фацъ дп фацъ; im Stande —, a консерва, a пъстра біне; auf Träume —, a крede дп вісърї.
Halter, m., спріжінѣ, разінѣ; опрітóре (ла карѣ); сѣсцінъторѣ.
Halter, s. Behälter.
Haltig, a., (нѣмаї дп компѣсецізнї) цінъторѣ.
Haltlos, a., фъръ кънпінеѣ.
Haltung, f., цінътъръ, цінтъръ, сѣсцінътъръ; — beѣ Körpers, портареа, портътъпътъл трѣпълуї.
Halunke, m., бербанѣ, баронѣ, омѣ скълчіетѣ, хоцѣ, хоцоманѣ, краіь.
Hameine, f., гардѣ (de перї).
Hamen, m., вілапцъ, чорпакѣ (mold.)
Hämiſch, a. шї ad., ръѣтъчосѣ, пістътарецѣ, оцеросѣ, хаінѣ; ein —er Blick, о къѣтътъръ хаінъ.
Hamme, f., пъпза кóсеї.
Hammel, m., вервече вътѣ (кастратѣ); фрінтъръ de вервече вътѣ; —bug, m., —keule, f., молдѣ de вервече; —lamm, n., потінѣ, вътъь вътѣ.
Hammeln, v., жъгънескѣ бербечїї.
Hammer, m., чоканѣ, баросѣ; маіь; —auge, n., ѣреке de чоканѣ; —art, f., вълтагѣ; —kopf, m., тъже.
Hammerbar, a. шї ad., чокъпіверѣ, че се пóте чокъпі.
Hämmerchen, n., чокъпелѣ, тъіцелѣ.
Hammerfiſch, m., цігапъ вългаръ, неште чокъпелѣ.
Hämmerling, m., жокѣ тъскърітѣ; тъчеларіь; пресъръ.
Hämmern, v., чокъпескѣ, тъіцескѣ.
Hammerſchmied, m., фераріь.
Hammerwerk, n., фъѣріште, феръріь.
Hämmling, m., къстратѣ, сковітѣ, жъгънітѣ (омѣ сéѣ орї че анімалѣ).

Digitized by Google

Hämorrhoiden, pl., emoroide, гръшнї, вънъ de aspъ (скърсóре de сънце пе шезвтъ).

Hampelmann, m., mapionetъ, пъпушъ къ дпкеіетъре.

Hamſter, m., чърічъ пестріцъ.

Hand, f., мънъ; kondeіъ, скріоóре; flache —, палмъ, латъл мънеї; hohle —, гъвапъл мънеї, мъна гъвънпітъ; tote —, мънъ мóртъ, (се зіче despre moшiile вісерічешті); verkehrte —, досъл мънеї; —voll, къ мъна плінъ, внъ пумнъ; mit gefalteten Händen, къ мънile дпклештате; auf ſeine eigene —, de cinеші, din дndemnъl пропріў; vor der —, deокamdatъ; die letzte — anlegen, a компліні внъ лукръ; an der — führen, a kondъче de мънъ; aus freier — machen, a лукра фъръ вnéлтъ; die — geben, a da мъна; a promite; bei der — haben, a авé ла дndemънъ; unter der — kaufen, a кътпъра пе сънт мънъ, пе аскпнсъ; — an einen legen, a пъне мъна, a прinde пе чінева; — an ſich ſelbſt legen, a'шї лва віéца пропріъ, a се cinъvide; eine — wäſcht die andere, o мънъ спалъ пе алта; —amboß, m., ілеў пъртърецъ; —aufgabe, f., ediціune портатівъ; —becken, m., лiріанъ, гъваріъ de спълатъ; —beil, n., секъріче, бърдіцъ; —breit, a. ші ad., латъ de мънъ; —brief, m., білетъ; —buch, n., карте портатівъ, мънъаріъ; —druck, m., стрънсъръ de мънъ; —eimer, m., съкалъ, съкалъ (італ. secchia); —gefecht, n., дъелъ; —geld, n., арвънъ, къпаръ; —gemein, ad., werden, a се дпкъіера; —gemenge, n., лъптъ, пептъ ла пептъ; —gicht, f., хірагръ; —greiflich, a., пінъверъ, палпаверъ.

Händchen, n., мънішóръ, мънікъ, мънуцъ.

Händeklatſchen, n., плесніторъ din мънї; аплаvсъ.

Handel, m., негоцъ, негъцеторіъ, негъсторіъ, emporiъ, котерчіъ; трафікъ; daраверъ; скімвъ, търгъ; трéвъ; Händel, pl., прочесъ, чéртъ; — im Großen, негоцъ къ pidikata (къ топапа); — im Kleinen, негоцъ къ мърунтъл, дп detaіъ; zum — gehörig, котерчіалъ, меркантілъ; Händel anfangen, a вrzi черте, a семъна zizaniї; handelseins ſein, a се дnвоі din прецъ, a се ажунце ла прецъ; einen — ſchlichten, a termina o трéвъ; a міжлочі.

Handels-brauch, m., вcaцъ негъсторéскъ, datinъ меркантілъ; —buch, n., kondікъ, катастікъ, карте de котерчіъ; —frau, f., негъсторéсъ; —genoß, m., соцъ, асоціатъ, компаніонъ (товаръшъ) de негоцъ; —gericht, n., трівупалъ de котерчіъ; —geſchäft, n., негоцъ, трéвъ, daраверъ; —geſellſchaft, f., соціетате de негъцеторі; —geſetz, n., леце котерчіалъ; —haus, n., кась негъсторéскъ; —herr, m., прінчіпалъ касеї негц.; —kammer, f., камеръ котерчіалъ; —leute, pl., негъцеторі; —recht, n., дрептъ меркантілъ, дрептъ котерчіалъ; —ſchiff, n., наіе, коравіе негъсторéскъ; —ſchule, f., шкóлъ котерчіалъ; —vertrag, m., траттатъ de негоцъ; —weiſe, f., маніеръ de a се пърта.

Handeln, v., фънтескъ, лукрезъ, факъ, факъ-деперъ; негъсторескъ, негоцезъ, факъ негъцеторіъ; трафічезъ; траттезъ; es handelt ſich um nichts Geringes, пъ се лукръ de o вагателъ; was gehandelt iſt gehandelt, чé ам фъкътъ пъ mai десфакъ; ворва датъ пъ'mi ретрагъ; dem Geſetze gemäß —, a се конформа дънъ леці; ſehr genau —, a стóрче din прецъ.

Handgriff, m., апъкътъръ, прінсъръ; тóртъ, мънушъ.

Handhabe, f., мънънкіъ, тóртъ.

Handhaben, v., ціпъ, портъ, кондъкъ; мънецезъ; deпpindъ; aminiстръ; Jemandes Rechte —, a апъра дрептъріле ківа.

Digitized by Google

Handhabung, f., aminiſtrъцiúne; гвернiš; мънерiš; апъкътъръ.
Handlanger, m., мънчiторš, къ мънiле, салахорš, рandapiš.
Handlehen, n., алодiš, феудš ерezitapiš.
Handleiter, m., кondъкъторš; —, f., скаръ портативъ.
Handler, m., трафiкантš, сеърпарiš, негъсторš.
Handlich, a. ші ad., трattaверš, че се пóте апъка.
Handlohn, m., сimвріъ ziзрпъ, cimвріъ de салахорš.
Handlung, f., апцiúne, фаптъ, апъ (жdiчiаръ); негоцiš, комерчiš, трафiкъ; dрамъ; die — treiben, а се негоцiторi.
Handlungs-art, f., маніеръ de a лъкра; —buch, n., карте de негоцiš, катастiкš; —diener, m., комiсš; —freiheit, f., лiвертате de негоцiš; —genoß, m., ассочiатš de негоцiš; —gewölbe, n., водтъ; —haus, n., ставереmъпtš, касъ de негоцiš; —ſchule, f., шкóлъ меркантiлъ; —zweig, m., рамъръ de негоцš.
Handmörſer, m., шіоъ, мортаріš de мънъ.
Hand-muff, m., мънекарiš; —mühle, f., морiцкъ, рашпiцъ; —pferd, n., калš de мънъ (новопiкš); preſſe, f., прéсъ, тéскš портативš, de мънъ; —quehle, f., в. —tuch; —ramme, f., маіš къ торцi; —reichung, f., дare de мънъ; ажторš; —rücken, m., досъ мънеі; —rolle, f., манgанš de мънъ; —ruthe, f., верgеа, кодъ de лъмнъіі; —ſäge, f., ферестеš de мънъ; —ſchellen, f. pl., кътъші; фере de мънъ; —ſchlag, m., лъпъмънъmъtš, дare дрецеі, промiсiúne соленнъ; —ſchlägel, m., маіš мікš; —ſchreiben, n., скрiсóре, вiлетš de анš прiнчiпе, кiрографš, автографš, рескрiптš; —ſchrift, f., скрiптъръ, скрiсóре, папъ, мънъ; сссеmънътъръ; манъскрiсš; кiрографš, овлегъцiúne; er ſchreibt eine ſchöne —ſchrift, ел аре папъ (скрiсóре) фрумóсъ; —ſchriftlich, a. ші ad., манъскрiсš, къ лпскрiсš, къ сетнътъръ.
Handſchuh, m., мънъші; —leder, n., пеле de мънъші; —macher, m., мънъшарš; —macherhandwerk, n., —arbeit, f., мънъшеріъ.
Hand-ſeife, f., сънънš de мънъ; —ſieb, n., сіtъ de мънъ; —ſiegel, n., сіділš (печете) прiватš; —ſpaten, m., деплънътътóре, сънъцъ; —ſpritze, f., пътпъ, тълътъ портативъ; —ſtein, m., кiреtš (min.); —ſtreich, m., ацекътъръ кътезътóре; —teller, m., латеі мънеі; —thieren, v. Hanthieren.
Hand-treue, f., кredinцъ асекърат прiп лпапълътънътš; —tuch, n., мънъстергъръ, штергарš; —vetkauf, m., негоцiš къ мърънта; —voll, a., мънъплiнъ, мънiплš, пътнš, мънънчiš; eine — Leute, о мънъ (анš пътерš мікš) de óмені; —vollweiſe, ad., къ мълцiмea; —wagen, m., къръчióръ къ о ротъ (рóвъ); —wahrſager, m., кiромантчiарš (пророчiторš din лiнiаменtеле мънiлор); —wahrſagerei, f., кiромантчiъ; —waſſer, n., апъ de спълатš мънiле.
Handwerk, n., местеріъ, месеріъ, професiúne, артъ мекапiкъ, лъкра de мънъ, маноперъ; корпоръцiúne; ein — lernen laſſen, даš съ лпveце о местеріъ; einem das — legen, а лmпedека пе чiпева дела местеріъ; das — zuſammenberufen, а конкіета корпоръцiúnea; das — halten, а цiné adънare de корпоръцiúne; —er, m., местерš, месеріашš, артiсанš, омš de местеріъ.
Handwerks-älteſte, m., прiнчiпалъ анš корпš de месеріъ; —artikel, m. pl., статътеле анеі местерii; —bude, f., таверпъ, таравъ, пръвъдіъ; —burſche, —geſelle, m., содалš de местеріъ; —kunde, f., текнолоціъ, штiiнцъ de местерiі; —lade, f., каса анеі корпоръцiúnі de местеріъ; —lehrling, m., лпвъцъчеlš, dic-

Digitized by Google

чінъ de meşteriş; —leute, pl., meşteрі; —mann, m. Handwerker; —mäßig, a., мекаnікъ, ad. мекаnічеште; —meiſter, m., meşterъ; —neid, m., жалъзіѣ (nіcmъ) de meşeріѣ; —zeug, n., зnелте, іnсtрътънте de meşeріѣ; —zunft, f., корпоръцізне.

Hand-wörterbuch, n., dікціonapіѣ, зічеonapіѣ, портатівъ, manзаръ; —-wurzel, f., карпъ, ръдъчіna мънел, мъna пъп ла дпkeіетóре; —-zeichnung, f., decemnъ кь пана, кь kreoпa; —zirkel, m., компасъ opdіnapіѣ; —zuber, m., ковъ; —-zug, m., парафъ, тръсъръ че се фаче кь пана дп ърма семпътърел; —züge, m. pl., лініamenteле мънел.

Hanf, m., кънепъ; — ausraufen, a колеце кънепа; — röſten, a топі кънепа; — brechen, a меліца кънепа.

Hanf-acker, m., кънепіcте; —bau, m., колтъръ de кънепъ; —bereiter, m., кънепарь; —breche, f., меліцъ; —darre, f., зснътоpіѣ (локъ); зскаре de кънепъ; —en, hänfen, a., кънепіаь, dь кънепъ; —feld, n., в. —acker; —garn, n., тортъ, фірь (ацъ) de кънепъ; —harn, m., кънепъ de варъ; —hede, f., сънпъ (фр. étoupe) de кънепъ (чева маі ѣінь декът кълѣіл); —henne, f., кънепъ de тómanъ; —korn, n., семіnъ de кънепъ.

Hänfling, m., kanapіnь (пасере).

Hanf-mühle, f., мóръ (de мъчінатъ) семіnъ de кънепъ; —öl, n., олеіь de кънепъ; —röſte, f., топіторіѣ de кънепъ; —ſamen, m., семіnъ de кънепъ; —ſchwinge, f., фелъ de меліцъ; —ſtengel, m., наіь de кънепъ.

Hang, m., плекаре, плекъцізне, дпклінъцізне; порпіре; кóстъ; — zum Böſen, плекъцізне ла реѣ.

Hänge-backen, m., вѣчі атърпънте; —bauch, m., въптре, пънтече атърпънте; —balken, m., сънапъ; —brücke, f., попте спънзърать; —kette, f., лапцъ de атърnатъ; —lampe, f., лампъ спънзърать; —leuchter, m., лъстръ, полікandpь aninatъ; —matte, f., —bett, n., патъ спънзърать.

Hangen, hängen, v., a. ші n. пег., спънзърѣ, атърnѣ, aninь; плекъ (капа); дптіndь (къмеші); an etwas —, a се цінé de чева; nun, woran hängt es denn? хеі вine, dap de зnde атърnъ ачéстъ лъкрь? dieſer Baum hängt voll Früchte, ачестъ арворе се фрънце съв greътатea фрънтелорь; das Haus hängt auf die Seite, каса с'а плекатъ дптр'о парте; er hängt mir ſtets auf dem Halſe, се цінé мереѣ de mine; er hing an ihren Lippen, 'ші а цінътъ окіі аффіпді асъпра бъзелор лві; пров. wer lang hat, läßt lang —, каре аре піперь мълтъ, пзне ші дп терчіѣ; der Mantel hängt bis auf die Erde, мантаоа і се търеште de пътънтъ; das Maul — laſſen, a мърмъра, a се восмоfла; den Mantel nach dem Winde —, a се da дзнъ пърѣ; ſich —, a се спънзъра; —d, part., спънзърънdь, спънзърънте; —würdig, a., demnь de фърчі.

Hänger, m., спънзъръторь.

Hängeriemen, m., сълапъ, кърéа de каре атърnъ коніа зnелі тръсърі.

Hängeſchloß, n., локатъ.

Hängeſeil, n., (въптъторі) фіне de каре се дзкь кънії легаді.

Hängeweide, f., салне ілънгътóре.

Hängewerk, n., акконеретъратъ спънзърънте.

Hanke, f., кóпсъ, шолдь; шеле, партea dinanoі a калдлі dela міжлокь пънъ дп досъл цепъкілзі; ein Pferd auf die —n ſetzen, a пзне знь калъ съ стé дп дозе пічóре.

Hans, m., diмінътівь dela Johannes, Іоne, терміnь de desпрець; — ohne Sorgen, отъ каре таіе кънілор фрнзе.

Hanſa, Hanſe, f., хапсъ, лігъ, легътъръ (дптре óрекаре четъді але Германіеі пентрь скътірea него-

Digitized by Google

цълъ de фрiл din вéкъ mezíš); —tiſch, a., хапceатікъ.

Hänſchen, n., Іонікъ; was — nicht lernt, lernt Hans nimmermehr, не калъ вътрънъ пъ'л mai дпвецl ла вzестръ, каре пъ дпвацъ ла тінереце пъ ва шті ла вътрънеце; einen zum — haben, a'шi вате жокъ de чінева.

Hänſeln, v., înşiezъ (пе zнъ noвiцiš); дmi вatъ жокъ, іаъ дпржсъ, пеcте пічіоръ.

Hanſeſtadt, f., четате хапceатікъ.

Hanſgraf, m., хапcграфъ, жъдікъторъ хапceатікъ.

Hanswurſt, m., тóкъ, пепелеа, пъкалъ, карагіосъ, арлекінъ, вzфопъ, паіацъ; —ſtreich, m., арлекінатъ, пъкълітъръ, токътъръ.

Hantiren, v., тънвескъ, манінзлъ, апвкъ, лzкръ, факъ вzетъ, лzкръ о мештеріъ; er hat immer zu —, е пърреа окzпатъ.

Hantirung, f., мештеріъ, професізне.

Hapern, v., се дmпedекъ, пъ мерце дnainte; da hapert es, ачі е грzтатеа.

Happ, m., хапъ, дmвzкътъръ; —en, v., хъпвескъ, дmвzкъ, апzкъ къ гzра; —en, n., в. Happ; —ig, a., хъпъіторіъ, лákomъ.

Häppchen, n., дmвzкъторікъ, вzкъцікъ.

Haranguiren, v., орезъ, квънтезъ къ емфасъ, харапгесъ.

Härchen, n., перішоръ.

Harde, f., пласъ, цінзтъ.

Harem, m., харемъ, сераlъ, къmара de локzінцъ a фemeілор тzсълmane.

Hären, a., пърінъ, de пъръ.

Hären, ſich, v., despъrezъ, спъrezъ, пъпърлескъ, скімвъ пърz.

Häretiker, m., еретікъ.

Harfe, f., арфъ; die — ſpielen, a къnта къ арфа; —nmädchen, n., арфърéсъ, арфъпістъ; —n, v., къntъ къ арфа; —nett, n., арфіцъ; —niſt, m., арфъпістъ; —nſchlüſſel, m., кеіъ de арфъ; —nſpiel, n., къntекъ de арфъ; —nſtück, n., піесъ, вzкатъ пентрz арфъ.

Häring, Hering, m., харанr, пеште марінъ de фелzl скzтвріілор.

Harke, f., грéвлъ; —n, m., гревліцъ; —n, v., гревлескъ; —r, m., гревлашъ.

Harlekin, m., арлекінъ, тóкъ, в. Hanswurſt; —ade, f., Hanswurſtſtreich.

Harm, m., дntрістъцізне, съпърare, пъказъ, аффанъ.

Härmen, ſich, v., mъ дntрістезъ, mъ съперъ.

Harmlos, a. ші ad., фърz съперare, фърz дntрістare, фърz гріцъ; певіноватъ; —e Geſchöpf, фъптърz певіноватъ; —igkeit, f., певavere de дntрістъцізне.

Harmvoll, a. ші ad., плінъ de дntрістъцізне.

Harmonie, f., армоніъ; —meſſer, m., армоніметрz.

Harmonica, f., армонікъ.

Harmoniren, v., армонезъ.

Harmoniſch, a., армонікъ.

Harmoniſt, m., армоністъ.

Harn, f., пішатъ, zdъ, zрінъ; —artig, a., zріносъ; —arzt, m., zромантъ, докторъ каре конóщте zзнъ пішатъ; —blaſe, f., вешіка zдzлzl; —brennen, n., пішатъ арzъторіъ, скламентъ (о вetezipe вenepeз); —en, v., пішъ; —fluß, m., діаветъ, кърцере певолнтарz de zдъ, (вetezipe); —gang, m., zретерz каналzлz zдzлzl; —glas, n., пішетóре.

Harniſch, m., армътърz, zea, кzірасъ; einen in — jagen, a дntърzта пе чінева ла тъніъ; —en, v., дnzлezъ; —haus, n., —kammer, f., армаріъ; —macher, m., армъраріъ.

Harn-kraut, n., ерніолъ, érвъ zрінарz; —lehre, f., zрінологіъ; —leiter, m., kondzктzл zрінел; —röhre, в. —gang; —röhrenentzündung, f., дnpindepe de zретерz; —ruhr, f., в. —fluß; —ſäure, f., avidъ de пішатъ, avidъ фосфорікъ; —ſtein, m., пétрz zрінарz; —ſtrenge, f., decзріъ; —treibend, a. ші ad., діzретікъ, порніторz de

Digitized by Google

nimatъ (mediviнъ); —verſtopfung, f., acтъпare de ъdъ; —wahrſager, m., proскoнъ, прooрочiторъ din nimatъ; —winde, f., стръпгърiъ; —zwang, m., в. —ſtrenge.

Harpune, f., арпонъ (фелъ de лънче къ кърлiгъ лнтревъинцатъ ла прindерea кiцiлор).

Harpuniren, v., арпонезъ.

Harpunirer, m., арпонаръ.

Harpye, f., арпiъ (монстръ фавълосъ, песте тъсъръ лакоинъ, лнкiнзiтъ къ фадъ de фемеiе, къ трънъ de вълтъръ, къ тънiде de оmъ ши къ ніште гiаре фórте аскъцiте.

Harre, f., дърare, тръгънare de тimпъ; —n, v., аштептъ, адъстъ; auf Gott —n, a спера лн Dzeъ.

Harſch, a., аспръ, скорцiосъ; —en, v., се аспреште.

Hart, a. ши ad., тare, въртосъ, дърсъ; апрiгъ, аспръ; piгъросъ; —e Speiſe, вкатъ греа de мistъitъ; —e Eier, оъ рескóптe; —e Thaler, banі сънторі; —e Strafe, nedéпсъ аспръ; —e Schlaf, comnъ профънdъ; — am Wege, токmaі апрóпe de кале: er hat einen —en Kopf, e un червікосъ; —e Zeiten, тimпurі грeі; — machen, a лнвъртоша; — werden, a се лнаспрі; — liegen, a зъчé пе скъндъръ; einem — zuſetzen, a стръмтора; es wird — halten, ачésта се ва фаче къ greъ; — hören, a фі гросъ de вreke.

Härte, f., дърітате, въртошiъ, аспріme; —n, v., лнвъртошézъ, лнъспрескъ; оцелескъ (феръ).

Hart-flügelig, a., юлеоптеръ; — häutig, a., аспръ ла пеле; — herzig, a., nendърatъ, лнпетрітъ ла iнimъ; —herzigkeit, f., пекомпътimipe; —kopf, m., лнтецiтъ, червікосъ; тъмпітъ; —köpfig, a., тъмпъ, greъ de капъ; червікосъ; —leibig, a., лнкъiатъ (къ етiреа ла скаънъ), тare de стомакъ; стрънсъ (ла тънъ), сгърчiтъ, цinaче; —leibigkeit, f., лнкъере; сгърченiъ, аверецiъ.

Härtlich, a., въртошелъ, аспрічелъ.

Hartmaulig, a., тare лн гъръ (de калъ); —keit, f., търіъ лн гъръ.

Hartnäckig, a., червікосъ, лнтецiтъ, лндърътнікъ, перцinaче; —keit, f., червічiъ, лнтецiъ, лндърътнічiъ, перцinачітate.

Hart-rindig, a., въртосъ, de скóрцъ; —ſchälig, a., цестосъ, чеea че аре кóжъ въртóсъ.

Hartſinnig, v. Hartnäckig.

Härtung, f., лнвъртошare, оцелiре (de феръ).

Harz, m., Арцъ, пъдъреа Ерчiнъ лн Dък. Брашвеiгъ.

Harz, n., решinъ; —ähnlich, —artig, a. ши ad., решinосъ, ка решina; —baum, m., арворе решinосъ; —electricität, f., електрічітате решinóсъ; —förmig, a., решinъформъ; —en, v., решinъ, адънъ решinъ; —icht, a. ші ad., решiniš; —ig, a. ші ad., решinосъ; —tanne, f., врадъ решinосъ.

Haſarbiren, v., асарdezъ, кътezъ, тъ лнкъметъ.

Haſardſpiel, n., жокъ de асарdъ (zadarъ), de порокъ.

Haſchen, v., къпъескъ, анъкъ, прindъ iзте; дiвъескъ; пась Lob —, ъмвлъ дъпъ лаvдъ.

Häſchen, n., іепърашъ.

Häſcher, m., віръ, свіръ, тръвантъ, сервіторъ (de жъдікъторіъ).

Haſchiren, v., хакълъескъ, токъ, таіъ търъптъ.

Haſe, m., іепъре; viele Hunde ſind des —n Tod, чіope тълте лнвінтъ ші поркъ; da liegt der — im Pfeffer, ачі е грехатеа, ачі е нодъ.

Haſel, m., алънъ.

Haſelant, m., глътецъ, токъторъ.

Haſel-buſch, m., —gebüſch, n., алънішіъ, тъфъ de алъні; —gerte, f., вargъ de алънъ; —huhn, n., гъіпъшъ алънаръ; —iren, —n, häſeln, v., глътескъ, факъ рясъ; —kätzchen, n., тотокъ алънарe; —nuß, f., алънъ (лат. avelana); —öl, n., олеіъ de алънъ; —ruthe, f., нъіа de алънъ; —ſtaude, f., —ſtrauch, m., тъфъріъ de алъні;

Digitized by Google

—ſtock, m., въдъ de алунъ; —wurz, f., асарь (плантъ).

Haſen-art, f., патеръ de ienepe; —auge, n., окіѣ ienepinъ; заготалмѣ (ветезіре de цене); —balg, m., пеле ienepinъ; —braten, m., фріптеръ de ienepe; —fell, в. —balg; fuß, m., пічіорь de ienepe, омъ фрікосъ; —füßig, a., глѣтецъ; —futter, n., влапъ de ienepe; —garn, n., рецеа de (прінсъ) ienepi; —gehäge, n., ienepърііѣ; —haar, n., пърь de ienepe; —hund, m., копъѣ; —jagd, f., въпътóре de ienepi; —klee, m., трiфоіѣ алвпарiѣ; —klein, n., тънкаре de търгпаіѣ ienepine (пічіóре, гътъ, капъ); —kohl, m., свсаіѣ (плантъ); —kopf, m., капъ de ienepe; —lager, —neſt, n., колкъцъ de ienepe; —maul, n., вазъ спiнтекатъ; —öhrchen, n., зрекъшеа ienepeлi; —panier, n., bas — ergreifen, а тълі ла фугъ; —pappel, f., палъ сілватікъ; —paſtete, f., пастетъ фъкътъ din карне ienepinъ; —pfeffer, в. —klein; —ſcharte, в. —maul; —ſchlaf, m., сотпа ienepeлi; —ſchrot, n., аліче, плюмбъ, търапчішіѣ (de ienepe); —ſchwanz, в. —klein; —ſprung, m., сърітъръ; зртъ de ienepe.

Häſin, f., ienepoiкъ.

Haſpe, f., Haſpen, ціцінъ (гарdінъ); кърлігѣ de въята.

Haſpel, m. ші f., респіторіѣ; въртелніцъ; свкалъ = (лат. sucula) депънътóре; вертежъ; —n, v., скотъ къ вертежълѣ; данънъ, рескірь, гіътвескъ.

Haß, m., хаініѣ = (фр. haine), зръ (дежмъніѣ, врѣжмъшіѣ); —en, v., зръскъ; einander —, а се 'нтрезра; —enswerth, a., зрѣвердъ demнъ de зръ; —er, m., хаінъ, хаіпосъ, пістосъ.

Häßlich, a., хидъ = (фр. hideux), діформъ, сформатъ, зрѣтъ, слътъ почітъ; —keit, f., хидітате.

Haſt, f., zopiѣ, прінъ, гравъ, іѣціme; —ig, a. ші ad., іѣте = (фр. vite), фѣріосъ; —igkeit, f., zopiнцъ, іѣціme, гравъ пваре, прінire.

Hätſcheln, v., decmepdъ, ресфъцъ, молішескъ, афfетеескъ (пе мѣ копілъ).

Hatſchier, m., алгевардерь.

Haţ, Haţe, Häţe, в. Heţe.

Hau, m., ловітъръ; (ла форестеріі) тъіътóре de лемне; —bar, a., тъіаверь, че се пóте тъіа.

Häubchen, n., скофіцъ (pom. мвпт.) = it. cuffietta.

Haube, f., вопетъ, кѣцъ (пентрв інзіерi), скофъ, кучіълъ = (фр. capsul) de нóпте (вървацi); крестъ, моцъ (пасерi), цікіъ; (шоімъ); domъ (аркіт.); ſie ſucht unter die — zu kommen, чéркъ а се мъріта.

Häubeln, v., амвопетъ, апкъчълезъ, аптікіезъ (пе шоімъ), пвпъ скофа пе капъ.

Hauben-band, n., кóрdea de вопетъ; —braht, m., сърмъ, фірь de фердъ пентрв вопетъ; —broſſel, f., старзъ крестатъ, моцатъ; —ente, f., рацъ моцатъ, кокоіатъ; —falk, m., шоімъ, фалконъ моцатъ; —henne, f., гаінъ моцатъ; —kopf, m., вопетарiѣ, капъ de лемнъ саѣ de алтъ матеріъ пентрв фъкътълѣ вопетелорь; —lerche, f., чіокърданъ моцатъ; —macherin, f., вопетріцъ, скофъріцъ; —nabel, f., волдъ, гомвошъ de вопетъ; —ſchachtel, f., кутіъ de (цінътъ) вопета; —ſchleife, f., фіонкъ, нодъ de вопете; —ſtock, в. —kopf; —ſtreif, m., гарпітъръ de вопетъ.

Haubitze, f., овіцъ, фелъ de твпъ.

Haublock, в. Hackblock.

Hauch, m., сфлатъ, сфларе, респіратъ, респіръцівне; (грам.) аспіръцівне; bis zum letzten —, пънъ ла сфлатълѣ кътімъ, пънъ ла мóрте; —buchſtabe, m., літеръ аспіратівъ; —en, v., сфлъ, ресфла, респірь; (грам.) аспірь; —laut, m., (грам.) сонъ аспіратъ.

Haudegen, m., спадъ, спатъ (савіъ латъ къ дóуъ тъішърі); лептачіѣ вравъ; сфаднікъ.

Digitized by Google

Haudegen, m., кръцiш, каре цine каi ши тръсврi de дпкiрiатъ.
Haudern, v., дпкiрiезъ (каi ши тръсвръ).
Haue, f., сапъ (it. zappa) саъ алтъ instрътъптъ de сънатъ, хърлецъ.
Hauen, v., таiш, demiкъ, тъчелъ (кь сабiа), хакъескъ; ловескъ; батъ; таiш (lemne); сънъ, сковескъ (дп пётръ); eine Wunde —, рънескъ; in Stücken —, факъ вскъцi; mitten entzwei —, спiнтекъ дп доъ; er hat über die Schnur gehauen, елъ дпш трече престе месвръ; das ist weder gehauen noch gestochen, аста n'аре нiчi капъ нiчi кóдъ.
Hauer, m., тъеторъ (de lemne); сънътторъ, скобiторъ (дп пiатръ) minaръ; поркъ сiлваткъ (вънътторi); дънте тъеторiш.
Hauerlohn, m., тъiторiтъ, салариш (сърариш minapiлорь).
Häufchen, n., грътъзzze, мъкiцъ.
Haufe, Haufen, m., грътадъ, мъке (it. mucchio), мовiдъ; тертъ, мълцime, кърдъ; чéтъ, вандъ; — Heu, кънiцъ de фънъ; — Getreide, вравъ de гръв; gemeine —, влогъ, плеве; große —, мълцime, глóтъ, попорь; über den — fallen, а къдé дп рзine; die Leute in — stellen, а грzпа пе óмепi; über den — werfen, а рестърпа, а da ла пътътъ.
Häufen, v., грътъдескъ; кълескъ; fich —, се грътъдеште; c'adзнъ, се 'мълцеште.
Haufenweise, ad., кь грътада, кь мълцimea, кь кърдъдь.
Häufig, a. ші ad., дмбiлъзгатъ; decь, мълтъ; adeceopi; —keit, f., дмбiлъзгаре.
Häufung, f., грътъдire.
Hau-hecht, f., ononidъ (Linné), нirъ, сълбrea калiлъi (пъпътъ); —holz, n., лемнъ de тъiатъ; —ig, —bar, a., тъiаверь; —f, m., monтълъ гътълъi; —klinge, f., латъ, кастъръ de спадъ; —klotz, m. —block; —land, кърътъръ; —länder, m., челъ че аре кърътъръ.
Haupt, n., капъ (метаръ кърпалъi); капъ, (шеф, dela ор. chef = чéфъ ром. = κεφαλη ел.), кънетепiш, дп компосе семнiфiкъ: 1) прiнарь, прiнчiпалъ, фрзптащь, капiталъ, п. е. —abſchnitt, секцiзне прiнчiпалъ; 2) de капъ, п. е. —balſam, балсамъ de капъ; den Feind auf's — ſchlagen, а бате пе iнiмiкъ денлiнь.
Haupt-abſicht, f., интенцiзне, кзцетъ, цiнтiре, скопъ прiнчiпалъ; —aber, f., въпъ чефалiкъ; —altar, m., алтарь фрзптатъ; —anführer, m., дзче прiнарь; —angelegenheit, f., трéбъ капiталъ; —angriff, m., атакъ прiнчiпалъ; —anker, m., анкiра чea маре; —anſtifter, m., врзiторь (de рескóлъ) прiнчiпалъ, коriфеь; —arbeit, f., лъкрь de кънетепiш; —arm, m., рамъ прiнчiпалъ (алъ впеi ръзь); —armee, f., армата прiнаръ; —artikel, m., артiкълъ прiнчiпалъ; —aſt, m., рамъръ прiнчiпалъ (de арворе); —angebot, n., рiдiкарea прiнчiпалъ de глóте; —augenmerk, n., окiре (скопъ) прiнчiпалъ; —balken, m., (арк.) архiгрiндъ; —begriff, m., idee, копчептъ прiнчiпалъ; —beſchäftigung, f., окзпъцiзне прiнчiпалъ; —beſtandtheil, m., парте прiнчiпалъ, (дп кет.) прiнчiпiь dominънте; —betrag, m., тотълъ, сума тоталъ; —beweis, m., dovadъ, аргътънтъ прiнчiпалъ; —binde, f., легътъръ de капъ, diademъ; —bogen, m., аркъ de фрзпте (ла вnъ попте); —buch, n., карте, катастiкъ, прiнчiпалъ, челъ маре; —buchſtabe, m., лiтеръ капiталъ, мажзскълъ.
Häuptchen, n., кънъцiнъ, кънъшiорь; —ſalat, m., лъптъкъ кънъцiнóсъ.
Haupt-caſſe, f., кассъ прiнчiпалъ, вiстерiа статълъi, ерарiь; —commando, n., команда ценералъ; —diebſtahl, m., фартъ прiнчiпалъ, дпсеамнатъ; —eigenſchaft, f., кзалiтате, дпсзшire фрзптатъ; —eingang, m., iнтратъ прiнчiпалъ, зша чea маре.
Häuptel, n., кънъцiнъ; —n, v.,

Digitized by Google

прinde къпъцinъ, се 'nвълеште (кърекї).

Haupt-erbe, m., ерezітарѫ, кліроnомѫ, моштеnітoрѫ, прінчіпалѫ; —ereigniß, n., евенетъnтѫ de къпетеnіъ; —fach, n., фортъл, спечіалітатеа de къпетеnіъ (ѫn каре есселезъ нештіne); —fall, m., касѫ прінчіпалѫ; дрeптѫ de кателѫ; —farbe, f., колóре прінчіпалъ; —fehler, m., ерoре, скъdере прінчіпалъ; —feind, m., inimікѫ de фрънте; —figur, f., фігъръ прінчіпалъ; —fluß, m., флъссъ чефалікѫ; рѫѫ прінчіпалѫ; —frage, f., ѫnтревъцiъne, честiъne прінчіпалъ; —gang, m., (mine) венъ прінчіпалъ; кondъnтѫ прімарѫ; —gasse, f., стратъ прінчіпалъ, mape; —gedanke, m., idee, къцетѫ прінчіпалѫ; —gefälle, n. pl., венітърї прінчіпале; —gegenstand, m., оіeптѫ прінчіпалѫ; —gericht, n., (въкът.) въката de фрънте; —geschäft, n., трéвъ капіталъ; —geschoß, n., катълѫ прімарѫ.

Haupt-gesichtspunkt, m., пънтѫ прінчіпалѫ de вedepe, de перспептівъ; —gläubiger, m., креdітoрѫ прінчіпалѫ; —geschwulst, f., ъмфлътъръ de капѫ; —gewinnst, m., къштігѫ de фрънте (ѫnтр'о лотеріъ); —grund, m., къвънтѫ, каъсъ, темеїъ, аргъмънтѫ прінчіпалѫ; —grundpfeiler, m., стѫлпѫ de къкътеnіъ а темеліеї; —haar, n., пърълѫ капълъї; —handlung, f., (ѫn драмъ) апцiъnea прінчіпалъ; —held, m., ероъл прімарїъ; (ѫn драмъ) персона прімъ; —hinderniß, n., пеdека прінчіпалъ; —inhalt, m., състанцъ, съмарїълѫ (ъneї кърцї); —kissen, n., перінъ de капѫ; —kirche, f., вісерікъ катеdралъ; —klage, f., капъл каъсеї; —kläger, m., прімъл желъітoрѫ; —krankheit, f., ветеzіре de капѫ; бóлъ греа; —knoten, m., nodъл прінчіпалѫ (ѫn драмъ); —laster, n., пъкатѫ кардіналѫ; —lehre, f., доктрінъ фondamenталъ, maccimъ цeneралъ; —leidenschaft, f., пасiъne dominъnтъ; —leute, m. pl., дела Hauptmann, къпітанї.

Häuptling, m., къпетеnіъ, прінчіne, капъл (ъnъї попорѫ).

Haupt-linie, f., (ѫn фортърéцъ) лінiа капіталъ; (ѫn цeneалоцiъ) лінеъ дрéптъ; —lüge, f., minчiъnъ mape; —mangel, m., скъdере mape; —mann, m., къпітанѫ; капѫ, шефѫ; —mannschaft, f., къпітъnіъ, къпітъnатѫ; —mast, m., катаргѫ прінчіпалѫ; —mauer, f., мъръл чел mape; —merkmal, n., карактеръл прінчіпалѫ; —narr, m., неbъnѫ de легатѫ; —niederlage, f., магazінѫ, deпосітoрїъ цeneралѫ; deкълътъръ компліnітъ (а ъneї армате); —ort, m., капіталъ (четате, політіъ); чеnтръ (ал оперъцiъnілор); —person, f., коріфеѫ, персонъ de къпетеnіъ; —pfeiler, —pfosten, m., стълпѫ прінчіпалѫ; —pforte, f., пóртъ прінчіпалъ, чеа mape; —planet, m., планетѫ прімарѫ; —quartier, n., къартірѫ цeneралѫ; —quelle, f., фонтъnъ прінчіпалъ; каъсъ прімаръ; —rädelsführer, m., капѫ de ребелї; —rechnung, f., компътѫ цeneралѫ; —regel, f., регълъ цeneралъ; —register, n., тавлъ, реціcтръ цeneралѫ; —riß, m., планѫ цeneралѫ; —rolle, f., (ѫn драмъ) ролъ прінчіпалъ; персонацiъ прімарїъ; —sache, f., капъ лъкръл ъї; —sächlich, a., капіталѫ есенчіалѫ; ad. maї въртосѫ, maї алесѫ; —sammelplatz, m., реъnіре цeneралъ, ѫnтъїъл локѫ de adъnape; —satz, m., acciomъ; —schacht, m., ѫnтъїа гропъ, пъцѫ (ѫn minъ); —schaden, m., daъnъ mape; —schanze, f., pedътъ прінчіпалъ; —schelm, m., штренгарѫ de фрънте; —schlacht, f., бътъліъ отърѫтóре, цeneралъ; —schlüssel, m., кееъ цeneралъ; —schmuck, m., копчіетъръ, орnъмънтъл капълъї; königliche —, diademъ; —schriftsteller, m., аъторѫ класікѫ, скріітoрѫ de фрънте; —schuld, f., вінъ; даторіъ къпіталъ; —schuldner, m., даторїъ прінчіпалѫ; —schule, f.,

Digitized by Google

шкóлъ чентралъ, ценералъ; —=schwein, n., (вънътóрі) порк̆ de чінчі анї; —segel, m., вентрелъ прінчіпалъ; —seite, f., (ла касе) фачіадъ; кóстъ, латѫре прінчіпалъ; —sitz, m., капіталъ, решеdінцъ, —sprache, f., лімвъ domnітóре; прімітівъ, лімвъ мѫмъ; —stadt, f., капіталъ; —stamm, m., трѫнкіѫ, тѫлпінъ; —stärke, f., пѫтереа чеа маї маре; —stelle, f., пасаціѫ de къпетеніъ (ѧнтр'о карте); dрегъторіъ de фрѫнте; —steuer, в. Kopfsteuer; —stimme, f., вочеа, гласѫлѫ прімѫ, сѫпранѫ; —straße, f., dрѫмѫ ѧмпърътескѫ (мілітарѫ), пѫвлікѫ; —streich, m., апѫкътѫръ de мештерѫ; —strich, m., лініъ фѫndаменталъ; —stück, n., капѫ (ѧнтр'о карте); артікѫл; вѫкатъ прінчіпалъ; —sturm, m., ассалтѫ ценералѫ (кѫ тóтъ армата); —=summe, f., сѫма сѫмелорѫ; —=sünde, f., пъкатѫ de мóрте; —=theil, m., партеа de къпетеніъ; капѫ ѧнтъїѫ; —treffen, n., лѫптъ, вътаіъ отърѫтóре; —treppe, f., скара (трептеле) а маре; —tugend, f., віртѫте кардіналъ; —=übel, n., ръѫл чел маї маре; —=urheber, m., ѧнчепъторѫл прімарїѫ; —ursache, f., каѫсъ прімаръ; —urtheil, n., сентінцъ; —verbrechen, n., крімъ капіталъ; —verhör, n., лѫаре ла ѧнтревъціѫне а тѫтѫлор мартѫрілорѫ; —=volk, n., попорѫ dominъntѫ; —=wache, f., гарdъ de къпетеніъ; —wirkung, f., еффентѫ прінчіпалѫ; —wissenschaft, f., штіінцъ фондаменталъ; —wort, n., сѫстантівѫ; —zahl, f., нѫмерѫ кардіналѫ; —=zeuge, m., мъртѫріа чеа маї маре; —ziel, n., цінтъ прінчіпалъ; —=zug, m., тръсѫръ (кѫ креонѫ саѫ панъ) прінчіпалъ, лініъ карактерістікъ; —zweck, m., скопѫл прімарїѫ.

Haus, n., касъ, локѫінцъ; ediфічіѫ; фаміліъ, семінціъ, ценѫ; патріъ; ікономіъ; er ist zu —e, е акасъ; er ist nirgend zu —e, е вагавондѫ; ein ganzes —, тóтъ каса, тóтъ фаміліа; er ist vom guten —e, е de семінціъ вѫнъ, е новілѫ; das — Oesterreich, dinастіа-Аѫстріеї; das — David, каса (фаміліа) лѫї Dавіd; wo ist er zu —e? de ѫnde е? Früchte die in Italien zu —e sind, фрѫнте оріціналe de Італіа; in etwas zu —e sein, а фі deпрінсѫ, черкатѫ ѧн чева; er ist mit seinen Gedanken nicht zu —e, аре мінтеа фóрте респъndітъ; sie hält gut —, еа ківерніcеште віне каса са; einen von — und Hof austreiben, а скóте пе чінева din але сале; mit der Thüre ins — fallen, а ворві цоронокѫ; sein — bestellen, а'шї пѫне ла оръndѫїалъ тревіле, а'шї фаче тестаментѫ.

Haus-altar, m., алтарѫ de касъ; —anzug, m., вестмънтѫ de касъ; —apotheke, f., спіцеріъ de касъ; —arbeit, f., лѫкрѫ domестікѫ; —=arme, m. ші f., місеракѫ рѫміносѫ; —arrest, m., арестѫ de касъ; er hat —arrest, е арестатѫ ѧн касъ; —backen, a., —brot, пъне de касъ; —bedarf, m., тревѫінчóселе; —bediente, m., сервѫ domестікѫ; —besitzer, m., пропріетарѫ de касъ; —brot, n., пъне de касъ; —büffel, m., топорѫ de óсе, мъгарѫл касеї; —bursche, m., флъкъѫ, аргатѫ de касъ; стѫdентѫ; —capelle, f., капелъ, параклісъ, вісерікѫцъ de касъ.

Häuschen, n., късѫцъ.

Haus-dieb, m., фѫрѫ de касъ; —=diebstahl, m., фѫртѫ domестікѫ; —dienerschaft, f., domестічіме, аргъціме; —ehre, f., онóреа касеї, фемее.

Hausen, v., локѫескѫ, шедѫ; цінѫ касъ; пѫстіескѫ, факѫ daѫnъ, пръпъdескѫ; die Feinde haben hier sehr arg gehaust, inimічіі аѫ фъкѫтѫ маре daѫnъ п'аічї; der Sturm hat schrecklich gehaust, фѫртѫна а вътѫтѫ грозавѫ; —, m., візъ (пеште), éръ dѫnъ алцї, морѫнѫ; —blase, f., інтіоколъ, клеїѫ таре de пеште (морѫнѫ); вешікъ de

Digitized by Google

морѣнѣ; —togen, m., кавіарѣ, икре de морѣнѣ.

Haus-ente, f., рацъ domestікъ; —erziehung, f., educaціune каспікъ; —fliege, f., мѣскъ domestікъ; —flur, f., вестівюлѣ, întratъ; —frau, f., mama de familіe; —freund, m., amікѣ de касъ, (amoрezъl dómnel)'; —friede, m., пачe domestікъ; —geflügel, n., оare; —genoß, m., колоквіторѣ; —genossenschaft, f., колоквіторіme; domestічіme; тоtъ familіa; —gerάth, n., унелте, мовілі; —gesinde, n., argъціme, одъrpime; —gótter, m. pl., zeіі menaці, larі domestічі; —hahn, m., кокошѣ de касъ; —halt, s. —haltung; —s halten, v., цінѣ касъ, dъкѣ ikonomia kacel; sie versteht nicht — zu halten; nu штіe a ціnе касъ; —halter, m., татълѣ de familіe; економѣ.

Haus-hälterin, f., ikonómъ, ківерніcітóре, (гъzdoae); —hältig, —s hälterisch, a., ikonomѣ; ad. кѣ ikonomіe; —hältigkeit, f., ikonomіe, цінере de касъ.

Haushaltung, f., цінере de касъ, ikonomіe (гъzdъшарѣ, госпоdъріе); —skunst, —swissenschaft, f., штіинца, артеа ikonomіeі.

Haus-herr, m., domnъl, (стъпънъл) ківерніcіторѣл (елін. νυβερνήτης) de касъ, татъл de familіe; —s hoch, a., de дінаінтеа касеі, дінаінтѣ ка каса; —hofmeister, m., мажordomѣ, maіcтерѣ de кърте (вътавѣ de кърте); —hund, m., кѣне de касъ.

Haufiren, v., вндъ din касъ дін касъ съ вѣндѣ марфе; факѣ хартіе, гъцъніе.

Haufirer, m., вокчанціѣ, мътъгарѣ.

Haus-jungfer, f., фатъ de касъ; фатъ дінтріцітóре; —kalender, m., календерѣ, алманакѣ економікѣ; —s kaninchen, n., іепъре de касъ; —s kauf, m., кътпъръторъ de касъ; —katze, f., тотокѣ, мъцъ de касъ; —kleid, n., вестіментѣ de касъ, ordinarѣ; —knecht, m., арматѣ, рѣndaшѣ (ла віртърі); —kost, f., масъ ordinaръ; —kreuz, n., micerіі domestіче; —krieg, m., чѣртъ domestікъ; —laterne, f., лѣмпашѣ дн tinda касеі; —laub, —lauch, n., пърѣреаверde (плантѣ); —s lehrer, m., дінвъцторѣ de касъ, nedaторѣ; —lehrerin, f., дінвъцторóсъ, гъверnантѣ; —leinwand, f., пънзъ de касъ.

Häusler, m., зілерѣ, църанѣ фъръ тоті.

Haus-leute, m. pl., кіріаші, хоккіторі кѣ плата (дінтр'о касъ).

Häuslich, a., domestікѣ, ikonomѣ, ківерніcіторѣ; —keit, f., ківерніcіре, ikonomіе.

Haus-mädchen, n., кънъратъ; —s magd, f., сервъ; —mann, m., вътавѣ de кърте; зілерѣ, inkіlінѣ; кіріашѣ; —mannskost, f., мънкаре ordinaръ; —marder, m., фоінъ (coіs de dixорѣ); —mast, f., дінгрешетърѣ (de порчі) акасъ; —s maus, f., шóрече de касъ; —s meister, m., maіcтерѣ de касъ (дін Biena), вътавѣ de кърте (Ромънія); —miethe, f., кіріъ de касъ; —mittel, n., medічінъ de касъ (дофторіі въвешті); —mutter, f., мамъ de familіe; —ordnung, f., ordine (вънъ) че се цінe дін касъ; —plage, f., s. —kreuz; —postille, f., карте de predічі чітінde акасъ; —rath, m., унелтеле касеі; —ratte, f., рътанѣ, клоцанѣ de касъ; —recht, n., дрептѣ (жѣсѣ) domestікѣ, авторітатеа domestікъ, дрептъл татълѣ de familіe; —regel, f., регълъ domestікъ; —regiment, n., ківерніcітъра касеі; —fäßig, a., domічіліатѣ (каре арe касъ дінтр'о четате); —schlüssel, m., кеіа касеі; —schneider, m., кроіторѣ de касъ; —schuhmacher, m., пантофарѣ, папъкарѣ de касъ; —s schwalbe, f., pindinea de касъ; —schwelle, f., прагѣ; —segen, m., вінекъвънтареа песте касъ, норочіреа, спорѣ унеі familіі; —s sperling, m., пасере (врабіе) de касъ; —stand, m., ikonomіe; —

Digitized by Google

ſteuer, f., касатікъ, dажde пе касъ; —ſuhung, f., черчетаре а касеі; —taube, f., порумбъ domeſtikъ; —teufel, m., мъіере реа; —thier, n., вітъ domeſtikъ; —thor, n., пóрта касеі; —thür, f., уша касеі; —trauer, f., жале, doліѣ (dopъ) каспікъ; —trauung, f., кънъніѣ акасъ; —übel, n., рѣ domeſtikъ; —trunk, m., въътърѣ ціпнѣ, de касъ; —uhr, f., орлоціѣ de касъ; —unke, f., врóскъ domeſtikъ; —vater, m., капъл ѳamiliеі; —vertrag, m., контрактъ de ѳamiliѣ, de дикіереа, de въпзарea унеі касе; —verwalter, m., ікономъ, ківерніторъ (лат. gubernator); —verwaltung, f., ківерніcіре, ікономіѣ; —vieh, n., віте de касъ; —vogt, m., antictire de отелѣ; —wäſche, f., рѣфе de касъ; —weſen, n., ікономіѣ, късніціѣ; —wirth, m., хокандарѣ, оспътарѣ; —wirthin, f., хокандърéсъ, оспътрéсъ; —wirthſchaft, f., ікономіѣ; —wurz, f., в. —laub; —zins, m., ченсъ, кіріѣ; —zucht, f., dіcніціпѣ domeſtikъ.

Haut, f., пеле; дéрмъ, пеліѣ (анат.); ehrliche —, отъл лъі Dzeŭ; er ſteckt in keiner geſunden —, дл сънъ колúва дп пелтъ, е ветезівіоcъ; er iſt noch mit heiler — davon gekommen, а скъпатъ къ пелеа; eŭ geht über deine —, ачі е ворва de пелеа та; aus fremder — iſt gut Riemen ſchneiden, 50 пе спіпареа алтъіа сънт зшóре; mit ſeiner — zahlen, а плъті къ пелеа; ſich ſeiner — wehren, а'шІ бінде скътиѣ пелеа; ſeine eigene — zu Markte tragen, а дптрепіпде чева къ рісіѣ съѣ.

Haut-ausſchlag, m., есантемъ, спъзетъръ пе пеле; —beſchreibung, f., дерторафіѣ.

Hautbois, (zi: ховоа), n., оболѣ (instr. мѣс.).

Häutchen, n., пелідъ, метвранъ; (анат.) епідермъ; (вот.) тънікъ.

Hautdrüſe, f., rindъл міліарѣ.

Häuten, v., decnoіѣ, decпелѣ, іаѣ пелеа, жънъескѣ, желескѣ; ſich —, се decпóе.

Hautfarbe, f., колóреа пелеі.

Haut-floßer, m., дерматерѣ (animалѣ къ потъторе de пеле); —flüger, m. pl., imenoптере, (свъръторе къ apini метвранine, п. е. зпéле inсекте).

Häutig, a., пелóсѣ, метвраносѣ.

Haut-krankheit, f., вóлъ de пеле; —lehre, f., дерматолоціѣ.

Häutung, f., decпоітъръ, жънвітъръ.

Hautwaſſerſucht, f., idропікъ съв пеле.

Hautwurm, m., дракопкъл (верме).

Hautzahn, m., дінте deфencівѣ.

Havari, Haverei, Haferei, f., аверіѣ, дазпъ дптъмплатъ унеі коръвіі.

He! Heda! int., хеі! аскълтъ! мъ!

Hebamme, f., мóшъ; —nkunſt, f., мошітъ, овстетрічіѣ, артеа de a moші.

Hebarzt, m., докторе овстетрікъ, матосѣ.

Hebe, f., Еве, zeiцa жънецеі.

Hebe-balken, —baum, m., ъъргіѣ, грindъ, кóрdъ, dрзгъ de pidікатъ.

Hebekorb, m., корвъ, кошъ лънгъ ші ънгъстъ.

Hebel, m., ъъргіѣ; інстіпктъ, мотівъ.

Hebelade, f., капръ; зпъ фелѣ de машіпѣ de ресвоіѣ дптревъіндатъ дпаінте de інвепціънea тънърілор.

Heben, v., pidікъ; делътърѣ (зпъ реѣ); скотъ din giцini; дпалцъ (окіі); скотъ (вінъ din вате); прімескъ (вапі); ein Kind aus der Taufe —, а вотеза ка пашъ пе зпъ копіѣ; einen vom Pferde —, а ажта пе чінева съ deскалече; einen aus dem Sattel —, а трънті жосъ dene ша; a'і окъпа постол, локъл; einen Streit —, а дмпъчъі о чéрт.

Heber, m., сіфонъ, трагъ.

Hebe-ring, m., верігъ de pidікатъ; —ſeil, n., фъне de pidікатъ; —winde, f., въртежъ de pidікатъ; —zeug, n., капръ (de pidікатъ).

Hebopfer, n., пріносѣ, жертеѣ.

Hebraismus, m., евреіскъ.

Hebräer, m., евреѣ, жидеѣ.

Digitized by Google

Hebräiſch, a., евреікъ, жидеікъ, ad. жидееште.
Hebung, f., pidikътъръ; перчепциsне, дзаре, дмпдіпіре de dawde.
Hecheł, f., пептіпі (de лънъ, de кънепъ саѣ inъ), равіъ (mozd.); —n, v., пептіпъ; меліцъ.
Hecht, m., стіsкъ (пеште); —brut, f.; стіsчі мърsпте; —chen, n., стіsкшóръ; —grau, a., стіsчіs, сърѣ ка стіsка, —kopf, m., къпъцінъ de стіsкъ; —ſaß, m., в. —brut; —ſchimmel, m., калъ сърѣ, пзптатъ ка стіsка; —ſmilch, f., лапці de стіsкъ.
Heck, n., (marінъ) пзпъ, фаца dinanoі a коръвіеі.
Hecke, f., гардвіѣ; спінішіѣ, decішіѣ; кзіваріs; пзітъръ, клочіре; пзіре; пзі.
Hecken, v., пзіескѣ, клоческѣ; коіескѣ, се калкъ (пасеріле); —kirſche, f., ксілостеѣ; —roſe, f., росъ сілватікъ; —ſcheere, f., фóрфечі de тsпсѣ (гардвіѣ, арворі); —ſtrauch, m., спінішіs, тѳфішіs; —zaun, m., гардвіѣ.
Hecker-ling, v. Häckerling.
Heck-feuer, n., фокѣ dзпъ воіъ, фъръ komandъ; —männchen, n., вървътѣшіѣ че клочеште ші дмблеште вапіі; —mutter, f., (дп глѣтъ) тѣтъ проліферъ, фетеіъ взпъ de пръсілъ, каре фаче копіі тълці; —pfennig, —groſchen, —thaler, m., —münze, f., dinарѣ, грошіцъ, талерѣ, монетъ свърътъ, деспре каре се кредe къ се ретърнѣ дп таіка de зnde c'aѣ келтзітѣ; —zeit, f., тімпзл коітъреі, пзіреі, ал фътътъреі.
Heda! в. He!
Hede, f., стзпъ (it. stuppa), кълці; —n, a., de стзпъ.
Hederich, m., pidikіóръ, epicімъ (плапті).
Heer, n., арматъ, армію; óсте, трзпъ; тълціме, кърdѣ; пзтері.
Heerbann, m., (векіs) дпартареа глóтелорѣ (пентрѣ апърареа патріеі дп перікълѣ).
Heerbiene, f., албіпъ ръпаче.
Heerd, Heerde, в. Herd, Herde.
Heeres-fahne, f., стéгзл армателі; —flucht, f., decepциsне, фzціре din армать; —flüchtig, a., ѳзгаріs, decepторѣ; —folge, f., овлегъцізпéа сзпшілор de a мерце спре апърареа патріеі; —kraft, —macht, f., пзтереа армателі, потінцъ арматъ; армію.
Heer-führer, m., dзкъ, цепералісімѣ; —gepäck, n., багаціs остешескѣ; —geräth, n., (векіs) матеріалзл, зпелтеле армателі; —gewette, n., арматърѣ че о тоштепеа дела татъ фіzл прімпъскътѣ; пречіпзтѣ (жрідікѣ); —hauſe, m., чéтъ, корпѣ, дівісізпе de армать, de трзпе; —horn, n., корпѣ de ресвоіs; —lager, n., таварът (= tabernaculum — Zelt im Kriege ꝛc.); —pauke, f., цімвалъ; —pauker, m., цімвъларѣ.
Heerſchar, f., Gott der Heerſcharen, Dzeзл пзтерілор, ал армателор; die himmlichen Heerſcharen, пзтеріле черешті.
Heer-ſchau, f., ревістъ a армателі; — ſtraße, f., дрзмѣ маре, мілітърескѣ, дмпърътескѣ; —zug, m., мерсзл армателі.
Hefe, f., дрождіъ; ашезътърѣ пе фzndѣ, лепъдътърѣ; — des Volkes, дрождііле попорзлзі; den Kelch bis auf die —n ausſtrinken, a веа покарзл пънъ дп фzndѣ; —nbrot, n., пъпе доспіть къ дрождіі; —nteig, m., алзватъ de дрождіі.
Heſicht, a., дрождіѣ; —ig, a., дрождіосѣ; тълвърѣ.
Heft, n., мъпзнкіѣ, кódъ; аграфъ, копкъ, кърлігѣ, катаратъ; легътърѣ, сарчінъ, фашічкзлѣ, брошърѣ; каіétѣ; кърмъ, гзверпѣ; das — des Staates in den Händen haben, a авé дп мъні кърма статзлзі; —chen, n., мъпзнкіашѣ; кърліцелѣ, катаръміцъ; —el, f., легътърѣ (de віїъ пе парѣ); —el, m., аграфъ, копкъ; —eln, v., дпкончіезѣ.
Heften, v., косѣ; прindѣ (къ гомвоше, къ копче); піропескѣ, дп-

Digitized by Google

цепепескѫ кѫ кѫіе; легѫ (карте, рапъ, віїъ); брошѫрезѫ.
Heftig, a. ші ad., фѫріосѫ, ѫпфокатѫ, іѫте, репеde; апрігѫ, віолентѫ; —keit, f., фѫріосітате, іѫцime, віоленцъ.
Heft-lade, f., кѫсеторїѫ, тавлъ de легатѫ (кърцї), de брошѫратѫ; —nadel, f., акоіѫ; —pflaster, n., етвластрѫ (de ръні); чірішѫ (de легатѫ кърцї).
Hegen, v., ѫпгръдескѫ; апърѫ (о пъдѫре); Wild —, пѫтрескѫ, цінѫ фере; Zweifel —, а авé ѫпdoіалъ; Feindschaft —, а пѫтрі inimічіцїъ; eine große Meinung von sich —, а'шї ѫпкінѫі тѫлтѫ de сепе.
Hege-reiter, m., пъдѫрарѫ, вегіторѫ de пъдѫре (кълаpe); —säule, f., стълпѫ de опрітѫръ (пънъ ѫnde е іертатѫ а въпа); —wiese, f., пратѫ, фъпацѫ опрітѫ; —zeit, f., тімпѫ de опрітѫръ (дела въпътóре).
Heher, m., гаіцъ (пасере).
Hegira, (zi Хеціра) f., еціръ, епока dекъndѫ maomedanії ѫшї datezъ anії, че ѫпчепе ла 622 къndѫ Маометѫ а фѫцітѫ дела Мека.
Hehl, (ворвъ пефлесіверъ) секретѫ, таінъ, аскѫпсѫ; reden Sie ohne —, ворвеште пе фацъ, п'аскѫnde.
Hehlen, v., аскѫndѫ, тъїпѫескѫ.
Hehler, m. ші f., аскѫпzъторѫ, тъїпѫіторѫ (de лѫкрѫрї фѫрате), аскѫпzътóре; der — ist so gut wie der Stehler, а аскѫnde (лѫкрѫрї фѫрате), е атътѫ ка а ле фѫра.
Hehr, a. ші ad., ѫпалтѫ, сѫвлімѫ, тъpецѫ, аѫгѫстѫ, minѫпатѫ, ѫпцерескѫ.
Heide, f., сілвъ, пъдѫре; кътпѫ стерпѫ пекѫлтіватѫ, степъ; —kraut, f., ерікъ (Лin.)
Heide, m., пъгънѫ; Heidin, f., пъгънъ.
Heidebesen, m., тътѫръ de ерікъ.
Heidechse, в. Eidechse.
Heide-gries, m., —grütze, f., грісъ de хрішкъ; —korn, n., хрішкъ (полігонѫ фагопірѫ, Лin.); —land, n., степъ, кътпѫ пекѫлтіватѫ.
Heidelbeere, f., афінъ; die große —, тѫръ; die rothe —, етеѫръ.
Heidelbeerstrauch, m., афінѫ, афінішѫ.
Heidelerche, f., в. Brachlerche.
Heiden-bekehrer, m., місіонарѫ, апостолѫ; —bekehrung, f., місіонъріъ, адѫчере ла кредінцъ а пъгъпілорѫ.
Heidengeld, n., пъшѫпъріт ѫ, dape пентрѫ пъшѫпе.
Heidenglaube, f., кредінцъ пъгънéскъ.
Heidenhaar, n., пърѫ din паштере (ла копії).
Heiden-leben, n., віéцъ пъгънéскъ; —tempel, m., темплѫ пъгънескѫ, капіште idолéскъ; —thum, n., пъгъпістѫ.
Heide-rauch, m., чéцъ пе кодрії; —reiter, m., в. Hege-reiter.
Heidi! int., aide! алло!
Heidnisch, a., пъгънескѫ.
Heiduk, m., хаїдѫкѫ.
Heil, n., салѫте, ферічітате, порокѫ; тъптѫіре, скъпаре; ewige —, тъптѫіре вечпікъ; — dem, der ꝛc., феріче de ачелѫ, каре шчл.
Heil, a. ші ad., съпътосѫ, ѫптрегѫ; mit —er Haut davon kommen, а ревені ѫптрегѫ ші съпътосѫ.
Heiland, m., тъптѫіторѫ (Dл. Ісѫсѫ Хрістосѫ).
Heil-anstalt, f., ставеретъптѫ, ашезътъптѫ de ветезї, спіталѫ; —art, f., методъ de кѫръ; —bad, n., баїъ віndекътóре, апъ мінералъ; —bar, a., віndекаверѫ; —barkeit, f., віndекаверетате; —bringend, a., салѫтарѫ, тъптѫіторѫ; —brunnen, m., в. Heilbad.
Heilen, v., віndекѫ, тратезѫ, кѫрезѫ, каѫтѫ; тъптѫескѫ.
Heilig, a. ші ad., съптѫ, сфъптѫ; сакрѫ; сакросфъптѫ; —e Abend, ажѫпѫлѫ ѫпеї сървъторї; —e Abendmahl, с. кѫмінекътѫръ; —e Geist, спірітѫлѫ съптѫ; —e Jungfrau, съпта фечóръ; —e Schrift, съпта скріптѫръ; —sprechen, а канонiса, а декіара пе чінева de съптѫ.
Heilige, m., съптѫ, сфъптѫ; der — Petrus, Съптѫ-Петрѫ.

Digitized by Google

Heiligen, v., сфінцескъ, сънцескъ, копсакрезъ.
Heiligenbein, n., (anatom.), осълъ сънтъ (din дърънтъ).
Heiligenbild, n., ікóнъ.
Heiligenschein, m., аѕреолъ.
Heiligthum, n., сънтѕаріѕ, локъ сфънтъ; мóште, реліквіі.
Heiligung, f., сфінціре, копсъкръціѕне.
Heilkraft, f., віртѕте сънътівъ, пѕтере віndекътівъ, пѕтере medікъ.
Heilkraut, n., вѕрѕіéнъ de medічінъ, іéрвъ віndекътóре.
Heilkunde, f., medічінъ, штіінцъ medікъ.
Heillos, a. ші ad., кѕмплітъ, ѧнфрікошатъ; влъстъматъ, стрікатъ, перdѕтъ; пъкътосъ маре, счелератъ; —es Verbrechen, n., крімъ кѕмплітъ; — fluchen, a ѧнжѕра кѕмплітъ; —e Musik, мѕсікъ фóрте ѕрѫтъ.
Heil-mittel, n., medічінъ, medікъмънтъ; —lehre, f., фармаколоціъ.
Heilmonat, m., Дечемвре.
Heilquelle, f., ісворъ, фънтънъ de апъ мінералъ.
Heilsam, a. ші ad., віndекъторъ, ѧнсънътошеторъ, doфторіторъ, фолосіторъ, салѕтаръ; —keit, f., віndекаре, салѕврітате (мънтѕінцъ).
Heilsmittel, n., (теол.), міжлокъ de a къштіга мънтѕінца сѕфлетѕлѕі.
Heilsordnung, f., dогматікъ.
Heilung, f., віndекаре, ѧнсънътошаре, кѕръ.
Heilvoll, a. ші ad., прé фолосіторъ, прé мънтѕіторъ, прé салѕтаръ.
Heilwurz, f., рѣdъчінъ віndекътóре (маі алесъ), палвъ, алтеъ.
Heim, ad., акасъ, ѧн патріъ, ла локѕінцъ; —, sich, begeben, a се ре'нтóрче акасъ.
Heimath, f., патріъ, локѕлъ паштеріі, локѕінцъ (сатъ, орашъ); —lich, патріотікъ, de акасъ, дела локѕінцъ; —los, фъръ патріъ, фъръ локѕінцъ; —recht, n., dрептѕлъ ѧмпъмънтепіріі, алъ indіцепатѕлѕі, патѕралісъріі.
Heimbringen, v., кondѕкъ акасъ.
Heimbürge, m., (пе a локѕреа) пъчѕіторъ de сатъ.
Heimchen, n., греръ de касъ.
Heimde, Heime, патріъ.
Heimeln, v. n., дорескъ патріа; сéмънъ a патріъ.
Heimen, v., адъпостескъ; ѧмпресоръ, ѧнгръdескъ.
Heimfahren, v., мъ ре'нторкъ акасъ (кѕ кърѕца, орі кѕ паіа), мъ рекърѕцъ акасъ.
Heimfall, m., ре'нторсѕръ, рекъzъмънтъ.
Heimfallen, v., рекаdъ (ѧн пропріетатеа кѕіва).
Heim-fällig, a. ші ad., рекъzѕтъ, deвенітъ; —fälligkeit, f., репторсъмънтъ, репторсеверітате.
Heimfallsrecht, n., dрептѕлъ рекъdеріі.
Heimführen, в. Heimbringen.
Heimführung, f., кondѕсемънтъ, кondѕсѕръ, ѧнсоціре, акомпъніемънтъ кътръ касъ.
Heimgehen, v., мергъ акасъ.
Heimholen, v., die Braut —, dѕкъ міреса ла вървaтъ.
Heimisch, a. ші ad., de касъ, domестік; патріотікъ, indіцепъ.
Heimlich, a. ші ad., секретъ, аскѕнсъ, пітѕлатъ, фѕрішатъ; комоdъ, ѧнdемънатікъ; de касъ, ка de касъ.
Heimlichkeit, f., секретъ, лѕкрѕ аскѕнсъ; комоdітате.
Heimrecht, в. Heimathsrecht.
Heimreise, f., кълъторіъ спре касъ.
Heimsehnen (sich), мі е dорѣ de касъ.
Heimstellen, v., ласъ ѧнвоіе, ла жѕdеката кѕіва.
Heimsteuer, в. Aussteuer.
Heimsuchen, v., вісітъ, черчетезъ, факъ вісітъ; чертъ (кѕ реле марі); Gott hat uns mit diesem Uebel heimgesucht, Dzeѕ a трімісъ престе noі ачесте реле.
Heimsuchung, f., вісітъ, черчетаре; пеdéпсъ, чéртъ; пъкаzъ, пъпасте.
Heimtücke, f., ръінцъ аскѕнсъ, ръінцъ кланdестінъ, хаініъ.
Heimtückisch, a. ші ad., ръѕтъчосъ, хаіносъ, алéнъ.

Digitized by Google

Heimwärts, ad., кътръ касъ.
Heimweg, m., калеа кътръ касъ.
Heimweh, m., dорѫ de касъ, ахтѫ de патріъ.
Heinre, f., алвінъ.
Heinrelbank, в. Schnitzebank.
Heirath, f., късъторіъ, ѧнсоціре, ѧнсъръtъръ, търітаціѫ (търітішѫ).
Heirathen, v., тъ късъторескѫ, тъ ѧнсоцескѫ, тъ ѧнсорѫ, тъ търітѫ.
Heirahts-fähig, a. ші ad., капаче de късъторітѫ; —gut, n., zестре; —lust, f., воіе de късъторітѫ; —lustig, a., dоріторѫ de късъторітѫ; —schein, m., атестатѫ de кънънie; —stifter, m., вотръ, міжлочіторѫ de късъторіе; —vertrag, m., контраптѫ, ѧнвоіелъ de късъторіе.
Heisch, в. Heiß.
Heischen, v., черѫ, demъndѫ.
Heischesatz, m., (матем.), постълатѫ.
Heiser, a. ші ad., ръгъшітѫ.
Heiserkeit, f., ръгъшелъ, ръгъшіme.
Heiß, a. ші ad., фервінте, форте калдѫ, ѧтфокатѫ; einem die Hölle heiß machen, a zъгръві къіва пе dракълѫ кътѫ маі негръ; heiße Thränen vergießen, a върса лакріme фервінцї.
Heißen, v., кіемѫ, нъмескѫ; opdinezѫ, demъndѫ; wer hat es dir geheißen? чіне цї a demъndатѫ? das heiße ich trinken, ачеста ва съ zікъ a веа; gut —, a апрова; einen willkommen —, a гратъла къіва de вънъ-веніре; was heißt das? че ва съ zікъ ачеста?
Heiß-hunger, m., фоме кънескъ; фоме врезъ; —hungerig, a. ші ad., флъмъndѫ ка лъпълѫ.
Heister, m., арворелѫ тінърѫ.
Heit, къвънтѫ че ѧнсемна odiniоръ персонъ, старе, modѫ, іаръ астъzі a ръмасѫ ка пъртічікъ че се adaоце ла капътълѫ съвст. ші adj., кътѫ Menschheit, Einheit.
Heiter, a. ші ad., ceninѫ; кърaтѫ; веселѫ, іларѫ, воіосѫ; heiterer Blick, m., къътътъръ ceninъ; —s Gesicht, фацъ ceninъ, іларъ.
Heiterkeit, f., ceninътате, ceninime.
Heitern, v., ѧнceninѫ, ѧнвоіошезѫ, ѧнвеселескѫ.
Heizbar, a. ші ad., ѧнфервънтаверѫ, ѧнкълzіверѫ, че се поте ѧнкълzі.
Heizen, v., ѧнкълzескѫ, ѧнфервънтѫ.
Heizer, m., ѧнкълzіторѫ.
Heizung, f., ѧнкълzітъръ, фервънтътъръ.
Hektik, в. Schwindsucht.
Hektisch, в. Schwindsüchtig.
Held, m., ероѫ, върватѫ пъскътѫ dintр'ънѫ zeѫ орі zinъ, ѧнсъ търіторѫ; върватѫ страорdinарѫ прin фапте, сеѫ ші прin търіа карактерълъі.
Helden-alter, n., векѫ de ероі (ѧн векіme); —gedicht, gesang, m., епопеъ, поетъ епікъ; —geist, m., спірітѫ ероікѫ, ероістѫ, ероіme; —größe, f., гръndоре de ероѫ; —herz, n., іnimъ de ероѫ; —lied, n., кънтекѫ de ероѫ; —mäßig, a. ші ad., ероіческѫ, ероічеште, ероікѫ, ка ънѫ ероѫ; —muth, m., ероістѫ, кораціъ ероікъ; —muthig, ероікѫ, ероічеште; —sprache, f., лімвъ ероікъ, лімвъ кораціосъ; —stark, таре ка ънѫ ероѫ; —that, f., фаптъ ероікъ; —tugend, f., віртъте ероікъ.
Heldin, f., ероінъ.
Helfen, в., ажътѫ, съвкъргѫ, съввінѫ; adстаѫ, асістѫ; daѫ мънъ de ажъторіѫ; helf Gott, Dzeѫ съ ажъте, съ фіе de віне! so wahr mir Gott helfe, аша съ'мі ажъте Dzeѫ! es hilft zu nichts, нъ е вънѫ de nimікѫ; zu was soll das —? de че требъ есте ачеста? er weiß sich weder zu rathen, noch zu —, нъ е нічі de ръгъ нічі de фъгъ; sich anders —, апъкѫ лъкрълѫ de алтъ тортъ; einem aus der Noth —, a скоте не чіпева din ліпсъ, din невоіе; wem nicht zu rathen ist, dem ist auch nicht zu —, каре нъ вреа съ аскълте, требъе съ черче.
Helfenbein, в. Elfenbein.
Helfer, m., ажътъторѫ.
Helfershelfer, m., консоцѫ ла врео крімъ, компліче.

Digitized by Google

Heliometer, m., (астроп.), еліометрѫ, мікрометрѫ овіептівѣ, мъсѫръторѣ de сóре.

Helioscop, n., (астроп.), еліоскопѣ, іпстрѫмантѣ de стікъ кѫ колóре лпкісъ спре а пріві ла сóре.

Heliotrop, n., (вотап.), сора сóрелві; флóрéа сорелві (тіпер.); халчedonѣ.

Hell, a. ші ad., лѫтіпосѣ, стрълъчосѣ; стрълъзіѣ, кіарѣ, літпede, лъмпрітѣ; сопорѣ, ръспікатѣ (глась); helle Augen, окі стрълъчоші; —er Kopf, тіпте дештéпт; —es Wetter, тітпѣ сепіпѣ; hell machen, a лѫтіпа; a ръскіра; — blau, алвастрѫ deскісѣ; —braun, врънетѣ deскісѣ; —dunkel, кіарѣ-овскзрѣ; —farbig, de колóре deскісъ.

Hellăugig, a., кѫ окі кіарі, літпezі.

Helle, f., лѫтіпъ, кіарътате, кіарóре, стрълъчіпцъ, лъкóре.

Hellebarde, f., елевардъ (артъ).

Hellebardier, m., елевардіерѣ, артатѣ кѫ елевардъ.

Hellen, v., лѫтіпѣ, лпсепіпѣ.

Heller, m., дінарѣ, вънцѣ.; nicht einen blutigen — haben, a пѫ авé кътѣ съ dаі ла впѣ орѣ; nicht einen — werth sein, п'аре прецѣ de о чéпъ, пѫ плътеште впѣ варавоѣ.

Hellig, a. ші ad., остепітѣ, лпсетатѣ.

Helligen, остепéскѣ, неодіхпéскѣ, конторѣ.

Heiligkeit, s. Helle.

Hell-klingend, —lautend, part., сопорѣ, ресънторѣ.

Hellsehen, n., сомпамвліспѣ, лѫпатічѣ, фапта лѫтвла ла сомпѣ пе лѫпъ.

Hellseher, m., літпede възторѣ; сомпамвлѣ, сомпѣ лѫвлторѣ.

Hellsichtig, a., адервъзторѣ, пътрѫпзеторѣ.

Hellweiß, a., алвѣ лъчіосѣ, алвѣ лъстросѣ, кandidѣ.

Helm, m., каскъ, каскетѣ, коіфѣ; (архіт.) кѫполъ; кѫпакѣ (ла кълdape); топоріштеѳ; тѫке, зреке ла върфіцъ; —binde, f., віпdъ, (ital. benda), ѳънтіórъ de коіѳѣ; —busch, m., пепарІѫ, стоѫ de пене ла коіѳърї; —dach, n., коперішѣ ка коіѳѣлѣ; —feder, f., папъ de коіѳѣ; —gewölbe, n., волтъ коіѳатъ; —gitter, n., грътіóра коіѳѣлві; —schmied, m., коіѳарѣ, кашкетарѣ; —schmuck, m., орнѫтънтѣ de коіѳѣ; —stange, spitze, f., волdѣлѣ коіѳѣлві; —stutz, s. —busch; —visier, n., вісірѣлѣ, въzарѣлѣ, ларва коіѳѣлві.

Hemd, n., къташъ; kein ganzes — auf dem Leibe haben, кърпѣ трепцеле de пе елѣ; das — ist mir näher als der Rock, дóре-тъ de тóтъ лѫтеа, de тіпе лпсъ ті се рѫпе іпіта; къташа'мі е таі апróпе de кътѣ антеріѣлѣ; —ärmel, m., тънека кътъшел; —kragen, m., гѫлерѣ de къташъ.

Hemdchen, n., кътъшіцъ, кътъшзіе.

Hemmen, v., лпtпedекѣ, опрескѣ, овстаѣ, реціпѣ; репоръпѣ.

Hemmkette, f., лапцѣ de лпtпedекатѣ.

Hemmschuh, m., скарпъ, скаѳъ de съв рóтъ.

Hemmung, f., пedекъ, опрітъръ, пedекътънтѣ, овстаклѣ.

Hengst, m., артъсарІѫ; —fohlen, füllen, n., тънzѣ, тънzокѣ.

Henkel, m., тóртъ; der Krug geht so lange zu Wasser, bis er den — verliert, ълчорѣлѣ атътѣ мерце ла апъ, пънъ і се фрънце гътълѣ; —bükaten, m., галбінѣ кѫ тóртъ; —korb, m., пънерѣ, кошълецѣ кѫ тóрте.

Henkeln, v., лптортезѣ, пѫцѣ тóртъ, зрекі.

Henker, v., спънzърѣ.

Henker, m., спънzърторѣ, карпефіче, воіѳ, калъ, целатѣ, гѫde (тър.), хепгерѣ (пет.); жъстіціарІѫ; der — ! че паіва! was zum —? че драѫ? das dich der —, дзте лп перzърі; —beil, n., палошѣ, съкзреа целатълві; —mäßig, ad., ка впѣ целатѣ, тіръпеште; —frist, s. Galgenfrist;

Digitized by Google

—ſtahl, n., мънкареа din ѕрнъ a ѕнсї оцъндитѣ.

Henne, f., гъінъ; junge —, пѣікъ, гъінѕшъ; кънепъ de тѫпнъ; гъінѕша пе черѣ.

Hennegat, n., газръ, вортъ de кърнъ ла коръвїї.

Henning, m., кокошѣ.

Her, ad., аівї, ачі, аколеа, колеа; дпкóче; von da —, dintr'аколеа; hin und —, дпкóче 'нколо; von weit —, de денарте; vom Meere —, de кътръ маре; wo kommſt du —? de unde вїї? von Alters —, din векіме.

Herab, ad., дпжосѣ, дпкóче 'н жосѣ; vom Berge —, пе мънте 'н жосѣ; — begeben (ſich), а се да, а се коворѫ дп жосѣ; —beugen, плекѣ, дпковоїѕ; —fallen, декадѣ, кадѣ дп жосѣ; —fließen, кѫргѣ, мъ скѫргѣ дпжосѣ; —kommen, вїѣ дп жосѣ, decvindѣ; —laſſen, ласѣ дп жосѣ, сковорѣ; мъ тїкшоредѣ, мъ ѕмїлескѣ, kondecvindѣ.

Herablaſſung, f., лъсаре дп жосѣ, делъсаре, делъсътъръ; ѕмїлінцъ; kondecvindinцъ, віневоінцъ, афаверітате.

Herabſetzung, f., денѕсетъръ, денѕсетъптѣ, сковорѫтъръ, сковорътъптѣ; скъзътъръ, скъзътъптѣ, апъсътъптѣ; деспрецѣ, дегрaдъцїѕне, дпжосетъптѣ.

Herabſtimmung, f., (mѕc.) акордътъръ маї жосѣ, скъзътъръ де сѫнетѣ, deскордътъръ.

Herabſtürzung, f., ръпезічѫне дп жосѣ, арѣпкътъръ дп пръпастіе, къзътъръ дп пречіпісѣ.

Herabwärts, ad., дпжосѣ, de вале.

Herabwürdigung, f., дпжосетъптѣ, деспрецѣ, овілітъръ, овілітъптѣ.

Heraldik, f., ераліка, штііпца дпсемнелорѣ, марчелорѣ, артатърелорѣ.

Heran, ad., дпкóче, апрóпе; die Zeit naht —, тімпѫлѣ се апрошіе; —brechen, сосескѣ, мъ апрошѣ; der Tag bricht —, zioa се ръварсъ, е дп фаптѫлѣ зілеї; —eilen, алергѣ дпкóче; —kommen, мъ апрошѣ, мъ авечінезѣ.

Herankunft, f., сосіпцъ, апрошіере, авечінъмънтѣ.

Herannahung, f., авечінъмънтѣ.

Herauf, ad., дпсѫсѣ, дпкóче 'н сѫсѣ; се котѣпе къ верѫрі ка ші Herab ші Heran.

Heraufwärts, ad., дп сѫсѣ дпкóче, спре дéлѣ.

Heraus, ad., афаръ; — mit der Sprache! ворѫеште пе фацъ, дъ пе фацъ, спѫне ръспікатѣ! geраde —, deадрептѫлѣ, пе фацъ, ліверѣ ші франкѣ; дп котѣпері къ верѫрі дпсémпъ скóтере орі ешіре, спре ес.; —arbeiten, спаргѣ, скотѣ дп пѫтереа мънїлорѣ; —bekommen, скотѣ, прітескѣ, речепѣ; —brechen, спаргѣ, проропѣ, мъ дпіептѣ афаръ; —bringen, скотѣ афаръ, dѫкѣ афаръ, edѫкѣ; —drängen, апъсѣ, ръпedѣ афаръ; —bringen, мъ ръпedѣ афаръ; —drücken, сторкѣ; спрімѣ, пропѫпчіѣ, ръспікѣ, глъсцїескѣ; —fordern, провокѣ, кіемѣ ла дѫел; —führen, скотѣ, kondѫкѣ афаръ; —geben, даѣ афаръ, pedaѣ, ре'нторкѣ; ein Buch —geben, пѫблікѣ, скотѣ ла лѫмїнъ о карте; —haben, рекапѣтѣ рестѫлѣ; deскоперїѕ (чева); —halten, дптіndѣ дп афаръ; —helfen, ажѫтѣ а ешї; deскѫркѣ, дмпакѣ; —kommen, есѣ, мъ пѫблікѣ, есѣ ла лѫмїнъ; daѣ пе фацъ, deскоперїѕ; еѕ kommt auf einѣ —, ла ѫрнъ тотѣ атѫтѣ, тотѣ ѫнѣ ресѫлтатѣ; —laſſen, ласѣ съ ésъ, daѣ дрѫмѫлѣ; ſich —laſſen, дмї deскоперїѕ сітѫіміптеле; —laufen, есѣ афаръ, мъ deсѫндѣ; —locken, атъцескѣ афаръ (пе чінева); — müſſen, сѫптѣ копстрѫнсѣ а ешї; —nehmen, скотѣ, ſich —, а'шї лѫа воіе, а'шї арога, а претінde, а дпдръсні; ſich zu viel —, а лѫа преа маре дпкредере, а лѫа пасѣ преа палтѣ, а тратта преа фамілїарѣ; —plappern, daѣ секретѫлѣ пе фацъ;

Digitized by Google

—sagen, спѫнѫ пе фацъ, manifестезѫ, ворвескѫ кіарѫ.
Herausforderung, f., провокъцiѫне.
Herausgabe, f., ediцiѫне, пѫблікъцiѫне.
Herausgeber, m., editорѫ, пѫблікъторѫ.
Herauswärts, ad., ѫнафаръ.
Herausziehung, f., скоцетѫръ, стръсътѫръ.
Herbe, a. ші ad., аспрѫ, акрѫ, оцетосѫ, пъдѫрецѫ (пóмъ); сарвъдѫ; сълчіѫ; оцеросѫ; стръпезіторѫ; амарѫ, трістѫ; — Obst, помъ акръ, фрѫптѫ пъдѫрецѫ; — Wein, вінѫ акрѫ, оцетосѫ; — Schicksal, сóрте трістъ, сóрте греа.
Herbe, Herbheit, f., аспріме; акріме, оцецiме, оцеріме, трістъчѫне.
Herbei, ad., аічі, ѫнкóче, апрóпе; ѫн компѫнере кѫ вербѫрїс е аплéкъ тотѫ ка Heraus; —bringen, adѫкѫ, апортѫ; —kommen, мъ апропіїѫ; —machen, мъ алътѫрѫ, мъ апропіїѫ; — rufen, акіемѫ; —schaffen, къштігѫ; апортѫ, adѫкѫ; прокѫрѫ; —ziehen, атрагѫ, трагѫ кътръ —; etwas bei den Haaren—ziehen, факѫ о асемънаре пекълітъ, аплекѫ чева ѫн сілъ.
Herbeischaffung, f., adѫсетѫръ, апортъмънтѫ, прокѫрътѫръ, прокѫръцiѫне.
Herbeikommen, v., капътѫ, прімескѫ, речепѫ чева.
Herberge, f., оспътъріъ, остъріъ, локаndъ, касъ комѫнъ, adъпостѫ, локѫ de масѫ (хапѫ, попасѫ, газdъ, кърчмъ); албергъ (італ.), сéѫ касъ ѫnde трагѫ месеріешії стръінї.
Herbergen, v., adъпостескѫ; в. Beherbergen.
Herbergsvater, m., оспътарѫ, adъпостіторѫ, албергарѫ (алѫ ѫнеї корпоръцiѫнї).
Herbeten, v., кіемѫ, пофтескѫ ѫнкóче; речітезѫ, влътерезѫ рѫгъчѫнї.
Herbigkeit, в. Herbe.
Herbitten, v., рогѫ а веni, ѫнвітѫ.
Herblich, a. ші ad., аспрішорѫ; сървезіорѫ.
Herbst, m., тóмнъ; —blume, f., флóре de тóмнъ; —früchte, pl., фрѫпте (podѫрї) томнатіче; —luft, f., аерѫ de тóмнъ; —monat, m., Септемвре; —obst, n., пóмъ томнатікъ; —punkt, m., (астр.), пѫнтѫлѫ (екінопцiалѫ) de тóмнъ; —rose, f., росъ, трandафірѫ томнатікѫ; —saat, f., (Wintersaat), семъпътѫръ de тóмнъ; —stürme, pl., тімпестъцї, фѫртѫне, віфоре de тóмнъ.
Herbsten, v., а кѫлеце віїле.
Herbstheu, n., отавъ, фънѫ de тóмнъ.
Herbstlich, a. ші ad., томнатікѫ.
Herbstling, m., фрѫптѫ, фътѫ, помѫ томнатікѫ.
Herbstzeitlose, f., чéпа чóреї (плантъ).
Herd, m., ватръ, фокарїѫ; къмінѫ; sich nach dem väterlichen Herd sehnen, a dopi de къмінѫлѫ пърінцескѫ, de локѫінца пърінцéскъ; eigner — ist Gold werth, маї вреѫ мошіе dĕ о аршінъ, de кътѫ ѫн касъ стръінъ; —geld, n., фѫмърітѫ (о dажdіъ).
Herde, f., тѫрмъ (de .оі); чѫрdъ, чірédъ (de віте корнѫте); ергеліъ, ставъ (de віте копітате); чéтъ, мѫлцiме.
Herdenweise, ad., кѫ тѫрма, кѫ четеле.
Herdurch, ad., прін ѫнкóче, пе аічі.
Herdürfen, v., а пѫтé веni, а ѫнdръсні съ віі.
Herein, ad., ѫнлъѫнтрѫ, ѫнкóче (інт.); інтръ! віно! —brechen, а спарце ѫнлъѫнтрѫ, а інтра кѫ форца; —bringen, а пътрѫnde ѫнлъѫнтрѫ; —führen, а ѫнтрѫdѫче; —gehen, а інтра, а пъса ѫнлъѫнтрѫ; —ziehen, а ѫнтраце, а траце ѫнлъѫнтрѫ; а інтра кѫ локѫінца.
Hererzählen, v., епарѫ, історісескѫ, повестескѫ.
Herfallen, v., акаdѫ, каdѫ ѫнкóче; мъ ѫніептѫ, мъ ръпеdѫ ѫнкóче, мъ авънтѫ.

Digitized by Google

Herfahr, v. Hervor.

Hergang, m. мерџере дпкóче, мерсѣ, атерсѣ; фапта, декѣрсѣлѣ лѣкрылѣ.

Hergeben, v., a da дпкóче; feinen Namen zu etwas —, a'шї da пѣмеле дп дїспѣсеџїѕпеа алтѣїа, a сѣрпърї кѣ пѣмеле.

Hergebracht, part., дпdатїпатѣ, прескрїсѣ; es iſt ſo —, аша é datina прїмїтѣ, аша есте ѕсапца.

Hergegen, v. Hingegen.

Hergehen, v., a мерце, a вепї, a се апропїé; da geht's luſtig her, аївї é веселїѣ; über die Leute —, a се дпкъїера de óмепї, a'ї апѣка ла треї парале; über einen —, a се апѣка de бътаіе кѣ чїпева, a ръсвате аскпръ'ї.

Herhalten, v., џїнѣ дпкóче, дптїпdѣ стїпdѣ, пресъптезѣ; сѣферїѣ; — müſſen, a фї џїпта сѣферїпцелорѣ; a фї овлегатѣ съ плътешті.

Herholen, v., adѣкѣ дпкóче; das iſt zu weit hergeholt, ачѣста пré é ісказїтѣ, апѣкатъ пré пе de парте (о квѣптаре, ѕпѣ дїскѣрсѣ).

Hering, m., скѣмврїе, хърїпгѣ (aringa італ.), скѣмврїцъ; —ѕбude, f., вътїкъ, волтїцъ кѣ скѣмврїї; —ѕбúſe, f., варкъ de пескѣїтѣ скѣмврїї; —ѕфiſcher, m., пескарїѣ de хърїпцї.

Herkommen, v., вїнѣ дпкóче, adвїнѣ, авїнѣ, тъ апропїѣ; провїнѣ, пърчедѣ, тъ depївѣ, тъ трагѣ, тъ паскѣ, дтї dedѣкѣ оріцїпеа; das —, авепїре, авепїнцъ; datїnъ, ѕсапцъ; вїцъ, оріцїне; herkommend, part., провепїнте, провепїторѣ.

Herkömmlich, a. ші ad., дпdатїпатѣ (овїчпѣїтѣ), din datїnъ, din ѕсапцъ.

Herkunft, f. Herkommen, n.

Herlallen, v., вълвъїѣ, ворвескѣ вълвъїпdѣ, ръспкѣ ръѣ.

Herlangen, v., daѣ, дптїпdѣ.

Herleiten, v., dedѣкѣ дпкóа; depївѣ (ѕпѣ квѣптѣ); adѣкѣ, depѣѣрезѣ, (апа).

Herleitung, f., dedѣсетъръ, dedѣкцїѕпе, depївъцїѕпе, depѣѣрїнцъ.

Herlefen, v., чїтескѣ фъръ ростѣ, речїтезѣ.

Herling, m., пóтъ пъдрéцъ, стрѣгре съльватїкѣ, агѣрїdъ.

Herlitze, f. Kornelkirſche.

Hermachen, v. Herfallen.

Hermaphrodit (грец.), m., фътърѣѣ, фетелеѣ, ермафродїтѣ, нїчї въръватѣ нїчї мїѕере.

Hermelin, m., артелїнѣ, какомѣ; —fell, n., пеле de артелїнѣ; —mantel, мантелъ, влапъ de артелїнѣ.

Hermeneutik (грец.), f., ермепевтїкъ.

Hermetiſch, a. ші ad., дпкїсѣ, астѣпатѣ съ пѣ інтре нїчї аерѣлѣ, ерметїкѣ.

Hernach, ad., dѣпъ, апої, dѣпъ ачеа.

Hernehmen, v., іаѣ de ѕndева; афлѣ, капътѣ, гъсескѣ; дпфрѣптѣ, спѣлѣ (пе чїпева кѣ мѣѕтрътъръ).

Hernennen, v., апѣмескѣ, дпшїрѣ кѣ пѣмеле.

Hernieder, ad., аївї жосѣ, дп жосѣ.

Heroiſch, a. ші ad., ероїкѣ, ероїческѣ, кораџїосѣ, песпѣмъптатѣ; heroiſche Verſe, версѣрї ероїче, версѣрї алесапdрїпе.

Herold, m., ероldѣ (araldo італ.), прекопѣ, крайпїкѣ.

Heros (грец.), m., ероѣ, вравѣ, отѣ фóрте іпітосѣ, отѣ пъскѣтѣ dintr'o zeitate ші din o фіпцъ oменéскъ.

Herr, m., domnѣ; проприетарѣ (кокопѣ, стъпънѣ); прінчїпалѣ; маџїстръ; — im Hauſe, капълѣ фамїлїеї; wie ein — leben, a трѣї domneште; den großen — n machen, a фаче пе воіерълѣ, a се пѣрта domneште, a се кокопі; ſein eigner — ſein, a фї de капълѣ съѣ, a трѣї пеатърпатѣ; große Herren haben lange Hände, domnїї марї аѣ враџе тарї; ſtrenge — regieren nicht lange, domnia аспръ пѣ о dѣve 'ndelѣпгатѣ.

Herrchen, n., domnїшорѣ, кокопелѣ, кокопашѣ.

Herreiſe, f., репторчере, рекълторіе, ре'нтърпаре, ре'нторсѣ.

Herriſch, a. ші ad., domnocѣ, im-

періосѣ, воіероєсѣ; палтѣ ла фіре, трѣфашѣ; —ев Wеſен, маніеръ домнѣскъ, авѧкътѣрі деспотіче.

Herrlich, a. ші ad., домнеск, воіерескѣ; мінѹнатѣ, мърецѣ; помпоосѣ, мъіестосѣ; есчелѧнте; ілѹстрѣ; глоріосѣ; фóрте фрѹмосѣ, фóрте белѣ.

Herrlichkeit, f., домніме, домніе; помпъ, грандóре, маіестате; Еwere —, Domnia Та, Мъріа Та.

Herrn-arbeit, f., лъкрѹ домнеск; клакъ, воіерескѣ; —diener, m., сервѣ, шервѣ домнеск, чокоѣ, лакеѣ; —dienſt, m., сервіцій, сервітѹте (слѹжвъ, вейлѝ); —haus, n., кѹрте, касъ домнéскъ; —geſälle, pl., дрітѹріле фішкале, венітѹріле домніторѣскі; —gewalt, f., потестате, автóрітате домнéскъ; —gunſt, f., фавóреа челорѣ марі; —ſtand, m., воіеріме, повлецъ палтъ.

Herrnhuter, m., ерѳхтіанѣ, фрате моравѣ (о сектъ еретікъ дп Германіа).

Herrnlos, a. ші ad., фъръ домнѣ, фъръ пропріетарѣ; лъкрѹ гъсітѣ, де прінсѣ, нъръсітѣ.

Herrſchaft, f., домніе, імперій (стъпънире); сѹверанітате, сѹпремітате, автóрітате сѹпремъ; пътере, потестате; — der Vernunft, імперіѹлѣ мінцеі; die — an ſich reißen, а трage домніа ла сіне, а о всѹрпа; unter ſeine — bringen, а редѹче сѹв а са потестате, а сѹпѹне, а сѹпѹзѹга; eine gute — haben, а авé домні бѹні.

Herrſchaftlich, a. ші ad., домнеск, домнеште.

Herrſchbegierde, v. Herrſchſucht.

Herrſchen, v., домнéск, ремнéзѣ (стъпънéскѣ); hier herrſcht die Sitte, аічі домнеште датіна.

Herrſcher, m., домніторѣ, сѹпранѣ, сѹверанѣ, прінчіпе; —mine, f., фанъ імперіóсъ; —gewalt, f., потестате, автóрітате сѹпремъ, сѹверанъ; —würde, f., демнітате сѹпремъ.

Herrſchſucht, f., сете, лъкоміе, амвіціне де а домні; —ſüchtig, a. ші ad., амвіціосѣ де а домні.

Herſtammen, v., провінѣ, decвіндѣ, трагѣ орігіпеа, тъ трагѣ дін вііа кътаре.

Herſtammend, part., провенітѣ, дъскътѣ.

Herſtellen, v., репарѣ, реставрѣ, реставерезѣ; реашезѣ; ремітѣ; ein Gemälde —, а рестаѹра о кадръ.

Herſtellung, f., реставръцѹнітѣ, репарътѹръ, реставеретѹнітѣ, реашезътѹнітѣ.

Herüber, ad., дінкóче, decвіндеа, де астъ парте; —ſpringen, а сърі дінкóче.

Herum, ad., дпцѹрѣ, дппрецѹрѣ, пе дънъ, тінгѣ—; цѹрѣ дппрецѹрѣ; die Sache geht mir im Kopfe —, лъкрѹлѣ ачеста мі се дптóрче прін капѣ; —balgen (ſich), а се дпкъіера, а се хъці, а'ші да трѹнтеле бѹзлѣ алтъіа; —betteln, а чершіторі, а дмвла чершіндѣ; —bieten, а дмвіé, а офері прін прецѹрѣ; —blättern, а фрѹнзѹрі; —drehen, а дптóрче, а дпвърті прін прецѹрѣ; —gehen, а дмвла прін прецѹрѣ; es geht ein Gerücht —, черкелézъ о фаімъ; —irren, а дмвла рътъчітѣ, а фі бѹнѣ вагабѹндѣ; —reiſen, in der Welt, а дпконцѹра лѹмеа, а вате церіле; —ſtellen, а колока, а ашеза прін прецѹрѣ.

Herunter, ad., дп жосѣ, де вале; —gehen, а decвінде, а се сковорà; —hauen, а детъіа, а скърта, а рътеza; —kommen, а decвінде, а се да де вале; а скъпъта, а декъdea ла старе мішеа, а съръчі; —machen, а деза, а лза жосѣ, а десфаче; а дефъіма, а денегрі пе чінева; —reißen, а стълце, а рѹпе, а стъпчі жосѣ; —rücken, а спінце дп жосѣ; —ſetzen, а депѹне, а пѹне жосѣ; а мікшора; а дискредіта, а дефъіма.

Herunterwärts, ad., жосѣ дпкóче.

Hervor, ad., дпкóче, дпаінте; дп авапѣ; —brechen, а прорѹпе, а се рѹпеzі наінте; —bringen, а

Digitized by Google

prodъче, a скóте ла івéлъ; —bringung, f., prodъщíзне, prodъсъръ; —drängen, a ръспíнце 'n афáръ, a коті аванъ; —dringen, a пътрúnde, a ръсбáте, ръсві аванъ; —gehen, a еші; aus Allem geht hervor, ресúлтатúлъ тътъроръ есте . . .; —leuchten, a релúчі, a стрúлучі; die Wahrheit leuchtet heraus, adeвърúлъ e дпведератъ, верітатеа се manifeстъ къ тóтъ евединца; —leuchtend, кlаръ, луminatъ, дпведератъ; —locken, a атрáце, a momi, a amъці афáръ; —machen (sich), a еші ла івéлъ, a ста фаць; —quellen, a скътúрі, a ісворî дп афáръ; —tagen, a дптрече, a сúпрапъса, a сúпраста; a се distinge; —tagung, f., дптречере, дптрекътъпъ; сúпрастатúръ, eminingъ, distingúзне; —stechen, a вате ла окі, a се distinge; a ръсърі; —thun, a скóте афáръ; a се distinge, a се дпcemna; —treten, a пъші наinte, a наinta, a се пресúпта.

Hertwärts, ad., дпкóче, дп партеа ачéста.

Herweg, m., рентúрнаре, рессосінъ.

Herz, n., inimъ; сімцімънтъ; сúфлетъ; корацъ; дпкліпъціне, афъпдзне; mezъ, центръ; von ganzem Herzen, din тóтъ inima; von Herzen schlecht, фóрте ръ, фóрте місераверъ; es geht mir durch's —, дмі стръфіне inima, мъ сънéтъ прin inimъ, дмі сфъшіе, desnikъ inima; es ist mir ein grosser Stein vom Herzen gegangen, inima mi се ашорî de o грéвтате маре; ich habe nicht das —, nu мъ ласъ inima, nu почъ фі аша крúdъ; es ist mir enge um's —, inima дмі есте дпгріцатъ, inima mi се сімте стрімторатъ; wie ist es dir um's —? че'ці зіче inima? er hat etwas auf dem Herzen, ляі ді заче зúнă че ла inimъ; es geht mir zu Herzen, мъ пътрúnde ла inimъ, мъ сімцъ контрúнкатъ; das war aus dem Herzen gesprochen, ачéста ва съ зікъ a ворві din inimъ; einem sein — ausschütten, a'ші десфаче inima, a'ші десколері секретеле; sich ein — fassen, a прinde корацъ; sein — an etwas hängen, a'ші da inima, a се алíні къ патімъ de чева; etwas zu Herzen nehmen, a ляа не inimъ зúнă лъкръ, a ста къ inimъ пентръ чева; das — schwer machen, a дптріста, a пúне inima дп тішкаре; reden wie es einem um's — ist, a ворві не фаць, a авé inima не літвъ; zum — sprechen, a ворві ла inimъ, a тішка сімцúлъ; mit — und Mund versprechen, a промíте къ солепітате; wissen — voll ist, деъ geht der Mund über, къндъ inima се ръварсъ, літва ворвеште къ прісосъ; літва не вате спре dinтеле че дóре; viel Maul, wenig —, къпеле че латъ, тішкъ аграре; брaвъръ din гъръ.

Herz-ader, f., аорта, вúна inimeі; —atzenei, f., medічінъ de inimъ; —beklemmung, f., бътътъръ, вътаіе, стрúнсъръ de inimъ; —beutel, m., (anat.), перікардъ, дпвълітóра, пúнга inimeі; —blatt, n., (anat.), діафрамъ; фрúнзішóръ че есе п'интре алтеле; inimióръ, преахаръ, преaзвітъ; —blume, f., вораціне, вораnъ; —blut, n., сънце din артерíі, сънцеле inimeі; —brechend, part., фóрте дърерос, рънторъ de inimъ; —brücken, n., кардіалціі, апъсътъръ ла inimъ (o бóлъ); —dame, f., (дп жокъ de кърці), дамъ de кúпъ, de роші; —fell, n., (anat.), перікардъ, пелúцца, тúніка din афаръ zерóсъ a inimeі; —förmig, a., дп форма inimeі; —gespann, n., кардіацціъ, дпкордътъръ, дптінсетъръ de inimъ; —grube, f., лінгъріца, гропшора стомахúлъі; —höhlen, pl., скафеле, дешертърíле inimeі; —innig, —inniglich, din фúндъ inimeі, din тотъ сúфлетúлъ; —kammer, f., кúмара inimeі; —kirsche, f., черéшъ търчіапъ (ка inima мі рошъ); —klee, m., оцетóсъ, алілúя (o

плантъ); —klopfen, —pochen, n., вътаіъ, пълпітъціне de inimъ; —lieb, a., preaiубітъ, preaxapъ; —muskel, мушкіулъ inimeі; —muſchel, f., скоіка 'n ѳорма inimeі; —ſchlächtig, a. ші ad., кънъдъмézъ (kaіl); —ſchlächtigkeit, f., дмвалézъ, вътътъръ de inimъ; —ſchlag, m., пълсъ, пълсъціне, ватерea inimeі; —ſtärkend, part., комѳортатівъ, реставрatівъ, дптъріторъ de inimъ; —ſtein, m., exinitъ; —waſſerſucht, f., идропікъ перікардік (med.); —weh, n., дърере de inimъ; —zerreißend, part., сѳъшіеторъ de inimъ.

Herzähleп, v., enѵмеръ, компътъ, анѵмъръ.

Herzahlung, f., пѵмераътъръ, компътъ.

Herzeleid, n., дърере de inimъ; сѳѳерінцъ; амъръчіне а сѳолетълуі.

Herzen, a., дмвръщошезъ, стрънгъ ла inimъ; ръсѳъцъ, decмерdъ.

Herzensangſt, f., дпгóре, ѳрікъ, дпгъсціме de inimъ.

Herzensfreund, m., amікъ de кръче, пріетінъ intimъ.

Herzensgrund, m., ѳѵндълъ inimeі.

Herzensgûte, f., вънътатеа inimeі.

Herzensluſt, f., вакъріъ, плъчереа inimeі, десѳътаре, плакъ.

Herzensmeinung, f., сімціmънтъ сінчеръ, опініне сінчеръ, квънтъ дела inimъ.

Herzergreifend, part., пътрънзъторъ ла inimъ.

Herzhaft, herzhaftig, a. ші ad., inimoсъ, коражосъ, дндръснецъ, неѳрікосъ.

Herzhaftigkeit, f., коражъ, дндръснélъ, бърбъціе, inimoшіе.

Herzig, a. ші ad., плінъ de сімціminte, сімціtівъ; плъкътъ, ізвітъ (дръгълашъ).

Herzlich, a. ші ad., din inimъ, сінчеръ, кордіалъ; das iſt — ſchlecht, ачеста е ѳórte ръ; — gern, din тótъ inima, ѳórte вакъросъ; — bitten, a се рага ѳервінте, a се рага din inimъ.

Herzlichkeit, f., сінчерітате, inimъ пріімітóре, inimъ вадъ ші бърватъ, кордіалітате.

Herzlos, a. ші ad., necімціторъ, necімціtівъ; рече, непъсъторъ; neinimoсъ, ѳрікосъ, кодардъ (омъ каре се кодеште ші дъ досълъ ла врео дптрепріndere mai серіóçъ); —igkeit, f., necімціtате, речélъ; непъсаре, дескорацъ, кодързіъ.

Herzog, m., дъче; —in, f., дъчéсъ; —lich, a. ші ad., дъкалъ.

Herzogthum, n., дъкатъ.

Herzu, ad., дпкóа, дпкóче, дп астъ парте.

Herzwurzel, f., inima плънтелоръ.

Hesре, f., ціціпъ; скóвъ; арпънъ.

Heterodox (греч.), a. ші ad., етеродоксъ, de алтъ кредінцъ.

Heterogen (греч.), a. ші ad., етероценъ, de соіъ орі сніцъ осевітъ.

Heterogeneität, f., етероценітате.

Hetman, m., хатманъ (комъndante de казачі; panъ de воіепіе дп Молдавіа).

Hetzbahn, f., локъ de сътъцатъ (кънії ла въпътóре).

Hetze, f., гóпъ de ѳéръ, въпътóре ѳорцатъ, астъцетъръ, сътъцътъръ, хвідаіре; потаіе (чéтъ de къні); конофапъ.

Hetzen, v., астъцъ; гонескъ, хвідаескъ; aneinander —, a дптърта пе унълъ асупра алтуіа.

Hetzer, m., астъцътъръ; хвідаторъ.

Hetzhund, m., къне de гонітъ, къне гоначъ.

Hetzpeitſche, f., вічъшкъ de гонітъ.

Heu, n., ѳънъ; — machen, a ѳаче ла ѳънъ; — in Haufen ſetzen, a пъне ѳънълъ дп къпіце, a къпіца ѳънълъ; —boden, m., подъ de ѳънъ; —bund, bündel, n., сарчіпъ (mandълъ) de ѳънъ; —macher, mähер, m., косарів, косашъ, ѳълчеторъ; —ernte, f., тімпълъ de кóсъ; Heumonat, m., Іулів; —gabel, f., ѳъркоів, цепоів de ѳънъ; —haufen, m., къпіцъ de ѳънъ; —rechen, m., гревъ, ръстреа de ѳънъ; —ſchober, m., клаіе, стогъ de ѳънъ; —ſenſe, f.,

Digitized by Google

кóсъ, фалче de фънѣ; —wagen, m., карѣ de фънѣ.
Heuchelei, f., фъцъріъ, іпохрісіъ, префъкътъръ.
Heuchelfreund, m., amікѣ фъцарѣ, пріетінѣ префъкътѣ.
Heuchelmiene, f., аерѣ de фъцарѣ, de іпокрітѣ.
Heucheln, v., фъцърескѣ, факѣ пе сфънтълѣ; Liebe —, фъцърескѣ amóре.
Heuchler, m., фъцарѣ, префъкътѣ, іпокрітѣ, сфънтоїѣ, omѣ фалсѣ.
Heuchlerisch, a. ші ad., фъцаріѣ, іпокрітѣ, фъцъреште ка іпокрітълѣ; heuchlerische Miene, фацъ de сфънтоїѣ.
Heuen, v., косескѣ, факѣ фънѣ.
Heuer, ad., естімпѣ, ѧп естѣ anѣ.
Heuer, в. Miethe.
Heuern, в. Miethen.
Heulen, v., ѹрлѹ; мъ воческѣ, мъ ваіетѣ.
Heupferd, в. Heuschrecke.
Heurath, в. Heirath.
Heurig, a. ші ad., din естімпѣ.
Heuschrecke, f., локѹстъ, грерѣ, греѹрѣ.
Heute, ad., астъzї; azї; — Abend, m., астъсéръ; — über 14 Tage, de azї ѧп dóъ септъмънї, de azї ѧп 14 zіле; lieber — als Morgen, кътѣ maї кѹрѫndѣ, атътѣ maї віне; — roth, morgen todt, астъzї mie, мъне ціе; астъzї пе пъмънтѣ, мъне ѧп мормънтѣ; kommst du — nicht, so kommst du morgen, ѧпчетѣ кѹ ѧпчетълѣ мерцемѣ deпарте.
Heutig, a. ші ad., de астъzї; der heutige Tag, zioa de астъzї.
Hexameter, m., (греч.), ессаметрѹ (ѹпѣ фелѣ de версѣ).
Hexe, f., стрігóіе (італ. straga, stregona), фермекътóре (връжітóре), Елеле, pl.
Hexen, v., а фермека, а фаче мъіестріі de стрігоіе.
Hexenbuch, n., карте деспре стрігоіеріъ.
Hexenbutter, f., ѹнтѣ мóле смънтъносѣ, ѹнтѣ фермекатѣ.
Hexenfahrt, f., adѹnapea поптатікъ а стрігоілорѣ, ѧмблетълѣ стрігоілорѣ.
Hexenkraut, n., мътръгѹнъ.
Hexenmeister, n., мъіестрѹ de стрігоі, фермекъторѣ, магѣ.
Hexensegen, m., deскънтътъръ, скѹпжѹрѣ, скѹпжѹръмънтѣ.
Hexentanz, m., жокълѣ стрігоілорѣ.
Hexenwerk, n., фермекѣ, фермекътъръ, стрігоітъръ.
Hexer, в. Hexenmeister.
Hexerei, f., фермекъторіъ; das ist keine —, ъста пѹ е лѹкрѹ de спъріетѣ, пѹ е нічї о minѹne; Geschwindigkeit ist keine —, іѹцéла мъпілорѣ пѹ есте нічї ѹпѣ фермекѣ.
Hiacinthe, в. Hyacinthe.
Hiäne, f., іенъ (фéръ че десгрóпъ морцїї).
Hie, в. Hier.
Hieb, m., ловітъръ; плеспітъръ; деспікътъръ, тъіетъръ; — ins Gesicht, плеспітъръ ѧп фацъ; kein Baum fällt auf den ersten —, нічї ѹпѣ копачѣ пѹ каде dintр'о сінгѹръ ловітъръ.
Hiebei, в. Hierbei.
Hieber, m., спътóіе, съвіóіе латъ ші лѹпгъ, палошѣ, спатѣ.
Hiebwunde, f., рапъ, плагъ din тъіетъръ.
Hiedurch, в. Hierdurch.
Hief, m., сѹпетълѣ корпѹлѹї de въпатѣ; —horn, n., корпѣ de въпатѣ.
Hieher, в. Hierher.
Hiehen, v., (марін.), мъ кѹфѹndѣ, мъ ласѣ кѹ партеа dinапоі.
Hiemit, в. Hiermit.
Hienieden, ad., ѧп лѹмеа ачéста, пе пъмънтѣ, аічї жосѣ.
Hier, ad., аічї, ічї, ічé, ачі; hier und da, ічї колеа; — oben, аічї деасѹпра; — ist das Buch, éкъ картеа.
Hieran, ad., ѧп, ѧптрѹ ачéста, ла; — ist kein Zweifel, деспре ачéста пѹ е ѧndoiéлъ; — ist viel gelegen, de ачéста пе пасъ мѹлтѣ; ачéста é de ѧпсемпътате; — stößt es sich, аста е ѧпкѹркътѹра.

Digitized by Google

Hierarchie, f., іерархіъ, ordinea ші сѫвordinъцiѫnea трептелорѫ ші рангѫрілорѫ вісерічешті.
Hierarchisch, a. ші ad., іерархікѫ, ѧn modѫ іерархікѫ, dѫпъ ordinea іерархікъ.
Hierauf, ad., песте, престе ачéста, пе dѫпъ ачéста; er ist stolz —, елѫ кѫ ачéста е мъndрѫ.
Hieraus, ad., din, din ачеста, de аічї; — sieht man die Stadt, de аічї се вede четатеа; — folgt, din ачéста ѫрмéзъ, de аічї се dedѫче.
Hieraußen, ad., аічї афаръ.
Hierbei, ad., лъпгъ ачéста, аічї, кътръ ачéста.
Hierdurch, ad., пе аічї, пе ачі, прin ъстѫ локѫ.
Hierein, ad., аічї, ѧnлъѫнтрѫ, ѧnтрѫ ачéста.
Hierfür, ad., пентрѫачéста.
Hiergegen, ad., dinконтръ.
Hierher, ad., аічї, ачі, ѧn ъстѫ локѫ; — herab, аічї din жосѫ; — herauf, аічї din сѫсѫ; — herum, аічї прin прецiѫрѫ; — herwärts, аічї ѧnкóче; — hin, ѧnкóче, ѧn астъ парте; — hinten, аічї din дъръптѫ.
Hierin, hierinnen, ad., аічї ѧn лъѫнтрѫ, ѧn астъ касъ.
Hiermit, ad., кѫ ачéста, deчї, прin ачéста; ich bin — zufrieden, кѫ атъта сънт ѧndестѫлатѫ.
Hiernach, ad., dѫпъ ачéста.
Hiernächst, ad., аічї апрóпе, ѧn вечінї.
Hierneben, ad., алътѫреа, аічї апрóпе.
Hieroglyphe, f., іерогліфѫ, карактере, семпе ші фігѫре че аѫ ѧnцелесѫ містеріосѫ, маї вѫртосѫ ла антічії Еціптенї.
Hieroglyphik, f., іерогліфікъ, артъ сéѫ штіінцъ de а еспліка семпеле містеріóсе.
Hieroglyphisch, a. ші ad., іерогліфікѫ.
Hiersein, n., пресінцъ, фіінцъ de фацъ, петречере ѧn локѫ.
Hierselbst, ad., токма аічї, кіарѫ ачі.
Hierüber, ad., престе ачéста, деспре ачéста, асѫпра (ачестѫї лѫкрѫ); wir werden — ein andermal sprechen, деспре ачéста вомѫ ворві алтъdатъ.
Hierum, ad., пентрѫ ачéста; прin прецiѫрѫ.
Hierunter, ad., аічї жосѫ.
Hierunter, ad., сѫвт ачéста.
Hiervon, ad., деспре ачéста; din ачéста; — weiß ich nichts, деспре ачéста пѫ штіѫ nimікѫ.
Hierwider, ad., ѧn контра ачестора.
Hierzu, ad., ла ачéста, de ачéста; — taugt er nicht, спре ачéста de nimікѫ пѫ е бѫнѫ.
Hierzwischen, ad., ѧnтре ачестеа.
Hiesig, a. ші ad., de аічї, локалѫ.
Hievon, в. Hiervon.
Hiewider, в. Hierwider.
Hiez, m., мотанѫ, мотокѫ.
Hieze, f., мъцъ, пісікъ.
Hiezu, в. Hierzu.
Hifthorn, в. Hiefthorn.
Hille, f. пътѫлѫ, локѫ аштерпѫтѫ ѫnde dóрме църъnimea.
Himbeere, f., смеѫръ; —nsaft, m., сѫкѫ de смеѫръ; —nstaude, f., —nstrauch, m., смеѫрѫ, рѫгѫ de смеѫръ.
Himmel, m., черѫ; фірмъмѫнтѫ (търіа черѫлѫї, болта черéскъ); клімъ; Парадісѫ (раїѫ); Олімпѫ; балdакінѫ сéѫ коперемънтѫ болтітѫ; trüber —, тімпѫ тѫрбѫросѫ; um des Himmels willen! пентрѫ Dzeѫ! dem — sei Dank! мѫлцъмітъ черѫлѫї! das weiß der —, штіе Dzeѫ; wenn es dem — gefällt, кѫndѫ ва вреа Dzeѫ; unter freiem —, сѫв черѫлѫ ліберѫ, сѫв черѫлѫ deскісѫ; bis in den — erheben, а лъѫda пънъ ла черѫ; himmelan, ad., кътръ черѫ, спре черѫ; —bett, n., патѫ кѫ черѫ; —blau, n., алвастрѫ ка черѫлѫ, черіѫ, черѫліѫ; —brot, n., манъ, пъне черéскъ; —fahrt, f., пълцареа Domnѫлѫї; —hoch, a. ші ad., фóрте палтѫ; —reich, n., ѧmпъръцiа черѫлѫї, парадісѫ.
Himmels-beschreibung, f. ѫраnографіъ, deскріпцiѫnea черѫлѫї; —bläue, f., азѫрѫлѫ черѫлѫї; —bote, m., солѫ, місацерѫ черескѫ; —braut, f.,

Digitized by Google

міре́са лъї Хс.; кълъгъріцъ; —bürger, m., четъцéнъ черескъ; —duft, m, міре́стъ, міросъ черескъ, ро́ъ чере́скъ (поетікъ); —feste, f., фірмъмънтъ, търіа черълъї; осіа черълъї; —schreiend, part., стрігъторъ ла черъ; —gegend, f., реціъне чере́скъ; пънтъ кардіналъ; die vier Himmelsgegenden, патръ пънтърї кардінале; —heer, n., четеле ънцерештї; —karte, f., харта черълъї; —körper, m., корпъ черескъ; —kugel, f., гловълъ ъніверсълъї, сферъ арміларъ (астрон.); —kunde, f., астрономіъ, кънóштереа лецілоръ ъніверсълъї; —leiter, f., скаръ чере́скъ, скара вісатъ de Іаковъ; —licht, f., лъмінъ чере́скъ; —raum, m., спаціълъ черескъ; —strich, m., клімъ, zonъ (връъ); реціъне; —trank, m., беътъръ чере́скъ, нектаръ; —wagen, m., карълъ, о констелъціъне нъмітъ ші ърса маре; —weg, m., страта, калеа черълъї; —weite, f., дешертълъ, вастітатеа черълъї, ъніверсъ; —wonne, f., десфътаре чере́скъ; —zeichen, n., семнъ черескъ, феноменъ; —zelt, n., болта чере́скъ.

Himmeln, v., моріъ.

Himmelwärts, ad., кътръ черъ.

Himmelweit, a. ші ad., кътъ е черълъ de пъмънтъ; —er Unterschied, діферінцъ фо́рте маре, немърцінітъ.

Himmlisch, a. ші ad., черескъ, zeeскъ, dzeeскъ, дівінъ; —e Schönheit, фрътсецъ чере́скъ.

Hin, ad., ла, аколо, ѧнколо; — und her, ѧнколо ѧнко́че; — ist —, че аї пердътъ нъ маї гъсештї; er ist schon —, елъ с'а ші дъсъ; der Tag ist —, zioa е трекътъ; seine Gesundheit ist —, съпътатеа ѧї е пердътъ; Freundschaft —, Freundschaft her, пріетінъ ѧн съсъ пріетінъ ѧн жосъ.

Hinab, ad., десъсъ ѧн жосъ; —bringen, v., адъкъ ѧн жосъ; —fahren, v., а кърьца, а кърa ѧн жосъ, а decчінде къ карълъ; —fallen, v., а декъдé; —fließen, v., а декърце; —stürzen, v., а се ръпezі ѧн жосъ, а се deіепта.

Hinan, ad., ѧн съсъ, ла дéлъ; den Berg —, пе мънте 'н съсъ.

Hinauf, ad., ѧн съсъ; —begeben (sich), а се съі; а акомпанія, а ѧнсоці ѧнсъсъ; —gehen, а се съі; —klettern, а се къцъра ѧн съсъ; —steigen, а се съі, а асчінде.

Hinaufwärts, ad., ѧн съсъ, спре 'н съсъ.

Hinaus, ad., афаръ, ѧн афаръ; vorn —, кътръ стратъ, пе dinainte афаръ; hinten —, спре кърте, пе din дъръптъ афаръ; wo denken Sie —? че вреї? hoch — wollen, а претінде мълте; —begeben (sich), а еші; —denken, а пріві ла віі-торъ; —fahren, а еші къ тръсъра; —führen, а скóте, а кондъче афаръ; а термінa; —gehen, а еші, а пърчеде ѧн афаръ; das geht über meinen Verstand —, ачéста трече престе мінтеа меа; —haben, а термінa; —jagen, а алънга; — sein, а фі афаръ; weit über etwas — sein, а фі маї пресъсъ de кътаре діферінцъ; а нъ се аместека ла лъкрърї мікшорътóре; —setzen, а ашеza, а колока афаръ; а амъна, ѧнделънці; а ремітe; sich über etwas —setzen, а трече къ ведереа, а негріці чева, а нъ'ї пъса de чева; sich über die gewöhnlichen Vorurtheile —setzen, а фі маї пресъсъ de прежъдецеле глóтелоръ; —sperren, а ѧнкіде афаръ; —stehlen (sich), а се фъріша, а еші пе фърішъ; —stellen, а колока афаръ, а еспъне, а ѧнделънга, а пророга; —thun, а пъне афаръ; а алънга, а ѧнтері, а лъа ла фъгъ.

Hinauswärts, ad., ѧн афаръ.

Hinblick, m., окіатъ, къътътъръ, прівіре, прівінцъ.

Hinblicken, v., ѧндрептъ къътътъра, каътъ, прівескъ ла вреo парте.

Hinderlich, a. ші ad., ѧмпедекъторъ; овстъторъ, контраръ.

Hindern, v., ѧмпедекъ, стаъ контръ, овстаъ.

Digitized by Google

Hinderniß, n., дмпедекъторіе, дмпедекъторіе, педекъ, овстаклъ; репторіе; —e in den Weg legen, a дмпрепъне дмпедекъторіе; die —e aus dem Weg legen, a деслътъра педечеле.

Hinderung, f., педекъ, дмпедекъторъ, овстаклъ.

Hindeuten, v., арътъ, аіевтъ.

Hindin, f., черъ; чатъ.

Hindläufte, f., (вот.), чікóре.

Hindurch, ad., пптре, престе; пе міжлокъ; прін; das ganze Jahr —, престе тотъ анлъ, дп декърсълъ анлъі дптрегъ; die ganze Nacht —, тóтъ пóптеа; den Winter —, престе іérnъ; — arbeiten, a стръвате, a спарце наіпте; — bringen (ſich), a'ші съцінé, a'ші тръгъна віéца.

Hinein, ad., дптръ, дпъзптръ, дпконтръ, дп лъзптръ, пептръ; tief in die Erde —, афъндъ дп пътъптъ; tief in die Nacht —, пънъ тързіѣ пóптеа; —arbeiten (ſich), аші decide калеа, a пътръnde дп лъзптръ; —bauen, a фаче спесе ла о клъdipe; —begeben (ſich), a інтра; —denken (ſich), a се кофъnda дп чева, a стръвате кцетъндъ, a пътръnde къ етъdiълъ, къ idea; —drängen (ſich), a інтра къ форца; —bringen, a пътръnde; —dürfen, a пътé інтра, a фі факлтатъ съ інтрі; —eſſen, a стръróde (о вълъ); —fahren, a інтра къ тръсъра; —flechten, a дптрецеті; —führen, a дптрадъче; —füllen, a търна, a върса, a дпфъnda; —gehen, a інтра; —gerathen, a къdé (дп чева), a дптрекъdé; —graben, a дпсъпа, a дпскові; —kommen, a вені дп лъзптръ, a інтра; — können, a пътé інтра; —leiten, a кондъче, a deріва дп лъзптръ (апа); —locken, a ademeni дп лъзптръ, a атъці —mengen, —miſchen, a местека, a дпкърка; —ſchlürfen, a дпсорві; —ſetzen, a дпзпе, a пъне дп лъзптръ; —trinken, a свé, a скърце, a вé дп лъзптръ; —tunken, a дптінце; —wagen (ſich), a кътеза съ інтрі; —ziehen, a дптра, a авсорві.

Hineinwärts, ad., пеdінлъзптръ.

Hinfahrt, f., търчесъ, пórnéъ, тъпекаре (къ тръсъра).

Hinfallen, v., decadъ, кадъ жосъ, перъ, апзпъ.

Hinfällig, a. ші ad., декъзеторъ; кадъкъ, періверъ, сзпъсъ періčзпеі; фрацедъ; —e Alter, n., връстъ, етате кадъкъ, апъсълъ віецеі.

Hinfälligkeit, f., къдъчетате; періčзпе, пепзтінцъ, слъвічзпе, фрънезіте.

Hinfort, ad., de аічі дпаінте, дп віітórъ.

Hinführe, s. Hinfort.

Hingang, m., терсъ, търчесъ; трече din віéцъ, мórte.

Hingeben, v., даѣ; Alles —, даѣ, сакріфікъ (жъртфескъ), девотезъ, dedікъ тотъ.

Hingebung, f., дare; офертъ, офериць, сакріфікаре (жъртфіре); девотъмънтъ.

Hingegen, ad., dінкоптръ.

Hingehen, v., терг аколо, терг ла ...; etwas — laſſen, a трече къ ведереа чева.

Hinken, v., шкіópтъ.

Hinkend, part., шкіонъ, шкіопъторъ, шкіопъторъ; шкіопъторъndъ.

Hinkunft, f., ажзнсъ, cocipe, advenipe, advenітъ.

Hinlänglich, a. ші ad., деажзнсъ, Hinlänglichkeit, f., деажзncime, съфечінць.

Hinläſſig, a. ші ad., s. Nachläſſig.

Hinleben, v., тръіескъ, петрекъ віéца; ſorgenlos —, a тръі фъръ гріць, a тръі дп пепъсаре; a тръі къ кашъ дп сакъ.

Hinnehmen, v., апзкъ, прітескъ; eine Beleidigung —, съфері дп пачe зпъ афрънтъ.

Hinnen, ad., de аічі.

Hinreichen, v., дптіndъ, стіndъ, пресзптезъ; сзптъ de ажзнсъ; die Hand —, a дптіnde мъna; es reicht nicht hin, пъ ажзнце.

Hinreichend, part. деажзнсъ.

Digitized by Google

Hinreise, f., мерсѣ, кълъторіе ѕndева.
Hinreißen, v., ръпескѣ, стъпческѣ, атрагѣ кѕ форца ѧn врео парте); стръпортѣ; er ist von dem Gesange hingerissen, елѣ é ръпітѣ de къптекѣ.
Hinrichten, v., ѧndрептѣ, dірегѣ ѧn врео парте; декѕлѣ; жѕстіціесѣ, есекѕтезѣ прін мóрте; mit dem Strange —, а спънзѕра; mit Pulver und Blei —, а ѧmпѕшка.
Hinrichtung, f., декѕлътѕръ, есекѕціѕне de мóрте, ѕчіdере.
Hinschaffung, f., adѕчере, стръпортѣ, стръпортаре.
Hinscheiden, v., моріѣ, трекѣ ла алтъ віéцъ.
Hinsicht, f., прівінцъ; респептѣ, репортѣ, реферінцъ; in verschiedener —, din діферіте прівінце.
Hinsichtlich, ad., ѧn прівінцъ, кѕ сокотінцъ къ, консіdеръndѣ, компѕтъndѣ къ ...;
Hintan, ad., ѧnапоі, ѧndъръптѣ, ре; —setzen, а негріжі; а деспрецѕі, а поінѕне; —setzung, f., негріцъ, негріцінцъ; пекѕръ; діспрецѣ, dестімъ, лінсъ.
Hinten, ad., ѧndъръптѣ, dіndъръптѣ, dінапоі; —dran, пе din дъръптѣ, пе сѕптѣ мънъ; die Augen — und vor haben, а пътрѕnde кѕ окіі престе тотѣ; —nach, пе din апоі.
Hinter, ad., din дъръптѣ, ѧndосѣ, dѕпъ; — dem Rücken, ѧndосѣ; пе аскѕнсѣ, пефѕрішѣ; mit etwas — dem Berge halten, цінѣ ѕnѣ лѕкрѕ ѧn секретѣ, аскѕndѣ ѕnѣ планѣ; —einandergehen, а мерце ѕnѕлѣ dѕпъ алтѕлѣ; — etwas her sein, а da ѧn ѕрмъ ла чева; sich — einen stecken, а ѧнтревѕі це алтѕлѣ спре скопѕріле сале; —s Licht führen, а ѧnшела, а вінde мъца ѧn сакѣ; —bleiben, v., а реста, а ремъné ѧn дъръптѣ, а nѕ авé локѣ; —blieben, part., ръмашіі, сѕправіецѕіторі, ерезі; кліроnомі; —bringen, v., репортѣ, факѣ арътаре, denѕnціѣ; — halten, а реціné, а опрі; а аскѕnde; —gehen, а ѧnшела, а трѕфа (арdел.); —legen, а лъса ѧn dепѕсетѣ, а dепѕne; —treiben, v., а ѕнелті, а ѧnтріга, а ѧmпеdека чева прін ѧnтрігъ.
Hinterbacke, f., вѕка кѕрѕлѕі, теапъ.
Hinterbein, n., пічорѕлѣ dінапоі; auf die —e treten, а се апъра, а'ші арътa колціі, а амерінца.
Hinterbug, m., ѧnкеіетѕра цепѕnкелѕі; тінга кълкъіѕлѕі.
Hintere, m., шезѕтѕлѣ, кѕрѕлѣ.
Hintereinander, ad., ѧnшірѣ, ѧnшіратѣ, ѕnѕлѣ dѕпъ алтѕлѣ.
Hintergeher, m., ѧnшелъторѣ, амъціторѣ.
Hintergestell, n., карѕлѣ din дъръптѣ; досѕлѣ скаѕnѕлѕі; облъnкѕлѣ dінапоі.
Hintergewölbe, n., болтъ din дъръптѣ; вѕтікъ din дъръптѣ; фѕndакѣ.
Hintergrund, n., сфѕndѣ (de къmпѣ, de ѕnѣ таблъѣ), ѧnфѕndътѕръ.
Hinterhaar, n., косіца, кіка, пърѕлѣ dінапоі.
Hinterhalt, m., реціnере; пъndъ; кѕрсъ; корпѣ de ресервъ; ohne — sprechen, а ворві пе фацъ, фъръ ресервъ.
Hinterhand, f., досѕлѣ мъneі (ла жокѣ de кърці); die — haben, а фі сѕптѣ мънъ.
Hinterhaupt, n., чéфъ.
Hinterhaus, n., каса dінапоі.
Hinterher, ad., dѕпъ ачееа, пе din дъръптѣ.
Hinterhof, m., кѕрте din фѕndѣ.
Hinterlaß, в. Nachlaß.
Hinterkopf, в. Hinterhaupt.
Hinterlage, f., депѕсетѣ, пемnѣ (зълогѣ).
Hinterlassene, pl., ръмашіі, кліроnоміі.
Hinterlassenschaft, f., ерезітате, сѕвчесіѕне, кліроnоміе.
Hinterlassung, f., лъсъмънтѣ.
Hinterlast, f., сарчіна din дъръптѣ.
Hinterlauf, m., пічорѕлѣ din дъръптѣ (ла черві).
Hinterleder, n., пелеа кълкъіѕлѕі.

Digitized by Google

Hinterlist, f., фалсітате, астъцїъ, вікленіъ; ръінцъ аскъпсъ; тъіестріе ръътъчóсъ; фінецъ.

Hinterlistig, a. ші ad., фалсъ, астътъ, віклéнъ; тъіестръ перікълосъ.

Hintermann, m., омълъ (солдатълъ) din дърътъ.

Hintermast, m., катаргълъ din дърътъ.

Hinterpfote, f., лава, гътва din дърътъ.

Hinterquartier, в. Hinterleder.

Hinterrücks, ad., пе din docъ, пе фърішъ, лотреште.

Hintersaß, m., локъіторъ пълтарїъ, ліпіторъ (ардел.), омъ сънъсъ (Kothfaß, Köthner).

Hintersatz, m., пропъсецїъне din ъртъ, копкеіецїъне, копсечінцъ (ъртаре).

Hintersegel, m., вътреа, вълъ din дърътъ.

Hinterseite, f., латъреа din дърътъ, партеа dinапоі.

Hintersitz, m., скаънъ din дърътъ.

Hinterstellig, a. ші ad., пъndіторъ, ъртъріторъ; рестъ (de вапі).

Hintersteven, m., прагълъ кърмеі; рóта пъпеі (ла паіе).

Hinterstube, f., къмаръ, odaie din дърътъ.

Hintertheil, m., парте din дърътъ; — des Pferdes, грóпа, флъмънzареа калълъі; — des Schiffes, пъпъ.

Hinterthür, f., ъшъ din дърътъ.

Hintertreffen, n., корпъ de ресервъ, тръпе dinапоі.

Hintertreibung, f., ъпелтіре, ѧмпедемънтъ.

Hinterwagen, m., партеа dinапоі а карълъі.

Hinterwärts, ad., спре docъ, пе dinапоі.

Hinterziehen, в., Unterschlagen.

Hintritt, m., мóрте, тречере ла алтъ віéцъ.

Hinüber, ad., dinколо, de чееа парте, de чееа латъре, dечindea; —bringen, а стръпорта, а тръdъче, а dъче dinколо.

Hinum, ad., прінпрецїъръ; пе din дърътъ.

Hinunter, ad., пеdinжосъ, ѧнжосъ, de вале; —fallen, а dекъdé, а къdé жосъ; —stürzen, а ръпеzі ѧн жосъ.

Hinwärts, ad., ѧнколо (спре чева).

Hinweg, m., мерсъ, дрътъ ѧнколо; der Hin- und Herweg, мерсълъ ѧнколо ші ѧнкóче.

Hinweg, ad., ѧнколо, департе; int. каръте! неі! ліпсеште! —führen, adъче п'ачі'нколо; —sehen, а вedé пеdеасъпра; über etwas —, а трече къ веdереа чева; —setzen, а делътъра, а авате, а dа чева ла о парте; sich über etwas —, а песокоті чева, а пъ'і пъса de чева.

Hinwelken, n., мъ deсфлорескъ, мъ вештежескъ, мергъ вештежindъмъ.

Hinwerfen, v., арънкъ ѧнколо; de ліпіїъ ѧнфъгъ; sich —, а се арънка ла пъмънтъ, а къdé ѧн ценънкі.

Hinwieder, hinwiederum, ad., іаръші, denoъ.

Hinz, m., мотанъ.

Hinzahlen, v., denъмеръ, ръфъіескъ, плътескъ.

Hinziehen, v., трагъ ѧнколо; амънъ, трагънъ, прелънцескъ.

Hinzielen, v., цѧнтескъ спре чева, амъ о цінтъ, о цінтінцъ.

Hinzu, ad., кътръ ачéста; — bauen, v., adaocъ ла о клъdіре, маі клъdескъ; — denken, v., —drängen bringen (sich), а се ѧмвълzі спре чева; —fügen, а adaoце ла чева; —setzen, а adaoце.

Hinzufügung, f., adaocъ, adътъмънтъ, adaocъмънтъ.

Hinzug, m., мънекаре, порнéлъ.

Hinzugang, m., амерсъ, апропіере.

Hiobspost, f., штіре фóрте трістъ, штіре ка а лъі Іовъ.

Hippe, f., косоръ, рóпче, сечерікъ; плъчінтіóръ, клътітъ; търтъ.

Hippokraß, m., іпокрасъ, вінъ deресъ къ міpodeніі.

Hirn, n., креері, кріері; жъdекатъ;

Digitized by Google

— im Kopfe haben, a. ві mintoсъ, a авé minte съпътóсъ; —aber, f., въпа кріерілорѫ; —bohrer, m., сфределя de кріері; —blatt, blättchen, n., молíіле, лпкеіетъра къпъцінеі; —entzündung, f., апрінсъръ, лпфлътъцізне de кріері; —geburt, geſpinſt, n., продѫктъ алъ фантаciеі, фантастъ, хімеръ, пъскочітъръ а кріерілорѫ; —haut, häutchen, пеліца, пеліца, къташа кріерілорѫ; —krank, a., сміптітъ de кріері; —ſchädel, m., —ſchale, f., кранъ, къпъціна кріерілорѫ; —wurſt, f., кърнацъ de кріері; —wuth, f., къніере, фъріре, невъніъ din апрінdерea кріерілорѫ; делірѫ.

Hirſch, m., червѫ; junger —, червълецъ, червішорѫ; —bock, m., цапъ de червѫ, червоіалъ; —brunſt, f., коітълъ, нзітълъ червілорѫ; —fährte, f., ъртъ de червѫ; —fänger, m., кѫцітъ въпъторескъ; —geweih, n., кóрнеле, пълчіі червълві, рамії, арматъра червълві; —haut, f., пеле de червѫ; —horn, n., корнѫ de червѫ; —horngeiſt, m., спіртъ de корнѫ de червѫ; —hund, m., къне въпъторескъ, зъводъ de червѫ; —käfer, —ſchröter, m., рѣдашкъ (incектъ); —kalb, n., пълъ de червѫ; —kolben, n., монтъ, волдъ че креште пе фіекаре анъ ла червѫ; —kuh, f., чéрвъ, червóіе; —lager, n., клікашъ, ставълъ de черві; —lauf, m., пічорѫ de червѫ; —leber, n., пеле de червѫ; —luchs, m., лънъ черварія; —ruf, m., стріґътъръ ка червіі; —ſchale, f., звріе de червѫ; —waden, m., —ſchwanz, m. (Burzel, Wedel), кóдъ de червѫ; —ſchweiß, m., сънце de червѫ; —wildpret, n., червъріть, въпатъ de червѫ; —wurz, f., арамантъ (плантъ); —ziemer, n., шолдъ, пътрарѫ de червѫ; —zunge, f., лімъ de червѫ.

Hirſe, f., меіъ, мълаіъ мърънтъ; —brei, m., замъ, чірѫ de меіъ; —ſieber, n., фріґърі къ сънзітъръ, фріґърі къ корі; —korn, n., гръзнте de меіъ.

Hirt, m., пъсторѫ; пъкърарѫ, чованъ; пъзіторѫ; преотъ, парохѫ.

Hirtenamt, n., дерегъторіе пъсторéскъ, офічіѫ преоцескъ.

Hirtenbrief, m., епістолъ пъсторалъ, енкіклікъ, епістоліъ архіпъсторéскъ.

Hirtenſlöte, f., флзіерѫ; телінкъ; взчътѫ; сфелъ; чімпоіъ.

Hirtengedicht, n., поесіе пъсторéскъ, вколікъ, іділъ.

Hirtengeſang, m., къптекѫ пъсторескъ.

Hirtengeſpräch, n., еклогъ, дискърсѫ пъсторескъ.

Hirtenhaus, n., —hüte, f., касъ пъсторéскъ, стъпъ, късцъ de пъсторі, колівъ.

Hirtenhund, m., къне de стъпъ.

Hirtenkittel, m., —kleid, вкркъ, зъвънѫ пъсторескъ.

Hirtenknabe, n., пъсторелъ, човъпелъ.

Hirtenleben, n., віéцъ пъсторéскъ.

Hirtenlied, n., в. Hirtengeſang.

Hirtenſtab, m., варгъ пъсторéскъ, вастонъ, чотагъ пъсторескъ, кацъ; кържъ, патеріцъ (епіскопéскъ).

Hirtenſtand, m., статъ, старе de пъсторі, кондіціѫне de nomadѫ.

Hirtentaſche, f., ташкъ, тéшкъ, глвгъ пъсторéскъ.

Hirtenvolk, n., попорѫ пъсторескъ, nomadѫ.

Hirtin, f., пъсторіцъ, пъсторéсъ.

Hißblock, m. (mar.), вервече, пълапъ (къчі пълесте, ловещте, італ. palano).

Hiſſe, f., въртежъ, рóтъ de трасѫ грезтъці.

Hiſſen, v. (mar.), трагѫ дпсзсъ, ісъзѫ (італ. issare) о вандіеръ, зиѫ вълъ.

Hißtau, n., фѣніеа въртежълъ, пindакъ, ісъ.

Hiſtorie, f., історіъ, спѣсъ, спѣпере, параціѫне (повестіре).

Hiſtoriker, m., історікъ, історіографѫ, скрііторѫ de історіъ.

Hiſtoriſch, a. ші ad., історікѫ.

Digitized by Google

Hitzblase, f., пъштеа, пъстълъ; спазъ, бешікъцъ de фервінцéлъ.

Hitze, f., фервінцéлъ, кълдъръ маре; ардóре, аршіцъ; арсъръ; въпаіе (it. vampa); патімъ, пасіне; — des Blutes, колкъіреа сънцелúї, волвóреа сънцелúї; — der Jugend, фáріа тінерецелоръ, ардóреа жънецеї; in der ersten —, прімафáріа; in der — des Gefechtes, ăn ардóреа вътълиеї; die — läßt nach, фервінцéла се астъмпъръ; in — gerathen, a вені ăn фáріъ, a се ănфервъпта, a се търбъра.

Hitzen, v., ănфервъптъ, ănфокъ.

Hitzfleck, m., пістрúї.

Hitzig, a. ші ad., фервінте, ănфокатъ, фокосъ; віоіъ; вліакъ; —e Geblüt, n., сънце ănфокатъ; —e Kopf, m., капъ фъръ кътпътъ, отъ іште.

Hitzkopf, m., отъ іште, капъ ănфокатъ, отъ холеросъ, сънцеросъ.

Ho, int., хо, стúї!

Hobel, m., целъъ, тескерea, pindea; —bank, f., тесгеа, скаúнъ de целúтъ, de стрúжітъ; —eisen, кúтъръ de целъъ; —span, m., сърчеа, ашчіе de целъъ.

Hoboe, f., обоіъ (інстрът. de мúсікъ).

Hoch, a. ші ad., алтъ, ănалтъ, сúсъ, pidikatъ, маре; 20 Fuß —, ănалтъ de 20'; auf der hohen See, пе мареа чеа ларгъ; es ist schon hoher Tag, сóреле е сúсъ; das Klavier steht zu —, фортепіанълъ е ănкордатъ прé сúсъ; aus einem hohen Tone sprechen, a ворві маре; ein hohes Alter, вътрънецe ăдынчї; ein hohes Fest, сървътóре маре; ein hohes Spiel, жокъ (ăn кърцї) маре; sehr — zu stehen kommen, кúстъ мúлтъ; es kommt ihm — zu stehen, лúї ціне мúлтъ (прецълъ ăнї лúкра); die hohe Schule, ăніверсітате; eine hohe Farbe, колóре віóіе; eine hohe Person, пересóпъ маре; es ist hohe Zeit, е тімпъ, е тързіъ, е óра 11; es — bringen, ănаінтецъ; — kommen, a мерце departe; — hinaus wollen, a пъші a маре; — und theuer schwören, a жура пе капълъ копíлоръ сеї; das ist mir zu —, аста е маї пресúсъ de перчепереа mea; das hohe Lied, кънтареа кънтърílоръ; der hohe Adel, новлеца чеа маре; die Höhen der Erde, волерíї пътънтълúї; in hohen Ehren halten, a стіма мúлтъ; er wird sein Leben nicht — bringen, пъ тръіеште съ ănкърцúческъ; etwas — aufnehmen, a се ănцепа de чева, a лúа ăn пúме de реа! wie — steht er sich? wie — kommt er zu stehen? че салърíї аре? — spielen, a жóка (ăn кърцї) пе сúме маrї; hier geht es — her; ачі мерце пе пічіоръ волерескъ; er lebe —! съ трúéскъ!

Hoch-achtbar, a., прéопоравербъ; — achten, v., респентъ, опоръ, стімъ; —achtung, f., стімъцúне; —achtungsvoll, a., прéопорíчікъ.

Hoch-adelig, a., прéновúлъ (прéновербъ); —altar, m., алтарúлъ челъ маре; —amt, n., мúсъ кънтатъ; —ansehnlich, a., кіарúсімъ; —begabt, a., прéкълíфікатъ; —beglückt, a., прéферічітъ; —beinig, a., лúнгъ ăn пічіóре; —bejahrt, a., векúлъ, вътрънъ; —belobt, a., прéлъудатъ; —berühmt, a., прéпезмітъ; —betagt, a., в. —bejahrt, вътрънъ; —blau, m., азúрlъ, черúлъ; —bootsmann, m., сървеpнаторъ (de наúъ); —brüstig, a., пептосъ, трúфашъ; —deutsch, ad., цермань (лúмъ) ănалтъ; —deutschmeister, m., мештерúлъ opdíнúлúї тевтонікъ; —ebene, f., кънпúъ pidikatъ, подеúъ.

Hoch-edel, a., новúлъ, de вънъ ценъ (евгеністъ).

Hoch-ehrwürdig, a., прéвенераверъ, реверендісімъ (прéчінстітъ); —erfahren, a., прéчеркатъ; —erfreut, a., прéлъвъзкратъ; —erleuchtet, a., прéлъмінатъ, прéлъцелúтъ; —fahrend, a., сънцецъ, търецъ къ

Digitized by Google

nacъ ne cscъ; —fliegend, a., enтsciactъ, ĸъ kanьлъ ne cscъ; —fürſtlich, a., cepenicimъ (titлъ); —gebietend, a., npéиstinte (titлъ); —gebirge, n., mъnцi дnaцi; —geboren, a., npéiлactpъ (titлъ); —geehrt, a., npéoпopatъ, npécti-matъ; —gefühl, n., cimцimъntъ cъдimъ; —gelahrt, a., в. —gelehrt; —gelb, a., фórte галбiнъ; —gelehrt, a., npédoktъ, npéдnвъцatъ; —gelobt, a., npémъpitъ, вinekъвъntatъ; —geneigt, a., a-фецioнatъ; —gepriesen, a., чe-лeвratъ, npéлъздatъ; —gericht, n., фърчi; —geſang, m., одъ; —geſchmack, m., гъстъ алесъ; —geſinnt, a., дnaлtъ ĸъ cimцimentъ; —grün, a., вepde вiй; — halten, v., цinъ mлatъ (лa чeва); —heilig, a., npécъntъ; —herzig, a., mъpinimocъ; —herzigkeit, f., mъpinimiъ, цeneposcitate; —klingend, a., cъдimъ (despe вopбa), таре cъnътopъ; nompocъ; —land, n., цépъ mлatócъ, pidikatъ; —länder, m., mлnténъ.

Höchlich, a., фórte таре, ſich — verſündigen, a фаче таре пъkatъ.

Hoch-löblich, a., npéлъздatъ; —maſtig, a., de katapгъ таре; —meiſter, m., таре meштеръ; —meiſterthum, f., таре meштеpiъ (dpeгътopiъ); —mögend, a., npéиstinte.

Hoch-muth, m., тpъфiъ (τρυφή), mъndpiъ, apoganцъ; пров.; — kommt vor dem Falle, mъndpia ecte дnainte meprътópea кdepel; —müthig, a. ui ad., mъndpъ, тpъфaшъ, apoganтъ; —muthsteufel, m., cnipitълъ mъndpiei; —nöthig, a., neanъpatъ тpeвainviocъ; —nothpeinlich, a., kpiminaлъ; —preislich, a., npé mъpitъ, npé вinekъвъntatъ; cnentaвepъ; —randig, a., de mapгini дnaлte; —rosenroth, a., таре poшiй, дaкapnatъ; —roth, a., kapтoaciнъ; —schätzbar, a., npéпpeцiвepъ, npéctimaвepъ; —schätzen, v. —achten; —schule, f., вiвepcitate, скóлъ-дnaлtъ; —schwanger, a., гpeaтape, anpóne de ъькътъ; —selig, дn Dz. peвocatъ; —sinnig, a., noвiлъ de кцetъpi.

Höchſt, a., (sup. дela Hoch), фórte дnaлtъ, фórte таре; im höchſten Grade, дn гpaдaлъ чeлъ maї таре; —e Weſen, eiinga cъnpemъ, Dzeъ; auf's —e, чeлъ mлatъ.

Hochſtämmig, a., de статъръ лънгъ, дnaлtъ.

Höchſtens, ad., чeлъ mлatъ.

Hoch-ſtift, n., kапiтлъ таре, apxi-enicкопatъ; —möglich, a., de modлъ чeлъ maї посiвepъ; —ſtrebend, a., пъzвinte дa mapi; —trabend, a., помпосъ, дnoлatъ, дnпъmфatъ; —trabende Schreibart, стiлъ вомвастикъ.

Hochverdient, a., mлatъ mepitatъ; er hat ſich — um euch gemacht, a mepitatъ mлatъ лънгъ time.

Hoch-verrath, a., kpimъ de maiecтate вътъматъ, тръдъцiзne de maiecтate; —verräther, m., тръдътopъ de maiecтate; —wald, m., пъdape de кepecтea; —weiſe, a., npéдnцeлentъ; —wichtig, a., npe'mnopтantъ; —wild, a., вънatъ таре; —wohledel, a., pecпектaвepъ (titлъ); —wohlgeboren, a., npé de вънъ цeнъ (titлъ); —würdig, a., npé вeнepaвepъ, npécъnцitъ (titлъ enic.); Euer —würden, npe съnцia та; —würdige, n., съntъ сакръmъntъ.

Hochzeit, f., нънтъ; — machen, a ce късътopi; —bett, в. Brautbett; —bitter, m., inвitътopъ de нънтъ; —brief, m., вiлetъ de нънтъ.

Hochzeiter, m., mipe; —in, f., mipécъ.

Hochzeit-feſt, n., cepвapea нънцel; —gaſt, m., нънташъ; —gedicht, n., enitaлamъ; —geſchenk, n., дapъ de нънтъ; —gott, m., Imenъ, Imeneъ; —leute, pl., нънтauцi; —nacht, f., нóптea нънцel; —tanz, m., xopa mipecel.

Hocke, f., capчinъ (кpécъ), mъnzиkiй, гръmadъ; —n, v., дn-capчinъ, дnkpocneште; гръmъ-

dinte; er hockt immer zu Hauſe, клочеште тотъ акасъ; ſich —n, а се стърчи; —r, m., дпсърчінъторъ; лепешіѣ, клочіторъ акасъ.

Höcker, m., гівъ; —ig, a., гівосъ = (фр. gibbeux).

Hode, f., колъ = (іт. coglione), вóше; die —n ausſchneiden, а скопі, а кăстра; —bruch, m., скроточéлъ de сакъдъ кóіелорѣ; —ſack, m., сакъдъ кóіелорѣ.

Hof, m., кърте (ла касе); къріъ; чéркъпъ (дп ціврдлъ лпеі); bei Hofe, ла къртеа (domniторлві); einem den — machen, а фаче кърте кзіва, а кърteni пе чінева.

Hof-advokat, —agent, —arzt, —bäcker, m., адвокатъ, ацептъ, докторъ, врътаръ de кърте.

Höfchen, n., кърте мікъ, кърціъ.

Hof-brauch, m., етікетъ; —farbe, f., колóреа кърціі.

Hofdame, f., дóмпъ de кърте, de онóре, къртесапъ.

Hofart, f., къртесіѣ, manierъ de кърте.

Hoffart, f., мъndріѣ, трăфіѣ.

Hoffartig, a., мъndръ, трăфашъ.

Hoffen, v., сперă (пъдежде); auf Gott —, а спера дп Dzeŭ; ich will nicht —, daß ..., пъ крезъ, къ ...

Hoffentlich, a. ші ad., сперавérъ, креziвérъ, de сператъ.

Hoffnung, f., сперапцъ (пъдежде); — haben, а спера; die letzte —, ултіма сперапцъ; — machen, даă сперапцъ; in der — ſein, а фі de вънъ сперапцъ, а фі греа; —blos, a. ші ad., десператъ; фъръ сперапцъ; —voll, a., плінъ de сперапцъ.

Hoffräulein, n., domniшóръ de онóре.

Hoffreund, m., амікъ de кърте; —ſchaft, f., амічіціѣ пре фъкътъ.

Hof-gericht, m., кърте жъдікътóрескъ сънpетъ; —gunſt, f., фавóре, протепціúне de кърте; —gut, n., dominіѣ, вънъ de корóнъ.

Hof-haltung, f., кърте, решединцъ; —herr, m., domнълъ кърціі, проnріетаріѣ de алодіѣ; —hund, m., кънe de кърте.

Höfiren, v., (векіѣ), къртенескъ; дмі факъ тревъінца, есъ афаръ (ла дмвъътóре).

Höfiſch, a., къртенoсъ, de кърте.

Hof-kammer, f., камеръ фінанціаръ de кърте; —rath, m., консіліарѣ de камеръ фінанціаръ; —kanzlei, f., канчеларіѣ de кърте; —kanzler, m., канчеларѣ de кърте; —kellerei, f., челъріѣ de кърте; —kriegsrath, m., сватълъ de ресвоіѣ; —kunſt, f., інтрігъ de кърте, артеа de а се сăсцinea ла кърте.

Hof-lager, n., решединцъ; —leute, pl., кърteni.

Höflich, a., політъ, къртенецъ (політікосъ); —keit, f., політъръ, къртесіѣ; —keitsbezeigung, f., комплimентаре, врвапітате.

Höfling, m., къртесанъ.

Hof-liſt, f., вікленіѣ de кърте; —luſt, f., аеръ de кърте, харъ прінчіарѣ; —manier, f., manierъ de кърте; —mann, m., омъ de кърте; —männiſch, a., de кърте, кавалерескъ; —marſchall, m., марешалъ de кърте; —mäßig, a. ші ad., амъсъратъ етікетеі; —meiſter, m., гъверпоръ, педагоръ; вътавъ de мошіѣ; мажордомъ; —meiſterin, f., гъверпантъ; —meiſtern, дъскълескъ; къртескъ; —meiſterlich, a. ші ad., педантікъ.

Hofnarr, m., въфонъ, карaріосъ de кърте.

Hof-partei, f., партіта кърціі; —platz, —raum, кърте, оградъ, аріа кърціі; —prediger, m., предікторъ de кърте; —rath, m., консіліарѣ de кърте; —recht, n., дрептълъ кърціі; дрептълъ антарістілорѣ; richter, m., жъде de кърте; —ſchranz, m., лінгъъ de кърте; —ſprache, f., лімвацілъ кърціі; —ſtaat, m., къртеа, сзіта domniторлві; —ſtelle, f., дрегъторіѣ de кърте.

Hof-tag, m., зі de галъ; зі de антарале; —thor, n., пóрта кърціі; —thür, f., ушіа кърціі; —ton, m.,

тонѣ de кѫрте; —tracht, f., портѫлѣ кѫрцiї; —trauer, f., dopiѫлѣ кѫрцiї; —welt, f., кѫртенї; —wesen, n., кѫртенітѣ; —zwang, m., етікета, некомоdітатеа dела кѫрте.

Höhe, f., алтецъ, ѧнълцiме; sich in die — richten, а се ѧndрепта; in die — steigen, а се ѧнълца.

Hoheit, f., алтецъ, ѧнълцiме (ка тітлѫ); Ew. —! ѧнълцiмеа та! —srecht, регалiъ.

Hohelied, n., кънтареа кънтърiлорѣ.

Höhenmesser, m., (мар.) padiometрѫ; (астр.) астролавѣ; (ѳеом.) алтецъметрѫ, месѫръторiѣ de пълцiме.

Hohepriester, m., понтiфiче, архiереѣ (греч.); —lich, a., понтiфiкалѣ, архiерескѣ; —thum, f., понтiфiкатѣ, архiерiъ.

Höher, a., (comp. dела Hoch), маї 'налтѣ, сѫперiорѣ; die —en Wissenschaften, штiiнцеле сѫперióре; — im Werthe, маї скѫмпѣ; — schätzen, а прéстiма.

Hohl, a., dешертѣ, (голѣ); гъѫносѣ, къвъносѣ (мъсеа), скорвѫросѣ (арворе); —er Kopf, капѣ секѣ; —e Stimme, гласѣ сѫрdѣ; —e Hand, мънъ кавъ, фаца ѧнкавъцiтъ, ѧнковоiатъ, а мънеї; —e Ader, f., венъ сéкъ; —augig, a., кѫ окiї фѫndацї; —backig, a., кѫ вѫчiле adънкате, скавълчiте; —beil, n., теслъ; —bohrer, m., сфреdелѣ de къвънiтѣ.

Höhle, f., dешертѣ; каверпъ, песчеръ; вiзѫнiъ, гаѫръ.

Höhlen, v., сковескѣ, скавезѣ.

Höhlenbewohner, m., троглоdiтѣ, локѫiторiѣ de песчерї.

Hohl-feile, f., пiлъ de сковiтѣ; —geschliffen, —rund, a., конкавѣ; —geschwür, n., фiстѫлъ; —glas, n., глаже конкавъ; —hering, m., херiнгѣ секѣ; —hobel, m., ѳелъѣ de сковiтѣ; —kehle, —leiste, f., капелѫръ (пе стълпї); —kugel, f., вóмвъ къѫнóсъ; —münze, f., врактеатъ (мон.); —säule, f., колѫмпъ къѫнóсъ; —spiegel, m., оглindъ (мiрарiѣ) конкавъ; —rundung, f., конкавiтате.

Hohlunder, —baum, m., сокѣ; —blüte, f., флóре de сокѣ; —thee, m., чеiѣ de сокѣ.

Höhlung, f., сковiтѫръ, къвънътѫръ; —wangig, a., в. Hohlbackig.

Hohl-weg, m., кале афѫndатъ; —ziegel, m., цеглъ къвънатъ (олапъ ром. мѫнт.); —zirkel, m., компасѣ сверiкѣ, пентрѫ а мъсѫра оiепте конкаве.

Hohn, m., мокърiъ, лѫаре ѧн ржсѣ, deспрецѣ, ѧнфронтъцiѫне, саркастъ, вътаїъ de жокѣ, einem — sprechen, а'шї вате жокѣ de чiнева.

Höhnen, v., me мокезѣ, iаѣ ѧн ржсѣ, ѧн вътаїъ de жокѣ (пе чiнева).

Höhnerei, f., вътаїъ de жокѣ.

Hohn-gelächter, n., хѫidѫiре, лѫаре ѧн ржсѣ; —lacher, m., ватжокорiторѣ; —necken, v., саркастесѣ, сѫпърѣ кѫ саркасте; —rede, f., кѫвънтаре саркастiкъ; —sprechen, v., ворвескѣ ѧн вътаїъ de жокѣ; —wort, n., ворвъ саркастъ, iронiкъ.

Höhnisch, a. шi ad., iронiкѣ, саркастiкѣ, бажокоросѣ.

Hoho! int., охо!

Höke, —r, m., прекѫпецѣ, сфърпарѣ, въкънашѣ, вънзъторѣ кѫ мърѫнцiшѫ de але мънкъреї; —n, v., прекѫпескѣ, сфърпърескѣ; —rei, f., прекѫпецiъ, сфърпърiъ; —rin, f., прекѫпiцъ.

Hokus-pokus, m., окѫспокѫсѣ, шарлатънърiъ.

Hold, a., бiневоiторѣ, амiкѣ, грачiосѣ, фавораверѣ; einem — sein, а воi бiнеле кѫiва.; das Glück ist ihm —, i zimвеште порокѫлѣ; —selig, a., dѫлче, амаверѣ, грачiосѣ; —seligkeit, f., амаверiтате, грачiосiтате, пѫрї, грачiї, фермекѣ.

Holen, v., adѫкѣ, апортѣ, вiнѣ ка съ iаѣ, апѫкѣ, прindѣ; капътѣ; Athem —, а'шї траце сѫфлетѫлѣ, а ресѫфла; einen tiefen Seufzer —, а офта din фѫndѫлѣ inimeї; hol dich der Teufel! съ те iа dракѫлѣ!

Digitized by Google

sich einen Schnupfen —, а къпъта гътъраїъ.

Holfter, f., токъ de пістóле; —kappe, f., капакъ de токъ de пістóле; —macher, m., мештеръ de токърї.

Holla, int., хеї! хо! мъ!

Holländer, m., оландezъ; apendaшъ de вачї спре а фаче бръпzъ; —ei, f., къшъріъ, въкъріъ.

Holländisch, a., оландікъ; —e Windmühle, f., мóръ къ чілindръ.

Hölle, f., інфернъ, iadъ, (поёт) авісъ, тартаръ; дъпъ къпторіъ (спаціъ); Jemandem die — heiß machen, а къшїъна къіва съdорї de мóрте, а 'лъ спъїмъпта таре.

Höllen-angst, f., кінъріле дракълъї, съdорї de мóрте; —brand, —braten, m., тъчіъне інфернaлъ; проклетъ, діаволъ імпеліцатъ; —brut, f., семінцъ а дракълъї, соїъ реъ; —fahrt, f., коворѫре ѫн iadъ; —fluß, m., рѫъ інфернaлъ (мітол.), Флеґетонъ, Ахеронъ; —fürst, m., domнълъ драчілоръ, Белzебъбъ, Лъчіферъ, Сатана; —gott, m., Плътоне; —göttin, f., Просерпіна; —geist, m., спірітъ інфернaлъ; —gestalt, f., фігъръ інфернaлъ; —gestank, n., пътóре din iadъ; —heiß, a., zъdъфъ din iadъ; —hund, m., черверъ; —kunst, f., артъ діаволéскъ.

Höllen-märter, —pein, —quall, m., кінъ, мъпкъ, тортъръ, інфернaлъ; —maschine, f., машінъ інфернaлъ; —plan, m., планъ діаволескъ; —rachen, m., гъра еадълъї, гъръ кът о шъръ; —schlund, m., пълніа еадълъї; —schmerz, m., дърере інфернaлъ; —stein, m., пéтръ інфернaлъ, коросівъ.

Höllisch, a., інфернaлъ, din iadъ; кръdъ, інфрікошатъ.

Hollunder, в. Hohlunder.

Holm, m., жъгъ (ла подърї), прагъ че ціне доъе грінzї; мъке, колнікъ; інсълъ мікъ (ѫн рѫъ).

Holper, m., хопъ; бръшъ; —ig, a., колцъросъ, аспръ.

Holterholper, a., къ сгомотъ.

Holz, n., лемнъ; пъdъре, сілвъ; dieser Mensch ist wie ein Stück —, омълъ ъста е ка о бъкатъ de лемнъ; um's — fahren, а мерце ла пъdъре; —amt, n., дрегъторіъ de пъdърітъ; —apfel, m., мъръ сілватікъ; —baum, m., помъ пъdърецъ; —artig, a., лемніъ, de фелълъ лемнълъї; —hauer, m., тъїъторіъ de лемне; —birn, f., паръ сілватікъ; —birnbaum, m., пъръ сілватікъ; —bock, m., капръ (de тъїатъ лемне); —boden, m., пъвімъптъ de лемнъ, огоръ de пъdъре; лемнъріъ; —bohrer, m., сфределъ de лемнъ; каріъ; —bude, f., шатръ, тендъ de лемнъ, баракъ; —bund, —bündel, n., сарчінъ, легътъръ de лемне.

Hölzchen, n., лемнішоръ; пъdъріче.

Holz-dieb, m., фъръ de лемне; —druck, m., тіпъріре сілографікъ; —druckerkunst, f., сілографіъ.

Holzen, v., лемнърескъ, таїъ лемне; къптъшескъ къ лемне; м'акъцърескъ пе арворе (въпът.)

Hölzern, v., de лемнъ; несімціторъ, секъ.

Holz-essig, m., оцетъ піролемносъ.

Holz-fällen, v., тъіере de пъdъре, de лемне; —faser, f., фівръ лемнóсъ; —fäule, f., пътрегаїъ, пътрезітъръ de лемнъ; —flöße, f., плътъріъ (локъл ъnde се даъ лемнеле пе апъ); —flößer, m., плътаръ; —frevel, m., преварікъціъне, стрікъчіъне фъкътъ ѫн пъdъре; —frohne, f., пъdърітъ, ангара de пъdъре.

Holz-fuhre, f., тръсъръ, кърътъръ, каръ de лемне; —gefälle, pl., венітъ пе пъdъре; —geld, n., банї de лемне, (жъгърітъ); —gerechtigkeit, f., дрептъ форестіаръ; —gericht, n., трібънaлъ форестіаръ.

Holz-gewächs, n., плантъ пъdърéцъ; —gräserei, f., ербъріъ de пъdъре.

Holz-hacker, —hauer, m., тъіъторъ de лемне; —häher, m., коцофанъ; —handel, m., негоцъ къ лемне; —händler, m., негоціторъ къ ле-

Digitized by Google

mne; —hau, m., тъіере (de пъдъре); —hase, m., іепъре de пъдъре.
Holz-haufen, —stoß, m., гръmadъ de лемне; —hof, m., лемнъріъ (кърtea); —icht, a., лемніъ; —käfer, m., скаравеъ de арворе, сілітъ; —kammer, f., къmаръ de лемне; —kirsche, f., чіреше пъдъреце; —lager, n., депъсеторіъ de лемне; —leger, m., ашезъторъ de лемне; —magazin, f., magazinъ de лемне; —mann, m., въnзъторъ de лемне; —mark, n., лемне de пъдъре; —markt, m., піацъ de лемне; —mast, f., ѧнгръшътъръ de rindъ; —mehl, n., правъ de ферестръъ; —messer, m., тъсърътóре de лемне; —, n., стъnцінъ de лемне; —nagel, m., кыіъ de лемнъ; —nutzung, f., сплоътъціъне de лемне; —platz, m., локъ de лемне; —puppe, f., пъпъшъ de лемне; —reich, a., богатъ de лемне, пъдъросъ; —säge, f., ферестръъ de (тъіатъ) лемне; —säure, f., ачідъ, акріме лемнікъ; —scheit, n., сърчеа; —schlag, m., тъіъmъnтъ de лемне; тъіере de пъдъре; пъдърітъ (дрептълъ); —schlägel, m., маіъ de лемнъ; —schläger, m., тъіъторъ de лемне; лемнаръ; въtъторъ de търашї; —schneidekunst, f., артеа de а съпа ѧn лемне, сілографіъ; —schneider, m., тъіъторъ de лемне, съпъторъ ѧn лемнъ; —schnitt, m., съпътъръ, скъвътъръ ѧn лемнъ; —schuh, m., candалъ, скарпъ; —schuppen, m., шопъ de лемне; —schwamm, m., върете de лемнъ; —setzer, m., ашезъторъ de лемне; —sperling, m., пасере (вравіъ) de пъдъре; —stall, m., лемнъріъ; —stätte, f., плътъріъ; —stoß, m., гръmadъ de лемне; —taube, f., порътвъ сілватікъ; —taxe, f., тапсъ пе лемне, пъдърітъ; —trage, f., тръгътóре de лемне (ъnéлтъ); —trank, m., декоптъ de лемнъ (съdоріфікъ); —ung, f., тъіъmъnтъ de лемне; —verschleiß, m., трафікъ de лемне; —verwalter, m., аmiнiстраторъ, інспепторъ de лемне; —wärter, m., жітаръ, вегіеторъ de пъдъре; —weg, m., кале de пъдъре; —werk, n., лемнъріъ; —wurm, m., карїъ; —zeit, f., тімпъ de пъдъре; —zettel, m., чедълъ de лемне; —zucht, f., дісчіплінъ de пъдъре.
Homagium, n., омаціъ.
Homiletik, f., омілетікъ, предікъ бісерічéскъ; —er, m., предікаторъ.
Homogen, a., омоценъ, de ачелашї фелъ; —eität, f., омоценеітате.
Homonym, a., омонімъ, de ачелашї nъme.
Homolog, m., омологъ.
Homöopathie, f., омеопатіъ.
Honig, m., мере (мїере); — im Munde, Galle im Herzen haben, къ мїере ѧn гъръ ші къ веніnъ ѧn іnімъ; — machen, меліфікъ.
Honig-apfel, m., търъ дълче; —artig, a., мелосъ, dé фелъл мiереї; —bär, m., ърсъ мікъ; —bau, m., мелефічіъ, кълтъръ de мїере; —bauer, m., меліфікъторъ; —biene, f., албінъ къ мїере; —farbe, f., колóреа мелеї; —brot, n., пъне къ мїере; —branntwein, m., вінарсъ къ мїере; —geschwulst, f., мелічеръ (ветезéлъ); —kuchen, m., търтъ дълче (ліковъ); —monat, m., лъna Маіъ; —saft, m., нектаръ; —sauger, m., колібрі; —scheibe, —wabe, f., фагъръ de мїере (іт. favo); —schleim, m., мїере вергъръ de роїъ; —stein, m., мелетітъ; —süß, a., дълче ка мїереа; —tafel, в. —scheibe; —thau, m., рóъ мелóсъ; —trank, m., бъътъръ къ мїере; —wasser, n., мърсъ; —worte, pl., ворве дълчї; —zelle, f., кіліъцъ, челърелъ.
Honorar, n., онораріъ, ремъnъръціъне.
Honoratioren, pl., онораціорї, персóне маї къаліфікате.
Honoriren, v., a da онораріъ; einen Schriftsteller —, a плъті ъnъї аъторъ онораріъ; einen Wechsel —, a скóте о камвіъ.
Hopfen, m., хъмеіъ; da ist — und

Digitized by Google

Malz verloren, a ce остені сърда; es ist — und Malz an ihm verloren, din къне слънінъ; din талпъ de касъ черкъ de бъте, ші din ел омъ de фрънте нъ фачї, е некоріцівеpъ.

Hopfen-acker, —garten, m., огоръ, гръdінъ de хъmeiъ; —keim, m., церme de хъmeiъ; —salat, m., сълатъ de хъmeiъ; —stange, f., паръ de (легатъ) хъmeiъ; sie ist eine wahre —, ea adeвератъ харагъ, ad. ъскъцівъ.

Hopp, hopp! хоп, хоп! хъпа! цъпа!

Hopps, m., хопъітъръ, сърітъръ.

Hoppsa! int., аша! = (фр. ah, са!)

Hoppsen, v., хопъі, а сърі ѫп със.

Hoppser, m., хопъіторъ.

Höhrbar, a., аъziверъ.

Horchen, v., аскълтъ (пе ла ъші), спіонезъ.

Horcher, m., аскълтъторъ (пе ла ъші); der — an der Wand hört seine eigene Schand, чел че аскълтъ пе ла ъші, ѫші аъde dефаіma са.

Horcherin, f., аскълтътóре.

Horde, f., ордъ, ордіъ; чéтъ; трагъ; —nweise, a., къ глота, къ ордіа.

Horen, f. pl., Óреле (міт. Еъnomia, Diче ші Ірене).

Hören, v., аъdъ, аскълтъ, трагъ къ ърекеа, багъ сéмъ; іаъ аminте, me съпънъ; er hört nicht wohl, е сърdъ; das läßt sich —, ба, zъъ; es verging mir — und Sehen, мї am пердът сімцъріле; sich auf einem Instrument — lassen, а се продъче къ вр'ъп інстръмънтъ de мъсікъ; so reden wie es Jemand gerne hört, а ворбі пе плакъл къїва; höre einmal! en аскълтъ! wer nicht — will, muß fühlen, каре п'аскълтъ de ворбъ, съ аскълте de чїомагъ.

Hörensagen, n., zісъ din аъzіте.

Hörer, m., аъziторъ.

Hörerin, f., аъziтóре, аъziторéсъ.

Horizont, m., орizонтъ; das geht über meinen —, аста трече престе перчепереа меа; —al, a. ші ad., орizонталъ; —allinie, f., лініъ орizонталъ.

Horlske, f., сѫпцеръ (арборе).

Horn, n., корнъ, бъчінъ; aus —, de корнъ, корніъ; Hörner haben, корнатъ; mit den Hörnern stoßen, а ѫмпънце; das — blasen, а кънта din корнъ; die Hörner des Mondes, кóрнеле лънеї; mit Jemanden in ein — blasen, а фі de о пърере къ чінева; sich die Hörner ablaufen, а ѫнвъца къ daъna са; sich die Hörner abstoßen, а лъса din селбътъчіъ; Jemandem Hörner aufsetzen, а пъне къїва кóрне, а амъці пе неваста къїва; — eines Berges, върфъл мънтелъї.

Horn-baum, m., корнъ (арборе); —bläser, m., корнічéнъ, корністъ, бъчінелъ; —dreher, —drechsler, m., стръгаръ (de лъкрърї de корнъ).

Hörnchen, n., корнълецъ, корнішоръ.

Hornbose, f., тавакеръ de корнъ.

Hornen, v., а ѫнкорна.

Hörnern, a., dекорнъ.

Hörnerträger, m., корнътъ, портъторъ de кóрне (бърбатъ амъцітъ).

Horn-eule, f., бъхъ корнатъ; —fisch, —hecht, m., штъкъ; —förmig, a., корносъ; —füßig, a., копітатъ, корнъпідъ; —haut, f., бътътъръ, пеле корнътъ (ла пічоръ), калосітате.

Hornicht, a., корніъ.

Hornig, a., корносъ.

Horniß, f., бомбаръ.

Horn-kamm, m., пептене de корнъ; —kluft, f., стръгъ (фелъ de кръпътъръ), ла копіта калълъї; —flütig, a., къ ънгіа крепатъ; —salbe, f., ъпсóре пентръ бетецірea пъмітъ стръгъ; —schlange, f., шерпе корнатъ; —schluß, m., dілемъ, сілоцісмъ корнътъ; —schnecke, f., бъчінъ; —silber, n., мъріатъ de арцінтъ; —spalte, в. —kluft; —stein, m., пéтръ сіліче.

Hornung, m., Февръаріъ.

Horn-vieh, n., віте корнате; —werk, n., фортіфікъціъне корнатъ.

Horoskop, n., ороскопъ.

Höhr-rohr, n., корнъ, тръмбъ (італ. tromba) акъстікъ; —saal, m., аъziторіъ.

Horst, m., тъфъ; къібъ de пасере

Digitized by Google

ръпаче; пълкѫ (de ómenĭ, de стѫфѫ саѫ трестіъ); —en, v., а кѫіва, а'шĭ фаче кѫівѫ.

Hort, m., станъ, стъпкъ; асілѫ, адъпостіре, скѫтѫ, скѫтіторѫ, протепторѫ; спéранцъ (се ziче de Dzeѫ).

Hörwerkzeuge, pl., органеле аѫзѫлѫĭ, інстрѫмінте акѫстіче.

Hose, f., бѫтінеіѫ (de ѫнтѫ); въртежѫ de вънтѫ; тръмбъ.

Hosen, pl., кълцѫнĭ, чóречĭ, панталонĭ; seine Frau hat die — an, ла ел кънтъ гъіна éръ пѫ кокошѫ; er hat das Herz in den —, п'аре корацѫ, е къкъчіосѫ; gehoste Henne, гъінъ ѫпкълцатъ.

Hosen-band, n., легътѫръ de icmene, врѫпішорѫ; —bund, —gurt, —gürtel, m., врѫѫшорѫ; —klappe, f., —latz, m., капакѫ de панталонĭ; —los, a. ші ad., фъръ icmene; —orden, m., кавалеріа калцавета; —träger, m., брътеле.

Hospital, n., спіталѫ; —ität, f., оспіталітате, іѫбіре de стреінĭ; —meister, —verwalter, m., інспепторѫ de спіталѫ.

Hospodar, m., хосподарѫ, тітлѫ діпломатік алѫ Domnілорѫ прінчіпателорѫ ромъне.

Hostie, f., остіъ (azimъ кѫ каре се кѫміпекъ католічіĭ апѫсенĭ).

Hotel, n., отелѫ, оспътъріъ.

Hott! int., ча; er weiß nichts von — und Haar, пѫ 'шĭ кѫпóште дрéпта din стъпга.

Hottentoten, pl., отентоцĭ.

Hotter, m., отарѫ; —berichtigung, f., ѫпдрептаре de отаре, отърпічіъ; —zeichenerrichtung, f., ѫмпетріреа отарелор.

Hub, m., pidікаре, pidікътѫръ; флóре, елітъ, че е маĭ алесѫ.

Hübel, m., —chen, n., кокóшъ; тъмбъ (мовілiцъ).

Hüben, ad., dinкóчĭ; — und drüben, dinкóчĭ dinколо.

Hübsch, a., фрѫмосѫ, фрѫмошелѫ, цептілѫ; плъкѫтѫ.

Hucke, f., (трівіалъ) docѫ, спате; —pack, ad. ѫп спінаре; einen — tragen, а порта ѫп спінаре пе чінева.

Hudel, m., странцъ; —ei, f., къркотъ, сікъітѫръ, пеказѫ; —n, v., сікъескѫ (пъкъжескѫ).

Hudler, m., сікъіторѫ; кърпачіѫ.

Huf, m., копітъ; —beschlag, m., потковіре.

Hufe, f., огорѫ (кам de 5°).

Hufeisen, n., поткóвъ; einem Pferde ein — auflegen, а бате калѫлѫĭ о поткóвъ; die — abreißen, десферезѫ, деспотковескѫ.

Hufen-geld, n., —groschen, —schoß, m., —steuer, f., —zins, m., банѫ, dape, кътпатікѫ, огорѫтѫ, банĭ, dape, дéжмъ пе огорѫ.

Huf-hammer, m., чоканѫ de потковітѫ; —ig, a., копітатѫ; —lattig, a., потбалѫ (плантъ); —nagel, m., кѫіѫ de поткóвъ.

Hufner, m., локѫіторѫ de ѫнтрéгъ посесіѫне.

Huf-räumer, m., кѫръцiторѫ de копітъ (інстр.); —schlag, m., ферътѫръ, потковітѫръ; —schmied, m., ферарѫ, потковарѫ.

Hüft-ader, f., въна кóпсеĭ, вънъ счіатікъ; —bein, n., осѫ ілатікѫ.

Hüfte, f., кóпсъ, шолдѫ.

Hüftenlahm, a. ші ad., паралітікѫ; дешелатѫ.

Hüft-weh, n., дѫрере de кóпсе, ішіатікѫ.

Huf-zwang, m., стрѫнсѫръ de копітъ, дѫререа de пічорѫ ла калѫ къшіѫнатъ прін ѫнтъріре песте месѫръ а копітеĭ; —zwingig, стрѫнсѫ ла копітъ.

Hügel, m., дъмбъ, колінъ, колнікѫ, дéлѫ, мовілъ; —ig, a., делосѫ, мѫнтосѫ.

Hugenott, m., ѫгенотѫ, полекръ а калвінілорѫ din Франчіа.

Huh! int, ѫф!

Huhn, n., гъінъ; junges —, пѫіѫ de гъінъ.

Hünchen, n., пѫішорѫ; wir haben noch ein — miteinander zu pflücken, маĭ авемѫ de фѫркъ амъндоĭ.

Hühner-artig, a., гъіначескѫ; —auge, n., окіѫ de гъінъ, бътътѫръ ла

пічорѣ; —beize, f., вълътóре de гъинзиї, de потърникї; —biß, —darm, m., рѣкоінъ; —dieb, m., фърѣ de гъінї, клїѣ; —ei, n., оѣ de гъінъ; —geier, m., клїѣ, гаїъ; —hahn, m., кокошѣ; —händler, m., гъінарѣ; —händlerin, f., гъінърéсъ; —haus, n., гъінъріъ; —hof, m., кърте de óре; —hund, m., пренеліцарѣ; —korb, m., кошкъ; —laus, f., пъдѣке de гъінъ; —leder, n., пеле фóрте сѣпіре de цапѣ; —markt, m., піаца гъінілорѣ; —milch, f., орнітогалъ (млапъ); —mist, m., гъінацѣ; —nest, n., кѣібѣ de гъінъ; —stall, m., гъінъріъ (полатъ); —schrot, m., плѣмбѣ, мърунцішѣ, de пренеліце; —stange, f., кълкашѣ, пръжінъ (пе каре дormѣ гъінъле); —vögel, m., óре, пасері domestiче; —weh, n., вóлъ de гъінї; —zucht, f., цінътъръ de гъінї.

Hui! int., nana! пе елѣ, цінете, ізте; in einem —, дntр'о клїпїтъ.

Huker, m., лънтре de поваръ.

Huld, f., харѣ; вънъвоінцъ, граціъ, фавóре; einen mit — behandeln, а трakта кѣ вънъвоінцъ пе чінева; —göttin, f., (mit.), Грачіъ (zeiца).

Huldigen, v., жърѣ кредінцъ, денънѣ омацїѣ; ſich — laſſen, а прімі омацїѣ.

Huldigung, f., омацїѣ; —eid, m., жърътънтѣ de кредінцъ.

Huldreich, a. ші ad., грачіосѣ, дндърватѣ, віневоіторѣ; —voll, a. ші ad., плінѣ de харѣ.

Hülfe, f., ажъторѣ; zu —! съріці!; richterliche —, есекъцїзне, дндепліпіре жъдікъторéскъ.

Hülfleiſtung, f., ажъторінцъ, дare de ажъторѣ.

Hülflos, a. ші ad., фъръ ажъторѣ.

Hülfloſigkeit, f., лїпсъ de ажъторѣ, неажъторінцъ; тікълошїъ, фїре славъ.

Hülfs-armee, f., армать ажътътóре; —bedürftig, a., дntребзінцатѣ, невоіашѣ, че аре требзінцъ de ажъторѣ; —geld, n., вані de ажъторѣ; —gelder, cзвcidiї; gerichtliche Hülfe, спеселе зпеї дndепліпірї жъдекъторещтї; —heer, n., в. Hülfsarmee; —kaſſe, f., каса, кътіа серачілорѣ; —leiſtung, f., ажъторінцъ; —macht, f., пътере ажътътóре; —mittel, n., ремедѣ, міжлокѣ de ажъторіѣ; —quelle, f., фонтънъ de ажъторіѣ, есвóре; —ſatz, m., (log.), лемнъ; —ſteuer, f., дажде de ажъторѣ, сзвcidiї; —truppen, pl., трупе ажътътóре; —vorſtreckung, f., есекъцїзне; —wiſſenſchaft, f., штіінцъ прегътітóре; —zeitwort, n., вервѣ ажътъторѣ.

Hülle, f., копертъръ, дпвълітóре, акоперетънтѣ; вештънтѣ, вълѣ; er hat Alles die — und die Fülle, зрълеште кă пештеле дn апъ; einem die — von den Augen nehmen, а лва вълѣ de пе окїї кїва; die irdiſche —, трупълѣ челѣ пъріторѣ.

Hüllen, v., акоперіѣ, дпвълесѣ; ſich in etwas —, а се дпфъшора дn чева.

Hülſe, f., пъстаіѣ; гъóче; кóжѣ, скóрцъ, пелїцъ; зреке de чокапѣ.

Hülſen, v., a decrîoка, дecвока.

Hülſen-artig, Hülſicht, a., пъстъіосѣ; легзмосѣ; —frucht, f., фрзнтѣ пъстъіосѣ, легзмі.

Hum! int., хмм!

Human, a., зманѣ, отеносѣ; —iora, pl., зманіорѣ, вележітере; —ität, f., зманітате, отенїъ.

Hummel, f., вондарѣ (= bourdon фр.)

Hummen, v., вондърескѣ, свърпъескѣ.

Hummer, m., катарѣ, (соіъ маре de ракѣ).

Humor, m., зморѣ, кефѣ.

Humoriſt, m., зморістѣ; —iſch, a. ші ad., зморістікѣ.

Humpe, f., Humpen, m., капъ, покарѣ маре.

Humpeln, Humpen, v., скіópътѣ.

Humpler, n., скіонѣ, шопторогѣ.

Hund, m., кънe; junger —, кънцелѣ;

(ming) кърлъ; viele —e ſind des Haſen Tod, чóре мълте вятъ пе поркъ, гъщте мълте дпвінгъ пе лъпъ; da liegt der — begraben, ачі zace грeзтатea; er ging fort, wie ein begoſſener —, ş'a dscъ кз кóda дптре пічóре; mit ihm kann man keinen — aus dem Ofen locken, елъ пз e de пічі o трéвъ, пз e вънъ за nimika; komme ich über den —, ſo komme ich auch über den Schwanz, пз'мі a пімсъ съ пз'мі плóъ; ſie leben miteinander wie — und Katze, тръіескъ ка кълеле кз піciка; an kleinen Riemen lernt der — Leder kauen, деја оъ ажънце фрълъ за воѣ; —e führen müſſen, a ce тікълоші de тотъ; mit gezwungenen —en iſt nicht gut jagen, кз кълеле сілітъ пз вълезі іепърі.

Hündchen, n., кълълъшъ.

Hunde-arbeit, f., мънкъ de кълe, de хамалъ; —bett, —lager, m., кълъшълъ кълелі; патъ реѣ; —fett, n., грасъ de кълe; —freſſen, n., пътрітълъ каninъ, мълкаре чінікъ, міcераверъ; —haus, —hütte, f., касъ, колівъ, кълъшъ пентрз кълі; —junge, m., сервъ пентрз кълі; поркъ de кълe; —kerl, m., мішелъ, отъ de nimikъ, верванъ; —leben, n., віеѣ чінікъ, de кълe; —loch, n., котлоnъ; —narr, m., nacionatъ дп кълі.

Hundert, num. indecl., сътъ; je —, тотъ кътe o сътъ; —erlei, (indecl.), дп o сътъ de фелърі; —fach, —fältig, a., сътітъ, дпсътітъ; —gräbig, a., сътъградъ; —jährig, a., сътепъаріъ, de o сътъ апі; —mahlig, a., de o сътъ орі; —pfündig, a., de o сътъ пъпді; —ſte, алъ сътълea, a сътa; —ſtel, a сътa; —weis, ad., кз сътa.

Hunde-ſcheu, f., тървare; a., връторъ de кълі; —ſchlag, m., вчідерe de кълі; —ſchläger, m., вчігъторъ de кълі, кълеръ (хенгеръ); —ſtall, m., v. Hundehaus; —ſteuer, f., дажde пе кълі, кълерітъ; —wache, f., (маръ), віціліа дпъ мéзъ пóптe пе пъі; —wärter, m., кълетеръ.

Hündin, f., кълеа; kleine —, кълъшъ.

Hündiſch, a., каninъ, кълескъ, чінікъ.

Hunds-affe, m., сіміъ чіпочефалъ (кз капъ de кълe); —biß, m., мъшкътъръ de кълe; врълдъшъ (плантъ); —blume, f., пъпъдіъ; —ſott, m., поркъ de кълe, отъ de nimika, колоnъ; —fötterei, колопъріъ; —föttiſch, a. mi ad., de вnъ поркъ de кълe, въчстематъ (фантъ); —grab, n., ърва кълелі; —haar, n., пъръ de кълe; —hunger, m., фóме кълінъ; —ſkirſche, f., чірéша кълелі; врioніъ алъ (Lin.); —leber, n., пеле de кълe; —milch, f., лаптеле кълелі (плантъ); —melde, f., чепопоdіъ вълваріъ (Lin.); —müde, a., фórte остепітъ; —ſchlange, m., воа каninъ; —ſtern, сіріъ, стеоа (констелъцізnea) кълелі; —tage, pl., зіleле кълілоръ, каніклъ (дп лъпа лві Кънторъ); —wuth, f., тървare; ſtille —, тървare мътъ; —zahn, m., dinte кълескъ, dinteле окіеларъ; —zunge, f., лімва кълелі (плантъ).

Hühne, m., ціgантъ; —ngrab, n., мормъптъ de ціgантъ.

Hunger, m., фóме; — empfinden, v., a сімці, a авé фóме; — nach Etwas haben, a поfті чеваші; vor — ſterben, a мърі de фóме; ich habe —, мі e фóме; — iſt der beſte Koch, фóмea e чеѣ маі вънъ бъкътаръ.

Hunger-geſtalt, f., фігъръ de фъмъndъ, деширатъ, зскатъ; —tuch, f., ажънъ; —leider, m., періторъ de фóме.

Hungerig, a., фъмъndъ.

Hungern, v., a фъмъnzi; mich hungert, мі e фóме.

Hunger-quelle, f., фънтънъ секътóре; —rechen, m., гревъ маре.

Hungersnoth, f., фóмете.

Hunger-thurm, f., дпкісóре de осъndіді ла мóрте прін фóме; —tod,

m., мóрте de фóме; —tuch, (кат.), пъпъръ пéгръ, (къ каре се акоперъ алтареле дп пъресемl); am —=tuche nagen, a'шї сăце гîареле.

Hüpfen, Huppen, v., сарă, салтă, опъескă, цопъескă; —n, съріре, цопъіре.

Hüpfer, m., съріторă, опъіторă, цопъіторă.

Hürde, f., лéсъ, грътарă, дпгръдітăръ.

Hurden, v., дпгрътескă; —ſchlag, m., околă дпгрътітă.

Hure, f., кървă; търфъ, лерфъ.

Huren, v., кървъсърескă.

Huren=balg, m., фечіорă de леле; —blick, m., къътътъръ кървъсъréскъ; —geſindel, n., кървъсітă; —glück, n., порокă орвă; —händler, m., верігашă (пезевепкіă); —handwerk, n., кървъсъріъ; —=haus, n., вордеіă, касъ de кърве; —hengſt, m., кърварă, краіdonă, вірвантă; —leben, n., віéцъ de кървă; —wirth, m., оспътарă de кърве; —wirthſchaft, f., трафікъ къ кърве.

Hurer, m., кърварă; —iſch, a., кърварă; decорънатă; сторптатă.

Hurenkind, n., в. Hurenbalg.

Hurrah! int., ура!

Hurtig, a. ші ad., іute, cпedітівă, penede; —keit, f., іuцime, penezime.

Huſar, m., хъсарă.

Huſch! int., хъшă! фъшă! die —e, мішкаре іute.

Huſchen, v., a мерце фъшіindă.

Huſſa! int., ъса, алло!

Huſſit, m., ъсітă.

Huſteln, v., a кашă тъші.

Huſten, v., a тъші; — m., тъсъ; —fieber, n., фрігорі катарале.

Hut, m., пъларіъ, капсă; къпъцînъ (zахарă); капакă (къідаре); den — ab! жосă пъларіа! viele Köpfe unter einen — bringen, a ъні, a адъче ла о пърере, пе маї мълці.

Hut, f., гардă, къстодіе, пазъ; пъшіне, паштере; ſeien Sie auf Ihrer —, пъзештете; das Vieh auf die — treiben, a мъна вітеле ла пъшіне.

Hütchen, n., пъларіцъ.

Hüten, v., a гарда, a пъzі, фері; ſich vor Einem oder etwas —, a се фері de чінева сеă чева.

Hüter, m., пъzіторă; —in, f., пъzіторéсъ.

Hut=fabrik, f., пъларіеріе; —feder, f., папъ de пъларіе; —filz, m., пліше de пъларіе; —form, f., форте de пъларіе; —futteral, токă, кътіе de пъларіе.

Hut=geld, n., пъшпърітă, ервърітă; —gerechtigkeit, дрептăце пъшпърітăрі.

Hut=krämpe, —ſtülpe, f., rand, n., марціnea ретóрсъ a пъларіеі.

Hutmacher, m., пъларіерă; —geſell, m., codaţ пъларіерă; —handwerk, n., пъларіеріе.

Hutmann, m., пъzіторă, вегіеторă.

Hut=ſchleife, f., кокардъ; —ſchnur, f., кордеа de пъларіе.

Hutſche, f., скъпатă (сър пічóре).

Hutſchen, v., алъпекă, me търъскă пе кърă.

Hut=ſtaffirer, m., гътіторă, гарніторă de пъларіі; —ſtock, калъпă.

Hüttchen, n., колібцъ, колібіóръ.

Hütte, f., късоцъ, колівъ, вордеіă, въракъ; топітóре (фабрікă).

Hütten=amt, m., дрегъторă алă топітóрелорă; —arbeit, f., топіторіе; —arbeiter, m., лъкрътторă ла топіторі; —beamte, m., офіціалă ла топіторі (de металă); —gebäude, n., зпеле, інструminte de топітóре; —gräße, f., скоріъ de металă; —herr, m., проприетарів de топітóре; —kaße, —kolße, v. Bergſucht; —kunde, f., металърціе.

Hüttenkundige, m., металъргă.

Hütten=leute, pl., лъкрътторіі ла топіторі; —meiſter, m., маіcторă de топіторіе; —nichts, n., ocidă de zinkă; —ordnung, f., регълътънтă пентрă топіторі; —rauch, m., арсенікă албă, фътă вепinoсă din топіторі; —ſchreiber, m., скрііторă ла топітóре; —tauſend, n., (дп гължерії) 250 вакъці; —werk, n.,

Digitized by Google

топітóре; —zentner, m., (ѧп топіторі) кънтарѫ de 115 пѫнцї.
Huttresse, f., галонѫ de пълъріъ; —überzug, m., токѫ de пълъріъ.
Hutung, f., пъшіѕнатѫ.
Hutzucker, m., кънъцінъ de zaxaрѫ.
Huzel, f., пóме ѕскате; —ig, a., ѕскатѫ, стафіdітѫ; —n, v., a ѕска.
Hyacinth, m., іачінтѫ, пéтръ преціóсъ.
Hyacinthe, f., іачінтъ.
Hyäne, f., xienъ.
Hyder, f., idръ.
Hydraulik, f., idраѕлікъ.
Hydraulisch, a., idраѕлікѫ.
Hydrogen, n., idроценѫ.
Hydrograph, m., idрографѫ.
Hydrologie, f., idролоціъ.
Hydrometer, m., idрометрѫ.
Hygea, f., Іцеа (zeiцъ).
Hygometer, m., ігометрѫ.
Hymen, m., Imenѫ, zeѕл ѧпсѕратѫлѕї.
Hymne, f., imnѫ, кънтекѫ.
Hyperbol, f., іперболъ; —isch, a. ші ad., іперболікѫ.
Hypochondrie, f., іпокondріъ.
Hypochondrisch, a. ші ad., іпокondріакѫ.
Hypothek, f., іпотекъ; —arisch, a. ші ad., іпотекарѫ.
Hypothenuse, f., іпотенѕсъ.
Hypothese, f., іпотесъ.
Hypothetisch, a. ші ad., іпотетікѫ.
Hysterie, f., істеріъ, істерікале (бетеzіре фемеіéскъ).
Hysterisch, a. ші ad., істерікѫ.

J.

(Вокалъ.)

J, n., a поѕа літеръ ѧп алфабетѫлѫ цермanѫ.
J! int., i! xeї! J. = Jahr, anѫ; l. J. = laufenden Jahres, a. к.
Jbe, f., —nbaum, m., тісъ.
Jbisch, n., палвъ маре. (Eibisch).
Jch, pron., еѫ; — bin es! еѫ сѫнт! —, n., еѕлѫ; mein —, ѧпсѕ'мї, indiвidѕл меѫ; er ist mein zweites —, елѫ ал doілеа еѫ.
Jchheit, f., еѕісмѫ, ѧпсѕшіме, indiвidѕалітате.
Jchneumon, n.. іхпеѕмонѫ.
Jchtiologie, f., іхтіолоціъ.
Jdeal, n., ideалѫ; —isch, a. ші ad., ideалѫ; —ismus, m., ideалісмѫ; —ist, m., ideалістѫ; —ität, f., ideалітате.
Jdee, f., ideъ.
Jdentificiren, v., identіфікѫ.
Jdentisch, a. ші ad., іdентікѫ.
Jdentität, f., identітате.
Jdiom, m., idіомъ (лімвъ).
Jdiot, m., idіотъ.
Jdol, m., idолѫ (Abgott).
Jdus, m., idѫ.
Jdylle, f., idілъ.
Jgel, m., арічѫ, поркѫ спіносѫ.
Jhm, pron., лѕї.
Jhn, pron., пе елѫ, ѧлѫ, dѧпсѕлѫ.
Jhnen, pron., лорѫ, воъ, ві, въ.
Jhr, pron., (dела Sie), са, еї, вóстръ, лор, воі.
Jhret-halben, —wegen, —willen, ad., пентрѫ dѧпса, пентрѫ харѕл еї; пентрѫ воі; пентрѫ амóреа лор.
Jhrige (der die das), pron., алѫ сеѫ, а сеа, а лорѫ; алѫ вострѫ, а вóстръ; ich bin ganz der —, сѫнт кѫ тотѫлѫ алѫ Dтале; Sie haben das — gethan, цї аї фъкѫтѫ daторіа.
Jhro, pron., (векіѫ = Jhr), тъѫ, та; вострѫ, вóстръ; — königliche Hoheit, ѧпълцімеа та.
Jhrgen, v., Dвстръескѫ, ворвескѫ кѫ чінева per Jhr.
Jkonographie. f., іконографіъ.
Jllegal, a., пелегалѫ, пелеціѕітѫ.
Jllegitim, a. ші ad., пелеціtімѫ.
Jllumination, f., ілѫмінъціѕне.
Jlluminiren, v., ілѫмінѫ.
Jlluminirer, Jlluminist, m., ілѫмінъторѫ, ілѫмінісtѫ.
Jllusion, f., ілѫсіѕне.
Jllusorisch, a. ші ad., ілѫсоріѫ.
Jlme, f., Jlm, Jlmenbaum, m., ѕлмѫ, (Ulme, Ruster).
Jlse, в. Alose.

Digitized by Google

Iltis, m., пъторіѳ, dixorѣ; —falle, f., кърсъ de dixorѣ.

Im, praep., контрасъ din (in dem), ын...; im Garten, ын грѣдинъ; im Sommer, вара; im Schweiße des Angeſichtes, ын сѫдóреа ѳецеі.

Imaginär, a., imaginарѣ.

Imbiß, m., ымвъкътъръ, demѫнѣ, гъстаре (de dimineáţa).

Immaſſen, conj., (векѳ), ѳiindкъ.

Immateriell, a. ші ad., nematеріалѣ.

Immatriculation, f., imatrikълъціsne.

Immatriculiren, v., immatrikълezѣ.

Imme, f., albinъ.

Immer, ad., тотd'auna, пъръреа; auf —, пентрѫ тотdeauna; wer auch — ſein mag, ѳiѣ мъкар чine ва ѳi; er mag — reden, пóте ворві къtѣ ăi плаче.

Immer-dar, —fort, —zu, ad., пъръреа, тотѣ ынainte, тотѣ maі departe, ынainte нmaі.

Immergrün, n., пъръреа verde (кът е ѳеѳелѣ).

Immerhin, ad., пъръреа.

Immermehr, ad., din че ын че, тотѣ maі мълтѣ.

Immerwährend, a. ші ad., nekontenitѣ, nertъinte, neîntrerupтѣ, ѳъръ ынчетаре.

Immittelſt, a. ші conj., кѫ тóте астеа, ынтр'ачеea, ын вremе че.

Immobil, a., nemišкъторѣ; —ien, n. pl., nemišкътóre.

Immoraliſch, a. ші ad., nemoralѣ.

Immotalität, f., nemoralitate.

Immortalität, f., nemoralitate.

Impenſen, pl., cnece.

Imperativ, m., (modѣ, ын граматікъ), ымperativѣ.

Imperfect, n. (timпѫ, ын грам.), imnerfectѣ, nefinitѣ.

Imperial, n., imperialѣ, imperътескѣ; —papier, n., хъртіѳ imperialъ, ѳелѣ челѣ maі маре.

Impertinent, a. ші ad., imnertinъnte, сфронтатѣ.

Impertinenz, f., ымnertinъnцъ, сфронтъріѳ.

Impf-anſtalt, f., ставеріmъnтѣ de вакцінъцізne; —arzt, m., вакцінъторѣ; алтѣіторѣ, (посъіторѣ); —en, v., вакцінѣ, алтѣескѣ, посъескѣ (med.); ынокълезѣ (грѣдинъріѳ); —ling, m., вакцінъndѣ, de алтѣітѣ (копіѳ); —reis, в. Pfropfreis; —ung, f., вакцінъцізne; —wunde, f., вѣва вакцінъцізnei.

Imponiren, v., ымnunѣ; —d, part., ымnunъnte.

Importanz, f., ымportanцъ, консецінцъ.

Importation, f., ымportъцізne.

Importen, m. pl., ымportate (мърѳърі).

Importiren, v., ымportѣ.

Impoſant, a. ші ad., ымnunъtorѣ.

Impoſt, m., ымnunъсъ (вамъ не мърѳърі).

Impotent, a. ші ad., nenътinte, nenътinцioсѣ (маі кѫ сémъ de neперъцізne).

Impraktikabel, a. ші ad., nenraktikaверѣ.

Imprimatur, n., ымnrimatъr (съ се тіnърéскъ), воіа датъ спре а се тіnърі чева.

Improviſator, m., ымnrovisъторѣ.

Improviſiren, v., ымnrovisezѣ.

Impuls, m., ымnulсѣ, ымvoldѣ.

In, praep., ын, ла; нъпъ, ынтрѫ; er wird in ſechs Tagen hier ſein, ын шасе зіle ва ѳi аčі; in die Kirche gehen, a мерце ла вісерікъ.

Inaugural-rede, —ſchrift, f., dicertъцізne.

Inbegriff, m., концінътѣ, кънрінсѣ; тотіme, ынtreцізne; mit —, компътънd аčі; kurze —, прескъртъцізne, есtаріѳ.

Inbrunſt, f., ардóре, ѳервóре; зелѣ.

Inbrünſtig, a., аръзънte, ѳервінte; ad. кѫ ардóре, кѫ зелѣ.

Incarnat, —roth, a. ші n., inkarnatѣ, рошіѳ ка карnea.

Incaſſó, n., ынkaссъмънтѣ, nрімire (banі) ын кассъ; das — beſorgen, a ынгріці de ынkaссъмънтѣ.

Incidentpunkt, m., нънтѣ de invіcізne.

Inclination, f., ынklінъцізne.

Inclusive, ad., ынkісівѣ.

Incognito, ad., не некъноскъте, ынkognito.

Digitized by Google

Incommodiren, v., некомодезъ, сѫперъ.
Incommodität, f., некомодитате.
Incompetent, a. ші ad., некомпетінте.
Inconſequent, a. ші ad., неконсекуінте.
Inconſequenz, f., неконсекуінцъ.
Incorporation, f., ынкорпорацізне, ынтрѫпаре.
Incorporiren:, v., ынкорпорезъ, ынтрѫпезъ.
Incorrect, a., некоректъ.
Incruſtiren, v., ынкрѫстезъ.
Inculpat, m., ынкріминатъ, ынвіноваціть.
Incurabel, a., некъраверъ, невіндекаверъ.
Indecent, n., некъвіінціосъ.
Indelt, m., комъ de перінъ.
Indem, conj., къндъ, ын време че.
Independent, a., недепендентъ, неатърнътъ.
Indeß, Indeſſen, conj., ынтр'ачесте, ынтр'ачеea, нъмъ атѫнчі; тотъші, кз тóте астеа.
Inder, m., ындіче.
Indicativ, m., (modъ ын грам.), indікатівъ.
Indicien, pl., семне.
Indifferent, a., непъсъторъ.
Indifferentiſmus, m., indіферентісмъ.
Indig, —o, m., indiro (колóре).
Indigena, m., ындіценъ, нъмътенъ; —t, n., ындіценатъ, ынтъмътенире, натъралісаціне.
Indigeſtion, f., немістъире.
Indignation, f., ындірнъціне.
Indirect, a. ші ad., ындърътъ, пз деадрептъл.
Indiscret, a. ші ad., недіскретъ, не'нделептъ, нетъкътъ, сфрунтатъ; —ion, f., недіскреціне.
Individualität, f., ындівідуалітате.
Individuell, a., індівідуалъ.
Indolenz, f., недопінцъ, неспъіре.
Indorſata, f., ындосатъ.
Indorſo, ad., ындосъ.
Indoſſament, n., ындосътътъ, скріс ындосъ, ціратъ.
Indoſſant, m., ындосътъ, ындосъторъ, ціратаръ.
Indoſſiren, v., ындосезъ, скріс ын досъ (den Wechſel), ціресъ.
Induſtrie, f., індъстріъ.
Ineinander, ad., ынтр'алтъл.
Infallibel, a., нефаліверъ, че нъ се пóте ыншела.
Infallibilität, f., нефаліверіtate, (карактерістіка синоделор екзменіче, mai апоі арогатъ de Папа).
Infam, a. ші ad., ынфамъ, ынфератъ; —ie, f., ынфаміъ; —iren, v., ынфамезъ, ынферезъ.
Infant, m., инфанте, принцъ de Спанія.
Infanterie, f., инфантеріъ, недестріме; leithte —, недестріме ушóръ, ſchwere —, недестріме греа.
Infanteriſt, m., инфантерістъ, недестрашъ.
Infantin, f., инфантъ, принчесъ.
Infel, Inful, f., инфлъ, мітръ (а еп. кат. анзс.)
Inficiren, v., а молипсі.
Infinitiv, m., (грам. mod.) нефінітъ.
Inflamation, f., ынфлъмъдзіне, апріндере (бетеціре).
Information, f., ынформъдзіне.
Informator, m., ынвъдъторъ (акасъ).
Ingber, в. Ingwer.
Ingeheim, в. Geheim.
Ingenieur (zi inженіор) инженеръ, архітектъ мілітаръ.
Ingenieurkunſt, f., артеа de a фортіфіка, архітектъръ мілітаръ.
Ingenieurcorps, n., корпъ инженерескъ.
Ingleichen, conj., асеменеа, ынкъ.
Ingredienz, f., ынгредіінцъ.
Ingrimm, m., мъніъ ынфъндатъ; —ig, a., мъніосъ ынфъндатъ.
Ingwer, m., ґінвербъ, чінчівербъ (ръръчіцъ, плантъ).
Inhaber, m., пропріетаріъ; — des Regiments, шефъ, пропріетаріъ de реціментъ; — eines Wechſels, авторъ de камвіъ; —in, пропріетърésъ.
Inhaftiren, v., а ареста.
Inhaft, m., ынарестъ.
Inhalt, m., кънпінсъ, конціпнтъ, ціпóре; —sverzeichniß, скаръ, реціstръ, тавлъ de кънпінсъ; —reich, —ſchwer, a., мълтъ кънпінзъторъ; инструктівъ.
Inhibiren, v., а опрі.
Inhibition, f., опріре.

Digitized by Google

Inhuman, a., неѫманѣ, неоменосъ; —ität, f., неомепитате.
Initialbuchſtabe, m., літеръ ініціалъ.
Initiative, f., ініціативъ.
Inſurie, f., ѫнжѣріе.
Inlage, f., ѫнкісъ, ѫнлѣсъ.
Inländer, m., пѫмѫнтенѣ, ѫндіценѣ.
Inländiſch, a. -ſchi ad., ѫндіценѣ, де локѣ, патівѣ; ѫнтернѣ; —e Waaren, марѳъ патріотікъ; —e Handel, комерцѣ ѫнтернѣ.
Inliegend, a., ѫнкісѣ, алътъратѣ.
Inne, ad., ѫнтрѫ; mitten —, ѫн міжлокѣ; gerade —, кіарѣ ѫн міжлокѣ; (ѫн компсеціюнѣ) — behalten, а реціне; — bleiben, а шедé акасъ; — haben, а поседа, а авé; —halten, а. ѫнчета, а концені; ſich —halten, —bleiben, —ſtecken, а шедé, а ремъné акасъ; —ſtehen, а се ціне ѫн компъпъ; —werden, а перчепе, а'шї ліа сама.
Innen, ad., ѫн лъѫнтрѫ; von —, din лъѫнтрѫ; von — heraus, din лъѫнтрѫ афарѣ; нач — зи, спре лъѫнтрѫ.
Innere (der die das), a., ѫнтернѣ, ѫнтрѫпсекѣ.
Innerhalb, adv. ші праер., ѫн лъѫнтрѫ, ѫнтре, ѫн, пѫпъ; — der Stadt, ѫнлъѫнтрѫлѣ четъцій; — der Grenzen, ѫнтре марціні; — drei Tagen, пѫпъ ѫн трей зіле.
Innerlich, a. ші ad., ѫнтрінсікѣ, ѫнтернѣ, ѫн сіне; — beten, а се рѫга din гѫндѣ.
Innig, innigſt, a. ші ad., інтімѣ, кордіалѣ; —e Freundſchaft, амідіъ стрѫнсъ; — gerührt, мішкатѣ пѫпъ ѫн інімъ; —keit, f., інтімітате; —lich, ad., кѣ інтімітате.
Innung, f., корпорацііне (цехѣ).
Inoculation, f., іноклѫцііне, ѫнокіецііне.
Inoculiren, v., а іноклѫла.
Inquiriren, v., а інкѣіра, а черчета, (кріміналіческе); а се інформа.
Inquiſit, m., ѫнкѣісітѣ, кріміналѣ.
Inquiſition, f., ѫнкѣісіцііне; трібѫналѣ де ѫнкѣісіцііне.
Inquiſitor, m., ѫнкѣісіторѣ.
Ins, praep., (= in das), ѫн.
Inſaß, m., локѫіторѣ.
Insbeſondere, ad., маі алесѣ, маі вѫртосѣ (ѫндеосебі).
Inſchrift, f., ѫнскріпціне.
Inſect, n., інсектъ; —enfreſſer, m., сектіворѣ; —enkunde, —lehre, f., ентомолоціе.
Inſel, f., ѫнсклъ, островѣ; —bewohner, m., ѫнсклапѣ; —chen, n., ѫнсклічъ; —gruppe, f., грѫпъ де ѫнскле; —meer, n., архіпелагѣ.
Inſelt, в. Unſchlitt.
Inſerat, n., ѫнширатъ, ѫнсератъ.
Inſeriren, v., ѫнширѣ, ѫнсерѣ.
Inſertion, f., ѫнширѣцііне; —sgebühr, f., ѫнцірѣітѣ, платъ пентрѫ ѫнширатъ.
Insgeheim, ad., п'аскѫнсѣ.
Insgemein, ad., ѫнцепералѣ.
Insgeſammt, ad., пестетотѣ.
Inſiegel, n., сіціліѣ (печетарѣ).
Inſignien, pl., ѫнсемне.
Inſinuant, m., ѫнсѫпѣіптѣ, лінгѫшіторѣ.
Inſinuation, v., ѫнсѫпѣіцііне, лінгѫшіре; (леці) ѫнтѫлѫіре, трѫдаре, (de докѫминте); трѫдѫчіѣне, пѫрѫре.
Inſinuiren, v., ѫнтѫлѫезѣ, трѫдаѣ; пѫрѫскѣ; ſich —, тѫ'нсінѣ, лінгѫшескѣ.
Insfünftige, ad., ѫнвііторѣ.
Inſofern, conj., ѫнкѫтѣ.
Inſolenz, f., сфоптѫріе, перѫшінаре.
Inſolvent, a., неплаче де а плѫті, вѫнкеротѣ.
Inſolvenz, f., неіѫтінцъ де а плѫті.
Inſonderheit, f., ѫнсіне, маі алесѣ, ѫн спеціе.
Inſoweit, ad., пѫпъ ѫнкѫтѣ.
Inſpektion, f., ѫнспепцііне.
Inſpektor, m., ѫнспепторѣ; —at, n., ѫнспепторатѣ; Inſpektur, f., ѫнспепторъ.
Inſpiration, f., ѫнспіръцііне, ѫнсѫфларе.
Inſtalliren, v., ѫнсталезѣ, ашедѣ ѫн дрегъторіе.
Inſtändig, a., ѫнстѫпѣтѣ, рѫгъторѣ, стѫрѫіторѣ; —e Bitte, ѫнстанцъ.
Inſtanz, f., ѫнстанцъ, рѫгъчіне, жѣлѣ.

Digitized by Google

Instandsetzung, f., ставерітъптѫ.
Instehend, a., ѧпстъторѫ, ameninцъторѫ, евеніторѫ, апропіеторѫ.
Inster, n., маце.
Instinkt, m., ѧпстінктѫ, болдѫ фіреск; —mäßig, a., ѧпстінктівѫ.
Institut, n., ѧпстітѫтѫ, стъверітъптѫ; —ione, f., ѧпстітѫцiѫне, ѧпвъцъмъптѫ.
Instruction, f., ѧпстрѫпцiѫне, ѧпформъцiѫне, ѧпвъцъмъптѫ.
Instructiv, a. ші ad., ѧпстрѫптівѫ.
Instruiren, v., ѧпстрѫезѫ; ѧпформезѫ; ѧпвъцѫ; instructus fundus, ѫпелтеле економіче.
Instrument, n., ѧпстрѫмъптѫ; —almusik, f., мѫсікъ ѧпстрѫмъпталъ.
Insubordination, f., песѫпѫпере, песѫвордінъцiѫне.
Insulaner, m., ѧпсѫланѫ; —in, f., ѧпсѫланъ.
Insultation, f., ѧпжѫрътѫръ.
Insurgent, m., ѧпсѫрцептѫ, рескѫлъторѫ.
Insurrection, f., ѧпсѫрепцiѫне, ръскѫларе.
Intabulation, f., ѧптавѫлъцiѫне.
Integralrechnung, f., калкѫлѫ інтрегалѫ.
Integrität, f., ѧптрецітате.
Intellectual, a., ѧпцелесѫалѫ.
Intelligenz, f., ѧпцелецінцъ; —blatt, f., фóіъ de авісте, de ѧпштінцърі.
Intendant, m., ѧпгріціторѫ, префептѫ.
Intensiv, a., ѧптінсівѫ.
Interdict, n., ѧптерzісѫ.
Interessant, a., ѧптересантѫ.
Interesse, n., ѧптересѫ, довъndъ, камътъ; —nrechnung, f., компѫтѫ de ѧптересѫ.
Interessent, m., пърташѫ (ла ѫп ѧптересѫ), ѧптересъпте.
Interessiren (sich), v., а се ѧптереса.
Interim, n., ѧптерімѫ, ѧптрерімпѫ, старе провісоріъ; —istisch, a. ші ad., ѧптерімістікѫ, провісоріѫ; —sbescheid, m., сентінцъ провісоріъ; —squittung, f., адеверінцъ провісоріъ de прімире.
Intermezzo, n., ѧптремезѫ.
Internuntius, m., ѧптрепѫпчіѫ, солѫ.
Intermittent, a., ѧптремiцiпте (фрігѫрі).
Interpunction, f., ѧптрепѫпцiѫне; —szeichen, n., семпѫ de ѧптрепѫпцiѫне.
Interregnum, n., ѧптреремпѫ.
Intervall, n., ѧптревалѫ, ѧптретімпѫ, ръстімпѫ.
Intervenient, m., ѧптревеніпте.
Intervention, f., ѧптревеніре, міжлочіре.
Intim, a. ші ad., ѧптімѫ (амікѫ); —ität, f., ѧптімітате.
Intolerant, a., петолерантѫ, песѫферінте.
Intoleranz, f., петолеранцъ, песѫферінцъ.
Intricat, a. ші ad., ѧпкѫркатѫ.
Intrigant, m., ѧптрігантѫ.
Intrigue, f., ѧптрігъ.
Intriguiren, v., ѧптріцезѫ.
Introduction, f., ѧптрѫдѫчере.
Introitus, m., ѧптроітѫ, ѧптраре.
Invalid, m., інвалідѫ, непѫтінчосѫ (солдатѫ); —enhaus, n., касъ de інвалізі.
Invasion, f., ѧпвасiѫне, ѧпкѫрцере (а дѫжманалѫі).
Invectiven, pl., ворве ѧпжѫрътóре.
Inventarium, n., Inventur, f., ѧпвентаріѫ, ѧпвентѫръ, протоколѫ de челе че се афлъ.
Inventiren, v., ѧпвентѫрезѫ, а лѫа ѧп ѧпвентаріѫ.
Invention, f., ѧпвенцiѫне, дескоперіре.
Inventiös, a., ѧпвенцiосѫ, дештептѫ, істецѫ.
Investiren, v., ѧпвестезѫ.
Investitur, f., ѧпвестітѫръ, ѧпвестімъптѫ; ѧпфеѫдъцiѫне.
Inwärts, ad., спре лъѫптрѫ.
Inwendig, a. ші ad., ѧптерпѫ, din лъѫптрѫ.
Inwohnen, a., ѧплокѫі.
Inwohner, в. Einwohner.
Inwiolabel, a., певътъмаверѫ.
Inzwischen, ad., ѧптр'ачееа; de алмептрелеа; кѫ тóте асте.
Iota, n., іота.
Ipecacuanna, f., іпекакѫанъ, ръдъчінъ воратікъ, de борътѫ.
Irden, a., церѫпѫ, de пъмъптѫ.

Digitized by Google

Irdisch, a. ші ad., терестръ, пътъптескъ; карпалъ, трѫпескъ.
Irgend, a., вер, óре, кѫтва, dinѫптътпларе; — Jemand, óре чіне, пештіне; — etwas, óре че; — wo, ѫndeва, óре ѫnde; — wohin, ѫпкътрова; — woher, de ѫndeва; er ist — wohin gegangen c'a dѫcъ ѫndeва.
Irmensäule, f., Іpmeпсѫл, статѫа лѫї Apminъ.
Ironie, f., іроніъ, важокѫръ.
Ironisch, a., іроnікъ, ad. іроnічеште, кѫ іроnіъ.
Irrational, m., пераціоnалъ.
Irre, m. ші f., пеѫѫnъ, пеѫѫnъ.
Irre, f., ерóре, ръtъчіре; in der — herum gehen, ѫтвлѫ ѫпкóчї ѫпколо ръtъчіndъ.
Irre, a. ші ad., ръtъчітъ, ръtъчіndъ; Sie sind —, ештї ѫп ерóре; er ist — im Kopfe, е сmintітъ; — führen, — leiten, dѫкъ (пе чіпева) ѫп ръtъчіре, ѫлъ пеѫѫпескъ; — gehen, — fahren, ръtъческъ; einen — machen, атъцескъ, скотъ din minцї (пе чіпева); er läßt sich nicht — machen, пе ел пѫ'л скоцї din minцї, din пепепї; — reden, а ворві аіѫреа; — sein, а фі ѫп ерóре; — werden, а се сmintі.
Irregulär, a. ші ad., перегѫлатъ; —ität, f., перегѫларітате.
Irreligiös, a. ші ad., перелеціосъ; —ität, f., перелеціtате.
Irren, v., ръtъческъ; m'атъцескъ; грешескъ, ерезъ; wenn ich nicht irre, dékъ пѫ me'пшелъ; —, v. a., атъцескъ, скотъ din minцї (пе чіпева); er läßt sich nicht (durch nichts) —, пе ел пѫ'л ѫпшелї лесне.
Irrenhaus, n., касъ de пеѫѫпї.
Irr-gang, m., мерсъ, кале грешітъ, ръtъчіре; —garten, m., лавіріntъ; —geist, m., ръtъчіторъ; —glaube, m., —gläubigkeit, f., кредіnцъ ръtъчітъ, еретічіъ, етеродосіъ; —gläubig, a., еретікъ, етеродосъ.
Irrig, a., еропеъ, фалсъ.
Irritabel, a., ѫптърѫтаверъ.
Irritiren, v., ѫптърѫтъ.
Irrlehre, f., доктріnъ, ѫпвъцътѫръ етеродосъ; —r, m., ѫпвъцъторъ етеродосъ, еретікъ.
Irr-licht, n., —wisch, m., фокъ ръtъчіторъ (сmеъ); —stern, m., планетъ.
Irrrede, f., ворвіре аіѫреа.
Irrthum, m., ерóре; ръtъчіре; пъкатъ; einen — begehen, а къdé ѫп пъкатъ; sich in einem —e befinden, а фі ѫп ерóре.
Irrung, f., ръtъчіре, ерóре.
Irrwahn, m., прежѫdіцъ, сѫперстіціѫне.
Irrweg, m., кале ръtъчітъ; auf —e gerathen, а апѫка ръъ.
Isabellfarbe, f., колóре галвіnъ (= gilbus); —n, a., de колóре галвіnъ.
Isegrim, m., кърtіторъ, чікъліторъ.
Isoliren, v., ісолезъ.
Isop, m., ісопъ.
Israelit, m., ісраілітъ.
Itinerarium, n., карте de кълъторітъ, deскріере de кълъторіъ, кълъторіъ.
Itzt, в. Jetzt.

J.

(Iod, консопъптъ.)

J, n., а zечеа літеръ а алфаветѫлѫї цермапъ.
Ja, ad., аша, da; — wohl, аша zeъ! аша фъръ 'ndoiалъ; — freilich, аша везї віне, кѫт пѫ; о —, ва da; — ganz gern, вѫкѫросъ, кѫ тóтъ inima; — sogar, ва ъпкъ; thun, sagen ꝛc. Sie es — nicht, dap пѫ фаче, пѫ ziче . . .; Sie wissen —, daß . . ., dap Dта штії, къ . . .
Jabruder, в. Jaherr.
Jacht, f., Jachtschiff, n., іактъ, лѫптре спрінтепъ.
Jacke, f., пептаръ кѫ тъпечї, жакъ.
Jacobiner, m., іаковіnъ, революціоnаръ

Digitized by Google

Jacobskraut, n., (плантъ) отонъ (Lin.)
Jacobsstab, m., (астр.) раѫъметръ; (констелѫцїне) чїнѫтóреа лві Opione.
Jacobsstraße, s. Milchstraße.
Jagd, f., вънтóре; hohe —, вънтóре de фере марі; niedere —, вънтóре de фере мічі; — auf Etwas machen, a лва ла гóнъ (чева); was ist das hier für eine —? че хартъ есте аста? auf die — gehen, a мерце ла вънтóре.
Jagd-bar, a., вънаверъ, че се пóте въна; —barkeit, f., вънаверітате; вънторітъ (дрептъ); —bediente, сервъ de вънтóре; —flinte, f., пúшкъ de вънатъ; —frohne, f., анґарітъ de вънатъ; —gehäge, n., зпелте de вънатъ; —gerecht, a., взпъ вънторъ; —gerechtigkeit, f., дрептъ de вънатъ; —göttin, f., Ziana; —hund, m., кúне de вънатъ; —leute, pl., вънторі; —lust, f., плъчере de вънатъ; —ordnung, f., регълъмънтъ de вънатъ; —partie, f., партіъ de вънатъ; —reiter, m., кълъреѫъ вънторъ; —revier, n., околъ, цінътъ de вънатъ; —säule, f., семпъ опріторъ; —stück, n., тъвлóй дінтáіторъ de вънтóре; —tasche, f., ташкъ de вънатъ; —wesen, n., вънтóре; —zeit, f., тімпъ вънтóреі; —zelt, n., тіндъ, шатръ, кортъ de вънтóре; —zeug, n., зпелте de вънтóре.
Jagen, v., гонескъ, алъпгъ, фúгъреск, іаѣ ла гóнъ, вънезъ (o. фéръ); —, v. n., алергъ, кúръ, галопезъ; Gemsen —, вънезъ капре негре; in die Flucht —, іаѣ ла фúгъ; Einem den Degen durch den Leib —, а петрече кúва прін трупъ савіа; Einem eine Kugel durch den Kopf —, а трънті кúва дін капъ зпъ глонцъ; —, n., вънтóре; ein — anstellen, a пúне ла кале о вънтóре.
Jäger, m., вънторъ; —bursche, m., фечіоръ вънторъ; —ei, f., вънтóре; —in, f., вънторéсъ; —kunst, f., артеа вънторéскъ, секретъ вънторéскъ; —mäßig, a., ка вънторъ, дп modъ вънторéскъ; — zu Fuß, вънторъ недестръ; — zu Pferd, вънторъ кълъреѫъ.
Jägerbataillon, n., ваталіонъ de вънторі.
Jägercorps, n., корпъ de вънторі.
Jäh, jähe, a. ші ad., penedъ, іúте; прънъстіосъ, порнітъ ла мънíе.
Jähe, f., іúцéлъ, penezíme.
Jaherr, m., омъ лві da, omъ каре пъ зіче ва.
Jählich, jähling, a. ші ad., penedъ, прънъстіосъ.
Jählings, ad., penede, фъръ весте (de пънраснъ).
Jahr, n., анъ; bei —en sein, a фі de ані, дп върстъ; in den besten —en sein, дп флóреа анілóръ; ich habe ihn in — und Tag nicht gesehen, зпъ анъ декънd пъ 'л am възътъ; über's —, de акúм дптр'зп анъ; der Verstand kommt nicht vor den —en, mintea вine къ върста; das — der Welt, деs Heils, анъл фачерéі, анъл мънтúреі; dieses —, ъст анъ; vor den —en, фъръ тімпъ; in den —en, къ тімпъ; ein Mensch von den —en, омъ de ачеeaмі върстъ.
Jahr-buch, n., —bücher, кроníкъ, анале.
Jahres-anfang, m., капълъ анълві; —frist, f., снаѵíш, терміпъ de зпъ анъ, —zeit, f., анотімпъ.
Jahr-fest, n., аніверсаръ; —fünf, n., ѣстръ, індікті; —gang, m., кúрсълъ анълві; —gehalt, m., салáріш, платъ, лéфъ анълръ; —geld, n., пенсíзне; —gewächs, n., плантъ анълръ (de o варъ); —hundert, n., секълъ, вéкъ.
Jährig, a., анълръ, de зпъ анъ; es ist nun —, daß er todt ist, e анъ декънd e мортъ.
Jährlich, a. ші ad., анълръ, аніверсаръ.
Jährling, m., anoатінъ (медъ de зпъ анъ).
Jahr-lohn, m., лéфъ анълръ; —markt, m., форъ, търгъ de анъ; пълъ търгълві.

Digitized by Google

Jahrmarkts-geſchenk, n., пеш-търгъ, darъ de търгъ; —leute, pl., търговцї; —woche, f., септъмънъ de търгъ.
Jahrrechnung, f., компътъ анъаръ.
Jahr-tauſend, n., milenariu; —weiſe, ad., пе анъ, къ анъ; —wachs, n. —gewächs; —zahl, f., datъ (веleатъ), anъa Domnuluї, anul nostru; —zehen, —zehent, n., zeчeниъ.
Jähzorn, m., мъниъ iute; —ig, a., iute la мъниъ, мъniiчloc.
Jaluſie, f., жалузiъ, тетере; жалусiї (шалъгатере).
Jambe, m., жамбъ (прocod.)
Jambiſch, a., жамбiкъ (версъ).
Jammer, m., въietape, плънцере, lamentape, тънгъire; miceriъ, тiкълошiъ; —bild, n., —geſtalt, f., фiгъръ miceraверъ; —geſchrei, n., въietатъ, вочiтъ; —leben, n., viaцъ miceraверъ, тiкълócъ.
Jämmerlich, a. ші ad., miceraверъ, тiкълосъ, de плънсъ, de тънгъiтъ (вietocъ).
Jammern, v. n., me вaietъ, воческъ; v. a., mi e miхъ; es jammert mich des Menſchen, mi e miхъ de omъ.
Jammern, n., lamentъцiune, въietape.
Jammer-tag, m., zi de жале, de тънгъire, de плънцере; —thal, n., valea плънцерeї; —voll, a. ші ad., miceraверъ, плinъ de тънгъire.
Jan-Hagel, m., капайъ, простiме.
Janitor, m., ъшiаръ.
Janitſchar, m., ieniчеръ.
Januar, Jänner, m., ianъapiъ.
Janſenismus, m., жансенiсмъ.
Jargon, m., жаргонъ.
Jaſagen, n., ящeire, апровape.
Jasmin, n., iacomiъ (плънтъ).
Jaſpis, m., iacnide (пётръ).
Jäten, v. Gäten.
Jauchart, Jauchert, Juchart, n., огоръ, жъгъръ.
Jauche, f., zoi.
Jauchzen, v., кiзескъ, салтъ de въкъriъ.
Jawort, n., ъшiire, апровape; ſein — geben, a се дiвоi, a промiте.
Je, ad., пъръreа, odatъ, odiniоръ; von — her, dinчепътъ; — nach dem, dъпрекът; — zwei und zwei, тотъ къte doi doi; — mehr, къtъ mai мultъ; — weniger, къtъ mai пuцinъ; — eher, deſto lieber, къtъ mai iute, атътъ mai bine; man hat ihn — länger deſto lieber, din че дп че дл iквескъ mai мultъ; — bisweilen, — zuweilen, унeорi; — welcher, фiкаре.
Je! (трiвiалъ). Iсъсе!
Jedenfalls, ad., дп тотъ касълъ, дп тóтъ дnтъмплареа, орiкът.
Jedennoch, ad., тотъші, къ тóтe асте.
Jeder, Jede, Jedes, pron., фiкаре, верkape, оркape; тотъ дnсълъ; тотъ патъ (въпъцепеште); ein —, унъ фiкаре.
Jedermann, pron., тотъ омъ, тотъ патъ; —ehre, f., кървъ пвлiкъ.
Jedesmal, ad., тотdeaунa, тотъора, тóтъdata; —ig, a., de фiкаredatъ.
Jedoch, ad., тотъші.
Jedweder, Jeweder, Jeglicher, v. Jeder.
Jelängerjelieber, n., (плантъ) капriфоiъ.
Jemals, ad., вeродатъ, odatъ.
Jemand, pron., necuine (nescio quine) óреuine, óреuinева, óрекape.
Jemine! int., aі e mine!
Jener, Jene, Jenes, pron., ачелъ, ачела, ачеа; in — Welt, дп чеea лume, дп мортъптъ.
Jenner, v. Jänner.
Jenſeit, —s, ad. ші praep., de чеа парте, dinколо, тра; —s der Donau, dinколо de Dънъре; —ig, a., de dinколо, ултеriоръ.
Jeremiade, f., ieремiадъ, плънцере, тънгъire.
Jeſuit, m., Iесuitъ; viклéнъ; —enorden, m., ordinea ieсuiцilоръ; —ismus, m., iесuitiсмъ.
Jeſus, m., Iсъсъ; — Chriſtus, Iсъсъ Христосъ; Buch — Sirach, Екклеciастъ.
Jetzig, a., aптuалъ, preciнte, deакът.
Jetzt, ad., акът, дп момънтъ de фацъ; — erſt, авia акът; bis —, пънъ акъ; für —, пентръ акът.
Joch, n., жугъ, скливiъ; жъгъръ (холдъ); ein — Ochſen, o пъреке

Digitized by Google

de boi; unter das — bringen, a свѣжра, a кѣчері (о дѣръ).
Joch-bein, n., осѣ жѣгарѣ; —ochs, m., воѣ de жѣгѣ, de траѕѣ.
Jochbrücke, f., подѣ пе аркѣрі.
Jochnagel, m., ръстелѣ.
Jochpfeiler, m., пічорѣ de подѣ.
Jöckci, m., кълърецѣ; чокоіѣ (= кѣ окѣтіерѣ).
Jocus, m., жокѣ, глѣтъ, шагъ (mod.)
Jodium, n., іодѣ, іодінъ (кіміѣ.)
Johannis-beere, f., акрішъ, агрішъ (= grosseile, fr.); —strauch, m., акрішѣ (тѣфа); —blume, f., окіѣ воілі; —brot, n., пъпеа Ст. Ioane (рошкевъ); —fest, n., сънжъпеле; —kraut, n., іérва Ст. Ioane; —wurm, m., —würmchen, n., лампірѣ, верме дѣчіторѣ.
Johann Baptist, m., Ст. Ioan Ботезъторѣ.
Johanniter-ritter, m., Ioanітѣ, кавалерѣ de opd. Ст. Ioan, кавалерѣ малтезѣ; —orden, m., opdinea малтесъ.
Jon-Bull (zi: Жон Бѣл), простіме (англікъ).
Jongleur, Gaukler, m., престіціаторѣ, магѣ.
Joujou, (zi: жѣжѣ), жѣкъріѣ копілъресъкъ.
Journal, n., зіѣрналѣ, фоіѣ че есе пе zi, газетъ; —ist, m., зіѣрналістѣ.
Jovial, —isch, a., жовіалѣ, веселѣ, de вѣпѣ ѣморѣ (кѣ кефѣ); —ität, f., жовіалітате.
Jubel, m., кіотѣ de вѣкъріѣ; —braut, f., мірéсъ чінzечінаръ; —bräutigam, m., мірe чінzечінарѣ; —fest, n., сервътóре de вѣкъріе, жѣвілеѣ; —gesang, m., —lied, n., кънтекѣ de вѣкъріѣ, імнѣ жѣвіларѣ; —hochzeit, f., пънтъ жѣвіларъ, сервареа дпкеіереі апілі алѣ 50леа дела дпсоціре; —jahr, n., апѣ жѣвіларѣ; —münze, f., монетъ, медаліѣ жѣвіларъ; —predigt, f., предікъ жѣвіларъ; —priester, m., преотѣ жѣвіларѣ.
Jubiläum, n., жѣвілеѣ, апѣ жѣвіларѣ, че се серва тотѣ ла алѣ 50леа апѣ ла евреі, дп каре склавіі de сеѣінцъ евреéскъ се еліbера ші огóреле зълошіе се 'нторчеа ла прімії лорѣ проріетарі фъръ decдъпаре.
Jubilíren, v., жѣвілѣ, салтѣ de вѣкъріѣ.
Juch! Juchhe! іѣха! аша! ékъ аша! —heien, v., кіѣескѣ, іѣхъескѣ.
Juchten, —leder, n., іѣфтѣ (пеле лѣкратъ de Рѣсіа).
Jucken, v., амѣ мъпкърітe; —n., мъпкърітe, рѣіъ (rogna іт.).
Jücken, v., скарпінѣ.
Judaismus, m., ідѣаісмѣ, евреісмѣ.
Judás, m., трѣдъторѣ, вънътторѣ, амікѣ фалсѣ; —fuß, m., сърътаре de Ідѣ.
Jude, m., жѣдеѣ, жідовѣ, жідаnѣ; кътътарѣ; ewige —, жідовілѣ neadopmітѣ.
Judelei, f., жідовіѣ.
Ju-deln, —den, v., жідовéскѣ, кътътесѣ.
Juden-genoß, m., жідовѣ корелеціонарѣ; —hut, m., (шлапѣ), пънатіпце (Лін.); —kirche, алкекепці; —pech, —harz, n., асфалтѣ жідовескѣ (пъкъръ, кътранѣ, стóлъ); —schaft, f., жідовіме; —schule, f., сінагогъ, скóлъ жідовéскъ; —tempel, m., сінагогъ; —thum, n., жідовіме; —viertel, n., сѣѣърѣѣ жідовескѣ; —zins, m., інтересѣ жідовескѣ, капътъ прéтаре.
Jüdin, f., жідаnъ, жідовóікъ.
Jüdisch, a. ші ad., жѣдаікѣ, жідовескѣ.
Jugend, f., жѣнецъ; zarte —, тінерецe; — hat keine Tugend, тінерецеле сънтѣ фъръ мінте; von — an, din тінерецe, din копілъріѣ; in meiner —, дп тінерецеле меле.
Jugend-alter, n., върста тінерецелорѣ; —blüthe, f., флóреа віецій; —erziehung, f., едѣкъцізне; —fehler, m., ерореле тінерецеі; —hitze, f., фокълѣ тінерецелорѣ; —jahre, —zeit, f., анії жѣніеі, тінерецелорѣ, копілъріеі; —lich,

Digitized by Google

a., теперѣ, жѫне; —streich, m., певѫніъ de теперецe, штренгъріъ.
Juchs, m., пекъръцепіъ (тѫрдъріъ); глѫтъ.
Julep, m., жѫлепѣ, въътѫръ ръкоріто́ре.
Juli, Julius, m., Іѫліѣ (лѫпъ).
Julianisch, a., жѫліанѣ (кълindарѣ).
Jung, a. ші ad., теперѣ, жѫне; die —e Mannschaft, —e Leute, жѫnime, фечіоріme; sich — kleiden, а се ѧтвръка ка ѫнѣ жѫне; —e Huhn, пѫіѫ; —es Pferd, тѫnzѣ; —er Wein, вінѣ noѣ; —er Herr, domnішорѣ; —e Frau, domnішо́ръ, damічелъ, певастъ тепъръ; — gewohnt, alt gethan, че ѧпвецї ла теперецe, ачееа фачї ла бътръпецe.
Junge, m., копілѣ; жѫне; dісчіплѣ (ѫченікѣ), ѧпвъцъчелѣ; —n, фътѣ, пѫіѫ; wie die Alten singen, so zwitschern die —n, кѫтѣ сѫптѣ пъріnцїї аша ші копіїї; — Magd, кътъріеръ, фатъ de касъ; — bringen, werfen, а фъта, а пѫі.
Jungen, v., фатъ, пѫіazъ; —arbeit, f., лѫкрѫ de dісчіплѫ; —haft, —mäßig, a. ші ad., копілърескѣ; —possen, копілъріъ, певѫніъ копілъре́скъ.
Jüngen, v., ѧптіnерескѣ.
Junger, a., (comp. дела Jung), маї теперѣ; —, m., dісчіплѫ.
Jungfer, f., вергѫръ, фечїоръ, фатъ; die nackte —, колкікѣ томnатікѣ (плаптъ. Лin.).
Jungfer-blei, n., плѫтвѣ nатівѣ; —gold, n., аѫрѣ nатівѣ; —häutchen, n., imenѣ, пелкѫца фечоріеї; —kind, n., копілѣ de леле; —lich, a. ші ad., фечорескѣ, вергѫарѣ; —honig, m., мере de роїѫ.
Jungfern-knecht, m., склавѫлѣ фетелорѣ; —kloster, m., мопъстіре de фете; —krankheit, f., в. Bleichsucht; —kranz, m., кѫnѫnъ de фечоріъ; —milch, f., корастъ; лапте de вергѫръ; —raub, m., раптѣ, ръпітѫръ de вергѫръ; —schänder, m., свергѫръторѣ, фѫрѣ de фечоріъ; —stand, m., фетіъ; —wachs, n., че́ръ de роїѫ; —wein, m., edеръ чінчіфоліъ.
Jungferschaft, f., вергѫріъ, фетіъ.
Jung-frau, f., вергѫръ; die — Maria, сф. фечо́ръ Маріа.
Jungfräulich, в. Jungferlich.
Jungfrauschaft, в. Jungferschaft.
Junggesell, m., фечорелнікѣ, челіватарѣ, олтеїѫ; dісчіплѫ; ein alter —, фечорѣ вътрънѣ (ѫnгѫрескѣ).
Junggesellen-leben, n., —stand, m., олтеіъ, челіватѣ, віацъ олтеїаскъ.
Junggesellenschaft, f., олтеіъ, фечіоріъ, челеватъріъ.
Jüngling, m., копілandрѫ, жѫне, фечорѣ; —salter, n., —sjahre, фечоріъ.
Jungmeister, m., маїстерѫлѣ челѣ маї noѣ.
Jüngst, ad., декѫръndѣ, ѫлтімъminте.
Jüngste, a., (sup. дела Jung), челѣ маї тепъръ; челѣ маї noѣ, новісімѣ; челѣ маї din ѫрмъ; der — Tag, zіоа жѫdікъцїї, о́ра морцїї; das — Gericht, жѫdіката чеа de апої.
Junius, m., Іѫніѣ.
Junker, m., каdетѣ, іѫnкерѣ.
Juno, f., Жѫnona.
Junta, f., жѫnтъ, adѫnаре, сватѣ (Спаnіа).
Jupiter, m., Жоїе.
Jupe, f., жѫпъ (вестмъnтѣ фемеіескѣ).
Jurament, n., жѫръмъnтѣ.
Jurat, m., жѫратѣ.
Juri, Jury, m., жѫрі.
Juridisch, a. ші ad., жѫрідікѣ.
Jurisdiktion, f., жѫрідікцїѫне.
Jurisprudenz, f., жѫріспрѫdіnцъ.
Jurist, m., жѫрістѣ; —erei, в. Rechtsgelehrsamkeit.
Juristisch, a. ші ad., жѫрістікѣ; die —e Fakultät, факѫлтатеа de лецї.
Juristitium, n., жѫрістіцїѣ, ѧпчетаре de жѫdікъцї.
Jus Gladii, n., dрептѫл de мо́рте; — et agratiandi, dрептѣ de мо́рте ші de їертаре.
Just, ad., токма; — nicht, ва е́къ ба, токма пѫ.

Digitized by Google

Justificiren, v., а жъстіфіка, а се 'ndрента.
Justiren, v., потрівескъ, ѧптокмескъ.
Justirwage, f., кънтаръ ѧndрептъторъ.
Justiz, f., жъстіцъ, dрептате; жъdікъторіъ; —amt, n., жъdікъторіъ; —amtmann, m., жъdікъторъ; —minister, m., міністръ de dрептате; —pflege, f., жърісdікціъне, adопе-раре de dрептате; —rath, m., ассесоръ de жъстіціъ; —sache, f., —wesen, n., каъсе жъdікъторештї.
Juwel, m. ші n., —e, f., жъваіеръ, пе́тръ скъмпъ; —en, pl., петрії пестімате, іскъле.
Juwelier, m., жъваіераръ, жъваерціъ.

K.

(Bezї ші літера C., dін каре ъпеле къвінте се репеціръ аічї ѧnadincъ).

K, n., а ъпспрезечеа літеръ dін алфаветълъ цермапъ.
Kaak, m., локъ de ръшіне пентръ осъndіцї, фалангъ (в. Pranger); фъртъпъ іъте.
Kabale, f., къвалъ, інтрігъ; о традіціъне евреіе́скъ прівіто́ре ла есплікъціъпеа тестаментълъї векіъ.
Kabalenmacher, m., інтрігантъ, махінъторъ, ѧпкъркъторъ de тревї, комплотістъ.
Kabalist, m., кавалістъ, dаскалъ ѧп містеріїле евреештї.
Kabalistisch, a. ші ad., кавалістікъ.
Kabbala, f., къвалъ, містеріъ евреескъ.
Kabel, f., (марін.), фъніе гро́съ, го́мъпъ (de 120 стъпж.); сорцї, лосъ; партітъ de марфъ; постатъ (de сечератъ); пласъ.
Kabeljau, m., мерлъцъ, къвлъъ (пеште).
Kabestan, m., (марін.), аркапъ се́ъ въртежъ ла коръвії (Schiffswinde, Gangspille).
Kabinet, n., кавінетъ, къмаръ de стъdіетъ; консіліъ секретъ; —sbefehl, m., opdine, opdinanцъ, офісъ de кавінетъ; —sminister, m., міністръ de кавінетъ; —sstück, n., рарітате de кавінетъ, рарітате de історіа патъралъ.
Kabuse, f., късчо́ръ, бътікъ, колівіо́ръ de въndътъ по́ме.
Kachel, f., къхалъ; олапъ (de къпторъ, de совъ); въбъкіе, вавъ вътръпъ, хъркъ; —ofen, m., совъ de олапе.
Kacherie, f., (mediч.), кахесіъ, періреа пътерілоръ ѧп ъпеле во́ле хроніче.
Kacke, f., какъ, къкатъ, скремъптъ.
Kacken, v., а къка.
Kackerlak, m., моліе; пъdъке латъ; гъргъріцъ.
Kadenz, f., (мъс.), къdінцъ.
Kader, m., вървіъ (Doppelkinn).
Kadet, m., кадетъ, іъпкъръ.
Käfer, m., скъръвъшъ, къръвъшъ, ръdашкъ.
Kaff, n., пле́въ (de овъсъ).
Kaffee, m., кафеа (о семѧнцъ de арворе афлатъ маї ънтъіъ ѧп Аравіа); — brennen, а пръжі кафеа; —baum, m., кафеъ, арворелеъ кафелеї; —bohne, f., вовълъ, фава, семѧнца кафелеї; —besuch, m., вісітъ de кафеа; —bitter, n., амъре́лъ de кафеа; —braun, a., кафеніъ; —brett, n., тавлъ de кафеа; —brot, n., пъне ла кафеа; —geschirr, n., —geräth, n., кафетаріъ, ъпелтеле кафелеї; —haus, n., кафепеа, бътікъ de кафеа; —kanne, f., кафеіцъ, къніцъ de кафеа, іврікъ; —kocher, m., кафепаріъ, кафетаріъ, кафеціъ; —mühle, f., морішкъ de кафеа; —satz, m., dрожdії de кафеа, ашезътъра, телве́оа, ръмъшіца кафелеї; —schale, —tasse, f., че́шкъ, філіце́нъ de кафеа; —schwester, f., соръ къ кафеаоа, фемеіе веціъ de кафеа; —tisch, m., масъ de кафеа; —topf, m., ълчікъ de кафеа; —trichter, m., стръкъръто́ре, сѧтішкъ de кафеа; —trommel, m., фрігаре, тамбъръ de кафеа (ъпе́лтъ ѧп каре се пръжеште кафеа).

Käfig, Käficht, m., кошкъ, колівіе; гросъ (локъ de прінсóре).

Kaftan, m., кѣтанъ, вештъмънтъ de distinціúне ла търчі, къ карíі дмбракъ пе óмені de рангъ.

Käfter, m., кътърцъ, кабінетъ, локъ аскúнсъ, челъріоръ; прінсóре.

Kahl, a., плешúвъ, келъ; свърватъ, спънъ; дешертъ, голъ; —e Gegend, цінътъ стеръ; —e Entſchuldigungen, десвінóвірі сечі.

Kahlheit, f., плешúціе, спúніе.

Kahlkopf, m., капъ плешúвъ.

Kahm, m., мъчегаíъ, флóре, возеітъръ (ла флúде).

Kahmen, v., прінде флóре, мъ мъчезéскъ.

Kahmig, a., мъчедъ, дмфлорітъ.

Kahn, m., лúнтре, варкъ, шеікъ, кайкъ; наіе мікъ; скафъ, коватъ; —förmig, ка лúнтреа, лúнтріформъ.

Kähnchen, n., лúнтріцъ, лúнтрішóръ, барíкърóлъ, бъркúцъ, въркúліцъ, каікшоръ, пъішóръ.

Kahr, f., кошъ; дмтърпътъръ (ла аратъ).

Kai, m., кеіъ, цертъ пардóсіть (de a лúнгул рáзбілорь дн четъцúі); —geld, n., вамъ de кеіъ.

Kaiſer, m., (стрікатъ din Caesar), Дмператъ, Чесарь, Кесарíъ (дн скріптърь сф.), автократорь (греч.), Царь (рúсеште); ſich um des — в Bart zanken, a dicпúта деспре нúмъра асúпълúі; —apfel, m., мърь domneскъ; —birn, f., паръ алъ, de a нúпълúі; —geld, n., монетъ дмпърътéскъ; —krone, f., корóнъ дмпърътéскъ; —ſchnitt, m., (хірург.), операцúúне дмпърътéскъ; тъіетъръ маре; —titel, m., тітълъ de дмпъратъ; —wahl, f., алеџере de дмпъратъ; —wort, n., пароль de дмпъратъ; —würde, f., demnітате дмпърътéскъ, imперіалъ; —zahl, f., indікъ, indікцúúне, періодъ de 15 анí (дн хронол.).

Kaiſerin, f., дмпърътéсъ.

Kaiſerlich, a. ші ad., дмпърътескъ, imперіалъ.

Kaiſerling, m., вúрете вълъскоſ, вúрете галвúнъ.

Kaiſerreich, n., дмпърăцúе, imперúъ.

Kaiſerthum, n., imперúъ, дмпърăцúе.

Kajüte, f., каіътъ, кабінетъ сéă одъцъ дн коръбúі.

Kakadu, m., какадú (знъ соúъ de папагалъ).

Kakao, m., какао (арворе ші фрúптълъ лúі, din каре се фаче чоколатъ).

Kakerlake, m., какерлакъ, алвіноſ (омъ алвічоſ de Афріка).

Kalamint, m., кълъмінтъ (плантъ).

Kaland, m., конфърăцúетате.

Kalb, n., віцелъ, возрелъ, фътъ; die Kuh mit dem — e kaufen, іаă вака къ віцелúшъ, іаă о фатъ дмгрекатъ.

Kälbchen, n., віцелúшъ.

Kalbe, f., віцеа, жúнінкъцъ, жúнкъцъ; віцелúшъ (Färſe).

Kalben, v., фатъ.

Kälber-gekröſe, —geſchlinge, n., вúзърі, мърúнтúе de віцелъ.

Kälberhaft, a. ші ad., невúнатікъ, дешúкіетъ, флúстъратъ.

Kälbermagen, m., колікъ, стомахъ, кіагъ девіцелъ.

Kälbern, v., фатъ (віцелъ); факъ ла невúнúі; вомъ, воръскъ.

Kälbern, a., de віцелъ.

Kalb-fell, —leder, n., пеле de віцелъ.

Kalbs-keule, —milch, —ſchlägel, m., пеніъ къ лапúі, вúтъ de віцелъ.

Kalbslab, n., кіагъ de віцелъ.

Kalbaunen, f. pl., маџе (de мúнкатъ), трепе.

Kalender, m., кълíндарíъ, алманахъ; — machen, a ста пе гúндúрі, a фаче планúрі сечі; —macher, m., фантастъ, дешúкіетъ, дмтр'о врéме.

Kaleſche, f., калéскъ, тръсвръ повúлъ.

Kalfaktor, m., пърăторъ, денунцúторъ.

Kalfateter, m., кълфъторъ, кърпачъ.

Kalfatereiſen, n., калъфакъ.

Kalfatern, v., а кълфъта, а кърпі.

Kali, n., калі (нúме арабúкъ че се

Digitized by Google

dъ codeĭ), codъ, o' плантъ кѣ фоĭ сшинóсе че креште пе-малъ-ріле нъріl.

Kalibet, n., калібръ (diametrълъ din лъунтръ алъ орĭ кърeĭ цевĭ, калібръ тѣцълъ, алъ пштeĭ; се зіче шĭ despre гросітea цевeĭ, сéѣ шĭ de волътълъ колътнелорѣ); ein Mensch von leichtem —, omѣ de карактерѣ зшорѣ, omѣ секѣ.

Kalif, m., каліфѣ (пътеле domnitorілорѣ къдĭ аѣ ърматѣ профетълъ Mohamedѣ).

Kalifat, n., каліфатѣ.

Kalimetall, n., калiѣ, калiметалѣ (трѣпѣ сімплѣ).

Kalium, n., (xim.), поташъ.

Kalk, m., варѣ, калче; mit — bewerfen, a тінчві, a вънві, a стълта; —artig, a. шi ad., вросѣ; de патъра варълъ; —äſcher, m., гропъ кѣ варѣ de аргъсітѣ; —brenner, m., вънрарів, арзъторѣ de варѣ; —brennerei, f., вънрърie, кълчепъpie; —bruch, m., петрърie de варѣ; —erde, f., пътъптѣ вросѣ; —grube, f., гропъ de варѣ; —=haltig, a. шi ad., вросѣ; —hütte, f., —ofen, m., вънрърie; —malerei, в. Freſcomalerei; —metall, n., кълчіѣ; —mehl, фъінъ de варѣ; —ſchiefer, m., схістѣ вросѣ; —=ſpath, m., спатѣ вросѣ; пétръ вросъсъ; —waſſer, n., апъ de варѣ, апъ вросъсъ; —wurf, m., тепкъіéдъ, арѣпкътъръ de варѣ.

Kalligraph, m., (греч.), фрѣтосѣ-скріторѣ, каліграфѣ.

Kalligraphie, f., скрісóре фрѣтóсъ, каліграфіъ.

Kalligraphiſch, a. шi ad., каліграфікѣ, дѣнъ регълеле фрѣтóсеĭ скріерĭ.

Kalm, m., (франц.), калтъ, лініштеа de вънтѣ (пе маре).

Kalm, a., лініштітѣ, кълматѣ, калмѣ (маре калтъ).

Kalmank, Kalamank, m., кълъмънкъ, кълтънкъ (о цесетъръ de лъпъ).

Kalmäuſer, m., вісветікѣ, десметікѣ, omѣ кѣ гъргъънĭ, зшвратікѣ, іпохондрістѣ.

Kalmus, m., кълашѣ (colѣ de трестіе міросітóре).

Kalt, a. шi ad., речéѣ; —e Brand, m., гантренъ, капкренъ, ракѣ; —e Küche, f., бъкате речĭ; mit —em Blute, кѣ сънце речe, кѣ пепъсаре; ein —es Herz haben, a фі necimцitорѣ.

Kaltblütig, a. шi ad., кѣ сънце речe, кѣ пепъсаре; флегматікѣ, déспацionатѣ.

Kaltblütigkeit, f., речéлъ, сънце речe, флегмъ.

Kaltbrüchig, a. шi ad., (ла фаврĭ), крѣдѣ, аспрѣ, сфъртічосѣ, фрънгрів.

Kälte, f., речéлъ.

Kaltherzig, a. шi ad., кѣ iнiмъ речe, necimцitорѣ, necimцitівѣ, пепъсъторѣ; —keit, f., речéлъ, necimцічвне, indiферinцъ.

Kaltſchlachter, в. Abdecker.

Kaltſchmied, m., кълдърарів.

Kaltſinn, m., —igkeit, f., necimцічвне, ръчéлъ, пепъсаре, indiферinцъ.

Kaltſinnig, a. шi ad., necimцitівѣ, пепъсъторѣ, indiферinтe.

Kalviniſch, a. шi ad., калвіністѣ, ърматорѣ алъ лзі Калвінѣ.

Kamalbulenſer, m., камалдзлéнѣ (ѕнѣ чінѣ кълзърескѣ).

Kamaſchen, f. pl., калочі, чобóте de пънъръ; штівле de пънъръ.

Kamee, f., кѣмеа, пétръ тѣетъ.

Kameel, n., кѣмілъ; —haar, n., пърѣ de кѣмілъ; —härten, a., din пърѣ de кѣмілъ; —pardel, m., кѣмілопардѣ, жирафъ кѣмілопардъ; —ſtrauß, m., стрaцѣ, стрѣціонѣ (челѣ маі маре colѣ de Афріка); —treiber, m., кѣміларів, мънъторѣ de кѣміле; —ziege, f., капръ de Ангора.

Kamelot, m., кѣмілотѣ, цесетъръ din пърѣ de кѣмілъ.

Kamerad, m., содѣ, кѣмъратѣ, компаніонѣ; —ſchaft, f., содіетате, кѣмъръціѣ, компаніе, консорціѣ (óмenĭ de о сóрте).

Kameral, a., камералѣ, фінанціарів.

Kamille, f., мъшецелъ, ромъніцъ, камілъ.

Kamin, m., къminъ; ърлоїъ, хорнъ, кошъ (оцеагъ, молд.); —feger, m., къminарїъ, ърлоїерїъ; —röhre, f., цевеа къminълъї; —schirm, m., ъшіцъ de къminъ, парафокъ (облонъ).

Kamisol, n., къmісóлъ, къmешóръ; вестъ, спенцелъцъ.

Kamm, n., пептенъ, пептіне; enge —, пептънъ decъ; — der Pferde, цесéлъ; крéстъ, кóтъ (de мънте); спатъ; спінаре; мъсеа de рóтъ; стръгъръ (фъръ вовіце); ърѣюкъ; —artig, a. ші ad., ка пептънълъ; —balken, —baum, m., талпа dinцатъ ла феръстръ; —blatt, n., спатъ de цесътъ; —bruch, m., рънтъра крестеї ла о іезътъръ; —eidechse, f., шопърлъ крестатъ, ігъанъ; —fett, n., гръсімеа пърълъї; —macher, m., пептънарїъ; —rad, n., рóтъ къ dinцї.

Kämmelkamm, n., пептенъ decъ de лънъ.

Kämmchen, n., пептънелъ.

Kämmen, v., пептънъ.

Kämmer, m., пептънъторъ.

Kammer, f., къmаръ, odaïe; котлóнъ; віzъnie; іатакъ (търч.); große —, къmърóіе; —amt, n., къmъръшіе, къmъръріе; камара de фінанце; —becken, n., цъкалъ, къmарїъ; —diener, m., къmъріеръ; —bote, m., къріеръ алъ камереї; —kollegium, n., колеціълъ, консіліълъ de фінанце; —frau, f., —fräulein, n., къmъріеръ, domnішóръ, фетіцъ de камеръ, demoaселъ, коконіцъ de опóре (ла о дóмнъ маре); —gericht, n., трівъналъ дела камеръ; налта кърте жъdекътóре; логофеціа дрептъції; —gut, n., мошіе камератікъ, авъціа камереї; —herr, m., камерарїъ, маре къmърашъ; —junker, m., къmъріеръ новілъ, іънкъръ; —lakei, m., лакеъ, чокоїъ de касъ; —lehen, n., феъdъ алъ камереї; —mädchen, —magd, f., фатъ ѧн касъ; —mensch, n., шервітóре ordinарїъ, фътóіе, слъжнікъ; —musik, f., мъсіка капелеї (ънъї domnъ маре); —rath, m., консіліарїъ de камеръ; —schuld, f., даторіе domnéскъ; —tuch, n., камвресінъ (о цесетъръ); —wesen, n., къmъріtъ, тотъ че прівеште ла administръціънеа камереї.

Kämmerei, f., фінанца пъвлікъ, вістіеріъ, ерарїъ.

Kämmerer, m., къmърарїъ, administръторъ алъ къmъреї, алъ ерарїълъї.

Kämmling, m., вѣчї de лънъ.

Kämmung, f., пептънътъръ.

Kamp, **Kämpe**, m., къmпъ, цéрінъ.

Kämpe, m., лъптачъ, лъптъторъ, кампіонъ; віеръ.

Kampelei, f., чéртъ.

Kampeln, v., mъ чертъ.

Kampf, m., лъптъ, комватере, комвътъmънтъ; пъmпъ, вътъліе; dіспътъ; —begierde, f., —lust, f., ардóре de комватере; —platz, m., арена, къmпъ de лъптъ; —richter, m., арвітръ алъ лъптеї; —roß, n., калъ de лъптъ; —spiel, n., жокъ цімнастікъ; —schule, шкóлъ цімнастікъ.

Kämpfen, v., mъ лъптъ, лъптъ, комватъ, ѧmпъmпъ.

Kämpfer, m., лъптачъ, лъптъторъ, комвътъторъ; —, атлетъ, гладіаторъ (ла романї), імпостъ (соїъ de връ ла колóне).

Kampfer, m., камфоръ; —baum, m., арвореле de камфоръ; —geist, m., Spiritus, m., спірітъ de камфоръ.

Kampiren, v., къmпесъ, петрекъ ѧн къmпъ (de ръсвоїъ ш. а.).

Kanal, m., каналъ, дъсъръ, дерівътъръ de апъ.

Kanape, n., канапеа.

Kanarienvogel, m., канарінъ (пасере).

Kanaster, m., канастръ (соїъ de тъвакъ).

Kandare, f., фръъ; пріпонъ.

Kandelaber, m., канделавръ.

Kandelbaum, m., ліліакъ (арворе).

Digitized by Google

Kandelzucker, m., зъхарѫ de гіацъ, kandeлѫ.
Kandidat, m., kandidatѫ.
Kandiszucker, m., zъхарѫ алвѫ.
Kaneel, m., скорцішóръ.
Kaninchen, n., іепѫре de касъ, іепѫре de москѫ; —bau, m., візѫніе, грóпъ de іепѫрі domeстічі.
Kanker, m., паіенжѫнѫ; канкрѫ, канчерѫ (вóлъ реа).
Kannchen, n., кънiцъ, кънішóръ, покълелѫ.
Kanne, f., канъ, покалѫ.
Kannengießer, m., кънарїѫ, върсъторѫ de кане (din металѫ); —, політікастрѫ, омѫ че се аместекъ ѫн політікъ фъръ пікѫ de штіінцъ.
Kannengießerei, f., влътърітѫръ ѫн політікъ.
Kannenkraut, n., кóда калклѫї, іéрвъ de спълатѫ кане, барва капреї (іéрвъ).
Kannenweise, ad., кѫ кана.
Kannevas, m., канафасѫ (о цесетѫръ).
Kannibal, m., канівалѫ, тънкъторѫ de карне omenéскъ, антропофагѫ; — тіранѫ кѫмплітѫ.
Kanon, m., канонѫ, лецеа вісерічеї.
Kanonade, f., канонатъ, пѫшкътѫръ din тѫнѫ, детѫнътѫръ.
Kanone, f., тѫнѫ (артъ).
Kanonen-gut, n., металѫ de тѫнѫ, de артілеріъ; —keller, m., късъматъ; —kugel, f., (ball), вóмвъ, глонцѫ de тѫнѫ; —ladung, f., ѫнкъркътѫръ de тѫнѫ, картѫшъ; —lauf, m., цевеа тѫнѫлѫї; —schlag, m., ѫнкъркътѫръ пентрѫ фокѫрї артіфічіóсе; —wall, m., ватеріъ; —weite, f., вътътѫръ de тѫнѫ, дістанцъ de о детѫнътѫръ.
Kanonier, m., канонірѫ, тѫнарїѫ.
Kanonieren, v., а дескърка тѫнѫ, а детѫна.
Kanónikat, n., канонікатѫ (ѫн вісеріка апѫсéнъ).
Kanonisch, a. ші ad.. канонікѫ, дѫпъ канóне.
Kanonisiren, v., а канонica (а декіара ѫнѫ ръпосатѫ de сфънтѫ).
Kante, f., (архіт.) кантъ, мѫке, марціне, пантъ (італ. handa), мітóре (ла пънѫръ); dintea (спіцѫръ de влондѫ); колцѫ, колцішорѫ.
Kanten, v., факѫ канте, мѫкіезѫ; пѫнѫ пе мѫке, пътрезѫ.
Kantenkleid, n., вештмънтѫ кѫ dinтеле.
Kanthaken, m., кърлігѫ de фъкѫтѫ канте, рѫмпоїѫ.
Kantig, a. ші ad., мѫкіетѫ, ѫнгіѫросѫ, ѫнгїосѫ.
Kanton, m., кантонѫ (плаїѫ, цінѫтѫ).
Kantoniren, v., кантонезѫ, мъ аллокѫіескѫ, петрекѫ (се зіче маї вѫртосѫ деспре трѫпе).
Kantschu, m., вічѫ, канчѫкѫ.
Kanzel, f., амвонѫ (ѫн вісерікъ), катедръ (ѫн шкóлъ), пѫлпітѫ (ѫн одаіе), канчелѫ, гратіе опрітóре (ѫнтр'о салъ de жѫдекъторї ш. а.); —beredsamkeit, f., омілетікъ, ріторікъ, елокѫінцъ din амвонѫ.
Kanzellei, f., кънчелъріе, кънцълъріе, локѫ ѫнде се скріѫ ші се пъстрéзъ хъртіїле офічіале ш. а.; —bote, m., місѫлѫ, трімісѫлѫ, кѫріерѫлѫ кънчелъріеї; —director, m., директорѫлѫ кънчелъріеї; —diener, m., ѫшерїѫлѫ кънчелъріеї; —mäßig, a., кънчелърескѫ, ка de кънчелъріе; —schreiber, m., скріїторѫ de кънч.; —stil, m., стілѫ кѫріалѫ, стілѫ de кънчелъріъ.
Kanzellied, n. кънтѫ ѫнаінтеа предічеї.
Kanzellist, m., кънчелістѫ, скріїторѫ de кънчелъріъ.
Kanzeln, v., спѫнѫ ѫнвъцътѫръ, предікѫ, спѫнѫ предікъ; — padѫ літере, штергѫ кѫ kondeiѫлѫ.
Kanzelrede, f., предікъ, ѫнвъцътѫръ вісерічéскъ.
Kanzelredner, m., предікъторѫ, ѫнвъцъторѫ din амвонѫ.
Kanzler, m., кънчеларїѫ; —würde, f., демнітате de кънчеларїѫ.
Kaoutschouk, m., каѫчѫкѫ, ръшінъ еластікъ.
Kap, n., капѫ, промѫнторїѫ (мѫнте че дъ ѫн маре).
Kapaun, m., капонѫ, клапонѫ.
Kapaunen, v., а клапѫні, а скові ѫнѫ кокошѫ.

Digitized by Google

Kapellan, m., къпланъ, преотъ ажътъторъ.

Kapelle, f., вісерікъцъ, капелъ.

Kapellengold, n., (xim.) аъръ de капелъ.

Kapellmeister, m., мъіестръ de къпелъ, kondъкъторъ de мъсікъ.

Kaper, m., къпъръторъ, къпъіторъ, прінzеторъ de о naie; корсаръ; —brief, m., скрісóре, ѫнскрісъ, dрептъ de а прінde коръбіі дъшмане; —schiff, n., в. Kaper.

Kaper, f., капоръ (ънъ арворелъ ші мъгъріі лъі).

Kapital, n., къпіталъ, фondъ (de банї; архіт.) капіталъ; —buchstabe, m., літеръ ѫнчепътóре, літеръ къпіталъ,

Kapitalist, m., къпіталістъ, омъ въпосъ.

Kapitän, m., къпітанъ.

Kapitel, n., канъ, капітълъ; einem das — lesen, а ѫнфрънта пе чінева асиръ.

Kapitelherr, m., канонікъ, капітъларъ.

Kapitol, n., капітолъ (пъмеле антікълъі ediфічіъ сéъ темплъ din Рома, консакратъ лъі Жоіе).

Kapitulant, m., капітълантъ, челъ че аре вотъ ѫн капітълъ; челъ каре капітълéзъ ѫн ръсвоїъ.

Kapitulation, f., къпітълъціъне, конвенціъне, ѫнвоіéлъ че се фаче ѫн ръсвоїъ пентръ dешертареа врeъпеі фóртъреце сéъ пентръ dепъпереа артелоръ.

Kapituliren, v., капітълезъ, траттезъ, мъ сънънъ ла óрешкаре kondiціънї.

Kaplan, в. Kapellan.

Käppchen, n., къчъліцъ, къпъцъ, къпъчеа (тікіе), гіцілеа.

Kappe, f., къчълъ, къкъ, къшмъ, гъцїъ, капъ; скъфіе; (къмілавкъ), тікіе; ъреке de ѫмблъчіїъ; петекъ de пъпъкъ; капътъ; къпакъ (ла кълdърї); gleiche Brüder, gleiche —n, ѫнтре пріетінї ънълъ ка ші алтълъ.

Kappen, v. a., клапонескъ, кастрезъ; калкъ, кокошескъ; петеческъ; ръtезъ, чъптезъ; таїъ (катаргълъ); ѫнфрънтъ; мъ чертъ.

Kappenmacher, m., къчъларіъ, скъфіеріъ.

Kappenmantel, m., мантелъ къ гъцїъ.

Kapp-fenster, —loch, n., лъкарнъ, ферéстръ ѫн коперішъ.

Kapphahn, m., клапонъ.

Kapplaken, n., (мар.) капъ.

Kappraum, m., къпецéлъ (ла каї).

Kapriole, f., сълтътъръ, къпріóръ, сърітъръ.

Kapsel, f., скътълъ, кътіъцъ, токъ, капсълъ; пъстаіе.

Kapuciner, m., капъцінъ (кълъгъръ апъсéнъ къ варбъ, че ѫмблъ къ капълъ deскоперітъ).

Kaput, a., — machen, стрікъ, ръінезъ.

Kaputze, f., къпъцъ (понéскъ).

Karabiner, m., карабінъ, пъшкъ скъртъ.

Karacke, f., къракъ (naie ка ѫн Портъгаліа).

Karaffine, f., карафъ, карафінъ (стіклъ).

Karat, n., каратъ (пondъ сéъ мъсъръ пентръ аъръ, 24 карате фаче о маркъ; аъръл de 24 карате е чел маї фінъ; месъра ачеста се 'нтреъвінцéза ші ла diamante ш. а. петріі скъмпе.

Karauthe, f., кърасъ (пеште).

Karavane, f., караванъ (трънъ de негъцеторї сéъ пелерінї ѫн ръсъріtъ, каріі се ѫнсоцескъ спре а се апъра de лотріі).

Karavanserei, f., каравансара, оспътъріъ пентръ караване.

Karawelle, f., каравелъ (ънъ соїъ de naie).

Karbatsche, f., вічъ, корбачъ.

Karbe, в. Kümmel.

Karbonade, f., карвонатъ, карне de поркъ фріптъ пе грътаръ.

Karbonat, n., (xim.) карвонатъ (пъмеле сърілоръ компъсе din ачідъ карвонікъ ші din орї че басъ).

Karbunkel, m., карбънкълъ (бъбъ перікълóсъ); ръвінъ фокосъ.

Kardamom, m., кардамомъ (плантъ).

Kardätsche, f., дъраці, хечелъ, періе вѫртóсъ; пептіні (de скърмънатъ лъна).

Digitized by Google

Karde, Kardendiſtel, f., cinъ, boiniческъ, kapdъ; пентинъ de лънъ.
Kardinal, m., kapdinalъ (попъ че пóртъ порфíръ); —hut, m., къчúлъ de kapdinalъ; —zahl, f., нъмъръ kapdinalъ.
Karfunkel, s. Carbunkel.
Karg, a. ui ad., преапъстръторъ, аваръ (сгърчítъ), цinачъ.
Kargen, v., цinъ, рецinъ, пъстрезъ стрíнсъ.
Kargheit, f., пъстръторъ стрънсъ, кръцаре, economie de аваръ.
Kärglich, a. ui ad., съръкъцъ, стрънсъ ла спесе, песпопгъ; макръ; —e Mahlzeit, прънзъ съръкъцъ.
Kariatide, f., (архіт.) kapiатítъ (coiъ de пропгеле).
Karikatur, f., карікътъръ, скimoситъръ, къскътъръ.
Karkaſſe, f., каркасъ (цnъ фелъ de вомвъ).
Karmeliter, m., кармелítанъ (цnъ coiъ de кълугъръ апъсénъ).
Karmeſin, a., karmecinъ; —farbe, f., колóре karmecinъ.
Karmin, m., karminъ (колóре фinъ).
Karneol, m., karniолъ.
Karneval, n., карневалъ, кърпелецiъ (фършалгъ).
Karniеß, n., (архіт.), корniче, кънuицъ, сéъ връзъ (пе ла капітелурі).
Karniffeln, Karnuffeln, v., пътпескъ, пiсezъ къ пътвалъ.
Karniol, s. Carneol.
Karolin, m., каролínъ (монетъ).
Karotte, f., морковъ; тinчънъ корпърат.
Kärpfchen, n., крънъшоръ, крънълецъ (пеште).
Karpfen, m., крапъ (пеште); —brut, f., пъi de крапъ.
Karre, f., Karren, m., кърóie, котíвгъ къ о рóтъ, търъвónцъ; каръ; хъкъіторъ, кацітъ dинъ (ла аварі); —gaul, m., калъ, търцóгъ de котívгъ.
Karriole, f., кърióръ, къръчóръ.
Kärrner, m., кърторъ.
Karſt, m., санъ; фъркъ de ръсколítъ.
Karſten, v., санъ, ръсколескъ.
Kartätſche, f., картъшъ, mitралie, картаче; фъшікъ de тънъ; mit —n ſchießen, a детъпа къ mitралíі; —nſchuß, m., детъпътъръ къ картъше.
Kartätſchen, v., детънъ къ mitралíі; скартънъ лънъ.
Karthaune, f., тънъ гросъ, картавпъ.
Kärtchen, n., кърtічікъ (de жокъ.)
Karte, f., хартъ (географікъ); карте (de жокъ); вілетъ (de вісітъ, de intrare); Sie geben —n, Dта дinшарцi кърціле; eine — abſtechen, a вате, a прinde o карте (къ алта); einem die — ſchlagen, a da къіва къ кърціле de порокъ; einem in die — ſehen, a deскопері планъріле къіва; —n wegwerfen, a da кърці дп скартъ, a пене кърці ла о парте.
Kartel, n., картелъ, карте провокътóре (ла вътаіе); дивоléцъ de a'шi скimва прinшii, арестацii; орпътънтъ пе пъреці.
Karten, v., жокъ кърці.
Karten-blatt, n., о карте (de жокъ); —fabrik, f., фаврікъ de кърці de жокъ; —papier, n., хъртie codъ, хъртie сицірікъ; —ſchläger, m., дътъторъ дп кърці (de порокъ), къътторъ; —ſpiel, n., жокъ de кърці; —ſpieler, m., кърціеръ, картофоръ, пръдътторъ ла кърці.
Karthauſe, f., кікъ (пъръ); нъпъстіре de картосені.
Karthäuſer, m., картосенъ (о кълугърie апъсénъ).
Karthäuſernelke, f., гарофъ вътатъ, гарóфъ вървать.
Kartoffel, f., картофъ, пómъ de пънънтъ, пічокъ (крънпънъ, вараві, врandабърк, фасолъ, молdов.); —branntwein, m., вінарсъ de картофі; —brei, m., zатъ de картофі.
Kartuſch, m., картъшъ, фъшікъ, патролъ de дinшикатъ.
Karve, Karbe, f., кimioнъ (плантъ).
Käſchen, n., къшълецъ, къшчоръ.
Käſe, m., кашъ, кашкавалъ; врънзъ; лапте дикіегатъ; —artig, a., къшосъ, врънzосъ; —form, f.,

Digitized by Google

форшъ, тіпарїъ, вешкъ de кашѫ; —frau, f., врънzъре́съ; —handel, —kram, m., трафікъ de врънzъ, врънzъріе; —horde, —hürde, f., стръкърътóре (чорпакѫ) de врънzъ; —kohl, n., копопідъ (върzъріе); —lab, n., кїагѫ; —made, —milbe, f., стрепеzї, вермълецї de врънzъ; —napf, в. —form; —pappel, f., палвъ (мікъ).

Käsen, v., ѧпкїегѫ, факѫ кашѫ.

Käserne, f., касарнъ.

Käsicht, a. ші ad., ка врънzа.

Käsig, a. ші ad., врънzосѫ, къшосѫ.

Kasse, f., кассъ, кътіе de вапї; öffentliche —, вістіеріа пъблікъ, ерарїълѫ пъблікѫ; die — führen, а цiné каса.

Kassen-amt, n., кассіеріъ, съмешіъ, офічїълѫ кассіеріеї; —anweisung, f., поліцъ, adеверіпцъ, цѫдълъ (італ. cedola), de кассъ; —bestand, m., стареа кассеї, вапії din кътіе; —billet, n., вілетѫ, сіпетѫ дела кассъ; —buch, n., кondіка кассеї; —dieb, m., фърѫ алѫ вістіеріеї; —führung, f., цiпереа кассеї, пъртареа сокотелелорѫ, съмешіе; —gebahrung, f., (векїъ), administръцiъпеа кассеї; ресълтателе administръріі de кассъ, мънъіреа (маніпълареа) кассеї; —geld, n., вапї бънї; монетъ ѧмблътóре; вапії din вістіеріе; —schein, в. —anweisung; —sturz, m., вісітъцiъпеа кассеї, а вістіеріеї.

Kasserol, n., кастролѫ, кастропѫ (васѫ).

Kassie, f., скóрцъ de касіе.

Kassiren, v., ѧпкассеzѫ, пріїмескѫ вапї ѧп вістіеріе; касеzѫ, апълеzѫ, десфіінцеzѫ; dimітѫ din офічїѫ пентръ тотѫ деаъпа.

Kassirer, m., касіерїъ, късарїъ.

Kassirung, f., ѧпкъсаре, ѧпкъсъцiъпе (de вапї); късъцiъпе, апъларе.

Kastanie, f., кастапъ.

Kastanien-baum, m., кастапѫ (арворе); —braun, a., кастапіѫ; —wald, m., кастапетѫ.

Kästchen, n., скріпішорѫ, сікріїъцѫ, лъдіцъ, сіпецелѫ.

Kaste, f., кастъ (ѧмпърцéлъ стрѫпсъ а кътърорѫ попóръ кътѫ Еѵіптепї, Indienї ш. а. ѧп класе діферіте: каста попілорѫ, а осташілорѫ, а месеріерілорѫ, а църапілорѫ, а склавілорѫ ш. а.).

Kastengeist, m., спірітѫ de кастъ, спірітѫ дъжмъпосѫ, апъсъторѫ.

Kasteien, v., мортіфікѫ трънълѫ, мъ тортърезѫ.

Kasten, m., сікріѫ; аркъ; ладъ; кътіе; кастъпѫ; дълапѫ; скріпѫ; сіпетѫ; кошѫ.

Kastenamt, n., офічїълѫ de інтраре ла ъпѫ домніторѫ, ѧптръторіъ.

Kastenherr, m., administръторѫ de аверї вісерічештї; келарѫ, кассіерѫ.

Kastenherrschaft, f., домніъ de касте, тірънія ъпеї касте престе алтеле.

Kastenmacher, m., сікріерїъ, скріпіерїъ, лъдарїъ.

Kastrol, в. Kasterol.

Kästlein, в. Kästchen.

Kastor, n., касторѫ (animалѫ).

Kasuar, m., стръцѫ касъарѫ.

Kasuist, m., касъістѫ (теологѫ каре есплікъ ші деслéгъ ъпеле касърї de пъкате).

Katafalk, m., (греч.), катафалкѫ (декоръцiъпе че се рідікъ ѧп опóреа ъпорѫ морцї ѧп вісерікъ).

Katakomben, pl., (греч.), катакомве (волтітъре марї съпъмъптепе, ѧп каре се адъпъ осеміптеле ръпосацілорѫ).

Katalepsie, f., каталепсіъ (вóлъ прін каре се съспіпде тóтъ мішкареа сімцъріlорѫ).

Katalog, m., каталогѫ, лістъ.

Katarrh, m., катарѫ, гътъраїъ, трóпъ.

Katarrhalisch, a. ші ad., катаралѫ; Katarrhfieber, фрігърї din катарѫ.

Kataster, n., катастръ, реціcтръ пъблікѫ (ѧптръ каре се консéмпъ тóте мошіїле локъіторілорѫ).

Katastrophe, f., катастрофъ (евепімъптѫ din ъртъ ші прінчіпалѫ; се zіче маї вѫртосѫ деспре ешітълѫ трістѫ алѫ ъпеї драме).

Digitized by Google

Katechet, m., катехетъ, дивъцъторъ алъ credinцei.
Katechiſation, f., катехисъцiзне, дивъцътъръ a credinцei.
Katechiſmus, m., катехисмъ.
Katechiſiren, v., катехисезъ.
Katechumen, m., катехъменъ (омъ че се гътеште пентръ ботезъ).
Kategorie, f., категорiе, класъ дин каре се ашезъ маi мълте обiекте de сцiе диферiте дпсъ de ачелашi цепъ).
Kategoriſch, a. ші ad., категорiкъ, пречiсъ; ръспикатъ, кiаръ.
Kater, m., тотокъ, тотанъ, пiсоiу.
Katheder, f., катедръ, сказнъ, амвонъ.
Kathedralkirche, f., вiсерiкъ катедралъ, вiсерiкъ прiнчипалъ (мiтрополiтанъ, епiскопéскъ).
Katheter, m., (хiрург.), цéвъ, сирiнгъ (de скосъ здалъ).
Katholik, m., католiкъ; омъ de credinца католiкъ.
Katholiſch, a. ші ad., католiкъ, католiческъ, вниверсалъ (се зiче деспре credinца крештинéскъ).
Kattegat, n., категатъ (сжнъ de маре).
Katoptrik, f., (фiзiкъ), катоптрiкъ, партеа оптiчеi, каре есплiкъ реплекърiле лъминеi.
Kattun, m., стамъ, картонъ, пънзъ de вътвакъ вънсiтъ; чiтъ; —ſ bruckeг, m., вънсiторъ, тiпъриторъ de стамъ; —fabrik, f., фаврiкъ de стамъ; —weber, m., цесеторъ de стамъ, картопарiз, стътвариз; —wolle, f., вътвакъ.
Kaßbalgen (ſich), v., мъ дпкаiеръ, мъ хъцескъ, мъ ватъ.
Kaßbalgerei, f., дпкъiеретъръ, хъцiтъръ.
Käßchen, m., мъцiшоръ, пiсiкцъ, мъцiшóръ (de салче, de ръкiтъ).
Kaße, f., мъцъ, пiсъ, пiсiкъ; Gelbkaße, пънгъ de банi; die — läßt das Mauſen nicht, лъпъ дші скiтъ пърлъ, пъ ші дпвъцълъ; wenn die — nicht zu Hauſe iſt, hat die Maus ihren Lauf, кънд стъпънiї сънтъ дшi de акасъ, шервiторiї аз zi вънъ; bei Nacht ſind alle —n grau, нóптеа е вънъ орi че скзóiе; die — im Sack kaufen, а кътъра мъцъ дн сакъ, а кътъра пе певъзъте; wie die —n um den heißen Brei herumgehen, а черне тотъ зioa ші а пи фрътъпта, а шовъi, а тъндълi.
Kaßen-art, f., соiу de пiсiкъ, расъ de пiсiкъ; —artig, a. ші ad., ка мъца, фалсъ; —auge, n., окiу de мъцъ; окi рътъпцiорi; —bart, m., мъстéцъ de мъцъ; —buckel, m., досъ de пiсiкъ; —geſchrei, n., мiерлоiтъ, миаотъ, стрiгътъ de пiсiкъ; —gold, n., мiкъ, цiмеръ, азрълъ мъцеi; —liebe, f., амóре амъцiтóре, амóре перфiдъ; —muſik, f., мъсiкъ de пiсiче, мъсiкъ de важокъръ, мъсiкъ фъриатъ; —ſprung, m., сърiтъръ de мъцъ, локъ анрóпе; es iſt mir ein —ſprung, есте фóрте анрóпе.
Kaubec, m., бъчi (de кънепъ, de инъ).
Kauderei, f., негоцъ скърпавъ, кътътърiе, безръiе.
Kaudern, v., въндъ фóрте скътпъ, кътътърескъ.
Kauderwälſch, a. ші ad., стрiкатъ, корбитъ, копфозъ, дпкъркатъ; n., лiмъ стрiкатъ, цергъ, жаргонъ.
Kaue, f., поiецiкъ, кошкъ.
Kauen, v., местекъ (къ динцii); am Gebiß —, мъшкъ фрълъ; мъ пiтълъ.
Kauern, v., мъ пiтълъ, мъ трагъ дн зпгецъ, мъ тънiлъ.
Kauf, m., кътпъръторъ, кътпъратъ, търгзiтъ; прецълъ вънзърii; einen — ſchließen, а дпкеiе зпъ контрантъ; vom Beſten iſt der beſte —, тотъ че é вънъ пъ é скътпъ; —anſchlag, m., прецзiре, прецзiтъ, стiмътъръ; —brief, m., дпскрiсъ de кътпъръторъ, докътантъ, инструктантъ, контрантъ de кътпъръторъ; —frau, f., негецетóресъ; —geld, n., костъ, прецъ; —gut, n., марфъ, авере de вънзаре; —handel, n., котерчiз, негоцъ, трафiкъ; —haus, n., касъ de негоцъ, доганъ; —herr, m., негъцеторъ; —laden, m., вътiкъ,

Digitized by Google

кълъ, дзгéмъ; —luſt, f., пофъ, воіе de кътъратъ; —preis, m., прецъ; —ſtellung, f., котпатъ, контъ de кътъръторъ; —ſchilling, m., арвънъ, кънаръ; прецъ; —vertrag, в. —brief; —zettel, m., віletъ, кърдъліе de кътъръторъ.

Kaufbar, a. ші ad., de кътъратъ, че се пóте кътъра.

Kaufen, v., кътъръ, търгъескъ.

Käufer, m., кътъръторъ.

Kauffahrer, m., негъцеторъ пе маре, кълітанъ търінарlъ.

Kauffáhrtei, f., котерчіе тарінъ; негъстóріе пе маре; тарінъ негъцеторéскъ (adikъ коръвіі негъцет.); —ſchiff, n., коравіе негъсторéскъ.

Kaufleute, f. pl., негъцеторіме.

Käuflich, a. ші ad., de кътъратъ.

Kaufmann, m., негъцеторъ; —ſinnung, f., корпъ, гремій, корпоръціне de негъцеторі; —ſtrauch, m., маніеръ, датінъ негъсторéскъ; —ſturſche, m., бъіатъ, лъвъцъчел ла негъсторіе; —ſtrau, f., негъсторéсъ; —ſtil, m., стіlъ негъсторескъ; —ſwaare, марфъ.

Kaufmänniſch, a. ші ad., негъсторескъ, негъстореште.

Kaufmannſchaft, f., негъсторіме, корпълъ негъсторіоръ.

Kauffucht, f., лъкоміе ла кътъърате, некътътъ лп кътъърате.

Kaufweiſe, ad., лп фортъ de кътъръторъ, прін кътъръторъ.

Kaularſch, m., кóдъ, моцъ, кóдъ моцатъ, къръ моцатъ (ла animale).

Kaulbarſ, m., костръшъ ботікосъ (пеште); капъ гросъ.

Käule, f., ботъ; тъчькъ (Keule).

Kaulhahn, n., веркъ, гъіпъ скъртъ de кóдъ.

Kaulig, a., ботвосъ, ботосъ, ботікосъ.

Kaulpadde, f., съмънdръ, броскъцъ (ка пъкъ, къ кóдъ).

Kaulquappe, f., скóрпъкъ (пеште).

Kaum, ad., авіа, de авіа, апевоіе.

Kaupelei, f., дарavере капріціосъ, негоцъ de вагателе, врътъріе.

Kaupeln, v., врътърескъ, факъ скімбрі вагателе.

Kaute, f., гróтъ (Kote); фъіоръ.

Kautel, f., прегріжъ, кавтелъ, прекавціне.

Kauteriſiren, v., (хір.), apdъ къ феръ лпфлъкъратъ, кавтерісезъ.

Kaution, f., кавціне, секърітате.

Kauz, m., кокъвеікъ, іевеікъ (пасере); wunderlicher —, omъ дешкіетъ, omъ лптр'о вреке, omъ фантастъ; reicher —, omъ авътъ.

Kauzahn, m., тъсеа.

Kauzen, v., тъ пітълъ; тъ къчълескъ, тъ зтілескъ.

Kavalier, m., кавалеръ, omъ алесъ, omъ де фамілі; —mäßig, a. ші ad., кълъреште.

Kavallerie, f., кълъріме; leichte —, кълъріме зшóръ; ſchwere —, кърасеріі, кълъріме греа.

Kaviar, m., ікре.

Kaviller, в. Abdecker.

Kaviren, v., стаъ вънъ, гарантезъ (кезъшескъ).

Kazike, m., Кацікъ, нume че се дъ domniторіоръ лп Месіко.

Kebs, f., цітóре, семеі че се цine лп късъторіе пелеціsіть, конквінъ, конкълътóре; —ehe, f., ціторіе, конквінатъ; —frau, —weib, n., цітóре; —ſohn, m., —tochter, f., фіu, фііkъ din кървіе.

Keck, a. ші ad., ръсфъцатъ; лпдръснецъ, катезъторъ (образнікъ).

Keckheit, f., лпдръснélъ, сфроптъріе, песфілélъ.

Kecklich, a. ші ad., къ лпдръснélъ, къ перzтіпаре.

Kegel, m., попікъ (кълъ); конъ; цінтъ (ла датъ къ пзшка); копілъ de леле; зтъръ de калъ; —achſe, f., ociea конълві; —ähnlich, a. ші ad., ка конълъ, коніformъ; —bahn, f., дрзмъ de попіче; —förmig, a. ші ad., коніformъ; —junge, m., попікаріs, копілъ че ашézъ попічеле; —kugel, f., гловъ de попіче; —linie,

Digitized by Google

f., linię konică; —plaţ, m., loc de ponicărit; —schnitt, m., tăietură (triton.); —spiel, n., joc de poniţe.

Kegeln, v., joc de poniţe.

Kehlader, f., vână gătlejească, vână gătească.

Kehlbalken, m., cingă de căpriori.

Kehlbuchstabe, m., literă gâtărală.

Kehlchen, n., gătlejel.

Kehldeckel, m., (anatom.), epiglotă, căpăcel.

Kehlbrüsen, pl., rinduri bălăce, rinduri mici gâtiţei.

Kehle, f., verigă, gătlejă, gâtiţă; vârtună, afundătură; răcălătură; die — abschneiden, a tăia verigata; sich die — abschreien, a sfera din răsputeri; etwas in die unechte — kommen, a trăsări ceva în gătlejă.

Kehlen, v., scovească, fac vârtună, vârtunez, răcească; tai gâtiţa la peşti.

Kehlhammer, m., scăpel.

Kehlhobel, m., celă de rărit.

Kehlicht, a., rărit, scăpelit, ascuţit pe margini.

Kehlknopf, f., —knoten, m., —kopf, m., nodul gâtlejesc (anat.), larinţe.

Kehllaut, m., sunet gâtural.

Kehlleiste, f., (archit.), golet, gâtlejoiu.

Kehlriemen, m., curelele de curele la frâne.

Kehlrinne, f., (archit.), scoc dintre conerişe, luptoc, olac.

Kehlsucht, f., jigărae, anghină, bolă de gâtlejă.

Kehlriegel, m., olan, cingă vânătă (Hohlriegel).

Kehr, f., întorsătură, întorsătură; joc de bani; —aus, m., danţ iute; —besen, m., mătură; —bürste, f., perie (de ştersă haine).

Kehre, f., coşă; întorsătură (la arată, Kahr).

Kehren, v., întorc, întorn; mătur, scătur, curăţ, depidic; spăriu; er kehrt sich an nichts, nu'l pasă de nimica; Alles zum Besten —, a eşi la tote ompe bine; das Oberste zu unterst —, a răstorna tote cu fundul în sus, a da tote preste cap; Jeder kehre vor seiner Thüre, mătură fiecare da una ca, cu porta fiecare grijă de trebile sale.

Kehrer, m., mătură; întorcătură.

Kehricht, n., mătură, gunoiu, pecurăţie (Kehrig, Fegsel); —haufen, m., prav, muchiu, munchel de gunoiu; —winkel, m., ungeţ de gunoiu.

Kehrseite, f., doc (la o ţesetură).

Kehrsel, m., mărgăia fârcei (de caier).

Kehrwand, f., pretele unei stăvile.

Kehrwisch, m., mătură de ştersă.

Keichen, v. Keuchen.

Keifen, v., mă certu, bat din gură, zodorodesc; mă răstesc; latră, hămăi; muşcu.

Keil, m., pan (de lemn), icu; clin; cépă (ital. zeppa); bulz (de mămăligă = puls lat.; ital. bozzo); codru, fălioe (de pâne); auf einen groben Klotz gehört ein grober —, cui e bun zioa, aşea e şi mănăstira; mojicălu se bate tot cu mojicu; —bein, n., (anat.), sfenoid, os basilar; —förmig, a. ui ad., ca pana, pănăformă; —hacke, —haue, f., sapă ţepos, săpoiu ca pana.

Keilchen, n., pănişor, icşor, ţepşor; codruleţ, bulzuleţ, buluşor.

Keilen, v., bat pene, împănez; scot cu icle; despic; ancuţ, dadonu (la fălii de pâne); cumpăr.

Keiler, m., ver; porcu sălbatic, vătăşu, vătaf; împărtitor, vătăşel.

Keim, m., colţ, mugure, germe (de orz ce plantă ui fărtă); începută, origine; etwas im — ersticken, a sugruma ceva din încheetă, a nimici cumaţa la sin ce; —hülle, f., alveu (botan.)

Keimen, v., încolţesc, răsar.

Digitized by Google

Keimung, f., ѧнколцéлъ, цертънътъръ; ѧнчепътъръ.

Kein, (Keiner, Keine, Keines), pron., нічї ънълъ, nimini; врeънълъ; keiner Partei zugethan, неътралъ, каре нъ ціне къ нічї о партітъ; kein Mensch weiß es, nimini нъ штіе; er ist kein reicher Mann, елъ нъ есте врeънъ омъ авътъ, елъ нъ е богатъ; er ist kein Kind mehr, елъ нъ маї есте прънкъ; kein Geld haben, а нъ авé банї; kein Mitleid haben, а фі фъръ компътіmіре, а нъ компътіmі.

Keinerlei, a. indecl., auf — Art, нічї декъmъ, нічї ѧнтр'ънъ modъ.

Keinerseits, ad., de нічї о парте.

Keineswegs, ad., нічїdекъmъ, нічї ѧнтр'ънъ modъ.

Keinmal, ad., нічїodатъ.

Kelch, m., потіръ, покалъ, пъхаръ, кънъ; къminекътъръ; —artig, —förmig, a. ші ad., ѧн форма потірълъї; —glas, n., пъхаръ ка потірълъ.

Kelchhammer, m., каікъ, тъвъ de Dънъре.

Kelle, f., містріе (ла петрарї); лінгъръ de местекатъ, полонікъ, местекъторъ.

Keller, m., челарїъ (провінч. de Apd. ші Цéра рom.), кътънъ (італ. cantina), піфніцъ (слав.); бордеїъ, хървъ (zѫmnікъ); кішлеакъ; —assel, f., —esel, m., —schabe, f., —wurm, m., кънеле вабеї (верме флокосъ); —fenster, n., ферéстръ, ръсъфлътóре de челарїъ; —geschoß, n., вечъ, арцеа; —hals, m., гърлічълъ de челарїъ; daфінъ мікъ; —meister, m., келарїъ (дела кеї).

Kellner, m., келарїъ, (ѧн оспътъріі, въїетъ, гарсонъ пе франц.)

Kelter, f., тéскъ (de треве сéъ тіскóве), сторкъторъ, сторчеръ; лінъ (de пóме); —baum, m., гріnda тéскълъї; —haus, n., кратъ, кълкъторіъ; —recht, n., дрептъ de тéскъ, de лінъ; —wein, m., вінъ de тéскъ.

Kelterer, m., кълкъторъ (de стръгърї).

Keltern, v., калкъ, сторкъ (мъстъ), мъстъреск ъ.

Kelterung, f., сторсъръ, тескъітъръ, мъстъріре.

Kennbar, a. ші ad., че се пóте кънóште, de кънoскътъ, маркатъ, семнатъ, ремаркаверъ, карактерістікъ.

Kennbarkeit, f., маркъ, семнъ карактерістікъ, ремаркаверітате.

Kennen, v., кънoскъ; штіъ; dістінгъ (deосівескъ), einen — lernen, а фаче кънoштінцъ къ чінева; einen von Person kennen, а кънóште ѧн персóнъ пе чінева.

Kenner, m., кънoскъторъ; праптікъ, пъцітъ; —blick, m., окїъ пътрънzеторъ, кънoскъторъ.

Kenntlich, в. Kennbar.

Kenntlichkeit, в. Kennbarkeit.

Kenntniß, f., кънoштінцъ, поціъне; штіінцъ, праптікъ; einige — von etwas haben, а кънóште чева пе deасъпра; einen von etwas in — setzen, а інформа пе чінева, а ѧнкънoштінца, а фаче кънoскътъ.

Kenntnißreich, a., ѧнвъцатъ, прокопсітъ, плінъ de штіінцъ.

Kennung, f., семнъ, мъскъ (пе dінціі каілоръ din каре ле кънoштї Nрълъ анілоръ, Bohne).

Kennzeichen, n., семнъ, семналъ, контрасемнъ, карактеръ, крітерїъ, нотъ карактерістікъ.

Kennzug, m., тръсъръ карактерістікъ, семнъ dістінтівъ.

Keper, m., ozóръ, цесетъръ къ ozóре ѧн патръ іце.

Kepern, köpern, v., цесъ къ ozóре.

Kerb, Kerbe, f., крестътъръ, стріе.

Kerbel, n., черфоїъ, (кервелъ, хармаціъкъ, scandix, плантъ).

Kerben, v. крестъ, ѧнкрестъ; dінцезъ.

Kerbholz, n., —stock, m., ръбъшъ, ревашіъ.

Kerbig, a., крестатъ, ѧнкрестатъ.

Kerbthier, n., Kerfe, f., інсектъ (лігіóнъ).

Kerker, m., прінсóре, локъ de прінсóре, ѧнкісóре, гросъ, карчеръ, темніцъ; —licht, n., аерълъ de прінсóре; —meister, m., темнічерїъ, карчерарїъ, арташълъ маре.

Digitized by Google

Kernen, v., пънъ ла прінсóре, дикіdъ, дикарчеръ.

Kern, m., омъ; фечіоръ, фечіороіѣ, флъкъъ; штрепгаріѣ; ein großer —, зиъ омоіѣ, зиъ ометеъ; ein dummer —, зиъ пътъръъ, зиъ бълъълъъ, зиъ гъгъзцъ; ein braver Kerl, омъ алъ тревеі, омъ брабъ; er iſt ein ganzer —, еаъ е омъ къмъ се каде; ein ſchlechter —, омъ de німка.

Kerlchen, n., отълецъ, тітікотъ.

Kermes, m., кърмъзъ (въпсеа рошіе скóсъ діп óрешкаре плапте).

Kern, m., сімъъре; мlezъ; семінцъ, гръънте; флóре; мъдъъ; въгъънъ (ла гътълъ каіlоръ); мъскъ, семнъ (пе діпціі каіlоръ); іпіmъ (ла арборе сеъ ла тънъ); der — der Armee, флóреа армателі; —ausdruck, m., спресіъне пътерóсъ; —beißer, m., фрісоіѣ, конотравстъ (omidъ de фінікъ); —brav, a., фórte брабъ; —frucht, f., гръъ бобатъ, гръъ маре дп гръънте; —gehäuſe, n., пъстареа сімъъреліі, дпвъліщъдъ сімъъреліі; —geſund, a., фórte съпътосъ; —gut, a., фórte вънъ; —menſch, m., омъ іпітосъ; —milch, f., заръ ціцеі; —mehl, n., флóреа фъіпеі, фъіпъ хшóръ; —obſt, n., пóме сімъъróсе; —ſchuß, m., детъпътъръ óрісопталъ, пъшкътъръ німерітъ; —ſprache, f., лімъ пътерóсъ, квънтъ сатъъросъ, пътрънzetorъ; —ſpruch, m., сантінцъ пътерóсъ; —truppen, pl., óсте алéсъ, трънe de фрънте, флóреа óстеі.

Kernchen, n., сатъъреліъ, міezішоръ; гръънцеліъ.

Kernen, v., decріокъ, decфакъ; decгръънцезъ; гръънцезъ (аъръ ші арніптъ); слеіескъ.

Kerner, m., єрібоіѣ, крестъторъ (зиéлтъ ла фаърі).

Kernhaft, a. ші ad., сімъъросъ; первосъ, пътеросъ, въпжосъ.

Kernicht, a. ші ad., ка сімъъреле.

Kernig, сімъъросъ, міezосъ; грънцосъ; пътеросъ.

Kerzchen, n., лътпърікъ.

Kerze, f., лътпаре, лътпіцъ, фъкліе, канделъ.

Kerzen-gerade, a. ші ad., дрептъ ка лътпареа, фórte дрептъ; —gießer, m., лътпърарѣ, фъкліерѣ; —ſchein, m., кіарóреа, лъкóреа лътпърії; —träger, m. (ла біseріче), пъліmарѣ, параклісіеръ.

Keſſel, m., къldаре, къzанъ (чехонъ, въртакъ); васъ гъвъпатъ, гъванъ (хопъ); калкащъ, ковръ; фундътъръ de локъ; großer —, къldъроіе; kleiner —, къldърашъ; —aſche, f., поташъ; —flicker, m., кърпачъ de къldърі; —flickervolk, n., плеве, адънътъръ de óмені; —förmig, a. ші ad., дп форта къldърії; —gewölbe, n., кънолъ; —pauke, f., тітвалъ; —ſchmied, m., къldърарѣ.

Keßler, **Keſſeler**, m., къldърарѣ.

Keſſer, **Ketſcher**, m., рецеа (прéжъ, de пешті ші de кіхліварѣ дп Прѣсіа).

Keſte, f., бътътъръ ла цепънкіі каіlоръ.

Kettchen, n., лъпцішоръ, лъпцълецъ, лъпцъгъ.

Kette, f., лапцъ, катепъ; зрзéлъ (de пънzъ).

Kettel, f., лъпцішоръ, кърліпоръ.

Ketten, **Ketteln**, v., дплъпцезъ, легъ къ лапцъ.

Kettenbaum, m., сълъ (ла пънzарі).

Kettenbrücke, pl., фръпцері лъпцъіте.

Ketten-brücke, f., подъ пе лапцърі; —fäden, pl., фіреле зрzелеі; —feier, f., дпкіпареа ч. лапцъ алъ сф. Петрѣ (16. Ian.); —glied, n., окіѣ верігъ, іпелъ de лапцъ; —hund, m., къпе de лапцъ; —kugel, f., вотвъ къ лапцъ; —naht, f., късътъръ dвпъ акъ, тівéлъ; —regel, f., —rechnung, f., калкълъ дтвіпатъ, калкълъ лъпцъіте; —ring, m. —glied; —ſchluß, m., (дп логікъ), соріте; —ſtich, m., късътъръ къ гъзреле, гъзреле; —zug, m., (архіт.), дтплетітъръ.

Ketzer, m., еретікъ (каре се абате dела дрéпта кredinцъ); —buch,

n., карте еретікъ; —geiſt, m., спірітъ de ересъ; —gericht, n., трівънал асъпра еретічілорь, дпквісіціъне; —ſekte, f., сектъ еретікъ.

Ketzerei, f., ересіе, ересъ.

Ketzeriſch, a. ші ad., еретікъ, еретікосъ.

Keubel, m., (дп въl), сатъ.

Keuchen, n., гъфъіт, ръсъфлъ греу.

Keuchhuſten, m., тъсе тъгърéскъ.

Keulchen, n., тъчъчóръ, гіогъцъ.

Keule, f., тъчъкъ, вьzdьganъ, гіóгъ; віліргъ, шолдъ.

Keulenkürbiß, m., тітвъ.

Keuſch, a. ші ad., вертърь, кастъ; кьратъ.

Keuſchheit, f., вертъріе, кастітате, фечоріъ, кьрціе, дпфрънаре.

Kibitz, m., пагдцъ (пасере).

Kichererbſe, f., тъсърікс.

Kichern, v., кікотескъ, рддъ дп ръсфцдъ.

Kicks, m., (ла віліардъ), кіксъ, ловітъръ фалсъ.

Kickſen, v., (ла віліардъ), кіксезъ, ловескъ ръу.

Kiebitz v. Kibitz.

Kiefe, f., фалкъ; ърекс de пеште (Kieme); пъстаіе (de mazъre, Erbſenſchote).

Kiefer, m., (анат.), фалкъ (Kinnlade); ърекеа пештелві; брадъ (molidъ, Edeltanne, Fichte).

Kieke, f., совъшóръ.

Kiel, m., пéпъ, цевеа de пéпъ; талпъ, кілъ (італ. chiglia) de коравіе.

Kielen, v., дтпепезъ; прindъ ла пене (о пасере); ein Schiff —, а пъне талпъ ла о наіе.

Kielholen, v., кълкъ о наіе (спре а о дерепе); о daъ пе о латъре; трекъ пе sпъ кріmіпалъ пе сът наіе.

Kielrecht, n., дрептълъ кіліеі, ватъ de наіе че арънкъ апгіра дптр'-sпъ портъ.

Kielſchwein, n., Kielſchwinne, f., коптракілъ, трънкілъ ашезатъ de адънгълъ кіліеі, дп каре е ашезатъ катаргълъ.

Kielwaſſer, n., фъшіе de апъ (ъкътъ de спіnареа наіеі).

Kieme, f., ърекс de пеште, врдпче; —nbeckel, m., къпакълъ ърекеі.

Kiemer, m., вътіnарІъ.

Kien, m., лемнъ решіnосъ; —apfel, m., тълеъ de брадъ; —baum, m., брадъ, molidъ; —harz, n., решіnъ de брадъ; —öl, n., олеіъ de брадъ (дохотъ); —ruß, фъніnціne de брадъ, сажъ, пегрофътъ; —ſtock, m., трънкіъ de брадъ, гросъ.

Kiepe, f., гъванъ, герлъ; кошаръ; пълъріе de теіъ; къчлóіе.

Kies, m., Kiesſand, m., Kieſelſand, m., прънdъ, петрішъ, сілічіне, грохотішъ.

Kieſel, m., Kieſelſtein, m., сілічс, кръхъ; петрішъ, кремінетъ.

Kieſelerde, f., пътъпть сілічосъ, пътъпть креміносъ, кръхосъ.

Kieſelhart, a. ші ad., фóрте вьртосъ, таре ка кремінеа.

Kieſelig, a. ші ad., креміносъ, сілічосъ, кръхосъ.

Kieſen, v., алегъ sпъ портъ.

Kieſicht, a., ка кремінеа, ка сілічеа.

Kieze, f., тъцъ (італ. muccia), кацъ (італ. gatta), пісікъ; тéкъ de скóрцъ.

Kikelkakel, m., вълтърітъръ, ворвъ de клакъ, секътърі.

Kimme, f., (ла вътінарІ), гардінъ; крестътъръ, дълтъітъръ; тъке, каптъ, марціне.

Kimmen, v., гърdінескъ.

Kimmeiſen, n., гърdінарІъ (sпéлтъ).

Kimmhobel, m., целъъ de гърdінітъ.

Kind, n., прънкъ, фътъ, копілъ; вълатъ; фіІъ, фанте (дп жокълъ de кърці); angenommenes —, фіІъ de сьфлетъ, прънкъ adoptівъ; neugebornes —, прънкъ de ноъ пъскътъ; uneheliches —, копілъ din флорі, копілъ de леле, спърів, вастардъ; — im Mutterleibe, фътъ; das — beim rechten Namen nennen, а нъmі орі че лъкръ пе пътеле лві; а ворві ръспікатъ фъръ ресервъ; —er und Narren reden die Wahrheit, прънчіі ші пътърІіі спънъ адевърълъ; —bett, n.,

фачере, лехъсіе, кенделіе; —betterin, f., фемеіе лехъсъ, кенделъ, пъскътóре.

Kindchen, n., прънкъцъ, прънкълецъ, фънчълецъ, бъіецелъ.

Kindelbier, n., кътетріе (оснъцълъ кътетріеі).

Kinderei, f., копілъріі, nimікърі, багателе.

Kinder-blattern, pl., върсатъ de копіі; —frau, f., пътріче, бопъ, дъdакъ, доікъ; —freund, m., amікъ алъ прънчілоръ; —geschrei, n., ціпетъ, стрігътъ de копіі; —haube, f., екъфіóръ de прънчі; —jahre, pl., аніі прънчіеі; —klapper, f., съпаріъ прънческъ; —lehrer, m., педагогъ, даскалъ de прънчі; —liedchen, n., nani nani; —mord, m., оморъ de прънчі; —muhme, f., в. —frau; —mutter, в. Hebamme; —pocken, в. —blattern; —schuhe, pl., панъчі копілърештї; —schuhe ablegen, а къцета маі серіосъ; —sinn, m., кандóре прънчéскъ, сімцъ невіноватъ, сімцъ кърать; —tag, m., zioa челоръ 20 міі прънчі ъчішї de Іродъ; —trommel, f., товъ, тамбъръ прънчéскъ; —zeug, n., скътече прънчештї; —welt, f., копілъріме, прънчіме; лъме невіноватъ; —zucht, f., едъкъціъне, дісчіплінъ de прънчі, дъскъліе, педагоціе.

Kindes-alter, n., прънчіе, етате (връстъ) прънчéскъ; —beine, pl., връстъ фраціедъ, прънчіе; —kind, n., непотъ de фіїъ, непóтъ de фіїъ (епгонъ); —nöthen, pl. дъреріле наштеріі; —statt, f., adопціъне, ѧнфіїере; лъаре de съфлетъ; —theil, m., леціітімъ, парте леціъітъ, ереditате фіїéскъ.

Kindfrau в. Hebamme.

Kindheit, f., прънчіе.

Kindisch, a. ші ad., прънческъ, прънчеште; —e Betragen, n., прънчіі, копілъріі.

Kindlich, a. ші ad., фіїескъ; тінъръ (фраціедъ), плінъ de фръцеzіме, плінъ de іъвіре прънчéскъ.

Kindlichkeit, f., сімплічітате, nainітате, кандóре.

Kindschaft, f., фіїме, прънчіме; —recht, n., дрептълъ de прънкъ.

Kindspech, n., (mediч.), меконіъ.

Kindtaufe, f., ботеzъ de прънкъ.

Kinkhorn, n., корнецъ, корнъ въчъмъторъ.

Kinn, n., бървіе (фалка de жосъ).

Kinnbacken, m., —lade, f., фалкъ.

Kinnbart, m., барбъ (de пъръ).

Kinnkette, f., стрънéлъ, лънціішоръ de фръъ.

Kintschelbeere, в. Vogelkirsche.

Kippe, f., марціне, мъке; аціпътъръ; auf der — stehen, а ета аціѧпатъ, а се кътпъні de къzътъ, а da съ скапецї.

Kippeln, v. мъ аціпъ, стаъ ѧн кътпънъ.

Kippen, v., алегъ; чоплескъ, таіъ; стрънчінъ, скапътъ din кътпънъ, мъ аціпъ; — und wippen, а алтера монета, а о стронцъні.

Kipper und Wipper, m., тъіеторъ, ретопіторъ de монетъ, кълпаріъ.

Kipperei, f., кълпъріе, алтерътъръ de монетъ; кътътъріе, ъсъръ пелеціъітъ.

Kirchdorf, n., сатъ къ бісерікъ.

Kirche, f., бісерікъ, локъ de adъnape а кредінчошілоръ, еклісіъ (греч.); темплъ; zur — gehörig, еклісіастікъ, бісерікапъ; in die — gehen, а мерце ла бісерікъ; zur — gehen, (о лехъсъ), а еші ла бісерікъ; die — versammeln, а ціné сінодъ.

Kirchen-agende, f., літърціъ; тіпікъ; —älteste, m., антістъ, бътрънъ, (проіестосъ, епітропъ) бісеріческъ; —amt, n., дерегъторіъ еклісіастікъ; офічіъ dzeeскъ (літъргіъ); —bann, m., анатемъ, скомънікъціъне; —brauch, m., рітъ, datінъ а бісерічеі; —buch, n., рітъалъ, кондікъ бісерічéскъ, матрікълъ, мітріче (молд.); —buße, f., канонъ, покъінцъ ѧн фаца бісерічеі; —dieb, m., фъръ de челе сфінте, сакрілегъ; —diebstahl, m., сакрілеціъ, фъртъ de челе сфінте; —diener, m., пълімаръ, параклі-

Digitized by Google

сіархъ, сервіторъ ѧп вісерікъ; —dienſt, m., офічіъ вісеріческъ, сервіціълъ сакръ (слъжва вісерічéскъ); —fahne, f., прапоръ, стéгъ вісеріческъ; —feſt, n., сървътóре вісерічéскъ, фестівітате; —freiheit, f., скътінцъ, скътéлъ вісерічéскъ, лівертъціле вісерічеї; —gänger, m., вісерікосъ, віготъ; іпокрітъ, фъцаръ; —gebet, n., ръгъчъне пъвлікъ; —gebrauch, в. Kirchenbrauch; —gemeinde, f., попорéнъ, попоръ вісеріческъ, комънъ вісерічéскъ, парохіъ, епоріъ; —gemeinſchaft, f., комънізне, комъніме вісерічéскъ; —geräth, n., васе сфінте, одóръ, орнъмінте вісерічешті; —gericht, n., трівънаlъ вісеріческъ, ізрісdікціъне еклісіастікъ, консісторіъ, dікастеріе (молд.); —geſang, m., кънтаре вісерічéскъ, кънтъ вісеріческъ; —geſchichte, f., історіъ вісерічéскъ; —geſetz, n., леце вісерічéскъ, канонъ; dрептъ канонікъ (правілъ); —glaube, m., мъртърісіреа кредінцеї, кредінцъ; —gut, —güter, аверї вісерічешті; —haupt, n., капъ алъ вісерічеї; —jahr, n., анълъ еклісіастікъ; —kalender, m., кълindаріъ, алманахъ вісеріческъ, dірепторіъ; —kaſſe, f., вістіеріа, кътіа вісерічеї; —lehen, n., феъdъ вісеріческъ; —lehre, f., dormъ, ѧпвъцътъръ а кредінцеї; —lehrer, m., даскалъ маре, dокторъ вісеріческъ; —maus, fig., er iſt arm wie eine Kirchenmaus, ъстъ омъ е съракъ ка пілъгълъ, е съракъ лiпітъ; е калікъ de о цéръ; —muſik, f., мъсікъ вісерічéскъ; —orden, m., орdінъ вісеріческъ; —ordnung, f., регълъ (оръndъéлъ) вісерічéскъ, тіпікъ, рітъалъ, регълъмънтъ, dісчіплінъ; літъргіе, —patron, m., епітропъ, тъторъ, патронъ вісеріческъ; —rath, m., консісторіъ, dікастеріе (молдов.); консіліаріъ, асесоръ консісторіалъ; —raub, m., фъртъ вісеріческъ, сакрілеціъ (в. Diebſtahl); —rauber, m., спъргъторъ de вісеріче; —recht, n., dрептъ канонікъ, dрептъ вісеріческъ; —rechtlich, a. ші ad., атъсъратъ канóнелоръ; —ſachen, pl., треві, афачері вісерічешті; —ſatz, m., патронатъ вісеріческъ (de а пъне дерегъторі); —ſatzung, f., леце, канонъ, декретъ вісеріческъ; —ſchein, m., матрікълъ, шедълъ вісерічéскъ; —ſchatz, m., вістіеріе вісерічéскъ, тесаъръ вісерічéскъ; —ſchmuck, m., одóръ, орнъмінте вісерічешті; —ſitz, —ſtuhl, m., странъ, банкъ ѧп вісерікъ; —ſpaltung, f., схісмъ, dесвінаре вісерічéскъ; —ſtaat, m., статъ вісеріческъ, статълъ папії, патрімоніълъ сфънтълъї Петръ; —ſtand, в. —ſitz; —ſteuer, f., колептъ; —ſtrafe, f., чепсъръ еклісіастікъ, канонірe вісерічéскъ; —vater, m., кърaторъ алъ вісерічеї; —väter, pl., сфінціі пърінці; —verbeſſerer, m., реформъторъ; —verſammlung, f., сінодъ, кончіліъ (соворъ); —weſen, n., лъкръ вісеріческъ, вісерікъ; —zucht, f., регълъ вісерічéскъ, dісчіплінъ.

Kirch-eule, f., къковеікъ, бъхъ дела вісерікъ; —fahrt, f., літіъ, прочесіъне, мерцере ла вісерікъ къ помпъ; —feſt, n., офічіъ dzeeскъ (слъжвъ dzeéскъ); —gang, m., ешире ла вісерікъ (о пънтъ, орі о лехъсъ); —genoß, m., попоранъ, парохіанъ; —hof, m., чіметеріъ, цінтерімъ, кътпълъ сфънтъ; кърtea dinaintea вісерічеї; —kind, n., фіїъ алъ вісерічеї; —meſſe, f., офічіъ dzeeскъ, храмъ; комъndаре de тóмнъ (Kirmes, Kirmſe); —ſpiel, n., попоръ, парохіъ, епоріъ; —ſprengel, m., епархіъ, dіечесъ, епіскопіе; —ſtuhl, в. Kirchenſtuhl; —tag, m., zіоа de сервіціъ dzeeскъ; —thurm, m., търнълъ вісерічеї (клопотіцъ); —vater, в. Kirchenvater; —weg, m., калеа вісерічеї; —weihe, f., —weihfeſt, n., сфінціреа вісерічеї (търносіре, славон.).

Kirchlich, a. ші ad., еклісіастікъ, вісеріческъ

Digitized by Google

Kirchner, m., пъдітарів, параскліciархъ, сакрістанъ.
Kireh, m., влапъ, вештъпгъ влъпітъ.
Kirmes, **Kirmſe**, s. **Kirchweſſe**.
Kirre, a. ui ad., domeстікъ, domeстічітъ, влъпзітъ, dессъвътъчітъ; сзпзсъ.
Kirren, v., domeстіческъ, дмблъпzeскъ; атъцескъ; клемъ (пзіl); кърълъ.
Kirrung, f., атъцéлъ; nadъ (de пасерї); кърълтъръ.
Kirſch-baum, m., черешъ (помъ); —farbe, f., колóре de черéшъ; —garten, m., черештъ, гръdinъ dъ черéше; —hatz, n., клеіъ, гътъ de черéше; —fern, m., сітзъре de черéше; —fuchen, m., плъчінтъ de черéше; —mus, m., дікгарів de черéше; —roth, a. щі ad., черешіў; —ſaft, m., сзкъ de черéше; —ſtiel, m., кодіца черешеї; —waſſer, n., вінарсъ de черéше; —wein, m., віпъ de черéше; —zeit, f., апътімпзлъ черешелоръ.
Kirſche, f., черéшъ; eingemachte —n, пелтеа de череше.
Kißchen, n., перініцъ, перініоръ.
Kiſſen, n., перінъ, къпътъів; —ziehe, f., фацъ de перінъ.
Kiſtchen, n., лакръ, къкріцъ, лъdіцъ, лъdъцкіе, кассетъ, къссътіоръ.
Kiſte, f., лadъ, кассъ; in —n packen, a ашеза дп лъzі, a дмпакета, a дпкъсса.
Kiſtenroſinen, pl., стафіde de кзтіе.
Kitt, m., мастікъ, четмптъ; лътъ клеіосъ, клеіъ.
Kittel, m., фбстъ; сърікъцъ, мъпекарів.
Kitten, v., дпклеіескъ, четмптезъ, ліпескъ.
Kitze, f., мъцъ, пісікъ (Kieze).
Kitzel, m., гъdілéлъ, гъdілітъръ; мъпкъріме; вбкъріе аскзпсъ.
Kitzeln, v., гъdілъ.
Kitzler, m., (анат.) кліторіцъ, гъdілітóре лептікъ.
Klack, m., крепътъръ, dеспікътъръ.
Klacken, **klácken**, v., крепъ, мъ dеспікъ, мъ десфакъ (мътъптълъ).
Klabde, f., (котерч.) страцъ, копdінъ дя мълъ; ѵопчептъ (дпсъ макълатъръ); врмчіне, скърпъвіе.
Klaffen, v., стаѳ dескісъ, стаѳ къскатъ, мъ dескідъ (o panъ); хоdороцескъ, dърdъів, клопъів.
Kläffen, v., ватъ din гъръ, латръ, хътъів, клефетескъ.
Kläffer, m., клефъіторъ, лехъъ, клефетіторъ; хътъіторъ (зпъ къцелъ), лътръторъ.
Klafter, f., стъпжінъ; брацъ (мъсзръ); —maß, n., мъсзръ de зпъ стъпжінъ; —ſcheit, n., dеспікътзръ, лodaъ (de лемнъ); —ſchlag, m., тъіетзръ de стъпжінъ (дп пъdзре).
Klafterig, a., de зпъ стъпжінъ.
Klaftern, v., мъсзръ кз стъпжінълъ.
Klagbar, a. ui ad., de пърмтъ, de акзсатъ, акзсаверъ; — machen, a лорпі процесъ.
Klage, f., плъпсóре жълъіре, въіерътзръ, въіератъ; вочітъ, вочітзръ (ламентъ); петіціzне; пмръ; eine — anhängig machen, a дпчепе зпъ процесъ de жъdекатъ, a рекіема чева ла жъdекатъ; in —n ausbrechen, a пророзпне дп въіерътзре; — führen, a фаче плъпсóре, a се въіера; ſeine — ſchriftlich vorbringen, a'шї арăта плъпсóреа дпскрісъ; —frau, f., —weib, n., вочітóре, фетеіе лъатъ кз сітзріе ка съ плънгъ ла морці; —gedicht, n., елеціъ, поетъ въіерътóре; —lied, n., къптекъ dъреросъ; —punkt, m., пзптъ de плъпсóре; —ſchrift, f., плъпсóре 'n скрісъ; —ſtimme, f., вочеdъреросъ, гласъ въіерторъ.
Klagen, v., ме ваіеръ, ме плъпгъ; ме тъпгзіескъ (ламентезъ); gegen einen —, трагъ ла жъdекатъ пе чінева; ohne Noth —, a се въіера фъръ какъсъ.
Klagens-werth, —würdig, a. ui ad., de въіератъ, de компътітъ, demnъ de въіератъ; ein —er Fall, o дптъмпларе dъреросъ.
Kläger, m., пърмшъ, акторъ (ла жъdекатъ).
Klaggeſchrei, n., ваіетъ, стрмгътъ dъ-

Digitized by Google

reросѣ, стрѫгътѣ вѣеръчосѣ; цетете dерерѣсе.

Klăglich, a. ші ad., de плънсѣ, de тънгвітѣ (de жълітѣ), de компътімітѣ, плънсетівѣ, de вѣератѣ, вѣераверѣ; —e Zuſtand, старе de компътімітѣ; старе трістъ, старе de вѣератѣ, старе трацікъ.

Klaglos, a. ші ad., скътітѣ de плънсо́ре; скътітѣ de пѫръ, лівератѣ, абсолвтѣ (de o пѫръ ѧn жѫdекатъ; — ſtellen, a ѧndeпъра плънсо́реа, a da сатісфъцівне.

Klamm, a. ші ad., стрѫмтѣ, тънкстѣ (вестъптѣ, шівлъ), стрѫнсѣ (ѧntre крепътврі); цепънѣ, ѧnцепенітѣ (de церѣ); компактѣ, масівѣ (авръ); рарѣ (вані).

Klammer, f., ско́въ, ръмпоіе, плевіцъ; парептесѣ, ѧnкізето́ре.

Klammern, v., ѧpindѣ кѫ ско́ве, ѧnцепепескѣ; ѧnкidѣ ѧn парептесе.

Klampe, f., клеште (de lemnѣ).

Klang, m., сънетѣ (de метаѣ); тонѣ; вѣетѣ (de клопотѣ); цінцінѣ, цінцінътврь (de клопоцелѣ); —boden, m., фѣndѣ ресънѫпте, фѣndѣ ръсънъторѣ (de клавірѣ); —lehre, f., акѫстікъ, штіінцъ despre сънете; —los, a. ші ad., несънъторѣ, несонорѣ; —reich, a. ші ad., сонорѣ, сънъросѣ.

Klapp! int., паф! троскѣ!

Klappe, f., кѫпакѣ, клапъ, кѫпъчелѣ (ла флавтъ); лімвшо́ръ, вшіцъ; конерішѣ (ла о капъ).

Klappen, v., клѫпцъіѣ, ватѣ din ѧinці, dърdъіѣ; трѫптескѣ кѫпакелѣ.

Klappenrock, m., сертекѣ кѫ кѫпаче.

Klapper, f., (ѧn морі) вътъто́ре, клапцъ; тѫркъ, кастапетъ (жѫкъріе); —bein, n., мо́ртеа (ка скелетѣ); —dürr, a., макрѣ ка о осълѣ; вскатѣ de клѫпцъіе; xodoроцітѣ; —jagd, f., вънатѣ кѫ покпете, вънатѣ кѫ клапцъ; —mühle, f., мо́ръ клѫпцънітóре; —roſe, f., макѣ сълвагікѣ; —ſchlange, f., кротелѣ, шерпе клѫпцъніторѣ (фо́рте вепіпосѣ); —ſtein, (Adlerſtein), m., пе́тра вълтърлѣ, етітъ; —ſtorch, m., варъ алвъ, варъ клѫпцънітóре.

Klapphut, m., пъларіе че се стрѫпце.

Klappig, a. ші ad., кѫ кѫпаче, кѫ клапе.

Klaps, m., плеспетѣ, плеспітѣ, плеспітврь, пъмвітврь.

Klapſen, v., плеспескѣ, клѫпцънескѣ.

Klapptiſch, m., масъ кѫ аріпе.

Klar, a. ші ad., кіарѣ, лімпede; лъмврітѣ; стръвъзіѣ, стрънърінте; ѧnведератѣ, маніфестѣ, пе фацъ; кратѣ; сопорѣ; сънціре, фінѣ; —e Begriff, m., ідеѣ кіарѣ, ідеѣ лъмврітѣ; —e Druck, m., тіпарів кратѣ; —e Stimme, f., граіѣ сопорѣ; das iſt —, ачеста е ѧnведерать; — beweiſen, a проба (a doведі) кіарѣ; etwas — machen, a лімпezі чева; — reden, a ворві ѧn топѣ аскѫцітѣ, a ворві ѧn топѣ domneскѣ; einem —en Wein einſchenken, a сърне кѫіва адевърълѣ ѧn фацъ.

Klare, n., кіарѣ, кратѣ; etwas ins — ſetzen, a лъмврі чнѣ лѫкръ.

Klăre, f., сънціетате (ла пънзърії).

Klären, v., (мар.) десволтѣ, десфъшврѣ вълвріле.

Klären, v., лімпezескѣ; стрѫкврѣ; кърцѣ, ѧnсенінѣ (черълѣ).

Klarettwein, m., кіаретѣ, вінѣ галвінѣ-ронціѣ.

Klarheit, f., лімпezіме, ведеріме, кіаріме, лвчіме; кіарътате, стрълвчіме, сънініме; сънціетате (ла цесетврі).

Klarinett, n., кіарінъ, кіарінетѣ (instrѫminte de мѫсікъ).

Klarinetiſt, m., кіаріністѣ.

Klarіren, v. Klären.

Klarlich, a. ші ad., кіарѣ, ведератѣ, кратѣ, лъмврітѣ.

Klarmachung, f., лімпezітврь, ведерътънтѣ.

Klärung, f., лімпezітврь, ведерътврь, кіаріфікъцівне.

Klaſſe, f., класъ, пласъ; градѣ, ордіне, деспърцітврь; тагмъ; рангѣ (італ. rango); in —n theilen, a деспърці ѧn класе.

Digitized by Google

Klassenlotterie, f., лотеріъ деспърцітъ ѧн класе.
Klassificiren, v., класіфікъ, деспарцъ ѧн класе.
Klassificirung, f., класіфікъціѹне.
Klassiker, m., класікъ, аѹторъ класікъ (скріітоpiї чеї маї бѹнї, маї вѫртосъ аї Еліпілоръ ші Романілоръ).
Klassisch, a. ші ad., класікъ (стілъ, карте че с'а фъкѹтъ de моделъ).
Klat (erig), a. ші ad., ѧнкѹркатъ (пъръ); конфѹсъ; скърпавъ, трепцосъ, ферфелітъ, фештелітъ.
Klatsch, m. ловітѹръ, плеснетъ (Klapp); —büchse, f., пѹшкъ de вънтъ; флеѹръ, блътърітóре (о фемеіе).
Klatsche, f., плеснітóре, ловітóре; блътърітóре, клеветітóре, флеѹръ, чікалъ, пѹртътóре de ворбе, леорвъітóре (молдов.); лімбѹтъ.
Klatschen, v., плеснескъ; покнескъ; аплаѹдъ; чікълескъ, лімбѹцескъ, портъ ворбе, лехъіескъ.
Klatscher, Klätscher, m., аплъѹдъторъ; плеснітоpъ; чікълітоpъ, пѹртъторъ de ворбе, лехъ. (дърдалъ, молд.).
Klatscherei, f., чікълітѹръ, клеветъ, флеѹрътѹръ, блътърітѹръ, пѹртътѹръ de ворбе, лімбѹціъ.
Klatschgesellschaft, f., адѹнаре лімбѹтъ, соціетате клеветітóре.
Klatschhaft, a. ші ad., лімбѹтъ, ворбарецъ.
Klatschhaftigkeit, f., лімбѹціе, чікълéлъ, клеветъ.
Klatschig, в. Klatschhaft.
Klatschmaul, n., гѹръ неспълатъ, лімбѹтъ спартъ.
Klatschrose, f., макъ сълбатікъ.
Klatte, f., мънѹнкіѹ, стокъ, шѹвіцъ de пъръ; ѧнкълчітѹръ, ѧнкѹркътѹръ.
Klauben, v., кѹлегъ, алегъ кѹ атърѹнтѹлъ, скочоръ; дескѹркъ, скартънъ; чѹпескъ.
Klaue, f., ѹнгіóіе, гіаръ; копітъ деспікатъ; бръпкъ; капче; ѹреке (ла кѹмпънъ).
Klauen, v., апѹкъ кѹ гіаръ; прindъ ка капчеа.
Klauenfett, n., ѹнтѹръ, гръсіме de ѹнгіі.
Klauig, a. ші ad., гіъратъ, кѹ гіаръ; копітатъ.
Klause, f., съхъстріе (пѹстніціе), локѹінцъ de съхастрѹ, еремітаціѹ, кіліъ стрімтъ; стрімтóре.
Klausel, f., клаѹсѹлъ (ѧн стілъ).
Klausner, m., съхастрѹ, еремітъ.
Klausur, f., ѧнкѹіетѹръ, ѧнкісóре (ла монъстіре); кеѹтóреа ѹнеї кърцї.
Klavier, в. Clavier.
Klebekraut, n., (бот.) кѹскѹтъ.
Kleben, v., ліпескъ; er läßt die Hände gerne —, елъ аре деџете лѹнцї (фѹръ бѹкѹросъ).
Klebepflaster, n., емпластрѹ, пластрѹ, блéсторъ ліпічóсъ.
Kleber, m., въскъ, клеїѹ (de череше); пѹме de ѹнеле бѹрѹіене; ліпіторъ (кѹ лѹтъ).
Kleber, a. ші ad., ѹшоръ; славъ.
Kleberich, в. Klebekraut.
Kleberig, a. ші ad., въскосъ, клеіосъ.
Kleberigkeit, f., въскошіе, клеіошіе.
Kleck (s), m., пікъ, стропъ, патъ, пікътѹръ, стропітѹръ.
Kleckbuch, в. Klabbe.
Klecken, v., пікъ, стропескъ, пътезъ, мъкѹлезъ, фештелескъ; върсъ, торнъ; ажѹтъ, крескъ; das kleckt nicht, атъта пѹ е de ажѹнсъ.
Klecker, m., пътъторъ, стропіторъ, мъкѹлъторъ.
Kleckerei, f., мъкѹлътѹръ, скрісóре стрікатъ.
Kleckpapier, n., хъртіе сѹгаче, хъртіе сѹгътóре, свеѹтóре.
Klecks, в. Kleck.
Klecksen, в. Klecken.
Kleckser, в. Klecker.
Kleckserei, в. Kleckerei.
Klee, m., тріфоїѹ; —blatt, n., фóіе de тріфоїѹ; —feld, тріфоіште, фънацъ de тріфоїѹ; —futter, n., —fütterung, f., пѹтрецъ de тріфоїѹ; —salz, n., саре оксалікъ (хім.); —säure, f., акріме оксалікъ.
Kleffen, в. Kläffen.
Klei, m., лѹтъ клеїосъ, клікосъ, клікъ, клеїѹ.
Kleiben, в. Kleben.

Digitized by Google

Kleider, m., клеіторъ, лінітор̀.
Kleid, n., вестмънтъ, вештмънтъ, дмвръкъминте, хаінъ, страіѕ = stratoriu лат., аша (молдов., къчі страіѕ ардел. ші мънтеи. есте нъмаі кѣ каре те дмвъі пóнтеа); ein — anziehen, a дмвръка о хаінъ, a нъне (пе трънъ) унъ вестмънтъ; ein — ausziehen, a десвръка унъ вестмънтъ; das — macht nicht den Mann, раса нъ фаче пе къліторъ.
Kleidchen, n., вестмънцелъ, хъінішóръ.
Kleiden, v., дмврака, дмвестезъ; diese Farbe kleidet Sie gut, колóреа ачѣста те прінде не Дта, кѣ колóреа ачѣста дці стъ біне; nach der Mode gekleidet gehen, a се дмвръка дупъ модъ.
Kleider-besen, m., —bürſte, f., мътріцъ, періе de хаіне; —handel, m., негоцъ; трафікъ de вестминте; —kammer, f., кътаръ de хаіне, гардеровъ; вестіаріѕ; —macher, m., кроіторъ; —motte, f., молие de хаіне; —narr, m., невънъ дупъ хаіне; —narrheit, f., манія дупъ хаіне, лъкъ невънескъ; —ordnung, f., регълъмънтъ алъ портълві, леце de костюме, леце дп контра лъкълві; —pracht, f., лъкъ дп вестминте, нотъ дп хаіне; —ſchrank, m., артаріѕ, дълапъ de хаіне, гардеровъ (дптрѕ дпцелесъ маі стрънсъ пе франц); —tracht, f., портъ, костюмъ, модъ de а те дмвръка; —tröbler, m., телалъ, трафікъторъ de хаінъ; —tröblerin, f., телелаікъ
Kleidung, f., вестмънтъ, дмвръкъминте, дпвестітъръ; militäriſche —, уніформъ мілітаръ.
Kleidungsſtück, n., кѣкатъ de вестмънтъ.
Kleie, f., трънцъ; мътрéцъ; —nbrot, n., нъне трънцóсъ; —nhändler, m., трънцаріѕ; —nmehl, зъпсіте, фърфъріцъ (італ. forforacco).
Kleierde, f., пъмънтъ клікосъ, лътъ лінічосъ.
Kleicht, a., ка трънца.
Kleiig, a. ші ad., лътосъ, кретосъ; трънцосъ.
Klein, a. ші ad., мікъ, мърунтъ, пікъ, мърънцелъ; пъцінъ, сміцерелъ; —e Ausgaben, спесе мърунте; —e Buchſtaben, літере мічі; —er Menſch, омълецъ; das iſt mir ein Kleines, ачѣста'мі е о вагателъ; im Kleinen arbeiten, a лъкра фінъ, a фаче лъкрърі сміцірі дп мікъ; klein machen, a мікшора, a дмпъцина; etwas Kleines bekommen, a паште; Klein, n., мърунтъ; —jährig, a., кѣ спіче мічі; —äugig, a. ші ad., кѣ окі ръторнді; —geiſt, m., съракъ de спірітъ; капъ секъ, минте съръкъцъ, омъ деспрецъітъ; —gläubig, a. ші ad., пъцінъ кредінчосъ; —handel, m., негоцъ кѣ мърунта; —händler, m., негъцеторъ кѣ мърунта, дп детаіѕ, бътікаріѕ; —körnig, a. ші ad., мърунтъ дп грънце.
Kleinheit, f., мічіме, пъцінътате, мікшоріме; — des Geiſtes, спірітъ лъпъдатъ, спірітъ апъсъ, дпжосітъ.
Kleinigkeit, f., мърънцішъ, вагателъ, мърънціме; німікърі, лъкърі de німіка; das iſt keine —, ачеста нъ е лъкръ пъцінъ, ачѣста нъ е вагателъ; —ögeiſt, m., омъ че дмблъ дупъ німікърі; спірітъ мърънціосъ, спірітъ че се дмпедекъ de вагателе, спірітъ секъ; —krämer, m., мікрологъ.
Kleinlaut, a. ші ad., дескърціатъ, дпфрікатъ; — werden, a се дпфріка, a се дескърціа.
Kleinlich, a. ші ad., мікъ, апъсъ, пъцінъ сокотітъ; —e Denkungsart, ідеі апъсе.
Kleinmaler, m., зъграві дп мініатъръ.
Kleinmuth, m., пъцінімітате, дескъраціѕ, пепътінца спірітълві.
Kleinmeiſtern, v., дірегъ простъ, ръў.
Kleinmüthig, a. ші ad., некърціосъ, фрікосъ, пъцінъ de спірітъ; —

Digitized by Google

werden, a ce дескръцїа, a ce дпфрїка.
Kleinmüthigkeit, в. Kleinmuth.
Kleinod, n., одорѣ, жвaерѣ, скъле прецїосе, клinодii (але дпнъръцiel), бiжътърil (францос.).
Kleinodienhändler, m., в. Schmuckhändler.
Kleiſter, m., врeiз, клeiз (de фъinъ), малтъ, пастъ (de фъinъ къ каре лipeште).
Kleiſterig, a. ші ad., клeiосъ, пъстосъ.
Kleiſtern, v., врeiескъ, лipeскъ, пъстeзъ, клeiескъ.
Klemm, a. ші ad., стрънтъ, стрънсъ, ънгъстъ, дпклештатъ.
Klemme, f., стрiмтóре, дпклештъръ, дпгъсцiме; клеште; кърчeї (да гъра каiлорѣ); in der — ſein, a фi стрiмторатъ, a ce афла дптре чокапѣ ші пъковалъ; a ce афла дп дптрецiърърї прé греле; ſich aus der — ziehen, a скъпа din стрiмтóре, a скъпа din пъказъ.
Klemmeiſen, n., клеште (de стълсъ кaiе).
Klemmen, v., дпклештъ, стрiмторезъ, стрънгъ; me гетвieскъ, zwiſchen der Thür —, a ce стрiмтора дзпъ ушъ.
Klempner, m., фералъварiз, тiпiкiерiз; —arbeit, f., лъкръ de фералъварiѣ; —handwerk, n., месеріъ de фералъварiз.
Kleſe, f., жервiзцъ de перiъ (de пърѣ de поркъ).
Klepper, m., търцóгъ, калъ макрь, калъ de страпацъ (се зiче ші деспре отълъ алергъторѣ); дрътóре.
Kleriſei, f., клерѣ.
Klette, f., скаiз, скъiецъ, скъiете; акъцътóре.
Kletten, v., скартънъ (лънъ къ скъiецї да фавріче).
Kletterer, m., къцъръторѣ, челъ каре се кацъръ, се сзie.
Klettern, v., me кацъръ.
Kletterſtange, f., арвóре de къцъратъ; катаргъ.
Klettig, Klettenartig, a. ші ad., скъiосъ.
Kleuber, m., почiдъ, къптарѣ de лънъ (дп Хеса).
Klicken, в. Klecken.
Kliben, v. decпiкъ.
Kliebig, a. ші ad., decпiкаверѣ, че се пóте decпiка.
Klient, m., клiентъ, отълъ кaiва, скътитъ de чinева.
Klientel, f., клiентелъ, патроната.
Klima, n., клiмъ; gemäßigtes —, клiмъ стъмпъратъ.
Klimatiſch, a. ші ad., клiматiкъ, дзпъ дпсзшitea клiмei.
Klimmen, v., me сзiз, me зркъ, me кацъръ; empor—, a., a ce пъяца.
Klimperei, f., дрънгънiтъръ, цънцъiтъръ (къптътърь реа пе зпѣ instrзмънтъ).
Klimpern, v., дрънгънескъ, цънцъiѣ.
Klinge, f., кцiтърь, кбстърь, пънзь de савiь, фig. савiь; über die — ſpringen laſſen, a трече прin аскцiтълъ савiеi; vor die — fordern, a кiема да дзелъ; eine Sache mit der — ausmachen, a фini о каzсь къ савia.
Klingel, n., клопоцелъ, катпапълъ; —beutel, —ſack, m., (да католiчi), пзпгъ къ клопоцелъ (дп локъ de dickъ); —n, v., сзпъ къ клопоцелълъ.
Klingen, v., сзпъ; цiвескъ; —de Münze, монетъ сзнътóре, bani гата; —n., сзнаре, цiзiре (= tinner. лат.).
Klinggedicht, n., сонетъ.
Klingling! int., тiрелiнтiнг!
Klinik, f., клiнiкъ, дпвъцътура medikъ че се фаче да патълъ волнавiлорѣ.
Kliniker, m., medikъ de клiнiкъ; eретiкъ каре се вотézъ нзmaї пе патълъ моршi.
Kliniſch, a., клiнiкъ.
Klinke, f., клапцъ, клiнче (de лемнъ да зшъ); —n, v., a клънцъni (да зшъ).
Klimatologie, f., клiматолоцiъ.
Klinſe, f., крънътърь, плеспiтърь.
Klippe, f., стъпкъ, скопълъ (дп

Digitized by Google

mape); піскъ; —nvoll, a., скопълосъ.
Klipper, в. Klemper.
Klippern, v., плескъескъ (къ ѫмвлъчіълъ), хodoроцескъ.
Klipperschuld, f., даторіі мърънте.
Klippfisch, m., кавелеѣ ъскатъ (пеште).
Klipp-icht, a. ші ad., ка стъпка; —ig, a. ші ad., стъпкосъ, піскосъ; —kram, m., клъмпъпіторіъ (пегоцъ); —schenke, f., кърчмъ прóстъ; —schule, f., шкóлъ de бъкері; —werk, m., жъкъріі (марфъ, лъкрърі).
Klirren, v., ціпцъпескъ, ціхескъ, ресъпъ (даъ ъпъ съпетъ аскъцітъ, покареле, съвііле).
Klistier, в. Klystier.
Klisch, m., плеоскъ, леопъ (кътъ фаче о бъкатъ de алъатъ тръптіndъсе); —en, v., а плеоска, а плесні.
Klischig, a., клеіосъ (пъпеа пекóптъ).
Kloben, m., легътъръ (пéтръ, кътъ, клаіе de inъ, кънепъ); мъпъпкіъ (спіче), спопъ (гръъ); ъреке (Scheere), ла кътпъпъ; макара, скріпецъ; деспікътъръ de лемпъ.
Klöben, v., деспікъ.
Klobenfäge, f., ферестръъ de деспікатъ.
Klopfdamm, m., езътъръ, стабілъ, бътътъ ші ѫнгліатъ.
Klopf, m., ловітъръ, бътътъръ; —e, f., ловіре, бътътъръ; стрімтóре; ънгъстіъ; einen in die — kriegen, а прінde ші а бате пе чіпева ла стрімтъ.
Klöpfel, в. Kloppel.
Klopfen, v., батъ, чокъпескъ (=choccogner); ihm klopft das Herz, і се бате inima; an die Thür —, а бате ла ъшъ; die Wäsche —, а бате ръфеле; den Flachs —, а меліца інълъ; auf den Busch —, іспітескъ, черкъ съ скоцъ секретълъ; auf die Finger —, а da къіва песте децете, аі тъіа пасълъ; den Staub aus den Kleidern —, а скътъра de правъ.
Klopfer, n., чокапъ de пóртъ.
Klopf-fechter, m., гладіаторъ (ла романі), пъмпачіъ, лъптачъ; gelehrte —, діспътъторъ; —fechterei, f., пъмпътъръ, лъптъ; —hengst, m., калъ скопітъ, жъгъпітъ; —holz, n., маіъ; —jagd, f., въпътóре къ бътаіъ (de тъфе); —keule, f., папъ de бътътъ (ла бътарі).
Klöppel, m., мъіъшоръ; чокъпелъ (de імплетітъ dінтéле, мірлії); бъцішоръ (de бътътъ дова); лімбъ (de клопотъ); —garn, m., тортъ de dінтеле; —nadel, f., акъ de dентеле.
Klöpler, m., dінтеларъ, ѫмплетіторъ de dінтеле.
Kloß, m., бългъре, бръшъ, гліъ (= gleba); гълъшкъ; Klöße von Kartoffeln, гълъшчі de картофіі.
Klößchen, n., гълъшчіцъ.
Kloßig, a., клеіосъ, алъътосъ; бългъросъ, къ боцърі.
Kloster, n., мъпъстіре, кіновіъ; ins — gehen, а се кълъгърі; —bruder, m., фрате; —frau, —jungfrau, —schwester, f., соръ, кълъгъріцъ; —gebäude, n., мъпъстіре (ediфічіъ); —geistliche, m., іеромонахъ; —gelübde, n., вотъ de кълъгъріе; —habit, m., расъ; —leben, n., віацъ кълъгърéскъ; —leute, pl., кълъгърі, omeniі мъпъстіреі; —mönch, m., монахъ de мъпъстіре; —ordnung, f., дісчіплінъ кълъгърéскъ; —schaffner, m., ікономълъ кіновіеі; —schule, f., шкóлъ мъпъстірéскъ; —stand, m., стареа (тагма) кълъгърéскъ; —thum, n., кълъгъріъ; —vorsteher, m., егъменъ, абате; —zelle, f., чіліъ.
Klösterlich, a., мъпъстірескъ, кълъгърескъ, чеповітікъ.
Klotz, m., трънкіъ, бътъкъ, чепъ; wie ein — steht er da, стъ ка ъпъ трънкіъ; prov. auf einen groben — gehört ein grober Keil, кътъ е сфъптълъ ші тъмъіа, дъпъ сакъ ші петекъ.
Klotzig, a., бътъкосъ, трънкіосъ; гросоланъ, nodoросъ.
Klotzschuh, в. Holzschuh.

Digitized by Google

Klubb, в. Club.
Kluft, f., кръпътъръ; авісѣ, пръпастіъ.
Klüftig, a., кѫ кръпътѫрї; —es Holz, лемнѣ лесне de деспікатѣ.
Klug, a., кѫ minте съпътóсъ, прѫdinте, ꙟнцелептѣ; шіретѣ, віклéнѣ, вѫлпосѣ; nicht —, cmintітѣ; bist du —? aї minте? er ist nicht recht —, ꙟї ліпсеште о дóгъ; — werden, a mї веni ꙟн cimцірї; durch Schaden — werden, a ꙟнвъца din пъцаніъ; aus etwas nicht — werden, a нѫ ꙟнцелеце чева; —e Frau, дескъптърéсъ, фермекъторéсъ; — ad., ꙟнцелепцеште.
Klügelei, f., свътошіъ; сѫбцієтате.
Klügeln, v., a се свътоші; a къѫта съ деспіче фірѣ de пърѣ.
Klugheit, f., прѫdінцъ, ꙟнцелепцізне; —slehre, —regel, f., maccimъ de ꙟнцелепцізне.
Klügler, m., свътосѣ, істецѣ (ꙟн іроніъ).
Klügling, m., свътосѣ, істецоїѫ, челѣ че се сокотеште пе сене a фі маї кѫ minте de кътѣ тóтъ лѫmea.
Klump, m., в. Klumpen ші Kloß.
Klümpchen, n., грѫmъzѫe, гліѫцъ, брѫшѫлецѣ.
Klumpen, m., масъ, грѫmadъ, гліъ, брѫшѣ, бѫлгъре; alles auf einen — werfen, a грѫmъdi клаіе пе грѫmadъ.
Klumpenweise, ad., кѫ грѫmada.
Klümper, в. Kloß.
Klümperig, a., грѫnzосѣ, бѫлгъросѣ.
Klümpern, sich, v., a се грѫnzѫрі, a се фаче грѫnzѫрї.
Klumfuß, m., пічорѣ стръmвѣ.
Klunger, f., цорцорѣ, голомоцѣ (de тінъ атърнатѣ); —ig, цорцѫросѣ, голомоцосѣ; —wolle, f., лънъ цорцорóсъ.
Klunse, Klünse, в. Klinse.
Kluppe, f., zъвалъ; клеште; einen in der — haben, a авеа ла mънъ пе чінева; wenn ich ihn jemals in die — kriege, de'mї ва къdea одатъ ꙟн гіаре.
Klüse, f., ѫреке пентрѫ фѫніа коръвіеї.
Kluthuhn, n., гъінъ скодатъ, веркъ.
Klutte, f., кърбѫнї de пъmънтѣ moї.
Klürer, m., (map.), въптрéлъ тріколціъ.
Klystier, m., клістірѣ; —spritze, f., клістірѣ (інстрѫm.); —en, v., a пѫне клістірѣ.
Knäbchen, n., бъїецелѣ.
Knabe, m., бъїатѣ, фечорѣ; —n-alter, върстъ de бъїатѣ; —haft, a., копілъросѣ; —nschule, f., шкóлъ de бъїецї; —nschänder, m., codomістѣ; —schänderei, f., codomie. —nstreich, m., штрепгъріъ копілърéскъ.
Knack, Knacke, int., кракѣ, плеоскѣ, троскѣ, покѣ; —, m., кръкъітѣ, плеоскъітѣ, троскъітѣ, покнітѣ.
Knacken, v. n., троскъеште, покнеште; v. a., спарце; Nüsse —, спаргѣ нѫчї; mit den Fingern —, плеснеште кѫ деціtеле.
Knacker, m., фрънгъторѣ, спъргъторѣ; плеоскъіторѣ.
Knackern, v., троскъі.
Knackmandel, f., mirdaлъ троскъітóре.
Knackwurst, f., кърнацїѣ афѫматѣ.
Knall, m., вѫїетѣ, покнітѣ, сѫнетѣ; — und Fall, фъръ весте, deodатъ, цоропокѣ; er reisete — und Fall davon, плекѣ deodатъ; —büchse, f., пѫшкъ de покнітѣ.
Knallen, v., покнескѣ, вѫїéскѣ, факѣ сѫнетѣ; mit der Peitsche —, a плесні кѫ вічіѫлѣ.
Knall-gaß, n., газѣ ꙟнфлъmаверѣ; —gold, —silber, n., аѫрѣ, арцінтѣ фѫлmінънте, покніторѣ; —luft, f., аерѣ ꙟнфлъmаверѣ.
Knapp, a., стрѫmтѣ; f., пѫцінѣ; серъкѫцѣ; ad., пе спончїѫ, деавіе (= a peine); das Geld ist —, нѫ сѫнтѣ банї, сѫнтѣ рарї банії; es wird — zureichen, авіе съ ї аціѫнгъ; —heit, f., стрѫmціme.
Knappe, m., паціѫ, скѫтіерѣ, апродѣ (чокоїѫ = жѫне новілѣ датѣ ꙟн сервіціѣ ла алтѣ новілѣ, секѫл. 15).
Knappen, v., пърѫеште (лемнѫлѣ

Digitized by Google

пе фокъ); се кътінъ, се хъцінъ; скіопътъ.

Knapperн, v., а кръпцъі (къ dinціі pozъndъ).

Knapp-ſack, m., тéскъ, траістъ; —ſchaft, f., (Bergſchaft), въіеціme, въіецій вnеі соціетъці, anвme de въіаші.

Knarpeln, Knorpeln, v., кропцъні, ропцъні.

Knarre, f., скърцііторе; —n, v., скърціе (вша, рóта пеапсъ de каръ), сапъ къ скърціетóреа.

Knaſter, m., капастръ, спечіе de тавакъ de Спаніа; —bart, m., отъ къртіторъ.

Knaſtern, v., пъръіе (фокълъ); търъе, къртеште (отълъ).

Knauel, Knäuel, n., гіетъ (= glomus), (голотоцъ); in Knäuel winden, a гетъі, a деапъпа (деапне) пе гетъ.

Knauf, m., (арх.) къпітелъ (de колътпъ).

Knaupeln, v., podъ, чівгълескъ (осъ); тігъълескъ.

Knauſer, m., аваръ, квтплітъ, преасгърчітъ; —ei, f., авариціъ квтплітъ (тврдъріъ, чвфоцііъ); —ig, a., авариціосъ; —n, v., сапъ аваръ, пе сгърческъ.

Knebel, m., скълвшъ; Knebelбetóреа mezіъ (дела децетъ); —holz, n., кълвшъ.

Knebelbart, m., твстаце; —ſpieß, m., лапче.

Knebeln, v., папъ кълвшъ; Jemandem Hände und Füße —, а лега феделешъ пе чіпева.

Knecht, m., сервъ; Ihr unterthäniger —, алъ Dтале прéпдекатъ сервъ; —iſch, —lich, a. ші ad., сервілъ; —ſchaft, f., сервілітате, склъвіъ.

Knechts-arbeit, f., лъкрв de сервъ; —dienſt, m., сервічіъ.

Kneif, m., кціташъ; косоръ (човотърескъ); —en, v., пішкъ.

Kneipe, f., клеште; фіг. оспътъріъ тіceракъ.

Kneipen, v., пішкъ (пішкаре = pizzicare, іт.); es kneipt mich im Leib, ме таіъ прін пъптече; mein Schuh kneipt, ме стрінце папъкълъ..

Kneiſer, m., тътапъ de кваліtate прóстъ.

Kneten, v., доспескъ; фрътъптъ; —, n., доспіре (= depsare, лат.)

Kneter, m., доспіторъ, фрътъптъторъ.

Knet-maſchine, f., машінъ de фретъптатъ; —ſcheit, n., лопъцікъ de фрътъптатъ; —trog, m., коватъ, алвіъ.

Knick, int., крак, пърр! —, m., пърріtъръ, крътътъръ, сфъшіітъръ; —en, v., пърріе, крапъ, плеспеште; die Knie —en, плекъ цепапкіълъ; Flóhe —en, вчідъ пъреч; einen Haſen —en, а свчі гътълъ іепъреліъ.

Knicker, m., тітірезъ, в. Knauſer; —ei, в. Knauſerei; —ig, в. Knauſerig.

Knickern, v., пърріескъ, в. Knauſern.

Knicks, m., лпкіпаре (din пічіоръ), реверінцъ; —en, v., факъ реверінцъ (лndoindвmі пъцінтелъ пічоръліъ).

Knie, n., цепапкіъ; auf den —n liegen, а ста лп цепапкі; etwas über's — brechen, а терміна кърпдъ о каосъ, а о тъіа din datъ; —band, n., калцаветъ (opdin. кав. лп Англіа); —beuge, —biege, —kehle, f., —bug, m., лndoiторъ de цепапкіъ; —beugung, f., лпцепапкіаре; —fall, m., къдере лп цепапкі; einen —fall thun, а къдé лп цепапкі; —geige, f., гърдапъ, віолопчелъ; —gicht, f., гопагръ, дхрере de цепапкі; —gelenk, n., лпкеіетъра цепапкіълві; —hoch, a., палтъ пъпъ 'пцепапкі; —holz, n., кокърлъ; —leder, n., цепапкеаръ (пеле de цепапкі ла мінарі).

Knieen, v., лпцепапкіъ, сапъ лп цепапкі; knieet nieder zum Gebet! лпцепапке ла рънъчіване!

Knieſcheibe, f., ротіца, дискълъ цепапкіълві.

Knieſtück, n., тіпъ пъпъ лпцепапке, тавлъ че лпфъцішézъ о фігъръ пътаі пъпъ лп цепапкі; цепапкеаръ (лп арматъръ).

Digitized by Google

Knietief, a. ші ad., афъndъ пъпъ ла ценъпкї, пъпъ ла глеспе (апа).
Kniff, m., пішкътъръ; фіпецъ, апъкътъръ віклéпъ; er ist ganz voll —e, е плінъ de апъкътърї віклепе.
Knipp, m., —chen, n., бобърпакъ, сфърлъ (песте пасъ), бомъ; покпітъръ (din деџете).
Knippsen, v., даъ сфърле песте пасъ; покпескъ din деџете.
Knirps, m., пітікъ, омъцъ.
Knirren, в. Knarren.
Knirschen, v., скръшпескъ, кръпцъескъ (къ dinцїї).
Knirschern, v., пжрпжржі.
Knittel, в. Knüttel.
Knittern, v., троскъїескъ.
Knoblauch, m., аіъ (= alium, лат.), ъстъроїъ (pom. m.); —braten, m., фріптъръ къ аіъ; —brühe, f., сосъ de аїъ; —geruch, m., міросъ de аїъ.
Knöchel, m., артікълъ, ѧпкеіетъръ, nodъ (ла деџетъ, ла мъпъ, ла пічоръ); аршікъ, къбъ (de осъ); —chen, n., осъчоръ, осъцїъ.
Knöcheln, v., а се жъпа ѧп óсе (аршіче).
Knochen, m., осъ; stark von —, ососъ; zu — werden, а се осіфіка; die — aus dem Fleische nehmen, а скóте óселе din карпе; ein Haufe von —, осеminте; nur Haut und — sein, пъмаї оселе ші пелеа пе елъ.
Knochen-abblätterung, f., сфоїъцїъпе (de óсе); —anwuchs, —ansatz, m., акрескътъръ осóсъ; —artig, a., ососъ; —asche, f., чепъшъ de осъ; —auswuchs, m., скрескътъръ ососъ, осостосіъ; —brand, m., гапгрепъ de осъ; —bruch, m., фръптъръ de осъ; —dürr, a., секъ, пъмаї пелеа, ші óселе фóрте (славъ), макръ; стафіdітъ; —fäule, в. Beinfäule; —feile, в. Beinfeile; —fuge, —füge, f., ѧпкеїетъръ de óсе; —gerippe, n., —gerüst, n., скелетъ (гръбінъ); —hand, f., мъпъ осóсъ, дескърпатъ; —hart, —haus, —haut, в. Beinhart, Beinhaus, Beinhaut; —lehre, f., остеолоџіъ; —mann, m., мóртеа; —mark, n., мъдъвъ de осъ; —schmerzen, pl., дъреpї de óсе; —thier, n., апімалъ ососъ; —spalt, m., спіптекаре, крепаре de осъ.
Knöchern, a., de осъ.
Knochig, a., ососъ, плінъ de óсе.
Knödel, m., гълъшкъ, перішóръ.
Knollen, m., боцъ (= bozza, італ.), montъ; гълкъ; тъберкълъ, кънъцінъ (вот.); кръппеїъ, бъкатъ маре (дъравъ) de пъпе; —gewächs, n., плантъ тъберóсъ, къ кънъцінъ (къмъ е чéпа).
Knollig, a., гълкосъ, тъберкълосъ, кънъціносъ; пътъпгъ, греъ.
Knopf, m., бъмбъ, пастъре (pom. мъпт.); мърълъ (ла бастонъ); nodъ, болдъ, гъмъліъ (акъ); — am Thurme, бешіка търпълъї.
Knöpfchen, n., бъмбълецъ, пъстърелъ, болдішоръ.
Knöpfen, v., ѧмбъмбъ, ѧпкеїъ къ бъмбї.
Knopf-fabrik, f., бъмбъріъ; —form, f., формъ, тіпаръ (de върсатъ бъмбї).
Knopf-haken, m., ѧпкеіътóре (de бъмбї), кърлігъ къ каре ѧпкеїе чіпева бъмбії; —loch, n., гъъріцъ de пастъре.
Knopfmacher, m., бъмбаръ, фъкъторъ de бъмбї; —arbeit, —waare, f., бъмбъріъ, марфъ de бъмбї.
Knopper, в. Gallapfel.
Knorpel, m., сгърчъ, картілаџінъ; —fisch, m., пештї сгъркошї; —icht, a., сгърчіъ, ка сгъргълъ; —ig, a., сгъркосъ, картілъцїпосъ; —lehre, f., kondролоџіъ, ѧпвъцътъръ деспре сгърчърї; —zerlegung, f., kondроломіъ.
Knorren, m., гълкъ, кокóшъ, скрескътъръ, montъ, nodъ.
Knorr-icht, a., nodорїъ; —ig, nodоросъ.
Knöspchen, n., бобочелъ, мъгърелъ.
Knospe, f., бобокъ, мъгъръ; —n treiben oder bekommen, ѧммъгъреште, ѧмбобочеште; —n, v., ѧмбобоческъ.
Knospig, a., бобокосъ, мъгъросъ, плінъ de мъгърї.
Knötchen, n., nodълецъ.

Digitized by Google

Knöteln, v., ѧмплетескѫ кѫ nodѫреле.
Knoten, m., nodѫ; греѫтате, пеdекъ; da steckt der —, ачі е nodѫ (греѫтатеа); einen — machen, а фаче nodѫ, а ѧnnoda; einen — aufmachen, decnodѫ; den — zerhauen, а тъіа nodѫлѫ, а термiна о каѫсъ; ein harter —, маре пеdекъ; —los, a., фъръ nodѫрі; —stock, m., бъцѫ nodѫросѫ.
Knot-icht, a., nodѫрїѫ; —ig, a., nodѫросѫ.
Knuff, m., гіолdѫ, бѫшітѫ, котітѫръ (dатъ пе аскѫнсѫ); —en, v., гіонтескѫ, daѫ гіолdѫрі, бѫшескѫ (boxer, фр.)
Knülle, f., крецъ перегѫлатъ, тѫртітѫръ; —n, v., тѫртескѫ (ѫпѫ вестъптѫ); ѧмпътѫрѫ.
Knüpfen, v., ѧnnodѫ, легѫ, ѫнескѫ, стрiнгѫ.
Knüppel, в. Knüttel.
Knüppeln, v., чотъцескѫ.
Knurren, v., мѫржескѫ, хѫржескѫ; мѫрмѫрѫ; кіоръїескѫ (мацеле).
Knurrig, a., мѫржіторѫ, хѫржіторѫ; кіоръіторѫ; мѫрмѫръторѫ.
Knute, f., кнѫте, (інстр. ѧнфіоръторѫ de вътѫтѫ пе віноваці ѧн Рѫсіа); die — geben, а da кнѫте.
Knüttel, m., фѫстъ (фѫстї ѧн Скр. = fustis лат.), чомагѫ, въцѫ скѫртѫ ші гросѫ, тъчѫкъ; —brücke, f., nodѫ, понте, de пѫелетѫ; —reim, —vers, m., рімъ, версѫ гросѫ, din чомагѫ.
Koaxen, (маї віне Quacken), аї окъкъі (вроштеле).
Kobalt, m., ковалтѫ; —blau, —glas, n., сталтѫ; —erz, n., есѫ de ковалтѫ; —könig, m., регѫлѫ de ковалтѫ.
Koben, m., котéцъ (de порчї).
Kober, m., паперѫ; кошѫ.
Kobold, m., спірітѫ реѫ, diaволѫ (прiн mine).
Koch, m., кѫкніерѫ, (італ. cuciniere), вѫкътарѫ; —buch, n., карте de вѫкътъріъ.
Kochen, v. a., фервѫ, гътескѫ, факѫ вѫкате, de мънкаре; —, n., кóче, ферве, клокотеште, das Blut kocht ihm in den Adern, сънцеле ѧї клокотеште прiн віне; es kocht gleich bei ihm, c'апрiнde ѧndатъ; es einem recht —, аї da ѧн гѫръ, аї спѫне adeверѫлѫ; etwas —, а кóче чева, а макіна; —, n., коптѫръ; колкъітѫръ.
Kocher, m., кафетіерѫ.
Köcher, m., тѫлвъ (de съцецї).
Kocherei, f., Kochkunst, f., кѫкнъріъ, артеа de а гъті вѫкате.
Koch-herd, m., ватръ; —holz, n., лемне de кѫкнъ.
Köchin, f., кѫкнъре́съ, вѫкътъре́съ.
Koch-junge, m., кѫптъ, dісчіплѫ de кѫкнъріъ; —loch, n., (ѧн табъръ), гаѫръ de гътітѫ; —löffel, m., лінгѫроїѫ; —ofen, m., копторѫ de кѫкнъ; —salz, n., саре комѫнъ; —topf, m., óлъ de фертѫ; —wasser, n., апъ вѫнъ de вѫкате; —wein, m., вінѫ de кѫкнъ, вінѫ пентрѫ dресѫлѫ вѫкателорѫ.
Koderig, a., флегматікѫ, скѫїпъчіосѫ.
Kodern, v., а лъпъda флегмъ, а скѫїпі.
Köder, m., nadъ, (éскъ, ѫнѫ че de мънкатѫ че се пѫне ѧн ѫndіцъ пентрѫ а атъці пештії).
Ködern, v., атъцескѫ.
Kofent, m., кофентъ, вере сімплъ de adóа провъ.
Koffer, m., кѫферѫ, ладъ; —macher, m., кѫферарѫ.
Kohl, m., кѫрекіѫ (caulis), (варзъ).
Kohle, f., кървѫне; glühende —, кървѫне апрiнсѫ; todte —, кървѫне стінсѫ; wie auf —n stehen, стъ ка пе кървѫнї, се гръвеште таре а плека.
Kohlen, v., кървѫнісезѫ, префакѫ ѧн кървѫнї.
Kohlen-bauer, m., кървѫнарѫ; —becken, m., мангалѫ (васѫ кѫ кървѫнї пѫсѫ ѧн міжлокѫлѫ касеї, маї вѫртосѫ ѧн оріенте), —bergwerk, n., кървѫнъріъ, мінъ de кървѫнї (de пъмънтѫ); —brennen, v., арdѫ кървѫнї; —brenner, m., кървѫнарѫ; —dampf, m., абѫрѫ de кървѫнї; —dämpfer, m., стінгъторѫ de кървѫнї (ѫнéлтъ

Digitized by Google

ла врътарĭ); —deckel, n., коперъ-
шъптъ de фокъ; —erde, f., кър-
бънĭ de пътъптъ; —erz, n., есъ
карбонікъ (acemenea кърбънелъĭ
de пътъптъ); —feuer, n., фокъ
de кърбънĭ; —frau, f., кърбънъ-
рéсъ; —gluth, f., apdóре de кър-
бънĭ, жъратекъ; —grube, f., кър-
бънъріъ; —händler, m., негоцi-
торъ de кърбънĭ; —mann, m.,
кърбънаръ; —maß, n., тъсъръ
de кърбънĭ; —meiler, m., гръ-
madъ de лемне menітъ a се
кърбъniza; —pfanne, f., тігаіе de
кърбънĭ; —pulver, n., пълвере
de кърбънĭ; —sack, m., сакъ de
кърбънĭ; —säure, f., ачідъ кар-
вонікъ; —schaufel, f., лопъцікъ
de кърбънĭ, вътраръ; —schwarz,
n., негрéлъ de кърбънĭ; —stift,
m., кondeĭъ, креĭонъ de кърбънĭ;
—stoff, m., кърбъне (матеріа);
—topf, m., óлъ къ кърбънĭ; —
wasserstoff, m., газъ, idроценъ
карвонатъ.

Köhler, m., кърбънаръ; —glaube,
f., кредінцъ óрбъ.

Kohlfeuer, в. Kohlenfeuer.

Kohl-fuchs, m., калъ мъргъ; —
garten, m., кърекіште; —kopf,
m., къпъцінъ de кърекіъ; —markt,
піацъ de верdецърĭ; —meise, f.,
піцігоĭъ кърбъніъ; —pflanze, f.,
плъптъ кърекіóсъ; —rabi, m.,
карарабĭ (кърекĭъ de Ciamъ); —
rübe, f., напъ; —saat, f., се-
мінцъ, ресадъ de кърекĭъ; —
schwarz, a., негръ ка кърбънеле,
фóрте негръ; —schmetterling, —
weißling, m., флътъре албъ; —
stück, n., кърекіште, локъ de къ-
рекĭъ.

Koje, f., къмаръ, кабанъ, (пентръ
мателоцĭ).

Köken, v., скъĭпъ, в. Speien.

Koker, m., (маріт.), къраре прінтре
скаънеле въслелоръ лъптрашілоръ.

Kolbe, f., Kolben, m., капетълъ челъ
гросъ алъ верче лъкръ сéъ ъ-
нéлтъ, мъчъкъ (ла бъцĭъ); гъ-
мъліъ; ретортъ, кърквбетъ (ла
кімішті); патъ сéъ стратъ (de
пъшкъ), капъ (келъ), капъ чътъ;
тълеъ (de къкързъ); маĭъ; допъ
(ѧп тълъмве); Kolben hoch! пъ-
шка ла ъмерĭ! einem die — lau-
fen, чіне п'а скълтъ de ворбъ
съ аскълте de бътаĭъ.

Kolben, v., факъ мъчъкъ, гъмъліъ
(інъ), тълеĭъ (къкързъ); чомъ-
цескъ, ватъ къ мъчъка; фаче
монтърĭ, корніце (червълъ).

Kolben-hirsch, m., червъ къ мон-
търĭ; —hirse, f., меĭъ къ спікъ
гъмъліосъ; —moos, n., мъшкĭъ
гъмъліосъ; —recht, n., дрептълъ
мъчъчеĭ (алъ челъĭ маĭ таре);
—stange, f., варгъ къ мъчъкъ;
—stoß, —streich, m., ловіре къ
мъчъка, къ патълъ пъштеĭ.

Kolbicht, a., мъчъчіъ, гъмъліĭъ.

Kolbig, a., мъчъкатъ, = (mazzo-
chiuto іт.).

Kolerisch, a., колерікъ.

Kolik, f., колікъ (ветеціре къ тъĭе-
търĭ ѧп пъптече).

Koller, m. ші n., гътаръ; пептаръ;
гълерашъ (ла попĭ).

Koller, m., фъріъ; търбъ, капкіъ
(морбъ ла каĭ); —ig, a., фъ-
ріатъ; капкіъ; —ader, f., въна
капкіеріеĭ (ѧнтре ърекĭ ла каĭ).

Kollern, v., а авé капкіъ (калълъ);
а се ростоголі, á се da de дъра;
fig. а фі ѧпфъріатъ; —, n., вор-
воросіре, кіоръіре (ѧп маце).

Kolon, n., доъе пъпте (:), семнъ
de інтрепънцĭъне.

Koloß, m., Колосъ (орĭче е de мъ-
ріме ѧпспъĭмъптътóре); —al,
—alisch, a., колосалъ.

Kolter, n., ферълъ аратрълъĭ.

Kombüse, f., къкпъ (ѧп Коръвіĭ).

Komiker, m., комікъ, акторъ ѧп
піесе de ржсъ.

Komisch, a. ші ad., комікъ, рідікълъ.

Kommen, v., вінъ, віĭъ, ажънгъ; m'
апропіъ; ich komme gegangen, ge-
ritten, gefahren, вінъ пежосъ, къ-
ларе, къ каръ (къ паĭа); diesen
Weg bin ich nie gekommen, пе
калеа ачéста п'am маĭ ѧмблатъ;
Einem mit Worten zu nahe —,
а вътъма пе чінева къ ворва;

Digitized by Google

wenn es hoch kommt, чель мълтъ; v. ші Hoch; wenn es auf's Höchste kommt, ла каселъ чель маі реў; nachdem es kommt, кът се ва дътъмпла, дупре дмпреціърі; an—, ажунгъ; an einen —, a дътълні, a ажунце пе чінева; aneinander —, a се дпкъіера, a се вате; ich kann nicht an ihn —, нъ'мі почъ ресъпа; an eine Arbeit —, a се апъка de лукръ; es an sich — lassen, (mit der Arbeit), a нъ пре се гръві кu лукръ; — (mit dem Geben), a нъ пре фі dарнікъ; auf einen —, вine, каде (дп партеа кăіва, мощтенире шчл.), дшї adъче aminte нъмеле кăіва дп ворвіре; die Schuld wird auf mich —, вina ва къdé не mine; ich kann nicht auf den Namen —, нъ'мі вine a minte нъмеле; auf Etwas —, a ревені, a'шї adъче aminte de чева; auf die Spur —, a da de ъртъ, a deскопері чева; es ist mit ihm auf's Aeußerste gekommen, a ажунсъ ла міseречіа чea маі маре; ла сапъ de лемнă; auf den Bau —, a фі осъndітă ла лукръ пъвлікă (ла окпъ); wir wollen auf etwas anderes —, съ скімвъмă ворва, съ ворвімă de алтă чева; aus Etwas —, a еші; aus der Gewohnheit, aus der Mode —, a еші din datinъ, din modъ; auseinander—, a се дпвої; aus der Fassung —, a'шї еші din cimцърі, a'шї пердe кumпътълă, в. Fassung; aus den Wochen kommen, a еші ла вісерікъ (dупъ лехзіъ, кenделіъ); ich kann nicht aus dem Handel —, нъ кupіndă ачéстъ кадсъ; einem aus den Augen —, a пердe din ведере пе нешtine; aus der Gefahr —, a скъпа din перікълă; aus sich selber, außer sich —, a'шї еші din minцi, a нъ маі пътé (de вăкъріе, dупере); darein-, hinein-, herein —, a intra; davon—, a скъпа; dazu—, a сupръвені, a c'adaoце; heraus-, hinaus—, a еші; was wird denn endlich heraus— ? че ва маі еші? es kommt bei dieser Waare nichts heraus, нъ есе нічі нимă кътігă дела марфа аста; es mag heraus— was da wolle, дътъмпле кът се ва дътъмпла, есе кът ва еші; ла тотă евенітъмпътăă; hervor—, a провені, a продъче, a перте; hinter etwas —, a deскопері, a da песте ърма (унăі секретă); hinter einen —, a da престе чінева, алă атака; mit Worten hinter einen —, a ворві de реă пе чінева, алă дефъіма, a се черта, diспăта; in Abnahme —, a deскреште; in Verfall —, a се рuіна, dърмa; in Gefahr —, a кădé дп перікълă; in Schweiß —, a асъda (пъdăші); über einen —, a дптрече пе чінева, a фі преферітă кăіва; einem über den Hals —, a сupinde пе чінева; über etwas —, a da песте чева; überein—, a се дпвої; um etwas —, a пердe чева; um seine Hoffnung —, a шї пердe сперанца; unter die Leute —, a чер-чета адъпъріе, a се лъці (o весте (прінтре оmeні); unter die Augen —, a се дпфъціша, a вені дпainte; unter die Füße —, a фі кълкатă дп пічóре; von etwas —, a лъса, a пъръсі чева; провіне, пърчеде, дшї траце opiцinea (de ъndева); von Sinnen —, a'шї еші din cimцърі; nicht von der Stelle —, a нъ се мішка din локă; vor einen —, a се дпфъціша; a фі прімітă дп аудіnцъ; weit —, a се дпълца, a дпainta, a фаче прогресă (дп штііnцъ céă артъ); zu etwas —, a профіта, a се фолосі; wieder zu dem Seinigen —, a рекъпъта алă сеă; zu Ehren —, a се дпълца ла онóре, demnitate; zu Jahren —, a се дпвекі, (= invechiare, it.), a дпainta дп върстъ; zu Kräften —, a се дптъпері, a'шї рекъпъта съпътатеа; zum Zweck —, a'шї ажунце ско-

Digitized by Google

пълъ; zurecht —, а реши, а ести; mit einem zurecht —, а се дъпъка (къ чінева); пров. kommt Zeit, kommt Rath, че п'адъкъ anil, адъче óра.

Kommend, part., venindъ, veninte; вііторъ, фііторъ; —e Woche, септетъпа віітóре.

Komödiant, m., komediantъ; —in, f., komediantъ.

Komödie, f., komediъ; —nbillet, n., білетъ de intratъ (дп театръ); —nhaus, n., театръ, касъ de komediъ; —nzettel, m., авіеъ, афішъ de komediъ.

Komst, m., лапте ковъсітъ, акръ (іаъртъ).

König, m., реце (краіъ, рігъ ла жокъ de кърці, шахъ дп Персіа); Büchet der Könige, картеа дптъраціlоръ; регълъ, щеталъ кратъ.

Königin, f., рецітъ (крълéсъ).

Königlich, a. ші ad., регалъ, рецéскъ (крълескъ); Seine königliche Majestät, Маіестатеа Са рецéскъ; daß ist —, ачéста е вп̆ъ че търеці, ачéста е minвnatъ.

Königreich, n., ремпъ (крълe), monapхіъ, domniъ.

Königs-apfel, m., търъ domneскъ; —blau, a. ші ad., віолетъ, колóре віолетъ; —fest, n., вотезълъ Domnълъі, Епіфапіа; —freund, m., регалістъ; —kerze, f., лъмпърікъ (плапть); —kraut, n., васілікъ, евпаторіъ (плапть); —krone, f., diademъ, коронъ рецéскъ; —mord, m., оторъ de реце, рецівідіъ; —mörder, m., оторъторъ de реце, рецівідъ; —schießen, m., жокъ de пъшкътърі (ла въпъторі); —schlange, f., шерпе дптъръtескъ, апакондъ; —sohn, m., фііъ de реце; —straße, f., дрътъ domneскъ; —tag, m., вотезълъ, вовотéза, Епіфапіа; —titel, m., тітълъ рецéскъ; —wasser, n., апъ таре; —wort, n., паролъ de реце; —würde, f., demnitate рецéскъ.

Königthum, n., регатъ, demnitate рецéскъ.

Können, v., почъ; съптъ капаче; was kann er? че штіе елъ? че нóте елъ? kann er schreiben? штіе елъ скріе? kann er laufen? нóте елъ фъці? es kann sein, се нóте; ich kann nicht begreifen, пъ почъ прічене, пъ почъ кънpinde; er kann französisch, елъ штіе францозеште; ich kann nichts dafür, п'ам че фаче, пъ е віпа mea; auswendig —, а шті de ростъ, а шті пе dinafаръ.

Konisch, a. ші ad. (мат.), конікъ.

Kontur, f., контъръ, decemnъ дптреціръръ.

Kontusche, f., контъшъ (хаінъ).

Kopal, m., копалъ (ръшінъ).

Kopeke, f., копеікъ (monetъ ръсéскъ).

Köpeln, v., тъ клътінъ, тъ аціпъ.

Köper, m., цесетъръ ка спінареа пештелъі.

Kopf, m., капъ; крештетъ; къпъцінъ; minte; цестъ; гътълів, тъгълів; върфъ; волдъ (ла акъ); търтеа, флóреа ла вп̆ъ кълъ; къпакъ; кънъ (васъ); — eines Hutes, форта впеі пълърії; фъндълъ пълъріеі; offener —, minte дештéптъ, капъ дескісъ; Schlag auf den —, гіолдъ дп капъ, ловітъръ дп капъ; капъ секъ, отъ тътпітъ, хъвъскъ; über Hals und —, дп фъга маре; in bloßem —, къ капълъ голъ, къ капълъ дескоперітъ; mit dem — in die Höhe, къ капълъ пе сусъ; mit gebeugtem —, къ капълъ плекатъ; er hat etwas im —, с'а дпвъtатъ, і с'а сзітъ вінъ дп капъ; er weiß nicht, wo ihm der — steht, і се дптóрче капълъ de треві, е ameцітъ de гріце; ich setze meinen — zum Pfand, дмі даъ капълъ; es will mir nicht aus dem —e gehen, ачестъ лъкръ пъ'мі нóте еші din minte; einander beim —e nehmen, а се дпкъіера, а се лъа de търъ; einen harten — haben, а авé капъ de фердъ; den — zurecht setzen, а'і скóте гъргъпіі din капъ, а'і пъне minтea ла локъ;

Digitized by Google

ſich etwas in den — ſetzen, a și капріціосъ ne чева, a пзпе капълъ ân пептъ пентрь чева; den — koſten, a коста віéца; ſeinen — aufſetzen, a și капріціосъ; nach ſeinem — handeln, a лъкра de капълъ съ; den — hängen laſſen, a ânвла deскръцiатъ; ſich den — einrennen, a da къ капълъ de пърете, a da къ капълъ de прагълъ de сосъ ші de жосъ; vor den — ſtoßen, a въта, a ânфрънта, a deсгъста; einem den — verdrehen, a скóте ne чinева din minţi; einem den — warm machen, a скóте ne чinева din сърiте, a пъ ъса ân паче ne чinева, a'лъ коптърва, a'лъ тървкра; den — aus der Schlinge ziehen, a скъпа de врео пъпасте, a da doсълъ ла врео iнтрiгъ; die Hände über den — zuſammenſchlagen, a și фóрте ânтрiстатъ; —aber, в. Hauptader; —arbeit, f., лъкрареа minţii, стъдiй, ânвъцътъръ; —band, n., —binde, f., легътъръ ла капъ, bindъ (ital. benda); тълпанъ (къмъ се лéгъ фетеiле ръсърiтене), ânвровоdéлъ; —bedeckung, f., ânвълiтóре. коперетъпитъ de капъ (пълъриъ, къчълъ, вопетъ); —brechen, n., вътаíе de minte, спарцере de капъ, сфорцареа minţei; —brett, n., къпътълъ; —förmig, ân форма капълъї, капформъ; —geld, n., къпiтацiъ, dажde ne капъ; —grind, m., келвъ, келвiте; лепръ; —hänger, m., капъ плекатъ; фъцарь, iнокрiтъ, сфънтоiъ; —hängerei, f., фъцъриъ; —kiſſen, n., перiнъ de капъ; —kiſſenziehe, f., фацъ de перiнъ; —kohl, m., кърекiъ къ къпъцiнъ, къпъцiнъ de варzъ, кърекiъ цестосъ; —maſchine, f., гiлотiнъ, maxiнъ de тъетъ капълъ; —nicken, n., семнъ din капъ, ânкiнъчвпе, плекъчвпе; —nicker, m., клътiнъторъ din капъ, комплiментоеъ; —nuß, f., ninduъ; волdитъръ ân капъ; —putz, m., копчiетъръ, коiфъръ, орпъмънтъ de капъ; —riemen, m., къпъцелъ de кърea; —ring, m., черкъ къпътшiтъ; —ſalat, m., сълатъ къ къпъцiнъ, лънтъкъ ânвълiтъ, маролъ; —ſchen, a. спъріосъ; —ſchmerz, m., дърере de капъ; —ſteuer, в. Kopfgeld; —ſtimme, f., гласъ din гътъ; —ſchmuck, в. —puß; —ſchüſſeln, n., дътътъръ, скътърътъръ din капъ; —ſtück, n., въкатъ din капъ; капъ (de пеште, de пéтръ, de монетъ); —tuch, n., батiстъ, мъхрамъ de капъ, ânвълiтóре; —verband, m., ânфъшътъръ, легътъръ de капъ; —waſſerſucht, f., idропiкъ de капъ, апъ 'n капъ, idрокефалъ; —weh, в. —ſchmerz; —weide, f., салче, ръкiтъ; —wunde, f., —zeug, n., скъфiъ, къфiъ.

Köpfchen, n., къпшорь, къпълецъ; волdiшорь, гътълióръ.

Köpfen, v., таíъ капълъ, рътезъ капълъ, трънкезъ, dекълъ, dекъпецезъ; (помі) рътезъ, dескънънъ.

Kopfloſ, a. ші ad., фъръ капъ, фъръ минте; — handeln, a лъкра фъръ минте.

Kopfüber, ad., прeсте капъ.

Köpfung, f., тъiере de капъ, dекълътъръ.

Kopfunter, ad., къ капъ 'пжосъ.

Kopie, f., копiъ.

Koppe, f., крéстъ, крештетъ; кълме; върфъ.

Koppel, f., легътъръ (сгардъ); жъгъ; пъреке (de каї); кърea (de сабiе); кодръ; локъ котънъ de пъскътъ, de въпатъ, сеъ de пескъiтъ.

Koppeln, v., легъ; ânжъгъ, ânподъ, ânсгардъ, âмпърекiъ.

Koppen, v., рътезъ, тешескъ (арборiї de върфърї).

Kopper, в. Krippelſetzer.

Koralle, f., коралъ, мърцéнъ; —nbaum, m., арворе коралiнъ; —nthierchen, n., полiпъ (animалъ), че фаче мърцéнълъ, коралiнъ.

Koran, m., Коранъ, скрiптъра легiї мохамеdане.

Digitized by Google

Koranzen, v., тортъреzъ (кіпъіескъ) тръпълъ, ѫпфръпъ, вічъіескъ.
Korb, m., пъперіъ, кошъ, кошаркъ; рефъсъ, ръспъпсъ denегъторъ; der junge Mann hat von dem Mädchen einen — bekommen, жъпелъі і се denегъ мъпа фетіцеі; —macher, m., кошърарїъ; —wagen, m., каръ къ лéсе
Körbchen, n., пъперелъ, кошълецъ, кошъркъцъ.
Körbel, в. Kerbel.
Korduan, m., кордованъ.
Kören, v., алегъ.
Koriander, m., коріandръ (плантъ).
Korinthe, f., стафіdъ.
Kork, m., съцеръ, плътъ; donъ de плътъ, скóрцъ порóсъ; —artig, a. ші ad., ка съцерълъ, ка плъта; —baum, m., —eiche, f., стежаръ къ скóрца плътóсъ; —sohle, f., талпъ de плътъ; —stöpsel, m., donъ de плътъ; —zieher, m., ракъ de скосъ donълъ (ъпелтіóръ de феръ).
Korn, n., гръъпте; цѫптъ (целъ ла пъшкъ); легъ (провъ de металъ); auf dem —e haben, а цінті асъпра, auf's Korn haben, а къцета ръсвъпаре; türkisches —, порътвъ (мъптеп.), пъпъшоїъ (молдов.), къкъръzъ (арdел.); —acker, m., агръ (огоръ) de бъкате (гръъ, съкаръ); —ähre, f., спікъ de бъкате; арцінтъ спікосъ; —ausfuhr, f., еспортъцїъне de бъкате; —bau, m., кълтъръ, пръсіре de съкаръ (сéъ de бъкате престе тôтъ); —blume, f., пегінъ; —boden, m., гръпарїъ, магazinъ de бъкате; подъ de гръпаце; агръ de бъкате; —brand, m., тъчъпе (ѫп гръпаце); —branntwein, m., вінарсъ de бъкате; —ernte, f., сечерішъ, реколтъ de бъкате; —feld, n., агръ, арътъръ de бъкате; —fuhre, f., каръ de гръъ, ѫпкъркътъръ de бъкате; —garbe, f., спопъ de гръъ; —halm, m., паїълъ, фъштелълъ гръълъі; —handel, m., комерчїъ de бъкате; —händler, m., спекълантъ de бъкате; —haufen, m., стогъ de гръъ; —hülse, f., плéвъ; —jahr, n., anъ мъпосъ; —kammer, f., гръпарїъ; цéръ мъпóсъ, цéръ podітóре; —land, n., пъмъптъ мъпосъ de гръпаце; —mangel, m., ліпсъ de гръпаце; —markt, m., търгъ de гръпаце; —motte, f., —milbe, f., —wurm, m., гъргъріцъ, верме de гръъ; —rose, f., макъ сълватікъ; —schaufel, f., лопатъ; въптърéшкъ; къъшъ къ кóдъ; лопатъ de арънкатъ гръпаце; —speicher, m., гръпарїъ (хъмварїъ); —wicke, f., мъzъріке 'п гръпаце; —wucher, m., прекъпіъ, спекълъ пелецїъітъ къ гръпаце; —wucherer; m., прекъпецъ de череале; —zehente, f., zечїъéлъ de гръпаце; —zins, m., платъ, dape (віръ) din гръпе.
Körnchen, n., гръъпчоръ; er hat kein — Verstand, пъ штіе съ ѫмпарцъ паїе ла doї мъгарї, — есте ъпъ пътъръъ.
Kornellbaum, m., —durlitze, f., —kirschbaum, m., корпъ (арвóре).
Kornellkirsche, f., кóрпъ.
Kornelle, f., корпъ (помълъ); кóрпъ (пóма лъї).
Körneln, v., daъ ѫп гръъпте.
Körnen, v., гръъпцескъ; амъцескъ (пъсърї); daъ ѫп гръъпце.
Körnenleder, n., пеле гръъпцóсъ.
Kornförmig, a. ші ad., ка гръъптеле, ка гръпацълъ.
Körnicht, a. ші ad., гръъпцїъ.
Körnig, a. ші ad., гръъпцосъ, фіросъ.
Kornreich, a. ші ad., мъпосъ, фръптъосъ, podіторъ (ѫмвелшъгатъ).
Körper, m., тръпъ, корпъ; съвстанцъ; овїептъ, лъкръ; todter —, мортъчъпе, кадавръ, стървъ; —bau, m., органісъцїъпеа, формъцїъпеа, стръптъра тръпéскъ; —anlage, f., dіспъсецїъпеа тръпéскъ, тѫмпъръмъптъ; —bildung, f., форма тръпълъї; —haltung, f., цінътъра, портътъра, портъмъптълъ тръпълъї; —kraft, f., търіъ тръпéскъ, вѫртъте тръпéскъ, форца тръпълъї; —lehre, f., соматолоцїъ, стереометріъ, штіінца деспре

Digitized by Google

корпърї; —masse, f., гръmadъ de корпърї, массъ, adъnътъръ de корпърї; —stoff, m., матеріъ, прінчіпіъ матеріалъ, фісікъ; —welt, f., лъmea матеріалъ; лъme сімцітъ

Körperchen, n., тръпшорѣ, корпшорѣ, корпърелѣ.

Körperlich, a. ші ad., матеріалѣ, тръпескѣ, фісікѣ; —er Eid, m., жъръmъnтѣ формалѣ, жъръmъnтѣ солепелѣ; —e Gegenwart, f., пресінцъ персоналъ; —e Züchtigung, f., пеdéпсъ тръпéскъ.

Körperlichkeit, f., матеріалітате, корпорime, тръпіme.

Körperschaft, f., корпѣ, корпоръцiъne, асоцiъцiъne.

Körperzahl, f., nъmърѣ солidѣ.

Korporal, m., корпоралѣ.

Korsar, m., корсарѣ, лотрѣ de mape, піратѣ.

Kosak, m., коzакѣ, о спіцъ de кълъріme ръсéскъ.

Kosel, f., пърчікъ, скрофіцъ.

Koseln, v., фатѣ (пърчеї).

Kosen, v., алінтеzѣ, ворвескѣ ѧn ръсфъцѣ, dіскъргѣ къ влъndеце.

Kosmogonie, f., космогоніъ, штіінцъ деспре формъцiъnea ъnіверсълъї.

Kosmographie, f., космографіъ, дескріпцiъnea лъmeї фісіче.

Kosmologie, f., космолоціъ, штіінца лецілорѣ цeнерале, dъпъ каре се гъвернъ ъnіверсълѣ.

Kosmopolit, m., космополітѣ, четъцéнѣ de лъme.

Kossat, m., кътъnарѣ, вордеїерѣ, къпътѫїерѣ, отѣ къ о касъ ші ъnѣ агръ.

Kost, f., віптѣ, nътремъnтѣ (костѣ); въкате, мънкаре, demъnкатѣ; freie —, масъ дескісъ, масъ франкъ; die — geben, a da масъ, a цiné ѧn конвіптѣ; in die — gehen, a мерце ла мънкатѣ.

Kostbar, a. ші ad., прецiосѣ, скъmпѣ, костъторѣ, de валóре mape.

Kostbarkeit, f., прецiосітате, валóре mape; одорѣ, лъкръ скъmпѣ.

Kosten, v. a., гъстѣ.

Kosten, v. n., костѣ, костеzѣ; was kostet es? кътѣ костъ? че прецѣ аре? es mag kosten was es will, къ орї че прецѣ; es kostet viel Mühe, ва остенéлъ mape; es kostet das Leben, есте пе ръпъсѣ de віéцъ.

Kosten, pl, спесе (келтъїеле), костѣ, прецѣ; auf meine —, пе спеселе меле; die — für einen bezahlen, a скъті пе чінева de спесе; für die — verkaufen, a вinde пе кътѣ a костатѣ; —anschlag, m., девісѣ (такminѣ), компътѣ de спесе, сокотéла de спесе; —aufwand, m., спесе; —ersatz, m., decdъъnape, рентóрчереа спеселорѣ; —frei, a. ші ad., скътітѣ de спесе, гратісѣ.

Koster, m., гъстъторѣ.

Köstlich, a. ші ad., прецiосѣ; делічіосѣ, гъстъосѣ, делікатѣ; minъnатѣ, есчелінте.

Kostschule, f., пенсіонатѣ.

Kostspielig, a. ші ad., костъторѣ, прéскъmпѣ.

Kostverächter, m., алегъторѣ ла въкате, делікатѣ ла мънкаре.

Koth, m., тінъ (арdел.), пороїъ (мъnт.), глодѣ (молdов.); пекъръцiъ; скремъnтѣ, скърпъ, валегъ, гъінацѣ; —lache, f., тінъріъ, пороїъ, вълтóкъ.

Koth, n., pl. Köthe, късчóръ църъпéскъ, колівъ, вордеїъ.

Köthe, f., кішіцъ (ла каї); котлопѣ, dълапѣ.

Köter, Köther, m., dълъѣ (къпе).

Köthener, Köthner, m., в. Kossat.

Kotherei, Köthnerei, f., авътълѣ ъnъї пролетаріъ.

Kothig, a. ші ad., тіnосѣ, пороїосѣ, глодосѣ.

Kothsaß, в. Kossat.

Kothurn, m., котърпѣ, кondъръ; (поет.) скріере вомвастікъ.

Kotze, f., страїъ (мъnтеn.), цолѣ (арdел.), чергъ (молdов.).

Kotzen, v., вомѣ, воръскѣ, върсѣ; кіхъїъ, въхъїъ.

Krabbe, f., ракѣ de mape, кравѣ;

Digitized by Google

вълълъ̆, врътанъ̆, ръtанъ̆, вънdъкъ̆ (decпре копiї).

Krabbeln, v., фрекъ̆ ъшорелъ̆, гъdiлъ̆, атiнгъ̆; v. n., mъ трагъ̆ пе врънчї; въпънъескъ̆ din mънї; mъ ѫпфърпiкъ̆, mъ гъdiлъ̆.

Krach, m., крапътъ̆, тросnетъ̆, покnетъ̆; пѫръiтъ̆.

Krachen, v., кръпъ̆, покnескъ̆, тросnескъ̆.

Krachmandel, в. Knackmandel.

Krächzen, v., кѫръiъ, коръiъ, крокъiъ; стрiгъ̆ ръгъшiтъ̆.

Kracke, f., глóвъ, mърцóгъ, dърлóгъ, калъ̆ ръ̆.

Kraft, f., пътере, форцъ, търіъ, вѫртъте (фiсiкъ); енерцiъ, вiгóре; magnetische —, вѫртъте marnетiкъ; innere —, вiртъалiтате; aus allen Kräften, din ръспътерї; von Kräften kommen, а скъdé din пътерї; Kraft meines Amtes, ѫn пътереа dерегъторiеї меле, —arzenei, f., medічiнъ пътерóсъ; —aufwand, m., десфъшъраре de пътерї, ѫнкордъчънеа пътерiлоръ̆ (опiнтéлъ); —ausdruck, m., терminъ̆ пътеросъ̆, спресiзне, ворвъ пътерóсъ; —brühe, f., zamъ пътерóсъ, естрасъ̆ de сънъ, mънкаре ѫнтърiтóре; —fülle, f., прiсосiнца пътерiлоръ̆; —genie, n., ценiъ̆ mаре; —mehl, n., флореа фъiнеї, amidonъ̆; —sprache, n., лiмвъ пътерóсъ, къвънтъ̆ стръвътъторъ̆; —torte, f., вiскотiнъ; —wurzel, f., ръdъчiнъ ѫнтърiтóре, doponiкъ (плантъ).

Kräftig, a. ші ad., таре, пътеросъ̆, въnосъ̆, вiгоросъ̆, енерцiосъ̆; —e Nahrung, пътремънтъ̆ съвстанцiосъ̆, въкате хрънiтóре; —e Stimme, гласъ̆ пътеросъ̆, ворвiре сопóръ.

Kräftigkeit, f., търiъ, вiгóре, вѫртъте (фiсiкъ).

Kraftlos, a. ші ad., непътiнчосъ̆, непътеросъ̆, лiпсiтъ̆ de пътерї, лънцеdъ̆, десперватъ̆, дестръматъ̆ (трънеште), фъръ енерцiъ (славъ̆).

Kraftlosigkeit, f., непътiнцъ, лънцеzime, десперъвъчъне, неенерцiъ (слъвiчъне).

Kraftvoll, a. ші ad., плiнъ̆ de пътерї, пътеросъ̆, вънжосъ̆, вѫртосъ̆, енерцiосъ̆, вiгоросъ̆.

Kragen, m., гълеръ̆, коларiъ; einen beim — nehmen, а лъа de гѫтъ̆ пе чiнева.

Kragstein, m., (архiт.), кеiа волтеї, капълъ̆ ъneї волте, пéтра ѫнкеiетóре, пéтра din къпътѫiъ.

Krähe, f., чóръ; eine — hackt der anderen die Augen nicht aus, корвъ̆ ла корвъ̆ нъ скóте окiї.

Krähen, v., кѫръiъ; къптъ̆ (кокошълъ̆); хохотескъ̆; es wird kein Hahn darnach —, nimini нъ'лъ̆ ва плънце, ла nimini нъ'ї ва пъса de сóртеа кътъръiа.

Krähenauge, n., окiъ de чóръ; вътътъръ ла пiчóре, окiъ de гъiнъ; сiмвъре de пъкшóръ (de ръвiнтъ̆).

Krahn, m., въртежъ̆, кокоръ̆ (de рiдiкатъ̆ греътъцї); —balken, m., dръгъ̆ de въртежъ̆.

Krakeel, m., гълъцiъ, чéртъ, dicпътъ, сфаdъ.

Krakeelen, v., dicпътъ̆, mъ чертъ̆, mъ сфъdескъ̆.

Krakeeler, m., чертарецъ̆.

Krakeln, v., скрiптърезъ̆, скрiъ̆ ръ̆, mънжескъ̆ ла хъртiъ.

Kraken, m., monстръ mарiнъ̆.

Krall, m., сгъріетъръ, кънчiетъръ.

Kralle, f., канче, гiаръ, ънгióiе.

Krallen, v., сгъріiъ, ѫнгiерезъ̆, апъкъ̆ къ гiара.

Kram, m., mърфшóръ, mарфъ mърънтъ, десъгъріъ, вътiкъріъ; das paßt nicht in meinen —, ачéста'mї десплаче, ачéста нъ е пе плакълъ̆ меъ̆; —bude, f., dъгéнъ, вътiкъ, волтiшóръ.

Krämchen, n., негъсторióръ, тревшóръ, прекъпiъ.

Kramen, v., сфърпърескъ̆, негъсторескъ̆ къ mърънта, прекъпескъ̆; ръсколескъ̆; каdъ̆ ла патъ̆ de паштере, mъ лехъzескъ̆.

Kramer, Krämer, m., прекъпецъ̆, вътiкарiъ, негъцеторъ̆ къ mърънта, сфърпаръ̆.

Digitized by Google

Krämerei, f., прекѫпіъ, вѫтікъріъ, сфърпъріъ.
Krämergeist, m., спірітѫ негѫсторосѫ, ѳмѫ лакомѫ ла къштігѫрї.
Kramladen, m., волтішóръ, вѫтікъ, dѫгéпъ, пръвъліóръ.
Krammetsvogel, m., стѫрzѫ піларїѫ.
Krampe, f., скóбъ (ѧп каре інтръ zъворѫлѫ); кеѫтóре (ла о карте).
Krämpe, f., цéсъ, ръсфъптѫра пълъріеї.
Krämpel, f., дъраці, пептіне de лъпъ.
Krämpeln, v., пептъпѫ лъпъ, скармъпѫ.
Krämpen, v., ръсфръпгѫ.
Krampf, m., Krämpfe, pl., спастѫ, копвѫлсіѫне, кърчеї, сгърчеї; —ader, f., dілъцімеа вънеї, сгърчімеа вънеї; —husten, n., тѫсе спастотікъ, тѫсе копвѫлсівъ.
Krampfen, (sich), тъ сгърческѫ, тъ контрагѫ, тъ іаѫ кърчеії, спастії.
Krampffisch, m., торпедъ (пеште).
Krampfhaft, a. ші ad., копвѫлсівѫ, спастотікѫ.
Krämpfig, a., сѫпѫсѫ ла спастї, спастотікѫ; епілептікѫ, сѫферіторѫ de чеа невоїе.
Krampfstillend, part., антіспастотікѫ.
Krämpler, m., скъртъпъторѫ.
Kramsvogel, в. Krammetsvogel.
Kramwaare, в. Kram.
Krangeln, v., тъ ѧпкѫркѫ, тъ ѧпкълческѫ (фіреле).
Kranich, m., кокорѫ.
Krank, a., волпавѫ ветéгѫ, песъпътосѫ; tödtlich —, волпавѫ de мóрте; —es Gewissen, кѫцетѫ тѫрбѫратѫ, копштіінцъ вътъматъ; am Verstande — sein, а фі сміптітѫ de мінте.
Kränke, f., воліре, епілепсіъ, чеа невоїе.
Kränkeln, v., съптѫ волпъвічосѫ, съптѫ лъпцедѫ.
Kränken, v., мъхнескѫ, сѫпърѫ, мортіфікѫ, ватъмѫ; an der Ehre —, а атінце онóреа.
Krankenbesuch, m., вісітъ ла волпавї.
Kranken-bett, —lager, n., патѫлѫ dѫреріlорѫ; zъчере de волъ.
Kränkend, part., сѫпъръторѫ, мъхніторѫ, dѫреросѫ.
Krankenhaus, n., спіталѫ.
Krankenkost, f., вѫкате de волпавї.
Krankenwärter, m., пъziторѫ de волпавї.
Krankhaft, a. ші ad., песъпътосѫ волпъвосѫ.
Krankheit, f., вóлъ, ветецéлъ, = (betizarene лат.), съпътате; реа-dіспѫсечѫне (фісікъ); englische —, вóлъ кънéскъ (ла копії); ansteckende —, вóлъ ліпічóсъ, контаціóсъ; —sgeschichte, f., рапортѫ деспре вóлъ; —slehre, f., посолоціъ, штіінцъ деспре вóлъ; —sstoff, m., матеріа вóлеї; —szeichen, n., сімтома, семпѫлѫ вóлеї.
Kränklich, a., волатекѫ, морвічосѫ, лъпцедѫ; ръѫ dіспѫсѫ; — sein, а'ці фі ръѫ, а фі волпъвічосѫ.
Kränklichkeit, f., съпътате стрікатъ, волътате.
Kränkung, f., мъхнічѫне, сѫпъръторъ, мортіфічїѫ, dісгѫстѫ.
Kranz, m., кѫпѫнъ, гірлаndъ (de флорї); корóнъ; вергѫріъ, фечоріъ; черкѫ, соціетате (de фемеї); (архіт.) корніче, връѫ; —ader, f., (анат.) коронаріа інімеї; —bein, n., (анат.), осѫлѫ фрѫптеї; —förmig, а кѫпѫніформѫ, ѧп форма кѫпѫнеї; —naht, f., (анат.), кѫсътѫръ кѫпѫнаріъ.
Kränzchen, n., кѫпѫніóръ, кѫпѫніцъ, гірлъndіóръ; короніóръ; черкѫшорѫ (de фемеї).
Kränzen, v., ѧпкѫпѫнѫ.
Krapf, Krapfen, m., капче, кърлігѫ; пъпішóръ, пітішóръ.
Krapp, m., іéрвъ рошіъ.
Krater, m., кратерѫ, гѫра вѫлканілорѫ.
Kratschen, v., тъ кръческѫ.
Krätz, m., гръdінъ de легѫме.
Kratzbeere, f., мѫръ (пóмъ).
Kratzbürste, f., періъ скърпіпътóре, фрекътóре.
Kratze, f., Kratzeisen, n., ръzѫітóре, ръzътóре; скъртъпътóре.
Krätze, f., рѫіе, рапъпѫ (ла кънї), рѫгѫмътѫръ; корфъ, пъперїѫ.
Kratzen, v., скарпінѫ; сгъріїѫ; скармъпѫ; скърцъїѫ.
Krätzer, m., скърпіпъторѫ, сгъріе-

Digitized by Google

торѫ; скъртънъторѫ; кѫръцiторѫ (de нѫшкъ),
Kratzfuß, m., ѫнкiнъчѫне ѫмiлiтъ, реверiнцъ тържтóре.
Krätzgarten, в. Krätz.
Krätzig, a. шi ad., ржiосѫ; ръпъносѫ.
Krätzsalbe, f., ѫнсóре de ржiе.
Kratzwolle, f., лънъ скъртънатъ.
Kräuel, m., фѫркъ кърлiгатъ.
Krauen, v., гъdiлѫ, скарпiнѫ ѫшорѫ.
Kraus, a., крецѫ, ѫнкрецiтѫ; крестатѫ, dinцатѫ; ѫнкѫркатѫ.
Krause, f., ѫнкрецiтѫръ; dintea, хорботъ; васѫ de лѫтѫ.
Krauseleisen, n., ферѫ de ѫнкрецiтѫ пърѫлѫ, de zimцiтѫ монета.
Kräuseln, v., ѫнкрецескѫ; ѫнгѫрzескѫ; zimцескѫ (монета); кънтѫ кѫ мъiестрiъ, кънтѫ кѫ горгóне (аравiчеште).
Krausemünze, f., мiнтъ, iсмъ крéцъ; wilde —, мiнтастръ, мiнтъ сълватiкъ.
Kraushaarig, a. шi ad., кѫ пърѫ крецѫ.
Krauskohl, m., кѫрекiѫ крецѫ, варzъ крéцъ.
Krauskopf, m., капѫ крецѫ.
Kraussalat, m., сълатъ крéцъ.
Kraut, n., бѫрѫiéнъ, легѫмъ; iéрвъ; плантъ; кѫрекiѫ, варzъ; — und Loth, пѫлбере шi плѫмбѫ; мóрте; für den Tod ist kein —, мóртеа n'аре medicinъ; —acker, m., агрѫ de варzъ; —artig, a. шi ad., iервърiѫ, iервiѫ; —beet, n., стратѫ de верzе; —blatt, n., фóiе de кѫрекiѫ; —salat, m., сълатъ de верzе; —stampf, m., кѫцiтóiе de тъiатѫ кѫрекiѫ; —strunk, m., кочéнѫ de варzъ.
Kräutchen, n., iервшóръ, iервѫлiцъ.
Kraute, f., плiвiре, плiвiтѫръ, пръшiтѫръ.
Krauten, v., плiвескѫ. пръшескѫ.
Kräuter-abdruck, m., арборiсъчѫне; —absud, m., декопцiѫне de бѫрѫiенi; —auszug, m., естраптѫ, сѫбстанцъ din iервi; —bad, n., баiъ de iервi; —bier, n., вере шеzѫтъ; —brühe, f., zамъ de легѫме; —buch, n., iерварiѫ, сiмплiчiарiѫ; —frau, f., iервърéсъ; —garten, m., гръdinъ ботанiкъ; —käse, m., брънzъ верde; —kenner, m., ботанiкѫ, кѫноскъторѫ de iервi; —kunde, f., ботанiкъ, кѫноштiнцъ de планте; —lese, f., iервърърiтѫ, ботанiсатѫ; —mann, —sammler, m., iервърарiѫ; —reich, в. Pflanzenreich; —suppe, f., сѫпъ de легѫме; —trank, m., беѫтѫръ, декоптѫ de легѫме; —wein, m., вiнѫ кѫ iервi.
Krautjunker, m., domнiшорѫ de провiнцiъ, боiерашѫ въdъръносѫ.
Krautkopf, m., къпъцiнъ de кѫрекiѫ; капѫ секѫ.
Kreatur, f., креатѫръ, фъптѫръ, ѫнéлтъ (отѫлѫ кѫiва).
Krebs, m., ракѫ; (mediч.) канкрѫ; карчiномъ, канкренъ, гангренъ, лѫпаре, бѫвъ фóрте перiкѫлóсъ; —artig, a. шi ad., гангреносѫ; —auge, n., —stein, m., окiѫ de ракѫ; —butter, f., ѫнтѫ de рачi; —gang, m., мерсѫ ѫнчетѫ, ѫнапоiере, рекъdере, рекъdiнцъ; —gängig, a. шi ad., ѫнапоiетѫ, ръмасѫ; —geschwür, n., гангренъ, лѫпаре; —kreis, m., (астр.) черкѫлѫ ракѫлѫi; —nase, f., плiскѫлѫ, насѫлѫ ракѫлѫi; —schaden, m., гангренъ, карчiномъ, стрiкъчѫне фóрте маре; —schale, f., кóжъ de ракѫ; —scheere, f., брънка, фóрфека ракѫлѫi; —stein, m., окiѫ de ракѫ; —suppe, f., сѫпъ de ракѫ.
Kredenzen, в. Credenzen.
Kredit, в. Credit.
Kreide, f., кретъ (крidъ, тiбiшiрѫ).
Kreiden, v. ѫнкретеzѫ.
Kreiden-artig, a. шi ad., ка крета, ѫн форма кретеi; —erde, f., пътънтѫ кретосѫ; —stift, m., кондеiѫ de кретъ; —weiß, a., албѫ ка крета; —zeichnung, f., decemнѫ кѫ крета.
Kreidicht, a. шi ad., кретiѫ, ка крета.
Kreidig, a. шi ad., кретосѫ, кѫ кретъ.
Kreis, m., черкѫ, крѫгѫ, цiѫрѫ; (кръпгѫ, църкъламѫ); сферъ; ѫмпрецiѫрiме; цiнѫтѫ, дiстрiптѫ; im —e seiner Familie, ѫнтре аi съi; in —e eintheilen, а ѫмпърцi ѫн дiстрiпте, ѫн цiнѫтѫрi; im —e herum-

Digitized by Google

gehen, a ѧтвла ѧтпрецїѣрѣ, a се роті; einen — schließen, a форма ѕнѣ черкѣ, a ѧнкеіе ѕнѣ черкѣ; —amt, n., дерегъторіа дістріптѣалъ, офіціолатѣлѣ de дістріптѣ, кърмѕіреа, адміністръторa цінѕтѣлѣї; —amtmann, m., адміністръторѣ, кърмѕіторѣ de дістріптѣ; —bahn, f., (астрон.) орвітъ, крѕгѣ, калеа астрелорѣ; —bewegung, f., мішкъмънтѣ черкѣларѣ; —bogen, m., аркѣ черкѣларѣ; —förmig, a. ші ad., ѧн форма черкѣлѣї, черкѣформѣ; —gang, m., цірѣ черкѣітѣ; —gericht, n., трівѕналѣ de дістріптѣ; —hauptmann, m., къпітанѣ de дістріптѣ, адміністръторѣ, окърмѕіторѣ; —lauf, m., черкѣлъцїѕне, черкѣлътѣръ, ротіре, ротітѣръ, ротѣлъцїѕне; —linie, f., лініъ черкѣларъ, періферіъ; —rund, a. ші ad., ротѣндѣ, ка черкѣлѣ; —schule, f., шкóла дістріптѣлѣї; —stadt, f., къпітала цінѕтѣлѣї; —tag, m., адѕнанцъ, діетъ de дістріптѣ; —tanz, m., хоръ.

Kreischen, n., черкѣлецѣ, черкѣшорѣ, крѕгѣлецѣ.

Kreischen, v. стрігѣ, ръкнескѣ; пѫръїѕ, прѫснескѣ (молдов.)

Kreisel, m., тітірезѣ, сфърлъ.

Kreiseln, v., a се роті ка тітірезѣлѣ.

Kreiselwind, в. Wirbelwind.

Kreisen, v., (мінер.) стърѕнцезѣ, сфармѣ.

Krellen, в. Krallen.

Krempe, в. Krämpe.

Krempel, в. Krämpel.

Krepine, f., крепінъ (фірѣ фінѣ).

Krepp, m., Kreppflor, m., крепѣ, цесетѣръ фінъ.

Kresse, f., пъстѣрелѣ (хръніцъ).

Kreuz, n., крѕче; шале, крѕчеа спінърії; сѕферінцъ, пъказѣ, тортѣръ (кінѣ); über's —, ѧн крѕче; zu —e kriechen, a се ѕмілі, a се сѕнѕне; das — machen, ашї фаче крѕче; an's — schlagen, a ръстігні, a крѕчіфіце; am —e stehen, a фі стрімторатѣ, a авé лѕкрѕрї греле.

Kreuz-abnahme, f., Лѕареа de пе крѕче (a Domnѕлѕї); —band, n., легътѣръ крѕчішъ; —bein, n., осѕлѣ сакрѕ (анат.); —bild, n., Крѕчіфіптѣ, Хрістосѣ пе крѕче; —blume, f., полігалъ; —bogen, m., аркѣ крѕчішѣ, аркѣ diagonalѣ (ла о волтъ); —brav, a., фóрте вравѣ, прé онестѣ, прé de omeniъ; —bruder, m., крѕчіатѣ, крѕчесемнатѣ (о кълѕгъріъ); —erfindung, f., афлареа сф. крѕчї; —erhöhung, f., Ѧнълцареа сф. крѕчї; —fahne, f., флатѕра крѕчеї; —fahrer, m., крѕчеатѣ; наіе кълътóре пе спацїѕлѣ мърії, крѕчіетóре, наіе крѕчіетóре; —fahrt, f., крѕчеатъ; —förmig, a., крѕчіформѣ, ѧн форма крѕчеї; —gang, m., мерсѣ крѕчішатѣ; ръспѫнтіе; літіъ, прочесіѕне кѕ крѕчіле; —gasse, f., стратъ кѕрмезішъ, стратъ крѕчітъ; —gericht, n., жѕдеката крѕчії; —gestirn, n., крѕчіеръ; —gewölbe, n., волтъ ѧн крѕче; —haspel, m., вътрелїцъ; —herr, —ritter, m., кавалерѣ алѣ крѕчії; —hieb, m., ловітѣръ крѕчішъ; —kirche, f., вісерікъ ѧн форма крѕчії; —kraut, n., петімврóсъ; —lahm, a., дешелатѣ; —orden, m., ordinѕлѣ крѕчії; —predigt, f., предікъ de крѕчеатъ; —schmerz, m., дѕрере de шале; —schnabel, m., пасере кѕ пліскѕлѣ крѕчітѣ, локсіе; —spinne, f., паіежънѣ кѕ крѕче; —sprung, m., сърітѣръ крѕчішъ; —steg, m., потекъ крѕчішъ, стінгїѕ крѕчітѣ; —stein, m., пéтръ крѕчітъ; —stock, m., крѕчеа ферестреї, ферéстръ стіклатъ; —thaler, m., талерѣ крѕчіерѣ; —träger, m., крѕчіферѣ, пѕртъторѣ de крѕче; —weg, m., ръспінтіъ, кале крѕчішъ; —weise, ad., ѧнкрѕчітѣ; —woche, f., септъмъна de рѕгъчѕнї; —zeichen, n., семнѕлѣ крѕчеї; —zug, m., крѕчеатъ (ръсвоїѕ пентрѕ крѕче); —zügel, m., кракѣ de хъцѕрї.

Kribbeln, в. Kriebeln.

Digitized by Google

Krickelkopf, m., къртіторѫ.
Krickeln, v., къртескѫ.
Krickler, m., къртіторѫ, червікосѫ.
Kricklich, a. ші ad., къртіторѫ; крітікѫ, делікатѫ; nendестълатѫ; спіnосѫ.
Kriebelkopf, m., omѫ арцъгосѫ, nérъ, ѫрѫчосѫ; mъniосѫ; ръпъnосѫ.
Kriebel-krankheit, —sucht, f., блъndъ, mъnкъріme de сънце; ѫстѫріme; рапъnъ.
Kriebeln, v., фрекѫ ѧnчетѫ; mi се ѧnфѫрnікъ (сънцеле); ѫстѫръ; фѫрnічéзъ (Wimmeln).
Kriechbohne, f., фасоле олóгъ.
Krieche, f., прѫnъ тіmпѫріъ; в. ші Kriechente.
Kriechen, v., mъ тѫръскѫ, шерпезѫ; mъ ѫmілескѫ, mъ degradѫ, mъ овілескѫ (італ. avvillirsi), mъ ѧnжосескѫ, mъ лапъdѫ пе сіnemĭ.
Kriechend, part., тѫрѫторѫ; лінгарѫ; овілітѫ, апѫсѫ, degradатѫ.
Kriechente, f., лішіцъ (рацъ), арцъóръ.
Kriecher, m., тѫрѫторѫ; omѫ овілітѫ, лінгарѫ.
Kriecherei, f., тѫрѫтѫръ, шерпітѫръ; овілітѫръ, ѧnжосіре, ѧnжосітѫръ, лінгъріъ.
Krieg, m., ръсвоїѫ, велѫ; den — erklären, а декіара ръсвоїѫ; den — führen, а пѫрта ръсвоїѫ.
Kriegen, v. n., ръсвоіескѫ, портѫ ръсвоїѫ, mъ лѫптѫ; v. a., апѫкѫ; капътѫ; речепѫ, прімескѫ, dовъndескѫ; ich will dich schon —, nѫ'mĭ веĭ скъпа, те воїѫ апѫка; sich bei den Haaren —, а се ѧnкъіера, а се пърѫі.
Kriegend, part., ръсвоіторѫ, веліцеранте.
Krieger, m., осташѫ, солdатѫ, ръсвоіторѫ; —in, f., amazónъ.
Kriegerisch, a. ші ad., ръсвоіосѫ, марціалѫ, велікосѫ, лѫптачѫ; вътъіосѫ.
Kriegermäßig, a. ші ad., остъшескѫ, мілітърескѫ, ка ѧnтре солdацĭ.
Kriegs-anstalten, pl., прегътірĭ, препаратіве веліче; —artikel, m., артікѫлѫ de ръсвоїѫ; pl., лецĭ мілітаре, кondікъ мілітаръ; —baukunst, f., архітектѫръ мілітаръ, фортіфікъmъnтѫ; —baumeister, m., інціnерѫ; —bedarf, m., —bedürfnisse, pl., mѫniціѫne; —befestigung, (ѧn лецĭ), контестъціѫnea жѫdекъціĭ; —dienst, m., сервіціѫ мілітарѫ, сервіціѫ остъшескѫ; —empörung, f., ръскóлъ велікъ; —erklärung, f., декіъръціѫne de ръсвоїѫ; —fackel, f., торца ръсвоіѫлѫĭ, флакъра ръсвоіѫлѫĭ; —flotte, f., флотъ велікъ, арматъ марінъ; —fuhre, f., транспортѫ de mѫniціѫnĭ; —fuß, m., старе de ръсвоїѫ; eine Armee auf den —fuß setzen, а пѫне о арматъ ѧn старе de ръсвоїѫ; —gebrauch, m., datina, ѫсанца ръсвоіѫлѫĭ; —gefahr, f., перікѫлѫ de ръсвоїѫ; —gefährte, m., камератѫ de арме, соцѫ de арме; —gefangener, m., прісоніерѫ de ръсвоїѫ, каптівѫ de ръсвоїѫ; —gefangenschaft, f., каптівітате, прінсóре (ровіъ) de ръсвоїѫ; —gericht, n., жѫdецѫ марціалѫ, трівѫnалѫ остъшескѫ, трівѫnалѫ мілітарѫ; —geschichte, f., історіъ мілітаръ; —geschrei, n., стрігътѫ, паролъ велікъ; —gesetz, n., леце мілітаръ; —glück, n., сóртеа, ѫрсіта ръсвоіѫлѫĭ; —gott, m., Марцѫ, zeѫлѫ ръсвоіѫлѫĭ; —göttin, f., Белона, zea ръсвоіѫлѫĭ; —handwerk, n., віéцъ de солdатѫ, месеріа солdатѫлѫĭ; —heer, n., арматъ, óсте, трѫпъ; —held, m., ероѫ, кампіонѫ, omѫ ілѫстрѫ ѧn вътъліĭ; —heldin, f., ероіnъ; —kamerad, в. —gefährte; —kanzellei, f., канчеларіъ велікъ; —kasse, f., кассъ мілітаръ (вістіеріъ); —knecht, m., солdатѫ, фанте (ѧn кърцĭ); —kommando, n., цеnералатѫ, komanda de ръсвоїѫ; —kunst, f., таптікъ, артъ мілітаръ; —lager, n., къmпѫ de ръсвоїѫ, кастре (лагърѫ); —läufte, m. pl., тімпѫрĭ веліче; —leben, n., віéцъ мілітаръ; —leute, pl., остъшіme, солdъціme; —lied, n., къnтекѫ марціалѫ, къnтекѫ de ръсвоїѫ; —list, f., стра-

Digitized by Google

тацетъ, апріціте велікъ; —macht, f., пътере арматъ, трѫпе; —manier, f., в. —gebrauch; —mann, m., солдатѫ; —mannschaft, f., остъшіте, трѫпъ, арматъ; —minister, m., міністрѫ de ръсвоїѫ; —rath, m., консіліѫ, мілітарѫ, сфатѫ de ръсвоїѫ; —recht, n., дрептълѫ de ръсвоїѫ, дрептълѫ мілітарѫ; über einen Kriegsrecht halten, а цінé жѫдекатъ марціалъ асѫпра кѫїва; —rüstung, f., арматѫръ, артъмънтѫ; —schauplatz, m., театрѫлѫ ръсвоїѫлѫї, локѫ de бътъліъ; —schiff, n., наїе de ръсвоїѫ; —schule, f., шкóлъ мілітаръ; —schultheiß, m., аѫдіторѫ; —stand, m., статѫ мілітарѫ; старе de ръсвоїѫ; —steuer, f., контрівѫціѫне (вірѫ, дажде) велікъ; —that, f., вравѫръ мілітаръ, фаптъ de вравѫръ; —übungen, pl., deпрінderї мілітаре, есерчіцїї остъшештї, еволѫціѫнї мілітаре; —unternehmung, f., ѧнтрепрінdере мілітаръ, кампаніъ, спеdіціѫне de ръсвоїѫ, порніре de ръсвоїѫ; —volk, n., остъшіте, солдатескъ, арматъ, трѫпъ; —vorrath, m., провісіѫнї мілітаре; —wesen, n., тревї de ръсвоїѫ, тóте але ръсвоїѫлѫї; —wissenschaft, f., штіінцъ мілітаръ; —zahlamt, n., тесаѫрарія, съмешіа мілітаръ; —zeit, f., тімпѫ de ръсвоїѫ; —zucht, f., регѫлъ остъшéскъ, dісчіплінъ мілітаръ; —zug, m., кампаніъ, порніре de ръсвоїѫ, спеdіціѫне велікъ.

Krimmen, v., мъ гъdілѫ кѫ мънкъріте; мъ скарпінѫ ѧнчетѫ.

Krimpe, f., ръстрѧпсетѫра пънѫреї (dѫпъ ѫdътѫръ), інтрътѫръ, кондесетѫръ.

Krimpen, v., ѫdѫ пънѫръ, кондесѫ.

Kringel, m., черкѫ, пласъ, кръпгѫ; коврігѫ, колакѫ.

Krinitz, m., стѫрzѫ аѫріѫ.

Krinne, f., ѧнкрестътътѫръ; деспікътѫръ, крепътѫръ.

Krippchen, n., іеслішóръ.

Krippe, f., крепѫ (італ. grèppic), іесле; лéсъ, треѫкъ (ла іеzътѫрї).

Krippen, в. Bekrippen.

Krippenbeißer, —setzer, m., калѫ мѫшкъторѫ de есле.

Krise, f., крісъ, перікѫлѫ.

Krispeln, v., ѧнкрецескѫ (пеї).

Kristall, n., крісталѫ; Kristallen anschließen, а крісталіса; —glas, n., крісталѫ; —linse, f., (анат.) лінте крісталінъ.

Kristallen, n., de крісталѫ; лімпеde ка крісталѫлѫ.

Kristallisation, f., крісталісъціѫне.

Kriterium, n., крітеріѫ, семнѫ осевіторѫ, семнѫ карактерістікѫ, семнѫ dѫпъ каре жѫdечї.

Kritik, f., жѫdекатъ, крітікъ, кѫртіре.

Kritikaster, m., крітікастрѫ, жѫdекъторѫ некълітѫ.

Kritiker, m., жѫdекъторѫ, крітікъторѫ, крітікѫ, кѫртіторѫ.

Kritisch, a. ші ad., крітікѫ, конфортѫ кѫ dрéпта жѫdекатъ; перікѫлосѫ.

Kritisiren, v., жѫdекѫ, черчетеzѫ, крітіzесѫ, чепсѫреzѫ.

Krittelei, f., крітікъстъріъ, крітікъ пекóптъ, софістъріъ, афлътѫръ de nodѫ ѧн папѫръ, къртітѫръ.

Kritteln, v., жѫdекѫ амърѫнте, деспікѫ пърѫлѫ, софістічеzѫ, къртескѫ.

Krittler, m., в. Kritikaster.

Kritzeln, v., скріѫ ръѫ, скърцъїѫ хъртіа.

Kröbs, в. Gröbs.

Krokodil, n., крокоdілѫ; —thränen, pl., лакріте амъцітóре, лакріте de крокоdілѫ.

Krollen, v., свърческѫ, сгърческѫ, контрагѫ (прін опърітѫръ).

Krollhecht, m., штіѫкъ мікъ, штіѫкъ ѧнколъчітъ.

Kronamt, n., префептѫра корóпеї (ѧн Полоніа).

Kronbeamte, Krondiener, m., офічіалѫ алѫ корóпеї.

Kronbewerber, m., претіndінте алѫ корóпеї.

Krönchen, n., короніцъ, короніóръ.

Krone, f., корóпъ; diademъ; регатѫ,

Digitized by Google

imſerіš; черкѣ, іпелѣ, чéркъпѣ, (дмпрепіѕрѣ de лѕпъ); zur — gelangen, a къштіга корóна; etwas in der — haben, a фі вінocѣ, вéтѣ; nach der — ſtreben, a aспіра, пдzві ла корóпъ; die — niederlegen, a денѕпе корóна.

Kroneinkünfte, pl., венітѣріле корóнеі.

Krönen, v., коронезѣ, дпкоронѣ, дпкоронезѣ; gekrönter Dichter, m., поетѣ лаврeатѣ; gekrönte Preisſchrift, f., скріптѣръ преміатъ, коронатъ.

Kronengold, n., аѕрѣ de легъ тікъ, аѕрѣ de коронъ (кѣ 6 карате аратъ), аѕрѣ простѣ.

Kronerbe, m., кліpонотѣ алѣ корóнеі, прінчіпе ерезітарѣ (diadохѣ).

Krongut, n., domініѣ алѣ корóнеі.

Kronleuchter, m., полікандрѣ, лѕстрѣ, канделаврѣ.

Kronprinz, в. Kronerbe.

Kronrad, n., рóтъ dінтатъ, рóтъ кѣ тъселеле костіше, коропіфортъ.

Kronſchatz, m., тесаврѣлѣ, вістіеріа корóнеі; —meiſter, m., тареле вістіерѣ, тареле тесаврарѣ алѣ корóнеі.

Kronthaler, Kronenthaler, m., талерѣ коропатѣ, коропатѣ.

Krönung, f., коронъцізне, дпкоронаре, коронътъптѣ; —öfeierlichkeit, f., солепітатеа коронъцізніі.

Kröpel, в. Krüppel.

Kröpelſtuhl, m., скаѕнѣ кѣ враце, скаѕнѣ дпкѣшватѣ.

Kropf, m., гѣшъ; вълвѣкѣ, вълвѣкътѣръ; кѣшѵ, дпкѣшвътѣръ; скобітѣръ (ла къпята чістелорѣ); проръ; гътлежѣ; —eibechſe, f., шопърлъ маре, ігѣапъ.

Kröpfen, v., дпdопѣ (гъште); тъпъпкѣ лакомѣ; дпdоіескѣ дпкѣшвѣ, аркѣескѣ дп зпгіѕ дрептѣ.

Kropfgans, f., челікапѣ (ватъ).

Kropfig, a. ші ad., гѣшатѣ.

Kropfkraut, n., скрофѣларіѵ.

Kropftaube, f., порѣтвѣ гѣшатѣ, порѣтвѣ маре, колѣтвѣ.

Kropfſalat, m., сълатъ кѣ къпъцінѵ.

Kröpfung, f., гѣшътъръ; дпdоітъръ дп зпгіѕ дрептѣ, аркътъръ.

Krösſchen, v., фрігѣ, сѣвфрігѣ, пръжескѣ (дп гръсіme).

Kröſe, f., гарdінъ.

Kröte, f., вróскъ рѫіóсъ; крепъdінъ (вóлъ de меі, кал); отълецѣ арцъгосѣ; —ngift, n., венінѣ de вróскъ; —nſtein, m., ватрахітѣ.

Krucifix, n., крѣчефіптѣ, Хрістосѣ пе крѣче.

Krücke, f., кържъ, въцѣ de рѫзіматѣ; тъпѣпкіѕ de касъ; кърлігѣ.

Krückſtock, в. Krücke.

Krückenkreuz, n., (ерald.) крѣче кърлігатъ.

Krug, m., вlчорѣ, капъ; оспътърів, кърчтъ; der — geht ſo lange zu Waſſer, bis er bricht, вlчорѣлѣ а тътѣ мерце ла апъ, пъпъ се спарце.

Krüger, m., оспътарѣ, кърчтарѣ.

Kruke, f., вlчорѣ.

Krullen, krüllen, v., дпкрецескѣ; decrіокѣ.

Krümchen, n., вѣкъцікъ, фъртътърікъ; церѫпъ.

Krume, f., вѣкъцікъ, фъртътъръ, фъртъ; mіezѣ de пъпе (= mie фр.)

Krumeln, krumen, v., фартѣ, сфартѣ, вѣкъцескѣ, търѕпцezѣ, emiezѣ.

Krumm, a. ші ad., стрѫмвѣ, кървѣ, рекѣрвѣ, дптортокатѣ, котітѣ, котіцітѣ; —e Beine, pl., пічóре стрѫмве (хаітішѣ, шопторогѣ); —e Wege, pl., къ дпкѣркате; —e Finger machen, a фѣра, a авé деџете лѕпці; —darm, m., (анат.) тацѣ дпкѣркатѣ; —fuß, m., пічорѣ стрѫмвѣ; —halѕ, m., гътѣ дпторсѣ; —holz, n., (мар.) лемнѣ стрѫмвѣ, лемнѣ чотѣросѣ; —linig, a. ші ad., стрѫмвѣ ліпіатѣ; —ſtab, m., архіпъсторалъ, пасторéскъ (патеріца, кържа епіскопéскъ), вастонѣ епіскопескѣ; demпітате епіскопéскъ.

Krummſtroh, в. Wirrſtroh.

Krümmung, f., стрѫмвътъръ, кървътъръ, дпкѣрвътъръ, дпdоітъръ; котітъръ, котіцітъръ.

Krüppel, m., стрѣпатѣ (італ. ſtropiato), пепѣтіпчосѣ (ологѣ, скілавѣ скідóлъ).

Digitized by Google

Krüppelig, a. ші ad., непътінчосъ, ръъ крескътъ, скідолітъ.
Krusade, f., кръсатъ (монетъ).
Krüstchen, n., скорцішóръ, кожішóръ.
Kruste, f., скóрцъ, кóжъ, кръстъ (італ. crosta); die — abmachen, десскорца.
Kryptogamie, f., (вот.) кріптогаміъ, о класъ de планте къ сексъ аскъпсъ (дъпъ Лінné).
Krystall, в. Kristall.
Kübebe, в. Zibebe und Cubebe.
Kübel, n., гълетъ, къвълъ (тъсъръ ардел. ші ъпг.); кадъ; чъвъръ.
Kubik, a., (ґеом.) къвікъ (се zіче de корпъріле солide че аъ шесе латърі пътрате егале; ѫп арітм. продъптълъ пътрътъреі ъпъі пътъръ мълцітъ прін ачелъ пътъръ; Къвълъ дела 2 есте 8); —fuß, m., ъртъ къвікъ; —wurzel, f., (алґевръ) ръдъчінъ къвікъ; —zahl, f., пътъръ къвікъ; —zoll, m., полікаръ, деґетъ къвікъ.
Kübler, m., бътінаріъ.
Küche, f., бъкътъріъ, къкпъ, къкпіъ (італ. cucina); бъкате; kalte —, бъкате речі.
Küchelchen, n., плъчінчіóръ.
Kuchen, m., плъчінтъ, търтъ (ліковъ, погаче); —brett, n., скъndърікъ, лопъцікъ de плъчінте.
Küchen-garten, m., гръdінъ къ легъмі, легъмъріъ; —geräth, n., —geschirr, n., ъпелте de къкпъ; —gewächs, n., легъмъ; —junge, m., ѫпвъцъчелъ de къкпъ, къптъ; —latein, n., латінъ варваръ; —löffel, m., местекътóре; —magd, f., сервітóре de къкпъ; —meister, m., бъкътаръ маре, тъіестръ de бъкате; —messer, n., къцітъ de къкпъ; —rad, n., ротіцъ dінтатъ de тъіатъ алъатъ; —salz, n., саре комъпъ; —schrank, m., дълапъ, влідаріъ; —tisch, m., масъ de бъкътъріъ; кърпъторъ, дóскъ (іт. desco); —zettel, m., лістъ de бъкате.
Küchlein, n., къкпішóръ, къкпъліцъ, бъкътъріóръ; пъішоръ (de гъінъ).
Kuckuck, m., къкъ; daß Dich der — hole, наіва съ те іа; —blume, f., флóреа къкълъі.
Kuder, m., мотокъ, мотанъ сълватікъ.
Kufe, f., талпъ de саніъ; кофъ маре, штеandъ (іт. stanga), вотъ (доніцъ)
Küfer, Küfner, m., вотаріъ (італ. bottajo); штendаріъ, бътінаріъ, чъвъраріъ.
Kugel, f., гловъ, сферъ; глонцъ (de пъшкъ); бóмбъ (de тъпъ, гіълеа търч.); білъ (ла біліартъ); воцъ (італ. boccia), воцелъ, монтъ; гогóшъ; осълъ сакръ (nóda къръълъі, анат.); sich den Arm aus der — fallen, а'ші склінті мъпа; sich eine — durch den Kopf jagen, аші da ъпъ глонцъ прін капъ, а се ѫмпъшка; —n wechseln, а дъела ѫп пістóле; —bahn, f., калеа вомбеі (ръпезітъ din тъпъ); —büchse, f., каравінъ гінтъітъ; —dreieckslehre, f., тріґонометріъ сферікъ; —fisch, m., пеште арматъ, пеште гловосъ; —form, f., формъ, тіпаръ de глóнце; —förmig, a. ші ad., de формъ сферікъ, сферікъ; —gestalt, f., формъ сферікъ, формъ гловóсъ; —gießer, m., търпъторъ de глонце; —größe, f., калівръълъ цевеі; —lack, m., лакъ, лъстръ ѫп гловърі; —probe, f., калівръторъ; —regen, m., грindінъ de глóнце; —rund, a., сферікъ, ротъndъ ка гловълъ; гловіформъ; —schnitt, m., тъіетъръ сферікъ, сегментъ de сферъ; —winkel, m., ъпгіъ сферікъ; —zange, f., ракъ de пъшкъ (de скосъ глонце); —zirkel, m., черкъ еферікъ.
Kuh, f., вакъ; junge —, жъпінкъ, въкъліцъ; —melke, f., вакъ къ лапте; blinde — spielen, а жъка dĕ а мъца óрвъ; bei Nacht sind alle Kühe schwarz, пóптеа е въпъ орі че скъфіъ; —blattern, —pocken, f., вачінъ, върсатъ de вакъ; —fladen, m., балегъ de вакъ; —enter, m., ъцеръ de вакъ; —hirt, m., въкаріъ; —fleisch, n., карпе de вакъ; —kalb, n., віцеа, віцікъ; —käse, m., бръпzъ de вакъ (zъмъкішъ); —milch, f., ла-

Digitized by Google

пте de вакъ; —reigen, m., хоръ пъсторе́скъ (дп Елвеція); —weizen, m., меламціръ, гръзлъ вачілорь (плантъ).

Kugelicht, a. ші ad., гловосъ, глопцосъ, глопцъросъ.

Kugelig, a. ші ad., сферікъ, гловікъ, ка гловзлъ.

Kühl, a. ші ad., ръкоросъ; стъмпъратъ; рече; das Wetter wird —, тімпзлъ се ръкореште; —apparat, m., апаратъ ръкоріторъ; —böse, f., eimer, m., кадъ de речітъ.

Kühle, f., ръко́ре, ръкоре́лъ, речелъ; астъмпъръ, стъмпъръторъ; во́ре ръкоро́съ, аерь de се́рь; — des Schattens, ръко́реа зимреі.

Kühlen, v., ръкорескь, реческъ; стъмпърь; sein Müthchen an einem —, а'шї стъмпъра мъніа асзпра кзіва.

Kühlfaß, n., ръкоріторь (ла віпърсърїї ш. а.)

Kühlte, f., (марін.) въптъ-кътпътатъ.

Kühltrank, m., вевтъръ рекорітóре.

Kühlung, f., ръкоре́лъ, ръко́ре, рекоретъптъ; речелъ.

Kühn, a. ші ad., інімосъ, коражосъ, дндръснецъ, кътезъторь.

Kühnheit, f., вървъцїе, коражїе, дндръсне́лъ.

Kühnlich, v. Kühn.

Kuhr, f., алецере, елекцізне; —fürst, прінчіпе алегъторь.

Kuhren, алегь (векї).

Kukuk, v. Kuckuck.

Kuliſſe, f., кълісъ, перdea (дп театрь), v. Couliſſe.

Kulmination, v. Culmination.

Kukumber, Kukumer, f., v. Gurke.

Kultiviren, v. Cultiviren.

Kultur, v. Cultur.

Kumme, f., гъванъ; фзндъторъ; фарфзріе маре скофзндосъ.

Kümmel, m., кітъпь, кіминь, кіміонь, съкърікъ; —branntwein, m., вінарсь кь кітъпь; —brot, n., пъне кь кітъпь; —öl, n., олеїь de кітъпь.

Kümmeln, v., веь вінарсь.

Kummer, m., тъхпіре, тъхпічзне, сзпъраре, гріжъ; місеріе; рзіпъ, дъртътъръ, молось (moles); педекъ; секвестръ; дмплінелъ; das iſt mein geringſter —, ачеста 'мі е гріжа din зрмъ, de ачеста'мі пасъ маі пзцінь; Hunger und — leiden, а'шї тръгъна віе́цъ, а дзче віе́цъ плінъ de сферінце; —frei, фъръ гріжъ, пепгріжатъ.

Kummerhaft, v. Kummervoll.

Kümmerlich, a. ші ad., тікълось, місераверь, пъкъжітъ, тъхнітъ.

Kummerlos, a. ші ad., петъхнітъ, песзпъратъ, скзтітъ de гріжъ.

Kümmern, v., сзпърь, тъхпескь, дптрістезь; ſich —, а се сзпъра, а'і пъса.

Kümmerniß, f., гріжъ; сзпъраре, тъхпічзне.

Kummervoll, a., пре́тъхпітъ, плінъ de гріже.

Kummet, n., кішкъ, гътаріь (колакь de хамърї); —horn, n., аркълъ дела кішкъ; —kette, f., лънцішорълъ гътарзлзї.

Kump, m., волво́къ, конкъ, вълтóре, афзндътъръ (de апъ); кастронь; блідь; гъвань, керсінь; фасчелъ.

Kumpe, m., соць; кътътръ.

Kund, kundbar, a. ші ad., кзпоскътъ, пзблікъ, пзблікатъ, штіътъ, кзпоштінцатъ, маніфестатъ; — thun, а пзбліка, а фаче кзпоскътъ; gerichtlich — thun, а се інтіма.

Kundbarkeit, f., пзблічітате.

Kunde, f., штіінцъ, кзпоштінцъ; —, m., кътъръторь.

Künden, v. Verkünden.

Kundig, a., кзпоскъторь, штіторь, прокопсітъ; пъцітъ, практікъ; einer Sprache — ſein, а кзпо́ште о лімвъ.

Kundleute, pl., кътъръторї (мзштерїї, търч.).

Kündigung, f., дпштіінцаре, авісъ; репзнціаре.

Kundmachung, f., пзблікъцізне, авісъ, дпштіінцаре, потіфікъцізне.

Digitized by Google

Kundmann, m., кѫмпърътор̆.
Kundschaft, f., кѫпоштінцъ; інформъцiѫне; черчетаре, спіонаре (іскоdіре); кѫмпърътор̆і; аттестатѣ̆ (негѫцеторескѣ̆); auf — ausgehen, а черка съ спіонезі; — einziehen, а траце штірі, інформъцiѫнї.
Kundschaften, v., спіонезѣ̆, мъ інформезѣ̆.
Kundschafter, m., спіонѣ̆ (іскóдъ), черчетъторѣ̆.
Kunf, f., венірe, сосіре.
Künftig, a., віiторѣ̆, веніторѣ̆; —e Woche, септъмъна віiтóре.
Künftighin, ad., певіiторѣ̆, ѧнвіiторѣ̆.
Kunkel, f., фѫркъ (de торсѣ̆); шезътóре; —adel, m., новлецъ dѫпъ фемеіе, воіеріъ dѫпъ фѫстъ.
Kunst, f., артъ, мъіестріъ, артефічіѣ̆; ценіѣ̆, істецiме; професіѫне; schwarze —, негроманціъ, фермекъторіъ; die schönen Künste, артеле ліберале, артеле фрѫмóсе, артеле веле; das ist keine —, ачéста нѫ е врео греѫтате; —anlage, f., талентѣ̆, dіспѫсецiѫне, аплекаре кътръ арте; паркѣ̆, гръdінъ артефічіóсъ; —arbeit, f., продѫптѣ̆ алѣ̆ артеі, артефічіѣ̆; —ausdruck, m., терміnѣ̆ технікѣ̆; —ausstellung, f., еспѫсецiѫне а продѫптелорѣ̆ артеі; —bau, m., клъdіре мъіестрóсъ; —beflissen, a., стѫdіосѣ̆, deпрінсѣ̆ ла артъ; —beflissenheit, f., стѫdіѣ̆ de артъ; —kabinet, n., кабінетѣ̆ de арте; —drechsler, m., стрѫгарѣ̆ мъіестрѫ; —erfahren, a., мъіестрѫ, праптікѣ̆ ѧн артъ; —erzeugniß, n., продѫптѣ̆ алѣ̆ артеі; —färber, m., въпсіторѣ̆ мъіестрѫ, въпсіторѣ̆ артістѣ̆; —fertig, a., мъіестрѫ, аверѣ̆ ѧн врео артъ; —fertigkeit, f., мъіестріъ, аверітате; —feuer, n., фокѣ̆ de артефічіѣ̆, фокѣ̆ артефічіосѣ̆; —fleiß, m., індѫстріъ, сѫргѫінцъ; —freund, m., dілетантѣ̆, іѫвіторѣ̆, аматорѣ̆ de арте; —gärtner, m., флорістѣ̆, гръdінарѣ̆ de флорі; —gemäß, —gerecht, ad., ѧнконформітате кѫ арта, конформѣ̆ кѫ арта, регѫлатѣ̆; —genoß, m., компаніонѣ̆ ѧн артъ; —griff, m., апѫкътѫръ істéцъ, ѧndемънаре мъіестрóсъ; —handlung, f., негоцѣ̆ кѫ лѫкрѫрі de артъ; —liebhaber, dілетантѣ̆; —maler, m., zѫгравѣ̆ еmininте; —redner, m., ріторѣ̆, ораторѣ̆; —reich, a. ші ad., артефічіосѣ̆, інценіосѣ̆, мъіестросѣ̆; —reise, f., кълъторіъ артістікъ (кѫ скопѣ̆ de а вedé продѫпте de але артеі); —reiter, m., кълърецѣ̆ мъіестрѫ; —richter, m., крітікѣ̆, чепсорѣ̆ de арте; —sammlung, в. —kabinet; —sinn, m., талентѣ̆ de арте, аплекаре, dіспѫсецiѫне ла арте; —sprache, f., терміnіі артеі, лімбацiѫлѣ̆ артеі; —stange, f., варгъ ѧнтр'о машінъ idраѫлікъ; —straße, f., dрѫмѣ̆ артефічіосѣ̆, стратъ мъіестрóсъ, шосеа; —stück, n., лѫкрѫ фóрте артіфічіосѣ̆, фаптъ мъіéстрѫ; жокѣ̆ мъіестрѫ (ѧн кърці); —tischler, m., евеністѣ̆, мъсарѣ̆ мъіестрѫ; —verständig, a., артістѣ̆, прічепъторѣ̆ ла артъ; —verwandte, m., коммемврѫ de артіштї; —wasser, n., жокѣ̆ de апъ, фънтънъ артефічіóсъ; —werk, n., продѫптѣ̆ de артъ; —wort, n., терміnѣ̆ технікѣ̆, терміnѣ̆ de артъ; —zeug, n., махінъ idраѫлікъ.
Künstelei, f., жѫкъріъ кѫ арта, ѧнтрекътѫръ, артъ рафінатъ, артъ фъръ гѫстѣ̆.
Künsteln, v., мъіестрескѣ̆; фалсіфікѣ̆ арта, префакѣ̆, рафінезѣ̆.
Künstler, m., артістѣ̆, мъіестрѫ.
Künstlerisch, a. ші ad., мъіестросѣ̆, артефічіосѣ̆, de артістѣ̆, de мъіестрѫ.
Künstlich, a. ші ad., мъіестрітѣ̆, артефічіосѣ̆; фалсѣ̆, префъкѫтѣ̆.
Künstlichkeit, f., мъіестріме; префъкътѫръ, рафінъмънтѣ̆.
Kunstlos, a., немъіестрітѣ̆, непрефъкѫтѣ̆, нерафінатѣ̆, натѫралѣ̆.
Kunstreich, a. ші ad., артефічіосѣ̆, мъіестросѣ̆, інценіосѣ̆.

Digitized by Google

Kunterbunt, a., пестріцѫ, аместекатѫ.
Küpe, Kufe, Kubel, f., кълdаре de въпсіторѫ.
Küpenblau, a., алвастрѫ de кълdаре.
Küper, m., в. Küfer.
Kupfer, n., арамъ; стампъ; —=
—artig, a. ші ad., ка арама; —=
bergwerk, n., баіе, minъ de арамъ;
—blatt, n., стампъ de арамъ;
—geist, m., спірітѫлѫ Вінсрії, а-
чідѫ ачетікѫ (хіm.); —geld, n.,
монетъ de арамъ; —geräth, n.,
—geschirr, n., васе de арамъ;
—gesicht, n., фацъ, фігѫръ аръміъ;
—glaser, m., кіглазѫръ; —grün,
a., котлітѫ; —schmied, m., кълdъ-
рарѫ; —stecher, m., тъіеторѫ ѧп
арамъ, граверѫ, калкографѫ; —=
stich, m., стампъ de арамъ (пе
хъртіъ); —stufe, f., въпъ de а-
рамъ, minеръ аръмóсъ; —vitriol,
n., вітріолѫ de кіпрѫ; —werk, n.,
аръмі; стампе ѧп арамъ.
Kupfericht, a. ші ad., аръміѫ.
Kupferig, a. ші ad., аръмосѫ.
Kuppe, f., крештетѫ, върфѫ, кѫлме;
крéстъ; тѫртеа, флóре (ла кѫіе);
кѫкѫіѫ.
Kuppel, f., кѫполъ (ла вісерікъ);
—dach, n., коперішѫ de кѫполъ.
Kuppelei, f., вотрітѫръ; міжлочіре;
ѧппоdътѫръ, пъdітѫръ; стъростіъ.
Kuppeln, в. Koppeln.
Kuppelpelz, m., влапъ пептрѫ вотрѫ.
Kuppen, v., рътезѫ, таїѫ.
Kuppig, a., кѫкѫіетѫ.
Kuppler, m., (ѧп. деспрецѫ), пъ-
діторѫ, вотрѫ.
Kur, f., кѫръ (de medікѫ); алецере;
в. Cur.
Kuranzen, v., ватѫ, daѫ пе фоі.
Küraß, m., павъзъ, кѫрасѫ (італ.
corazza), zea, лорікъ.
Kürassier, m., кѫрасіерѫ.
Kurbe, Kurbel, f., кѫрвъ (кокърлъ),
ѧпвъртітóре (de о рóтъ), кръпкѫ.
Kürbiß, m., кѫркѫветъ, тітвъ, dъл-
меа (плантъ).
Küren, v., алегѫ.
Kurfürst, m., прінчіпе алегъторѫ
(ѧп Цермаnіа).
Kurfürstenthum, n., прінчіпатѫ еле-
кторалѫ, Електоратѫ.
Kurhut, m., къчѫлъ, кѫкъ de Електорѫ.
Kurrig, a., domестікѫ, ѫшорѫ de
ѧмблъпzітѫ; глѫмецѫ.
Kurschmied, m., фаѫрѫ, ферарѫ, фе-
рарѫ пълварѫ.
Kürschner, m., блъпарѫ, кожокарѫ;
—waare, f., блъпъріъ.
Kurstaat, m., статѫ електоралѫ.
Kurwürde, f., електоратѫ, demnітате
електоралъ (ѧп Цермаnіа пъпъ
ла а. 1804).
Kurz, a. ші ad., скѫртѫ; търѫптѫ;
пѫцінѫ; стрѫпсѫ; —gesicht, n.,
вedере скѫртъ; — darauf, пѫцінѫ
dѫпъ ачееа; in —em, престе
пѫцінѫ; den Kürzeren ziehen, а
ръмъпé ѧпвіпсѫ; zu — kommen,
а скъпъта, а перde; — machen,
а прескѫрта; es — und gut ma-
chen, а zіче мѫлте кѫ пѫціпе.
Kurz-athmig, a., асматікѫ, греѫ ръ-
спіръторѫ; —gefaßt, a. ші ad.,
прескѫртатѫ, компendіосѫ, скѫв-
стрѫпсѫ; —gewehr, n., савіъ;
—köpfig, a., іѫте ла мъпіъ, ко-
лерікѫ; —sichtig, a. ші ad., скѫртѫ
възъторѫ, скѫртѫ de вedере, міопе;
сімплѫлецѫ, скѫртѫ ла міпте; —=
sichtigkeit, f., міопікъ, скѫрціме
de вedере.
Kürze, f., скѫрціме; sich der — be-
fleißigen, а ворві пе скѫртѫ (коп-
чісѫ).
Kürzen, v., скѫртѫ, скѫртезѫ; etwas
an der Rechnung —, а скъdé
din компѫтѫ.
Kürzlich, ad., ѧп скѫртѫ, ѧп кѫвіпте
пѫціпе; de кѫрѫпdѫ.
Kurzum, ad., маї ѧп скѫртѫ, ѧп-
тр'ѫпѫ кѫвъптѫ.
Kürzung, f., скѫртътѫръ.
Kurzweil, f., петречере, тречере de
тімпѫ, пасътімпѫ, жѫкъріъ.
Kurzweilen, v., петрекѫ тімпѫлѫ,
глѫмескѫ.
Kurzweilig, a. ші ad., глѫмецѫ, плъ-
кѫтѫ, шъгѫіторѫ.
Kuschen, v., (кънії) а се кѫлка, а
се сѫпѫпе.
Kuß, m., сърѫтѫ, сърѫтатѫ, сърѫтъ-

Digitized by Google

търъ, пъпатъ, пъпътъръ; —hand, f., тъпъ de сърътатъ; gib einen —, сърътътъ, дъті търъ, пъпътъ.

Küßchen, n., търіцъ, търішóръ, сърътъріóръ.

Küſſen, v., сърътъ, пъпъ.

Kußmal, n., сънтъръ, росъ (че фачі прin сърътатъ).

Küſte, f., кóстъ (ла таре), лідъ, малъ, цертъ; плаіъ; lângs der — ſegeln, а костъці, а плъті деалънгълъ цертълъі.

Küſtenbewahrer, m., пъзіторъ de малърі.

Küſtenbewohner, m., локзіторъ de малърі.

Küſtenfahrer, m., костеціъторъ, костаръ.

Küſtenfahrt, f., костеціътъръ, кавотаціъ.

Küſtenfluß, m., рâъ літоралъ, рâъ деалънгълъ малълъі търій.

Küſtenhandel, m., котерчіъ літоралъ, кавотаціъ.

Küſtenwache, f., пазъ, къстодіъ de малъ.

Küſter, m., сакрістанъ, пъліторъ; в. Kirchner.

Küſterei, f., пъліторіъ, екліціархіъ, сакрістъніъ.

Kutſche, f., кърцъ, (італ. carrozza), кочіъ (італ. cocchio), търсъръ копірітъ, търсъръ не аркърі, каретъ; деліжанъ; vierſitzige —, кърцъ къ патръ шедері.

Kutſchen-bock, —ſitz, m., капръ, скаунъ de кочіеръ.

Kutſchenfenſter, n., ферéстра търсърей.

Kutſchengeſchirr, n., хатърі.

Kutſchengeſtell, n., дрікълъ, карълъ търсърей.

Kutſchenkaſten, m., кошълъ търсърей.

Kutſchenmacher, m., ротаръ.

Kutſchenſchopfen, m., шопълъ de търсърі, pimeș.

Kutſchen-ſchlag, m., —thüre, f., ушіца кърцъей.

Kutſchentritt, m., скъріца търсърей.

Kutſcher, m., кочіеръ, кочішъ (візітіъ, търч.); кърцъаръ.

Kutſchiren, v., тъпъ каіі, кочіезъ; мергъ къ кърцца.

Kutſchpferd, n., калъ de хатъ.

Kütt, в. Kitt.

Kutte, f., мантіъ, кокълъ (глъг); die — ablegen, а се дескълъгърі.

Kuttel, f., маце, възърі, къldзне; —hof, m., тъчелъріъ.

Kutter, m., кътеръ (коръбіóръ).

Kuttler, m., тъчелъръ, тъцаръ, веліторъ.

Kützel, в. Kitzel.

Kux, m., (монт.) кокъс, акціъ, парте деда о minъ.

Digitized by Google

Digitized by Google

DIKЦIONARÏȢ

ЦЕРМАNО-РОМЪNȢ

ѦNТОКМІТȢ ШІ ѦN ПАРТЕА ЛȢЇ РОМЪNЪ ѦNАВȢЦІТȢ КȢ КЪТЕВА МІЇ DE КȢВІNТЕ

de

Георгіȣ Баріцȣ ші Гавріеле Мȣнтеанȣ.

Томȣлȣ II.

L—Z.

Editорȣ ші провезъторȣ:

РȢDОЛФ ОРГІDАN,
четъцеанȣ ші негȣцъторȣ.

БРАШОВȢ.
Тіпъріт ѧн тіпографіа лȣї Römer ші Kamner.
1854.

Digitized by Google

Deutsch-romänisches

Wörterbuch.

bearbeitet

und in dessen romänischem Theile mit etlichen Tausend Wörtern bereichert

von

Georg Baritz und *Gabriel Munteanu.*

Zweiter Band.

L—Z.

Herausgeber und Verleger:

Rudolph Orgidan,
Bürger und Kaufmann.

Kronstadt.
Gedruckt bei Römer & Kamner.
1854.

Digitized by Google

Digitized by Google

L.

L, n., a 8-спрезечеа літеръ а алфавет8лзї германъ.

Lab, n., кіагъ = (coagulum лат.).

Labbe, f., в8зъ; гвръ; —rei, f., флекъріе.

Labbern, v., флекъреск8, ворвеск8 de клакъ.

Labebecher, m., покар8 (de в8тър) рекоріторіе.

Laben, v., лпкіегъ (лапте); рекореск8, конфорт8 (прin тънкаре ші в8тър); рекреезъ; лпвіошезъ; ſich —, а се лпкіега, конфорта; рекорі, рекреа; —b, part., рекорінте, конфортънте.

Laberdan, m., лакердъ, каделеъ (пеште) сърат8.

Labet, ad. ші n., фіг. пердът8, рзінат8, в. Bête.

Labetrank, m., бевтър рекорітóре, конфортънте.

Labewein, m., вінъ алесъ.

Labialbuchſtabe, m., літеръ в8заръ.

Labkraut, n., лпкіегътóре (плънтъ).

Labmagen, m., кіагъ (кълікълъ, рънза).

Laborant, m., лаборанте, кімістъ.

Laboratorium, n., лабораторіе (локъл8 8nde фаче сперімънте кімістълъ).

Laboriren, v., фак8 сперименте кіміче, лаборезъ; сзферъ, пътіеск8; an einer Krankheit —, пътіеск8 de о ветежéлъ.

Labſal, n., Labung, f., конфортъцізне, рекорipe.

Labyrinth, n., Лабіріпт8 (Irrgang, Irrgarten), фіг. лпкъркътъръ, лпвълтъшéлъ, трéвъ лпкълчіть; грезтате.

Lache, f., лак8; мочірлъ, тіпъріе; рăсъ, кікотъ; eine — auffchlagen, а пророрпне, лп рăсъ.

Lächeln, v., сзрмдъ, zimbeск8; höhniſche —, рънжіре, лпгънаре.

Lachen, v., рмдъ; grinſend —, рънжеск8; laut —, кікотеск8; über Jemanden —, а рăде de чінева; ſich halbtodt —, ме стрікъ de рăсъ; ſich vor — den Bauch halten, а се цінé de пънтече рăзъндъ; gezwungen —, а рънжі; ins Geſicht —, а рăде лп фацъ; wer zuletzt lacht, lacht am beſten, чine рăде ла 8рмъ, рăде маі бine.

Lachend, part., рăзънте; лпфлорінте; —e Erben, моштеніторі nedemnі.

Lachenwaſſer, n., апъ de лак8.

Lachenswerth, a., pidikълъ, de рăсъ.

Lacher, m., рăзъторъ.

Lächerlich, a., pidikълъ, de рăсъ; —keit, f., pidikълътате.

Lächern, v., лптърмтъ ла рăсъ.

Lachluſt, f., поftъ de рăсъ; —ig, a., гата спре рăсъ.

Lachs, m., салмъ (пеште).

Lachtaube, f., тзртзреа (de India); фатъ че тотъ рăде (лп глзмъ).

Lachter, n., стъпженъ (мъсзръ лп мине).

Lack, m., лак8; гарóфъ галбінъ; Siegel—, чéръ рошіъ, чéръ таре (de сіцілатъ); —firniß, m., лак8, лзетрз, верніче.

Lackei, m., лакеъ (чокоіъ, феліоръ).

Lackiren, v., лакезъ, даъ лак8, лзстрз, лпверніцезъ.

Lackirer, m., лакіръторъ, лзстрзіторъ.

Lackmus, m., лакмъ, колóре, тінтзръ de сорасóреллі; —papier, n., хъртіе de лакмъ; —pflanze, f., сора (флóреа) сóрелві.

Lade, f., ладъ; статівъ; кассъ (а 8неі корпоръцізні); die — des Bundes, сікріълъ легеі.

Laden, Läden, m., овлонъ, паравънтъ, търавъ (taverna), вътікъ, болтіцъ; magazinъ (de мърфрі).

Laden, v., лпкаркъ, лпсарчінъ; лпвітъ, поftескъ; трагъ (ла жъдікатъ); ſcharf —, а лпкърка (пъшка) къ глонцъ; blind —, а лпчілé (пъшка) фъръ глонцъ; auf ſich —, а траце асзпръші (зрашчл.).

Ladendiener, m., вълатъ de търавъ, комісъ.

Ladenflügel, m., аріпъ de паравънтъ.

Ladenhüter, m., пъziторъ de волтъ; (ѧn рѫсъ) марфъ веке, че nъ се пóте binde.
Ladenpreis, m., прецъ ordinaръ.
Lader, m., ѧnкъркъторъ.
Ladenschaufel, f., ѧnкъркътóре, лiнгъръ, лопъцiкъ de ѧnкъркатъ (тъnърї, ла артiл.).
Ladestock, ш., варгъ de пъшкъ.
Ladezeug, n., mъniцiъne, ѧnкъркътъръ (de тъnъ).
Lädiren, (франц.), v., ватъмъ.
Ladung, f., ѧnкъркътъръ; каръ; кїемаре, пофтiре; — eines Lastthieres, сарчiнъ; —skanone, f., ѧmплътъръ; — vor Gericht, чiтъцiъne; —sflasche, f., флашъ електрiкъ; —splatz, m., ѧmвъркатъ, скелъ, локъ de ѧnкъркътъръ; —sschein, m., чедълъ de ѧmвъркаре.
Laff, a. ші ad., фадъ, несъратъ, сарвъдъ.
Laffe, m., пътъръ, гъгъъцъ, топтъ, nегiовъ (жъne).
Läffeln, v., кърtenескъ; ein Frauenzimmer —, а кърtенi пе о фемеїе.
Laffette, f., лафiтъ, рóте, котiъгъ, dрiкъ (de тъnъ).
Läffler, m., кърtесанъ.
Lage, f., пъсъцiъne; пъсътъръ, сiтъъцiъne; стратъ, палъ, пътъръ; патъ; шiръ (de тъnърї); фiг. dicпъсецiъne; сóрте; die Bögen in —n legen, а пъne ѧn рѫnd кóлеле; Niemand ist mit seiner — zufrieden, nimene nъ е mълцъmiтъ къ сóртеа са.
Lägel, n., бърлоїъ, бътоїъ, бътiнъ.
Lager, n., къmпъ (de бътълiъ), таверъ = tabernaculum; ein — beziehen, а тъбърѫ; das — aufheben, а pidiка тавъра; патъ; zum — kommen, а къdé ла патъ (а се ветежi); von seinem — aufkommen, а се pidiка din патъ; кълкъшъ, вiсъniъ (de фéре); deпосеторiъ, маrасiъ; auf dem — haben, авé ѧn маrасiъ; къпътѫїъ, грindъ (пе каре zакъ бъцiле); vielen Wein auf dem — haben, а авé mълтъ вiнъ ѧn челарiъ; dрождiъ; das — des Weines, des Oels, dрождiiле вiнълъї, але олеїълъї.
Lager-apfel, m., мъръ de цiнътъ; —baum, m., къпътѫїъ (de бъте); —bier, n., вере de цiнътъ; —buch, n., катастръ, kondiкъ de пъmъnтърї; катастiкъ de мърфърї (афлъторе ѧn маrазiъ); —faß, n., бъте de къпътѫїъ; —fieber, n., фрiгърї de тавъръ (солdъцештї); —geld, n., челърiтъ; —haus, n., маrасiнъ, dъrénъ (=dogana iт.); —kunst, f., артеа de а ашеzа тавъръ; —obst, n., фрънтъ de цiнътъ; —ruhr, f., dicenтерiъ de тавъръ; —statt, ші —stätte, патъ, кълкъшъ, локъ de жъчере; —wein, n., вiнъ de цiнътъ; —zins, m., deпосiторiтъ, маrасiнърiтъ.
Lagern, v., тавъръ; mъ кълкъ.
Lagerung, f., тавърѫре, къmпъmънтъ.
Lahm, a., паралiтiкъ, ологъ (de вер ънъ memвръ алъ трънълъї); nenтрегъ; скiопъ; хѫрвъiтъ (васъ), фiг. ъшърелъ, фрiволъ; dieser Stuhl ist —, ачестъ скаънъ n'аре ънъ пiчоръ; einen krumm und — schlagen, а бате пе нештiне бътаїа орвълъї.
Lähme, f., паралiсiъ; —n, v., паралiсezъ, олоцескъ (пе чiнева).
Lähmen, v., amъ паралiсiъ, олоцескъ.
Lahmheit, в. Lähme.
Lähmung, f., паралiсаре.
Lahn, m., петéлъ, фiръ (de аъръ); —macher, m., петелàръ, фъкъторъ de фiръ de аъръ.
Laib, m., массъ; —brot, о пъne.
Laich, n., оъъ, iкре, семiнцъ (de врóшче); —en, v., оъъ, лапъdъ iкре (пештiї); —zeit, f., тimпълъ оъъреї.
Laie, m., лаiкъ, секълаpъ, mipénъ; фiг. новiцiъ, ѧnчепъторъ, печеркатъ, неiniцiатъ; er ist noch — in der Wissenschaft, е ideотъ; —nbruder, m., фрате некълъгърiтъ; —nschwester, f., соръ, (ѧn mon.)

Lake, f., саремъръ, саремоїъ = salamoja, італ.
Laken, n., пънъръ, пънzъ, лінцѫ.
Lakonisch, a., лаконікѫ.
Lakritze, f., ліквіріцъ, іервъ дълче (плънтъ); —nsaft, m., сѫкѫ de ліквіріцъ.
Lallen, v., вълвъескѫ; —, n., вълвъіре.
Lama, n., Ламъ (animалѫ).
Lambertsnuß, f., алѫпъ de Лombardia.
Lamentation, f., ламентъціѫне, плънсѫ, бочітѫ, въїератѫ, скілълъітѫ.
Lamentiren, v., me ламентѫ, me плънгѫ, me ваіерѫ.
Lamm, n., мелѫ (маї біне гнелѫ); —en, v., а фъта мелѫ (оїа).
Lämmchen, n., мелъшѫ, мелъшелѫ.
Lämmer-geier, m., вълтѫрѫ-меілорѫ; —wolle, f., лънъ de меіі.
Lamm-braten, m., фріптѫръ de мелѫ; —fell, n., пеле de мелѫ; —fleisch, n., карне de мелѫ; —fromm, a., блънdѫ ка ѫнѫ мелѫ; —zeit, f., тімпѫлѫ фътъреї оілорѫ.
Lämpchen, n., лампъ мікъ (опаіцѫ).
Lampe, f., лампъ; канделъ; —ndocht, m., фештілъ, фітілѫ de лампъ; —ngeld, n, лъмпърітѫ (ванї пентрѫ лѫміпъціѫнеа кѫ лампе, лъмпаше, а стрателорѫ; —nmann, —nputzer, m., кѫръціторѫ, апрінzъторѫ de лампе; —nruß, —schwarz, n., фѫліціне de лампъ; —nstock, m., стълпѫ, статіва de лампъ.
Lamprete, f., лампретъ, мрéнъ.
Land, n., (оппѫсѫ ла маре) цéръ (terra), пъмънтѫ (pavimentum) ѫскатѫ, конціпѫтѫ, церіторїѫ; церенѫ; (оппѫсѫ ла четате) цéръ, кътпѫ, сатѫ; gelobte —, пъмънтѫлѫ фъгъdѫінцеї; Mädchen vom —e, цéранкъ, фатъ de сатѫ; hier zu —e, ѧн цéра нóстръ; das — cultiviren, а лѫкра пъмънтѫ; an's — setzen, а дескълека пе ѫскатѫ (de пе маре), а десвърка; auf's — gehen, мергѫ ла цéръ (ла мошіъ).
Land-adel, m., повлецъ, повілime de цéръ; —amtmann, m., жѫde; —arbeit, f., лѫкрѫ кътпънескѫ; —arzt, m., medікѫ de цéръ, de ціпѫтѫ; —bau, m., агрікѫлтѫръ; —bauer, m., агрікѫлторѫ; —bewohner, m., церанѫ, сътéнѫ; —betrüger, m., імпосторѫ, атъціторѫ; —bettler, m., вагабѫндѫ; —bote, m., місъцерѫ, кѫріерѫ de цéръ (чірковнікѫ); депѫтатѫ алѫ повілімеї (odiniórъ ѧн Полонія); —drost, в. Landvogt; —edelmann, m., повілѫ de цéръ, de провінціъ; —eigenthum, n., мошіъ, пропріетате de пъмънтѫ; —eigenthümer, m., пропріетарѫ.
Landen, v. n., есѫ ла ѫскатѫ; десваркѫ; v. a., дескаркѫ.
Landenge, f., істімѫ (лімвъ de пъмънтѫ че ѫнеште доѫе церї ші деспарте доъ мърї).
Länder-beschreiber, m., хорографѫ; —ei, f., мошіъ, цéрінъ; пъмънтѫрї, огóре; —kunde, f., цеографіъ, кѫноштіінцъ de цéрї; —los, a. ші ad., фъръ мошіъ, фъръ пъмънтѫ; —n, v., а жѫка ѧнвъртіndѫсе; —sucht, f., лъкоміъ de (а кѫчері) церї; —theilung, f., ѧмпърціре de пъмънтѫрї.
Landes-älteste, m., капѫ повілілор ѫнеї провінції; —art, f., датіна цереї; натѫра пъмънтѫлѫї; —bühne, f., театрѫ націоналѫ; —erzeugniß, n., продѫптѫл ѫнеї церї.
Landes-fürst, —herr, m., domnѫ, domніторѫ, прінцѫ сѫверанѫ; —fürstin, dómnъ, прінчéсъ сѫверанъ; —fürstlich, —herrlich, a. ші ad., domнескѫ, de сѫверанѫ; —gesetz, n., лецеа патріеї; —herrschaft, f., domnie; —hoheit, f., сѫверанітате, мъріре; (ѧн бісерічештї) сѫпремаціъ; —kasse, f., вістеріа, касса цереї; —kind, n., фіїѫ ал патріеї, indiцenѫ, пъмънтéнѫ; —kirche, f., бісерікъ націоналъ; —obrigkeit, f., маціcтрътѫръ сѫпремъ; —polizei, f., поліціъ ценералъ (а цереї); —produkt, n., в. —erzeugniß; —regierung, f., гѫбернѫл цереї; —religion, f., релецеа цереї, domnітóре; —schuld, f., даторіъ пѫблікъ;

Digitized by Google

—schule, f., шкóлъ пѫблікъ; —sitte, в. —art; —sprache, f., лімба цереї, націоналъ; —tracht, f., портѫ (костѫмѫ) націоналѫ; —üblich, a., de datina цереї; —vater, m., татъл цереї, сѫверанѫ; —verfassung, f., констітѫціѫнеа цереї; —verordnung, f., ордінъціѫне ценералъ.

Landes-verrath, m., тръдъціѫне (prodiціѫне) de патріъ; —verräther, m., тръдъторѫ, вънзъторѫ de патріъ; —verwaltung, f., аміністръціѫне а цереї; —verweisung, f., спатріъціѫне, есіларе (сѫргіѫнѫ); —verweser, m., реціпте; —verwiesene, m., спатріатѫ, десцъратѫ (молд.); —währung, f., монетъ а цереї.

Land-flagge, f., фламѫра цереї, націоналъ; —flüchtig, a., фѫцітівѫ, фѫгарѫ (din цéръ); —fracht, f., стръпортѫ пе ѫскатѫ; —fremd, a., стръінѫ = (strainere італ.); —friede, m., паче пѫблікъ, лініштеа domnitóре ѧнтр'о цéръ; —frosch, m., брóскъ de ѫскатѫ; —geistliche, m., преотѫ = (pretre фр.), попъ de сатѫ; —gericht, n., трібѫналѫ de царъ, de дістріптѫ; ѧналта кѫрте de жѫстіціъ (Hofgericht); —gewächs, n., плантъ а цереї, а патріеї; —graf, m., ланграфѫ; —gräfin, f., ланграфінъ; —grafschaft, f., ланграфіатѫ; —grenze, f., фронтіере; —gut, n., мошіъ, пропріетате; —handel, m., негоцѫ пе ѫскатѫ; —haus, n., вілъ, касъ de цéръ, кѫрте (ла мошіъ); каса статѫрілор (ѫнеї церї).

Land-heer, n., арматъ de ѫскатѫ; —jägermeister, m., маістрѫ, вътавѫ de въпъторї; —junker, m., жѫне повіле de цéръ, цéнтіломѫ церéнѫ; —karte, f., картъ цеографікъ; —krämer, m., негоціторашѫ; —krieg, m., ресвелѫ de ѫскатѫ; —krankheit, f., епідеміъ; —kundig, —kündig, a. ші ad., кѫпоскъторѫ de церї; поторїѫ, штіѫтѫ, кѫпоскѫтѫ ѧн тóтъ цéра; —kundigkeit, f., поторіътате пѫблікъ; —kutsche, f., коче = (coche фр.), тръсѫръ de цéръ, діліценцъ; —läufer, m., вагабондѫ, тъіъторѫ кънілор фрѫнзъ; —leben, n., віацъ кътпенéскъ; —leute, pl., церанї, сътенї, кътпенї.

Ländlich, a., церънескѫ, кътпенескѫ, рѫстікѫ; ad. церънеште.

Land-macht, f., пѫтере церéстръ, трѫпе, остъшіме de ѫскатѫ; —mädchen, n., фатъ de сатѫ, церанъ; —mann, m., церанѫ; —mark, f., марцінеа цереї; —meßkunst, f., цеометріъ, агрімесѫръ; —messer, m., інцінерѫ; —miliz, f., міліціа цереї; —münze, f., монета цереї; —pfarre, f., парохіъ de сатѫ; —pfarrer, m., парокѫ de сатѫ; —pflege, —pflegerei, f., префептѫръ, аміністрътѫръ de цéръ; —pfleger, m., аміністръторѫ de цéръ; —physikus, m., медікѫ провінціалѫ; —plage, f., вічіѫ, бътаіъ, епідеміъ, морталітате пѫблікъ; —prediger, m., в. Dorfprediger; —rath, m., консіліарѫ провінціарѫ; —recht n., дрептѫл (кондіка de леці) алѫ цереї; —regen, m., плóіе песте тóтъ цéра; —reise, f., кълъторіе пе ѫскатѫ; кълъторіе ла цéръ; —reiter, m., цéндармѫ кълърецѫ; —reiterei, f., цéндармъріе кълърéцъ; —rentmeister, m., перчепторѫ провінціалѫ; —richter, m., жѫдекъторѫ дістріптѫалѫ; —saß, m., феѫдатарѫ, локѫіторѫ ал ѫнеї церї; індіценѫ, пъмънтéнѫ; —säßig, a., челѫ че аре дрептѫл ѫнѫї феѫдатарѫ провінчіалѫ; —schaft, f., провінчіъ, цінѫтѫ, пласъ de цéръ; пеісацѫ (тъблоѫ de о кътпіъ); статѫріле провінчіале; —schaftsmaler, m., пеісацістѫ (піпторѫ de пеісаце); —scheide, f., марцінеа цереї; —schloß, n., костеїѫ = (castellum) de цéръ; —schreiber, m., скрііторѫ ла ѫнѫ цінѫтѫ; —schule, f., шкóлъ сътéскъ; —see. m., лакѫ; —seuche, f., епідеміъ пѫблікъ; —sitz, m., локѫінцъ ла цéръ, (касъ, кѫрте); —skind, в. Landeskind.

Digitized by Google

Landsknecht, m., лапскенетъ (odiniórъ soldatъ nedestръ la nemți), лънчерь; ez fluch wie ein —, лапжіръ ка ун тъгъдашь; жокъ de кърці.

Lands-mann, m., —mănnin, f., компатріотъ, компатріотъ; —mannschaft, f., компатріоціъ; націзне:

Land-soldat, m., soldatъ de зскатъ; —spitze, f., капъ, промонторіь; —stadt, f., търгъ; четате мънічіпалъ, провінціалъ, de зскатъ (оппъсъ) ла четате mediterapъ (інтре апъ).

Landstädter, m., провінціалістъ.

Landstand, m., денътатъ, metвpъ алъ статърілорь, opdinilorь, провінціале; Landstände, pl., статърі провінціале; дієтъ de цéръ.

Landständisch, a., чеea че цine de статъріле провінціале.

Landständschaft, f., статърime, opdinime.

Land-steuer, f., трівътъ, дажde; —strafe, f., стратъ, кале, дрътъ de цéръ, пъвлікъ; —streicher, в. —läufer; —strich, m., дістріптъ, пласъ, черкъ; —stube, f., сала, катера, дієтеї провінціале; —sturm, m., фъртъмъ de зскатъ; рескълареа глóтелорь (γλῶττα літвъ); капъ цепералъ.

Landtag, m., дієтъ, adънареа стателорь; —tagbeordnete, m., денътатъ; —täglig, a., дndрептъцітъ а аеіста ла дієтъ; —tagshandlungen, pl., фаптеле дієтеї.

Land-taxe, f., тассъ дппъсъ пе пътънтърі; —thier, n., animalъ церестрь; —trauer, f., дорів пъвлікъ; —üblich, a., дndатінатъ дп цéръ.

Landung, f., съркътънтъ, десъркаре; —splatz, m., съркътъръ (локълъ).

Land-verderblich, a., стрікъчіосъ цепеї; —vogt, m. гъверпъторь, aміністръторь алъ цепеї; —volk, n., церънime; —waibel, m., фішкалъ кріміналъ; —wärts, ad., спре зскатъ; —wehr, f., апъръторітеа цепеї; landwehr, міліція цепеї; —wehre, f., фортіфікъціsне de апъраре a цепеї; —wein, m., вінь de цéръ; —wind, m., въпть de зскатъ; —wirth, m., агрономъ, ікономъ; оспътарь (кърчмарь) de цéръ; —wirthschaft, f., агрономіъ (пъгъріъ); —zoll, m., ватъ пе зскатъ, акчісъ; —zunge, f., лімвъ de пътънтъ, істмъ.

Lang, a. ші ad., лънгъ; дпалтъ; маре; мълтъ; vor —er Zeit, demълтъ; ganze Tage —, къ зілеле; —e Wechsel, полiце de датъ веке; dieser Mensch ist sehr —, ъстъ омъ е форте дпалтъ; etwas auf die —e Bank schieben, а амъна зпъ лъкръ dintr' o zi дп алта; ein —es und ein Breites reden, а ворві верзі ші зскате.

Lang-armig, a., брацълънгъ; —bärtig, a., барбълънгъ; —baum, m., оіштеа, рада карълъ; —bein, n., пічорелънгъ; —beinig, a., лънгъ дп пічóре.

Lange, ad., мълтъ тімпъ, дndелънгъ; demълтъ; — vorher, мълтъ маі наінте; — nachher, тързіъ дъпъ ачеea; wie —? пъпъ кънdъ? noch — nicht, маі ва ънкъ пъпъ ...; so — als, кътъ тімпъ ...; das wird noch — nicht geschehen, маі ва пъпъ съ се факъ; er ist noch — nicht Newton, маі ва пъпъ съ фіе зпъ Невтонъ.

Länge, f., лънцime, лънцецъ (= lunghezza it.); nach der — und Breite, дп лънгъ ші ларгъ; der — lang hinfallen, а къdé кътъ е delънгъ; in die — ziehen, а тръгъна, а тръгъі, а дndелънці, а амъна.

Langen, v. n., ажънгъ, me 'ndestъlezъ; mit dem Gelde werde ich nicht weit —, пъ me ажънгъ мълтъ къ ачештї банї; nach etwas —, a ctinde мъна дъпъ чева; —, v. a., — Sie mir das Buch her, дъ'мї картеа.

Längen, v., алълънцескъ, ctindъ.

Längen-maß, n., месъръ de лънцime (полікарь, ърмъ, стълънцінь, міль); —messung, f., лънціметріъ; —zirkel, m., компасъ, черкълъ de лънцime.

Digitized by Google

Länger, a. ші ad., (comp. dела Lang), maĭ лѫнгѫ.
Langeweile, f., ѫрѫтѫ.
Lang-haarig, a., плетосѫ, кѫ пърѫ лѫнгѫ; —halsig, a., кѫ гѫтѫ лѫнгѫ; — hin, ad., ѫн лѫнгѫ; —jährig, a., de мѫлцĭ анĭ.
Länglich, a. ші ad., лѫнгѫрецѫ, облѫнгѫ; —rund, овалѫ.
Lang-muth, f., —müthigkeit, f., ѫнделѫнгръбdаре, ѫнгъdѫінцъ = (indѫлценцъ); —müthig, a., ѫнделѫнгръбdъторѫ, indѫлцентѫ, сѫферіторѫ.
Langohr, n., ѫрекіатѫ, фіг. мъгарѫ, acinѫ; пров. ein Esel nennt den andern —, рѫde dракѫ de порѫмбеле негре ші пе cine нѫ се вede.
Langöhrig, a., ѫрекіатѫ.
Längs, ad., deалѫнгѫлѫ; — dem Flusse, deалѫнгѫлѫ рѫѫлѫĭ.
Langsam, a., търziѫ; лінѫ, ѫнчетѫ; —keit, f., търziетате; ѫнчетіme.
Langschläfer, m., dорміторѫ; comnea.
Langsichtig, m., пресвітѫ, челѫ че вede департе нѫмаĭ.
Längst, a. ші ad., demѫлтѫ; —e, a., (sup. dела Lang), челѫ маĭ лѫнгѫ; —ens, ad., чел мѫлтѫ.
Langstroh, n., наіе лѫнцĭ.
Längweilen, v. a., adѫкѫ (кѫіва) ѫрѫтѫ; sich —, mi се ѫраште.
Langweilig, a. ѫрѫчосѫ, секѫ, грецосѫ.
Langwierig, a., dѫръторѫ, ѫndелѫнгатѫ, че ціне мѫлтѫ (ресвоĭѫ); —keit, f., ѫndелѫнціme, тръгънаре (а ѫнеĭ ветежірĭ).
Lanze, f., ланче; eine — brechen, а се лѫпта кѫ чінева; —nreiter, m., кълърецѫ ланчерѫ; —nträger, m., пѫртъторѫ de ланче, ланчерѫ.
Lanzette, f., ланчетъ.
Lapp, в. Schlaff, Welk.
Lappalie, Lapperei, f., багателъ, копілъріъ.
Lappen, m., петекѫ; трéнцъ, странцъ (straccio, іт.); durch die — gehen, а о тѫлĭ, а о лѫа ла съпътóса.
Lappen, v., петеческѫ, кърпескѫ.
Läppern, v., сорвѫ, бéѫ пѫцінѫ къте пѫцінѫ; ѫннъdескѫ; кресче чева прін adѫнаре de маĭ мѫлте вѫкъцеле; zusammen— Schulden, а стрѫнце аторіĭ кѫ сѫмѫліце.
Lappicht, a., петечіѫ, ка петека.
Lappig, a., петекосѫ.
Läppisch, a., фаdѫ, пекълітѫ; копілъросѫ, невѫнатікѫ, dешенцатѫ.
Lappländer, m., лапонezѫ; стрънцоросѫ (омѫ).
Lärche, Lerche, f., Lärchen- oder Lerchenbaum, m., мелеzѫ (врадѫ).
Lärme, Lärmen, m., лартъ = (la arma, лат.), вѫіетѫ, сгомотѫ; — machen, а фаче сгомотѫ; — blasen, а кіема ла арме.
Lärmblaser, m., алармістѫ.
Lärmen, v., лъртѫескѫ.
Lärmer, m., лъртѫіторѫ.
Lärm-glocke, f., тѫчінѫ, бътаіа глопотѫлѫĭ ѫнтр'о dѫнгъ; —platz, m., локѫ de алармъ; —zeichen, n., семнѫ de алармъ.
Larve, f., ларвъ, маскъ; die — eines Insektes, ларва інсектеĭ; die — abnehmen, а demаска; eine — vornehmen, а се маска; —ngesicht, n., фацъ маскатъ, фацъ хѫdóсъ; —ntanz, m., балѫ маскатѫ.
Lasche, f., ѫреке de скарпъ; ѫнклештътѫръ (лемнарĭ); капакѫ de бѫzѫнарѫ (кроіторĭ); —n, v., пѫнѫ ѫреке de скарпъ; ѫнклештеzѫ; пѫнѫ капакѫ ла бѫzѫнарѫ.
Lasciv, a., волѫптѫосѫ, десфръпатѫ.
Lase, f., ѫлчіорѫ, капъ.
Laß, a., остенітѫ, обосітѫ; мѫіатѫ, лепешѫ; —becken, в. Aderlaßbecken; —binde, f., бандъ, легътѫръ; —eisen, в. Aderlaßeisen; —heit, f., лъсътѫръ, лепешіъ.
Lassen, v. a., ласѫ, ѫнгъdѫіѫ; факѫ съ...; ordinѫ, порѫнческѫ; —, v. n., шеde віне, аре аерѫ, фацъ ...; laß mich gehen, ласъмъ съ мергѫ; ich habe mir sagen —, ѫмĭ спѫсеръ; laßt euch das gesagt sein, съ'цĭ фіъ прін штіре; er kann das Rauchen nicht —, нѫ се пóте лъса (авціné) de фѫматѫ; laßt einmal sehen, en съ вedemѫ;

Digitized by Google

laßt hören, съ aȣzimȣ; laßt uns beten, daцĭ съ ne рȣгъmȣ; Waaren kommen —, a фаче, a da opdinȣ, съ вінъ марфъ; sein Wasser —, a се піша; zur Ader —, a'шĭ лȣа сънце; einen vor sich —, a primi вісіта кȣіва; einen etwas empfinden —, a фаче пе чінева съ сімцъ; er läßt nichts von sich hören, ел nȣ се aȣde nȣ се вede; nȣ dъ нічĭ ȣн cemnȣ de віацъ; das Buch läßt sich gut lesen, ачéстъ карте е скрісъ кȣ гȣстȣ; der Wein läßt sich trinken, вінȣл е бȣнічелȣ; das läßt grob, аре ѧпфъцішаре можікóсъ; das läßt nicht, ачéста nȣ шede вine; wie läßt das? че аерȣ, фацъ аре? dieses laßt schön, ачеста се паре фрȣмосȣ; Gold läßt gut zu grün, верделе прінde аȣрȣлȣ, колóреа верde се потрівеште ла чеа галбінъ; sein Thun und — gefällt mir nicht, nȣ'mĭ плаче пȣртареа лȣĭ.

Lässig, a., лъсъторȣ, непъсъторȣ, негріцінте; —keit, f., лъсътȣръ, непъсаре, негріцінцъ.

Laßkopf, в. Schröpfkopf.

Laßreis, n., (форестр.) апърътȣръ (de сілвъ).

Last, f., сарчінъ, ѧпкъркътȣръ, поваръ; греȣтате, пondepe (меоȣръ), dажde; zur — sein, a фі кȣіва спре греȣтате; einem etwas zur — legen, a ѧмпȣта чева кȣіва.

Lastbar, a., ѧпсърчінаверȣ, че пóте пȣрта о сарчінъ.

Lasten, v., апасъ (сарчіна пе калȣ); die Schuld lastet auf ihm, ѧл апасъ daторіiле; —d, part., апъсъndȣ, апъсънте; —frei, a., скȣтітȣ de апгарале, de дърĭ.

Laster, n., вічіȣ, (кȣсȣрȣ), патімъ, метехнъ; —frei, a., невічіосȣ.

Lästerer, m., deфъĭмъторȣ, ѧпжȣръторȣ, хȣліторȣ.

Lasterhaft, a., вічіосȣ, пътімашȣ, кȣ патімъ, кȣ кȣсȣрȣ.

Lasterleben, n., віацъ de вічіĭ; decфръnатȣ.

Lästerlich, a., інфамȣ; deфъĭмъторȣ.

Lästern, v., deфаimȣ, ѧпжȣрȣ, клеветескȣ; профанezȣ.

Läster-maul, n., гȣръ реа, лімвъ ѧпвеninатъ, deфъĭмътóре; —rede, f., кȣвъптȣ deфъĭмъторȣ; —schrift, f., паскілȣ, скрісóре deфъĭмътóре; —that, f., фаптъ хȣлітóре; —schule, f., кȣібȣлȣ ворбіреĭ de реȣ; —sucht, f., патіма ворбіреĭ de реȣ; —zunge, f., в. Lästermaul.

Lästerung, f., калȣмніъ, deфаimъ.

Lästig, a., апъсъторȣ, греȣ; сȣпъръчосȣ, неплъкȣтȣ; —keit, f., греȣінцъ; секътȣръ = (seccatura іт.).

Last-pferd, n., калȣ de сарчінъ, de стръпортȣ; —schiff, n., васȣ, naiъ de стръпортȣ; —thier, —vieh, n., animалȣ, вітъ de сарчінъ; —träger, m., сърчінарȣ, портъторȣ de сарчінъ (хамалȣ); —wagen, m., карȣ de стръпортȣ.

Lasur, в. Lasurstein.

Lasur-blau, a., azȣрȣ албастрȣ; —farbe, f., azȣрȣ (колореа); —stein, m., azȣрȣ, пéтръ de azȣрȣ, лazȣлітȣ, ȣлтрамарінȣ.

Latein, n., латінъ (лімвъ), латінітате; schlechte —, латінъ барваръ; —er, m., латіністȣ; —isch, a., латінȣ; ad. латінеште; —ische Kirche, вісерікъ латінъ (апȣсéнъ); —ische Reiter, кълърецȣ реȣ.

Laterne, f., латернъ, фълінарȣ, лъмпашȣ; —nmacher, —mann, —nputzer, m., латернъцiȣ, фълінарцiȣ; кȣръцiторȣ de латерне; —npfahl, —nträger, m., парȣ, стълпȣ de фълінарȣ; —nwärter, m., латернарȣ.

Latinisiren, v., латінісezȣ.

Latinität, f., латінітате.

Latsch, m., папȣкȣ кълкатȣ; —en, v., мергȣ тръгъndȣ'mĭ пічóреле ѧптр'ȣнȣ папȣкȣ кълкатȣ; —ig, a., чел че'шĭ търаште пічóреле.

Latte, f., лацȣ = (latte фр.); —n, v., лъцȣескȣ, батȣ лацĭ; —nagel, m., кȣĭȣ de лацȣ; —nwerk, n., лъцърітȣ; —nzaun, m., ѧпгръdітȣръ кȣ лацĭ.

Lattich, Lattig, m., лъптȣкъ.

Latwerge, f., ліктарȣ; компотȣ.

Digitized by Google

Laß, m., пептарѫ (de кроітѫръ варіъ); капакѫ.

Lau, a., кълдѫцѫ, стъмпъратѫ (nічї рече nічї калдѫ, кѫмѫ е лаптеле мѫлсѫ).

Laub, n., фрѫnze, фрѫnzерішѫ; belaubt, фрѫnzосѫ (= frondosus); —dach, n., коперемънтѫ de фрѫnze; —e, f., ѫмврарїѫ (de фрѫnze); —en, v., с'акопере de фрѫnze; —engang, m., дрѫмѫ (алее) болтітѫ кѫ фрѫnze; —erhütte, Laubhütte, f., касъ, колівъ de фрѫnze; таверпакѫлѫ, кортѫ, кѫшкъ (ла жідовї).

Lauberhüttenfest, n., сервътóреа кортѫрілор, кѫшчіле.

Laub-fall, m., къdереа фрѫnzелор; —frosch, m., бротакѫ, брóскъ de арборе; —futter, n., фрѫnzарѫ (ѫскатѫ пентрѫ нѫтрецѫ); —icht, a., фрѫnziѫ; —ig, a., фрѫnzосѫ; —kranz, m., кѫnѫnъ de фрѫnze; —reich, a., фрѫnzосѫ, тѫфосѫ; —thaler, m., талерѫ фрѫnzосѫ (monетъ фр. de 6 франчї); —werk, n., фрѫnziшѫ (орпъмънтѫ ѫп піктѫръ).

Lauch, m., аїѫ, пѫрѫ = (porrum, лат.), прасѫ; —farbig, a., прасіniѫ (= prasinus, лат.), de колóреа прасѫлѫї.

Laudiren, v., даѫ лѫстрѫ фалсѫ пънѫреї негре.

Lauer, m., мѫстѫ de тескъвінъ.

Lauer, f., пъndъ; auf der — stehen, sein, а ста ла пъndъ; —er, m., пъndарѫ; спіонѫ; —n, v., пъndескѫ; an der Thüre —n, а аскѫлта ла ѫшъ, а пъndi.

Lauf, m., кѫрсѫ; — der Gestirne, кѫрсѫлѫ стелелорѫ; цéвъ de пѫшкъ, de тѫnѫ; пічорѫлѫ (ферелорѫ ла вънъторї); das ist der — der Welt, аша мерце лѫмеа; im —e des Jahres, ѫп кѫргъторѫлѫ anѫ; in vollem —e, ѫп фѫга маре.

Lauf-bahn, f., кърарe, каріеръ; аренъ; seine — beschließen, а мѫрі; —band, в. Gängelband; —bank, f., стрътѫлъ (de копії); —bohne, f., фасоле de харакѫ; —brücke, f., понте (пентрѫ пedестрі); —bursche, m., бъіатѫ de алергатѫ (пеzodрѫмѫ).

Laufen, v., алергѫ, ѫмблѫ фѫга, фѫгѫ, кѫрѫ, кѫргѫ; dѫче; крещте (алѫатѫлѫ); das Licht läuft, лѫminареа кѫрце (се топеште); das Faß läuft, бѫтеа кѫръ; das Faß läuft noch, маї е ѫпкъ ѫп бѫте (вінѫ); sich müde —, а се остені фѫцindѫ; davon —, а ефѫці, а скъпа; lauf deiner Wege, каѫтъ'цї de кале, dѫте, ѫптóрче спателе; nach den Mädchen —, а ѫмбла dѫпъ фете; aus dem Dienste —, а пъръсі сервіціѫлѫ; Sturm —, а пъвълі, а da асалтѫ; Gefahr —, а фі ѫп перікѫлѫ, а ріска; —d, part., кѫрінте; das —de Jahr, an. кѫрг.; —de Zinsen, інтересе кѫрінте; —de Credit, креditѫ deскісѫ.

Laufer, Läufer, m., кѫръторѫ, кѫріерѫ, алергъторѫ; алергачъ (пéтра deасѫпра ѫп мóръ); кромъ рѫладъ (ѫп мѫсікъ), фѫгачѫ (калѫ).

Lauffeuer, n., фокѫ кѫрънте (датѫ de ѫnѫ шірѫ de солдацї ѫnѫ dѫпъ алтѫлѫ); репеціѫне маре; diese Nachricht verbreitete sich wie ein —, ачéстъ штіре се респъndi ка фѫлцерѫлѫ.

Lauf-graben, m., трінчеа, (съпътѫръ de апропіетѫ ла асалтѫ); —hund, m., кънe фѫгачѫ (вънъторї).

Läufig, a., къцълінте, че ѫмблъ dѫпъ къцълітѫ (кънe), dѫпъ віерітѫ (скрóфа), гонітѫ (вака).

Lauf-junge, в. Laufbursche; —magd, f., фатъ de алергатѫ; —paß, m., пасѫпортѫ; einem den — geben, а da дрѫмѫ кѫїва; —platz, m., аренъ; —zeit, f., тімпѫ коітѫреї; —zettel, m.. чedѫлъ черкѫларъ.

Lauge, f., лешіе; —n, v., а лешіа, а пѫне ѫп лешіе; —nartig, a., лешіошѫ, алкалінѫ; —nasche, f., ченѫше de лешіъ; —nfaß, n., —nbutte, f., пѫтінъ de лешіатѫрѫфе; nsalz, n., алкалінъ, саре лешіóсъ; —ntuch, стръкѫрътóре.

Läugnen, leugnen, v., негѫ, zікѫ ва, нѫ, аскѫndѫ adеверѫлѫ.

Digitized by Google

Läugner, m., нéгъторѫ, нéгъ (apd.)
Lauheit, Lauigkeit, f., кълdічіме.
Laune, f., ѕторѫ, тóне, (кефѫ пе-кефѫ) капріціе, фантасіъ бѕпъ, бѕне (apd.), = (buona, іт.); bei guter — sein, а фі ѧн але бѕне; —nhaft, a., в. Launisch; —nhaftigkeit, f., капрічіе.
Launig, a., веселѫ, de ѕторѫ бѕнѫ; ѕторістѫ.
Launisch, a., ѕторістѫ; капрічіосѫ, сѕпѕсѫ ла фантасіі.
Laus, f., пъdѕке; die — läuft ihm gleich über die Leber, ѧndатъ і се пѕне мѕска пе насѫ, се мъніе пѕмаї декътѫ; sich eine — in den Pelz setzen, а креште шерпеле ѧн сѫнѫ; er pranget wie eine — auf dem Sammetkragen, се ресфіръ ка пъdѕкеле пе ѕнѫ гѕлерѫ de варшонѫ; die — kömmt ihm in Grind, ѧшї ѧналцъ корнѕл.
Lauschen, в. Horchen; — dormitezѫ.
Lauscher, m., пъndіторѫ, скоdіторѫ = (codiatore, іт.), спіонѫ, аскѕлтъторѫ (пе ла ѕшї).
Lause-junge, —kerl, m., пъdѕкіосѫ; вірвантѫ.
Lausekamm, m., пептене мърѕнтѫ.
Lausekniсker, m., сгърчітѫ, аварѫ.
Lause-krankheit, —sucht, f., пъdѕкіошіе, (ветежіре, de каре се ѧмпле de пъdѕкї).
Lausen, v., пъdѕкезѫ; пров. Narren muß man mit Kolben —, невѕнѕл пѕмаї de чомагѫ штіе.
Lauseneſt, n., локѫ снѕркатѫ.
Lauserei, f., пъdѕкеріе; порчіъ.
Lausesalbe, f., ѕнтѫ de пъdѕкї.
Lausig, a., пъdѕкіосѫ; мішелѫ, тікълосѫ.
Lausesamen, m., лindінъ.
Laut, m., conѫ, тонѫ; er gibt keinen — von sich, нѕ zіче бóвъ; —, a., сопорѫ, кїарѫ, таре, ѧналтѫ (тонѫ, гласѫ); mit —er Stimme, кѕ гласѫ маре; man darf nicht — davon reden, нѕ кѕтезѫ а ворві ѧн пѕвлікѫ деспре ачееа; die Sache ist — geworden, лѕкрѕ с'а dатѫ пе фацъ, а девенітѫ пѕвлікѫ; —, ad., кѕ гласѫ таре, сопорѫ, аѕziверѫ; —, praep., dѕпъ, конфортѫ, а-месѕратѫ кѕ, ѧнпѕтереа; — Nachricht, dѕпъ аѕzіте; — Contract, ѧн пѕтереа контрактѕлѕї.
Lautbar, a., поторїѕ, пѕвлікѫ; —keit, f., поторіетате.
Laute, f., алъѕтъ, лъѕтъ; —nist, —spieler, —schläger, m., лъѕтарѫ; —nmacher, m., лъѕтарѫ (мештерѫ); —nsteg, m., скъѕнелѫ (пе каре zакѫ кóрdеле лъѕтеї).
Läuten, v., сѕнѫ, даѫ сѕнетѫ, тонѫ; mit den Glocken —, а траце клопотеле; in die Kirche —, тóкъ de бісерікъ.
Lauter, a. ші ad., кїарѫ, кѕратѫ, лімпеde, лъмѕрітѫ; пѕмаї, тотѫнѕмаї; das sind — Lügen, астеа сѕнтѫ тотѫ пѕмаї мінчѕнї.
Läuter, m., сѕнъторѫ, клопотарѫ.
Läuterer, m., лімпеzіторѫ, кіаріфікъторѫ, лъмѕріторѫ, рафінъторѫ (ѧн фабріче de zахарѫ).
Lauterkeit, f., кїарітате, лъмѕрітате, лімпеzітате.
Läutern, v., лімпеzескѫ, кїаріфікѫ, лъмѕрескѫ.
Läuterung, f., лімпеzіре, кїаріфікъціѕне; префачере (а вінарсѕлѕї); — eines Urtheils, рентіфікъціѕнеа ѕнеї сентінціі.
Lautlos, a. ші ad., фъръ гласѫ; er stand — da, ста мѕтѫ.
Lauwarm, a. ші ad., кълdічелѫ.
Lauwine, f., лавінъ, троіанѫ de нéоъ гръмъdітъ de вънтѫ.
Lava, Lave, f., лавъ (din вѕлкане); —strom, m., торентѫ de лавъ.
Lavaglas, n., occidianѫ (пéтръ).
Lavendel, m., левантъ (плантъ); —öl, n., олеїѕ de левантъ; —wasser, n., апъ de левантъ.
Laviren, v., лавірѫ, лѕвъескѫ; тімпѕрізезѫ; спълѫ (колóрї).
Laxanz, f., кѕръценіъ, пѕргъціѕне (medікъмънтѫ).
Laxiren, v. a., даѫ кѕръценіъ; —, n., трéпъdѫ, ѕрdінѫ, есѫ афаръ.
Laxirmittel, n., medікъмънтѫ лъссътівѫ, de кѕръценіъ.
Lazareth, n., лъzъретѫ, спіталѫ мілітърескѫ.
Lazerole, f., аzъролѫ (арборе).

Digitized by Google

Lebehoch, n., съ тръіаскъ!
Lebemann, m., бъnвіаnтъ.
Leben, n., віéцъ; фіг. віъ (карne віе); траіъ, nътрімъnтъ; віошіъ; dъраре; in meinem —, кътъ тръіескъ; das — haben, а фі ѧn віéцъ; das — bekommen, а се наште; das — verlieren, а мърі; sich um's — bringen, а се сінъчіde; Jemandem das — absprechen, а осѫndі ла мóрте (de mediчі); mit dem — davon kommen, а скъпа къ віéца; mit dem — etwas büßen, а плъті къ капъл; er hat kaum das liebe —, авіа аре къ че тръі; der Schmied hat dem Pferde in's — geschnitten, фаърълъ а вътътъ пъnъ ѧn карne къіъл поткóвеі; sich auf Tod und — schlagen, а се вате пе мóрте; ein angenehmes — führen, а тръі віne; ein sorgenloses — führen, а тръі фъръ гріцї; nach dem — malen, а лъа кіпъл къіва dъnъ nатъръ; nach dem — zeichnen, а decemna dъnъ nатъръ.
Leben, v., віецъескъ, віezъ, тръіескъ, есістъ; dърezъ; me портъ; lebe wohl! фіі съnътосъ, ремъі къ Dzeъ! so wahr Gott lebt, віъ есте Domnъл! er hat zu —, аре къ че тръі; man muß — und — lassen, а тръі ші а лъса ші п' алцїі съ тръіаскъ; wie gelebt so gestorben, къm а тръітъ, аша а мърітъ; er weiß zu —, ел штіе къm съ се пóрте къ óменіі; in den Tag hinein —, тръіеште фъръ а се гъndі пентръ zioa de мъne; seinem Berufe —, е dedaтъ къ тотъл ла ѧmплініреа облегъцiъnілор сале.
Lebend, a., віъnте, віъ, че аре віацъ, ѧnсъфлецітъ; —е Sprache, лімбъ віе; —ig, a., віъ; віоіъ; —es Wasser, апъ віе; —ige Hecke, гарdъ віъ; Jemanden bei —em Leib verbrennen, а арde de віъ пе чінева; —ig gebärend, вівіпаръ, че фаче фътъ віъ; —iger Kalk, варъ nестінсъ; —ig begraben, а ѧnгропа de віъ.
Lebendigkeit, f., віоічъne.
Lebendigmachung, f., ѧnвіере, віевікъцiъne, ѧnвіетъръ.
Lebenlang, a., тóтъ віéца, кътъ ва тръі.
Lebens-alter, n., върстъ; —art, f., modълъ, фелъл віецеі, ал траіълъі; maniеръ; пъртаре, kondъітъ; —balsam, m., балсамъл віецеі; —baum, m., помъл віецеі; —bedürfnisse, pl., требъінцеле віецеі; —beschreiber, m., біографъ; —blüthe, f., флóреа віецеі (тінерецеле); —ende, n., фінеа віецеі; —faden, m., фірълъ віецеі; den — gewaltsam zerreißen, а се ъчіde; —fülle, f., плініtатеа віецеі; —gefahr, f., перікълъл віецеі; —gefährlich, a., къ перікълъл віецеі; —gefährte, m., консóрте, соцъ пе віéцъ; —geist, m., спірітъ, прінчіnъ de віацъ; —geschichte, f., біографіъ; —göttinnen, pl., (mітол.) Парче; —größe, f., мъріmеа фірéскъ (а тръпълъі); —hauch, m., съфлареа віецеі; —jahr, n., анъл вѫрстеі; —klugheit, f., ѧnцелепцiъnеа віецеі (ѧn пъртареа къ óменіі).
Lebens-kraft, f., пътере de віéцъ; —kräftig, a., плінъ de віéцъ.
Lebens-länge, f., лъnцimеа de zіле, dърареа віецеі; —lauf, m., кърсълъ віецеі; —lehre, f., zoonomіъ; —licht, n., лъmіna віецеі; einem das — ausblasen, а стѫnце лъmіna віецеі; —luft, f., аеръ осціцenъ; —lust, f., плъчере de а тръі, іъвіреа de віацъ; —mittel, n., міжлóчеле de траіъ, віптъалії; —müde, в. Lebenssatt; —ordnung, f., dіетъ, регълъ de віацъ; —princip, n., прінчіnъ de віéцъ; —proceß, n., фъnцiъnіле віецаре; —regel, f., массімъ de пъртаре; —saft, m., съкъл віецаръ; —satt, a., сътълъ de віéцъ; —strafe, f., пеdéпсъ капіталъ; bei —strafe, съб пеdéпсъ de мóрте; —vergnügungen, pl., плъчеріле віецеі; —unterhalt, m., мъnцінемъnтъ, цінереа віецїі; nътрімеnтъ; —versicherung, f., ассекъранцъ пе віéцъ; —wandel, m., пъртаре,

Digitized by Google

kondъitъ; —wärme, f., кълдъръ патъралъ, віецаръ; —wasser, n., віпарсѫ, ракіѫ; —weg, m., калеа віецеї; —weise, f., маніеръ; = weisheit, f., філософіа віецеї; —zeit, f., тімпълѫ, дърата віецеї; auf —zeit, пе віéцъ; —ziel, n., цінта, фінеа віецеї.

Lebenvoll, a., енерціосѫ, плінѫ de віéцъ.

Leber, f., фікатѫ = (fegator іт.); zur — gehörig, епатікѫ; frei von der — weg sprechen, а ворбі ліберѫ; —ader, f., вънъ васілікъ; —blume, f., фікъцеа; —braun, —farbig, a., фікъціѫ (de колоре); —entzündung, f., апрindере, ꙟпфлътъціѫне de фікаці; —erz, n., есѫ епатікѫ; —fleck, m., алѫпікъ, патъ фікъціъ (пе трѫпѫ); —fluß, m., епатіріъ; —fuchs, m., калѫ фікъціѫ (роївѫ ꙟпкісѫ); —krank, a., пътімашѫ de фікатѫ; —krankheit, f., епатітъ; —kraut, в. Leberblume; —mittel, m., medікъмънтѫ пентрѫ фікатѫ; —reime, pl., версѫрі прóсте, рѫмътѫрі; —stein, m., епатітѫ; —sucht, f., бóлъ de фікатѫ; —thran, m., олеїѫ de фікатѫ de кітѫ; —verhärtung, f., ꙟпвѫртошаре (счіромъ) de фікаці; —verstopfung, f., острѫпціѫне de фікатѫ; —wurst, f., картавошѫ.

Lebewohl, n., фіі сънътосѫ! сърѫтаре! ремѫї кѫ Dzeѫ!

Lebhaft, a., віоїѫ, віѫ кѫ фокѫ, іѫте, аџерѫ; ad., кѫ віоічѫне; diese Straße ist —, страта е ꙟмблатъ; —e Augen, окіі пліні de фокѫ; —igkeit, f., віоічѫне, віошіе.

Lebhonig, m., міере бътѫтъ.

Lebkuchen, m., тѫртъ дѫлче.

Leblos, a., фъръвіéцъ, пенсѫфлецітѫ, neinimатѫ; —igkeit, f., пенсѫфлеціе, neinimъціѫне, ліпсъ de віéцъ.

Lebtage, m., pl. mein —, ꙟп віéца mea; das vergesse ich mein — nicht, аста пѫ о ѫітѫ кътѫ оїѫ тръі.

Lebzeiten, f. pl., bei meinen —, ꙟп віéца mea; bei — seines Vaters, ꙟп ziлеле татъсеѫ; bei unsern —, ꙟп ziлеле пóстре.

Lechzen, в. vor Durst —, а мѫрі de сете; а кръпа de ѫскъціѫне; nach etwas —, а dорі фербінте чева; das —, dорінцъ фербінте; die Blumen —, флоріле се пълескѫ de сечетъ; das Faß —t, бѫтеа се прелінце; —d, part., крепатѫ; ꙟпсетатѫ.

Leck, a. ші ad., крепатѫ, спартѫ, лѫъторѫ de апъ; ein —es Schiff sein, паїъ че іа апъ; —, m., крепътѫръ, бортъ, локѫ de інтратѫ апъ (ꙟп васе de лемнѫ); einen — bekommen, іа апъ.

Lecken, v., лікъїѫ (іт. leccare); лінгѫ; пѫпѫ; dieses Mädchen geht immer wie geleckt, астъ фатъ ꙟмблъ пѫрѫреа лінсъ; ad. гътітъ; —, v., n. скѫръ, іа апъ; —, n., лінцере.

Lecker, m., лікъіторѫ, лікъѫ (іт. leccone); пѫпъторѫ; Teller—, лінгъторѫ de тъіаре; junger —, цінгъѫ; кѫртісанѫ; —, a., (de бѫкате) делікатѫ, гѫстѫосѫ; —ei, f., лінгаръ, лінгътóре; —bissen, m., бѫкъцікъ бѫпъ, гѫстѫóсъ, апетітóсъ; —ei, f., лінгъріъ, лінсѫръ; пѫпътѫръ; бѫкате алесе; —haft, a., в. Lecker; a., —igkeit, —ei, f., лафте, лекъітѫръ.

Leckerheit, f., (а ѫпеї мънкърі) делікатецъ.

Lecker-maul, m., лікъѫ, мънкъчосѫ, ꙟмблъторѫ дѫпъ бѫкате делікате; —speise, f., бѫкате алесе.

Leckerwein, n., вінѫ de скѫрсѫръ.

Lection, f., лекціѫне, прелекціѫне; — geben, прелегѫ, даѫ, факѫ лекціѫне; Einem die — lesen, а ꙟмпробоzі пе чінева; —splan, m., планѫ de прелекціѫне.

Lector, m., анагностѫ, чітіторѫ.

Lectüre, f., лектѫръ.

Leder, n., пеле (лѫкратъ; кѫреа = (coreum лат.); vom — ziehen, а скóте (din тéкъ) сабіа; —arbeiter, m., кожокарѫ = (cuojaio іт.); —band, m., легътѫръ (de томѫ) ꙟп пеле; —bereiter, m., кѫръларѫ; —handel, n., негоцѫ кѫ пеї лѫкрате; —n, a., de пеле;

Digitized by Google

—n, v., дтвракъ, къптъшескъ къ пеле; фіг. ватъ (пе чіпева); —waare, f., пелеріе, марфъ de пеї.

Ledig, a., вакантъ, ліверъ, неокъпатъ; фіг. петърітатъ, пепсъратъ; —e Pferd, калъ ліверъ; —e Stand, челібатъ; —keit, f., ваканцъ; челібъціе.

Ledigliсh, ad., внікъминте, пътаї, cinгърпътаї; das iſt — ihre Schuld, аста е пътаї вina eї.

Lee, f., (mar.), кóста (naїeї) дпкоптра въптълуї; —wärts, ad., дпdocълъ въптълуї.

Leer, a., дешертъ, голъ, секъ, ванъ (zіметъ ванъ); — machen, дешертъ; —er Kopf, капъ секъ; ein —es Papier, о хъртіе албъ; —e Einbildungen, кітере; пров. —es Stroh dreſchen, а тъпчі дп секъ, сърда; —e Stelle, постъ, локъ вакантъ.

Leere, f., дешертъ; дешертъціене; — des Magens, дешертъ, флътънzърі (apd.).

Leeren, v., дешертъ, голескъ.

Lefze, f., вьzъ (Lippe).

Legal, a., легалъ; ad., легалеминте, дпп лепе; —iſiren, v., легалісезъ, автептічезъ; —ität, f., легалітате.

Legat, n., легатъ (лъсатъ de мошtенire); —, легатъ (дп поълъ Teſtamentъ), трімісъ, солъ; —ion, f., легъціене, провінціе, соліе (пъпéскъ); —ionsrath, m., —ionsſekretär, m., консіліарь, секретарь de легъціене, de солі.

Lege-geld, в. Eintrittsgeld; —henne, f., гъіпъ оътóре.

Legen, v., пънъ, ашезъ, аллокъ; кълкъ; Eier —, а оа; nieder—, деспънъ, пънъ жосъ; ein Kind zu Bette —, кълкъ пе унъ-въіатъ; Bohnen —, семенъ вовъ; vor Anker —, анкірь; ein Pflaſter —, аплікъ унъ ъмвластрь; einem etwas ans Herz —, а рекотъnda чева къіва къ деосебіре; ſich —, а се кълка, а се пъне дп патъ; фіг. дпчétъ, се ліпістеште; der Sturm legt ſich, фъртъна се потолеште; das wird ſich —, ва трече; das Getreide legt ſich, кадъ грънеле (de плоі); ſich ins Mittel —, а се дптрепъне, а міжлочі; ſich aufs Bitten —, а къdé ла рьгъчіúні.

Legende, f., лецendъ, історіа віецеї унеї сънтъ; —nſchreiber, m., лецendictъ, скріторь de віеціле сънціторь.

Leger, m., пъіторь.

Legezeit, f., тімпълъ оатълуї.

Legion, f., леціúне, леціóнъ, пътерь фórte mare; —är, m., леціонарь.

Legiren, v., легъ (аместекъ унъ металъ къ алтълъ); лась легатъ.

Legirung, f., легътъръ (аместекаре de метале; лъсаре de легате).

Legiſlatur, f., леціслатъръ, пътере de лецї.

Legitim, a., лецітімъ; —iren, v., лецітімезъ; —ität, f., лецітімітате.

Lehde, f., целінъ, пъмънтъ пелъкратъ.

Lehen, в. Lehn.

Lehm, m., лътъ (= lutum), пъмънтъ грасъ; —en, v., лътезъ, а тързі, лінї къ лътъ; —ern, a., de лътъ; —grube, f., гróпъ de лътъ; —icht, a., лътіъ; —ig, a., лътосъ; —wand, f., пъреte de лътъ.

Lehn, n., фездъ (о мошіъ копчéсъ дп посесіúне къ кondiціúні de фіделітате); фездалітате; дрептъріле ші облігъціúніле легате de фездъ; дпвестітъра къ фездъл.

Lehnbank, f., скаунъ къ спате.

Lehn-bar, a., феодаверъ, атърпъторь; —barkeit, f., фездаверітате, dependinцъ; —brief, m., літереле віпефічіаре, diплома de дпвестітъръ; —dienſt, m., сервічіь фездарь.

Lehne, f., docъ, спателе окаунълуї; — eines Berges, пезеніъ.

Lehnen, v. a., pazimъ, спріжінъ; даь фездъ; дтпръпътъ; Geld von einem —, іаь банї дтпръпътъ; —, v. n., се pazimъ; c'adoceште.

Lehn-geld, n., фездъріть; —gut, n., мошіъ de фездъ; —herr, m., domнъл фездълуї, съzеранъ; —recht, n., дрептъ фездалъ; —re-

Digitized by Google

giſter, n., регістрь de фезде; —ſkontraft, m., контрактъ de дефездъцізне; —ſeid, m., оматіѕ, жърътъватъ de фіделітате (кътре сьзеранъ дътторъ de фездъ); —ſeſſel, m., скаѕнъ къ враце; —ſfolge, f., ърмаре дп фездъ; —ſfolger, m., ърмътторъ дп фездъ; —ſfrei, a., алодіалъ, —ſherrlichkeit, f., сьзеранітате; —ſmann, m., васалъ; —ſpflicht, f., обліgъцізне дптре сьзеранъ ші васалъ; —ſtreue, f., кредінцъ фездалъ; —ſverfaſſung, f., сістемъ фездалъ; —ſträger, m., прокъторъ (локъцііторъ фездарь); —ſſtuhl, m., в. —ſeſſel; —waare, f., дърї фездаре; —weſen, n., фездъріе.

Lehnzins, m., ченсъ, даре фездаръ; —frei, a., алодіалъ.

Lehr-amt, n., катедръ; професоріе, професъръ; дірегъторіа de дпвъцътъръ пъблікъ (дп шкóлъ сéв вісерікъ); —anſtalt, f., ставереmънтъ de дпвъцътъръ, шкóлъ (ціmпасій, лічеѕ, колеціѕ); —art, f., методъ; —begriff, m., сістемъ de дпвъцътъръ; доктрінъ; —bote, m., апостолъ; місіопарь; —brief, m., епістолъ, (скрісóре de дпвъцътъръ трімісъ кътре десчіпліі); чертіфікатъ, (адеверінцъ датъ унúї дісчіпль de мештеріе); —buch, n., карте de дпвъцътъръ; —burſche, m., десчіпль, дпвъцъчелъ (ученікъ) de мештеріе.

Lehre, f., дпвъцътъръ, дпвъцъmънтъ; інстрьцізне, доктрінъ; регълъ; моделъ; врівоіѕ; калъпъ de волтъ; хріſtliche —, катехістъ, дпвъцътъръ крештінéскъ; — von der beſten Welt, Оптімістъ; — von dem Menſchen, антрополоціе, штііпцъ деспре отъ; das diene Dir zur —, ачéста съ'ці фіе спре регълъ; er nimmt keine — an, елъ есте къпъцінось, елъ е унъ кодарь; in die — geben, а да ла маістръ.

Lehren, v., дпвъцъ (пе алтълъ); інстрьезъ; öffentlich —, а професа.

Lehrer, m., дпвъцъторь, дascалъ, інстрьторь; маістръ; öffentlicher —, професорь пъблікъ; —in, f., дпвъцътóре, дъскъліцъ.

Lehrerſtand, m., професоріме, корпълъ дпвъцторілорь, статълъ професорескъ.

Lehrerſtelle, f., офічіъ професорескъ, постъ de дпвъцторь.

Lehr-ſabel, f., фавълъ дпструктівъ; —fähig, a., къпаче de професъръ; —form, f., формъ дідактікъ; —freiheit, f., лібертате de дпвъцътънтъ; —gabe, f., талентъ de дпвъцторь; —gebäude, n., сістемъ de дпвъцътъръ; —gedicht, n., поетъ дідактікъ, поетъ дъскъліторіъ; —geld, n., онорарь, плата дпвъцътърей, банї шкóлеї; —grund, m., прінчініъ фундътмънталъ; —herr, —meiſter, m., маістръ; —ſatz, m., анъ de дпвъцътъръ; —junge, (burſche), m., дпвъцъчелъ; —knabe, m., школарь, школърелъ; —ling, m., дпвъцъчелъ; —mäßig, a. ші ad., дорматікъ, дъскълескъ; —plan, m., планъ de дпвъцътънтъ; —reich, a. ші ad., інстрьтівъ; —reicher Spruch, сънтінцъ, асціомъ; —ſaal, m., салъ de дпвъцътънтъ, аззіторь; —ſtuhl, m., катедръ; —ſtube, f., аззіторь, шкóлъ; —widrig, a. ші ad., етеродокеѕ, контрарь унеї дпвъцътъре; —zunft, f., сектъ.

Lehrſatz, m., теоремъ; массімъ; прінчініъ; асціомъ.

Lehrſpruch, m., сънтінцъ, апофтегмъ.

Lehrzeit, f., новіціатъ, тімпъ de дпвъцътъръ.

Leib, m., трьпъ (віъ), корпъ; пънтече, вънтре (бъртъ); таліъ; о пъне; es betrifft — und Leben, ачéста таіе дп віéцъ; bleib mir vom —, пъ те апропіé de мине; thut es bei — nicht, пъ кънва съ фачі ачéста; mit ſeinem — dienen, а шерві дп персóнъ; einem zu —e gehen, а се арънка асъпра кúва, а'і къта віéца; Herz im —e haben, а фі кора-

Digitized by Google

цiосѣ; den Teufel im —e haben, а фi ѫndieволiтѣ; gesegneten —es sein, а фi ѫнгреѕнатъ; gut bei —e sein, а фi корпѕлентѣ, а'ї мерце бine.

Leib-arzt, m., medikѣ de касъ (алѣ ѕнѕї domniторѣ), протомedikѣ; —binde, f., чiнгътóре, шарпъ (iтал. ciarpa), шърпарѣ, бръѣ; —bürge, m., остатiкѣ, остацiѕ (iтал. ostaggio); —compagnie, f., компанiъ de гардъ, компанiъ колóнатъ; —dienst, m., сервiцiѣ персоналѣ; —eigene, m., склавѣ, скiаѕ (iтал. schiavo), шербѣ (робѣ); —eigenschaft, f., склавiъ, скiъiъ, шербiтѕте (робiъ, iобъцiъ кѕ трѕпѕлѣ); —farbe, f., колóре фаворiтъ, колóре плъкѕтъ; —garde, f., гардъ domnéскъ, гардъ de корпѣ, гардъ преторiанъ; —gedinge, n., лéфъ de въdѕвъ, апанацiѕ; —gericht, n., вѕкатъ, мънкаре фаворiтъ: —gurt, —gürtel, m., чiнгътóре, бръѣ; —gut, n., мошiъ de апанацiѕ (венiтѣ, лéфъ пентрѕ мемврiї de domniторї); —herr, m., domnѣ de склавї; —hund, m., къне фаворiтѣ, къне кредiнчосѣ; —jäger, m., вънъторѣ domneскѣ; —kleid, n., вестмънтѣ лѕнгѣ (de dame); —koch, m., вѕкътарѣ domneскѣ; —kutscher, m., кѕчiерѣ domneскѣ; —regiment, n., рецемънтѣ de гардъ; —rente, f., венiтѣ пе вiéцъ; —rock, m., пептарѣ, хаiнъ стрѫнсъ, скѕртеiкъ; —schmerzen, pl., —schneiden, n., колiкъ, росѕрї ла пънтъче, dѕрере de стомахѣ; —schneider, m., кроiторѣ domneскѣ; —speise, в. Leibgericht; —spiel, n., жокѣ фаворiтѣ; —spruch, m., zicъ фаворiтъ, мотто; —wache, в. Leibgarde; —wäsche, pl., скiмвѕрї (премепеле), къмъшърiъ, къмеше; —weh, n., в. Leibschmerzen; —zinsen, в. Leibrente.

Leibes-beschaffenheit, f., ѫнсѕшiме, комплесiѕне трѕпéскъ, констiтѕцiѕнеа трѕпѕлѕї, тѫмпъръмънтѣ; —beschwerde, f., греѕтате, nedicпѕсецiѕне, реаdicпѕсецiѕне; —bewegung, f., депрindере трѕпéскъ, мiшкъмънтѣ, мiшкареа трѕпѕлѕї; —bildung, f., форма трѕпѕлѕї, пѕртареа, пѕртътѕра трѕпѕлѕї; —bürde, —frucht, f., фътѣ, фрѕптѕлѣ пънтечелѕї; —erbe, m., клiропомѣ фiрескѣ, прiмѕлѣ моштéнѣ; —gebrechen, n., скъdере, deфентѣ, плагъ, непѕтiнцъ трѕпéскъ; —gestalt, f., статѕръ, фiгѕръ, формъ, фънтѕръ; персóнъ, талiъ, корпорътѕръ; —größe, f., мъріме, статѕръ трѕпéскъ; —kraft, f., търiъ, вѫртѕте трѕпéскъ; aus Leibeskräften, din ръспѕтерї, din тóте пѕтерiле; —nahrung, f., пѕтремънтѣ, храпъ; —pflege, f., кѕра сънътъцiї, грiцеа de траїѕ; übung, f., депрindере трѕпéскъ.

Leich, m., óъ de пеште; в. Laich.

Leichdorn, m., вътътътѕръ (ла пiчорѣ).

Leiche, f., трѕпѣ мортѣ, кадаврѕ; мортѣ; сърiтѕръ ла тiпарѣ; wie eine — aussehen, сéмънъ а мортѣ; zur — gehen, а мерце ла мортѣ, а петрече ѕнѣ мортѣ.

Leichen-acker, m., ѫнгропътóре, цiнтiрiмѣ; —bahre, f., сiкрiїѕ, лакръ, (кошчѕгѣ); —begängniß, n., ѫнгропъчѕне; —begleiter, m., петрекъторѣ ла мортѣ; —begleitung, f., —bestattung, f., мормънтаре, астрѕкаре; —bitter, m., нофтiторѣ ла ѫнгропъчѕне; —blaß, a. шi ad., смортѣ, фацъ мортърéцъ, галбiнѣ ка чéра; —buch, n., кондiкъ, рецiстрѕ de морцї; —essen, n., комънdаре; —farbe, f., колóре мортърéцъ; колóре de мортѣ; —frau, f. фемеiъ че спалъ пе мортѣ; —gedicht, n. поемъ de ѫммормънтаре, епiчедiѣ; —gefolge, n., кондѕптѣ, комiтiвъ ла мортѣ; —geläute, n., сѕнатѕлѣ de клопоте ла мортѣ; —gepränge, n., помпъ de комънdаре, помпъ de ѫнгропъчѕне; —geruch, m., мiросѣ а мортѣ, пѕтóре de мортѣ; —gerüst, n., катафалкѣ, стълацiѕ ла мортѣ; —gesang, m., кънтекѣ ла мортѣ; —glocke, f., клопотѣ ла

Digitized by Google

mortъ; —musik, f., muзikъ la mortъ, muзikъ фънevръ; —öffnung, f., autopciъ, ovdъkuiзne, deckidepea kadavrълuĭ; —predigt, f., ąnvъcътъръ, predikъ la mortъ; —schmaus, —mahl, v. Leichenessen; —stein, m., pétръ de mortъntъ; —träger, m., dъkътorъ de mortъ, чokлъ; —tuch, n., пънza de пe фąцъ; стофа de ne cikriĭъ (plonzъri); linчorъ; —wagen, m., karълъ morцilorъ; —zug, m., procecisne la mortъ, petrечereа mortълuĭ.

Leichenhaft, a. ші ad., mortъrецъ, че cémъnъ a mortъ.

Leichnam, m., трупъ mortъ, kadavrъ.

Leicht, a. ші ad., ъшorъ, лесne, фачеръ; cnpintenъ, свелтъ; ąndemъnatikъ; ąperъ (agilis); —e Hand, мънъ denpincъ; мънъ cnpintenъ; —e Menсh, m., omъ ъшorъ (de minte); —e Schreibart, стilъ cimnлъ; —es Blut haben, a aвéa зnъ тътnърътъntъ веселъ; einen —en Gang haben, a ąmвla ъшъръ, a aвé mepcъ свелтъ.

Leichten, v., a жъгъni mieil.

Leichtfertig, a. ші ad., вioĭъ, ъшoratikъ, свъntъratъ, свърdatikъ, несокотitъ.

Leichtfertigkeit, f., ъшърinцъ, несокотinцъ; вioĭчne, свъntъръtъръ, свърdъчne.

Leichtfuß, m., omъ cnpintenъ, mepcъ anpirъ, omъ свелтъ.

Leichtgläubig, a. ші ad., лесne крezътorъ, кredълъ.

Leichtgläubigkeit, f., кredълitate, кredinцъ ъшóръ.

Leichtheit, Leichtigkeit, f., ъшърътате, лесnime, фачерitate; cnpintenime, свелцime.

Leichtlich, ad., ъшorъ, къ ąndemъnъ, пелесne.

Leichtsinn, m., несокотinцъ, ъшorimea minцel, пегрiцinцъ, nedicкрецizne.

Leichtsinnig, a. ші ad., несокотitъ, пегрiцitorъ, свърdatikъ, свъntъratъ.

Leichtsinnigkeit, f., в. Leichtsinn.

Leid, a., es thut mir —, ąmi. пape peъ; мъ свпъръ; мъ dópe.

Leid, n., ръ; сфeрinцъ, dърepe; пъkazъ; свпъраре, мъхniчne; aфrontъ, зtrąцъ, mortifikъцizne; dopiъ; ich werde dir kein — thun, пъцi boiъ фаче niчi зnъ ръ; keinem zu Lieb, noch zu —, niчi ąn фавóреа, niчi cnpe ръълъ кziва; einem sein — klagen, a цi deскopepi amapълъ; keine Freude ohne —, niчi o рocъ фъръ rimni, niчi зnъ ceniнъ фъръ nъorъ.

Leiden, v., сфeрiъ; пъцeскъ, пътimeскъ, свпnortъ; кончedъ, лacъ; er ist wohl zu —, есте omъ пъkatъ; darunter leidet meine Ehre, къ ачécта 'mi. сфeрi onóреа; das wird nicht gelitten, ачécта nъ ce сфeре, nъ ce кончede; nicht zu —sein, a фi neciфeritъ; Schmerzen —, a пътimi dърepi; keinen Vorzug —, a nъ сфeрi amънape.

Leiden, n., пъcъ, пъцiinцъ, пacisne, сфeрinцъ; dърepe.

Leidend, part., сфeрinte, сфeрitorъ, пacivъ, пъcivъ; fich — verhalten, a ръmънé пacivъ.

Leidenschaft, f., патimъ, пъcisne (дела пъcъ), мiшkape, тървраре a сфлетълuĭ; seine —en bezähmen, a цi ąnфръna патimele; etwas mit — thun, a лъkra къ патimъ, a фi ръпitъ, стръпъртатъ de пъcisne.

Leidenschaftlich, a. ші ad, ąmпъtimitъ, пъcisnatъ, свпъcъ ла патimъ.

Leidenschaftlichkeit, f., пъcisnъmъntъ, патimъ.

Leidenschaftlos, a. ші ad., decпъcisnatъ, скътitъ de патimъ.

Leidensfrei, a. ші ad., непътimitorъ, скътitъ de dърepi, de сфeрinцe.

Leidensgefährte, m., соцъ алъ сфeрinцelorъ.

Leidensgeschichte, f., istoria сфeрinцelorъ.

Leidenskelch, m., пъхарълъ dърepilorъ, пъхарълъ челъ amapъ.

Leidenswoche, f., септъmъna патimelorъ.

Leidentlich, v. Leidlich.

Digitized by Google

Leider, i., хеі! ах! din непорочіре.
Leidig, a. ші ad., трістъ; тікълосъ, місераверъ; дъреросъ; ръъ, ѫпръъцітъ; —e Trost, мънгъіере дешéртъ.
Leidlich, a. ші ad., de съферітъ, съферіверъ, съпортаверъ; de міжлокъ, пасаверъ, че пóте пъса; —e Stimme, f., гласъ de съферітъ; es geht —, мерце кътъ пóте, трéкъ дъкъсе.
Leidtragend, a., съферіторъ de ръъ; пъртъторъ de доріъ (жале).
Leidwesen, n., доріъ; компътіміре, дърере; трістъчъне; вочітъръ; zu meinem —, спре а меа ѫнтрістаре.
Leier, f., ліръ; віóръ (minaветъ); гірондъ (італ.); das ist immer die nämliche —, кънтъ тотъ пе о кóрдъ, спъне тотъ ъна; —kasten, m., гірондъ; —mann, ліраръ.
Leiern, v., кънтъ къ ліра, сънъ ліра; дъндънескъ; тъндълескъ.
Leihbank, f., банкъ de ѫмпръмътатъ.
Leihbibliothek, f., бібліотекъ ѫмпръмътътóре; кабінетъ de лектъръ.
Leihen, v., ѫмпръмътъ, даъ ѫмпръмътъ; іаъ ѫмпръмътъ.
Leiher, m., ѫмпръмътъторъ.
Leihhaus, n., касъ de ѫмпръмътатъ.
Leihkauf, m., къпаръ, арвънъ; беътъръ ла търгъітъ, алдъташъ.
Leihung, f., ѫмпръмътъ.
Leihlach, Leilacken, n., лінцъ, лінчоръ (лепедеъ, чершафъ).
Leim, m., клеіъ, въскъ; —farbe, f., въпсеа клеіóсъ; —ruthe, f., върцеа къ въскъ; —sieder, m., клеіеръ; —siederei, f., клеіеріъ, фаврікъ de клеіъ; —tiegel, m., тігаіе къ клеіъ; —wasser, n., апъ клеіóсъ.
Leimen, v., клеіескъ.
Leimicht, a., ка клеіълъ.
Leimig, a., клеіосъ, въскосъ.
Leimung, f., клеіéлъ, клеітъръ; клеіме, клеіошіме.
Lein, m., інъ; —acker, m., —feld, n., інъріште, ініште, агръ de інъ; —bau, m., інърітъ, кълтъра інълъі; —dotter, m., міагръ, камелінъ (плантъ); —kittel, в. Leinwandkittel; —kraut, n., ініцъ, інъріцъ (плантъ); —öl, n., олеіъ de інъ; —same, m., семѫнцъ de інъ; —tuch, n., батістъ de інъ; —weber, m., пънzаръ; —weberstuhl, m., статівъ.
Leine, f., фрънгіе, фръмбіе, фънічікъ.
Leinen, a. ші ad., de інъ.
Leinwand, f., пънzъ, тéлъ; —handel, m., комерчіъ de пънzъ, пънzъріъ; —baum, m., сълъ de пънzъ; —hosen, f. pl., шалварі de пънzъ; —kittel, m., zъбънелъ.
Leinweber, m., пънzаръ.
Leinweberei, a., месеріа пънzъріеі.
Leise, a. ші ad., ѫнчетъ, кътінелъ; лінъ; ъшоръ; аце́ръ; —. Gehör, n., аъzъ аце́ръ; — Tritt, m., мерсъ ѫнчетъ, пасъ ъшоръ; —treter, m., спіонъ.
Leiste, f., марцine, ріглъ, лістъ, дъпгъ; шітóре (de пънъръ); спетézъ; ресколъ; фацъ (прівazълъ ла оглindъ); кінгъ, чінгъ.
Leisten, m., калъпъ, калаподъ, фортъ de штівле; Schuster bleib bei deinem —, човотарълъ съ ворвéскъ de месеріа са; —beule, f., бъвоіъ; —bruch, m., сърпътъръ.
Leisten, v., факъ; ѫмплінескъ, пънъ ла кале, пънъ ѫн лъкраре, ефъптъескъ, ессекътезъ; Bürgschaft —, a da сігъранцъ; einen Eid —, а жъра, а депъне жъръмънтъ; Gehorsam —, a da аскълтаре; Genüge —, а ѫндестъла; Genugthuung —, a da сатісфъпціъне, а сатісфаче; Gesellschaft —, а ѫнсоці; Hilfe —, а ѫнтінде ажъторіъ, а съккърце; Widerstand —, а се ѫнфрънта, а da пептъ, а ста контра; Zahlung —, а плъті.
Leistung, f., лъкраре, ѫмплініре, ѫндеплініре, ефъптъіре; — des Eides, депънереа жъръмънтълъі.
Leitband, кордеа, кордікъ, в. Gängelband.
Leite, f., кóстъ (de мънте).
Leiten, v., кондъкъ, ѫндірептъ по-

Digitized by Google

въцъескъ); тънъ; гъвернъ, кърмъескъ; dedъкъ, depівъ (ъnъ рѫъ).
Leiter, m., dъкъ, кълъъzъ, kondъкъторъ; dіреnторъ, капъ, къпетеnіъ.
Leiter, f., скаръ; корчіъ; лоітръ; —baum, m., dръгълъ, пръжіna скъреї; —sprosse, f., фъсчелълъ скъреї; лопъцікъ; фофézъ; спетézъ; —wagen, m., каръ къ лоітре, къроїъ, каръ църъnескъ.
Leitfaden, m., фіръ kondъкъторъ; портъ, регълъ; карте kondъкътóре; manъалъ.
Leitfeuer, n., фокъ de комъnікъцiъne, фокъ kondъкъторъ (бѫрdiъцъ).
Leithammel, m., кълъъzълъ търmеї.
Leithund, m., adърmекъторъ, къпъъ.
Leitriemen, m., хъцъ, къпъстръ, къреа de kondъсъ.
Leitseil, n., (mapin.) пъранкіnъ; хъцъ.
Leitstern, m., стеа поларъ, стръmъnтénъ, стеа kondъкътóре.
Leitung, f., kondъчере, kondъсъ (повацъ); скортъ, кълъъzіре; ѧndрептарїъ, dіреnцiъne; гъвернъ; göttliche —, dіспъсецiъne dzeéскъ, проnіъ.
Lektion, в. Lection.
Lende, f., шеле; кóпсъ; шолdъ.
Lendenbraten, m., фріnтъръ de mъшкїъ.
Lendenlahm, a., dешелатъ, шолdітъ.
Lendenschmerz, m., —weh, m., dърере de шеле, dърере de ръnъnкї, копсітікъ.
Lenkbar, a. ші ad., че се пóте kondъче, ъшоръ de kondъсъ, аплекатъ (спре чева).
Lenken, v., плекъ; ѧndіреnтъ; mъnъ; dъкъ, kondъкъ; гъвернъ; dedъкъ; er läßt sich nicht —, елъ nъ се ѧndъплекъ, елъ е къпъцinосъ; das Gespräch auf etwas Anderes —, а скімба ворба, а ѧnчепе алтъ dіскърсъ; der Mensch denkt und Gott lenkt, омълъ пропъne, Dzeъ dіспъne (nъ къmъ гъndеште омъл, чі къm орѫndъеште Domnъл).
Lenkriemen, m., в. Leitriemen.
Lenksam, a., аплекатъ; ѧndemъnатікъ; аскълтъторъ, ѧndъплекаверъ, kondъчеверъ, ъшоръ de kondъсъ (млъdіосъ).
Lenksamkeit, f., аплекаре; ѧndemnътічіе, аскълтаре, ѧndъплекаверітате (млъdіошіъ).
Lenkscheit, n., inima карълъї.
Lenkseil, n., хъцъ, в. Leitseil, —riemen.
Lenkung, f., dіреnтарїъ, ѧndіреnтарїъ, kondъсъ (повацъ); ѧndъплекаре, тъnаре, кърmъ, гъвернъ.
Lenz, m., прімъваръ; —monat, m., Марцiъ.
Leopard, m., леопардъ.
Lerche, f., чокърланъ.
Lerchenbaum, m., мелеzъ.
Lerchengarn, n., рецеа de прінсъ чокърланї.
Lerchenherz, m., ръшінъ de мелеzъ.
Lerchenstreichen, n., въnатъ de чокърланї.
Lerchenstrich, m., dъка, кълъторіа чокърланілоръ.
Lernbar, a., ѧnвъцаверъ.
Lernbegierde, f., dорінцъ, zелъ de ѧnвъцатъ, пофтъ de ѧnвъцътъръ.
Lernbegierig, a. ші ad., dорітorъ de ѧnвъцътъръ, zелосъ.
Lernen, v. n., ѧnвъцъ, стъdіеzъ; auswendig —, а ѧnвъца de ростъ, а ѧnвъца пе dіnафаръ; einen kennen —, а фаче къnоштінца къіва.
Lernung, Erlernung, f., ѧnвъцътъръ, ѧnвъцатъ (съвст.).
Lesart, f., скімбареа ѧnтр'ъnъ тестъ, варіъцiъne, варіаnтъ.
Lesbar, в. Leserlich.
Lesbarkeit, f., четіверетате, че се пóте чіті.
Lese, f., кълесъ, кълесъръ, реколтъ, сечерішъ; Wein—, кълесъ de вії, віndemіъ.
Lesebibliothek, f., бібліотекъ de чітітъ, касъ de лектъръ.
Lesebuch, n., карте de чітітъ, карте елемѫnтаръ, карте de ѧnчепъторї.
Leseholz, n., ъскътърї, рамърї къzъте.
Lesekreis, m., —gesellschaft, f., соцiетате de лектъръ, чітіторї.
Lesen, v., чітескъ, легъ; кълегъ; къръцъ; скармъnъ (пене); Aehren—,

Digitized by Google

а спікꙋі; einem das Kapitel —, а ѧпфрꙋпта пе чіпева.
Lesen, n., чітітꙋ, лектꙋръ; кꙋлесꙋ.
Lesens-werth, —würdig, a., demnꙋ de чітітꙋ.
Lesepult, m., скріпꙋ de чітітꙋ, чітіторїꙋ.
Leser, m., чітіторꙋ, лекторꙋ, легъторꙋ, кꙋлегъторꙋ; спікꙋіторꙋ.
Leserei, f., чітітꙋръ, ѧптрекътꙋръ кꙋ чітітꙋлꙋ, ръсфъцꙋ ла чітітꙋ.
Leserlich, a. ші ad., чітіверꙋ, лецеверꙋ, че се пóте чіті; eine —e Hand schreiben, а скріе кꙋратꙋ.
Leserlichkeit, в. Lesbarkeit.
Leseschule, f., шкóлъ de копії, шкóлъ de ѧпчепъторї.
Lesesucht, f., лъкоміъ ла чітітꙋ, маніъ de чітітꙋ.
Lesewelt, f., пꙋблікꙋ чітіторꙋ.
Lesezimmer, n., кавінетꙋ de лектꙋръ.
Lesung, f., чітітꙋръ, чітіре (чітеніе), лектꙋръ.
Lethargie, f., летарцїъ, аморцéлъ, сомпꙋлꙋ морцїї.
Letten, m., лꙋтꙋ клеїосꙋ, лꙋтꙋ, църънъ грасъ.
Letter, f., літеръ, тіпꙋ, карактерꙋ (de плꙋмвꙋ).
Lettich, a., лꙋтосꙋ, клеїосꙋ.
Letzen, v., веселескꙋ, делептезꙋ, десфътезꙋ, рекреезꙋ, десмерdꙋ.
Letzt, a., din ꙋрмъ, ꙋлтімꙋ; —e Oelung, f., ст. Маслꙋ; —e Viertel, пътрарꙋлꙋ din ꙋрмъ (алꙋ лꙋпеї); —e Wille, m., лімвъ de мóрте, тестаментꙋ, воінца din ꙋрмъ; immer das —e Wort haben wollen, а вреа съцї фіе ворва тотꙋ деасꙋпра, а'цї плъчé діспꙋта, а авé спірітꙋ контразікъторꙋ; in den —en Zügen sein, а траце de мóрте, а фі ѧп агоніа морцїї.
Letztens, ad., ѧпꙋрмъ, маї ѧпꙋрмъ.
Letzthin, ad., dineaорї; дъꙋпъзї.
Letztlich, в. Letztens.
Letztwillig, ad., кꙋ лімвъ de мóрте, тестаментарїꙋ.
Leu, m., леꙋ (Löwe).
Leuchte, f., фъпарꙋ, лꙋміпарꙋ; латерпъ.
Leuchten, v., лꙋміпꙋ; стрълꙋчꙋ, лꙋческꙋ; фꙋлцерꙋ, скѧптеїꙋ; das —t in die Augen, есте ѧпвеdератꙋ, е adевърꙋ кꙋратꙋ; das Wetter —t, фꙋлцеръ.
Leuchtend, part., лꙋміпосꙋ; стрълꙋчосꙋ.
Leuchter, m., лꙋміпарїꙋ (сфешпікꙋ), капdеларїꙋ, капdелавръ; Arm—, полікапdрꙋ; —dille, f., кънiца, цéва сфешпікꙋлꙋї.
Leuchter-säule, f., —stuhl, m., —tisch, m., колóпъ, скаꙋпꙋ, масъ пентрꙋ капdелавръ.
Leucht-feuer, n., —thurm, m., фарꙋ, фапарꙋ, тꙋрпꙋ ѧпалтꙋ лꙋміпатꙋ пентрꙋ сігꙋрапца коръвіілорꙋ.
Leuchtkäfer, в. Johanniswürmchen.
Leuchtkugel, f., вомвъ лꙋміпóсъ.
Leuchtsäule, f., колóпъ de фокꙋ.
Leuchtstern, m., стеа лꙋміпóсъ, стеа кондꙋкътóре.
Leuchtung, f., лꙋміпътꙋръ, лꙋміпъцїꙋпе.
Leugnen, v., негꙋ, denегꙋ (тъгъdꙋїескꙋ).
Leugner, m., негъторꙋ, нéгъ.
Leugnung, f., негъцїꙋпе, негъмъптꙋ.
Leumund, m., репꙋме, репꙋтъцїꙋпе, фаімъ, опініꙋпе пꙋблікъ (іполіпсіс); bösen — machen, а ѧптꙋпека репꙋмеле, а калꙋмпіа, а дефъіма.
Leute, pl., óменї, персóне (вървацї фемеї); лꙋме; пꙋблікꙋ; късенї; Haus—, късенїї, óменїї касеї; gemeine —, óменї орdіпарї, влогꙋ, плеве; schlechte —, óменї de пімікa; alle — sagen, тоцї спꙋпꙋ; —betrüger, m., трꙋфъторꙋ, атъцїторꙋ, пъкалъ.
Leutenant, в. Lieutenant.
Leuteschau, a., сфіїосꙋ, сфіїчосꙋ, тéмъdꙋ de óменї; місантропꙋ.
Leuteschinder, m., тіранꙋ, ѧмпілъторꙋ, деспоїеторꙋ, тръгъꙋ, чокоїꙋ, апгъріъторꙋ.
Leutselig, a., омепосꙋ, попꙋларꙋ, афаверꙋ.
Leutseligkeit, f., попꙋларітате, омепіе, афаверътате, dꙋлчéцъ ѧп пꙋртърї, пꙋртаре омепóсъ.
Levante, f., (францос.), ръсърітꙋ, левантꙋ; levantischer Handel, ко-

Digitized by Google

мерчіѣ ръсъріте́нѣ, комерчіѣ кѣ ръсъріт̆ѣлѣ.

Levit, m., левітѣ (ѧн тестам. векіѣ); einem die —en lesen, а ѧнфрѣнта аспрѣ пе чінева.

Levkoie, f., леокоіе (флóре).

Lexicograf, m., скрііторѣ de лесікóне, лесікографѣ.

Lexicon, m., лесіконѣ, вокавѣларіѣ, ворбаріѣ, dікціонаріѣ, zічіонаріѣ.

Libell, n., кърт̆ічікъ, лібелѣ (терminѣ жѣрідікѣ.)

Liberal, a. ші ad., лібералѣ, дътъторѣ (dарнікѣ), каре дъ бѣкѣросѣ; фаворъторѣ de лівертате; liberale Meinung, опініѣне лібералъ.

Liberalität, f., лівералітате, аплекаре de a da (дърнічіъ).

Licent, m., вамъ, акчісъ; dажde.

Licentiat, m., лічепчіатѣ, kandidatѣ de допторатѣ.

Licenz, f., ѧнвоінцъ, лічінцъ.

Licht, n., лѣminъ, кіарóре; лѣмѧнаре; (въпът.) окіѣ; neues —, лѣпъ нóъ; Kinder des —s, фіії лѣmineї; jetzt geht mir ein — auf, акѣмѣ мъ deштептѣ, акѣмѣ ѧнчепѣ а прічепе; ihr steht mir im —e, воі ѧмі стацї deалѣminъ, воіѣ ѧмі лѣацї ведереа; wenn man es bei —e besieht, жѣdекъndѣ лѣкрѣлѣ біне; ans — bringen, а da пе фацъ, а da de голѣ, а deскопері; das — der Welt erblicken, а се наште; hinters — führen, а пъкълі, а ѧншела; einer Sache — geben, а ръсфіра ѣнѣ лѣкрѣ, алѣ ръспіка, а ръвърса лѣminъ престе ѣнѣ лѣкрѣ; —arbeit, f., лѣкрѣ ла лѣмѧнаре; —blau, a., албастрѣ; deскісѣ; —braun, a., брѣнетѣ, мѣргѣ deскісѣ, —docht, m., фетілѣлѣ лѣмѧнъріі, фештілъ; —form, f., формъ, тіпарѣ de лѣмѧнъріі, фофе́zъ; —geld, a., галбінѣ deскісѣ; —grau, a., сѣрѣ deскісѣ; —gestalt, f., фігѣръ лѣminóсъ; —gießer, —zieher, m., лѣminъраръ, фъкліерѣ; —grün, a., вéрde deскісѣ; —hütchen, n., стѧнгъторѣ; —körper, m., корпѣ лѣminосѣ; —kreis, m., черкѣ лѣminосѣ, аѣреолъ; —knecht, m., лѣminъраріѣ (пе каре стъ фешнікѣлѣ); —putze, —schere, f., мѣкърі; —scheu, a., еліофовѣ, сфіїосѣ de лѣminъ.

Licht, a., лѣminосѣ, стрълѣчосѣ, кіарѣ; —e Farbe, f., колóре deскісъ; —e Haare, pl., пърѣ блондѣ; es wird —, се ръварсъ de zi, кѣкре́пъ de zi; е ѧн фаптѣлѣ zілеї; —e Waldung, f., пъдѣре ръріт̆ъ; — machen, а ръскіра, а ръріі; — fassen, ферекѣ азѣрѣ (аѣраріі).

Lichtchen, n., лѣminіóръ, лѣminікъ, лѣminъріkъ; лѣкóре.

Lichter, m., (мар.), deсвъркъторіѣ, лѣнтре de deсвъркатѣ (din коръбіiле марі).

Lichterloh, a., ѧмвъпъіетѣ (іт. vampante), ѧнфлъкъратѣ, кѣ флакърі.

Lichtmasse, f., грѣпъ de лѣminі, локѣ лѣminосѣ.

Lichtmesse, f., Ѧнтімпінареа Domнѣлѣї (ла католічіі апѣсені).

Lichtschirm, m., реверберъ; апъръторѣ de лѣminъ (ла окі), паралѣminъ.

Lichtstoff, m., матеріа лѣmineї, лѣminъ (прінчіпіѣлѣ еї).

Lichtvoll, a. ші ad., лѣminосѣ, стрълѣчосѣ, плінѣ de лѣminъ.

Lichtwurm, в. Leuchtwurm.

Lichtträger, m., корпѣ фосфоросѣ, трѣпѣ лѣminъторѣ.

Licitation, f., лічітъціѣне, бънzаре ла тобъ (mezатѣ).

Licitiren, v., лічітеzѣ, стрігѣ ла вънzаре.

Lieb, a. ші ad., іѣвітѣ, аматѣ, харѣ, плъкѣтѣ; амаверѣ, граціосѣ; —er Gott, бѣнѣле Dómne! unsere —e Frau, Вергѣра кѣратъ, Dómna нóстръ; es ist mir —, ѧмі есте плъкѣтѣ, ѧмі плаче; er hat nicht das —e Brot, елѣ n'аре din че тръі, елѣ n'аре din мънъ ѧн гѣръ; einen — gewinnen, а прінde іѣвіре кътръ чінева; seine —e Noth haben, а нѣ шті че съ те фачі, а фі стрімторатѣ.

Digitized by Google

Liebäugeln, v., трагъ din окїъ, каътъ дълче, каътъ галешъ.

Liebchen, n., съфлецълъ, прéiъвітъ; amantъ; mein —, inimióръ.

Liebden, n., (тітъл.); Euer —, Iъвіреа Та.

Liebe, f., iъвіре, amóре, харітате (драгосте); ѫнклінъцiъне, аплекаре; — zur Freiheit, iъвіреа лівертъцiї; Werke der christlichen — thun, а ѫмплini фаптеле харітъцiї крештіне; kalte Hände, warme —, мънї речї, inimъ фервінте; —ediener, m., склавъ алъ amóреї; —glühend, —heiß, a., ѫмфокатъ de amóре.

Liebelei, f., кокетъріъ, галантеріъ аморóсъ, amóре префъкътъ, аморелъ.

Liebeln, v., кокетезъ, факъ amóре, мъ префакъ а iъві.

Lieben, v. a., iъвескъ (лат. libet), amъ, воїескъ вінеле; v. n., пріїескъ; съптъ аморатъ; etwas —, а се десфъта ѫн чева; ich liebe das nicht, ачéста нъ'мї плаче; den Wein —, а фі dedатъ ла вінъ.

Liebens-werth, —würdig, a. ші ad., amaверъ, demnъ de iъвітъ.

Liebenswürdigkeit, f., amaверітате, грацiосітате.

Lieber, ad., maї віне, maї къ плъчере, maї бъкъросъ.

Liebes-abenteuer, авъптъръ аморóсъ; —angelegenheit, f., —handel, m., інтрігъ аморóсъ; —antrag, m., —erklärung, f., декіаръцiъне de amóре, пропъсецiъне аморóсъ; —apfel, m., мъръ de аъръ, пътлъцéнъ рошіъ (плантъ); —band, n., легъмънтъ de amóре, ѫнсоцiре аморóсъ; —blick, m., окїатъ аморóсъ, къътътъръ аморóсъ; —brief, m., скрісóре аморóсъ, вілетъ de amóре, вілетъ дълче; —brunst, f., ардóре аморóсъ, флакъре аморóсе; —bund, m., аліанцъ аморóсъ; —dichter, m., поетъ еротікъ; —dienst, m., фаптъ а харітъцiї; фавóре; —fieber, n., фрігърї аморóсе; —feuer, n., —flamme, f., флакърї аморóсе, ардóре аморóсъ, пасiъне аморóсъ; —gedanken, pl., кънете аморóсе; —geschichte, f., історіóръ аморóсъ, повелъ аморóсъ; —gespräch, n., діскърсъ аморосъ, конверсъцiъне аморóсъ, конворвіре ѫнтре amanцї; —gott, m., Кънidine, Аморъ; —götter, pl., аморінiї; —göttin, f., Віnереа; —gram, m., —grillen, f. pl., фантасiї аморóсе, съпърърї аморóсе; —lied, n., кънтекъ аморосъ; —mahl, n., агапе, оспъцълъ харітъцiї, евхарістіъ, чіна сфънтъ; —paar, n., пъреке de amanцї; —pein, —qual, f., дъреpї аморóсе, тортъръ аморóсъ; —pfand, n., гацiъ, пемнъ аморосъ, премiълъ amoреї (прънкъ); —pflicht, f., даторінцъ de харітате; —rausch, m., вецiъ аморóсъ; —seufzer, m., съспінъ аморосъ; —sprache, f., лімбацiъ аморосъ, лімбацiъ de amanцї; —trank, m., веътъръ de amóре, філтръ, елісіръ; —werk, n., фаптъ къвіóсъ, фапта харітъцiї; —wuth, f., фърóре аморóсъ, фърóре ътерінъ (а сгъълъї), еротоманіъ, мітроманіъ (ънъ фелъ de бóлъ ла фемеї); —zeichen, n., семнъ de amóре, de iъвіре.

Liebetrunken, a., вéтъ de amóре.

Liebevoll, a. ші ad., плінъ de amóре, аморосъ; грацiосъ, плінъ de грацiї.

Liebhaber, m., amantъ, аморезъ (iвовнікъ), iъвецъ; галантъ, чічісвеъ; —, дiлетантъ, аматоръ (de врео артъ), къріосъ; —in, f., amantъ, аморéзъ; дiлетантъ.

Liebhaberei, f., дiлетантісмъ, дiлетънцiме; къріосітате; пасiъне, аплекаре мълтъ (спре чева).

Liebhabertheater, n., театръ de дiлетанцї.

Liebkosen, v., гъгълескъ, десмердъ, харесезъ (дръгостескъ); мъ гъдърескъ, мъгълескъ (ънъ къне).

Liebkosung, f., гъгълітъръ, десмердътъръ, харесаре, харесътъръ (дръгостітъръ).

Digitized by Google

Lieblich, a. ші ad., плъкътъ, ръсфъцатъ; дълче, съавъ (дръгълашъ), десфътъчосъ; мънгъіосъ; —е Anblick, m., къътътъръ съавъ; —е Musik, f., мъсікъ мелодіосъ; — aussehen, a аве о прівіре плъкътъ; — riechen, a міросі плъкътъ, a аве міросъ плъкътъ.

Lieblichkeit, f., дълкóре; ръсфъцъ, съавітате; делікатецъ; граціосітате.

Liebling, m., фаворітъ; —sarbeit, f., лъкръ фаворітъ, плъкътъ; —sfarbe, f., колóре фаворітъ; —slied, n., кънтекъ фаворітъ.

Lieblos, a. ші ad., несімцiторъ, некръцъторъ, неоменосъ, неіъвіторъ, аспръ, фіеросъ.

Lieblosigkeit, f., несімцічъне, дефавóре, ліпсъ de іъвіре, неіъвіре, некръцаре.

Liebreich, a. ші ad., віневоіторъ; граціосъ, плінъ de іъвіре, харітатівъ.

Liebreiz, m., граціі, нърі, аттраціері аморóсе.

Liebreizend, part., къ граціі, къ нърі, аморосъ, аттръгъторъ.

Liebschaft, f., аморелъ, трéвъ аморóсъ.

Liebst, (superl.), прéіъвітъ, прéхаръ.

Liebste, f., amantъ; соціъ, невастъ, консóцъ, консóртъ.

Liebster, m., amantъ, аморезъ, прéіъвітъ; соцъ, консоцъ, консóрте.

Liebstöckel, m., леоштéнъ (італ. livistico).

Liebwerth, a., прéіъвітъ, прéхаръ.

Lied, n., кънтъ, кънтекъ, кънтаре, імнъ, аріъ; кънакъ, мъдъларъ; geistliches —, кънтаре вісерічéскъ; das ist das Ende vom —е, éкъ'і капътълъ, éкъ'і ъртъріле.

Liedchen, n., кънтечелъ, імнішоръ, аріóръ; версърелъ.

Liederbuch, n., карте de кънтече.

Liederdichter, m., компъсеторъ de кънтече, поетъ лірікъ.

Liederlich, a. ші ad., свърдатекъ (іт. sbadato), перегълатъ, dicopdinатъ, дестръматъ, десфръпатъ; —е Frauenzimmer, n., фемеіъ лівръ, фемеіъ лівертінъ.

Liederlichkeit, f., свърдъріъ, десфръъ, перегълъ, dicopdine, лівертінаціъ.

Liedlohn, m., хакъ, сімвріъ (ла мънчіторі).

Lieferant, m., провісіонаръ, провъсіонаръ, ліферантъ, съвміністръторъ.

Liefern, v., провъдъ, съвміністръ, ліферезъ (франц. livrer); eine Schlacht —, a da o вътъліъ.

Lieferung, f., съвміністръціъне, провісіъне, ліферъціъне, ліферъмънтъ (франц. livraison), (теслімаре, провінч.), аммънъаре; мънъпкіъ, сърчініóръ (din o карте тіпъріть), къртічікъ.

Liegen, v., zакъ, мъ кълкъ, сънтъ кълкатъ (італ. caricato), ръпъосезъ; hier liegt, аічі zаче; an wem liegt es? ѧн чіне стъ, чіне е de прічінъ? es liegt mir in allen Gliedern, сімцъ обосéлъ ѧн тотъ трънълъ, ѧмі е фóрте греъ; es liegt am Tage, есте ѧнведератъ; es liegt nichts daran, de аічі нъ атърнъ німіка, de ачéста нъ не пасъ німіка; was liegt Ihnen daran? че'ці пасъ дъмітале de ачéста, че те інтересéзъ, че темеіъ пъі пе ачéста; der Tisch liegt voll Bücher, маса е ѧнкъркатъ de кърці; an etwas —, a фі ѧн мезъінъ къ чева, a фі ѧнвечінатъ, алътъратъ лънгъ чева; — lassen, a лъса съ стеа; in Besatzung —, a фі ѧн гарнісóнъ; zur Hand —, a фі de ѧндемънъ; auf der Hand —, a фі ѧнведератъ; krank —, a зъчé ла патъ, a фі болнавъ; in den Wochen —, a зъчé ѧн патълъ наштереі, a зъчé ѧн лехъзіъ; in den letzten Zügen —, a траце de мóрте, a фі ѧн агонія морціі; da liegt der Hund begraben, éкъ ъnde е ѧнкъркътъра, іéкъ nodълъ, éкъ грeътатеа.

Liegend, part., зъкъndъ, кълкатъ, ръстърпатъ, ѧнтінсъ; —е Gründe, мошіі ставере, вънърі зъкътóре.

Digitized by Google

Liegestunde, f., óръ de ръпаосѫ (ла minapĭ).
Liegetag, m., zi de ръпаосѫ, zi de odixnъ.
Liegezeit, f., (mapin.) старе, тімпѫ de ръпаосѫ.
Lien, f., (mapin.) фѫніъ сѫпціре.
Liese, f., цеве, гѫргѫіъ ла фоĭ.
Liespfund, n., лісфѫndѫ, мъсѫръ de Лівоnia (врео 14 пѫнцĭ).
Lieutenant, m., локѫцінъnте, лаітенантѫ (офіцірѫ).
Lila, Lilak, n., ліліакѫ (spanische Flieder); a. ші ad., віолетѫ, ліла (колóре).
Lilie, f., ліліъ, крінѫ; —narm, m., брацѫ de філdішѫ; —nartig, a., ліліакіѫ; —nhand, f., мъnъ de філdішѫ; —nöl, n., олеіъ de ліліъ; —nstengel, m., фѫштелѫ de ліліъ; —nweiß, a., албѫ ка крінѫлѫ, фóрте албѫ, kandidѫ.
Lilla, в. Lila.
Limonade, f., лімонатъ (веѫтѫръ ръкорітóре).
Limone, Limonie, f., лъмъіе, лімонъ; —nbaum, m., лъмъіъ.
Linde, a., в. Gelinde.
Linde, f., теіъ (арворе); —nallee, f., алеъ de теĭ; —nbast, m., фъшіъ, ролъ de теіъ; —nblüthe, f., флóре de теіъ.
Lindern, v., алінѫ; астъмпърѫ, остоіъ; addѫлческѫ; ѫшорезѫ; die Strafe —, а мікшора педéпса.
Lindernd, part., алінъторѫ, алінътівѫ, стъмпърътівѫ.
Linderung, f., алінаре, алінъмъnтѫ; —smittel, n., міжлокѫ алінъторѫ, алінътівѫ.
Lindigkeit, в. Gelindigkeit.
Lindwurm, m., бълаѫрѫ.
Lineal, n., лініъ, лініалѫ.
Lineament, n., лінеъмѫnтѫ, тръсѫра фецеĭ.
Linie, f., лініъ, ріглъ, рѫбрікъ; ordine, шірѫ, шірéгѫ (de солdацĭ).
Linienschiff, n., naie de лініъ, коравіъ de лініъ, лініъ (коравіъ de челе маĭ марĭ).
Liniensystem, n., (мѫс.) скаръ мѫсікалъ.
Linientruppen, pl., óсте регѫлатъ, трѫпе de лініъ.
Liniment, n., ѫncóре.
Liniren, v., ліniezѫ, ріглезѫ, рѫбрічезѫ.
Linirfeder, f., kondeĭъ de лініатѫ.
Link, a. ші ad., стъnгѫ (італ. stanco), стъnгачѫ, сѫnістрѫ; —e Hand, f., мъnа стъnгъ; —e Seite des Tuches, досѫлѫ пъnѫреĭ, котітѫра пъnѫреĭ; sich eine Person an die —e Hand trauen lassen, а се кѫnѫnа ѫn секретѫ кѫ о фемеіъ de kondiцiѫne маĭ de жосѫ.
Linke, f., стъnга (мъnа).
Linkheit, f., стъnгъчіъ.
Linkisch, a. ші ad., стъnгачѫ; nededатѫ, некълітѫ.
Links, ad., ѫn стъnга; — um, int., стъnга 'мпреціѫрѫ (ла komandъ).
Linnen, в. Leinen.
Linon, m., лінonѫ; мѫселінѫ (цесетѫръ фінъ).
Linschen, n., лінтішóръ.
Linse, f., лінте; —nförmig, a., ка лінтеа, конвепсѫ, лінтеформѫ; —nglas, n., лінте de стіклъ, лінте; —nsuppe, f., сѫпъ de лінте; —nstein, m., лінтекѫларіъ.
Lippchen, n., бѫзішóръ, гѫріцъ.
Lippe, f., бѫзъ; —nbuchstabe, m., літеръ din бѫзе; —nförmig, a. ші ad., (ботан.) бѫзатѫ, ка бѫза.
Lippig, a. ші ad., бѫзосѫ.
Lippfisch, m., лаврѫ.
Liquid, a., лъмѫрітѫ, лімпеde, кіарѫ; —e Schulden, даторіъ лъмѫрітъ.
Liquidation, f., лъмѫрітѫръ, лікідъчѫне (а даторіеĭ).
Liquidiren, v., лімпезескѫ, плътескѫ, ръфѫескѫ (даторіа).
Lispeln, v., шоптескѫ, шопотескѫ (франц. chuchoter), бѫсвъіъ (іт. pispigliare); мѫрмѫрѫ.
Lispeler, m., шоптіторѫ, бѫсвъіторѫ.
List, f., фінéцъ, съгъчіъ, мъіестріъ, стратацемъ, вѫлпіъ (гівъчіъ, шіреціъ, вікленіъ).
Liste, f., лістъ, каталогѫ, реціcтрѫ.
Listig, a. ші ad., фінѫ, мъіестросѫ, вѫлпосѫ; съгачѫ (гівачѫ, шіретѫ, віклéнѫ).
Litanei, f., літаніъ (ектеніъ).

Digitized by Google

Literarisch, a. ші ad., літерарїѫ.
Literatur, f., літератѫръ, штіінца че кѫпрinde гръматіка, реторіка ші поесіа.
Lithograph, m., літографѫ, тіпъріторѫ пе пéтръ.
Lithographie, f., літографіъ, арта de тіпъріт ѫ пе пéтръ.
Lithographisch, a. ші ad., літографікѫ.
Lithotomie, f., літотоміъ, оперъціѫне de a скóте пéтра din вешікъ.
Liturgie, f., літѫргіъ, регѫлъмънтѫлѫ сервіціѫлѫї dzeeскѫ.
Litze, f., кордіцъ, корделіцъ, лъцішорѫ, шерътѫ, гъітънелѫ.
Livree, f., лівреа, хаінъ de сервіторѫ domneскѫ, хаінъ чокоіéскъ; —bediente, m., лакеѫ (кам cinonimѫ кѫ чокоїѫ),
Lob, n., лаѫдъ; Gott lob! лаѫдъ Domnѫлѫї! —begierde, f., пофтъ de лаѫдъ; ванітате; —gedicht, n., поесіъ лъѫдътóре, поесіъ панеціріkъ; —hudelei, f., лаѫдъ лінгърóсъ, лаѫдъ некѫмпътатъ; —lied, n., кънтекѫ de лаѫдъ, imnѫ; —predigt, f., —rede, f., предікъ de лаѫдъ, панеціріkъ; —spruch, m., лаѫдъ, елоціѫ, енкоміѫ; —sucht, f., вънаре de лаѫдъ, лъѫдъріъ; —süchtig, a. ші ad., лъѫдъросѫ, вънъторѫ de лаѫдъ.
Loben, v., лаѫдѫ; даѫ лаѫдъ; jeder Krämer lobt seine Waare, тотѫ ціганѫлѫ ѫшї лаѫдъ калѫлѫ.
Lobens-werth, —würdig, a. ші ad., лъѫдаверѫ, demnѫ de лаѫдъ.
Lobenswürdigkeit, f., лъѫдаверътате.
Lobeserhebung, f., лаѫде, pl., енкомії.
Löblich, a. ші ad., лъѫдаверѫ, de лаѫдъ, лъѫдатѫ; (тітѫлѫ) опораверѫ, інклітѫ, ілѫстрѫ; —er Magistrat, Інкліте Магістратѫ; —e Universität, Ілѫстръ Ѫніверсітате.
Löblichkeit, f., лъѫдаверътате.
Lobsingen, v., кънтѫ de лаѫдъ; lobsinget dem Herrn, лъѫдаці пе Domnѫлѫ, кънтаці лаѫде Domnѫлѫї.
Loch, n., гаѫръ, хѫдъ (apd.), гъѫнъ, въгъѫнъ, вортъ (молдов.), десфѫндътѫръ, дестѫпътѫръ (вранъ); глóзъ; alle Löcher durchkriechen, а се вѫрѫ прін тóте ѫнгїѫріле; ein — machen, а гъѫрі, а сфеделі; wie ein — saufen, а веа ка ѫнѫ чепѫ, а гіолкъі; in's — stecken, а ѫнфѫнда, а вѫрѫ ѫн гаѫръ; ein — zumachen, а се скѫтѫра de о даторіъ, а о плъті; —beutel, m., —eisen, n., церѫшѫ; прівоїѫ, потрікалъ; —säge, f., феръстръѫ гъѫріторѫ.
Löchelchen, n., гъѫріче, гъѫріцъ, вортішóръ.
Lochen, v., гъѫрескѫ, сфеделескѫ, вортескѫ, дестѫпѫ.
Löcherig, a. ші ad., гъѫросѫ, гъѫносѫ, вортосѫ.
Löchern, в. Lochen.
Lock, в. Log.
Löckchen, n., вѫклішорѫ, креціторѫ (zѫлѫфіорѫ).
Locke, f., вѫклъ, крецѫ (zѫлѫфѫ, перчѫнѫ), інелѫ (de пърѫ); цівлітóре, амъціторе (de пъсърї).
Locken, v., ѫмвѫклезѫ, ѫнкрецескѫ, інелезѫ, фрісезѫ (пърѫлѫ); амъцескѫ, ademeneскѫ, седѫкѫ, атрагѫ; скотѫ; ein Geheimniß aus einem —, а скóте ѫнѫ секретѫ din чінева; einen auf seine Seite —, а амъці пе чінева ѫн партеа са; er kann keinen Hund aus dem Ofen —, елѫ нѫ штіе дѫче din мънъ ла гѫръ; нѫ штіе тръі ѫн лѫме; есте ѫнѫ хъвъѫкѫ.
Lockend, part., амъціторѫ амъцітівѫ, ademeniторѫ, седѫкъторѫ; аттръгъторѫ.
Lockente, f., рацъ deпрінсъ (спре а амъці пе алтеле), рацъ амъціторе.
Lockenkopf, m., пърѫ-крецѫ.
Locker, m., амъціторѫ, аттръгъторѫ.
Locker, a. ші ad., дестрѫнсѫ, ѫнфънатѫ, ѫнфоіетѫ, десвінатѫ, десаninатѫ, деолегатѫ, дестръматѫ, вълцітѫ (молд,); клътінатѫ (dinте); рарѫ, поспъіосѫ, пѫфъіосѫ; —e Erdreich, n., пъмънтѫ цържносѫ, пъмънтѫ фърмічосѫ; —e Mensch, m., омѫ дестръматѫ, омѫ пръдъторѫ, омѫ десфръпатѫ.

Digitized by Google

Lockerheit, f., дестръмътъръ, ѫпфоітъръ; десфръѫ.
Lockern, в. Auflockern.
Lockig, a., ѫмбъклатѫ, інелатѫ, ѫпкреціт̆ѫ.
Lockmittel, n., міжлокѫ амъціторѫ, седъкъторѫ, міжлокѫ седъптівѫ.
Lockpfeife, f., флішкъ (ардел., італ. fischio, fistio), ціблітóре de амъцітѫ (пъсърї).
Lockspeise, f., надъ, ademenéлъ.
Lockstimme, f., гласѫ амъціторѫ; гласѫ дълче.
Lockung, f., амъцітъръ, амъцéлъ, ademenéлъ, надъ, атръсъмѫнтѫ, седъпціъне.
Lockvogel, m., пасере амъцітóре.
Lode, f., трéнцъ; інелѫ (алѫ арборелъї пе фіекаре анѫ); млъдіцъ.
Loden, v., n., ръсарѫ, есѫ, пъїезѫ (млъдіце).
Loder, n., zóie, апъ скърпавъ.
Loderasche, f., спъзъ, ченъшъ din флакърї.
Loderfeuer, n., въпаіе, фокѫ въпъіосѫ.
Lodern, v. n., мъ ѫпфлакърѫ, мъ ѫмвъпъіезѫ, ардѫ къ флъкъраїе (в. Auflodern)
Löffel, m., лінгъръ; лопъцікъ, скъфіцъ, гъванѫ; (въпът.) ъреке de іепъре; сковітóре de ъреке; —ente, f., рацъ къ пліскълѫ скъфосѫ, рацъ гъвъпатъ; —förmig, a. ші ad., ка лінгъра, скъфатѫ, гъвъпатѫ; —kraut, n., лінгърікъ, кохлеаріъ (плантъ); —stiel, m, кóда, фъштелълѫ лінгъреї; —schale, f.. гъванълѫ лінгъреї.
Löffeln, v., сорбѫ къ лінгъра, мъпкѫ.
Löffler, m., омѫ мъїеросѫ, хърбарѫ; свъптъратікѫ, кавалерѫ de амóре.
Löfflerin, f., кокетъ, леліцъ.
Log, m., (мар.), лóгъ, бъркъліцъ, лъптре; —leine, f., фъніе de лóгъ, ъпéлтъ мъсърътóре de калеа коръбіеї.
Logarithme, m., (мат.), логарітмѫ, пъмърѫ de прогресіъне арітметікъ ръспъпzеторѫ ла алтълѫ de прогресіъне цеометрікъ.
Logarithmisch, a. ші ad., логарітмікѫ, логарітміческѫ.
Loge, f., (zi ложе), ложъ; балкъ, балконъ.
Loggen, v., (марін.), мъсърѫ къ логълѫ, логъїъ (апа мъреї).
Logik, f., лоцікъ, діалептікъ, штіінцъ de a раціона ші жъдека дрептѫ; er besitzt eine natürliche —, елѫ аре о жъдекатъ фірéскъ, съпътóсъ.
Logiker, m., лоцікѫ, діалептікѫ.
Logisch, a. ші ad., лоціческѫ, дъпъ лоцікъ, конфортѫ къ лоціка.
Logogriph, m., логогріфѫ, соїъ de енігмъ констътóре dintр'ънѫ къвънтѫ, алѫ къръї літереле скімбъндъсе даѫ алте къвінте de гъчітѫ.
Loh, a. n., въпъїатѫ, къ въпаїе, къ флакърї; —, балтъ, локѫ, бълтосѫ; церме, одраслъ; —beize, f., аргъсéлъ; —farbe, f., колóреа аргъселеї.
Lohe, f., аргъсéлъ de скóрцъ, дъвéлъ, тъвъчітъръ, флакъръ, паръ, пълълаїе.
Lohen, v., тъвъческѫ, аргъсескѫ, дъвескѫ (пеї); ѫмвъпъїезѫ.
Lohfeuer, n., флъкъраіе, въпаїе.
Lohgar, a., тъвъчітѫ, аргъсітѫ.
Lohgerber, m., тъвъкарѫ, дъвеларѫ, аргъсіторѫ.
Lohgerberei, f., тъвъкъріъ, аргъсіторіъ, дъвелъріъ.
Lohkuchen, m., търтъ de скóрцъ (дела аргъсърії).
Lohmühle, f., мóръ de скóрцъ.
Lohn, m., ръсплатъ, платъ, сімбріъ, лéфъ, хакѫ (молдов.), солдѫ; —arbeit, f., лъкръ пе сімбріъ; —arbeiter, m., сімбріерѫ; —bediente, —lakei, m., шербіторѫ de піацъ (пе ла оспелърї), сімбріерѫ; —kutsche, f., къръцъ къ сімбріъ, брішкъ; —kutscher, m., къръцарѫ, біржарѫ; —sucht, f., лъкоміъ de сімбріъ; —tag, m., zi de платъ, zi de сімбріъ.
Lohnen, v., ръсплътескѫ, солдезѫ; премієzѫ, дързескѫ; es lohnt sich nicht der Mühe, пъ фаче кътѫ остепéла, пъ мерітъ остепéлъ;

Digitized by Google

Lohn ohne es ihn, Дрѣ̀ съ̀ рѣсплѣтѣ̀окъ.

Lohner, m., рѣсплѣтѣторѣ̀, прѣмѣторѣ̀.

Löhner, s. Lohnarbeiter.

Löhnung, f., соладѣ̀, лѣ́фъ, плать.

Loch, n., локалѣ̀ (дѣлкѣпере, мосъ).

Lolch, m., пегіцъ, зізаніѣ.

Lombard, m., s. Leihhaus.

Lombergspiel, n., ѣнциръ; деазнѣра (кѣ̀ѣ̀ кокѣ̀ де кѣрці).

Loos, n., сóрте, дестінѣ̀, ѣрсіцъ, фатѣ̀; лотѣ̀, лоеъ, вінеле де лотѣріе; ѣвві, сорці; das — soll entscheiden, сорціі съ̀ хотѣрéскъ; das — ist gefallen, сорціе съ̀нтѣ̀ арѣнкате; das — ziehen, а трăе сóрте.

Loosen, v., трăѣ̀ сорці, сорцеѣ̀, ѣрзеск.

Loskugel, f., вілъ; вовѣ̀.

Lootse, Lootsmann, m., пілотѣ̀; пăзітóрѣ̀ дѣ пăнтрѣ̀, лоцтрарѣ̀.

Lorbeer, m., дафінѣ̀, лаврѣ̀; —baum, m., арвóре де дафінѣ̀.

Lorbeer-Blatt, n., фóіе де дафінѣ̀; —hain, m., дафінетѣ̀; —kranz, m., кѣнунъ де лаврѣ; —kraut, n., ѣѣрбіóръ, кăмеліѣ; —öl, n., олеіѣ де дафінѣ̀; —rose, f., онеандрѣ; —zweig, m., рамѣ̀ де дафінѣ̀.

Lorbeere, f., вонцъ де дафінѣ̀; кѣкѣрéзъ (де óіе, де кăпръ).

Lord, m., лордѣ̀ (домнѣ̀, тітлатъръ де онóре ал Англіа).

Lorgnette, f., лорнетъ, окілері де театрѣ.

Lork, m., цестóсъ (врóѣ̀к, ворвъ де важокерѣ).

Lorke, f., лірѣ̀к, ѣѣтăрѣ̀ рея, ѣѣтăрѣ̀ пелăвре, ворвъ де клак.

Los, a., ліберѣ̀, дескрінсѣ̀, десъкатѣ̀, decaninatѣ̀; decodatѣ̀; кăтітатѣ̀; дестрăматѣ̀; дестăцатѣ̀; дпеолетѣ̀, дпеъпатѣ̀; ліверѣ̀, скăпатѣ̀, деслъсатѣ̀, димісѣ̀; ѣшоратѣ̀; decodekatѣ̀; declegatѣ̀; ossine mă declegă дп комплнері кѣ пăне ші кѣ вервѣ̀; kraft—, пепăтіпчóсѣ̀, пепăтеросѣ̀; furcht—, неѣрікосѣ̀; кăрăлосѣ̀; —er Bube, omѣ̀ de німікѣ̀, omѣ̀ че дъ кѣ варда дплъпъ; —es Maul, гăръ дескăрѣ̀, omѣ̀ лімăтѣ̀; —er Vogel, пăкалъ, omѣ̀ глăщецѣ̀; einer Sache — sein, а не скъпа де чева; —arbeiten, v., а се деспре, а се дескърна; —binden, v., а деслега; —bitten, а скъпа кѣ рăгăцѣнці (пе чінева); —brechen, v., а рупе кѣ форца, а спарце; а дрепцпе, а пérde кăмпăтăлъ (ла мъпіѣ); —brennen, —brühen, —schießen, v., а дескърка (пъшка), а трапе (кѣ пъшка), а да фокѣ̀; —fahren, v. n., а се дпіепта, а се авъпта, а се лъпца (асѣпра кѣіва); —geben, а да дрăмăлѣ̀, а ліверa, a dimite, a konvedié; —gürten, v., а деслънце; —heften, —häckeln, v., а деслонціе; —kaufen, v., а рѣсъмпăра, а деслăмпăра; —knüpfen, v., а деспода; —kommen, а се скъпа, а скъпа ла скъпăтóса; —lassen, v., а лъса, а еліѣера, а dimite; —machen, v., а деспе; eine Bude —, а деспъпа; —reißen, v., а стъпчі, а стълпе, а рупе, а сăвтрапе кѣ форца; —rennen, v., а се рупезі, а ice дпіепта; —sagen (sich), а се лъпъда, а репăнціа, а deszine; —schlagen, v., деспăтѣ̀, спатѣ̀; mit einer Waffe —, а се деспе де о марѣ; —schwören (sich), а се кърці прін журъмăптѣ̀; —spannen, v., дескордѣ̀ (пăнăрка); а деспъпа; —sprechen, v., абсолвезѣ̀, деклапрѣ̀ де пăвіновапѣ̀; —stürmen, v., а асълта, а се рупезі кѣ асалтѣ̀; —trennen, v., а деспіна, а деспъпа; —werden, а се деспе, а се скъпа; —winden, s. Abwinden; —ziehen, v., трăѣ̀ мосѣ̀, decninѣ̀; auf einen —, а порні асѣпра кѣіва; mit Worten —, а дперкпта, а рăзбра.

Lösbar, a. in ad., деслегаверѣ̀, de деслегатѣ̀.

Löschanstalt, f., інстітѣтѣ̀ стăнгăторѣ̀ де фокѣ̀, стăнгăторіѣ, помпіерѣ.

Löschbar, a. ui ad., че се пóте штерпе, че се пóте стинпе.
Löschblatt, n., фоіцъ свéстóре, хъртіѣ сúгърóсъ (de негрéлъ).
Löschbrand, m., арсúръ стинсъ.
Löschen, v., стinrъ; штерръ; стинпъръ, алinъ (сетеа); десваркъ, deскаркъ; зшорезъ (о кораві).
Löschfaß, n., васъ de стinсъ.
Löschgeräth, n., знелте de стinсъ.
Lösch-horn, —hütchen, n., тякърі (de стинсъ).
Löschkohle, f., кързвне стинсъ.
Löschpapier, n., хъртіѣ сúгаче, хъртіе свéстóре.
Löschung, f., стинсъторъ; стинпърътъръ; штерсетъръ; десварькътъръ; — einer Schuld, рѣфúрea унei datorii.
Lose, a. ui ad., (в. Los), дестрáнсъ, дпфоіетъ; невзнатрікъ, дестъцатъ; калпъ (монетъ); —s Maul, n., лimбатъ, гъръ de кърпъ.
Lösegeld, n., прéцъ de ръскúмпъратъ.
Losen, v., трагъ сорці; арúнкъ сорці.
Lösen, v., дeслегъ, дeснодъ, дeсninъ, дecaninъ, реласъ; дeспиндъ; ръскúмпъръ; даѣ дрúмълъ, ліверъ (словодъ); рескотъ (унъ рацік); факъ възzаре, вындъ (марфъ); die Zunge ist ihm gelöst, і с'а дeслегатъ лimва, і а дeсторpітъ лimва; eine Aufgabe —, а дeслега о провлемъ; Geld —, а прimі banі; das Gelübde —, а дмплini вотълъ (съръдбinца сфънтъ); die Kanonen —, а дeскърка тúнpіле; einen Paß —, а скóте унъ пасnóртъ.
Lösердûrre, f., епизсотіе, вóлъ de віте.
Löseschlüssel, m., потестатea кіеілоръ.
Löslich, a. ui ad., дeслегаверъ.
Lossprechung, f., дeслегаре, дeслегътúнтъ, авсолзцізне; дicninсъцізне.
Lösung, f., дeслегътúнтъ, дeскъгътърe, дeскъркътърe, дeсекъгътърe; ръскúмпърътúнтъ; ліверъцізне; дeскъркътърe (de тъмъ), рескóтере (de зълогъ).
Lösung, f., семнъ, семналъ, парóлъ (ла ярмаръ); сорціре, лотеріе къгъціме (de banі); (възнт.) валегъ; локъ дешертъ; —öfeuer, n., фокъ de семналъ (дп ръсвоіе); —wort, n., парóлъ.
Loth, n., лотъ. (а 32 а парте din пúнтеа Bienei); алікъ; фербітърe, пъдітърe, съдътърe (контрасърe de маі мълте метале, сире а фербúнea пе алтеле); nondapіе, кънпънъ; (марін.) пúнтъ, плúмбінъ, сгндапіе (італ. scandaglio); das — auswerfen, а арúнка пúнтеа, а мерна афúнзітea апеі; —asche, f., содъ de съдътърe; —lampe, f., лампъ de фереастъ; —recht, a., перпендікларъ, дрептъ дп жосъ, дeнъ пúнтъ; —pfanne, f., тірале de фербúнатъ.
Lothen, v., ліведегъ (мърдаѣ), мъсъръ.
Löthen, v., фередъ; фербúнедъ (форостúре), ліпескъ (метадъ de метале).
Löthig, a., de унъ лотъ; —es Silber, n., арціптъ къратъ.
Lothse, m., пілотъ (в. Lootsmann).
Löthung, f., фередътърe; фербúнатърe, съдътърe (форостúре).
Lothsgeld, n., въдърітъ.
Lotter, a. ui ad., дестрúматъ, носпълетъ (в. Loder); —bett, n., дпфоіетъ.
Lotterbube, m., штрепгарь; хоцоманъ; перdевaръ, оmъ-de-нimікъ, фърfанъ, тъндалъ.
Lotterie, f., лотеріе; —loos, n., віletъ, лосъ de лотеріе; —plan, m., планъ de лотеріе.
Lotto, n., лото, лотеріе.
Lotusblume, f., мнферъ (флóре).
Louisd'or, m., Лзідоръ (монетъ франц. de аzръ).
Loupe, f., лзпъ, лінте de стіклъ мърітóре.
Löwe, m., леѣ; vom Löwen, de леѣ, леонінъ.
Löwenaffe, m., маймцъ-леѣ; —häufich, —artig, a. ui ad., de соіалъ леѣлі, леескъ; —fuß, m., пічорь-леѣлі (плантъ);

Digitized by Google

ſchlecht, n., соіалѣ леіторѣ, раса леіторѣ; —grube, f., гро́на леіторѣ; —haut, f., пеле де леѣ; —herz, n., —muth, m., корацїѳ де леѣ, інімѣ де леѣ; —hölle, f., вездна леіторѣ; —orden, m., ордінѣлѣ леалѣ; —ſinn, m., сімцѣ дпалтѣ, сімцѣ нораціоѕѣ, сімцѣ мъріміпоѕѣ, сімцѣ трѳаптѣ; —ſtimme, f., ръкпетѣ де леѣ; —thaler, m., талерѣ кѣ леѣ (цюпетъ одапд.); —zahn, m., гъра леалѣ (плапть); —wuth, f., ѳзро́ре де леѣ, ѳзро́ре кѣтплітъ.

Löwin, f., леоїкъ.

Loyal, (ѳранц.), a. ші ad., леалѣ, лоіалѣ, сіпчерѣ, провѣ, крединчоѕѣ (сѣѣ чеа че зіче ромънѣлѣ: отѣ де кѣвънтѣ ші де отеніѣ).

Loyalität, f., лоіалітате, леалітате, провітате.

Lucerne, f., лъчерпъ (плапть).

Luchs, m., рѳсѣ; er hat Augen wie ein —, елѣ аре окі ѳфрте адері; —ſtein, m., велепітѣ.

Lücke, f., спъртъръ, гъпіть; лакѳпть; штірѣтъръ.

Lückenbüßer, m., (ла тіпарів), кѣвънтѣ ретплітіторѣ, ретплітівѣ.

Lückenhaft, a. ші ad., кѣ лінсе, кѣ скъдері, кѣ лакѳне; спартѣ; штірвѣ.

Lückenzähne, f., діпці преплші, діпці ѳалші.

Lückig, a. ші ad., плінѣ де спъртъръ, лъкѳпоѕѣ; гъпоѕѣ.

Luder, n., мърдо́гъ; кърпо́іе (де калѣ); мортъчіне, хоіть, стървѣ; пядъ (пептрѳ ѳе́р); полінъ, търоѳ, лерѳѳ, ѳетеіъ дестръматъ; —leben, n., віе́ць дестръматъ.

Lüderlich, a. Liederlich.

Ludern, v., а ѳе тънъді дп десѳръпърі; а тъпка мортъчпі.

Luf, —ſeite, f., латъреа деспре въптѣ.

Luft, f., аерѣ; ресѳѳлетѣ, респірів; heitere —, черѣ семпѣ; ſanfte —, авреліѣ, вѳре лінъ; in freier —, дп аерѣ ліверѣ; die — geht etwas, аерълѣ ѳе тішкѣ пцінѣ, трацеѳ о тіпъ вѳре; — bekommen, а дпчепе съ ръсѳѳлѣ; а прінде де вѳсте, а ѳбсерва; ſeinem Herzen — machen, а'ші да ѳокълѣ інімеі, а'ші въпора ініма; in die — reden, а ворві дпдешертѣ, а тока сърдіторѣ; friſche — ſchöpfen, а ліа аерѣ кратѣ.

Luft-aber, f., артеріъ; —art, f., спеціе (ѳелѣ) де аерѣ; —artig, a. ші ad., аеріѳѳрмѣ, де патъра аерълѣ; —ball, —ballon, m., аеростатікѣ, валонѣ аеростатікѣ; —beſchreibung, f., аерографіѣ; —bewohner, m., локіторѣ дін аерѣ; —bild, n., хімеръ, ѳантасіъ, дпкіпзіре демёртъ; —blaſe, f., вълвькѣ, вешікъ де аерѣ; —dicht, a. ші ad., ермеѳікѣ, дпкісѣ ка съ пѳ пѳтъ стръвате ніч деквтѣ аерълѣ; —dichtigkeits-meſſer, m., manometrѳ, тъсъръторѣ де кондесіпеа аерълѣ; —druck, m., апъсътъръ, пресіѳпе де аерѣ; —elektricität, f., електріцітатеа аерълѣ; —erſcheinung, f., метеорѣ, ѳепоменѣ де атмосѳръ, арътаре дп аерѣ, апъріпцъ дп атмосѳръ; —fahrt, f., къльторіѣ дп аерѣ; —farbe, f., колѳре азърінъ, колѳре алвастръ, азърѣ; —förmig, a. ші ad., аеріѳѳрмѣ; —gefilde, n., къмпѣ де аерѣ; —geiſt, m., спіріть din аерѣ, сілѳѣ, сілѳідъ (спіріть щѣ); —geſchwulſt, n., ѳнфіцемъ; —hauch, m., тішкареа аерълѣ; —himmel, —kreis, m., атмосѳръ; —klappe, f., вентілътторѣ, ръсѳѳлътѳре; —kugel, m., аеровіль, бѳмвъ кѣ аерѣ (дмплътъ); —kunde, f., аерологіѣ, штіінцъ деспре атмосѳръ; —leer, a. ші ad., голѣ де аерѣ; —loch, n., ръсѳѳлътѳре, ръспіръторе; —malz, n., малтѣ свънтатѣ, грънціе свънтате; —maſchine, —pumpe, f., махінъ певматікъ; —maſſe, f., массъ, къцціме де аерѣ; —meſſer, m., —wage, f., тъсъръторѣ де аерѣ, аерометрѣ, газометрѣ; варометрѣ; —meſſung, f., аерометріъ; —reiſender, m., аеронавтѣ, плътторѣ дп аерѣ;

Digitized by Google

—röhre, f., гѣтицъ; двве пентрв аерѣ; —ſäule, f., колонѣ de аерѣ; —ſchicht, f., стратѣ de аерѣ, пѣтвръ de аерѣ; —ſchiff, n., нале аеростатікъ, валонѣ; —ſchloß, n., планѣ дешертѣ, планѣ фантастікѣ, фантасіи; —ſchlucker, m., калікѣ, съракѣ лінтѣ; —ſchwere, f., греѣтатеа спеціфікъ а аерулві; —ſpringer, m., сълтѣторѣ дн аерѣ, комедіантѣ; —ſprung, m., сълтѣтвръ дн аерѣ, къпріоль; —ſtrom, m., къровлѣ аерулві; —verdichter, m., (віс.), кондесѣторѣ; —verdünnung, f., сапціетвръ, рѣрітвръ de аерѣ; —wahrſagerei, f., аеромантіѣ; —ziegel, m., къртміdъ ѣскатъ ла аерѣ; —zug, m., тръсвръ, тръсѣтвръ de аерѣ, кврсѣ de аерѣ.

Lüftchen, n., аерѣ вшорѣ, вѣре, аерелѣ, зефірѣ лінѣ, зефірелѣ.

Lüften, v., свълтѣ, аерескѣ, сюѣ ла аерѣ; рѣкоресѣ.

Luftig, a. ui ad., аероѕѣ, кѣ аерѣ, кѣ газѣ; кѣ етерѣ; вълтоѳѣ; спіріпсѣ, сапціре; свѣверѣ; вшорѣ; ев ſchaut — аиѣ, трѣба терце рѣѕѣ.

Lüftlein, s. Lüftchen.

Lüftung, f., аерітвръ, свълтѣтвръ; фрепзърітвръ (прітр'о карце); пвблікѣціане.

Lug, m., дълелътвръ, лапціѣтвръ; візвпіѣ (de фѣръ).

Lüge, f., мінчвнѣ; гроѳе —, мінчвнѣ корпвратѣ, мінчвнѣ съ 'пгеце апа; Lügen ſtrafen, a da de мінчвнѣ, a demінті.

Lügen, v., мінті, мінтескѣ; er lügt, wenn er den Mund aufthut, мінте кѣте калѣ; einem die Haut voll —, a мінті кѣ гіоѣра, a дпкѣрка ла мінчвні; wer lügt, der ſtiehlt, цине мінте, ші фвръ.

Lügengeiſt, m., спіріть алѣ мінчвнеі; мінтіторѣ перфінатѣ.

Lügenhaft, a. ui ad., мінчіносѣ.

Lügenhaftigkeit, f., мінчвнтаре, мінчвнтате.

Lügenmaul, n., гвръ мінчвнóсѣ.

Lügner, m., мінтіторѣ, мінчіносѣ.

Lügneriſch, a. Lügenhaft.

Lüſte, f., ферестрѣкѣ, лѣкарѣ.

Luſtei, f., тънтвлѣ (італ. dondolone), перде-варъ (Lullack).

Luſtiren, v., тъндълескѣ.

Luſtren, v., лълеѕѣ (легъмандѣ), адорміѣ (пе прѣпѣ); домолескѣ; дмпакѣ; антъеескѣ.

Lümmel, m., омѣ гросолапѣ, помолітѣ, бъдъранѣ, тошкѣ.

Lümmelei, f., гросолъніѣ, тошкіѣ.

Lümmelhaft, a. ui ad., тошкіосѣ, въдърпосѣ, дърпосѣ.

Lump, m., калікѣ, пъдакіосѣ (італ. pidocchioso), поркѣ-де-кѣне; трепдросѣ; мъскарѣ (італ. mascalzone); лъпъдтвръ.

Lumpen, m., трéпцъ, стрéпцъ (італ. straccio), пепенъ, тéрфъ; —ſtau, f., —weib, n., трепцърéсѣ; —geld, n., —preis, m., бапі де нікѣ, прецѣ калікосѣ; —geſindel, —volk, n., адмнтвръ, калічіме, плеве апѣсъ (капалѣ); —hund, —kerl, m., порѣ-де-кѣне; —ſammler, m., трепцарѣ, лятікарѣ, адмнторѣ de трепце; —zucker, m., фѣпъ de зъхарѣ, зъхарѣ ordinarіа.

Lumperei, f., нікѣкарі, фалéкарі, бавателъкъ, блъстѣмъцій; калічіѣ; лъпъдтарі.

Lumpicht, a. ui ad., калікѣ, лѣпълосѣ, ваі de елѣ.

Lumpig, a. ui ad., трепцарос, дестръмнѣ, петéносѣ.

Lünet, m., кпеѣ (кінѣ).

Lunge, f., пептъпъ, пептъпъ.

Lungen-ader, f., артеріѣ плътпікарѣ; —ärſte, f., тіндіре ка вапо, тіндіре плътпікарѣ, гълкѣ; —entzündung, f., апрінлере де плътпѣ, плеврітвръдіне (de плътпі); плътпікарія, тагредѣ ла плътпі; асфпіѣ (ка); —ſäule, f., петрецѣпеа плътпікорѣ; —ſeuche, f., —ſeuche, n., —ſuchtſeuche, f., мокіѣ, дпепѣ плътпікарія, плътпікарічпѣ (фѣръ); —geſchwür, n., плътпікъ пкрпіóсе, пкроіѣ дп плътпікѣ; —heil, m., ѣ адеварѣ вапокосѣ, порпіса-

Digitized by Google

tirikъ, adevъръ встръторъ; —krankheit, f., волъ de плътъні, екікъ, оптікъ, фтісікъ; —kraut, n., плътъпаріцъ; —lappen, m., пъпъчеаъ, лінва плътъпеі; —muß, n., фъртътъръ de плътъні (шепкаре), хъкъітъръ; —probe, f., пробъ a плътъпілоръ (prin medikъ); —pulsader, —ſchlagader, f., певеа arteriei плътъпаре; —ſucht, —ſchwindſucht, f., оптікъ, ентікъ, фтісікъ, волъ бопатъ; —ſüchtig, a. ші ad., оптікосъ, ектікосъ.

Lungern, v., батъ жела, дпвлъ хаітъ-па, тъпдълескъ.

Lunſe, f., кіъ ла осіе.

Lunte, f., фітіліъ de тъпъ, фофеіъ de тъпъ, мечъ (apdel., франц. mèche, італ. miccia), фпіоръ ка каре тъпарії даъ фокъ, дескарнъ тъпліъ; — riechen, a свъпта о minъ, a дескопері prin контраminъ съпатъ бпде е мечкіъ дпптапліъ ші а'лъ лва; —ſtock, m., колъріпъ, вълъ de каре е легатъ фітіліаъ.

Lüpfen, v., рідікъ а-лепе (пълъріе орі капъ).

Lupine, f., лупінъ (плантъ).

Luppe, f., ферогіъ, лупъ, сарчінъ de феръ ка de 125 ℔; сарчінъ de фълъ; кълеа.

Luppen, v., скъртезъ, чопгезъ, полескъ.

Luppenfeuer, n., фокъ de кохърі (ла топітліъ метаглорърі).

Lurch, f., фопе кътрепіъ.

Lurf, a. ші ad., стъпгачъ.

Lurfe, f., подъ, чотъ (ла тортъ).

Lurfs, m., тъптъгъъ, пътъръъ, метелеаъ, пъскърічъ.

Luſtern, v., епъпъ пъскърі, пъскърескъ.

Luſt, f., воіе (італ. voglia), воіе бппъ, плъчере (франц. plaisir), гостъ; поотъ, десфътаре a спмпърілоръ; mit —, кь гостъ, кь плъчере; ип —, din гостъ; ſinnliche —, поотъ трупескъ; ich habe ſeine — dazu, n'am nici o воіе ка съпатъ dicъвеъ ла ...; ich habe —, лші е воіа; ſeinen Luſten nachhängen, a се da ла воіа спмпърілоръ, a се лъса ла воіа патпелоръ.

Luſt-bad, n., вале de петречере; —dirne, f., кортеніапъ, фатъ пъблікъ, корвъ; —fahrt, f., пъсаціъ ла кърдъ, кърдатъ de плъчере; —gang, m., терсъ, цъсаціъ плъкатъ; —garten, m., гръдінъ de плъчере; —haus, n., касъ de плъчере; —jagd, f., парпітъ de вънатъ; —reiſe, f., кълторіе de плъчере, віаціъ; —ritt, m., кълърітъ din плакъ; —ſchiff, n., гондолъ, въркліцъ; —ſchloß, n., кастелъ, палатъ; —ſeuche, f., волъ лпмеск, віперіъ, сіоліліъ, фрънціъ; —ſpiel, n., комедіъ; —wald, m., пъдъріче, сілвъ de плъчере, рещпоръ; —wandeln, v., петрітвлъ, тертъ ла прітвларе.

Luſtbarkeit, f., десфътаре, веселіъ, плъчере, петречере.

Luſter, m., канделаръ, полікандръ; ръсфъцъ, помпъ.

Lüſtern, v., поофтескъ, ші се дзче inima (дзпъ чева).

Lüſtern, a. ші ad., поофіторъ, доріторъ.

Lüſternheit, f., поофъ таре.

Luſtig, a. ші ad., веселъ, ілпръ; плъкътъ; глъмцъ; — e Brüder, компаніоні веселі; — leben, v., a тръі ла плъчері; ſich über etwas — machen, a лва ла расъ, a'ші вате жокъ, a лва песпе ші чорърі пе піпеа.

Luſtigkeit, f., воіе вппъ, веселіъ, маріпате; плъчере.

Luſtigmacher, m., глъмцъ; комедіантъ, бъфопъ, пъскърічъ.

Luſtling, m., десфъпатъ, плъзіватъ, dedatъ ла поофе (трупещті).

Luſtrin, m., кістрінъ (матеріъ песатъ).

Luſtrum, n., (ла антічі), лъстръ, ръстімпъ de 5 апі.

Lutheraner, m., лютеранъ (крептіноръ в дпвъцътърілоръ лві Лютер).

Lutheriſch, a. ші ad., лютеріпескъ, лютеранъ.

Digitized by Google

Lutherthum, n., лутеранісмъ.
Lutſchen, v., сърб (цицъ).
Lutter, m., вінарсъ ръб.
Luv, f., (марін.), óрдъ (влътре лътрарѣ).
Luxuriös, a. ші ad., лъксъріосъ, десфрънатъ.
Luxus, m., лъксъ.
Lyceum, n., ліцеѣ.
Lympfe, f., лімфъ, вітóре зерóсъ; —ngefäße, pl., васе лімфатіче, васе зерóсе (ал органісмълъ animalъ).
Lyriker, m., лірікъ, поетъ лірікъ.

M.

M, n., а трейспрезечеа літеръ din алфаветълъ германъ.
Mâal, n., в. Mal, Mahl.
Maas, f., Меѣса (рѣѣ).
Maaß, n., в. Maß.
Mäandriſch, n., интрігатъ.
Macen, m., Меченате = протекторъ ал літере.
Macerîren, v., мачерѣ.
Mache, f., фачере, фъкътóръ, лъкръ, (се дътревъінцéзъ нѣмаі ал фраселе ъртътóре); das Kleid iſt in der —, вестъмънтълъ е ал лъкръ; die Schuhe ſind noch in der —, скарпіі ал къ пъ сънтъ гата; was erſt aus der — kommt, лъкръ ноў че акъм éсъ din мъна меіштерълъі; jemanden in der — haben, а трата реў пе чінева.
Machen, v., факъ, лъкра; кроеск, кроіре (лат. creare), крéеѣ, продъкъ, къшігнъ; фортъ; was machſt Du? че фачі, ешті сънътос? was iſt zu —? че е де фъкът? hier iſt nichts zu —, с'а фінітъ, (сафършітс'а); laß mich nur —, лас пе мине; mache fort! гръвеште, каретеле! es wird es nicht lange mehr —, трâне de мórte; dabei iſt nichts zu —, d'ачі пъ есе нічі вúъ къштігъ; etwas zu Geld —, а префаче ал вані; Holz —, а десніка лемне, а фаче стъпъні; das Eſſen —, гътеск вúкате; gute Offiziere —, формеѣ офічері вúні; Spaß —, къшігнъ рúс; ich mache mir nicht viel daraus, пъ прé ам пас; ſich an etwas —, а се апúка, а се пúне ла лъкръ, а ам трепріпде чева; das macht ſich gut, меде вúне, стъ фрумос, (прінде колóреа саѣ кроітъра весмінтелорѣ); es macht ſich nicht, пъ е прапгікаверѣ; ſich auf den Weg —, а плека пе друмъ; ſich an einen —, а се адреса ла чінева; ſich aus dem Staube —, а о лъа ла тълі, ла съпътóса.
Macher, m., фъкъторѣ; —in, f., фъкътóресъ; —lohn, m., фъкътѣ, фъкътъра (плата); —ei, f., фъкътъръ.
Machination, f., макінъціúне.
Macht, f., пътере (фісікъ), търіе, вартате; факлтате, аторітате потінцъ; сілъ; траше, остъшіме; die Europäiſchen Mächte, потеріле европене; mit aller —, din тóте пътеріле; —brief, m., пленіпотінцъ, скрісóре ам пътерітóре, (векіліме, маі вúне вічелúме); —geber, m., мандатарѣ, ам пътеріторѣ; —gebot, n., опдінъцúне деспотікъ; —haber, m., ам пътерітѣ, плінпотенціарѣ; domnѣ, прінчіпе (ам какът се сокотеште а авé пътереа сънрет din мъна попорълъі); —handlung, f., фапт потенціóсъ, сілнікъ; —herrſcher, m., деспотъ.
Mächtig, a., потінте, таре, къртосъ; ad. фórte; er iſt keines Hellers —, н'аре о пара кіоръ, е сърак лúнітъ; er iſt dieſer Sprache ſehr —, кънóште фórte вúне ачéстъ лúмвъ; —keit, f., пътінцъ.
Machtlos, a. ші ad., непътінчос, фъръ пътере; —igkeit, f., непътінцъ.
Macht-ſpruch, m., сепрінцъ арвітраръ, хотъръре дать ам пътере;

Digitized by Google

—vollkommenheit, f., плінъцъ; —wort, n., ворвъ маре, грea; терминъ епергіосъ; в. Machtſpruch.

Machwerk, n., лъкръ ordinapъ.

Mack, пътаі дп фраскъ: — und Hack, канаіlъ, лътріле сощетъцеї.

Madame, f., dómna mea; в. Frau.

Mädchen, n., фіїъ, фатъ; Dienſt—, сервъ; —haft, a. ші ad., ка о фатъ; фетескъ, вергъраръ; —jäger, m., вънъторъ дин фете, фетелеї; —raub, m., рънітъръ, раптъ de фатъ; —ſcham, f., сперепіе, modestie de вергъръ; —ſchule, f., шкóлъ de фете.

Mäde, f., верме.

Mädel, в. Mädchen.

Madenſack, m., (трівіалъ) корпъ вманъ.

Mädig, a., вермепосъ.

Magazin, n., magazie.

Magd, f., сервъ.

Mägdedingerin, f., колъчітóре de сербе.

Mägdlein, n., фетіцъ (kodiцъ).

Magdlohn, m., сімвріа, плата сербеї.

Magen, m., стомакъ (ла óмені); кълікъ, ръпъ (ла віте); вътъкъ, пікотъ (ла пасері); пров. einem hungrigen — iſt nicht gut predigen, попорълъ фъмъндъ пе пре вре съ аівъ de морaлъ; —arzenei, f., стомахікъ (medikъмънтъ лнтъріторъ); —beſchwerde, f., грeътате ла стомакъ; —drücken, n., кардіалціе, апъсаре de стомакъ; —elixir, n., елісіръ стомахікъ; —entzündung, f., апріndере de стомакъ; —fieber, n., фіргрі гастріче; —krampf, m., спасмъ, кърчеї лн стомакъ; —mund, m., гъра стомакълъ; —ſaft, m., сікъ гастрікъ; —ſchmerz, m., —weh, n., дърере de стомакъ; —ſchwäche, f., атоніе, слъвічіне de стомакъ; —ſtärkend, a., стомакалъ; —tinctur, f., тінтъръ de стомакъ; —tropfen, m. pl., пікътърі de стомакъ; —waſſer, n., апъ (лнтъріторе) de стомакъ; —wurſt, f., кълікъ de поркъ вмплътъ (съпъратекъ); —zipfel, m., ал doilea стомакъ (ла рътегътóре).

Mager, a., макръ (карпе), стерпъ (къмпіе); —e Hand, мънъ славъ; пров. ein —er Vergleich iſt beſſer als ein fetter Prozeß, о пачe стръмъ e маї вінъ декътъ о жъдікатъ дрéптъ; —keit, f., мъкріме; —n, v., девінъ макръ, слъвескъ.

Magie, f., маціе, фертекъторіе; —r, m., магъ.

Magiſch, a. ші ad., мацікъ.

Magiſter, m., маціструъ (докторъ) de філософіе.

Magiſtrat, m., мацістратъ, мънічіпалітате (сватълъ четъцепескъ).

Magiſtratsamt, n., маціструътъръ; —perſon, f., мацістратъліstъ, метъръ de сватъ.

Magnat, m., магнатъ.

Magneſie, f., магнесіе.

Magnet, m., магнетъ; —iſch, a. ші ad., магнетікъ, че аттрапе; —iſche Cur, магнетісмъ; —iſiren, v., магнетісезъ; —iſmus, m., магнетісмъ; —nadel, f., акъ магнетікъ.

Magnificenz, f., марефічіпцъ, мъріе (тітлъ).

Magſamen, в. Mohnſamen.

Mahagoni-baum, m., —holz, n., арборе, лемнъ de маxопі.

Mahd, f., косіре, косітъ.

Mähen, v., косескъ.

Mäher, m., косашъ; —lohn, m., косітъ (плать).

Mähezeit, f., тімпъ косітълі.

Mahl, n., прънзъ; мънкаре; семнъ, потъ, маркъ; ein blaues —, контъсіне, ловіре óрвъ, вънътаре.

Mahlen, v., мачінъ; пров. wer eher kommt, mahlt eher, каре вine маї къпъндъ ачела вагъ маї лнтъіъ лн мóръ.

Mahl-ſtein, m., —zeichen, n., контръ семнъ, монъмептъ de пétръ.

Mahl-gang, m., къреаъ мóреї; —gaſt, m., мънчінаръ; —geld, n., —groſchen, m., вані de мънчінатъ; —gerinne, f., лътокъ; —metze, f., мертікъ (дежта, вата) de мънчінатъ; —mühle, f., мóръ de мънчінатъ; —ſchatz, m., zестре; —zahn, m., денте моляръ, мъсеа; —zeit, f., тімпъ мънкъреї; eine

Digitized by Google

kleine Zwischen—, merendă (ital. merenda); gesegnete —! noapte bună!

Mahnbrief, m., scrisóre moniторiară (prin care c'a dată amintе cîva datoria).

Mähne, f., cómă.

Mahnen, v., amonezĭ (a aduce datoria).

Mahomedaner, m., mahomedan.

Mahomedanisch, a., mahomedanic.

Mahr, s. Alp.

Mähr, Mähre, f., poveste, minciúnă; mărgărítă, glóabă (mâță).

Mährchen, n., fabulă, poveste; —haft, a., fabulós.

Mährisch, a., moravic.

Mährte, f., berestúne.

Mai, m., Maiŭ (ziulele aceștei luni); —baum, m., mestecénă; —blume, f., —blümchen, n., clopoțel, mărgărítelă (flóre); —butter, f., unt de Maiŭ.

Maid, f., fată, fecióră.

Maie, f., s. Maibaum.

Mai-käfer, m., scărăbușă de Maiŭ; —kenchäring, m., heringă afumată de peșteră; —luft, f., aer de Maiŭ, crudă, umedă; —regen, m., ploae de Maiŭ, roditóre.

Maiŭ, m., Zea Mais (bot.), cucuruzĭ, (porumbŭ, păpușoiŭ).

Mai-schein, m., lună de Maiŭ; —sonne, f., sóre de primăvară.

Maiseldraht, m., nodă, antorță.

Maitresse, f., metresă, concubină.

Majestät, f., Măiestate, Mărire; —isch, a. ui ad., măiestos, măiestetic; —sbeleidigung, f., —sverbrechen, n., crimă de lesă Măiestate, trădătóriune de Măiestate; —sverbrecher, m., trădătorŭ de Măiestate.

Major, m., maiorŭ; —at, m., maiorată; —at, n., maiorată (dreptŭ de întâiŭ născătore); —enn, a. ui ad., maioranŭ, vărstnicŭ; —enn-ität, f., maioranitate.

Majorität, f., maioritate, majoritate (de votură).

Makaroni, f., macarónă.

Makel, m., petă, cusurie.

Mäkeln, v., pricinŭ; cusurĭ.

Mäkler, m., cusurŭ; —gebühr, f., —lohn, m., cusurită (plată); —geschäft, n., cusurie.

Makrele, f., scrumbie (peșteră).

Makrobiotik, f., macrobiotică.

Makrone, f., macarónă.

Makulatur, f., maculatură; cărție proastă.

Mal, n., oră, dată; das erste —, întâia dată; nächste —e, de mai multe ori; für dieses —, pentru astă dată.

Malachit, m., malachită (pétră).

Malaga, m., malaga (vină).

Malediciren, v., maledicĭ.

Malen, v., zugrăvescŭ, descrimŭ; sich — lassen, a'și da portretulŭ.

Maler, m., zugrafŭ, pictorŭ; —akademie, f., școală de pictori; —ei, f., pictură, tăblă; —esel, m., cavaletŭ; —gold, —silber, n., aurŭ, argintŭ de zugrăvită; —isch, a., pictorescŭ; —kunst, f., pictorie; —muschel, f., scoică pitoréscă (de pânză colori); —pinsel, m., penelă de pictorŭ; —schule, f., s. —akademie; —scheibe, f., talerŭ (scândură de ploae colore); —stock, m., băță de (pezimată cruce) de zugrăvită; —werkstatt, f., officină, laboratoriŭ zugrăvelei.

Malm, m., pulvere, cărbunĭ.

Malmen, v., sdrobescŭ mărunt, fără pulvere.

Malter, m., maldărŭ (măsură de grâne ca de 5 merțe; de semne de 4 sorte cuiue, de 15—30 vedre); —n, v., mătură cu maldărŭ, unŭ pe maldări.

Malteser, m., maltesĭ; —kreuz, n., —orden, m., crucea, ordinulŭ maltesĭ; —ritter, m., cavalerŭ maltesĭ.

Maltratiren, v., maltratezĭ.

Malvasierwein, m., malvasie (vină).

Malve, f., nalbă (plantă).

Malz, n., maltă (orză mălată), —darre, f., s. Darre; —en, v., facĭ maltă; —haus, n., malteriŭ; —mühle, f., mori de maltă.

Digitized by Google

Mamma, f., мамъ, мѣмъ.
Mämme, f., фрікосѣ, міпеалѣ; полтронѣ (фр.), кодарфѣ, плéкъ-фѣгъ.
Mameluck, m., мамелюкѣ; фіг. ренегатѣ, апостатѣ.
Mammon, m., мамонъ, арцінтѣ, вані; —sdiener, —knecht, m., склавелѣ вапелюі, авуціліорѣ лъмешті.
Mammuth, —sknochen, m., осѣ de мамѣтѣ (animalѣ antidiluviană).
Man, pron. ned. = пештіпе, óрекаре; унѣ (отѣ); се градѣче ромънеште сéѣ къ в. р. de 3 пер. с.; — könnte ſagen, c'ар пѣтé зіче; — ſagt, се зіче; — kann, се пóте; — glaubt, се крede; сеѣ, къ в. а. de 1 пер. с. орі а 3 пер. пл.; — lobt den König, лаѣдъ (отепіі) пе рецеле; was — wünſcht, glaubt —, че dopimѣ крedemѣ; сéѣ къ а 2 пер. mod. пор., indik. konj.; — laſſe ſich nicht gelüſten, вezі съ пъ пофтешті; сéѣ къ партічіпіе: wenn — dieſen Fall annimmt, пзіndѣ ачестѣ касѣ; wenn — ihn ſieht, ſo ſollte — glauben, вѣзѣндъ'л, аі крede; кѣндѣ лѣ вezі, дці віпе съ крezі.
Manch (mancher, manche, manches), pron. pers., атаре, кѣтаре; óрекаре = aliqualis; унііі, ніште, пъ пзціпі, мѣлці; —er hält ſich für unglücklich, der es nicht iſt, атаре се крede неферічітѣ, фъръ а фі; —e Leute glauben, daß .., унііі отепі крedѣ къ ..
Mancherlei, a., діверсѣ, фелѣрітѣ, варіѣ.
Manchmal, a., унеорі, кѣте одатъ.
Mandat, n., емісѣ, ордінъцізне; —ariuѣ, m., mandatarіѣ, лпнстерітѣ.
Mandel, f., (фрзнтѣ), mirdalѣ; (anat.) ріпdѣръ; —brûſe, vinzevінъ = 15 бъкъці; ein —Ei, o vinzevінъ фе осе; —baum, m., (помѣ), mirdalѣ; —brezel, f., ковріґѣ къ mirdale; —brot, n., ѣіскопгѣ de mirdale; —kern, m., mirdalъ (сімѣре); —kuchen, m., копъторъ de mirdale; —milch, f., лапте de mirdale; —öl, n., олеіѣ de mirdale; —pfirſiche, f., персекъ къ сімѣре дълче; —ſeife, f., съпѣнѣ de mirdale; —torte, f., торгъ de mirdale; —weiſe, ad., къ vinzevina.
Mandolin, f., mandolінъ, лъгъ къ 4 кóрde.
Manen, pl., (мітол.), зтвреле, репосацій, manіі (d'aіvі помапъ = pro manes), ла ромънї.
Mange, Mangel, f., manranѣ; —bret, n., скъндѣра de мъпranѣ; —holz, n., сѣчіторіѣ дела manranѣ.
Mangel, m., лінсъ; дефенгѣ (късѣрѣ); требзінцъ; —haft, a. ші ad., къ лінсъ; дефенгѣоос, nedeplinitѣ.
Mangelhaftigkeit, f., дефенгѣосітате.
Mangeln, v., лінсеште, аре дефенгѣ, късѣрѣ; —, manrъnѣ.
Mangen, v., manrъnѣ, дѣѣ ла manгъпѣ (рѣфеле).
Mangold, n., (фелѣ de) сфеклъ.
Mangkorn, n., сѣржóікъ.
Manichäer, m., manіхеіѣ (зпѣ фелѣ de еретікѣ); крediторѣ; —n, v., стрънгѣ ла платъ (пе зпѣ даторѣ).
Manie, f., manіъ, патімъ, de чева (d'aіvі мъпіа pom.).
Manier, f., manіеръ, пѣртаре (къ óменіі); граціе; was iſt das für eine —? че пѣртаре е аста? —lich, a. ші ad., політѣ, отепоѣ, къ manіеръ, къ взпъ пѣртаре; —lichkeit, f., політѣръ, політецъ, omenie.
Manifeſt, n., manіфестѣ, езісѣ; —iren, v., manіфестезѣ, декіарѣ.
Manipulation, f., мъпзіре, manіпзлъцізне.
Manipuliren, v., manіпзлезѣ, мъпзезѣ.
Mann, m., отѣ, вѣрватѣ, (мъре pom. m. = mari фр.), соцѣ (лпкъсъторіе); персóпъ маскѣріпъ; — für —, зпѣ кѣте зпѣ, зпѣ дзпъ алтѣ; — gegen — fechten, а се лъпта пептѣ ла пептѣ; ein Wort ein —, отѣ каре се зіне de кѣвънтѣ; Waaren an den — bringen, a deocave, a vinde марфа; er iſt nicht der — dazu, пъ е de

Digitized by Google

трéва ачéа; er iſt nicht mein —, нъ е отълъ меѣ (кътѣ длѣ воїѣ); da kommſt du an den rechten —, цiaї датѣ пеcте отѣ; er ſtellt ſeinen —, е отѣ de кърацїѣ; ich bin — dafür, стаѣ еѣ вънѣ пентрѣ ачéста; prov. wenn Noth an — geht, ла zорїѣ; ſelbſt iſt der —, маї вънѣ трiтiсѣ пъ'цi трéвѣе; ein alter —, отѣ векiѣ (= un vecchio uomo = отѣ ветрънѣ = veteranus, лат.); Kriegs—, ресвоiторѣ; der gemeine —, влогѣ; einen — nehmen, а се мърiта; ſeine Tochter an den — bringen, а'шi мърiта фата; alle für einen — ſtehen, а ста вънлѣ пентрѣ тоцi.

Manna, f., манъ; —iſche, f., фрасенѣ кѣ манъ.

Mannbar, a., дпсъраверѣ; мърiтаверѣ; —keit, f., вързтъ de дпсърatѣ, de мърiтатѣ.

Mannhaft, a. шi ad., бървътескѣ, вѣртосѣ, кърацiосѣ, воiнiкѣ; —igkeit, f., бървъцiе, кърацъ.

Mannheit, f., бървъцiме, маскърiтате.

Mannig-fach, —faltig, a., диферiтѣ, феліърiтѣ; —faltigkeit, феліърiме, варiетате.

Männin, f., (векiѣ), віраго, бървътóе.

Männlein, n., бървътъшѣ.

Männlich, a., маскърiнѣ, бървътескѣ; мърiталѣ; —e Gewalt, автopiтате бървътéскъ; ein —es Weib, бървътóie (фемеіе de пъртаре бървътéскъ); —es Geſchlecht, пенѣ маскърiнѣ; ad., бървътеште; —keit, f., маскърiтате.

Manns-bild, n., бърватѣ, отѣ; —ſchaft, óмени; фечiорiме, трупе; (мар.) екiпацѣ; —ſcheu, a., антрофовѣ, сфiцосѣ, temedѣ; —ſtark, a. шi ad., гросѣ de отѣ, кътѣ отълѣ; —geſicht, n., фацъ de бърватѣ; —hand, f., мънъ de отѣ; —handſchuh, m., мънъшi бървътещтi; —hemd, n., кътеше бървътéскъ; —hoch, a. шi ad., de вънѣ статѣ de отѣ (дпалтѣ); —kleid, n., вестiмънтѣ бървътескѣ; —leute, m. pl., бърваці; —perſon, f., отѣ, бърватѣ; —pflicht, f., детоpiъ мърiталъ; —ſchneider, m., кроiторѣ бървътескѣ; —ſchuh, m., чiобóте бървътештi; —ſchuhmacher, m., човотарѣ бърв.; —ſtamm, m., сцiцъ, трънкiѣ лiнiе бърв.; —ſtimme, f., боче, глаѣ бърв.; —treu, f., спiнълѣ въптълъї; —ſucht, —tollheit, f., антроманiе, фѣріе (мълерéскъ) дѣпъ бърватѣ, мiтромание (бóлъ); —ſüchtig, —toll, a., фѣріатѣ, певѣпъ, дѣпъ бърватѣ; —volk, n., óмени, попорѣ; —zucht, f., дечiплiнъ мiлiтаръ; —weib, n., антрогинѣ, ермафодiтѣ, бърватѣ фемеіе (нiчi вна нiчi алта) пол. фетелъѣ.

Manöver, n., маневрѣ, еволуцiне, есерчiцiї мiлiтаре.

Manövriren, v., маневрезѣ.

Manſchen, v., бълъческѣ, дтвлѣ кѣ мънiле атестекъндѣ шi тѣрбърындѣ чева.

Manſcheſter, m., маншестрѣ (матеріе аша пѣмiтъ дѣпъ ачéстъ четате).

Manſchette, f., маншетъ, мънекцъ; фіг. er hat —n, дi е фрiкъ.

Mantel, m., мантъ; хорпѣ, акоперементѣ; den — nach dem Winde hängen, а'шi дптóрче мантаоа дѣпъ въптѣ, отълѣ интереселѣї.

Mäntelchen, n., мантелцъ.

Mantelkind, n., копiлѣ патъралѣ, легiтiматѣ прiн късъторiе.

Mantelſack, m., траiстъ; цаманданѣ.

Manual, n., мънцалѣ, зiърпалѣ.

Manufactur, f., манѣфъктъръ.

Manuſcript, n., манѣскрiсѣ.

Mappe, f., портфоїѣ.

Marder, m., фоiнъ, шидерѣ; —fell, n., блънъ de шидерѣ.

Marginalien, f. pl., марцiналiї, ноте пела марцiнi.

Marien-bad, n., баіе мариануъ, баіе de нициѣ; —bild, n., iкóна Дóмнеї нóстре; —diſtel, f., в. Frauendiſtel; —glas, n., в. Frauenglas; —groſchen, m., мариацiѣ; —tag, m., Съпта-Мариа (зioа).

Marine, f., марiнъ (коръвiї, остъшиме шчл. de маре).

Digitized by Google

Marinirен, v., marinezъ.
Marionette, f., marionетъ, пънъшеріъ.
Mark, n., мъdъвъ; карпеа (фръптелорѣ); —, f., фронтіеръ, марцінї, miezъinъ, хотарѣ; —, маркъ, пondepe de аъръ сеѣ арцінтѣ.
Markasit, m., маркасітѣ (пéтръ).
Marke, f., маркъ, фісъ (ѧп жокѣ de кърцї).
Marken, v. a., маркѣ, ѧпсемнѣ (марцініле цереї); —, v. n., кѫпрінde атѫтеа марче (de аъръ).
Marketender, m., вънzъторѣ (de але мънкъреї ѧп тавере); —in, f., вънzътóре (ѧп тавере); прекъпéцъ; —n, v., a вinde (de але мънкърії ѧп тавъръ).
Markgraf, m., маркграфѣ, конте de марцінї; —in, f., маркграфінъ; —schaft, f., маркграфіатѣ.
Markicht, a., мъdъвіѣ; —ig, a., мъdъвосѣ.
Markscheide, f., demъркъцізне, deцермъріре; марцінї; —kunst, f. цеометріъ съвтеранъ (ѧп mine); —r, m., месъръторѣ de mine.
Markscheidung, f., хотърнічіе; deцермъріре de хотаре.
Markknochen, f., осѣ кѫ мъdълъ.
Markstein, m., пéтръ de хотарѣ.
Markt, m., форѣ (а фаръ = a foro), търгѣ; піацъ; auf den — gehen, мергѣ ла търгѣ; —brot, n., пъне de търгѣ; —bude, f., бътікъ de търгѣ; —n, v., търгъескѣ (вънdѣ, кѫмпърѣ); —flecken, m., търгъшорѣ, оръшелѣ; —freiheit, f., лівертате de a цiné търгѣ; —geld, n., банї de търгѣ (келтъіцї сеѣ къпътацї ѧп zi de търгѣ); —gut, n., мърфърї de търгѣ; —korb, m., пънерѣ de търгѣ; —leute, pl., търговецї; форанї; —meister, m., віръѣ, комісарѣ de търгѣ; —ordnung, f., регълъмънтѣ de търгѣ; —platz, m., в. Markt; —preis, m., прецѣ кѫрінте; —schiff, n., наїъ de (кърaтѣ) ла търгѣ; —schreier, m., чарлатанѣ; —schreierei, f., чарлатъніъ; —schreierisch, a., чарлатанікѣ; —tag, m., zi de форѣ; —vogt, в. Marktmeister; —zettel, m., меркъріалъ, чедълъ, таріфъ (de прецъріле кърінте ѧп форѣ); —zoll, m., вамъ.
Markung, f., маркъцізне, ѧпсемнаре de марцінї; хотарѣ, цінътѣ, околѣ, плаїъ, пласъ.
Marmor, m., марморъ; künstliche —, марморъ артефічіосъ; —arbeit, f., лъкръ de марморъ; —artig, a., марморіѣ; —band, n., легътъръ (de томѣ) марморіъ; —bild, n., статъъ de марморъ; —block, m., болованѣ de марморъ; —bruch, m., марморъріъ; —hart, a., de търіа марморeї; —iren, v., марморезѣ; —mühle, f., мóръ (ферестръѣ de тъіатѣ) марморъ; —n, a., de марморъ; —platte, f., леспіde, тавлъ de марморъ; —saal, m., салъ de марморъ; —schleifer, —schneider, m., тъіъторѣ, політорѣ de марморъ; —stein, m., марморъ; —tisch, m., масъ de марморъ.
Marode, a., (солдатѣ), остенітѣ, (хъръцітѣ молд. = harassé фр.), маpodѣ.
Marodiren, v., маpodezѣ, кадѣ остенітѣ, апої прадѣ (солдатъ пе ърма ресвоїълъї).
Marone, f., кастанъ; бóмвъ.
Marotte, f., гъргъънї (ѧп канѣ).
Marqueur, m., маркерѣ, пъмеръторѣ ѧп віліардѣ.
Mars, m., (міт.), Марте, Марціѣ.
Marsch, m., мерсѣ, маршѣ; —! мерцї! sich in — setzen, а плека.
Marschall, m., маршалѣ; —stab, m., бъцѣ de маршалѣ (семнѣ алѣ demnітъцїї).
Marsch-fertig, a., гата de мерсѣ (de плекатѣ); —iren, v., мергѣ, маршезѣ; —land, n., цéръ, локѣ мораштіносѣ; —linie, —route, f., лініъ, дрѫмѣ мілітърескѣ.
Marssegel, n., вінтреоа a doa a катаргълъї челъї маре, вінтреоа лъї Марте.
Marstall, m., стаълѣ (граждѣ) domneскѣ.
Marter, f., мартірѣ, тортъръ (кінѣ, мънкъ); —bank, f., в. Folterbank.

Digitized by Google

Mărterer, m., мартирь, (мартор = it. martore, нѣмаі дп лат. pom. кз cencă de confesore), мъченикъ; —buch, n., мартирологіе; —in, f., мартиръ, мъченіцъ.

Mărter-geſchichte, f., віеціе мартирілорь (сънціторь); —thum, f., мартирів.

Marter-tod, m., мо́рте де мартирь; —holz, m., лемнъ (краче, скажнъ) де тортъратъ, де кипвітъ; —kammer, f., кътаръ де тортъратъ (де честіопатъ); —n, v., мартірезъ, тортърезъ; —voll, a., плінъ де тортъры; —woche, f., септетъна патімелорь.

Martins-feſt, Martini, n., Ст. Мартінъ (сервъторея); —gans, f., гъска Ст. Мартінъ (дпгръшатъ ші фріпъ дп ачестъ zi); —horn, n., корпішорелъ (торта) Ст. Мартін.

Mărterin, в. Mărtererin.

Mărtirer, в. Mărterer.

März, m., Марте, Марціе (зілеле); —enbier, в. Lagerbier; —butter, f., унтъ де Марціе; —ſchein, m., повілніъ din Марте.

Marzialiſch, a. ші ad., марціалъ.

Marzipan, m., мърціпанъ (алжатъ пръжітъ).

Maſche, f., нодъ фіонкъ; лаціъ (де пріпсъ насерь); окіе (де колцъні, чорапі); —n, v., легъ кз фіонкъры; факъ окіъры.

Maſchine, f., махінъ; —nlehre, f., мекапікъ; —nmäßig, a., макінаіъ, ad., макінаштъпте, ка о макінъ; —nmeiſter, m., макініствъ; —rie, f., макінъріъ.

Maſeller, f., мъселъ (лемнъ).

Maſer, m., въпъ (дп лемнъ); пат (ка во́къ пе трупъ); —ig, a., въпосъ, въргатъ (лемнъ); пътатъ; —n, v., мърмърезъ.

Maſerle, —holder, m., арцар (арворе).

Maske, f., маскъ, ларвъ; —nball, m., валъ маскатъ; —nkleid, n., вестъштъ де маскъ.

Maskerade, f., маскарадъ (въліре дп маскъ).

Maskiren, v., маскезъ; аскундъ.

Maskopei, f., ассоціецізне de negoţiatorь (дп сенсъ реў) комплотъ.

Maß, n., месъръ; — und Gewicht, месъръ ші пондере; nach dem —e verkaufen, а вінде кз месъра; in vollem —e, кз авондапцъ, прісосіпцъ; das — nehmen von etwas, а лъа месъръ (пептръ унъ вестъштъ).

Maſſacriren, v., масакрезъ, оморъ, детрапкезъ, декълъ.

Mäßchen, n., месъріцъ.

Maße, f., месъръ; модъ, кіпъ (кз prep. ші ad.); mit —n, пъціпъ; über die —n, песте месъръ, афаръ din кале; ſolcher—n, асфелъ, дп модълъ ачеста; einiger—n, орешікътъ; in der —, wie..., прекътъ; gehöriger—n, дпъ дрептате; befohlener—n, кътъ с'а демъндатъ; in Allem —halten, а фі кз месъръ дп тóте.

Maſſe, f., массъ (съма ъръцілорь de матеріе, трупъ).

Maſſen, (векіъ), conj., фіпдкъ, de време че.

Maßgabe, Maßgebung, f., месъръ, пропорціъне; nach —, дп месъръ; дпъ пропорціъне; ohne —, фъръ месъръ.

Mäßig, a. ші ad., месъратъ, стъпératъ, кътътатъ, de міжлокъ, потрівітъ; —en, v., стъпънъръ, модеръ, кътътатъ; конціпъ, контепескъ, дпфрънъ; —keit, f., стетпъръціъне, модеръціъне, кътътатъре; —ung, f., стъпперъціъне.

Maſſiv, a., мъссівъ, мъссіъ.

Maß-ſtamm, f., капъ де месъръ; —ſtabe, f., (човот.), месъръ де талпъ; —ſtiebe, f., фрътъшікъ, мъргърітъ (флóре); —regel, f., месъръ, прекъціъне; ſeine — nehmen, а'ші лъа месъры; —ſtab, m., месъръ (въцъ, варгъ); порть = (nolmъ pom. m.) лепе, регъл; —weiſe, ad., кз месъра (кз кпа).

Maſt-baum, m., катаргъ, арворелъ (коръвіеі); den — ſtappen, десарворезъ, доворъ катаргъль пъіеі.

Digitized by Google

Maſt, f., дпгръшаре (ла rindъ); Schweine in der — haben, а авé порчі ла rindъ.

Maſt-aber, f., стородіалъ, вепа маџалъі кърлъі; —darm, m., маџалъ кърлъі; —en, v., арворезъ, пзпъ катаргъ.

Mäſten, v., дпграшъ; —, n., дпгръшаре.

Maſt-feder, f., папа дпгръшерeі; —gans, f., гъскъ дпгръшатъ; —gefälle, pl., вепітърі dela rindъ; —geld, n., rindърітъ; —ich, —ix, m., мастікъ; —kalb, —ſchwein, —vieh, n., віцелъ, поркъ, вітъ цінзте ла дпгръшатъ; —korb, корвъ, водішорь дп цікрълъ катаргълъі (пентрь вепатъ); —los, a., десарборатъ, фъръ катаргъ; —ochs, m., вой de дпгръшатъ (пентрь тъіатъ); —ſtall, m., штаълъ пентрь дпгръшатълъ (вітелорь); —ung, f., дпгръшетъпътъ; —wächter, m., вегіеторь de катаргъ; —wand, f., артътъра катаргълъі; —zeit, f., тітпълъ дпгръшатълъі.

Maſtwerk, m., катаргърітъ, арворърітъ.

Maſurka, f., масъркъ (данцъ).

Matador, m., матадорь (дп кърці); фіг. отъ дпсетпатъ.

Mater, f., матріче (хіпог.).

Material, n., матеріалъ (алъ впеі арматe); —ien, pl., матеріалъ (de зідітъ); —handlung, f., спецерie, болтъ de дрогърі; —iſtиs, m., матеріалістъ; —iſt, m., матеріалістъ (възъторь de спецерії, кързіепі, металърі; дп філос. контрарь сшіріталістълъі); —waare, f., дрогърії, спецерії.

Materie, f., матерie; —ell, a., матеріалъ, de матерie.

Mathematik, f., математікъ; —er, m., математікъ; mathematiſch, a., тематікъ; ad., математічепте.

Matratze, f., матрацъ, салтеа; —nmacher, m., матрацерь.

Matrikel, f., матрікълъ, регістрь; in die — einſchreiben, дптматрікълъ.

Matritz, f., (дп торпърie), матріче.

Matrona, f., матрónъ.

Matroſe, m., матросъ, мъріпарь, коръвіерь; —ndienſt, m., матросерітъ (сервіцій).

Matſch, m. ш a., шісъліцъ; тінъ, балеґъ; марцъ, канотъ (дп кърці); einen — machen, факъ канотъ пе цінева; —en, v., факъ марцъ; —ig, a., тіпосъ.

Matt, a., лъпцедъ = (languidus лат.); остепітъ, слъвітъ, сторсъ (латъ de фóme); сérвъдъ, фадъ; фъръ фацъ, фъръ влагъ, фъръ іпітъ; —e Waſſer, апъ стътътъ; —e Wein, вінъ трезітъ; —e Farbe, колóре стóрть; —e Augen, окії стіпші; —e Stimme, гласъ славъ.

Matte, f., рогожінъ, скóрцъ; пратъ, кътніъ, пажіште; —, n., лапте дпкіегатъ; —fechter, —macher, m., рогожінарь.

Mattheit, Mattigkeit, f., лъпцезіme, лъсітъdine.

Mattig, a., дпкіегатъ.

Maturität, f., матърітате, кóчере.

Matz, m., мішелъ, тікълосъ, пъкътосъ; лапте дпкіегатъ.

Mauen, v. a., міекъпа, міорлъі.

Mauer, f., мъръ, пърете (zidъ); —brecher, m., аріете, берbече (de спартъ мърі).

Mauer-feſt, a., таре ка мърълъ, фóрте таре; дптърітъ къ zidъ; —fraß, m., мъпкътърь, стъчінътърь de мъръ; —giebel, m., мъръ de фронтінъ; —kelle, f., містріъ; —kranz, m., кънъпъ мъраръ; —kraut, n., іérвъ пъретіаръ; —krone, f., коронъ мъраръ; —meiſter, m., мърарь; маістерь (капъ) мърарілорь; —n, v., клъdескъ, zideскъ, петрéскъ; mit Lehm und Stroh —n, мърълескъ, връщескъ, въщескъ; —pfeffer, m., в. Hauslaub; —raute, f., рътъ мъраръ; —ritze, —ſpalte, f., крепътърь дп zidъ; —ſchwalbe, f., рънdънеа de zidърі; —ſpecht, m., пікъ, къдърътóре мъраръ; —ſtein, m., къръmidъ, пétръ de zidітъ; —

Digitized by Google

werk, n., петръріт̆ъ, zidъріт̆ъ; —ziegel, в. Mauerstein.

Mauke, f., рапънъ (ла каї); арічіъ; mішінъ.

Maul, n., гъръ = (gola ла леъ іт.); вотъ (ла къне, калъ); фіг. лімвъ; ein — voll, о ѫмвъкътъръ; das — steht ihm nie still, нъ ї маї стъ гъра; er versteht sein — zu brauchen, е бънъ de гъръ; er hat immer das große —, нъмаї гъра е de елъ; das — und Nase aufsperren, а ста ъїмітъ; das — halten, а тъчé; einem das — wässerig machen, а фаче воіе бънъ къіва; einem übers — fahren, а се рестї къіва, sich kein Blatt vor das — halten, нъ вінde мъца ѫн сакъ, ворбеште верde, пе фацъ; in der Leute Mäulern sein, а ажънце de ворба лъмеї.

Maulaffe, m., гъръкаскъ, топтъ, нътъръъ; —n feil haben, шede, ѫмвлъ къ гъра къскатъ.

Maulbeer-baum, мъръ = morus лат. (тъфъ); —e, f., мъръ (apd.), агъдъ (молд.); —saft, m., сіропъ de мъръ.

Mäulchen, n., гъріцъ; — geben, а da гъріце.

Maulchrist, m., крештінъ din гъръ, іпокрітъ, фарісеъ.

Mauler, v., стръмвъ din гъръ, бъфнескъ.

Maulesel, m., мълъ (apd.), катѫръ (молд.); —in, мълъ = (mula лат.); —treiber, m., мъларъ.

Maul-faul, a., тъкътъ, лепешъ ла ворбъ; —freund, m., amікъ фалсъ, префъкътъ; —hänger, m., бъфніторъ, стръмвъторъ din гъръ; —held, m., ероъ din гъръ; лъъдъросъ; —korb, m., ботніцъ; —macher, m., гърешъ, (фъгъдъеште мълтъ ші фаче nimікъ); —recht, a., бънъ de ѫмвъкатъ; —schelle, f., флéшкъ, палтъ песте гъръ; катапласмъ de Венеціа; —schelliren, а пълмъі; —thier, n., в. Maulesel; —trommel, m., дръмвъ; —werk, n., лімвъціъ, гъръліъ, токътъръ din гъръ.

Maulwurf, m., къртіцъ, соволъ; —sfalle, f., кърсъ, къпкапъ de къртіцъ; —shaufen, m., мошіноїъ.

Maurer, m., мъраръ, петраръ, zidaръ; Frei—, фармасонъ; —arbeit, f., мъръріъ, петръріъ

Maus, f., шóрече; мъскіъ (апат.); wenn die — satt ist, schmeckt ihr das Mehl bitter, сътърареа адъче ѫнгрецошаре; der Katzen Scherz ist der Mäuse Tod, къ чеї марї нъ е віне съ мънѫнчї чіраше dінтр' ънъ тъїаръ; es ist — wie Mutter, пе ънde а съріт̆ъ капра саре ші іéда, мърълъ нъ каde de парте de мъръ.

Mauschel, m., жідовъ; —ei, f., жідовіе; —n, v., me портъ ка ънъ жідовъ.

Mäuschen, n., шоречелъ; —still, a. ші ad., sich —still halten, а тъчé ка ънъ шóрече.

Mause, f., пъпърліре, мътаре de пене.

Mäuse-dreck, m., къкърéзъ de шóрече; prov. er mengt sich wie — unter den Pfeffer, ѫшї багъ лінгъра, ънde нъ ї фербе óла; —fahl, —falb, a. ші ad., шоречіъ (de колóре, калъ); —falle, f., шоречаръ (ънéлтъ de прінсъ шóречї); —fraß, m., росътъръ, мънкътъръ de шóречї; —darm, —gedärm, n., апагалідъ; —hafer, m., овъсъ сілватікъ; —gift, n., шоречікъ, арсенікъ; —katze, f., мъцъ бънъ de шóречї; —loch, n., гаъръ de шóречї.

Mausen, v., прінde шóречї; фіг. а фъра, а кілінірці, а штерце пънга къіва; prov. die Katze läßt das — nicht, лъпълъ ѫшї скімбъ пърълъ, dap ба пъравълъ; sich —, пъпърлеште (пасереа); —nest, n., къівъ de шóречї.

Mauserei, f., кілінірціе, фъраре.

Mausestill, a., es ist —, е тъчере профънdъ.

Mausetod, a. ші ad., мортъ цéпънъ.

Mausig, віне нъмаї къ Machen, a.; sich — machen, фаче пе ѫмпортантълъ; ѫшї рідікъ кóда, ѫналцъ корнълъ; се овръзнічеште.

Digitized by Google

Mauslich, a. ſi ad., гърлів, лепешѣ.
Mauſoleum, n., мавсолеѣ, монѣмънтѣ.
Mauth, f., вамъ, дѣанъ (карвасара, dinkolo = karabansarail търч.).
Max, Maxime, f., маѯимъ, принчіпіѣ (Grundſatz).
Mekanik, f., мекапікъ, штіінцъ де макіне; —er, m., мекапікѣ.
Mekaniſch, a. ſi ad., мекапікѣ, мекапіческѣ.
Mekanismus, m., мекапісмѣ.
Meckern, v., а мекъі, а сѣіера ка капра.
Medaille, f., медалів, вапѣ вътътѣ ал адъчереа аминте а врезнеі евенімънтѣ; —nſammler, m., медаілістѣ.
Medard, —us, m., Медардѣ, о серв. ла протеет. прогностікъ де тімпѣ.
Medik, m., рѣмъ.
Median, a. ſi ad., мезіѣ, міжлочіѣ; —folio, —format, —octav, —quart, —papier ѯc., n., фоіѣ, фіѣ, форматѣ, оптавѣ, патрѣ, хъртіѣ, кóлѣ де міжлокѣ.
Mediatiſiren, v., mediaticezѣ, decdъznezѣ; mediatiſirter Fürſt, принчіпе пріватѣ, ал старе де а фі decdъznatѣ.
Medicament, n., медікъмънтѣ, докторіе, лéкѣ.
Medicin, f., medічіnъ (штіінца, céѣ міжлокеалѣ de bindekare; —er, m., medікѣ (докторѣ); стъdente de medічіnъ; —iren, v., іаѣ medічіnъ; —iſch, a. ſi ad., medічінарѣ, medікалѣ.
Medicus, m., medікѣ.
Meditation, f., meditъціzne.
Meditiren, v., meditѣ.
Medok, m., medокѣ.
Meduſenhaupt, n., капѣ де medъzъ (ſi плантъ).
Meer, n., маре; océанѣ; das mittelländiſche —, mapea mezitepanъ; das ſtille —, mapea пачіфікъ; das Eis—, mapea глачіалъ; гіецóсъ; das atlantiſche —, océanълѣ атлантікѣ.
Meer-aal, m., фъсарѣ de маре, мъ-

репъ концерѣ; —adler, m., вълтъре пескарѣ, аліетосѣ; —alant, m., мъцілѣ; —amſer, m., макрішѣ марітімѣ; —amſel, —droſſel, m., стързѣ търкатѣ; —arm, m., брацѣ de маре; —buſen, m., сінѣ, голфѣ; —einhorn, n., monodonѣ (colъ de кітѣ); —enge, f., стрѧмтóре de маре; —eſſläche, f., съръфаца, лъчілѣ, мъреі; —eſſluth, f., крещтереа мъреі; —eſküſte, f., цертълѣ, кóста мъреі; —eſtille, f., калтъ, ліпіштеа мъреі; —ewelle, —wogen, f., валъріле, онделе мъреі; —farbe, f., колóре de марѣ; —fiſch, m., пеште de маре; —frau, —weib, n., сірепъ, фетеіе de маре; —fräulein, n., Нереідъ; —geſchöpf, n., фіінцъ марінъ (че тръіеште ал маре); —geſtade, n., цертърі, кóстеле мъреі; —gewächſe, n., плантъ марінъ; —gott, m., зеълѣ мъреі, Нептунѣ; —göttin, f., zina мъреі, Амфітріте; —gras, n., алгъ; —grün, a. ſi ad., верdеазърѣ, верde ка марea, челадоне; —hafen, m., портѣ марінѣ; —herrſchaft, f., domніъ неете маре; —hoſe, f., тромвъ марінъ; —hund, m., —kalb, n., къне, віделѣ de маре, фоче (Seehund); —katze, f., черкопітекѣ, мърмотъ (спечіе de maimъцъ); —krebs, m., катарѣ, ракѣ de маре; —linſe, f., ліпте марінъ, ліптіцъ; —rettig, m., хрéнѣ марінѣ; —ſalz, n., сape de маре; —ſchaum, m., спътъ de маре; —ſchaumkopf, m., капѣ de піпъ de спътъ марінъ; —ſchildkröten, f. pl., цестóсъ de маре; —ſchnecke, f., скоікъ, копкъ марінъ; —ſchwamm, m., спонге марінъ; —ſchwein, n., делфінѣ, оркъ; —ſpinne, f., полінѣ; —ſtrom, m., корцере de маре; —ſtrudel, m., горгонѣ, въртежѣ de маре; —ufer, n., кóстъ, рінъ de маре; —vogel, f., пасере марінъ; —waſſer, n., апъ de маре; —wirbel, в. —ſtrudel; —wolf, m., лъпѣ марінѣ;

Digitized by Google

—wunder, n., монстрь марінь вегі ші ла See....).
Meerzwiebel, f., сціла че́пъ марітімъ.
Megâre, f., меџеръ, фътоіе реа, асціdъ, хърка дракълуі.
Mehl, n., фъінъ, фъріпъ (пе а локъреа); feinſtes —, флóреа фъінеі; mit — beſtreuen, дпфъріпезъ; —artig, a., фъріпъціъ, фъіпосъ; —baum, m., арворе de фъінъ; —beerbaum, m., мъчіешъ; —beere, f., мъчéшъ; —beutel, m., пъпгъ (сакъ, сіть) de фъінъ; —brei, —muß, n., чірь (puls лат.) de фъінъ; —faß, n., вътінъ, тóпъ de фъінъ; —gebend, —haltig, a. ші ad., фъіпосъ; —handel, m., негоцъ къ фъінъ; —icht, a., фъріпіъ; —ig, a., фъіпосъ; —kammer, f., къмъръ de фъінъ; —kaſten, m., фъріпаръ, ладъ, коші; —kleiſter, m., клеіъ de фъінъ; —kloß, m., воцъ, гълъшкъ da фъінъ; —mühle, f., мóръ de фъінъ; —ſack, m., сакъ de фъінъ; —ſieb, n., сіть; —ſpeiſe, f., алъатърі; —ſtaub, m., полепъ, правъ de фъінъ; —ſuppe, f., сúпъ de фъінъ; —teig, m., алъатъ; —thau, m., рѫріпъ пе плънтъ; —weiß, a. ші ad., алъъ ка фъіна; —wurm, m., верме de фъінъ; —zucker, m., захарь фъріпатъ, касопатъ.
Mehr, a. ші ad., маі (= magis лат.) мълтъ; — als einmal, maimълтъ deodatъ; — als nöthig, маі мълтъ декътъ требае; — oder weniger, маі мълтъ маі пъцінъ; immer —, dinче дпче маі мълтъ; er hat nichts —, пъ маі ape; das iſt — als zu wahr, é фórte адевератъ; was noch — iſt, че е маі мълтъ; ва ънкъ ..; umſo—, къ атътъ маі въртосъ.
Mehr-bieter, m., чедъ че дъ маі мълтъ (ла лічітъціъне — къртеа веке apd., mezatъ), атърdiciторь; —deutig, a., de маі мълте семніфікъціъні.
Mehren, v., дпмълцескъ, adaocъ, акрескъ; ſich —, се дпмълцеште, с'adaoце, креште; —theils, ad., парте мape, чea маі мape парте, decъ.
Mehrer, тітлъ дпмпер. = Авгъстъ, дпмпъріторь de дпмперъціь; allezeit — des Reiches, пъръреа Авгъстъ.
Mehrere, a., маі мълці; die Mehreſten, чеі маі мълці.
Mehr-erwähnt, a., decъminціonатъ; —fach, a., мълтъпліъ, de мълте фелърі; —gebot, n., атърdiciтъ, pidікътъръ ла лічітатъ; —genannt, a., decъnъmітъ; —heit, f., мълціме, плъралітате; плъралъ (грам.); —jährig, a., de маі мълці ані; —malig, a., de маі мълтеорі, дъці; —mals, ad., decъ, adeceорі, репеціtъ; —ſilbig, a., полісіlавъ; —zahl, f., мълціме, плъралъ (грам.).
Meiden, v., а се фері, а фъці (de чева); а се авціné; ей тиß die Stadt —, е сгопітъ din орашъ.
Meier, m., тълерарь, тошіарь ембатікарь; —ei, f., —hof, m., маіеріъ, тълеріште; тошіъ датъ къ ембатікъ = (емфітевтікъ).
Meile, f., мілъ (месъръ de кале); die öſterreich. Poſt—, міla de пошть австр., е de 4000 ст. австр.; ла romani o міie паші.
Meilen-ſäule, f., —ſtein, —zeiger, m., колóпъ, пétръ, арътъторь de мілърі.
Meilenweit, a. ші ad., депъртатъ de ына céь маі мълте міle.
Meiler, m., грътадъ, массъ de лемне (спре а ле префаче дп кърбъні); —holz, n., лемне de кърбъні.
Mein, pron., меь, mea; —es Wiſſens, пекътъ штіь, къ штіреа mea; das — und Dein, алъ меь алъ тъь.
Meine, Meinige (der, die, das), алъ меь, a mea; die Meinen, фамілія mea.
Meineid, m., спержърів, жърътънтъ стръмбъ; кълкаре de жърътънтъ; —ig, a., спержърь стръмбжърторь; —ig werden, а жъра стръмбъ.
Meinen, v., кредъ, кънетъ, сокотъ, ті се пape; was — Sie dazu?

Digitized by Google

че zicи ла ачеста? wen — Sie? de cine vorbeшtи; wie — Sie das? кътъ дпцелеци ачеста? es gut mit einem —, a voi кзiва вineле.

Meinerſeits, ad., dinпartemi.

Meinet-halben, —wegen, —willen, ad., пентрз mine, пентрз харзлъ (хатжрзлъ) меъ; —, int., din партеа mea (ештi ziверъ, поци .. шчл.).

Meinung, f., oпinisne, пърере, крединцъ, сокотинцъ, cимцimънтъ, жъdikatъ; —strieg, m., zлптъ de oпinisнi, dicпзтъ.

Meiſch, m., врагъ, орзъ тъiатъ ші опърitъ пентрз фъкзтзлъ верei; —bottich, m., кадъ de врагъ; —en, v., атестенъ орзъ тъiатъ кз апъ фервinте, фанъ врагъ.

Meiſe, f., niцiroiz; —nkaſten, m., кзdiцъ de прinсъ (niцiroiї); —ntanz, m., вiцзъ, zацъ (de прinсъ niцiroiї).

Meißel, m., dalтъ; кзстзръ; —, f., скатъ (de пзсъ za pane); —n, v., zзкрз кз dalта.

Meiſt, a. ші ad., (sup. dela Mehr) челъ маi мзлтъ, фórte decъ, пзрзrea; —bietend, a. ші ad., челче дъ маi мзлтъ.

Meiſtens, meiſtentheils, ad., de рzndъ, обiчнзitъ, парте мare, de маi мзлте opi, дзцi.

Meiſter, m., маiстеръ, стъпznъ; мештеръ; — vom Stuhle (za фармazoni = Freimaurern), preceдinтеле, канз; zum — machen, се прimeште ка маiстеръ; — werden, debine маiстеръ; er wird ſeinen — ſchon finden, дші ва da елъ песте омъ; prov. das Werk lobt den —, дзпъ zзкрз се кзпóште zзкрзторzлъ; einer Sache — werden, a кзпята дп пзтереа са знъ zзкрз; ſeiner ſelbſt — ſein, domnъ песте патимеле сале; —arbeit, f., zзкрз de маiстеръ (фórte взнъ).

Meiſterei, f. v., Abdeckerei.

Meiſter-eſſen, n., мась datъ de знъ поъ маiстеръ; —geld, n., тасса de intratъ дп рzndzлъ маiстерiлоръ; —geſang, m., кънтъ de трзвадзръ; —geſell, m., codaлъ, калфъ, че цine локъ de маiстеръ za o въдзвъ мештериць; —haft, —liф, a. ші ad., мъiестрз, de мештеръ; minзnatъ, перфентъ; —hand, f., мънъ de мештеръ; —in, f., мештериць; —n, v., a маiстерzi, a мzстра, a крiтiка, ченсzра; дпформа; —recht, n., —ſchaft, f., мъiестрiтъ; дрептъ de маiстеръ (de a изтé zзкра дп ачéстъ карiтате); —ſänger, m., трзвадзръ (поетъ din вéкзлъ 14—15); —ſtreich, m., апзкътзръ de мештеръ; —ſtück, —werk, n., капъ-d'оперъ, zзкрз перфентъ; —wurz, f., дмцеръторiе (плантъ).

Melancholie, f., мелапколiе.

Melancholiſch, a. ші ad., мелапколiкъ.

Melde, f., ловодъ.

Melden, v., a da de штire, a вести, a дпштiинца, a репорта; a adзче a minte; ohne Ruhm zu —, фъръ a ме лzda вестескъ; mit Ehren zu —, кз воiа Dтале ...; ſich —, се дпфцишазъ (crediторii); ſich zu einer Stelle —, a копкzрце пентрз знъ постъ.

Meldung, f., dape de штire, вестire, репортare.

Melilote, f., трiфоiз мелiлотъ.

Meliren, v., атестекъ (колорi); melirte Strümpfe, кълцзнi марmазрiї.

Meliſſe, f., мелiсъ (плантъ).

Meliszucker, m., zакаръ de кзкъ.

Melk, a., кз лапте; —eimer, m., шзштаръ, apd. (= seau airaire фр.); —en, v., мзлгъ; —er, m., мзлгзторъ; —erei, f., мзлсзтзръ, мзлгзторiе; —erin, f., мзлгзторéсъ; —faß, n., гълéтъ de мзлсъ; —kuh, f., вакъ кз лапте; —vieh, n., вiтъ de мзлсъ; —zeit, f., тimпзлъ мзлсзлзi.

Melodie, f., мелодiе, арiе.

Melodiſch, a., мелодiосъ.

Melodram, n., мелодрамъ, дрампъ кънтатъ.

Digitized by Google

Melone, f., пепене, мелонѫ; —n-beet, n., стратѫ, кѫівѫ de пепенї.
Memme, в. Mämme.
Memorabilien, pl., memoраверії, лѫкрѫрї вредніче de adѫчере aminte.
Memorial, n., memoріалѫ.
Memorie, f., memoріъ, факѫлтеа сѫфлетéскъ de a ціné a minte.
Memoriren, v. a., memopezѫ, a ѫпвъца de ростѫ, пedinaфаръ.
Menge, f., кътъціme, мѫлціme, пѫмерѫ mape.
Mengen, v., a amестека; die Karten —, a da кърціле; —, n., amестекаре, містіѫне.
Mengsel, m., amестекътъръ.
Mennig, m., miniѫ (колóре).
Mennonit, m., menonitѫ, апававтістѫ.
Mensch, m., omѫ; kein —, nimene; jeder — weiß es, тóтъ лѫмеа штіе; —, n., (ворвъ de деспрецѫ), сервъ; пѫтапъ; —chen, n., омѫлецѫ.
Menschen-ähnlich, a., антроморфѫ, a семене омѫлѫї, ка омѫлѫ; —alter, n., върстъ бървътéскъ (30 anї); —art, f., спіца, раса omenéскъ; —blut, n., сънце omeneскѫ; —feind, m., micaнтропѫ, ѫрѫторѫ de óменї; —feindlich, a. ші ad., micaнтропікѫ, inimikѫ омѫлѫї; —feindschaft, f., micaнтропіъ; —fett, n., тръсіme de omѫ; —fischer, m., въпъторѫ de óменї; —fleisch, n., карне de omѫ; —fresser, m., антропофагѫ, мънкъторѫ de omѫ; —freund, m., філантропѫ, іѫвіторѫ de óменї; —freundlich, a., ѫманѫ, omenocѫ, філантропікѫ, харітатівѫ, ad. omeneште; —freundlichkeit, f., ѫманітате, філантропіъ, іѫвіре de omenipe; —furcht, f., фрікъ, тéмъ de omѫ, сфіiала (= mefiance = nenкредере); —gedenken, n., bei —, din чепѫтѫ, декъndѫ ціnѫ aminte óменії; —gefühl, n., сімцѫ omeneскѫ; —geschlecht, n., —gattung, f., ценѫлѫ (нéмѫлѫ) omeneскѫ; —gerippe, n., скелетѫ de omѫ; —gestalt, f., фігѫръ, тіпѫ de omѫ; —getümmel, n., сгомотѫ, сгомотѫ de мѫлціme; —gewand, n., трѫпѫ мѫріторѫ; —größe, f., статѫръ de omѫ; —handel, m., негоцѫ кѫ óменї, кѫ склавї (негрі); —haß, m., micaнтропіъ; —hasser, в. —feind; —kenner, m., кѫноскъторѫ de óменї; —kind, n., фіїѫлѫ омѫлѫї; —kinder, pl., óменії; —kopf, m., капѫ de omѫ; —koth, m., скремътѫ, къкатѫ; —kunde, f., антропософіъ, штіінцъ de omѫ; —leben, n., віацъ omenéскъ; —leer, a., дешертѫ (de óменї); —lehre, f., антропологіъ; —liebe, f., харітате, amóре, іѫвіре de óменї; —möglich, a., посіверѫ (omeneште); —mord, m., omiчідіѫ; —mörder, m., омѫчідъ, ѫчігашѫ de omѫ; —natur, f., натѫръ omenéскъ; —raub, m., раптѫ, ръпітѫръ; —recht, n., дрептѫ натѫралѫ, фіреск ѫ; —satzung, f., ашезъмънтѫ, ѫпстітѫціѫне omenéскъ; —scheu, a., антропофовѫ, тéмедѫ, сфіічосѫ de óменї, некрезъторѫ ѫп óменї; —schinder, m., тіранѫ, кінѫіторѫ de óменї; —schlag, m., расъ, віцъ de óменї; —seele, f., сѫфлетѫлѫ омѫлѫї; —sohn, m., фіїѫлѫ омѫлѫї, Крестѫ; —stimme, f., воче omenéскъ; —verstand, m., mintea omenéскъ; gemeine —, сімцѫ комѫнѫ; gesunde —, minte сънътóсъ; —werk, n., лѫкрѫ omeneскѫ; —wohl, n., мънтѫіреа, віпеле, салѫтеа omenipeї; —würde, f., demnітатеа de omѫ.
Menschheit, f., omenітате, omenipe.
Menschlich, a., ѫманѫ, omeneскѫ; prov. irren ist —, a греші е omeneскѫ; —keit, f., ѫманітате.
Menschwerdung, f., ѫнтрѫпаре, ѫнкърпъціѫне.
Menstruation, f., менстрѫъціѫне (фіреа, сорокѫлѫ, регѫла ла фемеї пе лѫпъ).
Menstruiren, v., менстрѫазъ, аре регѫла.
Mensur, f., месѫръ, бътътѫръ (de тактѫ), дістанцъ (ла дѫелішті).
Menuett, f., менѫетѫ (данцѫ).

Digitized by Google

Mephitiſch, a. wi ad., meşitikŭ, пъ-тросъ.
Mercantiſch, a., меркантилъ, него-ціторескъ.
Mergel, m., маргъ (пъмъптъ); —n, v., дпграшъ къ маргъ.
Meridian, m., mepidianъ.
Meridional, a., mepidionalъ, meziziъ.
Merino, m., mepino (матеріъ); —ſchaf, f., бе mepino.
Merkbar, a., маркаверъ, потаверъ, сіщщітівъ, де перчепътъ.
Merken, v., маркезъ, потезъ, дпсетнъ; оссервъ, дпцелегъ; зъ-рескъ, сіщцъ, іаѣ аминте, іаѣ дпсémъ; merket dieſes, nota bene, цine minte! ſich nichts — laſſen, а пъ лъа дп сémъ.
Merklich, a., потаворъ; дпсетнаверъ. в. Merkbar.
Merkmal, n., маркъ, потъ, семнъ.
Merkur, m., (міт.), Меркире (зеилъ него-цълъ, кріеркълъ zeilopъ); пите de планетъ; Queckſilber, n., Меркъріъ, арціптъ віѣ.
Mercurialmittel, n., медікъмъптъ меркъріалъ, къ арціптъ віѣ.
Merkwürdig, a., дпсетнаверъ, демнъ де потатъ, маркаверъ; кріосъ, метораверъ; —keit, f., дпсетнъ-тате, потаверітате, кріосітате.
Merkzeichen, n., в. Merkmal.
Merle, f., міерлъ.
Meſalliance, в. Miſſheirath.
Meerpel, Mispel, месціъ (помъ).
Meſſamt, n., міеъ, літъргіъ (ла Кат. ап.).
Meß-bar, a., месъраверъ; —buch, n., місаръ (карте літъргікъ); —bude, f., вътікъ де форъ; —conto, n., контъ де търгъ.
Meſſe, f., міеъ; форъ, търгъ; die hohe —, місъ кънтатъ; ſtille —, місъ чітітъ.
Meſſen, v., месъръ (къ стъпцінълъ); —, цine, е де месъръ; ſich —, а се месъра (а се компъра кзіва).
Meſſer, m., месъръторъ; —, n., кцітъръ; —beſteck, n., в. Beſteck; —chen, n., кцітъшъръ; —heft, n., мънънкъ (manico it.), къръре де кцітъръ; —klinge, f., кастъра, пъпza кцітълъ; —lohn, m., тъ-съраць; —rücken, m., тъка де кцітъръ; —ſcheide, f., тékъ де кцітъ.
Meſſerſchmied, m., кцітаръ; —ar-beit, f., —handwerk, n., —waare, —werkſtatt, f., лъкръ, месерie, марфъ, фавріkъ де кцітъ.
Meſſer-ſchneide, f., тъішълъ кцітълъ; —ſpitze, f., върфълъ, аскцітълъ кцітълъ; —ſtück, m., ломітъръ, стръпъсъръ де кцітъ.
Meß-freiheit, f., лівертате, воіе, дрептъ, привелегіи де (а авé) форъ, търгъ; —frembe, m., тър-говецъ стреінъ; —geld, n., вані де літъргіе; вані де търгъ; ме-съраціъ; —geſchenk, n., пъіъ тър-гълъ; —gewand, n., вестъмънтъ де місъ; —glocke, f., клопотъ де місъ, де търгъ (къ с'а дескісъ); —gut, n., марфъ де търгъ; —hemd, n., къмашъ алвъ.
Meſſias, m., Месіа, Христосъ.
Meſſing, n., арамъ галвінъ, чіóе; —blech, n., табъ де чіóе; —en, a., де чіóе; —hammer, m., аръ-мъріе, чіóріе (фавріка); —han-del, m., негоцъ къ чіóе; —ſaite, f., кóрдъ де фірѣ де арамъ; —waare, f., аръмъріі.
Meß-katalog, m., таріфъ де мър-фърі; —kette, f., катенъ дпцінеréскъ (де месъратъ); —kunde, f., метролоціе; —kunſt, f., цеометріе; —künſtler, m., цеометръ; —leute, pl., търговецъ; —markt, m., локълъ, піаца форълъ.
Meßner, m., сакрістаръ, еклісіаръ.
Meß-opfer, n., жертфа адъсъ дп місъ; —prieſter, m., преотъ літъргісіторъ.
Meß-ruthe, —ſtange, —ſchnur, f., пръжінъ, кóрдъ, фъне де месъратъ; —ſtab, —ſtock, m., въцъ, варгъ де месъратъ; —tiſchchen, n., планшетъ, месъцъ а цеометрі-лоръ; —ung, f., месъраре, ме-съръторъ.
Meßwaare, в. Meßgut; —wechſel, m., камвіъ, поліцъ, де респънсъ ла търгъ; —woche, f., сепъ-

Digitized by Google

дмбзпъторѣ, къ взпеце; —, фрацедѣ; domolѣ, лінѣ; —, квіосѣ, евлавіосѣ (піосѣ); мбле, дълче, къ дълкóре, плъкътѣ; сѣавѣ (поетікѣ); —e Beiſteuer, f., ажторіѣ харітатівѣ, ажторіѣ din мілѣ; — Luft, аерѣ дълче, аерѣ лінѣ, domolѣ; —e Regen, m., плоічікъ; —e Stiftung, f., дегатѣ евлавіосѣ, фъндъцікне евлавіóсъ; —e Strafe, f., педéпсъ къшóръ; —e Urtheil, n., сѣнтінцъ крѣцътóре, жѣдекатъ блъндъ, клімептъ; — machen, a domolі, a дмблънzi.

Milde, f., блъндецъ; клімецъ, дндърапе (мілѣ); фръцezime (тінереці, франц. tendresse); дълкóре; лінътате; молътате; сѣавітате (поетікѣ).

Milderer, m., дмблънzіторѣ; domoліторѣ; кѣмпътъторѣ.

Mildern, v., алінѣ; дмблънzескѣ; къшорезѣ; addлъческѣ; domolескѣ; астъмпърѣ; кѣмпътѣ; einen Ausdruck —, a корецe, a кѣмпъта о спресікне; die Strafe —, a алінa, мікшора педéпса.

Mildernd, part., алінътівѣ, стъмпърътівѣ; кѣмпътъторѣ, domoліторѣ; корептівѣ, модерътівѣ.

Milderung, f., алінътъмптѣ, къшорътъмптѣ; кѣмпътѣ, кѣмпътърѣ; domoліре, domoлітърѣ; мікшорътъмптѣ.

Milderungs-ausdruck, m., спресікне кѣмпътатъ, евфемістѣ (поетікѣ); —mittel, n., міжлокѣ de алінаре, алінъторѣ.

Mild-herzig, a. ші ad., дндърторѣ, клімептѣ, харітатівѣ; віневоіторѣ, блъндѣ лa інімъ; —herzigkeit, f., блъндецъ, клімецъ, вънъвоінцъ; харітате; —reich, a. ші ad., плінѣ de харітате, плінѣ de клімецъ, прé дндърторѣ; —thätig, a. ші ad., вінефъкъторѣ, харітатівѣ, лібералѣ (дарнікѣ); —thätigkeit, f., харітате, фапъ din харітате, фапта мілеі, вінефачере.

Militair, Militär, n., остъшіме, солдъціме, міліцїѣ; остъшітѣ, мілітърітѣ; —ſtand, m., статѣ остъшéскѣ.

Militäriſch, a. ші ad., остъшéскѣ, солдъцéскѣ, мілітарѣ.

Miliz, f., міліцїѣ, трупе, pl., остъшіме; солдатескъ (ка іроніѣ).

Million, f., мілїонѣ.

Millionär, m., мілїонарѣ, проприетарѣ de мілїóне.

Millionſte, a., алѣ мілїонзлеа.

Milord, m., мілордѣ, domnalѣ меѣ (тітлъатърѣ дп Англіа).

Milz, f., спліпъ.

Milz-ader, f., въна спліпеі; —brand, m., арсѣръ de спліпъ; —bruch, m., рънтъръ de спліпъ, спліпъчеа; —entzündung, f., апріпсѣръ de спліпъ; —gegend, f., рецікнea спліпеі; —krank, a. ші ad., спліпатікѣ, інохондрістѣ, болітóрѣ de спліпъ; —krankheit, —ſucht, f., бóлъ de спліпъ, спліпатікъ, інохондріъ; —ſtechen, n., жънгіѣ de спліпъ.

Mime, f., мімъ, скімъ, цестѣ.

Mimik, f., мімікъ, арта de a іміта прін цестърі (комедіанцій, сърдопзій ш. а.).

Mimiker, m., мімікѣ, комедіантѣ репресептъторѣ пътаі прін цестърі (таі вѣртосѣ ла Романі).

Mimiſch, a. ші ad., мімікѣ, міміческѣ.

Minaret, n., мінаретѣ, тѣрпѣ ла мошееле мохамеданілорѣ.

Minder, a. ші ad., таі мікѣ, таі пзцінѣ; —jährig, a. ші ad., мінорепѣ, таі мікѣ de ані; —jährigkeit, f., пзцінътате ла пътерѣ, таі мікѣ, мінорітате.

Mindern, v., мікшорезѣ, дмпзцінѣ, мърпнцезѣ, менпцезѣ.

Mindernd, part., мікшорътівѣ, дмпзцінътівѣ, дімінзътівѣ.

Minderung, f., мікшорътъмптѣ, скъзътъмптѣ (алѣ преціълві), дмпзцінътъръ.

Mindeſt, a., сѣп. челѣ таі пзцінѣ, фórte пзцінѣ; nicht das —e, німіка.

Mindeſtens, ad., дпкаі, челѣ пзцінѣ.

Mine, f., мінъ, вале (de орíче металѣ); мінъ, мікшкареа фецеі сéѣ

Digitized by Google

ші а тоте organismъ, пътареа кѣва дп societate; eine — ſprengen, a спарце о minъ, в. ші Miene.

Minengang, m., галерie de baie, dрѧмѣ сѫвпъмънтѐнѣ.

Minengräber, m., бъерѣ, minарiѣ, minъторѣ; съпъторѣ de minъ (саперѣ, ла мiлiт.).

Minenkammer, f., minъ, гаѣра iервърiтъ.

Miner, f., Mineral, n., mineръ, mineралѣ, есѣ (петрiї, метале, сѫбстанце апринъчѡсе), петрефапте.

Mineralbad, n., скалдъ mineралъ, баiе mineралъ.

Mineral-brunnen, m., —waſſer, n., фънтънъ mineралъ, апъ mineралъ.

Mineralien, pl., minere, mineралiї; —kabinet, n., —ſammlung, f., кабiнетѣ de mineралiї.

Mineraliſch, a. ші ad., mineралѣ.

Mineralkenner, m., mineралогѣ.

Mineralkunde, Mineralogie, f., mineралогiѣ, штiинцъ деспре minere.

Mineralreich, n., ремнѣ, imperiѣ mineралелорѣ, тоталiтатеа mineралелорѣ.

Miniatur, f., miniатѹръ, зѹгрѫвелъ пре́ делiкатъ дп dimenciѹni мiчi, кѹ колорi пре́ фine; —gemälde, n., портретѣ дп miniатѹръ, miniатѹръ; —maler, m., miniѹторѣ.

Minimum, n., (лат.), minimѹмѣ, челѣ маї пцiнѣ.

Miniren, v., minezѣ, факѣ minъ, сапѣ, сѫбсапѣ.

Miniрer, m., minъторѣ, сѫбсъпъторѣ.

Miniрung, f., сѫбсъпъторъ, minъторъ.

Miniſter, m., (лат.), шербiторѣ; miniſtрѹ, омѣ дпсърчiнатѣ кѹ челе маї de фрѧнте треві але Статѹлѹї.

Miniſterium, n., miniſteriѹ, конciлiѹлѣ de miniſtрiї.

Miniſterial, a. ші ad., miniſteriалѣ.

Minne, f., (поетiкѣ), амóре, iѹбiре кѹратѹ; —dichter, —ſänger, m., поетѣ еротiкѣ, трѹбадорѣ; —lied, n., кънтекѣ амороѕѣ.

Minnen, v., (поетiкѣ), iѹбескѣ.

Minorenn, v. Minderjährig.

Minorit, m., miноріть (о ратѹръ кълѹгъре́ск ънсе́пъ).

Minute, f., miнѹтъ.

Minutenzeiger, m., miнѹтарiѹ, арътъторѣ de miнѹте.

Mirabelle, f., miравелъ, ѹнѣ сої de прѧнiшóре ротѹнде ші галбiне, каїсióръ.

Mirakel, n., miнѹне, miраклѣ.

Myrrhe, f., смiрнъ, гѹмi de арабiа пре́ бiне miросiторѣ, чi фóрте амарѣ.

Myrthe, f., миртѣ, мортелѣ (плантъ пърѹреа верде, кѹ флорi албе miросiтóре).

Myrthen, a., de миртѣ.

Myrthenkranz, m., кѹнѹнъ de миртѣ.

Miſanthrop, m., (грец.), ѹрѫторѣ de óменi, micантропѹ.

Miſanthropie, f., ѹрѫ, фѹгъ de óменi, micантропiѹ.

Miſanthropiſch, a. ші ad., micантропѹ.

Miſcelle, f., (лът.), мeстекътѹрi, амърѹнте, варiетъцi (ла скрiiторi, ла газете).

Miſchbar, a. ші ad., мeстекаверѣ, demeстекатѣ.

Miſchen, v., мeстекѣ; er miſcht ſich in Alles, елѣ се амeстекъ ла тóте; Gift —, a дмвепina, a отръві; ſich in ein Geſpräch —, a ѹза парте ла ѹнѣ дiскѹрсѣ.

Miſchmaſch, (църъпескѣ), мeстъкътѹръ, голотоцѣ.

Miſchung, f., мeстекѣ, амeстекѣ, мeстекътцънтѣ, мeстекътѹръ; мешкоранцъ (дпкѹркътѹръ, intрiгъ пекълiтѐ, it. mescolanza).

Miſerere, n., мiсерере, о колiкъ фóрте перiкалóсъ.

Miſpel, f., мeспiлъ (пóмъ); —baum, m., мeспiлѣ.

Miß, пъртiчiкъ веке, каре дпоъ ѹввine деся дп компѹсе, ші ротънеште се пóте репродѹче кѹ: пѹ, пе, dec, de, ав, ръѣ; —achten, v., деспрецѹескѣ; —behagen, v., пѹ'мї прiїеште, прiїеште ръѣ, дмї десплаче, съптѣ nendeстѹлатѣ; —bieten, v., дмвiїѣ пре́цiнѣ; —bilden, v., деформезѣ десфiгърѣ, скълътѹѣ, скiмосескѣ; —billigen, v., ѹѕ дпкѹвiiнцезѣ,

Digitized by Google

деспровезъ, репровезъ; —brauchen, v., ѫнтревыѕ ръѫ, авѕсезъ; —deuten, v., сплікъ реѫ, іаѫ ѫнтраіреа, іаѫ ѫн парте реа; —fallen, v., десплакъ, нѕ плакъ, сънтъ dicгѕстатъ; —gebären, v., стірпескъ, паскъ о стерпітѕръ, авортезъ; —gestalten, v., десфігѕрезъ, деформезъ; —glücken, v., нѕ реесъ, немерескъ ръѫ; —gönnen, v., пісмѕескъ, каѕтъ кѕ окі ръі: —handeln, v., ръѫ-траттезъ, портъ ръѫ (пе чінева ѫлъ ватъ); асѕпрескъ, ѫмпілезъ; страпъцезъ; ein Mädchen —handeln, а деѳлора о фетіцъ, а'і фаче сілъ; —heirathen, v., ме късъторескъ ръѫ, іаѫ соціе de кondiціѕне апѕсъ; —lauten, v., diccѕнъ, сѕнъ ръѫ; —lingen, v., реесъ ръѫ, нѕ реесъ; —rathen, v., дессвътѕескъ; нѕ реесъ, амъ ресѕлтатъ ръѫ; die Ernte ist —rathen, сечерішѕлъ а ешітъ ръѫ; —trauen, v., мъ непкредъ, нѕ кредъ, пердъ ѫнкредереа, препѕнъ, вънѕіескъ; —verstehen, n., нѕ ѫнцелегъ, непцелегъ, ѫнцелегъ ръѫ.

Mißbrauch, m., аватере (дела леце), авѕсъ (катахрісъ).

Mißbrauchlich, a. ші ad., кѕ аватере, авѕсівъ.

Mißcredit, m., dickредітъ.

Mißdeutung, f., реа ѫнцелецере, ръстълмъчіре.

Mißdruck, m., тіпаръ cmintітъ, тіпаръ деѳептѕосъ.

Missen, v., сънтъ ліпсітъ, ѫмі ліпсеште (чева); ich misse nichts, німіка ѫмі ліпсеште.

Mißernte, f., сечерішъ серакъ.

Missethat, f., фаптъ реа, пъкатъ, крімъ.

Missethäter, m., фъкъторъ de реле, кріміналъ.

Mißfall, m., касъ неплъкѕтъ, ѫнтъмпларе сѕпъръто́ре, dicграціъ.

Mißfällig, a. ші ad., неплъкѕтъ, десплъкѕтъ, десгѕстъторъ, ѕрѫчосъ.

Mißfälligkeit, f., десплъчере, десплъчінцъ, десгѕстъ.

Mißgebot, n., ѫмвіетѕръ некълітъ, офертъ віланъ (въдъранъ).

Mißgeburt, f., стърпітѕръ, скідо́лъ; фъптѕръ стерпітъ, авортъ; монстрѕ (арътъніе).

Mißgelaunt, a., ръѫ dicпѕсъ, dicгѕстатъ (фъръ кефъ), ѫн ѕмо́ре реа.

Mißgeschick, n., со́рте трістъ, фаталітате, дестінъ але́нъ; со́рте непріітóре, десастрѕ.

Mißgeschöpf, n., фъптѕръ хѫдъ, скълъмвътѕръ, скідо́лъ; монстрѕ.

Mißgestalt, f., фігѕръ діформъ, фігѕръ хѫдъ (франц. hideuse).

Mißgriff, m., апѕкътѕръ cmintітъ, cmintéлъ, еро́ре.

Mißgunst, f., десфаво́ре; пісмъ; целосіе.

Mißgünstig, a. ші ad., десфаворосъ; пісмосъ, інвідіосъ; целосъ.

Mißhandlung, f., реа тратаре, ѕлтраціѕ (vexa); афронтъ.

Mißheirath, f., късъторіъ некѕвенітъ, късъторіъ ръѫ немерітъ.

Mißhellig, a. ші ad., неѕнітъ, ѫмпърекіетъ (прін че́ртъ); diccoнантъ, dickорdантъ.

Mißhelligkeit, f., неѕніре, че́ртъ, ѫмпърекере, dickорdанцъ, dickорdіъ (дела dic ші ко́рдъ), diccimціѕне.

Mißjahr, n., анъ de скѕмпете.

Mission, f., місіѕне (дела місъ, трімісъ).

Missionär, m., місіонаръ, преотъ трімісъ спре а крештіна.

Mißklang, m., diccѕнанцъ, реа сѕнанцъ, dicapмоніъ, dickорdанцъ.

Mißkredit, в. Mißcredit.

Mißlaunig, mißlaunisch, в. Mißgelaunt.

Mißlaut, m., diccѕнанцъ, реа сѕнанцъ, какофоніъ.

Mißlich, a. ші ad., ѫndoіосъ (кѕ ѫndoіе́лъ); перікѕлосъ, рісікосъ, крітікъ; —er Zustand, старе крітікъ, старе de гріцъ; es sieht — mit ihm aus, елъ се аѳлъ ѫнтре ѫмпреціѕръріі стрімторъто́ре.

Digitized by Google

Mißlichkeit, f., дидоіеѣцъ, прісъ; перікѵлъ.

Mißmuth, m., дісъстъ; деокърацїѣ, змóре реа, тъхнічѣне.

Mißmuthig, a. ші ad., дісъстатѣ; деокърціатѣ, деокопчертатѣ, тъхнітѣ.

Mißſtand, m., статѣ дидоіосъ; сітъцѣіѣне реа, старе пепіъкътъ; пекѵіііцъ.

Mißton, m., тонѣ дісконантѣ, дікордантѣ, тонѣ фалсѣ, дестонѣ.

Mißtrauen, n., пепкредере, деокрезътъптѣ, пекрезътъптѣ, пренсѣ, ѣмвраціѣ (ка ші кѣмѣ сфолетѣлѣ ар фі ѣмбрітѣ, дптепкосѣ).

Mißtrauiſch, a. ші ad., пепкрезътторѣ, пренѣіторѣ, пренѣічосѣ, ѣмвръжіосѣ.

Mißtritt, m., пасѣ стіптітѣ, пасѣ фалсѣ.

Mißvergnügen, n., пепъчере, деспъчере, десплакѣ, деосъстѣ, пендесъѣларе.

Mißvergnügt, a. ші ad., пендесъѣлатѣ, деосъстатѣ.

Mißverhältniß, n., діспропорціѣне.

Mißverſtändniß, n., пепцелецере, дісѣпіѣне, дісціпцѣ, дісціпціѣне.

Mißwachs, m., сечерішѣ реѣ, реколъ съракъ; крескътъръ стірпітъ, стірпітъръ.

Miſt, m., валеъ; штеркѣ, гѣноіѣ; скърпъ (італ. scherno, лъкра de ѵрціе); das iſt nicht auf ſeinem — gewachſen, ачéста пѣ е леѵътъ din грădina лої.

Miſt-beet, n., пътълѣ de гѣноіѣ; —ſink, m., персóпъ сцѣркатъ; —fliege, f., мѣскъ de штеркѣ; —gabel, f., фѣркъ de гѣноіѣ; —gauche, f., мѣстѣ de штеркѣ; —grube, f., штеркъріе, штеркаріѣ, грóпъ de гѣноіѣ; —haufen, m., штеркѣріме, вълегаріѣ, грămadъ de гѣноіѣ; —hof, m., штеркъръріъ, гѣноіеріъ; —käfer, m., скъръбъцѣ de гѣноіѣ; —karren, —wagen, m., къроіе de гѣноіѣ; —lache, —pfütze, f., валъ гѣноіосъ.

Miſtel, f., вѣскѣ.

Miſten, v., къръцѣ гѣноіѣ; a ce вълега, a ce къка.

Mit, преп. кѣ, кѣт, коп, ампрезпъ; wollen Sie —? вреі съ вії кѣ поі? es iſt — ihm aus, е пачe de едѣ, пептръ едѣ с'а фінітѣ, е вaі de едѣ; — Sturm erobern, a лъа кѣ ассалтѣ; — Gelde verſehen ſein, a фі провъзътѣ кѣ вапі.

Mit-älteſter, m., конценіорѣ, консоцѣ маі вътръпѣ; —arbeiten, v., копълкра, коплавореzѣ; —aufwachſen, v., крескѣ ампрезпъ, копіъръскѣ ампрезпъ; —beſitzen, a., a фі котпропріетаріѣ; —bewerben (ſich), конкѵртѣ; —bezahlen, v., контрівъіѣ ла платъ; —bringen, v., адъкѣ кѣ міне, апортѣ; —bürgen, v., стаѣ вънѣ ампрезпъ (конкезътвескѣ), контарантezѣ; —empfinden, v., консітцѣ, іаѣ парте ла сітцііптеле алтѣіа; —erben, v., іаѣ парте ла ерезітате, коерезескѣ; —eſſen, v., тъпкѣ ампрезпъ; —fahren, v., къръцътѣ, плътімѣ, къдъторімѣ ампрезпъ; —folgen, v., ѵрмezѣ алътъреа; —fühlen, v., консітцѣ, сімпаticezѣ; —führen, v., кондъкѣ, дъкѣ кѣ міне; —gehen, v., мергѣ ампрезпъ, апсоцескѣ; —genießen, v., іаѣ парте ла плъчері; —haften, v., съптѣ коовлегатѣ, съптѣ ръспънсаверѣ ап солідѣ; —halten, v., цінѣ парте (кѣіва), цінѣ ампрезпъ; —helfen, v., коажътѣ, конкѵрѵтѣ ла ажътторѣ, ассістѣ; —herrſchen, v., домпескѣ ампрезпъ, кондомпескѣ; —kämpfen, v., конлъптѣ, тъ лъптѣ алътъреа; —kläger, m., компърътторѣ, конжълъіторѣ, коакъсъторѣ; —kommen, v., вінѣ ампрезпъ, апсоцескѣ; —laufen, v., алергѣ алътъреа; er läuft ſchon lange —, е омѣ каре а възътѣ лъмеа; —lauten, v., консънѣ; —leiden, v., консъферіѣ, компътітескѣ, компацѣ; —lernen, v., лънъцѣ ампрезпъ, съптѣ

Digitized by Google

конпколарів; —machen, v., фак ка алції; alle Moden —, а се ліа дъпъ тóте modele; —nehmen, v., іаŭ кŭ mine; nehmen Sie mich mit, dă-mъ кŭ dъmniata; er ist hart mitgenommen, елŭ а сфе-пітŭ греŭ; —rechnen, v., кънпіndŭ ди конпътŭ, adaorŭ ла сокотéлъ; —reisen, v., кълъторескŭ дипрезпъ; —spielen, v., дипръ ди жокŭ, конжокŭ; einem übel —spielen, а важокоріръŭ пе чінева, а'лŭ реŭ-тратта; —streiten, котватŭ, конлъптŭ; —sündigen, v., іаŭ парте ла пъкатŭ; —werben, v., конккргŭ, рівалісезŭ; —wirken, v., конлъкрь, кооперезŭ; —zählen, v., конпътерŭ, пънŭ ди пътерь, факŭ съ інтре ди пътерь; —zanken, v., іаŭ парте ла чéртъ; —zechen, стаŭ de бецie кŭ алціі; —zeugen, котпъртъріческŭ, съптŭ ди пътерълŭ марторіюрь; —ziehen, трагŭ алътъреа; мъ стръмтŭ дипрезпъ (кŭ алціі).

Mitbesitz, m., компропріетате; компосесіюне (констъпіпре).

Mitbruder, m., конфрате.

Mitbuhler, m., рівалŭ; конккрінте.

Mitbürge, m., конгарантŭ, конкезъшŭ.

Mitbürger, m., кончетъцénь; —in, f., кончетъцénъ.

Mitbürgschaft, f., конгарацiъ (конкезъщiъ).

Mitchrist, m., фратe ди Христосŭ.

Mitdasein, n., коестінцъ, конфіінцъ.

Miteigenthum, s. Mitbesitz.

Miteigenthümer, m., компропріетарів.

Miteinander, ad., дипрезпъ, унълŭ кŭ алтълŭ, ди сопіетате.

Miteinwohner, m., конлокзіторь.

Mitempfindung, f., консімцŭ, сімпатіе.

Miterbe, m., контоштénь, коерезіторь, конклірономь.

Mitgabe, f., зестре.

Mitgast, m., конпъсénь, коавінторь.

Mitgefangener, m., соцŭ ди прінсóре.

Mitgefühl, n., сімпатіе.

Mitgehilfe, m., коажътъторь, ажътъторь, асcіcтінте; конфіліче.

Mitgenoss, m., соцŭ, консоцŭ, консортŭ, компаніонŭ, партакŭ, кътъратŭ; конфіліче (конвіповатŭ).

Mitgenossenschaft, f., консоціетате, компаніе (товъръшіе, слав.), дипъртъшіре, партечіпъцізне, консóрте (сóрте конбпъ); конфіліченате.

Mitglied, n., мембрь, мъдлярь.

Mithelfer, m., коажътъторь.

Mithin, ad., прін ърмаре, деці.

Mithridat, m., мітрідатŭ, контравенінŭ.

Mithilfe, f., коажторь.

Mitinhaber, m., компропріетарів.

Mitinteressent, m., конінтересатŭ (ла о дипрепрісъ).

Mitkämpfer, m., конлъптъторь, соцŭ de арме, конвъптъторь.

Mitlaut, m., консънапцъ.

Mitlauter, m., консонантъ, консóпъ (літеръ).

Mitleid, —en, n., компътімире (мілъ), кóмпъсізне, компъцiінцъ; —sfähig, a., къпаче de а компътіті.

Mitleidenheit, f., (medic.), консімцŭ, консімцімънтŭ сіцпатетікŭ.

Mitleidenswerth, —würdig, a. ші ad., демнŭ de компътімітŭ, мілераверь, de тънзітъ, de въіератŭ.

Mitleider, m., компътіміторь; es ist besser Neider als — zu haben, маі біне съ фіі піспзітŭ декътŭ въіератŭ.

Mitleidig, a. ші ad., компътімосŭ, мілосŭ.

Mitleidsvoll, a. ші ad., фóрте мілосŭ, фóрте компътіміторь.

Mitmacherin, f., кертезанъ; кервъ.

Mitmensch, m., апрóпеле, конотŭ.

Mitregent, m., корецінте.

Mitregentschaft, f., корецінцъ.

Mitschuld, f., конфіліченате.

Mitschuldig, m., конфіліче, конвіноватŭ.

Mitschuldner, m., конлъторь.

Mitschüler, m., конфіколарь, камератŭ de клась.

Mitstreiter, s. Mitkämpfer.

Mittag, m., amiazi, miazъzi, сздŭ

Digitized by Google

(франц. ші пров. алъ Църеі-рот.); am hellen —, zioa la amiazî; zu — essen, a prînzi, a mînka de prînz.

Mittägig, a. ші ad. de amiazî.

Mittäglich, a. ші ad., miézzzioapă, miézzzinală, astrală, de astrz.

Mittags, ad., la amiazî, de amiazî; deprînză; —brot, —essen, —mahl, n., —tisch, m., prînză, timpală prînzăluî, mînkarea de amiazî; —fläche, f., plană miezinală; —gast, m., comnzsénă la prînză, óspătz la prînză; —gegend, f., regiune meziuală; —gluth, —hitze, f., căldarz de amiazî; —kreis, m., cercă miezinală, mepidiană; —linie, f., linie miezianz, linie mepidionalz; —pol, m., polă astrală; —ruhe, f., —schlaf, m., somnă, prînaoscă de amiazî; —wind, m., vîntă de cădă, vîntă dela miazzzî; —zirkel, m., miezian, mepidiană; —wärts, ad., cătrz cădă.

Mitte, f., mijlocă, miezz, centrz; einer aus unserer —, unzlă dintre noî, unzlă din societatea nóstrz.

Mittel, n., mijlocă, mijlociре, modă, chipă, tipă (de viéuzită); medivină; potinz, facultate (dela facere); es ist kein anderes —, nu e altă mijlocă; sich ins — schlagen, a se arunca la mijlocă, a se amestecare, a fi mijlociторă.

Mittel, a., de mijlocă, mijlociă; von mittlerer Gröze, de statzrz mijlociă; mittlerer Theil, partea din mijlocă; —aber, f., vînz din mijlocă; —alter, n., vécălă mijlociă; —antiqua, (tipog.), testă, silviz; —art, f., (ist. nat.), specie amestecată; —begriff, m., (log.), terminz mijlociă; —cicero, f., (tipog.), ciceronе mijlociă; —ding, n., lucrz de mijlocă; lucrz indiferinte; —fell, n., (anat.), mieziastinz; —gattung, f., colz mijlociă; calitate de mijlocă; —hand, f., (anat.), metacarpă; —kreis, m., cercă mijlociă; —laut, m., sunetă mijlociă; —mann, omă de starе de mijlocă, omă mijlociă (de statzrz); —mast, m., catargă mînzlocz; —punkt, m., punctă centrală, punctă din mijlocă; —raum, m., spaciă din mijlocă; —salz, n., sare neutrală; —schlag, m., calitate de mijlocă; —stand, m., stată de mijlocă; —statur, f., statzrz mijlociă; —stimme, f., (mus.), contraltă; —straße, f., cale de mijlocă; cale directă (jos); —tinte, f., (zugr.), tintz miezanz (ital. mezza tinta); —treffen, n., corpă de vătalie; —wall, m., (strateg.), cortină de fortăréză; —zeit, f., antretimpă.

Mittelbar, a. ші ad., mijlociță; nemijlocită.

Mittelländisch, a., (mare), miezigeană, mediteraně, marea dintre ceri.

Mittellos, a. ші ad., sărz mijlocе, lipsită.

Mittellosigkeit, f., lipsă, neavere.

Mittelmäßig, a. ші ad., de mijlocă, pasavera (dela pasare).

Mittelmäßigkeit, f., calitate de mijlocă, mijlociме, mediocritate (lat.).

Mittels, mittelst, ad., prin, cu mijlociреа .., pe calea ...

Mittelwort, n., (grum.), participiă.

Mitten, ad., în mijlocă, în centrz; — am Tage, ziua mare; — in der Nacht, în nuptea de nópte; — im Sommer, în miezzlă verei.

Mittendurch, ad., curmezişă preste; drept nu mijlocă.

Mitternacht, f., miezz de nópte, miazz nópte (astr.), nordă (franc.), septemtrionă; —wind, m., crivéză, vîntă de miézz nópte, strămutătă, aquilonă.

Mitternächtig, Mitternächtlich, a. ші ad., din miezz de nópte, din nópte; miezinopțială, septemtrionalz.

Digitized by Google

Mittfasten, f., изтъгтата постъл. таре.
Mittheilbar, a. ші ad., de дпъртъшітъ, кзпінекаверъ, кзпінекътівъ.
Mittheilbarkeit, f., кзпінекъверітате.
Mittheilen, v., дпъртъшескъ, кзпінекъ, факъ парте, даъ парте, партечінезъ; ein Geheimniß —, а дпъртъші, а дескопері зпъ секретъ.
Mittheilend, part. ші ad., кзпінекътівъ.
Mittheiler, m., дпъртъшіторъ, кзпінекъторъ, партечінъторъ.
Mittheilnehmer, m., компърціторъ, партечіне.
Mittheilung, f., кзпінекъцізне, партечінъцізне, дпъртъшіре.
Mittler, m.; міжлочіторъ, дптрепънъторъ, дпъкъторъ, дптречесоръ; —amt, n., офічіъ де міжлочіторъ.
Mittlerweile, Mittlerzeit, ad., дптр'ачееа.
Mittwoch, m., міеркъре.
Mittwoche, f., miezълъ септъмъпеі, семісептъмъпъ.
Mitunter, ad., п'дптре, дптре алте лъкрърі, дп парте.
Mitursache, f., каѕъ копкъріпъ.
Mitverbrecher, m., компліче.
Mitverbunden, a., kondatopatъ, коовдегатъ.
Mitverschuldung, f., комплічітате, дпъртъшіре ла о крімъ.
Mitverschworene, m., конспіраторъ, компліче ла о копжъръцізне, пърташ ла зпъ комплотъ.
Mitvormund, m., коптъторъ, коепітропъ.
Mitvelt, f., лътеа де акътъ, коптімпърапі.
Mitwerber, m., компеціторъ, копкъріпте, рівалъ.
Mitwerbung, f., копкъріпцъ, компеціпцъ, компеціторіѣ, рівалітате.
Mitwirker, m., ажътторъ, копфъптзіторъ, копфъкъторъ, коплъкръторъ.
Mitwirkung, f., ажторіпцъ, копфъптзіпцъ, копфъптзіре, коплъкръмънтъ, коопераціѕне.
Mitwissen, n., конштіре.
Mitzeuge, m., коптартораъ.
Mixtur, f., містъръ, местекътъръ.
Mnemonik, f., mnemonікъ, артъ де а ажері ціпереа de minte.
Möbeln, pl., мовілі, акаретърі (італ. arredi di casa).
Mobil, a., міпкъторъ, міпкаверъ, мовіаъ (се зіче деспре міпкареа остъшімеі пе пічоръ de въгаіе).
Mobiliarvermögen, n., авере мовіліаръ.
Möbliren, v., (франц.), мовілезъ, дтбракъ о каѕъ къ акаретърі.
Mode, f., modъ, datinъ лбъ; пад der alten —, дзпъ moda веке.
Mode-artikel, m., —waare, f., марѣ de modъ; —dame, f., кокбпъ de modъ; —handel, m., котерцізъ de modъ; —handlung, f., болтъ, бътікъ de modъ; —krankheit, f., бблъ de modъ, ббла віперіѣ, франціѣ; —schneider, m., кроіторъ de mode; —schriftsteller, m., аѕкторъ дзпъ modъ; —sucht, f., манія дзпъ modъ.
Model, m., (архіт.), modanъ.
Modell, m., modelъ, есетпларъ; тіпаръ, формъ; —macher, m., фъкъторъ de modele, modelaръ.
Modelliren, v., modelezъ, факъ modele.
Modeln, v., лъкръ дзпъ modelъ, даъ о формъ, о фігъръ; цесъ дптестрітъ.
Modeltuch, n., пъпзътъръ дзпъ modelъ.
Modenarr, m., пебзпъ дзпъ modъ, паіацъ de modъ.
Moder, m., пътrezime, търчезіте, пътрегаіѕ; тзчегаіѕ; глодъ, тіпъ, тълъ, зітъ; —duft, m., міросъ de тзчегаіѕ.
Modericht, a. ші ad., пътрезіъ, тзчезіъ.
Moderig, a. ші ad., пътрецлосъ; тзчегълосъ; глодосъ; тіпосъ, зімосъ.
Modern, v., пътrezescъ; тзчezescъ.
Modern, a., de modъ, модерпъ.
Modernisiren, v., дтвъ дзпъ modъ, modepnicezъ.

Digitized by Google

Modest, a. ші ad., (лат.), modестъ, смерітъ.
Modisch, в. Modern.
Moduliren, v., (мъс.), modълезъ.
Mögen, v., (ich mag), почъ, съптъ ѫн старе; воїъ, амъ воїе; doрескъ; es mag sein, се пóте; er mag es thun, елъ о пóте фаче ачéста; es mag diesmal hingehen, астъdатъ трéкъ dъкъсе; ich mag nicht mehr essen, nъ маї врeъ а мънка; ich möchte doch wissen, тотъ аш вреа съ штіъ.
Möglich, a. ші ad., прін пътінцъ, къ пътінцъ, че се пóте, посеверъ; so viel nur — ist, пе кътъ се пóте; seine —keit thun, а фаче тотъ че'ї стъ прін пътінцъ.
Mohn, m., макъ; —haupt, n., —kapsel, f., —kopf, m., гъмъліъ бъчъліъ, кънъліъ de макъ; —kuchen, m., търтъ къ макъ; —öl, n., олеїъ de макъ; —saft, m., съкъ de макъ; афіонъ, опіъмъ.
Mohr, m., арапъ, арабъ негръ, маъръ; моаръ (матеріъ цесътъ de мътасе); gewässerte —, моаръ ъndълатъ, моаръ къ апе.
Möhre, f., морковъ.
Mohrenkopf, капъ негръ (de калъ, de пасере).
Mohrenland, n., Цéра Негрілоръ, Етіопіа.
Mohrensclave, m., скїаъ, склавъ негръ.
Mohrentanz, m., морéска (danцъ).
Mohrentrommel, f., тъмбъреа, тъмбърікъ.
Mohrisch, a. ші ad., арапескъ, мъърескъ.
Mok, f., скрóфъ de а фъта.
Mokkakaffee, m., кафеа de Мока.
Molch, m., сълъмъndръ, сълъмъсdръ.
Mold, Molle, в. Mulde.
Molken, f., zeръ (італ. sierro); —kur, f., къръ de zeръ.
Molkicht, a. ші ad., zeріъ, ка zeрълъ.
Molkig, a. ші ad., zeросъ, къ zeръ.
Mollton, m., (мъс.), тонъ minоръ.
Moloch, m., молохъ.
Molsch, a., пътредъ, бътъчітъ.
Moment, m., кліпъ, кліпітъ, момѫнтъ.
Momentan, m., момѫнтанъ, пе о кліпъ.
Mommeler, m., таъръ, бъхаїъ.
Monade, f., monadъ (дела monoc, греч.), ъnime.
Monadenlehre, f., monadолоцїъ, штіінцъ деспре ъnime.
Monarch, m., монархъ, ъnълъ domniторъ, съпранъ, съверанъ.
Monarchisch, a. ші ad., монархікъ.
Monat, m., лънъ, mence, mece (пров. молдов., zічемъ ші меселаръ); Zeit von drei —en, тріместръ.
Monatlich, a. ші ad., de о лънъ, пе фіекаре лънъ, местръанъ.
Monatsfluß, m., фіре, къръціре, пóле (ла фемеї).
Monatsfrist, f., терminъ de о лънъ.
Monatsschrift, f., скріінцъ, скріптъръ, газетъ лънаръ.
Monatsuhr, f., лънарїъ, оролоцїъ че се ѫнтóрче одатъ пе лънъ.
Monatsweise, f., din лънъ ѫн лънъ.
Mönch, m., монахъ, кълъгъръ, релецїосъ; калъ жъгънітъ; піцігоїъ (пасере); хаїъ (пеште); óлъ de коперітъ; ставілъ; стълпъ ла трепте ротъnde.
Möncherei, f., (ѫн деспрецъ), евлавіъ сілітъ, кълъгъріе, тартъфіъ.
Mönchisch, a. ші ad., кълъгърескъ, монахіческъ.
Mönchsbogen, m., (тіпогр.), кълъгърітъръ, кóлъ сminтітъ din тіпаръ.
Mönchsbrut, f., пръсілъ кълъгърéскъ, соїъ кълъгърескъ, соїъ ръъ.
Mönchsgewand, n., вестмънтъ монахіческъ.
Mönchskappe, f., къкъ (італ. cocolla), къкъліонъ, къпъцъ.
Mönchskloster, n., монастіре de кълъгърї.
Mönchskutte, f., расъ кълъгърéскъ.
Mönchsleben, n., віéцъ кълъгърéскъ, віéцъ монастікъ.
Mönchsorden, f., тагмъ монастікъ, ordine кълъгърéскъ.

Digitized by Google

Mönchsplatte, f., тъпсъръ кълъгъ-рéскъ.
Mönchsschrift, f., скрісóре готікъ, літере готіче.
Mönch-stand, —sthum, m., —s-wesen, n., статѣ кълъгъреск̆ѣ, кълъгъріе, monaxiъ.
Mönchszelle, f., кіліъ кълъгърéскъ.
Mond, m., лъпъ (глобълѣ лъпеї); unter dem —e befindlich, съвлъпарѣ; abnehmender —, лъпъ скъzъndъ; neuer —, лъпъ нóъ; zunehmender —, лъпъ крéскъndъ; der — scheint, лъпъ лъмінъ.
Mond-auge, n., —blindheit, f., окіъ лъпатекѣ; —beschreibung, f., лъпъграфіъ, deскріереа лъпеї, селіпографіъ; —bewohner, pl., локъіторї din лъпъ; —blind, a., лъпатекѣ; —epakte, f., (астрон.), епаптъ лъпаръ, пъмерѣ арътъторѣ de zілеле апълъї лъпарѣ; —finsterniß, f., ѫптъпечіме de лъпъ, екліпсъ; —flecken, m., пете ѫп лъпъ; —förmig, a. ші ad., ѫп форма лъпеї, лъпатѣ; —kalb, n., о бóлъ de вачї, молъ (ъпеорї ші ла фемеї); —karte, f., хартъ лъпаръ; —körper, m., корпѣ лъпарѣ; —kraut, n., лъпърікъ (плаптъ); —milch, f., агърікъ мінералъ, фъінъ фосілъ; —nacht, f., пóпте лъмінóсъ; —scheibe, f., dіскълѣ лъпеї; —schein, m., лъміна лъпеї; —sichel, f., лъпа корпътъ; —stein, m., селенітѣ, пéтръ din лъпъ (метеорѣ че каde ъпеорї); —sucht, f., лъпътічіъ, бóлъ de лъпатікѣ; —süchtig, a. ші ad., лъпатікѣ; —gestalten, pl., —veränderung, f., лъпъціъне, фаселе, скімбъріле лъпеї; —viertel, n., пътрарѣ de лъпъ; —wechsel, —zirkel, m., кръгълѣ лъпеї, чіклъ.
Mondenjahr, n., анѣ лъпарѣ.
Mondenmonat, m., месе лъпаръ (пъмаї de 29 зіле, 11 óре, 2 секъnde), лъпъ сіnodікъ.
Monkalb, n., молъ; в. Mondkalb.
Monochord, n., ъпікóрdъ, monokорdъ (інстръмѫнтѣ мъсікалѣ кѣ о сінгъръ кóрdъ).
Monogamie, f., monoгаміъ, ѫпсоціре кѣ о фемеіе.
Monogamisch, a., (ботан.), monoгамѣ.
Monogramm, m., monoграмѣ, ъпіскрісѣ, ъпіграмѣ, карактерѣ сéѣ маркъ компъсъ din літереле прінчіпале але ъпъї пъме.
Monographie, f., (іст. нат.), monoграфіъ, deскріпціъnea ъпеї сінгъре спеціі de animале сéѣ вецетале.
Monolog, n., монологѣ, къвънтѣ кътръ сінеш (ѫп театръ).
Monopol, n., монополѣ, вънzаре ескісівъ, че се фаче ѫп вѫртътеа ъпъї прівілеціъ.
Monopolist, m., монополістѣ.
Monoton, a. ші ad., monотонѣ, ъпітонѣ, ъпіфортѣ, ърѫчосѣ, пескімбатѣ.
Monstranz, f., (бісер. апъс.), монстранцъ, ківотълѣ de пъстратѣ агніцълѣ.
Montag, m., лъпе, лъпї; blau — machen, (месеріерії жъпї), а серба лъпеа, а фаче беціе, а лъеціа.
Montägig, a. ші ad., de лъпеа.
Montäglich, de фіекаре лъпї.
Montags, ad., лъпеа.
Mongolfiere, m., (пъме пропр.), аеропаътѣ.
Montiren, v., ъпіфортеzѣ (пе солdаці); ѫпартѣ, екіпеzѣ.
Montirung, Montur, f., ъпіфортъ остъшéскъ, монтъръ, вестмънтѣ.
Moor, n., локѣ апътосѣ, въръчіъ, мъръчіе (іт. maremma), тісікѣ (молд.); —erde, f., пъмънтѣ пегрічосѣ, торфъ (каре арde); —boden, —grund, m., —land, n., пъмънтѣ, ціпътѣ мъръчіосѣ; —sumpf, m., балтъ; —hirse, f., хрішкъ (Heidekorn, італ. melica, meliga, de ъnde мъмъліга ші мъліга рош.).
Moos, n., мъшкіъ (плаптъ); —bank, f., скаъпѣ, шецѣ de мъшкіъ; —flechte, f., ліханѣ (плаптъ); —grün, a. ші ad., верde ка мъшкіълѣ; —rose, f., росъ мъскіосъ.
Moosen, v., deсмъшкіеzѣ арворії.

Digitized by Google

Moosig, a. ші ad., мъшнокъ.
Мохъ, m., мопсъ, мосетъ (мъне); —geſicht, n., фацъ, мінъ кънéскъ, фацъ хйдъ.
Moral, f., моралъ, етікъ, дпвъцътъръ прівітóре ла пъравъріле ші фантеле отенещті; —philoſophie, f., філософіъ моралъ.
Moraliſch, a. ші ad., моралъ, моралíческъ.
Moralität, s. Sittlichkeit.
Moraſt, m., нороіъ, глódъ, тінъ; въръчіъ; бълтókъ.
Moraſtig, a. ші ad., тіпосъ, нороіосъ.
Mörbraten, m., фріптъръ де мъпкї.
Mörchel, f., бърете (сърчокъ), сшопгіъ.
Mord, m., оморъ, отъчідіъ; einen — begehen, a оморй, a фаче мórte, a коммите отъчідіъ.
Mord-acht, f., (дп векіме), проскріпцізне, осъндъ дпкоптра зчігашілоръ; —art, f., —beil, n., секъре де зчісъ; —begier, —begierde, —luſt, f., пофтъ а върса сънце, сете де сънце; —blick, m., къътътъръ де лотъ; —brand, m., дпчіндіъ, дape de фокъ, пъсъ de фокъ; —brenner, m., пъіторъ de фокъ, дпчінзіаръ; —geſchrei, n., стрігътъ de спаімъ; —geſelle, m., компліче de оморъ; —gewehr, n., артъ зчігътóре; —keller, m., касъматъ; —ſchlacht, f., бътъліъ крънтъ, кърпаціъ, мъчелъ крънтъ; —that, f., оморъ, фаптъ de оморъ; —weg, m., дрътъ періклосъ.
Morden, v., оморъ; зчідъ, декълъ (todtſchlagen).
Mörder, m., оморжторъ; acacinъ (Meuchelmörder); —grube, f., візніъ de acacini; —hand, f., мънъ acacinъ.
Mörderiſch, a. ші ad., хоцескъ, acacinéscъ, de acacinъ; сънцеросъ, крънтъ, крънченъ, фероче (дела фérъ); —e Schlacht, бътъліъ крънтъ, дпвершънатъ.
Mörderlich, a. ші ad., крънтъ, крънделъ (дела крънъ); фріосъ; —, аибѕеhen, a авé къътътъръ крънтъ.
Morelle, f., морелъ, мораскъ (вішінъ).
Morganatiſch, a. ші ad., (кавъптъ готіческъ), морганатікъ; —e Ehe, f., късъторіъ морганатікъ, дпсоцire пе мъна стънгъ, прін каре фемеіа ші прънчіі се лінсескъ de дрептъріле бърватълї.
Morgen, m., диміпéцъ; Ресъріть, Opiенть, (дп лімва комерц.), Левантъ; (астрон.) остъ (франц. est); мъне; фалче (італ. bifolca), жгъ de пъмънть, погонъ, о мъсъръ de пъмънть ка de 1500—1600 стънжіні пътр.; anbrechender —, ръвърсатълъ зіліеї; am frühen —, dec-диміпéцъ; — früh, мъне диміпéцъ; — Mittag, мъне ла аміазї; guten —! бънъ диміпéца!
Morgen-andacht, f., —gebet, n., ръгъчúне, девоцізне de диміпéца; —anzug, m., —kleid, n., вестмънть de диміпéца, негліцеа; —beſuch, m., вісітъ de диміпéцъ; —brot, n., гостаре, прънзіторъ, дежúнъ (къї престе нóпте амъ ажúнатъ); —dämmerung, f., фантълъ зіліеї, алва зіліеї, зіорї, ръвърсатъ, крепатълъ de зі, крепúсколъ (поетікъ); —gabe, f., зестре, контразестре; —gegend, f., плаіъ ресъріténъ, реціzне ресъріténъ; —gruß, m., бънъ диміпéца, вінецъ, салътъціzне de диміпéца; —fühle, f., ръкóре de диміпéца; —land, n., Ресъріть, Opiенть, цéръ ресъріténъ; —ländiſch, a. ші ad., ресъріténъ, левантінъ, opiенталъ; —roth, n., —röthe, f., азрóръ (къї аре колóре азрълї), рошéца диміпецеї; —ſonne, f., сóреле диміпецеї; —ſtändchen, n., мъсікъ de диміпéцъ, азрат, зіорea; —ſtern, m., стéаоа диміпецеї, Лъчéфърълъ диміпецеї, Вінерea; —ſtunde, f., óра диміпецеї, зіорї; Morgenſtunde hat Gold im Munde, скълатълъ de диміпéцъ адúче азръ

Digitized by Google

ân kacъ; ziopile cъптъ pietine къ mъceле; —thau, f., póa dimineцeï; —wache, f., вегіерea dimineцeï, вігіlia (c. скріптъръ); die — ſchlagen, a вате zioana, a вате de дештептаре (ла óсте); —wind, m., въптъ de diminéца, Евръ; —zeit, f., timпълъ dimineцeï.

Morgend, a. ші ad., de мъне.

Morgendlich, a. ші ad., de diminéца.

Morgens, ad., diminéца.

Morgenwärts, ad., спре весъріт.

Morgig, a., de мъне.

Morkſen, v., таіе ръў, кастрескъ.

Morſch, a. ші ad., пътредъ; мърчедъ (італ. marcio); фрацедъ; скоптъ (лемнъ); гъвпосъ (dinte).

Morſchheit, f., пътрежіне, пътрезime; мърчезime; скоптъръ; гъвпошіе.

Morſel, Morſer, m., піоъ; мортаріе (тънъ); —keule, f., пілгъ, пістіде.

Morſelle, f., пастікъ, емпластръ (mediч.)

Mörtel, m., смалтъ, тінчъ, тепкзіéлъ, чімънъ, чіментъ (варъ кз пъсіпъ местекатъ); —kelle, в. Kelle.

Moſaik, f., мосаікъ, фігъре компосе din петріі мърпте ші din смалтъ; се зіче ші мосаікъ че debine дела Moice.

Moſche, f., (а локъреа), вакъ.

Moſchee, f., мошеъ, цémіе, віcерікъ мохаметанъ.

Moſchus, m., мъскъ, москъ (de mediчinъ); —birn, f., пéръ мъскътаіе; —roſe, f., росъ мъскътаіе; —thier, n., газелъ кз москъ.

Moſicht, a. ші ad., мъскіосъ.

Moskovade, f., московат, зъхаръ врътъ, зъхаръ кръдъ (din пріma фервере).

Moſt, m., мъстъ; —artig, ка мъстълъ.

Moſteln, v., сторкъ мъстъ; міросъ а мъстъ.

Moſten, v., факъ мъстъ, мъстъреск.

Moſtig, a. ші ad., мъстосъ.

Moſtkelter, f., тéскъ de мъстъ, сторкъраръ.

Moſtler, m., мъстъріторъ, мъстаръ (отъ че стóрче).

Moſtrich, m., мъстартъ, мъштаръ кз мъстъ.

Motette, f., мотетъ (кънтаре).

Moth, m., церъмъ пъхъіосъ, гъпоіосъ.

Motion, (лат.), f., мощіне, пропъсеціне лътр'о adънапцъ.

Motſche, в. Moſche.

Motte, f., молie.

Motten-fraß, m., росъръ de молie, молетъръ; —kraut, n., хрісосомъ, вълтаріе, ростарінъ съвватікъ (планътъ).

Motto, n., мотъ, мотто, сентінцъ істéцъ, квънцелъ ценіалъ.

Mouſſelin, m., (франц.), мъселінъ (цесетъръ).

Mouſſiren, v., (франц.), а спъма.

Möwe, Mewe, f., рънdъреа de маре, ларікъ (лат. larus).

Mücheln, v., міросъ а мъчедъ; се апрinde (фъіна); се рънчезеште (зптълъ).

Muck, Mucke, m., чітъ, кръкъ, тъчере фрікóсъ.

Mücke, f., цънцаръ (італ. zanzara); er macht aus einer — einen Elephanten, елъ фаче dintr'зпъ цънцаръ зпъ артъсаръ, фаче din лъкръ мікъ чéртъ маре.

Mucken, muckſen, v., nicht —, а пъ мъртъра, а тъчé мътъ, а пъ кръкпі.

Mucker, m., іпокрітъ, отъ тъкътъ преfъкътъ; отъ кз гъргъцпі.

Muckerei, f., іпокрісіе, фъцъріе.

Muckiſch, a. ші ad., капріціосъ, пъзросъ.

Mudd, m., midъ (мъскръ de грънце).

Mudde, f., молъ, мълъ, глодъ; скрóфъ.

Muddig, в. Modderig.

Müde, a. ші ad., остепітъ, овосітъ, фатікатъ, тръditъ.

Müdigkeit, f., тръdъ, остепінцъ, фатікъ.

Muff, m., мънекаріе, мънікотъ (къчі лътръ пънъ ла котъ); міросъ de мъчегаіе; мързітъ, лътратъ.

Muffel, m., скітосітъръ, фігъръ хадъ, скідóлъ.

Digitized by Google

Muffen, müffen, v., міро́съ а мъчедѣ; пъте.
Muffig, müffig, a. ші ad., мъчедѣ, мъчегъіосѣ.
Muhamedaner, m., мохаметанѣ.
Mühe, f., остепе́лъ, фатікъ; пъказѣ, гріцъ; es lohnt nicht der —, es ist nicht der — werth, пъ мерітъ атъта остепе́лъ, пъ мерітъ атътеа спесе; keine — sparen, а пъ кръца нічі о фатікъ.
Mühelos, a. ші ad., фъръ пъказѣ, фъръ фатікъ.
Muhen, v., раце, мъце.
Mühen, v., остепескѣ, фатікѣ, съпърѣ.
Mühevoll, a. ші ad., остепічосѣ, фатікосѣ, плінѣ de остепе́лъ.
Mühlbach, m., —wasser, n., ржълѣ мореі.
Mühlchen, a., морішкъ, морішо́ръ.
Mühle, f., мо́ръ; das ist Wasser auf seine —, ачеста е апъ ла мо́ра са.
Mühleisen, n., фъштелълѣ, фъсълѣ кръпкълъі.
Mühlenbau, m., клъдіторѣ de мо́ръ, мештерѣ de морі.
Mühlenspiel, n., жокѣ de-а морішка.
Mühlgang, m., ѫмблетѣ de мо́ръ, о пъреке de петріі ші ро́та лорѣ.
Mühlgerinne, n., лъптокѣ, хъмzеа.
Mühlkasten, —rumpf, m., кошълѣ мореі.
Mühlmeister, m., морарѣ.
Mühlrad, n., ро́та мореі.
Mühlstein, m., пе́тръ de мо́ръ.
Mühlwehr, n., ставіла мореі.
Mühlwerk, n., морърітѣ, мо́ръ.
Muhme, f., мътъшъ, цацъ, цъцакъ (провінч. алѣ Църеі рom., італ. zia).
Mühmchen, n., мътъшікъ.
Mühsam, a. ші ad., остепічосѣ, фатікосѣ, лаворіосѣ.
Müh-samkeit, —seligkeit, f., остепе́лъ, остепінцъ, фатікъ; греътате.
Mühselig, в. Mühsam.
Mulatte, m., мълатѣ, вастардѣ пъскътѣ dintр'ънѣ арапѣ ші ънѣ албѣ.
Mulde, f., албіъ, ковать, тро́къ; es regnet, als wenn es mit —n gösse, пло́ъ de варсъ, пло́ъ din рътъръ de пъорѣ.
Mull, Müll, в. Mulm.
Müller, m., морарѣ; —blau, въпътѣ deскісѣ; —bursche, m., ѫпвъцъчелѣ ла мо́ръ.
Mulm, m., пълвере, тържмѣ сфърматѣ; пътрегаіъ (de лемнѣ); фъінъ de карі.
Mulmig, a., пълверосѣ, фъіносѣ.
Mulsterig, a., мъчегъіосѣ.
Multiplication, f., мълтіплікъціъне, ѫмтълціре.
Multipliciren, v., мълтіплікѣ, мълцескѣ.
Mullton, Mullum, m., молдонѣ, молтонѣ (цесетъръ de лънъ).
Mumie, f., мъміъ, трънѣ ѫмвалсаматѣ ла антічіі еціптені.
Mumme, f., вере таре (de Браъншваігѣ).
Mummel, m., мъмъіе, воле, веве, мъмъ (орі че спъріе пе прънчі); стахіе.
Mummeln, v., спъріїъ; ѫпвълїъ, ѫмболдорескѣ; мъце (віта).
Mumerei, f., мъмъітъръ, мъмъітъръ, маскъ, маскъратъ.
Mumpeln, v., болворескѣ; молфъїъ.
Mund, m., гъръ; von — zu —e gehen, а мерце din гъръ 'n гъръ, а се лъці фаіма; reinen — halten, а ціне секретълѣ, а шті тъчé; sich kein Blatt vor den — nehmen, а ворві пе фацъ, а ворві ліберѣ, а пъ'шї ціне гъра, а пъ аскънde пісіка 'n сакѣ, а пъ ѫмбла къ doї ванї ѫп треї пънцї; nach dem —e reden, а ворві пе плакѣ, а ворві към ѫцї віне ла гъръ.
Mundart, f., діалептѣ, лімваціъ партікъларѣ алѣ ънеі четъцї сéѣ провінчіі, деріватѣ din лімва ценералъ а націънеі; die altgriechische Sprache hatte vier —en, лімва елінъ авеа патръ діалепте; die Sprache der Macedoromanen ist eine — der romanischen Sprache, лімва Мачедоромънілорѣ есте ънѣ діалептѣ алѣ лімвеі ромъне;

Digitized by Google

—, idiomъ, сѣ кларѣ лимва пропріъ а унеі паціюні.
Mundbäcker, m., пітарѣ domneскѣ.
Mundbedarf, m., мерінде, провісіюне de мъпкърі.
Mundbissen, m., вѣкътъръ.
Mündchen, n., гърішóръ, гъріцъ.
Mündel, m., пупілѣ, прънкѣ сънѣсѣ ла тъторатѣ; —gelder, pl., вані пупілярі.
Munden, v., плаче, прійеште (гѣстълѣ).
Münden, v., мъ ревърсѣ.
Mundfäule, f., скорвътѣ, стѣденіцъ (вóлъ).
Mündig, a., маіорепѣ, жюне дп връстъ леціѣіть; — ſprechen, a деклара маіорепѣ, a diciпenca de апі.
Mündigkeit, f., маіорепітате, връстъ матърѣ.
Mundklemme, f., клештътъръ (а гърей).
Mundkoch, m., вѣкътарѣ domneскѣ.
Mundlack, m., вълінъ (Oblate).
Mundleim, m., клеіѣ de пеште.
Mündlich, a. ші ad., ворвалѣ, прін граіѣ; —e Unterredung, f., діскърсѣ, конворвіре, конверсъціюне; —e Teſtament, n., тестаментѣ прін граіѣ вій (пънкѣпатівѣ).
Mundloch, n., гъръ, дескісътъръ, апріетъръ, вортъ, газъръ.
Mundöffnung, f., дескізътъра гърей, дескізътъра гърей.
Mundpfropf, m., допѣ de тѣпѣ, къпакѣ de тѣпѣ.
Mundrecht, ad., пе гѣстѣ, пе плъчере.
Mundſchenk, m., кѣпарѣ, келарѣ, покърарѣ, пъхарпікѣ domneскѣ.
Mundſemmel, v. Semmel.
Mundſtück, n., лімвъ, лімвшóръ; чътъръ (apdel.), імапеа (mold. pom.), гърарів; зъвалъ (ла фръпе); die Frau hat ein gutes —, ачеа фемеіе есте лімвътъ, гърапівъ.
Mündung, f., гъръ; ревърсътъръ (de рѣѣ).
Mundvoll, лмвѣкътъръ, вѣкътъръ мape.
Mundvorrath, m., мерінде, провісіюне de гъръ.
Mundwaſſer, n., апъ de гъръ.
Mundwein, m., вінѣ алесѣ, вінѣ domneскѣ.
Mundwerk, n., гъръ, гъръріть; ein gutes — haben, а фі гъретѣ, а фі лімвътѣ, а фі гърапівѣ.
Municipalität, f., мупіціпалітате, корпѣлѣ деретъторілорѣ унеі четъці.
Munition, f., мупіціюне, провісіюне de ръсвоіѣ; —ſtaſten, —ſwagen, m., карѣ de мупіціюне.
Munkeln, v., шóптескѣ, сѣсъреzѣ, ворвескѣ дп секретѣ.
Münſter, n., вісерікъ катедралъ; попъстіре.
Munter, a. ші ad., дештептѣ (італ. deſto); спріптепѣ, свелтѣ, віоіѣ, вігоросѣ; —e Alter, n., вътръпаце веселе.
Munterkeit, f., дештептъчюне; спріптепіме, свелціме, віоічюне, вітóре; — des Alters, вігóреа вътръпецелорѣ, търіа връстеі; — des Geſichtes, фаць вігорóсъ; — des Verſtandes, віоічюпеа мінцеі.
Münzamt, n., монетъріь, офічѣ монетарів.
Münzbuch, n., карте de нѣмісматікъ, карте деспре монете.
Münze, f., монетъ, банѣ; монетъріь, банї; медаліь; мінтъ, ісмъ (плапт); Krauſe—, мінтъ крéцъ; gangbare —, монетъ дмвлътóре; klingende —, монетъ сѣпътóре; mit gleicher — bezahlen, кѣмѣ фѣ вѣпъ-zioa, съ фіе ші тълцъміта; кѣмѣ есте сфъптълѣ, съ фіе ші тътъіа; а da дмпрътъълѣ дптокта.
Münzen, v., таіѣ монетъ, батѣ монетъ; auf etwas gemünzt ſein, а гопі унѣ скопѣ, а кóче врезнѣ планѣ.
Münzenbeſchreiber, m., нѣмісматографѣ.
Münzer, m., монетарѣ, бънарѣ.
Münzfälſcher, m., фълсъторѣ de монетъ (Falſchmünzer).
Münzfreiheit, f., —recht, n., дрептълѣ монетъріеі, дрептѣ de а бате банї.

Digitized by Google

Münzfuß, m., легъ de монетъ, легъ монетаръ, градѫлѫ de фінецъ алѫ монетеї, пічорѫлѫ монетелорѫ, валѫтъ.
Münzgehalt, m., легъ.
Münzgericht, n., трівѫналѫ de монетъріъ.
Münzkabinet, n., —sammlung, f., кабінетѫ de medaлії.
Münzkenntniß, —kunde, f., нѫмісматікъ, кѫноштінца de монете.
Münzkosten, pl., монетаціѫ, коніътѫръ.
Münzmeister, m., маїстрѫ монетаріѫ.
Münzordnung, f., регѫлъмънтѫ de монетъріъ.
Münz-probe, f., провъ de монетъ, асаціѫ; —probierer, —wardein, m., провъторѫ, проварѫ de монетъ.
Münzrand, m., zimцѫ, гарнітѫръ de монетъ.
Münzschlag, m., коніѫ.
Münzsorte, f., соїѫ, сортъ de монетъ.
Münzstätte, f., монетъріъ, бънъріъ, локѫлѫ ѫnde се вате монета.
Münzsystem, n., сістемъ монетаръ.
Münzung, f., фаврікъціѫне de монетъ.
Münzwesen, n., монетърітѫ, тревіле монетърітѫлѫї.
Münzzeichen, n., марка монетеї.
Münzzusatz, m., легъ, аместекѫ de метале.
Mürbe, a. ші ad., фраціедѫ, бътѫчітѫ, мълъїецатѫ, мѫїетѫ; стрътѫратѫ (італ. stritolato), стріітѫ; скоптѫ, ръскоптѫ; фъіносѫ, фърмічосѫ; — Holz, n., лемнѫ рескоптѫ, фрънгѫріѫ; — Obst, n., пóмъ стрікатъ; пóмъ бътѫчітъ; — machen, а фръцезі; а бътѫчі; а ѫмілі трѫфіа (кѫїва).
Mürbigkeit, f., бътѫчітѫръ, мълъїецетѫръ; стрътѫрътѫръ, рескоптѫръ.
Murmeln, v., мърмъїѫ, борборескѫ, шопотескѫ, сѫсѫрезѫ; —, subst. n., сѫсѫрѫ, сгомотѫ сѫрдѫ.
Murmelthier, n., мармотѫ (animaлѫ).
Murmler, m., мърмъіторѫ; шопотіторѫ, сѫсѫръторѫ.
Murren, v., мѫрмѫрѫ.
Murrer, m., мѫрмѫръторѫ.
Mürrisch, a. ші ad., мѫрмѫросѫ, морокъносѫ, тънжіторѫ, кърті-торѫ, ѫржчосѫ; —es Wesen, натѫръ кърті́торе, омѫ тънжіторѫ.
Murrkopf, m., омѫ ѫнкісѫ, омѫ тънжіторѫ.
Mus, n., папъ, сѫпъ de фъінъ (пентрѫ прѫнчї).
Muschel, f., скоікъ; —bank, f., стратѫ de скоіче; —arbeit, f., лѫкрѫ кѫ скоіче; —förmig, a. ші ad., скоічіѫ, ѫн форма скоічеї; —kalk, m., варѫ de скоіче; —lehre, f., скоіколоціъ; —schale, f., кóжа, скафа скоічеї; —werk, n., скоікърітѫ, лѫкрѫ de скоіче, скоікърії.
Muse, f., (мітол.), Мѫсъ; фіекаре din челе 9 zine але артелорѫ ші штіінцелорѫ; штіінцъ.
Muselmann, m., мѫсѫлманѫ, махометанѫ.
Musenalmanach, m., алманахѫ поетікѫ.
Musenberg, m., Парнасѫ, локѫінца Мѫселорѫ.
Musengott, m., Аполонѫ.
Musenpferd, n., Пегасѫ.
Musensitz, m., Ѹніверсітате.
Musensohn, m., стѫдінте, ѫнвъцъчелѫ, фіїѫ алѫ мѫселорѫ.
Museum, n., мѫсеѫ, локѫ менітѫ пентрѫ продѫптеле штіінцелорѫ, артелорѫ, літератѫреї.
Musicht, a., бреїосѫ, пъпосѫ.
Musik, f., мѫсікъ, артъ de а комбіна тонѫріле спре плъчереа аѫзѫлѫї.
Musikalisch, a., мѫсікалѫ; — sein, а кѫнóште мѫсіка; —es Gehör haben, а авé аѫзѫ пентрѫ мѫсікъ.
Musikant, Musiker, m., мѫсікантѫ.
Musik-lehrer, —meister, m., даскалѫ de мѫсікъ, мъїестрѫ de мѫсікъ.
Musivarbeit, в. Mosaik.
Muskate, f., мѫскатъ, нѫкъ мѫскатъ (пóмъ фóрте міросітóре); was hilft der Kuh die —? че штіе чобанѫлѫ, че есте сафранѫлѫ? нѫ арѫнка мъргърітарѫлѫ ла порчї.
Muskateller, Muskatwein, m., вінѫ мѫскътаїѫ.

Digitized by Google

Muskatenbaum, m., арвореле, помъдъ мъскатеї, мъскатъ.
Muskaten-, Muskatellerbirn, f., пéръ мъскътаїъ.
Muskaten-blume, —blüthe, f., мъскатъ (флóре).
Muskatennuß, f., пъкшóръ (Muskate).
Muskel, f., мъшкїъ, мъскълъ; stark von —n, въпосъ, мъскълосъ; —-ader, f., въпъ мъскъларъ; —-arterie, f., артеріъ мъскъларъ; —faser, f., фівръ мъскъларъ; —-kraft, f., търіъ мъскъларъ.
Muskelig, a., мъскїосъ, мъскълосъ.
Muskete, f., мъскетъ, флінтъ, пъшкъ, сепéцъ.
Musketenfeuer, n., фокъ din мъскете, мъскетъріъ.
Musketier, m., мъскетаръ, осташъ пеdестръ.
Muskus, мъскъ, мошъсъ.
Muß, n., pl. Musse, мъстъ; вреїъ, чіръ; местекътъръ; токапъ.
Muß, n., (dела Müssen, v.), сілъ, форцъ; печесітате, тревъінцъ неапъратъ; невоїе; — ist eine harte Nuß, сіла леце п'аре; печесітатеа фръпце леца.
Muße, f., комоdітате, ѧndелете, неокъпъцїъне (рехатъ, къndъ); es gehört — dazu, спре ачéста се чере тімпъ; etwas mit — verrichten, а фаче ъnъ лъкръ пе ѧndелете.
Müßig, a. ші ad., неокъпатъ; лепешъ, фъръ трéвъ; —e Geld, n., вані морцї; —e Stunde, f., óръ ліверъ, óръ вакантъ; — gehen, а петрече ѧn лепевіре, а фі неокъпатъ, а вате лела, а ѧмвла хаї-мъ-па.
Müßiggang, m., лепе, неокъпъцїъне, лела; — ist aller Laster Anfang, лепеа есте періна dракълъї.
Müßiggänger, m., перde-варъ, лепешъ; dieser Jüngling ist ein —, ачестъ жъне ѧмвлъ тъіndъ къпілоръ фрънzе.
Müssen, v., тревъе, é тревъінцъ; was muß das bedeuten? че ва съ зікъ ачéста?
Muster, n., мъстръ (італ. mostra); modелъ; есемпларъ; decemnъ; провъ; —buch, n., —karte, f., (ѧn комерчїъ), картеа къ мъстреле; —rolle, f., ролъ, сълішоръ къ прове; —schule, f., шкóлъ порталъ; —werk, n., лъкръ класікъ.
Musterhaft, a. ші ad., de modелъ, есемпларъ, че пóте серві de есемплъ; minъnатъ.
Mustern, v., ревезъ, черчетезъ, чепсърезъ; репасезъ, трекъ ѧn ревістъ, факъ мъстръ.
Musterung, f., ревісїъне, ревістъ (скъртатъ), мъстръ (de тръпе); — halten, а фаче ревістъ; die — passiren lassen, а трече ѧn ревістъ, а ревідé амъръптъ.
Muten, mutern, v., пънърлеште, скімвъ кóжа.
Muth, m., вървъцїъ, кораціъ, inimъ; ѧndръспéлъ, кътезаре; —, воїе вънъ; ъмóре вънъ; ich verliere den —, а се deскъръціа; — fassen, а се ѧмвървъта, а лъа кърацїъ; den — sinken lassen, а перde кораціълъ, а пъ кътеза; gutes —es sein, а фі къ воїе вънъ (італ. star di buona voglia).
Müthchen, n., мъніъ, пікъ; sein — kühlen, а'ші стъмпъра мъніа.
Muthen, v., (векїъ), черъ, черкъ, речеркъ; ѧnтревъ; провокъ.
Muthig, a. ші ad., кораціосъ, inimосъ, ѧndръспецъ; віоїъ.
Muthlos, a. ші ad., deскъръціатъ, neinimосъ, nendръспецъ; —igkeit, f., deскъраціъ, nendръспéлъ; темъдътате.
Muthmaßen, v., съпънъ, пресъпънъ, daъ къ сокотéла, коніептъ (zічемъ ѧnіептъ), daъ пе гъчіте.
Muthmaßlich, a. ші ad., пресъпъсъ, пресъмтівъ, коніептъралъ, пе гъчіте, пе коніептате, пе немеріте.
Muthmaßung, f., пресъпънере, съпъсецїъне, коніептъръ, пресъмцїъне, гъчітъръ.
Muthung, f., речеркаре; черере; провокъцїъне.
Muthvoll, a. ші ad., кораціосъ, inimосъ, плінъ de кораціъ.

Digitized by Google

Muthwille, m., дитрекътър; свъвертъръ; рънцъ.

Muthwillig, a. ші ad., дитрекатъ, свъвератъ, невъпатікъ;ръ; дnadincъ; —er Weiſe, дnadincъ; din рънцъ прекъцетатъ; —e Bankerott, m., вапкротъ кь дшелъчъне; —er Streich, тішелие прекъцетатъ; кръіе, вълстътъціъ.

Mutter, f., матъ, тътъ (маікъ, слав.), пъскътóре; матріче (маткъ, мітрасъ, сгъ); (тіпогр.) матріцъ; дрожdie, пътълъ (de вінъ); стратъ, квівъ (de оцетъ).

Mutter-aber, f., (анат.), въна сафе́нъ (песте консе дп жосъ); —allein, a. ші ad., сінгъръ сінгърелъ; —balſam, m., валсамъ істерікъ, пентрь істеріъ; —band, n., (анат.), легътърь de маткъ; —beſchwerde, —ſchwerung, f., дърере de матріче, істеріъ; —biene, f., (ла албіне), маткъ, матъ, реціпъ; —blutfluß, m., етораціъ de матріче, скърсóре; —bruch, m., істерочеа, гърціреа матчеі, сърпътърь (вóлъ); —bruder, m., фрате de матъ, ѕпкіъ; —bruſt, f., сіпълъ mameі; ціце; тъмеле; —erde, f., пътънтъ вецетаверъ, пътънтъ подіторъ; —fieber, n., фрігърі істеріче; —fluß, m., скърсóре алвъ, пóлъ алвъ (вóлъ); —füllen, n., мънзъ; —gefühl, n., сімцітънтъ de матъ, сімцітънтъ матерпъ; —herz, n., ініmъ de матъ; —kalb, n., віцеа; —kind, —ſöhnchen, n., копілъ mameі, прънкъ ресфъцатъ, прънкъ гъгълітъ, кокопітъ (італ. cucco), decmepdamъ; —kirche, f., вісерікъ матъ, матеръ; —korn, n., съкаръ тъчънóсъ; —krampf, m., кърчеі ла маткъ, спастъ істерікосъ; —kraut, n., камомілъ; —krebs, m., (med.), капкрь de матріче, ракъ ла партеа паштерії (ла фемеі); —kuchen, m., плъчінтъ, касъ (съламъ алъ прънкълві пось пъскътъ (Nachgeburt); —lamm, n., міа, мієлцъ; —land, n., патріъ, пътънтълъ паштерії, къміпъ пърінтескъ; —lauge, f., лешіъ кърцітъ de сърі (хім.); —leib, m., пънтече мътескъ; —liebe, f., івіре de матъ; —maal, n., пéгъ, пецелъ (італ. neo); —milch, f., ціца mameі; —mord, m., матрічідіъ, оторь de матъ; —mund, m., гавръ, гъóзъ, гъра матчеі; —nachend, —nackt, a. ші ad., голъ голцъ, десполетъ, голъ ка пілъгълъ; —pfennig, m., вані мърънцъ; —pferd, n., énъ; —recht, n., дрептъ мътескъ; —ſchaf, n., оіе кь мієлъ; —ſcheide, f., въгъзна матчеі, стрімтóреа вергърéскъ, дпкісъра фечорієі; —ſchooß, cінълъ mameі; —ſchwein, n., скрóфъ, пóркъ; —ſchweſter, f., мътъшъ, цацъ (провінц. алъ Църеі ром., італ. zia); —ſprache, f., лімвъ матъ, лімвъ націопалъ, лімвъ матерпъ, лімвъ прімітівъ; die —ſprache iſt unſer Heil, лімва націопалъ е търіа ші пътереа нóстръ; die —ſprache iſt die Nation ſelbſt, лімва націопалъ е дпсаш націпеа; —ſtaat, m., статъ мітрополітанъ; —ſtand, m., статълъ de матъ, матерпітате; —ſtein, m., істеролітъ; —ſtock, m., стъпъ de пръсілъ, de семінцъ; трънкіъ, вътъкъ; —theil, m., кліропомія матерпъ; —trompeten, pl., тромпе фалопіене; —wehen, pl., дърері de пăштере; —witz, m., істецітне фірéскъ, спірітъ натъралъ; жъдекатъ съпътóсъ; —wuth, f., фрóре вгерінъ, фрóреа матчеі (вóлъ); —zäpfchen, n., (хірърг.), чепъ de маткъ, інструмантъ че се апліка спре а пăпта катамепіле, пъсарь, апъсарь (італ. pessario).

Mutterchen, Mütterlein, n., мамікъ, тътъкъ.

Mütterlich, a. ші ad., мътескъ, тътескъ, de матъ, матерпъ.

Mutz, m., скъртъ de кóдъ, моцатъ, чопатъ; отълецъ; метелеі, гъгъцъ.

Mütze, f., къчкъ, кікіе, кашкъ; скофіъ.

Digitized by Google

Mützen, v., скъртезъ, тоцезъ, ръ-тезъ, чонтезъ (ſtutzen).
Mützenmacher, m., къчулърь.
Mützenſtreif, m., кордеа, вать пе къчулъ.
Myops, m., скъртъ де ведере, миопікъ (Kurzſichtig).
Myriade, f., мирiадъ, нътерь де зече мiї; (ын лiмба комънъ нътерь петърцiнiтъ).
Myriameter, m., мiрiаметрь, месъръ де дрътъ, каре фаче 10 мiї метре франц.
Myrrhe, в. Mirrhe.
Myrthe, в. Mirthe.
Myſtagog, m., (ла антiчi), мiſтагогъ, попъ каре ынвъца секреле кътреї леџї.
Myſterien, pl., мiſтерiї, секрете, таїне; мiſтерiї се зiче маї вър-тосъ деспре секрете релеџiосе; man kann in die — der Religion nicht durchdringen, мiſтерiile релеџiеї нъ се потъ пътрънде; мiſтерiї се нъмескъ шi лукрърiле непътрънсе але натурeї, прекум шi але iнiмеї оменешть.
Myſteriös, a. шi ad., мiſтерiосъ.
Myſtik, f., мiſтiкъ, есплiкъцiюне аскунсъ а релеџiеї.
Myſtiker, m., мiſтiкъ.
Myſtiſch, a. шi ad., мiſтiкъ, алего-рiкъ, фiгуратъ.
Myſtificiren, v., мiſтифiчесъ, ам-цескъ пе ынфоръ крезъторiї, апої рădъ де еї.
Mythe, m., фабулъ, мiтъ, iſторiї ероiкъ дин тимпурї фабулосе.
Mythologie, f., мiтолоџiе, iſторiї фабулосъ (деспре зеї, семизеї шi ерої дин струвекiме).
Mythologiſch, a. шi ad., мiтолоџiкъ.

N.

N, n., а патрюспрезечea лiтеръ ын алфабетулъ германъ.
Na! na! çiк! пофтiмъ!
Nabe, f., бътукъ де рótъ; das Loch in der —, окiулъ бътукулуi.
Nabel, m., бурiкъ = (bellico, iт.); —ader, f., вына бурiкарь; —binde, f., легътурь, фашъ де бурiкъ; —bruch, m., фрънтурь бурiкарь; —förmig, a., де форма бурiкулуi; —gegend, f., реџiюнea, латурea деспре бурiкъ; —geſchwulſt, f., омфалочелъ, ымфлътурь бурiкарь; —gewächs, n., саркомфалъ; —неџbruch, m., епiпломфалъ; —ſchnur, f., —ſtrang, m., фунióра бурiкулуi; —waſſer-bruch, m., идромфалъ.
Nabeln, v., пунъ бътукъ ла рótъ.
Nabel-bohrer, Näber, m., сфределъ де рótъ; —holz, n., лемнъ де бътукъ (де рótъ); —ring, m., черкъ де бътукъ де рótъ.
Nach, prep., ла; — Paris gehen, а мерџе ла Парiсъ; а; — Hauſe gehen, а мерџе а касъ; er riecht — Branntwein, нъте а зинарось; dаръ (dopo, iт.); — зеhn Uhr, dаръ зече óре; ындерътъ, ынфрътъ; er kommt — mir, вine ындерътулуi меу; dупре = d'apres фр.; (secundum); — der Natur, dупре натуръ; meiner Meinung —, dупре пъреrea mea; — der Elle verkaufen, а вinde кu котулуi; кътре, спре; — Norden, кътре, спре Мézъ-нóпте; dem Namen —, де нуме; ын, dem Aeußeren —, ын челе стериóре; ad., — und —, ынчетъ кu ынчетъ, пуцинъ кътe пуцинъ; — wie vor, акумъ кu шi маї наinте, пърюrea; —gerade, inſine, токма.
Nach-achten, v., ме регулезъ dупре .., ме конформезъ; —äffen, v., маїмуцезъ, контръфакъ; ынгунъ; —äffer, m., маїмуцъторь, контръфъторь, iмiтъторь, ынгънъторь pidiкулуi; —äffung, f., маїмуцърiе; —ahmbar, a., iмiтаверь; —ahmen, v., iмiтъ, контръфакъ, копiезъ; —ahmung, f., iмiтъцiюне; —ahnen, v., а спiкуi = spigolare, iт.; —arbeiten, v.,

Digitized by Google

a ămplini lucrŭ cŭ care amŭ remasŭ ne urmă, a lucra după ..; —arten, v. n., degenerezŭ, me facŭ semene altăia, iaŭ fire, părăvălŭ altăia; —artung, f., imităţiune.

Nachbar, m., vecinŭ; —in, f., vecinăŭ; —lich, a. şi ad., vecinŭ, ca unŭ vecinŭ, ămvecinatŭ; —schaft, f., vecinătate, vecinime; —staat, m., statŭ ămvecinatŭ.

Nach-bedingen, v., facŭ kondiţiuni postumiore; —beifall, m., sentimĕntŭ, mezică secondarŭ; —bellen, v., latră după .., imitezŭ lătratălŭ; —bericht, m., ămplinire poskriptă; —bessern, v., refacŭ, trecŭ prin mănă lucrŭ altăia; —beten, v., repetezcŭ, zicŭ rugăciune după ..; pezică mecanişte; —beter, m., repetitorŭ, poftoritorŭ; eco, cuvăntă altăia; —bezahlen, v., plătescŭ retăşiţa; —bier, n., v. Kofent; —bild, n., copie; —bilden, v., copiezŭ; —bildner, m., copistŭ; —bleiben, v., remănŭ, ămtărzie ne cale; —blicken, v., me uitŭ după vinea, dară petrecŭ cŭ ochi; —brand, m., (cărbunidărie), cuptoralŭ de ne urmă; —brechen, v., iaŭ ne urmă ne unŭ reu; se rumpe totŭ mereu; —bringen, v., aducŭ acasă; reportŭ; —brut, f., clocitură, puiturŭ pentru adăugătură; —cur, f., cură ne urmă.

Nachdem, conj. şi ad., după ce, dupre aceea, după cumă, infine.

Nach-denken, v., gandescŭ la ceva, cugetŭ asupra vreunui lucrŭ, meditezŭ; —, n., meditaţiune; in tiefes — gerathen, a cădé ne gandiri; —denkend, a., meditativŭ, ne gandiri; —denklich, a., cercăscuptŭ, bănuitorŭ de cevă; de meditatŭ; —druck, m., adăugătură tescuire, retipărire; contrăfăcutură, contratipăritură (candŭ se tipăreşte cartea ne fărăşiŭ ămcontra drepturilui autorului); fig. nondepe, grăbitate, emperţie, nofalŭ; —drucken, v., retipăriescŭ, contrăfacŭ (o carte): —drücken, v., apăsŭ anoi, mai apăsŭ pecetelŭ; —drucker, m., contratipăritorŭ; —drücklich, a. şi ad., apăsatŭ, emperţiosŭ (tonŭ, vorbă), asupra; —drücklich bestrafen, nedemcescŭ asupra; —drücklich antworten, respundŭ verde; —drücklichkeit, f., emperţie; putere; —dürfen, v., amŭ voie de a accomia ne cineva; —eifer, m., —eiferung, f., emulaţiune, zelŭ (de a agiunge pe cineva ăn ceva); —eiferer, m., emulŭ, emulatorŭ, rivalŭ; —eifern, v., amŭ emulaţiune, zelŭ de a ...; —eilen, v., curgŭ după cineva, me grăbescŭ alŭ agiunge dinaintea.

Nacheinander, ad., unŭ după altă; deamăndalŭ; drei Tage —, trei zile de amăndalŭ.

Nach-empfängniß, f., cuprăfătăţiune; —empfinden, v., amŭ acelăşi sentimĕntŭ cu altulŭ, resimţŭ.

Nachen, m., puşcoră, luntrişcoră.

Nach-erbe, m., erezitorŭ cumătătŭ (ăn linia autora mai de aproape); —erinnerung, f., redăcere a minte, resăvenire; enilogă; —ernte, f., adă doilea secerişă, spicuitură; —erzählen, v., narezŭ, istoricescŭ după altulă; —essen, n., mâncare ne urmă; decertă, fr.; —fahren, v., me curăţŭ, mergă cu curăţa după altulă; (minor.) visitezŭ minele; —fallen, v., cadă ne urmă, din derăptă; —färben, v., tinturezŭ, dau colore după ..; —fegen, v., ămturătescŭ adăugătură; —folge, f., urmare, succesiune (ne tronŭ); imitare; —folgen, v., a urma cuiva; auf dem Fuße —folgen, v., a ce vine de urma cuiva; —folger, m., succesorŭ; —fordern, v., cerŭ ne de asupra, pretindŭ (peste tocmélă); —formen, v., formuleză după ..; —forschen, v., cercă, examinŭ, me 'nformezŭ despre ..; —forscher, m., recercetătorŭ, inquizitorŭ; —forschung, f., recercă-

Digitized by Google

търъ; лъаре ла ѫптреваре (inвестігъцiѕне); —frage, f., ѫптреваре дѕпъ ..; —fragen, v., ѫптревѣ дѕпъ, деспре ..; —frost, m., церѣ търziѣ; —führen, v., дѕкѣ пе ѕрмъ; —füllen, v., реѫмплѕ; —füllung, f., реѫмплътъръ; —gaffen, v., а къска гѕра дѕпъ чiнева; —geben, v., маї даѣ; ѫнгъдѕiѕ; се ласъ, се моїе, се destinde (кóрда); der Klügste gibt —, капѕ плекатѣ пѕ'лѣ таїе сабiа; —gebend, a., лъсъторѣ, ѫнгъдѕiторѣ; —gebend sein, а фi омѕлѣ пъчiї; —gebung, f., релъсъмънтѣ (деферiнцъ); —geboren, a. шi ad., постѕмѣ, пъскѕтѣ дѕпъ мóртеа татъсеѣ; —geburt, f., локѣ, плъчiнтъ (din маткъ); —gehen, v., мергѣ, ѕмвлѕ дѕпъ ..; den Vergnügungen —gehen, а ѕмвла дѕпъ плъчерї; seinen Geschäften —gehen, а'шї къѕта de трéбъ, de облегъцiѕнї.

Nachgehends, ad., сѕкчесiвъмiнте дѕпъ ачееа.

Nach-giebig, a., лъсъторѣ; —giebigkeit, f., релъсъмънтѣ, лъсiтате ѫнковѕiтѕръ, плекъчiѕне.

Nach-gericht, n., меселiкѣ (десертѣ мънкърї, маї кѕ сéмъ пóме пе ла фiнеа месеї); —gemacht, a., фаптiчiѣ; —geschmack, m., гѕстѣ че ремъне; —gießen, v., маї торнѣ, върсѣ маї апої; —graben, v., съпѣ дѕпъ (чева п. е. комóръ); —gras, n., отавъ; —grübeln, v., сѕвтiлizezѣ, скочорескѣ дѕпъ ..; —grummet, n., adoa отавъ; —gucken, v., а се кѕкѕi дѕпъ ..; —hall, m., ресѕнетѣ, еко; —hallen, ресѕнъ, реціѕеште; —halten, v., а цiнé пе ѕрмъ (лекцiѕнiле ѫнтрерѕпте); —haltig, a., че дѕръ, че цiне, траїнiкѣ; —hand, f., партеа dinапої а калѕлѕї; —hangen, —hängen, v., а се da ѫнтрiстъреї; —hauen, v., in die fliehenden Feinde —, а тъїа ѫн спате пе inimiкѕлѣ фѕгъторѣ; —hausekunft, f., ретѕрнаре, ревенiре акасъ; —heben, v., ажѕтѣ а pidika; —helfen, v., ажѕтѣ а спорi, а ѫнаiнта.

Nachher, ad., дѕпъ ачееа.

Nach-herbst, m., постѣтóмнъ; тóмна фемеiлорѣ (а кокопелорѣ); —herig, a., маї ѫнѕрмъ, постерiорѣ, ѫн ordinea тiмпѕлѕї; —heu, n., отавъ; —hieb, m., ловiре дѕпъ, ловiре ноѕъ; —hochzeit, f., оспъцѣ дѕпъ нѕнтъ; holen, v., iаѣ апої (че ремасе), ѫндеплiнескѣ (че нѕ се фъкѕ); аддѕкѣ; —hut, f., пашере дѕпъ ..; кодармiе = арiергардъ (мiл.); —jagen, v., даѣ гóнъ (ла вънът.), ѕмвлѕ дѕпъ плъчерї; —keltern, v., тескѕескѣ пентрѕ adóaоръ; klang, m., прелѕнцiре de тонѣ, ресѕнетѣ, реціѕiтѣ; —klettern, v., м'акацъръ дѕпъ ..; —klingen, n., ресѕнѣ; —komme, —kömmling, m., ѕрмашѣ, десчендiнте; —kommen, v., вiнѣ дѕпъ, пе ѕрмъ; ѫндеплiнескѣ, ефъптѕескѣ; seiner Pflicht —kommen, а'шї ѫмплiнi облегъцiѕнеа; —kommenschaft, f., вiiторiме, постерiтате, ѕрмашiї пострi; —können, v., потѣ ѕрма, вені дѕпъ чiнева; —kost, в. —essen; —künsteln, v., контръфакѣ кѕ мъїестрiе; —lallen, v., репетѣ бълвъiндѣ.

Nach-laß, m., клiрономiе, мoштенiре, лъсатѣ, легатѣ; iертаре (а ѕнеї даторiї шчл.); —lassen, v., а реласѣ; ѫнгъдѕiѕ; ѫмпѕцiнецѣ; iертѣ; —gelassene Werke, опере постѕме; —en, се слъвеште (фѕнiа), ѫнчéтъ (дѕререа); die Hitze läßt —, кълдѕра дескреште; der Wind läßt —, вѫнтѕлѣ ѫнчéтъ; sein Eifer läßt —, i се ръчеште zелѕлѣ; der Sturm wird bald —lassen, фѕртѕна се ва апъса кѕрѫндѣ; —lassenschaft, f., лъсътѕръ, клiрономiе.

Nachlässig, a., негрiцiнте, непъсъторѣ, лепешѣ; —keit, f., негрiцiнцъ, непъсаре, лене.

Nach-laufen, v., алергѣ дѕпъ; den Mädchen —laufen, алергѣ дѕпъ фете; —leben, v., вiезѣ дѕпъ

Digitized by Google

(прінчіпіле кꙋіва); —legen, v., maĭ пꙋнꙋ ꙟнкъ; —lese, f., спікꙋіре (ла грѫне); погірчітꙋ apd. (ла віі); —lesen, спікꙋескꙋ, погірческꙋ; легꙋ, чітескꙋ dꙋпъ алтꙋлꙋ; —lesung, f., лектꙋръ, чітітꙋръ; —liefern, v., pedaꙋ; —lügen, v., снꙋнꙋ minчꙋнї dꙋпъ алтꙋлꙋ; —machen, v., факꙋ апоі, dꙋпъ (modeлꙋлꙋ шчл.) алтꙋіа; копіезꙋ; Jemandes Stimme —machen, ꙟнгънꙋ; alle Moden —machen, а maĭmꙋца тóте modeле; —machung, f., контръфъптꙋръ; пластографіе; —mahd, f., adoa косітꙋръ; —malen, v., копіезꙋ; ein Gemälde —malen, копіезꙋ ꙋнꙋ тъблъꙋ; —malig, a., постеріорꙋ, вііторꙋ, ꙋрмъторꙋ.

Nachmals, a., dꙋпъ, ꙟнꙋрмъ.

Nach-messen, v., ремесꙋрꙋ; —mittag, m., dꙋпъ прънzꙋ, dꙋпъ amiazї; —mittägig, a., de dꙋпъ прънzꙋ; —mittags, ad., dꙋпъ прънzꙋ; —mittagsruhe, в. Mittagsruhe; —münzen, v., контръфакꙋ monетъ; — müssen, v., тревꙋе а мерце dꙋпъ чінева; —ordnen, v., сꙋстітꙋезꙋ; —patschen, v., ꙋрмезꙋ плешкъindꙋ (прін тінъ); —pfeifen, v., шꙋіерꙋ dꙋпъ чінева; —purzeln, v., da песте алтꙋлꙋ берbелекꙋ; —rechnen, v., maĭ сокотескꙋ odaтъ, рекалкꙋлꙋ; —rede, f., ворвіре пеꙋрмъ, епілогꙋ; мꙋрмꙋрътꙋръ, бомвънітꙋръ; die üble —rede, ворвіре de реꙋ, калꙋмніъ, deфаїмъ, пꙋме реꙋ; —reden, v., рezікꙋ, репетꙋ, пофторескꙋ (ворвеле кꙋіва); böses —reden, ворвескꙋ de реꙋ, deфаімꙋ; —reifen, v., се кóче пеꙋрмъ, матꙋрézъ maĭ търzіꙋ; —reisen, v., кълъторескꙋ dꙋпъ чінева; —reißen, v., се рꙋмпе maĭ таре; eine Zeichnung —reißen, копіезꙋ ꙋнꙋ тъблъꙋ; —reiten, v., кълърескꙋ съ ажꙋнгꙋ пе чінева; —rennen, v., me репеdꙋ, алергꙋ dꙋпъ ..; —reue, f., покъінцъ, къінцъ търzіе.

Nachricht, f., штіре, весте, авістъ; повелъ, поꙋтате, потіціе, репортꙋ.

Nachrichter, m., фіindкъ кꙋ фіінца ліпсеште ші ворва din лімва ромънъ zічемꙋ: хенгерꙋ, хохерꙋ; есекꙋторꙋ, гъde.

Nach-rollen, v., dꙋрꙋескꙋ, хodороцескꙋ пеꙋрмъ .., ꙋрмеzꙋ ростоголindꙋме, ротindꙋме; —rudern, v., ꙋрмеzꙋ въслъndꙋ; —rücken, v., ꙋрмеzꙋ, me ꙟнаінтꙋ, dꙋпъ ..

Nach-ruf, m., ворва din ꙋрмъ (а ꙋнꙋї репосатꙋ, сéꙋ пꙋрчéсꙋ); стрігаре кїемаре dꙋпъ ..; —en, v., кїемꙋ, стрігꙋ dꙋпъ чінева; —ruhm, m., фаїмъ, репꙋме, пꙋме бꙋнꙋ (dꙋпъ мóрте); —rühmen, v., einem —rühmen, а лъꙋda, а zіче ꙟн лаꙋda ꙋнꙋіа че пꙋ е фацъ; —saat, f., adoa семънътꙋръ; —sagen, v., репетꙋ; рezікꙋ; Eid —sagen, а zіче dꙋпъ алтꙋлꙋ жꙋръмънтꙋлꙋ; Jemandem etwas Böses —sagen, а ворві реꙋ пе ꙋрма кꙋіва; —satz, m., minóръ, конкісіꙋне; —schallen, v., ресꙋнъ; —schicken, v., а тріміте dꙋпъ ..; —schieben, v., ꙟмпінгꙋ, арꙋнкꙋ dꙋпъ ..; —schießen, v., ꙟмпꙋшкꙋ ꙟндърептꙋ кꙋіва; maĭ даꙋ, ꙟмплінескꙋ (о сꙋмъ); me ръпеdꙋ dꙋпъ чінева; —schlachten, v., а maĭ ꙋчіde; фіг. einem —schlachten, сéмънꙋ кꙋіва; —schlag, m., монетъ фалсъ, ванꙋ калпꙋ; ловітꙋръ пе ꙋрмъ; (мꙋс.) потъ ꙟмплініторе; —schlagen, v., фоїетеzꙋ, консꙋлтеzꙋ (о карте); таїꙋ, факꙋ монетъ фалсъ; ein Wort im Wörterbuche —schlagen, каꙋтꙋ о ворвъ ꙟн zічіонарꙋ; —schleichen, v., ꙋрмъ рескꙋ пе фꙋрішꙋ, спіонеzꙋ фꙋрешindꙋме; —schleppen, v., тѫръскꙋ dꙋпъ ..; —schlüssel, m., кеїе фалсъ; —schmecken, v., ласъ ꙋнꙋ гꙋстꙋ вꙋнꙋ пеꙋрмъ; —schneiden, v., кроїескꙋ dꙋпъ (ꙋнꙋ modeлꙋ); Brot —schneiden, maĭ таїꙋ пъне; —schnitt, m., adóa тъїетꙋръ; —schreiben, v., скріꙋ dꙋпъ .. копіезꙋ; —schreiber, m., копістꙋ; —schrift, f., апостілъ,

Digitized by Google

постскрісѣ; —ſchuß, m., descъркътъръ (de лешкъ) dвнъ; adaocѣ; дмплінire (de вапі), арвпкътъръ пекртъ; —ſchwarm, m., poiз de alѣ doiиea; —ſchwimmen, v., зрmezѣ дппотъндѣ, дппотѣ dвнъ ..; —ſehen, v., зрmezѣ din окіі (пе чіпева), ревъzѣ, eccaminѣ; фir. einem —ſehen, трекѣ кз bedepea, съптѣ дпгъdзіторѣ; ſehen Sie einmal — wie viel Uhr es iſt, еп вezі къте óре съптѣ; —ſehen, n., ревізіѕпе, eccaminѣ, дпгъdзіпдъ; —ſenden, в. —ſchicken; —ſetzen, v., постпвнѣ, пвнѣ ла спате, despрецzескѣ; einem —ſetzen, v., іаѣ ла гóпъ пе чіпева; —ſetzung, f., despрецѣ; лзаре ла гóпъ; —ſicht, f., зітаре dвнъ, дпгъdзіпдъ, дndзрape; іертаре; —ſicht geben, a da пазъ, preлціі terminзлѣ; —ſichtig, a. ші ad., дпгъdзіторѣ; —ſichtigkeit, f., дпгъdзіпдъ; —ſingen, v., къптѣ dвнъ; —ſinnen, в. —denken; —ſommer, m., adoa вéръ; —ſpähen, v., скodeскѣ, черкѣ a фзра секретълѣ кзіва; —ſpiel, n., фарсъ, піеса жзкатъ ла зрmъ; —ſpotten, v., a фаче ка .., alѣ контръфаче, alѣ дигъпа; —ſpotter, m., дпгъпъторѣ; —ſprechen, v., a репеці ворвеле алтзіа; —ſpüren, v., adвртърескѣ, іаѣ зрma, черкѣ a deскопері; —ſpürung, f., adвртърipe,

Nächſt, prep. ші ad., апрóпе de, фórte апрóпе; къпгъ; — meinem Vater, лмпгъ татъ меѣ.

Nächſtdem, ad., пеmіжлочітѣ къпгъ.

Nächſte, a., (der, die, das), челѣ маі апрóпе; маі скзртѣ; in der —n Woche, септъмъпа вітóре; der — Weg, калеа чea маі скзртъ.

Nächſte, m., апрóпеле (тотѣ отзлѣ, чі deокатdатъ конспціалѣ, апоі конаціоналѣ, апоі корелціонарѣ, апоі вечінзлѣ, апоі компатріотълѣ, дпфіне стреінзлѣ); —nliebe, f., харітатеа, аторзлѣ, ізвіреа (dрагостеа) de апрóпеле.

Nächſtens, ad., къръндѣ, песте пцінѣ, дndатъ, azі мъне.

Nach-ſtechen, v., грavezѣ imitъндѣ; таіѣ кѣ атѣ dвнъ ..; —ſtehen, v., стаѣ dвнъ .., съптѣ маі жосѣ (кѣ рапгълѣ), рестаѣ; —ſtellen, v., дптіndѣ кърсъ; пъndeскѣ; пвнѣ dвнъ (nachſézen); —ſtellung, f., дптіndepe de кърсъ; пъndъ; —ſteuer, f., adaocѣ de dape, съпрътассъ; —ſtich, m., стамп, грavъръ контръфаптъ; —ſtimmen, v., вотezѣ dвнъ чіпева; —ſtoppeln, v., спікзескѣ dвнъ чева; —ſtoß, m., ловіре dатъ апоі; —ſtreben, v., пъzzі ла чева; —ſtrebung, f., пъzzінцъ dвнъ чіпева; —ſtürmen, v., daѣ ассалтѣ dвнъ, пъвълескѣ дп зрma ..; —ſtürzen, v., се dекълъ, се рвіпъ dвнъ; —, с'арвпкъ се'ші рвпъ гътълѣ dвнъ чіпева; —ſuchen, v., черкѣ, речеркѣ; um etwas —ſuchen, a чере чева прin рвгъminte; —ſuchung, f., черкаре, речеркаре.

Nacht, f., пóпте, дптъперекѣ; bei —, in der —, пóптea; bei ſtockfinſterer —, пе дптъперекѣ de пъzі вezі мъна; —arbeit, f., вегері, лзкрѣ de пóпте, лзкрѣ остепічосѣ; —arbeiter, m., кърціторѣ de дмвлътóрі; —becken, —geſchirr, n., —topf, m., зрinaр, цзкалѣ, óлъ de пóпте; —blindheit, f., орвълѣ гъінеі.

Nachten, v., дппоптезѣ.

Nacht-eſſen, n., чінъ; —eule, f., вхъ, кзкзвеікъ; —gewand, n., вестъмънтѣ de пóпте; —gleiche, f., екіпоцціѣ; —haube, —mütze, f., скзфіъ de пóпте = (cuſia da notte, італ.); —haus, Compaß-häuschen, n., късzцъ кѣ компасзлѣ пе ъзі лзminатъ пóптea.

Nacht-theil, m. dазпъ, прежdіціѣ (жірnipe), скъdepe; вътъпаре; —theilig, dзпзторѣ, adзкторѣ de скъdepe, вътъпторѣ, прежdічіосѣ; —theiligkeit, f., прежdічіѣ, dзпзпъръ.

Nacht-hemd, n., къmашъ de пóпте;

—herberge, f., оспіціѣ, попасѣ (копакѣ), тънере песте нóпте.
Nachtigall, f., прівегітóре, філомілъ (поет.).
Nacht-kleid, n., негріцеа, вестмънтѣ de нóпте; —lager, —quartier, n., попасѣ, масѣ песте нóпте; —lampe, f., канделъ, лампъ de нóпте; —leuchter, m., лъмінъторѣ de нóпте.
Nächtlich, a. ші ad., de нóпте, поптърнѣ.
Nacht-licht, n., лъмінаре de нóпте; —luft, f., аерѣ de нóпте; —mahl, n., чінъ; ст. чінъ (ла протестанцї); къмінекътъръ, чіна de таїнъ (ла ромънї); комъніѣне (ла кат. апъс.); —musik, f., мъсікъ de сéра, серенатъ; —sschwärmer, m., вагабъндѣ; —sitzen, веріі; —tisch, m., тоалетъ, масъ de нóпте.
Nachtrab, m., постгардъ (arier-garde, фр.).
Nachtrabe, m., корвѣ de нóпте.
Nach-traben, v., ърмезѣ ѧн трéпъдѣ, трепъдѣ дъпъ; —trachten, v., пъзъескѣ ла .., претіндѣ; —trag, m., фіг. ѧндеплініре (de банї); —tragen, v., адъкѣ пеърмъ; ѧндеплінескѣ, съплінескѣ, плътескѣ рестанца; etwas in einer Rechnung —tragen, adaorѣ чева ла компътѣ; —träglich, a., съплініторїъ; —treten, v., калкѣ пеърмъ; —triegel, m., zарѣ de нóпте; зъворѣ; —trunk, m., покарълѣ de пеърмъ.
Nachts, ad., нóптеа.
Nacht-schatten, m., ъмбръ de нóпте (плантъ); —stück, n., тъблъъ de счепъ поптърнъ; —stuhl, m., скаънѣ de нóпте; —stunde, f., óръ de нóпте; —trank, m., веътъръ de нóпте; —viole, f., віорікъ de нóпте; —vogel, m., пасере de нóпте; —wache, f., гардъ, пазъ, веціліе (штражъ) de нóпте; —wächter, m., гардістѣ, вегіеторѣ, пъзіторѣ de нóпте; —wächterlied, n., кънтълѣ, стрігътълѣ пъзіторълъї de нóпте; —wandeln, v., нóптѧмблъ, ѧмблъ нóпте; —wandler, —wanderer, m., нóптѧмблъторѣ, сомнѧмблъ, лъпатекѣ; —weibchen, n., мъїерѣшъ de нóпте; —zeit, f., тімпълѣ попцїї; bei —zeit, нóптеа; —zeug, n., страїе, вестмінте de нóптеа.
Nach-wachsen, v., крескѣ апої, ажъпгѣ крескъндѣ; er wird seinem Vater bald —wachsen, акъші е аша de маре ка татъ сеѣ; sich —wagen, се 'нкъмете а ърма; —wägen, v., маї кънтъреште, къмпънеште, адóаóръ; —weh, n., —wehe, f., дърере дъпъ (фачере); дърере пеърмъ; ресімцімънтѣ, пърере de реѣ; —weinen, v., плънгѣ пеърмъ; —weis, в. —weisung; —weisen, v., арътѣ пеърмъ; демъстръ, доведескѣ; —weisung, f., демъстръцїѣне, доведіре; —welt, f., лъме поъъ, постерітате, фіїторіме, ърмашії пострі; —werfen, v., арънкѣ дъпъ ..; —winter, m., éрнъ тързіъ, адóа éрнъ; —wirken, v., лъкръ апої, ѧнрѫърескѣ пеърмъ; — wollen, воїъ а ърма, а мерце дъпъ чінева; —wuchs, m., крескътъръ, крештере апої, млъдіцъ; —wünschen, v., ѧнсоцескѣ пе чінева къ ърърї; —zahlen, v., плътескѣ рестълѣ; —zählen, v., репъмерѣ; —zeichnen, v., десемнѣ дъпъ (моделѣ), копіезѣ; —zeichnung, f., десемнъ копіатѣ; —ziehen, v., трагѣ дъпъ мене; ърмéзъ, се дъче, се мътъ; —zug, m., съітъ, тръсъръ дъпъ ..; —zügler, m., мародарѣ.
Nacken, m., червіче, чéфъ; einem immer auf dem — liegen, а ста мереѣ ѧн спінареа, а се ціné de капълѣ къіва; Jemandes — beugen, а фрънце ферочітатеа, ѧндърътнічіа къіва.
Nackend, nackt, näckig, a., голѣ.
Näckisch, a., акъцъросѣ, сгъдърѫторѣ.
Nacktheit, f., голътате, голічіѣне.
Nadel, f., акѣ; болдѣ; гімце, спінѣ; фрънзъ акъларъ; wie auf —n sitzen, а шедé ка пе спінї;

Digitized by Google

—arbeit, f., лъкрь de акъ; —förmig, a., ка акълъ, асъмъщитъ; —geld, n., вані de аче, вані de тоалетъ, de мърънцішърі (daţi femeei); —holz, n., арборе къ фоі акъларе; спінетъ; —kissen, n., перінцъ de аче; —knopf, —kopf, m., канъ, гътълие, волдъ de акъ; —loch, —öhr, n., гавръ, ъреке de акъ; —spitze, f., върфъ de акъ; —stich, m., лмпънсетъръ de акъ; —wald, m., спінетъ, пінетъ.

Nabir, m., (астр.), nadirъ, капетълъ de жосъ алъ ociel opiconteloi adeveratъ, опъсъ ла челъ de съсъ, ла zenitъ.

Nabler, m., акарь, акарціь, фъбрікантъ de аче; —waare, f., акърие.

Nagel, m., ънгіе; nicht einen — breit von etwas abweichen, а нъ се депърта дела чева нічі кътъ е негръ съвт ънгіе; —, кіів (de лемнъ сёі фері); den — auf den Kopf treffen, а німері, а преведе ліне, а апъка лъкръ de ънде требъе; ein — zu Jemandes Sarge sein, а фі каіса морцій ківа.

Nägelchen, ънгіішóръ; кіішорь.

Nägelein, n., каріофілъ ароматікъ, кіішорь.

Nagel-bohrer, m., сфеределя; —fest, a. ші ad., кіітъ, ціптоітъ, піронітъ; —geschwür, n., папарічіь, лмфълтъръ съв ънгіе, бъвъ къпъцъ (apd.); —hammer, m., акъріе, фаврікъ de аче; чокапъ; —kopf, m., —kuppe, f., фідреа, капълъ кіівлві; —kramm, m., болтъ къ кіів; —mahl, —mal, n., семнъ, рапъ de кіів; —maale des Heilandes, рапеле мънтоіторълві къшънате de кіів.

Nageln, v., батъ къ кіів, лпкіоескъ, піронескъ, ціптескъ.

Nagelneu, a. ші ad., de тотъ ноъ.

Nagelprobe, f., провъ не ънгіе (че о дъ чінева кънді вса ънъ покарь пънъ лн фънді).

Nagel-schmied, m., кіларжіь, фабрь; —wurzel, f., ръдъчіна ънгіеі; —zieher, m., клеште.

Nagen, v., подь; —d, part., розъторь, розънте; —de Gewissen, конштіінцъ мъстратъ.

Nager, m., Nagethier, n., розъторь (animalь).

Nahe, a. ші ad., апроне, вечінъ, мърцінашъ; —r Verwandter, кънпатъ, консънцііь.

Nähe, f., апропіетате, вечінътате.

Nähemädchen, n., късъторесъ.

Nahen (sich), v., а с'апропіа.

Nähen, v., а кось; weiß —, а кось ла пънză.

Näher, a. ші ad., (comp. dela Nahe), маі апроне; —e Umstände, амънънте; treten Sie nur —, en апропіете.

Näher, m., късъторь; —in, f., късъторе; —ei, f., късъторіе.

Naherkauf, m., дрептъ de преферінцъ (протімісь), дрептъ че'лъ аре вечінълъ сёі консънцііі ла о кънпъръторе; дрептъ de ретрацізне.

Nähern, v., а апропіа, а ме апропіа.

Näherrecht, n., в. Naherkauf.

Näherung, f., апропіетъръ.

Näh-kissen, n., перінцъ de късътъ; —körbchen, n., корфіцъ de късътъ; —nadel, f., акъ de късътъ; —pult, в. Nähkissen; —ram, —rahmen, m., гергефъ.

Nähren, v. a., нътрескъ; —, v. n., се ціне, тръіеште.

Nährer, m., нътріторь.

Nährend, a., нътрітівъ.

Nahrhaft, a., нътрічось; съціось, къштігось, лкрътівъ; —igkeit, f., нътріціме, карітатеа нътрітівъ.

Nähring, m., децетарів.

Nahrlos, a., фъръ нътрецъ, непънтріторь, фъръ благъ, сацъ, съкъ; стерпъ; —e Zeiten, тімпі грей; —igkeit, f., ліпсъ de нътрецъ; фіг. скътпете.

Nährstand, m., пласа лкръторе, продъкъторе; класа а треіа, чea міжлочіе лнтре арістократіе ші плебе.

Digitized by Google

Nährung, f., пътріцiъне.
Nahrung, f., пътрітъръ; —slos, в. Nahrlos; —smittel, n., пътрітъптъ (міжлóчеле); —ssaft, m., сѫкъ пътрітівъ; —ssorge, f., гріцiле, съсістъпцеї; —ssteuer, f., dape de консъмцiъне; —sstoff, матерie пътрітóре; —szweig, m., ратъръ de indъстрie.
Näh-schule, f., шкóлъ de късътъ; —stunde, f., óръ de късътъ; —seide, f., мътасъ тóрсъ; iбрiшiнъ.
Naht, f., късътъръ; einem auf die Nähte fühlen, а пiпъi пълсълъ къiва.
Nähterei, f., късъторiе.
Nähterin, f., късъторéсъ.
Nähzeug, n., ъпелте de късътъ.
Naiv, a., naївъ, naiвъ, сiмплъ; —etät, f., naївiтате, сiмплiтате.
Naiade, f., Naїadъ (nimфъ).
Name, m., пъме; репътъцiъне, фаiмъ, пъме бънъ, репъме; angenommene —, пъме фалсъ; einer Sache einen —n beilegen, а пъмi, а пъне пъме; eine Sache bei ihrem rechten —n nennen, а спъне adeверълъ; im —n des Königs, ѧн пъмеле, din партеа рецелъї; unter den —n, съвт претестъ, съвт маскъ; seinen guten —n retten, а'шї мъптъi репътъцiънеа; ein Feind des romanischen —ns sein, а фi iнiмiкъ попълъї ромънъ.
Namen-buch, n., каталогъ, рецiстръ, пъменклътъръ; —gedicht, n., акростiкъ; —los, a., фъръ пъме, овскъръ; anonimъ; —sfest, n., —stag, m., сервътóреа пъмелъї, onomастiкъ; —szug, m., monoграмъ.
Namentlich, a. шi ad., nominалъ, апъме; —benennen, denъмескъ.
Namenverzeichniß, n., каталогъ, лiстъ de пъме пропрiї.
Namhaft, a. шi ad., репъмiтъ, ѧнсемнатъ; einen — machen, а пъмi пе чiнева.
Nämlich, ad., adeкъ, ва съ ziкъ; —e (der, die, das), a., ачелашї, ачелъ пъмiтъ.
Nanking, m., nankinъ (матерie).
Napf, m., пъстрапъ; кастронъ, стракiнъ.
Näpfchen, n., пъстръпшоръ, къстропелъ.
Naphtha, f., пафтъ.
Narbe, f., чiкатрiче, сгапкъ.
Narben, v., агреъпцескъ (пелеа ла кърълар ї); sich —, се сгъпкъеште, чiкатрiчéсъ.
Narbenseite, f., флóреа пелеї, ачеа парте а еї, пе каре а фостъ пърълъ.
Narbig, a., сгъпкосъ, къ чiкатрiче.
Narde, f., пардъ (плаптъ).
Narkotisch, a., паркотiкъ.
Narr, m., пеѣънъ, сmintiтъ, пеpodъ; карагiосъ, бъфонъ, мъскърiчъ; er ist ein guter —, е боълъ лъї Dzeъ; das Mädchen hat ihn zum —en, фата пъ i цiне dрептате (попор.); ѧшї бате жокъ de елъ; die —en haben mehr Glück als Verstand, маї вiне о лiнгъръ de порокъ, декътъ ънъ каръ de minте; am vielen Lachen erkennt man den —en, din ржсъ мълтъ кънощтї пе пеpodъ; seinen —en an etwas gefressen haben, а фi ѧмпътiмiтъ de чева.
Narren, v. a., тратеzъ de пеѣънъ (пе чiнева); —, v. n., факъ пеѣънiї.
Narren-haus, n., касъ de пеѣънї; —kappe, f., скъфiа пеѣънълъї, къчълъ de паїацъ; —kolben, m., бъта пеѣънълъї; —kleid, n., вестмъптъ de пеѣънъ; —liebe, f., амóре, iъвiре пеѣънéскъ; —posse, f., —streich, m., апъкътъръ de пеѣънъ; поспъ, стравагапцъ, арлекiнатъ; —seil, n., фiг. einen am —seil herumführen, а пърта de пасъ; —spiel, n., жокъ de пеѣънъ.
Narrheit, f., пеѣънiе, сmintiре.
Närrin, f., пеѣънъ.
Närriren, v., факъ пе пеѣънъ.
Närrisch, a. шi ad., пеѣънъ, пеѣънатiкъ, стравагантъ; фiг. глъмецъ; er ist — in seine Frau verliebt, е пеѣънъ дъпъ певастъ са.
Narwall, m., парвалъ, monodonъ (пеште).
Narzisse, f., парцiсъ.

Digitized by Google

Naſal, n., nacалъ (ал органе); —=buchſtabe, літеръ nacалъ (n. m. ла rom.).

Näschen, n., пъсицъ, nacъ мікъ.

Naſchen, v., гъстъреск, мънънкъ чівнind, лінгъ=не фърішъ, лінгъреск.

Näſcher, m., лінгарь, гъстъріторь; —ei, f., лінгъріе, мънкаре не фърішъ.

Naſchhaft, a., лікарецъ, плекатъ а лінце, а гъстъри не фърішъ.

Näſchig, v. Naſchhaft.

Naſchmarkt, m., піацъ къ лікъітърі, къ zaxapisaле шчл.

Naſchwerk, n., гъстърітърі, лікъітърі.

Naſe, f., nacъ; rupfe dich bei deiner —, кавтъцї de трéва ta; ſich die — ſchnäuzen, a'шї сфла nacълъ; die — in Alles ſtecken, a'шї въга nacъ ал тóte; der — nach gehen, a мерце пъшкъ, дрептъ алаінte; die — hoch tragen, a дъвла къ nacъ не сусъ, а се дълца; mit langer — abziehen, eine — bekommen, a се депърта къ кóda дптре пічóре, a фі лъатъ ла trei параде, a фі дпфрънтатъ; Jemandem etwas vor der — wegnehmen, a'і лва кекърсълъ дънъ фокъ.

Näſeln, v., ворвескъ не nacъ; іаъ врта, міросъ (въпът.).

Naſen=band, n., пъсаръ, вотніцъ; —bein, n., осълъ nacълъї; —bluten, n., еторопіе, кърцере de сънце din nacъ; —buchſtabe, m., літеръ nacалъ; —flügel, m., аріна nacълъї; —knorpel, m., сърчълъ nacълъї; —kuppe, f., върфълъ nacълъї; —laut, n., сонъ nacарь; —loch, n., паре, пърі, гаъра nacълъї; —geſchwür, m., —gewächs, n., поліпъ ал nacъ; —quetſche, f., косчізгъ, сікріъ къ капакъ планъ (пентрв морцї); —rücken, m., кълтеа nacълъї; —ſchleim, m., мъкосітатеа, мъчїї nacълъї; —ſpitze, f., върфълъ nacълъї; —ſtüber, m., вовърпакъ, сфърлъ пестеnacъ; —ton, m., тонъ nacарь; —tuch, m., сдапіъ, мъчеріъ, кърпъ de nacъ (вагістъ, васта); —weis, a., пъсъросъ; къріосъ, сфрънтатъ; арогантъ; —weisheit, f., пъсърошіе, арогандъ, сфроптъріе.

Nashorn, n., pinочерь (вітъ).

Naß, a., змедъ, здъ (= udus, лат.); мълатъ; фіг. вецівъ; —e Witterung, тімпъ змедъ; — machen, молъ.

Näſſe, f., змідітате, змезéлъ.

Näſſeln, v., змезескъ; стръсъдъ.

Näſſen, v., съптъ здъ, асъдъ; лacъ змезéлъ.

Naßkalt, a. ші ad., фрігъ змедъ.

Näßlich, a., камъ змедъ.

Naſt, m., чіотъ.

Nation, f., nаціоне, попълъ, ціпте; —al, —ell, a., nаціоналъ; —=charakter, m., карактерь nаціоналъ; —sgarde, f., гардъ nаціоналъ; —shaß, m., ърь nаціоналъ; —aliſiren, v., дптъмънтепескъ, дптатріезъ; —alkleidung, f., портъ nаціоналъ; —ſinn, m., спіріть, сімцъ nаціоналъ; —alſitte, f., датінъ, моравъ nаціоналъ; —=ſtolz, m., мъндріе nаціоналъ; —alverſammlung, f., адънанцъ nаціоналъ.

Nationalität, f., nаціоналітате.

Nativität, f., натівітате; —ſtellen, v., презікъ вііторълъ кліва din zioa naштерей; —ſteller, m., пеатікъ, астрологъ, проорочіторь din zioa naштерей.

Natrium, n., натрь (металъ).

Natter, f., віперъ, шерпе вепіносъ.

Natur, f., натърь, фіре; темперамънтъ; prov. Gewohnheit iſt die andere —, дпрindepea e a дóa натърь; der — den Tribut bezahlen, a мърі.

Naturalien, pl., продъктърі; кріосітъцї натърале; —cabinet, n., кавінетъ de історіа натъралъ.

Naturaliſiren, v., a натъраліса.

Naturaliſirung, f., дптъмънтепіре.

Naturalismus, m., натъралісмъ.

Naturaliſt, m., натъралістъ.

Natur=anlage, f., дiспъсеціне, плекаре фірéскъ; —begebenheit, f., фенометъ натъралъ; —beſchrei-

Digitized by Google

bung, f., deскріпцiѕnea патѕреї; —blind, орвѣ din паштере.
Naturell, патѕралѣ, фіреа (кѕіва).
Natur-ereigniß, n., —erscheinung, f., фенomenѣ патѕралѣ; —forscher, —kenner, —kundige, m., патѕралістѣ, фісікѣ, черкъторѣ, кѕпоскъторѣ de патѕръ; —gabe, f., дарѣ патѕралѣ; —geschichte, f., історіе патѕралъ; —gesetz, n., леце патѕралъ; —kunde, —lehre, f., фісікъ, штіінца патѕреї; —körper, n., корпѣ патѕралѣ; —kraft, f., пѕтере патѕралъ.
Natürlich, a., фісікѣ; патѕралѣ; naiвѣ, сімплѕ; —e Kind, n., копілѣ din флорї; —keit, f., патѕралітате, naївітате.
Natur-mensch, m., omѣ патѕралѣ, непрефъкѕтѣ, кѕратѣ ка патѕра; —ordnung, f., ordinea патѕреї; —recht, n., дрептѕ патѕреї; —reich, n., ремпѕ патѕралѣ; —religion, f., релеце патѕралъ; —scene, f., —schauspiel, n., счепъ, проспектѣ алѣ патѕреї; —seltenheit, f., рарітате патѕралъ; —spiel, n., жокѣ алѣ патѕреї (монстрѕ, корпѣ ѧп формъцiѕnea са а бътѕтѣ de ла леціле патѕреї); —stand, m., стареа патѕралъ; —trieb, m., волдѣ, інстінктѣ; —wesen, n., фіінцъ патѕралъ; —wissenschaft, f., штіінца патѕреї; —wunder, n., мінѕне а патѕреї; —zustand, в. —stand.
Nautik, f., паѕтікъ, штіінца коръвіерітѕлѕї.
Nautisch, a., паѕтіческѣ.
Nebel, m., негѕръ; вѕръ; гéцъ (пъклъ); —gestalt, f., фігѕръ негѕрóсъ; —luft, f., аерѣ негѕросѣ; —regen, m., плоіе мърѕнтъ, плоічікъ; —stern, m., стеа негѕрóсъ.
Nebellicht, a. ші ad., негѕріѣ.
Nebelig, a. ші ad., негѕросѣ, вѕросѣ.
Neben, prep., лънгъ, алътѕреа, апрóпе; —einander, алътѕреа, ѕнѕлѣ лънгъ алтѕлѣ.
Neben-absicht, f., скопѣ лътѕралѣ, скопѣ секѕndaріѕ; —ader, f., рамѣ de вънъ; —an, ad., алътѕреа, лънгъ; —arbeit, f., лѕкрѕ лътѕралѣ, аччесоріѕ; —artikel, m., артікѕлѣ секѕndaріѕ; —ast, m., рамѣ колътѕралѣ; —ausgaben, pl., спесе аччесоріі; —bank, f., банкѣ лътѕралѣ; —beweis, m., провъ секѕndaріъ, провъ de а дóа търіъ; —blatt, n., (вот.), врактеъ; —bürge, m., секѕрітате секѕndaріъ, каѕцiѕne ажѕтътóре; —ding, n., —sache, f., лѕкрѕ de а дóъ мънъ, лѕкрѕ лътѕралѣ; —einkünfte, pl., венітѕрї лътѕрале; —gang, m., галеріъ конвечінъ; мерсѣ алътѕреа; —gäschen, n., ѕлічóръ алътѕреа; —gebäude, n., ediфічіѣ лътѕралѣ; —gemach, n., кавінетѣ алътѕреа, odaіе de о латѕре; —geschäft, n., трéвъ, окѕпъцiѕne пе ѧнтъмплате; —gesell, m., къмъратѣ ла лѕкрѕ; —gewächs, n., скрескътѕръ; —haus, n., касъ вечінъ, касъ алътѕреа; —her, ad., лънгъ, алътѕреа; —hof, m., кѕрте конвечінъ; —idee, f., idéъ секѕndaріъ, idéъ аччесóріъ; —kind, n., бастардѣ, копілѣ de леле, фіїѕ пелецітімѣ; —kirche, f., вісерікъ алътѕратъ; —lehen, n., феѕдѣ секѕndaріѕ, лътѕралѣ; —linie, f., лініъ колътѕралъ; —mann, m., вечінѣ; —mensch, m., деапрóпеле; —mittel, n., міжлокѣ аччесоріѕ; —mond, m., параселінъ, лѕнъ лътѕралъ (арътаре метеорікъ); —pfeiler, m., піластрѕ de алътѕреа; —pfennig, m., банї пъстрацї, банї de ресервъ; —rechnung, f., компѕтѣ партікѕларѣ; —rolle, f., ролъ лътѕралъ; персонацїѕ секѕndaріѕ; —sache, f., каѕсъ лътѕралъ, трéвъ de а дóа мънъ; sich mit —sachen abgeben, а се окѕпа кѕ лѕкрѕрї амърѕнте, а ѧмбла дѕпъ требї пѕцінѣ ѧмпортанте; —schlüssel, m., кіеіе фалсъ; —seite, f., парте колътѕралъ; —siegel, n., контрасіцілѣ; —sonne, f., сóре лътѕралѣ, пареліѣ; —sorge, f., гріцъ пѕцінъ; —stunden, pl., óре лівере; —

Digitized by Google

thür, f., ъшъ лътъралъ, ъшъ авечінатъ; —tisch, m., масъ de о парте; —umstand, m., ѫмпреціъраре партікъларъ; —ursache, f., каъсъ секъndаріъ; —vermächtniß, n., легатъ партікъларъ; —verpfändung, f., іпотекъ лътъралъ, каъціъне ажътътóре; —vormund, m., тътóръ съвстътътъ, съррогатъ; —weg, m., кале detърпатъ, кале алътъреа; auf —wegen gehen, а ѫмвла пе къі ѫпкъркате; —weib, n., ціітóре, копкъвіпъ; —winkel, m., (ціеом.), ъпгіъ контігъ; —zeit, f., тімпъ лівеpъ; —zeuge, m., марторъ алътъратъ; аччесоріъ; —zimmer, n., odaie алътъреа; апъртъмѫнтъ вечінъ; —zweck, m., скопъ лътъралъ.

Nebenbuhler, m., рівалъ; копкъріпте, компеціторъ; —in, f., рівалъ; компеціторе.

Nebensatz, m., пропъсеціъне партікъларъ.

Neben-wort, n., (грътм.), adвервіъ; —wörtlich, a. ші ad., adвервіалъ.

Neblicht, пегъросъ, бъросъ.

Nebst, ad., ѫмпреъпъ, къ, пе лъпгъ.

Necken, v., ѫптърѫтъ, ірітъ; zѫdъръ, хърцъескъ, арцъцескъ (дела харцъ, франц. harceler), бѫzъіъ, гъzъіъ (фр. agacer).

Neckerei, f., ірітъмъптъ, zѫdърътъръ, хърцъітъръ, гъzъітъръ, акъцътъръ, провокъмѫнтъ.

Neckisch, a. ші ad., гѫdъросъ, арцъгосъ; глъмецъ, шъгачъ.

Neffe, m., непотъ.

Neger, m., пегръ, арапъ; —in, f., пéгръ, арапъ; —handel, m., пегоцъ къ склавї.

Negligee, f., (франц.), пегліцеа, пегріцеа, ѫмбръкъмінте de diminéца, ѫмбръкъмінте dicopdinатъ.

Negotiant, m., пегъцеторъ, пегоціантъ.

Nehmen, v., іаъ; прімескъ; прindъ, апъкъ; Gott hat ihn zu sich genommen, Dzeъ ла кіематъ ла сіне; es nimmt mich Wunder, me прinde мірарe; man muß es nicht so genau —, пъ тревъе съ о іаї аша акъратъ; wollen Sie mit uns vorlieb —? пофтімъ ла масъ къ поі; auf sich —, а се ѫпсърчіпа (къ чева), а лъа асъпръші; übel —, а лъа ѫп пъме de ръъ; Abschied —, а лъа ремасъ бъпъ; sich in Acht —, а се пъzі, а'ші лъа месъреле; Anstand —, а се ѫпdoi, а фаче diфікълтъці; in Empfang —, а прімі, а речепе; ein Ende —, а лъа капетъ; sich die Freiheit —, а'ші лъа воіъ, а ѫпdръсні, а'ші лъа лівертате; mit Gewalt —, а ръпі, а смълце къ форца; bei den Haaren —, а ѫпкъіера, а лъа de пъръ; in die Hand —, а лъа ѫп мъпъ, а апъка; sich zu Herzen —, а сімці, а консімці, а се пътръпde, а лъа ла інімъ; das Leben —, а ъчіde; sein Nachtlager —, а мъпé пе пóпте; Platz —, а шедé; sein Wort zurück —, а'ші ретраце къвъптълъ.

Nehmer, m., лъъторъ, пріміторъ.

Nehmfall, m., (грътм.), аблатівъ, лъътівъ.

Nehmlich, ad., adекъ, апъме (nämlich).

Neid, m., пісмъ, ѫпвідіъ (къ пъ поці вedé пе челъ каре'лъ ъръштї), лівóре, ръпштіре.

Neiden, v., пісмъескъ, ѫпвідezъ, ръпштескъ (beneiden).

Neider, m., пісмъіторъ, ѫпвідіъторъ; besser —, als Mitleider haben, маї віне é съ фіі пісмъітъ, de кътъ компътімітъ.

Neidisch, a. ші ad., пісмосъ, пісмътарецъ, ѫпвідіосъ.

Neidnagel, в. Nietnagel.

Neife, f., кóжъ de пъкъ.

Neige, f., плекаре, плекъмъптъ, деклінъціъне, деклінъмъптъ (zічемъ ші клінъ, ѫпклінъ); декъdінцъ, апъпере; ѫпжосораре; дрождіі; es geht mit ihm auf die —, есте къ ъпъ пічоръ ѫп грóпъ къ ъпълъ афаръ, есте апрóпе de апъпере; bis auf die — austrinken, а веа пъпъ 'п фъпdъ.

Digitized by Google

Neigen, v., плекѫ, ѫнклінѫ; n., тъ плекѫ, тергѫ спре апъпере; das Haupt —, тъ плекѫ din капѫ; der Tag neigt sich, сóреле апъпе, zioa деклінъ; sich vor einem —, а се ѫнкіна, а фаче реверінцъ къіва; zu etwas geneigt sein, а фі аплекатѫ, а фі ѫнклінатѫ спре чева.

Neigend, part., деклівѫ (повърнітѫ), плекатѫ.

Neigung, f., плекаре, плекътъптѫ, деклінъмъптѫ; плекъчъне, ѫнкінъчъне; аплекаре, афъпціъне, трапере de inimъ; — der Magnetnadel, ѫнклінъціъпеа акълъі магнетікѫ; — haben, алѫ трапе inima.

Nein, ad., пъ, ва, вапъ; — sagen, а da ръспъпсѫ негатівѫ, а zіче пъ.

Nekrolog, m., некрологѫ, реціструъ de морцї; къвінте dedікате ръпосацілорѫ.

Nektar, пектарѫ, беътъръ zеїéскъ.

Nelke, f., гарóфъ; къішóре.

Nelken-geruch, m., міросѫ de гарóфъ; —stock, m., чепѫ, плантъ de гарóфъ.

Nennbar, ad., че се пóте пъмі, пъмівер̆ѫ.

Nennen, v., пъмескѫ, кїъмѫ, апелезѫ; wie — Sie sich? къмѫ те кїамъ? къмѫ цї е пъмеле? eine Sache bei ihrem rechten Namen —, а кїъма прънкълѫ къмѫ е вотезатѫ, а пъ ѫнкърка адевърълѫ.

Nenner, m., (аріт.), denъmіторѫ; кїъмъторѫ.

Nennfall, m., (грът.), nominatівѫ, пъмітівѫ.

Nennung, f., пъмітъръ, кїъмътъръ.

Nennwerth, m., валóре nominaлъ.

Nennwort, n., (гр.), пъме; съвст.

Neolog, m., неологѫ, челѫ каре фъъреште adeceopї терміпї поі, детърпацї dіптръ ѫнцелесълѫ лорѫ адевъратѫ.

Neologie, f., неолоціъ.

Nephritisch, a. ші ad., de репікѫ, нефрітікѫ (бóлъ).

Nerv, m., —е, m. ші f., невръ, нервѫ; кóрдъ, тінгъ (tendine, Sehne, Flechse).

Nerven-bau, m., цесетъра нервілорѫ, сістема, стръптъръ, оргъпісъціъпеа лорѫ; —beschreibung, f., невролоціъ; —entzündung, f., апрінсъръ, ѫнфлъмъціъне de невре; —fieber, n., фрігърї нервóсе; —geflecht, n., (апат.), ѫмплетітъръ, плéсъ de нервї; —krankheit, f., бóлъ нервóсъ; —lähmung, f., паралісіъ de нервї; —reiz, m., ірітъмѫнтѫ, аціцътъръ de нервї; —schlag, m., апоплесіъ нервóсъ; —warze, f., бъбъръзъ нервóсъ.

Nervenlos, a. ші ad., деспервaтѫ, фемеїéтѫ, дестръматѫ.

Nervig, a. ші ad., нервосѫ; пътеросѫ, віґоросѫ.

Nessel, f., ърzікъ; taube —, ърzікъ мóртъ; was eine — werden will, brennt bei Zeiten, ърzіка авіа ръсаре, те ші ъстъръ; —artig, a., ка ърzіка, ърzікосѫ; —brand, m., ъстъръътъръ de ърzікъ, ърzікътъръ; —fieber, n., фрігърї скарлатіне, ърzікаріце; —garn, n., тортѫ de ърzікъ; —tuch, n., мъселінъ, пънzъ de ърzікъ; віcопѫ.

Nest, n., къівѫ; стратѫ (de minerале); коврѫ (візъніъ); кълкъшѫ, пътълѫ; локъінцъ прóстъ; смокѫ de пърѫ (ѫн пептіне); er kommt nicht aus seinem —e, елѫ пъ есе din касъ; jedem Vogel gefällt sein —, ла тóтъ пасереа ѫї плаче къівълѫ съѫ.

Nestchen, n., къівълецѫ, къівшорѫ.

Nestei, n., къівaрїъ (оѫ).

Nestel, f., косічóръ, кодіцъ, корделіцъ de пърѫ, ѫмплетітъръ, шъвіцъ; кърълъшъ; сфóръ, спопкъ, спелкъ de пърѫ; —macher, m., спелкарѫ; —nadel, f., акѫ de ѫнкеїетѫ, спелкъ.

Nesteln, v., корделезѫ, ѫнлъцъескѫ, ѫнкеїъ, стрінгѫ.

Neß-häckchen, —höckchen, —küchlein, n., пъїъ mezinѫ, челѫ din ърмъ; копілѫ mezinѫ.

Nestler, в. Nestelmacher

Nestling, m., пъїъ de къівѫ, къівачѫ.

Nett, n. a., нетедѫ, нетѫ (іт. netto),

Digitized by Google

політъ, кърат ъ, кърьцелъ, елегантъ; ein —es Mädchen, о фетіцъ кърьцікъ.
Nettigkeit, f., netezie, неціме, елегапцъ, мъndрéцъ.
Netto, ad., (італ.), нето, ѧптокма, токма (ла месъръ).
Netz, n., лацъ; рецеа (пъвоdъ, мрéжъ, вóлокъ); лътърóіе; ърzéлъ (de dрътърї сéъ лініï); (анат.), пелкъца ѧпкрецітъ de престе маце, епіплоъ; перітонеъ (вandоръ).
Netz-artig, —förmig, a. ші ad., лъцосъ; ка о рецеа; —bruch, m., сърпътъръ, вътъмътъръ; —geflecht, n., (анат.), ѧмплетітъреле віпелоръ ші але нервілоръ; —gewebe, n., цесетъръ ѧп рецеле; —haut, f., пеліцъ, мемвранъ, перітонеъ, в. Netz; —häutchen, n., пеліцъ, рецінъ, рецiка окіълъї, мемврана окіълъї; —stricker, m., рецéръ, цесеторъ de рецеле; —zug, m., арънкътъръ de рецеа.
Netzchen, n., лъцішоръ; рецікъ; пелкъцъ, мемвръпікъ.
Netzen, v., ъdъ, стропескъ.
Netzung, f., ъdътъръ, стропітъръ.
Neu, a., поъ; прóспътъ; modernъ; —mond, лъпъ пóъ; was gibt's —es? че е неъ?
Neubacken, a. ші ad., прóспътъ коптъ.
Neu-begierde, в. Neugier; —bekehrt, a., поъ лъміпатъ, поъ ѧпторсъ, неофітъ (ла (кредінцъ); —blau, a., алвастръ черіъ, търкінъ; —bruch, m., целінъ, арътъръ прóспътъ; —erwählt, a., de поъ алесъ; —gier, —gierde, f., кърiосітате, ѧndiскрецiъне; —gierig, a., кърiосъ, ѧndiскретъ; —modisch, a. ші ad., modernъ, de modъ пóъ.
Neue, n., поъ, поътате.
Neuerdings, ad., denoъ.
Neuerlich, ad., dinnoъ, декърѧndъ.
Neuerung, f., ѧпноітъръ; поътате; —ssucht, f., пофтъ, маніъ de ѧпноітърї.
Neuheit, f., поътате.
Neujahr, n., анъ поъ; сф. Васіліе; —sgeschenk, n., dаръ de анълъ поъ; —swunsch, m., гратълъцiъне (херетісіре) de анълъ поъ.
Neuigkeit, f., поътате; штіре пóъ, повелъ.
Neulich, ad., декърѧndъ; dъънъzї, маї къndъ.
Neuling, m., омъ поъ, повіцiъ.
Neun, ad. num., пóъ (9); um — Uhr, ла пóъ óре.
Neun-auge, n., лампретъ (пеште, Bricke); —ech, m., поъънгіеръ, епеагонъ; —seitig, a., de пóъ латърї.
Neunerlei, a., de пóъ соїърї, de пóъ фелърї.
Neun-fach, —fältig, a., ѧп пóъ, ѧпноітъ.
Neunhundert, num. card., пóъ сътe; —ste, a., алъ пóъ сътълеа.
Neunjährig, a. ші ad., de пóъ анї.
Neunmal, a., num., de пóъ орї.
Neuntausend, num. card., пóъ мiї.
Neunte, a., алъ пóълеа.
Neuntehalb, a., оптъ ші жъмътате.
Neuntel, a., а пóа парте, noime.
Neuntens, ad., а пóа.
Neuntödter, m., шоімълецъ.
Neunzehn, num. card., пóъспрезече.
Neunzehnte, a., алъ пóъспрезечелеа.
Neunzig, num. card., пóъzечї.
Neunziger, m., пóъzечерїъ, de пóъzечї.
Neunzigjährig, a., de пóъzечї анї.
Neunzigste, ad., алъ пóъzечілеа.
Neustadt, f., четате пóъ.
Neutral, a. ші ad., неътралъ; неътръ; indiфеpinте, къръїа пъ'ї пасъ de nimiка.
Neutralisiren, v., (хім.), неътралісезъ.
Neutralität, f., неътралітате.
Neutrum, n., (грам.), неътръ, ценълъ неътръ.
Neuvermählt, a., ѧпсъръцелъ, декърѧndъ ѧпсоцітъ.
Nibbe, f., пліскъ.
Nibelungen, f., —lied, n., кънтекълъ нівелънцілоръ (поесіъ фóрте веке ла Цермані).
Niche, Nische, f., фірідъ, котлóпъ, афъndътъръ ѧптр'ънъ пърете.
Nicht, ad., нъ, не, ва, ванъ; nicht wahr? ашеа есте? nicht doch? кътъ се пóте? — einmal, нічї

Digitized by Google

макар; — mehr, mai мълтъ пъ; wo —, din контръ, дп касъ контрарѣ; ganz und gar —, нічідекъмъ; mit —en, нічідекъмъ; zu —e machen, a німічі, a апкла.

Nicht, m. ші n., цінкъ алъ, стокъ, олóре de цінкъ.

Nichtachtung, f., лінсъ de стімъ, десстімъ, переспентъ.

Nichtbeachtung, f., пекъртаре, пеадпеплінре.

Nichtchen, n., пепоцікъ.

Nichte, f., пепóтъ.

Nichterſcheinung, f., пеапоъцінаре, пепресънтаре.

Nichtgebrauch, m., пеапътребінцаре, пеолосіре.

Nichtig, a. ші ad., пълъ, фъръ валóре, de німика; фрівол; дешертъ, вапъ (zíchem вапъ); пеолосіторъ.

Nichtigkeit, f., німічіъ, пълътате; пеажънсъ; вънітате, фріволътате.

Nichts, n., німика; пълъ; Alles oder —, сéъ Чесаре, сéъ німика; es hat — zu ſagen, пъ фаче німика, пъ сънъръ німика; das iſt — geſagt, ачéста пъ ва съ зікъ німика; — bedeutend, part., пе'нсемнъторъ; —beſtoweniger, conj., кътóте ачéстеа, тотъа дінконтръ.

Nichtſein, n., пеестінцъ, пефінцъ.

Nichtsnützig, a., омъ de німика.

Nichtswürdig, ad., de нічі унъ прецъ, de нічі о валóре, de німика; вілéнъ; —er Menſch, омъ de німика, лъпъдътъръ de омъ; —würdigkeit, f., лъкръ de німика; вілътате (петревнічіе), секътъръ.

Nick, m., кліпéлъ de окі; дпкінаре din капъ, дпкліпътъръ.

Nickel, m., фетеѣ дестръмат, коіть; ніколъ (мінералъ).

Nickfang, m., ловітъръ дп чéфъ, жънгіетъръ дп чéфъ.

Nie, ad., нічіодатъ, нічіодініóръ.

Nieçe, (фр., zi niec), в. Nichte.

Niedel, m., стъптънъ.

Nieder, a. ші ad., жосъ, (мзс.) васъ, дпферіоръ.

Nieder-beugen, —biegen, v., плекъ, дндъплекъ, дпкліпъ, плекъ дпжосъ, деплекъ, деклінъ; змілескъ; кървезъ; авілескъ; ет іſt ganz —gebeugt, елъ есте пре дпфрънтъ, къ тотълъ змілітъ; —brechen, v., дъръмъ, рънъ жосъ; —brennen, v., префакъ дп ченъшъ, деардъ; —bücken (ſich), v., мъ плекъ, мъ дпкінъ; —donnern, v., детънъ; спъмънтезъ, дескоперіезъ, олцеръ прін кълпте; —drücken, апъсъ, депъсъ, конкълъ; —drückung, f., конкълкътъръ, апъсъмънтъ; —fallen, v., декадъ, кадъ дп генънкі; —gehen, v., decvindъ, мъ погоръ; апънъ; —halten, v., рéсънъ дп жосъ; —hallen, v., децінъ; —hauen, v., декълъ, таіъ дп вькъці, трекъ прін савіъ; —knieen, v., кадъ дп генънкі; —kommen, v., пасъ, а се вщóра (фетеіа de прънкъ), а се лехазі; —laſſen, мъ ашезъ; мъ ласъ дп жосъ, decvindъ; delaсъ; —legen, v., децънъ; —machen, v. —hauen; —metzeln, v., таіъ дп вькъці, мъчелезъ; —reißen, v., рзіпезъ, демолъ, дорътъ, рънъ жосъ; —reiten, v., калъ къ калълъ, стропіескъ къ калълъ (пе чіпева); —ſäbeln, v. —hauen; —ſchießen, v., дмпцішъ; —ſchlagen, v., оворъ, доворъ, даъ, трънтескъ ла пътънтъ; арънкъ дп жосъ (окі); пътълескъ (грълъ); (хім.) стъмпъръ, пречіпітезъ; ръсторпъ; дпкідъ, дпъдъшъ; дескърцієзъ; декадъ (о вомвъ); —ſchmettern, v., декълъ, сфърънъ; —ſetzen, v., децънъ, ашедъ; —ſitzen, v., шедъ, мъ ашедъ; —ſtechen, v., стръцънгъ; —ſteigen, v., decvindъ, мъ погоръ; —ſtoßen, v. niederhauen; —treten, v., калъ дп пічóре, конкълъ; —werfen, v., арънкъ ла пічóре.

Niederbord, m., (марін.), бордъ ашезатъ.

Niederdeutſch, a., din Германіа de жосъ.

Niederdrückung, f., конкълкътънтъ, апъсътънтъ.

Digitized by Google

Niederfahrt, f., сковоржре, decчindepe.
Niedergang, m., апъсѫ.
Niedergericht, n., жъdeцѫ de інстанца ънтеіа.
Niedergeschlagenheit, f., deскораціъ; ѫнтрістъчъне, тъгнічъне, констернъціъне.
Niederkunft, f., наштере, фачере de копіі, леъzie, deсгреъпаре.
Niederlage, f., декълътъръ, торопéлъ, сфъртаре (а ъneі армате); deпосіторѫ, магазінѫ, локѫ de пъстратѫ; (ла коръвіі) ѫтваркѫ, локѫ de ѫтвъркатѫ.
Niederlegung, f., deпъсеціъне; dimiciъne; реnъnчіѫ; консемпъціъне.
Niedermetzelung, f., тъчелѫ, тъчелътъръ, кърпаціъ; стрікъчъnea ъneі армате.
Niederreißung, f., dъртътъръ, deсмоліціъне (дела молѫ, молосѫ).
Niederschlag, m., ашезътъръ ла фъndѫ, (хім.) пречіпітъціъне.
Niederstürzung, f., къzътъръ, deіептътъръ.
Niederträchtig, a. ші ad., de nimiка, лъпъdатѫ, віленѫ, кodapdѫ, інфамѫ.
Niederträchtigkeit, f., фаптъ de nimiка, мішеліъ, лъпъdътъръ, інфаміъ.
Niederwärts, ad., спре ѫn жосѫ.
Niedlich, елегантѫ, велѫ, фрѫмошелѫ, кърцелѫ, плъкътѫ; deлікатѫ.
Niedlichkeit, f., елегаnцъ; deлікатецъ; граціъ, нърі.
Niedrig, a. ші ad., ѫnжосітѫ, жосоратѫ; скъndѫ; скъртѫ; пъціnѫ (прецѫ), мікшоратѫ; ашезатѫ; трівіалѫ, dінтре dрѫмърі, простѫ, апъсѫ, віленѫ, можікосѫ; —e Ausdruck, ворвъ трівіалъ, ворвъ можікóсъ; —e Preis, прецѫ скъzътѫ; —es Herkommen, віцъ de жосѫ.
Niedrigkeit, f., жосіme, жосоріme; скъnzime; мікшорътате, пъціnътате; простіе, трівіалітате, можічіе.
Niemals, ad., нічіodатъ.
Niemand, ad., nimini, nimine, nime, нічі ъnълѫ.
Niepe, —r, a. ші ad., лімпеde, кіарѫ, лъмъріtѫ, кърatѫ.
Niere, f., рініkіъ, ръnъnкіъ, ръръnкіъ.
Nieren-braten, m., фріптъръ дела рініkі; —entzündung, f., апріnсъръ de рініkі; —gries, m., петрічікъ ѫn рініkіъ; —krank, a., болатікѫ de ръnъnкі; —krankheit, f., пефрітікъ.
Nieseln, v., ворвескѫ пе пасѫ; плóъ мъръnтѫ.
Niesen, v., стръnътѫ.
Niespulver, n., пълвере de стръnътатѫ.
Nießbrauch, m., фолосіре, ъсъфръптѫ (дела чева).
Nießbraucher, m., ъсъфръптъаріъ.
Nießwurz, —el, f., ръdъчіnъ de стръnътатѫ, елеворѫ, спъnцѫ (Christwurzel).
Niet, n., ціnтъ, къіъ; чепѫ; —hammer, m., чокапѫ de ціnтъітѫ.
Niete, f., nimiка, вілетѫ, лосъ óрвъ (ѫn лотъріъ).
Nieten, v., цѫnтъіескѫ.
Nietnagel, m., къіъ de цѫnтъітѫ; пішкътъръ, въкъцікъ de ъnгіе de карне ѫnкъ перъnтъ ші dъръtóре, карне реа.
Niftel, f., непóтъ (Nichte).
Niftelgerade, f., мовіле ерezіте dъnъ мамъ.
Nilpferd, n., іпопотамѫ de Nілѫ.
Nimfe, f., nimфъ, семіzіnъ; жъnъ фрѫмóсъ; (іст. нат.) інсекта ѫn градъlѫ ънтеіъ алѫ стръфортъріі; мембранеле пърціі пеnітале ла фемеі.
Nimmer, —mehr, ad., нічіodатъ, нічіodініóръ.
Nimmersatt, a., форте, несъціосѫ, фъръ сацѫ, фолте, мъnкъчосѫ.
Nipp, m., пікѫ (de беътъръ), сорвітъръ кѫ пліскълѫ (насереа).
Nippen, v., а сóрве кѫ пліскълѫ, а гъстърі.
Nirgend, —swo, ad., нікъірі, нічі ла о парте.
Nische, f., аѳъndътъръ, фірідъ (Niche).

Digitized by Google

Niß, Nisse, f., лindinъ.
Nissig, a. ші ad., лindinócъ.
Nisteln, nisten, v., къіbezъ, факъ къівъ; клоческъ; плоdескъ.
Niveau, n., (франц.), нівéлъ, нівеа, кътпънъ de апъ; фаца апеї; інстрътънтъ de кънoскътъ о сънръфацъ, de е ънітъ ші орісопталъ орї de неегалъ.
Nivelliren, v., нівелézъ, кътпънескъ къ нівелъ.
Nix, m., ъndinъ, ценіъ de апъ; —e, f., ъndinъ, nimфъ, zinъ de апъ.
Noch, ad., ѧнкъ; нічї; weder —, нічї нічї; — einmal so viel, ѧнкъ пе атъта; er mag — so boshaft sein, съ фіе ѧнкъ пе атътъ de ръътъчосъ.
Nochmalig, a., ѧнкъоdатъ, репецітъ (пофторітъ).
Nochmals, ad., ѧнкъоdатъ.
Nomade, m., nomadъ, попоръ къ локъінце пестътóре.
Nominalwerth, в. Nennwerth.
Nominativ, m., (грътн.), nominатівъ.
None, f., (мъс.), нонъ, noime, алъ нóълеа тонъ.
Nonne, f., кълъгъріцъ, монахъ.
Nonnenbrot, n., търтъ, пъне піпъратъ.
Noppe, Nobbe, f., nodъ, бъкъ, чотъ (ѧн цесътъръ).
Noppen, v., таїъ nodърї, бъчї.
Nord, norden, miézъnóпте, септемтріонъ, nopdъ (фр. nord, іт. norte); —breite, f., лъціме септемтріоналъ, nopdікъ; —kaper, m., кітъ de nopdъ, óркъ марінъ; —land, n., цéръ de miézъnóпте; —licht, n., аърóръ бореалъ, лъмінъ de miézъnóпте; —ost, m., (цеогр.), nopdостъ; —ostwind, m., вънтъ de nopdостъ; —pol, m., полъ de miézъnóпте, полъ артікъ, капътълъ осіеї пъмънтълъї ла miézъnóпте; —punkt, m., пънтъ de nopdъ; —schein, в. —licht; —see, f., маре de miézъnóпте, маре de nopdъ; —seite, f., стръмънтéнъ, кóста деспре nopdъ; —stern, m., стеа поларъ; —wärts, ad., спре nopdъ; —west, m., nopdъ апъсъ (ресърітълъ de вéръ); —westwind, m., мъїестръ, вънтъ мъїестръ (пъмітъ de коръвіерї), вънтъ de nopdъ-апъсъ; —wind, m., стръмънтéнъ, бореас (крівецъ), вънтъ, de miézъ нóпте, вънтъ de съсъ.
Nordisch, nordlich, a. ші ad., de miézъ нóпте, септемтріоналъ.
Nörgeln, v., борборескъ, борборосескъ, морокънескъ, мортъїъ.
Norm, f., нормъ, регълъ.
Normal, a. ші ad., нормалъ; —schule, f., шкóлъ нормалъ.
Nosologie, f., (med.), посолоціъ.
Nößel, n., пътраръ (мъсъръ).
Notär, m., нотаръ, скрііторъ, ѧнсемнъторъ, логофътъ.
Notariat, n., нотаріатъ, логофеціъ.
Note, f., нотъ, ѧнсемнаре; семнъ; in —n setzen, а компъне ѧн мъсікъ.
Noten-buch, n., карте de мъсікъ; —papier, n., хъртіъ de ноте (мъсікале); —plan, m., скаръ.
Noth, f., ліпсъ; требъінцъ, печесітате; греътате, діфікълтате (din dic ші фачере); невоіе; скъмпете (de бъкате); стрімтóре; zur —, ла о ліпсъ; ohne —, фъръ требъінцъ; es thut —, фаче требъінцъ, се чере, ліпсеште; es hat keine —, нъ е нічї ънъ перікълъ; Jeder hat seine —, тотъ омълъ ѧшї аре сарчіна са; — bricht Eisen, ліпса нъ кънóште лепе; in großer — sein, а фі фóрте стрімторатъ, а фі ѧн ліпсъ маре; seine — mit etwas haben, а авé марї греътъцї къ чева; mit genauer — davon kommen, а скъпа къ невоіе маре, а скъпа ка прін ърекіле акълъї; aus der — eine Tugend machen, а фаче (чева) de сілъ бъкъросъ; in Todesnöthen sein, а фі ѧн агонія морцїї.
Noth-anker, m., ангіръ de скъпаре; —bau, m., клъdіре провісоріъ; —dienst, m., сервіціъ de харітате; —dringend, a., неапъратъ, фóрте требъінчосъ, zоріторъ, ърцінте; —durft, f., требъінцъ неапъратъ; zорінцъ; seine — verrichten, а мерце ла требъінцъ

Digitized by Google

трѫпе́скъ; —dürftig, a. ші ad., требѫінчосѫ, de o маре требѫінцъ; dѫпъ пѫтінцъ; —dürftigkeit, f., неажѫнсѫ, лiпсъ, требѫінцъ; —eimer, m., съкалѫ (італ. secchio), menitѫ ла фокѫрі; —erbe, m., кліроnомѫ леціѫітѫ; —erbschaft, f., кліроnоміъ леціѫітъ, ерезітате неапъратъ; —fall, m., касѫ de требѫінцъ; оккѫрінцъ, zорінцъ, ѫрцінцъ; —feuer, n., фокѫ de алармъ; —flagge, f., бandieръ de невоіе; —frist, f., терminѫ перешторіѫ; —gedrungen, a. ші ad., констрінсѫ, сілітѫ, стрішторатѫ; —gericht, n., жѫдецѫ кріminалѫ; —geschrei, n., стрігътѫ de алармѫ; —helfer, m., ажѫтъторѫ ла невоіе; —hilfe, f., ажѫторѫ ла невоіе; —jahr, n., anѫ de скѫмпете, anѫ de фо́мете; —klage, f., пѫръ de пънгъріре (стѫпрѫ); —leidend, a., сѫферіторѫ de лiпсъ, de съръчіе, съракѫ; —lüge, f., minчѫнъ офічіо́съ, minчѫнъ de сѫпаре, de невоіе; —nagel, m., кѫіѫ се́ѫ алтъ ѫне́лтъ ѫнтребѫітъ de невоіе; der —nagel sein, a сѫплini о лiпсъ; —pfennig, m., бani пъстраці нептрѫ о лiпсъ, бani de ресервъ; —reif, a., прематѫрѫ, прекоптѫ, коптѫ фъръ тімпѫ; —schuß, m., пѫшкътѫръ de перікѫлѫ (a ѫneї коръбії); —stall, m., стаѫлѫ de невоіе, стаѫлѫ нептрѫ каі пъръвошї; —taufe, f., ботезѫ ла перікѫлѫ (de мо́рте); —wehr, f., апъраре ла невоіе, апъраре ла перікѫлѫ; —werk, n., лѫкрѫ de невоіе; —zeichen, n., семnалѫ ѫn перікѫлѫ.

Nöthig, a., требѫінчосѫ; zоріторѫ, ѫнтеціторѫ.

Nöthigen, v., сілескѫ, констрінгѫ, стрімторезѫ, невоіескѫ; er will genöthigt sein, елѫ аште́птъ сілъ; елѫ аште́птъ мѫлтъ ворбъ рѫгатъ (ла о масъ).

Nothzucht, f., пънгъріреа фечоріеї, сілъ, віолъчѫне.

Nothzüchtigen, v., а фаче сілъ (ѫneї (вергѫре), а сфорца, а віола.

Nothzüchtiger, m., сіліторѫ, віолъторѫ.

Nothzwang, m., сілъ перікѫло́съ, віолінцъ.

Notificiren, v., ѫнкѫпоштінцезѫ, факѫ кѫпоскѫтѫ.

Notiz, f., ѫнкѫпоштінцаре, потіціъ, ѫнсемnаре; репортѫ, ѫнштіінцаре.

Notorisch, a. ші ad., кѫпоскѫтѫ, штіѫтѫ, поторіѫ, ѫнвеdератѫ, пе фацъ.

Novelle, f., повелъ; поѫътате.

November, m., поемвре.

Noviz, m., повіціѫ, фрате (ла кълѫгърі).

Noviziat, m., повіціатѫ.

Nu, n., кліпъ, кліпе́лъ, бътътѫръ de окіѫ; in einem —, ѫнтр'о кліпъ.

Nüchtern, a. ші ad., ажѫнатѫ, постітѫ, немънкатѫ, тре́zѫ; невеѫтѫ; wieder — werden, a се десвета.

Nüchternheit, f., трезіъ, ажѫніе, контеніре; совріетате.

Nudel, f., тъіецелѫ (італ. tagliatelle), фрекъцелѫ, токмачѫ; фіdea; —brett, n., кърпъторѫ.

Nudeln, v., ѫndопѫ (о гъскъ кѫ фрекъцеї).

Nüffeln, в. Schnüffeln.

Null, a., нѫлѫ, nimiка, фъръ валóре; für — und nichtig erklären, a декіара de анѫлатѫ (ѫнѫ лѫкрѫ).

Null, f., нѫлъ, zерѫ (0).

Nullität, f., нѫлътате, невалóре, nimічіъ.

Nummer, f., нѫмерѫ, ціфръ.

Numismatik, f., нѫмісматікъ, штіінцъ деспре монете.

Nun, ad., акѫмѫ; deчї (італ. adesso), ашаdар; — jedoch! еї біне, ашеа; von — an, de ачі наінте, ѫn вііторѫ; — und nimmermehr, нічїоdіnіóръ, нічїdекѫмѫ ші нічїоdатъ; — so sei es denn, deчї фіе акѫмѫ.

Nunmehr, —o, ad., акѫмѫ.

Nunmehrig, a. ші ad., de акѫмѫ.

Nur, ad., нѫмаї, сінгѫрѫ; nicht —, sondern, нѫнѫмаї, чі ші; wenn —, нѫмаї dе́къ.

Nuscheln, v., мормъіѫ пе насѫ, ворбескѫ пе насѫ.

Digitized by Google

Nuscheln, v., мъ портъ тікъітъ, факъ, ворбескъ мігълосъ.
Nuß, f., пъкъ (Wallnuß); воцъ de лътъ; гътъліъ, бътвъ; einem eine harte — zu knacken geben, a da кзіва de капъ (кз о гріжъ mape), a'ї фаче de лъкръ, a'ї da зпъ осъ греъ de росъ; in die Nüsse gehen, a мерце ѧп пъчетъ; Nüsse knacken, a спарце пъчї.
Nußbaum, m., пъкъ.
Nußbäumen, a., de пъкъ.
Nußbraun, a., de колóреа пъкълъї, пъчіъ, кастаніъ.
Nußchen, n., пъкшóръ.
Nußschale, f., гъóче (італ. gusicó) de пъкъ; grüne —, кóжъ de пъкъ.
Nussen, v., пъмпескъ, даъ пъмпї.
Nust, m., каналъ de zoї, de лътърї.
Nüster, f., nape (a пасълъї).
Nüstern, v., міросъ, adърмекъ.
Nuth, f., дълтъітъръ.
Nuthhobel, m., цілъъ de ръклітъ.
Nutschen, v., съгъ, съгърескъ.
Nutz, Nütze, Nutzanwendung, f., фолосіре, аплекаре праптікъ.
Nutzbar, a. ші ad., фолосіторъ, профітъторъ, профітаверъ, авъптъціосъ; лъкрътівъ.
Nutzen, nützen, v., фолосескъ, профітезъ; ѧптребъіъ; съптъ фолосіторъ, съптъ авъптъціосъ; факъ фолосъ; was nützt mir das? чé мї фолосеште міе ачéста?
Nutzen, m., фолосъ, профітъ, авъптаціъ; zum gemeinen —, пептръ біпеле комъпъ; auf seinen — sehen, a'шї къъта інтересълъ съъ.
Nutzholz, n., арборї de лъкръ, лемпъ de клъdітъ (de керестеа).
Nützlich, a. ші ad., фолосіторъ, къштігосъ, профітъчосъ, авъптъціосъ, лъкрътівъ.
Nützlichkeit, f., фолосінцъ, авъптаціъ.
Nutzlos, a. ші ad., пефолосітъ, пефолосіторъ, de пічї зпъ фолосъ, пеѧптребъітъ.
Nutzlosigkeit, f., пефолосінцъ, пепрофітъ.
Nutznießer, m., ѧптребъіторъ, тръгъторъ de фолосъ, зсъфръптъаръ (алъ зпеї мошії).
Nutznießung, f., фолосіре, зсъфръптъ.
Nutzung, f., ѧптребъіре, фолосіре, вепітъ, къштігъ, реdітъ, профітъ.
Nymphe, в. Nimphe.

O.

O, n., a чінчїспрезечеа літеръ ѧп алфаветълъ цермапъ; das A und —, алфа ші омега, ѧптъїъ ші пе ърмъ.
O! int., o! ох! ах!
Ob, conj., dékъ, декъмва; als —, ка кънdъ; —, ad., ѧп компъсеціъпї: съсъ, деасъпра.
Obacht, f., гріжъ, пазъ, атенціъне, вегіере.
Obbemeldet, a., съсzісъ, съспоменітъ.
Obdach, n., коперемъптъ, локъінцъ; adъпостъ, асілъ.
Obduction, f., секціъне (a зпъї мортъ).
Obelisk, m., обеліскъ.
Oben, ad., съсъ, съпръ; —an, ѧпкапъ, ѧп фрънте; —auf, деасъпра, колосъсъ; —aus, десъсъ, dinълціме; —darauf, педеасъпра; —drein, кътреачестеа; —drein geben, a da пе деасъпреї; —hin, съпръфацъмъпте, зшърелъ, кз пегріжінцъ; —herab, —herunter, десъсъ, ѧпжосъ.
Ober, a., съпранъ, de съсъ, маї палтъ, съперіоръ; seinen —n gehorchen, a се съппъне ла маїмарії сеї.
Ober-admiral, m., амірал mape, амірал цепералъ; —älteste, m., капълъ зпеї корпоръціъпї, прінчіпалъ; —appellationsgericht, n., кърtеа съпранъ de апелъціъпї; —arm, m., брацъ десъсъ, (ѧптре котъ ші зтеръ); —arzt, m., медікъ прімаръ; —auditor, m., аъdіторъ прімаръ (міліціе); —aufseher, m., інспекторъ цепералъ;

Digitized by Google

—aufsicht, f., інспекціѕне сѕпранъ; —bauamt, n., офічіолатѕлѣ прімарѣ de касефікъціѕне; —befehl, m., komandъ сѕпранъ; —befehlshaber, m., komandante сѕпранѣ, ценералісімѣ, dѕче ле прімарѣ; —beichtvater, m., спірітѕалѣ (dѕховнікѣ) прімарѣ; —bein, n., сѕпръосѣ (ганглione); —bett, в. Bettdecke; —bischof; m., архіепісконѣ; —boden, m., подѣ decѕсѣ; —chirurg, m., прімѕлѣ кірѕргѣ; —classe, f., класа сѕпранъ; —commando, n., в. —befehl; —consistorialpräsident, m., пресеdінтеле сѕпранѕлѕі консісторіѕ; —consistorium, n., консісторіѕ сѕпранѣ; —decke, f., сѕпракопертъ; —einnehmer, m., перчепторѣ прімарѣ; (de dажde); —feldherr, m., ценералісімѣ, dѕче прімарѣ (ѧмператорѣ ла романі); —fläche, f., сѕпръфацъ; —flächlich, a., сѕпръфъціарѣ, пеdеасѕпра; поспъітѣ; ein —flächlicher Gelehrter, ѧнфъріnатѣ de ѧнвъцътѕръ; —flächlichkeit, f., сѕпръфъціе; поспъітѕръ; —forstamt, n., трівѕналѣ сѕпранѣ de форестръріе; —förster, m., форестрарѣ прімарѣ; —meister, m., інспекторѣ ценералѣ прімарѣ; —gericht, n., трівѕналѣ сѕпранѣ; —gesell, m., codалѣ прімарѣ; —gesims, n., корніче, бржѕлѣ de сѕсѣ; —gewalt, f., пѕтере сѕпранъ, сѕверанъ; —gewehr, n., армъ de фокѣ.

Oberhalb, ad. ші prep., de сѕсѣ de, deасѕпра de.

Oberhand, f., карпъ, досѕлѣ мънеі, ѧнтъіечіѕне, предомніре; die — bekommen, а анѕка de асѕпра.

Ober-haupt, n., капѣ (шефѣ); —haus, n., партеа de сѕсѣ а касеі; фіг. камера de сѕсѣ, камера періlорѣ, а лорzілорѣ; —häutchen, n., епідермъ; —herr, m., сѕверанѣ, domнѣ; —herrlich, a., domнескѣ, сѕверанікѣ; —herrschaft, f., сѕпръdomніе, сѕверанітате; —himmel, m., етерѣ; —hofgericht, n., кѕртеа сѕпранъ; —hofmarschall, m., маре маршалѣ de кѕрте; —hofmeister, m., маіорѣ domѣ; —hofrichter, m., жѕdіче de кѕртеа сѕпранъ; —jäger, m., вънъторѣ прімарѣ; —jägermeister, m., мареле вънъторѣ; —kämmerer, —kammerherr, m., мареле къмъраръ; —kellner, m., мареле келарѣ; —klasse, f., класа de сѕсѣ, ѧнтъіъ; —kleid, n., сѕпръвестмънтѣ (сѕртѕкѣ = sourtout, фр.); —koch, m., бѕкътарѣ прімарѣ; —kriegscommissär, m., комісарѣ-ценералѣ de ресбоіѕ; —küchenmeister, m., мареле бѕкътарѣ; —land, n., цéръ de сѕсѣ; —länder, m., локѕіторѣ de цéра de сѕсѣ, мѕнтéнѣ; —ländisch, a. ші ad., мѕнтéнѣ, de цéра de сѕсѣ; —leder, n., къпѕтъ; —lehn, m., феѕdѣ dominънтѣ; —lehnrecht, n., сѕzеранітате; —lehnsherr, m., сѕzеранѣ; —leib, m., партеа de сѕсѣ а корпѕлѕі, пептѣ, бѕстъ; —lieutenant, m., локоціnънте прімарѣ; —lippe, f., бѕza de сѕсѣ; —macht, f., пѕтере сѕверанъ; —mann, m., омѣ маі маре, бърватѕлѣ челѣ маі таре; солdатѕлѣ dindpéпта алтѕіа ѧн шірѣ; —meister, m., маістерѣ прімарѣ; —mundschenk, m., мареле покарнікѣ; —offizier, m., оффіцірѣ сѕперіорѣ; —parlament, n., парламънтѕлѣ de сѕсѣ, каса лорzілорѣ; —pfarrer, m., преотѕлѣ прімарѣ; —polizei, f., поліціе прімаръ; —postamt, n., dрегъторіа ценералъ de поште; —postdirektor, m., dірепторѣ ценералѣ de поште; —postmeister, m., мештерѣ-ценералѣ de поште; —priester, m., архіереѣ, архіпъсторѣ; —priesterthum, n., архіеріе, понтіфікатѣ; —rabiner, m., равінѣ (ѧнвъцъторѣ) прімарѣ; —richter, m., жѕdіче прімарѣ; —rinde, f., кóжъ, скóрцъ dінафаръ; —rock, m., сѕправестъ; капѕтѣ, в. —kleid; —schenk, m., мареле кѕпарѣ, в. —mundschenk; —schwelle, f., прагѣ de сѕсѣ; —seite, f., латѕреа de сѕсѣ.

Digitized by Google

Oberst, a., (der, die, das), прімъ, съпретъ, челъ маі маре; —e, m., капъ, персóнъ прімаръ; колонелъ.
Ober-stallmeister, m., комісъ маре; —stelle, f., локъ прімаръ, рангъ маре; —steuereinnehmer, m., перчепторъ, сатешъ ценералъ; —stimme, f., съпранъ.
Oberstlieutenant, m., локціпѫнте de колонелъ, капъ de ваталіонъ.
Oberstrich, m., апострофъ (').
Oberstwachtmeister, m., мажоръ de кълъріме.
Ober-theil, m., партеа de съсъ; —vormund, m., тъторъ прімаръ; —wärts, ad., ѫн съсъ; —welt, f., лъме съблъпаръ; —wundarzt, m., кірърґъ мажóръ; —zahn, m., dinте de съсъ; —zolleinnehmer, m., ватешъ прімаръ.
Obgleich, conj., вінекъ, къ тóтекъ, макаркъ, деші.
Obhut, m., къстоdіъ (ѫн Тест. поъ), гарdъ, пазъ, ѫнгріжіре.
Obig, a., съсzісъ, съсminціонатъ.
Objekt, n., оіептъ; —iv, a., оіептівъ.
Oblate, f., остіе (azimъ de къmin. ла кат.); бълінъ (de сіцілатъ).
Obliegen, v., me пънъ пе ..; zаче асъпра ..; e de даторіа меа ..; me окъцъ, me indелетніческъ; einer Sache —, a се пъне пе ънъ лъкръ; es liegt mir ob, съптъ облегатъ ...
Obliegenheit, f., деторіе, облегъціъне.
Obligation, f., облегъціъне, ѫndаторіре.
Obmann, m., арвітръ.
Obrigkeit, f., domniъ, dрегъторіъ, маціcтрътъръ; weltliche —, аъторітате лъмéскъ, тѫмпъралъ; sich an die — wenden, алергъ ла жъdікатъ, ла окърмъіре; von —s-wegen, din орdінъціъне dрегъторéскъ; einen der — überliefern, a da пе чінева ѫн мъна жъdікъціі.
Obrigkeitlich, a., маціcтратъалъ, din партеа dрегъторіеі (окърмъіреі).
Obrist, в. Oberste.
Obschon, в. Obgleich.
Obschweben, v., ameninцъ; —, de, part., ameninцъторъ. в. Obwalten.
Obscön, a., пекъвіінчіосъ, овсченъ; —ität, f., овсченітате, пекъвіінцъ, перъшінаре.
Obscur, —ant, a., овскърантъ, іъвіторъ de інтъперекъ, інімікъ лъмінелоръ, ѫнвъцътъреі.
Observance, f., оссервъціъне, datінъ; dісчіплінъ, регълъ монъстірéскъ.
Observationsarmee, f., арматъ de оссервъціъне.
Observator, m., оссервъторъ; —ium, n., оссервъторіъ, търнъ астрономікъ.
Obsicht, f., інсненціъне.
Obsidian, m., occidianъ, агатъ негръ de Іслandia.
Obsiegen, v., ѫнвінгъ.
Obsigniren, v., пънъ семнъ, сіцілъ.
Obsolet, a. ші ad., оссолетъ, векіъ, ешітъ din datінъ.
Obsorge, f., гріжъ деспре чева.
Obst, n., пóме, фрънте.
Obstakel, n., педекъ, ставілъ.
Obst-bau, m., кълтъръ de помі; —baum, m., помъ (= pomus, лат.), арворе фрънтіферъ; —darre, f., ъскъторіе (лéсъ, кошаръ (apd.) de ъскатъ пóме.
Obstler, m., помаръ.
Obst-ernte, f., кълесъ de пóме; —essig, m., оцетъ de пóме; —frau, f., помърéсъ (кофъріцъ); —garten, m., пометъ, гръdінъ de помі; —göttin, f., Помона; —händler, m., негоціторъ de пóме; —jahr, m., анъ мъносъ de пóме; —korb, m., корфъ de пóме; —kuchen, m., плъчінтъ къ пóме; —kunde, —lehre, f., помолоціъ; —lese, f., кълесъ de пóме; —markt, m., піацъ de пóме; —monat, m., септемвре; —most, m., мъстъ (сіґіръ) de пóме; —reich, a., помосъ; —wein, m., сіґіръ apd. (= cidre, фр.); —zeit, f., тімпълъ пóмелоръ; —zucht, f., кълтъръ de пóме.
Obstruction, f., ѫнкъіере ла пънтече.

Digitized by Google

Obwalten, v., сѣпръстаѣ; сѣптѣ (фадъ, ла міжлокѣ); domnească; amestecă; es walten Hindernisse ob, сѣптѣ недевіі ла міжлокѣ; dein Vortheil waltet dabei ob, се лъкръ de interesălъ тъѣ аічі.

Obwohl, obzwar, в. Obgleich.

Occident, m., окчidentъ, апѣсѣ.

Ocean, m., очеанъ.

Ocher, m., окръ (minerалъ); —gelb, a., галбенъ ка окра.

Ochs, m., воѣ; junger —, воѣлénъ, жункѣ; пров. da stehen die —en am Berge, аічі е гревтатеа.

Ochsen-auge, n., окіѣ de воѣ, ферестрѣкъ ѧн акоперемъпътѣ; —-bumm, a. ші ad., простѣ ка вінѣ воѣ; —fell, n., —haut, f., пеле de воѣ; —fleisch, n., карне de воѣ; —galle, f., фере de воѣ; —gebrüll, n., мъцітѣ; —haft, a., ка de вітѣ; —hirt, m., боарѣ (пъсторѣ); —kalb, n., віцелѣ; —kopf, m., капѣ de воѣ; —mark, n., мъдвъ de воѣ; —markt, m., піаца воіlорѣ; —stall, m., стаблѣ de воі; —talg, m., сеѣ de воѣ; —treiber, m., мъпъторѣ de воі; —zieмer, m., въпъ de воѣ; —-zunge, f., лімвъ de воѣ; лімва воѣлві (плъпътъ).

Ochsig, a., гросѣ, двѣіточескѣ, пътърѣѣ.

Octaeder, n., (геом.), октаедръ, кѣ опгѣ колцврі.

Octave, в. Oktave.

Ode, f., одъ.

Oede, a., дешертѣ, сінгъратікѣ, пелокзітѣ, сілватікѣ; —, f., дешертѣ.

Odem, в. Athem.

Oder, conj., сéѣ, аѣ, вер (o, omia apd. = o, ossia, it.).

Odermennig, m., агрітоніъ (плаптъ).

Oefchen, n., совіцъ, кѣторелѣ.

Ofen, m., къминѣ, кѣторѣ, совъ; —anrichter, m., кѣторарѣ (мештерѣ); —auge, n., окіѣ de совъ; —bank, f., ватръ, скъѣпелѣ, лавіцъ ѣпъ фокѣ; —blase, f., къдаре зідітъ ѧн кѣторѣ; —gabel, f., фъркъ de къминѣ; —herd, m., ватръ, фокѣ; —hüter, m., чепѣшоткъ (apd.), дикісѣ, шезътор акасъ; —kachel, f., цігліъ, олапъ къхаіъ de кѣторѣ; —krücke, f., вътрарѣ, кокърлъ; —loch, n., гъра совеі; —rohr, n., цéвъ, врлоіъ de совъ; —ruß, m., фъліцine; —schaufel, f., лопъцікъ de фокѣ; —schirm, m., паракатіпѣ; перdea дпаіптеа совеі; —zins, m., фътърітѣ, дape пе кѣторе.

Offen, a., дескісѣ, дескоперітѣ; сінчерѣ, кратѣ (ла інімъ); auf —er Straße, ѧн міжлокълѣ стратеі; —er Brief, епістолъ несіцілатъ; —er Wechsel, камвіъ, полiцъ кѣ кредітѣ пецертврітѣ; — sein, сѣптѣ ліверѣ; auf —er That ertappen, а прінде пе чінева ѧн фапта въръделецеі.

Offenbar, a., ведератѣ, кларѣ; нотоpіѣ, пъвлікѣ.

Offenbaren, v., дескоперѣ; ревелезѣ (Dzeipea); пъвлікѣ, факѣ кѣпоскътѣ.

Offenbarung, f., дескоперіре, ревелъцівне; — St. Johannis, апокалінсъ ст. Іоапѣ.

Offenheit, f., сінчерітате.

Offenherzig, a., дескісѣ кѣ інімa, сінчерѣ; —keit, f., сінчерітате, кърценіе de інімъ.

Offenkundig, a., пъвлікѣ, нотоpіѣ; —keit, f., пъвлічітате.

Offenfiv, a., офенсіѣ; —krieg, m., ресвоіъ офенсіѣ.

Oeffentlich, a. ші ad., пъвлікѣ; —keit, f., пъвлічітате.

Offeriren, v., офферѣ, ѧмвіъ, пропънѣ.

Offerte, f., оффертъ, пропънере.

Official, m., офічіалѣ, вікарѣ епіскопалѣ.

Officiant, m., офічіантѣ, дрегъторѣ сѣвалтерпѣ.

Offizier, m., офіцірѣ.

Officin, f., офічінъ; апотекъ, лаборъторіѣ, тіпографіъ, вървіерie; —el, a., офічіналѣ.

Oeffnen, v., дескідѣ; decdonѣ, дестѣпѣ; дескіѣ; einen Leichnam —, а тъіа пе вінѣ морtѣ.

Oeffnung, f., дескідере, дестѣпаре; епіре ла скапѣ; газъ, гъръ.

Digitized by Google

Oft, öfters, oftmalig, ad., decъ, deceopi, de mьлteopi.
Oftmalig, a., репецitъ, mьлtiплъ.
Oh! int., ox!
Oheim, m., зuкlъ.
Oehl, в. Oel.
Ohm, f., отъ (месаръ de вinъ, ка de 2 вedpe).
Ohne, prep. ші ad., фъръ.
Ohnedem, ohnedies, ad., фъръ de ачёста; de cine.
Ohngeachtet, в. Ungeachtet.
Ohngefähr, в. Ungefähr.
Ohnmacht, f., пепътinцъ, лешinъ; амецёлъ (= амецire).
Ohnmächtig, a., пепътinчосъ, лешinатъ, амецitъ.
Ohr, n., зреке, фig. авzъ; einen hinter die —en ſchlagen, a'l da кзіва ла чёфъ; tauben —en predigen, a predika ла сърzі; ein geneigtes — finden, a фі аскълтатъ.
Oehr, n., тóртъ, верігъ, велчигъ; лацъ, зреке de акъ; —chen, n., тóртіцъ, зрекіцъ; —en, v., пънъ тóрте, зреkі; лпгъзрескъ акзл.
Ohren-beichte, f., търтърісire азрікъларъ; —blaſer, m., пъртъторъ de ворве, de minчzні; деfъimторъ; —brauſen, n., сънетъръ, вzіетъ лп зреkі; —klingen, n., цізітъръ de зреkі; —ſchmalz, n., чёръ de зреkі; —ſchmerz, m., дърере de зреkі; —zeuge, m., тартъре азрікъларъ; —zwang, m., дърере de зреkі; —ziſchen, n., шзіерътъръ, въжіітъръ лп зреkі.
Ohr-eule, f., вzхъ зрекётъ; —feige, f., палтъ; —finger, m., децетъ азрекъларъ, децетълъ чел мікъ; —gehänge, n., черчеl; —käfer, в. Ohrwurm; —kiſſen, n., перінцъ; —knorpel, m., сгърчълъ зрекеl; —läppchen, n., зървіе de зреке.
Ohrling, в. Ohrwurm.
Ohr-loch, n., гаzра (зрекеl, лп каре се пзпе черчелъ); ſich —löcher ſtechen laſſen, лші лпгъзреште зрекіле; —löffel, m., зрекеліцъ (зпёлтъ); —ring, m., черчелъ; —trommel, f., това зрекеl; —wachs, v. Ohrenſchmalz; —wurm, m., зрекеліцъ (insектъ).
Oehre, f., тóртъ, зреке, в. Oehr.
Ofer, в. Ocher.
Oekonom, m., екопомъ; —ie, f., екопоміъ; —iſch, a. ші ad., екопомікъ; —iſiren, v., екопомісескъ.
Oktav, n., оптавъ (кóлъ лп оптъ); —e, f., оптавъ (лп мzсікъ); —band, m., волzмъ, томъ оптавъ; —format, n., форматъ оптавъ.
Oktober, m., октомвре.
Okularglas, n., глажъ (лінте) окіаръ (пентръ окепе).
Okuliren, v., лпокіezъ (алтъескъ помъ лп окібрl).
Okulirung, f., лпокіъцізпе.
Okuliſt, m., окізлістъ (medikъ de окl).
Oel, n., олеѣ; geweihte —, n., міръ, олеѣ сзпцітъ; — ſchlagen, факъ олеѣ; — ins Feuer gießen, a търна олеѣ пе фокъ, a mai лптърта чёрта; —baum, m., олівъ, маслінъ (помъ); —beere, f., олівъ, маслінъ; —berg, m., (вівл.), мънтеле олівелоръ (маслінелоръ); —bild, n., тъвлоѣ (деніптъ) къ колóрі фрекате лп олеѣ; —blatt, n., фрzнzъ de олівъ; —brüßen, —hefen, f. pl., дрождіе de олеѣ.
Oleander, m., олеандръ.
Oleaſter, m., олеастръ, олівъ сілватікъ.
Oelen, v., олеескъ, зпгъ, фрекъ къ олеѣ.
Oel-farbe, f., колóре (фрекатъ) лп олеѣ; —firniß, m., лъстръ, вернісъ къ олеѣ; —flaſche, f., —flåſchchen, —gefäß, вътелкъ, карафъ, васъ de олеѣ; —fleck, m., пать de олеѣ; —frucht, f., фрzптъ олеосъ, олівъ, (пъкъ); —garten, m., оліветъ; —götze, m., фig. пътръзъ; —licht, a., олеіїъ; —ig, a., олеосъ; —keller, f., тéскъ de олеѣ; —krug, m., канъ, зчеоръ de олеѣ; —kuchen, m., търтъ, погачъ (= focacia, it.), плъчіптъ къ олеѣ; —lampe, f., лампъ de олеѣ; —maler, m., піторъ лп олеѣ; —malerei, f., піторъ лп олеѣ; —mühle, m., мóръ (піоъ)

de олеѫ; —mühler, m., олеарцiѫ; —presse, в. Oelkelter; —nuß, f., пѫкъ олеóсъ; —pflanze, f., плънтъ de олеѫ; —reich, a. ші ad., олеосѫ, кѫ мѫлтѫ олеѫ; —samen, m., семънцъ олеóсъ; —stein, m., кѫте (de аскѫцiтѫ) кѫ олеѫ; —träber, —trester, pl., тесковiне de оліве.

Oelung, f., олеіре, ѫнцере кѫ олеѫ; mipѫіре; letzte —, ст. маслѫ.

Oelzucker, m., zахарѫ олеосѫ.

Oelzweig, m., рамѫръ de олівъ; фіг. семнѫ de паче.

Oligarchie, f., олігархіъ; domnia пѫцiнiлорѫ.

Olive, f., олівъ; —nbaum, m., олівѫ; —nbraun, —nfarben, —ngrün, a. ші ad., олівiѫ, маслiнiѫ, de колóреа олівеї, верде ка оліва; —nöl, n., олеѫ de оліве, ѫнтѫ de лемнѫ (поп.); —nkern, m., сімбѫрѫ de олівъ; —nhain, m., оліветѫ.

Olymp, m., олімпѫ; черѫ (міт.); —isch, a., олімпікѫ; —iade, f., олімпiадъ.

Omen, n., семнѫ превестiторѫ, аѫгѫрѫ.

Ominös, a., ominocѫ, de семнѫ реѫ.

Onanie, f., onaniъ, сенспѫркаре (малакiъ).

Onanist, m., onaністѫ, сінспѫркъторѫ.

Onkel, m., в. Oheim.

Ontologie, f., онтолоцiе, штiiнца моралеї.

Onix, m., оніче, фелѫ de агатѫ.

Opal, m., опалѫ, пéтръ прецióсъ.

Oper, f., оперъ, драмъ ѫн мѫсікъ; die komische —, оперъ комікъ, вѫфъ.

Operation, f., оперъцiѫне (кірѫргiъ); —splan, m., (міліт.), планѫ de оперъцiѫне.

Operiren, v., оперезѫ (таїѫ, ѫн кірѫрг.); dipiцезѫ ресвоїѫ (міліт.).

Operment, m., аѫрiпiгментѫ.

Opern-gucker, m., окіанъ de оперъ, біокiарѫ; —haus, n., касъ de оперъ.

Operist, m., оперістѫ, кънтъторѫ de опере.

Opern-sänger, в. Operist; —sängerin, f., оперістъ, кънтърéцъ, кънтътріче.

Opfer, n., жертфъ, віптімъ (пóте d'ачі ватъмѫ), сакрiфiчiѫ, олокаѫстъ, ардере de тотѫ (бібл.), оффертъ = пѫнере ѫнаінте (лімб. біс.); —altar, m., алтарѫ de жертфе (жертфелнікѫ); —becher, m., кѫпа сакръ; —beil, n., секѫре сакрiфікъ; —becken, n., пестрапъ сакръ; —brot, n., пъне de сакрiфікъцiѫне (ла ноі прескѫрі, літiъ, пънеле пѫнереї ѫнаінте); —diener, m., сакрiфікъторѫ; —dienst, m., сакрiфікъмънтѫ.

Opferer, m., сакрiфікъторѫ, віттiмъторѫ (вътъмъторѫ).

Opfer-fest, n., серваре de сакрiфiчiѫ; —feuer, n., фокѫ de олокаѫстъ; —fleisch, n., карне сакръ, de сакрiфiчiѫ; —gebet, n., оффертoрiѫ, рѫгъчiѫне de адѫчере ѫнаінте; —gefäß, —geschirr, n., васѫ сакрѫ; —geld, n., банї de сакрiфiчiѫ; —guß, m., лiбъцiѫне, стропіре сакръ; —kuchen, m., погачъ, асімъ de сакрiфікатѫ; —lamm, n., мелѫлѫ сакрiфiчiѫлѫї, віптімъ невіноватъ (D. Iсѫсѫ-Хрістосѫ); —mahl, n., —mahlzeit, f., мънкаре de лѫкрѫрі сакрiфікате; —messer, n., кѫцiтѫ сакрѫ.

Opfern, v., сакрiфікѫ (жертфескѫ) адѫкѫ віптімъ.

Opfer-priester, m., сакрiфікъторѫ; —schlächter, m., попъ, = (popa, cultrarius; лат.) жѫнгiъторѫ de віптімъ; —thier, n., віптімъ (animалѫ); —thierhändler, m., віптімарiѫ; —tod, f., мóрте пентрѫ пацiѫне, патріе; —wein, m., вінѫ de сакрiфiчiѫ.

Ophit, m., офітѫ, пéтръ серпентінъ,

Opiat, n., опіатѫ.

Opium, n., опіѫ, афіонѫ.

Opodeldok, n., оподелдокѫ (medічінъ).

Opponent, m., оппѫнънте, ѫмпротівіторѫ.

Opposition, f., оппѫсъцiѫне; spartei, f., партіта de оппѫсъцiѫне.

Optativ, m., (грам. ел.), оптатівѫ.

Optik, f., оптікъ; —er, m., оптікѫ.

Optisch, a., оптікѫ.

Optimismus, m., оптімісмѫ, (кредiнца къ фіреа ші кѫрсѫлѫ лѫкрѫ-

Digitized by Google

pilorь лшеі аша кшѣ есте е челѣ маі вшѣ, ші пѣ пѣтеа съ фіе алтѣлѣ маі вшѣ).

Orakel, n., оракѣлѣ (d'аvі proorocіe).

Orange, f., (zi oranж), портокалъ; —gelb, a., oranціѣ, аврамціѣ, портокаліѣ; —rie, f., oranцерie.

Orangutang, m., oranгѣтанѣ (moimъ).

Oratoriſch, a., oраторікѣ, реторіческѣ.

Oratorium, n., ораторіѣ (мѣс.)

Orcheſter, n., оркестръ.

Ordalien, pl., ordaлії, провъ грea.

Orden, m., ordinѣ, рѧndѣ, тагмъ (monacтірéскъ); кавалеріѣ, декорѣціѣне, крѣче.

Orden-band, n., кordonѣ, лептъ (de ordinѣ); —bruder, m., фрате, кълъгърѣ, метвръ внзі ordinѣ; —geiſtliche, m., еромонакѣ; —gelübde, n., вотѣ, промісіѣне, жърътънтѣ de ordinѣ (че се деѣне ла інтраре); —geſellſchaft, f., конгрегъціѣне, cinodѣ (соворѣ) de метврії ordinel; —kleid, n., расъ, вестмънтѣ кълъгърескѣ; —kreuz, n., —ſtern, m., —zeichen, n., крѣчеа, стеоа, семнѣ внзі ordinѣ; —pfründe, f., komandъріе; —regel, f., регѣла внзі ordinѣ; —ritter, m., кавалерѣ ordinелві; —ſchweſter, f., соръ кълъгъріцъ.

Ordentlich, a., регѣлатѣ, ordinарѣ, ordinatѣ; demъndatѣ; ad., кѣ орѧndѣіалъ, кшѣ се кade, віне; er hat ſeine Sache — gemacht, ші а фъкѣтѣ віне трéба.

Order, f., ordinѣ (порѧнкъ).

Ordinanz, f., ordinanцъ, рѧndѣ; auf — ſein, а фі de рѧndѣ; —offizier, оффіцірѣ de ordinанцъ.

Ordinär, a., ordinарѣ.

Ordination, f., ordinъціѣне, хіротоніре.

Ordiniren, v., (кат.), а ordina, а сфінці, а хіротоні.

Ordnen, v., а ordina, а пѣне ла рѧndѣіалъ, а ашеза ла рѧndѣ; деспѣнѣ, регѣлѣ.

Ordnung, f., орѧndѣіалъ; diспосéціѣне, регѣлъціѣне; кlасъ, рѧndѣ; — im Eſſen und Trinken, регѣлъ, dietъ ла мънкаре ші бѣтѣръ; nach der —, ne рѧndѣ; das iſt nicht in der —, ачéста пѣ е ла рѧndѣіалъ; auf der — kommen, а вені din рѧndѣ, а се десперѣда; —liebe, f., іѣбіре de орѧndѣіалъ; —mäßig, a., регѣлатѣ; —widrig, a., перегѣлатѣ; —zahl, f., пѣмерѣ ordinалѣ.

Organ, n., органѣ.

Organiſation, f., organісъціѣне.

Organiſch, a., organікѣ.

Organiſiren, v., a organica.

Organismus, m., organісмѣ.

Organiſt, m., органістѣ.

Orgel, f., органѣ, органе (інстр. de мѣс. ла бісерічеле апѣсене); —balg, m., фоіре органелорѣ; —bauer, m., органарѣ, фаврікантѣ de органе.

Orgeln, v., кънтѣ кѣ органеле.

Orgel-pfeife, f., цéвъ, флѣіерѣ de органе; —ſpiel, n., кънтаре кѣ органе; —ſpieler, m., органістѣ; —werk, n., органітѣ.

Orgien, f. pl., орціі, вакапалії, веції (праіѧмкврі).

Orient, m., орієнтѣ, ресъріт, левантѣ; —aliſch, a., орієнталѣ; —aliſt, m., орієнталістѣ, къноскъторѣ de лімві орієнтале; —iren, v., мъ орієнтезѣ (авѧndѣ внзі din челе патрѣ пѣнте кардінале але орізонтелві шіѣ вnde мъ афлѣ); мъ дѣмерескѣ.

Original, a., оріціналѣ, прототіпѣ, de врікѣ; —ität, f., оріціналітате; —urkunde, f., документѣ автентікѣ.

Originell, a., оріцінелѣ, чіздатѣ, кърюсѣ.

Orkan, m., орканѣ, фъртънъ маре.

Orlean, m., орлеанѣ (колóре).

Orlogſchiff, n., наіъ de ресвоіѣ.

Ornat, m., орнатѣ (вестміпте попещті).

Ornitholog, m., орнітологѣ, къноскъторѣ de пасері; —ie, f., орнітолопіе, штііпцъ деспре пасері (іст. пат.).

Orographie, f., орографіе.

Ort, m., локѣ; сітъціѣне; парте de локѣ, сатѣ шчл.; höheren, —s,

Digitized by Google

din партеа гъвернълъї; wir wollen es an seinem — gestellt sein lassen, съ лъсъмъ ла о парте ачéста, съ нъ маї ворвімъ; an — und Stelle sein, а фі ла фаца локълъї; ich meines —es, din партемї, кътъ пентръ mine; —, сълъ; піскъ; върфъ; —band, n., ферекътъръ ла върфълъ течеї савіеї; —sbeschreibung, f., топографіъ; —sfeder, f., прima пéнъ din о аріпъ.

Oertchen, n., локшоръ.

Orthodox, a. ші ad., ортодоксъ, дрептъ кредінчосъ; —ie, f., ортодоксіе.

Orthoepie, f., ортоепіе.

Orthographie, f., ортографіе, дрептъскріере, ѧнвъцътъра de а скрі коректъ.

Orthographisch, a. ші ad., ортографікъ.

Oertlich, a., локалъ, топікъ; —keit, f., локалітате.

Ortphal, m., паръ арътъторъ de марцінї ла о мінъ.

Ortbeschaffenheit, f., локалітате, калітатеа локълъї.

Ortschaft, f., локъ (сатъ, ціпътъ, дістріптъ шчл.)

Orts-gedächtniß, n., меморіъ локалъ; —geistliche, m., попа локълъї; —gulden, m., пътраръ de флорінъ (ортъ, 1/4 леѫ ѧн прінчіп. dan.); стрéшінъ.

Oscillation, f., осчілъціъне.

Oese, в. Ohr.

Oesel, f., спъzъ.

Oesen, v., скотъ къ чътъра.

Ost, —en, m., остъ, ресърітъ.

Osteologie, f., остеолоціъ.

Oster-abend, m., ажънълъ (сéра, нóптеа, съмвъта) паштелоръ; —ei, n., оѫ de паште; —feiertag, m., сервътóреа паштелор; —fladen, m., паскъ; —lamm, n., (ла евреї), мелълъ паштелоръ.

Oesterlich, a., паскалъ, de паште.

Osterluzei, f., арістолохіе, мърълъ лъпълъї (плантъ).

Oster-messe, f., форъ de паштї; —montag, m., лъпеа паштелоръ.

Ostern, pl., паште (сервътóреа); Sonntag vor —, дъмініка флоріілоръ.

Oster-sonntag, m., дъмінека паштелоръ; —tag, m., zioa паштелоръ; —woche, f., септемъна паштелоръ; —zins, n., къштіълъ, кътълъ (кіріеї), паштелоръ.

Oestlich, a. ші ad., оріенталъ, спре остъ.

Ost-punkt, m., екінопціъ оріенталъ; —seite, f., латъреа деспре ресърітъ; —wärts, ad., спре остъ; —wind, m., аѫстръ.

Otter, f., віперъ; Fisch—, відръ, лътръ; —brut, f., семінцъ, пъітъръ de віперъ; —fang, m., въпъторъ de лътре; —gezücht, в. —brut; —gift, n., веніnъ de віперъ; —zunge, f., лімбъ de віперъ.

Ottomane, f., отоманъ.

Oval, a., овалъ, de форма оълъї.

Ovation, f., овъціъне.

Oxhoft, n., оссофтъ (кадъ ка de 10 ведре).

Oxid, n., (xim.) occidъ.

Oxidiren, v., а occida.

Oxidirung, Oxigenirung, f., occidъціъне.

P.

P, n., літера а шесеспрезечеа ѧн алфаветълъ цермапъ.

Paar, n., пъреке; копіъ, паріъ; ein — Worte, дóъ ворве; den Feind zu —en treiben, а лъа пе дъшманъ ла фъгъ; in —en, доі къте доі.

Paaren, v., ѧмпърекіъ, ѧмпреънъ, ѧнсоцескъ, ассоцескъ; конжъгъ.

Paarung, f., ѧмпреънътъръ, ѧнсоціре.

Pabst, в. Papst.

Pacht, m., арѫндъ, алокъціъне; (молдов. посесіъне, ѧнсъ ръъ);

Digitized by Google

—anſchlag, m., сума арѫнзъ, desiсѣ (франц.), възгъѫзѣнea арѫнzeі; —geld, n., —ſchilling, m., (къштіѕ, adetіѕ), сума арѫнzeі; —herr, m., арѫндъторѣ, алокъторѣ; —inhaber, m., арѫндарѣ; —kontrakt, m., контрактъ de арѫндъ.

Pachter, Pächter, m., арѫндарѣ.

Pachtung, f., лъаре ѫн арѫндъ, арѫндаре.

Pachtweiſe, ad., къ тітлъ de арѫндъ.

Pack, m., пакетѣ, колетѣ, съкълецѣ, легътъръ, сарчінъ, въткъіе, цепъ (провінц. Ц. pom. it. gentame).

Pack-eſel, m., асінѣ de съпарѣ (it. somaro ші провінч. Църілорѣ pom.); —geräth, n., въгаѫіѕ (къчі ваці ѫн сакъ); —haus, n., —hof, m., дъгенъ (пров. mold. італ. dogana), maracinѣ de ѫнтрепосітѣ; —knecht, m., пакетарѣ, сакардѣ, сакаціѣ (ѫн Цера pom., італ. saccardo); аргатѣ; —leinwand, f., пънзъ гро́съ, пънзъ de сачі; пънзъ черзітъ; —nadel, f., акоіѕ, andrea, ѕndrea; —papier, n., хъртіѕ de пакете, тъкълътъръ; —pferd, n., калъ de самарѣ (Цериле pom., італ. soma, somiere); —ſattel, m., самарѣ; —wagen, m., тръсъръ, котіѕгъ, карѣ de въгаѫіѕ; —ſtock, m., четлъѣ de пакетатѣ.

Pack, n., адънътъръ, лъпъдътъръ, плеве про́стъ, простіме.

Packan, m., зъводѣ (къпе).

Packchen, Packel, n., пакецелѣ, сърчінїо́ръ, цепъліцъ.

Packen, v., пакетезѣ, факѣ пакетѣ; апъкѣ, прindѣ; pacte bich fort, каръте.

Packer, m., пакетъторѣ.

Packet, в. Pack, m.

Packetbot, n., пале къіеръ, пакетботѣ (італ. pacchebotto).

Packung, f., ѫнвъліторъ, пакетътъръ.

Pädagog, m., (грец.), педагогѣ, даскълѣ, ѫнвъцъторѣ.

Pädagogik, f., педагоціка, арта de a ѫнвъца прънчіі.

Pädagogium, n., педагоціѕ, ащезътъштѣ de ѫнвъцътъръ ші едъкъціѕне.

Päderaſt, m., (грец.), педерастѣ.

Päderaſtig, f., педерастіѣ, пъкатѣ ѫн контра патъреі.

Padde, f., вро́скъ.

Paff, n., пафѣ, пъфѣ (сзпетълѣ).

Page, f., (фр. zi паж), паціѕ, жене сервіторѣ ла зпѣ domnѣ маре; копілѣ de каѕ (прітч. dan.); n., артъсарѣ.

Pagina, f., (лат.), паціпъ, фаѫъ.

Pagode, f., пагодъ, темпіѕ сѣ́ві серікъ idoлéскъ ѫн India ші Xina; фігъръ мікъ къ капѣ мішкъторѣ; монетъ de аѕрѣ ѫн India (кам 4 ф. м. к.).

Pair, m., (zi пер), перѣ, тітлъ de demnitate, odiніо́ръ ѫнсетна ші пе васалїі чеі марі аі репелзі Францеі; —skammer, f., камера перілорѣ.

Palander, f., пълandръ, зпѣ соіѕ de пале.

Palaſt, m., палатѣ.

Palatin, m., палатінѣ (demnitate ѫн Зпгаріа, odiніо́ръ ші ѫн Церманіа).

Pale, f., пъстале, ко́жъ.

Palen, v., decriokѣ, десфакѣ.

Palette, f., палетъ, зпе́лтъ мікъ de фортъ овалъ да зграві; жокъріе de лемнѣ.

Palladium, n., idoллѣ Minervei, скътѣ апъръторѣ.

Pallaſch, m., палошѣ, кѫцітѣ маре.

Palliativ, n., (лат.), паліативѣ, medikътънтѣ че пе віndекъ din рѣдъчінъ, орі че міжлокѣ віndекъторѣ пътаі да пърере.

Palliſade, f., пълісадъ, пъріторъ, ѫнтъріторъ къ парі гроші; шірѣ de арворі ѫн грѣдінъ.

Palm-baum, m., фінікѣ, кърталѣ, палмѣ; —garten, m., фінічетѣ, грѣдінъ de фініві; —graupe, f., гріcъ, саго; —käſe, f., фрънze de фінікѣ мърате; —mark, n., мъдзвъ de фінікѣ; —mehl, n., фѣінъ de фінікѣ; —öl, n., олеѣ de фінікѣ; —ſonntag, m., дъміпека флорііlорѣ; —weide, f., салче, ръкіт крестат, пъцінїо́ръ;

Digitized by Google

—wein, m., vinъ de finikъ; —woche, f., septъmъna patimelorъ; —zweig, m., ramъrъ de finikъ.

Palme, f., ramъ de finikъ; oleiu de vile, mъrgъrъ; mъdiшorъ (de salce), stъlpare.

Pan, m., zeulъ Panъ, zeulъ mъstorilorъ.

Panacee, f., (greч.), panaceu, medivinъ universalъ.

Pandekten, n. pl., (greч.), pandekte, diqeste, adunarea de hotъrъrile zurisconsulцilorъ romani, krorъ Iustinianъ le dede putere de lege.

Pandore, f., (mitol.), pandorъ.

Pandur, m., pandurъ (nume de ostaшъ romъnescъ).

Panegyrist, m., (greч.), panegiristъ, lъudъtorъ (alъ knjiva).

Panele, f., pъnea, kъptuшelъ de skъndurъ.

Panier, n., steгъ, banderъ, stindartъ.

Panisch, a. ші ad., (dela zeulъ Pan), panikъ, de spaimъ mare; —e Schrecken, spaimъ ka de zeulъ Panъ (prin pъdurь), spaimъ forte mare ші fъrъ temeiu.

Panner, v. Panier.

Panorama, (greч.), n., panoramъ, arъtъciune de lukrurь prin stikle mъritore ші aproietore.

Panster, n., rotъ ku foaie ce aptorce doi petre deodatъ, pansrъ.

Pantalone, pl., (franц.), pantalonь, corenі largі.

Pantheismus, m., panteismъ, sistema aceloru filosofі, karії pu kuprinde altъ Dumnezeu, decъt totalitatea, universalitatea fiinцelorъ.

Pantheon, n., (greч.), panteonъ, templu sakratъ tuturorъ zeilorъ deodatъ (ca Atina, ca Roma; iaru ca Pariu burvaцilorъ marі).

Panther, m., panterъ (fiarъ rъpitore).

Pantherstein, m., diasprъ.

Pantoffel, m., pantofь (kъlцъminte); —baum, m., (Korkbaum), sueрu, plutъ.

Pantomime, f., pantomimъ, artъ de a manifesta patimele ші ideile prin skime fъrъ kuvinte.

Pantschen, v., bъtъresku, plesnesku apa.

Panzer, m., pancerъ (ital. panciera); zea, uzrace, cestь; —hemd, n., kъmaшъ de zale; —kette, f., lanцuць de zea; —klinge, f., spatъ, lance da kontra zalei.

Panzern, v., anzelesku, armaku ku zea.

Panzerthier, n., armadilь, tatu, animalь anzelatъ.

Papa, m., tutъkъ, bunicu (provinc. rom., ital. babbo, papa).

Papagei, m., papagalь (pasere).

Papelbaum, m., plopu, teiu.

Papeln, papern, bъlbuь; plopuresku; rodoroncscu.

Papier, n., hъrtie; buntes —, hъrtie mъrunцatъ; Buch —, konць de hъrtie; Ries —, top de hъrtie; bus — schlagt durch, hъrtia aceasta sboa.

Papier-adel, m. Briefadel; —bogen, m., kolu, filu de hъrtiu; —geld, n., note de banku, cedule de banku (ital. cedola di banco); —lumpen, pl., trenцe, petece de fleknte hъrtie; —macher, m., hъrtieru, fleknturu, faurikantъ de hъrtie; —mühle, f., hъrtieriu; moru, faurikъ de hъrtie; —macher, m., hъrtieru, faurikantъ de hъrtie; —schnitzel, f., —spane, pl., fluшiore, rъtezъturi de hъrtie; —staube, —pflanze, f., papiru, plantъ ka hъrtia; —tapete, f., tapetu, koveru de hъrtie.

Papilion, m., (fr.), fluturu (ital. farfala), fluturatъ.

Papismus, m., papismъ.

Papist, m., papistъ (ca bajokuru).

Papisterei, f., papistъшie (batjokuru).

Papistisch, a. ші ad., papistiku.

Papp, m., papu (de mъncare peltru copii); ciru, ciruiaru, kleiu de fulinu, kartonu, makava.

Papp-arbeit, f., kartonaцiu; —band, m., legъturu ca kartonu.

Digitized by Google

Pappel, f., —baum, m., плопѫ (арворе); —weide, f., салче плопо́съ; плóпѫ негрѫ.

Pappen, v., daѫ папъ (ла прѫнчї); пъстезѫ, пъстѫрезѫ, лїпескѫ кѫ пастъ (de фъїнъ).

Pappendeckel, m., скóрцъ de хъртіе, картонѫ (тавлъ de карте, de кѫтіе); къпакѫ.

Pappenstiel, m., nimiкѫрї, багателъ; nicht einen — werth sein, nѫ плътеште о чéпъ, съ nѫ daї ѫnѫ банѫ пе ...

Pappig, a. ші ad., чіросѫ, пъстосѫ, пъстѫросѫ.

Papst, m., папъ, понтефіче, патріархѫ (алѫ Pomeї).

Papst-krone, f., корóнъ пъпéскъ, тріремнѫ; —mütze, f., тіаръ, мітръ пъпéскъ.

Päpstin, f., пъпéсъ, понтефічéсъ, патріархіцъ.

Papstisch, в., Papistisch.

Papstthum, n., папістѫ, пъпатѫ, понтіфікатѫ.

Parabel, f., параволъ (пілдъ).

Parade, f., пърадъ (алаїѫ), помпъ; —bett, n., патѫ de пърадъ, катафалкѫ (ла морцї); —platz, m., піацъ de пърадъ.

Paradies, n., парадісѫ, раїѫ, edemѫ; —apfel, m., мърішорѫ de парадісѫ, мърѫ de аѫрѫ; —baum, m., маслінѫ сълбатікѫ; —blume, f., агълóкъ; —holz, n., лемнѫ de алое; —vogel, m., пасере de парадісѫ.

Paradiesisch, a. ші ad., черескѫ, ка din раїѫ.

Paradigma, n., (грѫм.), парадігмъ, есемплѫ, моделѫ.

Paradiren, v., факѫ пърадъ, парадезѫ, мъ арътѫ, мъ мъndрескѫ, факѫ помпъ.

Paradox, a. ші ad., парадоксѫ, контрарїѫ опініѫнеї комѫне.

Paragraph, m., параграфѫ.

Paralell, a. ші ad., паралелѫ, de дістанцъ екалъ; —linie, f., лініъ паралелъ, лініъ de алътѫреа.

Paralellogramm, n., (мат.), паралелограмѫ, фігѫръ планъ, кѫ латѫреле оппѫсе паралеле.

Paralysiren, v., паралісезѫ, неѫтралісезѫ; анѫлезѫ (о мъсѫръ кѫ алта, ѫнѫ ръѫ кѫ алтѫлѫ); ѫнцепенескѫ, мъ контрагѫ, мъ сгърческѫ.

Paralytisch, a. ші ad., паралітікѫ, секѫ, ѫнцепенітѫ.

Paraphernal, a., параферналѫ, сѫпразестре (хаїне, скѫле).

Paraphrase, f., парафрасъ, черкѫмскріпцїѫне, deскріере прін кѫвінте маї мѫлте.

Parasit, m., парасітѫ, лінгъѫ ла маса алтѫїа, тръілъ.

Parasol, n., ѫмврелъ, ѫмвреа, кортелѫ, кортішорѫ, парісолѫ.

Parce, f., (міт.), ѫрсітóре.

Parchent, в. Barchent.

Pardel, Parter, в. Panter.

Pardon, m., ертаре, пардонѫ.

Parenthese, f., парентесъ, ѫнкісѫръ (ла скрісѫ).

Parfum, m., (франц.), профѫмѫ, міросѫ плъкѫтѫ.

Pari, n., (франц. ші іт.), пъреке, токма пе токма, ѫнтокма, ла мъсѫръ; ръмасѫ (ръмъшагѫ).

Pariren, v., (фр.), ребатѫ ловітѫра, пърезѫ; мъ сѫпѫнѫ, аскѫлтѫ; daѫ ръмасѫ (wetten).

Park, m., паркѫ, гръdінъ артефічіóсъ; шірѫ de тѫнѫрї.

Parket, n., паркетѫ, подінъ (ѫн касе жѫdекъторештї, міністеріале ш. а.).

Parlament, n., парламентѫ, локѫ de ворбіре, локѫ de десбатере, adѫнанцъ.

Parlamentär, m., парламентарѫ, тръторѫ de паче.

Parlamentarisch, a. ші ad., парламентарїѫ, de парламентѫ.

Parlamentiren, v., парламентезѫ, ворбескѫ, тратезѫ.

Parmesankäse, m., кашѫ пармесанѫ, кашѫ de Парма.

Parnaß, m., (мітол.), Парнасѫ, мѫнте локѫітѫ de Мѫсе; локѫінца штіінцелорѫ.

Parochie, f., парохіъ (Pfarrei), еноріъ.

Parodie, f., пародіъ, лъаре ѧн рѫсъ (ѧн верезрі).
Parodiren, v., іаъ ѧн вътаіе de жокъ, пародіесъ.
Parole, f., (фр.), паролъ, къвънтъ.
Paroli, n., паролі (ѧн жокълъ de кърцї).
Paroxysmus, m., (med.), пароксіcмъ, ѧнръіреа болеї.
Part, f., парте, порціъне.
Partei, f., партітъ, фъпціъне (тарафъ), сектъ; четъ, трънъ (італ. truppa), вандъ; —geist, m., спірітъ de партітъ; sich eine — machen, а'шї фаче о партітъ; bei einer Sache — nehmen, а се інтереса пентръ ъна din партіте, а ціне партеа къіва.
Parteigänger, m., партісанъ; —, солдатъ пръдъторъ.
Parteiisch, parteilich, a. ші ad., партісанъ, пъртініторъ, пъртінецъ.
Parteilichkeit, f., ціпере de парте, парціалітате, фавóре.
Parteiung, f., неъніре, десвінаре, партітъ.
Parterre, n., (фр.), партеръ, шірълъ de жосъ (алъ каселоръ).
Partie, f., парте, порціъне, партітъ; окасіъне; von der — sein, а лъа парте, а се ѧнсоці.
Partikel, f., (гръм.), пъртічеа, пъртічікъ.
Partisan, m., партісанъ.
Partisane, f., партісанъ, дагъ, ланче къ дóъ тъіше.
Partitur, f., (мъс.), партітъръ.
Parze, в. Parce.
Pasch, m., пъреке, пъріль (окіърї къ соцъ ла жокъ de къві).
Pascha, m., пашъ, demnітате ла търчї.
Paschen, v., жокъ ла къві; трекъ марфъ de контръвандъ.
Pasquill, n., паскілъ, карте дефъімътóре; інфаміъ.
Pasquillant, m., скріеторъ de паскіле.
Paß, m., паспортъ, вілетъ de дрътъ; пасъ, стрімтóре, ѧнгъсціме (de мънцї); трекътóре стрімтъ; пъсаціъ (дела пъсаре); ѧмвлетъ (de каї); alle Pässe besetzen, а ѧнтърі тóте пасъріле; freien — haben, а аве пъсаціъ ліберъ.
Paß, ad., zu — kommen, а вені ла тімпъ, ла пропъсетъ.
Passa, в. Pascha.
Passage, f., (мъс.), пъсаціъ; трекътóре, мерсетъ.
Passagier, m., кълъторъ, пъсацеръ (къчї пасъ nainte).
Paßamt, n., офічіъ de паспóрте.
Passatwind, m., (мар.), мошоїъ, вънтъ регъларъ.
Paßbrief в. Paß.
Passen, v., ажъстезъ, акомодезъ (потрівескъ, о хаїнъ, о ънéлтъ), ѧнтокмескъ; прінде локъ; пасезъ (ѧн кърцї); іаъ аminте; пъndескъ; die Schuhe gut —, кълцъмінтеа віне віне не пічоръ; die Beiden — nicht zusammen, ачештї доі іншї нъ сънтъ пъреке вънъ, нъ се пъръвескъ, нъ се ѧнвоїескъ; auf einen —, а пъndі дъпъ чінéва; das paßt wie die Faust auf's Auge, ачéста се прінде ка пъка ѧн пърете.
Passend, part., немерітъ; акомодатъ (потрівітъ); къвенітъ; eine —e Antwort geben, а ръспъnde ла ціпóре, а ръспъnde немерітъ, а да мълцъміта кътъ а фостъ бънъ zіоа.
Paßgang, в. Paß.
Paßgänger, m., калъ ѧмблъторъ.
Paßglas, n., бекіеръ, покалъ скърітъ къ інеле.
Paßkarte, f., (мар.), хартъ de коръвіетъ.
Passig, ad., фъкътъ ѧн реліевъ (ла стръгаръ), сковітъ сéъ вълбъкатъ.
Passion, f., (лът.), патімеле лъї Хс.; пофтъ фервінте, доріnцъ фъръ кътпътъ, пасіъне.
Passionirt, a., ѧмпътімітъ, пъсіънатъ.
Passions-blume, f., пъціфлóре, флóреа патімелоръ; —geschichte, f., історіа патімелоръ; —woche, f., септъмъна патімелоръ; —zeit, f., пъресіме.
Passiren, v., трекъ, мергъ, пасезъ; пъшескъ; се ѧнтъмплъ.

Digitized by Google

Paſſirgewicht, n., пасіре, поndъ къ каре се тъсъръ галвіні.
Paſſirzettel, m., віletъ de трекатъ; кърцъліъ, волетъ de търг.
Paſſiv, a. ui ad., пасівъ; пътіmitоръ; —ſchuld, f., datorii пасіве.
Paßlich, a. Paſſend.
Paßport, m., паспортъ.
Paſte, f., пастъ, търтъ; коніъ de тоnетъ дn гіпсъ; пе́тръ преціосъ imitatъ дn стіклъ.
Paſtell, n., —ſtift, m., пастелъ, kondeіs de колорі зскате.
Päſteln, v., тъndълескъ, факъ пimікърі.
Paſtetchen, n., пъстечелъ.
Paſtete, f., пастетъ, плъчінтъ.
Paſtinake, Paſtinakwurzel, f., пъстънакъ, пъстрънокъ.
Paſtor, m., пъсторъ, парохъ (ла протестанці).
Paſtoral, a., пасторалъ, пъсторескъ; —theologie, f., теолоціе пасторалъ.
Patate, f., пататъ, по́мъ de пътънтъ.
Patente, f., патентъ, хрісовъ дескісъ.
Pater, m., пърінте (сълетескъ).
Paternoſter, m., татъпостръ, рыгъчінеа Domnъlъі; мътъніі (вобіцеле лоръ, сеі кънъна дntре́гъ а мътъніілоръ).
Paternoſterwerk, n., махінъ de скосъ апъ.
Pathe, m., кътътръ (дn репортъ нътръ пърінціі botezatълъі, італ. compare); пашъ (кътръ botezatъ), патрінъ; фінъ (botezatълъ, Täufling).
Pathetiſch, a. ui ad., патетікъ, дnфатікъ, нътеросъ (дn кувінте), мішкътторъ, пътрънзеторъ.
Pathin, f., кътътръ; пашъ.
Pathologie, f., патолоціе, штіінца деспре воле.
Pathos, m., пътере мішкъторе de пасіюні, патосъ, пасіюне.
Patient, m., воліторъ, волнавъ, сферінте, пъціінте.
Patriarch, m., патріархъ, ънтеіълъ пърінте (рангъ вісеріческъ).
Patriarchal, —iſch, патріархълъ.
Patriarchat, n., патріархатъ, патріархіе.
Patrimonial, a., патрімоніалъ, de моштеніре дела татъ.
Patrimonium, n., патрімоніе.
Patriot, m., патріотъ, фііъ алъ патріеі.
Patriotismus, n., патріотісмъ, ісвіреа патріеі.
Patrize, f., пънцоіе, патріцъ (літеръ de оцелъ).
Patriziat, n., патрічіатъ.
Patrizier, m., патріцііе, ерпташъ алъ унеі комъне.
Patrole, Patrule, f., патро́лъ, чёт de осташі пъзіторі.
Patroliren, v., патролезъ, вегіезъ.
Patron, m., патронъ, протекторъ.
Patronat, n., патронатъ.
Patrone, f., моделъ, тіпаръ; картъшъ, фъшікъ.
Patrontaſche, f., ташкъ de картъше (іт. tasca de cartocci), те́шкъ de фъшікърі.
Patſch, m., плесперъ, плъте́лъ, плътітъръ, плеоскъ.
Patſche, f., тъпітно́ръ, тънікъ; фле́шкъ, бълтокъ; einen aus der — ziehen, a скъпа пе чінева din невоіе.
Patte, f., кънакъ de вежнарі; ръсфръптъръ (ла тънекъ).
Patzig, a., ръстітъ, дързъ; ръсгъіетъ; фълосъ.
Pauke, f., цітвалъ, цітвълъ; тітпінъ (с. скріптъръ); фрігаре de кафеа; der — ein Loch machen, a da капетъ ла унъ лъкръ.
Pauken, батъ дn тітпіне.
Paukback, s. Paukbak.
Pauſch, s. Pauſch.
Pauſiren, v., пъзезъ.
Pauſe, f., (мзс.), пазъ, гъчере.
Pauſiren, v., пъзезъ, стаі, ръсфлъ; ръпъзезъ.
Pavian, m., павіанъ (мъімъцъ de чёле марі); отъ кадъ, сгътъръ.
Pavillon, m., павіліонъ, фоішоръ.
Pazient, s. Patient.
Pech, n., кътранъ, смо́лъ.
Pech-baum, m., брадъ (din каре се фаче кътранъ, Kiefer); —erde,

Digitized by Google

f., пътъпъ вітъminocъ; —fackel, f., фъклѣ кътрънітъ; —hütte, f., кътрънъріе; —kohle, f., кървъне вітъminocъ; —nelke, f., гъроф въскосъ, ликnidъ; —öl, n., олеѣ de кътранъ; —ſchwarz, a., негръ ка стола; —ſtein, m., цепілітъ.

Pedal, n., педалъ, тълпігъ (ла органе, ла клавірѣ).

Pedant, m., педантъ, дъскълосъ, сфътосъ, каре се фълеште кѣ штіинцеле сале.

Pedanterie, f., педантеріе, сфътошіе.

Pedell, m., педелъ (ла школе).

Pegaſus, m., (mit.), Пегасъ, калълъ Мѣселорѣ.

Pegel, m., Peil, n., скъndарѣ, крестъръ ла подрі арътъторе de сіреа апеі; тъсъръ.

Peilen, v., скъndъреск, тъсърѣ кѣ плътвълъ (апа).

Pein, f., дърере, сфершцъ; тортъръ, мартіріе, кръче, каспъ, кръчіетъръ, кръчіатъ (кіпе, тънк).

Peinigen, v., тортърезъ, кръчіезъ, къспеск, тънческ, кіпѣеск.

Peiniger, m., тортъръторѣ (кіпѣторѣ); карнефіче.

Peinigung, f., тортъръ, кръчіетъптъ (кіпе, тънк).

Peinlich, a. ші ad., дърерос; торкърос; пъкъжіторѣ; кріміналъ; —e Gericht, n., жѣдекатъ кріміналъ.

Peinvoll, a., прса дърерос, тортърос.

Peitſche, f., вічъ, вічъшк, кървачъ, стръмърare; маіѣ de лъцітъ арата.

Peitſchen, v., вічъеск, батъ кѣ стръмърare; свічълъ (валъріле).

Pekeſche, f., векешъ (хаінъ вълнітъ).

Pelikan, m., пеліканъ, баткъ (пасере); (хір.) клеште de dinţi; тънѣ (odiniórъ).

Peloton, n., пелотонъ, despърцетъптъ de coldaţi (de 40—50).

Pelz, m., пеле; блапъ; пелцъ; кожъ; einem den — waſchen, a апрѣпта аспръ пе чінева, алъ спъла кѣ кѣвінте; einem eine Laus in den — ſetzen, a пѣне кѣіва пе гръке ап зрекс, а'ші ръсѣѣна de чінева; —ſutter, n., кълтъшелъ кѣ блапъ; —mantel, m., мантелъ вълнітъ, шлъ, бапдъ.

Pelzen, v., despoiѣ, велеск; жъпеск; алтъеск (потъ).

Pelzig, a., пелос; пърос.

Pelzicht, a., пѣфос, отъфос, вълпос.

Pelzwerk, n., вълпъріе.

Pendel, m., пепдълъ (ла оролоџе ш. а.).

Penſion, f., пепсіѣне.

Penſionär, m., пепсіопарѣ.

Pentagon, m., пептагонъ, чінчіѣгіерѣ.

Pentameter, n., пептаметръ, de чінчі тъсъре (версѣ).

Pentateuch, n., пептатехъ, чінчі кърці але лві Моісе.

Peremtoriſch, a. ші ad., періторіе, девісіве, ап фъмълъ капълві.

Pergament, n., пергаментъ; —band, m., томъ легатъ ап пергаментъ.

Periode, f., періодъ, ръстітпъ, діастітъ de тітпъ.

Periodiſch, a. ші ad., періодікъ.

Peripatetiker, m., філософъ періпатетікъ, din шкоіа лві Арістотеле.

Periphetie, f., черкътферіцъ, періферіе, ампреціріте.

Periphraſe, f., періфрасъ, черкътворвіре.

Periſtyl, m., (арх.), перістіль, галеріе.

Perlbohne, f., фасоле търпътъ.

Perlchen, n., търцікъ; пікътрікъ.

Perldruck, m., тіпарѣ кѣ літере търпъте (перле).

Perle, f., търгърітарѣ, търцікъ, перлъ.

Perlen, v., спътезъ търпътъ, фаче търцеле (вінълъ).

Perlenbank, f., стратъ de скоіче (кѣ търгърітарѣ).

Perlenhell, a., алъ, лъстрос ка търгърітарълъ.

Perlenmuſchel, f., скоікъ кѣ търгърітарѣ.

Perlen-gerſte, —graupe, f., орзъ пісатъ фінъ, грѣпѣ.

Perlhuhn, n., гъінъ афрікапъ, пъmidъ, нікере, бівілікъ.

Perlmutter, s. Perlmuſchel.

Digitized by Google

Perlschrift, f., (тіп.), поппарілъ.
Permanent, a., стъторъ, пермъпѫнте.
Perpendikel, m., перпендікълъ.
Perrücke, f., перъкъ, бърóкъ.
Perrückenstock, m., калъпъ de перъче; капъ секъ.
Persiko, m., персікотъ, віпарсъ трасъ пе сімбърі de персікъ.
Person, f., персóпъ (іпокіменъ); incъ, ѧпсъ, indiвidъ; vornehme —, персопаціъ; klein von —, мікъ de статъръ.
Personal, a., персопалъ, че се ціне de персóпъ.
Personale, n., персопалъ, корпълъ ъпеі дерегъторіі.
Personalien, pl., треві персопале, персопалітъці.
Personalität, f., персопалітате.
Personendichtung, f., (рет.), просопопеъ, аворбіре кътръ персóпъ.
Personensteuer, f., къпітаціе, даждеа пе капъ.
Personificiren, v., персопіфікъ.
Persönlich, a. ші ad., персопалъ, ѧп персóпъ, къ тръпълъ.
Persönlichkeit, f., персопалітате.
Perspektiv, n., окіанъ, тъбъ, телескопъ.
Perspektive, f., проспептівъ.
Perspektivisch, a., проспептівъ.
Pest, f., чъмъ, бóлъ ліпічóсъ, пестіленцъ.
Pestartig, a., чъмосъ, ка чъма.
Pestbeule, f., бъбоіълъ чъмеі, карбъпкълъ.
Pestessig, m., оцетъ de патръ лотріі, оцетъ de чъмъ.
Pesthaft, a., ловітъ de чъмъ, моліпсітъ.
Pesthaus, n., лъзъретъ, карантінъ, касъ de чъмаці.
Pestilenz, в. Pest.
Pestilenzialisch, a., ѧпчъматъ; спъркатъ.
Petarde, f., петардъ.
Petermänchen, n., петрéпъ, монетъ мікъ (de 50 бані).
Petersilie, f., пътръпжелъ.
Petschaft, f., сѫнілъ (печетъ).
Petschieren, v., сіпілезъ (печетлъескъ); пъкълескъ, ѧпшелъ.
Petz, m., ърсъ.
Petze, f., къцеа.
Peuschel, n., мъръптъі.
Pfad, m., кале, къраре, потекъ (пѫртіе).
Pfadlos, a., неѧмблат, дешертъ, пъръсітъ.
Pfäffchen, n., попшоръ, преоцелъ (італ. pretino, пóте de аічі рот. пріетінъ).
Pfaffe, m., попъ; чепъ; попъ; допъ; пірълъ (пасере, Dompfaff).
Pfaffenbaum, m., сѫпцеръ (арборе).
Pfaffen-diener, —freund, m., попосъ, пріетінъ къ попіі.
Pfaffenhütchen, n., поміцъ de сънцеръ.
Pfaffenlist, f., вікленіе попéскъ.
Pfaffenmäßig, pfäffisch, a. ші ad., попескъ, попеште.
Pfaffenthum, n., попіме, попъріме.
Pfafferei, f., апъкътъръ попéскъ, маніеръ попéскъ.
Pfahl, m., паръ; цéпъ; церъшъ; харачъ; стълпъ; търаш; —brücke, f., подъ це стълпі; —bürger, m., четъцéнъ din съвърбіі; —graben, m., шанцъ къ парі; —ramme, f., бербече de бътътъ парі; —zins, m., таксъ de локъінцъ (пе мошіа къіва).
Pfählchen, n., пърълецъ, пъріпоръ, пъръшъ, пъръштéнъ.
Pfählen, v., батъ парі; трагъ ѧп цéпъ; хъръцескъ (вііа).
Pfählung, f., ѧпцепътъръ; пъріпъръ.
Pfalz, f., кастелъ, палатъ; —graf, m., палатінъ (рангъ дъпъ челъ рецескъ); —grafschaft, f., палатінатъ.
Pfalzer, m., локъіторъ din палатінатъ.
Pfand, n., пемпъ, гаціъ (ъпг. зълогъ, търч. аманетъ); іпотекъ; секърітате; депосітъ, депъсетъ; ich gebe euch meine Ehre zum —, еъ въ стаъ бъпъ къ опóреа меа.
Pfandbrief, m., докъмѫнтъ de іпотекъ, сінетъ пентръ зълогъ.
Pfandbürge, m., остаціъ, остатікъ (Geißel).
Pfänden, v., пемпорезъ, зълоцескъ; секвестрезъ.

Digitized by Google

Pfänder, m., петпоръторъ, ѣлоціторъ; секвестръторъ.
Pfänderſpiel, n., жокъ de гацїзрі.
Pfandgläubiger, m., кредіторъ пе гацїз, кредіторъ пе іпотекъ.
Pfandhaus, s. Leihhaus.
Pfandrecht, n., дрептъ de секвестратъ, дрептъ de ѣлоцітъ.
Pfandſchein, m., білетъ de ѣлоцітъ.
Pfandſchilling, m., сѣтъ лѣатъ пе іпотекъ, такъ de дитавлареа іпотечеі.
Pfandſchuldner, m., деторъ, іпотекаръ.
Pfändung, f., петпоръцїзне, ѣлоцітъръ; секвестръ.
Pfandweiſe, ad., къ тітлъ de ѣлогъ.
Pfännchen, n., тігѣцъ.
Pfanne, f., тігаіе (тіпціре); тавъ; одапъ скъфо́съ (ла акоперітъ de каса).
Pfannenkuchen, m., пѣтѣчіпъ дп тігаіе.
Pfannenſchmied, m., тігѣеръ; къдъраръ.
Pfänner, m., процріетарі de съръріі (каре ферве сare).
Pfarracker, m., агръ парохіалъ, порцїзне канопікъ.
Pfarrant, n., деретъторіа de парохъ.
Pfarrbezirk, n., Pfarre, f., парохіе, епоріе.
Pfarrer, m., пароху, плеванъ (ла католічі), пасторъ (ла протестанці).
Pfarrfuhre, f., клака парохіалъ.
Pfarr-gemeine, f., —leute, pl., попорълъ пароxіеі, попорені.
Pfarr-genoß, m., —kind, n., попоранъ, епоріанъ (дп Прінч. ром.).
Pfarrkirche, f., бісерікъ парохіалъ.
Pfatt, n., гарбъ de цѐріпъ.
Pfau, m., пъѫнъ.
Pfaufaſan, m., фасанъ пъѫніъ.
Pfautaube, f., порумбъ пъѫніъ.
Pfebe, f., востанъ (галбінъ).
Pfeffer, n., піперъ; da liegt der Haſe im —, аічі зъче ръзлъ.
Pfeffer-artig, a., ка піперълъ, де натъра піперълъі; —baum, m., піперъ (арборе); —büchſe, —boſe, f., піперіцъ, котіоръ de піперъ; —gurke, f., краставете мъратъ къ піперъ; —korn, n., фіръ de піперъ; —kraut, n., хрѣніцъ (плантъ); —kuchen, m., тортъ піпъратъ; —mühle, f., морішкъ de піперъ; —münze, f., мінтъ піпъро́съ (къ гъстъ de піперъ); —nüſſe, pl., алъне де тортъ; —pflanze, —ſtaude, f., арвъстълъ піперълъі.
Pfefferling, m., вереге іете.
Pfeffern, v., піперезъ.
Pfeifchen, n., фълѣрелъ, фліщкъ.
Pfeife, f., цѣвъ; фълѣръ, телінкъ, фліщкъ; вѣчѣтъ; піпъ (чѣвкъ); тосоръ; алвіцъ de фагъръ; die — ſtopfen, a дтпіпе піпа; wer im Rohre ſitzt, hat gut —n ſchneiden, авѣтълъ пе канѣпіе ліпса.
Pfeifen, v., фълѣрезъ, шѣерезъ, цівіескъ, цівіз; er ſoll mir ſchon anders —, дъ воіз жока еі (амерінцаре); auf dem letzten Loche —, а трае de тѫрте.
Pfeifen-deckel, m., къпакъ de лѣлеа; —knochen, m., фълѣрелъ пічорълъі; —kopf, m., піпъ, лѣлеа; —rohr, n., цѣвъ, чѣвкъ; —ſtopfer, m., сѣвакъ de піпъ; —thon, m., —erde, f., лътъ de піпъ; —werk, n., цевъріть, фълѣрърітъ.
Pfeifer, m., фълѣръторъ, шѣерътторъ.
Pfeil, m., сѫцѐтъ; —förmig, a., ка сѫцѐта; —kraut, n., сѫцетърікъ (плантъ); —ſchnell, a., рѫпеде ка сѫцѐта; —ſchuß, m., сѫцетъръ; —ſchütz, m., аркаръ, сѫцетарі; —ſtein, m., белемітъ; —wurzel, f., рѫдъчіпъ тъѣ́стръ.
Pfeiler, m., піластръ; стълпъ, колóпъ; (арх.) капітелъ, фъстъ; —ſpiegel, m., трѣтъ, оглиндъ дптре фереастрі.
Pfennig, m., бънцъ, оволъ, пара; denarъ (Heller); —fuchſer, m., сгърчітъ, аваръ, че лѣгъ банълъ къ шепте ане; —gewicht, n., кънтъръ de провъ (монтан).
Pferch, m., валегъ, гъпоіз; стълъ; стаблъ; зъкътóре.
Pferche, f., паркъ, дмгръдітъръ.

Digitized by Google

Pferchen, v., дпгръдескъ; факъ стаулъ; тполескъ.
Pferchhütte, f., колівъ, ківанъ пъстерéскъ.
Pferchlager, n., жъкътóре (тѣрлъ) de oi.
Pferchrecht, n., —ſchlag, m., дрептъ de стъпітъ, de стъліть (тѣрліть, къ oiле).
Pferd, n., калъ; zu —e, къларе; auf's — ſteigen, a дпкълека калъ.
Pferdchen, n., къльцъ, къліторъ, къллецъ.
Pferde-arbeit, f., лъкръ греў; —-arzneikunſt, f., ветеріпаріе; —-arzneiſchule, f., шкóлъ ветеріпаріе; —arzt, m., ветеріпарь; —bohne, f., фасоле маре; —-bremſe, f., тъпъ (італ. tafano), тъскъ, стреке de калъ; —decke, f., конертъ de калъ, чергъ; —-futter, n., пътрецъ de каї, фърапіе; —geſchirr, —zeug, n., хамърі; —gurt, m., кінгъ, тінгъ; —huf, m., конітъ de калъ; —-münze, f., мінтастръ (плантъ); —rennen, n., фъгъ, алергътóре de каї; —ſchwemme, f., адъпътóре, вадъ de каї; —zucht, прăсіре de каї, крештере de каї.
Pferdemäßig, a. ші ad., гросолапъ.
Pferdner, Pferdebauer, m., економъ de каї.
Pfiff, m., шіслерь, шіслеръторъ; мъсъръ мікъ (de фліде); мішелів, віклепів, астъців; er verſteht den —, едъ есте о вълпе вътрънъ.
Pfifferling, m., пінърашъ; nicht einen — werth ſein, a пъ фаче о чéпъ деперать, a пъ мъті зпъ варзаїе.
Pfiffig, a. ші ad., істецъ, съгачъ, трекътъ прін сжтъ ші прін чъръ, пребъкътъ (віклéнъ, ширетъ).
Pfiffigkeit, f., істецíме, съгъчіе, пребъкътъръ.
Pfiffikus, s. Pfiffig.
Pfingſtabend, m., ажунълъ Росалііорь.
Pfingſten, f., Pfingſtfeſt, n., Росалії, Domineca маре (mold.).
Pfingſtroſe, f., пеоніъ.
Pfingſtvogel, m., галвалъ.
Pfingſtwoche, f., септъмъна Росаліорь.
Pfipfs, m., цъкнъ; коле, пéнъ (ла гъіні).
Pfirſche, Pfirſiſche, f., персікъ.
Pfirſich-baum, m., персікъ; —blüte, f., флóре de персікъ; —blütenfarben, a., персічій, ла колóреа персічеї; —branntwein, m., вінарсъ de персіче, персікатъ; —kern, m., сімбре de персікъ.
Pflanzbar, a., плънтаверь, de плънтатъ.
Pflänzchen, n., плънтічікъ.
Pflanze, f., плантъ, плънтъ (іérвъ, легъмъ, варзéпъ); verſteinerte —, фітолітъ.
Pflanzeiſen, n., фер de дпцепепітъ, дпплънтъторь; сфредерéкъ.
Pflanzen, v., плънтезъ, съдескъ, дпплънтъ.
Pflanzenartig, a. ші ad., ка плапта, вецеталь.
Pflanzen-beſchreibung, f., фітографіе; —beſchreiber, m., плантографъ, дескріторь de плапте.
Pflanzenbuch, n., іерваріе.
Pflanzenkunde, —lehre, f., плънтолоціе, фітолоціе, штіінца плънтелорь, ботапікъ.
Pflanzenreich, n., імперіяль вецеталелорь, тоталітатеа вецеталелорь, дпмъръціа плантелорь.
Pflanzenſtoff, m., матеріе de вецетале.
Pflanzthier, n., зоофітъ.
Pflanzer, m., плънтъторь, съдіторь, колоністъ, локзіторь, алъ зпеї колоніі.
Pflanz-garten, m., грădінъ de плапте, съмънцаріе; —ſcheit, m., семінаріе.
Pflanz-holz, n., —ſtock, m., плънтаріе, плънтъторіе (кітонóръ).
Pflanzort, m., колоніе.
Pflanzreis, n., cadъ, ръcadъ.
Pflanzſchule, f., в. Pflanzgarten (рăcadніцъ).
Pflanzſtadt, f., четате, орашъ de колоніштї.
Pflanzung, f., съдітъръ, плънтъторь, плънтъціне; колоніе.

Digitized by Google

Pflaſter, n., пардосе́лъ, павеа, пе́тръ; амплаастрѫ; —geld, n., вапї de павеа, (ватъ, таксъ).

Pflaſterer, m., пардосіторѣ.

Pflaſtern, v., пардосескѣ, павезѣ, аштернѣ кѫ пе́тръ; пѫнѣ амплаастрѫ; дрвълѣ глопцълѣ дп кърпъ вксърóсъ.

Pflaſterſtamme, f., малѣ, мълѕгѣ, вервече de пардосітѣ.

Pflaſterwolle, f., амплаастръ ролатѣ.

Pflaſterſtein, m., пе́тръ de пардосе́лъ.

Pflaſtertreter, m., перде-варъ, амвъторѣ хаштъна, телъълѣ, тъндалъ.

Pflaume, f., прѫнъ, першъ (mold., голдапъ, кърквдшъ).

Pflaumenbaum, m., прѫнетѣ, пометѣ, грѣдинъ de пóме.

Pflaumenkuchen, m., потачъ (італ. focaccia) кѫ прѫне (лїпїѣ).

Pflege, f., грїжъ, дпгрїжїръ; култъръ, крештере, едѕкъцїѕне; adminiſтръцїѕне; in die — nehmen, а къата de ..., а лва сѣ грїжа са; einem Kranken alle — leiſten, а къата вине de кнѣ волнавѣ, а'ї фі de тотѣ ажторълѣ, алѣ лва дп къръ.

Pflegeältern, pl., пърінцї пътріторї, енітропї, дпгрїжіторї.

Pflegeamt, n., adminiſтръцїѕне пъпїларъ; крателъ, тътелъ.

Pflege-befohlener, m., —kind, n., —ſohn, m., пѫпїлѣ; елевѣ, копїлѣ дпфїетѣ, копїлѣ лватѣ de сѣфлетѣ.

Pflegemutter, f., пътріче, пътрітóре, мапкъ, (doikъ, дъдакъ), крескътóре.

Pflegen, v., дпгрїжескѣ, кавтѣ (de чїпева); култівезѣ; adminiſтрѫ; einеѕ Amteѕ —, a adminiſтра кнѣ офїцїѣ; ſeine Geſundheit —, а'шї къата съпътатеа; einen Kranken —, а къата de кнѣ волнавѣ; Rath mit einem —, а се сфътѕі кѫ чїпева; Umgang mit einem —, а конверса кѫ чїпева, а'шї фаче трéвъ кѫ чїпева.

Pflegen, v. n., съптѣ dedатѣ, мъ dedaѕ, амѣ datїnъ, амѣ дпвъцълѣ; wie es zu gehen pflegt, кѫмѣ е datїnъ съ мérгѣ.

Pflеger, m., дпгрїжіторѣ, кърторѣ; adminiſтръторѣ.

Pflegevater, m., пътріторѣ; едѕкъторѣ, крескъторѣ.

Pflegling, в. Pflegebefohlener.

Pflicht, f., datorinцъ, овлегъцїѕне; жърътъптѣ de kredinцъ; einen in Eid und — nehmen, а лва жърътъптълѣ кнѣ ферегъторѣ.

Pflicht-anker, m., анкіра чеа маре, анкіра de респентѣ; —gefühl, n., сімцътъптълѣ de datorinцъ; —leiſtung, f., отацїѕ, депѕнереа жърътъптълѣї kredinцеї; —ſchuldig, a., овлегатѣ прїн жърътъптѣ; —theil, m., лепїтіма, партеа лецїѕїтъ din кліронотїѕ; —vergeſſen, a., вїтъторѣ de datorinцеле пропрїї; фелопескѣ; —widrig, a. ші ad., контрарїѕ, опѕсѣ datorinцелорѣ.

Pflichtbar, a. ші ad., овлегатѣ, дпdatoratѣ.

Pflichtbarkeit, f., сервітóте, дпdatorire маре.

Pflichtenlehre, f., штїінца моралеї.

Pflichtmäßig, a., амъсъратѣ datorinцеї, дѕпъ datorinцъ.

Pflock, m., гросѣ, вътъкѣ; църуш, парѣ скъртѣ гросѣ; donѣ; пап.

Pflöckchen, n., вътъчелѣ; църушелѣ, пърішорѣ.

Pflöcken, v., дпгръдескѣ кѫ церші, дпцерцшезѣ.

Pflücken, v., колетѣ; стългѣ; скартъпѣ, кърцѣ; wir haben noch ein Hühnchen miteinander zu —, noї маї авемѣ амъndoї съ компънетѣ кнѣ пънтѣ de пе'пволéлъ.

Pflücker, m., колегъторѣ; стългъторѣ.

Pflug, m., аратръ (плѕгѣ); —balken, —baum, m., гріndеіѕ; —eiſen, n., ферълѣ челѣ лвгѣ; —ſeule, f., ѕтікъ; —ſchar, f., ферълѣ латѣ; —ſterze, f., стівъ, корпълѣ аратълѣї; —ſtöckchen, n., котїѕгъ; —wetter, n., кърчеле; —ſtürze, f., кокъръ; —ſech, n., dinцарї de аратръ.

Pflügung, f., аръторъ.

Digitized by Google

Pfortader, f., вънъ портаръ (anat.).
Pförtchen, n., портіцъ, портішо́ръ.
Pforte, f., по́ртъ; ѧнтраре, ѧнтратъ; ottomanische —, По́рта отоманъ, Domnia тѫрче́скъ.
Pförtner, m., портарѫ.
Pfoste, f., проптеа, спріжінѫ.
Pfosten, m., поштъ, скъndѫръ гро́съ челѫ пѫцінѫ de doĭ полікарĭ (лат. postis).
Pfötchen, n., бръпкѫцъ, лъвѫцъ.
Pfote, f., бръпкъ (італ. branca), лавъ.
Pfötler, m., animалѫ кѫ лаве, animалѫ бръпкатѫ.
Pfriem, m., сѫлакѫ, сѫлъ mape, цетрекалъ.
Pfropf, m., donѫ, астѫпѫшѫ (італ. stopaccio); фоітѫіе́лъ (ла ѧмпѫшкате).
Pfropfen, v., астѫпѫ, ѧndonѫ; тіксескѫ; алтѫіескѫ, ѧпокіезѫ.
Pfropfmesser, n., косорѫ, кѫцітѫ de алтѫітѫ.
Pfropfreis, n., сѫрчеа, ръмѫрелѫ (млъdіцъ) de алтѫітѫ.
Pfropfschule, f., ceminapĭѫ de алтоĭ.
Pfründe, f., премъndъ (apdeлen., іт. prebenda), венефічіѫ, ісворѫ de венітѫрĭ (вісеріченштĭ).
Pfründner, m., премъndарѫ.
Pfuhl, m., валтъ, вълто́къ, мъраштінъ; пороĭѫ; тінъріъ (мочірлъ, стіо́лнъ).
Pfühl, m., перінъ de фѫлцĭ, перінъ de пѫфѫ; фѫлціme.
Pfuhlicht, a., вълтосѫ, мъръштіnосѫ.
Pfui! int., фѫĭ! рѫшіne.
Pfund, n., пѫнтѫ, лівръ (месѫръ de греѫтате).
Pfund-birn, f., паръ mape (о́рzънъ); —gewicht, n., греѫтате de ѫнѫ пѫнтѫ; —leder, n., талпъ гро́съ, талпъ греа (лѫкратъ ѧnadincѫ); —weise, ad., кѫ пѫнтѫлѫ; —zinn, n., кѫсѫторѫ комѫнѫ.
Pfuscharbeit, f., лѫкрѫ кърпъчітѫ, лѫкрѫ страпацатѫ.
Pfuschen, v., кърпъческѫ (італ. acciarpare), лѫкрѫ ръѫ, стрікѫ лѫкрѫлѫ; пѫфъĭѫ (прафѫлѫ de пѫшкъ ѧn тігаіе).
Pfuscher, m., мештерѫ-стрікъ, кърпачѫ.
Pfuscherei, f., кърпоче́лъ, лѫкрѫ стрікатѫ.
Pfütze, f., пороĭѫ, фле́шкъ; пѫцѫ.
Phaeton, m., (мітол.), Фаетонѫ; жѫне кѫ фіреа палтъ; тръсѫръ, кълéскъ палтъ ші ѫшо́ръ.
Phalanx, f., (греч.), фаланце, корпѫ de осташĭ ѧпшіраціĭ decѫ ѧn тріѫнчіѫ; (anat.) о́селе децетелорѫ omeneштĭ.
Phaenomen, n., (греч.), фенomenѫ, арътаре, апъріnцъ страорdinаръ ѧn патѫръ; орĭче ефептѫ алѫ патѫреĭ; орĭче лѫкрѫ рарѫ.
Phantast, m., фантастѫ, фантасіосѫ, омѫ кърѫĭ ѧĭ ліпсеште о dо́гъ, лѫпатікѫ.
Phantasie, f., фантасіъ, капріцѫ.
Pharaonsmaus, f., пѫрчелѫ de India, поркѫ de mape.
Pharao, Pharo, Pharospiel, n., фаро (жокѫ de кърцĭ пе порокѫ).
Pharisäer, m., фарісеѫ (о сектъ релеціо́съ ла евреĭ); фъцарѫ, сфъптоĭѫ, амъціторѫ.
Pharmacie, f., фармачіъ, арта de а препара medікъmінтеле, апотекъріъ.
Phase, f., фасъ, скімваре, стръмѫтаре, діверселе апъріnце але лѫпеĭ ші але ѫпорѫ планете.
Pharus, m., фарѫ, фънарѫ, тѫрпѫ ашезатѫ ла ѧнтрате ѧn портѫрĭ ші ілѫміnатѫ.
Philanthrop, m., (греч.), іѫвіторѫ de omenime; омѫ бѫнѫ din патѫръ.
Philanthropie, f., філантропіъ, іѫвіре de о́менĭ.
Philister, m., філістеѫ (ѫнѫ попорѫ антікѫ вечінѫ евреілорѫ); четъце́нѫ сімплѫ; школарѫ пекълітѫ.
Philolog, m., філологѫ, омѫ літератѫ каре се окѫпъ кѫ філолоціа.
Philologie, f., філолоціъ, штіінцъ че се окѫпъ маĭ вѫртосѫ кѫ крітіка ші кѫ гръматікъ, стѫdіѫ крітікѫ алѫ лімвеĭ.
Philosoph, m., філософѫ, іѫвіторѫ de ѧnцелепчѫне.
Philosophie, f., філософіъ, іѫвіре de ѧnцелепчѫне, штіінцъ de а

Digitized by Google

кѫпо́мте лъкрѣріле din каѳеле ші din ефептеле лорѣ.

Philoſophiren, v., філософезѣ, черчетезѣ адевѣрѣлѣ, каѵтѣ дпцелепчѣнеа.

Philoſophiſch, a., філософікѣ.

Phlegma, n., (med.), флегмъ, zeроші́ме (дп сѫпце); матеріъ апътóсъ ші дптіnzечóсъ (тѣчѣ, сквпатѣ).

Phlegmatiſch, a. ші ad., флегматікѣ; пепъсъторѣ, сѫпце-рече.

Phlogiſtiſch, a., (дп хіmіа веке), флогістікѣ (се зіче де зпѣ флъідѣ, din каре се есплікъ калчіпареа металелорѣ ші арсѵра аторѣ корпѵрі).

Phöbus, m., (mітол.), Апо́лопе, Со́реле, Февѣ.

Phönix, m., феніче, пасере фавло́съ, зпікъ din соіѵлѣ съѣ, че трѣіа сѵте de апі, мѵріа ші се репъштеа din чепѵшеа са.

Phosphor, m., (хіm.), фосфорѣ, корпѣ сімплѣ, лѵмінъторѣ ла дптпперекѣ; —ſauer, a., фосфорікѣ; —ſäure, f., ачідѣ фосфорікѣ.

Phraſe, f., фрасъ, зпѣ пѵтерѣ de квѵінте че даѣ зпѣ дпцелесѣ.

Phtyſiſch, a., ектікосѣ, офтікосѣ.

Phyſik, f., фісікъ, штііпца патѵрей, кѫпоштіпца de дпсѵшіріле корпѵрілорѣ.

Phyſikaliſch, a., фісікалѣ.

Phyſikat, n., фісікатѣ, deperетъторіа mediкълъі opdinарѣ алѣ зпей комѵпе.

Phyſiker, m., фісікѣ, челѣ каре се окъпъ кѫ фісіка.

Phyſikus, m., фісікѣ, mediкълъ зпей комѵпе.

Phyſiognomie, f., фісіопоміъ, фісопоміъ, тръсѵреле феце́і; аерълѣ феце́і.

Phyſiognomiſt, m., фісіопомістѣ, кѫпоскъторѣ de о́mепі дѵпре тръсѵреле феце́і.

Phyſiologie, f., фісіолопіъ, штііпцъ despre віе́ца ші de лъкрѣріле organістелорѣ.

Phyſiſch, a. ші ad., фісікѣ, фісіческѣ, патѵралѣ, фіпескѣ.

Piano, ad., (дп мѵс.), піапѣ, дпчетѣ.

Pianoforte, n., піапофортѣ; клавірѣ (іпстрѵмѣптѣ мѵсікалѣ).

Piaſter, m., леѣ, піастрѣ (пѵміре de монетъ ла ромъпі ші тѵрчі).

Pichen, v., кътръпескѣ; пікѣ (кѫ чева); веѣ мълтѣ.

Picke, f., лапче, пікъ; чокапѣ аскѫцітѣ.

Pickel, n., вешікѫцъ.

Pickelhaube, f., каштетѣ, коіфѣ.

Pickelhäring, m., епігрѣ съратѣ; пъскърічѣ, арлекінѣ, пъкалъ.

Picken, v., пішкѣ, чокпескѣ, чвпескѣ (кѫ пліскълѣ).

Pickenick, m., петречере, трѣтъмпѣ, дапцѣ, пікпікѣ.

Picket, n., пікетѣ (цесетъръ ші жокѣ de кърді).

Pickling, m., епігрѣ ѵѣспатъ.

Piedeſtal, n., (архіт. ші скълпт.), піédeстáлѣ, сѵпортѣ пе каре зачe о колопъ, статѵъ ш. а.

Pietiſt, m., піетістѣ, каре се ціпе de секта піетіштілорѣ.

Pietiſterei, f., евлавіъ фалсъ.

Pietiſtiſch, a., піетістікѣ, каре се ціпе de літера евапцелієі.

Pikant, a. ші ad., пікантѣ, пішкъторѣ, пѵпгъросѣ (квѵінте).

Pike, f., пікъ, елевардъ (аршъ); рънкóре, тъпіъ.

Pikenier, m., пікерѣ (осташѣ).

Piket, в. Picket.

Pilaſter, m., (архіт.), піластрѣ, стълпѣ (осевітѣ de чеea че се зіче колопъ).

Pilger, m., кълъто́рѣ (ла локърі сфінте), перегрінѣ, ацілѣ; —fahrt, f., перегрінацію.

Pilgern, v., перегрінезѣ, кълъторескѣ (ла локърі сфінте).

Pilgerſchaft, f., перегрінацію (хацеалъкѣ).

Pilgrim, в. Pilger.

Pille, f., пілълъ, хапѣ, вѣкътърікъ.

Pillen, v., ферекѣ (мо́ра).

Pilot, m., пілотѣ (къртачѣ).

Pilz, m., вѣрете.

Pimpelig, a., делікътѣцѣ, молатекѣ, плъпъndѣ, волатекѣ.

Pimpeln, v., съптѣ молатекѣ, ме вalерѣ.

Digitized by Google

Pimpernuß, f., пістаче сълватікъ, пъкшорікъ, локотіцъ (плантъ).
Pimpinelle, f., пътрънжелъ сълватекъ, пімпънеа.
Pinie, f., сеmѫнца пінълъі.
Pinienbaum, m., пінъ domестікъ.
Pinke, f., пінкъ, баркъ.
Pinne, f., фъштелъцъ, фъшчоръ; пеніцъ, цѫнтъ.
Pinchbeck, m., прінчібекъ (металъ).
Pinsel, m., пенелъ (de пъръ ла зъграві); гъгъцъ, тонтъ.
Pinselei, f., фештелітъръ; въіеръ-търъ, бочітъ.
Pinseln, v., зъгръвескъ, портъ пенелълъ; ѫнгъ, мънжескъ; me воческъ.
Pinte, f., пъхаръ, пінтъ (мъсъръ).
Pipe, f., піпъ, цéвъ; вотъ, вотінъ (пътінікъ).
Pipen, v., чіріпескъ (пъіълъ); скънческъ (прънкълъ).
Pipps, m., кове, цігнъ (ла гъіні).
Pique, в. Pike.
Piramide, f., піраmidъ.
Pirol, m., піролъ (пасере).
Pironette, f., пірѫетъ, пасъ черкъларъ.
Pisang, m., пісанґъ, маслінъ de India.
Pisse, f., пішъ, пішаре.
Pischten, v., цістъіъ.
Pispern, v., шоптескъ.
Pistazie, f., пістацъ (пъкшóръ лънгърéцъ de ресъріtъ).
Pistazienbaum, m., пістацъ (арвореле).
Pistill, n., (вотан.), пістілъ (органълъ фемеіескъ алъ флорілоръ); пілъгъ.
Pistole, f., пістолъ (армъ); пістолъ (монетъ de аъръ ѫн Спаніа, Італіа ш. а.).
Pistolenhalfter, f., токълъ, фънda пістолълъі.
Pittschaft, f., в. Pettschaft.
Pittoresk, a. ші ad., піттореск, піпторескъ, че прівеште ла зъгръвіе; че мерітъ а се зъгръві.
Placat, в. Plakat.
Placken, v., секъіъ, секъіескъ, пъкъжескъ; търтескъ, лъцескъ; аninъ, аліпескъ.
Placker, m., пъкъжіторъ, секъіторъ; трібълъторъ.
Plackerei, f., секътъръ, секъітъръ; трібълъціъне, хъцéлъ, анґъріътъръ, страпацъ (італ. strapazzo).
Plage, f., плагъ, каспъ, пъказъ; остенéлъ; педéпсъ; —geist, —teufel, m., спірітъ тортъръторъ, спірітъ къспіторъ, demonъ, фъріъ.
Plagen, v., къспескъ, пъкъжескъ, тортъреzъ; батъ; педепсескъ.
Plager, в. Placker.
Plagiar, m., плаціаръ, фъръ de скріптърі, каре дъ скріптърі стръіне съв пъмеле съъ.
Plagiat, n., плаціатъ, фъртъ de скріптърі.
Plakat, n., плъкатъ, прокіемъціъне, пъблікъціъне.
Plampe, Plämpe, f., сабіе скъртъ, събіóръ.
Plan, m., планъ; decemnъ; проіептъ; локъ шесъ.
Plan, a. ші ad., планъ, кіаръ; екалъ.
Plänchen, n., плънішоръ; проіепцелъ.
Plane, f., копертъ de пънzъ грóсъ.
Pläne, f., планъръ, локъ планъ, шесъ.
Planet, m., планетъ.
Planeten-bahn, f., калеа, орбіта ънъі планетъ; —system, n., сістема планетаръ.
Planetisch, a., планетаръ.
Planimetrie, f., планіметріъ, штіінца мъсъръtъреі съпрафецелоръ плане.
Planiren, v., спланезъ, апланезъ, ѫndрептъ; петезескъ (металъ); ѫнклеіъ.
Planke, f., пълаnкъ (італ. palancato), стоборъ; планкъ (месъръ ка de о літръ).
Plänkelei, f., тіръlеріе (фр. tiraillerie), іептътъръ, пъшкътъръ сінґъратікъ (ла солдаці).
Plänkeln, v., тіръlезъ, іептезъ.
Plänken, v., ѫнкідъ къ пълаnкъ.
Planlos, a. ші ad., фъръ планъ; песокотітъ.
Planmäßig, a. ші ad., конформъ

Digitized by Google

кȣ планȣлȣ̆, dȣпъ планȣ̆, amecȣратȣ̆ планȣлȣї.

Planschen, planschern, плеспескȣ̆ апъ, блетърȣ̆.

Plantage, f., (zi плантаж), плантаціȣ (de zaxарȣ̆, кафеа ш. а. ꙟп Америка).

Plapperei, f., чікълітȣръ, флекъріе, пȣпъітȣръ, xodoроціре din гȣръ.

Plapperer, m., флекарȣ̆, чікъліторȣ̆, лімбȣтȣ̆, дърdалъ, xodорóгъ.

Plapper-hans, m., —maul, n., в. Plapperer.

Plappern, v., чікълескȣ̆, флекърескȣ̆, xodороцескȣ̆, ворбескȣ̆ фъръ ростȣ̆, батȣ̆ din гȣръ, токȣ̆.

Plärrauge, n., окїȣ ȣрdȣросȣ̆.

Plärre, f., пȣштеа; гȣръ mape, гȣръ къскатъ.

Plärren, v., ȣрлȣ, mȣгȣ̆, сверȣ̆, ръкпескȣ̆.

Plastik, f., пластікъ, пȣтереа de a плъстȣї (ла animale); арта de a modela фігȣре (din пéтръ, метале ш. а.).

Plastisch, a. ші ad., пластікȣ̆.

Platina, f., платінъ, аȣрȣ̆ албȣ̆ (maї греа декътȣ̆ аȣрȣлȣ̆).

Platsch, m., колкъітȣръ; къzътȣръ.

Plätschern, v., плеспескȣ̆, плеоскъїȣ, лочорескȣ̆ (ꙟп апъ).

Platt, a. ші ad., платȣ̆ (італ. piatto), тȣртітȣ̆, лътецȣ̆; комȣпȣ̆, ordinарȣ̆, de жосȣ̆; токма; —e Worte, кȣвінте трівіале, кȣвінте de жосȣ̆; —e Nase, насȣ̆ тȣртітȣ̆; — machen, a сплана, a лъці, a ꙟndiрепта; — sprechen, a ворбі ȣпȣ̆ діалектȣ̆ de жосȣ̆.

Platt-brett, n., скъndȣръ de кълкатȣ̆ рȣфе; —eisen, n., лімба ферȣлȣї de кълкатȣ̆; —deutsch, a., лімба цермапъ din Цермапіа de жосȣ̆, цермапа влогаръ.

Platte, f., плакъ, леспеde, таблъ; лътȣпóіе; аріъ, подішȣ̆; капȣ̆ келȣ̆; фȣndȣ̆ (de пълъріъ); фарфȣріъ латъ.

Platten, plätten, v., спланезȣ̆; лъцескȣ̆; тȣртескȣ̆, леспезескȣ̆; калкȣ̆ (рȣфе).

Platteiße, f., Plattfisch, m., плътікъ (пеште).

Platterbse, f., мъzъріке.

Platterdings, ad., абсолȣтȣ̆, абсолȣтмънтȣ̆, ꙟп тотȣ̆ modȣлȣ̆; ꙟndатъ.

Plattfuß, m., пічорȣ̆-латȣ̆.

Plattheit, f., лъціme, тȣртіme; трівіалітате, пекълітȣръ, гогомъніъ.

Plattiren, v., плътезȣ̆, сȣфлȣ кȣ аȣрȣ̆, кȣ арцінтȣ̆, ꙟпаȣрезȣ̆, ꙟпарцінтезȣ̆.

Plattmühle, móръ de лъцітȣ̆, móръ de петéлъ (de аȣрȣ̆, арцінтȣ̆).

Plattnase, f., насȣ̆ тȣртітȣ̆.

Plättner, ш., лъціторȣ̆, тȣртіторȣ̆, петеларȣ̆.

Plattung, Plättung, f., лъцітȣръ, леспезітȣръ.

Plattwäsche, f., рȣфе de кълкатȣ̆.

Plattriegel, m., плъпеа.

Platz, m., локȣ̆, постȣ̆, сітȣъціȣпе; піацъ (mъidanȣ̆, тȣр.); плъчінтъ, погаче (аліваптъ, тȣртъ); покпетȣ̆, троскътȣ̆, плеспетȣ̆; —regen, m., плóіе ръпеde.

Platzbüchse, f., къпеа.

Platzen, v., плеспескȣ̆, крепȣ̆, me спаргȣ̆.

Plätzen, v., покпескȣ̆; крéпȣ̆.

Plauderei, f., лімбȣціъ, ворбъ de клакъ, гълъціъ.

Plauderer, m., гълъціторȣ̆, гȣралівȣ̆, ворбарецȣ̆.

Plauderhaft, a. ші ad., лімбȣтȣ̆, гȣралівȣ̆, лібрȣ.

Plauderhaftigkeit, f., лімбȣціme, гȣрълівіъ.

Plauder-maul, n., —tasche, f., в. Plauderer.

Plaudern, v., гълъцескȣ̆, факȣ̆ гȣръ, ворбескȣ̆ de клакъ.

Plautz, int., троскȣ̆, покȣ̆, плеоскȣ̆.

Plautze, f., мърȣптаїе; лавіцъ.

Pleonasmus, m., (рет.), плеопасмȣ̆, прісосінцъ стрікъчóсъ de кȣвінте.

Plethi, (Krethi und Plethi), amecтекътȣръ, гълъціе.

Plinse, f., кокъ, тȣртъ (ꙟп тігаїе).

Plombiren, v., плȣмбезȣ̆ (dinцїї стрікацї ш. а.).

Plotz, ad., ꙟndатъ, ꙟпкліпъ; sub. n. плеспетȣ̆.

Plötze, f., плътікъ (пеште).

Digitized by Google

Plötzlich, ad., ръпede, dintр'odатъ, фъръ весте, непревъzвтѣ.
Pluderhosen, f. pl., чорекої, шълвъроі лъпцї ші ларцї, потврї.
Plump, a. ші ad., гросоланѣ, църъпóсѣ, можікосѣ; бътъкосѣ; плъмбосѣ; —, пъфѣ, бъфѣ.
Plumpe, в. Brunnen.
Plumpen, v. n., кадѣ греѣ, даѣ бъфѣ, me тръптескѣ.
Plumpheit, f., гросолъніъ, можічіъ; плъмбътате.
Plumpsack, m., батістъ ѧппodатъ, чъшкъ (ла жокѣ).
Plumpsen, в. Plumpen.
Plunder, m., векітъръ, трепцъріъ, петекъ.
Plünderer, m., пръdъторѣ, depredъторѣ, despoіеторѣ (жъфъіторѣ).
Plunderkammer, f., къmаръ de векітърї.
Plundern, v., пръdezѣ, despoіъ (жъфъіескѣ).
Plünderung, f., прадъ, пръdъчъпе (жафѣ).
Plural, m., (гръm.), мълторатікѣ, плъралѣ.
Pluralität, f., маіmълціme, мълторіme, плъралітате.
Plüsch, m., плісъ, флісъ.
Plusen, v., sich —, а се чъгълі, а се гъгълі.
Plüsen, v., скарmъпѣ (лъпъ).
Pluto, m., (mit.), Плътопе, zeълѣ, тартарълъї; авъціъ, коморъ; —-kratie, f., domnia къпіталіштілорѣ.
Pneumatik, f., пneъmатікъ, штіінцъ despre ѧпсъшіріле аерълъї.
Pneumonie, f., пneъmoніъ, плъмъніъ, бóлъ de плъмънї.
Pöbel, m., плеве, влогѣ, вългѣ (nopodѣ); adъпътъръ, церъпіme; —-art, f., maпіеръ въdъраnъ, апъкътъръ ѧпжосітъ; —sprache, f., діалептълѣ плевеї.
Pöbelei, f., можічіъ, пъртаре печоплітъ, въdъръніъ.
Pöbelhaft, a. ші ad., въdъръпосѣ, можікосѣ, de жосѣ, влогарѣ.
Pöbelhaftigkeit, f., в. Pöbelei.
Poch-brett, —spiel, n., върлінѣ (жокъріе).
Pochen, v., сфартѣ, пісezѣ (італ. picchiare); батѣ (din пічорѣ); свокотескѣ (inima); вокъпескѣ (ла ъшъ); факѣ сгомотѣ, факѣ въіетѣ; me фълескѣ; mir pocht das Herz, ѧmї бате, ѧmї палпітъ inima; auf seinen Reichthum —, а се ѧпгъmфа къ авъцііле сале.
Pocher, m., сфъртъторѣ, пісъторѣ; бътъторѣ; вокъпіторѣ.
Pocherz, n., mineралѣ de пісатѣ.
Pochgerinne, f., —graben, m., лъптокѣ алѣ стампеї (сфъртътóре de mineрале).
Poch-hammer, m., —werk, n., стампъ, мóръ de сфърматѣ есърї.
Pochmehl, n., mineралѣ сфърматѣ.
Pocke, f., върсатѣ, бъбатѣ (бóлъ).
Pocken, v., вачіnezѣ, алтъескѣ (върсатълѣ).
Pockennarbe, в. Blatternarbe.
Podagra, podагръ (бóлъ de пічóре).
Poesie, f., поесіъ, артъ de a скріе ѧп версърї.
Poet, m., поетѣ; schlechter —, поетастръ.
Poetisch, a. ші ad., поетікѣ, поетіческѣ.
Pogge, f., брóскъ.
Point, (zi поan), m., пъптѣ, окіъ (de кърцї).
Pointiren, v., пъптezѣ.
Pokal, m., пъхарѣ (італ. pecchero), покалѣ (пъхарѣ mаре).
Pökel, m., саламъръ (італ. salamoja), мъръtóре (пептръ карпе, пеште); —fleisch, n., карпе мъратъ.
Pökeln, v., сърѣ, мъреzѣ.
Pokuliren, v., беѣ мълтѣ, беѣ de дъшкъ (ла спірітъóсе).
Pol, m., полѣ, капълѣ осіеї пъмъптълъї.
Polack, Polak, m., полонѣ, леахѣ; калѣ лешескѣ; бътаіе; клапонѣ.
Polar, a., поларѣ, дела полѣ; —stern, m., стеа поларъ; —zirkel, m., черкѣ поларѣ.
Polarität, f., поларітате (пропріетатеа магнетълъї).
Polei, Poley, m., mintъ, полеціпъ.
Polemik, f., полемікъ, діспътъ, кептръверсіъ, лъптъ ѧп скрісѣ (маі

Digitized by Google

вартосъ de теологіе, літературъ, політикъ).
Polemisiren, v., полемицезъ, дисютъ, me ватъ дп скрісъ.
Polhöhe, f., пълцітеа полюлуі.
Poliren, v., поліескъ, лъчіескъ, лъстрезъ.
Polirer, m., політоръ, лъчіторъ.
Polirt, a., політъ, лъчіетъ, лъстратъ, лъстросъ.
Politik, f., політикъ, артъ de a гъверна; къпоштіпца дрептълуі пъвлікъ; істецітеа de a'щі щті ажупце вп скопъ.
Politiker, m., політикъ.
Politisch, a., політикъ; істецъ; превъзторъ, апрігъ.
Politisiren, v., политицезъ, дисютъ de політикъ.
Politur, f., політъръ, лъстръторъ, лъчіетъръ.
Polizei, f., поліціе, administръціпеа лініштеі пъвліче; —amt, n., офічіуъ поліцієі, поліціе; —wissenschaft, f., штііпца поліцієпескъ.
Polizeilich, a. щі ad., поліцієпескъ.
Polle, f., кълте, крештетъ.
Pollmehl, n., фъіпъ de міжлокъ.
Polnisch, a. щі ad., полопескъ, лешескъ.
Polster, n., періпъ, кълчіпъ; къпътъуъ.
Polstern, v., періпескъ, къпътъшескъ (скаупе, софе).
Polsterstuhl, m., скаупъ дмплътъ.
Polterabend, m., петéлъ, сéра dinnaintea пупцеі, сéра сгототóсъ.
Polterer, m., гълъцітогъ; дърдъіторъ, отъ дърдъіть; вътачъ.
Poltergeist, m., тороіъ, спірітъ некъратъ, чéсълъ челъ реъ, пълъкъ.
Polterkammer, f., къторъ de векітъръ.
Poltern, v., дърълъ, дърдъіъ, тросескъ, факъ вълетъ; (ла къддърарі) дпдрептъ, петезескъ.
Polyandrie, f., (вотап.), поліапdріе.
Polygamie, f., полігаміе, пінере de маі мълте феметі.
Polyglotte, f., поліглотъ, скрісъ дп маі мълте лімві.
Polygon, n., (цеом.), полігопъ, мълтіпгіосъ, de маі мълте унгіурі ші латърі.
Polygraph, m., поліграфъ, скріторъ дп маі мълте матерії.
Polyp, m., поліпъ, аnімалъ de апъ, каре тъіатъ дп пъргі се репродъче іаръш ші прінде ръдъчіпъ.
Polytheismus, m., мълтіzeіme, політеісмъ.
Pomade, f., помадъ.
Pomeranze, f., портокалъ, агранцъ.
Pomeranzen-baum, m., агранцъ, портокалъ; —farbe, f., колóре портокъліе.
Pomolog, m., помологъ, че се окупъ къ потърія.
Pomp, m., помпъ.
Pompe, s. Pumpe.
Pomphaft, a. ші ad., помпосъ, мърецъ.
Ponton, m., понтонъ, подъ de рєзоіе.
Popanz, m., попанцъ, мътъхалъ, чахъ (de спъріетъ), момъіе, пъпъзгъ.
Pope, m., попъ.
Popo, m., шезътълъ.
Populär, a. ші ad., попъляръ, пъкътъ попорълуі; вшоръ (de прічепътъ).
Popularität, f., попълярітате.
Porcellan, n., порцелапъ.
Porkirche, f., трібупа вісерічеі.
Porös, a., поросъ (къ гъзуреле міч, нелеа аnімалъ).
Porosität, f., поросітате.
Porphyr, m., порфіръ, пétръ рошіъ фórte таре.
Porree, m., пъръ (плапть).
Portal, n., порталъ, пórта таре, пórта прінчіпалъ, фаuата вісерічеі дп каре е пórта таре.
Portepee, n., (фр.), портепеіъ, пъртъторъ de савіе (къреа орі матеріъ атърпатъ).
Porter, m., портеръ (вере таре de Англіа).
Portikus, m., (арх.), портікъ, галеріъ дескісъ, а къреі волта орі плафондуъ стъ пе колóне.
Portier, m., портаръ.
Porto, n., портъ, пъртатъ (de скрісорі).

Digitized by Google

Porträt, n., портретъ, кіпъ, тіпъ (алъ ѕнеї персóне), imaцine.
Portulak, m., порцеланъ, портѕлакъ (плантъ); wilde —, портѕлакъ сълватікъ.
Pornisch, m., мътѕръ de пърѕ.
Posament, n., посоманъ (італ. passamano), галонъ, чепрагъ, чепръгъріъ.
Posamentirer, m., посомънаръ.
Posaune, f., вѕчінъ (італ. buccino), вѕчѕмъ, тромвъ, тромвіцъ (італ. tromba), трімвіцъ.
Posaunen, v., вѕчінъ, тромвітъ, трімвіцъ.
Posaunenbläser, m., тромвітаръ, вѕчінаръ.
Pose, f., пéнъ de kondeïѕ.
Position, f., пѕсецiѕне.
Positiv, a. ші ad., пѕсетівъ, посітівъ, determinатъ; (грътм.) градъ посітівъ; органъ пѕртърецъ.
Positur, f., пѕсетѕръ, стътътѕръ.
Posse, f., вѕфъріъ (дела вѕфъ), фарсъ, фъфълѕгъ (іт. fanfaluche); поссъ, шагъ, глѕмъ грóсъ, маскъратъ; das sind —n, ачестеа сънтъ фъфълѕце.
Possekel, m., варосъ, чоканъ.
Possen, m., фестъ; einem einen — spielen, а жѕка феста кѕіва, а'шї вате жокъ de чінева.
Possen, int., секътѕре, nimікѕрї.
Possenhaft, a. ші ad., глѕмецъ, шъгачъ, дешенцатъ.
Possenreißer, m., омъ глѕмецъ, вѕфонъ; мъскърічъ, ridѕшъ, zорілъ (ардел., лът. zoillus).
Possenspiel, n., фарсъ (італ. farsa, фр. farce), фѫрцъ, репресѫнтъцiѕне вѕрлéскъ (ѫн театрѕ).
Possierlich, a. ші ad., de рѫсъ, поспачъ, рѫdекѕлъ; — aussehen, а авé прівіре ка nimінї, прівіре de рѫсъ.
Possierlichkeit, f., вѕфъріъ, мъскъріе, фърсъріе.
Post, f., поштъ; авістъ, ѫнштіінцаре; ноъ; сѕмъ; fahrende —, деліцéнъ; ordentliche —, поштъ ordinаръ; reitende —, кѕріеръ, пошта мікъ; außerordentliche —, стафетъ; eine — eintragen, а реціcтра (о пѕсецiѕне de банї); —en tragen, а пѕрта ворбе, а фі флеѕра ѕліцеї.
Post-amt, n., поштъ, офічіъ de поштъ; —beamte, m., офічіалъ de поштъ; —bote, m., трімісъ, місъ, місацеръ, кѕрсоръ алъ поштеї; —frei, a., скѕтітъ de портъ, франкъ; —geld, n., портъ de скрісорї; —halter, —meister, m., поштаръ, маїстръ de поштъ; —horn, n., корнѕлъ постіліонѕлѕї; —knecht, m., постіліонъ; —papier, n., хъртіъ фінъ, хъртіъ de скрісорї; —pferd, n., калъ de поштъ; —reiter, m., кѕріеръ, кѕрсоръ; —säule, f., колóнъ de мілѕрї (арътътóре); —schein, m., кітанцъ, адеверінцъ дела поштъ; —schiff, n., наіе кѕрсóре, пакетботъ; —taube, f., порѕмвъ кѕріеръ; —wagen, m., каръ de поштъ; —wesen, n., поштърітъ; —zug, m., тръсѕръ de поштъ, ѫнхъмътѕръ (de атътеа пърекї de каї).
Postement, n., постъмънтъ, піедесталъ.
Posten, m., артікѕлъ de ѕнъ контъ, партітъ (ѫн лімва негѕцет.); локъ de офічіъ, постъ; семналъ (ла вънъторї).
Postille, f., карте de предіче.
Postillenreiter, m., предікъторъ плацiаръ, каре ростеште предічеле алтора.
Postillon, m., постіліонъ (сѕрѕціъ, тѕрч.).
Postiren, v., ашезъ, коллокъ, аллокъ.
Posto, n., постъ, локъ; — fassen, а се ашеза, а окѕпа ѕнъ локъ, а се поста.
Potage, f., (zi потаж), zамъ гóлъ, лїѕркъ.
Potentat, m., потентатъ, сѕверанъ, domніторъ.
Potpourri, m., къцѕїе, васъ de афѕматъ; (мѕс.) потпѕрі.
Pott, m., óлъ, канъ.
Pottasche, f., поташъ, вотъшъ (ѕнсóреа чепѕшеї).

Digitized by Google

Pott-fiſch, —wall, m., ѳlcetpѣ (пеште de mare).
Potz! int., —tauſend! тръснете ѳълпере!
Präbende, в. Pfründe.
Präceptor, m., дпвъцъторѣ, daскълѣ.
Pracher, m., чершеторѣ.
Pracht, f., помпъ, грънdóре, тъpime лъстрóсъ; daв іſt eine —, есте лъкрѣ grandiocѣ.
Pracht-aufwand, m., лъксѣ; —auf-zug, m., прочесіѣне помпóсъ; —ausgabe, f., ediціѣне стрълъчітъ, ediціѣне лъксъóсъ; —bett, n., патѣ de пapadъ; —himmel, m., валdaxinѣ; —kegel, m., ѳвеліскѣ; —liebe, f., іѣвіре de помпъ, de лъксѣ; —werk, n., лъкрѣ помпосѣ; —zimmer, n., odaie de пapadъ, odaie помпóсъ.
Prächtig, a. ші ad., помпосѣ, minѣпатѣ, тъpeцѣ, domneскѣ.
Prachtvoll, a. ші ad., плinѣ de помпъ, grandiocѣ.
Präcipitát, n., пречіпітатѣ, арѣпкатѣ ла ѳѣndѣ (xim.).
Präciſion, f., пречісіѣне, акърътéцъ.
Prädeſtination, f., predeстінъціѣне пainte хотърѣре (a сордіі отепешті).
Prädikat, n., (лоц.), predikatѣ.
Prägen, v., тіпърескѣ, таіѣ монетъ.
Pragmatik, f., pragmatікъ, регълътънтѣ екліsіатікѣ (дп Франца 1438); регълътънтѣ dinaстікѣ (дп Австріа Каролѣ VI.).
Pragmatiſch, a. ші ad., pragmatікѣ.
Prahlen, v., ме трѣфескѣ, ме дпгътоѣ, ме ѳълескѣ; viel —ѳ und nichts dahinter, ѳалъ гóлъ, траіѣтъ ѣшóръ.
Prahler, m., трѣфашѣ, дпгътоатѣ.
Prahlerei, f., ѳалъ, тънdpie, дпгътоътъръ.
Prahleriſch, a. ші ad., ѳълосѣ, лъздъросѣ.
Prahlhanѣ, m., в. Prahler.
Prahlſucht, f., вóла трѣфіеі.
Prahm, m., подѣ, васѣ de трекътѣ (апа).
Prahme, f., кърпепѣ.
Praktik, f., практікъ, пѣпере дп лъкраре.
Praktikabel, a. ші ad., практікаверѣ, че се пóте апліка, пѣпе дп лъкраре.
Praktiker, m., практікантѣ, medikѣ практікѣ.
Praktiſch, a. ші ad., практікѣ (оппѣсѣ теоріеі); лъкрътторѣ, ѣптѣіторѣ.
Prälat, m., прелатѣ, архіереѣ.
Präliminár, a., преліminарѣ, че претерце ла матеріа прінчіпалъ (дп штііпце).
Prall, a., дптіncѣ, еластікѣ.
Prall, m., ресалтѣ, ресъltътъръ.
Prallen, v., ресалтѣ (о вілъ, о вопъѣ).
Prallер, m., ресъltътъръ.
Präludium, n., (мѣс.), прелѣdіѣ, дпчепътѣ.
Prämie, f., преміѣ, респлатъ.
Prämiſſe, f., (лоц.), премісъ.
Prangen, v., факѣ помпъ, ме арътѣ, дml daѣ лъстрѣ.
Pranger, m., локѣ de рѣшіне, прапгъ, ѳалапгъ (пептрѣ кріminалі).
Pränumeriren, v., препѣтерѣ, ме асоцескѣ.
Präparat, n., препаратѣ, лъкрѣ прегътітѣ.
Präpoſition, в. Vorwort.
Präſent, n., пресептѣ, darѣ.
Präſentant, m., пресъптантѣ, дпфъцішторѣ (de o поліцъ).
Präſervativ, n., (med.), пресервативѣ, апърътівѣ (de o вóлъ).
Präſeѕ, Präſident, m., прешединте.
Praѕ, m., грътадъ.
Praſſeln, v., ме дпвѣіѣ, daкѣ віéцъ дестръпатъ.
Praſſen, v., пѣрълъ, покпескѣ (ѳокълѣ арзъndѣ).
Praſſer, m., дпвѣіатѣ, деѳерътатѣ, трълъ.
Praſſerei, f., деѳерѣ, дпвѣівътъръ; лъкотіъ ла траіѣ дпвѣіатѣ.
Präſumiren, в. Vorausſeѣen.
Prätendent, m., претіndінте.
Prätor, m., жѣdекторѣ (ла romanіі антічі), преторѣ.
Prätorianiſch, a., преторіанѣ, че се ціне de гарда domніторълъі.

Digitized by Google

Predigen, v., предікъ, вестескъ, anпъпчіъ къвъптълъї лъї Dzeъ (проповедъїескъ).

Prediger, m., предікъторъ, міністръ къвъптълъї dzeeскъ (проповедъіторъ); —amt, n., офічіъ de предікъторъ; —stand, m., статъ екліciастікъ.

Predigt, f., предікъ, къвъптъ віcеріческъ; —buch, n., карте de предіче.

Preis, m., прецъ, валóре; лаъdъ; billiger —, прецъ ефтінъ, прецъ діскретъ; fester —, прецъ дефіптъ; Gott sei — und Dank, Dzeъ съ фіе лъъdатъ; um jeden —, къ орїче прецъ; das ist der genaueste —, ачеста е прецълъ челъ din ъртъ; ich würde es um keinen — thun, еъ п'аш фаче ачéста пентръ тóтъ лъмеа; man muß es zu seinem — sagen, требъе съ о спъпъ спре лаъda са; —aufgabe, f., проблемъ de премїъ; —schrift, f., скріптъръ къ конкърсъ de премїъ; —würdig, a., лъъdаверъ; глоріосъ; —courant, m., къраптъ, лістъ de прецърї, таріфъ.

Preis, ad., —geben, а лъса ѧп прадъ, а пъръсі.

Preiselbeere, f., смеъръ, стръгъръ ърсескъ.

Preisen, v., прецъескъ; лаъdъ, стімеzъ, репътеzъ, даъ лаъdъ, даъ глоріъ.

Prekär, a., прекарїъ, че аї din граціа алтъїа, фолосъ че ці се пóте кърма.

Prelle, f., арънкътъръ, ѧпіептътъръ (de вълпе), пътъръ (цолъ ш. а.) de арънкатъ.

Prellen, v., ѧпіептъ, арънкъ, асвърлїъ; einen Fuchs —, арънкъ ѧп съсъ о вълпе; ѧпшелъ, атъцескъ.

Preller, m., атъціторъ, ѧпшелъторъ, пъкъліторъ, тръфъторъ; ѧпіептъторъ, арънкъторъ.

Prellerei, f., ѧпшелътъръ; пъкълітъръ.

Pressant, a., ѧптеціторъ, грабнікъ.

Presbyterianer, m., пресвітеріанъ (сектъ ѧп Скоціа), че лапъdъ епіскопатълъ.

Preß, a., стрінсъ, тескъітъ, adстрѧнсъ; —bank, f., скъпdъръ de тéскъ; —baum, m., дръгъ de тéскъ; —bengel, m., кеїе, кърлігъ de ѧпторсъ тéскълъ; —brett, n., скъпdъръ de тéскъ; —freiheit, f., лівертатеа тіпарълъї, лівертатеа пресеї; —glanz, m., лъстръ datъ къ преса; —span, m., скъпdърікъ de тéскъітъ (макавеа).

Presse, f., тéскъ, сторкъларъ, сторкъторъ; тіпаръ; лъстръ; das Werk ist unter der —, картеа е съв тіпаръ, картеа се тіпъреште; die — geben, а da лъстръ (ла о цесетъръ).

Pressen, v., стрѧнгъ; тескъескъ, сторкъ; тіксескъ, ѧпdесъ, ѧпdесъїъ; тіпърескъ; констрінгъ, сілескъ; mein Herz ist gepreßt, inima'mї é стрімторатъ; Matrosen —, а скóте мъріпарї къ сіла.

Presser, m., тескъіторъ, тескаръ (дръгаръ), тіпъріторъ.

Pressung, f., тескъітъръ, сторкътъръ; ѧпdесетъръ.

Presto, a., (мъс.), престо, ръпеde.

Priapismus, m., (med.), пріапісмъ (бóлъ ѧп мемвръ бърв.).

Pricke, f., мерéпъ (пеште).

Prickeln, v., пішкъ; ѧмпъпгъ.

Priester, m., преотъ (італ. prete); пресвітеръ, іереъ, пъсторъ.

Priester-amt, n., дерегъторіъ преоцéскъ; —herrschaft, f., іерархіъ, domніъ преоцéскъ; —stand, m., преоціма, стареа преоцéскъ, статълъ преоцескъ; —weihe, f., хіротоніре.

Priesterin, f., преотéсъ.

Priesterschaft, f., клеръ, статъ преоцескъ, тагмъ преоцéскъ.

Priesterthum, n., преоціе, пресвітератъ.

Primas, m., прімате, ънтеїълъ мітрополітъ (ѧптръ о цéръ).

Primat, n., Primaswürde, f., прімаціъ, demnітате прімаціалъ.

Primawechsel, m., прімa камвіъ (в. Wechsel).

Digitized by Google

Prime, f., (ân mâsikъ), primъ, topлъ ъntelъ, topлъ mai de жосъ; (la dzelъ) prima лovitъръ; prima фацъ, kólъ; prima рзгъчзне.

Primel, f., primolъ (флóре).

Primitiv, a., primitivъ, челъ mai векъ; (ân грът.) kъвinte de ръdъчinъ, radikale, ръdъчinele.

Princip, n., prinчipiu, temeiъ, ânчепътъръ, есворъ, зрzбlъ, kauza prinчipalъ; adevъръ ânvederatъ (ân filosofiъ); massimъ, regulъ (ân relege, moralъ, politikъ).

Principal, m., prinчipalъ, patronъ; челъ mai ânsemnatъ; цevъritъ de oprane.

Prinz, m., prinчine, domnъ mai mare.

Prinzessin, f., prinчipésъ, prinчésъ, dómnъ, domniцъ.

Prior, m., priorъ, proestosъ, sъperiorъ, arhiereu.

Prioritât, f., priorítate, ъntelетate, sъperiorítate (mai въrtosъ ântre вicerikanі ші kъlzъrі).

Prise, f., pradъ, prinsъръ, prinsъ, prisъ; — Tabak, prisъ de тъвакъ.

Prisma, n., prismъ, prispъ, opîce фігъръ multikъtъralъ komпusъ din paralelograme; instrъmъntъ de stikлъ prin kare se dekompune lъmina.

Pritsche, f., popitóre, soърцъ; lopъцikъ; vankъ, лaвiцъ, prispъ; пunte de пъшkъ; kóda caniel; шea latъ; фъliъ; dickъ; —meister, m., пaiaштъ.

Privat, a. ші ad., priватъ, partikularъ.

Privet, n., ânvelъtóre, ешitóre, вadъ.

Privilegium, n., privilegiu (Vorrecht).

Probat, a., черkатъ, проватъ.

Probe, f., провъ, черkare, sperimъntъ; mъstръ; eine — anstellen, a черka, a фаче o провъ.

Probe-blatt, n., —druck, m., провъ, prima kóлъ, tipъritъръ de провъ; —gold, n., азръ de провъ; —haltig, цipъторъ de провъ; —jahr, n., anъ de провъ.

Proben, v., черkъ, фakъ провъ, провezъ.

Probirer, m., черkъторъ, провъторъ (de minerale).

Probirwage, f., kъmпънъ de провъ.

Problem, n., (мат.), провлемъ, ântrevъчзне de desleгatъ dзn регuleле штiinцei; че е греu de prinчepътъ.

Problematisch, a., провлематикъ, greu de черkатъ; de dispътatъ, dispътaверъ.

Probst, в. Propst.

Procedur, f., прочесъръ, прочедъръ, ordinea жzdekъторéскъ.

Procent, n., прочентъ, dовъndъ la сътъ.

Proceß, m., прочесъ, kauзъ dе жzdekatъ; operaцiзne ximikъ.

Produkt, n., prodъktъ, prodacъ.

Profan, m., mirénъ, profanъ, lъteskъ.

Profaniren, v., profanezъ, prixънeskъ.

Profeß, m., жzръштъпъ de kълzъріu.

Profession, f., mesериu, meштерie (it. mesterie), profesiзne.

Professionist, m., mesериarъ, meштеръ, profesionistъ.

Professor, m., profesorъ, ânvъцъторъ пъblikъ.

Professur, f., profesoratъ.

Profil, n., profilъ, faца вzzътъ opî deliniatъ nъmai dintr'o latзre; diese Frau ist schön im —, aчéstъ femeiъ e frъmósъ din profilъ.

Profit, m., kъштigъ, profitъ.

Profos, Profoß, m., profosъ, prevostъ.

Programm, n., programъ, prevestire.

Progreß, m., naintare, progresъ.

Prohne, f., marцine.

Projekt, n., proiectъ; ântreprisъ.

Proclamation, f., proklemъцiзne (Aufruf).

Procura, f., prokзръ, пътere datъ de a lзkra ân пumele kuiва.

Prolog, m., naintekъvъntare, kъvъntъ ânainte, prologъ, prefaцъ.

Prolongation, f., prelzнgire, prolzngaцiзne, respirъ (la neguцetorі).

Promeniren, v., primblu.

Promotion, f., naintъrъtъ, promoцiзne.

Digitized by Google

Pronomen, n., (gram.), пропѣме (Fürwort).

Propaganda, f., пропагандъ; конгрегъцїѣнea din Roma пентрѫ лъцireа kredinцeї; дncoцire спре a лъцi ideї revoлyцїѣnare.

Prophet, m., профетъ, проорокъ; der — gilt nichtѣ in ſeinem Vaterlande, niчї зnѫ профетъ пѫ e priймитъ дn патрїa ca.

Prophezeien, v., профетезъ, проороческъ, спѫнѫ дnaинte.

Prophezeiung, f., профецїѫ, проорочїѫ.

Proportion, f., пропорцїѣне, квїinцa пърцїлорѫ, сїметрїѫ; nach —, dѫпре мъсѫрѫ, дn пропорцїѣne (Verhältniß).

Proportionirt, a., пропорцїonатъ, апъсѫратъ.

Propoſition, f., пропѣсецїѣne.

Propſt, m., преnоситъ; ersmenѫ; протоереѫ.

Propſtei, f., преnоситъръ (дn вісерїка апѫсéпъ).

Proſa, f., просъ, квѫвънтаре песпѣсъ ла мъсѫре.

Proſaiker, Proſaiſt, m., просаістъ.

Proſcription, f., десцеларе, проскрїпцїѣne.

Proſelyt, m., (греч.), поѫ вепітъ, пъгънъ крештinатъ, проселітъ; партicanъ; —en machen, a фаче проселіцї.

Proſelytism, m., проселіцїе, проселітісмъ, zелъ de a крештina.

Proſit, int., фie-de-вine.

Proſodie, f., прододіѫ, ръспікаре регѫлатъ дnѫ акчентъ ші мъсѫръ.

Proſpekt, m., проспентъ, прівіре.

Proſtituiren, v., a десвергѫра, a пънгърі; a спѫрка, a інфама, a дnжосі.

Protection, в. Schutz.

Protector, в., протепторъ, скѫтіторъ, апърѫторъ.

Proteſt, m., протестъ; einen Wechſel mit — zurückſchicken, a ремite o поліцъ кѫ протестъ.

Proteſtant, m., протестантъ.

Proteſtantism, m., протестантісмъ, kredinцa протестанцілорѫ (лютерані, калвінї).

Protokoll, n., протоколъ, катастіхъ, делъ; ein — führen, a цinе протоколъ.

Protokolliren, v., протоколезъ, рецістрезъ.

Protzen, v., дnкаркъ тѫнълъ, пѫнъ пе котіѫръ; me весьтолъ.

Protzig, a., арцѫгосъ, червікосъ.

Protzwagen, m., котіѫръ, тілéръ de тѫнъ.

Proviant, m., мерinde, провіанъ, провісізне; —haus, n., магazinъ de провіанъ.

Proviantiren, v., провъзъ кѫ мерinde.

Provideng, в. Vorſehung.

Provinz, f., провінчїѫ, цéръ.

Provinzial, a., провінцїалъ.

Proviſion, f., мерinde, провісізне, къпзіре (de мерinde).

Proviſor, m., провезъторъ, провісоръ; дnгріцїторъ.

Proviſoriſch, a. ші ad., провісорїѫ, препгріцїторїѫ; інтерімалъ, de azi-пе-мъне.

Prozeß, в. Proceß.

Prudeln, v., стрікъ лѫкрълъ, тъндълескъ; daъ дn ѫndѫ, дn клокотъ.

Prüfen, v., черкъ, пѫнъ ла провъ, ecaminezъ (іспітескъ).

Prüfung, f., провъ, ecamenъ, черкаре; harte —, провъ греа, черкаре дѫрерósъ.

Prüfling, m., kandidatъ de ecamenъ.

Prügel, m., пастонъ, бъцъ, чоматъ; гътежъ.

Prügelei, f., чотъцітъръ, бътаіе.

Prügeln, v., батъ, чотъцескъ.

Prunk, m., помпъ, парадъ дешéртъ, фалъ; апларатъ.

Prunken, v., факъ помпъ, м' арътъ, ме мѫndрескъ.

Prunk-ſucht, f., ізвіре de помпъ, фанфаронатъ, фърфълїе; —ſüchtig, фанфаронъ, фърфалъ.

Pſalm, m., псалмъ, къптекъ сакрѫ; —buch, n., псалтіре; —dichter, m., псалмістъ; —geſang, m., псалмодіъ.

Pſalmiſt, m., псалмістъ.

Pſalter, n., псалтіре.

Pſeudonim, псевдонімъ, пѫме скітатъ, пѫме сѫпъсъ.

Pſt, int., пст, тачі!

Digitized by Google

Psycholog, m., псіхологъ, кънoскъторъ de факълтъціле съфлетълъї.
Publicirung, Publication, f., пъблікъціъне.
Publikum, n., пъблікъ.
Pud, n., цъдъ (мъсъръ ръсéскъ = 40 ℔. de Biena).
Pudel, —hund, m., къне бървосъ, къне міцосъ; дръмъ de попіче; грешъ (ѧн попіче); бълтóкъ; —kopf, капъ крецъ, пъръ вълвоїъ; —närrisch, a. ші ad., небънатекъ, комediосъ.
Pudeln, v., смінтескъ, грешескъ (ла попіче); me ѧмплетеческъ (веатълъ); тратезъ кънеште.
Puder, m., пъдеръ, прафъ de пъръ; —mantel, m., мантелінъ (de пъдератъ).
Puderig, a. ші ad., ѧмпъдератъ, ѧмпълвератъ.
Pudern, v., ѧмпъдерезъ, ѧмпълверезъ.
Puff, int., бъфъ, пъфъ.
Puff, m., ловітъръ, пъмнітъръ, пъмнъ, гіолдъ; мінчънъ.
Puffen, v., пъмнескъ, бъфнескъ, гіолдескъ.
Puffer, m., пістолъцъ, терцеролъ; бъфніторъ, гіолдіторъ.
Puls, m., пълсъ, бътътъра вънеї; —ader, f., артеріъ; —messer, m., пълсілоціъ, мъсъръторъ de пълсъ; —schlag, m., пълсъ, бътътъра пълсълъї; —zittern, n., тремъръ de пълсъ.
Pulsiren, v., пълсéзъ, вате сънцеле.
Pult, n., пълпітъ, сікріїъ, скрінъ.
Pulver, n., пълвере, іéрвъ de пъшкъ, прафъ; er hat das — nicht erfunden, елъ е ънъ капъ секъ; keinen Schuß — werth sein, а нъ плъті о чéпъ.
Pulver-beutel, m., съкълецъ de прафъ; —büchse, f., кътіе de прафъ; —horn, n., корнъ de пълвере; —kammer, f., —magazin, n. магасінъ de прафъ; —tonne, f., тóнъ, валеркъ de прафъ.
Pulverisiren, pulvern, pülvern, v., пълверезъ, префакъ ѧн пълвере.
Pump, m., кредітъ (ла школарі).
Pumpbrunnen, m., фонтънъ къ тълъмбъ.
Pumpe, f., пъмпъ (італ. pompa), тръмбъ (італ. tromba), тромбъ, тълъмбъ.
Pumpen, v., пъмпезъ, скотъ къ пъмпа; me ѧмпрътътъ.
Pumpen-bohrer, m., сфределъ de пъмпе; —deckel, m., —kappe, f., къпакъ de тълъмбъ; —kasten, m., пъцъ de тълъмбъ; —klappe, f., —ventil, n., ресъфлътóре, вѫнтелъ; —räumer, m., лімбшóра тълъмбеї; —schwengel, m., мънънкіълъ тълъмбеї; —sauger, m., допълъ, съгъторълъ пъмпеї; —schwengel, —schwingel, m., къмпънарълъ пъмпеї; —stiefel, m., трънкіълъ, inima пъмпеї.
Pumper, m., пъмпаръ.
Pumpernickel, m., пъне de Вестфаліа, пъне de секаръ.
Pumphosen, Pumperhosen, в. Pluderhose.
Punkt, m., пънтъ, понтъ; артікълъ; von — zu —, din пънтъ ѧн пънтъ; — fünf Uhr, токма ла чінчї óре.
Pünktchen, n., пънтішоръ, пънтълецъ.
Punktirbuch, n., карте de фермекъторіъ.
Punktiren, v., пънтезъ, пънъ пънтърї; deпрindъ цеоманціа (връжіторіа).
Punktirer, m., цеомантъ, гъчіторъ din пънтърї.
Punktirkunst, f., цеоманціъ.
Punktirung, f., пънтъціъне.
Pünktlich, a. ші ad., акъратъ, есáктъ, пънтъалъ, пречісъ.
Pünktlichkeit, f., акъратецъ, пънтъалітате, пречісіъне.
Punktuation, f., ѧнтрепънціъне.
Punktur, f., (тіпогр.), пънсъръ, пънтъръ.
Punktwurm, m., animалъ кътъ пънтълъ, мікроскопікъ.
Punsch, m., пънчъ (беътъръ); —essenz, f., есінцъ de пънчъ; —glas, n., пъхаръ de пънчъ.
Pupill, m., пъпілъ (Mündel).
Pupille, f., пъпілъ, лъміна окіълъї.

Digitized by Google

Puppe, f., пъпъшъ, фъптъкъ; (іст. пат.) nimфъ, хрісалідъ.
Pumpen, v., me жокъ къ пъпъше.
Pur, a., къратъ.
Purganz, f., пърганцъ, къръціе (medічінъ).
Purgiren, v., пърцезъ, къръцъ (Laxiren).
Purist, m., пърістъ (ѧп лімвъ, каре о къръцъ de стръіnicme).
Puritan, m., пърітанъ (сектъ релец.).
Purpur, f., пърпъръ, порфіръ; —roth, a., рошъ пърпърій; —schnecke, f., молъскъ (че дъ колóреа пърпъріъ).
Purpurn, a., пърпърінъ, de порфіръ.
Purzeln, в. Burzeln.
Pustel, f., вешікъцъ, пъштеа.
Pusten, v., съфлъ, гѫфъїъ, пъфъїъ.
Puterhahn, n., къркапъ.
Putchen, Puthünchen, n., пъїъ.
Putte, Pütte, f., вълтóкъ.
Putz, m., гътéлъ, кітéлъ, гътітъръ, тоалетъ, акопчіетъръ; —handel, m., негоцъ къ марфъ de modъ; —händler, m., негъцеторъ de modъ; —macherin, f., modістъ; —sucht, f., невъпіе de mode; —tisch, m., тоалетъ, месчóръ de гътéлъ.
Pygmäe, m., пітікъ, пітікотъ.
Pyramide, f., пірамідъ.
Pyramidalförmig, a., пірамідалъ.
Pyrometer, m., пірометръ, тъсъръторъ de фокъ (дъпре градърі).
Pyrotechnik, f., піротекнікъ, артіфічіа къ фокъ.

Q.

Q, n., а шептеспрезечеа літеръ а алфаветълъї цермапъ.
Quaal, в. Qual.
Quabbe, в. Wamme.
Quabbelig, a., тремъръпте; кърпосъ.
Quabbeln, v., тремъръ (ка ръчітъріле).
Quackeln, v., съптъ неотърѫтъ, me 'ndoїескъ.
Quackler, m., омъ неотърѫтъ.
Quacksalber, m., medікъ кърпачъ, шарлатанъ; —ei, f., шарлатанъріъ.
Quacksalbern, v., шарлатанъреокъ.
Quader, —stein, m., —stück, n., пéтръ пътратъ (тъїатъ); къвъ de пéтръ.
Quadrant, m., пътрантъ, кадранъ, а патра парте din черкъ.
Quadrat, n., пътратъ, кадратъ (пъмеръ, фацъ); —fuß, —schuh, m., ърмъ (пічоръ) пътратъ; —meile, f., мілъ пътратъ; —rechnung, f., калкълъ de пъмерї пътрацї; —ruthe, f., варгъ пътратъ.
Quadratur, f., пътрътъръ, кадрътъръ.
Quadrat-wurzel, f., ръдъчінъ пътратъ; —zahl, f., пъмеръ пътратъ; —zoll, m., полікаръ, децетъ пътратъ.
Quadriren, v., пътрезъ, адъкъ ла формъ пътратъ; фіг. се къвіне, потрівеште.
Quadrupel, a., ѧмпътрітъ, патръплікатъ; —alliance, аллегътъръ ѧмпътрітъ.
Quaken, v., а окъі (врóска).
Quäken, v., а ціпа, стріга.
Quaker, Quäker, m., окъіторъ (animалъ); къакеръ (ърмъторъ лъї Фоксъ еретікъ din Англіа); —glaube, m., кредінца къакерéскъ, къакерісмъ.
Qual, f., тортъръ, мартірій, кінъ.
Quälen, v., тортърезъ, мартірезъ, кінъескъ; съперъ, пекъжескъ.
Quäler, m., тортъръторъ, кінъіторъ; съпъръторъ, секъіторъ; —ei, f., тортъръторъ; съпъраре.
Quälgeist, m., спірітъ тортъръторъ; омъ съпъръторъ, секъіторъ.
Qualificiren, v., къаліфікъ; sich —, а се депрінде, а се фаче аверъ, капаче, бънъ de чева.
Qualität, f., калітате, патъръ, фелъ.
Qualle, f., ързікъ de маре, медъзъ.

Digitized by Google

Qualm, m., фъмъ гросъ, авъръ десъ; —ig, a., авъросъ.
Qualmen, v., фъмезъ, даъ фъмъ, авъръ гроші.
Qualſter, m., флегмъ, скъіпатъ мъкосъ; —ig, a., флегматікъ.
Qualſtern, v., скъіпъ флегмъ.
Quandel, m., паръ че се 'нфіпе дп міжлоклъ грътеzеї де lemne пређъкънде дп кървъні; —beerbaum, m., (mespilus amelanchier, плант. Линеї).
Quantität, f., кътіme, кантітате.
Quantoweiſe, ad., de формъ.
Quantûm, n., кътъ, сътъ, пътеръ, порціне.
Quappe, Aal—, f., міхалцъ (пеште).
Quarantâne, f., карантінъ (кот. лъзъретъ); —, halten, цінъ карантінъ.
Quark, m., кашъ проспътъ, моле; тінъ; валегъ; лъкръ de nimika, вагателъ; du ſollſt einen — davon bekommen, о съ те алеці къ nimika; —käſe, m., врънzъ проспътъ; —ſack, m., стръкъръторе; —ſpitze, f., о пішкътъръ.
Quarre, n., кареа, пътратъ.
Quarren, v., цінъ, скілълъеск (конії), плъпгъ, търгіъ.
Quart, n., картъ, пътраръ (фъртаръ), а патра парте, літръ; ein — Bier, унъ пътраръ de бере.
Quartal, n., трімъніъ, тріместръ, тріmесіцъ; —weiſe, ad., din treї in treї mece (лъні).
Quartaner, m., картанъ, сколаръ de кл. 4a.
Quartanfieber, n., фріґъріе картане (de a 4a zi).
Quartant, Quartband, m., карте дп картъ.
Quartblatt, n., фоіъ дп картъ.
Quartett, n., картетъ (къптъ дптопатъ de патръ).
Quartier, n., картаръ; кзартіръ, локашіъ = (локъцінe); пътраръ; wo werden Sie Ihr — nehmen? унде о съ те ашеzі къ локзінца? (mil.) — machen, факъ картіре; ein — Wein, унъ пътраръ de вінъ.
Quartieren, v., картірezъ, пънъ дп кзартіръ.
Quartier-ſtei, a., необлегатъ ла dare de картіръ; —geld, n., бані de картіръ; —meiſter, m., маістеръ de картіръ, дпкартіраръ; —zettel, m., чедълъ de дпкартіратъ.
Quarz, m., карцъ (mineralъ кременосъ); —haltig, a., карцосъ.
Quaſſia, s. Bitterholz.
Quaſt, —e, f., фіонкъ, моцъ, чіскръ, капафъ.
Quatember, s. Quartal.
Quaterne, f., катерпъ.
Quatſchen, v., a леопъі.
Quecke, —ngras, n., чентіnodъ, полігонъ (піръ, плантъ).
Queckſilber, n., арціптъвіъ, меркріе; —öl, pflaſter, n., унтъ меркріалъ.
Quehle, f., штергаръ.
Quell, m., Quelle, f., фонтъпъ, сорцепте (есворъ); fig. оріціпе, дпчепътъ, капъ, кавсъ; дпъ ſicherer —, din гъръ секъръ.
Quellen, v., есворъ, есворескъ, есъ; fig. се паште, 'шї траце оріціпea; се дпфлъ (п. е. mazъреа).
Quellgrund, m., церътъ фонтъпосъ.
Quellwaſſer, n., апъ віе, апъ de фонтъпъ (пъ de пъцъ).
Quendel, m., чімбріщоръ, лътміцъ (плънтъ).
Quentchen, m., драхтъ, драмъ (пондере); — Seide, драмъ de мътасъ.
Quer, a. ші ad., кърtezішъ, піezішъ (фр. de biais), кръчішъ, diaronalъ (геом.).
Quere, f., кърtezітъръ, піezъшіъ.
Quer-feldein, ad., деакърtezішълъ преste къмпъ; —art, f., біскъцітъ, секъре къ доъ тъішърі; —balken, m., гріndъ кърtezішъ; —baum, m., дрънъ (de пórтъ, унъ); —binde, f., фашъ кърtezішъ; —durchſchnitt, m., тъіътъръ піezішъ.
Quer-flöte, f., флаутъ, флъіеръ кърtezішаръ (къ гаура de сфлатъ дп кóстъ); —furche, f., врazdъ кърtezішъ; —gang, m., терсъ

Digitized by Google

крѫчішѫ; —gasse, f., стратъ крѫчішатъ; —kopf, m., капѫ сѫчітѫ, ѫndъръtnікѫ.

Querl, m., мелъстъѫ, мѫстѫіторѫ (броіерѫ, молд.); —en, v., местекѫ кѫ мелестъѫ.

Quer-laden, m., облонѫ de търавъ; —linie, f., лініъ diaгоналъ; —naht, f., кѫсѫтѫръ кѫрmezішъ; dѫпъ акѫ; —sack, m., десакѫ = (бісакѫ); —sattel, m., шеа фемеіéскъ; —schnitt, m., v. Querdurchschnitt; —straße, f., —weg, m., кале, dрѫмѫ кѫрmezішѫ, че се 'nкрѫчішéзъ; —strich, m., тръсътѫръ, dѫnгъ, лініъ кѫрmezішъ; einen —strich durch die Rechnung machen, а траце о dѫnгъ песте сокотéлъ, а стріка планѫлѫ кѫіва, а ѫnкѫрка іцеле кѫіва.

Quer-über, ad., diaгоналмънте, deакѫрmezішѫлѫ, піezішѫ.

Quese, f., вешікѫцъ.

Quetsche, f., контѫсіѫne, стрівітѫръ; фіг. клеште; прѫnъ, в. Zwetschke.

Quetschen, v., стрівескѫ, тѫртескѫ, стрінгѫ (п. е. deцетѫ кѫ ѫша); сторкѫ (сѫкѫ din алъмѫіъ); мѫстѫескѫ (стрѫгѫріле).

Quetschung, f., контѫсіѫne, стрівітѫръ.

Quetschhammer, m., чоканѫ de тѫртітѫ, de планатѫ (металѫ).

Quetschwunde, f., ранъ de стрівітѫръ.

Quid-pro-quo, (лат.), ad., кіпрокѫ, галіматіасѫ.

Quick, m., (ѫn mine), арцінтѫ віѫ; —, a. ші ad., віоіѫ, дештептѫ.

Quicken, v., а кіѫі, ціпа, гѫіка (ка пѫрчеіі).

Quinta, f., а чінчеа класъ.

Quintaner, m., сколарѫ de 5а кл.

Quinte, f., (мѫс.), чінтъ (корda чеа маі сѫпціре ѫn віóръ); фіг. капріцѫ.

Quintessenz, f., чінтесенцъ.

Quintett, n., чінчетѫ (кънтѫ de чінчі інші).

Quirl, в. Querl.

Quist, n., рісіпъ; daѫnъ; рѫіnаре.

Quitt, ad., кітѫ, мънтѫітѫ, скъпатѫ; ich bin mit Ihnen —, m'amѫ плътітѫ de Dта.

Quitte, f., гѫтѫіъ; —nbaum, m., гѫтѫіѫ (помѫ); —nfarbe, f., колóре de гѫтѫіъ, фаца паіѫлѫі; —ngelb, a., гѫтѫііѫ; —nkern, m., сімвѫре de гѫтѫіъ.

Quittiren, v., кітезѫ, daѫ кітанцъ, adeверінцъ de прімірe.

Quittung, f., кітанцъ, adeверінцъ.

Quodlibet, n., котліветѫ, талмошѫвалмошѫ (аместекътѫръ de десемнѫрі, de кънтече сéѫ de алтѫфелѫ).

Quote, f., кътіме, парте аналогъ.

Quotient, m., коціентѫ.

R.

R, n., а оптѫспрезечеа літеръ ѫn алфаветѫлѫ цермапѫ.

Raa, (мар.), варгъ (de вънтреа пезішъ ла катаргѫ).

Rabatt, m., рабатѫ (лъсаре din прецѫлѫ арътатѫ).

Rabatte, f., (кроіт.), ресфрънтѫръ (de гѫлерѫ, de мънечі); батъ.

Rabattiren, v., ресватѫ, ласѫ din прецѫ.

Rabattrechnung, f., скомптѫръ.

Rabbiner, Rabbi, m., рабінѫ, ѫnвъцъторѫ.

Rabbinisch, a. ші ad., рабінікѫ.

Rabe, f., корвѫ.

Raben-aas, n., кадаврѫ, стѫрвѫ, хоітѫ (пентрѫ корві); —ältern, pl., пърінці деспатѫраці, вітріці; —feder, f., панъ de корвѫ; —geschrei, f., кронкънітѫръ de корві; —krähe, f., корвѫ негрѫ; —mutter, f., мамъ деспатѫратъ, вітрігъ; —schnabel, m., пліскѫ (чокѫ) de корвѫ; —schwarz, a., негрѫ ка корвѫлѫ; —sohn, m., фіїѫ деспатѫратѫ; —stein, m., пéтръ влъстешатъ, фѫрчі; am —steine

Digitized by Google

sterben, a mъpi ѧn фъpчї; —vater, m., татъ deснатъратъ.
Rabulist, m., равълістъ, авокатъ віклéнъ, кърkотосъ, секъторъ.
Rabulisterei, f., равълістъріъ, секътъръ, шікапъріъ.
Race, f., расъ, соїъ.
Rache, f., ресвъпаре, вendетъ.
Rachen, m., гъръ = (gola, іт.), гътлéжъ (ла animale); aus dem — des Todes retten, a скъпа din гъра морцїї.
Rächen, v. a., ресвъпъ; sich —, ѧmї ресвъпъ.
Rächer, m., ресвъпъторъ.
Racheschwert, n., савіа ресвъпърії.
Rach-gefühl, n., сімцъ de ресвъпаре; —gier, —sucht, f., пофтъ, арdóре de ресвъпаре; —gierig, —süchtig, a., ресвъпъторъ, віndікатівъ; —göttin, f., Nemecic, Zina ресвъпъреї ші Фъріа.
Rack, m., Аракъ (Arrack).
Racker, m., поркъ de къпе, блъстематъ.
Rackerei, f., стръпацъ, лъкръ обосіторъ.
Rackern (sich), v., me декълъ лъкръndъ.
Rackete, в. Rakete.
Rad, n., рóтъ.
Rad-achse, f., осіъ de рóтъ: —arm, n., спіцъ de рóтъ; —band, n., черкъ de рóтъ; —bohrer, m., сфределъ de рóтъ.
Radbrechen, v., фіг. ворвескъ стрікатъ (о лімвъ).
Rädchen, n., ротіцъ.
Rade-hacke, —haue, f., каcma, сапъ de стірпітъ бъръїенї.
Rädel, m., чїъръ, dѫрmоїъ (ѧn прінч. d.).
Rädeln, v., чїъръескъ, daъ прін dѫрmоїъ; ротескъ, dапънъ пе рóтъ.
Rädelsführer, m., капълъ, шефълъ ъпъї комплотъ.
Rademacher, m., ротарцїъ, ротаръ.
Raden, v., padъ, стірпескъ, в. Ausroden.
Raden, m., бъръїапъ реа, пълъmidъ, nегінъ.
Räder, m., чїъръ, dѫрmоїъ.
Rädern, v., ротескъ, пъпъ рóтъ; тортъpezъ къ рóта, пъпъ пе рóтъ; lebendig —, a оморѫ de віъ къ рóта.
Rädewerk, n., ротърітъ.
Radfelge, f., обадъ, картъ de рóтъ.
Radical, a. ші ad., padікалъ, din ръdъчінъ; —kur, f., къръ padікалъ.
Radieschen, n., pidікїóръ.
Radiren, v., padъ, інтаїъ, съпъ, гравезъ къ апъ фóрте.
Radir-kunst, f., в. Aetzkunst; —messer, n., къцітъ de расъ (врічіъ); —nadel, f., стілъ, сълъ de съпатъ; —wasser, n., апъ таре de росъ, de съпатъ.
Radius, m., (цеом.), разъ (семідіаметръ).
Rad-linie, f., (цеом.), чіклоідъ; —nagel, m., къїъ de рóтъ (къ флóре); —schaufel, f., лопъцікъ de рóтъ (ла челе de апъ); —schiene, f., шінъ de рóтъ; die —schienen auflegen, ферекъ о рóтъ; —speiche, f., спіцъ de рóтъ; —sperre, f., цедекъ de рóтъ; —spur, f., ърmъ de рóтъ, въкашъ, хъъгашъ (молд.); —welle, f., грindеїълъ рóтеї; —zapfen, m., фъсъ de рóтъ.
Raffel, в. Riffel.
Raffen, v., ръпескъ, стългъ, апъкъ, трагъ ла mine.
Rafgut, n., бъпъ (авере) ръпітъ.
Raffinade, f., Raffinat, m., рафінатъ, zахаръ рафінатъ.
Raffiniren, v., рафінезъ.
Raffzahn, m., dinте ѧнтъїъторъ, колцъ.
Ragen, v., a се іві, a еші de асъпра, в. Hervorragen.
Ragout, (zi рагъ), m., dресъ de бъкате; токапъ.
Rahm, m., флóреа лаптелъї, стъптънъ; den — abnehmen, стъптънескъ.
Rahmen, m., кадръ, марцїне, черчевеа, первасъ; — zum sticken, гергефъ.
Rahmen, v. a., ѧнкаdрezъ, пъпъ (ла ъпъ тъблоъ) марцїнї, первазъ; іаъ стъптъна; ѧнтindъ (чева) пе гергефъ; v. n., фаче стъптънъ (лаптеле).

Digitized by Google

Rahmenhobel, m., целъ̆ de первасърі.
Rahm-löffel, m., лінгъръ de смъптъпітъ̆; —nähterei, —stickerei, f., късътъръ de гергефъ̆; —torte, f., търтъ, погаче къ смъптъпъ.
Rahm, —enschuh, m., папъкъ̆ къ талпъ дъплъ.
Rain, m., ръсоръ̆, apd. (resort, фр.), ачелъ̆ локъ̆ неаратъ̆ ервосъ̆ чева маї pidікатъ̆ dintre doъe огóре menітъ̆ спре а серві de лінie de деспърцiре інтре еле), отаръ̆ (хатъ̆, молд.); —en, v., се мърцiні прінтр'ъпъ̆ ръсоръ̆; —stein, m., пéтръ de отаръ̆.
Raison, f., реconъ̆, рацiъне, minte съпътóсъ; —abel, a. ші ad., реconaверъ̆; —ament, n., реconъмъптъ̆, аргъментъцiъне; —iren, v., реconezъ̆, аргъментезъ̆, ѫпцiъръ̆, me ѫмпротівескъ̆ къ ворба.
Rak, в. Arak.
Ralle, f., крістеїъ (пасере).
Ramm, —bock, m., вербече, аріете (pom. m.); їепъре (бърбътъшъ̆), мотóкъ̆.
Ramme, f., батпаръ̆ (battipalo, іт.), вербече de лемнъ̆, маїъ.
Rammeln, v., батъ̆ парі (къ вербечеле de лемнъ̆); sich —, се'мпреъпъ (віпеле de металъ̆); се коїескъ̆, пърческъ̆ (їепъріі).
Rammen, v., батъ̆ парі, терашї.
Rammler, m., їепъре, сеъ̆ алтъ̆ animалъ̆ (маскъріпъ̆).
Ramms-kopf, m., капъ̆ de вербече; —nase, f., пасъ̆ de вербече.
Rampe, f., ресърітъръ, аскіъ (ѫп корпъ̆лъ̆ прегътітъ̆ пептръ пептінъ̆).
Rampen, v., къмпъръ̆ къ pidіката, къ топтанъ̆.
Ramsel, m., марфъ веке.
Rand, m., марцiне; — eines Topfes, бъзеле óлеї; — einer Münze, гарнітъра монетеї; das versteht sich am —e, аста се 'пцелеце de сепе; etwas am —e einfassen, а тіві чева пе марцiнї; mit etwas zu —e kommen, а скóте чева ла къпътъїъ, а фіні; —anmerkung, —bemerkung, f., нотъ, ѫпсемнаре марцiнаръ; —dukaten, m., дъкатъ̆, галбінъ̆ ферекатъ̆, къ zimцъ̆.
Rändeln, randen, rändern, v., факъ̆ марцiне, zimцескъ̆ (ъпъ̆ галбінъ̆).
Rand-glosse, f., в. —anmerkung; —schrift, f., скріптъръ марцiнаръ; лецендъ (пе о монетъ); —schüssel, f., тъїаръ̆, фарфъріъ къ марцiне; —stein, m., пéтръ мърцiнаръ, марцелъ = (margelle), цéтръ ротъндъ, депре марцiнеа ъпъї пъцъ̆.
Ranft, m., кóжъ (пъпеї), скóрцъ (а пъмъптъ̆лъї); марцiне, дъпгъ.
Rang, m., рангъ̆; demnітате, вреднічіъ; шіръ̆, рѫндъ̆; Jemanden den — ablaufen, а трече ѫпаінтеа къіва, а'ї апъка не dinainte.
Range, f., тъпъръ̆ de nimiка.
Rang-mäßig, a., дъпъ рангъ̆; —ordnung, f., орѫндъїала рангъріlоръ̆, іерархіъ сочіалъ; —schiff, n., наїе de лініъ; —stolz, m., мъндріъ de рангъ̆; —streit, m., діспътъ de ѫптъічіъне; —sucht, f., амбіцiъне de рангъ̆; —süchtig, a., амбіцiосъ̆ de рангъ̆.
Rank, m., кабалъ, фінецъ, вікленіъ; Ränke, pl., інтріцї; er ist voller Ränke, е пъмаї інтріцї de елъ̆; mit Ränke umgehen, а ѫмбла къ інтріцї.
Ränkemacher, m., інтрігантъ̆.
Ranken, m., брацъ̆, рамъръ.
Ranke, f., кърпенъ̆ (плантъ).
Ranken, rankern (sich), v., а се ѫпкърпъні, а се ѫпкъжва; а се върколі.
Rankig, a., кърпепосъ̆; ръмъросъ̆.
Ränke-schmied, в. Ränkemacher; —voll, a., інтрігантъ̆.
Ranunkel, f., кърпенiцъ, пічоръ̆ de кокошъ̆ (флóре).
Ränzchen, Ränzel, n., Ranzen, m., къліkъ̆, бърдъфъ̆, пъптече (de боъ̆); бісакъ̆ (de пеле); кѫркъ.
Ranzen, v., me върколескъ̆; ѫмблъ дъпъ кървъсърітъ̆; міросъ̆ арѫнчедъ̆.
Ranzig, a., ръпчедъ̆ = (rancidus, лат.); —keit, f., ръпчезітате.

Ranzion, f., рашціѕне, вани de роскѹмпърare (a склавилор); —iren, v., рашціонезъ, рескѹмпъръ.
Ranzzeit, f., тімпълъ коіторей (ла animale).
Rapert, m., кѣпътъторъ de тѣпъ (ле пъіл de ресвелъ).
Rappe, m., калъ негръ.
Rapp, f., резътóре de (фъкътъ) тавакъ; рáіе (вóлъ de каіл).
Rappee, Rappeh, m., табакъ расъ.
Rappel, m., стінтіре, алъріре, невъніъ; —köpfiſch, a., стінтітъ, ловітъ кѫ лезка, кареі липсеште о дóръ.
Rappeln, m., репезъ, рекѣтмаре (мік.).
Rappeln, v., ходороцескъ, сънъ (пъчіле); фіг. амі липсеште о дóръ; пров. eine Nuß allein rappelt nicht im Sacke, кѫ о фдóре пѫ се фаче прітъвéръ.
Rappen (ſich), v., о іаѣ ла пічорѣ іште; v. a., ка Raffen.
Rappier, n., спадъ, спапъ (de скрімъ, de дзелатъ).
Rappieren, v., ме ватъ кѫ спада, дзелезъ, скрімезъ.
Rapport, m., репортъ, апшціпдаре (офіціóс); —iren, v., репортезъ.
Raps, m., рінсъ (плантъ олеóс).
Rapps, m., вінъ (фертъ) престе вовіце.
Rappſe, Rappuſe, f., пілітъръ, прадъ; etwas in die — geben, a da прадъ чева.
Raptus, m., ловіре de певъніъ.
Rapunzel, m., Rapúnzchen, n., рапънкълъ (плънтъ).
Rar, a., рарѣ (ſelten).
Rarität, f., рарітате, кѫріосітате; —encabinet, n., кавінетъ de рарітъці.
Raſch, m., расъ (матеріъ); —, a. ші ad., репеде, іште: —heit, f., репезіме.
Raſcheln, v., фронзескъ (даѣ конъ ка фронзеле ѣскате).
Raſchweber, m., цесъторѣ de расъ.
Raſen, m., гліъ кѫ érвъ, вердéцъ, ервéцъ.
Raſen, v., алъреснъ, сънтъ ап фъріъ, тървезъ, сънт ешіт din мінці.
Raſenbank, f., канапеа de гліе апверзіте.
Raſend, a. ші ad., апфъріатъ, тървватъ, апдръчітъ.
Raſen-hügel, m., тъке кѫ вердéцъ; —platz, m., локъ кѫ вердéцъ; —rain, m., ръсорѣ кѫ érвъ.
Raſerei, f., фъріе, апдръчіре.
Raſiren, v., радъ, ме радъ; дръмъ, штергъ (о четате) пънъ ап фаца кътътълъі.
Raſir-meſſer, n., ръзъторѣ, бріч; —pinſel, m., пътътъшѣ de апсъпзнітъ барва; —ſtein, m., кѫте (de бріч).
Raſpel, f., распъ, ръзътóре; —blätterig, a., кѫ фрънзе аспре; —brot, n., пъне расъ; —haus, n., касъ de коррекціъне, de апдрептаре (пентръ віноваці).
Raſpeln, v., радъ, подъ.
Raſpelſpäne, pl., ръзътърі.
Raſſel, f., скърціътóре, дзрдъітóре; —n, v., скърцъескъ, дзрдъіескъ, факъ сънетъ.
Raſt, f., репаѣсъ, ресъфларе, рестімпъ, апчетаре; er arbeitet ohne —, лукръ не'нчетатъ.
Raſten, v., репъѣсезъ, ресъфлъ.
Raſt-los, a. ші a., фъръ прецетъ, не'нчетатъ; —loſigkeit, f., непрецетъ, неосоéлъ, перепаѣсъ; —tag, m., зі de репаѣсъ.
Rata, Rate, f., рать, парте, порціъне.
Rath, m., сватъ, консълтъ; съвътіре, консълтъціъне; сватъ (адънаре) сенатъ, консіліъ, мацістратъ, колеціъ; съвътіторѣ, консіліарѣ, сенаторѣ, ассесорѣ; тежлокъ, кінъ; Jemand um — fragen, a чере сватъ дела чінева; über etwas — halten, a се консълта, a делібера деспре чева; dazu kann — werden, ачéста се пóте фаче; kommt Zeit, kommt —, кѫ тімпълъ пé вine ші сватъ; das Seine zu — halten, a тръі кѫ ікономіъ; da iſt guter — theuer, ачі е нодъ de деслегатъ, ачі е гребтате.
Rathen, v., съвътескъ (= svadeo); гъческъ, деслегъ о енігмъ; geſchehenen Dingen iſt nicht zu —, дзпъ локъ мапта.
Rather, m., съвътіторѣ, гъчіторѣ.

Rath-geber, m., дътъторъ de сватъ, консіліаръ, консьторъ; —haus, n., каса сватълы.

Rathſam, rathlich, a., іконотікъ, фолосіторъ, кръцъторъ, кавіінчосъ; din партеа сватълы; ad. къ сватъ, къ кавіінцъ; ich finde es —, гъсескъ de фолосъ; mit etwas — umgehen, a лъкра вінішорь, къ кръцаре не лъпъ чева; das —ſte wäre, mai біне, mai къ сватъ ар фі; für — halten, гъсескъ de кавіінцъ, — къ каде.

Rath-beſchluß, m., сепатъ-консьтъ, сентінцъ, хотъръре de сватъ; —bote, m., вшіерь, вшарь (d'ачі нóте вcарь, mariарь), доровапцъ; —ſchlag, m., сватъ, консіліь, деліверъцівне; —ſchlagen, v., a се свътъі, консълта; —ſchluß, m., декретъ, хотъръре; —scollegium, n., adънаре de сватъ; —sdiener, m., вшіерь.

Räthſel, n., енігмъ, гъчігъръ, чімелітъръ; —haft, a., енігматікъ, провлематікъ, дитънекатъ, опъчітъ.

Raths-fähig, a., сепаторескъ, капаверь de a фі прімітъ ла сватъ; —herr, m., domnь de сватъ; —herrlich, a., сепатореекъ; сепаторіалъ; —herrnwürde, f., сепаторіатъ; —ſchreiber, m., капчеліствь de сватъ; —ſchreiberei, f., капчеларіа сватълы; —ſitzung, f., сесівне, шедінцъ de сватъ; —tag, m., zi de сватъ, de авзіінцъ; —verſammlung, f., адънапцъ de сватъ; —verwandte, m., сепаторь, монарь de сватъ, маціstратълістъ; —zimmer, n., къmарь de сватъ.

Ratification, f., ратіфікъцівне.

Ratificiren, v., ратіфікъ.

Ration, f., рацівне, порцівне (міл.).

National, rationel, a., раціоналъ.

Nationalismus, m., раціоналістъ (доктрінъ de a нь прімі de adeверь декътъ нъmai че се нóте конpinde къ mintea).

Nationaliſt, m., раціоналістъ.

Natte, f., ръгапь, гъсгапь, шóрече mape; —nfalle, f., кърсъ de ръгапі; —ngift, —npulver, n., шоречікъ, арсенікъ, веніаь пентръ а оторъ ръгапі.

Natz, m., ръгапь, тарmот.

Natze, v. Ratte.

Raub, m., ръпіре, рапть, прадъ, фъртъ, лотрітъ; auf den — gehen, a еші ла пръдатъ; ein — der Flammen, des Schwertes ꝛc. werden, a пері прін фокъ, сабіе шчл.; —begierde, v. Raubgier; —biene, f., албінъ ръпаче.

Rauben, v., фърь, лотрескъ, ръпескъ, тълхърескъ.

Rauber, m., фърь, лотръ, хоцъ (= дела гоці, оmenі ръпіторі), тълхарь; —bande, f., вandъ de фърі; —ei, f., ръпіре, лотріъ, фъртішагъ; —geſchichte, f., історіе de хоці, лотріадъ; —hauptmann, m., къпітапь de фърі; —höhle, f., кіівь de хоці; —horde, f., órdъ de фърі; —iſch, a., лотрескъ, хоцескъ, de фърь; ad., хоцеште, ка вnь фърь.

Raub-fiſch, m., пеште ръпаче; —geſindel, n., адънътъръ de лотріі; —gier, f., ръпачітате, попть de ръпітъ; —gierig, a., ръпаче, лакомь de ръпітъ; —gut, n., авере фъратъ; —mord, m., оторь ансоцітъ de ръпіре; —mörder, m., вчігашь ръпіторь; —neſt, n., в. —höhle; —ſchiff, n., нащ корсъреск; —ſchloß, n., (ла вékурь de міжлокь), коштеіь de лотріі; —ſtaat, m., статъ de лотріі; —ſtaaten, pl., (mai пънъ 1830), статъріле барbарешті (ла порduрь Афічеі); —ſucht, f. —gier; —thier, n., animalь ръпаче; —vogel, m., пасере ръпаче, кърпъсаръ.

Rauch, a. ші ad., пъросъ, аспръ; das —e herauskehren, лмі арътъ колціі, ме портъ аспръ; —, m., фътъ; пров. kein — ohne Feuer, нь есе фътъ de вnde нь е фокъ, ворbеле респънdіте нь сънтъ фъръ темеіь; —agat, m., агатъ ланфътатъ; —altar, m., алтарь ардеріlор de тотъ (ла векіі жидеі).

Rauchen, v. a., фътезъ, трагъ, беъ

Digitized by Google

тътъпѫ; v. n., фъмъ, фаче фъмѫ (къпторълѫ).
Raucher, m., фъмъторѫ, каре траце, веа тътъпѫ.
Räucherer, m., афъмъторѫ.
Räucherfaß, n., къделніцъ, къцъіе.
Räucherig, a., афъматѫ, че міросъ афъмѫ.
Räucher-kammer, f., къмаръ de афъматѫ (карпеа); —kerze, f., —chen, n., лъмінърікъ (міросітóре) de афъматѫ.
Räuchern, v., афъмѫ (карпеа), профъмѫ (каса къ міросърі).
Räucher-pfanne, f., тігаіе de афъматѫ; —pulver, n., прафѫ de афъматѫ; —werk, n., парфъмъріе.
Rauch-fang, m., къмінѫ, хорпѫ, кошѫ; —fangkehrer, m., къмінарѫ, хорпарѫ; —farben, a., колóре ка фъмълѫ; —färber, m., колоріторѫ de пеіі; —faß, n., васѫ de афъматѫ; —faßträger, m., търіферарѫ, къделніцъ; —fleisch, n., карпе афъматъ; —füßig, a., къ пічóре пърóсе; —gar, a., дъвітѫ, тъбъчітѫ; —gelb, a., галбінѫ de фъмѫ; —geld, в. Herdgeld; —händler, m., пеларціѫ, негоціторѫ къ пеіі (блънарціѫ); —holz, n., лемпѫ верде; —ig, a., фъмосѫ, фъмегъторѫ; —kohle, f., тъчіъне (Brander); —leder, n., кордованѫ, марокінѫ (пеле аспрітъ); —loch, гаъръ пентръ фъмѫ; фіг. касъ сънъсъ ла фъмѫ; —schwalbe, f., рѫндънеа domестікъ; —tabak, m., тъбакѫ de фъматѫ, тътъпѫ; ёрбъпікоціанъ (вотан.); —verständiger, фъмістѫ; —werk, n., профъмъріе, блъпъріъ, пелеріъ; —wolke, f., поърѫ de фъмѫ.
Raude, f., сганкъ, кóжъ de бъвъ.
Räude, f., сгаівъ = (scabbia, іт.), рѫіе (ла оі), рапънѫ (молд.).
Raudig, f., сгъівосѫ, рѫіосѫ.
Rauf-bold, Raufer, m., бътагѫ, бътъъшѫ; —degen, m., спадъ.
Raufe, f., равілъ (de смълсѫ гъмъліле інълъі); бътаіъ, ѫпкъіерарe de пърѫ; гратіъ de есле.
Raufen, v., рътпѫ, смългѫ (пърѫ, пене); апъкѫ, трагѫ de пърѫ; sich —, се ѫпкаіеръ de пърѫ.
Rauferei, f., ѫпкъіерътъръ, бътаіъ.
Rauf-handel, m., каъсъ de бътъліъ; —wolle, f., лъпъ смълсъ; —zeit, f., тімпълѫ смълсълъі (de пене).
Rauh, a. ші ad., аспръ; колцъросѫ (кале); ръгъшітѫ (гласѫ); фіг. гросоланѫ, печіоплітѫ; —e, f., аспріме; пъпърліре (а пасерілорѫ); —en, v. a., аспрескѫ (пъпъра); v. p., пъпърлескѫ (пасеріле); —frost, —reif, m., церѫ аспръ; полевіцъ.
Rauheit, Rauhigkeit, f., аспріме, ръгъшéлъ, = ръъчелъ = (raucitas, лат.).
Rauke, f., врѫпкъцъ (плъптъ).
Raum, m., спаціѫ; стіndере, локѫ, капачітатеа (ънъі васѫ); — zwischen zwei Zeilen, інтреліпіѫ; einer Bitte — geben, а аскълта о рогъчіъне; der Versuchung — geben, а къдé ѫп іспітъ.
Räumen, v., делътърѫ; дешертѫ, къръцѫ; голескѫ, факѫ локѫ.
Räumer, m., делътъръторѫ, дешертъторѫ, къръціторѫ.
Räumig, räumlich, a., спаціосѫ (в. Geräumig).
Räumlichkeit, f., спаціосітате.
Raumlos, a. ші ad., стрѫмтѫ, ънгъстѫ; фъръ спаціѫ.
Räumte, f., ларгълѫ мъреі.
Räumung, f., дешертътъръ, ешіре (а ънорѫ тръпе).
Raunen, v., шоптескѫ, ворвескѫ ла ъреке; саре ѫпкóчі ѫпколо (іепъреле), жъгъпескѫ (калѫ).
Raupe, f., omidъ; ларвъ, пімфъ; —n im Kopfe haben, а авé грері ѫп капѫ; —n machen, факѫ пеъпіі.
Raupen, v., къръцѫ omizі.
Raupen-fraß, m., стрікъчіъне de omizі (ѫп кърекіѫ шчл.); —tödter, m., ігneomonѫ (animалѫ ѫп Еціптѫ); —schere, f., форфечі de (къръцітѫ) omizі.
Rausch, m., амецéлъ (de бъътъръ), ѫмбътаре ъшóръ (кефъіре), крапълъ; er hat einen —, е веатѫ;

Digitized by Google

ſich einen — trinken, a ce ке-фзі; den — ausſchlafen, a ce трезі din вецie прin comnъ; den — austreiben, a ce десъта.

Rauſchen, v., a фъшіі (въптзі прintre фронze), a търтъра, a ъзі (апа къzъndъ), a фъе сънетъ, cromотъ; a ферве; a ce лпвъта, кефзі.

Rauſch-gelb, n., арсенікъ сълфъратъ, азрінігтънтъ; —gold, s. Flitter-gold.

Räuſpern (ſich), v., тъшескъ зшоръ скоіцъndъ; me кърцъ de флегтъ.

Raute, f., рътъ (плънтъ); ромвъ (фігзръ деометрікъ); каро (лп кърці de жокъ); ъцішоръ (de diamantъ); länglicſe —, ромвоідъ.

Rauten-artig, a., de фелзл рзгеі; —dodecaeder, dodekaedrъ ромвоідалъ (фігзръ къ доъспрезече феце ка ромвз); —glas, n., поліedrъ, глажъ къ феце ромвіче; —ſtein, m., пе́тръ тълат лп феце ромвіче (diamantъ); —öl, n., олеѣ de рътъ; —vierung, f., ромвъ; —weiſe, ad., ка ромвз.

Ravelin, m. n., равелінъ, семілънъ.

Reagens, n., Reagentien, pl., реацепціі (лп кіміъ).

Real, a. ші ad., реалъ, лпфантъ; —, m., реалъ (монетъ спаніо-лéскъ).

Realien, pl., реалітъці.

Realinjurie, f., лпжзріъ лп фантъ.

Realiſation, f., реалісъцізне, лптрзпаре, лпфънтзіре.

Realiſiren, v., реалісезъ, префакъ лп ban.

Realität, f., реалітате.

Real-kenntniſſe, pl., штііпце реале, кзноштіпце політекніче; —ſchule, f., шко́лъ реалъ; шко́лъ лп каре се лпвацъ штііпце ші арте че цінъ de треззіпца віецеі; —werth, m., валóре, прецъ лптрінсекъ.

Rebe, f., чепъ, віцъ de віе.

Rebell, m., ревелъ; —ion, f., ревелізне; —iren, v., ревелезъ; —iſch, a., ревелъ, ревелікъ.

Reben-aſche, f., чепзшъ de віце (зскате); —auge, n., мзгзръ, окіъ de віцъ; —blatt, n., фо́іъ de віцъ; —holz, n., віце зскате; —meſſer, m., косоръ; —ſaft, m., мъстъ; фіг. вінъ; —ſchoß, m., млъдіцъ, въстаръ, лзцеръ de віцъ; —ſenker, m., кърлігъ къ каре се пзне віца лп пъмънтъ, съдіторъ.

Reben-ſpitze, f., върфзрі de віцъ; —ſtab, m., (мітолоц.), тірсъ, въцъ къ віъ лпфъшзратъ; —ſtock, m., чепъ, вътъкъ de віе; —thräne, —waſſer, n., лакръмі de віцъ.

Reb-pfahl, m., паръ de віцъ; —huhn, m., потърніке, (кървътзшъ); —huhn, n., потърніке; —hühner-beize, f., въпто́ре де потърнікі; —hühnerfalke, m., шоімъ дресатъ а прinde потърнікі; —kreſſe, s. Rapunzel.

Recapitulation, f., рекапітълъцізне.

Recenſent, m., речепсентъ, крітікъ, чепсоръ.

Recenſion, f., речепсізне, аналісъ, крітікъ.

Recenſiren, v., крітікъ.

Recepiſſe, n., речепісъ.

Recept, n., речептъ; —iren, v., скріе (медікъ) речепте, орънззеште медікъминте; —ion, f., речепцізне; —irkunſt, f., штііпца речептелоръ.

Receß, m., речесъ, лпвоіалъ лп скрісъ; деторіъ, ремъшіцъ de ban.

Rechen, m., грепъ; гратіъ (дела о песківъ); грапъ; —, v., a грепа.

Rechen-bank, f., —brett, n., авакъ, табъ de компзтатъ; —buch, n., карте de арітметікъ; —fehler, m., ерóре (грешалъ) de контъ; —kammer, f., камера de компзтърі; —kunſt, f., арітметікъ, штііпца компзтърії; —meiſter, m., арітметістъ, компзтъторъ, сатешъ (= сзмашъ); —pfennig, m., сокóтеле (монете фъкзте нзмаі пентрз а компзта къ еле).

Rechenſchaft, f., компзтъ, сокотéлъ; — ablegen, a da сокотéлъ; —ſchule, f., шко́лъ de арітметікъ;

Digitized by Google

—stäbchen, n., варгъ а калкъла логарітмї; —stift, m., креїонъ; —tafel, f., плакъ (apdezіъ); —tisch, m., масъ de сокотéлъ.

Rechnen, v., компътъ, калкълъ, сокотескъ; а спера, а се лъса, pezima пе чінева; стімезъ, прецъескъ; eins ins andere gerechnet, компътъndъ ъna къ алта; ich rechne auf Ihr Wort, me ласъ пе ворва Dтале; im Kopfe —, а сокоті din капъ; für nichts —, а деспрецъі, а нъ креста (поп.).

Rechnen, n., компътъ, калкълъ.

Rechner, m., компътъторъ.

Rechnung, f., компътаре, калкъларе, арітметікъ; setzen Sie das auf meine —, скріе пе нъмеле меъ; seine — ist falsch, пъререа лъї е фалсъ; in — mit einem stehen, а фі ѧн дареавере къ чінева; eine — saldiren, а плъті ъnъ контъ; seine — bei etwas finden, а авé інтересъ de ъnъ лъкръ; die — ohne Wirth machen, а фаче сокотéла фъръ оспътаръ; einem einen Strich durch die — machen, а стріка планълъ къіва.

Rechnungs-ableger, m., дътъторъ de самъ; —ablegung, f., даре de сътъ; —abnahme, f., лъаре de сокотéлъ; —abnehmer, m., лъъторъ de сътъ, de сокотéлъ; —abschluß, m., ѧнкеїере de сътї; —art, f., методъ de компътатъ, спечіъ; die vier —arten, челе патръ спечії; —aufgabe, f., проблемъ de арітметікъ; —beamte, m., съташъ, самешъ; —führer, m., цііторъ de сокотéлъ; —geschäft, n., компътаверітате, контаверітате; —kammer, f., в. Rechenkammer; —münze, f., монетъ інтінъітъ, de контъ; —revisor, m., ревісоръ de сътe; —wesen, n., компътърітъ (комнътъшъ, apd.); —wissenschaft, f., арітметікъ.

Rechtstroh, n., паїе de греблътъръ.

Recht, n., дірептъ, дрептъ, дрітъ (молд.), жъстъ; реconъ, къвѧнтъ, темеїъ; леце, дрептате, прівілецїъ; — haben, амъ къвънтъ; etwas mit — thun, сънтъ авторісатъ а фаче; einem in sein — greifen, а ъсърца, а кълка дрептълъ къіва; von —swegen, ѧн пътереа дрептълъї, а лецеї; von Gott und —swegen, дъпре Dzeъ ші дрептъ; das Völker—, дрептълъ цінтелоръ; das bürgerliche —, дрептълъ чівілъ; das geistliche —, дрептълъ канонікъ; das landübliche —, дрептълъ мънічіналъ, алъ цереї, датінеле пътъптълъї; Gewalt geht vor —, ъnde domнеште форца нъ 'нкане дрептълъ; wo nichts ist, hat der Kaiser sein — verloren, de ъnde нъ е нічі ѧмператълъ нъ пóте лъа.

Recht, a. ші ad., дрептъ (нъ стѧнгъ); die —e Hand, мъна дрéптъ; дірептъ, рептъ; —er Winkel, ъnгїъ рептъ; потрівітъ, къвенітъ; die Schuhe sind mir —, ші се потрівескъ (пе пічоръ) скарпії; плъкътъ; es ist mir —, ѧмї плаче; es Allen — machen, а ѧndестъла, а мълцъмі пе тоцї; adeвератъ, лецітімъ; —e Kinder, копії лецітімї; —, ad., біне, токма; schon —! біне! — in die Mitte treffen, а німері токма ѧн міжлокъ; — oft, фóрте десъ; bin ich hier — bei Herrn N.? німеріtамъ óре ла Dn. N.?

(Zurecht [препъсъ ла маї мълцї вербї], zurecht-bringen, —setzen, —stellen, —helfen, —weisen, а ѧndрепта, а ремітe, а реашеza, а пъне ѧн рѧndъ, а орѧndъі, а ѧнпіра.)

Rechte, f., дрéнта (мънъ).

Recht-eck, n., дрептъnгїъ, паралелограмъ; —eckig, a., дрептъnгїълаpъ.

Rechten, v., me жъдікъ, амъ прочесъ; фіг. me діспътъ, me чертъ.

Recht-fertigen, v., me ѧndрептезъ, апъръ, десвіновъцескъ, жъстіфікъ; —fertigung, f., ѧndрептаре, десвінъіре; жъстіфікъцїъне, аполоцїъ; —fertigungsgrund, m., темеїъ de жъстіфікъцїъне; —schrift, f., хъртіъ жъстіфікатівъ.

Digitized by Google

Rechtgläubig, a., ортодосъ, дрептъ-кредінчосъ; —keit, f., ортодоссіъ.

Rechthaber, m., челче ва съ аївъ пърърea дрептъ, червікосъ ѧн апъраpea опініѕнеї сале (кънdъ штіе къ контрарїѕлъ аре дрептъ); —ei, f., червічіъ, стърѕінцъ de а ѧнвінце кѕ опініѕнеа са; —isch, a., червікосъ.

Rechtlich, a., леціtimъ, леціtъ, дрептъ, жѕрідікъ; вѕнъ, оменосъ лоїалъ; — verwahren, прочедѕръ жѕрідікъ; —keit, f., оменітате, оменіе, вѕнътате, лоїалітате.

Recht-liebend, a., іѕвіторъ de дрептате; —linig, a., дрептѕлініаръ; —los, нелеціtimъ, нелегалъ; —losigkeit, f., нелеціѕіре, нелегалітате; —mäßig, a., дрептъ леціtimъ; für —mäßig erklären, леціtimezъ; —mäßigkeit, f., леціtimітате.

Rechts, a., ла дрéпта, ѧн дрéпта, спре дрéпта; —um! ла дрéпта ѧнпреціѕръ.

Rechts-anspruch, —beistand, m., авокатъ, прокѕраторъ; —beständig, a. ші ad., валідъ, аѕтентікъ; —beweis, m., демѕстръціѕне жѕрідікъ; —beflissen, a. ші ad., стѕдентъ de дрептѕрї.

Rechtschaffen, a., онестъ, ѧнтрегъ, лоїалъ; —heit, f., онестате, ѧнтреціtате (de карактеръ).

Recht-schreiber, m., ортографістъ; —schreibung, f., ортографіъ.

Rechts-erfahren, a., ѧмвлатъ ѧн леці, леціcтъ, кѕноскъторъ de леці; —fähig, a., компеціnте, аверъ; —fähigkeit, f., компетінцъ; —fall, m., касъ de жѕдікатъ; —forderung, f., претінціѕне дрéптъ, васатъ пе леці; —form, f., формъ жѕдічіаръ; —frage, f., честіѕне de дрептъ; —gang, m., прочедѕръ; кѕрсъ жѕдікъторескъ; мерсъ ѧндрéпта; —gelehrsamkeit, f., жѕріспрѕдінцъ; —gelehrte, m., жѕрістъ, жѕріскопсѕлтъ; —gesuch, n., траціере ла жѕдікатъ; —grund, m., прінчіпіѕ, темеїѕ, de дрептъ; —giltig, a., валідъ, в. —beständig; —handel, m., прочесъ, каѕсъ, жѕдікатъ; einen —handel führen, а пѕрта о жѕдікатъ; —hängig, a., атърнънте, че е ѧн жѕдікатъ, че пѕ с'а хотърѫтъ ънкъ; —hülfe, f., асcістінцъ жѕдікъторéскъ; —kraft, f., пѕтереа леціеї; einem Ausspruche —kraft ertheilen, а ѧнтърі (аї da пѕтере легалъ) ла о сентінцъ; —kräftig, a., легалъ (кѕ пѕтере de леце ешітъ din жѕдікатъ); —kunde, —lehre, f., штіінца de леці, de дрептѕрї; —kundige, m., леціcтъ, жѕрістъ; —lehrer, m., професоръ de леці; —mittel, n., міжлокъ жѕрідікъ, калеа леціеї; —nachtheil, m., прежѕдіціѕ; —pflege, f., аміністръціѕнеа дрептъціі.

Rechtsprechung, f., ортоеціъ, дрéпта ѧнсонаре (а літерелоръ).

Rechts-regel, f., регѕлъ de дрептъ; —sache, f., каѕсъ, прочесъ; —satz, m., тесъ de дрептъ; —sprechen, v., декретезъ, даѕ сентінцъ, хотърѫре; —sprechung, f., декретаре, хотърѫре de жѕдікатъ; —spruch, m., сентінцъ, декретъ, жѕдікатъ; —stand, m., форъ, трівѕналъ, штанцъ жѕдікъторéскъ; жѕдікъторіъ компетінте; —ständig, a., сѕпѕсъ, атърнънте de ѕнъ трівѕналъ; —streit, m., прочесъ; —urkunde, f., докѕментъ аѕтентікъ; —verdreher, m., респлікъторъ; сѕчіторъ de дрептъ, секъторъ; —verdrehung, f., респлікътѕръ; —verfassung, f., оргънісъціѕне жѕдікъторéскъ, есплікъціѕне а дрептѕлѕї; —verhandlung, f., пертръптъціѕне жѕдікъторéскъ; —verständig, a., ѧмвлатъ ѧн леці; —vormund, m., кѕраторъ ѧн каѕсе de жѕдікатъ; —widrig, a., нелегалъ, недрептъ; —wissenschaft, f., жѕріспрѕдінцъ; —wohlthat, f., венефічіъ de дрептъ; —zwang, m., констрѫнцере ла трівѕналъ.

Rechtwinkelig, a., дрептѕнгіѕларъ.

Recidiv, n., рекъзівъ, рекъдере ѧн вóлъ.

Digitized by Google

Recipiren, v., речепъ.
Recitativ, n., (mus.), речітативъ.
Recitiren, v., речетескъ.
Reckbank, f., кълътъіъ, статівъ.
Recke, m., цігапте, ізнгапъ (отъ).
Recken, v., стіпдъ, лптіпдъ.
Reclamation, f., рекіътъцізне.
Reclamiren, v., рекіътъ.
Recognosciren, v., рекъноскъ, церчъ се дескоперъ пъсетъра зпзі локъ (ля вътъліъ).
Recognoscirung, f., рекъноштіцъ.
Reconvalescent, v., рекопвалесчінте, ресъпътошіторъ.
Recompense, (zi рекомпапс), f., рекомпътъ, респлатъ.
Recrut, m., ревръть; —iren, v., рекрътезъ; —irung, f., рекрътъцізне.
Rectificiren, v., рептіфікъ; лътърескъ, префакъ (вінареі).
Rector, m., ректоръ; —at, n., ректоратъ.
Recurs, m., рекърсъ, — пеһтеп, апелезъ.
Redacteur, m., редакторъ.
Redaction, f., редакцізне.
Rede, f., лімъ; ворбіре, ворвъ, зічере, зічізне; дискърсъ, квънтъ, квънтаре; gebundene Rede, поесіъ; Theile der —, пърціле лімвеі (грам.); wovon ist die —? де че е ворва? eine — halten, а цінé квънтаре; es geht die —, е ворва, чіркълézъ фаіма; seiner — nach, дупъ ворва лві.
Rede-art, f., діалентъ, idiomъ; —bild, n., фігъръ (ретóріческъ); —form, f., модъ (грам.); —kunst, f., ретóрікъ; —künstler, m., ретórъ; —lustig, a., ворваречъ, лімвтъ.
Reden, v., ворвескъ, зікъ, спънъ (= expono, лат.), квънтезъ, ростескъ; so zu —, аша зікъндъ; jemanden aus dem Sinne —, а десвътъі пе чінева; Sie haben gut —, ворвещі кътъ дці плаче; ins Gelag hinein—, ворвещі верзі ші ѳскате; in den Wind —, ворвещі дп вънтъ, ворвещі сърда; —, n., дискърсъ.
Redensart, f., фрасъ; модъ de ворвіре; gemeine —, спресізне трівіаръ; verblümte —, спресізне алегорікъ.
Rederei, f., ворвъ тълтъ.
Rede-strunk, m., лімвъ вомвастікъ; —satz, m., періодъ; —scheu, a. ші ad., сфіосъ de ворвъ; —theil, m., парте de квънтъ; —schmuck, m., орнътънтъ de стілъ; —übung, f., декіътъцізне.
Redigiren, v., редіцезъ.
Redlich, a., дрептъ, онестъ, лоіалъ, дптрегъ; —keit, f., дптрептате, лоіалітате.
Redner, m., реторъ, ораторъ, квънтъторъ; —gabe, f., дарълъ квънтърей, елокъенцъ; —isch, a., реторікъ, ораторіъ; —kunst, f., реторікъ, арта ораторіъ; —stuhl, m., катедръ, амвонъ; —ton, m., тонъ декіътъторіъ.
Redoute, (фортіф.), редътъ, дптърітъръ; валъ маскатъ.
Redressiren, v., а редіпене.
Redselig, a., лімвътъ, ворваренъ; —keit, f., лімвъціъ.
Reduciren, v., редъкъ.
Reduction, f., редъкцізне (а арматеі).
Reede, Rehde, Rhede, f., лімапъ, стацізне de корвіі.
Reel, a., реалъ, фантікъ.
Refectorium, n., трапезъ (дп мопъстірі), касъ de мънкаре.
Referat, n., рефератъ.
Referendar, m., референдаръ.
Referent, m., референтъ, ренорторъ.
Referiren, v., а референ, ренорта, спъне.
Reff, n., спінарé (de арінъ дп маре); кошаркъ (de портатъ сарчіні дп спінаре), батъ de вънтреле; —bänder, pl., валере de кошаркъ, сéй de вать ла вънтреле.
Reflektiren, v., рефлектезъ, іаъ дп въгаре de сémъ.
Reflexion, f., рефлексізне, кънетъцізне.
Reform, f., рефортъ; —ation, f., рефортъцізне; —ator, m., реформаторъ; —iren, v., рефортъ; —irte, m., реформатъ, калвіністъ.

Digitized by Google

Regal, n., станцъ (de нърцї); регалъ, domneскъ, de дрептъ регалъ; —folio, n., фоїъ регалъ, mape; —papier, n., хъртіъ регалъ.
Regaliren, v., a оспъта (пе чінева).
Rege, a. ші ad., дештептъ (пóте de ла desto, іт.), актівъ, ѫп мішкаре, порнітъ; — machen, пъпъ ѫп мішкаре; фіг. аціцъ; — werden, се мішкъ; das Mitleid — machen, a дештепта, компъсіъпеа.
Regel, f., регълъ; лініъ; — de Tri, регълъ de треї (арітм.); пров. keine — ohne Ausnahme, нъ е регълъ фъръ есченціъне; —mäßig, a., регълатъ; —mäßigkeit, f., регъларітате; —n, v., регълезъ.
Regen, v., мішкъ; sich —, me мішкъ.
Regen, m., плóіъ; —bach, m., торентъ, рѫъ (крескътъ прін плóіъ); —bogen, m., кърквъеъ (стрікатъ din arcobaleno, іт.), маї віне аркѫнчеръ.
Regeneration, f., реценъръціъне, репаштере.
Regeneriren, v., a реценера.
Regen-fang, m., чістернъ; —feuer, n., плóіъ de фокъ (ѫп піротехнікъ); —galle, f., аркѫнчеръ неперфектъ; —guß, m., повоїъ, върсаре de плóіъ, плóіъ маре; —haft, a., плоїосъ; —hut, m., пълъріе къ пъреці лаці; —kappe, f., глъгъ; —mantel, m., мантаоъ de плóіъ; —messer, m., плоїеметръ; —monat, m., лъпъ плоїóсъ; —pfeifer, m., плоїаръ, прънтърелъ (пасере); —schauer, m., плóіъ репеде, пѫрпѫръ (молд.); —schirm, m., кортъ de плóіъ, параплоїъ.
Regent, m., реціпте, съверанъ, прінчіпе domніторъ; —in, f., реценtъ.
Regentag, m., zi плоїóсъ.
Regentschaft, f., реценцъ.
Regen-tropfen, m., пікътъръ de плóіъ; —wasser, n., апъ de плóіъ; —wetter, n., тімпъ плоїосъ, тімпъ реъ; —wind, m., вънтъ de плóіъ; —wolke, f., поъръ de плóіъ; —wurm, m., рѫмъ (верме); —zeit, f., тімпъ de плóіъ.
Regieren, v., дерегъ, domneскъ; гъвернезъ, кърмъескъ, портъ тревіле Статълъї; ein Pferd —, мънъескъ ъпъ калъ.
Regierer, m., дерегъторъ, гъвернъторъ.
Regierung, f., дерегъторіъ, гъвернъ, domnipe, кърмъіре; die — niederlegen, авдікъ, депънъ фръпеле гъвернълъї; —sadvocat, m., авокатъ алъ гъвернълъї; —santritt, m., інтраре ѫп domніъ, съіре пе тронъ; —sform, f., формъ de гъвернемънтъ; —skunst, f., штіінца гъвернъреї; —snachfolger, m., съкчесоръ ѫп гъвернъ (diadoxъ); —srath, m., консіліаръ de гъвернъ; —ssekretär, m., секретаръ de гъвернъ; —sverfassung, f., констітъціъне.
Regiment, n., реціментъ, леціъне (de солдаці); реценъптъ, гъвернъ; —erweise, a., къ реціментъ; —sarzt, m., medікъ de реціментъ; —sfeldscherer, m., кірърґъ de реціментъ; —sstab, m., штатъ мажоръ; —stambour, m., префектъ товарілоръ, товаръ мажоръ.
Regisseur, m., реціcоръ (ла Театръ).
Register, n., реціcтръ; таблъ; du stehst in meinem —, те амъ скрісъ ла кондікъ; sie gehört in das alte —, еа е ѫп катастіхълъ челоръ їертате de Dzeъ; —papier, n., хъртіъ de контъ; Todten—, n., некрологъ.
Registrator, m., реціcтраторъ.
Registratur, f., реціcтратъръ.
Registriren, v., реціcтрезъ.
Reglement, n., регълъмънтъ.
Regnen, v., плóъ.
Regnerisch, a., плоїосъ.
Regreß, m., регресъ, рекърсъ.
Regsam, в. Rege; —keit, f., мішкаре, актівітате.
Regulär, a., регълатъ.
Regulativ, a., регълатівъ, регълъмънтъ, ордінъціъне.
Regulator, m., (ванóре), регълъторъ.
Reguliren, v. регълезъ.

Digitized by Google

Regung, f., mішкаре; —slos, a. ші ad., фъръ mішкаре.
Reh, n., капръ сілватікъ; —bock, m., къпріорѣ сілватікѣ; —braten, m., фріптъръ de капръ сілватікъ.
Rehe, f., ѧнцепеніре de пічоре (вóлъ de калѣ).
Reh-farben, —farbig, a., плъвіѣ (фѫлвіѣ), фаца къпріóреї; —fell, n., —fuß, m., —haar, n., пеле, пічорѣ, пърѣ de къпріóръ; —kalb, n., пѫїѫ de къпріóръ; —jagd, f., вънаре de къпріóре; —wildbret, n., вънатѣ de къпріóръ.
Reibe, f., Reibeisen, n., резътóре; —keule, f., пілѫгѣ; —lappen, m., фрекътóре.
Reiben, v., фрекѣ (окії, колорї); einem etwas unter die Nase —, a da кѫ піперѣ пе ла пасѫлѣ кѫіва; sich an einem —, a'шї вате жокѣ de чінева.
Reibe-schale, f., тéсѣ de фрекатѣ; —stein, m., пéтръ de фрекатѣ; —r, m., фрекъторѣ; —zeug, n., фрекътóре, перінѫцъ електрікъ.
Reibung, f., фрекаре, фрекъціѫне.
Reich, a. ші ad., авѫтѣ (вотатѣ); ѧndестѫлатѣ, ѧмвелшѫгатѣ.
Reich, n., ремнѣ, ѧмпъръціъ, ѧмперіѣ; domniъ.
Reichen, v. a., daѣ, ѧntindѣ (мъна); v. n., се 'ntinde, ажѫнце, се сѫіе; е дестѫлѣ, de ажѫнсѣ; einem hilfliche Hand —, a da мънъ de ажѫторѣ; пров. er reicht ihm das Wasser nicht, нѫ се пóте асемъна кѫ .., е маї прежосѣ кѫ .., п'ажѫнце кѫ елѣ (ла ѧнвъцътъръ шал).
Reich-haltig, a., авѫтѣ, ларгѣ; —haltigkeit, f., авѫціъ, ѧndестѫларе; лърцітате; —lich, a., ларгѣ, авѫтѣ; ad., кѫ ѧndестѫларе.
Reichs-abschied, m., конкісіѫне, ѧнкеїере, а статѫрілорѣ ѧмперіѫлѫї; речесѣ, ретраџере дела ѧмперіѣ; —acht, f., проскріпціѫне din партеа ѧмперіѫлѫї; —adel, m., пóвлецъ а ѧмперіѫлѫї; —adler, m., акілъ, пажоръ ѧмперіалъ; —apfel, m., гловѣ ѧмперіалѣ; —baron, m., варонѣ de ѧмперіѣ; —bürger, m., четъцéнѣ de ѧмперіѣ, алѣ ѫнеї четъцї ѧмперіале; —collegium, n., колеціѣ алѣ статѫрілорѣ ѧмпъръціеї; —einwohner, m., ремніколъ; —fahne, f., стіndартѣ, флямѫръ ѧмперіалъ; —folge, сѫкчесіѫне ла ѧмперіѣ; —freiherr, m., в. —baron; —fürst, m., прінчіпе de ѧмперіѣ; —fuß, m., валóреа монетеї ѧмперіале; —gefälle, pl., ревенітеле ѧмперіѫлѫї; —gericht, n., трівѫналѣ de кѫрте; —gesetz, n., леџеа ѧмперіалъ; —gulden, m., флорінѣ ѧмперіалѣ; —gutachten, n., пъререа статѫрілор ѧмперіѫлѫї; —herkommen, n., datінеле ѧмперіѫлѫї; —hofrath, m., консіліарѣ de кѫрте; —kammergericht, n., камеръ ѧмперіалъ; —kleinod, —nodien, pl., одóреле, ѧнсемнеле ѧмперіѫлѫї; —lehen, n., феѫдѣ ѧмперіалѣ; —post, f., поштъ ѧмперіалъ; —ritterschaft, f., кавалъріме ѧмперіалъ; —rache, f., каѫсъ че інтересезъ пе тотѣ ѧмперіѫлѣ; —saß, m., локѫіторѣ алѣ ѧмперіѫлѫї; —satzung, f., статѫтѣ алѣ ѧмперіѫлѫї; —schluß, m., конкісіѫне а дієтеї ѧмперіѫлѫї; —stadt, f., четате ѧмперіалъ; eine freie —stadt, четате ліверъ ѧмперіалъ; —ständisch, a., аџѧнѫнте de статѫріле ѧмп.; —städtisch, a., аџѧнѫнте de о четате ѧмп.; —tag, m., дієта ѧмперіѫлѫї; —thaler, m., талерѣ ѧмперіалѣ; —truppen, pl., трѫпе ѧмперіале; —verfassung, f., констітѫціѫне а ѧмперіѫлѫї (ѣрманікѣ); —versammlung, f., адѫнанцъ а статѫрілорѣ ѧмперіѫлѫї; —verweser, m., вікарѣ, аміністръторѣ, гѫвернаторѣ алѣ ѧмперіѫлѫї; —vogt, m., префептѣ алѣ ѧмп.; —währung, f., валóре (валѫтъ, ком.), а монетеї ѧмп.; —zepter, m., счіптрѫ алѣ ѧмперіѫлѫї.
Reichthum, m., авѫціъ.
Reif, a., матѫрѣ (прінч. da), коптѣ.

Digitized by Google

Reif, m., врѫмъ (= pruina, лат.); inелъ, черкъ; —chen, n., черкълецъ.
Reife, f., матърітате.
Reifen, v., се кóче, се матъреште; скапалезъ; es reift, врѫмéзъ.
Reiflich, a., матъръ, коптъ.
Reif-holz, n., пъіеле de черкърі; —messer, n., кѫцітъ de черкъітъ; —monat, m., врѫмаръ, лѫна Noемвре; —rock, m., сѫкпъ кѫ черкъ; —zange, —ziehe, f., клеште de черкъітъ.
Reigen, в. Reihentanz.
Reiger, в. Reiher.
Reihe, f., рѫndъ = (rang, фр.), шіръ = (series); nach der —, пе рѫndъ, пе рѫndъ = (per rang, per rang, фр.); die — ist an mir, рѫndѫлъ е ла mene.
Reihen, v., ѫпшіръ, пѫнъ ѫп рѫndъ; ѫпфіръ; Perlen —, ѫпфіръ мърцéнъ.
Reihen, m., коръ; den — führen, dѫкъ коръ de danцъ.
Reihen-folge, f., шіръ; —tanz, m., коръ de danцъ; —weise, ad., кѫ шірѫлъ, кѫ рѫndѫлъ.
Reiher, m., вътлепъ (пасере); —beize, f., вънатъ de вътлепі; —busch, m., мънѫнкіъ de пене de вътлéнъ; —falke, m., шоімъ вътлéнъ.
Reihschank, m., кърчмърітъ пе рѫndъ.
Reim, m., рімъ; фіг. версъ; —art, f., фелъ de рімъ.
Reimen, v., a рima; sich —, се рімъ, се аккордéзъ.
Reimer, m., рімъторъ (фъкъторъ de версѫрі), ватж. рѫмъторъ.
Reim-fall, m., кадепцъ; —frei, a., періматъ, алвъ (версъ); —gedicht, n., поесіъ ріматъ; —satz, m., строфъ, станцъ; —schmied, m., рѫмъторъ, фабрікъторъ de рime; —silbe, f., сілавъ de рімъ (каре аккордéзъ кѫ алта); —sucht, f., метроманіъ; —wort, n., рімъ; —zeile, f., ліпіъ ріматъ.
Rein, a. ші ad., кѫратъ; петъ (італ. netto); лімпеде, лъмѫрітъ; кіаръ; австрасъ; —e Aussprache, f., пронѫнчіъ кѫратъ; —e Mathematik, f., математікъ австрасъ; das ist — unmöglich, ачéста é кѫратъ престе пѫтінцъ; ins —e bringen, а лъмѫрі; sich von etwas — wissen, а се шті невіноватъ; —en Mund halten, ашї ціné гѫра, а пъзі секретѫлъ; —en Wein einschenken, а спѫне верде, а спѫне пе фацъ.
Reineke, m., вѫлпе (ѫп фабѫлъ).
Reinen, v., (ла вънът.), а мерце ѫп тропотъ, а тропоті.
Reingeist, m., спіртъ, алкохолъ.
Reinheit, f., кѫръціъ; пеціме; кіарітате; лімпезіме; кѫndóре.
Reinigen, v., кѫръцъ; лъмѫрескъ.
Reinigkeit, в. Reinheit.
Reinigung, f., кѫръцітѫръ; лімпезітѫръ; monatliche —, пóле фемеіештї, лѫпї, катаменії.
Reinigungseid, m., жѫръмѫнтъ кѫръціторъ.
Reinigungsopfer, n., лѫстръціѫне.
Reinlich, a. ші ad., петъ (італ. netto), кѫръцелъ, лінсъ.
Reinlichkeit, f., кѫръціме, пеціме.
Reis, m., ѫрезъ; —brei, m., фертѫръ de ѫрезъ.
Reis, n., в. Reiß.
Reise, f., кълъторіъ; glückliche —! кълъторіъ вѫпъ, съ мерцї ѫп паче! —apotheke, f., апотекъ портърéцъ, спіцеріъ de дрѫмъ; —beschreibung, f., дескріпціѫне de кълъторіъ; —buch, n., ітінерарїѫ, карте de дрѫмъ; —bündel, —gepäck, n., пакетъ кѫ мерінде, траістъ de дрѫмъ; —fertig, a. ші ad., гата de дрѫмъ; —gefährte, —genosse, m., соцъ de кълъторіъ; —geräth, n., ѫпелте, въгацїѫ de дрѫмъ; —kost, f., мерінде; —mantel, m., тъваръ (къ тъвъреште кѫ елъ, італ. tabarro), спѫлверінъ (къ те апъръ de пѫлвере), мантелъ de дрѫмъ; —paß, m., паспортъ; —sack, m., decaгъ, цéнтъ, цéмантанъ; —tasche, f., пѫнгъ; —wagen, тръсѫръ de дрѫмъ, верлінъ.
Reisen, v., кълъторескъ.

Digitized by Google

Reisende, m., кълъторъ, пасаџеръ (къ пасъ de мерџе).
Reisfeld, n., ѕрезіште, агрѕ de ѕрезъ.
Reisholz, n., в. Reißholz.
Reisige, m., осташъ кълърецъ.
Reiß, m., в. Reis.
Reiß, n., ръмѕрелъ, гътежъ, рамъ ѕскатъ, крéнгъ; пѕїа, върџеа.
Reißaus, m., — nehmen, а тѕлі фѕга, а о лѕа ла сънътóса.
Reißblei, n., плѕмвінъ, плѕмваџінъ, нéтръ de плѕмвъ; кondeїѕ de плѕмвъ, графітъ.
Reißbranntwein, в. Arak.
Reißbret, n., месіцъ de decemnатъ.
Reißen, v., рѕпъ, me рѕпъ; плесneскъ (кóрda); ръпескъ, стънческъ; сфъшіїѕ; деспікъ; жѕгъneскъ (каї); деліпіїѕ, decemnъ; es reißt die Geduld, ѧшї перde ръбdареа; es reißt mir in allen Gliedern, me dоръ тóте мъdѕлъріле; die höchste Gewalt an sich —, а ѕоѕрпа потестатеа сѕпремъ; Holz —, а деспіка лемне; Zoten —, а ворві мъскърї; das — im Leibe, колікъ, dѕрерї de колікъ.
Reißend, part., ръпеde; ръпаче, ръпіторъ, фероче (фéра).
Reißfeder, f., кondeїѕ de decemnатъ.
Reißgerste, f., орzъ вървосъ.
Reißkohle, f., кървѕне de decemnатъ.
Reißig, в. Reiß, n.
Reißschiene, f., dірептарїѕ, лініъ de decemnатъ.
Reißstift, m., креїонъ рошѕ (de ліпіатъ).
Reißzeug, n., ѕнелте de decemnатъ.
Reißzirkel, m., чéркънъ, компасъ.
Reiste, f., фѕїоръ.
Reitbahn, f., шкóлъ de каї, інódромъ.
Reitbar, a. ші ad., de кълърітъ.
Reitel, m., четлъ.
Reiten, n., кълърескъ, ѧмвлѕ къларе; geritten kommen, а вені къларе.
Reiter, m., кълърецъ; кавалерістъ (солdатъ); —aufzug, m., кавалкатъ; —dienst, m., сервіцїѕ къларе; —regiment, n., реџіментъ de кълърецї, de кълъріме; —salbe, f., ѕнсѕръ меркѕріалъ, салвъ de рѧіе.
Reiterei, f., кълъріме; ѧнкълекътѕръ.
Reitergar, a., фертъ, аргъсітъ пе жѕмътате.
Reit-garte, —peitsche, f., вічѕшкъ, върџеа de каї.
Reithengst, m., артъсаръ.
Reitknecht, m., чокоїѕ кълърецъ, наікъ (фелеітаръ, чаізъ), скѕтіеръ.
Reitlaus, в. Filzlaus.
Reitkunst, f., мънеџїѕ, арта de а кълърі.
Reitlings, Rittlings, ad., къларе.
Reitmaus, f., шóрече, соволецъ (скормоліторъ).
Reitstock, m., пъпѕшъ.
Reitzeug, n., ѕнелте de кълърітъ.
Reiz, m., аџіцъмънтъ, ірітъмънтъ; пѕрї, граџії, атраџере; десфътаре, плъчере, волѕптате.
Reizbar, a., аџіцъчосъ, ірітъчосъ, ѧнтъртъчосъ.
Reizbarkeit, f., ірітъцїѕне, ѧнтъртъцїѕне.
Reizen, v., ѧнтърѧтъ, іррітъ, аџѧцъ; атрагъ, ademeneскъ; мішкъ, порneскъ, inimezъ.
Reizend, part., атръгътівъ, атръгъторъ, сѕавъ, плінъ de граџії, плінъ de пѕрї (кам фр. charmant); cedѕкъторъ, амъџіторъ; —e Mädchen, n., фетіцъ сѕавъ.
Reizlos, a., фъръ пѕрї, неграџіосъ, неплъкѕтъ.
Reizmittel, n., (med.), міжлокъ ірітатівъ.
Reizung, f., іррітъмънтъ, ѧнтъртъмънтъ.
Reizvoll, a. ші ad., плінъ de пѕрї, прé атръгъторъ.
Rekel, m., dѕлъ, къне; омъ de німіка, можікосъ.
Rekognosciren, v., (міліт.), черчетезъ, спіонезъ, дескоперїѕ.
Rekonvalescent, m., рекопвалесчінте, омъ скѕлатъ din бóлъ.
Rekrut, m., рекрѕтъ.
Rektificiren, v., ректіфікъ, ревъзъ, ѧndрептъ; редестілезъ.
Rekurs, m., рекѕрсъ.

Digitized by Google

Relais, n., (zi релé), каї прóспецї, каї скімвацї.
Relativ, a. ші ad., релатівъ, репортътівъ, редъкътівъ.
Relief, n., реліефъ, скълптътъръ pidікатъ (вълвъкатъ), ешітъ.
Religion, f., релеце, релеціъне; кредінцъ; кълтъ; von der christlichen — abfallen, a penera кредінца крештінъ, a се фаче апостатъ; die — ändern, a скімва релеца.
Religions-beschwerde, f., пънъстъіре релеціóсъ; —bedrückung, f., апъсаре, тіраніъ релеціóсъ; —duldung, f., толеранцъ, съферінцъ рел.; —eifer, m., zелъ релеціосъ; blinder —, фанатісмъ; —freiheit, f., лівертате рел.; —krieg, m., ръсвоїъ рел.; —lehrer, m., предікъторъ, ѫнвъцъторъ рел.; —spötter, m., депрецъіторъ de релеце; —stifter, m., фъндъторъ, ѫнтемеіторъ de релеце; —streit, m., чéртъ, контраверсіъ релеціóсъ; —übung, f., кълтъ, депрindереа релецеї; —verbesserung, f., реформъціъне; —verwandte, m., коррелеціонаръ; —zwang, m., склавіъ, сервітъте релеціóсъ.
Religiös, a., релеціосъ; евлавіосъ, девотъ.
Religiosität, f., реліціосітате, евлавіе.
Reliquie, f., реліквіе, мóште, осеминте de сфінцї.
Remesse, f., (негъц.), ремесъ.
Reminiscenz, f., реminісчіінцъ, ресъвеніре, реадъчере-аminте.
Remise, f., ремісъ, шопъ de тръсърї.
Remittiren, v., (негъц.), ремітъ (о поліцъ).
Remonte, f., ремъндъ, ремонтъ, ремплінінцъ; —pferd, n., калъ de ремъндъ.
Renegat, m., penегатъ, лъпъdатъ de релеце.
Renken, v., смънческъ, трагъ къ сіла.
Rennbahn, f., стадіъ, кърсъ, локъ de алергатъ, іподромъ.
Rennen, v., алергъ, тълескъ de a фъга; er rennt, als wenn ihm der Kopf brennte, елъ фъце къ капълъ рънтъ, алéргъ ка ші кътъ іар арде съв тълпї; gerannt kommen, a вені алергъндъ; einem den Degen durch den Leib —, a стръфіце пе чінева; mit dem Kopfe wider die Wand —, a се лові къ капълъ de пърете.
Renner, m., алергъторъ, фъгачъ, фъгарецъ.
Rennjagd, f., въпътóре ѫн фъгъ.
Rennpferd, n., в. Renner.
Rennplatz, m., в. Rennbahn.
Rennschiff, n., іахтъ, наіе фъгаче.
Rennspiel, n., жокъ de алергътъръ.
Rennthier, n., ренъ, чéрвъ тарандъ (din Nopdъ).
Rennwagen, m., фаетонъ, каретъ ъшóръ.
Renomée, n., ренъме, нъме бънъ.
Rentamt, n., офічіъ de фінанце, къмаръ de венітърї (самешіе).
Rentbar, a. ші ad., че adъче венітърї.
Rente, f., венітъ, довъндъ, інтратъ de венітърї, рентъ.
Rentei, Rentenei, в. Rentamt.
Rentiren, v., арънкъ венітърї, рентезъ.
Rentkammer, f., вістіеріъ, ерарїъ.
Rentmeister, m., вістіеріъ, тесаърарїъ; —amt, n., тесаърарiатъ, вістіеріъ.
Rentner, m., къпіталістъ, тръгъторъ de венітърї.
Reparatur, f., репаратъръ, репоітъръ, дересетъръ.
Repartition, f., ремпърцéлъ (ѫнтре маї мълцї).
Repertorium, n., реперторїъ.
Repetiruhr, f., оролоціъ репеціторъ.
Replik, f., реплікъ, ръспънсъ (ла жъdекатъ).
Repositorium, n., репъсеторїъ, поліцъ; рафтъ de кърцї, скофалъ (італ. scaffale).
Repräsentant, m., репресентанте, ѫнфъцошъторъ.
Rephuhn, n., потърнікъ (Rebhuhn).
Repressalien, pl., репресалії, респінсъръ, ръсвъпаре.
Republik, f., репъвлікъ, статъ ліверъ.
Republikaner, m., репъвлікапъ.
Repuls, m., репълсъ, рефъсъ, ремпінцере.

Digitized by Google

Reputation, f., стімъ, репутъціúне.
Requete, f., рогъмінте, сúплікъ.
Requiem, n., (ла католічі апúсені), літúргіе пентрв рúпосаці, папахідъ (греч.).
Requiſition, f., речеркъчúне; лúаре прін сілъ (не сама трúпелорв).
Reſcript, n., рескріптв, офісв, декретв сúвскрісв кúарв de domніторв.
Reſede, f., реседъ, амореть (плантъ).
Reſerve, f., ресервъ, лúкрв пúстратв; —corpв, n., корпв de ресервъ.
Reſident, m., решедінте, амбасадорв, солв.
Reſidenz, f., решедінцъ (четате).
Reſonanz, f., (мúс.), ресúнанцъ; —boden, m., фúндúлв унúі інстрв-мúнтв кв кóрде; —loch, n., росъ (ла лúтъ).
Reſpekt, m., респентв, консідеръцúúне; ſeinen — erhalten, а фúаче съ фúе респентатв.
Reſpektiren, v., респентезв, сокотескв, стімв (не чúнева).
Reſpektiv, a., респентівв.
Reſſen, v., canв (ал mine).
Reſſource, (zi ресúрс), фонтънъ, міжлокв de ажúторв, de венітúрі.
Reſt, m., реств, рестанцъ, ретъніцъ.
Reſultat, n., ресúлтатв, алкелере.
Retirade, f., ретъратъ, ретрадере.
Retorte, f., ретортъ (васв стрúмбатв пентрв хімічі).
Retour, ad., (zi ретúр), алапоі.
Rette, f., къпе вúрвътúнше.
Retten, v., скапв (іт. scamparе), скотв dін перікóлв, лúберезв, мънтúнъ; vette ſich wer kann! скапе чúне пóте!
Retter, m., скънъторв, лúberъторв, мънтúторв.
Rettich, Rettig, m., pidike.
Rettung, f., скъпаре, скъпътънтв, салúте; —вlоs, a. ші ad., фúръ скúпаре, пердútв, кúзútв ал перікóлв.
Reue, f., кúінцъ, пúрере de реў, конорúцере; —voll, a. ші ad., кúітв, алнорúатв.
Reuen, v., ме кúеск, ам ї паре рúў, ме конорúнгв (ал інімъ).
Reugeld, n., арвúнъ.
Reuig, a. ші ad., кúітв, алнорúатв, конорúтв (пентрв кúате).
Reumüthig, a. Reuig.
Reuſe, f., конв de пескúторі, вúрш.
Reut, n., кърътúръ.
Reute, f., ктúкъ, кърцúтóре, прівúтóре; плúвúтúръ, кърцúтúръ (Reuthacke).
Reuten, v., стúрнескв, плúвескв, секúлескв (ардель ал Хацегв), десрúдъчúнезв.
Revers, m., реверсв, контраскріс, скрісóре адеверітóре de o прúмúре; доскúлв монетеі.
Revidiren, v., ревúзв, речерчетезв.
Revier, n., верúв, цúнúтв de вúнатв, ревúрв.
Revolte, f., револтъ, рескóлъ, ревелúúне.
Revolution, f., револúцúúне, реформъ сúлúтъ, префачере прін рестúрнътúръ.
Rhabarber, f., ревúрваръ, рúвúнтъ (плантъ).
Rhapſodie, f., рапсодúе, рúнтúръ, вúкъцúтúръ.
Rhede, f., (мар.), пéдъ, лúманв, десвúркътóре, локв de десвúркатв; —los, a., (мар.), десарворатв.
Rheder, m., проnріетарв de нале.
Rhederei, f., (мар.), коредътънтв.
Rheinbund, m., конфедърацúúнea Ренанъ (сúв Наполеон).
Rheiniſch, a., ренанв.
Rhetorik, f., реторúкъ, штúінца фрúмóсеі ворвúрі.
Rhetoriker, m., реторв.
Rheumatiſch, a. ші ad., ревматúкв, сúферіторв de дúререа мúдúгрúлорв.
Rheumatismus, m., ревматúств.
Rhinoceros, n., рúноčерв (фéръ сúлватúкъ кв корнв не пасв).
Rhitmus, m., рúтмв, нúмерв, кúдинцъ, месúръ (ал мúс., поес., кúарв ші ал просъ).
Rhombus, m., (матем.), ромвв, плавв пътратв, кв латúрі парелеле, кв унúгрі стрúмбе — Raute.

Digitized by Google

Rhombisch, a. ші ad., ромвікъ, ромвоідалъ.
Ribbe, в. Rippe.
Richtbeil, n., съкъреа целатълъї, налошъ de перzаре.
Richtblei, n., плъмвінъ (Bleiloth).
Richtbühne, f., ешафодъ, локъ de перzаре.
Richte, f., дірептарїъ; in die — bringen, a адъче ѫн лініъ дірéптъ.
Richten, v., ѫндірептъ, дірегъ; жъдекъ; прегътескъ; richt euch! (міліт.), стацї дрептъ! sich nach etwas —, а се регъла, а се ѫндрепта дъпъ чева; die Augen auf etwas —, а арънка окії ла чева; zu Grunde —, а ръіна, а ръпъне.
Richter, m., жъде, жъдекъторъ; арвітръ; Buch der —, картеа жъдекъторілоръ; vor dem — erscheinen, а се ѫнфъцоша ла жъдекатъ; —spruch, m., сѫнтінцъ жъдекъторéскъ; —stuhl, m., трівъналъ.
Richterlich, a. ші ad., жъдецiарїъ, жъдекъторескъ.
Richtern, v., крітікъ, къртескъ.
Richthaus, n., преторїъ, палатъ жъдекъторескъ.
Richtig, a. ші ad., дірептъ, інтокма, жъстъ, регълатъ; корресъ, ѫндрептатъ; diese Uhr geht —, ачестъ оролоцїъ мерце віне; es ist Alles —, тóте сънтъ ла регълъ, тóте сънтъ пъсе ла кале; er ist nicht — im Kopfe, ѫї ліпсеште о дóгъ; etwas — machen, а плъті ънъ контъ, а терміна ънъ акордъ.
Richtigkeit, f., регъларітате, пречісіъне, жъстецъ; — einer Schuld, ръфъіреа ънеї деторії; mit dieser Sache hat es seine —, ачестъ лъкръ е адевератъ.
Richtkeil, m., цѫнтъ ла тънърї.
Richtkorn, n., цѫнтъ.
Richtmaß, n., месъръ нормалъ, месъръ de флъіде.
Richt-platz, m., —statt, —stätte, f., локъ de перzаре.
Richtscheit, n., дірептарїъ.
Richtschnur, f., кóрдъ, сфóръ de ѫндірептатъ; дірептарїъ; регълъ, нормъ, ѫндрептарїъ, моделъ, есемплъ.
Richtschwert, n., спада de перzаре.
Richtsteig, m., потекъ, къраре дірéптъ; регълъ, леце.
Richtstock, m., регълъторъ; въцъ ѫмпърцітъ ѫн месъре.
Richtung, f., дірепцiъне; ѫндірептарїъ; in dieser —, пе калеа ачéста; in gerader —, de а дрептълъ; nach allen —en, ѫн тóте пърціле; einer Sache eine — geben, а да дірепцiъне ънъї лъкръ.
Richtwage, f., лівелъ, кътпънъ къ плъмвъ (Bleiloth).
Ricinusöl, n., олеъ de річінъ.
Ricke, f., къпріóръ.
Riechbar, a. ші ad., de міросітъ.
Riechbüchse, f., кътіóръ къ міроденіі.
Riechen, v., міросъ; пътъ; die Rose riecht angenehm, роса аре міросъ плъкътъ; das konnte ich nicht —, ачéста нъ о потеамъ преведé, нъ о потеамъ пресімці; gut —, а авé міросъ бънъ; übel —, а пъці.
Riechfläschchen, n., стіклъцъ къ міроденіі.
Ried, n., лънкъ апътóсъ, стъфъріъ, рогоzъріъ; трестіъ; спатъ (Riedblatt); цéвъ de трестіъ; —dach, n., ѫнвъліщъ de стъхъ; —gras, n., рогоzъ, піперігъ.
Riefe, f., скъпълітъръ, съпътъръ (пе колóне), ръклітъръ.
Riefeln, riefen, v., ръклескъ, скъпелеzъ.
Riege, f., шіръ; ѫнкрецéлъ; лéсъ de свънтатъ.
Riegel, m., ѫнкъїетóре, дръгъ (зъворъ ла ъшъ); кінгъ (de лемнъ); паїантъ, порінокъ.
Riegel-schloß, n., брóокъ къ дръгъ; —wand, f., пърете ѫн паїанте, пърете ѫн кінцї de лемнъ (Fachwerk).
Riegeln, v., ѫнкъїъ.
Riemen, m., къреа, шерпаръ (кіміръ); кърпънъ de віїъ; таблъ; балъ de хъртіъ; —pferd, n., калъ dinainte.

Digitized by Google

Riemen, v., ѧпкъръlezъ, стріпгъ ѧп къреле.
Riemer, m., къръларъ.
Riepel, m., motanъ; метелеъ (omъ).
Ries, n., топъ (de хъртіъ), рісъ (Rieß), рістъ.
Riese, m., ціганте, ъріешъ; колосъ; —narbeit, f., лъкръ къмплітъ.
Rieseln, v., съсъреzъ; цѫръіъ, къргъ мъртъръndъ (апа).
Riesenhaft, a. ші ad., колосалъ, maninъ, ціганtікъ.
Riesenschlange, f., воа, шерпе імперіалъ.
Rieß, в. Ries, n.
Riester, m., стівъ, корпъ de аратръ; вълвъкъ, вълвъкътъръ.
Riet, Rieth, в. Ried.
Riff, n., банкъ, дъпгъ, ръzоръ (de арінъ орі de скополі ѧп маре).
Riffe, Riffel, f., равілъ, пептіне de стръжітъ мъгъліле інълъі; —feile, f., пілъ de стръжітъ.
Riffeln, v., стръжескъ, смългъ.
Rigolen, в. Riolen.
Rille, f., дълтъітъръ, скъфътъръ, ълъкъ (Rinne).
Rimesse, f., (негъц.), рімесъ.
Rind, n., вітъ корпътъ (воъ, вакъ); жъпкъ (odinióръ).
Rinde, f., скóрцъ, кóжъ; кръстъ.
Rindern, v., се гопеште (вака).
Rind-fällig, —schällig, a. ші ad., десскорцатъ, дескръстатъ.
Rindfleisch, n., карпе de вітъ, расолъ (фертъръ).
Rindig, a., скорцосъ.
Rindsauge, n., окіълъ воълъі (плаптъ).
Rindvieh, n., вітъ корпътъ; омъ фóрте пътъръъ.
Ring, m., інелъ, верігъ (велчъгъ); черкъ, черкълецъ, ціръ.
Ringamsel, Ringeldrossel, f., мерлъ гълератъ, търкатъ = torquatus.
Ringband, n., (анат.), легъмъптъ інеларъ.
Ringbolzen, m., къіъ, піронъ къ верігъ.
Ringekunst, f., лъптъ, ціmnастікъ, артъ de лъптатъ.
Ringel, n., інелъцъ, інелелъ, верігъцъ, черкъшоръ.
Ringel, m., черкъ, верігъ (сгарdъ), ла пъсърі: ларвъ (de алвінъ).
Ringelchen, n., в. Ringel, n.
Ringelfalk, m., щоімъ гълератъ.
Ringelgedicht, n., версъ ръtъnzіоръ (іт. ritondello).
Ringelig, a., інелосъ, верігосъ.
Ringellocke, f., верігъ de пъръ, zълъфъ.
Ringeln, v., інелеzъ, черкъіескъ, ѧпверіцеzъ.
Ringelraupe, f., колъвръ.
Ringel-rennen, —spiel, —stecken, n., къръчоръ; жокъ къ веріга (арънкатъ).
Ringelschlange, f., шерпе гълератъ, апфесівенъ.
Ringeltanz, m., хоръ, данцъ ѧп хоръ.
Ringeltaube, f., порътвъ гълератъ.
Ringelwürmer, pl., вермі інелаці.
Ringen, v., ме лъптъ; сторкъ; смългъ, смънчеекъ, съческъ (din мънъ); пънъ верігъ; die Hände —, а'ші фрънце мъніле; aus den Händen —, а стóрче din мъні; mit dem Tode —, а се лъпта къ мóртеа.
Ringeplatz, m., локъ de лъптъ, аренъ, палестръ.
Ringer, m., лъптъторъ, атлетъ.
Ringfinger, m., децетъ інеларіъ.
Ringförmig, a. ші ad., ѧп форма інелълъі, інеларіъ.
Ringkragen, m., гълеръ ка інелълъ.
Ringkugel, f., сферъ арміларъ.
Ringmauer, f., мъръ ѧпчінгъторъ (de о четате).
Rings, ringsum, ad., ѧмпреціъръ, ѧп ціъръ, ѧп черкъ; —herum, ціъръ ѧмпреціъръ.
Rinken, m., черкъ, латъ ші гросъ, веріґóіе.
Rinnäugig, a., ърdъросъ.
Rinnsal, m., каналъ, алвіъ, ълъкъ (пе ъnde кърце апъ, Rinne, Flußbett).
Rinnsel, m., кіагъ (ші ка Rinnsal).
Rinne, f., лъптóкъ, въгъънъ, ълъкъ, скокъ, каналъ.
Rinnen, v., къргъ.
Rinnholz, n., лемпъ de скокърі.
Rinnleiste, f., (архіт.), ѧптъвлътъръ.

Digitized by Google

Rinnstein, m., пе́тръ de сѫв скокѫ.
Riole, f., съпътѫръ, вразdъ афѫndъ.
Riolen, v., сапѫ афѫndѫ.
Rippchen, n., костіцъ.
Rippe, f., ко́стъ.
Rippeln (sich), v., me свѫчѫmѫ (іт. bucicarsi), me върколескѫ, me арѫпкѫ ѫп сѫсѫ ѫп жосѫ.
Rippen, v., костескѫ, скъпелезѫ.
Rippen-braten, m., фріптѫръ de ко́сте; —bruch, m., рѫптѫръ de ко́сте; —stoß, m., гіолdѫ ѫп ко́сте.
Rippig, a., костосѫ, кѫ ко́сте.
Risch, в. Rasch, a.
Risiko, n., рісікѫ, перікѫлѫ.
Riskiren, v., періклітезѫ, ріскезѫ.
Rispe, f., спікѫ, пъпікѫръ.
Riß, m., крепътѫръ, рѫптѫръ, despікътѫръ, спъртѫръ, сфъшіїетѫръ; decemnѫ, скіцъ (іт. schizzo), modелѫ (de o zidipe); vor den — stehen, a се пѫпе ѫп перікѫлѫ.
Rissig, a. ші ad., крепътѫросѫ, рѫптѫ, спартѫ.
Rist, m., бѫлвѫкътѫръ, montѫ (ла пічорѫ).
Riste, f., фѫіорѫ de inѫ.
Risten, v., факѫ фѫіорѫ.
Rister, m., петекѫ (ла кълцъminte).
Ritt, m., кълърітѫ, кълърітѫръ, mерсѫ кълаpe, кавалкатъ.
Ritter, m., кавалерѫ, повілѫ; (odiniо́ръ) кълърецѫ.
Ritter-academie, f., академіъ de арістокраці; —art, f., modѫ кавалерескѫ; —burg, f., кастелѫ de кавалерѫ; —freiheit, f., прівілецїѫ воїерескѫ; —gedicht, n., поемъ епікъ, епопеъ; —geschichte, f., романѫ кавалерескѫ; —gut, n., феѫdѫ, мошіъ воїере́скъ; —orden, m., кавалеріъ, opdine кавалерескѫ; —schlag, m., ловітѫръ de кавалерѫ; den — geben, алѫ фаче кавалерѫ; —stand, m., статѫ кавалерескѫ, рангѫ de кавалері; —zug, m., крѫчіатъ.
Ritterlich, a. ші ad., } къвалерескѫ.
Rittermäßig, a., }
Ritterschaft, f., кавалеріme, demnітате кавалере́скъ.
Rittlings, ad., кълаpe.
Rittmeister, m., къпітанѫ de кълъріme.
Ritual, n., рітѫалѫ (бісеріческѫ), картеа кѫ тіпікѫлѫ.
Ritus, m., рітѫ, datinъ, орѫndѫіе́лъ бісеріче́скъ.
Ritz, m., скорцъітѫръ, сгъріетѫръ; крепътѫръ; дълтѫітѫръ.
Ritzen, v., скорцеїѫ, сгъріїѫ; дълтѫіескѫ.
Ritzig, a. ші ad., скорцъітѫ, сгъріетѫ; крепатѫ, сфъшіїетѫ.
Ritzmesser, n., лапчетъ (ла хірѫрці).
Rival, m., рівалѫ, каре вреа съ те ѫптре́къ.
Robbe, m., фокъ, къпе de маре.
Roche, m., раіе (пеште); ромбѫ; тѫрпѫ (ѫп шахѫ).
Röcheln, v., хоркъїѫ, сфоръїѫ.
Rochen, rochiren, v., арошезѫ, стръмѫтѫ рецеле ші тѫрпѫлѫ (ѫп шахѫ).
Rock, m., вестмъптѫ; рокѫ, къпѫтѫ; фѫстъ (фемеїе́скъ); Unter—, фѫстъ de десѫптѫ; Ober—, сѫртѫкѫ, рокѫ de іе́рпъ (ла бърбаці); weiter —, цѫвеа (італ. giubbone, de аічі ші гѫвъ ші гевъ ѫп Арdеалѫ ші Сілваніа).
Röckchen, n., вестмъптчорѫ, рокшорѫ; фѫстішо́ръ, рокіо́ръ.
Rocken, m., фѫркъ de торсѫ; каїерѫ (Rupfe, Dieße); съкаръ (в. ші Roggen); —philosophie, f., ѫпцелепчѫпе фемеїе́скъ.
Rode, f., лазѫ, кѫрътѫръ; —land, пъмъптѫ лъзѫітѫ.
Roden, v., спаргѫ целіпъ, кѫлтівѫ пъмъптѫ сълватікѫ; лъзѫіескѫ.
Rogen, m., ікре, о́ъ de пеште.
Rogener, Rogner, m., пеште кѫ ікре (фемеїѫшкъ).
Rogenstein, m., олітѫ, amітѫ.
Roggen, m., съкаръ.
Roh, a. ші ad., крѫdѫ; аспрѫ; врѫтѫ; варварѫ, пекѫлтіватѫ; пеpосѫ; печоплітѫ; —e Buch, n., карте пелегатъ; —e Fleisch, n., карпе крѫdъ; —e Seide, f., мътасе крѫdъ; —e Metall, n., ферѫ пелѫкратѫ, ферѫ врѫтѫ; —e Zucker, m., зъхарѫ перафінатѫ.
Rohheit, f., крѫzime, врѫталітате

Digitized by Google

(dobitočie); barbariĭ; pecinoliтър, bъдърпиĭ, moжичиĭ.
Rohm (Rahm), m., cmънтънъ.
Rohr, n., трестиĭ (стяхă); cпетéзъ; цéвъ; варгъ; etwas auf dem — haben, a авé знă скопă.
Rohrbrunnen, m., цiнă, шiпотă, пъцă кă цéвъ.
Rohrblatt, n., спатъ (de цесътă).
Röhrchen, n., трестiцъ; цевiшóръ.
Rohrdach, n., дивъшiшă de трестiĭ.
Rohrdecke, f., рогожiнъ, стяфéзъ, пънзъ de спетéзъ.
Rohrdrommel, m., воĭ de валъ (пасере), вътлапă de стяхă.
Röhre, f., цéвъ, тъвă, вячмă.
Rohren, röhren, a., de трестиĭ, de спетéзъ.
Rohren, röhren, v., таĭс трестиĭ, кърцă стяхă; цевескă; (ла вънт.) мъгă, сверă (червiĭ).
Röhrenmeister, m., фънтънарă.
Rohrflöte, f., чiмпóие (італ. campogna), флiерă de трестиĭ, телiпкъ.
Rohrenfahrt, f., апăдяктă, ширă de цевi.
Rohrgras, n., рогозă.
Röhricht, a., трестiiшă, стяфiшă.
Röhrig, a., трестiiосă, стяфосă.
Rohrkamm, s. Rohrblatt.
Röhrkasten, m., чiстернъ, басинă (din каре есе апа прiн цевi).
Rohrknochen, m., осă голă.
Rohrkolbe, f., гътъiа трестiеi, тiфъ.
Rohrpfeife, s. Rohrflöte.
Rohrsitz, m., скаунă цесътă кă трестiĭ.
Rohrspatz, —sperling, m., врабiĭ de стяхă, пресъръ; wie ein — schimpfen, a дiнжура ка знă пъгънă.
Rohrstab, —stock, m., бъцă de трестiĭ.
Rohrtrog, m., трáкъ, треякъ сяв шiпотă.
Röhrwasser, m., апъ дяср прiн цевi.
Roland, m., Роланă (нзме пропрiĭ); omă лънганă, ометеă.
Rollbett, n., патă пе ротiце.
Rollbrett, n., скъндъръ de мънгълiтă (італ. da manganare).
Rolle, f., ротiцъ; сълă, сълiшорă, ролъ (de жокатă, opi de бани); скрiндă, вълътякă, сячiторъ; mocoрă; вячмă; фълшiкă; мънгалă, мънгъгъă (de кълкатă ръфе, італ. mangano); чврă; — Dukaten, фълшiкă de галбiнi, гропă de галбiнi; aus der — fallen, a'мi eшi din карактерă; eine große — spielen, a жока ролъ маре, a фаче пе знă персонаціс прiнчипалă.
Rollen, v., ротескă, дaă дн цiврă, daß de a дъра; дърълс; den Teig —, дntindă алжатълă; Wäsche —, мънгълълс, мънгълескă, нетезескă, ръфе (італ. manganare); seine Augen — im Kopfe, окiĭ съĭ се дnторкă мънiошi; der Wagen rollt vorbei, каруă дъръе не ачi наinте; Thränen — über seine Wangen, лакрiмеле і 'ндă фаца.
Rollenförmig, a. ші ad., дн форма чiлiндрълă.
Roller, m., мънгъгъă, мънгъiторíс, апгъпторă; ротiторă, сячiторă (de алжатă); мърцóгъ, глóбъ, калă ръă; гъпъдътъръ; мотанă.
Rollholz, n., мънгъгъă; сячiторă.
Rollkammer, f., къмара кă мънгъгъă.
Rollmaus, f., цiрă.
Roman, m., романă, iсторiĭ пъскочiтъ; фавълă iсторiкă.
Romanen-held, m., ероă знă романă; —schreiber, m., скрiиторă de романе.
Romanhaft, a. ші ad., романескă, фавълосă.
Romanisch, a. ші ad., романескă (кътă ворвîа дн Amiaza Езрнеi пънъ ла векă 13леа); романескă (кътă ворвескă ші скрiă тоцi романiĭ din Dako-România).
Romanmäßig, romantisch, a. ші ad., ка de романă, ка din фавълă, романтiкă.
Romanze, f., романцъ, къптекă романтiкă, къптекă iсторiкă (дсреросă, скрiсă дн версърi сimпле ші наiве).
Römer, m., романă; omă кръцiосă; натрiотă маре; omă ценеросă; пъхарă пътекосă ші маре.
Römerzinszahl, f., нзмерă романă, indicціонă (кърсă de 15 анi).

Digitized by Google

Römisch, a. ші ad., романъ, ромъ-нескъ; ценеросъ, мърінімосъ; грандіосъ; патріотікъ; —e Vaterlandsliebe, f., патріотісмъ ѫналтъ; —e Schönheit, f., фрѫмсецъ романъ; аерѫ ші портаре мъіестóсъ.

Rommer, m., óіе пінтънóгъ, óіе семнатъ ла пічорѫ.

Ronde, f., рондъ, ротѫндъ (Runde).

Rondel, n., (фортіф.), ротѫндъ, локѫ ротѫндѫ.

Roos, n., фагѫрѫ секѫ (фъръ міере, Gewirk).

Rösch, a. ші ad., сфъртічосѫ (се зіче деспре метале).

Rose, f., росъ, рѫжъ, трандафірѫ; фокѫ віѫ (орвалцѫ); wilde —, росъ сълватікъ, флóре de мъчіешѫ; gefüllte —, росъ ѫнвóлтъ.

Rosen-ader, f., (анат.), съфéнъ; —aloe, f., алое росатъ; —apfel, f., помѫ росатѫ; —artig, a. ші ad., de натѫра росеі, ка роса; —busch, m., тѫфъ de трандафірѫ; —farbe, f., колóреа росеі; —fest, n., Росаліле; —hain, m., росетѫ; —honig, m., міере de росе; —kranz, m., мътъніі; кѫнѫнъ de росе; —mädchen, n., трандафіріцъ; —lippen, pl., вѫзе de росе; —monat, —mond, m., лѫна роселорѫ, Маіѫ (пе ла ноі ѫнсъ нѫмаі Іѫніѫ); —mund, m., гѫръ de росъ; фацъ тінъръ; —roth, a., росатѫ, росеѫ, ка роса; —röthe, f., рошаца трандафірѫлѫі; —saft, m., сѫкѫ de росе; —sonntag, m., дѫмінека а треіа dinaintea Паштілорѫ; —stock, m., росарїѫ; —strauß, m., вѫкетѫ de росе; —wasser, n., апъ de трандафірѫ; —wurzel, f., ръдъчінъ росіъ.

Rosette, f., росетъ, diamantѫ ѫн росетъ, флóре de diamantѫ.

Rosicht, rosig, a. ші ad., росеѫ, de колóреа росеі, ка de росъ.

Rosinante, Rozinante, f., калѫ ръѫ, мърцóгъ, глóвъ, калѫлѫ лѫі Don Кішот.

Rosine, f., стафідъ, стрѫгѫрі ѫскацї.

Rosmarin, m., росмарінѫ, рамарінѫ; —öl, n., олеіѫ de росмарінѫ, ѫнтѫ de росмарінѫ.

Rosoli, m., росолѫ (вінарсѫ ѫндѫлчітѫ).

Roß, n., калѫ; —apfel, m., валегъ de калѫ; —arzneikunst, f., ветерінаріъ; —breme, —bremse, f., мѫскъ de калѫ, стреке; —haar, n., haaren, hären, pl., пърѫ de калѫ; —huf, m., ѫнгіа, копіта калѫлѫі; —käfer, m., гъндакѫ de валегъ; —kamm, m., цесéлъ, съчéлъ; (Roßtäuscher); —kastanienbaum, m., іцокастанѫ, кастанѫ de алѫ калѫлѫі; —mühle, f., мóръ кѫ каі; —pappel, f., палва калѫлѫі; —pflaume, f., прѫнъ domнéскъ; —täuscher, m., скімвъторѫ de каі, трафікантѫ, телалѫ de каі; —wicke, f., мъзърікеа калѫлѫі.

Rößlein, n., кълѫцѫ, кълѫшелѫ.

Rosselsprung, m., сърітѫра калѫлѫі (ѫн шахѫ).

Rossen, v., а ѫмвла дѫпъ артъсарі (éпа).

Roß-braten, m., фріптѫръ пе гръ-тарѫ, кървѫнатъ; —farbe, f., колóре de рѫцінъ; —farbig, a. ші ad., ферѫціносѫ; —fleck, m., макѫлъ, патъ de рѫцінъ.

Rost, m., рѫцінъ; аместекѫ ла аѫрѫ ші арцінтѫ (ѫн монетъріі); гръ-тарѫ, гратіъ; тъчѫне (ѫн планте); ѫнкъркътѫра металѫлѫі кѫ лемне ші кървѫні.

Röste, f., топітóре de інѫ; топітѫръ.

Rosten, v., ме рѫцінескѫ, рѫцінескѫ.

Rösten, v., фрігѫ, пръжескѫ; топескѫ (кънепъ, інѫ); ѫдѫ (гръѫлѫ).

Rostig, a. ші ad., рѫцінітѫ, ферѫціносѫ.

Röstung, f., фрігътѫръ, пръжітѫръ; топітѫръ.

Roth, a., рошѫ (італ. rosso); рошіетікѫ.

Roth-aderig, a. ші ad., кѫ віне рошіі; —augig, окіѫ рошѫ; —backig, a. ші ad., кѫ фаца рошіъ; —bart, m., варвъ рошіъ; —binder, m., ботарѫ (дела вотъ, італ.

Digitized by Google

bottajo), вотінарѣ (Böttcher); —braun, a., рошъ ѫпкісѣ; —brüchig, a. ші ad., крѫдѣ, фрънгѫріѣ сфъртічосѣ (ферѫдѣ ѫпфлъкъратѣ); —buche, f., фагѣ сълватікѣ, фагѣ рошъ; —eiche, f., стежарѣ рошъ; —fahl, a., рошіетікѣ, рошéстрѣ; —färber, m., въпсіторѣ кѫ рошъ; —feder, f., фръгѫлінъ, пеште кѫ аріпіóре рошіі; —fuchs, m., калѣ роівѣ; —gerber, m., в. Lohgerber; —gießer, m., аръмарѣ, вронzарѣ; —glühend, part., ѫпфлъкъратѣ; —haar, n., пърѣ рошъ; —hals, m., гътѣ рошъ (пасере); —lauf, m., фокѣ віѣ (орвалцѣ); —tanne, f., врадѣ рошъ; —wälsch, n., лімва хоцілорѣ.

Röthe, f., рошéцъ, рошéлъ; рѫменéлъ.

Röthel, m., креіонѣ рошъ, kondeіъ рошъ; трѫпѣ рошъ; рѫврікъ, сіноніъ.

Rötheln, pl., корі (Ritteln).

Röthen, v., рошескѣ, колорескѣ кѫ рошъ; me ѫпрошескѣ, рѫменескѣ.

Röthlich, a. ші ad., че вате ѫп рошъ, рошетікѣ, рошіорѣ.

Rotte, f., вандъ, чéтъ, трѫпъ (маі вѫртосѣ de хоці орі de револтанцї); рóтъ, чéтъ (de солдацї); потаіе.

Rotten, v., атрѫпезѣ, adѫпѣ, ассоцескѣ.

Rotten-führer, m., къпітанѣ de вандъ; —geist, m., спірітѣ de револтъ; —weise, ad., ѫп чете, ѫп вande.

Rottiren, в. Rotten.

Rottirer, m., фанціосѣ, тѫрвѫръторѣ.

Rottirung, f., ѫпкъівъръторъ, adѫпаре ѫп чéтъ, adѫпъмънтѣ, реѫніѫне.

Rottmeister, m., корпоралѣ.

Rotz, m., мѫкѣ; мѫчї (бóлъ реа ла каі), мѫкошіъ.

Rotzig, a., мѫкосѣ.

Rotz-löffel, —ling, m., —nase, f., мѫкосѣ, мѫче (ѫп деспрецѣ).

Rübe, f., папѣ (італ. пappa), кампѫцѣ; rothe —, папѣ рошъ; gelbe —, морковѣ.

Rubel, m., рѫвлъ (монетъ рѫсéскъ).

Rübezahl, m., спірітѣ пекѫратѣ (ѫп мѫнцїі Церманіеі).

Rubin, m., рѫвінѣ; —farbe, f., колóреа рѫвінѫлѫі; —fluß, m., крісталѣ рѫвініѣ (de колóреа рѫвінѫлѫі).

Rüböl, n., олеіѣ de рапіцъ (італ. olio de ravizzone).

Rubrik, f., рѫврікъ, лініътѫръ; сепціѫне.

Rüb-saat, f., —same, m., рапіцъ (ravizzone), ріпсѣ, семѫнцъ de рапіцъ.

Rübsamenöl, в. Rüböl.

Rübsenfeld, n., агрѫ de рапіцъ, рапісте.

Rübsenöl, в. Rüböl.

Ruch, m., міросѣ; стрігътѣ ръгѫшітѣ, вѫіетѣ; ръкпетѣ.

Ruch, f., лѫареа аміnте.

Ruchbar, в. Ruchtbar.

Ruchlos, a. ші ad., фъръ міросѣ; фъръ гріцъ; інфамѣ; влъстъматѣ; проклетѣ.

Ruchlosigkeit, f., влъстъмъціъ, інфаміъ, проклеціъ.

Ruchsen, v., цемѣ.

Ruchtbar, a. ші ad., кѫпоскѫтѣ; дефъіматѣ; датѣ ѫп гѫра лѫмеі, датѣ пе фацъ; поторіѣ, маніфестатѣ, пѫблікатѣ.

Ruchtbarkeit, f., пѫблічітате, поторіетате.

Ruck, m., ловітѫръ, ѫмпінсетѫръ, іептътѫръ, смънчітѫръ; апѫкътѫръ (de вóлъ, орі певѫніъ).

Rück, m., досѣ, спінаре; ad., ѫпапоіе, ѫпдъръптѣ.

Rück-antwort, f., ръспѫнсѣ, реплікъ; —betagen, v., поідатезѣ (о сѫрісóре); —bewegung, f., мішкъмѫнтѣ ретроградѣ; —blick, m., реокіре, репрівіре; einen — auf die Vergangenheit werfen, а реарѫпка о прівіре престе трекѫтѣ; —bürge, m., гарантѣ ажѫтъторѣ, сѫвгарантѣ.

Rücken, m., досѣ, спінаре, спате (кърк); мѫке (de кѫцітѣ).

Rücken, v., мішкѣ din локѣ; ѫмпінгѣ; ѫрпескѣ; наінтезѣ; vor-

Digitized by Google

wärts —, a înainte nainte; rückwärts —, a respinge; — Sie näher, mai aproniete.

Rücken-ader, f., вена спінърій; —-halt, m., корпъ de ресерв; a-жторъ din docъ; —haut, f., (anat.), плевръ; —lehne, f., спаліеръ; спътарь de скаунъ; —-mark, n., мъдъва спінърій; —-muskel, m., мъшкіулъ спінърій; —nerve, f., нервулъ спінърій; —-schmerz, m., дърере de шеле.

Rücker, m., врніторъ (la орол.).

Rückerinnern, v., amî readъкъ aminte, amî рекіемъ ân memopiъ; amî ресъвine (чева ân minte).

Rückerinnerung, f., ресъвenire, readъчере aminte.

Rückfall, m., рекъdere, рекъзівъ, peцidivъ.

Rückfällig, a. ші ad., рекъзівъ, peцidivъ.

Rückgang, m., ретерсъ, ре'нторсъ, ре'нторсъръ, регресъ.

Rückgängig, a. ші ad., ретерсътівъ, ренторсътівъ, ретроградъ.

Rückgrat, m. ші n., спінаре, тъкеа спінърій; dаß — brechen, a дешела.

Rückhall, m., ресъпетъ, exo.

Rückhalt, m., рецінътъръ,, ресервъ.

Rückkauf, m., рескътпъръ, рескътпърътъръ.

Rückkäuflich, a. ші ad., рескътъраверъ.

Rück-kehr, —kunft, f., ренторчере, ренторнаре, ревенire.

Rücklauf, m., рекърсъ; ретрогръdъціune, ретерсъ.

Rücklings, ad., din docъ, дела спате, din дърътъ.

Rückmarsch, m., ретерсъ, ретарсъ.

Rückprall, m., ресалтъ, ресълътъръ, реловітъръ.

Rückreise, f., рекълторіu, ренторчере.

Rückschein, m., контраовліцъіune, контраскрісъ.

Rückschlag, m., реловітъръ.

Rückschritt, m., репъшire, ретерсъ, mep съ ретроградъ.

Rückseite, f., docъ, латъреа din docъ.

Rücksicht, f., прівінцъ, репрівінцъ, респектъ, consideръціune, сокотінцъ; aus Rücksicht, daß ..., din прівінцъ къ ...; keine — nehmen, a nu респента німіка.

Rücksichtlich, ad., къ сокотінцъ къ.

Rücksichtslos, a. ші ad., фъръ респектъ, фъръ сокотінцъ; фъръ кръцаре.

Rücksiegel, n., контрасіціlъ.

Rücksitz, m., скаунъ din дърътъ, шезътъръ din дърътъ (ântr'o кърцъ).

Rücksprache, f., конферінцъ, консфътъire, консіліu, конворвire.

Rücksprung, m., ресалтъ, ресълътъръ.

Rückstand, m., рестъ, рестанцъ, ретъшіцъ.

Rückständig, a. ші ad., de рестанцъ.

Rückstoß, m., реловітъръ, контралovітъръ.

Rückstrich, m., ренторсъръ (a пъсъріlорь).

Rücktritt, m., пасъ ândърътъ, репъшire, репасъ.

Rückung, f., врніре, ânтінцере, ântінсъръ.

Rückwärts, ad., ânapoi, ândърътъ.

Rückwechsel, m., контраскітъ, контракатвіu.

Rückweg, m., ре'нторсъръ, ре'нторнаре.

Rückweise, ad., пе рестітпърі, пе ântреръпте.

Rückwirkung, f., релъкраре, контраефентъ, реакціune.

Rückzug, m., ренторсъръ, ретръсъръ, ретіратъ.

Rübe, m., къпе (вървътъшъ, орі ші ланъ, вълпе).

Rubel, n., тъъшерь (знелтъ); потаіе, чётъ (кърdъ).

Ruder, n., ремъ (кârmanъ), въслъ; dаß — führen, a, a гъверна, a кърмъі.

Ruder-bank, f., вапка въсларілорь; —griff, m., мънънклъ ремълі; —schaufel, f., лопата, палма ремълі; —schiff, n., наіе къ реші; —schlag, m., лопецітъ, ловітъръ de реші; —stange, f., ремъ; —werk, n., въслъріme, реміme.

Ruderer, m., въсларъ, кърмачъ, ремігъторъ.
Rudern, v., въслескъ, кърмъіескъ, ремiцezъ, гъвернezъ.
Ruf, m., кіъмаре, кіъмъцiъне, кіъмътъръ; стрігътъ; репътъцiъне, репъме; фаімъ, гласълъ пъблікъ; guter —, репътъцiъне бънъ; — der Heiligkeit, міросъ de сфінцeніъ; in — bringen, а акредіта, а фаче кредітъ (къіва); in üblen — bringen, а дефъіма, а фаче пъме ръъ; dem —e der Natur folgen, а аскълта ла гласълъ натъреі.
Rufen, v., кіъмъ; стрігъ; Sie kommen wie gerufen, Дта віі ка кіъматъ, віі токма віне; ins Gewehr —, а кіъма ла арме.
Rufer, m., кіъмъторъ, стрігъторъ; въчъмъ, цéвъ, леікъ de ворбітъ.
Rügbar, a. ші ad., de ѧпфрънтатъ, de педепсітъ.
Rüge, f., пѫръ, акъсъцiъне, денънцiъцiъне, даре de голъ; —, педéпсъ, амѫндъ; ѧпфрънтаре, мъстраре.
Rügen, v., ѧпфрънтъ, мъстръ, ѧмпътъ; педепсескъ.
Rüger, m., пѫръторъ, акъсъторъ; денънцiъторъ; чепсоръ; мъстръторъ, ѧмпътъторъ.
Ruhe, f., ръпаосъ, odixnъ; попасъ; ѧпчетаре; лiніште; паче; die öffentliche —, лiніштеа пъблікъ; lasset mich in —, да цi мі паче, лъсацi ме ѧп паче; sich zur — begeben, а мерце ла кълкате, а се da сомнълъі; а трече din віéцъ; sich zur — setzen, а се реграце din лъме.
Ruhe-bank, f., ванкъ de репаосъ; —bett, n., патъ de репаосъ; —gehalt, m., пенсiъне; —kammer, f., къмаръ de дормітъ; —los, a. ші ad., неодіхнітъ, фъръ паче, нелiніштітъ; —platz, m., локъ de репаосъ; —punkt, m., (мъс.), паъсъ; чентрълъ къмпънеі, іпомокліъ; —sessel, m., шецъ, скаънъ de odixnъ; —stand, m., статъ de репаосъ, статъ de odixnъ; —stätte, —stelle, f., мормѫнтъ; сікрiілъ мортълъі; локъ de репаосъ; —störer, m., контървъторъ de паче, тървъръторъ; —stunde, f., óръ de репаосъ; —tag, m., zi de репаосъ; —voll, a. ші ad., пре лiніштітъ; —zeichen, n., паъсъ, семнъ de тъчере (ѧп мъс.).
Ruhen, v., репосезъ, odixneскъ; ме лiніштескъ, сънтъ ѧп паче; дормъ; ме съсцiнъ, ме pazimъ.
Ruhig, a. ші ad., пъчъітъ, лiніштітъ, ашезатъ, домолъ, пачефікъ; —e Schlaf, m., сомнъ дълче.
Ruhm, m., глорiъ, мъріре (славъ); —, репъме; онóре; лаъдъ; das muß ich zu seinem —e sagen, ачéста тревъе съ о zікъ спре лаъда лъі; ohne — zu melden, фъръ ванітате, фъръ а се фълі; sich mit — bedecken, а се ѧпкърка de глорiъ.
Ruhm-begier, —begierde, f., пофтъ de глорiъ, къътаре de репъме, амвiцiъне; —redig, a. ші ad., лъъдъросъ; —redigkeit, f., глорiъ ванъ, лъъдърошiъ, фалъ, мъндрiъ; —sucht, f., амвiцiъне фъръ марцiнi, пекъмпътъ ѧп глорiъ; —würdig, a., глорiосъ.
Rühmen, v., лаъдъ; мърескъ (слъвескъ), глорiфічезъ; das ist nicht zu —, ачеста пъ е лъкръ de лаъдъ.
Rühmer, m., лъъдъторъ, мъріторъ, глорiфікъторъ (слъвіторъ).
Rühmlich, a. ші ad., глорiосъ (слъвітъ), плiнъ de глорiъ; лъъдаверъ, опораверъ.
Ruhmlos, a. ші ad., неглорiосъ, фъръ глорiъ, фъръ лаъдъ, нелъъдатъ, перепъмітъ, лiпсітъ de репъме.
Ruhr, f., мерсетъръ de пънтече, трéпъдъ, dicenтерiъ, diареъ; rothe —, inima чеа реа; мішкаре, ърнéлъ; арътъръ de тóмнъ; съпатъ de віі; —, спърсетъръ de паіе (ѧптр'ънъ скополъ).
Rührei, n., óъ вътъте.
Rühren, v., мішкъ, ърнескъ; местекъ, реместекъ; тръснескъ;

Digitized by Google

пърчедѫ, провінѫ; даһег гӥ̂һгт аllеѕ Unglӥ̂ck, de аічі се паште тотѣ рѣлѫ; vom Blitze gerӥ̂hrt ſein, а фі лovітѫ de фълдерѫ; vom Schlage gerӥ̂hrt ſein, а фі лovітѫ de гѫтъ; die Trommel —, а вате тоба.

Rӥ̂hrend, part., мішкъчівѫ, атінгътівѫ, атінгъторѫ.

Rӥ̂hrholz, n., местекъторіѫ, тъштеріѫ (мелестъѫ).

Rӥ̂hrig, a. ші ad., аперѫ, спринтенѫ, віоіѫ, дештептѫ.

Rӥ̂hrigkeit, f., спринтенімe.

Rӥ̂hrkelle, f., лопъцікъ de местекатѫ.

Rӥ̂hrſtock, в. Rӥ̂hrholz.

Rӥ̂hrung, f., мішкътмънтѫ, лndoіошімe; мішкътърѫ.

Ruine, f., рѫінъ, дъртътърѫ, къзътърѫ; стрікъчюне тоталѫ.

Ruiniren, v., рѫінезѫ, стрікѫ, дестрікѫ, дърмѫ.

Rӥ̂lps, m., рѫгъітѫ, рѫгъіелъ.

Rӥ̂lpſen, v., рѫгъіѫ.

Rum, m., рѫмѫ.

Rummel, m., рѫтóре, фаітъ; вѣетѫ; стрепътѫ; ім —, кѫ pidikata; den — verſtehen, а пріче пе кѫт съ фачі трéва.

Rummeln, v., вѣескѫ, факѫ вѣетѫ.

Rumor, m., рѫтóре, вѣетѫ, тървъраре.

Rumoren, в. Rummeln.

Rumpelkammer, f., къмаръ кѫ векітърі (Gerumpelkammer).

Rumpelkaſten, m., кастъпѫ кѫ хаіне векі.

Rumpeln, в. Rummeln.

Rumpf, m., трѫпкіѫ, трѫпѫ, вѫстѫ; кошѫ (de мóръ); штівелѫ; търéкѫ, карѫмвѫ; den Kopf vom —e trennen, а десфаче капѣлѫ de вѫстѫ.

Rümpfen, v., стрѫмвѫ (din пасѫ).

Rund, a. ші ad., ротѫндѫ; плінѫ, плініторѫ; das iſt mir zu —, ачéста пѫ о пріченѫ.

Runde, f., цірѫ, черкѫ, хóръ, терсѫ дп черкѫ.

Ründe, f., ротѫнzіmе.

Runden, ründen, v., ротѫнzескѫ.

Runderhaben, a. ші ad., ротѫндѫпълцатѫ, копвексѫ.

Rundheit, в. Ründe.

Rundhol, a. ші ad., ротѫндѫ-гъвъпосѫ, копкавѫ, копгъвъпосѫ.

Rundlich, a. ші ad., ротѫндецѫ, ротѫнzіѫ, ротѫнzlорѫ.

Rundſäule, f., чілindрѫ.

Rundſchnur, f., кóрдъ, фрѫмвіѫ, гъітапѫ ротѫндѫ.

Rundum, ad., дмпрецѫрѫ, дпцѫрѫ, цѫрѫ.

Rundung, f., ротѫнzіmе, ротѫнzътате, ротѫнzéгъ.

Ründung, f., ротѫнzетънтѫ.

Rundzirkel, m., компасѫ ротѫндѫ.

Runge, f., черчелѫ de карѫ.

Runen, f. pl., літере рѫніче.

Runiſch, a. ші ad., рѫніческѫ.

Runkelrübe, f., сфекъ, папѫ рошѫ.

Runken, m., кодрѫ de пъне; фъліѫ de пъне.

Runks, m., вѫтькѫ.

Runzel, f., крецéлъ, крéцъ, крецітърѫ (de пеле); свърчітърѫ, гріпцъ.

Runzelig, a. ші ad., свърчітѫ, гріпцосѫ, крецѫ, дпкрецітѫ; дптързітѫ.

Runzeln, v., дпкрецескѫ; свърческѫ; гърzескѫ.

Rupfen, v., стѫлгѫ, чѫпелѫ (Raufen).

Ruppig, a. ші ad., мішелѫ, апъсѫ, вілéпѫ; тікълосѫ; трепцосѫ.

Ruſchelig, a. ші ad., іѫцітѫ, пріпітѫ, da хаі-тъ-па, de клакъ.

Ruſcheln, v., а лъкра ка de клакъ, а тъндълі.

Ruß, m., фѫпіпцine, фѫлцine, пегрофѫтѫ.

Rüſſel, m., рѫтѫ (ла поркѫ); трѫмвъ (ла елефантѫ, італ. tromba); —, сърлъ; —käfer, m., горгоіѫ.

Ruſſen, v., дпфѫпіпцinezѫ, пегрескѫ кѫ фѫпіпцine.

Ruſſicht, a. ші ad., фѫпіпцінісѫ.

Ruſſig, a. ші ad., фѫпіпцinосѫ.

Ruſtbaum, m., грindъ de подѫрі.

Rüſtbock, m., сервече de подѫрі.

Rüſte, f., репаосѫ; die Sonne geht zur —, сóреле апѫне.

Rüſten, v., прегътескѫ, препарѫ, факѫ препаратіве; дпармѫ.

Digitized by Google

Rüster, f., ѕлтѫ (арборе); —wald, m., ѕлметѫ.
Rüstern, a., de ѕлтѫ.
Rüsthaus, n., арсеналѫ, артъріъ, артъмѫнтаріѫ.
Rüstig, a. щі ad., пѫтеросѫ, вѫртосѫ (отѫ), вігоросѫ; таре; артатѫ.
Rüstkammer, f., в. Arsenal.
Rüstplatz, m., локѫ de артътъръ.
Rüstung, f., артъмѫнтѫ; артътъръ; препаратівъ, прегътітъръ.
Rüstwagen, m., карѫ de бъгаце.
Rüstzeug, n., махінъ; арканѫ.
Rüthchen, n., върцеа, върцелъцъ.
Ruthe, f., вéргъ, пѫіа; жóрдъ, пръжінъ; (ла въпът.) нóдъ; кѫмпънъ (ла фънтънї); котѫ (ла бѫцї кѫ флѫіde); männliche —, мембрѫ бърбътескѫ.
Ruthenbündel, n., мънѫнкіѫ de върцеле.
Ruthen-hieb, —schlag, —streich, m., бътаіе кѫ върцї.
Rutschen, v., алѫпекѫ, даѫ de алѫпекѫшѫлѫ; сдрѫпчінѫ (італ. sdrucciolare).
Rütteln, v., скѫтѫрѫ; сгѫцъіѫ; gerüttelt voll, скѫтѫратѫ ші ѧпdесатѫ.

S.

S, s, n., а пóаспрезечеа літеръ din алфаветѫлѫ церманѫ.
Sa! int., хаї, хѫї! хопѫ!
Saal, m., салъ; großer —, сълóіе, сълопѫ; kleiner —, сълішóръ.
Saame, в. Same.
Saat, f., семѫнцъ; семънътъръ; die — steht sehr schön, семънътътѫреле сѫнт прé фрѫмóсе; —bohne, f., бобѫ de семѫнцъ; —feld, n., кътпѫ семънатѫ, цéрінъ; —gurke, f., краставете de семѫнцъ; —korn, n., гръѫ de семѫнцъ; —zeit, f., тімпѫ de семънатѫ.
Sabbath, m., сабатѫ, сътвътъ, сабашѫ (ла евреї); —jahr, n., анѫлѫ сабатѫлѫї (ѧп сф. скріптѫръ); —schänder, m., спѫркъторѫ, профънътъторѫ de сабатѫ.
Sabbe, в. Geifer.
Sabbern, в. Geifern.
Säbel, m., сабіїъ; —bein, n., пічорѫ стрѫмбѫ; —hieb, m., събіїътъръ, тъіетъръ de сабіїъ; —scheide, f., тéкъ de сабіїъ; —tasche, f., тéшкъ (італ. tasca) de сабіїъ.
Säbeln, v., събіїезѫ, таїѫ кѫ сабіїа, даѫ събіїетѫръ.
Sachdienlich, a. щі ad., de сервіціѫ; кѫвіінчосѫ.
Sache, f., лѫкрѫ, обіептѫ, трéбъ; каѫсъ, прочесѫ de жѫdекатъ; zur —! дъ'ї капетѫ! das ist eine andere —, ачéста есте алтъ трéбъ; die — ist vor Gericht anhängig, каѫса е датъ ѧп жѫdекатъ; dies thut nichts zur —, ачéста пѫ фаче nimiка; von der — abweichen, а се авате дела лѫкрѫ; а се авате дела пропѫсеціѫне.
Sächelchen, n., тревшóръ.
Sacherklärung, f., дефініціѫне реалъ.
Sachführer, m., адвокатѫ, прокѫръторѫ.
Sachkenner, m., кѫпоскъторѫ.
Sach-kenntniß, —kunde, f., сперіінцъ, кѫпоштінцъ de лѫкрѫ.
Sachkundig, a., кѫпоскъторѫ de лѫкрѫ, праптікѫ, пъцітѫ.
Sächlich, a., реалѫ; —e Geschlecht, n., ценѫ неѫтрѫ (ѧп грѫм.).
Sachregister, n., арътарѫ, табла матеріілорѫ (ѫпеї кърцї).
Sachte, a. щі ad., ѧпчетѫ, лінѫ, дошолѫ.
Sachverständig, в. Sachkundig.
Sachwalter, m., адвокатѫ.
Sack, m., сакѫ; ташкъ, тéшкъ (іт. tasca); кѫлікѫ; бѫзѫнарѫ; kleiner —, съкѫлецѫ; einen im —e haben, а авé пе чінева ѧп пѫнгъ, алѫ авé ѧпdаторатѫ; die Katze im — verkaufen, а вінde пісіка ѧп сакѫ; mit — und Pack davon gehen, а'шї лѫа катрафѫселе, а о

Digitized by Google

штерце ла съпътоса; auf den — ſchlagen und den Eſel meinen, а вате шеоа съ се прічепъ епа.

Sack-drillich, m., пндрегътъръ гросъ; —gaſſe, f., зліцъ лпфундатъ (ла кпе капетъ), зліцъ орвъ; фундътъръ; —geſchwulſt, f., (хір.) вввъ чістікъ; —leinwand, f., пънзъ de сачі, пънзъ гросъ, пънзъ de вачі; —pfeife, чіmпоіъ; —träger, m., сърчіпарь, факінъ; асінъ; —tuch, n., батістъ de пасъ; —uhr, f., оролоціъ de вьзвпарь; —zwillich, в. —drillich.

Sackung, f., съкътмънтъ; лпсъкзіре.

Säckung, f., сторсетъръ.

Sadrach, m., челъ маі маре din драві; demonъ; отъ лпdiaволітъ.

Sadebaum, m., савінъ.

Säeland, n., цёріпъ, агръ, къmпъ.

Säemann, m., сетъпъторь; wer nicht ſäet, erntet nicht, челъ че пз сётъпъ, пз ва сечера.

Säetuch, n., престъръ, пънзътъръ de сётъпатъ.

Säezeit, f., тімпъ сетъпътърей.

Säer, s. Säemann.

Saffian, m., съфіанъ, тарокінъ (неле сзпдіре лекрат).

Saflor, Safflor, m., къртанъ, сафлорь (плантъ).

Safran, m., сафранъ, шофранъ (плантъ); —gelb, a., сафраніъ; колёре сафраніъ.

Saft, m., сікъ, тастъ; сірспъ; зmezéлъ, zémъ; Ueberfluß an Säften, прісосъ de зmezелі (лптрь зпъ organicmъ).

Saft-birn, f., пёръ тастóсъ; —farbe, f., колёре din тастърі; —grün, a., верде лпкісъ.

Saftig, a., сікосъ, тастосъ; —e Reben, тъскърі, ворве десфръпате.

Saftigkeit, f., сікосітате, тастъріте.

Saftlos, a., несікосъ, лінсітъ de сікърі.

Saftloſigkeit, f., лінсъ de сікърі; пекълітъръ; секътъръ (лп ворве).

Sägbar, a. ші ad., de фереструітъ, de тълатъ.

Sage, f., спвсъ, zicъ, ворвъ, zікътóре; фаітъ; фавълъ, мітъ; tradiціsне; es geht die —, се ворвеште.

Säge, f., фереструъ, сéгъ; —blatt, n., пънзъ de фереструъ; —block, —klotz, m., гросъ, трзпкіъ de скъндурі; —bock, m., скаупъ de фереструъ; —fiſch, m., пеште кз фереструъ; —mehl, n., —ſpäne, pl., рънпі de фереструъ, рзгътъръ; —mühle, f., фереструъ.

Sägen, v., фереструіескъ, таіъ кз фереструъ.

Sagen, v., zікъ, спвпъ, ростескъ; ich ſage Ihnen Dank, лці мълцътескъ; unter uns geſagt, фіе ворва лптре noі, съ ръmънъ лптре патрь окі; ich habe Ihnen etwas zu —, амъ съ'ці спвпъ чева; das will ſo viel —, ачёста ва съ zікъ, ачёста лпсёmпъ ...; was ich — wollte, съ ревенімъ ла ворва dінтъіъ, ерат съ'ці zікъ; du haſt von Glück zu —, аі норокъ; ins Geſicht —, а спвне лп фацъ; einem einen Gruß —, а се лпкіна кзіва кз съпътате, а спвне кзіва съпътате; Lebewohl —, аші іза ръmасъ взпъ.

Sagenzeit, f., тімпъ фавълосъ.

Sager, m., зікъторь, спвпъторь.

Säger, m., фереструарь.

Sago, m., саго, салепъ; —ſuppe, f., zémъ de салепъ.

Sahl-band, n., —leiſte, f., потъпгъ; шітóре.

Sahlweide, f., салчеа капрей.

Sahne, f., стъптъпъ (Rahm).

Sahnenkäſe, m., врънзъ скóптъ.

Saite, f., кóрдъ (стрзпъ); gelinder —n aufziehen, а іза кз взпъ, а скітва топзлъ (аспрь); die —n zu hoch anſpannen, а претінде пré мълтъ; die —n ſtimmen, а акорда зпъ інструmънтъ.

Saiten-bezug, m., лпкордътъръ; —inſtrument, n., інструmънтъ кз кóрде; —klang, m., сзнетъ de кóрде; —ſpiel, n., тзсікъ пе інструmінте кз кóрде.

Sakerfalk, m., шоімъ сакрь.

Sakrament, n., тainъ (вісерічéскъ),

Digitized by Google

сакрътъмптъ; —ſchänder, m., спъркъторъ de таіпе, профънъторъ.
Sakramentiren, v., лпжъръ, сждзіъ.
Sakriſtan, m., ęклісіархъ, сакрістанъ (лп вісеріка апвс.).
Sakriſtei, f., вестмънтъріъ, сакрістіъ.
Säkularfeier, f., анъ секзларъ.
Säkulariſiren, v., секзларізезъ, префакъ din вісеріческъ лп міреческъ.
Salamander, m., съламандръ, соломъсдръ.
Salat, m., ęлатъ, лъптъкъ (пе а локърса, лъптъкъ лпсъ есте ші вп̆ фелъ de върете); Kraufe—, ęлатъ крęцъ; —kopf, m., къпъцінъ de ęлатъ.
Salbader, m., чіарлатанъ, medікастръ, бървіеръ кърпачъ.
Salbaderei, f., чіарлатаніъ, medікъстріъ (Quackſalberei).
Salband, в. Sahlleiſte.
Salbe, f., впсóре (dефторéскъ), впсъмптъ.
Salbei, f., салвіъ, сілвіъ (плантъ).
Salben, v., впгъ; мірвескъ.
Salber, m., впгъторъ.
Salbicht, a., впсърос̆ъ.
Salbnuß, f., гіndъ впсърóсъ; пъкъ de Мopінra.
Salbung, f., впсъръ; мірвіре.
Sälchen, n., сълішóръ, съльцъ.
Saldiren, v., салдезъ, плътескъ.
Saldirung, f., салдъ, платъ (лп комерчіъ).
Saldo, m., салдъ, плътіре de вп̆ контъ.
Saleр, m., салепъ, (фъінъ de салепъ).
Saline, f., съріпъ, съръріъ (окпъ).
Saliſch, a., салічéскъ, салікъ (леџеа салікъ ла romanі).
Salm, m., сомъ (пеште, італ. salomone); псалмъ.
Salmiak, m., саре амоніакъ, салміакъ, ціперіръ; —geiſt, m., спіртъ de салміакъ.
Salmling, m., сомпълецъ.
Salniter, Salpeter, } m., салітръ, пітръ, сілілітръ; —artig, a., пітрос̆ъ, салітрос̆ъ; —blumen, pl., флорі de салітръ; —dampf, m., газъ avідъ de салітръ; —erde, f., хъмъ салітрóсъ; —grube, f., салітръріъ; —haltig, a., пітрос̆ъ; —mutter, f., лешіъ de пітръ кріставісатъ; —ſauer, a., пітратъ; —ſäure, f., спірітъ de пітръ, акріме de салітръ.
Salpetrig, a., салітрос̆ъ.
Salſe, f., салче (сосъ).
Salve, f., салве, салътъцізпе (de пъшкътъръ).
Salvegarde, f., салвъгардъ, пазъ.
Salvei, f., в. Salbei.
Salz, n., саре; gemeines —, саре de касъ, саре котънъ.
Salz-abgabe, —ſteuer, f., дажде пе саре; —aber, f., въпъ de саре; —ähnlich, a., ка сареа; —amt, n., офічіъ de съръріъ; —artig, a. ші ad., de патъра съреі, сърос̆ъ, сърічос̆ъ; —berg, m., мънте de саре патівъ; —bergwerk, n., съръріъ, окпъ; —blumen, pl., саре сзблімать; —brühe, f., сарамъръ; —brunnen, m., фънтъпъ de мърътóре, пцъ de апъ сърать; —erde, f., пътъптъ сърос̆ъ, хъмъ мріатікъ; —faß, n., съръріцъ (солніцъ); —fiſch, m., пеште сърать; —fleiſch, n., карне сърать, шпнкъ; —haltig, a., сърос̆ъ; —laden, m., тръіскъріъ de сарс, волтъ къ сарс; —ſole, f., сарамъръ, мърътóре, апъ сърóсъ; —theile, pl., пърці de сарс, меліъ (ла окпе).
Salzen, v., саръ, сърезъ.
Salzicht, a., de патъра съреі.
Salzig, a., сърос̆ъ, сърічос̆ъ.
Salzung, f., съръторъ.
Same, —n, m., сетънцъ; сперт̆ъ (лп органісмъ).
Samen-bläſchen, n., (анат.), вешікъца семіпцеі (лп органісмъ); —druck, m., (med.), спермато-чéлъ; —drüſe, f., (анат.), простатъ; —ergießung, f., полюціпе; —fluß, m., гопореъ, скълътмптъ (італ. scolatione); —gefäße, pl., васе спермatіче; —gehäuſe, n., (анат.), перікарціъ, локълъ се-

Digitized by Google

мънцеі; —hülſe, f., пъстаре; —kern, m., —korn, n., гръбпте; —leҳre, f., спермatoлоціѣ; —ſchule, f., семънцаріѣ, семънаріѣ, патѣ de ceminge; —ſtaub, m., (вотан.), полінъ; —ſtrang, m., (анат.), кордеа спермatікъ.

Sämerei, f., семънцъріѣ, ceminge (местекате).

Sämiſch, a., —leder, n., тъвъчітѣ ка кордованъхѣ (de капръ), къмощітѣ; —gerber, m., къмошъторѣ.

Sammelkaſten, m., кътіѣ de adънатѣ (вапі, скрісорі), чістерпъ, лакръ.

Sammeln, adънѣ, колегѣ, реколегѣ; ſeine Gedanken —, a'шї реколеце ideile.

Sammelplatz, m., локѣ de adънаре, локѣ de конкърсѣ.

Sammelwort, n., (грът.), колептівѣ, пъте колептівѣ.

Sammet, Samt, m., катіфеа, варшонѣ, велъръ.

Sammet-blume, f., amapantѣ, флóре de amорѣ; —blümchen, n., мъргъріторелѣ; —mantel, m., мантъ de катіфеа; —nelke, f., флóреа domneі; —weich, молатекѣ, волпъвосѣ.

Sammler, m., колегъторѣ, adънъторѣ, компілъторѣ (zicemѣ дмпілъторѣ).

Sammlung, f., adънътмънтѣ, adънътъръ, колегътъръ, компілътъръ.

Samt, ad., ка тоцїі; — und ſonders, ка тоцїі дмпревънъ.

Sämmtlich, a. ші ad., тоцї дмпревънъ.

Samſtag, m., съмбъть (Sonnabend).

Sanction, f., санкціѣне, дмтъріре, дмкъпіпцаре, конфіртъціѣне сървъторéскъ.

Sand, m., аріпъ, пъсіпѣ; —bank, f., банкъ de пъсіпѣ; —erz, n., мінеръ аріпóсъ; —flötz, m., стратѣ de аріпъ; —galle, f., локѣ аріпосѣ; —gries, m., ціфаіѣ; —hafer, m., odocѣ, овъсѣ негрѣ; —haſe, m., сміптéлъ, ерóре; —meer, n., оасъ, марé de пъсіпѣ; —ſtein, m., пéтръ аріпóсъ; —uhr, f., орологіѣ de пъсіпѣ; (мар.) auf den — laufen, a da дп секѣ; — in die Augen ſtreuen, a арúпка пълвере дп окі.

Sandaal, m., цмпаріѣ de пъсіпѣ; amoditъ.

Sandale, f., candalѣ (кълцъмінте ъшóръ.

Sandarak, m., candракъ, авріпігментѣ рошѣ (колóре рошѣ-гълвіѣ).

Sandel, m., —holz, n., —baum, m., лемнѣ de candalѣ, candalѣ (арвóре de Брасілія).

Sanden, n., пресърѣ кѣ аріпъ, аріпézѣ.

Sander, m., candрѣ (пеште).

Sandig, a. ші ad., аріпосѣ, пъсіпосѣ.

Sanft, a. ші ad., вълндѣ; domolѣ; мóле; дзіче; лінѣ; делікатѣ; свавѣ; — anfühlen, a пінъі дпчетѣ; —e Bett, n., патѣ мóле; —e Bewegung, f., мішкаре лінъ; —e Charakter, m., карактерѣ вълндѣ; —e Licht, n., лъмінъ лінъ, лъмінъ свавъ; —e Regen, m., плоічікъ; —e Schlaf, m., сомнѣ дзіче; —en Sitten, pl., datine пъкъце; —e Wind, m., вънтѣ лінѣ.

Sänfte, f., лептікъ (пъташкъ); вѣсóлъ.

Sanftheit, f., вълндецъ; лініште; делікатецъ.

Sanftmuth, f., вълндецъ; віневоінцъ.

Sanftmüthig, a. ші ad., вълндѣ, domolѣ; віневоіторѣ.

Sang, m., къптекѣ; mit — und Klang, дмпре къптече ші сънете; —droſſel, f., стързѣ къптърецѣ.

Sänger, m., къптърецѣ, къптъторѣ, канторѣ; мѣсікантѣ; поетѣ; —art, f., маніеръ de a къпта.

Sängerin, f., къптърéцъ.

Sanguiniker, m., сънцеросѣ, омѣ кѣ стъмпъръмънтѣ сънцеросѣ.

Sanickel, m., сънікъ, іérва сф. Лазренціѣ.

Sanſkrit, n., сапскрітѣ, літваціѣлѣ сапскрітѣ (дп India літвъ релеціóсъ стръвеке).

Saphir, m., сафірѣ (пéтръ).

Sappe, f., (фортіф.), съпътъръ, шъпцъітъръ, гро́пъ; сапъ.
Sappeur, m., (фортіф.), съпъторъ, шъпцъіторъ, саперъ.
Sapperlot, Sapperment! int., лъкрълъ дракълъі! аъзі коло! че naiва!
Sapphisch, a. ші ad., сафікъ (версъ de алъ поетесеі Сафо).
Sarabande, f., сарабандъ (данцъ).
Saras, в. Sarraß.
Sardelle, Sardine, f., capdea, capdeлъ, capdinъ (соіъ de пескълецї).
Sardellenfischerei, f., пескъріъ de capdeле.
Sardellensauce, f., сосъ de capdeле.
Sarder, Sardonier, m., capdonъ, карніолъ (пе́тръ).
Sardonisch, a., de capdonъ, capdonікъ.
Sarg, m., сікріїъ, касъ, раклъ de мортъ, кошчъгъ, аркъ; —deckel, m., коперішълъ сікріїълъі; —stein, m., пе́тръ dела мортъптъ, пе́тръ саркофагъ; —tuch, n., пънза de пе сікріїъ.
Sarkophag, m., саркофагъ, мортъптъ de пе́тръ.
Sarraß, m., спадъ, савіъ.
Sarsaparille, f., сарсапарілъ (арворе).
Sarsche, f., сарсъ (de ъnde Сарсаілъ), расъ (матеріъ ъшо́ръ de лънъ).
Sassafraß, m., сасафрасъ (арворе); —öl, n., олеіъ de сасафрасъ.
Sassaparille, в. Sarsaparille.
Satan, m., сътанъ, diaволъ.
Satanisch, a. ші ad., сатанікъ, гътънескъ, diaволескъ.
Satin, m., сатінъ (цесетъръ).
Satir, m., (мітол.), Сатіръ, cemizeъ къ пічо́ре de капръ.
Satire, f., сатіръ, мъстрътъръ амаръ.
Satiriker, m., сатірікъ, сатіръторъ, важокоріторъ, скріїторъ de сатіре.
Satirisch, a. ші ad., сатірікъ, мъшкарецъ.
Satrap, m., сатрапъ (ла Персіаніі антічі); adminiстръторъ тіръносъ, ѧмпілъторъ.
Satt, a. ші ad., сътълъ (італ. satollo), съціатъ, de ажънсъ; ich habe diesen Menschen —, m'am decгъстатъ de омълъ ачеста, ѧмі е гре́цъ de ачестъ омъ.
Sattel, m., шеа; den — auflegen, а ѧпшела, а пъне шеоа; — abnehmen, а десшела.
Sattel-band, n., —gurt, m., чінгъ, кінгъ (італ. cinghia), (тафтъръ); —baum, —bogen, m., ко́стъ de шеа; —decke, f., копертъ de шеа; —fest, a. ші ad., ѧпфіптъ ѧп шеа, кълърецъ вънъ; віне deпрінсъ; —kissen, n., перінъ de шеа; —knecht, m., паікъ, caizъ; —knopf, m., вътвълъ шелеі; —pferd, n., калъ de съпт шеа, калъ de кълърітъ.
Sattheit, f., сацiъ, сацiетате; dicгъстъ, гре́цъ.
Sättigen, v., сатъръ; ѧndестълезъ; man kann ihn nicht —, елъ есте несътъратъ, елъ нъ се маі по́те сътъра, елъ е ънъ фолте.
Sättigung, f., сацiетате, сътъръмѫптъ; ѧndестълаpe.
Sattler, m., шеларъ.
Sattsam, ad., de ажънсъ, дестълъ.
Sattsamkeit, f., дестълътате.
Saturation, f., (хім.), сътъръцiъне.
Saturei, f., чімвръ.
Satz, m., пропъсецiъне, тесе; теоремъ; провлемъ; салтъ, сърітъръ; постъ; пъсетъръ, ѧпвітъмѫптъ (ла жокъ de кърцї); (мъс.) компъсецiъне; періодъ; ашезътъръ, дрождіе; ѧмплътъръ (ла артіфіцiї de фокъ); семѫнцъ de пеште (ікре); теапкъ.
Satz-baum, m., помъ de съдітъ; —fisch, m., омъ пътъръъ, омъ пепъцітъ; —hase, m., іепъро́ікъ; —mehl, n., штéркъ; фъінъ пътеро́съ; —teich, m., пескъінъ.
Satzung, f., статътъ, ашезъмѫптъ; декретъ; dormъ; —Srecht, n., дрептъ посітівъ.
Satzweise, ad., пе съріте; ѧп періоде скърте.
Sau, f., скро́фъ (італ. scrofa), по́ркъ; —, рѫмъторъ; die Säue hüten, а пъсторі рѫмъторії; —beller, m., зъводъ, кънe маре; —bohne, f., бовъ (фабъ); —distel, в. Gänse-

distel; —glocke, f., die — läuten, а ворві мъскърї; —hirt, m., поркарѣ, пъсторѣ de порчї; —igel, m., арічѣ; омѣ спъркатѣ; —kraut, n., велладона; —nickel, m., скрофіцъ, скрофъ; —stall, m., котецѣ.
Sauber, a. ші ad., кърать, нетѣ; —e Arbeit, f., лъкръ кърать; —e Mensch, m., омѣ елегантѣ; —e Reden, pl., дискърсърї фрътóсе.
Säuberer, m., кърътіторѣ.
Säuberkeit, f., кърътіъ, неціме, політъръ.
Säuberlich, a. ші ad., кърътелѣ, делікатѣ.
Säubern, v., кърътѣ; поліескѣ.
Säuberung, f., кърътітъръ; полїітъръ.
Sauce, (фр., zi'coc)., f., сосѣ, zamъ грóсъ.
Sauen, v., факѣ поркърії, поркъреск ѣ.
Sauer, a. ші ad., акръ (італ. agro); оцетітѣ, оцетосѣ; — und süß, акръ-дълче; —e Milch, f., лапте акръ; —e Arbeit verrichten, а фаче ънѣ лъкръ пре́ греѣ; in einen —en Apfel beißen, а ѫнгіці ла nodъpї, а веа ънѣ пъхарѣ амарѣ.
Sauer-ampf, —ampfer, m., макрішѣ; —braten, m., стропе́лъ, фріптъръ стропітъ къ оцетѣ; —brunnen, m., апъ мінералъ акръ; —dorn, m., креспінѣ (плантъ); —klee, m., мъкрішорѣ, тріфоїѣ акръ; —kleesalz, n., саре de мъкрішорѣ; —kohl, m., —kraut, n., кърекіѣ акръ, верze мърате; —stoff, m., (xim.), оссіценѣ, флоцістѣ; —stoffhaltig, a., оссіценатѣ; —teig, m., алъатѣ акръ; —topf, m., омѣ бърzъкатѣ, посоморѫтѣ; —wasser, n., апъ акръ.
Säuerlich, a. ші ad., акріѣ, оцеціѣ.
Säuerlichkeit, f., акріме, оцеціме.
Sauern, v., ме ѫнъкрескѣ, ме оцецескѣ.
Säuern, v., акрескѣ, оцецескѣ.
Saufaus, Saufbruder, m., веціvѣ.
Saufen, v., веѣ (віта), гіолкъїѣ, голкъїѣ; sich das — angewöhnen, а се deda ла веціъ; dem Viehe zu — geben, а адъпа вітеле.
Säufer, m., веціvѣ, веъторѣ.
Sauferei, f., веціъ, веътъръ некъмпътатъ.
Saufgelag, n., венкетѣ, баканалії.
Saufgesellschaft, f., компаніъ de веціvї.
Saufgurgel, в. Säufer.
Sauftrog, m., трóкъ (італ. truogolo), de адъпатѣ.
Saugader, f., (анат.), васѣ ассорвъторѣ.
Säugamme, f., пътріче, мамъ, doікъ.
Säuge, f., ръсъфлътóре (ла ъскъторії, ла оларї).
Säugen, v., аплекѣ, даѣ ціцъ.
Saugepumpe, f., пътпъ аспірътóре, съгътóре.
Sauger, m., съгъторѣ.
Säugerin, в. Säugamme.
Säugethier, n., animалѣ ціцосѣ, animалѣ аплекъторѣ, маміферѣ, animалѣ лъптъторѣ.
Säugkalb, n., віцелѣ de лапте.
Säuglamm, n., мїелѣ de лапте.
Säugling, m., прънкѣ de цѫцъ, съгъторѣ, фанте.
Saugpflanze, в. Schmarotzerpflanze.
Saugpumpe, f., пътпъ, трѫмбъ съгътóре.
Saugrüssel, m., трѫмба мъштеї.
Saugthier, в. Säugethier.
Saugung, f., съпсътъръ, съптъръ, съпсъмѫнтѣ.
Säugung, f., аплекътъръ, алъптътъръ, алъптъмѫнтѣ.
Saugwarze, f., мъкълѣ цѫцеї.
Saugwerk, n., в. Saugpumpe.
Sauisch, a. ші ad., поркосѣ, скърпавѣ, спъркатѣ.
Säulchen, n., колоніóръ, стълпшорѣ.
Säule, f., колóпъ, стълпѣ; проптеа, спріжóпъ.
Säulenbau, m., констръкціъне de колóне.
Säulenfries, m., корніче de колóпъ.
Säulenfuß, m., басеа, пічорълѣ колóнеї.
Säulengang, m., колопатъ, перістілѣ, шірѣ de колóне.

Digitized by Google

Säulengesims, n., (арх.), капітелъ de колóпъ.
Säulen-halle, —laube, f., портікъ.
Säulen-kron, f., —knopf, m., в. Säulengesims.
Säulenstuhl, m., піедесталъ, постъмѫнтъ de колóне.
Saum, m., пóлъ (de вештъптъ); стръмътъръ; батъ, шітóре, марціне; дъпгъ; ръсфръптъръ; тівітъръ; —, сарчінъ, съмаръ (de каї), ѫпкъркътъръ; — des Waldes, марціпеа пъдъріі; —esel, m., асінъ de съмаръ; —pferd, —roß, n., калъ de съмаръ.
Säumen, v., ѫптърziїъ, амъпъ (зъбовескъ); тівескъ, факъ мъке (ла о късътъръ); пъпъ бете; каръ къ (каїї), дъкъ сарчіне.
Säumer, m., тівіторъ.
Säumig, в. Saumselig.
Säumniß, f., ѫптърziере, търziіпцъ.
Saumselig, a. ші ad., лепешъ, пепгріціторъ, пепъсъторъ.
Saumseligkeit, f., ѫптърziіпцъ, пегріцъ, пегріціпцъ.
Säumung, f., тівітъръ; ръсфръптъръ.
Säure, f., акріме, оцеціме.
Saus, m., въіетъ, сгомотъ (de вецівї); рътóре сърдъ; in — und Braus leben, а петрече ѫп бъкъріі сгомотóсе.
Säuseln, v., спірезъ, зъзъіъ, съфлъ ѫпчетъ; мъртъръ ѫпчетъ.
Sausen, v., шъіеръ; цiъіъ; свърпъіъ.
Sausewind, m., въптъ шъіеръторъ; —, омъ спълвератъ.
Savoier, m., калъ верде.
Sauwurz, f., скрофъларіъ подóсъ (плантъ).
Sbirre, m., свіръ, аргатъ спіоніторъ (ѫп Італіа).
Scene, f., счепъ, локъ de прівеліште (ѫпълцатъ).
Scepter, m., счіптръ.
Schaaf, в. Schaf.
Schaar, f., чéтъ; мълціме; феръ de аратръ (латъ); —schmied, m., фаъръ фераръ; —wächter, m., свіръ, омъ алъ поліціеі, пъзіторъ.
Schabab, в. Abschabsel.
Schabe, f., моліъ, блатъ; —, рѫіе; ръзъіторе, ръзътóре; къстъръ; —bank, f., —bock, m., трънкіъ de deскърпатъ (неіле ла аргъсіторі); —eisen, n., ръзъітóре, ръзъшъ.
Schäbe, f., посдъріъ (de inъ).
Schaben, v., радъ; къръцъ; скарпінъ.
Schaber, m., скърпіпъторъ; ръзъторъ.
Schabernack, m., спѫрчъ, спірчъ (італ. spilorcione), ѫптърпътъръ de шърънъ; —, фестъ, рéпкіъ, бътаіе de жокъ, глъмъ грóсъ; einem einen — spielen, а жъка къіва феста, а ѫпшела бътъпдъцї тотъ одатъ жокъ.
Schabernacken, v., ѫпторкъ шърънъ; жокъ феста.
Schäbig, a. ші ad., росъ de моліі; расъ; тъвълітъ, терфелітъ; рѫіосъ; тікълосъ, ваї de елъ.
Schablone, f., моделъ (пептръ клопотарї, мъсарї, петрарї).
Schabrake, f., шеавракъ (шеа ѫмвракъ), копертъ de шеа, хършеа.
Schabsel, n., ръсътъръ; росътъръ.
Schach, n., шахъ, жокъ de шахъ; — dem Könige, шахъ рецелъі, рецеле стрімторатъ; —brett, n., таблъ de шахъ (къ 64 късъце); —matt, a. ші ad., къштігатъ; —spiel, n., жокъ ѫп шахъ.
Schächen, v., белескъ, деспоіъ (віте).
Schachen, v., жокъ шахъ; ръпескъ (о фемеіъ); рѫдъ, кікотескъ.
Schacher, m., трафікъ, трампъ, къмътъріъ скърпавъ; —macher, прекъпецъ.
Schächer, m., лотръ, хоцъ; проклетъ; armer —, омъ мішелъ.
Schacherei, f., прекъпіъ, къмътъріъ скърпавъ, трафікъ мішелóсъ; пегъіоторіóръ.
Schacherer, m., евреъ трафікъторъ.
Schachern, v., прекъпескъ, пегъсторескъ къ ѫпшелъчъпе, ѫпшелъ.
Schacht, m., (ѫп монтан.), пъцъ, скъвътъръ, грóпъ пътратъ; кóдъ; тъфішъ; —hut, m., къчълъ de minарї.
Schachtel, f., скътълъ (італ. scatola), кътіъ; alte —, бабъ, бъ-

Digitized by Google

бъкіъ, хъркъ; —halm, m., кóдъ de калъ, перъ de калъ.
Schächtelchen, n., скътъліцъ, кътіóръ, кътіiцъ.
Schachteln, v., петезескъ, поліескъ.
Schachten, ѧмпътрезъ, ѧмпарцъ ѧп пътрътъре.
Schächten, v., в. Schächen.
Schächter, m., (ла евреї), мъчеларъ, хахамъ.
Schachtschuh, m., паралелопіпедъ (фігъръ цеом.).
Schacke, f., óіе.
Schadbar, в. Schadhaft.
Schade, —n, m., даѕнъ (пагъбъ); стрікъчѕне; перdере; скъdере прежѕdецъ; alter —, плагъ ѧпвекітъ; о —! че пъкатъ! der Hagel hat großen — gethan, грindіна фъкъ стрікъчѕне маре; einen — ersetzen, а репара о даѕнъ; ohne — davon kommen, а скъпа кѕ фацъ кѕратъ.
Schädel, m., къпъцінъ, краніъ (Hirnschale); —bohrer, m., тръпанъ; —haut, f., (анат.), перікраніъ; —lehre, f., краполоціъ; —naht, f., (анат.), кѕсътѕра къпъціпеї; —recht, ad., вертікалъ, dрептъ ѧп сѕсъ, dрептъ de асѕпра; —stätte, f., мѕнтеле калваріеї, локѕлъ къпъціпелоръ.
Schaden, v., къшѕнъ даѕнъ (італ. cagionar danno), стрікъ; факъ ръъ; schadet nichts, нѕ стрікъ nimika.
Schaden-ersatz, m., decdъѕнаре, рестаѕраре de даѕнъ; —freude, f., бѕкѕріъ ръѕтъчóсъ; —froh, ръѕтъчосъ, каре се бѕкѕръ de ръѕлъ алтѕїа.
Schadhaft, a., стрікатъ, дефъптѕосъ, кѕ скъdерї.
Schadhaftigkeit, f., стрікъчѕне, дефъптѕосітате, недеплінътате; даѕнъ.
Schädlich, a. ші ad., дъѕносъ (пъгѕбічосъ); стрікъчосъ; перікѕлосъ; прежѕdецiосъ.
Schädlichkeit, f., стрікъчѕне, даѕнъ; прежѕdецъ.
Schadlos, a. щі ad., decdъѕнатъ, деспъгѕвітъ; —haltung, f., decdъѕнаре, decdъѕнъмѧнтъ, компенсъ.
Schaf, n., óіе; ein räudiges — steckt die ganze Herde an, о óіе рѧіóсъ ѧмпле тóтъ тѕрма; der Wolf frißt auch die gezählten —, лѕпѕлъ мънкъ ші оіле пѕмърате, омѕлъ ръпіторъ апѕкъ тотъ че пóте.
Schaf-blatter, f., фокѕлъ сф. Антоніе; —bock, m., вербече, аріете; —butter, f., ѕнтъ de óіе; —garbe, f., міїе de фоï; —herde, f., тѕрмъ (търлъ); —hirt, m., пъсторъ de оï, пъкѕраръ (чобанъ); —hund, m., къне дела тѕрмъ; —hürde, f., вътътѕръ de оï (станіште, околъ); —kameel, n., ламъ; —kopf, m., капъ de воъ, капъ секъ, омъ бълълъ, метелеъ; —laus, milbe, —zäcke, f., къпѕшъ; —nuß, f., пѕкъ de соїѕ маре; —pelz, кожокъ, бѕndъ, болdорóіе (къ те ѧмболdорї, те ѧпвълї, італ. boldrone); —zucht, f., оїерітъ, економіъ.
Schäfchen, n., оіцъ; er hat sein — ins Trockene gebracht, елъ шї а пѕсъ авѕціа ла секѕрітате, елъ с'а ѧпавѕцітъ біне, 'шї алегатъ калъ.
Schäfer, m., оїеръ, пъсторъ de оï, пъкѕраръ (італ. pecorajo).
Schäferei, f., оїерітъ, пъкѕръріт, пъсторітъ.
Schäferin, f., пъсторіцъ, оїеріцъ.
Schaff, n., чѕбъръ, съкалъ (італ. secchio).
Schaffen, v., факъ; плъстѕескъ, креезъ (лѕмеа, zideскъ); прокѕръ, къштігъ; адѕкъ; demъndъ; er hat hier nichts zu —, елъ аічї п'аре нічї о трéбъ; er macht mir viel zu —, елъ ѧмї фаче прé мѕлтъ de лѕкрѕ; schafft mir den Menschen vom Halse, скъпацime de омѕлъ ачеста; Geld —, а прокѕра, а гъсі банї; Hilfe —, а гъсі ажѕторъ; sich Recht —, а'шї къштіга dрептѕлъ; einen aus dem Wege —, а ѕчіde пе чінева.
Schaffner, m., фъкъторъ, фъпторъ, провъзъторъ, прокѕръторъ, пѕпъторъ ла кале; економъ; келаръ.

Digitized by Google

Schaffnerei, f., провъзторіѣ, ѳъпторіѣ; економіѣ.
Schaffot, n., шафотѫ, локѫ de перzаре, перzъторіѣ; счепъ de сънце.
Schaffung, f., плъсмѣіторъ, плъсмѣіре, креъціѣне; сѣѣминіетръціѣне, къштігаре; —ѕtraft, f., пѣтере креаторе.
Schaft, f., стратѫ, патѫ (de пѣшкъ); мъпѣпкіѣ (de лапче); тѣреакѫ, каржтвѫ de чістъ; коченѫ; кондеіѣ; —halm, m., —heu, n., кода калвлѣ.
Schäften, v., пѣнѫ патѫ (ла пѣшкъ); пѣнѫ мъпѣпкіѣ, кодъ (ла о лапче); gut geſchäft, трѣпкіѣ дрептѫ (de арборе); къпе ѳрѣтосѫ.
Schahl, m., шалѫ.
Schakal, m., чеакалѫ, вѣлпе de ръсър.
Schake, f., пічорѫ стржтвѫ; копсъ; педекъ (de кал); лъпцвлецѫ.
Schäker, m., глѣтецѫ, шъгачѫ.
Schakerei, f., глѣтъ, шагъ, жокъріѣ.
Schäkern, v., глѣтескѫ, кікотескѫ.
Schal, a. ші ad., рѣсѳфлатѫ, десаборатѫ (вехтѣра спірітвосъ); пекълітѫ, песъратѫ.
Schälbe, v. Färſe.
Schale, f., скафъ, гѣванѫ; дискѫ; теасѫ, чеашкъ; скоікъ; гъоче; пъстаре; кожъ, скорцъ; вѣлвкътъръ; лътѣпоіе (de скѫндъръ); мъпѣпкіѣ, плесеа (de кѫцітѫ); кѣпъ; копіть (de червѫ).
Schälen, v., кърцѫ; десскорцезѫ.
Schalfiſch, m., пеште скорцосѫ.
Schalheit, f., пекъліторъ, секътъръ, дешертъчѣне.
Schalholz, n., летнѫ десскорцатѫ.
Schalig, a. ші ad., кожосѫ, скорцосѫ.
Schalk, m., мішелосѫ, астѫтѫ, віклепѫ; скотоцосѫ (пров. Църеї р., італ. scozzonato); пъкалъ; den — im Nacken haben, а фі нѫ отѫ вѣлосѫ.
Schalkhaft, a. ші ad., атъціторѫ, мішелосѫ, пъкъліторѫ.
Schalkhaftigkeit, f., мішеліѣ, пъкълѣкъ, астѫціѣ.
Schalksnarr, m., певѣпѫ-кѣминте.
Schall, m., сѣнетѫ, сонѫ, ресѣпапцъ.
Schallen, v., сѣпѫ, ресѣпѫ.
Schallend, part., сопорѫ; ресѣпѣпте.
Schallgewölbe, n., волтъ ръсѣпътóре.
Schallehre, f., акѫстікъ.
Schalmeie, f., овоіѣ, чепатъ (инструмѣнтѫ мѫс.).
Schalmen, v., десскорцезѫ.
Schalobſt, n., пóме кърате.
Schalotte, f., скълóпъ, чѣпъ de Аскалопіа.
Schalten, v., діспѣнѫ пе плакѫ, дидрептѫ дѣпъ воіпцъ; десміѫ, дидрептѫ; einen — und walten laſſen, а лъса нѣнѣіа мъпі ліверe, а лъса съ діспѣнъ пе плакълѣ съѫ.
Schalthier, n., анімалѫ цестосѫ.
Schaltjahr, n., анѫ вісектѫ (de 366 зіле).
Schalttag, m., зі вісектілъ.
Schaluppe, f., шалѫпъ (кѫптре).
Scham, f., рѣшіне; —adern, pl., артерііле рѣшінеі (але пъртілорѫ цепітале); —bein, n., осълѫ deасѣпра рѣшінеі; —beule, f., кѫвоіѣ, товъ (ла цепітале); —gegend, f., пърціле рѣшінеі; —glied, n., мъдълърълѫ рѣшінеі; —hügel, m., мѫнтеле Віперії; —kraut, n., вълваріѣ; —lefzen, pl., німфе; —züngelchen, n., кліторідъ, ліпікѫ.
Schamel, m. Schemel.
Schämen, (ſich, v., ме рѣшінезѫ.
Schamhaft, a. ші ad., рѣшіпосѫ; модестѫ, сѫіосѫ.
Schamhaftigkeit, f., модестіѣ, сѫіѣлѣ; рѣшіпътате.
Schamlos, a. ші ad., перѣшінатѫ (овразнікѫ), сѫрапатѫ; —es Weib, n., фетеіѣ десфрънатъ.
Schamloſigkeit, f., перѣшіне, сѫраптъріѣ.
Schandbalg, m., лерфъ інфаматъ, лъпъдътъръ, дестръмътъръ.
Schandbube, m., краіѣ de-кортеавеке, вервѫнѫ десфрънатѫ.
Schanddeckel, m., копертѫмпталѫ рѣшінеі.
Schande, f., рѣшіне, інфаміѣ, деконóре (nevinste); — anthun, а фаче афронтѫ; — einlegen, а траце деконóре; ein Pferd zu — reiten, а страпаца, а дешела нѫ калѫ.

Digitized by Google

Schänden, v., рѫшinezѫ, deconopezѫ, простітѫezѫ; imфamezѫ; профанezѫ, спѫркѫ; пънгърескѫ.
Schänder, m., рѫшinъторѫ, imфъmъторѫ, простітѫiторѫ; профъпъторѫ, спѫркъторѫ; пънгъріторѫ.
Schandfleck, m., патъ de inфamiъ, макѫлъ de deconóре; deconóре.
Schandgedicht, n., поесіъ спѫркатъ, поесіъ пріапікъ.
Schandgeld, n., прецѫ de рѫшine.
Schändlich, a. ші ad., рѫшinатѫ; inфamѫ, спѫркатѫ; ѫрѫтѫ, хѫdѫ.
Schändlichkeit, f., ѫрѫчѫne, хѫzime; inфamiъ; deфaimъ; простітѫцiѫne.
Schandthat, f., фаптъ спѫркатъ, фаптъ inфamъ.
Schändung, f., deфъimъчѫne; спѫркътѫръ; пънгъріре; профънъцiѫne.
Schandvolk, n., adѫnътѫръ inфamъ, coiѫ спѫркатѫ, ómenĭ влъстъmaцĭ.
Schandwort, n., ворвъ спѫркатъ.
Schank, m., въnzape кѫ mърѫnтѫлѫ; оспътъріъ (віртѫ, кърчmъ).
Schanker, m., ранъ віnеріъ, шанкерѫ, канкрѫ.
Schanzarbeit, f., лѫкрѫ de фортіфікъцiѫnĭ.
Schanze, f., шанцѫ, ѫnтъріторъ; арѫnкътѫръ de кѫвĭ (жокѫ); sein Leben in die — werfen, а'шĭ арѫnка віéца ѫn перікѫлѫ.
Schanzen, v., шънцѫескѫ, факѫ ѫnтъріторĭ; жокѫ ѫn кѫвĭ.
Schanzer, Schanzgräber, m., піонарѫ.
Schanzkleid, n., (mapin.), павъzъ (італ. pavesa).
Schanzkorb, m., цестѫ, кошѫ, пънерѫ de шанцѫ (ѫmплѫтѫ кѫ пъmѫnтѫ ѫnконтра вómвелорѫ).
Schanzläufer, m., къпѫтѫ.
Schanzpfahl, m., пърісатъ, пълісатъ.
Schanzung, f., шънцѫiтѫръ.
Schar, f., чéтъ; ферѫ de аратрѫ (Schaar).
Scharade, (Charade), f., гъчітóре, шаратъ.
Scharbe, f., корвѫ de апъ, комоpanѫ.
Scharbebrett, n., mърѫnцетóре.
Scharben, schärben, v., фъліеzѫ, таiѫ ѫn фъліĭ.
Scharbock, m., скорвѫтѫ (вóлъ).
Scharbockig, a. ші ad., кѫ скорвѫтѫ, скорвѫтосѫ.
Schare, m., вѫтікъ, dѫгénъ кѫ пъne, пъnеріъ.
Scharenweise, ad., кѫ четеле, кѫ тѫрma; de-a-валma.
Scharf, a. ші ad., аскѫцітѫ, аџерѫ; iѫте; аспрѫ, апрігѫ; пътрѫnzеторѫ; —е Geschmack, m., гѫстѫ акрѫ, гѫстѫ пікантѫ; —е Messer, n., кѫцітѫ тъіосѫ, кѫцітѫ аџерѫ; —е Nachfrage, f., черкаре рігѫрóсъ; —е Beweis, m., mѫстрътѫръ аспръ; —е Wind, m., въnтѫ апрігѫ, въnтѫ сфъшіеторѫ; —е Winkel, m., ѫnгіѫ аскѫцітѫ; — ansehen, а пътрѫnde кѫ окіĭ; — beschlagen, v., а поткові de гіацъ; — sehen, а авé окĭ аџерĭ.
Schärfe, f., аскѫцime, аџерime; апріџime; аспрime; рігóре.
Scharfblick, m., окіїетѫръ пътрѫnzетóре, къѫтътѫръ аџеръ; аџерime, істецime, пътрѫnzime.
Schärfe, f., аскѫцime, аскѫцітѫръ, аџерime; iѫцéлъ; аспрime; рігóре; ферекътѫръ (а петреĭ de móръ); mѫке; колцѫ; — des Blutes, акріmea сънцелѫĭ.
Scharfeckig, a. ші ad., mѫкіосѫ, колцѫросѫ.
Schärfen, v., аскѫтѫ, аџерескѫ; geschärfte Ordre, opdinѫ рігоросѫ, порѫnкъ аспръ; den Verstand —, а аџері mintea.
Scharfgeladen, a. ші ad., ѫnкъркатѫ кѫ плѫmвѫ (пѫшка).
Scharfrichter, m., карnефіче, гъde, целатѫ.
Scharfschütz, m., въnъторѫ ла цѫnтъ, въnъторѫ din сворѫ.
Scharfsichtig, a., аџерѫ възъторѫ; істецѫ, пътрѫnzеторѫ.
Scharfsinn, m., minте аџеръ, істецime.
Scharfsinnig, a. ші ad., істецѫ, mintосѫ, ценіосѫ, ѫnценіосѫ.
Scharfsinnigkeit, в. Scharfsinn.
Schärfung, f., аскѫцітѫръ, аџерітѫръ, сѫпцiетѫръ.

Digitized by Google

Scharfwinkelig, a. ші ad., акътъ; ъпгіосъ.
Scharlach, m., скарлатъ, скарлатінъ; —baum, m., кърмъzъ (італ.: chermisi); —beere, кърмъzъ (пóма); —blume, f., флóре скарлатъ, ліхnidъ de Калчedonia; —farbe, f., колóре кърмъzіъ, колóре скарлатінъ; —fieber, n., фрігърі скарлатіне; —kleid, n., вестмънтъ скарлатінъ, вестмънтъ de віconъ; —lilie, f., amaрілidъ; —roth, a. ші ad., кърмъzіъ, скарлатінъ; рошъ ка скарлатълъ; —tuch, n., пънъръ скарлатъ (віconъ).
Scharlei, f., салвіъ, жаліъ скарлатінъ (Salvia Hormanium).
Scharmützel, n., харцъ, лъптъ ѫнтре пъціні, къіерътъръ.
Scharmützeln, v., а хърцъі, а се ѫнкъіера.
Schärpe, f., шарпъ, шърпаръ, лептъ.
Scharpie, f., скатъ; стръмътъръ, dестръмътъръ, фіре dестръмате.
Scharre, f., ръкъітъръ; ръzътъръ.
Scharreisen, n., ръzъітóре.
Scharriegel, m., пъціщóръ (ла аратръ).
Scharren, v., рѫкъіъ, скормолескъ; съсапъ.
Scharrer, m., рѫкъіторъ, скормоліторъ; съсъпъторъ.
Scharrschmied, в. Schaarschmied.
Scharte, f., тігаіе de пастетъ, скафъ de аратъ; рънтъръ, спъртъръ, штірвътъръ; полоmidъ; das Messer hat Scharten, къцітълъ е штірватъ; die — auswetzen, а ѫndрепта штірвътъра; (фігър.) а ѫndрепта о ерóре, а штерце о ръшіне, а ръсвъпа.
Schartendistel, f., спінъ крецъ, скъетъ крестатъ.
Schartenkraut, n., астеръ (плантъ крестатъ).
Schartig, a. ші ad., штірвъ, штірватъ; крестатъ; спартъ.
Scharwache, f., антепостъ, къстоdіъ ѫн чете.
Scharwerken, v., іовъцескъ, клъческъ, факъ лъкръ ърваріалъ (odinióръ ѫн Цермаnia).
Schatten, m., ъмвръ; осскърътате. осскъріме, ѫнтънечіме; Licht und —, кіаръ-овскъръ; — geben, а арънка ъмвръ; nach dem — greifen, а се лъа dъпъ апъріnцъ; im kühlen — sitzen, а шеdé ла ръкóре.
Schatten-bild, n., ъмвръ, adъмвръціъне; кіпъ adъмвратъ, сілъетъ; фантастъ, пълъкъ; —fürst, m., domnълъ ѫнтънерекълъі, Плътоне; —gang, m., алеъ ъмврóсъ; —land, n., цéра ъмврелоръ, тартарълъ; —linie, f., лініъ de ъмвръ, тръсъръ ъмврóсъ; —los, a. ші ad., неъмвросъ, ліпсітъ de ъмвръ; —reich, n., імперіълъ ъмврелоръ, domnia тартарълъі; a. ші ad., ъмвросъ; —riß, m., (zъгр.) коптърнъ, тръсърі ъмврóсе ѫн профілъ; —seite, f., латъре ъмврóсъ, латъре din docъ; —spiel, n., жокъ къ латерна маціkъ; —voll, a. ші ad., ъмвросъ; плінъ de ъмвре; —werk, n., ъмвръ, асемънаре ъмврóсъ, сімълакръ; —zeiger, m., аръторъ ла оролоціълъ de сóре.
Schattig, a. ші ad., ъмвросъ, коперітъ de ъмвръ.
Schattiren, v., adъмврезъ.
Schattirt, part., ъмврітъ, adъмврітъ.
Schattirung, f., adъмвръмѫнтъ, adръмвътъръ, гръdъціънеа ъneі колорі.
Schattulle, f., кътіъ, скътълкъ, сіпецелъ.
Schatz, m., вістіеріъ, тесаъръ, комóръ; odоръ, лъкръ скъмпъ; персóнъ іъвітъ; mein —, inima mea, скъмпълъ меъ, скъмпа mea.
Schatz-amt, n., —kammer, f., вістіеріъ, тесаъраріъ; —geld, n., dape, контрівъціъне; —gräber, m., съпъторъ de коморі; —meister, m., тесаъраръ, вістіеръ; —pflichtig, a., контрівъіторъ, съпъсъ ла dърі.
Schatzbar, a., съпъсъ ла dърі, контрівъінте.
Schätzbar, a. ші ad., прецъіверъ, стімаверъ, скъмпъ.
Schätzbarkeit, f., стімъверітате, прецъ.
Schätzchen, n., тесаърелъ, вістіерікъ; mein —, скъмпълъ меъ, скъмпа mea, іъвітълъ меъ, inima mea.

Digitized by Google

Schatzen, v., amnilezŭ, ankarkŭ kontrivŭcisnĭ, storkŭ taksa.

Schätzen, v., precŭescŭ; taksezŭ; stimezŭ; zŭdekŭ; geschätzter Freund! stimate amiye! wie alt schätzen sie ihn? kŭci ani krezi kŭ ape elŭ? kŭci ani ai dai lŭi?

Schätzens-werth, —würdig, a. ši ad., demnŭ de stimŭ, stimaverŭ; precŭiverŭ.

Schätzer, m., stimătorŭ, precŭitorŭ.

Schatzfreiheit, f., skŭtinŭ de dawde.

Schätzung, f., stimăcŭisne, stimŭ; konsideracŭisne; precŭ, precŭiélŭ, takesătorŭ.

Schätzung, f., taksŭ, amnesătorŭ, ankărkătorŭ de dawde; amnilătorŭ, storsetorŭ de bani; —s-anschlag, m., repartiţiisne de dawde; —srecht, n., drepti de a takса.

Schau, f., vedere, vĭzută, privire; cercetare, inspecţiisne.

Schau-stellung, f., arătare publikŭ, ecsposeţiisne publikŭ, skótere an publikŭ; —brot, n., pănea pănerei nainte; —bühne, f., teatrŭ, cheptŭ (privelište), spectakulŭ; —gerüst, n., stelaţiŭ de spectakulŭ.

Schaub, m., mănunkiŭ, jinŭ (de naie), mogŭ (de naie legatŭ an prăjine); —dach, n., koperišŭ de naie.

Schaubar, a., de vĭzutŭ.

Schauder, m., fiorĭ, spaimŭ, terore (grózŭ).

Schauderhaft, schaudertich, a. ši ad., fiorosŭ, spăimătecŭosŭ (angrozitorŭ), krăncenŭ.

Schaudern, v., tremurŭ, me anfiorŭ, me iaŭ fiorĭ.

Schaudervoll, a. ši ad. v. Schauderhaft.

Schauen, v., privescŭ, me uitŭ, kastŭ, koptămnilŭ.

Schauer, m., privitorŭ, spectătorŭ; koptămnilătorŭ; tremurătură, tremóre, fióre, nroichĭ.

Schauerig, a. ši ad., la adănostŭ, la skutélŭ, skutitŭ, anpuratŭ (de furtună); fiorosŭ, anfioratorŭ.

Schauerlich, a. ši ad., spăimătorŭ, anfioratorŭ (angrozitorŭ).

Schauern, v., grindină mărsută, nărnărŭ; tremurŭ; me anfiorŭ.

Schaufel, f., lopată, palŭ, pală (zicemŭ ši pălescŭ, kandŭ lovesti kŭ latulŭ); (vănăt.) dinte gălitorŭ.

Schaufelchen, n., lopăcikŭ, pălišorŭ, pălicikŭ.

Schaufelhirsch, m., cervŭ kŭ córne lătece.

Schaufeln, v., lopăcescŭ, pălescŭ; skotŭ kŭ lopata, skotŭ kŭ kăsulŭ.

Schaufelrad, n., rótŭ kŭ copce.

Schaufler, m., lopătarŭ; kăsularŭ.

Schaukel, f., hăiţă, klenză, hangănă, skrăncovă (mold.), dzlanŭ (céra rom.); tăndară; —pferd, calŭ de hangănă.

Schaukeln, v., me hangănă, me daŭ dea hăiţa; tăndălescŭ (ital. dondolare); mit den Füßen —, me smutboiŭ (ital. sgambettare), me krăcescŭ.

Schaukler, m., hăiţătorŭ, klencsitorŭ, hăngănătorŭ; tăndălitorŭ.

Schaum, m., spumă; scrară (ital. scoria); —artig, a. ši ad., an forma spumei; —blase, f., veşikă de spumă; —kelle, f., străpélă (la cal); —löffel, m., lingură de spumă, spumăriţă.

Schaumen, v., iaŭ spuma.

Schäumen, v., spumezŭ, spumerŭ, facŭ spume.

Schaumicht, a. ši ad., ka spuma.

Schaumig, a. ši ad., spumosŭ.

Schäumung, f., spumătură, spumegătură; despumăţiisne.

Schaumünze, f., medaliŭ.

Schauplatz, m., teatrŭ; cheptŭ; vom —e abtreten, a părăsi lumea, a se retrage din lume.

Schauspiel, n., privelište, spectakulŭ; dramă, poesiŭ dramatikă (seriósă, ši nu trístă); —dichter, m., poetŭ dramatikŭ; —kunst, f., artă teatralŭ; dramatărţiŭ.

Schauspieler, m., actorŭ; —in, f., actriţă.

Schauspielerisch, a. ši ad., teatralŭ, ka de teatrŭ.

Schaustück, n., medaliŭ.

Digitized by Google

Schauthurm, m., тъpnъ de пъndъ, ведетъ.
Schebecke, f., шевекъ (коръвіóръ).
Schecke, f., калъ вълцатъ, калъ пагъ; пътатъ.
Scheckig, a., пътатъ, пагъ; вълцатъ, пестріцъ; sich — lachen, а рѫde съ крепі.
Schedel, в. Schädel.
Scheel, a. ші ad., кіоръ, окі крѫчіці; корвішъ; mit —en Augen ansehen, а пріві кѫ окі крѫчіці; —sucht, f., окі ръі, пістъ, ѫnвidiъ; —süchtig, a. ші ad., пістосъ, ѫnвidiосъ.
Scheere, в. Schere.
Scheffel, m., скафъ, гълéтъ, месъръ de грънаце (ѫn пърціле Цермаnieї, чі фóрте diферітóре); — Land, агрѫ de о гълéтъ (аѫстр.)
Scheibchen, n., dіскѫлецъ; сферічікъ планъ; ротіцъ; ціптѫліцъ.
Scheibe, f., dіскъ; Töpfer—, рóтъ, рóтілъ de оларіѫ; Wachs—, фагѫръ; Glas—, тавлъ, окіѫ de глажъ; ціптъ; nach der — schießen, а da ла ціптъ; eine — zerbrechen, а спарце ѫnъ окіѫ de ферéстръ.
Scheiben-artig, a., de форма dіскѫлѫї, dіскоidъ (ѫn вотan.); —honig, m., мере de фагѫръ.
Scheibig, a. ші ad., dіскосъ.
Scheibenrund, a. ші ad., ротѫndъ.
Scheidbar, a. ші ad., деспърціверъ.
Scheide, f., тéкъ (de савіъ); марціне, фронтіеръ; (anat.) въгъѫnъ = (vagina); —brief, m., карте de деспърціре (късъторіъ).
Scheide-kunst, f., кіміъ; —künstler, m., кімістъ.
Scheide-kuß, m., сърѫтаре = salutare, пѫпатъ de деспърціре; —linie, f., лініъ de марine; —mauer, m., мѫръ меziъ; —münze, f., монетъ менѫнтъ.
Scheiden, v. a., деспартъ; (ѫn кем.) дескомпѫнъ; v. n., me деспартъ (de фемеіе ѫn късът.); плекъ; von der Welt —, моріъ.
Scheide-pfad, m., кърaре, потекъ, de деспърціре; —punkt, m. (грам.) тремъ.
Scheider, m., дескомпѫнътóре.
Scheide-stunde, f., óръ de деспърціре; —wand, f., пърете деспърціторъ; —wasser, n., апъ фóрте; —weg, m., кале de марціне.
Scheidung, f., деспърціре; дескомпѫнере; (med.) крісъ.
Schein, m., лѫчіре, лѫміnъ, кіаръ-тате; прівіре; adеверінцъ; фіг. апърінцъ, пърере; претестъ; zum —е, ла пърере; der — trügt, форма din афаръ ѫnшéлъ; man muß den bösen — vermeiden, тревѫе съ скапі апърінцеле; einen — ausstellen, а da adеверінцъ.
Schein-andacht, f., евлавіъ minчінóсъ; —bar, a., лѫчіторъ, ѫnвеdератъ; пърѫтъ; —barkeit, f., апърінцъ; —beweis, m., довадъ пърѫтъ; —bild, n., фантомъ, аръ-таре; —christ, m., іпокрітъ.
Scheinen, v., лѫчеште, лѫміnézъ; паре; die Sonne scheint nicht, сóреле пѫ лѫміnézъ; es scheint als wenn ꝛc., се паре ка кънd.
Schein-freude, f., вѫкѫріъ пърѫтъ, префъкѫтъ; —freund, m., аmікъ фалсъ; —friede, m., паче префъкѫтъ; —fromm, a., евлавіосъ фъцаръ; —frömmigkeit, f., фаріceіъ, іпокрісіъ; —gefecht, m., лѫптъ префъкѫтъ; —glaube, m., кредінцъ пърѫтъ; —grund, m., темеіѫ, аргѫмѫнтъ пърѫтъ, софістъ; —gut, n., віне імаціnаръ; —heilig, a., сфънтоіѫ, іпокрітъ; віготъ; —heiligkeit, f., іпокрісіъ; —kauf, m., кѫмпърътѫръ префъкѫтъ; —klug, a. ші ad., ѫnцелептъ-крезѫтъ; —krankheit, f., ветеzіре префъкѫтъ; —liebe, f., амóре префъкѫтъ; —lob, n., лаѫdъ фалсъ; —mittel, n., паліатівъ; —philosoph, m., філософастрѫ; —todt, a., мортъ-пърѫтъ; —tugend, f., віртѫте префъкѫтъ; —übel, n., реѫ імаціnаръ; —verkauf, m., вънzаре пърѫтъ.
Scheiße, f., къкатъ.
Scheißen, v., какъ; n., къкаре.
Scheißer, m., къкъчосъ, вешіnосъ; —ei, f., къкъріъ.
Scheißhaus, n., ѫmвлътóре, ретрасъ.

Digitized by Google

Scheit, n., цendъръ, deспікътъръ.
Scheitel, m. ші f., крештетѣ, върфѣ (капълъї); —linie, f., лініъ вертікалъ.
Scheiteln, v., факѣ кърарe, deспарцѣ пърѣ.
Scheitelpunkt, m., zenitѣ, пѣнтълѣ крештетълъї; —recht, a. ші ad., вертікалѣ.
Scheiterhaufen, m., рѣгѣ (rogus лат.).
Scheitern, v., се фрѫнце, се фърѫмъ (naia), фаче naiфраціъ; фіг. се nimiчеште (планълѣ, сперанца).
Scheit-hauer, m., лемнарѣ; —holz, n., deспікътърї, влане (лемнѣ).
Schel, a., кіорѣ; ad., кіорѫшѣ в. Scheel.
Schelfe, f., кóжъ.
Schelfern, v. a., кожескѣ; v. r. се кожеште.
Schelle, f., клопоцелѣ; сѣнътóре; зъргълъѣ; каро (кърцї); der Katze die — anhängen, а пѣне зъргълъѣ мѫцеї.
Schellen, v., сѣнѣ, цiѣескѣ, клопоцескѣ.
Schellen-bube, m., фанте de каро (товъ); —halsband, n., сгардъ, гѣлерѣ кѣ зъргълъѣ; —kappe, f., кънчѣлъ кѣ клопоцеї; —schlitten, m., саніъ кѣ клопоцеї.
Schell-fisch, m., гадѣ (пеште); —hengst, артъсарѣ de ергелie; —kraut, n., —wurz, f., келidoniъ (плънтъ); —lack, m., гѣмілакѣ фоіатѣ сéѣ солцатѣ.
Schelm, m., ѫншелъторѣ; штренгарѣ (омѣ); der arme —! біетѣлѣ омѣ! сърманѣлѣ! —erei, f., ѫншелъторіъ, штренгъріъ.
Schelmisch, a. ші ad., штренгърескѣ.
Schelm-streich, m., —stück, n., апѣкътѣръ, ренгїѣ, фестъ de штренгарѣ; Jemandem einen —streich spielen, а жѣка кѣїва феста.
Schelsucht, f., inвidiъ, жалѣсіъ.
Schelsüchtig, a. ші ad., inвidiocѣ.
Schelten, v., ѫнжѣрѣ, ѫмпровоцескѣ, ѫнфрѣнтѣ; einen einen Narren —, а фаче пеѣнѣ пе чінева.
Scheltwort, n., ворвъ ѫнжѣріóсъ.
Schema, n., шемате, modелѣ, планѣ; —tisch, a., шематікѣ.
Schematismus, m., шематісмѣ.
Schemel, m., скъѣнелѣ (сѣв пічóре).
Schemen, m., ѣмвръ, фантомъ.
Schenk, m., покарнікѣ; оспътарѣ (кърчмарѣ); —e, f., оспътъріъ (кърчмъ).
Schenkel, m., крѣръ; шолдѣ; (латѣре de тріѣнгїѣ); —bein, n., осѣ крѣрарѣ.
Schenken, v., оспътърескѣ, вѣндѣ вѣѣтѣрї (кърчмърескѣ); презентезѣ, дърѣескѣ; einem Kinde —, даѣ цiцъ; einem eine Schuld —, а їерта даторіа кѣїва.
Schenkeramt, n., покърнічіъ.
Schenker, m., дърѣіторѣ.
Schenk-gerechtigkeit, f., оспътърітѣ (кърчмърітѣ); —stube, f., кътара оспътъріеї; —teller, m., сѣкѣпъ.
Schenkung, f., дърѣіре.
Schenkwirth, m., оспътарѣ; —schaft, f., оспътъріъ (фанта).
Scherbe, f., хървѣ.
Scheerbecken, n., в. Barbierbecken.
Scherbel, n., васѣ de пóпте.
Scherbengericht, n., острачісмѣ (жѣдікатъ de хърве ла антічії гречї, пе каре се скріа пѣмеле четъцéнѣлѣї къзѣтѣ сѣв жѣдікатъ, ші апої се пѣмера).
Schere, f., фóрфечї.
Scheren, v., тѣндѣ; радѣ; косескѣ; (цесъторї) ѣрzескѣ; сѣпърѣ, пъкъжескѣ; ich schere mich nichts darum, пѣцінѣ ѫмї пасъ; scher dich zum Henker! каръте ла дракѣ; sich fort—, а о лѣа ла тълпї.
Scherer, m., тѣнсъторѣ.
Schererei, f., сѣпъръцїѣне, секъітѣръ.
Scherf, m., Scherflein, n., денарѣ, банѣ, оволѣ, пара.
Scher-gabel, f., (цесъторї) фѣркѣліцъ de ѣрzітѣ.
Scherge, m., шерцантѣ, сервіторѣ поліціенескѣ.
Schergen, v., ѫмпінгѣ, даѣ врѫнчї.
Scher-haare, n., пърѣ тѣнсѣ; —messer, m., в. Barbiermesser.
Scherung, f., тѣндере, тѣнсѣръ.

Digitized by Google

Scherwenzel, m.. фанте (ѫн кърцї); фіг. топорѫ de óсъ.
Scherwenzeln, v., а серві пе тоцї; а фі мъгарѫл тѫтѫлорѫ.
Scherwolle, f., тѫпсътѫръ, лъпъ тѫпсъ (depre поставѫ).
Scherz, m., глѫмъ, шагъ, рѫсѫ, жокѫ (jocus лат.); das ist mehr als —, dékъ е глѫмъ пѫ е вѫпъ.
Scherzen, v., глѫмескѫ; Sie —! ѫцї вацї жокѫ!
Scherzgedicht, f., поемъ комікъ.
Scherzhaft, f., глѫмецѫ; —igkeit, f., фіре глѫмéцъ, спірітѫ рѫзъторѫ.
Scherz-liebend, a., іѫвіторѫ de глѫме, жовіалѫ; —name, m., полікрітѫръ; —rede, f., ворвъ de рѫсѫ; —weise, ad., din глѫмъ.
Schetter, m., пъпзъ грóсъ въргатъ.
Scheu, a., temedѫ; сфіічіосѫ; рѫшіносѫ; спъріосѫ (калѫ).
Scheu, f., спаїмъ, сфіїалъ (дела meffiance).
Scheuche, f., спъріътóре, мътъхалъ, мъмѫъ (de спъріатѫ пасерї).
Scheuchen, v., спъїмъптезѫ, сперіѫ.
Scheuen, v., me сфіескѫ, mї е рѫшіне, сѫпт temedѫ; thue Recht und scheue Niemand, фъцї даторіа ші пѫ те теме de пімене.
Scheuer, f., грънъріъ (шѫръ).
Scheuer-faß, n., васѫ de спълатѫ (васеле); —lappen, m., кърпъ de фрекатѫ, de кѫръцітѫ.
Scheuern, v., фрекѫ, спълѫ, кѫрецѫ (ecurer фр.); eine Stube —, а спъла подінеле.
Scheuersand, m., нісіпѫ de фрекатѫ (шѫрлъ).
Scheuleder, n., океларї (de пеле ла каї).
Scheune, в. Scheuer.
Scheuntenne, f., аріъ ѫн грънъріъ.
Scheusal, n., монстрѫ, спъріетóре, мъмѫіъ.
Scheußlich, a. ші ad., хѫдосѫ, орічосѫ; —keit, f., хѫzіме, ѫрѫчіѫне.
Schief, a. ші ad., піесішѫ = (biais фр.), овлікѫ, діагоналѫ; стрѫмвѫ; —e Beine, пічóре стрѫмве; —e Urtheil, сілоцістѫ вікорнѫтѫ; einen — ansehen, а къѫта кїоръшѫ, а се ѫїта кѫ кóда окїѫлѫї; — urtheilen, а жѫдека стрѫмвѫ; —e, f., овлікѫітате.
Schiefer, m., apdeciъ, схістѫ, пéтръ пътѫрóсъ, че се десфаче ѫн леспезї; —bruch, m., apdeciepiъ, minъ de apdeciъ; —dach, n., аккоперемѫнтѫ de apdeciъ; —decker, m., аккоперіторѫ кѫ apdeciъ; —icht, a., apdeciѫ; —ig, a., apdeciосѫ, пътѫросѫ.
Schiefern, sich, v., се деспътѫръ, се десфаче ѫн тавле, се десфоіеште.
Schiefer-platte, f., плакъ de apdeciъ; —schicht, f., стратѫ de apdeciъ; —stift, m., кondeїѫ de apdeciъ; —tafel, f., тавлъ, масъ de apdeciъ; —thon, m., лѫтѫ схістікѫ; —weiß, f., алвѫ de плѫмвѫ.
Schief-hals, m., гътѫ стрѫмвѫ; —ig, a., кѫ гътѫ стръмвѫ, тортіколе; —maulig, a., кѫ гѫра стръмвъ; —nasig, a., кѫ пасѫ стръмвѫ.
Schiefheit, f., піезешіъ, стръмвътѫръ.
Schielen, v., кїоръскѫ, me ѫїтѫ кїоръшѫ, каѫтѫ крѫчішѫ; поп. каѫтѫ кѫ ѫпѫ окїѫ ла фъінъ, кѫ алтѫ ла слъпінъ.
Schielen, n., кїоръре, къѫтаре стръмвѫ (strabismo іт., strabonus лат.).
Schienbein, n., осѫлѫ флѫерѫлѫї (дела пічорѫ).
Schiene, f., черкѫ латѫ de ферѫ (шінъ); вандъ (хірѫр.); —eisen, n., ферѫ ѫн вande.
Schienen, v., ферекѫ рóта.
Schiennagel, m., кѫіѫ de шінъ.
Schier, ad., кам, кала, кътѫпачі, маїмаї.
Schierling, n., кѫкѫтъ; —sbecher, —trank, m., кѫпъ, въѫтѫръ de кѫкѫтъ (веninѫ); —bret, n., (тіп.) компѫсъторїѫ.
Schieß-bedarf, m., мѫніцїѫне; —bar, a., de вътаїа пѫштеї, че се пóте оморѫ.
Schießen, v., дескаркѫ (о пѫшкъ, тѫпѫ); арѫпкѫ; цішпеште, еспѫкпеште (апа); пъвѫшескѫ (лъкръміле); каде, се ръпеде; blind

Digitized by Google

—, пъшкъ фъръ глопцъ; scharf —, daš къ пъшка плінъ; fehl —, пъшкъ стръмвъ; nach der Scheibe —, daš ла цінтъ; Stück das weit schießet, тъпъ каре мънъ департе; in den Ofen —, а въга (пъреа) ѧп кънторіъ; in Columnen —, пъпъ ѧп рѫndъ пацінеле; dem Pferde die Zügel — lassen, а лъса фрънеле калълъі; einen vor den Kopf —, а върса крерії къіва; über den Haufen —, а оморѫ къ пістолълъ пе чінева.

Schießer, m., пъшкаръ; арънкъторъ, асвърліторъ.

Schieß-geld, n., въпъторітъ; —gerechtigkeit, f., дрептъ de въпатъ; —gewehr, n., армъ de фокъ; —haus, n., касъ de депріndере ла ѧмпъшкатъ; —loch, n., гаъръ de ѧмпъшкатъ (ла метерезърі); —platz, m., локъ de датъ ла цінтъ; —pulver, n., пълвере, прафъ; —recht, n., в. Schießgerechtigkeit; —scharte, f., метерезъ; —scheibe, f., цінтъ; —tasche, f., патропашъ; ташкъ de въпъторъ.

Schiff, n., васъ (de плътітъ), naiъ, коравіъ; съвеікъ (ла цесъторі); — und Geschirr, інстрѫмѫнте de аратъ; — einer Kirche, сінъл вісеречеі; rechte Seite des —es, партеа діре́птъ а naieі (стрівордъ); linke Seite des —es, партеа стѫнгъ а naieі (вавордъ); der Vordertheil, проръ; der Hintertheil, пъпъ; der Obertheil, (асъпра апеі) оперъ мо́ртъ; der Untertheil (съпт апъ) оперъ віъ (noі неавъndъ маріnъ съ лъъмъ терміnії, дела фрацїі карії аъ).

Schiffbar, a., naігаверъ, плътіверъ (рѫъ, апъ).

Schiff-bau, m., naістръктъръ; —bauer, m., фъкъторъ de пъі; —baukunst, f., аркітектъръ навалъ; —baumeister, m., аркітекторъ de пъі; —besen, m., мътъръ de naiъ; —brot, n., віско́птъ (песметъ); —bruch, n., naiефръпцїъ; —bruch leiden, а пъці naiфръпцїъ; —brüchig, a., naiфръптъ; —brücke, f., пъпте пе пъії.

Schiffchen, n., пъіо́ръ, коръвіо́ръ, лъптріцъ.

Schiffen, v., naігъ, коръвіезъ, плътескъ; стръпортъ пе апъ.

Schiffer, m., naігаторъ, коръвіеръ; —lohn, m., пъітікъ, плата ъпъі коръвіеръ; —sprache, f., лімвацїъ de маріnарі.

Schiff-fahrer, m., naігъторъ; —fahrt, f., пъігъцїъne; —fahrtskunde, в. Schiffkunst; —flagge, f., вandеръ de коравіъ; —förmig, a., naiформъ; —fracht, f., портъ, кіріа de дъсъ пе о naiъ; —geräth, n., въгацїъ, ъпелтеле пъіале; —gerippe, n., скелетълъ, кошълъ ъпеі пъії; —grund, m., фъndълъ пъеі; —heer, n., арматъ пъіалъ; —kleid, n., вестмъптъ de маріnаръ; —last, f., ѧпкъркътъръ de naiъ; —leute, pl., маріnарі, матрозі; —luke, в. —treppe; —mühle, f., мо́ръ пе лъптре; —pfund, n., пъптъ пъіалъ (кам de 3 къптаре); —pumpe, f., тълъмвъ пъіалъ; —reich, a., плінъ de пъії; —rüstung, f., екіпътъръ de naiъ.

Schiffs-arzt, m., medікъ пъіалъ; —bauch, m., пъптечеле ъпеі пъії; —bekleidung, f., къптъшітъръ de naiъ; —boden, m., фъndъ de naiъ; —capitän, m., къпітанъ de naiъ; —herr, m., пропріетаръ de naiъ; —holm, m., пъіеріъ, констръкторіъ de пъії; —ladung, f., ѧпкъркътъръ de naiъ; —lände, f., десвъркъто́ре; —mannschaft, f., матросіме; —miethe, f., ѧпкіріетъръ de naiъ; —partner, m., пърташъ (ла посесіъnеа ъпеі пъії); —patron, m., стъпънъ, патронъ de naiъ; —raum, m., спацїълъ, дешертълъ пъіеі; —seil, n., фъніа коръвіеі; —spur, f., врасда, ърма пъіеі (пе апъ); —volk, n., екъіпацїъ, матросіме; —wand, f., ко́ста пъіеі; —werft, n., в. —holm; —wrack, m., ремъщіцеле ъпеі пъії; —zeughaus, n., арме-

Digitized by Google

мънтарѣ пѣиалѣ; —zimmermann, m., лемнарѣ пѣиалѣ.

Schiff-tau, n., в. Schiffseil; —theer, m., смóлъ, кътранѣ, (goudron фр.); —wurm, m., терede пѣиалѣ; —zwieback, m., віконцї.

Schiften, v., диклештезѣ, дикеѣ (къпріорї); дмпънезѣ.

Schikane, f., шикапъ, секѣітѣръ.

Schild, n. ші m., скѣтѣ, ецидъ, павъзъ; дпсетнѣ; цестѣ (de врóскъ = testa лат.); einen Löwen im — e führen, a авé de дпсетнѣ зnѣ леѣ; фіг. etwas im — e führen, a авé зnѣ планѣ (вѣнѣ, рѣѣ), a авé чева дегѣндѣ; —amsel, f., мерлъ гълерагъ (търкатъ); —=brüse, f., (анат.) rinдъръ скѣтіфортъ.

Schilden, v., скѣтескѣ.

Schilderei, f., пінтъръ, в. Gemälde.

Schilderhaus, n., стацізне, късцъ de вецілїѣ.

Schildern, v., деninгѣ, дескріѣ; вецілїѣсѣ.

Schilderung, f., деminцере, дескріере вїѣ.

Schild-fisch, m., пеште скѣтатѣ; —=förmig, a., de форта скѣтълѣї; —gerechtigkeit, f., дрептъл de a авé зnѣ дпсетнѣ, тарк (a фамілієї); de a цінé осnътъріъ; —knappe, m., скѣтіерѣ: —kröte, f., врóскъ цестóсъ; —kröten, a., de цестѣ; —krot, —patt, n., цестѣ; —laus, f., кокѣ, кърмăсѣ, фелѣ de інсектѣ din кáрѣ се фаче кокеніла, кърмăсѣ (колóре); —=mauer, f., мърѣ скѣтіторѣ; —wache, f., вецілїѣ, солдатѣ de пазъ (centinelъ); —wache stehen, стаѣ centinelъ; —wache zu Pferde, ведетъ.

Schilf, n., трестїѣ, стъфѣ; шіпірігѣ; —bach, n., акконерътънтѣ de трестїѣ; —decke, f., рогожінъ; —icht, a., ка стъфълѣ; —ig, a., стъфосѣ, трестіосѣ; —klinge, f., кѣтъръ дп трей тъіѣ de савїѣ; —meer, n., тареа Рошїѣ; —rohr, n., трестїѣ.

Schilferfarbe, f., колóре скімвътóре.

Schillern, v., скімвѣ колóре, вагѣ дп маі мълте колóре; скінтеезѣ, склінеескѣ.

Schillertaffet, m., тафетъ de колóре скімвътóре.

Schilling, m., шелінгѣ (монетъ).

Schimmel, m., калѣ албѣ; мъчезéлъ; —icht, a., мъчезіѣ; —ig, a., мъчезосѣ, мъчедѣ = (mucidus лат.)

Schimmeln, v., a мъчезі, a пріnde колóре.

Schimmer, m. лъчіре, лъмінъ; склініре.

Schimmern, v., a лъчі, склíні; ев ſchimmert ihm keine Hoffnung, нъ'і маі' лъчеште нічі о сперанцъ.

Schimpf, m., дпжърътъръ, сѣдалъ, афѣрънтѣ; дпсълъ, рънінe, ітраціѣ; вăжокърѣ; einem einen — anthun, a вăжокорі пе чінева; einen — auf ſich ſitzen laſſen, a сѣфері зnѣ афѣрънтѣ, о рънінаре.

Schimpfen, v., дпжърѣ, сѣдаіѣ; рънінезѣ, вăжокорескѣ, афѣрънтезѣ.

Schimpflich, a. ші ad., рънінъторъ, рънінатѣ, ръніносѣ, de вăжокърѣ; інфамѣ; —e Tod, мóрте рънінатъ, мóрте інфамъ.

Schimpfname, m., нъме de вăжокърѣ; нъме de рънінe.

Schindaas, n., мортъчіне, велітъ.

Schindanger, m., локѣ de велітъ, веліторіъ.

Schindel, f., шіndілъ, скъндăрікъ; —bach, n., коперіщѣ de шіndілъ; —decker, m., шіndілъторѣ; —macher, m., шіndілăрѣ.

Schindeln, v., шіndілескѣ.

Schinden, v., велескѣ, деспоіѣ; жъпескѣ; дескорцѣ; дмпілезѣ, апгаріезѣ (пе óмені); man muß die Schafe ſcheren, aber nicht —, се кăвіне а тънде оіле, іаръ пѣ але деспоіé.

Schinder, m., веліторѣ, деспоіеторѣ; дмпілъторѣ; —karren, m., карѣ de мортъчіні; —knecht, m., апгатълѣ целатълѣї; —luder, n., —mähre, f., мърцóсъ, глóвъ de калѣ.

Schinderei, f., веліторіъ, велітъръ; жъпітъръ; дмпілътъръ.

Schindung, f., велітъръ, деспеіетъръ.

Schinken, m. шіпкъ, шолдѣ (анатѣ).

Digitized by Google

Schippe, f., лопатъ, лалъ (Schaufel, Schüppe); die — bekommen, а къпъта корфъ, а прііті реѳѣсѣ; а ві dimicѣ din постѣ.

Schirm, m., скѫтѣ, апърътъаптѣ, протепціѣне; параванѣ (італ. paravento); ѫмвреѣлъ, парісолѣ, кортелѣ, кортѣ (de плóіе, de сóре).

Schirm-artig, a. ші ad., (ботап.) ѫмвреалатѣ; —brief, m., карте de скѫтéлъ; —dach, n., шопронѣ; (міліт.) панцеróлъ; —förmig, v. —artig; —gerechtigkeit, f., дрептѣ de протепціѣне, дрептѣ de патропатѣ; —herr, m., скѫтіторѣ, патронѣ, протепторѣ; —macher, m., ѫмвреларѣ; —pflanze, f., плаптъ ѫмвреліосъ; —vogt, m., протепторѣ, патронѣ алѣ врезпеі вісеріче; —wache, f., гардъ скѫтітóре, салва-гардъ.

Schirmen, v., скѫтескѣ, апърѣ; пресервезѣ.

Schirmer, m., скѫтіторѣ, апърѣторѣ.

Schirr, v. Geſchirr.

Schirrholz, n., керестеа, летпъріѣ de конструкціѣне.

Schirren, v., лпхамѣ.

Schirrmeiſter, m., конфѣкторѣ, мѣіестрѫ престе хѫтъріі.

Schisma, n., десвінаре, рѫпѫтъръ, схісмѣ релеціóсъ.

Schismatiſch, a. ші ad., десвінатѣ, схісматікѣ.

Schiß, m., кѫкѫтъръ.

Schlabbern, v., лерфѣіѣ, лехіѣ, флекърескѣ.

Schlacht, f., въталіѣ, фапъ de арме, котвътъмптѣ; мъчелѣ; еіпе — liefern, а да о въталіѣ; еіпе — gewinnen, а кѫштіга о бъталіѣ.

Schlacht-bank, f., мъчелъріѣ, скаѳпѣ de мъчелъріѣ; —bar, a., de мъчелатѣ, de тѣіатѣ (вітѣ); —feld, n., кѫмпѣ de бъталіѣ, кѫмпѣ алѣ съпцелѣі; —fertig, a., гата de въталіе; —gemälde, n., въталіѣ, кадръ de въталіѣ; —geſang, m., кѫптѣ марціалѣ, кѫптѣ de въталіѣ; —getümmel, n., ѫмволѳéла въталіеі, сгомотѣ; —hammel, m., верveче въталѣ (жѫгънітѣ); —haus, n., —hof, m., мъчелъріѣ; —monat, m., Noembre; —opfer, n., віптітъ, олокаѳстѣ (жертфъ пептрѫ ръсвоіѣ), апімалѣ de сакріфікатѣ; —ordnung, f., орdіпеа въталіеі, регълъ de въталіѣ; —ſpferd, —roß, n., калъ de въталіѣ; —ruf, m., алартъ, кіетаре ла арме; —ſchwert, n., спадъ; —ſteuer, f., даждъ, дарe de мъчелъріѣ, —ſtück, n., въталіѣ; —tag, m., zі de въталіѣ; —thier, n., віптітъ; —wolle, f., лънъ de мортъчѣні.

Schlachten, v., таіѣ віте, мъчелескѣ, жѫгріѣ.

Schlachtenmaler, m., зѫграфѣ de въталіі, въталістѣ.

Schlächter, m., мъчеларѣ, веліторѣ (тѫрч. касапѣ); —bank, v. Schlachtbank.

Schlachtbarm, m., v. Maſtdarm.

Schlacke, f., сгъръ.

Schlacken, v., факѣ сгъръ, сгърезѣ.

Schlackenbad, n., ваіе de сгъръ (фервінте).

Schlackenhalde, f., мѫнчелѣ de сгъръ.

Schlackig, a. ші ad., сгъросѣ; пекъратѣ; скърпавѣ.

Schlachtwurſt, f., v. Blutwurſt.

Schlaf, m., сотпѣ; ich habe einen leiſen —, am сотпѣ ѫшорѣ, дормѣ ѫшорѣ; in den — bringen, а адорті (пе чінева); vom — erwachen, а се дештепта din сотпѣ; keinen — haben, а пз поте дорті.

Schlaf, m., Schläfe, f., тѫмпле.

Schlaf-ader, f., артеріа тѫмплелорѣ; —arzenei, f., медічінъ паркотікѣ, медічінъ адормітівѣ, сотпіферѫ; —balſam, m., вадсамѣ адормітівѣ; —bein, n., осълѣ тѫмплелорѣ; —fieber, n., фрігурі сотпъróсе; —geld, n., плаtъ de дормітѣ; —gemach, n., —kammer, f., дорміторіѣ, кѫтаръ de дормітѣ; —haube, —mütze, f., скофіѣ, кѫчѫлъ de нóпте; отѣ трѫндавѣ; —rock, m, вестмптѣ de нóпте, халатѣ; —ſtelle, f., колкѫшѣ; —ſucht, f., летарціѣ, сотпѫріте.

Schläfchen, n., сотпѫлецѣ; аціпіре, тоцѫітѣ, клипочéлъ.

Digitized by Google

Schlafen, v., dormĭ; ръносезĕ; — аторцескĕ; ſich — legen, a ce кълка; leiſe —, a dormi линĕ.
Schläfen, v., adormĭ, кълкĕ.
Schlafengehen, n., мерсĕ ла кълкате.
Schläfengrube, f., гропшóра тжмплелорĕ.
Schläfer, m., dormiторĕ.
Schläferig, a., comnъросĕ.
Schläfern, v., dormiтĕ, dormiтezĕ, клíпоческĕ; mi e comnĕ; eĕ ſchläfert mich ſehr, каскă de comnĕ (італ. casco di sonno).
Schlaff, a. ші ad., decrincĕ, релъсатĕ, decninatĕ; метелеĕ, вълълъĕ.
Schlaffheit, f., decnicътъръ, decrinсътжитĕ, релъсътъръ, лъсътате.
Schlaflos, a. ші ad., фъръ comnĕ, nedormiтĕ.
Schlaflosigkeit, f., nedormipe, лípсъ de comnĕ; вегíере.
Schlag, m., ловíтъръ, вътътъръ; покпетĕ; дескъркътъръ (електрíкъ); тактĕ (ла мъсíкъ); пласъ, постатъ (а зпеí пъдърí de тъіатĕ); соíъ, віцъ, тéпъ; котíтъръ, котíцíтъръ (de коравíъ); гътъ, апоплессíъ; портíцъ; тíпарълĕ монетеí; рзитъръ de прецĕ; — mit dem Stocke, вастопатĕ; — mit der Fauſt, пзпнíтĕ; — an der Kutſche, зшчóра тръсзреí; — der Nachtigal, къптекълĕ прівегítóреí; eĕ iſt ein guter — Menſchen, ачеста е о віцъ de óмení взní; auf einen — fällt kein Baum, нічí зпĕ копачĕ пз кade дintр'о ловíтъръ; am —e ſterben, a мзрí de апоплессíъ.
Schlag-ader, f., артеріъ; —balken, m., прагĕ naintea ставілелорĕ; —balſam, m., балсамĕ антіапоплептíкĕ; —bar, a. ші ad., de тъіатĕ; —baum, m., варíеръ, кътпъпа варíереí; дрзгĕ de кънкапъ, de кзрсъ; —brücke, в. Zugbrücke; —dame, f., жокĕ de damъ; —faß, n., бътоíъ маре de марфъ; —feder, f., пірóіе (італ. pirone), пепелле din арíпъ (ла пъсърí); кóрдъ de оцълĕ (ла пзшкъ); —fertig, a. ші ad., гата de вътаіе; —fluß, m., апоплессíъ, гътъ (dama); —gold, n., азрĕ тръспíторĕ (пълвере de азрĕ местекатĕ кз ачíde); —holz, n., лемнĕ de тъіатĕ; лопъцíкъ de бътътĕ; —licht, n., (ла ззграві) разъ вíъ; —loth, n., съладтъръ, в. Loth; —mittel, n., мíжлокĕ антіапоплептíкĕ; —netz, n., лацĕ къзторĕ; —pulver, n., пълвере тръспíторе; пълвере ап контра апоплепсіеí; —regen, m., плóіе ръпede (Platzregen); —ſchatten, m., зтврацíъ; контразтвръ (ла ззграві); —ſchatz, m., таксъ de тъіатĕ монетъ; —uhr, f., оролоцíъ репеціторĕ; —wald, m., пъдзре de тъіатĕ; —waſſer, n., апъ апоплептíкъ, апа реpinеí (дестілатъ din ростарíпĕ); —weite, f., (фіс.) дістанца вътътреí de фълцерĕ; —welle, f., валĕ de зпde; зпde дпвіфорате; —wetter, n., тímпестате кз гріndinъ; —wunde, f., рапъ din ловíтъръ; —zeit, f., тímпълĕ de тъіатĕ (пъдзреа).
Schlamm, m., молĕ, потолĕ, лímĕ, лжмĕ; тíпъ, порóíъ; —fiſch, m., пеште de валтъ; —graben, m., (монт.) кърцíтóре, лъзтóре, лímпезітóре; —pamper, m., вецívĕ, краіdonĕ; —werk, n., спълътъръ de азрĕ; спълътóре.
Schlämmen, в. Schlemmen.
Schlämmer, в. Schlemmer.
Schlämmerei, в. Schlemmerei.
Schlammicht, a. ші ad., потолíĕ, ка лímълĕ.
Schlammig, a. ші ad., потолосĕ, лímосĕ.
Schlampe, f., мзіере скърпавъ; лерфъ, тжрфъ; лътзрí.
Schlampen, v., ме дтвракĕ дестрматĕ, дтвлъ тъвълítĕ; лípъ (къпеле апа).
Schlampig, a. ші ad., лътзросĕ, zoiосĕ; скърпавĕ; тъвълítĕ, мзрdарĕ.
Schlange, f., шерпе; ſich krümmen wie eine —, a ce дпковоіе ка зпĕ шерпе; eine — im Buſen nähren, a пзтрí шерпе дп сапĕ.

Digitized by Google

Schlängeln ([illegible]), шерпъескъ, me ѧпковоїъ.
Schlangen-ähnlich, a. ші ad., ка шерпеле; —anbeter, m., ѧпкіпъторъ de шерпї, офіолатръ; —art, f., соїъ, расъ de шерпе; —artig, a. ші ad., de натъра шерпелъї; —beschwerer, m., deскъптъторъ de шерпї (пептръ тъшкътъръ); —biß, m., тъшкътъръ de шерпе; —brut, f., съмѫнцъ, віцъ пръсілъ de шерпе; —fisch, m., німфъ de маре; —förmig, a. ші ad., шерпіформъ, шерпатъ; —gang, m., мерсъ, тѫрѫтъръ de шерпе, ѧпковоіелъ шерпо́съ; —gestalt, f., фігъръ de шерпе; —gezisch, n., шъіеръ de шерпе; —gezücht, в. —brut; —gift, n., веninъ de шерпе; —gras, n., дръгонтеа, сънцерарiцъ; —herz, n., inimъ de шерпе, inimъ алéпъ, перфідъ, фалсъ; —holz, n., лемпълъ шерпелъї; —kraut, n., шерпаріцъ; шерпъітъръ, сінъосітате; —linie, f., лініъ тортокáтъ; —spritze, f., тълъмвъ шерпъо́съ (лъпгъ ші мо́ле, de пете); —stein, m., офітъ, пéтра шерпелъї, серпентінъ; —stich, в. —biß; —wahrsager, m., офіомантъ; —weise, ad., ка шерпеле; ѧптортокатъ; —wurz, —wurzel, f., серпентаріъ, іéрва шерпелъї; —zunge, f., лімвъ de шерпе (плантъ); лімвъ веninо́съ, лімвъ.
Schlänglicht, a. ші ad., шерпъічосъ, ѧпколъчітъ, ѧпковоіетъ, тортокатъ.
Schlank, a. ші ad., сълецетъ (apd. дела сълъ), делiъ (цéра pom., фр. délié), свелтъ, сънцiре ѧп таліъ; сънцiре; —es Mädchen, фетіцъ свелтъ; —e Wuchs, статъръ сълецетъ, статъръ деліъ.
Schlankheit, f., свелцiме, статъръ свелтъ; сънцiрiме.
Schlapp, в. Schlaff.
Schlappe, f., ловітъръ; стрікъчъне, даъпъ; плеспітъръ, плеоскъітъръ, ловітъръ de палмъ; кърпъ; пантофъ леопъіторъ; бъзъцiме, гъръ бъзатъ.
Schlappen, v., атърпъ; дъпъпъескъ; ѧмвлъ дълъвъзатъ; плеоскъїъ (къ пантофї).
Schlappheit, в. Schlaffheit.
Schlappohr, n., ъреке дълъвъзатъ, ъреке кълкатъ.
Schlaraffe, m., перде-варъ, лепешъ ѧмпърътескъ, омъ ѧмпъцітъ.
Schlaraffen-gesicht, n., фъълъ de перdеваръ; тéфъ de контръвандіеръ; —land, n., цéра лепешілоръ; —віéца ѧмпъцiцiлоръ.
Schlarfe, f., човоцікъ фъръ кълкъїъ; пъпъкъ скълчіетъ.
Schlarfen, v., тѫръскъ пічóреле, плеоскъїъ пъпъчії.
Schlau, a. ші ad., префъкътъ, астътъ (віклéпъ, шіретъ); съгачъ, істéцъ, фінъ; (Listig); —kopf, m., омъ астътъ.
Schlauch, m., бърdъфъ, фóле; волвокъ, волвóпъ; афъпdътъръ; —spritze, f., трѫмвъ, тълъмвъ къ бърdъфъ; —förmig, a. ші ad., ѧп форма бърdъфълъї.
Schlauderig, a. ші ad., фѫцъпосъ.
Schlaudern, v., me фѫцъпескъ, me клътескъ (ѧптр'о парте).
Schlauheit, f., префъкътъръ, астъцiъ (віклепіъ, шіреціъ); фінецъ, съгъчіме, істецiме (List).
Schlecht, a. ші ad., ръъ; віléпъ, апъсъ, de німікъ; сімплъ; (odiпіо́ръ) dірептъ (оппъсъ ла стрѫмвъ), дрептъ, опестъ (Hiob ist — und recht, gottesfürchtig und meidet das Böse, Іовъ 1, 8); —e Trost, m., пъцiпъ мъпгъіере; ein —er Mensch sein, а фі омъ de німікъ; er lebt — und recht, елъ е омъ дрептъ ші пестрікатъ; einen — machen, а ворві ръъ de чінева; — verkaufen, а вінде прé ефтінъ.
Schlechte, n., ръъ, ръътате; стратъ; пътъръ; іезътъръ.
Schlechterdings, ad., deadрептълъ; авсолътъмѫнтъ; ѧп тотъ модълъ.
Schlechtfärber, m., въпсіторъ de негръ.
Schlechtheit, f., ръътате, ръінцъ.
Schlechthin, ad., deadрептълъ, сімплъ, сімплъмѫнтъ, фъръ церімоніі.
Schlechtigkeit, в. Schlechtheit.
Schlechtthat, f., фаптъ реа.

Digitized by Google

Schlechtweg, ad., в. Schlechthin.
Schleck, a. ші ad., стръпезічосѫ.
Schleckbissen, m., вѫкътъръ делікатъ; ѫпгіцéлъ лакомъ.
Schlecken, v., лікъїѫ; клефъїѫ (мъпкъndѫ), кїопъїѫ, мъпкѫ можічеште; скотѫ лімба.
Schlecker, m., фолте, лакомѫ (de мъпкаре); гїолканѫ, лікъѫ, клефъіторѫ, (Lecker).
Schleckerei, f., лъкоміъ (ла мъпкаре).
Schlehe, f., порѫмвеа, порѫмвікъ црѫпікъ сълватікъ; —baum, m., порѫмвелѫ (помълѫ).
Schleichdrucker, m., тіпографѫ фѫртівѫ, тіпографѫ контрафъкъторѫ (тіпъріторѫ de кърцї опріте).
Schleichen, v., мергѫ ѫпчетѫ, мергѫ пефѫрішѫ, me фѫрішезѫ.
Schleicher, m., фѫрішеторѫ, мергъторѫ ѫп деџете; омѫ віклéнѫ; hüte dich vor dem —, der Rauscher thut dir nichts, ферештете de апа лінъ ші de кънеле мѫтѫ.
Schleichfieber, n., фрігѫрї мортъреце.
Schleichhandel, m., трафікъ de контръвandѫ, контръвandъ.
Schleichhändler, m., контръвandіерѫ, негѫцеторѫ преєте плаїѫ.
Schleichtreppe, f., скаръ секретъ.
Schleichweg, m., кале фѫрішатъ, кале пітѫлатъ, — секретъ, — опрітъ.
Schleie, Schleihe, f., лінѫ (пеште).
Schleier, m., вълѫ; den — abnehmen, a десвълі, a делътѫра вълѫлѫ; a da пе фацъ; den — nehmen, a лѫа вълѫ, a се кълѫгърі; —tuch, n., вълѫ, пънзъ de вълѫ, пънзъ раръ.
Schleifbahn, f., стратъ de гїацъ, гіъцѫшѫ, лѫпекѫшѫ de гїацъ.
Schleife, f., (въпът.) nadъ, мъпкаре амъцітóре (легатъ de о сфóръ, пентрѫ фéръ); nodѫ, ѫпnodътѫръ, машъ, машінъ (din паптлікъ), фіонгѫ (молдов., італ. fiocco); галонѫ (ардел., італ. galano); лацѫ; кóда рокіеї (Schleppe); тóртъ; трагъ, скърігъ, (корчіъ); eine — binden, ѫпnodѫ.
Schleifen, v. reg., dѫкѫ пе трагъ, трагънѫ; дърѫмѫ, pazѫ (о четате); die Festung wurde geschleift, фортъреца се pace (adікъ се асемънѫ пъмѫнтѫлѫї); (мѫс.) die Noten —, a лега потеле.
Schleifen, v. nereg., аскѫцѫ; точескѫ; поліескѫ, лѫчіескѫ; лѫпекѫ, me daѫ пе гїацъ.
Schleifer, m., аскѫціторѫ; точіторѫ; (мѫс.) пасацїѫ легатѫ; лѫчіеторѫ (de петре).
Schleifkanne, f., вотъ, кофъ (de лемнѫ).
Schleifmühle, f., точілъ.
Schleifsel, n., ашчіóръ de точéлъ, къzътѫрї дела точілъ.
Schleifstein, m., пéтръ de точілъ; кѫте (італ. cote).
Schleiftrog, m., трокіцъ de сѫв точілъ.
Schleifung, f., аскѫцътѫръ, точітѫръ; дърѫмътѫръ, ръzетѫръ (a ѫпеї четъцї); легътѫръ (мѫс.)
Schleifweg, в. Schleichweg.
Schleihe, в. Schleie.
Schleim, m., мѫкѫ, мѫкошіме; скѫіпатѫ, вале; флегмъ, мѫсгъ; чірѫ, декоптѫ (de орzѫ); —artig, a. ші ad., мѫкосѫ, ка флегма; въскосѫ; —drüse, f., гіndѫръ мѫкóсъ, гіndѫръ вълóсъ; —fieber, n., фрігѫрї флегматіче, фрігѫрї вълóсе; —haut, f., (анат.) пеліцъ мѫскóсъ; —pflaster, n., diакілонѫ (італ. diaquillone); —stoff, m., сѫвстанцъ мѫкóсъ.
Schleimicht, a. ші ad., ка мѫчії.
Schleimig, a. ші ad., мѫкосѫ, вълосѫ, флегматікѫ.
Schleimigkeit, f., въскошіме, мѫкошіме.
Schleiße, f., цandѫръ, сѫрчікъ, сфъшіїе; скамъ.
Schleißen, v., деспікѫ, цъndѫрескѫ; me ѫпвекескѫ, me попосескѫ (вестмінте); фѫгѫ, трекѫ.
Schleißig, a. ші ad., пѫртатѫ, ѫпвекітѫ (о хаінъ).
Schlemmen, v., me ѫмвѫівѫ, кредѫ ѫп мъпкатѫ ші веѫтѫ; спълѫ, клътескѫ de лімѫ, de помолѫ.
Schlenderer, m., тъndалъ, омѫ тъndълосѫ.
Schlendern, v., тъndълескѫ, мергѫ

Digitized by Google

rundzindă, ambla ăr grîu, merră ancetă, trăgănească.
Schlendrian, m., datina rutinită; rstina cécă; procedăr anbekită; er geht ſeinen alten —, elă na mai ece din ce ntie.
Schlenkern, v., dănzla (din mână); rănedă, arcnkă (ka prashtia).
Schleppe, f., códă, trăgătóre (la haine femeieshti).
Schleppen, v., tragă, trăgănească; hăcească, tărască; ſich mit einer Krankheit —, a ntimi de o bólă lungă.
Schleppkleid, n., vestmantă ka códă, vestmantă trasă.
Schlepptau, n., ăne de trasă; ein Schiff ins — nehmen, a trage o naie ka alta, a remorka o naie.
Schleuder, f., prashtia.
Schleuderer, m., prăshtiară; prădătară.
Schleudern, v., arcnkă ka prashtia, anieptă, rănedă prashtia; prădezdă, ampră shtia.
Schleuderung, f., prăshtiatăr, arcnkătăr de prashtia; nenăstrare; ampră shtiere.
Schleunig, a. ui ad., rănede, iute, kărmptă.
Schleinigkeit, f., iuțéla, iuțime, rănenă ne,
Schleuſe, f., katarapta ku anbisăr, stavilă, kanală de apă. ne kare'a anbizi ui deskizi dănă plaka (ital. chiavica); kanală konerită lagănă (de dască mardăriile).
Schleyer, s. Schleier.
Schlich, m., (mont.) spălătăr de escrl, klătităr (a loră); nasă ancetă; kale-secretă; ărăshare, kotenitără; intrigă.
Schlicht, a. ui ad., cimplă, nemăiestrită; linsă, netedă; —e Anzug, m., vestmantă cimplă; —e Haar, n., pără netedă; —e Mann, m., omă bună; —e Menſchenverſtand, m., minte ărécască, zdekată snătósă; —e Art, f., —e Weiſ, n., bardă lată, bardă de netezită; —e Eiſen, n., feră de netezită.
Schlichte, f., (la pănzari) mănzélă, boutină (ital. bozzima); netezitără.
Schlichten, v., planeză, komplaneză; deskărkă (o kasă); netezească; andipentă; mănzească; Streitigkeiten —, kotnună certe, ampaka nedameripi.
Schlichter, m., komplănătoră; deskărkătoră, ampkătoră; netezitoră; mănzitoră.
Schlichtung, f., kompleănămantă; ampkătără, ampăcăiélă, andrepatare.
Schlick, m., mală (ital. melma), nomolă grasă (lăsată de ape), csdă.
Schlickern, v., me koreștească, me ankiergă; corvă; beă ka nolkă.
Schlickerei, f., corvitără.
Schlief, m., klikă, partea krădă, nekóptă a pănei, pănă klikósă, pănă kleiósă.
Schlieſen, v., me tărască, ecă vărandame; die Küchlein aus dem Ei —, nii ecă din oă.
Schließanker, m., kleie, angiră de mară (pentra tăriă).
Schließbar, a. ui ad., ce se póte ankide.
Schließbaum, m., barieră, desvărtóre (dela verbală desvără, ital. sbarra); grinda ka kare se ankide una dramă ori norte (Schlagbaum la vamă).
Schließe, f., ankietóre, neotóre (de fără an mari).
Schließen, v., ankidă; ankiă; ankeiă; termină; reguleză; konkeiă; (la kălăreți) strinră; s. n. me ankeiă, me ankidă, me ankiă; was wollen Sie daraus —? ce veă cu ankeiă Dta de aiei? das Kleid ſchließt gut, vestmantăl ste bine; die Thüre ſchließt gut, una se ankide bine; die Wunde ſchließt ſich, rana nrinde scórță; in die Arme —, a strănge an brațe, a ambrățoșa; die Bücher —, a regula katastifele (negăstorești), a ankeiă bilanțală; einen Bund —, a face o legătăntură, a ankeiă o aliantă; Frieden —, a ankeiă pace; einen Gefangenen —,

Digitized by Google

a пзпе ап фёръ пе зпѣ арестатѣ; einen Kreis —, а форма зпѣ черкѣ.
Schließer, m., апкізъторѣ, апкеіеторѣ, апкзіеторѣ; портарѣ.
Schließhaken, m., кърлігѣ апкзіеторѣ.
Schließklammer, f., скóвъ, спапгъ (італ. spanga), спопкъ.
Schließlich, ad. ап зртъ, ап фіне (апсфършітѣ).
Schließriegel, m., зъворѣ.
Schließung, f., апкеіетъръ, апкісъръ; саадѣ, апкеіере de сокотéлъ.
Schliff, m., аскъцітъръ, точітъръ; полііторъ.
Schlimm, a. ші ad., реѣ; стрікъторѣ; стрікъчосѣ; стрпмвѣ; —е Меnsch, m., омѣ реѣ; —е Vorbedeutung, f., пресітцітмпнтѣ сіпістрѣ; еѣ ізт mir —, ямі есте реѣ, ме сімтѣ волнавѣ; ich bin — daran, ямі мерце реѣ, е реѣ de mine.
Schlingbaum, m., скътніъ (арворе, coriaria); кърпъпѣ.
Schlinge, f., лацѣ, къпкапъ (італ. cappio, calappio), кърсъ, клѣксъ; (жівъцѣ); in die — gerathen, а къдé ап лацѣ.
Schlingel, m., (пзтаі despre вървацї); омѣ прea de пітікѣ, вервапѣ, перде-варъ, чокоіъ трпндавѣ, тръпторѣ.
Schlingelei, f., вервъпіъ, тръпторіъ.
Schlingen, v., апгіцѣ къ гютвра, гіолкъіъ (вѣкътвра); — апколъческѣ, апкъжвезѣ (італ. ingojare), апфъшърѣ; апковоіъ.
Schlingern, v., (despre коръвіі, в. Schwanken).
Schlippe, f., стрімтóре лптре дóъ касе, хѣдіцъ.
Schlitten, m., саніъ, трагъ; —bahn, f., дрзмѣ de саніъ; —baum, m., талпа саніеі.
Schlittschuh, m., тълпігъ de датѣ ше гіацъ.
Schlitz, m., сфъшіетъръ (італ. fessura); despікътъръ, deскісетъръ, тъіетъръ лпгърéцъ; дълтъітъръ; въгъзпъ; зіякѣ.
Schlohweiß, a., адвѣ ка пеоа.
Schloß, n., костеіъ, четъцзіе, фортърéцъ; палатѣ; апкзіетóре; катѣ (італ. lucchetto, крестъторъ (ла черкърі); клешътъръ; einem ein — vor den Mund legen, а пзпе кзіва лъкатѣ пе гъръ.
Schloß-aufseher, —vogt, m., кастелапѣ; —bein, n., (апат.) копчігъ; —blech, n., тавла апкзіетóреі; —vogtei, f., къстълъпіъ; —weiß, s. Schlohweiß.
Schlößchen, n., лъкъцікъ.
Schlosse, f., гріпdінъ (вѣкъцелеле еі).
Schlossen, v., гріпdінъ, вате гріпdіna.
Schlossenwetter, n., тітпестате къ гріпdінъ.
Schlosser, m., лъкътъшѣ, лъкътарѣ; —arbeit, f., лзкрѣ de лъкътъшѣ.
Schlot, m., напалѣ; къміпѣ, гъра къміпълві; зрлоіъ.
Schlotterig, a. ші ad., тъпdалъ; апплетечітѣ, хъціпатѣ вълъгъітѣ.
Schlottermilch, f., лапте апкіегатѣ (таврѣ).
Schlottern, v., ме клътінѣ, ме апплетеческѣ, ме хацапѣ; третзрѣ; die Strümpfe — ihm an den Waden, колцзпіі ші третзръ пе пзпе.
Schlucht, f., іерзгъ, фзпдътъръ, вале стрімтъ (п'іптре мзпді), въгъзпъ de мзпді, хълъ (apdeл.)
Schluchzen, v., сѣспінѣ.
Schluchzer, m., сѣспінѣ; плъпсѣ къ сѣспінѣ, плъпсѣ апнекатѣ.
Schluck, m., апгіцітъръ; гълкъітъръ, гіолкѣ.
Schlucken, v., апгіцѣ, гълкъіъ, гіолкъіъ ; сѣспінѣ (Schluchzen).
Schlucker, m.; сѣспінѣ (Schluchzer); апгіціторъ, гълкъіторѣ; —, віетѣ омѣ (італ. biettolone); armer —, зпѣ ваі-de-елѣ.
Schluckweise, ad., гълкъпіндѣ, гіолкъіндѣ, пе гіолкъіте.
Schluderig, a., ші ad., лепешѣ, de хаі-мъ-па, de дорѣ лелії.
Schludern, v., лзкрѣ de хаі-мъ-па, тъпдълескѣ.
Schluft, f., къміпѣ ла къръмідърії; лерóъ, фетеіъ дестръматъ; (в. ші Schlucht).
Schlummer, m., сомпълецѣ, сомпѣ зшорѣ, адіпіре, дормітаре; —gott, m., Морфеѣ, zеълѣ сомпълві.

Digitized by Google

Schlummern, v., dormită, aţipescŭ.
Schlump, m., órvъ 'nтъmплape, xacapdŭ, (= zadapŭ).
Schlumpe, f., mзiepe скърпавъ, mзiepe destръвъlатъ, пекаре хаіпеле стаŭ фórte ръŭ, шлеómъ.
Schlumpen, a., атърпъ дп жокŭ (xaina).
Schlund, m., гътлежŭ, дпгіцitóre; rorгóпъ (ла къптъреці, ital. gorgo); гъръ (de прънастіъ, de тъпŭ); волвóпъ, волвóкъ; прънастіъ; (anat.) фарinгъ, есофагŭ; —drŭſen, pl., (anat.) rindзръ тipoideъ, rindзра дпгіцitóре.
Schlupe, v. Schaluppe.
Schlŭpfen, v., скапŭ лзпекъпdŭ; es ſchlŭpfte mir ein Wort aus dem Munde, ме лзŭ гзра пе dinainte.
Schlŭpferig, a., лзпекосŭ; перікълосŭ; тъскъросŭ, (овсченŭ); —e Gedicht, n., поесіъ скъпdълósъ.
Schlupffliege, f., тзскъ ікпеzтопъ.
Schlupfhafen, m., (ла коръвіері) локŭ de adъпостŭ, локŭ скътітŭ de въптŭ.
Schlupferigkeit, f., лзпечіme; тъскърime. (овсчепітате).
Schlupf-loch, n., —winkel, m., локŭ асквпсŭ, локŭ секретŭ, впгіълецŭ (de асквпсŭ къ кцетŭ ръŭ).
Schlürfchen, n., сорвітърікъ.
Schlürfen, v., сорвŭ.
Schluß, m., дпкеіере, дпкеіетъръ, дпкісъръ; дпклештътъръ; terminŭ, капетŭ, фine; конкеіпцъ, консечіпцъ; deчicізne; — einer Rechnung, салdълŭ впеі сокотелі; einen guten — haben (beim Reiten), а ста вine дп шеа, а шті дпкълека вine.
Schluß-art, f., раціопътмпtŭ, аргътмпътцізne, modŭ de a дпкеlé; —balken, m., кевтóре (ла касъ); —folge, f., dedвкцізne, вртаре лоцікъ; —form, f., форта впеі сілоцістŭ; —gesang, m., (тзс.) фіпалŭ, къптŭ фіпалŭ; —leiſte, f., (тіпогр.) вінетъ, флорі, орпътіпte; —punkt, m., пзптŭ ла дпкеіере, пзптŭ фіпалŭ; —rechnung, f., дпкеіере de сокотéлъ, компзтŭ фіпалŭ; —rede, f., кввъптŭ de дпкеіере, кввъптŭ фіпалŭ, конкеіетъръ, епілогŭ; сілоцістŭ (дп лоцікъ); —reim, m., рефренŭ, ретърпелŭ (ritornello, ла дпкеіерea вnеі поеме); —ſatz, m., пропзсецізne фіпалъ; —ſtein, m., кеіа волтеі, пétръ de дпкеіетъръ; —urtheil, n., жdекатъ deфіпітівъ, делібератŭ din врmъ.
Schmach, f., рзшіne; deфаітъ; важокъръ; афроптŭ; (окара е цігъпеште); провозéлъ (apdeл., лт. opprobrium); —voll, a. ші ad., плінŭ de рзшіne, de важокъръ, кŭ тотълŭ рзшіпатŭ, іпфамŭ.
Schmachten, v., лъпцezескŭ; ме топескŭ de dopŭ; vor Hunger —, morь de фóme.
Schmächtig, a. ші ad., сзпціре, сзпціїетікŭ; зскъцівŭ; фътесітŭ, хътесітŭ; (вітіопŭ е кратŭ впгъреште), макрŭ; —e Menſch, m., отŭ сзпціїетікŭ, отŭ десціратŭ (слъвъпогь).
Schmächtigkeit, f., сзпціїетате; фътесітъръ; тъкріme; десціръторъръ (а трвпълві).
Schmacke, f., сетакъ, коравіь лать пегъцеторéскъ.
Schmackhaft, a. ші ad., гъстосŭ, гъствосŭ; delікатŭ.
Schmackhaftigkeit, f., гъстŭ вкŭсŭ, гъстошіme; delікатецъ.
Schmacklos, a. ші ad., фъръ гъстŭ.
Schmadderbuch, n., карте de макълътъръ, страцъ.
Schmadderer, m., макълъторŭ, тъпжіторŭ, скрііторŭ ръŭ.
Schmaddern, v., макълезŭ, тъпжескŭ, фештелескŭ.
Schmähbrief, m., скріcóре deфъітътóре, скріcóре сатірікъ.
Schmähen, m., deфаітŭ, ворвескŭ de ръŭ; дпжврŭ (окара е цігъпеште).
Schmäher, m., deфъітъторŭ; дпжвръторŭ.
Schmählich, a. ші ad., іпфамŭ, рзшіпатŭ, de рзшіne, de важокъръ; einеs —en Todes ſterben, а морі о мóрте рзшіпатъ.

Digitized by Google

Schmähredе, f., dicкърсѣ deфъimъторѣ, кѣвinte дuжърióсе.
Schmähſchrift, f., скріптъръ deфъimътóре; Verfaſſer einer —, дiвелiстѣ.
Schmähſucht, f., пофтъ de a deфъima, тѣшкърime.
Schmähſüchtig, a. ші ad., гъръ реа, гъръ тѣшкътóре, deфъimъторѣ, тѣшкъросѣ.
Schmähung, f., deфaimъ, ворве deфъimътóре, detрaцere (a пътелuї вѣнѣ), inвeптivъ.
Schmal, a. ші ad., дuгъстѣ; стрimтѣ; сѫцire, сѫцiетескѣ; —leber, n., пеле сѫцire (de вітъ тiпъръ); —thier, n., пuiѣ de червѣ; —vieh, n., вітъ domестiкъ.
Schmäle, в. Schmalheit.
Schmälen, v., стрігѣ, вlе́търѣ, вотвъпескѣ.
Schmälern, v., дuгъстѣ; стрimтezѣ; дuпцiiezѣ, скадѣ, pedѣкѣ ла пъцinѣ, тікшorezѣ; einеѣ Ehre —, a пъта онóреа кѣва, a detрaце онóреї кѣва, a deфъima, a вътъта онóреа . . .; die Freiheiten —, pестрinгѣ дрептъріле; den Lohn —, трагѣ din сimвріъ, тікшorezѣ сimвріа.
Schmälernd, part., pестрaнсівѣ, тікшorътівѣ.
Schmälerung, f., pестрaнсетaнтѣ; тікшorътaнтѣ, дuгъстътъръ; стрaнторънaнтѣ.
Schmalhans, m., ómѣ сърчітѣ, каре'шї траце дела гъръ, вогатѣфътъндѣ.
Schmalheit, f., дuгъсцime; стрaнцime.
Schmälig, a. ші ad., тікълосѣ; miсераверѣ, вaї de елѣ.
Schmalte, f., смалтѣ (Blaufarbe).
Schmalz, n., знсъръ, вптъръ, знсóре (арделен.), гръсime; ohne Salz und —, песъратѣ, пепіпъратѣ, пекълітѣ, дзнрѣ фъръ нічї знѣ гъстѣ; —bier, n., пéръ de-a вптълї.
Schmalzen, schmelzen, v., зnгѣ, пнѣ вптъръ, вптѣ (ла врео вікатъ).
Schmalzig, a. ші ad., знсъросѣ, кѣ гръsime (о тъпкаре).
Schmant, m., стъпaнъ; гръсime грецóсъ.
Schmaragd, m., смaрaгdѣ (пétръ прецióсъ); —grün, a., смaрaгdiѣ, верde ка смaрaгdълѣ.
Schmarotzer, m., лікъѣ, парасітѣ (каре тъпкъ вѣкъросѣ din маса алтuia); —pflanze, f., плaптъ парасітъ (каре траце сѣкърiле алтора).
Schmarotzerei, f., лікъime, парасіцime.
Schmarre, f., чекатріче, cemnѣ de paнъ, (de aiчї чекътітѣ); воцѣ; тѣртъ, плъчіптъ; ворвъ дuпъ; кісъліцъ de прѣне.
Schmarrig, a. ші ad., чікатрісатѣ (чекътітѣ), cemnatѣ de pane, de тъietърї; воцітѣ; тѣртітѣ.
Schmatz, m., цѣкъ (арdел. сівн. цѣкъ-те), сърутатѣ сonорѣ, пнпътъръ плеоскъітъ.
Schmatzen, v., цѣкѣ, сърuтѣ цiокъindѣ, плеоскъindѣ; толфъiѣ, клефъiѣ (тъпкъndѣ); стърпескѣ рѣдъчіnї de копачї.
Schmauch, m., фътѣ гросѣ, фътѣ de тѣвакѣ; сфаръ маре (Qualm).
Schmauchen, v., фътѣ тѣвакѣ, арѣпкѣ фътърї.
Schmaucher, m., фътъторѣ, піпъторѣ маре.
Schmauchig, a. ші ad., фътосѣ, фътегосѣ.
Schmaus, m., оспъцѣ, трактъ, вапкетѣ, вепкетѣ, фестінъ.
Schmäuschen, n., оспечорѣ.
Schmausen, v., ме óспътѣ, вепкетѣескѣ.
Schmauser, m., трѣіъ, къзътторѣ de óспеце, вепкетѣіторѣ.
Schmauserei, f., оспътътърѣ, вецiъ тѣскълéсъ (Цéра рom.).
Schmecken, v., гъстѣ, сітцѣ гъстълѣ; тіросѣ; das ſchmeckt mir nicht, ачéста пѣ'мї е пе гъстѣ, пѣ'мї плаче; er läßt es ſich —, елѣ тъпкъ кѣ пофтъ, лuї дї плаче (італ. gli piace).
Schmecker, m., гъстъторѣ; тъпкъчосѣ, лакомѣ; гъръ de червѣ.
Schmeer, n., вптъръ (петопіть); гръsime; —bauch, m., вѣртъ маре, отѣ грасѣ, гръсоле, вердале; —ig,

Digitized by Google

ad., ѕнтѕросѣ; —stein, m., кретъ de Спania, стеатітъ.
Schmeichelei, f., лінгѕшіре = (італ. lusingherie), тъгѕліре, блъndeцiї (лат. blanditiae).
Schmeichelhaft, a. ші ad., лінгѕшарѣ, тъгѕларѣ, dѕлче.
Schmeichelkatze, f., тъцъ блъndъ; пров. тъцъ блъndъ сгъріе реѣ.
Schmeicheln, v., лінгѕшескѣ.
Schmeichel-rede, f., кѕвънтаре лінгѕшаръ; —work, n., ворбъ лінгѕшаръ, ворбъ dѕлче, ворбъ блъndъ.
Schmeichler, m., лінгѕшіторѣ; —in, f., лінгѕшітóре.
Schmeichlerisch, a., лінгѕшарецѣ.
Schmeidig, в. Geschmeidig.
Schmeißen, v., арѕнкѣ, асвърлѣ; батѣ; какѣ.
Schmeißfliege, f., тѕскъ карнаръ, каре пѕіndѕсе пе карне къшѕнъ вермї (тѕшіце apd. = mousches a vers).
Schmelz, m., сталтѣ; топітѕръ стіклóсъ, глъжóсъ; —arbeit, f., стълтътѕръ; —arbeiter, m., стълтѕіторѣ; —bar, a., топіверѣ; —barkeit, f., топіверітате; —barmachung, f., (хім.) черъцiѕне; —butter, f., ѕнтѣ топітѣ.
Schmelzen, v. a., топескѣ; v. n., се топеште; фіг. пере, се dѕче; sein Vermögen ist schon sehr geschmolzen, аверea і с'а ѫтпѕцінатѣ фóрте.
Schmelzer, m., топіторѣ, тѕрпъторѣ; —ei, f., топітóре.
Schmelz-farbe, f., колóре de сталтѣ; —glas, n., глажъ de сталтѣ; —hütte, f., топітóре; —kunst, f., металѕрцiъ, арте de топіре; —maler, m., піпторѣ пе сталтѣ; —ofen, m., кѕпторѣ de топітѣ; —punkt, m., пѕнтѕлѣ топіреї (градѕл de кълdѕръ ла каре се топеште о матеріъ óрекаре); —rohr, —röhrchen, n., цéвъ de топітѣ (сѕфлъndѣ); —tiegel, m., тігъіцъ de топітѣ; —ung, f., топіре; —werk, n., стълтътѕръ.
Schmer, Schmeer, n., ѕнтѕръ, гръсіме.
Schmergel, m., смірidъ (мінералѣ); смóлъ, ѕрdóре (de наіъ, чѕвѕкѣ);
Schmergeln, v., поліескѣ, daѣ лѕстрѕ кѕ смерidъ; ѕнгѣ кѕ ѕрdóре de піпъ.
Schmerl, m., в. Lerchenfalk.
Schmerle, f., пескѕцѣ de рѫѣ.
Schmerz, m., dѕрере, спастѣ; фіг. ѫнтрістаре, атъръцiѕне.
Schmerzen, v., къшѕнѣ dѕрере; фіг. ѫнтрістезѣ, сѕпърѣ; die Augen — mir, me dорѣ окіі.
Schmerzgeld, n., ванї de dѕрере (daцї пентрѕ рана сéѣ dѕререа къшіѕнатъ).
Schmerzhaft, a., dѕреросѣ; ad. кѕ dѕрере.
Schmerz-lindernd, —stillend, a., аллінъторѣ, потоліторѣ de dѕрере; —los, a. ші ad., фъръdѕрере; —losigkeit, f., nedѕрінцъ.
Schmetterling, m., флѕтѕре; фърфалъ.
Schmettern, v., zu Boden —, тръптескѣ de пътънтѣ (de се сфартъ, de се спарце); die Trompeten —, ресѕнъ трімвіцеле.
Schmied, m., фаѕрѣ apd. = (лат. faber), ферарѣ; пров. Jeder ist seines Glückes —, чіне кѕт ѫшї аштерне, аша ва dормі; че сетънъ, ва сечера; —bar, a., тѕіверѣ, че се пóте тѕіа вътъndѕсе кѕ маіѕ; —barkeit, f., тѕіеверітате.
Schmiede, f., фъѕръріъ, феръріъ; —ambos, m., пъковалъ, ілеѣ; пров. pom. а къdea ѫнтре чоканѣ ші пъковалъ; —arbeit, f., лѕкрѕ de фаѕрѣ; —balg, m., фоії de фъѕръріъ; —esse, f., къminѣ фъѕрърескѣ; —hammer, m., чоканѣ фъѕрърескѣ; —handwerk, n., фъѕрърітѣ.
Schmieden, v., а фъѕрі, а лѕкра ла ферѣ; пров. man muß das Eisen — so lange es warm ist, бате ферѕлѣ пънъ е калdѣ; фіг. Lügen —, а фабріка ла мінчѕнї.
Schmiede-schlacke, f., —sinter, m., сгѕръ de ферѣ; —stock, m., бѕтѕкѕлѣ ілеѕлѕї.
Schmiege, f., ѕнгіаръ плекътóре (інстр. de месѕратѣ).
Schmiegen, v., плекѣ = (італ. piegare), стръмвезѣ; фіг. me ѕмі-

лескъ, me тѫръскъ (ка кънїї пе пънтече dinaintea мънеї ameninцетóре); sich nach Umständen —, а ѫнтóрче mantaoa dinкътро съфлъ вънтълъ.

Schmiegsam, a., плекаверъ.

Schmiele, f., мохоръ; піпірігъ.

Schmier-buch, n., мънцїторїъ; —büchse, f., васъ къ ънтъръ (de ънсъ каръ), пъкъріцъ.

Schmiere, f., ънсóре (de каръ).

Schmieren, v., ънгъ; мънжескъ, скріъ реъ; mітъескъ; пров. wer gut schmiert, der fährt gut, dékъ ънцї каръл, мерце маї біне, dékъ daї mітъ, реешї; den Wein —, а фалсіфіка вінъ; einem den Buckel —, а чомъцї; mit Oel —, а фрека къ олеъ; mit Theer —, а ънце къ кътранъ.

Schmierer, m., ънгъторъ; мънжіторъ; —ei, f., скріптъръ реа.

Schmierig, a. ші ad., ънсъросъ, ънтъросъ; мънжітъ.

Schmier-käse, m., врѫнzъ móле, ънсърóсъ; —meste, f., пъкъріцъ; —salbe, f., ънтъръ; —seife, f., съпънъ ънтъросъ; —vieh, n., вітъ рѫіóсъ.

Schmink-bohne, f., фасоле влогаръ; —büchse, f., кътіъ къ рътенéлъ.

Schminke, f., рътенéлъ, dресъ (съліманъ); rothe —, рошіъ; weiße —, алвъ.

Schminken, v., me рътенескъ, daъ къ dресъ, къ съліманъ.

Schmink-fleckchen, —läppchen, n., петекъцъ de рътенітъ; —mittel, n., косметікъ, рътенéлъ; —pflästerchen, n., блъстърелъ (негръ) de пъсъ пе фацъ; —wasser, n., апъ de dресъ.

Schmirgel, в. Schmergel.

Schmiß, m., арънкътъръ, цїпетъръ, еіептъръ.

Schmitz, m., ловітъръ къ плага, къ верцéоа; хътъ ънсърóсъ; —e, f., ловітъръ, плеспітъръ; мънжітъръ.

Schmitzen, v., ловескъ; (ла кърър.) ѫнтindъ пелеа.

Schmollen, v., бъфнескъ; стаъ восънфлатъ, мъніосъ.

Schmorbraten, m., фріптъръ ѫнпъdъшітъ.

Schmoren, v., фрігъ ѫнпъdъшітъ.

Schmu, m., къштігъ пелецъітъ.

Schmuck, m., мънdріъ = (лат. mundus muliebris); орнъмънтъ, подóбъ; гътéлъ; жъваере, скъле; unächte —, скъле фалсе; rednerische —, флорї реторічештї.

Schmücken, v., орнезъ, ѫмподовескъ, гътескъ, ѫнфрътсъцезъ; sich mit fremden Federn —, а се ѫмподові къ пене стреіне.

Schmuck-kästchen, n., скрінъ, кътіъцъ къ скъле; —los, a. ші ad., сімплъ, фъръ подóбъ; —nadel, f., акъ (къ diamantъ шчл.); —waare, f., жъваерцїъ.

Schmückung, f., орнаре, ѫмподовіре.

Schmuggele, f., контръбandъ, тречере de мърфї опріте.

Schmuggeln, v., контръбandezъ.

Schmuggler, m., контръбandітъ.

Schmunzeln, v., сърѫdъ (zimбескъ).

Schmutz, m., спъркъчіъне, ърdоріе, пекъръцїъ, пътаре; —ärmel, m., мънекаръ (че се іа) песте алтъ вестмънтъ ѫн контра тъвълітъреї.

Schmutzen, v., me спъркъ, me фештелескъ, me ѫмплъ de пекъръцїъ.

Schmutz-farbe, f., колóре ърѫтъ; —fleck, m., пътътъръ.

Schmutzig, f., спъркатъ; ърdъросъ (мърdаръ) пекъратъ; —e Reden, ворве ърѫте, прóсте.

Schmutztitel, m., (ла тіпогр.) антетітълъ.

Schnabel, m., пліскъ, ростръ, чокъ; фіг. пасъ; das ist nicht für deinen —, нъ е de пасъл тъъ; er spricht wie ihm der — gewachsen ist, ворвеште ка пе ла еї.

Schnäbelchen, n., рострѫшоръ, пліскълецъ.

Schnäbeleisen, n., феръ de ѫнкрецїтъ пъръ (ла перъкарї).

Schnabeln, a., пліскосъ.

Schnabeliren, v., мънънкъ; daъ din фълчї; фіг. чіъпескъ, мънънкъ бъкъцеле бъне.

Schnäbeln, sich, v., се сърътъ, се decмéрdъ (порътвії).

Digitized by Google

Schnabel-schuh, m., папъкъ къ чокъ, къ вѫрфъ ѫнторсъ; —thier, n., орнiторiнгъ, вiтъ къ плiскъ (de пасере ѫн Аѫстралiа); —weide, f., фiг. лiкъiтъръ.
Schnäbler, m., плiскарiъ, вътлеанъ (пасере).
Schnacke, f., цiнцаръ = (iтал. zinzara); глъмъ, палавръ.
Schnackenmacher, m., фъкъторъ de глъме, de посне.
Schnackisch, a. шi ad., глъмецъ, поснашъ.
Schnällchen, n., кътъръмъцъ.
Schnalle, f., катаратъ, компiче; кърлiгъ.
Schnallen, v., ѫнкътъръмъ; die Steigbügel —, прелъпцескъ скърiле (дела шеа).
Schnallendorn, m., лiмба катаратеi.
Schnalzen, v., плеоскъiъ къ лiмба, къ децетеле.
Schnapp! int., хапъ! покъ!
Schnappen, v., се'nкiде, плеоскъеште; хъпъеште.
Schnäpper, m., бълéстръ къ кóдъ (артъ), ланцетъ къ корzi; ъшiцъ скъпътóре ла фоi.
Schnapp-feder, f., ресортъ, кóрдъ; —hahn, m., кокошъ скъпъторъ (ла арме de фокъ); хъпъiторъ (фъръ); —messer, n., брiчагъ.
Schnapps, m., вiнарсъ; ѫнгiцiтъръ de ракiъ.
Schnappsack, m., траiстъ de дръмъ.
Schnappsbruder, m., соцъ de бъътъръ de вiнарсъ.
Schnäppschen, n., ѫнгiцiтъръ de вiнарсъ; ein — trinken, а беа ънъ покъръцъ de ракiъ.
Schnappsen, v., беъ ънъ покаръ de ракiъ.
Schnappsglas, n., покъръцъ de вiнарсъ.
Schnarchen, v., хоркъiъ (dormindъ).
Schnarcher, m., хоркъiторъ.
Schnarre, f., дѫрѫiтóре, кърцiiтóре.
Schnarren, v., дѫрѫескъ, скърцеескъ (къ дѫрѫiтóреа).
Schnatte, f., тъiетъръ.
Schnatterei, f., гъгъiтъръ, гъръiтъръ; фiг. чiкълiтъръ.
Schnattern, v., а гъгъi, а гъръi (гъштеле).
Schnauben, schnaufen, v., сфорнъiъ, сфоръiъ (не насъ), ресъфларе.
Schnauben, n., сфоръiтъ; ресъфлатъ; босъмфлатъ.
Schnaue, f., наiъ къ доъе катаргърi.
Schnauze, f., вотъ, ростръ, рѫтъ; насъ; гѫтъ (de канъ).
Schnäuzen, v., а мъчi, а лъа мъкъ (ла лъminаре); sich —, а'шi съфла насъл.
Schnauzig, a. шi ad., сфръптатъ.
Schnecke, f., мелкъ, кълвекъ (молд.).
Schnecken-art, f., спiцъ de мелкъ; —artig, a., спiралъ, ка мелкълъ; —berg, m., мъптiшоръ спiралъ, ресервъторъ de мелчi; —förmig, a., de форма мелкълъi, спiралъ; —gang, m., алеъ спiралъ (къ къръpi ѫнтóрсе ѫн форма мелкълъi); —gehäuse, —haus, n., касъ, скоiкъ, цестъ, гъоаче = (iтал. guscio) de мелкъ; —horn, n., корнъ (пiпъiтóре) de мелкъ; —klee, m., трiфоiъ, лъчернъ; —linie, f., лiнiъ спiралъ, конхоiдъ; —post, f., фiг. мерсъ фóрте ѫнчетъ; —rad, n., рóтъ ка мелкъл; —schale, в. —haus; —treppe, f., скаръ спiралъ; —weise, ad., ка мелкъ; —zug, m., тръсъръ, лiнiъ, конкоiдъ.
Schnee, m., неóъ, zъпадъ (apd.), омътъ (молд.); voll —, неiосъ.
Schnee-ammer, f., ъмверiцъ de éрнъ; —bahn, f., кале de саniъ; —ball, m., воцъ, паллъ de néоъ; —berg, m., мъпте de néоъ, аккоперiтъ de néоъ; —blind, a., ѫнтъпекатъ прiн néоъ; —bruch, m., рънтъръ de арворi къшънатъ de néоъ; —flocke, f., флокъ, фългъ de néоъ; —gebirge, n., мънцi неiошi; —gestöber, n., вiсколъ; ометъ; —glöckchen, —glöcklein, n., клопоцеi de néоъ (плантъ); —haar, n., пъръ албъ; —haufen, m., омътъ, троiанъ, гръмадъ de néоъ; —isch, a., ка néоа; —ig, a., неiосъ; —klumpen, m., бългъре de néоъ; —könig, m., рецеле de néоъ (па-

Digitized by Google

cepe); —ſuppe, f., пиєрѣ акконеріть de néoъ; —lavine, f., лавінъ; —luft, f., аерѣ неіосѣ; —s milch, f., стѣпънъ вътѣтъ; —s monat, m., Неіóса (Іанѣаріѣ); —s regen, m., плóіъ местекатъ de néoъ; —tröpflein, n., пікътъ че 'нфлореште ёрна дп néoъ; —s waſſer, n., апъ de néoъ; —weiß, a. ші ad., алвѣ ка néoa; —wetter, n., тімпѣ неіосѣ; —wind, m., вънтѣ неіосѣ; —wolke, f., пезрѣ дпгрекатѣ de néoъ.

Schneide, f., тъіътъръ, фірѣ къстърел, аскуцішѣ; —bank, f., —bret, n., масъ, скъндъръ de таіатѣ; —eiſen, n., ферѣ de тъіатѣ (фелюріте зпелте, далтъ, ресъшѣ шчл.); —ln, v., в. Beſchneiden; —meſſer, n., кѫцітѣ de тъіатѣ (de форме варіl); —mühle, f., фересътръѣ, мóръ de скъндрі.

Schneiden, v., a. ші n., таіѣ; спінтекѣ; сечерѣ; сконескѣ, жѣгънескѣ: сковескѣ, скълпезѣ; чвнтѣ, кръцѣ арвóрі; мънзцескѣ паіе; сечерѣ (грънe); косескѣ ёрвъ; дпкрестезѣ, дпсънѣ (фігзре дп лемнѣ); Kapriolen —, фаче кавалкаде (калъ); Geſichter —, ме стороѣескѣ, факѣ гріmace; Geld —, адънѣ вані къ міжлóче пелецзіте; Schnee oder Wind, der ins Geſicht ſchneidet, néoъ сеѣ вънтълѣ че вате дп фацъ; ein —der Wind, вънтѣ аскуцітѣ; eine —de Kälte, герѣ маре.

Schneiden, n., тъіетъръ; — im Leibe, тъіетърі (колікъ) дп пънтече.

Schneider, m., кроіторѣ; тъіеторѣ; —arbeit, f., лзкрѣ de кроіторѣ; —ei, f., кроіторіъ; тъіере; Geld —ei, сторсъръ de вані; —geſell, m., содалѣ, калфъ de кроіторѣ; —handwerk, n., мештеріъ de кроіторѣ; —in, f., кроіторéсъ; —lohn, m., кроіторіть (платъ); —meiſter, m., мештерѣ кроіторѣ.

Schneidern, v., кроіторескѣ.

Schneider-nadel, f., ак ѣ de кроіторѣ; —naht, f., кисътъръ de кроіторѣ; —rechnung, f., компътѣ, коптѣ a кроіторълві; —zunft, f., корпорѣцізне de кроіторі.

Schneidezahn, m., дінте тъіъторѣ.

Schneien, v., es ſchneiet, ninge.

Schnell, a. ші ad., репеде, ізте, кърѣндѣ, ad. къ ізцелъ, къ репезізне.

Schnelle, в. Schnelligkeit.

Schnellen, v., се дпіéпть; се порпеште, свърпіе, віврéзъ (кóрда); даѣ сфърлъ (пеcте пасѣ); покпескѣ din деqете; пзпѣ ла пъмъ, пзпѣ спінqеаоа (pom.), дпшелѣ; арзпкѣ дп сзсѣ.

Schneller, m., сфърлъ, вовърпакѣ.

Schnell-fahrer, m., къlторѣ репеде, карѣ ізте, деліqеанѣ; —falle, f., кърсъ, къпкапъ; —füßig, a., аперѣ de пічорѣ.

Schnelligkeit, f., ізціme; апеpіme.

Schnell-galgen, m., спънскрътóре; —käulchen, n., —kugel, f., вомбіцъ, мінче (de жокѣ); —kraft, f., еластічітате, пзтереа ресърітóре (ла аркврі); —läufer, m., кърсорѣ, (калѣ, омѣ); —loth, n., апестекътъръ de металѣ de лімітѣ, de ферекатѣ репеде; —poſt, f., пошть ізте, деліqеанѣ.

Schnell-ſchreibekunſt, f., тахіграфіъ, степографіъ, скріере репеде; —ſchreiber, m., тахіграфѣ, степографѣ; —ſchritt, m., пасѣ дзнз, ізте, —ſegler, m., васѣ ізте; —wage, f., кънтарѣ (чентарѣ), кънпънъ; —züngig, a. ші ad., пзнѣ de гърь, лімвътѣ.

Schnepfe, f., векацъ; —nbreck, m., гъінацѣ de векацъ; —nfiſch, m., векацъ de маре; —njagd, f., вънтóре de векаце; —nneß, n., реqеа de прінсѣ векаце.

Schneppe, f., чвкърел (дела скѣфъ); гъра (дела капъ), чокѣ.

Schnepper, в. Schnäpper.

Schneuſe, f., потекъ (прin кодрь).

Schnickſchnack, m., верзі-зскате, галіматіасѣ.

Schnieben, в. Schnauben.

Schniegeln, v., а дпвърька мъндрь; а дпqоqопа.

Digitized by Google

Schnippchen, n., плеснітъръ, покнітъръ din децете, сфѫрлъ.
Schnippisch, a., пънгъторѫ, тъшкъторѫ; ѫнгъмфатѫ.
Schnirkel, в. Schnörkel.
Schnitt, m., тъіере, тъіътъръ; кроітъръ, кроіелъ; сечерътъръ; — Brot, феліе de пъне; einen — machen, а фаче къштігѫ; das Kleid hat einen schönen —, вестмънтълѫ шеде віне, е віне кроітѫ.
Schnittbohne, f., фасоле.
Schnittchen, n., феліъцъ.
Schnitte, f., феліе, бъкатъ.
Schnitter, m., сечеръторѫ; —in, f., сечеръторéсъ.
Schnitt-fleisch, n., токътъръ, фрекъцеї = (фр. fricassée); —handel, m., негоцѫ de матеріі, негоцѫ къ тъіата; —hobel, m., целъѫ de ретезатѫ (кърцї); —lauch, m., чéпъ менънтъ (de семінцъ), арпацікѫ (рот. din Пп.).
Schnittling, m., кърлігѫ de віе; воташѫ.
Schnitt-messer, m., къцітѫ de тъіатѫ, косорѫ; —waare, f., марфъ къ тъіата, къ котълѫ; —weise, ad., къ тъіата, къ бъката, къ феліа; —wunde, f., ранъ din тъіътъръ.
Schnitz, m., тъіетърікъ, феліъцъ ротъндъ (de морковѫ, de мърѫ); —bank, f., банкъ de тъіатѫ; —el, n., в. Schnitz.
Schnitzeln, schnitzen, v., мънънцескѫ; ѫнкрестезѫ, съпѫ ѫн лемнѫ.
Schnitzer, m., сковіторѫ, скълпъторѫ, съпъторѫ.
Schnitzern, v., факѫ ерорї граматікалї.
Schnitz-kunst, f., скълпъторіъ, съпъторіъ (ѫн лемнѫ); —messer, m., къцітóіе; —werk, n., лъкръ съпатѫ (ѫн лемнѫ).
Schnöde, a., деспрецъітѫ, аппъсѫ; сфрънтатѫ, дешертѫ, секѫ; — Antwort, респънсѫ перъшінатѫ; — Worte, ворве ѫнжъріóсе; — Behandlung, тръгъмънтѫ вътъмъторѫ.
Schnödigkeit, f., перъшінаре (обръснічіъ).
Schnoppern, v.; міросѫ тръгъндѫ таре аерълѫ.
Schnörkel, m., лініъ ѫнколъчітъ, ѫнвълъітъ (лат. voluta); орнъмънтѫ орѫтѫ (архіт.); фіг. глъмъ, (карагіоziъ.)
Schnörkeln, v., орнезѫ орѫтъ, факѫ ѫнвълітърї.
Schnucke, f., спéцъ de оі мічї.
Schnüffeln, v., фонфъескѫ.
Schnüffler, m., фонфъіторѫ.
Schnupfen, m., гътърарѫ; — mit Husten, катарѫ, кътъроїъ (пъгътъ); —, v., трагѫ табакѫ пе насѫ.
Schnupfen-artig, a., катаралѫ; —fieber; n., фрігърї катарале, гріпъ.
Schnupfer, m., тръгъторѫ de табакѫ пе насѫ.
Schnupficht, a., ка катарълѫ.
Schnupfig, a., катаросѫ.
Schnupf-tabak, m., табакѫ de насѫ; —dose, f., табакеръ; —tuch, n., мъчарѫ, кърпъ de насѫ; мáрамъ = (італ. marame).
Schnuppe, f., мъкѫ (de лъмінаре арсъ).
Schnuppern, в. Schnoppern.
Schnur, f., нъоръ (= італ. nuora).
Schnur, f., сфóръ, кордіцъ, фірѫресъчітѫ; — Perlen, мірѫ de мърцеле; es geht bei ihm Alles nach der —, ла елѫ тóте мергѫ пе сфóръ, е омѫ регълатѫ; über die — hauen, а'мї еші din месърї; von der — zehren, а мънка din капіталѫ.
Schnür-band, n., бръчїї (apd.), сфóръ de ѫнчінсѫ; —brust, f., корсетѫ, пептарѫ de стрѫнсѫ.
Schnürchen, n., сфорішóръ; etwas am — haben, а фі депрінсѫ ѫн чева.
Schnüren, v., ѫмбръчіезѫ, ѫнсфорезѫ; стрінгѫ ѫн корсетѫ, а скопі, ѫнтóрче (ънѫ таврѫ).
Schnurgerade, a. ші ad., пелініъ, пекóрдъ, дірептѫ.
Schnür-leib, в. Schnürbrust; —loch, n., гъъріче, бортіцъ (ла вестм. пентръ сфóръ).
Schnür-macher, m., сфоръціѫ; —nadel, f., акѫ de ѫнсфоратѫ; —perle, f., мърцеа de ѫнфіратѫ.

Digitized by Google

Schnurrbart, m., мѫстаце; —ig, a., мѫстъчіосѣ.
Schnurre, f., кърцiiтóре, държiтóре; фіг. повесте de ржсѣ.
Schnurren, v., фаче фремътѣ = (лат. fremere); вомвънеште (incептѫ); а сфъръі, тóрче (мѫца); дѫрже (рóта); фіг. чершескѣ; чертѣ.
Schnürriemen, m., кѫреа de ѫнчіncѣ.
Schnurrig, a., pidiкѫлѣ, вѫрлескѣ, de ржсѣ.
Schnurr-pfeife, —pfeiferei, f., вагателъ, nimiкѫрі.
Schnür-schuh, m., опінчі, папѫчі кѫ сфóре; —stiefel, pl., човóте, вотіне, чістѫліце de ѫнсфоратѣ.
Schnurstracks, ad., пекóрдъ, пе сфóръ, dipeптѣ.
Schober, m., стогѣ; — Heu, клаіе.
Schobern, v., стоцескѣ, клъіескѣ, пѫпѣ ѫн стогѣ, ѫн клаіе.
Schock, n.. шezinъ, шесezечітъ, гръmadъ de ѫнѣ пѫтерѣ отържтѣ de 60 оіепте омоцене (п. е. de флаше); halbe —, трezinъ, трezечітъ.
Schocken, v., пѫтерѣ кѫ шezina.
Schock-frei, a., ліверѣ de dapea пе шezinі; —holz, n., лемнѣ мънѫнтѣ (кръпці) ѫн шezinі; —weise, ad., кѫ шezina.
Schof, m., кърпъ = (іт. carpáme); фіг. (de óмені) трепцеле попорѫлѫі; —elig, a. ші ad., denimiка, фóрте реѣ.
Schöffe, в. Schöppe.
Schokolade, в. Chocolate.
Scholar, m., школарѣ; —ch, m., інспепторѣ de шкóлъ; —chat, n., корпѣ інспепторескѣ.
Scholastik, f., школастікѣ.
Scholastisch, a. ші ad., школастіческѣ.
Scholiast, m., коментарѣ; — des Euripides, сплікъторѫлѣ лѫі Еѫріпіde.
Scholie, f., Scholier, n., школіъ.
Scholle, f., плътіцъ (пеште); гловѣ, вѫлгъре (de пъмънтѣ); слоіѫ (de гіацъ).
Schollig, a. ші ad., вѫлгъросѣ.
Schon, ad., ші, (ачéстъ партікѫлъ пѫ се пóте традѫче ромънеште, съ прімімѣ, пе жам = jam лат., сеѣ deja фр., орі digia іт.); wenn —, ob—, вінекъ, кѫтóтекъ; — jetzt, кіарѣ акѫм; — lange, ѫнкъ de мѫлтѣ; er wird — kommen, елѣ ва вені фъръ ѫndoiалъ; meine Arbeit ist — fertig, трéба mi е жам фінітъ.
Schön, a., формосѣ, велѣ, мѫndрѫ (лат. mundus), кѫратѣ, кѫръцелѣ; ad. віне, дѫлче; das —e Geschlecht, сессѫл фрѫмосѣ (цепѫлѣ фемеіескѣ); (ка ескіемъціѫне) —! фрѫмосѣ! віне! Jemanden — thun, а кѫртені пе чінева.
Schöndruck, m., тіпъріtѫръ фрѫмóсъ.
Schöne, f., фрѫмóсъ, вéлъ (вълаіе); фіг. amantъ, іѫвітъ; фрѫмсеце; Friedrich der —, Фрідерікѣ чел фрѫмосѣ.
Schönen, v., кіарѫфікѣ (вінѫ).
Schonen, v., крѫцѣ, пъстрезѣ, іконоmісескѣ; —swerth, a., demnѣ de крѫцатѣ.
Schön-fahrsegel, n., пънza чеа mape; —färber, m., тіптѫрарѣ de мъна прімъ (пѫрпѫріѣ); —geist, m., велетрістѣ; —geisterei, f., велетріъ; —geistig, a., велетрістѣ.
Schönheit, f., фрѫмѫсеце; персóпъ фрѫмóсъ; —sgefühl, n., сімцѫл фрѫмосѫлѫі; —smittel, n., косметікѣ; —swasser, n., апъ косметікъ (de dресѣ).
Schönling, m., пъѫпашѣ, цінгъѣ (тѫпърѣ че ѫмвлъ дѫпъ гътірі ка мѫіеріле).
Schönpflästerchen, n., влъстѫрашѣ пе фацъ, в. Schminkpflästerchen.
Schön-schreibekunst, f., каліграфіъ; —schreiber, m., каліграфѣ.
Schönstens, ad., ich bedanke mich —, ѫцї фóрте мѫлцъмескѣ; (слѫга Dѫмітале).
Schönthuerei, f., кѫртеніре.
Schonung, f., крѫцáре.
Schooß, m., сѫнѣ (греміѣ); die Hände in den — legen, а пѫ фаче nimiка; —hund, m., —hündchen, n., къцелѣ фаворітѣ; —jünger, m., dісчіплѫ (ѫченікѣ) фаворітѣ; —kind, n., пѫіѫл mami, копілѣ фаво-

Digitized by Google

pitră; —ſûnde, f., пъкатъ че'л фаче чінева decâ.

Schopf, m., тъф de пърă (din крештетъ), чіфă (італ. ciuffo), кікъ (італ. cioca); тоцă, крéстъ (la пасері).

Schöpf-brunnen, m., пцă (пъ фонтънъ = Quelle); —eimer, m., чътъръ (гълéтъ, вадръ).

Schöpfen, v., трагă, скотă апъ; adънă; Athem —, респфлă; Hoffnung —, а трае снерапцъ; Muth —; iaă коражіъ; Argwohn —, întрă дп бънзіалъ; das Schiff ſchöpft Waſſer, naiea се провізіонézъ de апъ.

Schöpfer, m., скоцеторă (de апъ); фъкъторълă, креаторълă (лъмеі); er iſt der — meines Unglücks, el e каuза непорочіреі меле; —-geiſt, m., цепълă креаторълъі; —-hand, f., мъна креаторълъі; —iſch, a., фъкъторă, продъкъторă, продънтівă; —kraft, f., вълртъте креатріче; —macht, f., пътереа фъкъторълъі.

Schöpf-gelte, f., чътъръ (гълéтъ) de скосă апъ; —kanne, f., капъ; —kelle, f., —löffel, m., къшă, лінгъръ de скосă апъ.

Schöpfung, f., скóтере de апъ; — зміверсă, лъмea (конценътъі фънтъріторă ла зпă локă); —ѕgeſchichte, f., історіа фачереі; —ѕwerk, n., фънтъръ, креаціzне.

Schöpfwerk, n., макінъ idраулікъ.

Schöppe, m., ассесорă (жъдекъторă); —namt, n., ассесоріе.

Schoppen, m., шопръ; шопінъ (мъсъръ de о літръ); — Glaѕ, n., вацă de о шопінъ; —weiſe, ad., къ шопіна.

Schöps, m., вервече (бътътă); —enbraten, m., фріптъръ de вервече (бътътă); —enkeule, f., пічорă de вервече.

Schorf, m., скóрцъ de вавъ; —ig, a. ші ad., скорцосă, сгъвосă.

Schörl, m., търталіkă (пétръ).

Schornſtein, m., къмінă (кошă, врлоіă); —feger, m., къмінарă, хорнарă; —röhre, f., тевъ, врлоіълъ къмінълъі.

Schoß, m., ратъръ, мъдіцъ, сърчелă (віă) = (лат. surculus); —-balg, m., тéка сліkълъі.

Schößchen, n., фересträцъ дтвъторе дп алтъ фересträ.

Schoßen, v., (decпре плапте) кресkă дп сscă, daă дп слікă; а плъті ембатікъ апъалă (пе огóре).

Schöſſer, m., перчепторă de дрі; —ei, f., перчепторіе.

Schoß-frei, a., скътітă de дрі; —pflichtig, a., дажнікă.

Schößling, m., сърчелъцă, мъдіцъ.

Schoßrebe, f., віцъ тінеръ de вie.

Schote, f., гъóче, пъстаіе; (бот.) сілікъ; —nbohn, m., акачіъ (сакъmă); —nerbſe, f., мазере верде; —nförmig, a., пъстъіосă, легъminосă; —npflanzen, pl., плънте пъстъіóсе; —ntaffel, m., омă нечіопліть.

Schott, n., каратă (de 4 гр.); семінцъ (ікре de пеште).

Schraffiren, v., сграфézъ, (сгъріă, трагă къ kondeіъ лінїоре кръчішă сеă дп ачеéші дірекціzне.

Schräge, f., niezішіъ; —maß, n., зпкéръ плекътóре.

Schragen, m., скъзпелă; ставівъ (din кінцї дпклештате кърmezішă).

Schräg, a. ші ad., niezішă, провълішă, diaгonалă; —heit, в. Schräge; —ſchnitt, m., тъіътъръ niezішъ; —ung, f., niezішетъръ, провълітъръ.

Schramme, f., сгъріетъръ, ръклітъръ.

Schrammen, v., сгъріă, раклezъ.

Schrank, m., артаріă.

Schränkchen, n., артаріă мікă, скріпă.

Schranke, f., баіеръ = (barriere), марціне; —n des Anſtandes, марцінеле кзвіінцеі; einen in den —n halten, а контені пе пештіне.

Schränken, v., дпгръдескă, дпкідă кръчішă, децъртъріскă; eine Säge —, а дпкръчіша динцїі фересträзъі; а рескірара пічóреле мергъndă.

Schrankenlos, a. ші ad., фъръ марцінї, пецертъріть; —igkeit, f., пецертъріре, авсолътате.

Schranne, f., дпгръдітъръ, дпкідере

(маї кȣ сéмъ пела кънцелъріїле поліціїлорȣ, але трівȣпалелорȣ).
Schranz, m., парасітȣ, лінгъȣ, лінгȣшіторȣ аппȣсȣ.
Schrape, f., резътóре, скърпінътóре, цесéлъ.
Schraube, f., шȣрȣпȣ (фȣсȣ ресȣчітȣ); auf —n stellen, а ворві сȣчітȣ, ѧнтортокіатȣ.
Schrauben, v., ѧпшȣрȣпезȣ; einen —, а лȣа ла треї парале пе чінева, ал лȣа песте пічорȣ.
Schrauben-bohrer, m., сфределȣ de ѧпгъȣрітȣ матріче; —gang, m., —gewinde, n., мерсȣл, въгъȣна матрічеї (пе каре інтръ фȣсȣлȣ); —mutter, f., матрічеа (коклееї); —schlüssel, m., кеіе кȣ шȣрȣпȣ; —zieher, m., шȣрȣпȣ тръгъторȣ.
Schraub-schloß, n., зарȣ кȣ шȣрȣпȣ; —stock, m., клеште марї кȣ шȣрȣпȣ депрінсȣ ѧп вȣтȣкȣ.
Schraubung, f., ѧпшȣрȣпаре.
Schrauberei, f., ѧпшȣпсътȣръ, тȣшкътȣръ.
Schreck, m., спаімъ; —bar, a. ші ad., спъімънтъчосȣ; фрікосȣ.
Schrecken, v. a., спъріїȣ, спъімънтȣ, ѧпфрікȣ, ѧпсȣфлȣ терóре, ѧпсȣфлȣ паȣръ; v. n., me спъріїȣ, me ѧпфрікȣ; стѫмпърȣ, стропескȣ (кȣ апъ рече); крепȣ, me спаргȣ, плеспескȣ (стікла); — subst. m., спаімъ, паȣръ (= peur фр.), терóре, фрікъ, темóре.
Schreckens-botschaft, f., місаціȣ (весте) фіоросȣ; —herrschaft, f., —system, n., domniъ терорістікъ, терорістȣ, тіраніъ фіорътóре; —mann, m., терорістȣ, тіранȣ спъімънтъторȣ.
Schreckenvoll, a. ші ad., плінȣ de спаімъ.
Schreckhaft, a. ші ad., фіоросȣ, ѧпфрікошатȣ; кȣмплітȣ; —igkeit, f., спаімъ, спъріошіъ, темътате.
Schrecklich, a. ші ad., ѧпфрікошатȣ. тероросȣ; кȣмплітȣ, (епортȣ); —keit, f., кȣмплíме, епортітате.
Schreckniß, в. Schreck.
Schreckschanze, f., фортінъ
Schreckschuß, m., пȣшкътȣръ de алармȣ, пȣшкътȣръ de спаімъ; фаімъ спъріóсъ; das ist nur ein —, ачестеа се спȣпȣ пȣмаї ка съ спъріе.
Schrei, m., стрігътȣ, сверътȣ, ціпетȣ.
Schreibart, f., маніеръ de скрісȣ; стілȣ; erhabene —, стілȣ сȣблімȣ (маї мȣлтȣ декътȣ ѧпалтȣ); feuchte —, стілȣ педестрȣ, стілȣ десперватȣ.
Schreibe-buch, n., къртічікъ de скрісȣ; —feder, f., kondeїȣ дескрісȣ, пéнъ de скрісȣ; —kunst, f., арте de скрісȣ; каліграфіъ.
Schreiben, v., скріȣ; eigenhändig geschrieben, скрісȣ кȣ мъна пропріъ; wie schreibt er sich? кȣм ѧї е пȣмеле? кȣмȣ се сȣвскріе? diese Feder schreibt nicht, kondeiȣлȣ ачеста пȣ ласъ; woher schreibt sich dieser Gebrauch? de ȣnde віне датіна ачéста? woher schreibt sich diese Nachricht? de ȣnde се ескȣ штіреа ачéста? richtig —, а скріе корресȣ, а скріе регȣлатȣ; einem etwas gut —, а кредіта пе чінева, а da кредітȣ кȣіва; leserlich —, а скріе мънъ четéцъ; sich mit — ernähren, а'шї ціné віéца кȣ kondeiȣлȣ; ein Buch —, а компȣне о карте; ins Buch —, (негȣц.) а петрече ла катастіхȣ, а скріе а конто; ins Gelag hinein —, а скріе кȣмȣ ѧцї віне ѧп kondeїȣ.
Schreiben, n., скрісóре, епістолъ (ардел. карте de трімісȣ); скрісȣ; ich habe das — satt, mi с'а ȣрѫтȣ de атъта скрісȣ.
Schreibepult, m., скрііторїȣ, секретарїȣ, скрінȣ, масъ de скрісȣ, пȣлпітȣ de скрісȣ.
Schreiber, m., скрііторȣ, скріпторȣ (къчї зічемȣ скріптȣръ); копістȣ, копіъторȣ.
Schreiber-amt, n., —dienst, m., офічіȣ de скрііторȣ, офічіȣ de нотарȣ; —stelle, f., постȣ de нотарїȣ.
Schreiberei, f., скрііторіъ, скріптȣръріъ, месеріъ de скрііторȣ; скрісътȣръ.
Schreibfeder, в. Schreibefeder.

Digitized by Google

Schreib-fehler, m., ерóре de кondeïъ, грешéлъ ла скрісъ; —gebühr, f., таксъ de скрісъ, — de ѫпекрісъ; —richtig, a. ші ad., ортографікъ, коресъ; —schule, f., шкóлъ de каліграфіъ; —selig, a., пътімашъ пе скрісъ, пасіонатъ ла скрісъ; —seligkeit, f., пасіъне de а скріе (мълтъ), мънкъріме de скрісъ; —stube, f., скріїторіъ, кънцълъріъ, odaie de скрісъ, канторіъ (фр. comptoir); —sucht, f., вóла скрісълъї, мънкъріме de а скріе; —süchtig, a., пътімашъ ла скрісъ; —tafel, f., тавлъ de скрісъ; —übung, f., дéпріndере ла скрісъ, ѫndемънъ ла скрісъ; —zeug, n., ънелте de скрісъ.

Schreien, v., стрігъ, свіеръ, ціпъ, ръкпескъ; скрошпескъ (пéтра de мóръ); aus vollem Halse —, а свіера din ръспътері; wie man in den Wald schreit, so schallt es wieder heraus, кътъ е бънъ zioa, аша е ші мълцъміта; кътъ е сфъптълъ, ші тъмъіа.

Schreier, m., стрігъторъ, свіеръторъ, ръкпіторъ.

Schreihals, в. Schreier.

Schrein, m., скрінъ, армаріъ (apd., італ. armadio).

Schreiner, m., мъсаръ, тѫмпларъ (Цéра pom.), сіпетаръ (везї ші Tischler).

Schreiten, v., пъшескъ; мергъ, пасезъ; vorwärts —, пърчедъ, паintезъ; rückwärts —, речедъ, me ретрагъ, репъщескъ.

Schreitung, f., пъшіре, пашъ, пасъ, пърчедере.

Schrick, m., крепътъръ, фъшіїетъръ.

Schrift, f., скріптъръ, скріптъ, скрісъръ; карте manъскрісъ, manъскрісъ; літеръ (търпатъ de тіпаръ); карактеръ (de скрісóре); geheime —, чіфръ; die heilige —, сф. скріптъръ.

Schrift-art, f., спеціе de карактере; —ausleger, m., сплікъторъ (тълкъіторъ) алъ скріптъреї; —auslegung, f., сплікъціъnea сф. скріптъре; —gelehrte, m., къртъраръ, скріптърістъ, адъпатъ ѫn скріптърї; —gießer, m., търпъторъ de літере; —gießerei, f., търпъторіъ de літере; —kasten, m., каштіъ къ літере, сълтаръ къ кътіóре; —kegel, m., трънълъ літереї; —mäßig, a. ші ad., конформъ къ сф. скріптъръ; —mutter, f., матъ, матріче de літере; —probe, f., провъ de літере; —saß, m., васалъ nemiжлочітъ, омъ сънъсъ; —säßig, a., атърпъторъ, сънъсъ (ла о domniъ феъdалъ); —schneider, m., тъіеторъ de літере; —schrank, m., армаріъ, скрінъ de скрісорі; —setzer, m., компънъторъ, ашезъторъ de літере (пе колцаріъ), съцаръ; —sprache, f., лімвъ літератъ, лімбаціъ скрісъ; —stein, m., пéтръ графікъ; —stelle, f., пъсаціъ, локъ din сф. скріптъръ; —steller, m., скріпторъ, аъкторъ, літераторъ; —stellerei, f., професіъне de аъкторъ; —text, m., текстъ, локъ din сф. скріптъръ; —verächter, m., деспрецъіторъ алъ сф. скріптъре; —verfälscher, m., фалсаръ, фалсіфікъторъ алъ сф. скріптъре; —verständig, a., къртъраръ, прічепъторъ de сф. скріптъръ; —wechsel, m., корреспъndinцъ; —widrig, a., контраріъ сф. скріптъре, оппъсъ сф. скріптъре; —zeichen, n., карактеръ, семнъ скрісъ; —zug, m., тръсътъръ de літеръ, формъ de скрісóре; літера пъмелъї.

Schriftlich, a. ші ad., ѫnскрісъ, прin скрісóре.

Schrillen, v., чікълескъ, гріерескъ (грерълъ, чікаdа).

Schritt, m., пасъ; — gehen, а мерце ѫn пашї; den ersten — thun, а фаче прімълъ пасъ, а спарце гіаца.

Schrittchen, n., пъсълецъ.

Schrittlings, ad., ѫn пасъ.

Schrittmesser, m., месърътoръ de пасъ, podometръ.

Schrittweise, ad., пасъ din пасъ, трептатъ, градатъ.

Schroff, a. ші ad., аспръ, колцъросъ, піскосъ, апрігъ, врънскъ.

Digitized by Google

Schroffheit, f., асприме, апріпіме; колдзріме.

Schröpfeiſen, n., Schnäpper, m., скъріфікъторіѣ, крестъторіѣ (инструм. хірзрц.).

Schröpfen, v., (хірзрц.) скаріфікѣ, крестърескѣ, хъръксескѣ (молд.), (дп карне віїе); ръгезѣ, десфрзпzескѣ (грълѣ пре грасѣ).

Schröpfer, m., скъріфікъторѣ, крестъторѣ.

Schröpf-glas, n., —kopf, m., вантосъ, кзпетъ, взтвѣ цевосѣ de сзптѣ сзпце, сзпсъторіѣ (дп хір.)

Schröpfung, f., скъріфікъцізне, крестъръ (дп карне віїъ), хъръксе́лъ (молдов.).

Schrot, m., трзпкіѣ, взтѣкѣ, взтързгъ; аскіъ; шіто́ре, фъшіо́ръ; легъ се́ѣ ротіѣ пептрз кзтпъпітълѣ монетеі; алікъ (глонцішоре мързпте); крзпъ (врлвіалъ, внг.); рестърі, мързпцішіе (дела петрії чопліте); вотіцъ de ско́рцъ; Mann von altem — und Korn, омѣ din зілеле векі; омѣ взнѣ din зіле взне.

Schrot-art, f., —beil, n., топорѣ; —beutel, m., съкълецѣ de алїче; —korn, n., грълпте de алїче, алікъ; грълѣ врлвітѣ; —mehl, n., крзпъ, фълпъ врлвітъ; —meißel, m., скарпелѣ; —meſſer, n., кълцітѣ de кзртатѣ; —meſſing, m., фъртътъръ de алатъ (Kratzmeſſing); — мо́ръ de крзпъ; —ſäge, f., феръстръоіѣ; сечо́іе (італ. segone) de кзртатѣ, бескіе; —ſcheere, f., форфекóіе; —ſchwein, n., порклéпѣ, порклѣ de вьрстъ міжлочіъ; —ſeil, n., фзпіе de челарїѣ (пептрз трасѣ de взцї); —ſtück, n., тъіетъръ мързптъ; —thurm, m., тзрпѣ de вьрсатѣ алїче; —wage, f., плътвіпъ, лівелъ (de плътвѣ пептрз месъръ перпендікъляръ); —winde, f., морішо́ръ, морічікъ (рлшпічіо́ръ); —zahn, m., дінте тъіеторѣ, колцѣ тъіеторѣ.

Schrote, f., зпе́лъ de тъіетѣ.

Schroten, v., podѣ, мързпцезѣ (кѣ дінцїі); бзкъцескѣ; кзртѣ; ръгезѣ, десфрзпzескѣ (грълѣ); machinѣ; кзртѣ; чоплескѣ; сковескѣ, гъвъпескѣ; Wein in den Keller —, а тъпа взцї дп челарїѣ.

Schröter, m., молодарѣ (о́менї карії аше́зъ вінърі дп піфніце); рздашкъ; тъіеторѣ, кзртъторѣ, зрнїторѣ.

Schrubben, v., фрекѣ, періѣ; хъчіlezѣ.

Schrumpel, f., сгърче́лъ (італ. grinza), дпгзрзе́лъ; дпкіегътъръ.

Schrumpelig, a. ші ad., свърчіѣ, дпкрецітѣ, крецосѣ.

Schrumpen, ſchrumpfen, v., свърческѣ; дпкрецескѣ; дпгзрзескѣ; всскѣ; дпкіегѣ (лантеле).

Schrunde, f., крепътъръ, склеетъръ.

Schrunden, v., крепѣ, склеѣ (screpolare).

Schub, m., дмпінсъръ; врнїтъръ; сърітъръ; тъпътъръ, стръмътъръ; апелъцізне; ешире de dinгі; кзжѣвътъръ; дпкъпътъръ (de пъне дп кзторѣ); сълтарїѣ.

Schubiak, в. Schuft.

Schub-fenſter, n., фере́стръ de дмпінсѣ (пінтре черчевеле); —karren, m., тръгóпцъ, търъвóпцъ, ро́въ, теле́гъ кѣ о ро́тъ; —faſten, m., —lade, f., скрінѣ de трасѣ, скрінѣ кѣ съртарїѣ; —riegel, m., зъворѣ; —ſack, m., вѣсдзпарѣ, пѣспарѣ; —weiſe, ad., мъпатѣ din врт, дмпінсѣ.

Schüchtern, a. ші ad., тéмъдѣ, темъросѣ; ретрасѣ; сфіiосѣ, сфіiчосѣ; —heit, f., тéмъ, темóре; сфіiéлъ.

Schuckeln, v., сгъцъіїѣ, хаціпѣ; клътінѣ.

Schuft, m., омѣ de нітіка, пітокѣ (apdeл., італ. pitoccone), търцогѣ, оінѣ тікълосѣ.

Schuh, m., кълцътінте, кълцзпѣ; скарпъ (кат de лемнѣ); пъпзкѣ; човóтъ (молдов., італ. ceabatta), чістъ (apdeл.); стіфълъ (іт. stivale); кълтъшéлъ, дптврькътъръ, легътъръ; копіцъ; вртъ, пічорѣ (б дптр'зп стзпжінѣ); das habe ich längſt an den Schuhen abgelaufen, пз'мі е лзкрз поѣ; die —e

anziehen, a се ѫпкълца; die —e ausziehen, a се deскълца; Jeder weiß am besten, wo ihn der — drückt, фіекаре штіе маї віне, ѕnde лѣ стрінце папѕкѕлѣ; тотѣ мъгарѕлѣ ѫшї сімте самарѕлѣ.

Schuh-absatz, m., кълкъїѕ; —anzieher, m., ѫпкълцъторїѕ; —band, n., легътѕръ de папѕкѣ; —blatt, n., къпѕтъ; —bürste, f., періъ de чобóте; —flicker, m., кърпачѣ; —knecht, m., ѫпвъцъчелѣ de чісмарѣ; —leisten, m., калѕпѣ, формъ de кълцъміnте; —macher, m., кълцѕпарѣ; пъпѕкарѣ, чісмарѣ, чоботарѣ (імепеоарѣ); —maß, n., месѕръ de кълцъміnте; —pflock, m., кълкъїѕ de лемпѣ (ла пъпѕчї); —pech, n., вехе, вече, пече (італ. pece); —putzer, m., кѕръцїторѣ de чобóте; —riemen, m., кѕреа de кълцъміnте; —schnalle, f., копче de пъпѕкѣ; —schwärze, —wichse, f., негрéлъ de штіфеле; —werk, n., кълцъмѫнтѣ; пъпѕкърітѣ.

Schul-amt, n., офічіѣ школастікѣ; —anstalt, f., ашезъмѫнтѣ, інстітѕтѣ школастікѣ; —aufseher, m., інспепторѣ школастікѣ; —bank, f., банкъ школастікъ; —buch, n., карте школастікъ.

Schuld, f., вінъ, кѕлпъ (бънъц.); пъкатѣ (грешалъ); даторіъ; kleine —, даторіóръ; ich bin nicht — daran, nѕ е віна mea, ich bin noch in Ihrer —, еѣ ѫпкъцї сѕнт даторѣ; er ist — an seinem Unglücke, елѣ есте каѕса непорочірії лѣї; an wem mag die — liegen? чіне съ фіе de вінъ; viele —en ausstehen haben, а авé мѕлте даторії актіве; sich etwas zu —en kommen lassen, а се фаче віноватѣ de чева; wer seine —en bezahlt, verbessert seine Güter, челѣ каре'шї плътеште даторііле, фаче къпіталѕрї.

Schuld-abtretung, f., чесіѕне de даторіъ; —beladen, —belastet, a. ші ad., прéпъкътосѣ, ѫпкъркатѣ de фапте реле; —brief, m., облегъцїѕне, сінетѣ (zапісѣ) de даторіъ; —buch, n., кondікъ de даторії, карте de сокотеле; —bürge, m., кезашѣ пентрѕ даторії; —forderung, f., даторіъ актівъ, претінсіѕне de даторії; —frei, a. ші ad., невіноватѣ, скѕтітѣ de вінъ; —gebühr, f., даторіъ пасівъ; —gebung, f., ѫмпѕтъцїѕне, ѫпкѕлпъмѫнтѣ, ѫпкѕлпъцїѕне, ѫпвінѕіре; —genoß, m., соцѣ ла даторії, кondаторѣ; —herr, m., креdіторѣ; —klage, f., прочесѣ пентрѕ даторії; —los, a. ші ad., невіноватѣ; —losigkeit, f., невіновъцїъ; —mann, m., даторѣ; —rest, m., рестѣ de даторіъ; —sache, f., каѕсъ de даторіъ; —schein, m., облегъцїѕне (zапісѣ); —thurm, m., прінсóре пентрѕ даторії; —verschreibung, f., облегъцїѕне, ѫпскрісѣ de даторіъ; —voll, a. ші ad., прé віноватѣ, кѕлпачѣ.

Schuldenfrei, a. ші ad., скѕтітѣ de даторії, nedаторѣ.

Schuldenlast, f., даторії марї, сарчінъ de даторії.

Schuldentilgung, f., амортісъцїѕне, ръфѕіре de даторії; —scassa, f., касъ de амортісъцїѕне.

Schuldenwesen, n., тотѣ че е даторіъ, даторії.

Schuldiener, m., фамíліарѕлѣ шкóлеї.

Schuldienst, m., дъскълітѣ, професорітѣ.

Schuldig, a. ші ad., даторѣ, ѫndаторатѣ, облегатѣ; віноватѣ, кѕлпачѣ; was sind wir Ihnen —? че 'цї сѕнтемѣ даторї Dтале? sich — bekennen, ашї рекѕнóште віна; — bleiben, а ръмъné даторѣ; des Todes — sein, а меріта мóртеа.

Schuldigkeit, f., даторінцъ, облегъцїѕне.

Schuldner, m., даторѣ, deвіторѣ.

Schule, f., шкóлъ; hohe —, ѕніверсітате, шкóлъ палтъ.

Schulen, v., дъскълескѣ, ѫпвъцѣ (бъіецї); ѫмблѕ ла шкóлъ; doсескѣ, me аскѕndѣ.

Schüler, m., школарѣ, ѫпвъцъчелѣ, стѕdінте; —arbeit, f., лабóре de

Digitized by Google

школарѫ; —art, f., manieръ de школарѫ; —mäßig, a. ші ad., a школарѫ, de a школарѫ, школъ-рескѫ, школастікѫ; —in, f., школъріцъ.

Schülerschaft, f., школъріме, корпѫ de школарї.

Schul-feierlichkeit, f., солепітате школастікъ; —ferien, pl., вакаnцъ школастікъ; —fratzen, pl., nimікърї, секътърї школастіче; —freund, m., amікѫ de шкóлъ; —fuchs, m., пedantѫ, omѫ ѫnвъцатѫ, ѫnсъ секѫ; —füchserei, f., пedantеріъ, ѫnвъцътъръ пекълітъ, пекóптъ; —gebäude, n., ѫnкъпере школастікъ, шкóлъ, колеціѫ; —geld, n., платъ школастікъ, таксъ de ѫnвъцетъръ; —gelehrsamkeit, f., ерѫdіціѫne школастікъ; —gelehrte, m., ѫmanістѫ; —genosse, коншколарѫ; —gerecht, a. ші ad., регълатѫ, регъларѫ, конфортѫ леціlорѫ школастіче; —gerechtes Pferd, калѫ deпрінсѫ; —gesellschaft, f., соціетате школастікъ; —gesetz, n., леце школастікъ, регълъмѫнтѫ школастікѫ; —halter, m., інстрѫкторѫ, професорѫ пріватѫ; —haus, в. —gebäude; —jugend, f., школъріме, тіnеріме школастікъ; —junge, m., школарѫ, школърелѫ; —kamerad, в. —genosse; —kenntnisse, pl., літере ѫmaniópe, штіінце ѫmaniópe; —kind, n., —knabe, m., шкóлърелѫ; —kram, m., ерѫdіціѫne школастікъ, ѫnвъцетъръ пеdantъ; —kranke, m., болнавѫ префъкътѫ; —krankheit, f., бóла шкóлеї (префъкътъ); —lehrer, m., daскълѫ, ѫnвъцъторѫ; —lehrerseminar, n., ceminapѫ de daскълї, de пedaгоцї; —mann, m., daскълѫ, пedaгогѫ; —mäßig, a. ші ad., dѫпъ методѫлѫ школастікѫ; —meister, в. —lehrer; —methode, f., методѫ de ѫnвъцътъръ; —monarch, m., тіранѫ престе шкóлъ (daскалѫ крѫdѫ); —ordnung, f., регълъ школастікъ, opdine школастікъ; —rath, m., консіліѫ, сватѫ школастікѫ, консіліарїъ школастікѫ; —regel, в. —ordnung; —sache, f., трéвъ школастікъ; —sattel, m., шеа de мъперіъ, шеа de ѫnвъцатѫ (ла кълърітѫ); —schrift, f., програмъ школастікъ; скрісóре школ.; —schritt, m., пашѫ de калѫ deпрінсѫ; —sprache, f., лімбаціѫ алѫ школарілорѫ; —staub, m., пълвере школастікъ, школърітѫ; —streit, m., dіспътъ, контраверсіъ школастікъ; —stube, f., odaie de шкóлъ; —stunde, f., óръ школастікъ; —unterricht, m., інстітъціѫne школастікъ, ѫnвъцътъръ школастікъ; —vorsteher, m., інспепторѫ de шкóлъ; —weisheit, f., філософіъ школастікъ; —wesen, n., тревї школастіче, трéва інстрѫкціѫneї пъвліче; —wissenschaften, pl., штіінце ѫmaniópe; —witz, m., істеціме de школастікѫ; —wort, n., терміnѫ школастікѫ; —zucht, f., регълъ, dісчіпліnъ школастікъ.

Schulter, f., ѫmърѫ; спате; шолdѫ (ла каї); auf seine — nehmen, a лѫа ѫn спате, a лѫа de a ѫmърѫ; —bein, n., ѫmърѫ; —blatt, n., спатъ; —gehänge, —gehenk, n., ѫmърарїѫ; —höhe, f., (anat.) акромiѫ, пълціmea спетеї.

Schultern, v., iaѫ de-a ѫmърѫ.

Schultheiß, m., жѫde сътескѫ, жѫde маї de жосѫ, сѫndакѫ.

Schumperlied, n., къптекѫ de хаіmъna.

Schund, m., лъпъdътъръ, штеркѫ; —grube, f., клоакъ, грóпъ de штéркърї, de скърпъвії; —könig, m., вѫdарѫ, кърѫціторѫ de клоаче.

Schupp, m., ѫmпіnсетъръ, мъпътъръ ѫmпіnсъ, гіоnтѫ, гіолdѫ, спѫnтъ; Jemanden per — schicken, a тріmіте пе чіnева ла ѫрma лѫї.

Schuppe, f., солzѫ; die —n fielen mir von den Augen, солzії ѫmї къzъръ de пе окї, adекъ, amѫ ешітѫ din пепрічепереа mea.

Schüppe, f., лопатъ, палъ, пълéцъ, хъпълéцъ.

Schuppen, v., респіnгѫ, ръпеdѫ, гіолdескѫ; солzескѫ (ѫnѫ скътѫ); padѫ

Digitized by Google

coдzil, deccoлвecкѣ; me decпoiѣ (de пene), me deccoлzecкѣ; me decфoiѣ.

Schüppen, v., пълескѣ, лoвескѣ кѣ пълéца, кѣ лопата.

Schuppen-artig, —förmig, a. ші ad., дл форма солзвлзї, солзіформѣ.

Schuppenthier, n., animalѣ солзосѣ.

Schuppicht, a. ші ad., солзіѣ.

Schuppig, a. ші ad., солзосѣ.

Schur, f., тѣпсътѣръ, тѣпсѣръ, тѣпсóре, тімпълѣ тѣпсътѣрей (оіlорѣ).

Schur, m., секътѣръ; пъкълітѣръ; das macht mir viel —, дмї фаче мълте секътѣрї; er thut ihm Alles zum —e, дї фаче тóте дп dispрецѣ.

Schur-eisen, n., —haken, m., аціцътоpіѣ.

Schuren, v., аціцѣ (італ. attizzare); dѣштъпескѣ, кълвпѣ dicкopdіѣ.

Schurer, m., аціцътоpѣ.

Schurf, m., снóрцъ (de вввъ, de рaie, Schorf); (mont.) сънътѣръ (dрептѣ дп жосѣ); (вън.) тъіетѣръ.

Schürfen, v., (mont.) сапѣ, черкѣ сънъndѣ; (dѣцъ miner.) скъфezѣ, сковескѣ; таіѣ; сгърііѣ; жълескѣ.

Schürfer, m., (montan.) сънътоpѣ.

Schurfgeld, n., banіі сънътѣрей (дa deскoлepіpea вnei mine нóve).

Schurigeln, v., секъіескѣ, пъкъжескѣ.

Schurke, m., omѣ-de-nimika, пoркѣ-de къне, omѣ вълстъматѣ, вербанѣ (італ. birbone),

Schurkenstreich, m., Schurkerei, f., вербъпіѣ, вълстъмъціѣ, фанѣ de omѣ вълстъматѣ.

Schurkisch, a. ш iad., вълстъмъцескѣ, вербъпескѣ.

Schurloch, n., гѣра кѣпторълзї.

Schurschaufel, f., палъ, вътрарїѣ.

Schurz, m., дппodѣтѣръ; лапцѣ de дпфъшърatѣ; къпінѣ (deacѣпра ветрей) кѣчѣла ветрей; шѣрцъ.

Schürze, f., шѣрцъ, кѣтрінцъ (zadie), простелкъ (moldov.), вагістъ dinnainte; ich will keiner — mein Glück verdanken, пѣ вреѣ а me порочі dѣпъ пічі о фетеіѣ.

Schürzen, v., дппodѣ, дпкъркѣ; дпфъшърѣ; лъцескѣ, факѣ лацерї; pidікѣ кѣтрінца дп връѣ.

Schurzfell, n., шѣрцъ de пele (дa пештері).

Schuseln, v., шоптескѣ; me алѣпекѣ, me daѣ dealѣпекашлѣ.

Schuß, m., ръпезітѣръ; пѣшкътѣръ, тръсътѣръ (кѣ артъ de фокѣ); покпетѣ; лoвітѣръ; крескътѣръ ръпede; es geschah ein —, се авzi o пѣшкътѣръ; einen — thun, a трaце кѣ арта, a дескърка арта; dieser Mensch hat einen —, ачестѣ omѣ е пѣ дешѣкіетѣ, ачестѣ omѣ е дптр'o врекіе, ачестѣ omѣ дї лінсеште o dórъ; keinen — Pulver werth sein, a пѣ пъзі пѣ варавоіѣ, a фі omѣ прé de nimika.

Schuß-fertig, a. ші ad., гата de пѣшкатѣ, гата de трaсѣ; —fest, a. ші ad., че пѣ прinde пѣтвѣлѣ, фертекатѣ; —fisch, m., бълéстръ; —frei, a. ші ad., афаръ din дпътъ; —gerecht, a. ші ad., denpinсѣ кѣ пѣшкатвлѣ, dedatѣ кѣ арта; —linie, f., тръсътѣръ (de пѣшкъ), linia de пѣшкътѣръ; —wasser, n., апъ de рапъ; —weite, f., кътѣ вате пѣшка, вътътѣръ (de пѣшкъ, de тѣпѣ), дістанца пѣшкътѣрей; —wunde, f., лoвітѣръ de пѣшкъ, рапъ de пѣшкътѣръ.

Schüssel, f., вліdѣ, кастроnѣ, стракіпъ; фарфѣріѣ (de бъкате); —bret, n., поліцъ de вліde; —förmig, a. ші ad., дл форма вліdѣлзї; —lampe, f., опаіцѣ, лампъ; —schrank, m., вліdарїѣ.

Schüsselchen, n., вліdърелѣ, вліdішелѣ, кастропелѣ, стрькіпіóръ.)

Schusser, m., глокълецѣ, глопцълецѣ (de алавастрѣ, de лътѣ); —baum, m., гілandінъ (nomѣ indianѣ ші америкапѣ).

Schuster, s. Schuhmacher; — bleib' bei deinen Leisten, човотаре, пъzeштецї калапоdелѣ; отѣле, пѣ те аметестека ла чеea че пѣ прічепї.

Schusterei, f., месеріѣ de човотарѣ, кълцѣпъріѣ, чістъріѣ.

Schusterhandwerk, n., s. Schusterei.

Schusterkneif, m., кѣцітѣ чістърескѣ.

Schustermäßig, a. ші ad., ка вnѣ кълцѣпарѣ.

Digitized by Google

Schuſtern, v., денрindъ ла кълцънърів.
Schüte, f., скът (лънтре).
Schutt, m., кълътъръ, дърътътъръ, грътadъ, мовілъ de молозъ, рзінътъръ; Alles wurde unter dem —e begraben, тотълъ се дътморътънтъ съв рзіне.
Schütt, f., incзла знзі рът.
Schüttboden, m., грънарів, подъ de грънаце.
Schütte, f., тзпчелъ (італ. monticello), мовілъ; къніцъ; сарчінъ de наіе.
Schütteln, v., скътъръ (італ. sucotere), стрцеів; даъ din капъ, кът-тінъ капълъ; v. n., ме скътъръ, тремъръ; die Hand —, а стрънце de мънъ.
Schütten, v., върсъ, торнъ; арънкъ, лась (грълъ ла тріератъ); фатъ (вака ш. а.); се коръстеште (лънтеле).
Schüttenſtroh, n., паів къ фзпчелъ dіренть, наів лзнгъ.
Schüttern, v., скътъръ таре, кътре-търъ, стъdзів; v. n., тремъръ de фіръ.
Schütterung, f., скътърътъръ, скът-търътънтъ, стъdзітъръ.
Schuttgelb, a. ші ad., галвінъ десків, галвінъ спънчервінъ (ла zzграві).
Schutthaufen, m., грътadъ de мо-лозъ, молозъ рзінатъ.
Schuttkarren, m., каръ de скосъ мо-лозълъ (деза касе дърмате).
Schutz, m., апърътънтъ, скътелъ, скътінцъ, скътъ, асілъ, локъ de скъпаре; адъпостъ, протенціzне; ставілъ (ла морі, ла іазері); einen in — nehmen, а лъа пе чінева съв протенціzнеа са; den — auf-ziehen, а рідіка ставіла.
Schütz, в. Schütze.
Schutz-befohlene, m., скътітъ, проте-нетъ (знъ сзпзсъ алъ знзі статъ), клієнтъ; —blattern, —pocken, pl., вакчінъ, вършатъ de вакъ; —bret, n., зшеа ставілеі (ла мóръ); —brief, m., патентъ de скътіре, хрісовъ de протенціzне; —bündniß, n., аліанцъ de апъраре, аліанцъ deфенсівъ; —engel, m., ънцеръ апърътторъ, ънцеръ пъзіторъ; —gitter, n., грать de ставілъ; —geiſt, m., ценіъ скътіторъ, спіріть апър-ътторъ; —geld, n., трібът. de протенціzне; —geleit, n., кондъ-чере апърътóре пінтре пéріколе; —genoß, m., пъсъ съв протенціzнеа леціі; скътіть пріп леце; —gott, m., zеъ апърътторъ, zеъ скъ-тіторъ; —halter, —herr, m., апър-ътторъ, протекторъ; —heilige, m., сфънтъ апърътторъ, патронъ сфънтъ (алъ фамілієі, алъ цереі); —herr-ſchaft, f., протекторатъ; —jude, m., евреъ съферить, евреъ прімить къ копчесізне; —mauer, f., мъръ апърътторъ; —mittel, n., міжлокъ пресервативъ, міжлокъ прескъ-тіторъ; —rede, f., апологіе, квънтъ апърътторъ; —redner, m., апологістъ; —ſchrift, f., скріптъръ апологетікъ, скріптъръ de апърare; —verwandte, m., коапъратъ, конскътіть (Schutzgenoß); —waffe, f., артъ de апърare, артъ deфенсівъ; —wehr, f., іезътъръ, штъ-цзітъръ, апърътъръ, ресістінцъ.
Schütze, m., въпътторъ, пъшкаръ, плъіашъ; аркашъ; (астроп.) съцетаръ; пъзіторъ (жітаръ) de кътнъ; свеікъ, спóлъ.
Schützen, v., апъръ, протежъ, пъ-зескъ, скътескъ; ставілескъ.
Schützenbruder, m., метвръ алъ со-ціетъціі пъшкашілоръ.
Schützend, part., апърътторъ, скъті-торъ, апърътівъ, дефенсівъ, прескъ-тіторъ, пресервативъ.
Schützen-geſellſchaft, —gilde, f., со-ціетате de пъшкарі.
Schützenhaus, n., касъ de въпъторі.
Schützenmeiſter, m., капітанъ de пъшкарі.
Schützer, m., апърътторъ, протекторъ.
Schützling, m., апъратъ, скътітъ, клієнтъ.
Schutzlos, a. ші ad., неапъратъ, не-протесъ, нескътітъ.
Schutzloſigkeit, f., лінсъ de протен-ціzне.
Schützung, f., в. Schutz.

Digitized by Google

Schwabbelig, a. ші ad., тремъросъ, ъndълосъ.
Schwabbeln, v., тремъръ, me ъndълезъ (ъптъра ш. а.).
Schwabe, m., швавъ, цермanъ din Швавіа (Віртемберга); молiъ.
Schwabenstreich, m., фаптъ de омъ хъбъъкъ, пегіовіъ швъвéскъ.
Schwach, a. ші ad., славъ, деверъ; пепътінчосъ; лъпцедъ; сънціре.
Schwach-hälsig, a. ші ad., сънціре ѫп гѫтъ; —herzig, a. ші ad., славъ de inimъ; —kopf, m., съракъ de спірітъ, сімплъ, простічелъ; —muth, m., дескърацъ, лінсъ de бърбъціъ; —müthig, a. ші ad., пеінімосъ, пекърацосъ; —nervig, a. ші ad., славъ de пéрві, деспервaтъ; —sinn, m., минте пъцінъ, слъвічъне de минте.
Schwäche, f., слъвічъне, деверітате, пепътінцъ, пеажъпсъ; лъпцезіме; дефептъ, скъдере; сънціетате; jeder Mensch hat seine —n, фіекаре омъ ѫші аре пеажъпселе сале.
Schwächen, v., слъвескъ; сънціiезъ; sehr —, деспервезъ; ein Mädchen —, а пъпгъpi, а дефлора о фатъ.
Schwachheit, в. Schwäche.
Schwächlich, a. ші ad., слъвъпогъ, слъвшоръ, плъпъndъ, делікатъ.
Schwächlichkeit, f., плъпъпzіме, делікъціме.
Schwächling, m., ефемеітъ, деспервaтъ, дестръматъ.
Schwächung, f., слъвіре, деверітъціъне; дефлоръціъне (а ъпеі фечóре).
Schwaden, m., бразdъ, фълчетъръ; (монт.) абъръ веніпосъ, абъръ пъчосъ; —weise, ad., ѫп бразde.
Schwadrone, f., скаdронъ (de кълъріме).
Schwadroniren, v., мергъ ѫп скаdрóне; ворвескъ къ фалъ.
Schwager, m., кътпатъ (італ. cognato).
Schwägerin, f., кътпатъ.
Schwägerlich, a. ші ad., кътпъцескъ, кътпъцеште, ка кътпатъ.
Schwägerschaft, f., кътпъціе, кътпъціме.
Schwäher, в. Schwiegervater.
Schwal, m., кътъціме, мълціме; торінте, повоіъ, аместекъ (de къвінте); пъоръ de фъмъ.
Schwalbe, f., рѫndъпеа, рѫndъреа, рѫndърікъ; eine — macht keinen Sommer, о сінгъръ флóре пъ фаче прімъваръ, ъпъ арборе пъ фаче пъdъре.
Schwalbenkraut, n., (бот.) келіdоніъ мікъ.
Schwalbennest, n., къівъ de рѫndъреа.
Schwalbenwurz, f., (бот.) асклепіаdъ.
Schwalch, Schwalg, m., гѫтлежъ de въцаіе (мінер.).
Schwamm, m., бърете; спонгіъ (арd., фр. еponge, італ. spugna); éскъ; Schwämme, pl., бъреці (бóлъ, італ. aphta).
Schwamm-ähnlich, a. ші ad., ка бъретеле, (ѫп форма бъретелъі); —artig, a. ші ad., бърецоcъ; спонгіосъ, de патъра бъретелъі; —büchse, f., съкълецъ de éскъ; —kopf, m., къчълъ de éскъ.
Schwämmchen, n., бърецелъ; ескълiцъ; спонгіóръ.
Schwammicht, a. ші ad., спонгіосъ; ескосъ; бърецосъ; —es Brot, пъне пъфъіóсъ, пъфóсъ, спъмóсъ.
Schwammigkeit, f., спонгіошіме; ескошіме, бърецошіме.
Schwan, m., левъdъ.
Schwanen, v., пресімцъ (в. Ahnen.)
Schwanen-arm, m., брацъ de алабастръ, брацъ фóрте албъ; —bett, n., патъ de пене de левъdъ; —brust, f., —busen, m., пептъ, сѫпъ de алабастръ; —gans, f., гъскъ de Гінеа орі de Сіберіа; —gesang, m., —lied, n., кънтълъ левеdеі; кънтекълъ din ъртъ (алъ ъпъі поетъ мъріndъ); —hals, m., гътъ фóрте албъ; —weiß, a. ші ad., албъ ка алабастрълъ.
Schwanfeder, f., пéпъ de левъdъ.
Schwang, m., ѫпіептътъръ; вібръціъне; легъпътъръ; in — bringen, а пъне ѫп мішкаре (осчілътóре); in — kommen, а се лъа ѫп моdъ (в. Schwung); —bett, n., патъ къ лéгъпъ.

Digitized by Google

Schwangel, в. Schwengel.
Schwanger, a. ші ad., ѧпгрекатъ, ѧпгреѕпатъ; — werden, а порпі греа; womit — gehen, а се окѕпа кѕ вреѕпѣ проіептѣ.
Schwängerer, m., ѧпгрекъторѣ (de о фетеіъ).
Schwängern, v., ѧпгрекѣ, ѧпгреѕпѣ (о фетеіъ), фрѕптіфікѣ; (xim.) съцієzѣ, сатѕрѣ (апа de врео саре).
Schwangerschaft, f., ѧпгрекътѕръ, ѧпгрошътѕръ (de о фетеіъ), стареа фетеіі греле.
Schwängerung, в. Schwangerschaft.
Schwank, a. ші ad., плекаверѣ, ѕшорѣ de ѧndoітѣ, ѧпковоіосѣ, ѧndoіосѣ.
Schwank, m., глѕмъ, ворвъ de рѫсѣ, палавръ.
Schwänkemacher, m., омѣ глѕмецѣ.
Schwanken, v., me клътінѣ, върколеzѣ (ѧмблѕ ка лѕптреа, ка варка пе апъ); me ѧмплетеческѣ; стаѣ ла ѧndoіéлъ; сѕптѣ пестаторѣ; das — der Preise, пестаторпічіа прецѕрілорѣ.
Schwänken, в. Schwenken.
Schwankend, part., клътінъторѣ, клътінъпте; върколъторѣ; пестътъторѣ; ѧмплетечітѣ.
Schwänkkessel, m., кълdаре de клътітѣ (васе).
Schwanz, m., кóдъ; das Pferd beim —e aufzäumen, а фаче ѕпѣ лѕкрѕ токма de а ѧndъръптѣ; den — zwischen die Beine nehmen, а мерце кѕ кóда ѧптре пічóре, а мерце рѕшінатѣ; etwas auf den — schlagen, а реціné чева дела алтѕлѣ.
Schwanz-affe, m., тъімѕцъ кодатъ; —dukaten, m., галвінѣ (дѕкатѣ) кѕ тóртъ; —fliege, f., мѕскъ кодóсъ, кодатъ; —hammer, m., варосѣ маре кѕ кóдъ (ѧп фавріче); —perrücke, f., пéрѕкъ кѕ косіцъ, перѕкъ кѕ цопѣ; —riemen, m., поцї (ла калѣ); —rübe, f., скелетѕлѣ, ѧпкеіетѕреле кóдеї; — шѕрѕпѣ de пѕшкъ (de ѧпфѕndатѣ); —stern, m., кометѣ, коматъ, стеа кѕ кóдъ; —stück, n., (ла пеште) кóдъ; (ла віте) карпе дела кóдъ.
Schwänzchen, n., кодіцъ, кодішóръ.
Schwänzeln, v., daѣ din кóдъ, me гѕдѕрѣ (кънеле); (деспре óменї) me фѫцъїѕ; клътінѣ шеzѕтѕлѣ (фетеіле); me лінгѕшескѣ, ѧмблѕ ѧп воіа (кѕіва).
Schwänzelpfennig, m., къштігѣ ѧпшелатѣ.
Schwänzen, v., пѕпѣ кóдъ, кодескѣ; die Schule —, ѧпконцїѕрѣ шкóла, me кодескѣ дела шкóлъ, ѧї daѣ доеѕлѣ.
Schwanzlos, a. ші ad., дескодатѣ, фъръ кóдъ, пекодатѣ, скодатѣ.
Schwapp, m., леанѣ, леопѣ, тіонѣ.
Schwappeln, Schwappen, Schweppern, в. Schwabbeln.
Schwär, Schwären, m., Schwäre, f., вѕвоїѕ, вѕвъ пѕроіóсъ, гогóпъ, цѫцоїѕ; пѕрóїе.
Schwären, v., се пѕроіézъ, спарце (вѕва).
Schwarm, m., роїѕ (de алвінъ); óрдъ (de варварї), чéтъ маре, трѕпе.
Schwärmen, v., роіескѣ, сворѣ ѧп роїѕрї; алергѣ рътъчітѣ; делірezѣ, сѕпт фанатікѣ, фантасеzѣ; ѧмблѕ телелъѣ.
Schwärmer, m., шерпѕіторѣ, сфъръіторѣ; роіторѣ; вісіонарѣ, ентѕсіастѣ, фантастѣ; вагавѕndѣ, телелъѣ.
Schwärmerei, f., фантастъріъ, фанатісмѣ.
Schwärmerisch, a. ші ad., фанатікѣ, фантастѣ, фантасіосѣ.
Schwärmzeit, f., тімпѕлѣ роітѕлѣї.
Schwarte, f., скóрцъ, кóжъ (а пъмѫнтѕлѣї); шорікѣ (пеле грóсъ); лътѕпóіе (de скъndѕръ); карте веке (легатъ ѧп пеле de поркѣ).
Schwarten-magen, m., кѕлікѣ ѧмплѕтѣ (de поркѣ); —wurst, f., кърпатѣ кѕ шорікѣ.
Schwartig, a. ші ad., скорцосѣ; шорікосѣ.
Schwarz, a. ші ad., пегрѕ; ѧптѕпекатѣ; —kunst, f., пегромапціъ, фермекъторіъ, маціъ (връжіторіъ); —that, f., фаптъ спѕрватъ, фаптъ дръчéскъ; —wäsche, f., рѕфе пегре; — machen, а ѧп-

Digitized by Google

negpi; a deфъima, a denegpi; ins —e fallen, a вате ѧn negpъ, a фi negpiчосъ; — auf Weiß haben, a авé ѧn скpiсъ.

Schwarze, m., арапъ, negpъ, маъpъ.

Schwarz-auge, n., окi negpiї; —binder, m., бътinapъ; —blau, a. ші ad., negpъ-албастpъ; —brot, n., пъне néгpъ; —braun, a., бpъnетъ, negpiчосъ; poiбъ; —dorn, m., акацiъ; —färber, m., тinтъpa (въпсiторъ) de negpъ; —färbig, a. ші ad., negpъ, de колópe néгpъ; —fleckig, a. ші ad., пътатъ negpъ; —gallig, a. ші ad., къ фере néгpъ; —gelb, a. ші ad., negpъ-галбinъ; олеастpъ, de колópea ъnтълъї de лemnъ; —grau, a. ші ad., съpъ-negpъ; —kopf, m., пъpъ negpъ; —kümmel, m., кimъnъ negpъ; neginъ; —künstler, m., фepmeкъторъ, negpomantъ; артъ de a грава negpъ ѧn apamъ; —kupferwerk, n., (mont.) mineръ de apamъ néгpъ; —pappel, f., плопъ negpъ; —rock, m., кълъгъpъ; вестmъnтъ negpъ; —roth, a. ші ad., рошъ-negpъ; —sprenkelig, —tüpfelig, a. ші ad., пестpiцатъ къ negpъ; —streifig, a. ші ad., ѧnвъpгатъ къ negpъ; —tanne, f., бpadъ negpъ; —wild, —wildpret, n., съдбътъчiъ néгpъ; —schecke, f., гаiцъ opї коцофанъ къ пете negpe; —wald, m., кодpъ negpъ; пъдъpe къ фpъnze акóсе.

Schwärze, f., negpéлъ, въпсеа néгpъ, negpime; дpъчiъ.

Schwärzen, v., negpескъ, въпсескъ къ negpъ; трекъ коnтpaбandъ; deфaimъ.

Schwärzer, m., negpiторъ; deфъimъторъ; коnтpaбandiepъ (Schmugler).

Schwärzlich, a. ші ad., negpiчосъ; negpiъ, бътъторъ ѧn negpъ.

Schwärzung, f., negpiтъpъ.

Schwatzen, v., коnвopбескъ, факъ вopвъ mълтъ; флеъpескъ, флекъpескъ.

Schwätzer, m., вopвapецъ, гъpалiвъ, лimбътъ, флеъpъ, гъpъ лiвpъ; —in, f., фemeiъ лiвpъ; лimбътъ.

Schwatzhaft, в. Schwätzer.

Schwatzhaftigkeit, f., лimбъцiъ, флекъpiъ, флеъpiъ, nedicкpeцiъne.

Schwatzerei, f., флекъpiъ, лimбъцiъ.

Schwätzig, в. Schwätzer.

Schwebe, f., атъpnътъpъ, легъnътъpъ (ѧn аеpъ), съспiнсъ.

Schweben, v., me лéгъnъ, флотезъ, плътескъ (ѧn аеpъ); фѫлфъїъ; in Gefahr —, a се афла ѧn пеpiкълъ; vor den Augen —, a авé dinaintea окiлоpъ.

Schwebend, part., плътindъ, флотъndъ, легъnъndъсе (ѧn аеpъ).

Schwefel, m., сълфъpъ, пъчóсъ; gediegene —, сълфъpъ natiвъ; —artig, a., сълфъpосъ; —arsenik, m., apсenikъ сълфъpатъ; —bad, n., baie de пъчóсъ; —blumen, f. p., сълфъpъ съблimатъ; —dampf, m., абópe de сълфъpъ; —erz, n., есъ сълфъpiкъ; —faden, m., фipъ сълфъpатъ; —gang, m., въnъ de сълфъpъ; —gelb, a., сълфъpiъ, de колópea пъчóсеї; —gesäuert, в. —säure; —grube, f., сълфъpiъ; —haltig, a., сълфъpатъ; —hölzchen, n., бецiшópe сълфъpате, кiвpiтъ, кътpъniцъ, бецiшópe de апpincъ; —hütte, f., топiтópe de пъчóсъ; —hydrat, m., сълфъpъ idpoцenатъ.

Schwefel-icht, a., сълфъpiъ; —ig, a., сълфъpосъ.

Schwefel-kies, m., пipiтъ сълфъpосъ; —kohlenstoff, m., (кim.) каpбonатъ сълфъpiкъ; —leber, f., iнатъ de сълфъpъ, сълфатъ de поташъ; —luft, f., газъ aчidъ сълфъpiкъ; —milch, f., лапте de сълфъpъ.

Schwefeln, v., сълфъpезъ; ein Faß —, a da пъчóсъ ла о бъте.

Schwefel-ofen, m., къпторъ de сълфъpъ, сълфъpъpiъ; —salz, n., сape сълфъpóсъ; —sauer, a., de сълфатъ; —säure, f., aчidъ сълфъpiкъ; —schlacke, f., сгъpъ de сълфъpъ; —stange, f., —stück, n., вapгъ, бъкатъ de пъчóсъ; —wachs, n., чépъ сълфъpóсъ; —tinctur, f., тiнктъpъ de сълфъpъ; —wasserstoffsäure, f., гасъ idpoцenъ сълф-

Digitized by Google

фъратъ; ачidъ-idpo-сълфърікъ; —werk, n., фаврікъ de пъчóсъ.

Schweif, m., кóдъ (de калъ, de рокіъ), в. Schwanz; —bügel, m., скаръ de шеа (легатъ de овлъпгъ); —säge, f., ферестреъ de сковітъ.

Schweifen, v., аркъескъ, ротъпzескъ; herum —, ватъ лела, вагабъпdezъ; ein schön geschweiftes Pferd, калъ къ кóдъ фръмóсъ; стеа кодатъ, коматъ.

Schweigen, v., такъ; —, n., тъчéре.

Schweigsam, a. ші ad., тъкътъ.

Schwein, n., поркъ, ржмъторъ; wildes —, поркъ сілватікъ, містрецъ; —beschauer, m., черчетъторъ de порчї (de аъ mazъре); —braten, m., фріптъръ de поркъ; —chen, n., порчелъ; —erei, f., порчіъ; —ern, a., порчінъ, de поркъ; —fett, —schmalz, n., грасъ, ъптъръ de поркъ; —fleisch, n., карне de поркъ; —händler, m., негоцiторъ de порчї; —markt, m., тжргъ, піацъ de порчї; —fänger, m., дълъъ, къне маре (прінzъторъ de порчї); —hirt, m., поркаръ; —igel, m., поркъ спіносъ, арічъ; омъ поркосъ, спъркатъ; —igelei, f., скъркъчіъне; —isch, a. ші ad., порческъ, спъркатъ, некъратъ; соіосъ; —koben, m., котецъ, поіатъ de порчї; —mast, f., ѫпгръшатъ de порчї (гіndъ саъ алтъ пътрецъ de ѫпгръшатъ порчї); —mutter, f., скрóфъ.

Schweins-blase, f., вешікъ de поркъ; —borste, f., пъръ de поркъ (кóмъ); —feder, f., цепї de поркъ; —hals, m., гътъ de поркъ (скъртъ, гросъ); калъ къ гътъ скъртъ; —hatz, —jagd, f., въпатъ, хъціре, гóпъ (de порчї сілв.); —leder, n., пеле de поркъ; —magen, m., кълікъ, ржпzъ de поркъ; —rippen, pl., кóсте de поркъ; —rüssel, m., ржтъ, сърлъ, ботъ de поркъ (фр. boutoir ла чеї сілв.); —schneider, m., жъгъпіторъ; —schulter, f., спатъ de поркъ; —stall, m., стаълъ, котецъ; —trog, m., трóкъ de порчї; —wildpret, n., карне de поркъ сілв.; —wurst, f., кърпацiъ (трandaфіръ); —treiber, m., поркаръ; негоцiторъ de порчї.

Schweiß, m., съдóре, (въпът.) съпце; im —e deines Angesichtes, ѫп съдóреа фецеї тале, къ маре остеніцiъне.

Schweißen, v. n., ассъдъ (пъдъшескъ Pom.); съпцеръ (въпът.); v. a., феръстръескъ (фербъ феръ спре алъ ліпі); zusammen —, а ліпі дóъе бъкъцї de феръ, а ферестръі.

Schweiß-fieber, n., фрігърї къ съдóре; —flecken, m., патъ de съдóре; —fuchs, m., калъ пътатъ, пъптатъ; —hitze, f., кълдъръ пъдъшітóре, ассъдътóре; —hund, m., къне адърмъторъ дъпъ съпце; —ig, a. ші ad., ассъдъторъ, ассъдатъ; съпцератъ; —loch, n., поръ; —mittel, n., съдоріфікъ; —treibend, a., съдоріфікъпте, скоцъторъ de съдóре; —tropfen, m., пікътъръ de съдóре; —tuch, n., съдаръ; —wurst, в. Blutwurst.

Schweizer, m., елвецiанъ; —bund, m., конфедеръцiъне елвецiанъ; —ei, f., въкъріъ; —käse, m., кашъ de Елвецiа; —wache, f., гардістъ елвецiанъ.

Schwelen, v., фъмъ, арde фъръ флакъръ.

Schwelgen, v., me ѫмбъівezъ, тръіескъ ѫп мъпкаре ші въътъръ, рісіпескъ (авереа).

Schwelger, m., рісіпіторъ, тръіторъ ѫп мъпкаре ші въътъръ, десфржпатъ; —ei, f., рісіпіре, тръіре ѫп десфржпаре.

Schwelle, f., прагъ; — über eine Thür, прагъл de съсъ.

Schwellen, v. n., се ѫмфлъ; креште; v. a., ѫмфлъ, ѫпгрошъ; —, n. sub., ѫмфлътъръ.

Schwemme, f., спъларе; скълdаре (de каіі).

Schwemmen, v. a., спълъ; скалdъ; v. n., плътеште.

Schwengel, m., пендълъ (de орлоціъ), лімвъ (de клопотъ); ръda кътпенеї (ла пъцърї).

Digitized by Google

Schwenken, v., клатинъ, сгѫдій; ѧнвъртескъ(вастонъ); фълфъіѕ(стéгъ) вівréзъ; се ѧнтóрче (солдацій); ſich —, се 'нтóрче.

Schwenkung, f., кътіпътъръ, вівръцізне; ѧнторсътъръ.

Schwer, a. ші ad., греў, nondepocъ; апъсъторъ, гросъ, ѧмпортантъ; —e Krankheit, f., ветезіре реа; das Herz — machen, а ціцъ нелініште, търъраре шчл. ѧн ѕіп.; ein —es Gehör haben, а авé врекі гróсе; es fällt mir —, ѧмі каде греў; das Pferd liegt — in der Faust, ачестъ кадъ е таре ѧн гъръ; er hat —es Geld dabei verdient, а кътігатъ вапі вапі; —e Zeiten, тімпі греі (скътпі); —e Geſchütz, тънърі марі, de посіцізне; —e Reiterei, кавалеріме греў арматъ.

Schwer-athmig, a., греврesфлънтъ; —blütig, a., мелапколікъ; —erde, f., барітъ.

Schwere, f., грезтате, nondepocітате; фіг. търіме (а зпеі кріме); аспріме (а зпеі недепсе).

Schweren-lehre, f., статікъ; —meſſer, m., барометръ.

Schwer-fällig, a., апъсъторъ, грезкъзъторъ; тързіъ; —fälligkeit, f., грезтате, аппъсаре; тързіетате; —köpfig, a., греў де капъ, тързіъ; —kraft, f., грезтъцізне; —lich, ad., кз греў, теаї міра; —muth, m., трістъцізне, мелапколіъ; —müthig, a., мелапколікъ, тріstъ; —punkt, m., центръ грезтъцій; —ſpath, m., спатъ греў (мінер.)

Schwert, n., спатъ, спадъ, савіе = (фр. sabre), фіг. ſie hat eine Zunge wie ein ſchneidendes —, ареа о гъръ ка брічълъ.

Schwert-bohne, f., фасоле лѫпатъ, аркъітъ.

Schwertel, m., в. Schwertlilie.

Schwert-feger, m., фавріканъ de съвіі; —fiſch, m., пеште спадъ (кз ростръл de форма фереструлъі); —förmig, a., de форма савіеі; —lilie, f., крінъ съвііъ; —mage, m., (векіъ) агнатъ; —orden, m., ордінъл савіеі; —ſtreich, m., ловітъръ de савіъ; ohne —, (а лъа о цéръ) фъръ въръсаре de съпце.

Schweſter, f., соръ, своръ, сърóръ; leibliche —, своръ вънъ; barmherzige —, своръ de карітате (къзъгъріцъ); фіг. фатъ de плъчері (кървъ); —kind, n., непотъ; —lich, a., de соръ, ad. ка о соръ; —mann, m., компатъ; —ſohn, m., непотъ; —tochter, f., непóтъ.

Schwibbogen, m., аркъ (de подъ).

Schwieger-ältern, pl., сокрій; —kinder, pl., ціпере ші пъоръ; —mutter, f., сóкръ; —ſohn, m., ціпере; —tochter, f., пъоръ; —vater, m., сокръ.

Schwiele, f., кълкжіетате = (італ. calcosita), вътътъръ de пеле (ла пічоръ сеў мъпъ).

Schwielig, a., кълкжіосъ, кз вътътъръ.

Schwieren, v., сворезъ ѧнкóчі ѧнколо, своріцезъ.

Schwierig, a., греоіъ (діфікълтъосъ); петъцъмітъ; петрататеръ, песъпъсъ, черзікосъ; —keit, f., греоітате; педекъ, реавоіпцъ; —keiten machen, а пъне педечі.

Schwimmblaſe, f., бешікъ de ѧнпотатъ.

Schwimmen, v., ѧнпотъ; плътескъ (фр. floter) пе апъ.

Schwimmer, m., ѧнпотъторъ, плътіторъ.

Schwimm-feder, f., пътътóре, аріпъ (de пеште); —fuß, m., пічоръ пълматъ; —füßler, m. pl., палміпеде (animale); —gürtel, m., чінгътóре de ѧнпотатъ; —kleid, n., скафандъ; —kunſt, f., ѧнпотъцізне (арта); —platz, m., ѧнпотъторіъ; —ſchule, f., шкóлъ de ѧнпотатъ; —vogel, m., пасере апатікъ.

Schwinde, Schwindflechte, f., пат рошіъ пе трупъ, блъндъ.

Schwindel, m., въртеціъ, амецéлъ; фіг. капкіъ, пебъніъ; —ei, f., въртеціторъ, амецéлъ; —geiſt, m., дóгъ de пебъніъ; —ig, a., апъкатъ de амецéлъ; es iſt mir —ig,

ц'апъкъ апецéлъ; —kopf, m., капъ апецітъ, фантастъ; —köpfig, a., невънъ, фантастъ, стравагантъ; —hafer, —lolch, m., лолкъ темелентъ (плънтъ); —n, v., амъ апецéлъ, въртецъ; es ſchwindelt mir, ам ві̂не въртецъ.

Schwinden, v., пере, treче; скade десéкъ; се 'мпъцінéзъ; die Zeit ſchwindet, тімпълъ сьóръ; etwas — laſſen, аї ерта чева din datopiї; ſein Vermögen fängt an zu —, авереа ампене а і се ампъцина.

Schwind-grube, в. Schundgrube; —ſucht, f., птісіъ, топіре de пе пічóре, ептікъ; —ſüchtig, a., птісікосъ, ептікосъ.

Schwinge, f., свънтъръторе; арінъ (de пасере); спетézъ (de каръ).

Schwingen, v. n., вівréзъ, осчілézъ; v. a., клътінъ, скътъръ; батъ din арінї; свънтъръ; посдъреск (къпепъ).

Schwinger, m., свънтъръторъ.

Schwing-feder, f., в. Schwungfeder; —rad, n., рótъ ампінгътóре, че пене ші пине ам'мішкаре о машінъ.

Schwingung, f., осчілъцівне, вівръцівне; скътърътъръ; —sbewegung, f., мішкаре осчілъторіъ.

Schwipp, Schwapp! тах, тах! ловіре къ варга.

Schwippe, f., въргълiцъ; върфъ de варгъ.

Schwippen, v., батъ къ варга.

Schwirren, v., чіріпескъ (пасеріле); сфъръіескъ.

Schwitz-bad, n., баіе de ассъдатъ; —ſtube, f., ассъдътóре.

Schwitzen, v., ассъдъ, ме пъдъшескъ (Pom.); —, n., ассъдаре.

Schwitzig, в. Schweißig.

Schwitz-fur, f., къръ de асоъдатъ, къръ маре (ампревінцатъ ам контра фрънчіеї, а ветезіреї франдозешті); —pulver, n., правъ съдорефікъ.

Schwören, v., жъръ; einem den Tod —, а жура мórте; Stein und Bein —, а жура пре леце, пре конії ceї; —, n., жърътънтъ.

Schwörer, m., жъръторъ.

Schwube, int., ча! (= фр. dia) ла стъпга.

Schwül, a., калдъ, ампфокатъ; —e, f., кълдъра ампъдъшітóре.

Schwülig, в. Schwül.

Schwulſt, f., ампфлътъръ.

Schwülſtig, a., ампфлатъ; фіг. ампъмфатъ; —keit, f., ампъмфътъръ; върсъмфлътъръ.

Schwung, m., сълтаре, сълтътъръ, арънкътъръ, осчілъцівне, вівръцівне; фіг. своръ; —feder, f., пéнъ de своръ (чea маї din арінъ); —kraft, f., пътінцъ, віртуте съ-тътівъ; —voll, a., емфастікъ.

Schwur, m., жърътънтъ; —vergeſſen, a. ші ad., къдъторъ de жърътънтъ.

Schwürig, a., ълчеросъ, въвосъ.

Scientifiſch, a., счіінтіфікъ.

Sclave, m., склавъ.

Sclaven-arbeit, f., лукръ de склавъ; —handel, m., неговъ къ склаві; —joch, n., жугъл сервітуцій; —ſinn, m., спіріт de склавъ, сервілітате.

Sclaverei, f., склъвіе.

Sclaviſch, a. ші ad., сервілъ.

Scontriren, v., сконтъ, сомдезъ.

Scontro, n., (неговъ.) сконтъ.

Scorbut, m., скорвътъ; —iſch, a., къ скорвътъ.

Scorpion, m., скорпіóпъ.

Scribent, m., скрівентъ, копістъ.

Scribler, m., скрівлеръ.

Scripturen, pl., скріптърі, хъртіі.

Scrupel, m., (nond.) скрънлъ; фіг. скрънлъ, мънъцiосітате.

Secante, f., (mat.) секантъ.

Sech, n., ферълъ челъ лунгъ аї аратрълуі.

Sechs, num., шесе (шасе); Zeit von — Jahren, шесанів.

Sechseck, n., шесегонъ, шесеколцъ; —ig, a., шесегонікъ, шесеколцій.

Sechserlei, a., de шесе фелърі.

Sechs-fach, a., шесітъ, ампшесітъ, шестъпліт; —flächig, a., шесаедрă, къ шесе феце, кубъ; —jährig, a., шесанвалів; —kantig, a., шесетънкій; —klappig, a., шесевълвій; —löthig, a., de шесе лоцї; —

Digitized by Google

—malig, ad., de mece opĭ; —=mănnerig, a., mecandpikĕ; —monatlich, a., mecelъnicĭ; —pfünder, m., tunĕ (ăn kape intръ glonцĕ de 6 unцi); —ſaitig, a., kъ mece kórde; —ſaitige Inſtrument, mecekordĕ; —ſäulig, a., mecestilĕ, ce ape meţe pъndъrĭ de ctълпi; —ſeitig, a., mecedpĕ, mecelъtъralĕ; —ſpännig, a., kъ mece kaiĭ; —ſtündlich, a., de mece óre; —=tägig, a., de mece zile; —tägige Fieber, mectanъ.

Sechſte, a., (der die das), alъ mécelea, a mécea; —l, n., mecime, mecea parte; —ns, a., a mecea óra.

Sechs=winkelig, a., mecunzizlarĕ; —wöchnerin, f., lexъz; —zehig, a., kъ mece picóre; —zeitig, a., de mece pъndъrĭ.

Sechszehn, num., mecprezece; —er, m., mecprezecérĕ; —te, num., alĕ mecprezecelea; —tel, n., mecprezecimъ.

Sechzig, num., meczecĭ; —ſte, (der die das), alĕ meczecilea; —ſtel, n., o meczecimъ.

Sechziger, m., meczecinarĕ, omĕ de 60 anĭ.

Seciren, v., decekĕ, taĭs (xnĕ omĕ mortĕ).

Seckel, m., cъkъlcţĕ; bъzunarĕ; cikla (banĕ ші nondepe la evreĭ); —meiſter, Seckler, m., tecaxrarĕ, bictierĕ.

Seckeln, v., ăncъkъescĕ, nunĕ ăn cakĕ.

Secret, n., ămblъtóre; —ſeger, m., bъdarĕ, kъrъcitorĕ de ămblъtorĭ.

Secretär, m., cekretarĕ.

Secretariat, n., cekretariátĕ.

Sect, m., binĕ de Kanapiĭ.

Secte, f., cektъ; —nmacher, m., cektarĕ, eretikĕ.

Sector, m., (mat.) cektorĕ.

Secunda, f., cekúndъ (grad. al 2lea ăn klaciфikъţiune); klaca a II.; —ner, m., cekundanĕ, nikolarĕ de a II. klace; —nt, m., cekundantĕ, accicтmte ăn duelĕ.

Secundiren, v., cekúndezĕ.

Sedez, n., cedeţĕ (formatĕ ăn 16).

Sediment, n., mezъmъntĕ, aшezъtъръ ne fondĕ.

See, m., lakĕ; —, f., mape.

See=bad, n., baie, skaldъ de mape (anъ); —bár, m., ърcĕ mapinĕ; —baum, m., bapiepъ de nodĕ (bъrnъ krъcinъ); —beſchreibung, f., idiografiĭ; —compaß, m., kompacĕ, xъcъl de mape; —dienſt, m., cepвiţiĭ ne mape; —drache, m., drakĕ, bъlaurĕ, cneĕ mapinĕ; —fahrer, m., nъigъtorĕ, kълъtorĕ ne mape; —fahrt, f., nъigъţiune; —flotte, f., флотъ, nъtъ ne mape; —forelle, f., nъstravĕ de lakĕ; —=gebrauch, m., datinъ mapinapъ; —gefecht, n., lupтъ nъialъ; —=gericht, n., amiralitate, xudeţĕ mapinĕ; —geruch, m., miposĕ de mape; —geſchmack, m., rъstĕ de mape, —geſetz, n., lege mapinъ; —geſicht, n., arъtare mъrinъ; —hahn, m., kokoшĕ de mape; —handel, m., negoţĕ maritimĕ; —hund, v. Meerhund ɔc.; —karte, f., xartъ mapinъ; —krank, a. ші ad., betérĕ, betezipe mapinъ; —=krankheit, f., betezivisne de mape; —krieg, m., pecboiĕ ne mape; —=kuh, f., bakъ mapinъ; —kunde, f., штiinцъ nъitikъ; —küſte, f., mapini, цermъri de mape, de lakĕ; —land, n., цérъ maritimъ.

Seele, f., cфletĕ (inimъ = anima lat.); Feſt aller Seelen, cepвъtóреа repocaţiiorĕ; ich habe keine — geſehen, n'am bъzutĕ cфletь de omĕ = ne nimene; bei meiner —! ne cфletьl meĕ! es thut mir in der — weh, mi ce pune inima; eine treue —, omĕ credincocĕ; — im Häring, benika de epinrĕ.

Seelen=adel, m., noblequ de inimъ; —amt, n., nomenipea morцilorĕ (pro manibus); —angſt, f., tъrвъrapea ăntristarea inimeĭ; —arzt, m., nъrinte cфletecĕ; —freund, m., amikĕ intimĕ, frate de krъce; —güte, f., вupъtatea inimeĭ; —=heil, n., mъntuirea cфletьlui; —hirt, m., nъcторĕ cфletecĕ; —kampf, m., lupta inimeĭ; —=

kräfte, f. pl., пътері, факвлтъцї, сѫфлетешті; —krank, a., вете́рѫ сѫфлетеште; —krankheit, f., бо́лъ сѫфлете́скъ; —kummer, m., амъръцїзнea inimeї; —kunde, —lehre, f., псїколоцїѣ; —los, a., фъръ сѫфлетѣ, фъръ віацъ; —meſſe, f., літѫргїѣ пентръ морцї (пъръстаоѫ); —müde, a., остенітѫ пънъ ла inimъ; —noth, f., невоїѣ маре; —ruhe, f., лініштe сѫфлете́скъ; —ſtärke, f., търіѣ сѫфлете́скъ; —tag, m., съмвъта морцїлорѫ; —troſt, m., мънгъіере сѫфлете́скъ; —vergnügt, a., весел ка inima; —verkäufer, m., вънзъторѫ de о́менї; —voll, a., плінѫ de віацъ, de віоцїзне; —wanderung, f., метемсїко́съ (кредінца къ сѫфлеле се стрѫмъ дінтр'ън корпѫ ън алтълѣ); —wonne, f., десфътаре сѫфлете́скъ, дзлчецїле сѫфлетълї.

Seeleute, pl., мърінарї, матрозї.

Seelmeſſe, v. Seelenmeſſe.

Seelöwe, m., леѫ марінѫ.

Seelſorge, f., мънджчере, ънгрїцїре сѫфлете́скъ, спірітъалітате; —r, m., спірітъалістѫ (дзховнікъ).

See-luft, f., аерѫ de маре; —macht, f., пътере марінъ; —mann, m., мърінарѫ; —männiſch, a., пъітікѫ; —mannſchaft, f., мътрозіме; —meile, f., мілъ марінъ; —miniſter, m., міністрѫ de марінъ; —muſchel, f., копкъ марінъ; —natter, f., аспідъ марінъ; —offizier, m., офіцерѫ de марінъ; —otter, f., відръ de лакъ; —pferd, n., калъ de маре, ростарѫ; —räuber, m., піратѫ; корсарѫ; —räuberei, f., піратъріѣ, корсъріѣ; —raupe, f., афодітъ; —recht, n., дрептъ марітімъ; —reiſe, f., кълъторіѣ пе маре; —reiſende, m., пъігторѫ; —richter, m., жѫде марінѫ (алѫ атріълїцїї); —rüſtung, f., артъмънтѫ пъіалъ; —ſäure, f., ачідъ мѫріатікѫ; —ſchaden, m., аверіѣ, дазнъ de марѳ ън корăвіѣ; —ſchiff, n., наіѣ de маре; —ſchifffahrt, f., пъігъцїзне пе маре; —ſchilf, n., тръстіѣ de маре; —ſchlacht, f., комватере, лѫпъ пъіалъ; —ſchlund, m., авісѫ ън маре; —ſpiegel, m., портоланѫ, карте че аратъ кълеле пе маре; фаца, лучіълѫ мъреї; —ſtadt, f., четате марітімъ; —ſtrand, m., рівъ, цертъре марітімъ; —ſtück, n., тълълъ репресентъте de сцене марине; —ſturm, m., тімпестате de маре; —treffen, n., в. —ſchlacht; —uhr, f., орлоцїѣ марінѫ; —ungeheuer, n., монстрѫ марінѫ; —volk, n., в. —leute; —wärts, ad., спре маре; —waſſer, n., апъ марінъ, de маре; —weſen, n., марінъ, марінърїѣ; —zug, m., спедіцїзне марінарѫ.

Segel, n., вънтрélъ (пънза пъіеї); фіг. наіѣ; unter — gehen, пърчедѫ ка наіа; die — beiſetzen, ауſſpannen, ънтіндѫ вънтреле, ле даѫ вънтѫ; die — einziehen, стрінгѫ вънтреле; die — ſtreichen, словозѫ вънтреле; mit vollen — fahren, а пъзті ка тóте вънтреле.

Segel-fertig, a., гата de пърчесѫ; —garn, n., ацъ, тортѫ de вънтреле; —macher, m., вънтрелърѫ.

Segeln, v., вънтрелезѫ, пъітескѫ; ſtark —, а пъзті ка тóте вънтреле.

Segel-ſtange, f., антенъ, варгъ de вънтреле; —tau, m., фъніа вънтрелеї, —tuch, n., пънза вънтрелеї; —werk, n., вънтрелеле; —wetter, n., тімпѫ вънѫ de пъігатѫ.

Segen, m., віневічїзне, віневъзънтаре; ферічїре, ндестъларе; Gott gebe ſeinen —, Дзеѫ съї ажте! an Gottes — iſt Alles gelegen, фъръ віневъзънтареа луї Дзеѫ нѫ е спорѫ; —ſwunſch, m., віневъзънтаре; —voll, a., віневъзънтатѫ, (ндвіѣшгатѫ).

Segler, m., вънтрелърѫ, наіѣ ка вънтреле.

Segment, n., сегментѫ (геом.).

Segnen, v., віневъзънтѫ; хіротоніседѫ; Gott ſegne euch! Domnъ съ те віневъзънте; ich wünſche Ihnen geſegnete Mahlzeit, съ ѫ

фіе de вine прънzълъ; ſie iſt geſegneten Leibes, е ѧп старе інтересантъ, е греа; er hat einen geſegneten Appetit, аре о пофтъ вънъ de мънкаре; das Zeitliche —, а се лъса de лъме; а мърі; ſich —, а'шї фаче кръче, а се кръчіша.
Segnung, f., вінекъвънтаре.
Sehaxe, f., осіъ оптікъ.
Sehe, f., ведере; пъпілъ.
Sehen, v., въdъ; каътъ, кънoскъ, ѧпцелегъ; wir wollen —, съ ведемъ, вом ведеа (спресіъне фóрте ѧптревъінцатъ de діпломацї кънd пъ воръ съ се овлеце ла чева); er ſieht gut in die Ferne, елъ е пресвітъ; вede маї віне ѧп deнарте; nicht recht, nicht wohl —, а авé ведере скъртъ; аре орвълъ гъіneї; nicht das Geringſte —, а пъ ведé nimiка; ſtarr —, а къъта къ окії ѧпфіпцї; durch die Finger —, а трече къ ведереа, а фі ѧпdъръторъ; gern oder ungern —, а ведé къ окї вънї сеъ реї пе чінева; einem gleich —, а семъна къіва; zu — ſein, е вісіверъ; — laſſen, а аръта, ſich — laſſen, а еші ла ведере; ſieh' nach dem Eſſen, маї dъ прin къкпъ; mein Fenſter ſieht auf den Garten, ферéстра mea dъ спре гръdinъ; aus dieſem Briefe habe ich geſehen, амъ ѧпцелесъ din ачéстъ скрісóре; ſauer —, каътъ посоморѫтъ; каътъ плоатъ; ſeine Luſt an etwas —, а афла плъчере ѧп чева, а ведé бъкъросъ чева; ſo weit man — kann, кътъ везї къ окії; ſiehe da! éкъ, éтъ; везї! —; n., sub., ведéре; das — hat man umſonſt, ведереа пъ е пе ванї.
Sehens-werth, a., demnъ de възътъ; къріосъ; —würdigkeit, f., чееа че е demnъ de възътъ; къріосітате.
Sehepunkt, m., пъптъ de ведере.
Seher, m., възъторъ (de челе аскъпсе) профетъ, проорокъ; вісіонарїъ; —blick, m., ведере профетікъ.
Seherohr, n., телескопъ; окіанъ = (італ. occhiale).
Sehkraft, f., потінца ведереї.
Sehne, f., кóрdъ; стindóпъ (въпъ), нервъ.
Sehnen, v., dорескъ фóрте; ſich —, а арde de dоръ.
Sehnerv, m., нервъ оптікъ.
Sehnig, a., нервосъ; къ кóрde, къ стendóне.
Sehnlich, a., dорітoръ; ad., къ dоръ, фервінте.
Sehn-ſucht, f., dóрінцъ фервінте; —ſüchtig, —ſuchtvoll, a., апрінсъ de dорінцъ, dорітoръ.
Sehr, ad., прé, фóрте, таре, мълтъ; ſo —, атътъ; wie —, пъпъ ла че пъптъ; nicht —, пъ прé; zu —, прé таре.
Sehweite, f., дістанца ведереї.
Sehwerkzeug, n., органъл ведереї.
Seiche, f., (kom.) пішатъ, ъріпъ.
Seichen, v., се пішъ (вака).
Seicher, m., пішъчїосъ.
Seicht, a., жосъ, пъцінъ афъndъ, пъ ѧпалтъ; фіг. секъ, макръ, съпръфічіалъ; das Waſſer iſt hier —, апа пъ е афъndъ аіцї; das iſt ein —er Kopf, ъста е ъпъ капъ секъ.
Seichtheit, Seichtigkeit, f., неафъnzime; съпръфічіалітате.
Seich-topf, m. поп., пішътóре, óлъ de пóпте; —winkel, m., колцъ de пішаре.
Seide, f., мътасъ; rohe —, мътасъ кръdъ; gezwirnte —, воранцікъ = (італ. organzino) мътасъ тóрсъ.
Seidel, n., пътраръ (месъръ de флъide); — Wein, пътраръ de вінъ.
Seidelbaſt, n., daфінъ; —rinde, f., скóрцъ de daфінъ.
Seiden, a., de мътасъ; —arbeit, f., лъкръ de мътасъ, мътъсъріъ; —artig, a., мътъсъріъ; —band, n., панглікъ, кордеа de мътасъ; —bau, m., кълтъръ de мътасъ; —cocon, m., гогóшъ de мътасъ, коконъ (d'аіцї ворва коконъ, копілашъ, ѧпфъшатъ ка nimфа de верме de мътасъ); —ei, n., оъ, семінцъ de гъndачї de мътасъ; —fabrik, f., фаврікъ de мътасъ; —faden, m., фіръ de мът.; —färber, m., тінтъра de мът.; —

Digitized by Google

gehäuſe, —geſpinnſt, в. —cocon; —haar, n., фірѣ, пърѣ ка мът.; —handel, m., негоцѣ кѣ мътъсъріі; —haſe, m., іепѣре de Angora; —haspel, m., рескіторѣ de мът.; —hut, m., пълъріъ de мът.; —laden, m., волтъ de мътъсъріі; —mühle, f., торкътóре de мът.; —raupe, f., верме, гъndакѣ de мът.; —reich, a., мътъсосѣ; —rolle, f., мосорѣ de мът.; —ſchwanz, m., кóдъ мътъсóсъ, бомбічілъ (пасере); —ſpinner, m., торкъторѣ de мът.; —ſpinnerei, f., торкъторіе, фаврікъ de мът.; —ſpule, f., мосорѣ de мът.; —ſpitze, f., dinтea de мът.; —ſticker, m., кѣсъторѣ кѣ мътасъ ла гергефѣ; —ſtickerei, f., кѣсъторіъ кѣ мът.; —ſtoff, m., матеріъ de мът., мътъсъріъ; —waare, f., мътъсъріі; —watte, f., ватъ de мът.; —weber, m., цесеторѣ de мът.; —weberei, f., мештеріъ de цесѣтѣ мът.; —wirker, m., в. —weber; —wurm, m., верме de мът.; —zeug, m., матеріъ de мът.; —zucht, f., в. —bau, —icht, a., мътъсъріѣ; —ig, a., мътъсосѣ.

Seife, f., съпѣнѣ; —ſieden, a фаче съпѣнѣ.

Seifen, v., съпѣнескѣ; спълѣ (ѫn min.) фіреле de металѣ.

Seifen-artig, a., съпѣніѣ; —aſche, —ſiederaſche, f., чепѣшъ de съпѣнѣ; —bereitung, f., фъврікъцiѣне de съпѣнѣ; —blaſe, f., вешікъ de съп.; —erde, f., пъмънтѣ съпѣносѣ; —geiſt, m., спірітѣ de съп.; —kraut, n., съпѣнъріцъ (плънтъ); —kugel, f., гловѣ de съп.; —lauge, f., лешіъ de съп.; —ſiederei, f., съпѣнъріъ (мешт.); —ſiederlauge, f., лешіъ таре de съп.; —ſtein, m., смеалітъ; —waſche, f., съпѣнате; —waſſer, n., апъ de съпѣнѣ; ſeiſicht, a., ка съпѣнѣлѣ; ſeiſig, a., съпѣносѣ.

Seigen, ſeihen, v. n., (векіѣ) кадѣ dрептѣ ѫn жосѣ, перпendікѣларѣ; —, v. a., стръкѣрѣ (прін пънzътѣръ); —blei, n., плѣмбѣ de лъмѣрітѣ (метале).

Seigen, v., лъмѣрескѣ (арцінтѣ din аратъ прін плѣмбѣ).

Seiger, Seiher, m., пendѣлъ, плѣмбінъ; стръкѣрътóре; орлоціѣ; інспекторѣ de capine; —gang, m., кondѣктѣ перпendікѣларѣ (ѫn mine); мерсѣлѣ орлоціѣлѣі; —herd, m., ватръ de лъмѣрітѣ; —hütte, f., лъмѣрітóре (de арцінтѣ прін плѣмбѣ).

Seige-, Seih-ſack, m., стръкѣрътóре, сакѣ de стрекѣратѣ; —trichter, m., сітішкъ de стрекѣратѣ; —tuch, n., (пънzъ) стръкѣрътóре.

Seihen, Seigern, v., стрекѣрѣ, лъмѣрескѣ.

Seihung, Seigerung, f., стръкѣраре, лъмѣріре.

Seil, n., фѣне, фѣніе; (штрéнгѣ); фрънгіе; —tänzer, m., жѣкъторѣ пе фѣне; —werk, n., фѣнітерітѣ.

Seiler, m., фѣнарѣ; —arbeit, f., фѣнъріъ; —bahn, f., лѣкръторіа фѣнарѣлѣі; —handwerk, n., месеріъ de фѣнарѣ; —meiſter, m., фѣнарѣ.

Seilerei, f., фѣнъріъ.

Seim, m., zémъ бълóсъ; міере de фагѣрѣ; сѣкѣ; чірѣ.

Seimen, v., скѣргѣ міереа; кѣръцѣ міереа; факѣ zémъ бълóсъ.

Sein, Seine, Sein, n. pr., съѣ, алѣ съѣ; пропріѣ; — Bruder, фратесъѣ; um ſeines ſelbſt willen, нѣмаі пентрѣ dѫнсѣлѣ; ich erinnere mich ſeiner, елѣ ѫмі ресѣвіне, ѫмі adѣкѣ аminте de елѣ.

Sein, v., сѣнтѣ, me афлѣ ѫn фіінцъ; ich bin hungrig, ѫмі есте фóме; ich bin ſchläfrig, мі е сомнѣ; was iſt davon? кътѣ костъ? че прецѣ аре? es iſt mir, als wenn, mi се паре ка мі кѣмѣ; ſei gutes Muthes! аіві кораціѣ! ich bin des Todes, сѣнт мортѣ; übel daran ſein, а пъці реѣ; —, n., естінцъ.

Seinerſeits, ad., din парте'мі, din партеа са.

Seinet-halben, —wegen, ad., пентрѣ dѫнсѣлѣ, din прівінца dѫнсѣлѣі.

Digitized by Google

Seiniger, e, es, a., alъ съъ; er hat das Seinige gethan, elъ amплini партеа datoripeї сале.

Seifing, f., фъне скърть.

Seit, ad., de, dekъndъ, dela; — der Zeit, de atъnчi; — Kurzem, de kъrъndъ; — ab, alътъrea, delътърї.

Seitdem, ad. ші conj., dekъndъ; dъпъ aчeea; dъпъ чe.

Seite, f., латъре; парте; кóстъ; паціпъ, фацъ (ал карте); an der — befindlich, колътъралъ; rechte —, латъреа дрéптъ; jede Sache hat zwei —n, тотъ лъкрълъ аре фацъ ші dosъ; er iſt auf meiner —, elъ ціне къ mine; auf welcher —? din каре парте? auf die — gehen, a се траце ла о парте; ſich auf die faule — legen, a се da lenel, a се da вервълиеї; die Hände in die — ſtemmen, a пъне мъпіле ал молдъ.

Seiten-abriß, m., decemnъ ал профілъ; —angriff, m., атакъ din латъре, атакъ din фланкъ; —bau, m., аріпа унеї edificiї; —blick, m., къtътъръ кърtezішъ, пiezішъ, тръсътъръ din окіз; —erbe, m., кліропотъ колътъралъ; —flügel, m., аріпа унеї фабріче; —gang, m., терсъ алътъреа; кopidopъ алътъреа; —gewehr, n., спадъ, сабіъ; —hieb, m., тъіетъръ ал фланкъ; —lang, ad., кътъ о паціпъ; —ſchwerz, m., дърере ал кóсте; —ſprung, m., сърітъръ ал латъре; —ſtechen, n., жунгіъ, плезрісіе; —ſtoß, m., ловітъръ лътъралъ; —ſtraße, f., стратъ de алътъреа; —ſtück, n., піесъ лътъралъ, піесъ dealътъреа, лъкръ алътъратъ, сéй ші асетъпатъ къ алтълъ; —taſche, f., ташкъ (італ. tasca) de алътъреа, вседпаръ; —thür, f., вшъ алътъреа; —verwandte, m., ръdъ колътъралъ; —weg, m., кале алътъреа; —werk, n., (фортіф.) фланкъ; —wind, m., вънтъ пе міжлокълъ лъї; —zahl, f., нътерълъ паціпеї.

Seitwärts, ad., ла о парте; алътъреа.

Sekt, m., вінъ de Капаріа.

Sekte, f., сектъ, конфесіъне; ересъ релеціосъ.

Sektirer, Sektenmacher, m., сектаріъ.

Sekundant, m. секundantъ (ал дзелъ).

Sekunde, f., секundъ (60 датр'о minatъ).

Seladon, m., аморатъ, ізвецъ, celadonъ; —grün, n., верdеазъръ.

Selbander, ad., амъndoї, нъte doї, унълъ къ алтълъ.

Selber, s. Selbſt.

Selbiger, e, es, pr., ачелаші; dапсълъ.

Selbſt, a. ші ad., ачеласі, ачещї, ачеласі, cinesі; cinъръ; апкъ ші, кіаръ ші; ich —, eŭ ачеласі; ſie ſelbſt, ea ачеласі; von ſich —, de cinesі, dela cinesі.

Selbſtändig, a. ші ad., свъстанціалъ; de cine стътъторъ, свъстъторъ de cine; neатърnatъ, nedenindinte; —keit, f., свъсістінцъ de cine, neатърnare, nedenindinцъ.

Selbſt-achtung, f., стімъ de cinesі; —befleckung, f., онаніъ, малахіъ, полюціъне, спъркаре de cinesі; —befriedigung, —genugthuung, f., сатісфъцінъне проприъ; ндестъларе проприъ; —beherrſchung, f., domnire престе cinesі, репоръпаре de cinesі; —bekenntniß, n., —geſtändniß, n., мъртърісіре проприъ; —betrachtung, f., контемплъціъне ал cinesі, черчетаре проприъ; —betrug, m., амъдіре de cinesі, ашелътъчне de cinesі; —bewußtſein, n., конштіінца de cinesі, штіінца de cinesі; —eigen, a. ші ad., проприъ, алъ съъ; —entleibung, f., —mord, m., синъцідере, синъцідіъ, зъідере de cine; —entſagung, f., лъпъдаре de cine; —erfahrung, f., сперіінцъ проприъ, пъсъ проприъ; —erhaltung, f., консервъціъне проприъ, пъстраrea de cinesі; —erkenntniß, f., кънóштереа проприъ; —erniedrigung, f., змілірea проприъ, авілірea de cinesі; —gefällig, a. ші ad., конпъкътъ шіе ал-сеші; дешертъ, ванъ; —gefühl,

Digitized by Google

n., cimцŭ пропріŭ, cimцŭ de cinemĭ, cimцŭ de валóреа са; —genügsam, a. ші ad., ѫndестѫлатŭ de cinemĭ; deшертŭ; —geschrieben, a. ші ad., аѵтографŭ, оріціналŭ; —gespräch, n., монологŭ, ворвіре кѫ cinemĭ; —haß, m., ѫра de cine; —heit, f., ѫncѫшimea пропріъ, ѫncime, indiвidѫалітате; —herr, m., domnŭ de cinemĭ, domnŭ неатърнатŭ; —herrschaft, f., domniъ пецертѫрітъ, domniъ аѵтократіъ; domniъ de cinemĭ; —herrscher, m., аѵтократŭ, domniторŭ пецертѫрітŭ; —hilfe, f., ръсвѫнаре пріватъ, вindiптъ; апъраре de cinemĭ; —lauter, m., сѫнътóре, вокалъ (гласнікъ); —liebe, f., іѫвіре de cine, амóре пропріъ; егоісмŭ, еѫіме; —lob, n., лаѵдъ пропріъ, лаѵдъ de cine; —mörder, m., cinѫчidŭ, ѫчігъторŭ de cinemĭ; —prüfung, f., eccamenŭ de cinemĭ; —rache, f., ръсвѫнаре пропріъ, вindiптъ пріватъ; —ruhm, m., глоріъ deшéртъ, ванітате; —ständig, в. Selbständig; —sucht, f., егоісмŭ, еѫіме; —süchtler, m., егоістŭ, еѫістŭ; —thätig, a. ші ad., лѫкръторŭ de cinemĭ, несілітŭ; —thätigkeit, f., лѫкраре несілітъ, спонтанітате; —unterricht, m., ѫпвъцътѫръ de cinemĭ; —verachtung, f., dicпрецŭ пропріŭ, ѫрціъ de cinemĭ; —vergessen, a. ші ad., ѫітатŭ de cinemĭ; —vergessenheit, f., ѫітаре de cinemĭ; —verläugnung, f., аѵнегаре, лънъdаре de cinemĭ; —vertheidigung, f., апъраpea de cinemĭ; —vertrauen, n., ѫпкреdереа ѫn cinemĭ, конфеdінцъ пропріъ; —wille, m., воінцъ пропріъ; —zufriedenheit, f., ѫndестѫларе кѫ cinemĭ.

Selbstisch, a. ші ad., егоістікŭ, інтересатŭ (ѫn фолосѫлŭ съŭ).

Selbstler, m., егоістŭ.

Selenium, n., (хім.) салінŭ.

Selig, a. ші ad., феріче, ферічітŭ; ръпосатŭ (ѫn Domnѫлŭ), мортŭ; —macher, m., ферічіторŭ, сълвъторŭ (Хс.); — sprechen, v., декіарŭ de сфъптŭ (не ѫnŭ ръпосатŭ).

Seligkeit, f., ферічіре, ферічітате.

Sellerie, f., целінъ, селерŭ (легѫмъ).

Selten, a. ші ad., рарŭ; араре, ераре орĭ; кѫріосŭ; сінгѫларŭ, страорdinарĭѫ.

Seltenheit, f., рарітате, лѫкрѫ рарŭ.

Seltsam, a. ші ad., рарŭ; кѫріосŭ; сінгѫларŭ, вizарŭ (фр.); стръінŭ; страорdinарĭѫ.

Seltsamkeit, f., рарітате, сінгѫларітате; стравагапцъ, лѫкрѫ страорdinарĭѫ.

Semester, n., семестрѫ, жѫмътате de анŭ.

Semikolon, n., пѫнтŭ кѫ комъ, семіколонŭ.

Semilor, m., семілорŭ (minep.).

Semiologie, f., Semiotik, f., семіотікъ (штіінцъ).

Semmel, m., пъне алвъ, франселъ, шімлъ; —mehl, n., флóреа фъінеĭ.

Senat, m., сенатŭ (Rath); —sbeschluß, m., декретŭ din сенатŭ.

Senator, m., сенаторŭ (Rath), сфътѫіторŭ, вътрънŭ.

Send, n., cinodŭ (соворŭ), adѫнапцъ вісерічéскъ; —brief, m., —schreiben, n., епістоліъ.

Sendel, в. Zindel, Zendel.

Senden, v., мітŭ, трімітŭ, мънŭ; спеdezŭ.

Sender, m., міцъторŭ, трімiцъторŭ, мънъторŭ.

Sendung, f., місіѫне, мънътѫръ; спеdiціѫне.

Senes-baum, m., сенŭ, арворелŭ de сенъ; —blätter, pl., фоĭ de сенъ.

Senf, m., мѫштарŭ (фр. moutard); сенапъ; seinen — dazu geben, а лѫа парте ла конверсъціѫне.

Senf-brühe, f., zamъ, салче (італ. salsa) кѫ мѫштарŭ; —büchse, f., боркапŭ кѫ мѫштарŭ; —korn, n., гръѫнте de мѫштарŭ; —mehl, n., мѫштарŭ мъчінатŭ, фъінъ de мѫштарŭ; —pflaster, n., властрѫ, емпластрѫ de сенапъ, сенапісмŭ; —teig, m., алѫатŭ de мѫштарŭ.

Sengen, v., арdŭ; пърлескŭ, пържолескŭ; апрindŭ; — und bren-

Digitized by Google

nen, а префаче ѧн фокȣ ші ѧн флакърї.
Sengerig, a. ші ad., пърлітȣ.
Senior, m., маї бътрънȣ, сеніорȣ, маї de анї.
Seniorat, n., сеніоратȣ, деканатȣ (ла шкóле).
Senkangel, f., ціцѫнъ ѧнцепенітъ.
Senkblei, в. Bleiloth.
Senke, f., (гръd.) ботъшȣ; скȣфȣndътȣръ, гъвънътȣръ (depъмънтȣ); ȣнéлтъ de кȣфȣndатȣ; кȣмпънъ.
Senkel, m., ȣнéлтъ de кȣфȣndатȣ; скóвъ; цепȣ; пантлікъ.
Senkeln, v., ѧнцепенескȣ (кȣ аче, кȣ ѧndреле).
Senkelnadel, в. Schnürnadel.
Senken, v., кȣфȣndȣ, сковорȣ, деласȣ; (ботъшії, віїа); съdескȣ; ѧмплънтȣ; sich —, me ашезȣ, me деласȣ, me ласȣ ѧн жосȣ; кадȣ (ѧн цепȣнкї).
Senker, m., рамȣръ de ръсъdітȣ, ботъшȣ; кърлігȣ de віїъ; волокȣ; трохеȣ (версȣ).
Senk-garn, n., —hamen, m., волокȣ, рецеа, мрéжъ.
Senkler, m., пантлікарȣ.
Senklinie, f., лініъ перпендікȣларъ.
Senknadel, f., condъ, чéркъ, черкътóре.
Senkrebe, f., віцъ de съdітȣ, ботъшȣ.
Senkrecht, a. ші ad., дрептȣ ѧн жосȣ, перпендікȣларȣ, ла плȣмвȣ.
Senkreuse, f., вѫршъ (de пескȣітȣ).
Senkwage, f., ареометрȣ.
Senkung, f., ашезътȣръ, делъсътȣръ, делъсъмънтȣ, кȣфȣndътȣръ, сковорѫмънтȣ.
Senne, f., кóрdъ de аркȣ (Sehne); чȣрdъ de віте; кóліва въкарȣлȣї (ѧн Елвеціа); сенȣ (арборелȣ).
Senner, m., въкарȣ (ѧн Елвеціа); калȣ de ергеліъ.
Sennerei, f., віте грасе (ѧн Елвеціа); бътътȣръ ȣnde стаȣ вачіле; къшȣінъ, стънъ, врънзъріъ.
Sennhütte, f., къшȣінъ, стънъ.
Sennicht, a. ші ad., первосȣ, вънжосȣ, тінгосȣ.
Sensal, m., самсарȣ (Mäkler).
Sense, f., кóсъ, фалче (молдов.)
Sensen, v., косескȣ (Mähen).
Sensenmann, m., косашȣ; лънчерȣ (ла бътаіе); Мóртеа.
Sensenschmied, m., фаȣрȣ de кóсе.
Senserie, f., съмсъріъ.
Sentenz, f., сѫнтінцъ.
September, m., Септемвре.
Septime, f., (мȣс.) септімъ.
Sequester, m., секвестрȣ.
Serail, n., сераїȣ (ла сȣлтанї).
Seraph, Seraphin, m., Серафінȣ, Ѧнцерȣ кȣ 6 аріпе.
Seraskier, m., сераскіерȣ, міліотрȣ de ръсбоїȣ; комъndантȣ de арматъ (ла тȣрчї).
Serenate, f., сератъ, серенатъ (мȣсікъ de нóпте).
Sergeant, m., серцеантȣ (рангȣ de сȣбофіцірȣ).
Serpent, m., (мȣс.) серпептȣ, шерпінте.
Serpentinstein, m., серпентінъ, пéтра шерпелȣї (Schlangenstein).
Service, n., сервіцȣ, арцінтъріъ de масъ; платъ de кȣартірȣ.
Serviette, f., серветъ, шерветъ, пънзътȣръ de штерсȣ (ла масъ).
Servitut, f., сервітȣте, трекътóре (пінтре вечінї, de пічорȣ, de апъ ш. а.).
Sesamkraut, n., сесамъ (плантъ).
Sessel, m., скаȣнȣ (Stuhl), скамнȣ (бънъц.), шецȣ, шезȣ, шéзъ.
Seßhaft, a. ші ad., domiчіліатȣ, шезеторȣ кȣ локȣінца.
Session, f., сесіȣне, шезетȣръ; шедінцъ.
Sester, m., сестерȣ, вадръ.
Sesterzie, f., сестерцъ (монетъ ла Романї).
Setzen, v., пȣнȣ, ашезȣ, коллокȣ; — Sie sich, шезї Дта; die Geschwulst setzt sich, ѧмфлътȣра скаde; das Pferd setzt gut, калȣлȣ саре віне; Alles daran —, а черка орї че (пентрȣ ȣнȣ лȣкрȣ); sich über etwas hinweg —, а пȣ'ї пъса de чева, а се пълца маї пресȣсȣ de орїче неплъчере; Bäume —, а плънта арборї; über den Fluß —, а пота престе рѫȣ; einem den Kopf zurecht —, а бъга min-

ціле. ап капълъ кѣва, а педепсі пе чінева; ans Land —, a despărka, a eші пе ѳскатъ; Schrift —, a компъне літере, a ашеза літере (пентрѫ тіпарѣ); aufs Spiel —, a пъне ап перікълъ; einem den Stuhl vor die Thüre —, a арѣта кѣва цшеа, a'лѣ da пе цмъ афаръ.

Setzer, m., ашезъторѣ de літере (Schriftsetzer, съдарѣ).

Setzhaken, m., (тіпогр.) въптаціѫ.

Setzhammer, m., чокапѣ корпъторіѫ (de ферѣ).

Setzhaſe, m., іепърóіе de а фъта.

Setzkaſten, m., кѫтіѫ de кълесѣ (літере).

Setzkompaß, m., вѣсолъ de пъртатѣ.

Setzkunſt, f., артъ de кълесѣ (літере).

Sétzling, m., ръсадѣ, плъптіцъ, плъптѣіцъ; пескълецѣ (de семанцъ).

Setzreiß, n., в. Senker.

Setzteich, m., пеѫзіпъ (de пръсітѣ пещті).

Setzung, f., ашезътъръ, компѣсъръ, компѣсетмънтѣ, колокътмънтѣ.

Setzwage, f., півеаъ, кънтъпъ, плъмбінъ.

Setzzeit, f., фътътъра іепърілорѣ.

Seuche, f., епідеміѫ, контаціѫ, молімъ; чѫмъ, бóлъ ліпічóсъ; venerіſche —, бóла цінерії, бóлъ din decфръпърі.

Seuchenſtoff, m., матеріѫ молипсічóсъ, ліпічóсъ, міастъ.

Sevenbaum, m., савінѣ (Sebenbaum).

Seufzen, v., сѫспінѫ, офтезѣ; цемѣ.

Seufzer, m., сѫспінѣ, офтътъръ; цемътѣ.

Sexageſima, f., дъміпека Тріодѫлі.

Seyn, v., в. Sein v.

Shawl, m., шалѣ.

Sherif, m., шеріфѣ, кънетепіѫ (ла ръсъріteні).

Sibille, Sybille, f., Сівіѫ, профетъ (ла антічії Romani); вавъ, феmeіѫ фортекътóре.

Sibilliniſch, a., сівіліпѣ.

Sich, pron., dat. ші ac., шіе, ла cine; се, пе сене; das verſteht —, ачѐста се ѫпцелеце; es hat nichts auf —, пѫ фаче піміка; Jeder iſt — ſelbſt der Nächſte, дóре-ме de тóтъ лъцеа, іар' de мінe мі се рѫпе ідіма; e mai апрóпе къташа декътѣ цінеаоа.

Sichel, f., сечере, фълчіóръ; лъпъ пóръ; —förmig, —icht, a. ші ad., ѫп форма сечерії, ка сечереа; —kraut, n., съчераріцъ; —wagen, m., карѣ кѫ кóсе (арматѣ).

Sicheln, v., сечерѣ (Ernten).

Sicher, a. ші ad., сігѫрѣ, секѫрѣ, пендоітѣ; ставерѣ; ла адъпостѣ; —geleit, n., кондѫсѣ сігѫрѣ (італ. salvocondetto).

Sicherheit, f., секѫрітате, сігѫранцъ; кацівне.

Sicherheits-anſtalt, f., —behörde, f., поліціѫ, деретъторіѫ пентрѫ секѫрітатеа пъблікѫ; —klappe, f., въптеа de сігѫранцъ (ла машіне кѫ абѫрі); —maßregel, f., месърѫ поліціénъ.

Sicherlich, ad., сігѫрѣ, de сігѫрѣ.

Sichern, v., асекѫрѣ, асігѫрѣ; гарантезѣ, стаѣ вънѣ; каціонезѣ; пресервезѣ; стрѫкѫрѣ, снълѣ мінере.

Sicherung, f., секѫрітате, асігѫранцъ.

Sicht, f., възѫтъ, ведере (vista), ѫпфъцошаре (а унеі поліце); drei Tage nach —, треі зіле дъпъ ведере; auf kurze —, пе зіле пѫціне дъпъ възѫтъ.

Sichtbar, —lich, a. ші ad., че се пóте ведé, ведератѣ, евединте, къмърітѣ, маніфестѣ, пе фаць; — werden, a ѫпъръ, a се ві, a ѫнчепе съ се вézъ.

Sichtbarkeit, f., ведепіме, евединцъ.

Sichtbrief, m., поліцъ (кавіѣ) ла ведере.

Sichten, v., черпѣ, алегѣ, къмъресѣ.

Sichtlich, a, ші ad., ведератѣ, вътторѣ ла окі (в. Sichtbar).

Sickern, v., пікърѣ, ме стрѫкърѣ, къргѣ ѫп пікътърі.

Sie, pron. fem. sing., ші ценералѣ ѫп плър.; еа, дѫнса; еі, еле, дѫншіі дѫнселе; се ѫнтребъ ші ка а дóа персóпъ тітълътóре; cinr. ші пл.: Sie haben mir geſagt, Dta mіаі спѫсѣ, сéѣ Dвóтръ міаці спѫсѣ.

Sie, f., фемеіѕшкъ (ла animale).
Sieb, n., сѫтъ, сѫтішкъ, (фр. sas, італ. staccio); чѫрѫ, дѫрмоїѕ; —artig, a. ші ad., ка сѫта; —bein, n., (анат.) осѣ чѫріформѣ, осѣ ѧн форма чѫрѫлѫї; —beinnaht, f., (анат.) кѫсътѫра етмоіdалъ; —händler, —macher, m., сѫтарѣ; чѫрарѣ; —mehl, n., фъінъ кіклѫітъ; —schiene, f., вешкъ; —tuch, n., пънza сѫтеї.
Siebchen, n., сѫтіцъ, сѫтішóръ.
Sieben, v., чернѣ; чѫрѫіескѣ.
Sieben, nѫm. карd., шепте.
Sieben-blätterig, a. ші ad., de шепте фоі; —eck, n., ептагонѣ, шептагонѣ, шептѫнгїѫ; —eckig, a., шептѫнгїосѣ; —endig, a. ші ad., кѫ шепте пѫнтѫрї, капете; —gestirn, n., Гъінѫша, Плеіаdеле, Шептѣастре; —hundert, n., шептесѫте; —jährig, a., de шепте анї; —monatlich, a., de шепте лѫнї; —saitig, a., кѫ шепте кóрde; —schläfer, m., гѫсганѣ сомнѫросѣ; ѫнѫлѣ din чеї 7 сфінцї dорміторї din Ефесѣ; —seitig, a. ші ad., de шепте латѫрї, шептелътѫралѣ; —sylbig, a., de шепте сілаве; —stündig, a., de 7 óре; —wöchentlich, a., de 7 септъмънї; —zöllig, a., de 7 полікарї.
Siebener, m., шепте, шептеле (ціфра); шептарїѫ (монетъ); септемвірѣ, шемврѫ алѣ консіліѫлѫї de шепте (de ес. ѧн Ѹнгаріа); цеометрѫ (Feldmesser).
Siebenerlei, a., de шепте фелѫрї, de 7 сортѫрї.
Sieben-fach, —fältig, a., ѧншептітѣ, de шепте орї, шептѫплѫ; ѧн шепте.
Siebenter, e, es, a., алѣ шептелеа.
Siebentel, n., шептіме, а шептеапарте.
Siebentens, ad., а шептеа.
Siebenzehn, nѫm., шептеспрезече.
Siebenzehnte, nѫm., алѣ шептеспрезечелеа.
Siebenzig, nѫm., шептезечї; —jährig, a. ші ad., de шептезечї анї.
Siebenzigste, nѫm., алѣ шептезечілеа.
Sieber, m., чернъторѣ.
Siebzehn, в. Siebenzehn.
Siech, a. ші ad., болатікѣ, болнъвосѣ, болнъвічосѣ, зъкърецѣ, песънътосѣ, лънгъросѣ; —haut, n., спіталѣ.
Siechen, v., сѫнтѣ болатікѣ, сѫнтѣ зъкърецѣ, ме трагѣ пе пічóре.
Siech-heit, f., —thum, n., болічѫне, зъкърітѫръ, песънътате; лънцезіме; лънгóре.
Siechling, m., в. Siech.
Siedegrad, m., градѫлѣ фервереї (de апъ).
Siedehitze, f., фервінцéла клокотѫлѫї.
Siedekessel, m., кълdаре.
Siedel, m. ші n., скаѕнѣ; ашезътѫръ; лавіцъ, поліцъ; шеа; касъ църъпéскъ.
Siedelei, f., в. Ansiedelei.
Siedeln, в. Ansiedeln.
Sieden, v., фервѣ; даѣ ѧн клокотѣ.
Siedepfanne, f., тігаіе de фертѣ.
Sieder, Siedemeister, m., фервъторѣ.
Siederei, f., фервъторіъ, фаврікъ de фертѣ, de топітѣ (съпѫнѣ, сéѣ = залхана, тѫрч.).
Sieg, m., ѧнвінцере, вінторіъ (вірѫінцъ, ѫнгѫр.), тріѫмфѣ; den — davon tragen, а репорта вінторіъ, а репорта тріѫмфѣ.
Siegel, n., сіцілѣ (печете, слав. = мънжітѫръ); das — aufdrücken, а аппѫне сіцілѫлѣ.
Siegel-bewahrer, m., пъстръторѫлѣ сіцілѫлѫї (ѫнѫї статѣ); —erde, f., волѣ; —lack, —wachs, n., чéръ рошіъ, чéръ de Спаніа; —lackstange, f., бастонелѣ, варгъ de чéръ рошіъ; —oblate, f., облатъ, остіъ (de сіцілатѣ); —ring, m., інелѣ de сіцілатѣ; —stecher, m., тъіеторѣ, гръвъторѣ de сіціле.
Siegelung, f., сіцілътѫръ.
Siegen, v., ѧнвінгѣ, сѫнтѣ вінгъторѣ, репортѣ вінторіъ, тріѫмфезѣ.
Sieger, m., ѧнвінгъторѣ, вінгъторѣ, вінторіосѣ, тріѫмфъторѣ; —stolz, m., трѫфіа вінгъторѫлѫї.
Sieges-aufzug, m., тріѫмфѣ, інтратъ тріѫмфалъ; —bild, n., статѫа Вінторіеї; —bogen, m., —pforte, f., аркѣ de тріѫмфѣ; —denkmal, n.,

Digitized by Google

—zeichen, n., трофеѹ, monѹmѫнтѹ de віпторіъ; —feier, f., —fest, n., солепітате de ѫнвінцере; —fürst, m., прінчіпе ѫнвінгъторѹ, domnѹ віпторіосѹ; —gepränge, n., тріѹмфѹ, помпъ тріѹмфалъ; —gott, m., Марте; —göttin, f., Віпторіа, Белона; —held, m., ероѹ віпторіосѹ; —herr, m., трѹпъ армать віпторіосъ; —kranz, m., —krone, f., кѹнѹнъ, корóнъ de тріѹмфѹ; —opfer, n., сакріфічіѹ de віпторіъ; —rausch, —taumel, m., веціъ de віпторіъ, естасѹ, de ѫнвінцере; —wagen, m., карѹ de тріѹмфѹ; —zug, m., парадъ тріѹмфалъ, інтратъ кѹ тріѹмфѹ.

Sieg-haft, —reich, a. ші ad., віпторіосѹ, тріѹмфъторѹ

Siegsgeschrei, n., стрігътѹ de ѫнвінцере.

Siegslied, n., кънтекѹ de тріѹмфѹ.

Siehe! éтъ! éкъ! прівеште!

Sieke, f., фемеіѹшкъ (Sie); (ла феральварі) марціне крестатъ, дінтатъ.

Siekern, в. Sickern.

Siel, n., опрітѹръ, іезътѹръ, ставілъ.

Siele, f., тінгъ; гѹръ de хамѹ.

Signal, n., семналѹ, семнѹ.

Signalement, n., контрасемнѹ; семнъмѫнтѹ, дескріереа семнелорѹ ѹнеі персóне.

Signaliren, v., семнъреzѹ, семнърескѹ, zърескѹ ші даѹ de штіре (о трѹпъ, о персóнъ, о наіе).

Signalist, m., семнърістѹ, семнъріторѹ (ла трѹпе).

Signatur, f., семнътѹръ, семнърікъ, етікетъ; сѹбскріпціѹне; семнѹ (ла кóла тіпъріть).

Signet, n., сіцілецѹ (в. Siegel).

Silbe, f., сілабъ.

Silben-fall, m., рітмѹлѹ, кѹдінца сілавелорѹ; —maß, n., просодіъ, месѹра сілавелорѹ; —stecher, m., педантѹ, кърті́торѹ пентрѹ тóтъ сілаба; —weise, ad., сілабъ de сілабъ.

Silber, n., арцінтѹ; gediegenes —, арцінтѹ натівѹ.

Silber-ader, f., вънъ de арцінтѹ; —ähnlich, —artig, a. ші ad., арцінтіѹ, ка арцінтѹлѹ; —arbeit, f., арцінтъріъ, лѹкрѹ de арцінтѹ; —arbeiter, m., арцінтарѹ; —barren, m., —stange, f., варгъ de арцінтѹ; —bart, m., барвъ кърѹнтъ, омѹ вътрънѹ; —baum, m., помѹлѹ Dianeі; —bergwerk, n., —grube, f., мінъ de арцінтѹ; —beschlag, m., ферекътѹръ, ферекъмѫнтѹ, гарнітѹръ de арцінтѹ; —blech, n., —platte, f., плакъ, таблъ de арцінтѹ; —borte, —tresse, f., галонѹ de арцінтѹ; —brocat, m., брокатѹ (матеріъ, цесетѹръ) de арцінтѹ; —draht, m., фірѹ, телѹ, сѫрмъ de арцінтѹ; —erz, n., мінеръ de арцінтѹ; —farbe, f., колóре арцінціъ, арцінтіъ; —espe, f., —pappel, f., плопѹ арцінтіѹ; —fisch, m., арцінтінѹ; —flitter, —flinker, m. pl., флѹтѹрѹ, вісантінъ, лѹстрінъ de арцінтѹ; —flotte, f., флота de Мессіко; —gang, m., фірѹ, фірътѹръ de арцінтѹ; —gehalt, m., валóреа арцінтѹлѹі, градѹлѹ фінецеі арцінтѹлѹі; —geld, n., —münze, f., —stück, n., монетъ de арцінтѹ; —geschirr, n., арцінтъріъ, васе de арцінтѹ; —glanz, m., лѹстрѹ арцінціѹ; —glätte, f., літарцірiѹ de арцінтѹ; арцірітѹ; —grau, a., сѹбарцінціѹ; —haar, n., пърѹ кърѹнтѹ, пърѹ албѹ; —haltig, a., конціпъторѹ de арцінтѹ; —hell, a. ші ad., лѹстросѹ ка арцінтѹлѹ; —hochzeit, f., нѹнтъ de арцінтѹ (ла 25 анї); —klang, m., сѹнетѹ арцінціѹ; —kuchen, m., вéргъ de арцінтѹ; —lahn, m., петéлъ de арцінтѹ; —licht, n., лѹмінъ арцінціъ; —mond, m., лѹнъ арцінціъ; —rein, a. ші ad., кѹратѹ ка арцінтѹлѹ; —reich, a., арцінтосѹ; —ring, m., інелѹ de арцінтѹ; —stimme, f., гласѹ, тонѹ арцінціѹ, гласѹ фрѹмосѹ ка сѹнетѹлѹ арцінтѹлѹі; —stoff, m., стофъ, цесетѹръ кѹ сѫрмъ; —waare, f., арцінтъріъ; —weide, f., салче албъ, салче арцінціъ; —weiß, n., албѹ кѹ арцінтѹлѹ, арцінціѹ; —

welle, f., ȣndъ de арџінтȣ; —werk, —zeug, n., арџінтъріъ.
Silberling, m., монетъ de арџінтȣ, арџінтȣ (ла Евреїї антічї; 30 арџінцї).
Silbern, a. ші ad., de арџінтȣ.
Silen, m., (мітол.) Сілепȣ.
Silhouette, f., профілȣ контȣрнатȣ, сілȣетъ, профілȣ пȣмаї adȣмбратȣ.
Simonie, f., cimoniъ, крімъ ка а лȣї Cimonȣ Магȣлȣ, вънzареа ші кȣмпъраpea сфінтелорȣ taine (маї вѫртосȣ а преоцієї ші епіскопієї).
Sims, m., бръȣ (ла касе), (ѫп архіт.) капіталȣ, корніче (Gesims); поліцъ църъпéскъ.
Singanstalt, f., шкóлъ de кънтърї, de псалтікіъ.
Singbar, a. ші ad., de кънтатȣ, че се пóте кънта.
Singchor, n., хорȣ de кънтърецї.
Singdrossel, f., стȣрzȣ кънтърецȣ.
Singen, v., кънтȣ, версȣескȣ; шȣіерȣ (бомба); сȣнȣ (óла); цїȣїȣ (ȣрекеа); Alt —, а кънта палтȣ; durch die Nase —, а кънта пе насȣ; nach Noten —, а кънта пе поте.
Singer, в. Sänger.
Singerlich, ad., es ist mir nicht —, пȣ'мї віне съ кънтȣ.
Sing-lehrer, —meister, m., даскълȣ de кънтърї; кънтърецȣ, псалтȣ.
Singnote, f., потъ de мȣсікъ, семнȣ de кънтаре.
Singsang, m., кънтекȣ стрікатȣ.
Singschule, f., шкóлъ de кънтърї.
Singspiel, n., оперъ.
Singstimme, f., партеа кънтатъ а ȣнȣї кончертȣ.
Singstück, n., аріъ, аріетъ, кънтекȣ, кънтечелȣ.
Singular, в. Einzeln.
Singvögel, m. pl., пъсърї кънтъреце.
Sinken, v., кадȣ, декадȣ; me кȣфȣндȣ; скадȣ; bis in die —de Nacht, пънъ ѫп мȣргȣлȣ нопцїї; das Schiff sinkt, наіа се кȣфȣндъ; die Sonne sinkt, сóреле апȣне; den Muth — lassen, а се дескоръцїа.
Sinn, m., сімцȣ; сімцімѫнтȣ; ѫнцелесȣ; семніфікъцїȣне; інімъ; карактерȣ; опініȣне; hoher —, інімъ нобілъ; leichter —, карактерȣ ȣшорȣ; er hat keinen — dafür, пе елȣ ачéста пȣ'лȣ мішкъ, елȣ пȣ сімте ашеа чева; es ist mir nie in den — gekommen, нічї одатъ пȣ мїа венітȣ ѫп мінте; auf seinem — bestehen, а ста пе опініȣнеа са; nach seinem — machen, а лȣкра de капȣлȣ съȣ; von Sinnen sein, а фі смінтітȣ, а'шї еші din мінцї; viele Köpfe, viele Sinne, къте капете, атътеа пърерї.
Sinnbild, n., сімболȣ, емблемъ; девісъ.
Sinnbildlich, a. ші ad., емблематікȣ, сімболікȣ, кȣ ѫнцелесȣ коперітȣ, фігȣратȣ.
Sinnen, v., me сокотескȣ, meditezȣ, рефлептезȣ, жȣдекȣ кȣ мінтеа.
Sinnen-genuß, m., —lust, f., плъчерї трȣпештї, плъчереа сімцȣрілорȣ.
Sinnenliebe, f., амóре сімцȣалъ, амóре карналъ, трȣпéскъ.
Sinnenrausch, m., амецéла спірітȣлȣї.
Sinnenwelt, f., лȣмеа фісікъ, лȣмеа матеріалъ, лȣмеа възȣтъ.
Sinnesänderung, f., скімбаре, скімбъмѫнтȣ de опініȣне.
Sinnesart, f., карактерȣ, модȣ de а сімцї.
Sinnesorgan, n., органȣ сімцїторїȣ, органȣлȣ сімцȣрілорȣ.
Sinngedicht, n., епіграмъ.
Sinnig, a. ші ad., кȣ бȣнȣ ѫнцелесȣ, плінȣ de ѫнцелесȣ; мінтосȣ.
Sinnkraut, n., сімцїтівъ мімóсъ (плантъ).
Sinnlich, a. ші ad., сімцȣалȣ, матеріалȣ, фісікȣ, трȣпескȣ, лȣмескȣ; карналȣ, волȣптȣосȣ.
Sinnlichkeit, f., сімцȣалітате, сімцічіȣне; плъчере трȣпéскъ.
Sinnlos, a. ші ad., непцелесȣ, фъръ ѫнцелесȣ; ліпсітȣ de сімцȣрї, несімцїторȣ; —er Mensch, омȣ смінтітȣ; — zu Boden gefallen, а къzȣтȣ ла пъмѫнтȣ лешінатȣ.
Sinnlosigkeit, f., ліпсъ de сімцȣрї,

Digitized by Google

лiпсъ de ѧпцелесѫ, неѧпцелеце́ре; minте сminтiтъ.
Sinnpflanze, f., сimцiтiвъ.
Sinnreich, a. шi ad., спiрiтѹосѫ, iстецѫ; аце́рѫ, iпцeniосѫ; плiнѫ de ѧпцелесѫ; плiнѫ de сimцѫ.
Sinnspruch, m., сѫнтiнцъ, zicъ iпцeniо́съ, апотегмъ (Denkspruch).
Sinnverwandt, a. шi ad., сinonimѫ, de ѧпцелесѫ рѹditѫ; —schaft, f., сinonimiъ.
Sinnvoll, в. Sinnreich.
Sinnwerkzeug, в. Sinnesorgan.
Sintemal, ad., фiindкъ.
Sinter, m., скѫнтеie (че саре дѹпъ чоканѫ); сѫгъ, пе́тръ въро́съ; —wasser, n., апъ ѧпкрѹстъто́ре.
Sintern, v., стръсѹдѫ, me стръкѹрѫ, пiкѹрѫ (ѧп mine, ѧп пештерi); me скорцошешѫ, me петрошеzѫ (дѹпъ пiкѹрътѹръ).
Sippe, Sippschaft, f., рѹdiре, кѹmпъцime, консъпцime.
Sirene, f., Сiрепъ (фiiнцъ фабѹло́съ парте фемеiъ, парте пеште шi кънтъто́ре); фемеiъ атъцiто́ре.
Sirius, m., Сiрiѫ (констелъцiѹне).
Sirocco, m., Сiрокѫ, вънтѫ арzъторѫ ѧп mареа medit.
Sirop, Sirup, m., сiрѹпѫ.
Sisamkraut, в. Sesamkraut.
Sitte, f., datiпъ, ѹсанцъ, костѹmъ, (обiчеiѹ); pl. Sitten, моралъ, пъравѹрi; das ist hier nicht mehr —, ачéста пе аiчi пѹ маi есте datiпъ; damals war es —, пе атѹпчi ера datiпъ.
Sitten-buch, n., карте деспре моралъ; —fabel, f., апологѫ; —gesetz, n., леце моралъ, порѹпкъ моралъ; —lehre, f., моралъ, етiкъ; —lehrer, m., моралiстѫ; ѧпвъцъторѫ de моралъ; —predigt, f., предiкъ моралъ; —regel, f., регѹлъ моралъ, maccimъ етiкъ; —richter, m., чепсорѫ; —spruch, m., сѫнтiнцъ моралъ; —verbesserung, f., реформа datiпелорѫ; —verderbniß, f., стрiкъчѹпеа пъравѹрiлорѫ, депръвъцiѹне моралъ; —verfeinerung, f., чiвiлiсъцiѹне.
Sittenlos, a. шi ad., стрiкатѫ моралiчеште, деправатѫ, неморалѫ; реѫ dedатѫ, реѫ ѧпвъцатѫ; —igkeit, f., стрiкъчѹпе моралъ, депръвъцiѹне, лiпса моралеi, неморалiтате.
Sittig, a. шi ad., modестѫ, de пѹртърi кѹвiо́се.
Sittigen, v., чiвiлiсеzѫ, ѧпdiрептѫ, сѹпцiiѹ datiпеле.
Sittlich, a. шi ad., моралѫ; ländlich —, дѹпъ datiпа локѹлѹi.
Sittlichkeit, f., моралiтате, пѹртаре кѹвiо́съ, фаптъ бѹпъ.
Sittsam, a. шi ad., моралѫ; кѹ бѹпе пѹртърi, modестѫ; кѹвiосѫ; оmеnосѫ, опестѫ.
Sittsamkeit, f., modестiъ, бѹпъ кѹвiiнцъ, пѹртаре кѹвiо́съ.
Sitz, m., скаѹпѫ, шézъ, шецѫ (ѧп карѫ); локѫ; локѹiнцъ, решеdiнцъ; шеzѹтѫ; кѹлкѹшѫ (ла черві); er hat — und Stimme im Rathe, елѫ аре скаѹпѫ шi вотѫ ѧп сватѫ.
Sitzarbeit, f., лѹкрѹ de шеzетѹръ.
Sitzbank, f., банкъ (італ. panca), лавiцъ, прiспъ, скаѹпѫ.
Sitzbein, n., осѹлѫ шеzѹтѹлѹi.
Sitzen, v., шедѫ; стаѫ; der Hut sitzt schief, пълърiа стъ стрѫмвѫ; ich habe den ganzen Tag gesessen, еѫ шеzѹiѹ то́тъ zioa; bleiben Sie —, mezi; er hat sie — lassen, а пъръсiт'о, iа ѧпторсѫ досѹлѫ (фечорѫ ла о фатъ).
Sitzer, m., шеzъторѫ.
Sitzfleisch, n., ръвdаре; kein — haben, а пѹ аве́ ръвdаре, а пѹ'шi афла локѹлѫ, а ѧмвла de коло пъпъ коло.
Sitzung, f., шеdiнцъ.
Skalde, m., скалдѫ, вардѫ, поетѫ кънтърецѫ (ла Скаndiнавi).
Skelet, n., скелетѫ, осеmiпте.
Skeptiker, m., скептiкѫ (фiлософѫ, каре траце ла ѧпdоiéлъ тотѫ че е ѧп лѹme).
Skeptisch, a. шi ad., скептiкѫ, кѹ ѧпdоiéлъ.
Skizze, f., бѹкъцiкъ ѧпчепѹтъ, ѧпчепътѹръ, ѹрzéлъ, скiцъ (італ. schizzo).

Digitized by Google

Skizziren, v., скіцезъ, плънъескъ, decemnъ (чева).
Sklave, m., склавъ, скіаъ (італ. schiavo), робъ; шербъ.
Sklaverei, f., склъвіъ, скіъіъ, шервіъ (ровіъ).
Sklaven-arbeit, f., лъкръ de склавъ; —geist, m., спірітъ de склавъ, сервілістъ, отъ къ inima de шербъ; —sinn, m., сітцъ de склавъ; —stand, m., кондіціъне сервілъ, старе de склавъ; —volk, n., попоръ de склавъ.
Sklavisch, a. ші ad., склъвескъ, сервілъ.
Skorbut, в. Scharbock.
Skorpion, m., скорпіъ; —öl, n., олеіъ de скорпіъ.
Smalte, в. Schmalte.
Smaragd, в. Schmaragd.
So, ad., ашеа (італ. si), ѫп ачестъ modъ; pron. каре; conj. dékъ, de, deчі, апоі, ашеа, de ачееа; тотъші; wie so? къмъ ашеа; so viele Male, de атътеа орі; so lange als, пънъ кънdъ; so wahr ich lebe, пе віéца меа; so bald ich kann, кътъ воіъ пътеа маі къръndъ.
Sobald, ad. ші conj., ѫndатъ че; авіа.
Socke, f., кълцъnъ, колцъnъ (чорапъ); кълцъміnте.
Sockel, m., пріпічъ.
Sod, Soder, m., фертъръ (ѫп лъъптръ); арсъръ, dъpepe ѫп стомахъ; акрéлъ ѫп гътъ; пъцъ.
Soda, Sode, f., codъ, алкалі mineралъ.
Sodann, ad., атъnчі.
Sodbrennen, n., в. Sod.
Sodium, n., патріъ.
Sodomie, Sodomiterei, f., codomiъ.
Sodomit, m., codomitъ.
Sodomitisch, a. ші ad., codomitікъ.
Sofa, n., софъ; капапеа.
Sofern, ad., ѫпкътъ.
Soff, m., веътъръ пекъмпътатъ, веціъ.
Sog, m., съптъръ, съгътъръ; съгътóре (maxinъ); ърта коръвіеі ѫп апъ, калеа коръвіеі.
Sogbaum, m., гріndъ, dръгъ de лéсъ, de кошъ (ла стръкъратълъ съръріілоръ).
Sogen, v., пікъръ; се крісталісéзъ, се ѫпкіегъ (сареа фéртъ).
Sogleich, ad., ѫndатъ, пъмаі-декътъ (mintenі).
Sohle, f., апъ съратъ (din фънтъні), търъторе, саратъръ; талпъ; васъ; лопъцікъ (ла хірърці); копітъ; ъртъ; латълъ (аратрълъі, целъълъі).
Sohlen, v., тълпъескъ; me ѫпцепепескъ (ѫп mine).
Sohlenleder, Sohlleder, n., талпъ, пеле de тълпъітъ.
Sohlschacht, m., пъцъ къ саратъръ.
Sohn, m., фіїъ.
Söhnchen, Söhnlein, n., фіїълецъ, фіішоръ, фътъ.
Söhnen, sühnen, v., ѫтпакъ.
Söhnlich, a. ші ad., ѫтпъкаверъ, de ѫтпъкатъ.
Sohnsfrau, f., поръ.
Sohnskind, n., непотъ de фіїъ.
Söhnopfer, в. Sühnopfer.
Soje, f., сóіъ (матеріъ цесътъ din лънъ).
Solawechsel, m., поліцъ сола (emісъ пъмаі odатъ).
Solcher, a. ші pron., атаре, ъпълъ ка ачела, ъпъ асеmenea; ачела.
Solchergestalt, ad., ѫп астъ фортъ, астфелїъ, ашеа.
Solcherlei, a., de ачеста.
Sold, m., сітвріъ, лéфъ, солdъ, платъ (хакъ).
Soldat, m., солdатъ, отъ de арme, мілітаръ, осташъ; ausgediente —, ветеранъ = (бътрѫпъ).
Soldaten-dienst, m., сервіціъ мілітърескъ; —haus, n., касартъ; —hütte, f., въракъ; —leben, n., віéцъ солdъцéскъ; —mäßig, a., солdъцескъ, ка солdатъ; —rock, m., ъніфортъ; —stand, m., статъ мілітърескъ; солdъціъ; —wesen, n., маніеръ de солdатъ; —zettel, m., чедълъ de къартіръ.
Söldner, Söldling, m., сітвріашъ, мерчепаръ, пъімітъ.
Solenn, a., солепелъ, сървъторескъ; —ität, f., солепітате.
Solid, a., солidъ, респептаверъ; —arisch, a, солidаръ; —ität, f., солidітате.
Solitär, a., сінгъратікъ.

Digitized by Google

Sollen, v., а тревѣі, а фі овлегатѣ, се каде, се кѣвіне; was soll ich thun? че тревѣе съ факѣ? was soll das? че ѫпсемнéзъ аста? er soll gestorben sein, се зіче къ ар фі мѣрітѣ; man sollte es kaum glauben, нѣ'цї віне съ крезї.
Söller, m., подѣ (de касъ); рѫндѣ, катѣ; соларїѣ.
Solo, n., (мѣс.) соло, кънтѣ de ѣнѣл.
Solschacht, m., пѣцѣ съріторїѣ.
Solvent, a., солвентѣ, къпаче а плъті (даторіїле).
Solvenz, f., солвінцъ.
Sommer, m., вéръ; ad. imp., вара.
Sommer-abend, m., сéръ de вéръ, фрѣмóсъ; —aufenthalt, m., локѣінцъ de вéръ, вілъ; —faden, m., пънзъ de пъіанцінѣ; фірѣлѣ Маріеї; —flecken, —sprossen, pl., лінтіце, пете de сóре; —frucht, f., —getreide, n., —saat, f., фрѣптѣ, гръне, семінцъ de вéръ; —haft, a., въратікѣ; —halbjahr, n., семестрѣ de вéръ; —haus, n., касъ de вéръ; —hitze, f., кълдѣръ de вéръ, зъдѣвѣ, аршіцъ; —hut, m., пълъріъ de вéръ; —kleid, n., вестмънтѣ de вéръ; —latte, f., млъдіцъ de о вéръ; —laube, f., ѣмврарѣ; —levkoje, f., гарóфъ de вéръ; —lich, a., de вéръ; —luft, f., аерѣ de вéръ; —monat, m., Іѣліѣ; —morgen, m., diminéцъ de вéръ.
Sommern, v., се ѫпверéзъ, се фаче вéръ.
Sömmern, v., верезѣ, цінѣ ѫп вератекѣ (о вітъ).
Sommer-obst, n., пóме вератіче; —pflanze, f., плънтъ de вéръ; —roggen, m., секаръ de вéръ; —seite, f., латѣре mezionaръ; mein Zimmer liegt an der —seite, каса mea зáче спре сѣдѣ; —sitz, m., решедінцъ de вéръ; —sonnenwende, солстіцїѣ de вéръ; —tag, m., zi de вéръ; —thierchen, в. Schneeglöckchen.
Sömmerung, f., цінере ѫп вератікѣ.
Sommer-vogel, m., фърфалъ, флѣтѣре; —waizen, m., гръѣ de вéръ; —wende, в. —sonnenwende; —zeit, f., вéръ; —zeug, n., матеріъ de вéръ.
Somnambule, m., сомнъмблъторѣ, сомнъмвѣлѣ.
Somnambulismus, m., сомнъмвѣлісмѣ.
Sonach, ad., асфелѣ, ашадар, дѣпъ ачéста, дечї.
Sonate, f., сонатъ.
Sonatine, f., сонатінъ, сонатъ мікъ.
Sonde, f., сондъ, черкътóре.
Sonder, pr., фъръ.
Sonderbar, a., деспърцівер ѣ; сінгѣларѣ, партікѣларѣ; рарѣ, кѣріосѣ, страордінарѣ, чїѣдатѣ; es kommt mir sehr — vor, ѫмї віне прé кѣріосѣ; —keit, f., сінгѣларітате; лѣкрѣ de мірарe; er hat viel —keiten an sich, е ѣнѣ омѣ фóрте чїѣдатѣ.
Sonderlich, a., партікѣларѣ, страордінарѣ; ad. маї вѫртосѣ, маї алесѣ; кѣ kein сéѣ nicht, пѣцінѣ, нѣ мѣлтѣ; ich habe keine —e Lust dazu, н'амѣ мѣлтъ плъчере шчл.
Sonderling, m., омѣ десколѣ, омѣ чїѣдатѣ, кѣріосѣ; оріцінaлѣ.
Sondern, conj., ма, чі, ѫпсъ; nicht allein . . — auch, нѣнѣмаї, чі ѫпкъ, ма ѫпкъ . .
Sondern, v., а деспърці, десфаче, деспърекеа.
Sonders, ad., sammt und —, кѣ тоцїї, тоцї къцї сѣнтѣ, тоцї ѫмпреѣнъ.
Sonderung, f., деспърціре.
Sondiren, v., condezѣ, черкѣ.
Sonnabend, m., съмбътъ (сабатѣ).
Sonne, f., сóре; (ѫп кім.) аѣрѣ; es ist nichts so fein gesponnen, es kommt endlich an die —n, нічї о фаптъ атътѣ de аскѣнсъ, каре 'нфіне съ нѣ есе ла лѣмінъ.
Sonnen, v., сорезѣ, спѣнѣ ла сóре, ѫпсорезѣ.
Sonnen-anbeter, m., еліолатрѣ, ѫпкінъторѣ ла сóре; —aufgang, m., ресърітѣл сóрелѣї, оріентѣ; —bahn, f., еліптікъ; —blick, m., разъ момънтанъ а сóрелѣї; —blume, f., флóреа сóрелѣї, цівр-сóре, еліотропъ; —brand, m.,

Digitized by Google

аршіцъ; —dienst, m., еліокълтѣ; —fächer, m., ѫмвреліцъ; —fackel, f., (астр.) флакъре лѫminóce (ѫn cóре); —ferne, f., (астр.) афелїѫ; —finsterniß, f., еклінсѣ, ѫптѫпечіme de cóре; —flecken, m., патъ ѫn cóре; —glanz, m., стръльчіре de cóре; —gluth, f., аршіцъ, ардóре de cóре; —hell, —klar, a. ші ad., лѫminосѣ, кїарѣ, ка cóреле; фіг. вedeратѣ, лѫminатѣ; —hitze, f., ардóреа cóрелѫї; —hof, m., кѫпѫпъ, черкѣ лѫminосѣ ѫn ціѫрѫл cóрелѫї; —jahr, n., anѣ соларѣ; —käfer, m., воѫл лѫї Dzeѣ = (фр. vache a Dieu); —koller, m., тѫрбѣ (ла каії); —kreis, m., орвітъ соларъ; —lauf, m., кѫрсѫлѣ cóрелѫї; —licht, n., лѫmina cóрелѫї; —messer, m., еліометрѫ; —mikroskop, n., мікроскопѣ соларѣ; —monat, m., лѫпъ соларъ; —nähe, f., періелїѣ; —rauch, m., пъклъ, чéцъ сéкъ; —regen, m., плóїъ кѫ cóре; —ring, m., інелѣ соларѣ; —scheibe, f., діскѫлѣ cóрелѫї; —schein, m., лѫminъ de cóре, cóре; пров. auf Regen folgt —schein, дѫпъ плóїъ тімпѫ вѫпѣ; —schirm, m., парасóре, ѫмвреле = (італ. ombrella); —seite, f., латѫреа de кътре cóре; —stand, m., солстіціѣ (de вéръ, de éрпъ); —stäubchen, n., атомѣ, пѫптеле вісівере ѫn лѫmina cóрелѫї; —stich, m., ватере de cóре; тѫрбѣ (ла каї); —strahl, m., razъ соларъ; —straße, f., калеа cóрелѫї; —system, n., сістемъ соларъ; —thau, m., рóъ соларъ; —uhr, f., кadpanѣ соларѣ; —uhrkunst, f., гnomonікъ; —untergang, m., апѫсѫлѣ cóрелѫї; —wende, f., солстіціѣ; —zeiger, m., кadpanѣ соларѣ; —zirkel, m., чікл соларѣ.

Sonnicht, Sonnig, a. ші ad., сорітѣ, лѫminатѣ de cóре, еспѫсѣ cóрелѫї.

Sonntag, m., zioa cóрелѫї (ѫnainте de Крістѣ) azї: дѫminекъ.

Sonntägig, sonntäglich, a. ші ad., de дѫminекъ, дѫminікалѣ.

Sonntags-andacht, f., евлавіъ, deвоціѫne дѫminікалъ; —kind, n., отѫлѣ порокѫлѫї; —kleid, n., вестмъптѣ de дѫminекъ; —schule, f., шкóлъ de дѫminека; —staat, m., ѫмвръкъminте de дѫminекъ.

Sonor, a., conорѣ.

Sonst, sonsten, ad., алтръminте, алтѣminте; афаръ de ачéста; алтфелѣ; odiniόръ; de датінъ; — wo, ѫndeва; — nichts, алтѣ nimіка; mehr als —, maї мѫлтѣ декътѣ алтъdатъ; wenn es — nichts ist, дéкъ е пѫmaї атътѣ.

Sonstig, a., de алтъdатъ, de odiniόръ; seine —e Tugend, челелалте віртѫцї але сале.

Sopha, в. Sofa.

Sophist, m., софістѣ, філософѣ minчinосѣ; —erei, f., софістеріъ, софістъ; —isch, a., софістікѣ.

Sopran, n.. сѫпранѣ (гласѣ).

Sopratara, f., сѫпрътаръ, песте таръ.

Sorge, f., гріжъ (о ръd. кѫ: negligentia, diligentia).

Sorgen, v., ѫnгріжескѣ, портѣ, am гріжъ; каѫтѣ (de..); me темѣ; — Sie nicht dafür, n'aї гріжъ, пѫ'цї фіъ тéмъ; für seine Familie —, а къѫта de фаmілiа са; lassen Sie Andere dafür —, аста съ пѫ цї скóцъ перї алвї.

Sorgen-frei, a. ші ad., ліверѣ de гріжї; —last, f., сарчіna гріжілорѣ; —los, a., фъръ гріжї; —stuhl, m., скаѫпѫл татеї, шезѣ кѫ браце.

Sorgfalt, f., діліціnцъ, гріжъ; аттенціѫne, лѫареаminте.

Sorgfältig, a., діліціnто, аттентѣ, кѫ гріжъ; —keit, f., карактерѣ ѫnгріжітѣ.

Sorglich, a., ѫnгріжіторѣ; —keit, f., ѫnгріжіре.

Sorglos, a., секѫрѣ, негріжінтѣ; —igkeit, f., секѫрітате, негріжінцъ; nedopinцъ.

Sorgsam, a., ѫnгріжінтѣ; —keit, f., ѫnгріжінцъ, превезінцъ.

Sorren, v., легѣ цепъпѣ кѫ фѫне.

Sorte, f., спіцъ, соїѫ, фелѣ.

Sortiment, n., сорцімъптѣ.

Sortiren, v., сорцезѣ ѫn фелѫрї, алегѣ соіѫріле.

Digitized by Google

Sosehr, ad., атътѫ de таре.
Soße, f., сосѫ, салче (ꙟн Pom.) = (італ. salsa).
Sothan, a., ачестѫ.
Souverän, m., сѫверанѫ; —ität, f., сѫверанітате.
Soviel, ad., атътѫ de мѫлтѫ; — ich weiß, пе кътѫ штіѫ.
Spähblick, m., кътътѫръ скоdітóре.
Spähen, v., скоdескѫ, спіонезѫ; —, n., скоdіре (італ. codiare).
Späher, m., скоdіторѫ, спіонѫ.
Spähung, f., скоdітѫръ.
Spake, f., (ꙟн пъіі) реdікъторѫ.
Spalier, n., спаліеръ; шірѫ (солdацї); Soldaten in — aufstellen, а пѫне пе солdацї ꙟн шірѫ.
Spalt, m., Spalte, f., деспікътѫръ, крепътѫръ, сфъшіетѫръ (італ. fessura); —bar, a., крепаверѫ.
Spalten, v., крепѫ, сфъшіїѫ.
Spalter, m., крепъторѫ.
Spaltig, a., крепъчосѫ, плінѫ de крепътѫрі.
Spaltung, f., десвіnаре, деспікаре; деспърціре; шісмъ (ꙟн релеце).
Span, m., аскіъ; mindiлъ (schidia лат.); Späne von Feilen, пілітѫрі, правѫ dѫпъ пілъ; —bett, n., патѫ (de лемнѫ).
Spänen, v., daѫ ціцъ, аплекѫ ла пептѫ; ꙟнцеркѫ.
Spanferkel, n., пѫрчелѫ de лапте.
Spange, f., кътърамъ, аграфъ; кеѫтóре (ла карте).
Spängler, m., фералварѫ.
Spangrün, n., колóре верde.
Spanisch, a., спаніолескѫ; фіг. стръінѫ, чїѫdатѫ; das kommt ihm — vor, ачéста і се паре стръінѫ; —e Fliege, f., кантарідъ; —e Wand, f., паравънтѫ.
Spann, m., глеснъ; —ader, f., первѫ.
Spanne, f., палмъ.
Spannen, v. a., стіndѫ, ꙟнкорdѫ; пріndѫ, ꙟнхамѫ (каіі); ꙟнтіndѫ (вънтреле); месѫрѫ кѫ палма; тортѫрезѫ; das Kleid spannt, me стрінце вестмънтѫлѫ; ich bin sehr darauf gespannt, am маре кѫріосітате; die Saiten zu hoch —, а претіnde прé мѫлтѫ; mit einem gespannt sein, а фі чертатѫ кѫ чінева; —, v. n., auf etwas —, іаѫ аміnте кѫ ꙟнкорdаре.
Spannenlang, a. ші ad., de о палмъ (лѫнг).
Spanner, m., ꙟнкорdътóре, кіаіъ ꙟнкорdътóре.
Spänner, m., ꙟнхъмъторѫ; тръсѫръ кѫ ѫнѫ калѫ, doї шчл.
Spann-feder, f., кóрdъ, ресорѫ, аркѫ; —hoch, a. ші ad., ꙟналтѫ de о палмъ; —holz, n., фѫсчелѫ ꙟнтінzъторѫ; —kette, f., пеdікъ, ланцѫ de ꙟмпеdекатѫ; —kraft, f., еластічітате, пѫтере ꙟнкорdътóре; —kräftig, a., еластікѫ; —nagel, кіаіъ de ꙟнкорdатѫ; —raupe, f., omidъ прочесіонаръ; —riemen, m., (колцѫнарі) пеdалѫ; —schnüre, pl., кóрdеле dела о товъ; —nung, f., стіnсемъптѫ, ꙟнкорdътѫръ.
Spar-büchse, f., крѫцътóре, кѫтіъ de крѫцатѫ банї; —casse, f., касъ de крѫцатѫ; —en, v., крѫцѫ, пъстрезѫ пѫ келтѫескѫ, ікономіcескѫ банї; —en, n., крѫцаре, ікономіъ; —er, m., ікономѫ, пъстръторѫ.
Sparendchen, n., капетѫ (мѫкѫ) de лѫміnаре (ремасѫ).
Spargel, m., спарангъ; —bett, n., стратѫ de спарангъ; —brühe, f., zамъ, салче de спарангъ.
Spar-geld, n., —pfennig, m., банѫ de пъстратѫ; —herd, m., ватръ de ікономіъ.
Spargelklee, m., лѫцернъ кѫлтіватъ.
Spar-kalk, m., іпсѫ (арсѫ); —küche, f., кѫкнъ de ікономіъ.
Spärlich, a., фрѫгалѫ, калікосѫ, пѫцінѫ; ad., кѫ крѫцаре, пе спопчѫ; —keit, f., фрѫгалітате, крѫцаре маре; поп. калічіъ.
Sparren, m., къпътъїѫ (de патѫ), къпріорѫ de касъ; er hat einen — zu viel, і лінсеште о dóгъ; —kopf, m., къпътъїѫл de къпріорѫ; —werk, n., къпріорітѫ.
Sparsam, a., крѫцъторѫ, пъстръторѫ, ікономѫ; рарѫ; ad. кѫ ікономіъ; —keit, f., ікономіъ, пъстраре.
Sparseide, f., (кроіт.) фірѫ de аць ꙟнтревѫінцатѫ ꙟн локѫ de мътасъ.

Digitized by Google

Spaß, m., глѫмъ; шагъ (mold.); — bei Seite, ohne —, фъръ глѫмъ; es ist blos —, е нѫмаї глѫмъ, — treiben, а фаче ла глѫме; —en, v., глѫмескѫ; —haft, a. ші ad., глѫмецѫ; —macher, m., глѫміторѫ; —vogel, m., омѫ глѫмецѫ; —weise, ad., ѫн глѫмъ.

Spaßmodisch, a., спасmodікѫ, кѫ кърчеї.

Spaßmologie, f., спасmолоціъ.

Spasmus, m., спасmѫ.

Spät, a. ші ad., търziѫ; —obst, n., пóме търziї; das —e Alter, върстъ ѫnaintатъ, бътръпеце adѫнчї; die —esten Zeiten, постерітатеа чеа маї adѫнкъ; in die —e Nacht sitzen, а віегіа мѫлтѫ пóптеа; die Uhr geht zu —, орлоціѫл ѫнтърziъ.

Spät-apfel, m., мърѫ търziѫ; —birne, f., пéръ тѫрziъ.

Späte, f., търziетате.

Spatel, m., лопъцікъ, спатѫлъ.

Spaten, m., пікъ, хърлецѫ.

Spät-ernte, f., сечерішіѫ търziѫ; —esten, ad., челѫ маї търziѫ; —frost, m., церѫ търziѫ.

Spath, m., спатѫ (minep.); ѫмфлътѫръ вѫртóсъ ла пічóреле каілорѫ (ветеце́лъ); —fluß, m., флѫорѫспатѫ (minep.).

Spätheu, n., отавъ (Grummet).

Spathig, a., кѫ ѫмфлътѫръ вѫртóсъ ла пічорѫ; кѫ спатѫ.

Spätherbst, m., тóмпъ търziъ; —jahr, n., тімпѫ търziѫ.

Spät-ling, m., търziчіѫ (мелѫ, віцелѫ); —sommer, m., вéра кокóпелорѫ.

Spatz, m., пасере (вравіъ), (Sperling).

Spazieren, v., me прімблѫ; — gehen, мергѫ ла прімбларе; — reiten, me прімблѫ кълаpe.

Spazier-fahrt, f., прімбаре ѫн тръсѫръ, ѫн коравіъ; —gang, m., прімвътѫръ; локѫ de прімбаре; —reise, f., кълъторіъ de прімбаре.

Specerei, f., спецеріі, бъкъніі; —händler, m., бъканѫ.

Specht, m., пікъ, аккъцъръторе.

Special, a., спечіалѫ; —karte, f., хартъ спечіалъ.

Species, f., спіцъ, фелѫ, соїѫ; die vier — der Rechenschaft, челе 4 спечіі але арітметічеї.

Specification, f., спечіфікъціѫне.

Specificiren, v., спечіфікѫ, ашезѫ dѫпре фелѫрї; detaiezѫ.

Specifisch, a., спечіфікѫ.

Speck, m., слъninъ, лардѫ; —bauch, m., пънтече грасѫ; —beule, f., ѫмфлътѫръ de гръсіме; —händler, m., слъninарѫ; —icht, a., слъniniѫ; —ig, a., слъninосѫ, грасѫ; —käfer, m., дерместѫ; —kuchen, m., погачъ коптъ кѫ слъninъ; —messer, m., кѫцітѫ de ѫмпъnатѫ; —schwarte, f., шорікѫ de слъninъ; —schwein, n., поркѫ de слъninъ, маскѫрѫ ѫнгръшатѫ; —seite, f., слъninъ (ѫнтрéгъ сéѫ жѫмътате din ѫнѫ поркѫ); —stein, m., стеатітъ.

Spectakel, n., спектакѫлѫ; сгомотѫ, лармъ; —n, v., факѫ лармъ.

Speculation, f., спекѫлъціѫне.

Speculant, m., спекѫлантѫ, спекѫлъторѫ.

Speculativ, a., спекѫлатівѫ.

Speculiren, v., спекѫлезѫ.

Spediren, v., спediezѫ, тръmітѫ.

Spediteur, m., спediторѫ, коmmicionарѫ.

Spedition, f., спediціѫне; —sgut, n., марфъ de спediціѫне; —shandel, m., —shandlung, f., негоцѫ de спediціѫне.

Speer, m., лапче; цепѫшъ; —reiter, m., лънчерѫ кълаpe.

Speiche, f., скіцъ, спіцъ de рóтъ; mit —n versehen, а ѫнспіца.

Speichel, m., вале, салівъ; —cur, f., салівъціѫне; —drüse, f., гindѫръ саліваръ; —flux, m., кѫрцере de вале; —lecker, m., лінгѫшіторѫ.

Speicheln, v., факѫ вале, me ѫмплѫ de вале.

Speicher, m., грънарїѫ, —herr, m., мъгъzinарѫ.

Speichern, v., карѫ ла грънарѫ, ѫммъгъzinezѫ.

Speien, v., скѫіпѫ; вомѫ върсѫ, во-

Digitized by Google

ръскѫ, daѫ din mine; Feuer —, варсъ фокѫ.
Speier, m., скѫіпіторѫ; шопърлъ амерікапъ.
Speierling, m., сóрвъ (пóмъ).
Spei-gut, —loch, n., (ла пъіі) гаѫръ патрѫпгіѫларъ, лъптокѫ de скѫрсѫ апъ din цѫмпе.
Speiler, m., ценѫшъ, фрігаре.
Speilern, v., ѧнцепошезѫ, пѫпѫ ѧп цепѫші.
Speinapf, m., скѫіпътóре.
Speise, f., мъпкаре; пѫтріре; мерінде; —geräth, n., de але мъпкъреі, васе; —kammer, f., —keller, m., кътаръ, челарѫ кѫ de але мъпкъреі; —korb, m., пъперъ, корфъ кѫ de але мъпкъреі; —meister, m., столпікѫ (ѧп Пп.), кредінціарѫ (ла кълѫгъріі ап.).
Speisen, v. n., мъпъпкѫ, сѫптѫ ла масъ; —, v. a., пѫтрескѫ, daѫ de мъпкатѫ, хрънескѫ, трактезѫ; zu Mittag —, а прънzі; zu Abend —, а чіна; außer dem Hause —, а пѫ мъпка акасъ; einen mit leeren Hoffnungen —, а ціné пе чінева кѫ сперанце сечі.
Speise-opfer, n., прескѫрі, літіъ; —ordnung, f., opdinea méceі; —röhre, pl., есофагѫ; —saal, m., салъ de мъпкаре, сѫфраџеріъ (ѧп Пп.); —saft, m., кілѫ (сѫкѫ пѫтріторѫ, форматѫ din вѫкателе мъпкате); —schrank, m., скрінѫ кѫ de але мъпкъреі; —tisch, m., масъ de мъпкаре; —waaren, pl., лѫкрѫрі de але мъпкъріі; —wein, m., вінѫ de масъ; —wirth, m., оспътарѫ; —zettel, m., чедѫлъ, реџістрѫл вѫкателорѫ; —zimmer, n., odaie de мъпкаре.
Speisung, f., мъпкаре, оспътаре; костѫ; кѫміпекаре; die — ist in dem Kosthause schlecht, е реѫ костѫлѫ ѧп оспътъріъ.
Spellen, в. Spalten.
Spelunke, f., песчеръ, вісѫпіъ.
Spelt, Spelz, m., алакѫ (Dinkel, triticum spelta).
Spelze, f., ѧпвълішѫ (гръѫптелѫі).
Spende, f., dape de мілостеніъ.
Spenden, v., daѫ, ѧмпартѫ ла мілостеніъ.
Spender, m., дътъторѫ de мілъ.
Spendiren, v., дърѫескѫ.
Spengler, в. Spängler.
Sperber, m., ѫліѫ, гаіа; —baum, m., сорвѫ.
Sperbern, v., пістріцезѫ чепѫшіѫ.
Sperling, m., вравіъ, пасере.
Spermacetilicht, n., лѫміпаре de спермачеті.
Sperrbaum, в. Schlagbaum.
Sperre, f., ѧпкізътѫръ; ланцѫ, върпъ de ѧпкісѫ (пóрта ла четъці), баріеръ; опріре (а негоцѫлѫі); педекъ; свѫрліре (а пърѫлѫі).
Sperren, v., ѧпкідѫ; опрескѫ, ѧмпедекѫ: барікадезѫ; блочезѫ (о цéръ); aus einander —, деспартѫ; die Beine aus einander —, кръческѫ = (ecarquiller фр.) пічóреле; den Handel —, опрескѫ негоцѫлѫ.
Sperr-geld, n., вані de ѧптратѫ (ѧптр'о четате); —glocke, f., клопотѫ de ѧпкідере; —holz, n., бърпъ de ѧпкідере; —horn, n., ілеѫ кѫ корпѫ; —kette, f., ланцѫ de ѧпкісѫ; —riegel, m., зъворѫ, дрѫгѫ, верігъ = (verrou фр.).
Sperrung, f., ѧпкісътѫръ, барікадъ; кръчіре.
Sperrweit, a., дескісѫ, датѫ ѧп латѫрі (о пóртъ).
Spesen, f. pl., спесе, келтѫеліле de спедіціѫне а мърфілорѫ; —frei, ad., спеселе плътіте; —nachnahme, f., (негоц.) реплътіре.
Spezerei, в. Specerei.
Sphäre, f., сферъ.
Sphärik, sphärisch, a., сферікѫ.
Sphäroidisch, a., сфероідалѫ.
Sphinx, m., сфінсъ (монстрѫ фабѫлосѫ).
Spiauter, Spialter, m., спіатерѫ, zinкѫ.
Spicken, v., ѧпслъпінезѫ, ѧмпъпезѫ кѫ слъпінъ.
Spicknadel, f., ѧмпъпътóре.
Spicköl, n., олеѫ de лівантъ.
Spiegel, m., мірътóре (= miroir фр.), оглindъ; лівела, фаца лѫ-

Digitized by Google

чітóре (а апеї), лъчіълъ (мъреї); окіъ (de рецеа); —beleg, m., овдъсътъръ (споітъръ пе фаца din досъ а глажеї de оглindъ, препаратъ din цinкъ къ арцiнтъвiъ); —bild, n., тiпъ, iмацiнъ, ресфръптъ прiн оглindъ; —blank, ad., лъчiторъ ка оглinda; —ei, n., окiърї de оъе (въкатъ).

Spiegel-fechterei, f., счiомакiъ, лъптъ префъкътъ; орї че се фаче пъмаї пептръ окiї óменiлоръ, пъмаї de формъ; —fenster, n., ферéстръ de оглindъ; —fernrohr, n., телескопъ катоптрiкъ, телескопъ ресфръпгъторъ (iнстр. фiс.); —garn, n., рецеа къ окiърї марї (въпът.); —gießer, m., търпъторъ de оглinzї; —glas, n., глажъ de оглindъ, глажъ фiнъ; —glatt, a., петедъ, полiтъ ка глажа; —harz, n., колофонiъ; —hell, a., лiмпеде ка оглinda (апа); —hütte, f., оглindърiъ; —kobalt, m., ковалтъ лъчiторъ (есъ); —lampe, f., ресфръпгътóре; —lehre, f., катоптрiкъ, штiiнцъ деспре ресфръпцереа лъмiнеї; —manufactur, f., манъфъптъръ de оглinzї.

Spiegeln, v., лъчеште, релъчеште; sich —, се оглindеште (маї бiне се мiръ (= se mirer фр.).

Spiegel-rahmen, m., кадръ, первазъ de оглindъ; —scheibe, f., окiъ de оглindъ (глажъ крiсталiнъ че констiтъ оглinda); —schleifer, m., полiторъ de оглinzї; —stein, m., мiкъ, аъръл пiсiчеї; —tischchen, n., тоалетъ; —zimmer, n., станцъ, кабiнетъ орнатъ къ оглinzї.

Spiegelung, f., оглindiре, мiраре.

Spieke, f., лiвантъ (плантъ); —nard, f., нардъ de лiвантъ.

Spiel, n., жокъ; жъкъріъ; петречере; ein — Karten, жокъ de кърцї; — der Natur, жъкъріъ а натъреї, sich ins — mengen, а се аместека ѧн чева; die Hände im —e haben, а фi компліче; etwas auf's — setzen, а пъне ѧн перiкълъ; einem das — verderben, а ѧнкръчiша планълъ къiва; ein gewagtes — haben, а ѧнтрепрiнде о трéвъ перiкълóсъ; (mit.) das — rühren, а бате това; mit klingendem —e ausziehen, а еші къ това бътъндъ ші къ флатъра дестiнсъ.

Spiel-art, f., манiеръ de жокъ; варiацiъне (ла планте); —ball, m., мiнче, бiлъ; жъкъріъ; —ball des Glückes, жъкъріа порокълъї; —bruder, m., картофоръ маре; —bude, f., лотерiъ; —docke, f., пъпъшъ.

Spielen, v. a. ші n., ме жокъ; бате ѧн мълте колóре (матерiа); къптъ пе ън iнстръмъптъ; ich lasse nicht mit mir —, нъ съпт омъ de каре съ'шї батъ жокъ фiештечiне; Karten —, а жъка кърцї: die Flöte —, а къпта къ флаътълъ; den Liebhaber —, а фаче пе аморезълъ (пе менъ); mit Worten —, ѧнтребъiнцéзъ екiвоче; das Geschütz — lassen, дъ къ тъпърiле; hoch —, а жъка пе маре; niedrig —, а жъка пе пъцiнъ.

Spieler, m., жъкъторъ, картофоръ; —ei, f., жъкъріъ.

Spiel-geld, n., банї de кърцї; банї de жъкърiї; —genoß, —gesell, —kamerad, m., соцъ, товаръшъ de жокъ; —gesellschaft, f., соцiéтате de жъкатъ (маї алесъ ла кърцї); —haus, n., касъ de жокъ ла кърцї, картофорiъ; —karte, f., карте de жокъ; —klubb, m., клъбъ, адъпътъръ de картофорї; —mann, m., мъсiкантъ; —leute, pl., мъсiканцї; —marke, f., маркъ, фiшъ de жокъ; —narr, m., картофоръ; —raum, m., фiг. къмпъ, спацiъ; локъ de жокъ; —sachen, pl., жъкърiї (копiлърештї); —schuld, f., даторiъ de жокъ; —stube, f., къмаръ, odaie de жокъ; —stunde, f., óръ de жокъ; —sucht, f., картоманiъ; —tisch, m., масъ de кърцї; —uhr, f., орлоцiъ мъсiкантъ; —verderber, m., търбъръторъ; —werk, —zeug, n., жъкърiї; —wuth, f., патiмъ de кърцї, в. —sucht; zeit, f., тiмпъ de жъкатъ.

Digitized by Google

Spiere, f., (мар.) дрѫгѫ.
Spierling, m., со́рвъ (по́мъ); сарделъ (пеште).
Spieß, m., це́пъ, цепѫшъ; фрігаре; пікъ, лапче; сѫліцъ; er schreit, als wenn er am —e steckte, ціпъ ка din фрігаре, ка din гѫра шерпелѫї; —bock, m., кънътъїѫ de фрігаре; кънріорѫ кѫ корніце; —braten, m., фріптѫръ ѫн фрігаре; —bürger, m., четъце́нѫ лънчерѫ (odiniо́ръ); четъце́нѫ, вѫргерѫ сімплѫ.
Spießen, v., ѫнцепѫ, трагѫ ѫн це́пъ, ѫн фрігаре.
Spieß-gesell, m., соцѫ, товаръшѫ; компліче; —glanz, m., —glas, n., антімоніѫ; —glanzsäure, f., ачідѫ антімоніѫ; —weiß, m., черѫсъ, плѫмбѫ, de антімоніѫ; —hirsch, Spießer, чербѫ монтатѫ; —icht, a., ка цепѫша, лънчіѫ; —ig, a., цепѫшосѫ; —ruthe, f., варгъ, пѫіа; —ruthen laufen, трече прін шірѫ, а фі бътѫтѫ кѫ пѫіеле (солдатѫлѫ).
Spike, Spieke, лівантъ, нардѫ.
Spill, n., Spille, f., фѫсѫ; сѫлѫ, церѫшѫ; ресѫчіто́ре; осіа котіѫцеї аратрѫлѫї.
Spillig, a. ші ad., сѫпціре ка фѫсѫлѫ.
Spinat, m., спънакѫ (плъптъ).
Spindel, f., фѫсѫ; сѫлѫ; осіъ; стълпѫ de скаръ (ла касъ); —baum, m., въртежѫ маре; арцарѫ ші алте соіѫрї de арворї; —förmig, a., фѫсѫформѫ; —treppe, f., скаръ спіралъ.
Spinell, m., спінелѫ.
Spinnbar, a., цесіверѫ.
Spinne, f., пъіанцепѫ; —feind, m., дѫжманѫ de мо́рте.
Spinnen, v., торкѫ; es ist nichts so zart gesponnen, es kommt endlich an die Sonnen, німіка пѫ се фаче ла аскѫнсѫ че съ пѫ е́сѫ ла лѫмінъ; Tabak —, ръсѫческѫ тѫтѫнѫ, факѫ сѫлѫреле de тѫтѫнѫ; —, n., торсътѫръ.
Spinnen-artig, —förmig, a., de форма паіанцінѫлѫї; —gewebe, n., пънzъ de пъіанцінѫ.
Spinner, m., торкъторѫ; —in, f., торкъторе́сѫ; —ei, f., торкътѫръ, то́рчере.
Spinn-haus, n., торкъто́ре, касъ de торсѫ, de коррекціѫне; —maschine, —mühle, f., машінъ, мо́ръ de торсѫ; —rad, n., ро́тъ de торсѫ; —raupe, f., верме de мътасъ; —rocken, m., фѫркъ de торсѫ; —stube, f., кътаръ de торсѫ.
Spint, m., пъне алѫъто́съ, крѫдъ, неко́птъ; в. ші Splint; —isiren, в. Grübeln.
Spion, m., спіонѫ, ско́дъ, скоditорѫ; emicарѫ; —iren, v., спіонезѫ, скодескѫ.
Spirale, Spirallinie, f., спіралъ, лініъ тортѫо́съ.
Spirituös, a. ші ad., спіртѫосѫ, таре.
Spiritus, m., спіртѫ, ессінцъ.
Spital, n., спіталѫ (оспіталѫ).
Spitz, m., соїѫ de кънe, кънe-лѫпѫ.
Spitz-bart, m., варбъ аскѫцітъ, варбъ de цапѫ; —berg, m., мѫнте аскѫцітѫ; —beutel, m., съкѫлецѫ; —bube, m., потлогарѫ, маргіолѫ, лотрѫ, вербанѫ, влъстематѫ; —bubensprache, f., лімбацѫ de лотрії; —büberei, f., —bubenstreich, m., ве́рбъніъ, штрепгъріъ, апѫкътѫръ de лотрѫ, трѫфъріъ; —bübisch, a., вербънърескѫ; ad. ка вербанції, лотрії шчл.
Spitze, f., върфѫ, аскѫцішѫ; съце́та (ла тѫрпѫ); крештетѫ; капѫ, фрѫптеа (арматеї); варва спінѫлѫї; дінтелъ; einem die — bieten, а ресісте кѫїва, а і се ѫмпротіві.
Spitzen, v., аскѫцѫ, факѫ върфѫ (ла о пе́нъ); die Ohren —, а deckide ѫрекіле, а аскѫлта кѫ лѫаре аміnте.
Spitzen-arbeit, f., лѫкрѫ de рецеле, дінтеле; —aufsatz, —besatz, m., коіфѫръ, кѫіцъ de рецеле; —garn, n., ацъ de рецеле; —grund, m., пънza, ѫрzітѫра рецелелорѫ; —handel, m., рецелеріъ, негоцѫ кѫ рецеле; —kleid, n., вестмънтѫ de рецеле; —klöppel, m., фѫсѫ, чокънелѫ de (ѫмплетітѫ) рецеле; —klöpperin, f., дінтелере́сѫ, фъкъто́ре de рецеле.
Spitzfindig, a., сѫвціре, фінѫ; софістѫ,

Digitized by Google

афѣторіѣ de атѫдірі рафінате; —feit, f., сѣвціетате, рафінѣтате, софістѣріѣ.

Spitz-hacke, —haue, f., сапъ (zappa італ.) асѫцітъ.

Spitzig, a., асѫцітѣ (mai кѣ сѣтъ ла вѣроѣ); фіг. дмпѣпгѣторѣ, тѣшкѣторѣ кѣ ворва; —keit, f., асѫціме; фіг. дмпѣпцеріѣ, аттіпцере кѣ ворве.

Spitz-maus, f., шóреце кѣ вотлѣ асѫцітѣ; —name, в. Spottname; —säule, f., овеліскѣ; —winkelig, a., асѫцѣпгѣларѣ; —zahn, m., дінте каніпѣ.

Spleen, (zi cnin), ѫмóре реа (вóлъ англікъ).

Spleiße, f., ҙандѣръ; деспікѣтѣръ.

Spleißen, v., деспікѣ, крепѣ, ҙѫндѣрескѣ.

Spleißig, a. ші ad., деспікаверѣ.

Splendid, a., спіендідѣ, стрълъчітѣ.

Splint, m., аскіъ, ҙандѣръ; лімвъ кѣ кóрде ла дакате; алвѣрнѣ (матеріа арворелъі дінтре скóрҙъ ші інима лъі).

Spliſſen, v., дпкеіеѣ, дпкеіѣ (дóъ лемне); леґѣ дóъ фъніі де кораві капѣ-дп капѣ дмвѣкѣндъле.

Splitter, m., аскіъ, ҙандѣръ (де лемнѣ сéѣ ферѣ).

Splitterfaſennacht, a., голѣ кѣт л'а фъкѣтѣ маікъса.

Splitterig, a., асніосѣ, ҙѫндѣросѣ, сéѣ ҙѫндѣрітѣ.

Splittern, v., асніезѣ, ҙѫндѣрезѣ; се асніазъ, ҙѫндѣреште.

Splitternacht, в. Splitterfaſennacht.

Splitter-richten, v., жѣдекѣ кѣ атѫпѣнтъл, крітікѣ din фірѣ дп пърѣ; —richter, m., крітікѣ, ченсорѣ мѫпѣнціосѣ; —weiſe, ad., кѣ аскіа.

Spoliant, m., споліантѣ, деспоіторѣ.

Spoliat, m., споліатѣ, деспоіатѣ.

Spolien, pl., деспоіері.

Sponde, f., патѣ (скелетълѣ де лемнѣ).

Sponſalien, pl., спонсаліі.

Sporadiſch, a. ші ad., спорадікѣ, речінітѣ (інсъле).

Sporen, в. Sporn ші Spornen.

Sporer, m., фаврѣ де пінтені, пінтенарѣ.

Sporn ші Sporen, m., пінтенѣ (ла чістъ, ла кокошѣ); волдѣ; мотівѣ, дндемнѣ.

Spornen, v., дмпінтенезѣ, даѣ пінтені; фіг. аціцѣ, дптъръгѣ.

Sporn-füße, pl., пічóре дмпінтепате; —leder, n., кѣреа де пінтені; —ſtreichs, ad., дп фѣра мареі; —träger, m., портъторѣ де пінтені.

Sportelcaſſe, f., касеъ де венітѣ лътъралѣ.

Sporteln, pl., венітърі лътърале, дрептърі касъале але трібѫпалелорѣ.

Spott, m., де рѫсѣ, лъаре дп рѫсѣ, ватжокърѣ; bittere —, саркастѣ; feine —, іроніъ; —bild, n., карікатърѣ.

Spöttelei, f., ватжокоріре, дерѫсіне.

Spötteln, v., аттінгѣ кѣ вътвакѣ, іаѣ дп рѫсѣ кѣ фінеце.

Spotten, v., дмі ватѣ жокѣ, дерѫдѣ.

Spötter, m., дерѫзътоѣ, ватжокоріторѣ.

Spötterei, f., дерѫдере, ватжокоріре.

Spott-gebot, n., даре де преці де німікъ; —gebicht, n., сатіръ; —geiſt, m., спіритѣ ватжокоріторѣ; —gelächter, n., рѫсѣ ватжокоріосѣ; —geld, n., преці де німікъ.

Spöttiſch, a., ватжокоріторѣ, дерѫзѫторѣ.

Spöttler, m., лъторѣ дп рѫсѣ.

Spott-lied, n., кънтѣ сатірікѣ; —luſt, f., дорінці де а ватжокорі; —name, m., нѫме де полікрітърѣ; —rede, f., ворвіре сатірікъ; —ſchrift, f., сатіръ, епіґрамъ; —ſucht, f., маніъ де а ватжокорі; —vogel, m., ватжокоріторѣ; —weiſe, ad., дп ватжокърѣ; —wohlfeil, a. ші ad., фóрте ефтінѣ, дп дарѣ.

Sprach-ähnlichkeit, f., анадоґіъ де лімвъ; —alterthum, n., манѫскріс антіче; —arm, a. ші ad., съракѣ дп квінте, дп спресіні, п'аре коніъ де ворве; —bemerkung, f., потъ асѫпра лімвеі.

Sprache, f., лімвъ; лімваґіѣ; квънтѣ; er hat eine ſchwere —, елѣ ворвеште греѣ, елѣ ворвеште дмпедекатѣ.

Digitized by Google

Sprach-eigenheit, f., idioтicmъ, фіреа лімвеї; romanische —e, ромъnicmъ; —fehler, m., ерóре гръmатікалъ, солечicmъ; —fertigkeit, f., ъшорътатеа ворвіреї, фачерітате de а се ръспіка; —forscher, m., етімолоцістъ, черчетъторъ алъ лімвеї; —forschung, f., етімолоціъ; —freund, —gelehrte, —künstler, m., гръmатікъ; філологъ, стъdieторъ de лімвъ, кънoскъторъ алъ лімвеї; —gebrauch, m., datinъ ѧn лімвъ, ъсанцъ de лімвъ; —gesetz, n., —regel, f., регъла, леціеа лімвеї; —gitter, n., гратіъ de ворвітъ; —kenntniß, f., кънoштінцъ de лімвъ; —kunde, f., стъdiъ de лімвъ, філолоціъ; —kunst, f., граmатікъ, арта лімвеї; —künstlich, ad., гръmътіческъ; —lehre, f., граmатікъ; —lehrer, —meister, m., мъїестръ de лімвъ, професоръ de лімвъ; —reinheit, f., кърьціа лімвеї, пърітатеа лімвеї; —reiniger, m., пърістъ, кърьціторъ de лімвъ; —richtig, ad., корептъ, регълатъ, гръmътікалъ; —rohr, n., тъвъ de ворвітъ, ворвіторіъ, трѫmвъ ворвітóріъ; (mar.) трѫmвъ марінъ; —selig, a., ворварецъ, гъралівъ; —übung, f., deпрindере ѧn лімвъ, есерчіціъ ѧn лімвъ, —unterricht, m., ѧnвъцъmѫnтъ de лімвъ, лекціъne de лімвъ; —verbesserer, m., реформъторъ de лімвъ; —verderber, m., корънторъ, стрікъторъ, скълъmвъторъ de лімвъ; —werkzeug, n., органълъ ворвіріі; —widrig, a. ші ad., контраріъ ценіълъї лімвеї.

Sprachlos, a. ші ad., mътъ, amъцітъ, неворвіторъ, ліпсітъ de ворвіре; —igkeit, f., mъціme, неворвіре, афоніъ.

Sprechart, f., modъ de а ворві, провінціалісmъ; діалептъ.

Sprechbar, a. ші ad., че се пóте ворві.

Sprechen, v., ворвеекъ; діскъргъ; zікъ; was sprichst du dazu? че zічі тъ ла ачéста? Sie haben gut —, Dтале ѧці dъ mъna съ ворвеші; er ist heute nicht gut zu —, астъzі пъ'і сънт оіле акасъ; französisch —, а ворві францоzеште; heilig —, а канопіса, а деkіара de сфънтъ; laut —, а ворві ръспікатъ, а ворві таре; Jeder spricht wie ihm der Schnabel gewachsen ist, фіекаре ворвеште лімва ѧn каре л'аъ легънатъ, фіекаре ворвеште лімва че о штіе.

Sprechend, part., ворвіторъ, ворвінте; —e Augen, окі віоі, окі ворвіторі.

Sprecher, m., ворвіторъ, къвънтъторъ, оръторъ.

Sprechzimmer, n., кабінетъ de ворвітъ, касъ de конворвітъ.

Spreißel, в. Sprosse, f.

Spreiten, v., стindъ, dестindъ; деслърцескъ.

Spreitzen, v., кръческъ, dестindъ, лърцескъ (пічóреле); sich —, me razimъ; me оппънъ, ресістъ.

Sprengel, m., стропіторіъ; ресортъ; діечесъ (епіскопéскъ), жърісdікціъne (екліciастікъ).

Sprengen, v., спаргъ; ръсіпескъ; ѧnіептъ (калълъ); ъdъ, стропескъ; касеzъ, десфіінцеzъ (о соціетате, о adъnape); ein Gerücht —, а ръспъndі о фаімъ; in die Luft —, а арънка ѧn аеръ; das Thor —, а спарце пóрта.

Sprenger, m., сълтътъръ, сърітъръ.

Spreng-gefäß, n., —kanne, f., васъ, капъ de ъdатъ.

Sprengkugel, f., вомвъ.

Sprengwedel, m., пъmътъфъ de стропітъ.

Sprenkel, m., далтъ; пестріцътъръ, пáтъ, макълъ.

Sprenkeln, v., пестріцеzъ, върцеzъ (італ. variegare); мърmореzъ, daъ апе (хъртіеї).

Sprenkelig, a. ші ad., пестріцъ; въргатъ; пънтъатъ.

Spreu, f., плéвъ.

Spreuig, a. ші ad., плевосъ.

Sprichwort, n., провервъ (пілdъ,

Digitized by Google

повестеа-ворвеї); zum — werden, а се фаче de провервъ, de ворвъ.
Sprichwörtlich, a. ші ad., провервіалъ,
Spriegel, m., аркълецъ, аркъшоръ. аркъцъ.
Spriegeln, v., ръпедъ аркълъ.
Sprießen, v., ръсаръ, daŭ ѧп колцъ (іе́рва); me паскъ.
Spriet, n., (map.), антінъ, пръжінъ de вълъ.
Springbecken, m., васінълъ фънтъпеї.
Springbrunnen, m., пъціъ сълтъторъ.
Springen, v., саръ; me спаргъ, плеспескъ, крепъ; das Glas springt, стікла се спарце; das springt in die Augen, ачеста есте ѧпведератъ; über die Klinge — lassen, а трече прін аскъцітълъ савіеї, а ъчіде.
Springer, m., съріторъ; сълтъторъ, сълтърецъ, кълъшеръ; (ѧп шахъ) кълърецъ.
Springfeder, f., аркъ de оцелъ, аркъ еластікъ, ресортъ (ѧп maxine, оролóце).
Springfluth, f., мъреа палтъ.
Springglas, n., пікътъръ de стіклъ.
Springkefer, m., ръdашкъ сълтътóре.
Springkraft, f., пътере еластікъ, форцъ ресълтътóре.
Springkraut, n., валсаміпъ галвінъ.
Springochse, m., таъръ (Stier).
Springquelle, f., фонтъпъ, ісворъ, сорцінте.
Spring-stock, m., —stange, f., мъчъкъ (італ. mazza), чомагъ; ферекътъръ de чомагъ.
Springzeit, f., тімпъ de сърітъ (армъсаріі).
Spritz, m., сѫрінгъ, сърінгъ (къчї cape din ea), спръцъ (італ. spruzzo, sprazzo); пъшкъліцъ (de кърпатъ, de алъатъ).
Spritze, f., сѫрінгъ; пъмпъ, трѫмбъ, тълъмбъ de фокъ.
Spritzen, v., стропескъ; дестъпъ (ъпъ васъ къ флъідъ).
Spritzenleute, pl., пъмпарї, помпіерї, стінгъторї de фокъ.
Spritzenrohr, n., цéва пъмпеї, вѫнтеа.
Spritzgurke, f., краставете сілватікъ.
Spröde, a. ші ad., кръdъ, фрацеръ, фрънгъріъ, фърмічосъ (феръ ш. а. метале); скръпосъ (пъне); деспрецъіторъ; ретрасъ; spröde Mädchen, фетіцъ ретрасъ, фетіцъ сморфъітъ (каре фаче пазърї ші пъ стъ de ворвъ); spröde Frau, фемеїъ прецióсъ (ѧп важокъръ), фемеїъ че префаче аспріме.
Spröde, Sprödigkeit, f., фръцеріме, фрънгъріме, фърмічошіъ; скръпошіъ; деспрецъ; аспріме; сморфъітъръ, грімасъ.
Sproß, m., цермінe, колцъ (de іе́рвъ); сърчелъ (лът. surculus), влъстаръ.
Sprosse, f., спетéзъ de скаръ (Spreißel, Sprießel), фъшчелъ de скаръ; кінгъ, стінгїъ (de фере́стръ).
Sprossen, v., ръсаръ, ѧпколцескъ (іе́рва), крескъ; арънкъ влъстаръ.
Sprößling, m., в. Sproß; — ърмашъ, девіітор̆ъ (dintр'о фаміліъ).
Sprotte, f., ціръ (пеште), сарdеа (італ. sardella).
Spruch, m., сѫптінцъ, zісъ; пъсацїъ, перікопъ (dintр'о карте); арвітрацїъ, сѫптінцъ (а ъпъї жъdекъторъ) арвітръоре; жъdекатъ, хотърѫре, deчісіъне жъdекъторéскъ; —buch, n., карте de сѫптінце; —register, n., конкорdанца вівліеї; —reich, a., сѫптінціосъ.
Sprüchlein, Sprüchelchen, n., сѫптінцъ скъртъ, мотъ.
Sprüchwort, в. Sprichwort.
Sprudel, m., клокотъ de ісворъ, скътъре́лъ, волвотітóре, волвотітъръ.
Sprudelkopf, m., капъ фервінте, омъ іъте, сънце колкъіторъ.
Sprudeln, v., колкъїъ, гълкъїъ (італ. gorgogliare), волвотескъ; волвореск̆ъ (ворвіndъ), стропескъ din гъръ; der Champagner sprudelt im Glase, вінълъ de Шампаніа спъмегъ ѧп пъхаръ.
Sprühen, v., ѧмпрошкъ, арънкъ скінтеї, ѧмпръштіїъ.
Sprühfeuer, n., фокъ ѧмпрошкъторъ.
Sprühregen, m., плоічікъ.

Digitized by Google

Sprung, m., сърітъръ, сълтътъръ; крепътъръ, плеспітъръ, фъшіїетъръ (fessura, італ.); gefährlicher —, сърітъръ de мóрте; Sprünge bekommen, а се крепа (о стіклъ, ъпъ мъръ); auf dem — stehen, а ста гата (de порпітъ, de фъкътъ); —lauf, m., алергътъръ ѧп сърітe; —riemen, m., педекъ (ла каї); —weise, ad., пе сърітe.
Spuck, m., пълъкъ, стахіъ; пъзърітъръ, спаітъ; ъмвръ; въїетъ; пъказъ.
Spucke, f., скъіпатъ, скъіпътъръ.
Spucken, v., скъіпъ.
Spuck-gefäß, n., —napf, m., скъіпътóре, лъдіцъ de скъіпатъ.
Spuken, v., mi се пълъчеште; факъ въїетъ, сгомотъ; me жокъ къ фокъ, къ банї; es spukt in diesem Hause, ѧп каса ачéста пъ е лъкръ къратъ, ѧмвлъ дракълъ; es spukt in seinem Kopfe, аре рамъ de невъпіъ.
Spukgeschichte, f., історіъ de стахії.
Spule, f., мосоръ, цéвъ; пéпъ (de кondeїe); лагъмъ.
Spüle, f., клътітъръ, спълътъръ; локъ de спълатъ.
Spuleisen, n., леткъ.
Spulen, v., дéпъпъ.
Spülen, v., спълъ; клътескъ; пълвескъ (пъпza).
Spuler, m., депъпъторъ.
Spüler, m., клътіторъ; спълъторъ.
Spul-faß, n., —gelte, f., —kessel, m., васъ de клътітъ, коватъ, чъвъръ de клътітъ.
Spulicht, Spulig, n., апъ de клътітъ, спълътърї, pl., zoї pl.
Spulspindel, f., леткъ de депъпатъ.
Spulrad, n., рóтъ de депъпатъ.
Spulwasser, n., в. Spulicht.
Spulwurm, m., лімврікъ.
Spund, m., допъ, чепъ (ла бъте); гаъръ, вортъ (ла бъте), врапъ.
Spund-bohrer, m., сфределъ de врапъ; —brett, n., скъndъръ ла чепъ, тъвліцъ; —geld, n., таксъ, акчісъ пе беътърї; —loch, n., гаъръ, врапъ; —zapfen, m., чепъ.
Spünden, v., астъпъ, ѧпфъndъ къ допъ; ѧпклештъ, кънтъшескъ (къ скъndърікъ врапа).
Spünder, m., астъпъторъ, ѧпфъndъторъ.
Spur, f., ъртъ (італ. orma); семпъ; тігъіцъ (de фъсъ), афъndътъръ.
Spuren, v., ъртърескъ, іаъ ърма; adъртекъ (кънеле), спіонескъ; сімцъ, ресімцъ.
Spürer, Spürhund, m., къне adъртекъторъ; спіонъ.
Spürgang, m., лъътъръ de ъртъ, ъртърітъръ.
Spurlos, a. ші ad., фъръ ъртъ.
Spurwiesel, n., невъстъікъ adъртекътóре.
Sputen, v., пріпескъ, в. Eilen.
Spützen, v., скъіпъ.
St! int., пст! тачї! чітъ (італ. zitto);
Staag, Staar, Star, m., гразръ! албéцъ (пе окїъ, катарапть; den — stechen, а тъїа албéца; а скóте din пештіінцъ.
Staarblind, a. ші ad., орвъ de албéцъ.
Staarstecher, m., окїълістъ, оперъторъ de албéцъ.
Staat, m., статъ, імперіъ, domniъ; помпъ, галъ, парадъ, статъ, старе de мъріме; er macht großen —, елъ фаче фігъръ маре, елъ вреа а фігъра de маре; sich in — werfen, а се ѧмвръка de галъ, а се гъті de парадъ; Sie können — darauf machen, dъmniата те поцї ръzima пе ачееа, dта поцї копта пе ачееа; die —en, депътацїї, adъnanца цереї, diета, статъріле цереї.
Staaten-bund, m., легътъінцъ, конфедъръцїъне de статърї; —kunde, f., статістікъ; діпломатікъ.
Staats-amt, n., офічіъ пъблікъ; —angelegenheit, f., трéба, афачереа статълъї; —ausgabe, f., спеса статълъї; —bürger, m., четъцéнъ de статъ; —dame, f., damъ de онóре; —degen, m., спадъ de галъ; —einkünfte, pl., венітърї пъбліче; —gebäude, n., ediфічіъ пъблікъ; —gefangene, m., прінсъ алъ статълъї, пріconіеръ, аре-

Digitized by Google

стантъ de ст.; —geheimniß, n., секретъ de ст.; —gesetz, n., леџеа ст.; —grundgesetz, n., леџе фъndamenталъ, констітъцiъnea статълъї; —haushalt, m., —wirthschaft, f., економіъ пъблікъ; —kasse, f., вістіеріъ пъблікъ, ерарїъ; —kleid, n., вестмънтъ de галъ; —klug, m., політікъ, пъцітъ ѫn требіле статълъї; —klugheit, f., політікъ; —körper, m., статъ; —kunde, —kunst, —lehre, f., політікъ; массімъ політікъ; —lehrer, m., професоръ de політікъ; —mann, m., върватъ de статъ, омъ алъ політічеї; —minister, m., міністръ de статъ; —oberhaupt, n., domnіторъ, капъ съпремъ алъ статълъї; —papier, n., облегъцiъne de статъ; —rath, m., консіліъ de статъ; —recht, n., дрептъ пъблікъ; —religion, f., релеџе domnіторе; —ruder, m., кърма статълъї, гъбернемѫнтъ; —schuldentilgungscasse, f., касъ de амортісъцiъne; —schuldschein, m., чедълъ (цѫдълъ, італ. cedola) de статъ, потъ de a статълъї; —umwälzung, f., револъцiъne; —verbrechen, n., крімъ, деліптъ ѫn контра статълъї; —verfassung, f., констітъцiъne de статъ; —verwaltung, f., administръцiъne пъблікъ; —wirth, m., фінанцiаръ; —wissenschaft, f., штіінцъ політікъ; —zimmer, n., odaie de парадъ.

Stab, m., бъцъ, бастонъ, мъчъкъ, (італ. mazza), чомагъ, бѫтъ (ардел.); вéргъ; (ла міліт.) статъ маіоръ, штабъ; eiserne —, ръдъ, вéргъ de феръ; den — über einen brechen, а осѫndi пе чінева ла мóрте; —einguß, m., тіпаръ ѫn феръ.

Stäbchen, n., бъцішоръ, бастонелъ; въргълiцъ.

Stabe, m., в. Buchstabe.

Stabel, Stäbel, m., паръ, церъшъ, хърачъ.

Stäbeln, v., церъїъ, пънъ церъшї, хъръческъ (планте).

Stabhalter, m., пъртъторъ de въцъ; локцiіторъ.

Stabhole, n., лемнъ de дóџе.

Stablehn, n., феъдъ епіскопескъ.

Stabrechnen, n., калкъларе къ беце (мъіестріъ).

Stabsarzt, m., medікъ de статъ маіоръ.

Stabsoffizier, m., офіціръ de статълъ маіоръ, офіціръ de штабъ.

Stabsquartier, n., квартіръ џенералъ, квартіръ de штабъ.

Stabwurz, f., абротанъ, артемісіъ абротанъ (Beifuß, Eberraute).

Stachel, m., гімпе, цепъ; спінъ; акъ; волдъ; бічъшкъ, стръмъраре.

Stachel-beere, f., акрішъ (къчї е акръ); —beerstrauch, m., акрішъ, акрінъ; —börs, m., пéркъ спінóсъ; —fisch, m., пеште спінóсъ; —roche, f., раіе гімпóсъ; —schnecke, f., пърпъръ, мъріче (а къреї сънџе въпсеште порфіръ рошіъ); —schwein, n., арічъ.

Stachelicht, Stachelig, a. ші ad., гімпосъ, цепосъ, цепъросъ; спіносъ, пънгъросъ.

Stacheln, v., ѫnгімпъ, ѫnцепъ, ѫmпънгъ.

Stacket, n., пърітъръ, пърісатъ, ѫnгръдітъръ къ церъшї (партаклѫкъ).

Stadium, n., стадіъ, месъръ de локъ, сéъ ші ръстімпъ); (med.) гръдъцiъne, (градъ (ла бóлъ).

Stadt, f., четате (орашъ, търгъ).

Stadt-arzt, m., medікъ, фісікъ алъ четъцiї; —baumeister, m., архітектъ алъ чет.; —beamte, m., офічіалъ de четате; —einwohner, m., Städter, m., четъцéнъ (оръшéнъ); —freiheit, f., прівілеџіъ алъ четъцiї; —gebiet, n., цінътълъ четъцiї, къпрінсълъ, ѫmпреџіърімеа четъцiї; —gemeinde, f., комънъ четъцéнъ; —gesetz, n., леџе мънічіпалъ; —leben, n., Städterleben, n., віéцъ четъцéнъ, віéцъ de четате; —magistrat, m., —obrigkeit, f., маџістратъ алъ четъцiї; —pfarrer, m., парохъ de четате (din Stadt се маї потъ компъне мълте ші фóрте ъшоръ).

Digitized by Google

Staff, m., в. Stab.
Staffel, f., трéптъ; фофéзъ, фъсчелъ, спътéзъ (de скаръ); градъ; höchste — der Ehre, кълмеа опóреї; —förmig, a., трептатъ; —weise, ad., трептатъ.
Staffelei, f., статівъ (ла зъграві).
Staffette, f., стафетъ), кърієръ іъте, поштъ іъте.
Staffiren (фр.), v., гътескъ, орнезъ; einen Hut —, а тіві, а гарні о пълъріъ.
Staffirung, f., гътітъръ; гарнітъръ.
Stag, m., (мар.), фъніъ de катаргъ, страгъ (къ о траці, італ. straglio).
Stagnol (італ.), m., васъ de късъторъ; фóіе de късъторъ.
Stagsegel, n., (мар.), кървънаръ.
Stahl, m., оцелъ (італ. acciaro, фр. acier); амнаръ; цéвъ de панъ (Kiel); снетéзъ; провъ; фъndъ; пічоръ de масъ.
Stahl-artig, a. ші ad., оцеліъ, ка оцелълъ; —bad, n., ваіе марціалъ; —draht, m., фіръ, телъ de оцелъ; —fabrik, —hütte, f., оцелъріъ, фабрікъ de оцелъ, къхъ; —feder, f., kondeіъ de оцелъ; —grün, a., верde оцеліъ; верde ѧнкісъ; —fest, a. ші ad., er ist —fest, елъ аре трънъ ка de феръ; —stich, m., съпътъръ ѧн оцелъ; тіпаръ пе оцелъ; —waare, f., оцелъріъ; —wein, m., вінъ оцелітъ; —werk, n., лъкръ de оцелъ.
Stählen, v., оцелескъ; кълескъ; ѧнтъреск, ѧмпътерескъ.
Stählern, a. ші ad., de оцелъ.
Stahr, m., вербече (Schafbock); —lamm, n., вербекъцъ, міелъ нежъгъпітъ.
Stake, f., дръгъ, паръ, пръжінъ; жóрдъ; пъіа.
Stalaktit, m., сталактітъ (пéтръ крісталісатъ din пікътърі de апъ).
Stall, m., стаъръ, стаълъ (іт. stalla, лът. stabulum); граждъ.
Stall-amt, n., інспепціъне de граждърі; комісіъ (дела комісъ); —fütterung, f., нътріре ѧн граждъ; —junge, —knecht, m., паікъ, шербъ de граждъ; —meister, m., комісъ, маіестръ алъ кочієрілоръ.
Stallung, f., в. Stall.
Stamm, m., трънкіъ, тълпінъ, трънпінъ; расъ (іт. razza), соіъ; віцъ, спіцъ; постъ (ѧн жокъ); месъръ; männlicher —, лініъ бървътéскъ; der Apfel fällt nicht weit vom —e, ашчіа пъ каде de парте дела тълпінъ.
Stamm-ältern, pl., рестръвънї, протопъріпцїї, прімії пъріпцї; —baum, m., арворе ценеалоцікъ, арвореле фаміліеї; —buch, n., реціcтръ de спіцеле фаміліеї, карте ценеалоцікъ; карте de пріетініъ; —buchstabe, m., літеръ радікалъ; —folge, f., ценеръціъне, ъртареа семінціілоръ; —frei, a., machen, а скімва din постъ; —geld, n., къпіталъ, фондъ; —gut, n., мошіъ din фаміліъ, мошіъ стръвънъ; —halter, m., съсціпъторъ алъ тълпінеї; пъстръторъ алъ фаміліеї; —haus, n., лініъ прінчіпалъ (а фаміліеї); —holz, n., лемнъ ѧнтрегъ, лемнъ din тълпінъ; —linie, f., лініъ прімітівъ; —sprache, f., лімбъ прімітівъ, лімва мамеї; —tafel, f., таблъ ценеалоцікъ; —vater, m., протопъріпте, ръстръвънъ; —volk, n., попоръ прімітівъ; —wort, n., кувънтъ прімітівъ.
Stammchen, Stämmlein, n., трънкіълецъ, тълпіóръ.
Stammeln, v., бълбъіъ.
Stammen, v., десчіндъ, me дерівъ, me дедъкъ, девінъ, me трагъ, me паскъ.
Stämmen, в. Stemmen.
Stammhaft, Stämmig, a. ші ad., трънпосъ, трънкіосъ, трънпешъ; пътеросъ.
Stammler, m., бълбъітъ, гънгавъ, дърдъіче (італ. tartaglione).
Stämpel, в. Stempel.
Stampfe, f., пісътъръ; мъіъгъ, пісълъгъ, пілъгъ, чоканъ; вербече (de вътътъ); штеампъ (монт.).
Stampfen, v., пісезъ, ватъ ѧн піоъ; тръптескъ къ пічорълъ.

Digitized by Google

Stampfer, m., пісъторїѕ, пісълѕгѣ.
Stampfgang, m., —mühle, f., мóръ de пісатѣ.
Stampfloch, n., гъванѣ de піоъ.
Stampfwerk, n., піоріъ, ѕнелтеле піоърітѕлѕї.
Stand, m., статѣ, старе, сітѕъцїѕне; градѣ, рангѣ; кondiцїѕне; постѣ, локѣ, пѕсецїѕне; стътътѕръ, пѕсетѕръ; — des Wassers, пълцїтеа апеї; ledige —, холтеіъ (челіватѣ); weltliche —, старе міренéскъ; von hohem —, de кondiцїѕне палтъ, de старе новілъ; Mann vom —, омѣ de калітате; zu — bringen, а ꙟndeплini, а фъптѕі, а скóте ла капетѣ; einen schweren — haben, а се афла ꙟн старе греа; die Stände zusammenberufen, а конкїема статѕріле (diета).
Standarte, f., стіndартѣ (къ се decтinde), вandieръ; стеагѣ; кóдъ de вѕлпе.
Standbaum, m., дрѕгѣ деспърцїторѣ (каїї).
Standbild, n., статѕъ (кѕмѣ стъ ꙟн патѕръ).
Ständchen, n., серенатъ (мѕсікъ).
Ständer, m., кадъ, чѕвърѣ; парѣ, стълпѣ, стінгїѕ, попѣ; дрѕгѣ; фѕсѣ de ферѣ; стеагѣ (ла пъї).
Standesadel, m., новілітате de паштере, воїеріъ, арістократіъ моштенітóре.
Standesgleichheit, f., екалітатеа ꙟн соцїетате, екалітатеа ꙟнтре óменї.
Standes-herr, m., —person, f., персóнъ de рангѣ: баронѣ, конте, прінчіпе.
Standes-gemäß, —mäßig, ad., кѕвенітѣ рангѕлѕї, стърії.
Standfest, a. ші ad., цéпъпѣ, ꙟнцепенітѣ, неклътітѣ.
Standgeld, n., таксъ de стътѕтѣ (кѕ шатръ, карѣ ꙟн піацъ).
Standhaft, a. ші ad., стъторѣ, константе, статорнікѣ; нестръмѕтатѣ, нескімватѣ.
Standhaftigkeit, f., констанцъ, статорнічіъ.
Ständig, a. ші ad., ставерѣ, дефіптѣ, стъторітѣ.
Ständigkeit, f., ставерітате, стъторіме.
Ständisch, a. ші ad., кѕвенітѣ ѕнѕї статѣ, ѕнеї diете.
Standlehre, f., стáтікъ (штіінцъ).
Standort, m., пѕсецїѕне, стъцїѕне, локѣ (de оссерватѣ).
Standpferde, pl., каї de скімватѣ (ла поштъ).
Standpunkt, m., стъцїѕне, пѕнтѣ дефіптѣ; пѕнтѣ de ведере.
Standquartier, n., квартірѣ de ръсѕфлатѣ.
Standrecht, n., дрептѣ статарѕ (de осъndітѣ ла мóрте).
Standrede, f., кѕвънтѣ de ꙟнгропъчѕне.
Standriß, m., профілѕлѣ ѕнѕї ediфічїѣ.
Standstern, m., стеа фіптъ.
Stange, f., вéргъ; пръжінъ; рѕдѣ; сѕлѣ; трѕнкїѕ de віїъ; хърачѣ, въцѣ, хъдърáгѣ; einem die — halten, а апъра партіта кѕіва, а кѕмпъні ꙟн партеа кѕіва.
Stängel, в. Stengel.
Stangeln, Stängeln, v., сѕсцїнѣ, razimѣ кѕ парї.
Stangen-bohne, f., фасоле не харачї, фасоле de парї; —eisen, n., ферѣ ꙟн рѕдѕрї; —gold, n., аѕрѣ ꙟн сѕлѕрї, ꙟн върцї; —holz, n., пъдѕре de нѕїеле; —kugel, f., бомбъ кѕ кóдъ; —lack, m., чéръ рошіъ, вéргъ de чéръ рошіъ; —laterne, f., фълінарѣ кѕ пръжінъ; —leinwand, f., пънzъ ꙟн маї мѕлте іцѐ; —pferd, n., калѕлѣ дела оіште; —salpeter, m., салітръ ꙟн върцї; —tabak, m., тѕтѕнѣ ꙟн сѕлѕлеце.
Stank, в. Gestank.
Stänker, m., пѕтѕросѣ; чертарецѣ.
Stänkerei, f. пѕтóре; чéртъ, къѕтаре de чéртъ.
Stänkern, v., ꙟмпѕцескѣ; каѕтѣ чéртъ.
Staniol, m., в. Stagnol.
Stanze, f., станцъ (de версѕрї); (ла алъмарї) modелѣ.
Stapel, m., магazinѣ de депосітѣ;

Digitized by Google

скарѣ (локѣ ла портѣрі ѕnde скотѣ търфіле ла ѕскатѣ), deскъркътóре, десвъркътóре, (скелъ); парѣ; стаѕлѣ; жірéдъ; къпіцъ; ein Schiff vom — laufen lassen, а делъса о naie ѧn mape; vom — laufen, а еші din портѣ, а тънека.

Stapel-gerechtigkeit, f., —recht, n., dрептѕлѣ портѣрілорѣ; —gut, n., —waare, f., марфъ сѣнѕсъ ла dрептѕлѣ портѣрілорѣ, марфъ de портѣ; —holz, n., лемне ѧn грѣmadъ; —stadt, f., —platz, m., четате комерчіалъ; локѣ de ѧnтрепѕсетѣ.

Stapfer, m., ѕрмъ.

Stapfen, Stappen, v., калкѣ апъсатѣ.

Stappen, v., вотъ, doniцъ (de лапте).

Star, в. Staag.

Stark, a. ші ad., таре, фóрте, вѫртосѣ; вънжосѣ; гросѣ; мape; пѫмеросѣ; im stärksten Winter, ѧn іéрна чеа маї аспръ; — gehen, а мерце таре, а мерце іѕте; — spielen, а жѕка гросѣ (ла кърцї); — zweifeln, а авé ѧndoiéлъ греа; —e Geist, m., спірітѣ аџерѣ.

Starke, f., жѕпкъ, жѕпінкъ (Färse).

Stärke, f., търіъ, форцime, форцъ, пѕтере, вѫртошime; крохмéлъ, скровéлъ.

Stärken, v., ѧнтърескѣ, комфортезѣ, ѧмпѕтерескѣ; тънжескѣ; скровескѣ.

Starkleibig, a., трѕпосѣ, гросѣ.

Stärkung, f., ѧнтърітѕръ, комфортъцiѕne, комфортъмѫнтѣ, комфортѣ, ѧнвѫртошаре; —skraft, f., віртѕте комфортатівъ, пѕтере ѧнтърітóре; —smittel, n., міжлокѣ ѧнтъріторѣ, medічінъ комфортътóре.

Starost, m., (слав.), старосте (бътрънѣ, антістіте).

Starr, a. ші ad., цéпънѣ; ѧнкремenітѣ; ѧнфіптѣ; —e Blick, m., къѕтътѕръ, пеклътітъ (піронітъ), окїѕ ѧнфіптѣ; —e Sinn, m., inimъ таре, сімцѣ обстінатѣ; — vor Schrecken, мърмѕрітѣ de спаімъ; — und steif darauf bestehen, а апъра чева кѕ червічіъ, а фі обстінатѣ пентрѕ чева.

Starr-blind, m., орбѣ de тотѣ; —kopf, m., —köpfig, a. ші ad., червікосѣ, къпъціносѣ, пеndѕплекатѣ; —krampf, m., спастѣ; —sinn, m., червічіъ, обстінъцiѕne; —sinnig, a. ші ad., червікосѣ, обстінатѣ; —sucht, f., каталепсіъ, ѧнцепенітѕръ, аморцéлъ (бóлъ);

Starrheit, f., ѧнцепенéлъ, спастѣ.

Stät, a. ші ad., пеѧнтрерѕптѣ, пекѕрматѣ, пекоптенітѣ; контінѕатѣ; фіптѣ, цéпънѣ; стътѕтѣ; in —er Bewegung sein, а фі мішкаре ѧn пекѕрматъ.

Stätig, stetig, a. ші ad., стътѕтѣ; пеmішкатѣ (в. ші Stät).

Stätigkeit, f., пеmішкъцiѕne, ѧndъръtпічіъ (а калѕлѕї); ставерітате.

Statik, f., в. Standlehre.

Station, f., стъцiѕne (попасѣ), старе; поштъ; dерегъторіъ.

Statist, m., статістѣ, персóнъ певорбітóре (пе счепъ).

Statistik, f., статістікъ (штіінцъ).

Statt, f., локѣ, локѕінцъ; постѣ; an Kindes — annehmen, а ѧнфіїé, а adопта; — finden, а авé локѣ; zu —en gehen, а наінта, а проспера, а мерце біне; — meiner, ѧn локѕлѣ меѣ.

Stätte, f., локѣ, локѕінцъ (adъпостѣ, асілѣ); четате (біб.)

Statthaft, a., че аре локѣ, че се пóте прімі; —igkeit, f., валóре.

Statthalter, m., локѣцiіторѣ, вікарїѕ; гѕбернъторѣ (віце-реце, прокопсѕлѣ, пашъ, сатрапѣ ш. а. dѕпъ церї ші попóръ).

Statthalterei, Statthalterschaft, f., локѣцiінцъ, вікаріатѣ; гѕбернъмѫнтѣ (провінціалѣ).

Stattlich, a. ші ad., арътътосѣ, помпосѣ; стрълѕчітѣ; мърецѣ; пърѕтѣ; —e Mann, m., омѣ арътътосѣ, омѣ аѕкторітатівѣ.

Stattlichkeit, f., помпъ, мърime.

Statue, f., статѕъ.

Statur, f., в. Gestalt.

Staub, m., пѕлбере, прафѣ, колбѣ; sich aus dem — machen, а о штерце ла сънътóса, ашї аръта кълкъїеле, ашї лѕа тълпъшіца.

Digitized by Google

Staub-artig, a. ші ad., ка пълвереа; —besen, m., мътъръ de прафъ; —beutel, m., (ботан.), антеръ, пънгъліца флорідорѣ (кѫ пълвере de zъміслітѣ); —erde, f., пъмънтѣ пръфосѣ, цържнъ; —faden, m., (ботан.), стаminъ (ѫnde стъ семѫнца); —haar, n., фългѣ (ѫn варбъ); —kalk, m., фъінъ de варѣ; —mantel, m., мантелъ de пълвере; —regen, m., плóіъ мърѫнтъ; —schwamm, m., вешіка поркълъі, (бърете); —sieb, n., сѫтъ фінъ; —weg, m., (ботан.), пістілѣ; —wirbel, m., вѫртежѣ de пълвере; —wolke, f., пъорѣ de пълвере.

Stauben, Stäuben, v., факѣ пълвере, пръфѫескѣ; деспълверѣ, вънтърѣ; а се гъінъца.

Stäubchen, n., атомѣ, пръфѫшорѣ.

Stäuber, m., вънтъръторѣ, пръфѫіторѣ, скѫтъръторѣ; къне скорпіторѣ (de вънатѣ).

Stäubern, v., колвъіѫ, пръфѫескѣ; скорпескѣ іепъреле.

Staubig, a. ші ad., пълверосѣ, пръфосѣ.

Stauchen, v., ръспінгѣ, спінгѣ; калкѣ, апъсѣ, тіксескѣ, ѫndесѣ; търтескѣ; тръптескѣ dрептѣ (ѫnѣ спопѣ); фервѣ пъdѫшітѣ; das Wasser —, а опрі, а вълтъі апа.

Staude, f., арвѫстѣ (мъръчіне); dѫdaіе, плантъ кóченóсъ; (ла хъртіері), стълпшорѣ.

Stauden, v., sich —, а креште dѫdъіосѣ; а се ѫnвълі, а фаче къпъціnъ (о плантъ).

Staudengewächs, n., плантъ кѫ къпъціnъ.

Staudig, a., dѫdъіосѣ; кочепосѣ.

Stauen, v., сѫческѣ, тіксескѣ, тепкѫіескѣ (текърѫіѫ, ѫнгър.).

Staunen, v., мъ мінѫnѣ, стаѣ ла міраре; мé ѫіmескѣ; ѫmмъртѫрескѣ.

Staupbesen, m., мътъръ; вéргъ de бътътѣ (омѣ).

Staupe, f., мътъръ; бóлъ ліпічóсъ, епідемiъ.

Stäupen, v., мътъръ; батѣ кѫ верцї.

Stäuper, m., бътъторѣ; мътъръторѣ; пръфѫіторѣ.

Stäupung, f., мътъръторъ; бътътъръ, бътаіе (кѫ верцї).

Stechapfel, m., чѫма фетеї (плантъ).

Stechbahn, f., локѣ de цінтітѣ (кѫ сѫліца); іпodромѣ.

Stechen, v., ѫmпѫnгѣ, ѫnгімпѣ, стръпѫnгѣ, стръфігѣ, жѫnгіѫ; ѫmволdескѣ; пішкѣ; гравезѣ, сапѣ (ѫn металѣ); ѫnкордѣ (кокошѫлѣ ла пѫшкъ); порпескѣ; hervor—, есѣ dела аскѫnсѣ, есѣ ла лѫміnъ; in die See —, порпескѣ пе маре, есѣ ла ларгълѣ мъріі; das sticht in die Augen, ачéста бате ла окі; es sticht mich in die Seite, мъ жѫnгіе (мъ dóре ръѣ) ѫn кóстъ; der Hafer sticht ihn, есте преа ѫnкълатѣ, е преа грасѣ, е преа спълвератѣ, преа ѫmбѫібатѣ; die Karte —, а бате кѫ картеа.

Stechen, n., пѫnсѫръ, пѫnсетъръ; жѫnгіѫ.

Stecher, m., пѫnгъторѣ; жѫnгіеторѣ; гръвъторѣ, съпъторѣ (ѫn металѣ); ѫшіцъ, вѫнтеа.

Stech-gabel, f., фѫркѫцъ треікорпѫтъ; —heber, m., сіфонѣ, фісонѣ аскѫцітѣ; —mücke, f., цѫнцарѣ; —palme, f., іліче (арворе спіnосѣ); —schwein, n., поркѣ de ѫчісѣ; —vieh, n., віте мърѫnте de тъіетѣ (оі, віцеі ш. а.); —waffe, f., арmъ de стръпѫnсѣ.

Steckbrief, m., семпъмѫнтѣ; скрісóре пріґоніторе (de ѫnѣ фѫгарѣ).

Stecken, m., въціторѣ, вéргъ; —bündel, m., мънѫnкіѫ de верцї.

Stecken, v., n. ші ак., фігѣ, ѫnфігѣ; мъ ѫnфігѣ; мъ вѫрѣ; стаѣ аскѫnсѣ; плъптезѣ, съdескѣ; мъ опрескѣ; einem etwas —, а ѫnштіінца пе чінева; etwas zu sich —, а аскѫnde чева ѫn сінѣ; in Brand —, а da фокѣ; ins Gefängniß —, а арѫнка ла прінсóре; Hauben—, а фаче скѫфіі; in den Mund —, а ѫmбѫка; sich in Schulden —, а се ѫnглота ѫn даторіі; ein Ziel —, а пѫне ѫnѣ терміnѣ, а dефіце о міе-

Digitized by Google

zъinъ; wo steckst Du? че теаї фъкътъ? ъnde ештї? er blieb bei jedem Worte —, елъ се опріа ла тóтъ ворва; es steckt mir in den Gliedern, тъ dоръ тóте тъdъларе; zwischen Thür und Angel —, а се афла ѫнтре чоканъ ші ілеъ, а ста ѫнтре dóъ реле марї.

Steckenpferd, n., кълъшелъ de лемнъ (жъкъріъ); пасіъне, лъкръ фаворітъ; капріцъ.

Steckerbse, f., mazъре съdітъ.

Steckfluß, m., в. Stickfluß.

Steckhusten, в. Stickhusten.

Steckkissen, m., періпіцъ de волdърї (de вомгоше).

Steckleuchter, m., каndелавръ къ цепъшъ.

Stecknadel, f., волdъ, вонгошъ, акъ къ гътъліъ (Spännadel).

Stecknetz, n., рецеа de пъсърї (de прінсъ).

Steckreis, n., сърчелъцъ, стѫнчеа, стѫнчікъ, влъстаръ (de съdітъ).

Steckrübe, f., папъ.

Steckzirkel, m., компасъ че се ѫнфіце.

Steg, m., пънтішóръ; трекътóре ѫнгъстъ (прілазъ, Steig, m.); къръръшъ, потекъцъ; (тіпогр.) кълълецъ; amnapъ, стінгїъ (de лемнъ); скаънъ ла лъътъ; тъndалъ; pl., гарнітъръ; er kennt alle Wege und —e, елъ кънóште тóте потекъцеле ші ънгїълецеле.

Stegreif, m., скаръ de шеа; aus dem —e, пе імпровісате, непрегътітъ; aus dem —e dichten, а імпровіса.

Stegreifdichter, m., імпровісъторъ.

Stehen, v., стаъ; сънт; тъ афлъ; wie steht es? кътъ стъ? ich stehe dafür, еъ стаъ бънъ, еъ гарантезъ пентръ ачееа; der Kopf steht darauf, ачéста е алътъреа къ віéца, ачéста е къ пъпереа капълъї; es steht zu wünschen, е de dорітъ; es steht noch dahin, лъкрълъ е ѫнкъ ла ѫndоіéлъ; es steht bei ihm, атърнъ dела елъ; dieses Pianoforte steht sehr hoch, ачестъ піанофортъ е акорdатъ преа съсъ; darnach steht mein Sinn, къцетълъ меъ бате ѫнтр'аколо; es steht mir ein Unglück bevor, тъ аштéптъ о непорочіре; so lange die Welt steht, dекъndъ é лъmea; er steht sich sehr gut, аре къштігърї преа бъне; still —, а ста, а се опрі; unter dem Pantoffel —, а пърта скъфіа фемеії, а ста бърбатълъ съв рѫшінътóреа domniъ а невестеї.

Stehend, part., стъndъ, dіпептъ, пе пічóре; —e Armee, f., арматъ стътътóре (статорміkъ, пермапентъ); —e Wasser, n., апъ стътътóре, апъ бълтъітъ.

Stehlen, v., фъръ; пітълъ; sich aus der Gesellschaft —, а се фъріша din adъnape.

Stehler, m., фъръ, фъръторъ; пітълъторъ.

Stehpult, m., скріїторїъ de стътътъ.

Steif, a. ші ad., цéпънъ; ѫнфіптъ; вѫртосъ, таре; сілітъ (ѫн пъртърї), апостітъ, афъптатъ; скровітъ, крохмълітъ (къmаша, рокіа); —e Stil, m., стілъ аспръ, стілъ ѫнкорdатъ, афъптатъ; sich etwas — und fest einbilden, а'шї пъне карълъ ѫн петрії пентръ чева, а фі капріціосъ пе чева.

Steife, Steifheit, f., цепешіме; вѫртошіме, търіъ; афъптъціъне, апостітъръ, пъртаре ѫнфіптъ, пъртаре дешéртъ; скровéлъ; опреа; попъ, стінгїъ.

Steifen, v., вѫртошезъ; цепенескъ; скровескъ (къmаша); проптескъ, съсцінъ, разімъ.

Steifleinwand, f., пънzъ гъmатъ, пънzъ скровітъ.

Steig, m., кале, къраре, потекъ; —bohne, f., фасоле de парї.

Steigbügel, m., скаръ de шеа (ші Steigreif).

Steige, f., скаръ; съішъ; клаіе (ші Stiege).

Steigen, v. n., тъ съїъ, тъ ъркъ; мергъ ѫн съсъ; тъ ѫналцъ; das Wasser steigt, апа креште; das Wetterglas steigt, варометрълъ се съіе; die Lerche steigt, чокърліа

Digitized by Google

се пальъ свѣрьндѣ; aus dem Bette —, а се скула din патѣ; zu Pferde —, а дикълека калѣ.

Steiger, m., світорѣ; погорѫторѣ; (mont.) прівегіторѣ.

Steigerer, m., світорѣ de прецѣ, лічітъторѣ.

Steigern, v., свіѣ, ѣркѣ; pidikѣ; (грьт.) компарезѣ, gradezѣ (ună adiepтівѣ).

Steigerung, f., лічітъцівне; грьдъцівне, компъръцівне (грьт.); —sgrad, m., (грьт.), компаратівѣ.

Steigrad, n., рótъ шерпівітóре (Hakenrad).

Steigriemen, m., стафіле.

Steil, a. ші ad., рънезічосѣ, рънеде (мънте).

Steile, Steilheit, f., рънезічвне, погорѫшѣ рънеде.

Stein, m., пéтръ; скополѣ, рвне, стѫпкъ; сімвре de персікъ; (ля жокълѣ de дамъ) дамъ; — des Anstoßes, пéтра скандалеі; kleine —e, петрішѣ, грохотішѣ (Schotter).

Stein-acker, m., агрв de петросѣ; —adler, m., вълтърѣ de маре, ачеръ фрънгътóре de óce; —ähnlich, a. ші ad., ка пéтра, петріформѣ; —alt, a. ші ad., фóрте векѣ; —art, f., соіѣ de пéтръ; —artig, a. ші ad., de натѣра петреі; —bank, f., банкъ, орі стратѣ de пéтръ; —beere, f., пóмъ de локърі петрóсе (мъръ, стежръ, афінъ); —beißer, m., в. Beißker; —berg, m., мънте de пéтръ; —beschwerde, f., дърері de пéтръ (ля вешіка ѳдълеі); —bild, n., статъ de пéтръ; —block, m., скополѣ, стѫпкъ; —bock, m., капръ пéгръ, капръ de стѫнчі; къпріорѣ (ля zodiakѣ); —brech, m., сфартъ, пéтръ (плаптъ); —brecher, m., петрарѣ, скоцеторѣ de петріі; —bruch, m., петръріѣ, баіѣ de пéтръ; —brücke, f., подѣ de пéтръ; —buche, f., карпінѣ (Hainbuche); —druck, m., літографіѣ, тіпарѣ пе пéтръ; —drucker, m., літографѣ, тіпъріторѣ пе пéтръ; —druckerei, f., літографіѣ; —eiche, f., стежарѣ котѣнѣ, горонѣ; —erde, f., пътѫнтѣ петросѣ; —erzeugung, f., (med.), літіасіе, прѣсіре de пéтръ (ля органісмѣ); —farn, m., лімва черѳѣлеі; —flachs, m., аміантѣ, асвестѣ, пéтръ фірóсъ, din каре цесе пънзъ; —fremd, m., фóрте стръінѣ (Stockfremd); —frucht, f., фрвнтѣ петросѣ; —galle, f., локѣ петросѣ; вóлъ de копіт (ля кал); —gefäß, n., васѣ de пéтръ; —gras, n., іérвъ dintre петрії, іérвъ din скополѣ; —grund, m., фѫндѣ петросѣ; —gut, n., фаіанцъ, васѣ фінѣ de пътѫнтѣ алвѣ; —holz, n., лемнѣ ѫмпетрітѣ; —hart, a. ші ad., таре ка пéтра; —höhle, f., пештеръ, гротъ ля мънте; —kenner, m., літологѣ, къпоскъторѣ de петрії; —kitt, m., літоколѣ, клеіѣ de ліпітѣ петрії; —klee, f., сѣлчіпъ, тріфоіѣ петросѣ; —klippe, f., скополѣ, рвне, рвптъръ de пéтръ; —kohle, f., кървне de пéтръ; літантракѣ; bergwerk, n., —grube, f., —schacht, m., баіе de кърѳѣлі de пéтръ, кърѳѣпъріѣ de пéтръ; —koralle, f., літофілѣ; —krankheit, в. —beschwerde; —kunde, f., літологіѣ; —messer, m., тъєкръторѣ de петрії; (хір.) літотомѣ; —meę, m., петрарѣ, чопліторѣ de петрії; —moos, n., тѫшкіѣ de пéтръ; —obst, n., пóмъ петрóсъ; —öl, n., олеіѣ de пéтръ, петролеіѣ (Bergöl); —platte, f., леспéде de пéтръ; —rabe, m., корвѣ de мънте; —regen, m., плóіѣ de петрії; —reich, n., імперіѣлѣ мінералелорѣ; ad., фóрте авѫтѣ, Кресѣ; —säge, феръстръѣ de петрії (de a ле тъіé); —salz, n., сare котѣнъ; —schicht, f., стратѣ de петрії; —schnitt, m., (хір.), літотоміѣ, скоцетъръ de пéтръ (din органісмѣ); —schrift, f., стілѣ лапідарѣ (скѣртѣ, ля антічі), інскріпцівне пе пéтръ; —schwalbe, f., рѫндѣнеа de маре; —sinter, m., сталактітѣ (пéтръ продвсъ прін

Digitized by Google

nikътарі de aur); —tafel, f., —tiſch, m., тавлъ, масъ de пе́тръ; —weg, m., кале пардосіть, дрѣмъ аштерпътъ; —wurf, m., арѣнкътъръ de пе́тръ.

Steinchen, n., петрішо́ръ, петріцъ.

Steinern, a. ші ad., de пе́тръ.

Steinicht, a. ші ad., петріѳ, ка пе́тра.

Steinig, a. ші ad., петрос; рѣпос, стѣнкос.

Steinigen, v., ватѣ къ петрїі, ъвідѣ къ петрїі.

Steinigung, f., ъвідере къ петрїі.

Steiß, m., шезътъ; кърѣ; —bein, n., осълъ шезътълуї.

Stellage, s. Geſtell.

Stelle, f., локъ; постъ; пъсаціѳ, чітъцізне (dintr'o карте); дереґъторіѳ; auf der —, ѳndatъ, dintr'o кліпъ, нѣmaї декът; er kommt nicht von der —, елъ нъ ѳnaінтъ; auf der — bleiben, a рътъне мортъ, a кѣdé мортъ; am Ort und — ſein, a се афла ла локъ.

Stellen, v., пънъ, ашезъ, коллокъ; dicпънъ, ъpdінezъ; gerade —, a пъне dipeптъ; ſicher —, a асекъра; frei —, a лъса ѳn воїѳ; zufrieden —, a ѳndéстъла, a мълцъмі; in Abrede —, a ѳі de пъреpe контраріѳ; a нега; einen zur Rede —, a траце пе чінева ла dape de самъ; er muß ſich ſtellen, елъ требве съ віе фацъ, елъ требве съ се пресънте; ſich bloß —, a се da de голъ, a се da пе фацъ, a се компроміте;

Stellenweiſe, ad., din локъ ѳn локъ; пъсаціѳ de пъсаціѳ.

Stellfeder, f., кóрdъ de опрітъ.

Stellmacher, m., ротарѣ, кърѣцарѣ (Wagner).

Stellrad, n., (ла орол.), рóтъ de мъстрінъ.

Stellſcheibe, f., (ла орол.), мъстрінъ.

Stellung, f., пъсеціѳне, коллокъціѳне, ашезътъръ, коллокътънтъ; dicпъсеціѳне; — des Leibes, пъсетъръ, ціпътъра трупълуї; опрітóре (орол.).

Stellvertreter, m., локъціїторѣ, вікаріѳ.

Stellvertretung, f., локъціпъцъ, вікаріатѣ.

Stelz-bein, n., —fuß, m., кътълігъ, кътърігъ, пічорѣ de лемнѣ.

Stelze, f., кътълігъ, кътърігъ.

Stemmart, f., секъре de деспікатѣ (копачі).

Stemmeiſen, n., далтъ; ръзъшъ.

Stemmen, v., ѳazimѣ, пропtескѣ; ѳпцепепескѣ; опрескѣ; дътъескѣ; die Hände in die Seite —, a'шї пъне мъпіле ѳn шолдѣ.

Stempel, m., тітвръ (пе хъртіѳ); маркъ (пе марфъ), пъзтвътъръ; пънсетъръ (ла метале побіле); пістілѣ; donъ; пілдрѣ; прівоіѳ; — der Wahrheit, карактерълъ адевърълуї; —bogen, кóлъ тітвратъ; —gebühr, f., —geld, n., такса тітврълуї; —waare, f., марфъ маркате.

Stempeln, v., тітврезъ; пънъ маркъ, марчезъ; пъзтвъескѣ (марфа ла ваѳ); контрасетнезъ.

Stempler, m., тітвръторѣ.

Stendel, m., орхідіѳ (плапт).

Stenge, f., (мар.), адаосъ ла катаргѣ.

Stengel, m., фъсчелъ, паіѳ (de плапт); тълеѳ; кочеанъ, хлажѣ, стрѣжанъ (mold.); отъ лънганъ; —artig, a. ші ad., кърекіосъ, кочепосъ.

Stengeln, v., пънъ харачі, ѳazimѣ, сѣсціпѣ; даѳ ѳn паіѳ (плапта); факъ кочénъ.

Stenograph, m., стенографѣ, скріторѣ іште (ѳpin семне).

Steppbette, f., салтеа, мътрацъ късътъ дънъ акъ.

Steppdecke, f., копертъ късътъ къ флорі.

Steppdraht, m., сърмъ de късътъ.

Steppe, f., (дънъ рѣсеште), степъ, цérъ плапъ, маре ші стéрпъ, пъстіѳ, пъстъ (Heide).

Steppen, v., контрапънгѣ, косъ дънъ акъ (штіпъескъ).

Steppерei, f., късътъръ дънъ акъ.

Steppſtich, m., контрапънсъръ.

Digitized by Google

Sterbe-bett, —lager, n., патúлъ, кръватúлъ морцúй.
Sterbebuch, n., регúстръ de морцú.
Sterbeglocke, f., вестúтъ de мортъ.
Sterbelied, n., кънтéкъ ла морцú, кънтéкъ фúнебръ.
Sterbeliste, f., лúстъ, регúстръ de морцú.
Sterben, v., морú, рънъвúсезъ, рънесезъ, есъ din вúецъ.
Sterben, n., мóрire, мóрте, рънесаре.
Sterbend, part., мърúндъ, мърúвндъ.
Sterbenskrank, a., болнáвъ de мóрте.
Sterbesstunde, f., óра морцúй.
Sterbetag, m., zioa морцúй.
Sterblich, a. ші ad., мърúторъ, мортáлъ; de мóрте; — verliebt sein, a фú пашорáтъ de мóрте.
Sterbling, m., мортъчúне, къзътóре (óие); —wolle, f., лънъ de мортъчúні.
Stereographie, f., стереографíе, арта de a репрезéнта корпúрі солúде пе планъ.
Stereometrie, f., стереометрíе, штúінца деспре мъсúреле корпúрілоръ солúде.
Stereotypen, pl., стереотúпі, карактере, лítere ставере.
Stereotypie, f., стереотúпіе, арта de a тúпърі къ лítere немúшкътóасе.
Sterlet, m., стéрлетъ (пеште).
Sterling, m., стерлúнъ; Pfund —, лúвръ стерлúнъ (кам 25 франчі, сéй 9 ф. 20 кр. м. к., дúпъ é монетъ імаціпарíе, ка талентъл ші ка сестерція чеа маре ла антічі).
Stern, m., стеа, астръ; роз —! a da къ къдкúлъ дп лънъ.
Stern-anbeter, m., дпкінъторъ de стеле; —bild, n., констелъцíзне; —chen, n., стелúцъ, стелúшóръ; астерúскъ (ла скрúсъ); —deute-kunst, f., астролоцíе, профетъ дúпъ стеле; —deuter, m., астрологъ; —deuterei, —deutung, f., астролоцíе; —eidechse, f., шопърлъ стелатъ, стелúонъ; —flimmern, —funkeln, n., скінтеéтъра, скліпéла стелелоръ; —förmig, a. ші ad., дп форма стелеі; —gebäude, n., сúстема соларъ; —gruppe, f., грънъ (італ. gruppo) de стеле; —gucker, m., астрологъ; —hell, a., сенінъ, черъ дпстелатъ; —himmel, m., фúртъмънтъ, гъріа черéскъ, болта черéскъ; черъ дпстелатъ; —jahr, n., анъ стеларъ; —karte, f., хартъ астрономúкъ, харта черéскъ; —kegel, m., zoniгловъ; —kenner, —kundige, m., астрономъ; —klee, m., трúфоіз стелатъ; —kraut, n., стелаpíъ, алхімíлъ (плантъ); —kreuz, n., крънче стелатъ; —kunde, —wissenschaft, f., астрономíе; —lauf, m., карсъл стелелоръ; —putze, —schnuppe, f., —schuß, m., стеа къзътóре (метеоръ, пз стеа); —schanze, f., фортúфікъцíзне, дптърітъръ ка стéоа; —stein, m., пéтръ стелеі; —warte, f., снекъл, обсервъторíз, търнъ астрономúкъ.
Sternvoll, a. ші ad., стелатъ, плúнъ de стеле.
Sternen-licht, n., —schein, m., лúмina стелелоръ.
Stert, m., корпúзъ аратъторъ, стívъ; тóртъ; кóдъ (de вúтъ); пръжúнъ, дрáгъ.
Stetig, a., стъторъ, пекúрматъ (Stät).
Stets, ad., тотъdeauna, пърúреа, пепчетатъ.
Steuer, f., дare, дажde, контрúвъцíзне, дацíъ, дмпúсетъръ, трúвътъ, дпкúркътъръ, такс (вúрк, къпітацíъ, дп Ппате); зur — der Wahrheit, адеверúре, дп кúцетъ кратъ.
Steuer, n., гвверпаколъ, кúрмъ (Steuerruder).
Steuer-amt, n., офíчіŭ de дажde, съмешíъ (дп Прінчіпате), перчепторатъ (дп Apdeалъ, прúмторíъ), кътаръ de фінанце; —anschlag, m., катастръ, тúксътъръ, арънкътъръ de дажde (пе капъ, пе авере ш. а.), репартіцíзне (Apdeалъ); —bar, a., свпúсъ ла дърі; —beamte, m., дúшdаръ, офíчіалъ de дажde, самешъ; —

Digitized by Google

bord, n., (mar.), стръвердъ, партea din дрépта a нъіeї; —buch, n., катастрѣ дърілорѣ, реціcтрѣ пъвлікѣ de контрівъціне, kondika вірърілорѣ (ал Ппате), картеа рошіѣ (ал Apdeалѣ); —einnehmer, m., дъшdарѣ, перчепторѣ (ал Apdeалѣ); —frei, a., скътітѣ de дърі; —mann, m., пілотѣ (кърmачѣ); —ordnung, f., регълътънтѣ de дърі; —pflicht, f., ал-даторіре de a контрібві; —pflichtig, a. ші ad., свпосѣ ла дърі; —ruder, v. Steuer, n.; —wesen, n., фінанцъріѣ, дъшdъріѣ.

Steuern, v., контрібві, конпътърѣ, daѣ трібътѣ; daѣ ажторѣ; (mar.) kondskѣ naїa, гъверпезѣ, кърmъескѣ; контепескѣ, репорънгѣ; einem Uebel —, a превені вnѣ рѣѣ.

Steven, m., талъ de naѣ.

Stich, m., цепсъръ, пепсетъръ; ал-цепътъръ; жепгіѣ; вътътъръ, лъвътъръ (ал жокѣ de кърці); съпътъръ, гравъръ (ал металѣ); стампъ (тіпърітъръ тотѣ ал металѣ); скітвѣ (de марѣ); —von Flöhen, тъшкътъръ de пъреці; — halten, a се цінé таре; einen — haben, a'і лінсі о дórъ; a фі дешкіетѣ, a фі ал-пър'о врéке; a фі шътепѣ, чеваш веатѣ; im —e lassen, a пъръсі, a лъса ал пъпазѣ.

Stichblatt, n., скътълѣ сабіеї (ла мънънкіѣ); цінъ de важокъръ, попанцѣ; карте de въътѣ (ал жокѣ).

Stichel, m., цепѣ, цепърáіе; церпшѣ, пріворѣ.

Stichelei, Stichelrede, f., Stichelwort, n., къвънтѣ пішкъросѣ, ворвъ ал-пънънгърóсъ.

Sticheln, v., ал-пънънгѣ, пішкѣ, тъшкѣ пріп къвінте.

Stichfest, a. ші ad., каре пѣ се пóте ръні.

Stichler, m., отѣ важокърос.

Sticken, v., косѣ кѣ флорі, вродезѣ, косѣ ла гергефѣ.

Sticker, m., вродъторѣ; —in, кѣсътóре, кѣ флорі, вродътóре.

Stickerei, f., вродъріѣ.

Stickfluß, m., катарѣ ал-пнекъторѣ, пекъторъ, бólъ пекътóре.

Stickgas, n., газѣ ал-пнекъчосѣ, газѣ azotікѣ.

Stickgold, n., фірѣ de аврѣ, аврѣ de кѣсътѣ.

Stickhusten, m., тъсе пекътóре.

Stickluft, f., аерѣ вчігъторѣ, аерѣ мефітікѣ.

Stickmuster, n., modelѣ de вродатѣ.

Stickrahmen, m., гергефѣ.

Stickstoff, m., azotѣ, нітроценѣ, матеріѣ сігрътътóре.

Stickung, f., косетъръ ла гергефѣ.

Stieben, v., ал-пръштіѣ, ръспъндескѣ; тъ ал-пръштіѣ (v. n.); фугѣ, сворѣ (потърпічеле); тъ палцѣ ка пъверея; розрézъ плóіа (Stäuben).

Stieber, m., (ла въпторі) вешіка порквлві (Stäuber); Nasen-stieber, —stüber, m., вовърпакѣ, вотѣ, сфърлъ.

Stief, (нътаї ал компънері) вітріг, маштехѣ.

Stief-ältern, pl., пърінці вітріці; — bruder, m., фрате вітрігѣ, фръцінастрѣ; —geschwister, фръцінї вітрецї, фръцінї din патрі діферіте; —kind, n., —sohn, m., фіїастрѣ, фіїѣ вітрігѣ; —mutter, f., мамъ вітрігъ; —mütterlich, a. ші ad., вітріцескѣ, маштехѣ; — behandeln, a трата вітріцеште, a трата ка пе фіїастрѣ; —schwester, f., сорѣ вітрігъ; —vater, m., татъ вітрігѣ.

Stiefel, m., стівлъ (італ. stivale), къцъмінте, човótъ (Schuh); чілиндрѣ, кошѣ de пътнъ.

Stiefel-anzieher, —hacken, m., кърлігѣ de ал-пкъцатѣ стівле, трътторіѣ de стівле; —knecht, m., дескъцъторіѣ, скоцеторіѣ de стівле (зпélтъ); —holz, n., калапѣ, фортъ de стівле; —macher, m., стівларѣ, човотарѣ (шестерѣ); —putzer, —wichser, m., кърціторѣ de стівле; —schaft, f., трeакѣ, карашъѣ de стівле; —strippe, f., врекеа стівлеї (de каре трацї).

Digitized by Google

Stiege, f., скаръ, трепте (ла касъ); dóъzeчinъ (ла оъъ ш. а.).
Stieglitz, m., стіглецѫ.
Stiel, m., плесеа, мънѫнкїѫ (de кѫцітѫ ш. а.); тѫлеѫ, хлѫшѫ, кочоанѫ (Stengel); трѫнкїѫ (Baumstamm); стелѫ (італ. stelo), кóдъ (de фрѫнzъ, de пóмъ).
Stielen, v., пѫнѫ кóдъ; пѫнѫ плесеа, мънѫнкїѫ.
Stier, a. ші ad., в. Starr.
Stier, m., таѫрѫ, бѫхаїѫ (ла біволѫ); —gefecht, n., лѫптъ de таѫрї (ѧн Спанія).
Stierchen, n., тъѫрéкѫ, тъѫрелѫ.
Stieren, v., аціптѫ, фїпсеzѫ (окій); се гонеште (вака).
Stift, m., ферѫлецѫ, цѫнтъ, кѫішорѫ; kondeїѫ (de плѫмбѫ, de кретъ), пéнъ, тѫлеїъ (ла гъскъ); акѫ, спінѫ; колцѫ de dinte.
Stift, n., фѫндъціѫне (бісерічéскъ ші філантропікъ); капітѫлѫ (de канонічї); інстітѫтѫ (de тінерime); легътѫінцъ, федеръціѫне; die Hütte des —es, кортѫлѫ мъртѫріеї.
Stiften, v., фѫндеzѫ, ашеzѫ, ставерескѫ; кънѫнѫ; факѫ; Freundschaft —, контрагѫ пріетініъ; Uneinigkeit —, семънѫ zizaniъ, кънѫнѫ dіскордіъ (неѫпіре).
Stifter, m., фѫндъторѫ, ѧнтемеіторѫ; ашеzъторѫ; плъсмѫіторѫ, кънѫнъторѫ; — einer Verschwörung, капѫ алѫ ѫнѫї комплотѫ; —in, f., фѫндътóре; плъсмѫітóре.
Stiftisch, a. ші ad., къпітѫларѫ, каноніческѫ.
Stifts-amt, дерегъторіъ капітѫларъ, канонікатѫ (ѧн бісеріка апѫсéнъ); —dame, f., —frau, f., канонічéсъ; —herr, m., канонікѫ (рангѫ бісеріческѫ); —hütte, f., кортѫлѫ мъртѫріеї (ѧн лепеа веке), табернакѫлѫ; —kirche, f., бісерікъ капітѫларъ (а канонічілорѫ), бісерікъ катедралъ; —probst, m., препосітѫ алѫ ѫнѫї капітѫлѫ.
Stiftung, f., фѫндъціѫне, (ктіторіъ), ашеzъмѫнтѫ, інстітѫтѫ евлавіосѫ; —surkunde, f., докѫмѫнтѫ деспре фѫндъціѫне.

Stil, m., стілѫ, маніера de а скріе; erhabener —, стілѫ ѧналтѫ, стілѫ сѫблімѫ; leichter —, стілѫ педестрѫ, стілѫ сімплѫ (Schreibart, Styl).
Stilett, n., нѫмнарѫ, жѫнгіерѫ, стілетѫ, шѫшѫ; —stich, m., жѫнгїетѫръ, стілетътѫръ (Dolch).
Stilisiren, v., стілісеzѫ, скріѫ, компѫнѫ (verfassen).
Stilist, m., стілістѫ, скріпторѫ.
Still, a. ші ad., тъкѫтѫ, лініштітѫ, молкѫ, молкомітѫ, домолѫ; плачедѫ; —es Wetter, тімпѫ лінѫ; —e Woche, септъмъна сфънтъ; ein —es Leben führen, а дѫче віéцъ ретрасъ; im —en sich entfernen, а се депърта пе аскѫнсѫ; hier steht mir der Verstand —, ачéста ѧнтрече жѫдеката меа, ачéста нѫ о почѫ прічепе; —e Wasser sind tief, кънеле мѫтѫ ші омѫлѫ тъкѫтѫ.
Stille, f., тъчере, лініште, молкомóлъ; in aller —, пе тъкѫте, ѧн секретѫ, фъръ сгомотѫ; — der Nacht, тъчереа нопцїї.
Stillen, v., алінѫ, лініштескѫ, молкомескѫ, домолескѫ; опрескѫ (сънцеле); аплекѫ, даѫ цѫцъ (ла прѫнкѫ мікѫ); den Durst —, а стѫмпъра сетеа.
Stillleben, n., віéцъ пъчѫітъ, віéцъ лінъ.
Stillschweigen, v., такѫ; subst. n. тъчере.
Stillschweigend, part., тъкѫтѫ; тъкъторѫ; ad., пе тъкѫте.
Stillstand, m., ѧнчетаре, ѧнчетъмѫнтѫ; паѫсъ (дела пъѫсаре, ръпъѫсаре), старе, стасъ, стъмпъмѫнтѫ, стъмпъціѫне; Waffen—, m., ѧнчетаре de арме, армістіцѫ.
Stillstehen, v., стаѫ пе локѫ, мъ опрескѫ; стаѫ немішкатѫ, стъмпеzѫ.
Stillung, f., алінаре, алінътѫръ, молкомéлъ, домолітѫръ.
Stimme, f., сѫнетѫ, тонѫ, гласѫ; вóче (ардел. ші молд.); вотѫ; опініѫне; (ѧн мѫсікъ) партітѫръ; стінгїѫ (ла віолінъ), леікѫцъ (ла

Digitized by Google

кімвалъ); mit lauter —, кѫ гласѫ ѫпалтѫ; der — der Natur folgen, а аскѫлта кіемареа патѫреї; die erste — singen, а кънта сѫпранѫ; die zweite — singen, а кънта контрапалтѫ; Volksstimme ist Gottes- —, гласѫлѫ попорѫлѫї е гласѫлѫ лѫї Dzeѫ.

Stimmen, v., акордѫ (ѫнѫ інстрѫмѫнтѫ de мѫсікъ); консѫнѫ, сънт de акордѫ, мъ ѫнвоіескѫ, корѫспѫндѫ (ла ѫнѫ скопѫ); dicпѫнѫ; превінѫ, ѫндѫплекѫ (пе чінева); вотезѫ, даѫ вотѫ; die Rechnung stimmt nicht, компѫтѫлѫ нѫ есе, сокотéла нѫ консѫнъ; gut gestimmt sein, а фі віне dicпѫсѫ, а се афла ѫн ѫмóре вѫнъ (кефѫ вѫнѫ); die Richter sind schon gestimmt, жѫdекъторії сънт превеніцї, преокѫпацї; die Richter —, жѫdекъторії вотéзъ.

Stimmenbuch, n., (мѫс.) карте de партітѫрї.

Stimmenmehrheit, f., маіорітате de вотѫрї.

Stimmer, m., акордъторѫ (de клавіре).

Stimmfähig, a., dестоінікѫ de а вота, аптѫ пентрѫ а вота.

Stimmgabel, f., корістъ, фѫркѫліцъ сонóръ (че дъ тонѫрї).

Stimmhammer, m., кіéіъ de акордатѫ (клавірѫ).

Stimmrecht, n., дрептѫ de вотатѫ.

Stimmung, f., консѫнетѫ, консѫнанцъ, акордѫ, конкънтѫ; dicпѫсеціѫне, ѫмóре (кефѫ).

Stinkasant, m., аса фетіda, асъ пѫтѫрóсъ (ѫн спіцерії).

Stinken, v., пѫцѫ, міросѫ греѫ; vor Faulheit —, а пѫці de лене, а фі ѫмпѫцітѫ.

Stink-ratz, m., —thier, n., діхорѫ.

Stint, m., поркѫшорѫ (пеште).

Stipendiat, m., стіпендіатѫ, бѫрсарѫ, школарѫ че трапе ажѫторѫ ѫн банї.

Stipuliren, v., а фаче ѫнвоіéлъ, а контрапе, а стіпѫла.

Stirn, f., фрѫнте; mit frecher —, кѫ перѫшінаре (кѫ обръзнічіъ), кѫ сфрѫнтъріъ; einem die — bieten, а da пептѫ кѫ чінева; die — runzeln, а ѫнкреці фрѫнтеа.

Stirn-ader, f., вѫна dін фрѫнте; —band, n., —blatt, n., —binde, f., фрѫнтаріъ; diademъ; —höhle, f., (анат.) тѫмплъ, сѫнѫлѫ фрѫнцеї; —rad, n., рóтъ кѫ dінцї, рóтъ dінтатъ.

Stöber, в. Stäuber.

Stöberig, a. ші ad., неіосѫ, плоіосѫ.

Stöbern, v., спѫлверѫ; віскoлеште (пеа, плóіе), фѫлгѫіе (néоа); вънезѫ, скортонескѫ (вънатѫлѫ).

Stochern, v., пѫнгърескѫ, ѫмпѫнгѫ; скочорѫ, сковескѫ, кѫръцѫ (пасѫлѫ, dінцїї).

Stock, m., бъцѫ, бастонѫ, чомагѫ, мъкъѫ, мъчѫкъ, бѫтъ, гїóгъ; бѫтѫкѫ (de віїъ); тѫртеа, ръдъчінъ (de флорї); (тіпогр.) флóре; калѫпѫ (de пълъріъ); катѫ (контігнъціѫне de касъ); кошніцъ, штїѫбеїѫ (de албіне); цѫцѫнъ (de бѫвоїѫ); клаіе, стогѫ; чѫрдъ, чірéдъ (de віте); фондѫ, къпіталѫ; es ist ein wahrer —, е ѫнѫ гогоманѫ ѫнтрегѫ, е ѫнѫ хъбъѫкѫ.

Stock-band, n., кордеа ла бастонѫ; —blind, a., орбѫ de тотѫ, орбѫ ка ѫнѫ соболѫ; —degen, m., бастонѫ кѫ стілетѫ; стокѫ (іт. stocco); —dumm, a. ші ad., тонтѫ; —erbse, f., мазере сълватікъ, мъзъріке; —feder, f., пéна мъіéстръ; —finster, a. ші ad., ѫнтѫперікѫ съ пѫ'цї везї мъна; —fisch, m., кабелеѫ свънтатѫ (пеште); тонтѫ, омѫ фóрте простѫ, хъбъѫкѫ de легатѫ; —fleck, m., патъ de мѫчезéлъ; —fremd, a. ші ad., стръінѫ de тотѫ; —haus, n., прінсóре, темніцъ, гросѫ (ла остъшіме); —knopf, m., вѫмбѫ déла бастонѫ; —laterne, f., фълінарѫ ѫн пръжінъ; —meister, m., профосѫ (ла остъш.), темнічерѫ; —narr, m., мъскърічѫ; пебѫнѫ de легатѫ; —pfeife, f., флѫіерѫ (кѫ donѫ); —prügel, m. pl., —schlag, m., вътаіе кѫ въцѫ, бастонатъ; —rose, f., росъ алчеъ; лѫмѫнърікъ (плантъ); —schilling, m.,

Digitized by Google

дътътъръ пе фоі, вътаіе ла кърѫ; —schnupfen, m., катарѫ секѫ, ѫпфъndатѫ; —taub, a., сърdѫ ка пъмѫнтълѫ; —werk, n., катѫ (de касе), апъртъмѫнтѫ; —zahn, m., мъсеа.

Stocken, v., пънѫ хърачі, церъшезѫ; прinde ръдъчінъ (вііа, роса); дъ ѫп паіѫ (гръълѫ); ѫпвъліѫ пе въцѫ, ролезѫ; стаѫ, стъмпезѫ; me ѫпкіегѫ; мъчезеште (хъртіа); die Sache stockt, лъкрълѫ пъ паінтъ; das Blut stockt, сънцеле се опреште; das Geld stockt, ваніі пъ черкълéзъ; im Reden —, а се ѫпкърка, а се ѫпгъімъчі ворвіndѫ.

Stöcken, v., пънѫ ѫп бътъкѫ, ѫп гросѫ (ѫп Ппате).

Stockig, a. ші ad., мъчезітѫ, мъчедѫ; ъmedѫ; бътъкосѫ, трънкіосѫ.

Stöckich, stöckisch, a. ші ad., червікосѫ, къпъціпосѫ, овстіпатѫ.

Stocks, m. pl., къпіталѫ, фондѫ.

Stockung, f., ѫпчетаре, ѫптрекърмаре, стъмпъціъне, стътътъръ пе локѫ.

Stoff, m., матеріъ, съвстанцъ; съвіентѫ, adікъ матеріъ de ворвітѫ; стофъ (матеріъ грóсъ de мътасе, італ. stoffa, фр. etoffe).

Stoffen, a., de стофъ.

Stöhnen, v., цемѫ de дъреріі, съспінѫ греѫ; —, n., цемътѫ амарѫ.

Stoicismus, m., стоічісмѫ (сектъ філософікъ).

Stoiker, m., стоікѫ (філософѫ).

Stola, Stole, f., (ла апъсені) столъ, (ла ръсъріtені) епатрахірѫ.

Stolgebühren, Stolargebühren, pl., венітъріле епатрахірълъі.

Stollbeule, f., къпакѫ.

Stolle, f., погаче (італ. focaccia), плъчінтъ; стінгіъ de лемнѫ.

Stollen, m., (монт.), галеріъ (орісонталъ); стълпшорѫ, колоніóръ, пічорѫ de патѫ; попѫ; хакѫ (de ферѫ ла калѫ); —schacht, f., —wasser, n., апа din галеріа въіі.

Stollen, v., пънѫ ънѫ попѫ, пънѫ пічорѫ (ла ънѫ патѫ ш. а.); ватѫ поткóвъ (ла калѫ); dестіndѫ (пеле).

Stollner, m., гълеріерѫ, ѫптрепрінзъторѫ de о галеріъ (ѫп mine).

Stolpe, f., цепънкерѫ (алѫ ъneі чісме), търéкълѫ de съсѫ.

Stolpern, v., шкіопъреск, me потікнескѫ, me ѫмпедекѫ; шкіóпътѫ, сміптескѫ.

Stolperig, a. ші ad., ѫмпедекатѫ, потікнітѫ, шкіопърецѫ.

Stolz, a. ші ad., фълосѫ, мъndрѫ, мърецѫ; палтѫ ла фіре, трѫфашѫ, (фъdълѫ), ѫпгъпфатѫ, орголіосѫ (італ. orgoglioso, неолоцістѫ ѫп Ппате), семецѫ (стръіністѫ).

Stolz, m., фалъ, мъndріъ; трѫфіъ, пълціме de фіре, орголіѫ (неолоцістѫ), арогапцъ (лътіп.), ѫпгъпфаре, ѫпгъпфътъръ.

Stolziren, v., me мъndрескѫ, me фълескѫ, me ѫпгъпфѫ (італ. gonfiarse); me трѫфескѫ, ѫмвлѫ а фалъ, me портѫ а омѫ маре.

Stopfen, v., астъпѫ; ѫпdопѫ (спъртъръ, сéѫ гъскъ de ѫпгръшатѫ); ѫмплѫ.

Stopfer, m., астъпъторѫ; ѫпdопъторѫ; ѫмплъторѫ; допѫ (Stöpsel).

Stopfhaar, n., пърѫ de ѫмплътѫ (о перінъ).

Stopfnaht, f., кърпітъръ, кърпéлъ, кѫсътъръ.

Stopfwachs, n., пъстъръ (Bienenharz).

Stopfwerg, n., допшорѫ, дъпълецѫ.

Stoppel, f., міріште; тълеіште (de пъпъшоі); —feld, n., къмпѫ de міріште; —gedicht, n., поемъ компідатъ; поемъ плаціатъ, фъратъ.

Stoppeln, v., спікъескѫ, adънѫ de пе міріште; компілѫ (о карте), мігълескѫ скріindѫ.

Stoppine, f., (артілер.), стопінъ, стъпéлъ, астъпéлъ, фітілѫ.

Stoppler, m., спікъіторѫ (пе міріште); компілъторѫ (de о карте).

Stöpsel, m., допѫ, стъпъшѫ; ѫмплътъръ.

Stör, m., стъріъ (італ. storione, кѫмѫ е моронълѫ, віza, чіга).

Storax, m., стораче (ръшінъ de India).

Storch, m., варзъ, кокорѫ, кокос-

Digitized by Google

търкъ; —ſchnabel, m., плискъ de кокорѣ; тъітацъ, пантографъ (инелтъ); перапіъ (плантъ); кокорѣ (инелтъ); клещте.

Stören, v., тървърѣ, контървѣ; скортолескъ, ръсколескъ; im Feuer —, аціцъ фокълъ.

Störer, m., тървъръторѣ, контървъторѣ; ръсколіторѣ; аціцъторѣ; скочорѣторѣ.

Störerei, f., тървърътъръ; ръсколітъръ.

Störrig, Störrich, a. ші ad., червікосъ, песъпосъ, къпъціносъ, обстінатъ, къ капъ 'н пентъ.

Störrigkeit, f., червічіъ.

Störroggen, m., іяре de тороиъ, ѳ de тороиъ.

Störſtange, f., пръжінъ de ръсколітъ (пештіі).

Störung, f., тървъраре, тървъръмънтъ; ръсколітаръ; скочорітъръ.

Stoß, m., лмпінсетъръ, лпіептъръ; въфнітъръ; ловітъръ; чокпелъ, чокпітъръ; лтъръпчелъ, стръпъпсетъръ; лпкіепътъръ (ла ѳсчорі); шітóре, батъ (ла вестминте); тепкъ (de кърці); einen — bekommen, a фі ловітъ de сóрте; — in die Trompete, сфлътъръ лп трънбіцъ.

Stoß-adler, m., вълтърѣ ръпаче; —bock, m., цапъ ръпкачъ; —degen, m., савіъ de стръпъпсъ, спадъ, стокъ; —gebet, n., рѫгъчъне скъртъ; —naht, f., кѫсътъръ пе зреке; —ſeufzer, m., сѳпінъ ла Дзеѳ; —vogel, m., пасере ръпаче.

Stößel, m., пістілъ, пілѫгъ, лпdесъторѣ.

Stoßen, v., лтпінгъ, спінгъ, лтъръпчесъ; ловескъ; nicezъ; лптълпескъ, даѳ de чіпева, лптіmпінъ; die Flinte ſtößt, пъшка стъпчеште; der Wagen ſtößt, карълъ скътъръ; der Adler —, ачера се лпіептъ (ла порътві); das Vieh —, вереа ферве; klein ſtoßen, a піса търънтъ; an einander —, a фі вечінъ; a се лові въпълъ de алтълъ; die Frau —, a тънъда сеціа; vor den Kopf —, a въта.

Stößer, m., пісълъгъ, пісъторѣ; хиѣ, пасере ръпаче (Stoßvogel).

Stotterer, m., бълбъітъ, бълбъіторѣ, дърдъіче, гънгъвіторѣ.

Stottern, v., бълбъіъ, гънгъвескъ, дърдъіъ; ходороцескъ (рóта).

Strach, a. ші ad., іѳте, ръпеде, dintr'одатъ; dipeптъ, овлъ.

Straf-bar, —fällig, —lich, —würdig, demnъ de педепсітъ; кълпачъ, віновать; —lichkeit, f., вінъ, кълпъ.

Strafbuch, n., кондікъ de педепсе (лп каре се лпсémпъ педепсіріле).

Strafe, f., педéпсъ; осъндъ; амъндъ (зічемъ комъндъ, ремъндъ ш. а.), глóвъ (лп вані); einem die — erlaſſen, a ерта пе чінева, a'і фаче граціъ.

Strafen, v., педепсескъ; гловескъ (лп вані).

Strafer, m., педепсіторѣ; гловіторѣ.

Straff, a. ші ad., лпкордатъ, фóрте лптінсъ.

Straffheit, f., лпкордъчъне, лптінсъчъне, лптінсóре маре.

Straffrei, a. ші ad., скъпатъ de педéпсъ, непедепсітъ; —heit, f., скътінцъ de педéпсъ.

Strafgeſetz, n., леце педепсітóре, леце пепалъ; —buch, n., кондікъ de леџі педепсітóре, кондікъ пепалъ (кондікъ кріміпалъ се зіче ръ, каре немцеште віне verbrecherisches Buch).

Strafgedicht, n., поетъ сатірікъ, сатіръ, поетъ аспръ мъстръторе.

Strafgeld, n., глóбъ.

Strafgerechtigkeit, f., дрептате педепсітóре, жѫдекатъ пепалъ.

Strafgericht, n., жѫдецъ педепсіторѣ, трібъналъ осъндіторѣ, жѫдецъ пепалъ.

Strafloß, a. ші ad., скъпатъ de педéпсъ, непедепсітъ; негловітъ; —igkeit, f., скътéлъ de педéпсъ, непедепсіре.

Strafpredigt, f., предікъ аспръ, лпвъцътърѣ греѳ мъстръторе; лпфрънтъчъне аспръ.

Digitized by Google

Strafrecht, n., дрептъ пепалъ, дрептъ пеdепсітівъ.
Strafurtheil, n., сѫптінцъ осъndітóре, делівератъ пеdепсітівъ.
Strahl, m., разъ; съцéтъ de фълцеръ; фъркъ (ла копіта калълъї).
Strahl-asbest, m., асвестъ въргатъ; —muschel, f., пептініте; —stein, m., пéтръ ръзіóсъ.
Strahlen, v., арънкъ раze, стрълъчъ; се пішъ (віта).
Strahlenbrechung, f., ръсфръптъръ de раze.
Strahlend, part., ръзіосъ, стрълъчосъ.
Strahlenglanz, m., стрълъчъ de раze.
Strahlen-kranz, m., —krone, f., корóпъ de раze; аъреолъ (ла ікóпеле сфінцілоръ ш. а.).
Strahlicht, a. ші ad., ка раza, къ раze.
Strahlig, a. ші ad., ръзіосъ, стрълъчосъ; въргатъ.
Strahlung, f., ръспъndіре de раze.
Strähn, m., Strähne, Strehne, f., скълъ de тортъ, легътъръ de тортъ.
Straken, в. Strecken.
Stramm, в. Straff, a.
Strampeln, v., daъ din кълкѫіе; ѫмплетеческъ пічóре; мъ сгѫмбоїъ (din пічóре, італ. sgambettare), пъшескъ іъте ші мърънтъ.
Strampfen, v., тропотескъ, трéпъdъ, батъ din пічóре.
Strand, m., цермъ de маре; сіртъ, скополъ; das Schiff wurde auf den — getrieben, naїa фъ арънкатъ пе цермъ.
Strand-fischerei, f., пескърітъ ла цермї; —gerechtigkeit, f., —recht, n., дрептъ de цермї (престе мърфї арънкате ѫп секъ); güter, pl., аверї арънкате ла ъскатъ; —krabbe, m., ракъ de маре; —läufer, m., алергъторъ de цермї (пъсърї); —pfeifer, m., флъїерашъ (пасере); —reiter, m., векацъ de цермї (пасере).
Stranden, v., daъ ѫп секъ; me сфармъ ѫп сіртъ; das Schiff ist gestrandet, naїa се арънкъ пе ъскатъ.
Strandung, f., арънкътъръ пе ъскатъ; спърсетъръ ѫп сіртъ.
Strang, m., фъне, штрéнгъ (strangulum); лацъ; шіръ (de мърцеле); den — verdienen, a фі бънъ de фърчї.
Strängel, m., гъштеръ ла каї (бóлъ ѫп гътъ).
Stranguliren, v., съгрътъ, стрѫнгъ de гътъ.
Strapaze, f., страпацъ (іт. strapazzo), остенéлъ маре.
Strapaziren, v., страпацезъ, обосескъ, остенескъ, фатігъ таре.
Straße, f., дрътъ, кале аштерпътъ; стратъ (ълiцъ ші дрътъ, кънї е стрътъітъ ка стратълъ); шосеа (неол. франц.); стрѫмтъръ, стрімтóре (ѫнтре мърї); gehet eure —, веdецівъ de дрътъ, мерцецї пе калеа че аці апъкатъ; ъртацї фаптеле вóстре; — von Gibraltar, стрімтóреа dела Цібралтар.
Straßen-arbeit, f., лъкръ пъблікъ; лъкръ ла дрътъ; —bau, m., клъdіре, фачере de дрътърї; —beleuchtung, f., ілъмінареа стрателоръ; —laterne, f., лампъ, фълінаръ de страте; —raub, m., лотріъ, хоціъ ла дрътърї; —räuber, m., лотръ, бandітъ, хоцъ de дрътърї; —zoll, m., вамъ de дрътърї.
Strategie, Strategik, f., стратеціъ, мъїестріъ de ръсбоїъ, арта de а пърта ръсбоїъ.
Sträuben, v., me релъптъ, me капріцезъ, пъ воїъ (me ѫndържескъ); me скъмошезъ; me сбърлескъ (пърълъ).
Sträubig, a. ші ad., сбърлітъ (пъръ), вълвоїетъ.
Strauch, m., арбъстъ, арборелъ, помълецъ, чірітелъ; —dieb, m., фъръ кърпачъ (потлогаръ); —werk, n., тъфішъ, хъчъ, чірітішъ, арбъсціме.
Straucheln, v., me ѫмпеdекъ (в. Stolpern).
Strauß, m., стръцъ, стрътіонъ (іт. struzzo, пасере маре de Афріка), пъпікъръ; стокъ, бъкетъ (de флорї); чéртъ; лъптъ; къкъїъ (да пъсърї), крéстъ; —feder, f., пене de стръцъ.

Digitized by Google

Strauß-chen, —lein, n., стоналецъ de флорі.

Straußvogel, в. Strauß.

Strebe, f., опінтéлъ, сілінъ, лпчеркаре; рецістінцъ; проптеа; —bogen, m., піластръ, аркъ проптіторъ; —kraft, f., тріъ чентралъ; —holz, n., піптенъ (лп архіт. ші ла ротарі); —feiler, m., стълпъ de пропъ.

Streben, v., ме лпчеркъ, ме сілескъ, ме сфорцезъ; аціптъ (ла чева), пъзескъ, аспіръ.

Streben, n., лпчеркаре, сілінъ, сфорцъ; ацлптъмпптъ, пъзінъ, dopінъ.

Strecfbar, a. ші ad., че се нóте лптінde (прін чокапъ); —keit, f., лптінзътате, dилтерітате.

Strecke, f., дістанцъ, спацію, лптіndepe de локъ; вьртежъ (de вътътъ пеї).

Strecken, v., лптіndъ; dectіndъ, стіndъ, лнцескъ; трагъ; strecft das Gewehr! арлнкаці артеле, деплнеці артеле! alle Viere von ſich —, а търі.

Streckhammer, m., маіъ de лъцітъ (метале).

Streckwerk, n., махінъ de лъцітъ (метале).

Streich, m., ловітъръ, вътаіе; тръсътъръ; фрекътъръ; фест, мішеліъ, вльстътъцію; einem einen — ſpielen, а жока феста кuіва, а фаче о мішеліъ; tödtlicher —, ловітъръ de мóрте; —baum, m., сълъ de фрекатъ (пеле, пънзъ), сълъ de петезітъ; —eiſen, n., феръ de петезітъ; —holz, n., лотъцікъ de расъ (о мъсъръ плінъ); —fiſch, m., пеште оторъ; —garn, —netz, n., рецеа de пъсърі (Zuggarn); —leder, n., —riemen, m., кърса de трасъ, de аскуцітъ; —linie, f., лініе трекътóре алътърса; —maß, n., мъсъръ регълътóре (спре а раде вьнателе мъсърате); —zeit, f., тімпълъ коітълві пештілоръ; тімпълъ департълві пъсърілоръ.

Streiche, f., вполъ de фрекатъ; скаіъ (ла пънзърарі, кь каре скóтеторълъ).

Streicheln, v., петезескъ; гъгълескъ (decmerdъ).

Streichen, v., штергъ; атінгъ кь мъна, петезескъ; сплапезъ (че есте лпкрецітъ); батъ лела, лпвль дерведеъ; ме лптіndъ; съптъ алътърса; трекъ, ме дакъ; делась (словодъ), даі жосъ (арме, бандіерь); даі фрекъшъ, батъ; padъ (о мъсърь de вжате); den Baß —, а кънта басълъ; das Meſſer —, а аскуці куцітълъ; die Vögel —, пасеріле се департь; die Wolle —, а пептъна лъна (кь скі).

Streif, m., в. Streifen.

Streifchen, n., вьргъшóръ, дънгъліцъ.

Streifen, m., дънгъ, вéргъ, лініъ.

Streifen, v., трагъ дънці, дънцескъ, вьрцескъ; padъ, атінгъ прін трéкътъ; стрежескъ, жълескъ (пеле прін ловітъръ); батъ лела, лпвль хаітъна; есъ прін преціърі (трънеле); die Aermel hinauf —, а скофълка, а ръсъфълне мънічеле.

Streifer, m., вьргътторъ; лпвлътторъ лела, отъ фъръ кънътълъ.

Streiferei, f., Streifzug, m., скърсіюне, ешіре прін преціърі (остъшіі, ла вътаіе, ла пръдъ); колиндътъръ.

Streifig, a. ші ad., вьргатъ, дънгатъ.

Streifwache, f., патрóлъ, кастодіъ de скърсіюне.

Streif-ſchuß, m., —wunde, f., атінсъръ (de глонцъ).

Streit, m., чéртъ, сфадъ, діспътъ; дифериндъ, прочесъ (de жъдекатъ), (прічеі); лпптъ, пшпъ (дела пъмънъ), конвътътълъ; einen — beilegen, а термина унъ прочесъ, а дескътъра о чéртъ; einen — veranlaſſen, а скорні о діспътъ.

Streit-axt, f., вътатъ, хацъ (кь те лпхацъ кь елъ, іт. azza), секуре de лпптъ; —frage, f., каусъ de чéртъ, каусъ de жъдекатъ, контраверсіъ; —hier, —begierde, f., пофтъ de чéртъ; арфóре de лпптъ;

Digitized by Google

—hammel, —kopf, m., чертарецъ, къттъторъ de чёртъ; —handel, m., —ſache, f., кавсъ, прочесъ, контраверсіъ (пріче); —hengſt, m., —roß, n., калъ de бътълій; —kolben, m., мъчюкъ ферекатъ (італ. mazza ferrata), гіогъ rintзіітъ; —kräfte, pl., арматъ, пътере остъшёскъ; —punkt, пунтъ de ne'nвоіёлъ, пунтъ de контраверсіъ; —ſatz, m., пронъсеціюне контраверсъ; —ſchrift, f., тесе; скріере dіспътатіюъ; —ſucht, f., патімъ de dіспютъ, мавіъ de a контраціче; —ſüchtig, a. ші ad., dіспътарецъ; чертарецъ, контраіосъ; —wagen, m., каръ de ръсвоіосъ.

Streitbar, a. ші ad., dестоінікъ de лупъ, харпікъ, апъ de вътаіе (трупе); комвътъторъ, комвътарецъ, пупнъторъ; —keit, f., карактеръ ръсвоіосъ.

Streiten, v., мъ чертъ, мъ сфъdескъ (zanken), dіспътъ; мъ лупъ, пупнезъ, комватъ, стаъ контръ, контрастаъ, мъ опунъ; —de Mächte, пътері ръсвоіторе; um nichts —, a dіспута пентръ німікърі; um des Kaiſers Bart —, a dіспута дескре вътра аслнлві; gegen Vorurtheile —, a комвате прежъдецеле, а лнфрънта пъреріле скълчіете.

Streiter, m., лупъчъ, лупъторъ, пупнъторъ; чертарецъ; —in, f., фетеіъ чертарецъ.

Streitig, a. ші ad., сапъсъ да dіспютъ, къ лndoіёлъ, de чёртъ, контраверсъ, пехотърътъ; das Recht —, machen, a dіспута дрептълъ, а ста лн контръ ла дрептълъ (къіва); —keit, f., dіспютъ, контраверсіъ, чёртъ, кавсъ de жъдекатъ.

Streng, a. ші ad., стрънсъ, аспръ, ріґороос, северъ (страшнікъ), апрігъ; акъратъ, есактъ; —e Geſetz, n., леце аспръ, леце северъ; —e Winter, m., іёрнъ аспръ, іёрнъ церосъ; —flüſſig, a. ші ad., грей de топітъ.

Strenge, f., аспріне, ріґоре, апріціне; лнпетріґіторъ, лнцелепёлъ (вблъ ла кай), гътънаръ.

Strengen, v., сфорцезъ, сілескъ, опінтескъ.

Streu, f., аштерпътъ (ла віте), пресъръторъ, кълкъшъ; —büchſe, f., кътіъ de пресъратъ, пресъраріцъ; —gold, n., пълвере de авръ; —ſand, m., арінъ de пресъратъ, пъсіпъ (ла скріс); —zucker, m., зъхаръ пісатъ.

Strich, m., тръсътъръ (вшбръ), ліпіъ, въргеа (virgula), котъ, фіръ (de пъръ); кърсъ, своръ (de пасері); петезітъръ, фрекътъръ (не деасвпра); семнцъ, оъ de пеште; ціпътъ, реціне, контратъ (de пънъпътъ); — vom Tuche, пъргълъ пънърел; — mit der Feder, тръсътъръ de kondeіъ; nach dem —, двнъ пъръ; wider den —, лпсвсълъ пъргълі; einem einen — durch die Rechnung machen, а лнкърка планълъ алтъіа, а се лупі лп дрътълъ къіва.

Strich-regen, m., плоіічікъ парціалъ, плоіічікъ лп постатъ, плоіе трекътбре; —weiſe, ad., къ ліпібре; —zeit, f., тімпъ de двкъ (пасеріле); тімпъ de пръсітъ.

Strick, m., фвне, фрънгіе; лацъ; den — verdienen, а фі вупъ de фърчі; Galgen—, отъ de фърчі.

Strick-beutel, m., пънгъ de лнплетітъ (ла кълцвні); —garn, n., тортъ de лнплетітъ; —maſche, f., окіъ (ла лнплетітъ); лацъ de ацъ; —nadel, f., —ſtock, m., лndреа, andреа, акъ de лнплетітъ; —leiter, f., скаръ de фвні; —ſchaukel, f., глепчъ, клепчъ; —ſcheibe, f., andреларіъ; —ſtrumpf, m., кълцвнъ лнплетітъ (пе цесътъ); —werk, n., фвнъріі; —zeug, n., внелте de кълцвнъ.

Strickchen, n., фвніёръ, фвнішёръ, фрънгіцъ, фрънгіёръ.

Stricken, v., лнплетескъ; Strümpfe —, лнплетескъ ла кълцвні.

Stricker, m., кълцвнаръ; —in, f., кълцвнърёсъ.

Digitized by Google

Strickerei, f., кълцѫнърітѫ; лѫкрѫ de ѫмплетітѫ.
Striefig, в. Streifig.
Striegel, m., цесалъ, стрéгъ.
Striegeln, v., цеселѫ.
Strieme, f., dѫнгъ, въпътаіе, вълчezime (din ловітѫрі).
Striemig, a. ші ad., въпецітѫ, вълчezітѫ, dѫнцітѫ.
Striezel, m., сѫлішорѫ, ковріг ѫнгърецѫ.
Strippe, f., кеѫтóре, галопелѫ, фрънгіóръ.
Strobel, m., тѫлеѫ de брадѫ, чокълъѫ.
Stroh, n., паіѫ (маі ѫсѫатѫ ѫн пл. паіе).
Stroh-band, n., легътѫръ, гънжѫ de паіе; —bett, n., —lager, n., патѫ de паіе; —bund, m., сарчінъ, малдърѫ de паіе; —butter, f., ѫнтѫ de іéрнъ; —dach, n., копе-рішѫ, ѫнвълішѫ (ѫн Ппате) de паіе; —decke, f., рогожінъ, копертъ de паіе; —farbe, f., колóре de паіе; —farben, a., пъіїѫ; —futter, n., пѫтрецѫ de паіе; токѫ de паіе; —gelb, a., галбінѫ ка паіѫлѫ; —halm, m., фірѫ, фѫсчелѫ de паїѫ; —hut, m., пълъріъ de паіе; —hütte, f., касъ църъпéскъ, колібъ кѫ паіе; —junker, m., воіерѫ дела цéръ, повілѫ провінціалістѫ (простічелѫ); —kammer, f., —magazin, n., паіште, кътаръ de паіе; —kopf, m., капѫ секѫ; —kranz, m., —kringen, m., кѫнѫнъ de паіе; —leckwerk, n., лéсъ, стръкѫрътóре de паіе; —mann, m., омѫ de паіе, мъмѫіе, мътъхалъ; —matte, f., рогожінъ de паіе; —pfeife, f., чімпоїѫ de паіе (іт. sampogna); —sack, m., матрацъ, (mindipѫ) de паіе; —stuhl, m., скаѫнѫ de паіе; —werk, n., пъіеріъ, лѫкрѫ de паіе; —wisch, m., штергътóре, спълътóре de паіе; —witwe, f., въдѫвъ de паіе, фемеіъ ръмасъ пе ѫнѫ тімпѫ de върватѫ; —witwer, m., въдѫвѫ de паіе.
Strom, m., кѫрсѫ ръпеde, торінте; рѫѫ маре, флѫвіѫ; — der Zeit, ръпецiѫнеа тімпѫлѫї; mit dem —e schwimmen, а се лъса ѫн кѫрсѫлѫ апеї; а се ѫнтокмі дѫпъ ѫмпрецїѫръріі.
Strom-abwärts, ad., пе рѫѫ ѫн жосѫ; ѫн кѫрсѫлѫ апеї; —an, —aufwärts, ad., пе апъ 'н сѫсѫ, ѫн контра апеї; —bett, n., алвіа рѫѫлѫї; —karpfen, m., крапѫ de рѫѫ; —wasser, n., апъ de повоїѫ, апъ de торінте; —weise, ad., ка ѫнѫ рѫѫ, ѫн торінте.
Strömen, v., кѫргѫ ръпеde, ме ръвърсѫ, ръвърсѫ; das Blut strömt aus der Wunde, сънцеле голгъіе din ранъ.
Strömung, f., кѫргѫ, кѫрсѫ; голгъітѫръ.
Strontian, n., стронтіанѫ (металѫ).
Strophe, f., строфъ, станцъ (2—3 пърекі de версѫрі).
Strotzen, v., сънт плінѫ, сънт ѫнфлатѫ, сънт тѫрцедѫ; dieses Buch strotzt von Fehlern, картеа ачéста цеме de сміntелї; von Gesundheit —, а авé сънътате de вънzаре; von Gelehrsamkeit —, а фі тобъ de карте, а фі ѫнвъцатѫ ка ѫнѫ попъ.
Strosse, f., (монт.) скаръ, трéптъ.
Strotzend, part., плінѫ, ѫмфлатѫ, тѫрцедѫ, тѫмедѫ.
Strudel, m., вѫлтóре, вѫртежѫ (ѫн рѫѫрі, vortex), болбóкъ; волбѫръ (ѫн аерѫ); вѫртекѫшѫ (de алѫатѫ); —kopf, m., омѫ спѫлбератѫ.
Strudeln, v., волбѫрezѫ; вѫртежескѫ; голгъїѫ, гѫлкъїѫ, колкъїѫ; скътѫрескѫ.
Strumpf, m., кълцѫнѫ (ѫн Ппате, італ. calza), чорапѫ (слав.); gestrickte Strümpfe, кълцѫнї ѫмплетіцї; gewebte —, кълцѫнї цесѫцї.
Strumpf-band, n., легътѫръ de кълцѫнї, кълцъбéтъ; —fabrik, f., кълцѫнъріъ; —fabrikant, m., кълцѫнарѫ; —wirker, m., кълцѫнарѫ, цесеторѫ de кълцѫнї.
Strunk, m., кочéнѫ, стрѫжанѫ, хлѫжѫ (молдов.); трѫнкїѫ, вѫтѫкѫ; кóдъ de фрѫнzъ; тонтѫ, пътънтокѫ (омѫ).
Strunze, f., лерфъ, тѫрфъ, тъвлі-

Digitized by Google

търъ, цолінъ, флеóрцъ, кървъ ѧпфератъ; фетеіъ лепешъ, ѧтпъцітъ.

Struppe, в. Strippe.

Struppen, v., іаѣ, стънческѣ.

Struppig, a. ші ad., свърлітѣ, хѫрсътѣ (іт. irsuto), спърлітѣ, вълвоїѣ (пърълѣ), вълвоіетѣ.

Stübchen, n., къмъръцъ, одъіцъ; мъсъръ (ѧп Цермаnіа).

Stube, f., одаіъ, къмаръ.

Stuben-arrest, m., арестѣ ѧп одаіъ; —bursche, m., —genoß, m., къмъратѣ, соцѣ de одаіъ (de ес. стъдепцї); —gelehrte, m., кърътъраръ фъръ практікъ, літератѣ деакасъ; —hocker, m., омѣ шезеторѣ; —mädchen, n., къмъріеръ; фатъ din касъ; —wärme, f., температъра одъії.

Stüber, m., стъверъ (монетъ оланд. de ½ грошіцъ); бобърнакѣ, сфърлъ (Stieber).

Stuck, m., стъкѣ (італ. stucco), стъкътъръ, тінчъіéлъ de гіпсѣ; —arbeit, f., лъкръ de стъкѣ.

Stück, n., бъкатъ, піесъ (дърабѣ, ъпгър.); порцїъне, парте; артікълѣ; пъптѣ; тъпѣ, піесъ de тъпѣ; — Vieh, капѣ de вітъ; in allen Stücken, ѧптръ тóте, ѧп тóтъ прівінца; in diesem —, ѧп пъптълѣ ачеста; von freien Stücken, din бъпъ воіъ, din пропріълѣ ѧпdemnѣ; ein — aufführen, а репресѫпта о драмъ; große —e auf einen halten, а сокоті мълтѣ пе чінева.

Stück-arbeit, f., лъкръ кѣ бъката; —bett, n., —bettung, f., —gerüst, n., (фортіф.) стратѣ de батеріъ; —bohrer, m., сфределѣ de тъпърї; —faß, n., бъте маре; —form, f., формъ de тъпѣ; —gestell, n., скаъпѣ de тъпѣ; —gießer, m., търпъторѣ de тъпърї; —gießerei, f., търпъторіъ de тъпърї; —gut, n., тéпкърї de марфъ; металѣ, бронзѣ de тъпърї; —hauptmann, m., къпітанѣ de артілеріъ; —junker, m., кадетѣ de артілеріъ; —hof, m., —park, m., паркѣ de артілеріъ; —kammer, f., фъпдѣ de тъпѣ; —kappe, f., къпакѣ de тігъіцъ; —keller, m., челарѣ de бъцї; касематъ; —knecht, m., паікѣ, сервѣ ла артілеріъ (ла каї); —kugel, f., глонцѣ, вóмбъ de тъпѣ; —ladung, f., ѧпкъркътъръ de тъпѣ; —lafette, f., котіъга, телéга тъпълъї; —patrone, f., картъшъ; —platz, m., кърсълѣ пъії; гълеріъ ѧп паіе; —pferd, n., калѣ de артілеріъ; —pforte, f., портіцъ ла паіе (пептръ тъпърї); —pulver, n., пълбере de тъпѣ; —richtung, f., ѧпdрептътъръ de тъпѣ, цінтіреа кѣ тъпълѣ; —schuß, m., пъшкътъръ de тъпѣ, капопатъ; —wagen, m., карѣ de тъпѣ; —weise, ad., ѧп бъкъцї, бъкъцї de бъкъцї, піесе de піесе; —werk, n., лъкръ din бъкъцї; лъкръ пеdеплінітѣ; —wischer, m., —putzer, m., штергъторѣ de тъпѣ; —zapfen, m., чепѣ ла тъпѣ.

Studel, f., стълпшорѣ, колопікъ, колопеа.

Student, m., стъdінте, школарѣ.

Studentenblume, f., палбъ алчеъ (ботан.).

Studentenmäßig, a. ші ad., школърескѣ, школъреште, ка стъdінцїї.

Studentenstreich, m., фапгъ de стъdінте, апъкътъръ de стъdінте (мішелóсъ).

Studien, pl., стъdії, ѧпвъцътърї.

Studiren, v., ѧпвъцѣ, стъdіезѣ; меdітезѣ.

Studirlampe, f., лампъ de стъdіетѣ.

Studir-stube, f., —zimmer, n., одаіъ de стъdіетѣ, скрііторїъ.

Stufe, f., трéптъ, градѣ, скаръ; мінеръ, есѣ, стъфъ; трептътъръ, семпѣ скобітѣ (ѧп пéтръ).

Stufen, v., трептезѣ, скърезѣ; таїъ, скобескѣ (ѧп пéтръ).

Stufen-folge, f., —gang, m., мерсѣ трептатѣ, скърітъръ, трептътъръ, шірѣ de трепте; гръдъцїъне; —jahr, n., апѣ кліматерікѣ, апълѣ алѣ шептелеа (din віéцъ); —leiter, f., скаръ, гръдъцїъне; —schacht, m., пъцѣ кѣ трепте; —weise, ad., трептатѣ, градатѣ.

Digitized by Google

Stuferz, n., minepъ кратъ.
Stuhl, m., скаунъ, скатнъ, шёзъ (Seſſel); шецъ, сѣтарiъ, скаунъ къ спате; тронъ; катедръ, амвонъ; стативъ, ръсвоiъ (de цесътъ); попъ, попикъ; den — vor die Thüre ſetzen, а da дрѣмлъ (кыва), а da афаръ (пе чiпера).
Stuhl-arm, m., брацъ de скаунъ; —bein, n., пiчоръ de скаунъ; —drang, m., дптецёлъ ла скаунъ; —gang, m., терсъ ла скаунъ; скретътъръ; —lehne, f., pazimъ, спрiжóпъ ла скаунъ; —zäpfchen, n., сѣнсетоpiъ; —zwang, m., дпкалетъръ de стомахъ, сiлъ.
Stuk, в. Stuck.
Stukatur, f., стъкътъръ, подiтъръ (къ трестiъ цiнтiтъ).
Stulp, m., Stulpe, f., Stülpe, f., къпакъ; ръсфръпътъръ (de орi че).
Stülpen, v., дескоперiъ, арънкъ къпакълъ; ръсфръпгъ, сфълкъ, сфлекъ (пътърiъ, веотпътъ, търёкъ).
Stülpſtiefel, m., човóтъ ръсфръпт.
Stumm, a. mi ad., мутъ; —heit, f., мущime, тъчере.
Stummel, Stümmel, m., чотъ, чопiтъръ, трънкiетъръ; върфъ рънтъ, рътезътъръ, моцъ, тешiтъръ.
Stümmeln, v., трънкiезъ, чоптъ, чънцескъ; тешескъ.
Stummen, v., атъцескъ.
Stümpelchen, n., бъкъцiкъ, мъкълецъ.
Stümpeln, в. Stümpern.
Stümper, m., тештеръ-стрiкъ, кърпачъ.
Stümperei, f., лъкръ стрiкатъ, кърпъчёлъ.
Stümpern, v., стрiкъ, кърпъческъ (тештерълъ ръъ).
Stumpf, a. mi ad., тъмпъ, тъмпiтъ; бътъчiтъ; трънкiетъ; точiтъ; хъвъзкъ; стръпезiтъ; тешiтъ; den Geiſt — machen, а тъмпi, а хъвъзчi спiрiтълъ; —e Meſſer, n., кыцiтъ тъмпiтъ.
Stumpf-eck, n., колцъ тъмпiтъ (овтъсъ); —naſe, f., пасъ търтiтъ, пасъ калъкъ; —ſchwanz, m., чотъ de кóдъ, кóдъ-моцъ, кóдъ чънгъ, веркъ; —ſinn, m., хъвъзчiъ, тъмпime (стъпiditate), cimцъ тъмпiтъ; —winkel, m., унгiъ тъмпiтъ.
Stümpfchen, n., моцълецъ.
Stümpfen, v., тъмпескъ (abſtumpfen).
Stumpfheit, f., тъмпime, хъвъзчiе, minte дптъпекатъ.
Stündchen, n., орiшóръ; ſein — iſt gekommen, 'iа сосiтъ óра.
Stunde, f., óръ (чеасъ); eine halbe —, мézъ-óръ, жътата de óръ; zur —, deокамдатъ; астъдатъ; zu jeder —, орiкъндъ, ла орi че óръ; vor einer —, къ о óръ пиinte; zur guten —, токта вine, ла пропъсетъ, пе порокъ; zur ungelegenen —, ла контратимп, ла тimпъ ръ; —n geben, а da лекцiунi; —n nehmen, а лъа лекцiунi.
Stunden-gebet, n., óръ канонiкъ (чеасърiле, дп монъстiрi); —geld, n., платъ пентръ лекцiунi; —glas, n., оролоцiъ de пълере (Sanduhr); —göttinnen, pl., (мitол.), Орele; —kreis, m., (астрон.), черкъ орарiъ, мерidianъ de óре; —lang, ad., къ óреле, óре дптрегi; —linie, f., (астрон.), лiнiе de óре; —meſſer, m., орометръ; —tab, n., пърцiторъ (ла орарi); —ſäule, f., колóпъ гномонiкъ; —weiſe, ad., пе óре, къ óре; —weiſer, —zeiger, m., мънъ, арътъторъ de óръ.
Stündlein, в. Stündchen.
Stündig, a. mi ad., de о óръ.
Stündlich, a. mi ad., пе óръ, пе тóтъ óра.
Sturm, m., тimпеſтъ, фъртънъ, вiфоръ, (iёрна), въптъ рътъръторъ, възрасъ (dela възъ mi me дпвъръ, къ търъзръ), орагапъ (пе мърi); асалтъ (dela салтъ), пъвалъ (iёрна, търч. дп Пиате); алармъ.
Sturm-balken, m., —bock, m., вервече de асалтъ (ла антiчi спре а спарце търii); —brücke, f., подъ de асалтъ; —dach, n., дестъпiне, копериш de асалтъ (ла антiчi); —faß, n., вътóiъ; вапъ; —glocke, f., клопотъ de алармъ, токiпъ

Digitized by Google

(дела тóкъ), клопотѫлѫ комѫнѫ; —haube, f., каскъ, касчетъ; касidъ; —hut, m., капъ; — laufen, n., асалтѫ кѫ скърі; —läufer, m., асълтъторѫ; —leiter, f., скаръ de асалтѫ; —schritt, m., пашѫ форцатѫ, пашѫ de асалтѫ; —vogel, m., прочеларіъ, тімпестаріцъ (пасере че сімте фѫртѫна це мърі); —wetter, n., фѫртѫнъ, вѫраскъ; —wind, m., вънтѫ фѫртѫносѫ.

Stürmen, v., асалтѫ, даѫ пъвалъ; сфорцезѫ, факѫ сілъ; спаргѫ ѫнлъѫнтрѫ; das Meer stürmt, мареа е тѫрбѫратъ; маре е ѫнвіфоратъ; an die Thür —, а фаче сгомотѫ ла ѫшъ.

Stürmend, part., тімпестосѫ.

Stürmer, m., асълтъторѫ, пъвъліторѫ; омѫ апрігѫ, омѫ фѫріосѫ, омѫ фероче, феросѫ; пълъріъ ѫн треі колцї.

Stürmisch, a. ші ad., фѫртѫносѫ, віфоросѫ, тімпестосѫ; кѫмплітѫ; —e Wind, m., вънтѫ фѫріосѫ.

Sturz, m., къзътѫръ, кѫdере ръпеde; тръптéлъ, пръвълітѫръ; рѫінъ; ръстѫрнътѫръ; пріпічѫ (пречіпісѫ, пръпастіъ); болтітѫръ; каскаdъ; тéнкѫ de табле de ферѫ; вълѫ de доліѫ; чотѫ.

Sturz-bach, m., пъръѫ dintре стънчї; шірѫ de стънчї; —bad, n., dѫшѫ (італ. doccia), dѫцѫ, баїъ къзътóре (de сѫсѫ); —becher, m., пъхарѫ кѫ коперішѫ; —karren, m., кърóіе, телéгъ de ръстѫрнатѫ (ѫннапої спре а о deскърка).

Stürze, f., коперемънтѫ, къпакѫ; локѫ de арѫпкатѫ (ла mine).

Stürzen, v., a. ші n., каdѫ, мъ ръсторнѫ; мъ рѫінезѫ; ръсторнѫ; тръптескѫ; sich stürzen, мъ тръптескѫ; mit dem Pferde —, а къdé сѫв калѫ, а се пръвълі кѫ калѫлѫ; einen Acker —, а спарце о целінъ, а о рѫпе кѫ аратрѫлѫ; sich mitten in die Feinde —, а се ръпезі ѫн міжлокѫлѫ dѫшманілорѫ; das Getreide —, а местека грънацеле (кѫ лопата).

Stute, f., éпъ; кълъріъ.

Stuterei, f., епъріъ, ергеліъ, ставъ.

Stutz, m., ръtезътѫръ, скѫртътѫръ, моцѫ, лѫкрѫ скѫртатѫ; тешітѫръ; фортъ de пълъріъ; —ärmel, m., мънекъ скѫртъ; —bart, m., бърбѫцъ; мѫстéцъ скѫртъ; —bogen, m., піластрѫ, контрафортѫ (архіт.); —büchse, f., пѫшкъ скѫртъ, мѫскецеа.

Stütze, f., pazimѫ, спріжóнъ, прóптеа, попѫ, сѫсцінътóре; (цеом.) сінѫ; васѫ.

Stützen, v., pazimѫ, спріжонескѫ, проптескѫ; сѫсцінѫ.

Stutzen, v., скѫртѫ, ръtезѫ; чѫптескѫ; чокнескѫ; ръсфрънгѫ; мъ прінde мірaре, стаѫ сѫпрапрінсѫ, ѫмї віне неаштептатѫ; тръсарѫ; das Pferd stutzt, калѫлѫ тръсаре, се спаріе.

Stutzer, m., жѫне поцопатѫ, паралеѫ, пъѫнелѫ, леѫшорѫ (dandi, енгл.); domнішорѫ, омѫ галантѫ, омѫ скосѫ din кѫтіъ; каравінъ, пѫшкъ скѫртъ.

Stutzerei, f., поцопътѫръ, галантоміъ, коконітѫръ.

Stutzig, a. ші ad., тръсъросѫ; спъріосѫ; пъзѫросѫ; сѫпрапрінсѫ, ѫімітѫ.

Stutzkopf, m., омѫ пъзѫросѫ, персóнъ капріціóсъ.

Stutzglas, n., пъхарѫ фъръ пічóре.

Stützmauer, f., мѫрѫ проптіторѫ.

Stutzohr, n., кѫртѫ, къне кѫ ѫрекіле тъіете.

Stutzperrücke, f., перѫкъ ротѫndъ.

Stutzrohr, n., каравінъ, пѫшкъ скѫртъ.

Stutzschwanz, m., кодъмоцѫ, кódъ скѫртатъ (ла калѫ, къне); веркъ (гъіна).

Stutzuhr, f., оролоціѫ de масъ (de тоалетъ).

Suade, f., реторікъ ѫndemнътóре.

Subaltern, a., сѫвалтернѫ, сѫвордінатѫ.

Subjekt, n., сѫвіептѫ (лоц.).

Sublimat, n., (хім.), сѫвліматѫ.

Suche, f., черкаре, черкътѫръ, къѫтаре, dѫрмекътѫръ.

Sucheisen, n., (марін.), сондъ.

Suchen, v., каѫтѫ, черкѫ, черчетезѫ.

Sucher, m., къѫтъторѫ, черкъторѫ.

Digitized by Google

Sucht, f., пасіне пекъшітъцъ, manie, патімъ пекъшітъцъ, поетъ страваганцъ; вóлъ; gelbe —, гълвінаре (Gelbſucht); fallende —, епілепсіе, а невоіе, стропшéлъ (Hinfallende).

Súchtig, a. ші ad., волатікъ, пътімашъ; Wollenzeug iſt —, матеріа de лънъ дневеніпъ рапеле.

Sud, m., фервътъръ, клокотéлъ (dela Sieden).

Súd, в. Súden.

Sudelbuch, n., стрáцъ, макалътъръ, фоі макулате.

Sudelei, f., спъркътъръ, спъркъріе; скърпъвітъръ; мънжітъръ, мъсгълітъръ, макалътъръ.

Sudelkoch, m., бъкътарь грецосъ, спъркатъ, zoiосъ.

Sudelmaler, m., зугравъ фештеліторь, мънжітор.

Sudeln, v., кокъ, феръ грецосъ; мънжескъ, скърпъвескъ, спъркъ.

Sudelwerk, n., мънжітъръ, скърпъвітъръ, zoiтъръ.

Súden, m., міézъzi, сúdъ (it. mezzodi, sud, фр. midi, sud).

Súderbreite, Súdbreite, f., лъціне de міézъzi, лъціме міezinaлъ.

Súdküſte, f., цермъ, лідъ de міézъzi (ла маре).

Sudler, m., мънжітор, мъкълътор; скрітор ръъ, зугравъ de сръітрі (ръъ); пештерь-стрікъ.

Súdlich, a. ші ad., de міézъzi, міezinaлъ, аустралъ.

Súdlicht, n., аврор аустралъ.

Súdoſt, m., сúd-остъ (it. ші фр. sud-ost).

Súdóſtlich, a. ші ad., де сúd-остъ, спре сúd-остъ.

Súdoſtwind, m., шірокъ (ла маре adp.), вънтъ de сúd-остъ.

Súdpol, m., полъ аустралъ, полъ антартікъ, полълъ dela міézъzi.

Súdſúdweſt, m., афрікъ.

Súdwärts, ad., спре сúdъ, спре міézъzi.

Súdweſt, m., сúdъ-апúсъ, міézъ-апúсъ; —wind, m., вънтъ de сúdъ-апúсъ.

Súdwind, m., аустръ, вънтъ de сúdъ.

Sühle, Sühlache, f., вълтóкъ (ла каре се скалдъ вітеле).

Sühlen, в. Sudeln.

Sühnaltar, m., алтарь de пріпосъ, алтарь de кръціре (а пъкателорь), de ашпъкаре.

Sühne, f., ашпъкаре (а zeилі), ашвлъпzіре.

Sühnen, v., ашпакъ; кръцъ de пъкатъ.

Sühnopfer, n., пріпосъ de ашпъчіре (жъртфъ); сакріфічь ашпъкъторь, вінтімъ.

Sühnung, f., ашпъчіре, рещпъчіре (къ zeилъ).

Sultan, m., сълтанъ, маре Domnъ (алъ Мохаметанілорь).

Sulſe, Sulze, f., цератінъ, ръчітъръ; сърътъръ; сарматъръ.

Sumach, m., сумакъ, сóмакъ, скъпіпъ (арворелъ, къ алъ кърві фрунзе се аргъсескъ пеі).

Summariſch, a. ші ad., сумарь, прескъртатъ, ашъ скъртъ; реструнсъ; —e Verfahren, n., прочесъ сумарь.

Súmmchen, n., сумашóръ, сúmъ міпъ.

Summe, f., сúmъ (de banі).

Summen, v., сúсъръ, въzъіъ (ка албінеле), вомвъіъ (ка болтарілі); сърпъіъ; сúмезъ, adúнъ сúma.

Summiren, v., adúnъ, сúmezъ.

Sumpf, m., валтъ; лакъ; морштінъ; гróпъ къ апъ.

Sumpf-binſe, f., пінерігъ de вълці; —boden, m., локъ вълтосъ; —gegend, f., цінътъ апътосъ, вълтосъ; —klee, m., тріфоіъ de апъ.

Sumpfig, a. ші ad., вълтосъ, лъкосъ, моръштіносъ.

Sumſen, v., въzъіъ, в. Summen.

Sund, m., стріmtóре de маре, Сandъ (ла Свеція ашъ мареа германъ ші нордікъ).

Sünde, f., пъкатъ, кълпъ (грешéлъ), кълкаре de леце.

Sündenbock, m., цапълъ din пастъ, цапълъ къ пъкателе (ашъркатъ de пъкате, ашъ леџеа веке), пърътторь de пъкателе алторь, omъ асъпріtъ пентръ віна алтора.

Sündenbüßer, m., кълкъ, покъіtъ.

Digitized by Google

Sündengeld, n., bani къштігаці прін нелеціире, banii луі Iuda.
Sündenfall, m., къдерea луі Adam, къдере ан пъкате.
Sündenleben, n., віеці пъкътосъ.
Sündenregiſter, n., лістъ de пъкате, пъкате мълте.
Sündenſchuld, f., кълпъ, вінъ.
Sünder, m., пъкътосъ, кълнавъ (въпец.), вінованъ; —in, f., пъкътóсъ.
Sündfluth, f., делювіъ (dela лъвъ, делъвъ), потопъ.
Sündhaft, a. ші ad., пъкътосъ; —igkeit, f., пъкътвінцъ.
Sündig, Sündlich, a. ші ad., в. Sündhaft.
Sündigen, v., пъкътвескъ, грешескъ (слав. дрсёшпъ пвшаі егтаге, а сшіпті).
Superfein, a. ші ad., свпрафінъ, престефінъ.
Superintendent, m., (ла протестанці), епіскопъ, свперintendentъ.
Superkluge, m., сфтосъ, недаптъ.
Suppe, f., свп (італ. zuppa), зашъ, чорвъ (тврч.); чірвіélъ.
Suppenlöffel, m., лінгвръ de свп.
Supplement, n., свплетантъ, свплінітвръ, адаосъ; —band, m., томъ свплетантарів.
Surrogat, n., сврогатъ, скімватъ (маі вінъ къ маі ръв).
Süß, a. ші ad., дълче; —e Herr, m., коконашъ, domніторъ скосъ din мятіе.
Süß-apfel, m., мърe дълче; —brot, n., нъне асімъ; —holz, n., лемнъ дълче (арввсть).
Süße, f., в. Süßigkeit.
Süßelei, f., пъртаре лінгвре́цъ, мотélъ, мъгълітвръ.
Süßeln, v., а авé гвстъ дълчіъ, а траце дълчіъ.
Süßen, v., дндълческъ.
Süßigkeit, f., дълчéцъ, дълчіме.
Süßlich, a. ші ad., дълчіъ, дълчішоръ.
Süßling, m., domніторъ лінгарів, коконашъ дълчіторъ; вързте дълче, лъптъкъ (ан Apd.).
Sutur, f., (анат.), кесътвръ.
Sybarit, m., сівáрітъ, молатекъ-decopъватъ (ка бmenii din четатеа Сівариc).
Sylbe, в. Silbe.
Syllogism, m., (ан лоцікъ), сілогіcтъ, аргвмантъ компвсъ din трей пропвсеціві.
Sylphe, f., Сілфідъ, ценіъ din аеръ.
Symbol, n., сімволъ (семнъ; фігвръ; ікóпъ; дркелетврале кредінцей); der Löwe iſt das — der Stärke, леулъ есте сімволълъ търіей.
Symmetrie, f., сіметріе, пропорціване, репортъ конвенітворъ алъ пърцілоръ кв тотълъ (архітект. ш. а.).
Symmetriſch, a. ші ad., сіметрікъ, сіметріческе, пропорціонатъ.
Sympathetiſch, Sympathiſch, a. ші ad., сімпатікъ, сімпатетікъ, кв сімпатіе.
Sympathie, f., сімпатіе, конглъсвіреа аплекъріторъ (дintre дóъ орі маі мълте персóне, плаите ш. а.), консімцъ, консімцімантъ; коѕінцъ.
Symphonie, f., сімфоніе, кончертъ de інструминте мвсікале.
Symptom, n., семнъ, тоталітатеа семнелоръ унеі вóле.
Synagoge, f., сінагóгъ, бісеріка, екклесіа, тестаментълві векіъ.
Synchroniſm, m., сінхроністъ, контімнъ, дптъмпларе контімпоранъ.
Syndik, m., сіндікъ, пъртъторълъ требілоръ унеі комвне ш. а.
Synkope, f., сінкопъ, рвптврă de літеръ (dintr'o сілавъ орі ворвъ); скъзътвръ.
Synode, f., сінодъ, адвнаці de преоціме (соворъ).
Synonim, n., сінонімъ, нвме кв семніфікаціване асеменеа алтві нвме.
Synonimik, f., сінонімікъ (штіінцъ).
Syntheſis, f., сінтесе, (лоц.) компвсеціване (методъ, каре десвінде дела прінчіпіі ла врмърі, дела кавсе ла ефепте).
Syſtem, n., сістемъ, адвнаре de пропвсеціві, de прінчіпіі дрепте сéі фалсе орднате ші легате дintre сіне; плапъ ші міждóче de a авнце унъ скопъ.

Digitized by Google

T.

T, t, т, a dóъzечеа літеръ ѧn алфаветълъ цermanъ.

Tabak, m., тъвакъ, тътъnъ, іéрвъ nікоціanъ (къчї аре nікотінъ отръвіторъ ѧn сіnеш).

Tabak-asche, f., чепъше de тъвакъ; —bau, m., кълтівъціъne, пръсіре de тъвакъ; —dose, f., тавакіеръ, табатіеръ; —fabrik, f., фаврікъ de тъвакъ, тътъnъріъ; —pfeife, f., піпъ (іт. pipa, фр. pipe), чъвъкъ (търч.); —rolle, f., съчітъръ, ролъ de тъвакъ; —schnupfer, m., тъвъкістъ; —stube, f., пінъторіъ, odaiъ de фъmатъ.

Tabellarisch, a. ші ad., тавеларіъ, ѧn формъ de тавелъ.

Tabelle, f., таблъ, тавелъ, тъвълъ; таріфъ; реціcтръ.

Tabernakel, n., ківотъ, тавернакълъ.

Tabouret, n., шецъ пътратъ.

Tabulat, n., тъвълатъ.

Tabulatur, f., тъблътъръ, тъвълътъръ.

Tabulett, n., тавълетъ, търавъ; —kram, m., nегъсторіóръ, сфърnъріъ de търавъ.

Tachigraphie, f., тахіграфіъ, в. Stenographie.

Tact, в. Takt.

Tadel, m., дефаimъ; mъстраре, mъстрътъръ; скъdере, дефептъ; крітікъ; Niemand ist ohne —, тотъ омълъ аре скъdерї.

Tadel-frei, a. ші ad., фъръ скъdерї; —sucht, f., ѧnклinаре спре a дефъіma.

Tadelhaft, a. ші ad., къ скъdерї, къ дефептъ; de mъстратъ.

Tadellos, a. ші ad., фъръ скъdерї, фъръ дефептъ.

Tadeln, v., дефаimъ; mъстръ; крітікъ.

Tadelns-werth, —würdig, a. ші ad., demnъ de mъстратъ, че мерітъ дефаimъ.

Tadler, m., дефъіmъторъ; mъстръторъ, крітікъторъ.

Tafel, f., таблъ; масъ; плакъ, леспеde; die — decken, a гъті маса; die — abdecken, a стрѧnце маса, a лъа de пе масъ; zur — gehen, a мерце ла масъ.

Tafel-aufsatz, m., сервіцъ (подóвъ) de масъ, тріъmфъ de маса; —bier, n., вере ъшóръ; —runde, f., таблъ ротъndъ; —scheibe, f., таблъ de стіклъ; —service, —zeug, в. Tischzeug; —stein, m., diamantъ ѧn таблъ; —wein, m., вінъ ъшоръ, вінъ de масъ; —werk, n., тъблътъръ; поdітъръ, паркетъріъ.

Tafeln, v., me оспътъ, вапкетезъ, шеdъ ла масъ.

Taffet, m., тафетъ, тафътъ; —band, n., кордеа сіmплъ.

Taffeten, tafften, a., de тафетъ.

Tag, m., zi; guten —! бъnъ zioa! heut zu —, ѧn zілеле nóстре; dieser —e, ѧn zілеле трекъте; nächster —e, песте кътева zіле; — für —, o zі ка алта; von — zu —, din zi ѧn zi; bei —e, zioa; den — darauf, ѧn ърmътóреа zi; den — vorher, къ o zi nainте; mit anbrechendem —, ѧn фаптълъ zілеї, ѧn ziорї, кънdъ се ръварсъ de zi; bei hellem —, zioa маре, zioa ла amiazi; einen — um den andern, тотъ a треіа zi; heute über vierzehn —, de azi ѧn dóъ септъmънї; heut über acht —, de azi ѧnтр'о септъmънъ; es liegt am —e, есте ѧnвеdератъ; es ist schon über Jahr und —, a ші трекътъ ъnъ anъ; etwas an den — bringen, a скóте чева ла лъminъ, a десконері чева; in den — hinein reden, a ворві de клакъ, a ворві фъръ сокотéлъ; in den — hinein leben, a тръі ѧn nепъсаре, a тръі фъръ гріжъ.

Tagblind, a., nікталопъ, nóпталопъ, zioaорбъ, поnівосъ.

Tage-arbeit, f., лъкръ de o zi, zілъріъ, ziоріъ; —arbeiter, —löhner, m., zілеръ; —bericht, m., репортъ de zi; —blatt, n., газетъ; zіърnáлъ, жърnалъ; zioaріъ (diario); —buch, n., —register, n., zioaріъ; zіърnалъ; —dieb, m., перdеваръ, омъ лепешъ; —frist, f., терminъ префіптъ, терminъ ставерітъ, тер-

Digitized by Google

minъ de o zi; —lang, ad., zile ѧнтрецї; —lohn, m., сімвріъ de zi; —reise, f., кале de o zi; —werk, n., лъкръ асемпатъ, лъкръ префіптъ.

Tagen, v., се фаче zi, се ръварсъ de zi.

Tagesordnung, f., ordinъ de zi.

Tagfalter, m., —vogel, m., фърфалъ (флътъре).

Täglich, tagtäglich, a. ші ad., de тóте zілеле, zіърпъ.

Tagsatzung, f., diетъ, adъnanцъ; (ла жъdекатъ) ѧпфъцошаре, zi de ѧпфъцошаре, терminъ.

Tagweise, ad., пе zi.

Taille, f., (франц.) таліъ, форма тръпълъї.

Takel, —werk, n., фъпітъръ, фъпъріме, фъпъріторъ (ла коръвії), артътъръ.

Takeln, v., ѧпфъпezъ, гарпezъ (о naie), артezъ.

Takt, m., тактъ, піпъіéлъ; тъсъръ, тімпъ; къdinцъ; ein ganzer —, ъпъ тактъ, о тъсъръ; einen aus dem —e bringen, а скóте пе чіпева din съріте, а'лъ къфъпda, а'лъ ѧпкърка; а'ї перde тімпълъ; den —schlagen, а вате тактълъ, а вате тъсъра.

Takt-fest, a. ші ad., секъръ de тъсъръ; —mäßig, a. ші ad., dъпъ тъсъръ, dъпъ тактъ, пе тактъ; —messer, m., метрометръ; —note, f., потъ de тактъ; ganze —note, потъ de тъсъръ ѧнтрéгъ; halbe —note, потъ албъ, потъ скъртъ; —pause, f., паъсъ de ъпъ тактъ.

Taktik, f., тактікъ.

Taktiker, m., тактікъ.

Taktisch, a. ші ad., dъпъ тáктікъ.

Talar, m., таларъ, вестмъптъ лъпгъ (пъпъ ѧп глесне).

Talent, n., талептъ, талаптъ (ла антічї монетъ імаціпаріъ ка de 2000 фк.); minте къпаче, къпачетате, аверітате, dестоінічіа minції; —voll, a. ші ad., mintосъ, къпаче.

Talg, m., сеъ; —artig, a. ші ad., сеосъ, ка сеълъ; —drüsen, pl., гіndъре сеóсе (анат.); —licht, n., лъminape de сеъ.

Talgen, v., ъпгъ къ сеъ.

Talgicht, a. ші ad., ка сеълъ, сеіъ.

Talgig, a. ші ad., сеосъ, грасъ.

Talisman, m., талісманъ, атълетъ, семпъ de фермекъ (апъръторъ de ръъ).

Talje, f., (марін.) пълапкъ, пърапкъ.

Taljereep, n., (мар.) баіъ de пълапъ.

Talk, m., талкъ (іт. talco); сеъ minералъ; —artig, a. ші ad., тълкосъ; —erde, f., пътъптъ тълкосъ; —spath, m., талхітъ; —stein, m., талкъ.

Talmud, m., талмъdъ (ла евр.)

Talmudist, m., талмъdістъ, равінъ, даскалъ dъпъ Талмъdъ.

Tamarinde, f., тамарindъ (іт. tamarinde), daфінъ de India.

Tamariske, f., тамаріскъ (арворе).

Tambour, m., тамбъръ, тамбъріпъ; товъ; —major, m., тамбърмаіоръ.

Tand, m., лъкръ de nimікъ, багателъ, nimікърї, секътърї, жъкъріъ dешéртъ, dешертъчъпе; ванітате; пекълітъръ, ворве пекъліте, фріволътате.

Tändelei, f., тъndълітъръ; пекълітъръ.

Tändelhaft, a. ші ad., тъndъліторъ, іъвіторъ de nimікърї.

Tändeln, v., тъndълескъ (італ. tentennare), петрекъ къ секътърї; глъмескъ.

Tändelwoche, в. Flitter und Flitterwoche.

Tändler, m., тъndалъ, фърфалъ, секътъръ de омъ.

Tangel, f., фóіъ спіпóсъ; —holz, n., арворе къ фої спіпóсе.

Tangent, m., сълтърелъ, сълтърецъ, чокъпелъ (ла клавіръ), атінгъторъ.

Tangente, f., (цеом.) тъпціпте, атінгътóре.

Tannapfel, m., къкъръzъ de брadъ, чокълъъ de брadъ.

Tanne, f., брadъ, пінъ (албъ).

Tannen, a. ші ad., de брadъ.

Tannenwald, m., бръdетъ, пъdъре de брadъ.

Tannenzapfen, m., чепъ de брadъ.

Tantchen, n., мътъшікъ, цъцікъ, цъцакъ.

Digitized by Google

Tante, f., мътушъ, цицъ (дп Ипате, італ. zia).

Tanz, m., данцъ (італ. danza, фр. danse), салтъ, жокъ; валъ (італ. ballo); дип wird der — erſt gehen, акумъ се апропіе ора серіосъ, акумъ ліпкрылъ дпчепе серіосъ.

Tanz-art, f., modъ de a дъпца, маніеръ de съптатъ; —bär, m., ерсъ dedatъ ла салтъ; —boden, —ſaal, m., сал de валъ; —geſellſchaft, f., соціетате de валъ; —luſt, f., плъчере de данцъ; —meiſter, m., мъіестро de данцъ; —ſchritt, m., пасъ de данцъ; —ſucht, f., дпклінаре de данцъ; —wuth, f., фъріе de данцъ.

Tanzen, v., данцезъ, салтъ, жокъ.

Tänzer, m., дъпцъторъ, съптъторъ, жокъторъ, жокъторъ; —in, f., дъпцъторе, съптъторе.

Tapet, n., etwas auf's — bringen, a da o матеріе de ворбітъ, a сшшне чева ла десбатере.

Tapete, f., тапетъ, коворъ (в. Teppich).

Tapetendruck, m., тіпаръ de тапете; —fabrik, f., тапетъріе, фаврікъ de тапете; —macher, —wirker, m., тапетарь, цесеторъ de тапете.

Tapezerei, f., тъпецъріе.

Tapezier, Tapezierer, m., тапецарь.

Tapezieren, v., тапецезъ.

Tapfer, a. ші ad., вравъ, пътеросъ, тарe, inimoсъ, кърціосъ.

Tapferkeit, f., вравъръ, бървъціе, търіе.

Tappe, f., врънкъ, лавъ (Tatze); піпъіеліъ, пълпътъръ.

Tappen, v., піпъіъ, тастетъ (ла масікъ), палпезъ; im Finſtern —, а орвека пе дпгъперекъ.

Tappend, part., піпъіторъ, черкъторъ; ретрасъ.

Tapper, m., черкъторъ, піпъіторъ.

Täppiſch, a. ші ad., пътъръ, гъгъвцъ, пегіовъ, метелеъ, пътъптокъ; гогоманъ; хъвъліъ.

Tapps, m., в. Täppiſch.

Tara, f., (негц.), таръ, даръ, врато, сшъзътъръ de дпвъліторъ (а мърфеі).

Tarantel, f., тарантеа (пъпъече de пеште сърatъ); ună colo de данцъ.

Tare, в. Taxa.

Tarif, m., таріфъ, тавъ (de прецърі, de таксе).

Tariren, v., скадъ дарара (ла марфъ), дефълчезъ, таіъ (din таксъ, din вапъ).

Tarock, m., тарокъ (жокъ de кърці).

Tartane, f., търтапъ, фелікъ (о спіцъ de лънтрі).

Tartſche, f., скътъ мікъ, пъвеціоръ, таргъ.

Tartuffel, в. Trüffel.

Taſche, f., вісдъпарь, віспарь, пошпарь; ташкъ (іт. tasca), съкълецъ; вързъ, пепгъ.

Taſchen-buch, n., карте пъртърецъ, карте de формать мікъ, vademecum, мерці къ міпе; —dieb, m., тателънгъ, фърь; —format, n., формать мікъ, формать пъртърецъ; —geld, n., вапі пептрв плъчері, вапі пе мърънціше; —kalender, m., алманахъ; —meſſer, n., врічарь, врічерецъ, врішкъ, кцціть de віспарь; —puffer, m., пістолецъ, терцетъ; —ſpiel, n., —erei, f., жокъ din мъпъ (іт. giuoco di mano), скъмъторіе (жокъ атъріторь пріп іпцела мъпілорь); —ſpieler, m., жокъторь din мъпі); —uhr, f., оролоціе de віспарь; —wörterbuch, n., дікціонаріе портърецъ.

Täſchchen, n., віспърелъ; тъшкъліцъ.

Täſchner, m., вързарь.

Täßchen, n., тъвіцъ.

Taſſe, f., тавъ, тасъ.

Taſtatur, f., тъстътъръ, атіпсетъръ (ла клавірь).

Taſtbar, a. ші ad., де атіпсь, де тастатъ.

Taſten, v., атіпгъ, піпъіъ, тастезъ (клавірь).

Taſter, m., атіпгъторь, піпъіторь.

Tatze, f., врънкъ, лавъ (Tappe).

Täßchen, n., врънкецъ.

Tau, n., (мар.), фіпе гробъ, ромънъ.

Tau, a. ші ad., сърдъ; —ſinn, a. ші ad., сърдъ-маіъ.

Digitized by Google

Täubchen, n., порѫмвелѫ, порѫмвѫ мікѫ.
Taube, f., порѫмвѫ, колѫмвѫ; wilde —, f., порѫмвѫ сълватакѫ.
Taubenart, f., соїѫ de порѫмвѫ.
Taubeneinfalt, f., сімплітате de порѫмвѫ.
Tauben-haus, n., —schlag, m., порѫмвариѫ.
Taubenkropf, m., гѫшъ (іт. gozzo) de порѫмвѫ.
Tauber, Täuber, m., порѫмвѫ; кокошелѫ de порѫмвѫ, порѫмвоїѫ.
Täubin, f., порѫмвіцъ.
Taubheit, f., сѫрzіме, сѫрdітате.
Tauchen, v, афѫndѫ, кѫфѫndѫ; ѧмmоїѫ; корлескѫ.
Taucher, m., корлъ (пасере); корларѫ, кѫфѫndарѫ (omѫ); —glocke, f., кътпанъ de кѫфѫndатѫ (ѧп фѫndѫлѫ мѫреі); —schiff, n., баркъ че мерце сѫнт апъ.
Tauchung, f., афѫndътѫръ, кѫфѫndътѫръ; корлітѫръ; ѧмmѫїетѫръ.
Taufbad, n., баїа вотезѫлѫї, спъларea сфънтъ.
Taufbuch, n., протоколѫлѫ вотезацілорѫ.
Taufbund, m., легътѫінца вотезѫлѫї, вотѫ din вотезѫ.
Taufe, f., вотезѫ, баптемъ; die — verrichten, а вотеza.
Taufen, v., вотезѫ; den Wein —, а стріка вінѫлѫ кѫ апъ.
Täufer, m., вотезъторѫ; Johannes der —, Іоанѫ вотезъторѫлѫ.
Taufgeschenk, n., dарѫ de вотезѫ.
Taufhemde, n., къмашъ de вотезѫ.
Täufling, m., прѫпкѫ de вотезѫ, omѫ de ѧпкрештінатѫ.
Taufnahme, m., пѫме din вотезѫ.
Taufpathe, m., пашѫ, патрінѫ (ѧп репортѫ кътръ вотезатѫ); кѫмътрѫ (ѧп репортѫ кътръ пърінцї, іт. comare); Taufpathin, f., пашъ; кѫмътръ.
Taufschein, m., карте de вотезѫ, adeверінцъ de вотезѫ.
Taufstein, m., фънтъна вотезѫлѫї, баптістерѫ.
Taufwasser, n., апа вотезѫлѫї.
Taufzeuge, m., в. Taufpathe.
Taufzeugniß, n., в. Taufschein.
Taugen, v., сервескѫ, сънт de чева; er taugt zu nichts, елѫ пѫ é вѫпѫ de nimікѫ; das taugt nicht für mich, ачéста пѫ е de mine; er taugt nicht zum Soldaten, елѫ пѫ е фъкѫтѫ de солdатѫ.
Taugenichts, m., omѫ de nimікѫ, бербанѫ.
Tauglich, a. ші ad., вѫпѫ (de чева), dестоінікѫ, аптѫ, фолосіторѫ.
Tauglichkeit, f., dестоінічіъ, къпачетате.
Taumel, m., плетечітѫръ; въртежѫ (ѧп капѫ), амецéлъ; веціъ.
Taumelig, a. ші ad., плетечітѫ; амецітѫ; вéтѫ.
Taumeln, v., me ѧмплетеческѫ; амецескѫ; me ѧмвътѫ.
Tausch, m., Tauschung, f., скімвѫ; мѫтаре.
Tausch-handel, m., пегоцѫ de скімвѫ; —weise, ad., ѧп скімвѫ.
Tauschen, v., скімвѫ; мѫтѫ.
Täuschen, v., амъцескѫ; ѧпшелѫ.
Täuschend, part., амъціторѫ, амъцінте, амъцітівѫ; апърінте.
Tauscher, m., скімвъторѫ.
Täuscher, m., амъціторѫ; ѧпшелъторѫ.
Täuschung, f., амъціре, амъцітѫръ, амъцéлъ; ѧпшелътѫръ.
Tausend, ad., міїе; zu —en, кѫ міїле.
Tausend-blatt, n., о міїе de фоі (плантъ); —fach, —fältig, a. ші ad., ѧмmіітѫ; —güldenkraut, n., чентаѫръ, чінторіъ (арdел.), о міїе de флорінцї (браш.), потрóкъ (плантъ амаръ); —jährig, a. ші ad., de о міїе анї; —künstler, m., стрігоїѫ, мъїестрѫ de о міїе лѫкрѫрї, marѫ; —malig, a. ші ad., de о міїе орї; —pfündig, a. ші ad., de о міїе пѫнцї; —schön, schönchen, n., амарантѫ (флóре); —theil, m., а міїа парте; —weise, ad., кѫ міїа, къте о міїе.
Tausenderlei, a. ші ad., de о міїе фелѫрї, de о міїе соіѫрї.
Tauwerk, n., фѫніме (в. Tau).

Digitized by Google

Tax, в. Dachs ші Taxus.
Taxation, f., прецюлёарь, тъксъцїúне.
Taxe, f., таксъ, тапсъ.
Taxusbaum, m., в. Eibe.
Tazette, f., тъвіцъ, тъвішóръ (ші пъапъ).
Technîker, m., техпікъ.
Technîſch, a. ші ad., техпікъ, техпіческъ, техпічеште, тъіестръ, артістъ; —er Ausdruck, терминъ техпікъ, артістікъ.
Technologie, f., техполоціъ, штіінца артелорь.
Teich, m., лакъ, валъ; пескъіпъ; —fiſch, m., пеште de валъ, de лакъ.
Teig, m., алъатъ, пастъ (кътъ zиčетъ пъстръ ші пастетъ).
Teigicht, teigig, a. ші ad., алъътосъ, пъстосъ.
Teigrädchen, n., коврігъ, колъчелъ.
Telegraph, m., телеграфъ, департе скріїторь (машінъ).
Telegraphenlinie, f., лініе de телеграфъ.
Teleskop, m., телескопъ, окіанъ departe възъторь.
Teller, m., талерь, тъіérь, тъіérь (it. tagliere).
Teller-förmig, a. ші ad., de форма тъіерелъі; —lecker, m., лікъторь de тъіере; парасітъ (ла антічі), отъ че се лпграшъ да мece стръine; —tuch, n., мерindape, сервіетъ.
Tempel, m., тетплъ, тътплъ; капіште.
Tempelherr, Templer, m., тетплярь, кавалері din Opdinълъ тетплярілорь.
Temperament, n., тътпърътътъ; карактерь; фіре; viel — haben, a фі іште de фіре.
Temperatur, f., тътпъръторъ, стътпъръторъ (de къldъръ ші речéлъ).
Temperiren, v. Mäßigen.
Tempelorden, m., Opdinълъ тътплярілорь.
Tempo, n., тътпъ, тъсъръ.
Tenakel, n., (тіпогр.), къліецъ.
Tendenz, f., цълтіпцъ; скопъ.
Tengeln, v., ватъ кóса (Dengeln).
Tenne, f., арів.
Tenor, m., тепорь.
Tenerist, m., генорістъ.
Teppich, m., коворъ, скóрцъ (Пате), тапетъ (Tapete).
Termin, m., терминъ, тітпъ пре-фіптъ, рестітпъ (badea, дп Пате, лът. vadimonium), (Frist); —weiſe, ad., дп терміпі, дп рестітпърі.
Terne, f., тріпъ (дп жокъ).
Terpentin, m., терпептіпъ; —baum, m., теребіптъ; —öl, n., олеіъ de терпептіпъ.
Terraſſe, f., пълцътъръ (dinaintea касеі), репълцътъръ, терасъ.
Terraſſenförmig, a. ші ad., дп форт de терасъ.
Territorium, (лът.), n., теріторіъ, ціпътъ de локъ.
Terrorismus, m., терорістъ; тіръпіе кътплітъ, domніе прін дпсъфлареа фрічеі.
Terrorist, m., терорістъ.
Terz, в. Terzie.
Terzerol, n., пістолецъ, терцеролъ.
Terzett, n., (мъс.), терцетъ.
Terzie, f., (мъс.), терцъ.
Teſt, m., копеа, тéсъ, тігаіе de лътъріть (метале); мътрéцъ.
Teſtament, n., тестаментъ, тестътъпптъ, діатъ, воіпца din врть, лъсаре къ літъ de мóрте.
Teſtamentariſch, a. ші ad., тестаментаріъ, прін тестаментъ.
Teſtamentserbe, m., кліропомъ dвпъ діатъ, epede dвпъ воіпца din врть.
Teſtamentsvollſtrecker, m., дтплініторь de тестаментъ, есекуторь алъ діатеі.
Teſtator, m., тестъторь, лъсъторь de тощепіре.
Teſteid, m., жърътъптълъ авжърріі католічістълъі (дп Англіа).
Teufe, f., (монт.), афвпzime.
Teufel, m., діаволъ, дракъ; demonъ ръъ; ein — von einem Weibe, o діъволóікъ de фетеіъ; was der —? че дракълъ? das muß mit dem — zugehen, аічі дші въра дракълъ кóда, аічі пъ е лъкръ кратъ.

Digitized by Google

Teufelchen, n., дрăкулецъ, діъволецъ.
Teufelei, f., діъволіе, дрăчіе; рăзбоіъ.
Teufelin, f., дрăкóікă, діъволóікă, diabolъ.
Teufeliſch, Teufliſch, a. ші ad., діъволескъ, дрăческъ, діъволеште, дрăчеште.
Teufels-arbeit, f., лукрŭ дрăческ, лукрŭ дракулуї; —bann, m., скóтере de дрăчі, есорчісмŭ; —beere, f., мътрăгунă веладона (плантă); —brut, f., сóіŭ дрăческ, пуіŭ de діаволŭ; —dreck, m., аса фетіда, кăкатŭ de дракŭ; —fest, m., отлŭ дракулуї; —kind, n., дрăкулецŭ, копілŭ рŭŭ, копілŭ дисколіосŭ; —kunſt, f., мъіестріе діъволéскă; —liſt, f., рăзбоіъ дрăчéскă, вікленіе діъволéскă; —ſtreich, m., діъволіе; —weg, m., кале ла дракулŭ; —weib, n., діаволŭ, діъволóікă, фетеіе дндрăчітă, єхріе; —werk, n., фаптă дрăчéскă.
Teutſch, v. Deutſch.
Text, m., тестŭ, цесетъръ (de стілŭ, de карте); weiter im —e! съ наінтъмŭ! einem den — leſen, a дндрепта пе чінева; —mäßig, a. ші ad., дупъ тестŭ.
Thal, n., вале; лункă; —bewohner, m., вълéнŭ, локзіторŭ din вăї; лунеанŭ; —wärts, ad., de вале, дн жосŭ; —weg, друмŭ de вале, кале de-a-лунгулŭ вăлеї.
Thaler, m., талерŭ (монетă).
That, f., фаптă, лукраре; rühmliche —en, фапте глоріóсе; in der —, дн фаптă, дн реалітате; дптрă адевърŭ; er hat den Namen mit der —, кумŭ дї е нумеле аніа ші фантеле; auf friſcher —, дн фаптă дпведератă; einem mit Rath und — beiſtehen, a ажута пе чінева кă сфатулŭ ші кă фаптă.
Thatbeſtand, m., фаптă констататă, фаптă.
Thäter, m., фъкъторŭ (de рăŭ), віноватŭ, кулпачŭ; —in, f., фъкътóре, кулпаче.
Thätig, a. ші ad., непрецетъторŭ, індестріосŭ, лукрăрецŭ, активŭ.
Thätigkeit, f., непрецетŭ, активітате.
Thatſunde, f., дпведĕратŭ, пе фацъ, потріуă, манифестŭ.
Thätlich, a. ші ad., дн фаптă, ефъптівŭ; ſich — an einem vergreifen, a нане мъна пе чінева, a лові пе чінева.
Thätlichkeit, f., фаптă, лукраре; вътътаре, сілă.
Thatſache, f., фаптă, лукрŭ фъкутŭ, фаптă комплінітă.
Thau, m., рóуă.
Thauen, v., розрéзъ; е тімпŭ móле, е моінă (іérна), се decrléцъ.
Thauig, a. ші ad., розратŭ, розросŭ, кă роуă.
Thauwetter, n., decrleцŭ, моінă.
Thauwind, m., вънтŭ австралŭ, вънтŭ кълдуросŭ, decrleцъторŭ.
Theater, n., театрŭ, локŭ de прівеліште; сценă.
Theater-dichter, m., драматъргŭ, поетŭ драматікŭ (каре компуне дндадінсă пентрă театрŭ); —ſtück, n., піесă de театрŭ; —tänzer, m., валетістŭ; —in, f., валетістă.
Thee, m., те, чéіă (арборелŭ de Xina); einen auf eine Taſſe — einladen, a інвіта пе чінева ла унă чéіă; —maſchine, f., чеіаріă (чеінікŭ, дн каре се ферве чеіуă).
Theer, m., кътранă (іт. catramo), дохотŭ (кънdă се фаче din скóрцъ de местéкънă); пъкъръ (кънdă се окóте din ісворŭ); —büchſe, f., пъкъріцъ (дн каре цїі пъкъра); —meſte, f., арборе de кътранă.
Theil, m., парте, пърцінне, порцінне, кътъціме, ратă; томă, волумă; zum —, дн парте; einer —, deспре о парте; ich meiner —, еă din партеа меа; man muß beide —e anhören, се кувіне а аскълта пе амвеле пърцї; аскълтă ші пе чеа парте ші кредe пуцінă; an etwas — haben, a луа парте, a партечіпа ла чева.
Theilbar, a. ші ad., деспърціверŭ, че се пóте деспърці.
Theilbarkeit, f., деспърціверіта́те.
Theilchen, n., пъртічеа, пъртічікă.
Theilen, v., дмпарцŭ, деспарцŭ,

сепарѫ; ich theile Ihren Schmerz, еѫ ѫцї компътіmескѫ Dтале, еѫ іаѫ парте ла dѫреріле Dтале.

Theiler, m., ѫмпърцїторѫ; деспърцїторѫ, сепърътор ѫ; лѫъторѫ de парте, ѫмпъртъшіторѫ, партечіпе.

Theilhaber, m., партечіпе, інтересатѫ, консоцѫ, компаніонѫ, соцѫ.

Theilhaft, —ig, партечіпе, компъртащѫ; соцѫ; eines Verbrechens —, компліче ла о крімъ.

Theilnahme, f., лѫаре de парте, ѫмпъртъшіре, партечіпъцїѫне; — an einem Verbrechen, комплічетате.

Theilnahmlos, a. ші ad., непъсъторѫ, indiферінте; некомпътіmінте, некомпътімітор ѫ.

Theilnehmer, m., партечіпъторѫ, інтересатѫ, лѫъторѫ de парте.

Theils, ad., парте, ѫн кътва.

Theilung, f., ѫмпърцéлъ; деспърцéлъ, сепъръцїѫне.

Theilungskraft, f., вѫртѫте деспърцїтівъ.

Theilungszeichen, n., семнѫ деспърцїтівѫ, семнѫ деспърцїторѫ (тіпогр.).

Theilweise, ad., ѫн пърцї, ѫн пърцїѫнї; ѫн вѫкъцї.

Theist, m., теістѫ, zeістѫ.

Thema, n., темъ, пропѫсецїѫне прінчіпалъ.

Theokratie, f., zеокраціъ, реціmѫ zеескѫ.

Theolog, m., теологѫ, кѫвънтъторѫ деспре Dzеѫ, ѫнвъцъторѫ алѫ релецеї.

Theologie, f., теолоціъ, штіінца релецеї.

Theorem, n., теоремъ.

Theoretiker, m., теоретікѫ.

Theorie, f., (греч.), теоріъ.

Ther, в. Theer.

Therapeutik, f., (греч., med.), терапеѫтікъ.

Theriak, m., теріакѫ, antidotѫ, контравенінѫ.

Thermometer, n., термометрѫ, мъсѫръторѫ de кълдѫръ.

These, Thesis, f., тесе, пропѫсецїѫне.

Theuer, a. ші ad., скѫмпѫ, преціосѫ; dieser Kaufmann ist zu —, ачестѫ негѫцеторѫ вінде скѫмпѫ.

Theuerung, f., скѫмпете; лінсъ (de але віецеї).

Theurg, m., скоцеторѫ de драчї, есорчістѫ, теѫргѫ.

Thier, n., вітъ, віецѫітóре, animалѫ (довітокѫ), врѫтѫ; wilde —, фéръ, фéръ сълватікъ; червóїкъ; vierfüßige —, вітъ патрѫпедъ.

Thier-ähnlich, a. ші ad., ка віта; —anbeter, —verehrer, m., ѫнкінъторѫ de animале, zоолатрѫ; —art, f., соїѫ de вітъ; modѫ de вітъ; —arzneikunde, —wissenschaft, —kunst, f., ветерінъріъ, доѳторіъ de вітъ; —arzt, m., ветерінарѫ, вітърінарѫ; —garten, m., паркѫ, менаціеріъ, вітъріъ (чеірѫ); —gattung, f., спіцъ, соїѫ de animалѫ; —gefecht, n., лѫптъ, комвътъмѫнтѫ de animале; —geschichte, f., zоолоціъ, історія animалелорѫ, дескріереа animалелорѫ; —geschlecht, n., ценѫлѫ (нéмѫлѫ) animалелорѫ; —kalb, n., віцеа de черѫ; —kreis, m., (астрон.), zodiакѫ; —pflanze, f., zоофітѫ, плантъ-animалѫ; —sinn, m., сімцѫ врѫталѫ, сімцѫ феросѫ; —sprache, f., лімбаціѫлѫ вітелорѫ; —wolf, m., пантеръ.

Thierchen, n., вітішóръ, вітѫцъ, animълѫцѫ, врѫтѫлецѫ.

Thierheit, f., animалітате, врѫціте, врѫталітате (довіточіъ).

Thierisch, a. ші ad., вітескѫ, вітърескѫ, animалѫ, врѫтескѫ, врѫталѫ (довіточескѫ); сімцѫалѫ; —es Leben, віéцъ animалъ, віéцъ de вітъ.

Thierreich, n., ремнѫлѫ animалѫ, імперіѫлѫ animалелорѫ, animалеле, класа animалелорѫ.

Thimian, m., тімianѫ, тімѫ.

Thon, m., лѫтѫ, арцїлъ; кретъ; —gefäß, n., васѫ de лѫтѫ; —schiefer, m., схістѫ, арцїлъ, ардесіъ лѫтóсъ.

Thönern, a. ші ad., de лѫтѫ; de кретъ.

Thonig, a. ші ad., лѫтосѫ; кретосѫ.

Digitized by Google

Thor, m., невѫнѫ, cmintitѫ, топтѫ.
Thor, n., пóртъ.
Thor-fahrt, f., інтрата порцїї; —geld, (Sperrgeld), n., таксъ de deскісѫ; —hüter, —wärter, m., портарѫ; —schreiber, m., скрїіторѫ ла пóртъ (ла четъцї); —weg, m., пóртъ deскісъ, дрѫмѫ deскісѫ; —zettel, m., білетѫ de інтраре.
Thorheit, f., невѫніъ.
Thöricht, a. ші ad., невѫнѫ, невѫнатекѫ, deшѫкїетѫ; несімцїторѫ.
Thran, m., ѫнтѫръ de пеште, гръсіме de кітѫ, транѫ (іт: trana).
Thränchen, n., лъкрімiоръ.
Thräne, f., лакрімъ, лакръмъ; in —n ausbrechen, а прорѫмпе ѫн лакріме; mit —n benetzen, а ѫda кѫ лакріме, а скълда ѫн лакріме; —n vergießen, а върса лакріме.
Thränend, part., лъкрімосѫ, лъкрімъндѫ, плънгъндѫ.
Thränendrüse, f., гіндѫръ лъкрімаръ.
Thränenfluth, f., рїѫрї de лакріме.
Thränenfistel, f., фістѫлъ лъкрімаръ.
Thränenvoll, a. ші ad., плінѫ de лакріме; доліосѫ (жълосѫ).
Thranseife, f., съпѫнѫ de ѫнтѫръ de пеште.
Thron, m., (греч.), скаѫнѫ de domніторѫ, тронѫ; den — besteigen, а се ѫнтрона, а се сѫі пе тронѫ; vom — stoßen, а дестрона.
Thron-besteigung, f., сѫіре, ѫнълцаре пе тронѫ; —bewerber, m., претіndінте ла тронѫ; —erbe, m., кліроnомѫ de тронѫ, моштеніторѫ, прінчіпе ерезітарїѫ; —folge, f., ѫрмаре ла тронѫ, сѫвчесіѫне ла тронѫ; —himmel, m., балдахінѫ, аерѫ, коперемънтѫ deасѫпра тронѫлѫї; —räuber, m., ѫсѫрпъторѫ, ръпіторѫ de тронѫ.
Thulich, в. Thunlich.
Thun, v., факѫ; лѫкрезѫ; ѫndeплінескѫ; пѫнѫ; gesagt, gethan, че с'а zicѫ с'а ші фъкѫтѫ; es thut Noth, е de лiпсъ, лiпсеште, е de требѫінцъ; es thut mir leid, ѫмї паре ръѫ; das thut nichts zur Sache, ачéста нѫ ажѫтъ німікѫ; ich habe mit ihm zu —, am трéвъ кѫ дѫнсѫлѫ, am а фаче кѫ елѫ; das wird nicht gut —, ачéста нѫ ва еші біне, ачéста нѫ ва лѫа капетѫ бѫнѫ; er hat immer zu —, елѫ тотѫdeaѫна е окѫпатѫ, елѫ пѫрѫреа аре трéбъ; es ist mir um mein Geld zu —, mie ѫмї пасъ de банїї меї; groß —, а фаче пе domнѫлѫ, а се порта мърецѫ; fromm —, а фі фъцарѫ, а фаче пе евлавіосѫлѫ; kund —, а пѫвліка, а da ѫн кѫноштінцъ; hin —, а депѫне.
Thunfisch, m., тонѫ (пеште).
Thunlich, a. ші ad., че се пóте фаче, прантікаверѫ.
Thür, f., ѫшъ (італ. uscio); портіцъ (ѫн пóрта чеа маре); hinter der — Abschied nehmen, ашї лѫа ръмасѫ бѫнѫ дела ѫсчорї; а діспъре́; sich nach der — umsehen, а черка съ фѫгъ; zwischen — und Angel stehen, а се афла ѫнтре чокапѫ ші ілеѫ; mit der — in's Haus fallen, а лѫа ѫша ѫн спінаре, а ворбі фъръ нічї ѫнѫ кѫмпътѫ.
Thür-angel, f., цѫцѫнъ de ѫшъ; —band, n., бълъма de ѫшъ, спрѫнга ѫшеї; —beschlag, m., ферътѫра, ферекътѫра ѫшеї; —feld, n., тавлъ de ѫшъ; —flügel, m., аріпа ѫшеї, капатѫ de ѫшъ; —futter, n., къптѫшéлъ, спалетѫ ла ѫшъ; —gesims, n., корнічеа ѫшеї; —gerüst, —gestell, n., ѫшчорії ѫшеї, ѫшорї; —hüter, —wärter, m., ѫшерѫ; портарѫ; —klopfer, m., чокапѫ, тъіѫгѫ de бътѫтѫ ла ѫшъ; —schloß, n., ѫнкѫїетѫръ; —schlüssel, m., кеїа ѫшеї; —schwelle, f., прагѫлѫ ѫшеї; —stück, n., сѫпраѫшъ.
Thürchen, n., ѫшіцъ, ѫшчóръ.
Thurm, m., тѫрнѫ.
Thürmchen, n., тѫрнішорѫ, тѫрнѫлецѫ.
Thürmen, v., ѫналцѫ, рідікѫ.
Thürmer, m., тѫрнарѫ, пъзіторѫ de тѫрнѫ; клопотарѫ.
Thurmuhr, f., оролоціѫ пѫвлікѫ.
Tik, m., тікѫ, пікѫ, пії, кіемътѫръ

Digitized by Google

de rşine; токътъръ (din depete, opĭ din пліскъ); ideъ кріёсъ.

Tief, a. ші ad., aфъндъ, профъндъ, adънкъ, жосъ; —e Demuth, f., сміріпдъ маре; —e Einſicht, f., пріченере пътрънзетóре; —e Meer, n., маре палъ; —e Ton, m., топъ васъ; —e Verbeugung, f., реверіндъ профъндъ, плекъчúне adънкъ; —n Athem holen, a ръсфла greŭ; in —en Gedanken ſein, a фі кufъндатъ дн meditъціúні.

Tief-blick, m., minte aцеръ; къътътъръ aцеръ; —ſinn, m., —ſinnigkeit, f., minte кufъндатъ; melanholíe; —ſinnig, a. ші ad., melanholікъ, кufъндатъ дн гъндърі.

Tiefe, f., aфъзime, профъзime, профъндътате, adънчime; — des Gefühls, cimцimънтъ профъндъ, intimъ.

Tiegel, m., тігаї.

Tiegelchen, n., тігъіцъ.

Tiene, f., пътіпъ кu къпакъ.

Tiger, m., —thier, n., тігръ (фérъ ръпаче).

Tigern, v., пестріцezъ, тігрezъ.

Tiger-fell, n., —haut, f., пеле de тігръ; —hund, m., къне тігратъ, къне пестріцъ ka тігръ; —katze, f., пардъ, мъцъ пардъ; —pferd, n., калъ тігратъ; —wolf, m., іепъ тігратъ (фérъ); —wuth, f., ферочетате de тігръ.

Tilgbar, a. ші ad., че се пóте стерґі, че се пóте decфііпца, de стірпітъ; de плътітъ, de amortісатъ.

Tilgen, v., стірпескъ, анълezъ, nimіческъ, стерміnъ, decфііпцezъ стрікъ; eine Schuld —, a плъті o datoріъ; das Feuer —, a стіпце фокълъ; die Schande —, a спъла ръшінea, a штерце deconópea.

Tilger, m., стірпіторъ, стерміnъторъ.

Tilgung, f., стірпіре, стірпъціúне, стрікаре, стерміnъціúне; — einer Schuld, стіпцереа, ръзірea (ліквідареа) унei datoріі.

Tilgungscaſſe, f., касъ de amortісъціúне.

Tille, s. Dille.

Tinktur, f., тінтъръ, елісіръ.

Tinte, f., пегрéлъ, черпéлъ (Dinte).

Tintenfaß, n., кълътаріъ.

Tintenfiſch, m., пеште кълътаріъ, кълътаріъ.

Tinten-fleck, —klecks, m., макълъ, пéтъ de пегрéлъ (поркъ).

Tintig, a. ші ad., пегрелосъ, черпелосъ.

Tippen, tuppen, v., атінґъ, пінъіъ.

Tirann, m., тіранъ (ла антічі), чел че трáце ла сіне потестатea сверапъ a статълúї; Dionyſius der Tirann, Dionicіъ тіранълъ; (ла чеї noї) omъ кръдъ, omъ кінзіторъ, omъ дmпілъторъ, despoтторъ, асъпіторъ; er iſt ein — ſeiner Familie, елъ есте тіранълъ фамілієї сале; ein arger —, зъъ тіранъ кътплітъ; der König iſt zum —en geworden, регеле a девенітъ тіранъ; die Grundherren im Mittelalter waren ſämmtliche kleine —en, проприетарії de пътънтъ дn вéкълъ міжлочіú ера тотъ атъцї тірані.

Tirannenmörder, m., тіранічідъ, звігъторъ de тірані.

Tirannei, f., тіраніъ; domniъ асърпатъ ші пелецізітъ; кръзime, асъпрéлъ варваръ; das Joch der —, жъгълъ тіраніеї; unter der — ſeufzen, a гeme съв тіраніъ; die — der Mode, тіръніа modелоръ.

Tirannisch, a. ші ad., тірънескъ, тіръносъ, кръдъ, кръделъ.

Tirannisiren, v., тірънескъ, тортърezъ.

Tiſane, f., тісанъ (вестъръ).

Tiſch, m., масъ, méсъ; тавлъ; — des Herrn, сf. кътпекътъръ; bei —e, дa масъ, асъпра мecei; nach Tiſche, дnъ масъ, дnъ прънзъ; zu —e laden, a пофті дa прънзъ.

Tiſch-bein, n., пічоръ de масъ; —blatt, n., —platte, f., тавла мecei; —decke, f., —teppich, m., копертъ de масъ, пънзътъръ; коворъ, тапетъ de масъ; —freund, m., амікъ de масъ, кътпъсénъ; —gänger, m., конвіторъ (Koſtgänger); —gaſt, —genoß,

Digitized by Google

—geſell, m., осптъ de масъ, коммесénъ; —gebet, n., рыгъчыпеа macel; —geráth, —geſchirr, n., васе, въсъріь de mécъ; —geſprách, n., дискърсърі de коммесепі; —tuch, n., пънзътъръ, фаць de масъ; —zeit, f., тімпыль mecel, тімпыль прънзыні; —zeug, n., ынкърріле mecel, сервіцѣ de масъ, пънзътърі.

Tiſch-lein, —chen, n., месчóръ, мециць.

Tiſchler, m., мъсарѣ, тъмплярѣ (Цара рот.), столерѣ (молдов., лпсъ слав.); —arbeit, f., ыкрь de мъсарѣ; —handwerk, n., мъсъріь, тъмплъріь.

Titel, m., тітлъ; градѣ, характерѣ; стéмътѣ, претестѣ; er führt den — eines Grafen, елѣ пóрть тітла де конте; unter dem — einer Erbſchaft betrügen, а лнпела съѣ претестѣ de кліропоміь; —blatt, n., фронтіспіцѣ, пóрть, пагіпь de тітлъ (ла о карте); —bogen, m., фоіеа кѣ тітла; —kupfer, n., стампа, рама (італ. rame) de тітлъ; —ſucht, f., вóла тітлътърелорѣ.

Titular, a. ші ad., тітлярѣ, ынтаі кѣ тітла; —biſchof, m., епископѣ тітлярѣ.

Titulatur, f., тітлътъръ.

Tituliren, v., тітлѣ, лптітлезѣ.

Toaſt, m., (англічіспѣ), тоастѣ, тóстѣ, лпкіпъчыне кѣ пъхарлѣ.

Toben, n., ме лнфріесѣ; вълескѣ, дърдыіь, вълъіь; съпт пъніосѣ; —de Leidenſchaft, f., патімь nedомерітъ; das Meer tobt, мареа мще, мареа есте лп фрéмътѣ, мареа се тырвъръ; das Blut tobt in den Adern, сънцеле колкые прін вине; wie ein Raſender —, а се лнфріа, а фаче ка унѣ тырватѣ.

Toben, n., фріь, фрóре; вълетѣ, вълвітѣ.

Tobſucht, f., фрóре, фрепесіь, невніь.

Tobſüchtig, a. ші ad., фріосѣ; маніакѣ, фрепетікѣ.

Tochter, f., фііь, фіікъ; фетіць, фатѣ, копілъ.

Töchterchen, n., фіікъць, фіікъліць.

Tochterkind, n., непотѣ de фіікъ.

Tochterkirche, f., вісéрікъ лпфіетѣ, філіалъ.

Töchterlich, a. ші a., ка о фіікъ, ка фіікъ.

Tochtermann, m., ціпере (Schwiegerſohn).

Töchterſchule, f., шкóлъ de фетіце.

Tod, m., -мóрте; бúргерлічер —, мóрте чівілъ, лінсіре de тóте дрептъріле чівіле; ewige —, мóрте сѣфлетéскъ; leibliche —, мóрте трупéскъ; ich bin des —es, сънт пердатѣ, сънт мортѣ; das iſt mir in den — zuwider, лмі есте крателѣ ка пъкателе; der — ſitzt ihm auf der Zunge, сѣфлетълѣ лі стъ не бъзе, лші ціпе сѣфлетълѣ кѣ дінтіі.

Todbett, n., патълѣ морціі.

Todesangſt, f., —kampf, m., агоніь, фрікъ, лнгóре, лнгъсціь де мóрте; ich ſtehe — aus, еѣ сăферѣ недéпса морціі.

Todesblâſſe, s. Todtenblâſſe.

Todesengel, m., лнцерѣ отораторѣ, лнцерълѣ морціі (Würgengel).

Todesfall, m., касѣ de мóрте, мóрте.

Todesfurcht, f., фрікъ, пълъ de мóрте.

Todesſchweiß, m., сѣдóреа морціі.

Todesſtoß, m., ловітъръ din граціь, ловітъръ din ърмъ.

Todesſtrafe, f., недéпса морціі, недéпсъ кѣпіталъ, сѣплічіѣ.

Todesſtunde, f., óра морціі.

Todestheil, n., сънтінцъ de мóрте.

Todfeind, m., дъшманѣ de мóрте.

Todfeindſchaft, f., дъшмъніь, ърь не мóрте.

Todkrank, a. ші ad., волнавѣ de мóрте.

Tödlich, s. Tödtlich.

Todſünde, f., пъкатѣ de мóрте; пъкатѣ прекъцетатѣ.

Todt, a. ші ad., мортѣ, ръпосатѣ; —e Augen, окі фъръ фокѣ; —e Farbe, f., колóре мóртъ; —e Körper, m., кадаврѣ; мортъчыне; —e Ort, m., локѣ пъръсітѣ; ſich — lachen, а ста съ крепі де рѫсѣ.

Digitized by Google

Todter, m., морть; **Todte**, f., мóрть.
Tödten, v., вúдь, оморь; **ſein Fleiſch —**, a'шi мортефíка трупúлъ.
Todtenacker, s. **Gottesacker**.
Todtenamt, n., пъръстасъ пентрь морці, сервíціь dzeeскь пентрь морці.
Todtenbahre, f., пъсъліь, варъ (it. bare).
Todtenbeine, n. pl., oceminte de морці.
Todtenbeſchwörung, f., негромантіе, молотънíь.
Todtenbett, s. **Todbett**.
Todtengerippe, n., скелетъ, óce дънширате, тíпълъ морціl.
Todtengerüſt, n., катафалкъ.
Todtengräber, m., чокълъ, мортъънтъторь, дънгропътторь.
Todtenreich, n., чеea лúме, дънпъръція морціlорь; локúнца ръпосаціlорь.
Todtenſchein, m., адеверíнцъ decupe мóрте.
Todtenſchau, f., инспепціúне de морці.
Todtenſchlaf, m., сомпълъ морціl; comnъ профúндъ.
Todtenſtille, f., тъчереа морціl; тъчере профúндъ.
Todtenuhr, f., орологіúлъ морціl; анóдъ (incekтъ Holzwurm, Bücherlaus).
Tödter, m., вúцътторь; оморътторь.
Tödtlich, a. ші ad., de мóрте, морталъ.
Todtſchlag, m., вúдере, оморь, оmъвúдь.
Tödtung, f., вúдере, вúцъръ; — des Fleiſches, мортефíкъціúнea трупúлuї.
Toſ, m., тъфъ (пе́тръ); —erde, f., тъфъ фъíпосъ.
Toilette, f., тоалетъ (тътéдъ); месчóръ.
Tolerant, part., толерантъ, съфеpínte, каре съфере пе алцíлъ (пъ'лъ прігопеште).
Toll, a. ші ad., фърíосъ; невúнъ; ръвíатъ; търватъ; —e Hund, m., кúне търватъ; —gold, n., аzръ фалсъ.
Tollapfel, m., мăлăрúнъ (плăнтъ).
Tollbeere, s. **Tollkirſche**.
Tollen, v., фаць невúнъ, вúрезъ (Toben).
Tollhaus, n., касъ de невúнъ.
Tollheit, f., фърíе, невúнíе; тървъчúне.
Tollkirſche, f., мътръгúнъ, веladona (Wolfskirſche).
Tollkopf, m., омъ фърíосъ, омъ къ капълъ амъпъ.
Tollkühn, a. ші ad., орбъ дндръспецъ, крапíосъ невúнъ.
Tollkühnheit, f., óрвъ дндръспéлъ, крапíе невúпескъ.
Tollwurm, m., мúшкíь овлúнъ съвт лúмва къпíлорь, вертокúне.
Tolpatſch, m., въдъранъ, можúкъ.
Tölpel, m., въдъранъ, можúкъ, метелеъ; топтъ; вúтúкъ.
Tölpelei, f., въдърънíе, можічíе; топціе.
Tölpelhaft, Tölpiſch, a. ші ad., въдъръносъ, гросолапъ, можікосъ; вúтúкосъ.
Tomback, m., томбакъ (металъ).
Ton, m., тонъ, сúнетъ, сопъ; (zugr.) гръдъціúне, трептътърь (дп колорі); модалъ пъртърíl (дп сопіетате); ganzer —, тонъ плúнъ; — der Welt, datina лúмel мapi; ein Mann von gutem —, омъ елегантъ, омъ de вúнъ тонъ; den — angeben, a da тонълъ, a дптона; a kondúce сопіетатea (алéсъ, de салонъ).
Ton-abſtand, m., (мúс.) дптревалъ; —angeber, m.; kondúcътторь дп сопіетате; —art, f., (мúс.) тонъ, модъ; —fall, m., (мúс.) къдínцъ; —folge, f., (мúс.) скарь, прогресíúне; —kunſt, f., мúсікъ, штíінца армоніеї; —künſtler, m., артістъ, вірtуосъ дп мúсікъ; —lehre, f., акúстікъ, штíінцъ decupe сúнетъ; —leiter, f., (мúс.) скарь, гамъ; —maß, —meſſung, f., месúра тонърілорь; —ſetzer, m., компúсеторь; —ſetzkunſt, f., компúсеціúне.
Tönen, v., сúнъ, ръсúнъ.
Tönend, part., ръсúнъпте; сопоръ.
Tonica, f., (мúс.) тонікъ.
Toniſch, a. ші ad., (med.) тонікъ.

Digitized by Google

Tonne, f., тóпъ, вътоїъ (іт. botte, молд. полобокъ, аптал).
Tonsilbe, f., сілавъ къ акчентъ.
Tonstück, n., піесъ de мъсікъ.
Tonzeichen, n., акчентъ; потъ.
Topas, m., топасъ (пéтръ).
Topf, m., óлъ; —stein, m., тофъ, талкъ олъреск.
Töpfchen, n., олчікъ, олішóръ.
Töpfer, m., оларъ; —arbeit, f., олъріт; —thon, m., лътъ de óле.
Töpfern, в. Tönern.
Topisch, a. ші ad., (греч.) топікъ, локалъ.
Topograph, m., топографъ, дескріі-торъ de локалітъцї, de цінътърї.
Topographie, f., топографіъ.
Topp! int., топ! преа біне! de акордъ! ашеа съ фіе!
Topp, m., катаргъ; піскъ (вѫрфъ) de мънте.
Torf, m., торфъ, тісікъ (пъмѫнтъ че арде); —asche, f., ченъше de торфъ; —boden, m., —moor, m., лънкъ моръштінóсъ; —stecher, m., съпоїъ de торфъ.
Torkeln, в. Taumeln.
Tornister, m., десагъ, торністръ (ла солдацї ш. а.).
Torte, f., търтъ, тóртъ.
Tortenbäcker, m., пастетаръ.
Tortur, в. Folter.
Tosen, v., мъгъ, ръкнескъ, (в. ші Toben).
Tost, в. Gipfel.
Tournier, в. Turnier.
Trab, m., (ла каї) тропотъ, тропъ; (ла оі) къпіетъръ.
Trabant, m., доравацъ, ѫнсоціторъ, сателітъ (ѫн астрономіъ).
Traben, v., мергъ ѫн тропотъ, тропотескъ, трапъдъ; hoch —, а се фълі, а се мъндрі.
Traber, m., тропотіторъ, тръпъдъторъ (іт. trottatore).
Träber, f. pl., тескъіне (тревере din тéскъ); хóспе (de фъінъ).
Tracht, f., сарчінъ; портъ, костъмъ, ѫмбръкътъръ (модълъ ѫмбръкъріі); пъртътъръ, дъкътъръ; — Schläge, о сфънтъ de бътаіе.
Trachten, v., ме сілескъ, аціптъ, пъзъіескъ, каътъ, претіндъ, ме ѫнчеркъ, аспіръ; nach dem Leben —, пъндескъ дъпъ віéцъ; sein ganzes Dichten und — geht dahin, тóте гріжеле сале аціптъ спре а...; nach einem Amte —, а аспіра ла о дерегъторіъ.
Trächtig, a. ші ad., ѫнсърчінатъ; а фъта (віте); бънъ de пръсілъ.
Tradition, в. Ueberlieferung.
Tragaltar, m., алтаръ портърецъ.
Tragant, m., гъмі, ръшінъ adрагантъ.
Tragbalken, m., грindъ мъіéстръ, грindъ че пóртъ греътате, архітравъ, прімaтрагъ.
Tragbar, a. ші ad., портърецъ, портътівъ, че се пóте порта; podiторъ, фръптъосъ.
Tragbett, в. Tragebett.
Trage, f., трагъ, ъпéлтъ de трасъ, de дъсъ (пе дѫнса).
Träge, a. ші ad., лепешъ, тръндавъ; греоїъ; непъсъторъ, прецетъторъ; зъкърецъ; ѫмпъцітъ.
Tragebahre, в. Trage.
Trageband, n., чінгъ, кінгъ.
Tragebett, n., патъ портърецъ, патъ портътівъ, кравaтъ.
Tragehimmel, m., валдахінъ.
Tragen, v., портъ, дъкъ; цінъ, съсцінъ; podескъ, е de а фъта; wie trägt er sich? къмъ е ѫмбръкатъ? der Acker trägt nichts, агрълъ нъ podеште німікъ; man trägt sich mit dem Gerüchte, с'а ръспъндітъ фаіма; wer trägt die Schuld? чіне е de вінъ? чіне стрікъ? (ѫн Ппате); diese Flinte trägt 300 Schritte weit, пъшка ачéста бате ла 300 пашї; das Capital trägt fünf Procent, къпіталълъ арънкъ чінчї ла сътъ; dieses Tuch trägt sich gut, ачéстъ пънъръ е траінікъ; ins Buch —, а петрече ѫн протоколъ; Wasser ins Meer —, а вінде кълдъръ ѫн лъна лъї Къпторъ; den Sieg davon —, а репорта вінторіа; Trauer —, а порта доліъ; sich schön —, а се ѫмбръка къ гъстъ.
Träger, m., портъторъ; сърчінаръ,

Digitized by Google

факінъ, трокарѣ (ла Брашовѣ, хаталѣ, тѫрч.), (архіт.) проптеа, pazimѣ; —in, f., портътóре; сърчінърéсъ.
Tragesessel, m., шéзъ пóртътівъ, скаѫнѣ портърецѣ, лептікъ, врънкарїѫ.
Trägheit, f., лене, трънdъвіъ; прецетѣ, пелѫкраре.
Tragiker, m., трацікѣ, поетѣ трацікѣ.
Tragikomödie, f., трацікоmediъ (пе кътѣ трістѣ пе атътѣ de рѫсѣ).
Tragisch, a. ші ad., трацікѣ, трістѣ.
Tragödie, f., трацеdіъ, трагоdіъ, поетъ трістъ.
Tragpfeiler, m., піластрѫ.
Train, m., (міліт.) карѣ, шірѣ de каръ, трагътѣ (іт. traino).
Traktament, в. Bewirthung.
Traktat, m., трактатѣ, конвенцїѫне (Vertrag).
Traktiren, v., óспътѣ, трактезѣ (Bewirthen).
Trällern, v., трълъїѫ, лълъїѫ, doinъїѫ.
Tram, m., гріndъ.
Trampeln, v., тропъїѫ (din пічóре).
Trampelthier, n., dромеdарѣ, кътілъ кѫ dóъ гебе.
Trampen, в. Stampfen.
Trändeln, v., мокошескѣ, тъndълескѣ, тръгъпескѣ.
Trank, m., веѫтѫръ.
Tränke, f., adъпътóре.
Tränkern, v., adъпѣ; ѫdѣ; ѫmmoїѫ.
Trankopfer, n., (ла антічї) лівъцїѫне.
Tränktrog, m., трóкъ de adъпатѣ.
Tränkung, f., adъпътѫръ, adъпътѫнтѣ.
Transito, n., трансітѣ, комерчѣ de трекѫтѣ (dintр'о цéръ престе алтеле).
Transparent, в. Durchsichtig.
Transport, в. Durchzug.
Trapp, m., трапъdѣ, тропотѣ; трапѣ (minер.); стрѫгѫре стрѫжітѣ.
Trappe, m., Trappgans, f., dропіъ (пасере); ѫрмъ de пічорѣ.
Trappen, Trappsen, v., тропотескѣ; апѫкѣ din фѫгъ (чева).
Trassant, m., (комерч.) трасантѣ, каре траце поліцъ (асѫпра алтѫіа).
Trassat, m., пріїміторѣ (алѣ поліцеї), плътіторѣ (алѣ сѫмеї).
Trassiren, v., трагѣ, трасезѣ (поліцъ асѫпра кѫїва).
Trassirer, в. Trassant.
Tratte, f., тратъ, поліцъ трасатъ (пе каре о плътеште о а треіа персóпъ).
Traube, f., стрѫгѫрѣ; (молd. пóмъ); —n lesen, а кѫлеце віїле.
Traubenkamm, m., стрѫгѫрѣ стрѫжітѣ.
Traubenkraut, n., талпа гъштеї, ансерінъ (Gänsefuß).
Traubenmuß, n., zamъ de агѫрidъ, de стрѫгѫрѣ.
Traubensaft, m., вінѣ; мѫстѣ de стрѫгѫрѣ.
Trauen, v., me ѫнкредѣ, me конкредѣ; me ѫнкѫмътѣ; кѫнѫнѣ; auf Gott —, а пѫне кредінца ѫн Dzeѣ; sich selbst nicht —, а нѫ се ѫнкреde ѫн сінешї; traue, schaue, wem, чіне нѫ се ѫнкреde, нѫ о пъцеште.
Trauer, f., doліѣ (жале); трістъчѫне, трістецъ; tiefe —, doліѣ маре.
Trauer-bild, n., сімволѣ de doліѣ; —binde, f., фъшіóръ de doліѣ; —blick, m., къѫтътѫръ трістъ; —bote, m., месацерѣ de doліѣ; —botschaft, f., поѫътате трістъ; —flor, m., вълѣ, крепѣ de doліѣ; —gedicht, n., елецїъ, епічеdіѣ, поесіъ de doліѣ; —gefolge, n., петреканіъ ла мортѣ, конвоїѫ фѫневрѫ; —geläut, n., сѫпътѫръ de клопотѣ ла морцї; —gerüst, n., катафалкѣ; —geschichte, f., історіъ трістъ; —haus, n., касъ de doліѣ; —klage, f., плънсетѣ фѫневрѫ, бочітѣ ла мортѣ; —kleid, n., вестмънтѣ de doліѣ; —marsch, m., маршѣ фѫневрѫ; —maul, n., комънdаре; —musik, f., мѫсікъ ла мортѣ, мѫсікъ трістъ; —rede, f., кѫвънтѣ ла мортѣ, кѫвънтѣ фѫневрѫ; —spiel, n., трацеdіъ, dрамъ трістъ; —spieldichter, m., поетѣ трацікѣ; —spieler, m., акторѣ трацікѣ; —weib, n., фемеіъ бочітóре; фемеіъ ѫн doліѣ; —weide, f., салче трістъ, салче de Вавілоніа.
Trauern, v., me ѫнтрістѣ, сънтѣ

Digitized by Google

tríctĕ; portĕ dolíĭ, жълескъ (дървъ чернітъ, дп Пиате).
Traufdach, n., коперішъ къ хлъче.
Traufe, f., апъ de стрешінъ; скокъ de стрешінъ; пікъръторъ; aus dem Regen in die — kommen, а нжпце din пъдъ дп лакъ.
Träufeln, v., пікъръ, торпъ пікърындъ.
Traufen, v., пікъръ, къргъ дп. пікътърі.
Trauffaß, n., васъ de стрпнсъ апа din стрешінъ.
Traufrinne, s. Dachrinne.
Traufwaſſer, n., апъ de плóіе, апъ de стрешінъ.
Trau-gebühr, f., —geld, n., таксъ de кънънатъ.
Traulich, a. ші ad., фамініаръ, къ дпкредере, intimъ.
Traum, m., вісъ, вісіне.
Traum-ausleger, —deuter, m., сплікторъ de вісърі; —bild, —gebild, —geſicht, n., кълък, вісіне, віденіе, фантастъ.
Träumen, v., вісезъ.
Träumer, m., вісътторъ; вісіонаръ.
Träumerei, f., вісътъръ, вісъ, пълъчіре, вісіне.
Träumeriſch, a. ші ad., вісътторъ, вісъросъ; австрасъ; хімерікъ, фантастікъ.
Traun, int., пре лецеа теа, кредеме!
Traurig, a. ші ad., тристъ, тъхнітъ; пъкъжітъ; мелапхоліко, посторътъ.
Traurigkeit, f., тристецъ, тристъчіне, тъхнічіне; мелапхоліе.
Trauring, m., інелъ de кънънііъ.
Trauſchein, m., аттестатъ de кънънііъ.
Traut, a. ші ad., крединчосъ, дпкрезътъ; іббітъ, харъ.
Trauung, f., кънънііъ.
Treber, s. Träber.
Trecken, v., трагъ, ретрагъ.
Treckſchüte, f., лънтре, баркъ (трасъ de кал).
Treff, m., ловітъръ, петерітъръ.
Treff, n., (дп жокъ de кърці), трефъ.
Treffen, n., вътъліе, фаптъ de арме; erſtes —, лініа пртъ de трупе; ins — gehen, а мерце ла вътъліе.
Treffen, v., нітерескъ; афлъ, гъсескъ, dаß преете, аттіпгъ; nachdem es trifft, кътъ се дптъмплъ; es traf ſich, се петері; das Loos traf mich, сórtea me лові пе mine; Anſtalten —, а лъа месърі, а прегъті, а фаче препаратіве; vom Blitze getroffen ſein, а фі тръснітъ.
Treffend, part., нітерітъ.
Treffer, m., нітеріторъ, сортъ нітеріторъ (дп лотеріе).
Trefflich, a. ші ad., прéбънъ, прéбіне; есчелінте, мінънатъ; іскъсітъ (it. squisito).
Trefflichkeit, f., есчелінцъ; скъсінцъ.
Treibebeet, s. Miſtbeet.
Treibejagd, f., вънътóре маре, вънътóре къ мънъторі.
Treibeis, n., гіéцъ порнітъ; гіецої, pl.
Treiben, v., мънъ; гонескъ, алънгъ, фугърескъ, dаß афаръ; крескъ (рамії); сілескъ, невоіескъ; ме депрindъ (ла о месеріе), ватъ, дпцепепескъ (черкъ, паръ); дптіndъ (алъзатълъ); getriebene Arbeit, лъкръ дп релієфъ; er treibt es zu arg, елъ мерце прé de парте, елъ дшї фаче de капъ, елъ пъ. пъzеште нічі зпъ кътпътъ; er treibt mich auf's Aeußerſte, елъ ме скóте din съріте, елъ ме скóте din тотъ кътпътълъ; vor Anker —, (mar.), а трапе къ апгіра, а ара (фундълъ мърії); in die Flucht —, а лъа ла фугъ (пе чінева); ein Keil treibt den anderen, зпъ дракъ скóте пе алтълъ; кълъ къ кълъ се скóте.
Treiber, m., мънътторъ, пъсторъ (de віте).
Treib-haus, n., фларіе; —herd, m., —hütte, f., афінъріе, топіторіе (de метале); —jagd, f., s. Treibejagd; —holz, n., лемнъ мънатъ пе апъ; —mittel, n., міжлокъ мънътторъ (med.); —ſtachel, m., болдъ.
Treibung, f., мънътъръ; гóпъ.
Tremulant, m., (мъс.), регістръ de тремóре, жокъ, третъросъ (дп органе).

Digitized by Google

Trennbar, a. ші ad., despărţiverĕ, separaverĕ.

Trennbarkeit, f., despărţitate, despărţiverităte, separeverităte.

Trennen, v., despart, desfac, separ, desmetvrezĕ, desbiescĕ; kurtĕ; deskosĕ.

Trennmeſſer, n., kuţitaşĕ de deskĕsătĕ.

Trennpunkt, m., punctĕ despărţitivĕ, dieresĕ.

Trennung, f., despărţitură, desfăkătură, separaţiune, desmetvrătmântĕ, desbiune (exicm); despărţél (în kăsătoriĕ); desfăcetură; kurmătură.

Trennwort, n., (gram.), părticea desbinătivă.

Treuſe, f., kăpăstră.

Trepan, (it. ші fr.), trepanĕ, sfredelĕ (de tină; de kăpăţînă în anat.).

Trepaniren, v., trepănezĕ, sfredelescĕ.

Treppchen, n., skărişiór; treptişiór.

Treppe, f., skară (de trepte).

Treppenſpindel, f., fusălĕ skărei, stâlpălĕ skărei.

Treſorſchein, m., vilerĕ de vistieriĕ.

Treſpe, f., opsăţ, ovăsică.

Treſſe, f., galonĕ, frămţie, şiretĕ de firĕ.

Treſſenkleid, n., vestmântĕ kă firĕ de aurĕ.

Treſſer, Treſter, s. Träber.

Treten, v., kalcĕ; pătescĕ; mergĕ, trekĕ; kălcĕ la pământĕ; unter die Füße —, a pune sub piciore, a subpune; die Geſetze mit Füßen —, a kălka legile în piciore; die Schuhe ſchief —, a skălcia vobótele; ans Land —, a desbărka; ins Zimmer —, a intra în odaiĕ.

Treter, m., kălkătorĕ, pământorĕ.

Tretrad, n., rótă de kălkatĕ (kă piciorăle).

Tretſchämel, m., tălpigă.

Treu, a. ші ad., kredincios, fedelĕ (zicemĕ fedă); leală; akuratĕ, esactĕ; ſeinem Worte — bleiben, a se ţine de kuvîntĕ.

Treue, f., kredinţă, fede, fedelitate; lealitate; akuratenţă, esactitate; meiner —! zău! pre legea mea!

Treubruch, m., spargerĕ, kălkare de kredinţă.

Treubrüchig, a. ші ad., spargerĕ, rumpătorĕ de kredinţă; gegen ſeinen Fürſten. — werden, a kădé în felonie.

Treuge, a. ші ad., seakă (Trocken).

Treugen, s. Trocknen.

Treugeplatz, m., uscătoriĕ.

Treugeſinnt, a. ші ad., leală, kă cinstă kredincosă.

Treuherzig, a. ші ad., candidĕ, frankă, cinstită, kurată la inimă; naivĕ (simplu, făr nici o viclenie).

Treuherzigkeit, f., kăndóre, cinstitate, inimă deskisă; naivitate.

Treulich, a. ші ad., kredincosă.

Treulos, a. ші ad., kălkătorĕ de kredinţă, nelealĕ, perfidĕ.

Treuloſigkeit, f., kălkare de kredinţă, nelealitate, perfidie.

Triangel, s. Dreieck.

Tribuliren, v., pătimescĕ, trivulezĕ.

Tribun, m., (la Romani), trivunĕ, apărătorĕ ală poporului (în republică); ші kăpitanĕ; (la Europeni) agitatorĕ, agiţatorĕ (de gióte).

Tribunal, n., skaunĕ de judecată, trivunalĕ.

Tribune, f., trivun, amvonĕ, katedră de kuvîntată.

Tribut, m., trivutĕ, dagiĕ, dare.

Trichter, m., leiĕ, pâlniĕ, hune (a lucrurilor trihtură); kraterĕ (la munţii vulkanici).

Trichtern, v., turnă kă leiĕa, kă pâlnia.

Trictrack, n., shtrapune, svârlină, svârlitóre (it. sbaraglino), joculĕ kă rotiţele.

Trieb, m., impetură, gónă (de vite); îndemnă, voldă, înclinăţiune (spre ceva), instinctă; înkolţél, răsăritură, usiş (de pami).

Digitized by Google

Triebel, m., мъіѕгѫ (ла бѫтінарі); мъповеа (de рóтъ).
Triebfeder, f., (мах.), вóрдъ, ресорѫ; мъпътóре; ѧndemnѫ, мотівѫ.
Triebkraft, f., пѫтере мъпътóре; пѫтере веџетатівъ (ѧп планте).
Triebrad, n., рóтъ мъпътóре.
Triebsand, m., пъсіпѫ ѕшорѫ (мъпатѫ de вънтѫ).
Triebwerk, n., махінъ мішкътóре.
Triefauge, n., омѫ ѕрдѕросѫ (ла окі).
Triefäugig, a. ші ad., ѕрдѕросѫ.
Triefen, v., кѫргѫ, пікѫрѫ; vom Blute triefend, ѧпвъскѫтѫ ѧп сънџе.
Triefig, a. ші ad., ѕрдѕросѫ.
Triegen, в. Trügen.
Trift, f., тѫрмъ, чірéдъ; пъшѕне; (пърлогѫ, толóкъ); калеа вітелорѫ; —geld, n., таксъ de пъскѫтѫ; —recht, n., дрептѫ de пъскѫтѫ.
Triftig, a. ші ad., пѫтеросѫ, ѧптемеіетѫ, фѫndатѫ, таре, солідѫ; плѫтіторѫ, мъпатѫ (de валѫрі).
Triftigkeit, f., търіъ, вълóре.
Triftstein, m., mezѕina пъшѕнеі.
Trigonometrie, f., тріґонометріъ, штіінцъ деспре тріѕнґіѕрі.
Triller, m., (мѫс.), тріlѫ, (іт. trillo), горгонѫ (ѧп Пиате, іт. gorgheggio), тремѫрътѫрѫ de гласѫ.
Trillern, v., (мѫс.), тріlezѫ, (кънтѫ кѫ горгóне), тремѫрѫ гласѫлѫ.
Trillion, m., тріліонѫ.
Trinkbar, a. ші ad., de веѕтѫ.
Trinkbruder, m., веџівѫ.
Trinken, v., веѫ; zu — geben, daѫ de веѕтѫ; mit starken Zügen —, а гіолкъі.
Trinker, m., веѕторѫ.
Trinkgeld, n., вані de веѕтѫръ.
Trink-geschirr, —glas, n., васѫ, стіклъ, пъхарѫ de веѕтѫ.
Trinkgesellschaft, f., компаніъ de веџіві.
Trinkhaus, n., оспътъріъ, търаѕъ de веѕтѫ, кърчмъ.
Trinklied, n., кънтекѫлѫ веџівілорѫ, дітірамвѫ.
Trinkwasser, n., апъ de веѕтѫ.
Trinkschale, f., кѫпъ.
Trio, n., тріо, а треіа парте.
Tripel, m., тріполѫ (соіѕ de пъмънтѫ); ѧптреітѫръ.
Tripliren, v., (віліардѫ), тріплезѫ.
Trippel, m., в. Tripel; —allianz, f., аліанцъ тріплъ, аліанцъ ѧптреітъ.
Trippeln, v., пікѫрѫ; тропотескѫ.
Tripper, m., гонореъ, скѫламентѫ (вóлъ); gutartige —, гонореъ ѕшóръ; bösartige —, гонореъ пѫроіóсъ.
Tritt, m., кълкътѫръ; ѕрмъ (de пічорѫ); пашѫ; мерсѫ, мерсетѫ; трéптъ (Stiege); скаръ (ла тръсѫръ).
Triumph, m., тріѕмфѫ, ѧпвінцере, вінторіъ; —bogen, m., аркѫ de тріѕмфѫ; —wagen, m., карѫ тріѕмфалѫ.
Triumphiren, v., тріѕмфезѫ, ѧпвінгѫ.
Triumvir, m., тріѕмвірѫ (ла романі маі наінте de къдереа репѫбліче).
Triumvirat, n., тріѕмвіратѫ.
Trivial, a. ші ad., трівіалѫ, ordinaріѕ, de тóте zілеле; dintре дрѫмѫрі.
Trivialität, f., трівіалітате, лѫкрѫ ordinaріѕ, лѫкрѫ de тóте zілеле.
Trochäus, m. трохеѫ (пічорѫ de версѫ).
Trocken, a. ші ad., ѕскатѫ; секѫ; стерпѫ (вітъ); —e Antwort, f., ръспѫнсѫ скѫртѫ, ръспѫнсѫ лаконікѫ; —e Empfang, m., пріімире рече; —e Styl, m., стілѫ секѫ, стілѫ макрѫ; —e Mensch, m., омѫ скѫмпѫ ла ворбъ; —e Vieh, n., вітъ стéрпъ (че пѫ дъ лапте); —e Witterung, f., тімпѫ сечетосѫ.
Trocken-haus, n., —kammer, f., —platz, m., ѕскъторіъ, локѫ de ѕскатѫ.
Trockenheit, f., сечетъ, ѕскъчѫне; стерпіме.
Trockenleine, f., фѫне de ѧптінсѫ (рѫфе ш. а.).
Trocknen, v., ѕскѫ, пѫнѫ ла ѕскатѫ; ме ѕскѫ.
Troddel, f., цорцорѫ, църцамѫ; кънакѫ, чѫкѫрѫ.
Trödel, m., трафікъ de векітѫрі, телъліъ; —bude, f., вѫтікъ (волтіцъ) de векітѫрі; —frau, f., телеікъ, телелеікъ; —kram, m.,

Digitized by Google

xaine векі, векітъpі; —mann, m., телалъ, въnzъторъ de векітъpі.
Trödelei, f., телъліъ, месеріъ de телълітъ (Tandelmarkt).
Trödelhaft, a. ші ad., ѫпчетъ, атъпъторъ, nedeтерminатъ.
Trödeln, v., негоціезъ къ векітъpі, ревъndъ, телълескъ (Tandeln).
Trödler, m., телалъ, трафікантъ de векітъpі.
Trödlerin, f., телеікъ, телелеікъ.
Trog, m., трокъ, трóкъ (іт. trŭogo, trogolo); коватъ, алвіъ, треъкъ, керсінъ (молд.); —kahn, m., фъліkъ, лъптрішóръ.
Trögelchen, n., трокіцъ, трокшóръ.
Trollen, v., тропъїъ, дъръїъ; sich —, me daъ de-a-дъpa, me каръ.
Trommel, f., товъ, тамвъръ; тімпінъ, тімпанъ; вешкъ; фрігаре de кафеа; дрѫмвъ; —fell, n., пеле de товъ; —häutchen, n., пелкъца тімпанеї (ѫn ъреке); —klöppel, m., веціщоръ de товъ; —schläger, m., товашъ, товошаръ, товаръ; —sucht, f., тімпанітідъ, дъpepe de ъреке; —taube, f., порѫмвъ тамвъpінъ.
Trompete, f., трѫмвіцъ, тромпетъ.
Trompeten, v., трѫмвіцъ.
Trompeten-geschmetter, n., —schall, —stoß, m., сънетъ de трѫмвіцъ.
Trompetenschnecke, f., трѫмвъ.
Trompetenzug, m., реціcтръ de трѫмвіцъ.
Trompeter, m., трѫмвіцъторъ.
Trompetenmarsch, m., маршъ de кълъріме.
Tropf, m., гъгъъцъ, сімплълецъ; віетъ, ваїdeелъ, тікълосъ; armer —, віетълъ омъ, сърманълъ, ваї de капълъ лъї; —bad, n., дъшъ, ваїъ de стропї; —bar, a. ші ad., къргъторъ, къргърецъ, ліквідъ.
Tröpfchen, n., пікътъpікъ.
Tröpfeln, v., пікъpъ.
Tropfen, m., пікътъръ, пікъ, стропъ; —weise, ad., ѫn пікътъpі.
Tropfstein, m., сталактітъ, пéтръ продъсъ din пікътъpі.
Trophäe, f., трофеъ, семнъ de ѫnвінцере.
Tropisch, a. ші ad., тропікъ, de сънт zona тропікъ, фóрте фервінте; ѫn тропї, ѫn ікóне реторіче.
Troß, m., въгаціъ de арматъ, къpѫmea арматеї (каръ, тънъpї шчл.).
Troß, n., фъне грóсъ (отгонъ, слав.).
Trost, m., мънгъїере, алінъмънтъ; —arm, a. ші ad., пъцінъ мънгъіторъ; —brief, m., скрісóре мънгъіóсъ.
Tröstbar, a. ші ad., че се пóте мънгъіé.
Trösten, v., мънгъїъ.
Tröster, m., мънгъіторъ.
Tröstlich, a. ші ad., мънгъіосъ.
Trostlied, n., кънтекъ мънгъіосъ.
Trostlos, a. ші ad., немънгъїетъ, ліпсітъ de мънгъїере, deскъръціатъ.
Trostlosigkeit, f., немънгъінцъ; deскъраціъ, десперъціъне.
Trostreich, a. ші ad., плінъ de мънгъіере, фóрте мънгъіосъ.
Tröstung, f., мънгъінцъ, мънгъїере.
Trott, в. Trab.
Trotten, Trottiren, в. Traben.
Trotz, m., червічіъ, пóръ, оппънере, обстінъціъне; арцагъ; der Welt zum —, ѫn мъніа лъмії; — bieten, а фаче ѫn мъніъ, а афрънта, а врава; Jemandes — demüthigen, а ѫnфрънце червічіа къіва, er lauft — einem Pferde, елъ алéргъ алътъреа къ ъnъ калъ; zum —e, ѫn мъніа (къіва).
Trotzen, v., me пънъ ѫn пóръ, факъ ѫn мъніъ, афрънтъ, вравезъ, me оппънъ; кътезъ; allen Gefahren —, а ѫnфрънта тóте перікълеле.
Trotzig, a. ші ad., червікосъ, къ капълъ ѫn пептъ, фіеросъ, дѫрзъ, обстінатъ, къпъціносъ; —e Miene, f., къътътъръ бръскъ; —e Wesen, n., фіре дѫрзъ, апъкътъpі червікóсе, маніеръ бръскъ.
Trotzkopf, m., омъ червікосъ, омъ обстінатъ (ѫndърътнікъ).
Trübe, a. ші ad., тъpвъре, тъpвъросъ; ѫnкісъ, ѫnтънекосъ; посоморѫтъ.
Trübel, m., рътóре, сгомотъ.

Digitized by Google

Trüben, v., тврвврѣ.
Trübheit, f., тврвврéлъ.
Trübsal, n., місеріъ, тікълошіъ, кълъмітате, атъръчъне съфлетéскъ, пъказѣ греѣ.
Trübselig, a. ші ad., тікълосѣ, пъкъжітѣ, тъхпітѣ, ѧнтрістатѣ, съпъратѣ.
Trübsinn, m., меланхоліъ, трістéцъ некоптенітъ.
Trübsinnig, a. ші ad., меланхолікѣ, съпъръчосѣ, тъхпічосѣ, трістѣ, ѧнтрістъчосѣ; посоторѫтѣ.
Truchseß, m., (ла кърцї de domniторї), столпікѣ, гътіторѣ de масъ.
Trude, f., фермекътóре (връжітóре).
Trudel, m., векітъръ.
Trüffel, f., тартъфѣ, върете негръ.
Trug, m., ѧншелъчъне, атъцíре; хóспъ дела алвіне; mit Lug und — umgehen, а фі плінѣ de ѧншелъчънї.
Trugbild, n., ікóпъ фалсъ, фантастъ атъцітóре, пълъчіре.
Trügen, в. Betrügen.
Trügerisch, Trüglich, a. ші ad., атъцітòрѣ, атъцітівѣ (іллъсоріѣ); фалсѣ.
Trugschein, m., апъріпцъ фалсъ, пърере атъцітóре.
Trugschluß, m., софістъ, ѧнкеїере фалсъ (ѧн сілоцістѣ).
Truhe, f., ладъ, сіпетѣ, сікріїъ болтітѣ.
Trumm, m., pl. Trümmer, трънкіъ, рънтъръ, фъртътъръ; моцѣ, капетѣ; ъръїокѣ; in Trümmer gehen, а се дѫрѫма, а се префаче ѧн рѫінъ, а се сфърта.
Trümmchen, n., бъкъцікъ, къпецелѣ; фъртътъръ.
Trumpf, m., колóре алéсъ; тріъмфѣ; (ѧн жокѣ de кърцї) атътѣ, козѣ, тромфѣ; афронтѣ.
Trumpfen, v., жокѣ кѫ атътѣ; афронтезѣ, ѧмї ръсвънѣ (Abtrumpfen).
Trunk, m., беътъръ; гїолкъітъръ, дъшкъ.
Trunken, a. ші ad., беатѣ, ѧмвътатѣ; —bold, m., вецівѣ.
Trunkenheit, f., вецїъ.
Trupp, m., трънъ (іт. truppa, фр. troupe), чéтъ, вандъ; чърдъ, чіредъ, търтъ (кърдѣ).
Truppe, f., трънъ, чéтъ (de осташї); компаніъ, соцїетате.
Truppweise, ad., ѧн чете; ѧн търме.
Trut-hahn, —huhn, m., кърканѣ, гъінъ de India.
Truthenne, f., кърк, коркотінъ.
Trutz, в. Trotz; Trutz- und Schutzbündniß, аліанцъ офенсівъ ші дефенсівъ.
Tschako, m., ківъръ, чакъѣ (ла хъсарї).
Tuberose, f., тъверосъ (флóре), zambілъ de India.
Tubus, m., тъвѣ, окїанѣ маре.
Tuch, n., пънъръ (поставѣ); пънзъріъ de лъпъ; пънзътъръ; тъхратъ, батістъ; штергарѣ, тълванѣ (легътъръ de капѣ).
Tuch-artig, a. ші ad., пънъріѣ, de калітатеа пънъреї; —bereiter, m., пънъраръ; петезіторѣ de пънъръ; —fabrik, f., пънъръріъ, фаврікъ de пънъръ; —gewölbe, n., —handlung, f., болтъ, негъцеторіъ de пънъръ; —macher, m., пънъраръ (постъварѣ); —rahmen, m., ѧнтінзъторе de пънъръ; —scherer, m., тънзъторѣ de пънъръ; —walke, f., дърсътъ, піоъ de пънъръ.
Tüchelchen, n., тъхръміóръ, въстълъцъ, тістімелѣ.
Tuchen, a. ші ad., de пънъръ.
Tüchtig, a. ші ad., вънѣ, къпаче, дестоінікѣ, аверѣ, харнікѣ; —e Arbeiter, m., лъкръторѣ харнікѣ; —e Esser, m., омѣ тънкъчосѣ; —e Lüge, f., мінчънъ корнъратъ; —e Ohrfeige, f., палтъ цéнънъ; es regnet —, плóъ таре.
Tüchtigkeit, f., къпъчетате, дестоінічіъ, хърнічіъ, аверетате.
Tücke, f., ръінцъ аскънсъ, ръътате, ръпкóре (кътѣ zічемѣ ші ръпкачѣ); префъкътъръ; пъравѣ (ла каї).
Tückisch, a. ші ad., ръътъчосѣ, ръпкоросѣ; префъкътѣ.
Tuf, в. Tof.

Digitized by Google

Tugend, f., віртуте, фапть вюп, фапть моралъ; auß der Noth eine — machen, a фаче de сінъ вікросъ; a фаче din сінъ віртуте.
Tugend-bahn, f., калеа віртуцій; —freund, m., амікъ алъ віртуцій; —held, m., ероў алъ віртуцій, сфънтъ; —wandel, m., віеци къ віосъ, портаре віртуосъ.
Tulpe, f., тълипанъ, лалеа (флоре); frühzeitige —, анемонъ de примъваръ.
Tukan, m., туканъ (пасъре).
Tummel, s. Taumel u. Getümmel.
Tummeln, v., ſich —, me дивъртъ, me портъ, me върколескъ; факъ дрерѣ; tummle dich, дъ маі іуте, пóртуте.
Tummelplatz, m., локъ de алергатъ, локъ de лъптъ.
Tummler, Tümmler, m., делфінъ; калъ депрінсъ, фъсчеаъ de іце, тéсъ.
Tumpel, m., гъванъ, афъндътъръ; валтъ.
Tumult, m., s. Lärm u. Getümmel.
Tünche, f., тінчіéлъ, тепчіéлъ (de варъ); вържіéлъ, споіéлъ.
Tünchen, v., тінчіъ, споіескъ, вържіескъ, тържъ.
Tüncher, m., тінчіторъ; споіторъ.
Tünchung, f., споітъръ; тінчіторъ.
Tunke, f., дптінсътъръ, дммоіетъръ; сосъ, салче (іт. salsa), zamъ грóсъ (търч. чалама).
Tunken, v., дптінгъ, дммоіъ (Eintunken).
Tupfel, m., —фен, n., пнктъ, пнктълецъ; пъкълъ; патъ.
Tupfelig, a. u. ad., пнктатъ, пътатъ.
Tüpfeln, v., пнктезъ; пестріцезъ.
Tupfen, Tüpfen, v., атінгъ къ върфълъ; штергъ (къ глонцъ).
Turban, m., търванъ, легътъръ de капъ (ла ръсъріteні).
Türke, m., търкъ.
Türkiß, m., търкінъ, перѕсікъ (пéтръ mineралъ).
Turmalin, m., търмалінъ (пéтръ вартосъ).
Turnen, v., (лат. med. torneare), me дпторнъ, me жокъ, дпковоіъ трѕпълъ.
Turnier, n., торнътъпътъ, торнѕръ (іт. torneo, лат. méd. aet. torneamentum), лѕптъ къвълерéскъ (къ каі, къ ланче ш. а.).
Turnieren, v., торнезъ, me лѕптъ, me денрíндъ дп арме.
Turnplatz, m., локъ de цімнастікъ.
Turnschule, f., шкóлъ цімнастікъ.
Turteltaube, f., търтърея, търтърікъ.
Tusch, m., вівагъ, дпкіцътъръ къ пъхарѣ, тъшъ, дъшкъ.
Tusche, f., негрéлъ de Xina, тъшъ.
Tuschen, v., adъмврезъ, decemнъ къ тъшъ; аскъндъ (Vertuschen).
Tute, Tüte, s. Düte.
Tüten, s. Düten.
Tütsche, s. Tunke.
Tutschen, s. Tunken, Eintunken.
Tutia, Tuzia, тъцій (варъ de цінкъ).
Typograph, s. Buchdrucker.
Tyrann, s. Tirann.

U.

U, n., літера a dóъзечea дп алфаветълъ чермапъ.
Uebel, a. u. ad., ръѣ; непълъкътъ; —e Zufall, m., касъ сінстръ; — beschaffen, ръѣ кондиціонатъ, ръѣ фъкътъ; — unterrichtet, ръѣ информатъ; es ist mir — geworden, мі а венітъ ръѣ; er ist — daran, a пъціт'о ръѣ, і мерце ръѣ; — ankommen, a o пъці, a'і da de капъ; — nehmen, a лва дп нѕме de ръѣ; von zwei —n muß man das kleinste wählen, e маі біне a къдé din фересътъ ка de пе копері́шъ, din дóъ реле алеце пе челъ маі мікъ.
Uebel-gesinnt, a. u. ad., de сінцъ дѕштъпосъ, ръѣ къцетъторъ; —klang, m., діскордапцъ, дісѕпанцъ; —laut, m., какофоніъ, реа сѕпара, сѕнетъ ръѣ; —lautend, part., de сѕнетъ ръѣ, ръѣ сѕпъторъ;

Digitized by Google

—ſtand, m., старе реа, дескъвіінцъ; —wallend, part., ръз воіторъ, алеанъ.
Uebelkeit, f., грéцъ, стрікареа стомахълъ.
Uebelthat, f., фаптъ реа, ръстате, крімъ.
Uebelthäter, m., фъкъторъ de реле, лнръстъцітъ, крімінал.
Ueben, v., депіпдъ, есерчезъ; Rache —, а'шї ръсъна.
Ueber, prаер., песте, преste, сънра; deacънра; не, пре; dinколо; decпре, асънра; стръ, тръ; den Winter —, преste іérнъ; — das Meer, dinколо de маре; es ſitzt — den Büchern, елъ лшї петрече тотъ къ чітітълъ; — einen kommen, а се лпкъіера de чінева, а се апъка de чінева; — etwas hervorragen, а съпраста, а лптрече; — etwas ſchreiben, а скріе decпре чева; den Sieg — einen tragen, а репорта віпторіъ асънра кълва, а лнвінце пе чінева.
Ueberackern, v., съпрааръ, аръ недеacънра; лнторкъ пътъптълъ, аръ адóа.
Ueberall, ad., преstетотъ, претътіndea, претътіndenї, ла тотъ локълъ.
Ueberantworten, v., ремітъ, даъ ла мънъ.
Ueberantwortung, f., ремісіне, адмінсіре.
Ueberarbeiten, v., рефакъ, факъ недеacънра; фецескъ.
Ueberärmel, m., съпрамънекъ.
Ueberaus, ad., фóрте, преste мъсъръ.
Ueberbacken, a. ш ad., ръскоптъ; ръсфіптъ, пре фіптъ.
Ueberbauen, v., съпраклъдескъ, съпразідескъ.
Ueberbehalten, v., пъстрезъ.
Ueberbein, n., съпраосъ, скрескътъръ de осъ (Wehne, Knirzel).
Ueberbett, n., копертъ de патъ.
Ueberbieten, v., даъ маї мълтъ, палцъ прецълъ, офері маї мълтъ; даъ преste прецъ.
Ueberbietung, f., прецъ пекътпътатъ.
Ueberbinden, v., легъ деасънра.
Ueberblättern, v., фрънъръескъ, фоіескъ (лн карте).
Ueberbleiben, v., ръмънъ, рестаъ, прісосескъ.
Ueberbleibſel, n., ръмъшіцъ, рестъ, рестанцъ.
Ueberblick, m., арънкътъръ de окіъ, проспептъ; аперіме de минте, істеціме.
Ueberblicken, v., арънкъ окіі, даъ о окіатъ, пътрънdъ къ ведереа.
Uebetbot, m., прецъ пре́ маре, офертъ пре́ маре.
Ueberbringen, v., адъкъ, апортъ, портъ.
Ueberbringer, m., адъкътторъ, апортътторъ.
Ueberbringung, f., адъсъръ, адъкътъръ, апортътъръ, апортътънтъ; конcемнъцізне.
Ueberbrücken, v., подескъ; арънкъ пънте, подъ.
Ueberbürde, f., съпрасарчінъ, съпраповаръ.
Ueberdach, n., съпракоперішъ, шопронъ.
Ueberdacht, part., къретатъ, стръкъцетатъ, meditatъ, премеditatъ, вінечерчетатъ.
Ueberdecke, f., съпракопертъ.
Ueberdas, überdies, ad., преstеачёста.
Ueberdenken, v., прекъцетъ, пътрънdъ къ минтеа, есcаміnъ.
Ueberdreſchen, v., тріеръ недеacънра.
Ueberdruß, m., сацъ, дісгъстъ, зрăтъ.
Ueberdrüßig, a. ші ad., дісгъстатъ, саціатъ.
Ueber-eck, —ecks, ad., къртезішъ, діагопалъ.
Uebereilen, v., прінескъ, іъцескъ, гръвескъ; лнтрекъ (къ іъцéла).
Uebereilt, a. ші ad., прінітъ, іъцітъ.
Uebereilung, f., прінéлъ, прінітъръ, іъцéлъ; несокотінцъ.
Uebereinander, ad., унълъ преste алтълъ.
Uebereinkommen, v., ме лнвоіескъ, ме концелегъ, коръспънdъ, съntъ de акордъ, конкордезъ; —d, part., лнвоітъ, конформъ.
Uebereinkunft, f., лнвоіélъ, конвоіélъ, акордъ, конвенціне.

Digitized by Google

Uebereinstimmen, v., конглъсѫескѫ, консѫнѫ, сѫнт de акордѫ.
Uebereinstimmig, a. ші ad., консѫнъторѫ, конглъсѫіторѫ, ѧнвоітѫ; конфортѫ.
Uebereinstimmung, f., конглъсѫінцъ, консѫнанцъ, акордѫ, конкорданцъ, армоніъ; ѧнвоіéлъ, конвоінцъ.
Uebereintreffen, v., контълнескѫ, контімпінѫ, конвінѫ, коръспѫндѫ (me потрівескѫ).
Uebereſſen, v., ѧнкаркѫ стомахѫлѫ.
Ueberfahren, v., трекѫ престе ..., пасезѫ престе; калкѫ престе (кѫ карѫлѫ); стръпортѫ.
Ueberfahrt, f., пъсаціѫ, трекътóре; подѫ (престе рѫѫ).
Ueberfall, m., пъвалъ, ѧнкѫрсѫ, ѧніептътѫръ, атакѫ непревъзѫтѫ, ірѫпціѫне.
Ueberfallen, v., me ѧніептѫ асѫпра .., ѧнкѫргѫ, ірѫпѫ, кадѫ асѫпръ, пъвълескѫ; сѫпрапрindѫ.
Ueberfein, a. ші ad., сѫпрафінѫ.
Ueberfliegen, v., сворѫ пеdеасѫпра, сѫпрасворѫ.
Ueberfließen, v., me ръвърсѫ, ресѫndезѫ (дела ѫnidъ).
Ueberflügeln, v., ръспінгѫ аріпа (dѫшманѫлѫі), ѧнвінгѫ.
Ueberflügelung, f., ръспінсѫръ de аріпъ, вінторіъ, ѧнвінцере, сѫпрастътътѫръ.
Uberfluß, m., ръвърсътѫръ, престекѫрсѫръ; ресѫndътѫръ, ръсѫndанцъ, прісосінцъ (ковършіре), ѧndестѫларе (ѧнвелшѫгаре).
Ueberflüſſig, a. ші ad., прісосіторѫ; ресѫndъторѫ, богатѫ; петревѫіторѫ.
Ueberfracht, f., сѫпраѧнкъркътѫръ (ла кърѫѫші коръвіері).
Ueberfuhre, f., в. Ueberfahrt.
Ueberführen, v., стръпортѫ, кondѫкѫ дела ѫнѫ локѫ ла алтѫлѫ; конвінгѫ (доведескѫ, пе чінева ѧн жѫдекатъ); er iſt des Diebſtahls überführt worden, елѫ фѫ конвінсѫ пентрѫ фѫртѫ.
Ueberführung, f., стръпортѫ; конвінціѫне, конвінсѫръ (довадъ).
Ueberfüllen, v., сѫпраѧмплѫ, пре́ ѧмплѫ, ѧмплѫ de ръвърсатѫ; ſich mit Speiſen —, а'ші пре́ ѧнкърка стомахѫлѫ.
Ueberfüllung, f., ѧмплъмънтѫ, ѧмплътѫръ, ѧнкъркътѫръ.
Ueberfüttern, v., пре́ѧнкаркѫ кѫ мънкаре.
Uebergabe, f., ѧммънѫаре, dаре ла мънъ; — einer Stadt, къпітѫлъціѫнеа ѫнеі четъці, ѧнкіпареа ѫнеі четъці.
Uebergang, m., тре́кътѫ, пъсаціѫ, трекътóре, трекътѫръ.
Uebergeben, v., даѫ ла мънъ, тръdаѫ; стръпѫнѫ; eine Feſtung —, а къпітѫла о фортъре́цъ; eine Bittſchrift —, v., а пресънта о рѫгъмінте; ſich —, а вомі.
Uebergeber, m., dътъторѫ; пресѫнтъторѫ; къпітѫлъторѫ.
Uebergebot, n., офертъ маі маре, прецѫ маі маре.
Uebergebühr, f., сѫпратаксъ; сѫправамъ.
Uebergebung, f., ѧммънѫаре, тръdъціѫне, ліферъціѫне, чесіѫне; къпітѫлъціѫне; върсътѫръ, вомітѫръ.
Uebergehen, v., трекѫ; десертезѫ, мергѫ (ла dѫшманѫ); лъкрімезѫ; ѧнконціѫрѫ (околескѫ); ревъdѫ; омітѫ, нѫ ѧмплінескѫ (чева); die Augen gingen ihm über, окіі і се ѧмплѫръ de лакріме; in Fäulniß —, а се пѫтрезі, а da ѧн пѫтреціѫне; weß das Herz voll iſt, deß geht der Mund über, лімва'ці вате ла dінтеле че те dóре; гѫра ворвеште din прісосінца inimeі; mit Stillſchweigen —, а регъчé.
Uebergehung, f., тречере, трекътѫръ; пъсаціѫ, стръпъсаре; стрълъсаре, omiciѫне, тречере кѫ ведереа.
Uebergelehrt, a. ші ad., пре́прокопсітѫ, престе прокопсітѫ.
Uebergenug, a. ші ad., пре́dестѫлѫ, кѫ прісосѫ.
Uebergewicht, n., сѫпрапъсътѫръ, сѫпрапъсѫ, сѫпрапondѫ, прекѫмпъніре, препondеранцъ.
Uebergießen, v., сѫправърсѫ, върсѫ престе; стръвърсѫ (dінтр'ѫнѫ васѫ ѧн алтѫлѫ).

Digitized by Google

Ueberglücklich, a. ui ad., préfericitĕ.
Uebergolden, v.. dnaurezĕ.
Uebergreifen, s. Eingreifen.
Uebergriff, m., cupranukътъръ, anukътъръ preste; auzcĭ, avatere, kълkare de lege; der Beamte erlaubt ſich —e, deregътorълŭ kътézъ a treche mecъra legiĭ.
Uebergroß, a. ui ad., prémare, mare preste mecъръ.
Uebergurt, m., cupракiнгъ, тафтърĕ (za шea).
Uebergut, a. ui ad., prébънĕ, nъ ce nóte mai вънĕ.
Ueberhalten, v., цinĕ deacъupa, cupraцinĕ; вындъ prescътnĕ.
Ueberhandnehmen, v., anъkĕ deacъupa; anъkĕ nainte; me лъцескĕ; das Feuer nahm überhand, фokълŭ ce лъцi; die Kälte nimmt überhand, фrigълŭ ce dnтъreшte.
Ueberhang, m., cupрanepdea, coфitъ; atърnътъръ deacъupa.
Ueberhangen, v., atърnĕ deacъupa, ставĕ dnafaръ.
Ueberhängen, v., cupракoneрiъ, акoneрiъ preste totĕ; акъцĕ, anindĕ, aninĕ preste.
Ueberhäufen, v., грътъdескĕ, dnkarkĕ; mit Geſchäften überhäuft ſein, a фi dnкърkатĕ de окъпъцiънi; mit Schulden überhäuft ſein, a цeme de datopiĭ; mit Vorwürfen überhäufen, a dnкърka de dnфrънтъчънi.
Ueberhäufung, f., грътъditъръ, dnkъrkътъръ.
Ueberhaupt, ad., prestetotĕ, dn цeneralĕ, dnkoтънĕ.
Ueberheben, v., pidikĕ preste, cupрapidikĕ; me тръфескĕ; скътескĕ, dicnencezĕ; ich will Sie dieſer Mühe —, eŭ врeĭ съ'цi krъцĕ ачéстъ ostepélъ.
Ueberhelfen, v., ажътĕ a treche; decънiзъ, anърĕ.
Ueberher, ad., ne aiчi.
Ueberhin, ad., nedeacъupa, cupрafiчiaiĕ, зшорĕ; dnтrékътĕ.
Ueberholen, v., ажънгĕ; dnтrekĕ, naintezĕ preste; dnторkĕ (въптреле).
Ueberhören, v., nъ aзzĕ, trekĕ kъ aзzълĕ, nъ askълтĕ; —, repeцескĕ лекцiънea, фakĕ съ речiте.
Ueberhüpfen, v., cupracapĕ, capĕ deacъupa, trekĕ kъ o сърiтъръ; lacĕ afaръ, delътърĕ, omitĕ.
Ueberirdiſch, a. ui ad., чereскĕ, cupрapatъралĕ, cupraoцenescĕ.
Ueberjagen, v., страпацezĕ, алергĕ тарe.
Ueberjährig, a. ui ad., de mai тълцi anI.
Ueberkleid, s. Oberkleid.
Ueberklug, a. ui ad., précфътосĕ, prénцelentĕ.
Ueberkommen, v., priimescĕ, речепĕ; вinĕ, cocescĕ, ажънгĕ; anukĕ.
Ueberkunft, f., cocipe; трeчере, пъcaцiъ.
Ueberladen, v., pré dnkъркĕ, dnгrezънĕ, dncarчinĕ, descarkĕ (din o koравiъ dn алта).
Ueberladung, f., dnгrezънътъръ, pré-dnkъркътъръ.
Ueberlaſſen, v., lacĕ (съ трéкъ), relacĕ, чedĕ.
Uberlaſſer, m., чecionapĕ.
Ueberlaſſung, f., чeciъne, лъcape, лъcътъръ.
Ueberlaſt, f., cupрacarчinъ, cupрагrezътате; пънaсте, anгariъ.
Ueberläſtig, a. ui ad., pré dnгreziетĕ; cupre гrezътате, cънърторĕ.
Ueberläſtigen, v., pré dncarчinĕ; cънърĕ.
Ueberlaufen, v., me ръвърсĕ, me стръвърсĕ, стръкъргĕ, recънdezĕ; трекĕ dinколо; dnвдъ ne deacъupa; кънpindĕ; anukĕ; чiтескĕ рънede; decepтezĕ; nainтezĕ dn кърсĕ; die Augen liefen ihm über, окiĭ i ce dnпълъръ de лакрime; zum Feinde —, a decepта la дъшmanI; ſich —, a oвoci de фъгъ.
Ueberläufer, m., decepторĕ, фъгарĕ.
Ueberlaut, ad., pré къ хохотĕ, pré къ стрiгътъ.
Ueberleben, v., cupравiецъescĕ, трiескĕ maI тълтĕ (de кътĕ алтълŭ).

Ueberlebende, m., сѹправіецѣіторѣ, ръмасѣ дп віѣцъ.

Ueberlegen, v., сѹпрапѧнѣ, пѧнѣ деасѹпра; дмі іаѣ сама, ме сокотескѣ, eccaminѣ, черчетезѣ, конcideрѣ; ich überlegte es vorher wohl, еѣ кѹмпъніѣ лѧкрѧѣ маі ънтеіѣ віне.

Ueberlegen, a. ші ad., дптрекъторѣ, ковършіторѣ, сѹперіорѣ.

Ueberlegenheit, f., дптречере, ковършіре, сѹперіорітате.

Ueberlegt, part., сокотітѣ, кѹмпънітѣ, конcideратѣ.

Ueberlegung, f., сокотінцъ, конcideрѣціѧне, деліберѣціѧне.

Ueberlei, в. Uebrig.

Ueberlesen, v., чітескѣ дп фѧгъ, чітескѣ пе деасѹпра.

Ueberliefern, v., ремітѣ, трѣмітѣ, трімітѣ, даѣ ла мънъ.

Ueberlieferung, f., трѣдѣціѧне, трѣданіѧ, трѣмісіѧне din омѣ дп омѣ; mündliche —, f., трѣдѣціѧне вербалъ.

Ueberlisten, v., дпшелѣ, дпвінгѣ кѹ вѧлѵіа.

Ueberlistung, f., дпшелътъръ мъіестрóсъ, сѹпратъцітъръ.

Uebermachen, v., трѣмітѣ, дммънѧезѣ.

Uebermacht, f., препѹтінце, препътере, сѹперіорітате де пътере.

Uebermächtig, a. ші ad., препѹтінте, ковършіторѣ кѹ пътереа.

Uebermannen, v., дпвінгѣ, в. Ueberwinden.

Uebermaß, n., сѹпратесѹръ, престемесѹръ, прісосінцъ, кѧлте.

Ueber-mäßig, a. ші ad., пекѹмпътатѣ, десмесѹратѣ; —größe, f., мъріме преате месѹръ; —kälte, f., фрігѣ аспръ.

Uebermeistern, в. Bemeistern.

Uebermenschlich, a. ші ad., сѹпраоменескѣ, преате фіре; колосалѣ.

Uebermorgen, ad., полмъне.

Uebermuth, m., трѣфіѣ пекѹмпътатѣ; трѣфіѣ, арогандъ.

Uebermüthig, a. шї ad., трѣфашѣ, арогантѣ.

Uebernachten, v., мънѣ де нóпте, нопте zѣ.

Uebernächtig, a. ші ad., тректорѣ, пѧцінѣ трѣіторѣ; масѣ, ръмасѣ; —e Bier, n., вере де вътелѣ.

Uebernahme, f., лѹаре, прімірѣ, акчептѧціѧне, речепціѧне; прімірѣ дп стъпънірѣ.

Uebernatürlich, a. ші ad., сѹпраіескѣ, сѹпрапатѹрялѣ.

Uebernehmen, v., прімескѣ, речепѣ; ме дпсарчінѣ, іаѣ асѹпръ'мі; дптрепіндѣ; sich vom Zorne — lassen, а се ръпі de мънїѣ.

Uebernehmer, m., пріміторѣ, речепторѣ; дптрепінzторѣ.

Uebernehmung, f., прімірѣ, речепціѧне; дптрепрісъ.

Ueberpflanzen, v., стрѣплънтѣ.

Ueberpflügen, в. Ueberackern.

Ueberpolstern, v., кѹптѣшескѣ, перінескѣ.

Uebertragen, v., сѹпрастаѣ, дптрекѣ, сѹнт маі пресѹсѣ.

Uebertraschen, v., сѹпрапіндѣ, сѹпіндѣ; сѹправінѣ, вінѣ фъръ весте.

Uebertraschend, part., сѹпінzторѣ, неаштептатѣ; страорdінарѣ.

Uebertraschung, f., сѹпрісъ, сѹправенірe неаштептатѣ.

Uebertrechnen, v., компѹтѣ, калкѹлезѣ, сокотескѣ; факѣ ревізіѧне de компѹтѣ; факѣ рефлесіѹні.

Uebertrechnung, f., компѹтѣ, калкѹл, сокотéлъ; сѹпракомпѹтѣ.

Uebertreiben, v., сфътѹіескѣ; дпdѹплекѣ пріп сфатѣ; факѣ сѹ крéдѣ.

Uebertreibend, part., дпdѹплекътівѣ, дпdѹплекторѣ (персватівѣ).

Uebertreibung, f., дпdѹплекътъръ, дпdѹплекътѹрѣ (персвадіѧне); —skunst, f., мъіестріѣ de a дпdѹплека.

Uebertreiben, v., фрекѣ недеасѹпра, сѹпрафрекѣ.

Uebertreich, a. ші ad., прéвогатѣ, пътредѣ de богатѣ.

Uebertreichen, v., ме дестіндѣ пе деасѹпра; даѣ, пресѹпгезѣ, оферѣ (Darreichen).

Uebertreicher, m., пресѹпгторѣ.

Uebertreichlich, a. ші ad., преате прісосіторѣ.

Digitized by Google

Ueberreichung, f., пресѫнтъцiѕне.
Ueberreif, a. ші ad., ръскоптѫ, пре́коптѫ, пре́матѫрѫ.
Ueberreiten, v., страпацезѫ ѕнѫ калѫ; трекѫ кѫ калѫлѫ; ѫнтрекѫ къларе.
Ueberreiz, m., —ung, f., ѫнтъртъчѕне пре́ маре.
Ueberreizbar, a. ші ad., пре́ѫнтъръ-таверѫ.
Ueberreizen, v., пре́ ѫнтърѫтѫ.
Ueberrennen, v., стръпасезѫ, алергѫ престе (чева); ръсторнѫ, оборѫ; ѫнтрекѫ ла фѫгъ; трекѫ ла дѫщманѫ.
Ueberrest, m., в. Rest.
Ueberrock, в. Oberrock.
Ueberrosten, v., се копере de рѫцiнъ.
Ueberrücks, ad., пе спате.
Ueberrumpeln, v., сѫпрапрindѫ, апѫкѫ фъръ весте, me ѫнiептѫ асѫпръ, асалтѫ.
Ueberrumpelung, f., асалтѫ; сѫпрiсъ.
Uebersäen, v., се́мънѫ; сѫпрасе́мънѫ.
Uebersalzen, v., пре́сарѫ; сарезѫ пе-деасѫпра.
Uebersatt, a. ші ad., престе сътѫлѫ, гiфтѫiтѫ.
Uebersättigen, v., сацiезѫ, гiфтѫiѕ.
Uebersättigung, f., сацiетате некѫмпътатъ, некѫмпътѫ de сацѫ.
Uebersatz, m., сѫпраполiцъ (ла ѕнѫ дѫлапѫ).
Uebersaufen, v., веѫ de дѫшкъ; веѫ de вецiъ.
Ueberschallen, v., престеръсѫнѫ, сѫпраръсѫнѫ.
Ueberschatten, v., адѫмврезѫ, коперiѕ кѫ ѕмвра.
Ueberschattung, f., адѫмвръцiѕне, адѫмвръмѫнтѫ.
Ueberschätzen, v., стimезѫ преасѫсѫ; прецѫескѫ пре́скѫмпѫ, пре́таксезѫ.
Ueberschauen, в. Uebersehen.
Ueberschäumen, v. me ръвърсѫ спѫмъндѫ.
Ueberschicken, v., трimiтѫ, тръмiтѫ, спедезѫ.
Ueberschicker, m., спедiторѫ, трimiцъторѫ.
Ueberschickung, f., спедiцiѕне, трimiцътѫръ.
Ueberschiffen, v., пасезѫ, трекѫ кѫ наiа, стръпортѫ кѫ наiа.
Ueberschiffung, f., тръiептѫ, тречере, стръпортѫ кѫ наiа.
Ueberschlag, m., кѫмпъне́лъ, ловiтѫръ (а лiмвеї de кѫмпънъ); калкѫлѫ, сокоте́лъ пеdеасѫпра, калкѫлѫ апросiмътiвѫ; ръсфрънтѫръ, сѫфлекътѫръ (de гѫлерѫ).
Ueberschlagen, v., компѫтѫ, калкѫлезѫ, сокотескѫ пе деасѫпра; кадѫ пе спiнаре; сарѫ (престе о фо́iъ); арѫнкѫ; die Kosten —, вiланцезѫ спеселе, пеdеасѫпра.
Ueberschleiern, v., коперiѕ кѫ вълѫ.
Ueberschlichten, v., спланезѫ кѫ чоканѫлѫ.
Ueberschmieren, в. Beschmieren.
Ueberschnappen, v., скапътѫ; ѫмї пердѫ мiнцiле, me невѫнескѫ, сѫнт смiнтiтѫ.
Ueberschnüren, v., легѫ кѫ гъiетанѫ, ѫмпресѫрѫ, гарнезѫ; тiвескѫ.
Ueberschreiben, v., сѫпраскрiѫ, скрiѫ деасѫпра, ѫнскрiѫ; факѫ адресъ; стръпортѫ, тръскрiѫ (dinтр'ѕнѫ протоколѫ ѫн алтѫлѫ).
Ueberschreibung, f., ѫнскрiпцiѕне; петречере, тръскрiпцiѕне (dinтр'ѕнѫ протоколѫ ѫн алтѫлѫ).
Ueberschreien, v., сверѫ din ръспѫтерї; регѫшескѫ de сверътѫ; десверѫ (пе алцiї), сверѫ престе тоцї.
Ueberschreiten, v., трекѫ престе ...; den Befehl —, а кълка порѫнка; die Regeln des Anstandes —, а трече престе регѫлеле кѫвiiнцеї.
Ueberschrift, f., ѫнскрiпцiѕне; сѫпраскрiптѫ, тiтѫлъ; етiкетъ (пе марфъ, пе кѫтiї, стiкле); адресъ.
Ueberschuh, m., калокѫ, галокѫ, сѫпракълцѫнѫ (iт. galoscia, фр. galoche).
Ueberschuß, m., прiсосѫ, рестѫ, ръмъшiцъ че ѫнтрече.
Ueberschüssig, a. ші ad., рестантѫ, ръмасѫ.
Ueberschütten, v., коперiѕ, сѫпракоперiѕ, кѫтропескѫ (кѫ пъмънтѫ).
Ueberschwängern, v., (хim.) ѫнгрекезѫ, ѫнгреѕнѫ; сѫпраѫнгрекѫ.

Digitized by Google

Ueberschwänglich, в. Ueberschwenglich.
Ueberschwänken, v., me ръвърсѫ.
Ueberschwemmen, v., ѫнѫndѫ; ѫнекѫ (къмпѫлѫ).
Ueberschwemmung, f., ѫнѫndътѫръ, ѫнѫndъмънтѫ.
Ueberschwenglich, a. ші ad., прісосіторѫ пънъ ла ръвърсаре, сѫпраавѫndантѫ (ѫndъ, авѫndъ).
Ueberschwimmen, v., трекѫ кѫ потѫлѫ, стръпотѫ.
Ueberseeisch, a. ші ad., de престе маре, престемъріnѫ.
Uebersegeln, v., трекѫ плѫтindѫ, пъігъndѫ; кѫфѫndѫ о наіе.
Uebersehen, v., прівескѫ пе deасѫпра, арѫпкѫ окіі, кѫпріndѫ кѫ ведереа; ѫітѫ, пепгріцескѫ, трекѫ кѫ ведереа; ревъzѫ, черчетеzѫ; die Menge ist nicht zu —, есте о кътъціме непѫмераверъ; sein Unglück ist nicht zu —, непорочіреа са есте кѫмплітъ; Sie haben eine Zeile —, Dта аі трекѫтѫ о ліпіъ кѫ ведереа, Dта аі съріtѫ престе о ліпіъ.
Uebersenden, в. Ueberschicken.
Uebersetzbar, a. ші ad., че се пóте традѫче, de традѫсѫ.
Uebersetzen, v., традѫкѫ, префакѫ (dінтр'о лімвъ ѫп алта, тълмъческѫ); пасеzѫ, трекѫ; стръпортѫ (песте ѫnѫ рѫѫ); рідікѫ прецѫлѫ.
Uebersetzer, m., традѫкъторѫ, префъкъторѫ (dінтр'о лімвъ ѫп алта); —in, f., традѫкътóре.
Uebersetzung, f., традѫкціѫне; тречере, траіептѫ (престе ѫnѫ рѫѫ).
Uebersicht, f., проспептѫ, арѫпкътѫръ de окіѫ, прівіре ценералъ, къѫтътѫръ престе тотѫ; конспептѫ.
Uebersichtig, a. ші ad., скѫртѫ de ведере, міопе; пеdеасѫправъzъторѫ.
Uebersichtigkeit, f., ведере скѫртъ, міопіъ; ведере пе deасѫпра.
Uebersieden, v., фервѫ de me ръвърсѫ.
Uebersilbern, v., ѫнарцінтеzѫ.
Uebersingen, v., ѫнтрекѫ кѫ кънтатѫлѫ.
Uebersinnlich, a. ші ad., ѫнцелесѫалѫ, сѫпрасімцѫалѫ; метафісікѫ, трансчіndінте.
Ueberspannen, v., dестіndѫ пе deасѫпра, сѫпра'нтіndѫ; коперіѫ кѫ палма; преа ѫнкордѫ; seine Forderungen —, а претіnde пре мѫлтѫ.
Ueberspannt, part., пре́ѫнтіncѫ, пре́ѫнкордатѫ; фантасіосѫ, стравагантѫ.
Ueberspannung, f., dестіncѫръ, dестіncетѫръ; ѫнкордъчѫне, ѫнтіncѫръ некѫмпътатъ.
Ueberspringen, v., сарѫ престе ..; sich —, а съріръ.
Ueberständig, a. ші ad., ръскоптѫ, преакоптѫ; стътѫтѫ.
Ueberstechen, v., (ѫп жокѫ), а прінde кѫ карте маі маре.
Ueberstehen, v., сѫппортѫ, сѫферіѫ; петрекѫ (Aushalten, Ausharren).
Uebersteigen, v., me сѫіѫ; трекѫ (престе мѫнці); ѫнвінгѫ (неdіче).
Uebersteiglich, a. ші ad., че се пóте ѫнвінце.
Ueberstich, m., dътътѫръ маі маре, карте маі маре (ѫп жокѫ); (ла кѫсѫтѫ) dѫнцітѫръ.
Ueberstimmen, v., ѫнкордѫ пресѫсѫ (ѫnѫ інстрѫмънтѫ); ѫнвінгѫ кѫ мѫлцімеа вотѫрілорѫ.
Ueberstrahlen, v., коперіѫ кѫ раzе.
Ueberstreichen, в. Bestreichen.
Ueberstreuen, v., пресърѫ deасѫпра.
Ueberstricken, v., коперіѫ кѫ ѫмплетітѫръ.
Ueberströmen, v., ѫнѫndѫ, me ръвърсѫ, кѫргѫ престе цермі.
Ueberstürzen, v., ръсторнѫ, кадѫ (престе чева); кѫтропескѫ; пріпескѫ.
Uebersüß, a. ші ad., преадѫлче.
Uebertäuben, v., асѫрzескѫ; амецескѫ.
Uebertölpeln, v., амъцескѫ; смоmескѫ; скотѫ din мінте, ademeneскѫ.
Uebertrag, m., транспортѫ, стръпортѫ, транслатѫ (ѫп протокóле).
Uebertragen, v., стръпортѫ, транспортѫ; цірезѫ (о поліцъ); традѫкѫ (Uebersetzen).
Uebertreffen, v., ѫнтрекѫ, ѫнвінгѫ.

Digitized by Google

Uebertragung, f., транспортѫ; традѫкцiѫне.
Uebertreiben, v., сфорцезѫ, трекѫ месѫра.
Uebertreten, v., калкѫ, трекѫ престе ..., ватъмѫ; трекѫ ла алтъ партiтъ; das Gesetz —, а кълка лецеа.
Uebertreter, m., кълкъторѫ, преварiкантѫ; десерторѫ.
Uebertretung, f., кълкаре, вътъмаре (de леце); преварiкъцiѫне.
Uebertrift, f., дрептѫ de пъсацiѫ.
Uebertrinken, v., в. Uebersäufen sich.
Uebertritt, m., пъсацiѫ; апостасiъ, пъръсiреа релецеї.
Uebertünchen, v., мѫрѫїѫ, тiнчѫїѫ пе-деасѫпра.
Uebertünchung, f., мѫрѫїéлъ.
Uebervölkern, v., преа ѫмпопорезѫ.
Uebervölkerung, f., попорiме преа-дéсъ, попоръцiѫне преа маре.
Uebervoll, a. ші ad., сѫпраплiнѫ, плiнѫ престе месѫръ.
Uebervortheilen, v., сторкѫ прецѫ маре; ѫншелѫ ла прецѫ.
Ueberwachsen, v., ѫнтрекѫ кѫ крештереа; крескѫ деасѫпра; се ѫнвесче кѫ iéрвъ.
Ueberwallen, v., ръсколкъїѫ, ръсклокотескѫ; мъ ръвърсѫ, стръѫндезѫ; ѫнѫндѫ.
Ueberwältigen, v., сѫбжѫгѫ, ѫнфръпгѫ, дѫмерескѫ, кѫчерескѫ, ѫнвiнгѫ.
Ueberwältiger, m., кѫчерiторѫ, сѫбжѫгъторѫ, дѫмерiторѫ.
Ueberwältigung, f., сѫбжѫгътѫръ, кѫчерiтѫръ, ѫнвiнцере.
Ueberwälzen (sich), v., ме ротескѫ, ме даѫ де-а-рота.
Ueberwärmen, v., ѫнкълzескѫ сѫпрафаца.
Ueberweise, m., свътосѫ, сѫпраѫнцелептѫ.
Ueberweisen, v., асемнѫ; конвiнгѫ (Ueberführen).
Ueberweisung, f., асемнъцiѫне, ѫндосъмѫнтѫ (Anweisung).
Ueberweißen, v., споїескѫ, ѫналвескѫ, сѫнралвескѫ.
Ueberwendlich, a. ші ad., сѫпранѫнсѫ, кѫсѫтѫ ѫнторсѫ; тiвiтѫ.
Ueberwerfen, v., арѫнкѫ престе (чева); ме чертѫ; sich mit einem —, ме ѫмпърекезѫ кѫ чiнева.
Ueberwichtig, a. ші ad., прéапъсъторѫ; прéiмпортантѫ, прéкѫмпъпiторѫ; —keit, f., прекѫмпъпiнцъ, препондеранцъ.
Ueberwiegen, v., прекѫмпънескѫ, препондерезѫ.
Ueberwiegend, part., прекѫмпъпiторѫ, препондерантѫ.
Ueberwinden, v., ѫнвiнгѫ, сѫпѫнѫ; ре'нфрънѫ (патiмеле), в. ші Ueberwältigen.
Ueberwinder, m., ѫнвiнгъторѫ, кѫчерiторѫ; ренфрънъторѫ; —in, f., ѫнвiнгътóре, кѫчерiтóре, сѫбжѫгътóре; ренфрънътóре.
Ueberwindung, f., ѫнвiнцере, вiнторiъ, ѫнвiнсъмънтѫ.
Ueberwintern, v., iернезѫ, скотѫ din iéрнъ, десiернезѫ.
Ueberwitzig, a. ші ad., прéiстецѫ, прéспiрiтѫосѫ.
Ueberwölben, v., сѫпраболтескѫ, коперїѫ кѫ болтъ.
Ueberzahl, f., сѫпранѫмърѫ.
Ueberzählen, v., ренѫмърѫ, контролезѫ, рескомпѫтѫ.
Ueberzählig, a. ші ad., сѫпранѫмерарїѫ.
Ueberzählung, f., ренѫмърътѫръ, контролъ, рескомпѫтѫ.
Ueberzahn, m., сѫпрадiнте (крескѫтѫ престе алтѫлѫ).
Ueberzeitig, a. ші ad., преатiмпѫрiѫ.
Ueberzeugen, v., конвiнгѫ (прiн кѫвiнте).
Ueberzeugung, f., конвiнцiѫне, ѫнведерiнцъ, еведiнцъ.
Ueberziehen, v., коперїѫ; ѫмвракѫ; ме стръмѫтѫ; ein Land mit Krieg —, а пѫрта ръсбоїѫ ѫнтр'о цéръ.
Ueberziehung, f., коперiтѫръ; ревестiтѫръ, ѫмбръкътѫръ.
Ueberzuckern, v., zъхърезѫ.
Ueberzug, m., копертъ, сѫпракопертъ (пе патѫ); фацъ (de перiнъ).
Ueberzwerch, ad., кѫрмезiшѫ, пезiшѫ, diaгоналѫ.
Ueblich, a. ші ad., ѫндатiнатѫ, ѫсiтатѫ (обiчнѫiтѫ); das ist bei uns so —, аша е датiна ла ноï.

Digitized by Google

Ueblichkeit, f., datinъ, ѕсѣ (Sitte).
Uebrig, a. ші ad., рестѣ, рестантѣ.
Uebrigens, ad., деалтѣмінтреа.
Uebung, f., деnpindepe, деnpincemъnтѣ, есерчіцїѣ; праптікъ; рѣтінъ; —sstück, n., стѣдіѣ.
Ufer, n., цермѣ; малѣ; рѫпъ; лідѣ (Strand); —damm, m., молѣ; —recht, n., в. Strandrecht; —zoll, m., рѫпацїѣ.
Uhlan, m., ѕланѣ, лънчерѣ (кълъреціѣ, трѣпъ полонéскъ).
Uhr, f., оролоцїѣ (чеасорнікѣ); óръ (чеасѣ); die — läuft vor, оролоцїѣлѣ ѫмблъ nainte; die — geht nach, оролоцїѣлѣ ѫнтърzіїе; die — schlägt, оролоцїѣлѣ вате; es ist halb ein —, е дóъспрезече ші жѣмътате.
Uhr-band, n., легътѣръ de оролоцїѣ; —feder, f., кóрдъ de оролоцїѣ, молъ; —futteral, n., кѣтіóръ de оролоцїѣ; —glas, n., крісталѣ de оролоцїѣ; —macher, m., оролоцїерѣ; —werk, n., рóте de оролоцїѣ; —zeiger, m., арътътерѣ de оролоцїѣ, мънъ.
Uhu, m., бѣхъ mape.
Ukase, m., ѕкасѣ, порѣнкъ de деспотѣ (ѫн Рѣсіа).
Ulmbaum, m., } ѕлмѣ.
Ulme, f., }
Ulmenwald, m., ѕлметѣ.
Ultramarin, n., ѕлтрамарінѣ, азѣрѣ (колóре).
Um, praep., ѫнцїѣрѣ, ѫмпреціѣрѣ; кътръ, пела, спре, пентрѣ; кѣ; деспре; — nichts, пе німіка; — Geld, пе вані, пентрѣ вані; — Weihnachten, пела кръчѣнѣ; — die Wette, пе ѫнтрекѣте; — so viel mehr, кѣ атътѣ маі вѫртосѣ; rechts —, дрéпта ѫмпреціѣрѣ; einer — den Andern, ѕнѣлѣ дѣпъ алтѣлѣ; — Gottes willen, пентрѣ нѣмеле лѣі Dzeѣ; ich rede, wie mir um's Herz liegt, еѣ ворвескѣ прекѣмѣ сімцѣ; — etwas kommen, а перде чева; — Hilfe rufen, а кіема ѫнтрѣ ажѣторѣ; — das Leben kommen, а перде віéца; dieser Weg führt —, калеа ачéста се абате; die Zeit ist —, тімпѣлѣ с'а ѫмплінітѣ, термінѣлѣ а сосітѣ.
Umackern, v., ѫнторкѣ (кѣ аратрѣлѣ); реарѣ.
Umändern, v., стръмѣтѣ, стръскімбѣ, стръфортѣ.
Umänderung, f., стръмѣтътѣръ, стръфортъцїѣне.
Umarbeiten, v., реформезѣ, префакѣ; репарѣ.
Umarbeitung, f., реформъ, рефъкътѣръ, репърътѣръ.
Umarmen, v., ѫмбръцошезѣ, стрінгѣ ѫн враце.
Umarmung, f., ѫмбръцошаре.
Umbauen, v., реклъдескѣ, рezідескѣ.
Umbehalten, v., ръмънѣ ѫмбръкатѣ, цінѣ ѫн спате.
Umbetten, v., реаштернѣ.
Umbiegen, v., ѫнковоїѣ, ѫнкѣрбѣ, ренкѣрбѣ.
Umbilden, v., реформезѣ, стръформезѣ, стръскімбѣ.
Umbildung, f., реформъ, стръформъ.
Umbinden, v., легѣ ѫмпреціѣрѣ, черкѣмлегѣ; ѫнчінгѣ.
Umblasen, v., ръсторнѣ прін сѣфлътѣръ.
Umblättern, v., фоіезѣ, фрѣнзърескѣ.
Umbrechen, v., рѣпѣ, ѫнфрънгѣ; скѣрмѣ, рѫмѣ (пóркѣлѣ); ме сфармѣ, ме рѣпѣ; (тіп.) дескомпѣнѣ, стръмѣтѣ (дінтр'о формъ ѫн алта).
Umbrechung, f., (тіпогр.) дескомпѣсецїѣне; стръмѣтътѣръ.
Umbringen, v., ѕчідѣ, оморѣ.
Umdecken, v., рекоперїѣ; коперїѣ ѫмпреціѣрѣ.
Umdrehen, v., ренторнѣ; ресѣческѣ; ѫнвѫртѣ, ротескѣ ѫмпреціѣрѣ.
Umdrucken, v., ретіпърескѣ.
Umduften, v., ѫмпръштіїѣ міросѣ.
Umfahren, v., мънѣ кѣ тръсѣра ѫн цїѣрѣ; калкѣ кѣ тръсѣра (пе чінева).
Umfahrt, f., кълъторіъ ѫмпреціѣрѣ.
Umfall, m., къzътѣръ, ръстѣрнътѣръ.
Umfallen, v., кадѣ, ме ръсторнѣ.
Umfang, m., ѫмпреціѣріме, черкѣферінцъ, періферіъ, цірѣ, цїѣрѣ;

Digitized by Google

von großem —, de o ființă mare, spațioș.
Umfangen, v. Umfassen.
Umfärben, v., revărsicește, recolorezĕ.
Umfassen, v., ămbrățoșezĕ, cuprindĕ, cuprinĕ; cuprindĕ cu mintea; ămpreunĕ (cusundĕ).
Umflattern, v., cercănesc, fluturĕ ămprejurĕ.
Umflechten, v., împletesc; ămpletesc ămprejurĕ.
Umflechtung, f., împletitură.
Umfliegen, v., sburĕ ămprejurĕ, cercănesc.
Umfließen, v., curgĕ ămprejurĕ.
Umformen, v., strâformĕ, dă altă formă.
Umfrage, f., întrevărsare prin prejurĕ.
Umfressen, v., corrodĕ.
Umfüllen, v., strâturnĕ, turnĕ (dintr'unĕ vasĕ în altulĕ).
Umgang, m., jurĕ, jurĕ; litanie, procesiune (bisericĕscă); conversațiune, petrecere ămprenună, cotercă; cărare (la hamuri); coridorĕ; verdächtige —, familiaritate cu prenesc; — halten, a face litanie, a umbla în procesiune.
Umgänglich, a. ši ad., prietinosc, familiarĕ, soțiaverĕ, bunĕ de petrecere.
Umgangssprache, f., limbă familiară, limbagiu de conversațiune.
Umgarnen, v., înlănțuezĕ, înpreunezĕ, prindĕ cu rețea.
Umgeben, v., ămprejurĕ, încungiurĕ, cercănesc (mantela).
Umgebung, f., ămprejurime, prejmă.
Umgegend, f., prejmătură, locă de prin prejurĕ, prejurime.
Umgehen, v., ămpresurĕ, mergĕ ămprejurĕ; me feresc; conversezĕ, petrecĕ, am a face (cu omenĭ); încongiurĕ (pe unĕ drumă); es geht in diesem Hause um, în casa aceasta nu e lucrŭ curatŭ (e dracŭlŭ); mit etwas —, a se ocupa cu ceva.
Umgekehrt, part., întorsŭ, de a 'ndăruntĕ; ad., din contră, oppusŭ.
Umgelb, n., acuisŭ, dare (ne binĕ, ne bere).
Umgießen, v., turnĕ din nouŭ, returnĕ.
Umglänzen, v., ămpresură de lustru.
Umgraben, v., sapĕ ămprejurĕ.
Umgreifen, v., cuprindĕ (cu mâna); me întindĕ; das Uebel greift um sich, boala se lățește.
Umgrenzen, v., mărginesc, cercănesc.
Umgrenzung, f., mărginire, cercănire.
Umgürten, v., încinsĕ.
Umguß, m., turnătură nouŭ, retur-nătură (de metale).
Umhaben, v., a fi ămbrăcatŭ (cu ceva).
Umhalsen, v., ămbrățoșezĕ, me a-runcŭ de gâtŭ.
Umhang, m., cortină, perdea (Vorhang); vălŭ.
Umhängen, v., înveliŭ, coperiŭ cu vălŭ; atârnĕ ămprejurĕ.
Umhauen, v., taiŭ ămprejurĕ, cercătaiŭ.
Umher, ad., ămprejurĕ, prinprejurĕ.
Umherblicken, v., privescŭ ămprejurĕ.
Umherschweifen, v., umblu prădatŭ, umblu fără cuviință.
Umhin, ad., nicht — können, a nu potĕ face altmintrea.
Umhüllen, v., înveliŭ (Einhüllen).
Umkehr, f., reîntorsură, reîntur-nătură; — revedere.
Umkehren, v., reîntornĕ; reîntorcĕ; mâturĕ ămprejurĕ; sich —, a se revedé.
Umkehrung, f., reîntorsătură.
Umkippen, v., scapătŭ, perdŭ cum-păna, me răstornĕ (trăsura).
Umklaftern, v., ămbrățoșezĕ.
Umklammern, v., încleștĕ, strînsĕ în brațe.
Umkleiden, v., schimbŭ vestimîntulŭ, ămbrăcŭ altmintrea.
Umkommen, v., perĭ, morĭ; vor Hunger —, a mori de fome.
Umkränzen, v., încununĕ.
Umkreis, m., cercŭ, cercumferințŭ; periferiŭ, contrăpunătură; jur

Meilen im —e, zece milърі împrejurъ.
Umkreiſen, v., черкъіескъ, împrejurъ.
Umladen, v., репкаркъ; încarcъ din унъ ân алтъ.
Umlage, f., репърцічіне, репърцéлъ (de dърі, ne cand opі ne averі), арънкътъръ, distribuіціне.
Umlagern, v., тъвъръскъ, prin prejurъ, acediezъ, împresurъ.
Umlauf, m., цікъ, алергътъръ împrejurъ, întorcътъръ, черкълъціне, черкълътъръ; —ſchreiben, n., черкъларіs, epiſtolъ черкъларъ; —zeit, f., (astron.), timpъ de revolуціне; in — bringen, a пъне ân черкълъціне, a пъне ân кърсъ (banі).
Umlaufen, v., алергъ ân цікъ, черкълезъ, me întorcъ; das Jahr iſt umgelaufen, anъ a trecutъ.
Umlaut, m., (грът.), вокалъ îndoіtъ, вокалъ modificatъ.
Umlegen, v., пъпъ împrejurъ; пъпъ аіърea, релокъ; колкъ, ръсторпъ; înfoшторъ; îndoіескъ, încrъvezъ; плекъ (de вале); ein Pflaſter —, аплекъ унъ împlastrъ; mit Reifen —, черкъіескъ (o вате); die Soldaten —, стрътътъ soldaціі (din cantóne); der Wind legt um, вънтъл се скімвъ.
Umlenken, v., întorпъ, abatъ (къ тръсъра); er wird ſchon — müſſen, елъ ва требъі съ'ші deskórde pretinciъniле віпішоръ.
Umleuchten, v., ъминъ împrejurъ.
Umliegen, v., zакъ prin prejurъ, me ашезъ prin prejurъ; —de Oerter, локърі вечіне, вечінътъці, pl.
Ummachen, v., факъ din ноѣ, refакъ.
Ummauern, v., înkidъ къ търі.
Ummeſſen, v., тъсъръ de ноѣ, ретъсъръ.
Umnachten, v., întъпечезъ, факъ întъперекъ.
Umnähen, v., împresorъ къ акъл.
Umnebeln, v., înnegъrezъ, întъпекъ къ пегъръ.
Umnehmen, v., întракъ.
Umpacken, v., înвъліъ, пакетезъ de ноѣ.
Umpanzern, v., înpartъ din крештетъ пъп' ла тълпі.
Umpflanzen, v., стрънъпътъ; înчіпгъ къ арворі.
Umpflügen, v., в. Umackern.
Umprägen, v., реватъ monéta.
Umreiſen, v., къъторескъ împrejurъ.
Umreißen, v., дърмъ, трагъ ла пътъпътъ.
Umreiten, v., înкъпцікъръ къларе.
Umrennen, v., алергъ împrejurъ; трънтескъ алергъndъ.
Umringen, v., împresurъ, черкъdaъ.
Umriß, m., контърпъ, ліпіътъпъ (sрzéla унъі decemnъ).
Umrühren, v., местекъ, ретестекъ.
Umrührung, f., местекъ, местекътъръ, ретестекъ.
Umſägen, v., ферестръіескъ împrejurъ.
Umſatteln, v., скімвъ шеаоа; скімвъ пъреreа.
Umſatz, m., скімвъ, вънzare, dараверъ, тречере (de търфі).
Umſchaffen, v., стрътътъ, прескімвъ, префакъ.
Umſchaffung, f., скімвътъпъ, стръформъціне, прескімвare (de сътстанцъ).
Umſchanzen, v., шънцъескъ împrejurъ; фортефікъ.
Umſchatten, v., ътбрезъ, adътбрезъ.
Umſchattung, f., ътбрътъжпъ.
Umſchauen (ſich), v., прівескъ împrejurъ.
Umſchiffen, v., коръбіезъ împrejurъ.
Umſchiffung, f., коръбіере împrejurъ, пъігъціне împrejurъ.
Umſchlag, m., înвъліторъ; копертъ, копертórъ; (хір.) катапласmъ, (овложеа, овложітъръ); гълеръ (lt. collare), ръсфръптъръ (Aufſchlag, ла уніформе); сфолектъръ; істеа стрікаре (a віпълзі); карте împtórсъ (de жокъ); — des Wetters, скімвареа тімпълзі.
Umſchlagen, v., ръсторпъ, доборъ; me ръсторпъ; me скімвъ; me корческъ, deцепerezъ; ръсфръпгъ,

Digitized by Google

сѫфлекѫ; пѫнѫ (катапластъ); der Wein schlägt um, вінѫлѫ се скімвъ (се стрікъ); ein Blatt —, а ѫнтóрче о фóіъ.

Umschließen, v., ѫнкidѫ прin прецїѫрѫ; ѫнкеїѫ; черкѫdaѫ; ѫнчінгѫ.

Umschließung, f., ѫнчінсѫръ, черкѫdъмѫнтѫ, ѫнкісѫръ.

Umschlingen, v., ѫнфъшѫрѫ, легѫ, ѫнлъцѫіескѫ, прindѫ ѫн враце.

Umschluß, в. Umschließung.

Umschmeißen, в. Umwerfen.

Umschmelzen, v., торнѫ din ноѫ.

Umschnallen, v., ѫнчінгѫ (сабіа), ѫнкопчіїѫ, ѫнкътъръmezѫ.

Umschnüren, v., стрінгѫ ѫн фрънгіі.

Umschränken, v., мърцінескѫ, черкѫскріѫ.

Umschreiben, v., скріѫ din ноѫ; черкѫскріѫ, deскріѫ пе ларгѫ.

Umschreibung, f., черкѫскрінцїѫне, періфрасъ.

Umschrift, f., ѫнскрінцїѫне, епіграфъ; (пе монете) леценdъ.

Umschürzen (sich), v., me сѫбчінгѫ.

Umschütteln, v., скѫтѫрѫ местекъndѫ.

Umschütten, v., върсѫ ѫмпрецїѫрѫ, ръсторнѫ.

Umschweif, m., цїѫрѫ, ѫнкѫнцїѫрѫ; (ѫн ворбіре) детѫрнътѫръ, абатере, digресіѫне; —е machen, а се перde ѫн ворбе.

Umschwung, m., реавънтѫ, реніептътѫръ; революцїѫне, ръстѫрнътѫръ; ротъцїѫне.

Umsegeln, v., вънтрезѫ ѫмпрецїѫрѫ; die Welt —, а ѫнкѫнцїѫра лѫмеа.

Umsehen (sich), v., прівескѫ ѫмпрецїѫрѫ; er hat sich in der Welt umgesehen, елѫ а възътѫ лѫмеа; er wird sich —, елѫ ѫшї ва къѫта de трéбъ.

Umsetzbar, a. ші ad., че се пóте префаче (марфъ ѫн монетъ ш. а.); стръпортаверѫ.

Umsetzen, v., ашезѫ аіреа, стръмѫтѫ, стръпортѫ, коллокѫ аіреа; Bäume —, стръплънтѫ арборї; eine Form —, (тіпогр.), а deскомпѫне о формъ.

Umsicht, f., къѫтаре ѫмпрецїѫрѫ; превеdере, превеdінцъ, препгріцїре, прекъѫцїѫне (Vorsicht), черкѫспепцїѫне.

Umsichtig, a. ші ad., превезъторѫ, препгріцїторѫ, черкѫспептѫ.

Umsinken, v., кadѫ ѫнчетѫ, deкadѫ.

Umsitzen, v., шedѫ прin прецїѫрѫ.

Umsonst, ad., ѫndешертѫ; фъръ фолосѫ (de цеава, ѫнzъdарѫ); пе nimiка, гратіс.

Umspannen, v., копрindѫ кѫ палма; скімвѫ каіі (ла хамѫ).

Umstand, m., ѫмпрецїѫраре, черкѫстанцъ; Umstände, pl., церімоніъ, компліментѫ; апостітѫръ; nach Befinden der Umstände, dѫпъ ѫмпрецїѫрърї; er macht sehr viele —, ъстѫ омѫ есте прé церімоніосѫ; diese Frau ist in andern —n, фемеіа ачéста есте греа.

Umständlich, a. ші ad., деамърѫнтѫлѫ; церімоніосѫ, кѫ формалітъцї; — erzählen, а спѫне кѫ амърѫнтѫлѫ, а спѫне кѫ тóте ѫмпрецїѫръріле.

Umständlichkeit, f., амърѫнцїме; акѫръцїѫне, акѫратецъ.

Umstechen, v., свънтѫ, вънтѫрѫ, местекѫ (гръѫ кѫ лопата); таїѫ ѫмпрецїѫрѫ; таїѫ алтмінтреа.

Umstecken, v., ѫнфігѫ, ѫмплънтѫ ѫмпрецїѫрѫ, черкѫплънтѫ.

Umstehen, v., стаѫ ѫмпрецїѫрѫ, черкѫстаѫ; факѫ кѫнѫнъ.

Umstehend, part., черкѫстъторѫ.

Umstellen, v., ѫмпресѫрѫ, черкѫdaѫ; пѫнѫ, колокѫ алтмінтреа.

Umstimmen, v., акордѫ алтѫмінтреа (клавірѫ); черкѫвотезѫ; скімвѫ сімцїмѫнтѫлѫ.

Umstoß, m., в. Umstoßung.

Umstoßen, v., ръсторнѫ, оворѫ; deсфіінцезѫ, анѫлезѫ, касезѫ.

Umstoßung, f., ръстѫрнътѫръ, оворѫтѫръ; късъцїѫне, анѫлъцїѫне.

Umstrahlen, v., ѫмпресѫрѫ кѫ раzе.

Umstricken, v., ѫмплетескѫ прin прецїѫрѫ; ѫнкѫркѫ, ѫнлъцѫескѫ; амъцескѫ, ѫншелѫ.

Umsturz, m., ръстѫрнътѫръ; къzътѫръ, рѫінъ; революцїѫне (політікъ).

Digitized by Google

Umstürzen, v., ръсторнѫ, кѫтропескѫ, трънтескѫ, дърѫмѫ.
Umstürzung, в. Umsturz.
Umtaufen, v., ревотезѫ; daѫ алтѫ нѫме.
Umtaumeln, v., me ѫмплетеческѫ, кадѫ.
Umtausch, m., скімбѫ, премѫтътѫръ.
Umtauschen, v., скімбѫ, премѫтѫ.
Umthun, v., ѫмбракѫ, іаѫ пе mine; den Degen —, а ѫнчінце сабіа; sich —, а се фатіка, а се остені.
Umtrieb, m., мънътѫръ ѫмпреціѫрѫ, черкѫлъціѫне, черкѫротітѫръ; мъхінъціѫне, інтрігъ; heimliche —e, pl., махінъціѫнї секрете.
Umwälzen, v., ръсторнѫ, револтезѫ; тъвълїѫ, ѫнвъртѫ.
Umwälzung, f., ръстѫрнътѫръ, револѫціѫне.
Umwandlung, f., префачере, стръформъціѫне.
Umwandeln, v., префакѫ, стръформѫ; конжѫгѫ (Wandeln).
Umwechseln, в. Wechseln.
Umwechselung, f., скімбъмѫнтѫ, скімбътѫръ.
Umweg, m., абатере din дрѫмѫ, детѫрнътѫръ, ѫнконціѫрѫ.
Umwehen, v., ръсторнѫ сѫфлъндѫ, десѫфлѫ; adiiѫ, adiezѫ (вънтѫ ѫшорѫ, бо́ре).
Umwenden, v., ѫнторкѫ, рентоpкѫ, рентоpнѫ.
Umwerfen, v., ръсторнѫ, трънтескѫ, пръвълїѫ; den Mantel —, ѫмбракѫ мантаоа.
Umwickeln, v., ѫнфъшѫ, ѫнфъшѫрѫ.
Umwinden, v., ресѫческѫ; ѫмплетескѫ ѫмпреціѫрѫ.
Umwohner, m., вечінѫ, черкѫлокѫіторѫ.
Umwölken, v., ѫннѫорезѫ, ѫмпресѫрѫ кѫ нѫорї.
Umwühlen, v., скѫрмѫ прін преціѫрѫ.
Umzäunen, v., ѫнгръдескѫ, ѫнкідѫ кѫ гардѫ.
Umzäunung, f., ѫнгръдітѫръ, гардѫ, міезѫінъ.
Umziehen, v., me стръмѫтѫ (de ічї коло), скімбѫ локѫінца; трагънѫ, прелѫнцескѫ (Herumziehen); sich —, а скімва хаінеле, а се реѫмвръка; der Himmel zieht sich um, черѫлѫ се тѫрбѫръ, се ѫннѫорéзъ.
Umzingeln, v., ѫмпресѫрѫ, черкѫdaѫ, ѫнкідѫ din то́те пърціле.
Umzingelung, f., ѫмпресѫрътѫръ, ѫнконціѫрътѫръ.
Umzug, m., скімваре de локѫінцъ; прочесіѫне, літіъ.
Un, пъртічікъ каре обвіне нѫмаї ѫн компѫсеціѫнї ші се по́те традѫче кѫ нѫ, не.
Unabänderlich, a. ші ad., немѫтаверѫ, нескімбаверѫ, нестръмѫтаверѫ.
Unabhängig, a. ші ad., неатърнатѫ, nedeпindinте, ліверѫ.
Unabhängigkeit, f., неатърнаре, nedeпindinцъ, лівертате.
Un-ablässig, —abläßlich, a. ші ad., некѫрматѫ, пентрерѫптѫ, пенчетатѫ.
Unablöslich, a. ші ad., неръскѫмпъраверѫ, че нѫ се по́те ръскѫмпъра.
Unabsehbar, a. ші ad., че се перде din ведерї, неажѫнсѫ кѫ окїѫлѫ.
Unabsetz-bar, —lich, a. ші ad., че нѫ се по́те депѫне.
Unabsichtlich, a. ші ad., фъръ скопѫ, фъръ воіъ, нѫ ѫnadincѫ.
Unabweislich, a. ші ad., че нѫ се по́те депега (орї абате).
Unächt, a. ші ad., фалсѫ; спѫріѫ, бастардѫ; пелеціѫітѫ.
Unachtsam, a. ші ad., пелѫъторѫ aminте, дістрасѫ; —keit, f., пелѫареаminте, неацѫнтъціѫне, дістръкціѫне.
Unähnlich, a. ші ad., неасеменеа, diccemenѫ; діферінте, діспъреке.
Unangebaut, a. ші ad., некѫлтіватѫ (неаратѫ, несемънатѫ).
Unangefochten, a. ші ad., неоппѫмнатѫ, лъсатѫ ѫн паче, петѫрбѫратѫ.
Unangenehm, a. ші ad., десплъкѫтѫ, неплъкѫтѫ, десгѫстъторѫ.
Unangreifbar, a. ші ad., неоппѫмнаверѫ, че нѫ се по́те атака.
Unannehm-bar, —lich, a. ші ad., че нѫ се по́те прімі.

Digitized by Google

Unannehmlichkeit, f., непъчнере, дисгустъ, деспъчере (скърбъ).

Unanſehnlich, a. ші ad., фърѣ вѣзъ, де нѫмїнъ вѣзъ.

Unanſtändig, a. ші ad., некѫвїинчосъ, неомењосъ.

Unantaſtbar, a. ші ad., че нѫ се пóте атїнце.

Unart, f., неполїцъ, некѫвїинцъ (ла прѧнї), крещере реа, рѫинцъ.

Unartig, a. ші ad., неполїтъ, рѫъ крескътъ.

Unaufhörlich, v. Unabläſſig.

Unauflöſ-bar, —lich, a. ші ad., nedeslegaверѣ; —barkeit, f., че нѫ се пóте десфаче.

Unaufmerkſam, a. ші ad., нелѫторѣ аминте, неатѧнтивъ.

Unausbleiblich, a. ші ad., неапъратъ, неатъпатъ, неатъпавѣрѣ, неапкѫпїратъ, че нѫ пóте рътънé.

Unausführbar, a. ші ad., че нѫ се пóте ѧndeплїні, непрактїкаверѣ.

Unausgebildet, a. ші ad., некълтївватъ; неформатъ.

Unausgeſetzt, v. Unabläſſig.

Unauslöſchlich, a. ші ad., че нѫ се пóте штерце.

Unausſprechlich, a. ші ad., че нѫ се пóте спѫне; несплїкаверѣ; прéсте тъсъръ.

Unausſtehlich, a. ші ad., несфериторѣ, фóрте врѧчосъ.

Unaustilgbar, a. ші ad., че нѫ се пóте стїрпї.

Unausweichlich, v. Unausbleiblich.

Unbändig, a. ші ad., nedзмерїтъ; десфрънатъ; петрактаверѣ.

Unbarmherzig, a. ші ad., немїлосъ, дзрѣ, аспрѫ, крѫдѫ, ферос, крѫдел; —keit, f., крѫzime, ферочетате.

Unbedächtig, unbedachtſam, a. ші ad., несокотїтъ, nedискретъ; —keit, f., несокотїнцъ, nedискрецїзне.

Unbedenklich, a. ші ad., фърѣ грїцъ, фърѣ ѧndoлéцъ, пѧndoїтъ.

Unbedeutend, part., неncемнъторѣ, несемнефїкътївъ; de нїчї о importанцъ.

Unbedingt, a. ші ad., некондиціонатъ, ассолътъ; фърѣ ресервъ.

Unbeerbt, a. ші ad., фърѣ прѧнї.

Unbefangen, a. ші ad., непреокѫпатъ, непрежѫдїцїосъ; сінчерѣ, фірескъ, наївъ; —heit, f., непреокѫпѫцїзне; сінчерїтате, наївїтате.

Unbefleckt, a. ші ad., непътатъ, нетъкълатъ, непрїхънїтъ, неспъркатъ.

Unbefugt, a. ші ad., нелѧмпътерїтъ, неавторїсатъ, каре нѫ аре дрептъцъ; некомпетїнте.

Unbegreiflich, a. ші ad., некѫпрїнсъ, непрїчепътъ.

Unbegrenzt, a. ші ad., нецертърїтъ, нетърмїнїтъ.

Unbegründet, a. ші ad., нефѫндатъ, нептемелетъ.

Unbehagen, a. ші ad., nendемънъ; десплакъ; непъчере; грéцъ, непріінцъ (mold. рехатъ).

Unbehaglich, a. ші ad., nendъмънатекъ, некомодъ; ръѣ диспосъ, ѧнгрецошатъ (de чева), непріінчосъ.

Unbeholfen, a. ші ad., nendъмънатїкъ, некїтачъ (негївачъ); —heit, f., nendемънъ.

Unbehülflich, a. ші ad., nendъмънатїкъ, nededatъ, греоїѳ.

Unbekannt, a. ші ad., некѫноскътъ, нѫмїнъ кѫноскътъ.

Unbekümmert, a. ші ad., непгрїцатъ; нецъсъторѣ.

Unbemerkt, a. ші ad., неоссерватъ, невъзатъ ѧn çamъ.

Unbemittelt, a. ші ad., фърѣ аверї, сърѣкъцъ.

Unbenannt, a. ші ad., непзмїтъ, фърѣ нзме, anonimъ; —e Zahlen, (алг.), нзмерї nenзmi.

Unbenommen, part., неопрїтъ, кончесъ (ѧnгъдзїтъ), іертатъ.

Unbenutzt, a. ші ad., нефолосїтъ, фърѣ фолосъ, фърѣ профїтъ.

Unbequem, a. ші ad., прéсте мѣрѫ, некомодъ; —lichkeit, f., nendемънъ, некомодїтате.

Unberathen, a. ші ad., лїпсїтъ de сфатъ.

Unberechenbar, a. ші ad., некалкѫлаверѣ, че нѫ се пóте калкѫла.

Unberedet, a. ші ad., нелѧndemnатъ; нечепсъратъ, некрїтїкатъ.

Digitized by Google

Unberichtet, a. ші ad., neinформатъ, nenштіінцатъ.
Unberichtigt, a. ші ad., neѧndрептатъ, некоресъ, неревъзътъ; неплътітъ.
Unberufen, a. ші ad., некїчматъ.
Unberührt, a. ші ad., neатіncъ.
Unbesäet, a. ші ad., несемънатъ.
Unbeschadet, praep., фъръ daъnъ, фъръ стрікъчъne.
Unbescholten, a. ші ad., nemъстратъ, nenвінъітъ, непровоzітъ; невіноватъ, некоръптъ; ѧнтрегъ (ѧn пъртърї); къ nъme бъnъ; —heit, f., невіновъціъ; ѧнтрецітате (а пъртъріі), къръціъ (de къцетъ).
Unbeschränkt, a. ші ad., нецермърітъ, нечеркъскрісъ.
Unbeschreiblich, a. ші ad., че nъ се пóте deскріе, несплікаверъ (Unaussprechlich).
Unbesetzt, a. ші ad., неокъпатъ, вакантъ; нетівітъ.
Unbesiegbar, a. ші ad., nenвіncъ.
Unbesonnen, a. ші ad., несокотітъ, nenцелептъ; ъшоръ, спълбератъ; —heit, f., несокотінцъ, nenцелепціъ.
Unbesserlich, a. ші ad., фóрте стрікатъ, nendрептаверъ.
Unbestand, m., некоnстанцъ, нестъторіъ.
Unbeständig, a. ші ad., некоnстанте, нестъторъ (нестаторнікъ); —keit, f., в. Unbestand.
Unbestellt, a. ші ad., nелъкратъ, некълтіватъ; некомісъ, нетокмітъ (ла ъnъ мештеръ).
Unbestimmt, a. ші ad., nedeтерміnатъ, nedeфінітъ, нехотърѫтъ; нештіътъ; —heit, f., nedeтерміnъціъne; нехотърѫре, ліпсъ de пречісіъne.
Unbestraft, a. ші ad., nenedeнсітъ.
Unbestreitbar, a. ші ad., nedіспътаверъ.
Unbeträchtlich, a. ші ad., de імпортанцъ пъціnъ, nencemnатъ.
Unbeugsam, a. ші ad., nendъплекаверъ, таре ла іnімъ.
Unbewaffnet, a. ші ad., neарматъ.
Unbewandert, a. ші ad., nededатъ, непраптікъ, nedeпрінсъ, неѧмблатъ.
Unbeweglich, a. ші ad., nemішкатъ, nemішкаверъ; коnстаnтъ (статорнікъ).
Unbewohnt, a. ші ad., nелокъітъ, deшертъ, пъръсітъ, сѫкретъ (арdел., пъстіїъ).
Unbewußt, a. ші ad., нештіътъ, некъnоскътъ; es ist mir nicht —, штіъ біne, nъ'мі е некъnоскътъ; er war seiner —, шіа пердътъ тóтъ къnоштінца, — ера афаръ de cine.
Unbezweifelt, a. ші ad., nendoітъ.
Unbezwingbar, unbezwinglich, a. ші ad., nedъмерітъ; неспъмnаверъ.
Unbiegsam, в. Unbeugsam.
Unbilde, f., nedрептате; асъпрéлъ.
Unbildsam, a. ші ad., греѫ de кълтіватъ, ръѫ ла ѧnвъцатъ; пъціnъ ѧnковоіосъ.
Unbill, в. Unbilde.
Unbillig, a. ші ad., nedрептъ; стрѫмбъ, некъвенітъ; —keit, f., nedрептате, стрѫмбътате; некъвіінцъ.
Unbrauchbar, a. ші ad., nетребъіnчосъ, че nъ се пóте ѧnтребъі; —keit, f., nетребъіnцъ.
Unbußfertig, a. ші ad., nenфръnтъ, некъітъ.
Unchristlich, a. ші ad., некрештіnескъ; контрарїъ кредіnцеї крештіne; барбаръ, кръделъ.
Und, conj., ші, е (векїъ).
Undank, m., Undankbarkeit, f., nemълцъмітъ, перекъnоштінцъ.
Undankbar, a. ші ad., nemълцъміторъ, перекъnоскъторъ.
Undenklich, a. ші ad., nenomenітъ, nemeмораверъ, че трече престе memoria óменілоръ; seit —en Zeiten, din тімпърї стръвекї.
Undeutlich, a. ші ad., неръспікатъ, nedістіncъ; коnфъсъ; ѧnтъnекосъ, овскъръ; —keit, f., неръспікъчъne, nedістінціъne; коnфъсіъne; овскърътате, ѧnтъnечіme.
Unding, n., nефіінцъ, хімеръ.
Unduldsam, a. ші ad., nесъферіторъ, нетолераnтъ.
Undurchdringlich, a. ші ad., непъ-

трѫнсѫ, нестръвътѫтѫ; —keit, f., непътрѫнzime.

Undurchsichtig, a. ші ad., нестръвеziѫ, опъчіѫ; —keit, f., нестръвеzime, опъчетате.

Uneben, a. ші ad., неплапѫ, неегалѫ (непотрівітѫ), аспрѫ, грѫнzѫросѫ.

Unedel, a. ші ad., неновілѫ; апѫсѫ, віле́нѫ.

Unehelich, a. ші ad., din флорі, de леле, бастардѫ (вітонгѫ); нелеџітімѫ, натѫралѫ.

Unehrbar, a. ші ad., deconóратѫ.

Unehre, f., deconóре (нечінсте), рѫшіне.

Unehrlich, a. ші ad., інфамѫ, дефъіматѫ, ѫнфератѫ кѫ інфаміъ; —keit, f., інфаміъ, deconóре.

Uneigennützig, a. ші ad., неінтересатѫ, decінтересатѫ.

Uneigentlich, a. ші ad., непропріѫ.

Uneingebunden, a. ші ad., дестръматѫ, нелегатѫ, деслегатѫ.

Uneingedenk, a. ші ad., фъръ а'џі adѫче аminте, ѫітъndѫ.

Uneinig, a. ші ad., неѫнітѫ, decѫнітѫ, diccimџіторѫ, diccimџінте, dіскорdанте; —keit, f., неѫніѫне, неѫніре, dісѫніѫне, dіскорdанџъ, dіскорdіъ, diccimџіѫне.

Uneins, в. Uneinig.

Uneinstimmig, a. ші ad., dicconanте, diccѫнъторѫ, діферінте, контрарїѫ; —keit, f., dicconanџъ, dicapmoniъ, dіскорdанџъ, dіскорdіъ, дескончертѫ, diccimџіѫне, діферінџъ, контрарієтате.

Unempfänglich, a. ші ad., непріміторѫ, непрімічосѫ.

Unempfindlich, a. ші ad., несімџіторѫ, непъсъторѫ; dѫрѫ, dѫрсѫ; —keit, f., несімџічѫне, несімџітате, непъсаре.

Unendlich, a. ші ad., немърџінітѫ, нефінітѫ (несфършітѫ); непѫмъраверѫ; — groß, маре престе мъсѫръ; ich bin Ihnen — verbunden, еѫ ѫџі сънт фо́рте ѫndаторатѫ; —keit, f., немърџініме, нефінітате, нефініме (несфършітѫ).

Unentbehrlich, a. ші ad., неапъратѫ тревѫінчосѫ, абсолѫтѫ нечесарїѫ, nedіспенсаверѫ.

Unentgeldlich, a. ші ad., ѫndарѫ, фъръ банї, гратіс.

Unentschieden, a. ші ad., nedeтерminатѫ, нехотърѫтѫ.

Unentschlossen, a. ші ad., нехотърѫтѫ, nedeтерminатѫ; кѫ ѫndoléлъ, пересолѫтѫ.

Unerachtet, в. Ungeachtet.

Unerbittlich, a. ші ad., nendѫплекаверѫ, немілосѫ.

Unerfahren, a. ші ad., непъџітѫ, фъръ сперіінџъ, непраптікѫ.

Unerforschlich, a. ші ad., нестръвътѫтѫ, непътрѫнсѫ, нескрѫтатѫ; —keit, f., непътрѫнzime.

Unergründlich, a. ші ad., фъръ фѫndѫ; некѫпрінсѫ, непътрѫнсѫ; немърџінітѫ.

Unerheblich, a. ші ad., de пѫџінъ ѫнсемнътате.

Unerhört, a. ші ad., неаѫzітѫ, страорdінарїѫ; de некрезѫтѫ.

Unerkenntlich, a. ші ad., перекѫноскъторѫ, немѫлџъміторѫ.

Unerklärbar, a. ші ad., несплікаверѫ.

Unerläßlich, a. ші ad., неертатѫ, неапъратѫ, nedіспенсаверѫ.

Unerlaubt, a. ші ad., неертатѫ, некончесѫ, опрітѫ.

Unermeßlich, a. ші ad., немъсѫраверѫ, немърџінітѫ, фъръ мъсѫръ, енормѫ.

Unermüdet, unermüdlich, a. ші ad., неовосітѫ, нефатікатѫ, непреџетъторѫ.

Unerreichbar, a. ші ad., неажѫнсѫ, че нѫ се по́те ажѫнџе.

Unersättlich, a. ші ad., несътѫратѫ, несаџіатѫ, nendестѫлаверѫ.

Unerschöpflich, a. ші ad., nedeсекаверѫ.

Unerschrocken, a. ші ad., неспъімънтатѫ, нефрікосѫ, фъръ паѫръ, кѫтезъторѫ, кораџіосѫ.

Unerschütterlich, a. ші ad., неклътітѫ, немішкатѫ, нестръмѫтаверѫ; константѫ; —keit, f., констанџъ, (статорнічіъ), нестръмѫтъчѫне.

Unerschwinglich, a. ші ad., че нѫ се по́те ѫмплini, енормѫ, кѫмплітѫ (сѫмъ, dажde).

Digitized by Google

Unersetzlich, a. ші ad., перепаравєрѣ.
Unerſinnlich, a. ші ad., пескѫпетаверѣ, че пѫ се пóте пътрѫnde кѫ mintea.
Unerträglich, a. ші ad., пескпортаверѣ, пескфериверѣ.
Unerweichlich, a. ші ad., пеѧмѫiетѣ, че пѫ се пóте мѫié.
Unerwiedert, a. ші ad., перъспѫнсѣ, перепдíкатѣ.
Unfähig, a. ші ad., пекъпаче, пedестоiнікѣ, пеаверѣ (пегíвачѣ).
Unfall, m., дпгъmпiаре реа, касѣ сінiстрѫ, пепорочіре, десастрѫ.
Unfehlbar, a. ші ad., песмінтітѣ, пеліпсітѣ, пendoітѣ, секѫрѣ; —keit, f., кредінцъ пеminчінóсъ, пепшелъчúне.
Unfern, a. ші ad., пdепарте, апрóпе.
Unflath, m., пекѫръцíъ, скѫрпъвíъ, спѫркъчúне, спѫркъріъ; — vom Menſchen, скрешътѣ, штéркѣ.
Unflåthig, a. ші ad., скърпавѣ, спѫркатѣ, пекѫрáтѣ, zoiocѣ.
Unförmlich, a. ші ad., деформѣ, деформатѣ, сформатѣ; деспропорціонатѣ; —keit, f., деформътате, диспропорціúне.
Unfreundlich, a. ші ad., непріетіпосѣ, дисграціосѣ, неплъкѫтѣ, пекортепецѣ; аспрѫ; брѫскѣ; —e Behandlung, тръгъшѧнтѣ аспрѫ; —keit, f., непріетінíъ; пекортепíъ; аспríме.
Unfriede, m., пепаче, diccimцiúne, dicapмoníъ; дмпъреkере (вражвъ).
Unfriedlich, a. ші ad., пепъчвітѣ, чертарецѣ.
Unfruchtbar, a. ші ad., штірѣ, стерпѣ, пеpodíторѣ, пефѫнтíфікъторѣ; —keit, f., стерпíme, штірíme, пеpodípe.
Unfug, m., dicopдíne (перѧndвіéлъ); тѫрвѫраре, есчесѣ, пекѫвіінцъ.
Unfügſam, a. ші ad., пепковоíосѣ, кодачѣ, овстінатѣ.
Ungeachtet, praep., мъкаркъ, деші, кътóтекъ, вінекъ.
Ungeahndet, a. ші ad., пепedепсітѣ.
Ungeahnt, a. ші ad., непресімцітѣ, пеаштептатѣ.
Ungebaut, a. ші ad., пекълтіватѣ.
Ungeberdig, a. ші ad., сторѫнітѣ, скімосітѣ, мъпíосѣ; deскомпсѣ.
Ungebräuchlich, a. ші ad., пезвітатѣ (пеовічнúтѣ), пendatinatѣ.
Ungebühr, f., пекѫвіінцъ, deскѫвіінцъ; пedрептате; —lich, a. ші ad., пекѫвіінчосѣ; пedрептѣ.
Ungebunden, a. ші ad., пелегатѣ; перестрѫнсѣ, дестрѫматѣ, перегѫлатѣ, пецептрѫрітѣ; decoрѫватѣ; —e Rede, прос; —heit, f., ліbертате, пеатърпаре; decoрѣ.
Ungeduld, f., перъвдаре, непъцíінцъ, neodíхнъ; —ig, a. ші ad., перъвдарíѣ, несфериторѣ, neodíхнітѣ.
Ungefähr, ad., кам, ка, врео, чúрка; —, sub. n., касѣ, óрвъ дмпъпiаре, (хасард франц.).
Ungefällig, a. ші ad., неотепосѣ, пекортепецѣ, пendaторъторѣ; непъкъторѣ.
Ungegründet, a. ші ad., пептемеіетѣ, неѳѫndатѣ; dieſe Nachricht iſt —, штіреа ачéста пѫ е адевърат.
Ungehalten, a. ші ad., мъпíосѣ, мъхнітѣ.
Ungeheuchelt, a. ші ad., неѳъцърітѣ, нетаскатѣ.
Ungeheuer, n., monſtрѫ (мíръзъпíъ), лѫкрѫ de спаíмъ.
Ungeheuer, a. ші ad., monſtрѫосѣ, спъímъптъчосѣ, de спаíмъ; maninѣ, кѫмплітѣ, дпфрікошатѣ; opiешескѣ, цігантікѣ.
Ungehörig, a. ші ad., пекѫвепітѣ, пекѫвіінчосѣ; zur —en Zeit, ла контратímпѣ, ла тímпѣ пекѫвепітѣ (непотрівітѣ).
Ungehorſam, m., пеаскѫлтаре, песѫпѫпере; a. ші ad., пеаскѫлътторѣ, песѫпосѣ.
Ungekünſtelt, a. ші ad., фірескѣ, пемъіестрітѣ, пеафъпататѣ, пеапостітѣ.
Ungelegen, a. ші ad., рѫѣ вепітѣ, рѫѣ сітѫатѣ; петímпестівѣ, пекомодѣ, прéсте мъпъ; das kommt mir —, ачéстѣ лѫкрѫ мí вine прéсте мъпъ.
Ungelehrig, a. ші ad., пedавъцъросѣ, перегѫлаверѣ.

Digitized by Google

Ungelehrt, a. ші ad., непвъцатъ, пелітератъ, imnopaптъ; idiотъ.
Ungelenk, a. ші ad., непковоіосъ, неплекъросъ; стъпгачъ, nededатъ, nendъmъnaтікъ.
Ungemach, n., некомоdітате, nendemъnъ; аверсітате.
Ungemächlich, a. ші ad., некомоdъ, nendъmъnaтъ, престе мъnъ.
Ungemein, a. ші ad., некомъnъ; раръ, страорdinapїъ, сінгъларъ; фóрте; — schön, фóрте фрѫмосъ.
Ungemessen, a. ші ad., nedeтерminaтъ.
Ungenannt, a. ші ad., nenъmітъ, anonimъ.
Ungenießbar, a. ші ad., че nъ се пóте гъста.
Ungenossen, a. ші ad., das wird ihm nicht — hingehen, елъ nъ ва фаче ачéста nenedeпсітъ.
Ungenügsam, a. ші ad., nendестълатъ, несъцiосъ.
Ungerade, a. ші ad., непъреке; neегалъ, nedipeптъ.
Ungerathen, a. ші ad., стрікатъ (моралічеште), деправатъ (дела прафъ), деспатъратъ, ръъ dedатъ, ръъ костъmaтъ, ръъ пъръвітъ.
Ungerecht, a. ші ad., nedpeптъ; —igkeit, f., nedpeптате.
Ungereimt, a. ші ad., nepimaтъ, алвъ (версъ); некълітъ, авсърdъ; —heit, f., некълітъръ, авсърdітате, секътъръ.
Ungern, ad., невъкъросъ, фъръ воіъ.
Ungesäumt, ad., ѫndaтъ, nъmaїdeкътъ.
Ungeschickt, a. ші ad., nendemъnaтікъ, nededaтъ, неаверъ, стъпгачъ; —heit, f., nendemъnape, неаверіме, стъпгъчіме.
Ungeschlacht, a. ші ad., нечонлітъ, можікосъ, бъдъръnосъ; петрътаверъ, некълтіватъ.
Ungeschliffen, a. ші ad., неполітъ; вілénъ, можікосъ, гросоланъ.
Ungeschmälert, a. ші ad., нескъzътъ, nemікшоратъ.
Ungesittet, a. ші ad., неполітъ, некълтіватъ.
Ungestalt, ungestaltet, a. ші ad., ърѫтъ, хѫdъ, десфігъратъ, деформъ, деформатъ.
Ungestört, a. ші ad., нетървъратъ, некоптърватъ, лініштітъ, лъсатъ ѫn паче.
Ungestraft, a. ші ad., непedeпсітъ.
Ungestüm, n., апріціme, m. фъріъ, мъніъ іъте; —, a. ші ad., фъріосъ; апрігъ, іъте; тървъросъ, бръскъ.
Ungesund, a. ші ad., несъnътосъ.
Ungethüm, n., монстръ, спептръ.
Ungetreu, a. ші ad., некредінчосъ, нелеалъ; перфіdъ.
Ungewiß, a. ші ad., несекъръ; ѫndoіосъ, къ ѫndoіéлъ; нештіътъ; —heit, f., несекърітате; ѫndoіéлъ.
Ungewissenhaft, a. ші ad., фъръ конштіінцъ, пъцінъ скръполосъ.
Ungewitter, n., тімпестъ, тімпестате, фъртъnъ.
Ungewohnheit, f., десвъцъ, nededape.
Ungewöhnlich, a. ші ad., страорdinapїъ (неовічнъітъ).
Ungewohnt, a. ші ad., nededaтъ, десвъцатъ.
Ungezähmt, a. ші ad., nedъmepітъ, десфръnaтъ, непфръnaтъ; —heit, f., десфръъ.
Ungeziefer, n., гóнгъ, гънганіъ, інсектъ стрікъторъ, вéрminъ (іст. нат.)
Ungezogen, a ші ad., ръъ крескътъ, ръъ edъкатъ, ръсфъцатъ; десфръnaтъ; некортенецъ.
Ungezwungen, a. ші ad., ліверъ, несілітъ, неформцатъ, некопстрінсъ, девъnъвоіъ; непрефъкътъ, неафъптатъ; натъралъ, нестъdіатъ; —heit, f., натъралітате, manіepe непрефъкъте.
Unglaube, m., некредінцъ.
Ungläubig, a. ші ad., некредінчосъ.
Unglaublich, a. ші ad., de некрезътъ, че nъ се пóте креde.
Ungleich, a. ші ad., неегалъ (непотрівітъ); діферінте, діспропорціонатъ, неасеменеа, непъреке, деспърекіатъ; —e Zahl, f., nъmъръ непъреке; —heit, f., неегалітате; діспропорціъне, діферінцъ, десъвіінцъ, діспарітате, діверсітате.
Ungleichartig, a. ші ad., de натъръ

Digitized by Google

dieepinte, стероценѣ, diccemenea, dickopdantѣ.
Ungleichmäßig, a. ші ad., dicnpoпopцionatѣ, necimetpikѣ.
Ungleichzeitig, a. ші ad., пекоцтimпopanѣ,
Unglimpf, m., acnime, пекрѧцare.
Unglück, n., пепорокѣ, decactpѣ, сóрте pea, adвepcitate, пеѳерічipe, пеѳерічitate.
Unglücklich, a. ші ad., пеѳеріче, пепорочitѣ; ѳаталѣ, cinictpѣ.
Unglückselig, a. ші ad., пеѳеріче; —keit, f., пеѳерічipe, miceріѣ, кълъмitate.
Unglückskind, n., omѣ свънтърatѣ de сóрте, ѳiiзлѣ micepieї.
Unglücksstifter, m., къшънъторѣ de пеѳерічipe, пéзъ pea.
Ungnade, f., dicграцiѣ; ſich auf Gnade und — ergeben, a ce da дn dickpeцiзnea кзiва.
Ungnädig, a. ші ad., dicграцiосѣ, decnpeцзitорѣ.
Ungrund, m., лiпсъ de temeїѣ, пetemeїѣ, ѳалcitate.
Ungültig, a. ші ad., пзлѣ, ѳъръ валóре.
Ungunst, f., decѳавóре; dicграцiѣ.
Ungünstig, a. ші ad., пеѳавороторѣ, decѳавораверѣ; контрарiѕ.
Ungut, a. ші ad., пз взнѣ; пеɧmen Sie es nicht für —, пз лва дn пзme de ръѣ.
Ungütig, a. ші ad., пеграцiосѣ, певоiторѣ de вine.
Unhaltbar, a. ші ad., че пз се пóте цiné, пentemeietѣ, пеѳзndatѣ; —keit, f., лiпсъ de temeїѣ.
Unheil, n., ръѣ, daзпъ, стрiкъчзne.
Unheilbar, a. ші ad., певindекаверѣ, пекзраверѣ.
Unheilbringend, a., ѳаталѣ, пепорочitорѣ.
Unheilig, a. ші ad., профанѣ, перелецiосѣ.
Unheimlich, a. ші ad., песекзрѣ; ѳiopocѣ.
Unhöflich, a. ші ad., пекзртепецѣ, църъпосѣ, пеполitѣ, пe'ndatoръторѣ, ръѣ edзкатѣ; —keit, f., пеполitецъ.
Unhold, m., cпipitѣ пекзратѣ, cпipitѣ ръѣ; cтpiroiѕ (ir. stregone); —in, f., персóпъ пеплъкзтъ, хадх. хѫркъ, ѳата пъdзpeї, cтpiróie, стахie.
Uniform, f., зniѳормъ.
Universität, f., зniверcitate.
Universum, n., зniверcѣ (Weltall).
Unke, f., вроскъ de кась; cпiцъ de шерпе.
Unkenntlich, a. ші ad., че пз се пóте кзнóште, cкimocitѣ; —keit, f., cкimocitъръ, cкimocéлъ.
Unkeusch, a. ші ad., певергърѣ, пъпгърitѣ.
Unkosten, pl., cnece, костѣ.
Unkraut, n., вързiéпъ, търчiнъ, iérвъ pea.
Unkunde, f., пештiiпцъ, лiпсъ de cперiiпцъ.
Unlängst, ad., дъзпъzзi, пз de мълт.
Unläugbar, a. Unleugbar.
Unlauter, a. ші ad., пекзратѣ, местекатѣ.
Unleidlich, a. ші ad., de песѳерitѣ, песѣпортаверѣ, de перъsdatѣ.
Unlenkbar, a. ші ad., nedзmepitѣ, обстinatѣ (dѫрzѣ).
Unleserlich, a. ші ad., че пз се пóте чiти, печетецѣ.
Unleugbar, a. ші ad., че пз се пóте нега; дnведeratѣ, ѳведinte.
Unlust, f., dicгзстѣ, decплъчере, decплъчiпцъ; крътѣ; keine Lust ohne —, пз е росъ ѳъръ cпiнi, пз е ceпinѣ ѳъръ пзорi.
Unmanierlich, в. Unhöflich.
Unmaßgeblich, a. ші ad., пепретiпцiосѣ, пепревепitорѣ (de oпiniзnea алтора).
Unmäßig, a. ші ad., пекзмпътатѣ, пемъсзratѣ, пemoderatѣ.
Unmensch, m., пеомѣ, omѣ варварѣ, крзdелѣ, ѳерocѣ, тiранѣ.
Unmenschlich, a. ші ad., пеомепескѣ, атроче, варварѣ; —keit, f., крzzime, варваріѣ, тiранiѣ, крazitate.
Unmerklich, a. ші ad., пecimцitѣ, пепрiчепзтѣ, пеоссерватѣ, пецiпзтѣ дn сатъ.
Unmittelbar, a. ші ad., пемiжлочitѣ.

Digitized by Google

Unmöglich, a. ші ad., престе пътінцъ.
Unmündig, a. ші ad., minopenъ (невръстнікъ); —keit, f., minopenітате.
Unmuth, m., ъмóре реа, desгъстъ; мъхнічъне (пекаzъ).
Unmuthig, a. ші ad., мъхнітъ, desгъстатъ, de ъмóре реа, ѧн тóне реле.
Unnachahmlich, a. ші ad., че нъ се пóте imiта, neimiтаверъ.
Unnatürlich, a. ші ad., пефіреск, пепатъралъ, контрапатъралъ; desпатъратъ.
Unnöthig, a. ші ad., петревъінчосъ, петревъіторъ.
Unnütz, —lich, a. ші ad., пефолосіторъ, ванъ, dешертъ; —e Mensch, m., омъ de nimiка.
Unordentlich, a. ші ad., dicopdinатъ, перегълатъ, конфъсъ, ѧнкъркатъ (ълъітъ); deскомпъсъ; —e Leben, віéцъ перегълатъ, віéцъ destръматъ.
Unordnung, f., dicopdine, перегълъ, конфъсіъне.
Unparteiisch, a. ші ad., непъртініторъ, непъртінецъ.
Unparteilichkeit, f., непъртініре, непарціалітате.
Unpassend, part., некъвенітъ.
Unpäßlich, a. ші ad., камъ волнавъ, ръъ dicпъсъ (zaiфъ).
Unpäßlichkeit, f., бóлъ ъшóръ, dicпъсечъне реа.
Unrath, m., некъръціъ, скърпъвіъ, спъркъчъне; скремътърі pl.
Unrecht, a. ші ad., nedipeптъ; фалсъ; nedpeптъ, пелеціъітъ; —e Schlüssel, m., кіеіе скімбатъ; —e Seite, f., docъ; — berichtet, ръъ інформатъ; — Gut gedeiht nicht, лъкръ de фъратъ ажънце пръdатъ; — ankommen, a nimepi ръъ; nedpeптъ, nedpeптате.
Unrechtmäßig, a. ші ad., пелеціъітъ. nedpeптъ, пелеціtimъ; —keit, f., пелеціъінцъ, nedpeптате.
Unredlich, a. ші ad., пелеалъ, некредінчосъ, непровъ.
Unregelmäßig, a. ші ad., перегълатъ; аномалъ, непорmалъ; —keit, f., перегълаpітате; аномаліъ.
Unrein, a. ші ad., некъратъ, спъркатъ; —igkeit, f., некъръціъ, спъркъріъ, спъркъчъне.
Unrichtig, a. ші ad., неакъратъ, перегълатъ, desрегълатъ, фалсъ; dicopdinатъ; —keit, f., перегълаpітате, фалсітате.
Unruhe, f., neodixnъ, пелініште, перъпаосъ, търбъраре; ръскóлъ; (орол.) біланцеръ.
Unruhig, a. ші ad., пелініштітъ, neodixnітъ, търбъратъ; ръскълатъ.
Unrühmlich, a. ші ad., неглоріосъ, пъцінъ глоріосъ, пелъъdатъ.
Unruhstifter, m., аціцъторъ de ръскóле, ръскълъторъ.
Unsäglich, a. ші ad., неспъсъ, греъ de спъсъ; че нъ се пóте спъне; enóрmъ.
Unsanft, a. ші ad., nedomолъ; nedeлікатъ, неплъкътъ; аспръ.
Unschädlich, a. ші ad., нестрікъчосъ; —e Mittel, n., міжлокъ нестрікъчосъ; — machen, a авате стрікъчъnea, a тъіé пътереа; den Feind — machen, a nimічі пе dъшманъ.
Unschätzbar, a. ші ad., нестімаверъ, че нъ се пóте стіма, прецъі.
Unscheinbar, a. ші ad., пъцінъ възътъ, фъръ вézъ, фъръ лъстръ.
Unschicklich, a. ші ad., некъвіінчосъ, некъвіосъ; —keit, f., некъвіінцъ, некъdінцъ.
Unschlitt, n., сеъ, (Talg).
Unschlüssig, a. ші ad., нехотърѫтъ, nedeтерminатъ, шовъіосъ, шовъіторъ.
Unschmackhaft, a. ші ad., негъстоосъ; несъратъ; некълітъ.
Unschuld, f., невінъ, невіновъціъ, къndóре, іночінцъ.
Unselig, a. ші ad., неферіче, непорочітъ; стрікъчосъ; фаталъ, блъстъматъ.
Unser, pron., алъ постръ; —eins, de аї поштріі, ъпълъ de аї поштріі.
Unserige, в. Unsrige.
Unsert-halben, —wegen, —willen, ad., пентръ ноі, ѧн фавóреа пóстръ.

Unsicher, a. ші ad., несекъръ, несігъръ.
Unsichtbar, a. ші ad., невъзътъ, че нъ се пóте bedé; — werden, а се фаче невъзътъ; а dicпърé; —keit, f., dicпъріnцъ невеdеріme.
Unsinn, m., невъніъ; абсърdітате.
Unsinnig, a. ші ad., невънъ, невънескъ; абсърdъ.
Unsinnlich, a. ші ad., несімцъалъ.
Unsitte, f., datinъ ърѫтъ, datinъ реа.
Unsittig, в. Ungesittet.
Unsittlich, a. ші ad., неморалъ, deправатъ, корънтъ, стрікатъ (моралічеште), десфръпатъ.
Unsrige (der, die, das), pron., алъ постръ, de алъ постръ.
Unstät, a. ші ad., скімвъчосъ, нестъторъ, неконстантъ; ръtъчіторъ (прівеагъ); — und flüchtig, вагавъndъ, фъръ къпътѫіъ.
Unstatthaft, a. ші ad., че нъ стъ, че нъ се пóте конче de; неnтемеіатъ, нефъndатъ, фъръ валóре, несъвстъторъ; —igkeit, f., лiпсъ de темеіъ, несъвсістінцъ.
Unsterblich, a. ші ad., немъріторъ, неморталъ; етернъ (вечнікъ); —keit, f., немъріре, неморталітате; етернітате (вечіъ).
Unstern, m., десастръ (непорочіре), сóрте реа, dестінъ ръъ.
Unsträflich, a. ші ad., непеdепсітъ, невіноватъ, некълпаверъ.
Unstreitig, a. ші ad., nendoітъ, фъръ ѫndoіéлъ, nedicпътаверъ.
Untadelhaft, a. ші ad., nedeфъіматъ, nedeфъімаверъ, невіноватъ (фъръ късъръ), че нъ се пóте deфъіма.
Untauglich, a. ші ad., нехарнікъ, некъпаче, неаверъ, nedeсъпітъ.
Unten, ad., жосъ, dedeсъптъ; von — auf, de жосъ ѫn съсъ.
Unter, praep., съв, съвт, съпт; ѫnтре; ѫn, ла міжлокъ; — der Hand, пе съв мънъ, пе аскъпсъ; — acht Tagen, ѫnтр'о септъмънъ; — die Leute bringen, а пъвліка.
Unter, m., (ѫn жокъ de кърці), фанте.
Unter (der, die, das), челъ dежосъ.
Unterabtheilung, f., съвdеспърцемѫнтъ, съвѫmпърцітъръ.
Unteramt, n., dерегъторіъ съпъсъ, офічіъ съвалтернъ.
Unterarm, m.. котъ (de мънъ).
Unterbalken, m., (архіт.), архітравъ (мештеръ грindъ).
Unterbauch, m., пънтече, въртъ.
Unterbeinkleider, pl., чóречі пе съв алціі, съвколцъні.
Unterbinden, v., легъ пе de съптъ, съвлегъ.
Unterbleiben, v., ѫnтреръмънъ, ѫnчетъ, ръмънъ, нъ амъ локъ; ѫnтреласъ; die Sache ist unterblieben, лъкрълъ а ръмасъ пе жосъ, а ѫnтреръмасъ.
Unterbrechen, v., ѫnтрерънъ, ѫnтрекърмъ.
Unterbrechung, f., ѫnтрекърмаре, ѫnчетаре; ohne —, непчетатъ, некърматъ.
Unterbreiten, v., аштернъ, съвштернъ.
Unterbringen, v., пънъ ла adъпостъ, adъпостезъ, ашезъ, коллокъ.
Unter-deß, —dessen, ad., ѫnтр'ачеea,
Unterdrücken, v., апъсъ, ѫmпілъ, съвпъсъ, асъпрескъ; das Feuer —, а стінце фокълъ; die Leidenschaften —, а репфръпа патімеле.
Unterdrücker, m., ѫmпілъторъ, апъсъторъ, асъпріторъ.
Unterdrückung, f., апъсътъръ, съвпъсътъръ, апъсъмѫнтъ, ѫmпіларе, ѫmпілъчъне: репфръпаре.
Untere (der, die, das), pron., челъ de жосъ, ѫnферіоръ.
Untereinander, ad., аместекатъ, конфъсъ, ъна престе алта.
Unterfangen (sich), кътезъ; ѫnтрепрindъ.
Untergang, m., анъпере, апъсъ (de сóре, de ънъ статъ); рѫінъ, стрікъчъне; десфіінцаре.
Untergeben, v., съпънъ, съвмітъ.
Untergebene, m., съпъсъ, съвordinатъ, съвмісъ, съвалтернъ.
Untergehen, v., апънъ; ме къфъndъ, ме ѫnпекъ; перъ.
Untergraben, v., съвсапъ, съвminezъ, сърпъ; стрікъ пе аскъпсъ.

Digitized by Google

Untergrabung, f., сѹвсъпътѹръ, сѹрпътѹръ.
Unterhalb, praep., de decѹптѣ.
Unterhalt, m., ѫнтреціnере, сѹвсістінцъ (пѹтріре, храпъ).
Unterhalten, v., сѹвцінѣ, цінѣ de decѹптѣ; —, ѫнтреціnѣ; конверсезѣ, dіскѹргѣ, петрекѣ (кѹ чінева); пѹтрескѣ.
Unterhaltend, part., конверсатівѣ, плъкѹтѣ ѫн петречерї; сѹсціnътівѣ.
Unterhaltung, f., петречере, конверсъціѹне, dіскѹрсѣ; сѹсціnъmъnтѣ.
Unterhandeln, v., негоціезѣ, тратезѣ (dіпломації).
Unterhändler, m., міжлочіторѣ, ѫнтремiжлочіторѣ, трътъторѣ.
Unterhandlung, f., негоціъціѹне, міжлочіре.
Unterhaus, n., касъ de жосѣ (ѫн Англіа).
Unterholz, n., гътежѣ.
Unterjochen, v., сѹвжѹгѣ.
Unterjochung, f., сѹвжѹгаре.
Unterirdisch, a. ші ad., сѹвнъmѫнтескѣ.
Unterkehle, f., сѹвгътлелѣ; бървіъ.
Unterkommen, v., афлѹ локѣ, ѫнтрѹ ѫн кondіціѹне, афлѹ ѹнѣ постѣ.
Unterlage, f., стратѣ, аштернътѹръ; къпътѫіѣ, талпъ (ла касъ).
Unterland, n., цéръ de жосѣ.
Unterländer, m., локѹіторѣ din цéра de жосѣ.
Unterlaß, m., ohne —, некѹрматѣ, не'нчетатѣ.
Unterlassen, v., ѫнтреласѣ, ѫнчетезѣ, omітѣ, пѹ факѣ.
Unterlassung, f., ѫнтрелъсътѹръ, omісіѹне.
Unterlaufen, v., me вѫрѣ, трекѣ пе сѹв mъnъ, трекѣ ѫн пѹmърѣ; сѹвкѹргѣ; mit Blut —, вълчedѣ, ѫнвінеціtѣ.
Unter-lesze, —lippe, f., бѹзъ de жосѣ.
Unterlegen, v., сѹпѹnѣ, пѹnѣ сѹпт...
Unterlegung, f., сѹпѹсетѹръ, сѹпѹсеціѹне.
Unterleib, в. Bauch.
Unterliegen, v., сѹвзакѣ; me daѣ ѫнвіncѣ, сѹnтѣ ѫнвіncѣ.
Unterlieutenant, m., сѹвлокоціnінте.
Untermann, m., omѹлѣ din стънга.
Unter-mengen, —mischen, v., ѫнтреместекѣ, аmестекѣ.
Unterminiren, в. Untergraben.
Unternehmen, v., ѫнтрепріndѣ, іаѣ асѹпръ'mї, me апѹкѣ (de ѹnѣ лѹкрѹ), ѫнчепѣ.
Unternehmend, part., ѫнтрепріnzеторѣ; кѹраціосѣ, ѫndръспецѣ.
Unternehmer, m., ѫнтрепріnzеторѣ, ѫнтрепріncорѣ.
Unternehmung, f., ѫнтрепріndере, ѫнтрепрісъ; —sgeist, m., спірітѣ ѫndръспецѣ.
Unterobrigkeit, f., маціcтратѣ сѹвоpdinатѣ.
Unteroffizier, m., сѹвофіцірѣ (ѹнтерофіцірѣ).
Unterordnen, v., сѹвоpdinезѣ.
Unterordnung, f., сѹвоpdinъціѹне.
Unterpacht, f., сѹварѫndъ (mold. сѹвпосесіѹне), арѫndъ din a dóa mъnъ.
Unterpächter, m., сѹварѫndъторѣ.
Unterpfand, n., гаціѹ, пеmnѣ (зълогѣ); іпотекъ.
Unterpfändlich, a. ші ad., пеmnѹратѣ (зълоціtѣ), datѣ de іпотекъ; іпотекарїѹ.
Unterpfarre, f., вікаріатѣ (ѫн апѹсѣ).
Unterpflügen, v., рекоперїѹ кѹ аратрѹлѣ.
Unterreden, v., конворвескѣ, dіскѹргѣ.
Unterredung, f., конворвіре, dіскѹрсѣ, конверсъціѹне.
Unterricht, m., ѫнвъцъmѫnтѣ, інстрѹкціѹне; лекціѹне.
Unterrichten, v., ѫнвъцѣ, інстрѹезѣ, daѣ лекціѹнї; інформезѣ.
Unterrichtend, part., ѫнвъцътівѣ, інстрѹктівѣ.
Unterrichter, m., сѹвжѹdекъторѣ, жѹdекъторѣ сѹвалтернѣ.
Unterrichtsanstalt, f., ашезъmѫnтѣ de ѫнвъцътѹръ, ставеремѫnтѣ de інстрѹкціѹне, шкóлъ.
Unterrock, m., фѹстъ (ла фемеї); сѹтапъ; сѹврокѣ.
Untersagen, v., опрескѣ (Verbieten).
Untersaß, m., васалѣ, феѹdатарѣ.

Digitized by Google

Unterſatz, m., пропт, пропtea; васъ; (лог.) пропѣсецѣѕnea мікѣ.
Unterſcheidbar, a. ші ad., че се пóте dictinge (осеві).
Unterſcheiden, v., dicrinrѣ (осевескѣ).
Unterſcheidend, part., dictinrівѣ (deoсевітівѣ), деспъргітівѣ.
Unterſcheider, m., dictinrъторѣ (deoсевіторѣ).
Unterſcheidung, f., dectinqiѕne (deoсевіре), деспъргітъръ, сепъръцiѕne, diфepinцъ.
Unterſchieben, v., сѣпѕпѣ, сѣвстітѣѕ, пѕпѣ дп локѣ de алтѣ чева; фалсіфікѣ.
Unterſchied, m., dictinqiѕne (deoсевіре), diфepinцъ.
Unterſchieden, v., в. Verſchieden.
Unterſchiedlich, a. ші ad., diфepinte (deoсевітѣ).
Unterſchlächtig, a. ші ad., —e Mühlrad, рóтъ кѣ жілінѣ дп жосѣ.
Unterſchlagen, v., сѣвтрагѣ, аскѣпdѣ (ѕпѣ хрісовѣ), апѕкѣ, прindѣ (о скрісóре); сѣвплъптѣ; сѣвдовескѣ; einem ein Bein —, a пѕпе кѣіва пічорѣ; Kaſſengelder —, a фѣра вані пѕвлічі.
Unterſchlagung, f., аскѣпсѣръ; прінсетѣръ; фѣртѣ.
Unterſchleif, m., дпшелътѣръ, кѣштігѣ пелецѣѕітѣ, стелionатѣ (дп леці); контръвandъ.
Unterſchreiben, v., сѣвскрій, сѣптсетпѣ (іскълескѣ дпсетпъ алтѣчева: тъпжескѣ, тъкълезѣ).
Unterſchreiber, m., сѣвскрііторѣ.
Unter-ſchreibung, —ſchrift, f., сѣскрінцѣѕne, сѣсетпътѣръ; фіртъ.
Unterſchwelle, f., прагѣ de жосѣ.
Unterſetzen, v., сѣптпѕпѣ, пѕпѣ de десѣпт.
Unterſetzt, a. ші ad., скѣndѣ, дпdecатѣ, мікѣ de статѣръ.
Unterſiegeln, в. Beſiegeln.
Unterſinken, v., ме афѣndѣ.
Unterſt, a. ші ad., sup. челѣ маі de жосѣ.
Unterſtecken, v., вѣрѣ, сѣввѣрѣ; дптрѣпѣ (ѕпѣ репітентѣ).
Unterſtehen (ſich), v., кѣтезѣ, дмі іаѣ воіѣ.
Unterſtelle, f., локѣ din ѣрмъ.
Unterſtreichen, v., сѣвлініѣ.
Unterſtreuen, v., дптрепресъръ, пресъръ п'іптре ...
Unterſtützen, v., проптескѣ, pazimѣ, спріжопескѣ; сѣсцінѣ, ажѣтѣ; асістѣ, сѣкѣргѣ.
Unterſtützung, f., проптъ, pazimѣ; ажѣторѣ, сѣкѣрсѣ, асістінцъ, протенцѣѕne.
Unterſuchen, v., черчетезѣ, есаminѣ, ревѣdѣ.
Unterſucher, m., черчетъторѣ, есаminътторѣ, ревісорѣ.
Unterſuchung, f., черчетаре, ревісѣne.
Untertaſſe, f., фарфѣріъ (de кафеа).
Untertauchen, v., афѣndѣ, кѣфѣndѣ.
Unterthan, m., сѣпѕсѣ, сѣditѣ.
Unterthänig, a. ші ad., сѣпѕсѣ, сѣмісѣ, плекатѣ, аскѣлътторѣ.
Unterthänigkeit, f., сѣпѕпере, сѣмісіѕne, аскѣлтаре.
Untertreten, v., калкѣ, сѣвкалкѣ, конкалкѣ.
Unterwall, m., (фортіф.), шанцѣ фалсѣ.
Unterwärts, ad., спре дпжосѣ, дпжосѣ.
Unterwegs, ad., дп дрѣмѣ, пе дрѣмѣ.
Unterweilen, в. Bisweilen.
Unterweiſen, v., дпвъцѣ, дndipептѣ.
Unterwelt, f., лѣмea de жосѣ, тартарѣ, iadѣ, лѣме сѣвлѣпаръ.
Unterwerfen, v., сѣпѕпѣ, сѣмітѣ.
Unterwerfung, f., сѣпѕпере, сѣмісіѕne.
Unterwinden (ſich), в. Unterſtehen.
Unterwuchs, m., тѣфърі, pl., арѣѕте (din пъdѕре).
Unterwühlen, v., сѣсапѣ, сѣскѣрпѣ, сѣрпѣ.
Unterwürfig, a. ші ad., сѣпѕсѣ, сѣмісѣ, сѣвordinатѣ; —keit, f., сѣпѕпере, сѣмісіѕne, сѣвіепцѣѕne.
Unterzeichnen, v., сѣсетпѣ, сѣвскрій (пегѕц.) фірмезѣ.
Unterzeichner, m., сѣсетпъторѣ, сѣскрііторѣ, асоціатѣ, сетпътарѣ.
Unterzeichnung, f., сѣскрінцѣѕne; фіртъ.
Unterziehen, v., трагѣ сѣпт ..; ſich

Digitized by Google

einer Sache —, а се ѫпсърчіна къ ъпѣ лъкръ.
Unterziehhosen, pl., съколцъпі, чо́речї de іе́рпъ.
Unterzug, m., гріndъ проптіто́ре.
Unthat, f., фаптъ реа, проклецїъ, крітъ, блъстъмъцїъ.
Unthätig, a. ші ad., пелъкръторѣ, прецетъторѣ, пеактівѣ; лепешѣ, зъкърецѣ; —keit, f., пелъкръ, пелъкръріъ, прецетѣ, пеактівітате; лепе.
Untheilbar, a. ші ad., пеѫмпърцівеpѣ, че пъ се по́те деспърці; песепараверѣ.
Unthier, n., фе́ръ кръdъ, монстръ.
Unthunlich, a. ші ad., че пъ се по́те фаче.
Unthief, a. ші ad., скъndѣ, въdосѣ.
Unthiefe, f., вadѣ.
Untrennbar, a. ші ad., пеdеспърцівеpѣ, песепараверѣ.
Untreu, a. ші ad., пекреdінчосѣ, пелеалѣ.
Untreue, f., пекреdінцъ, пелеалітате.
Untrieglich, в. Untrüglich.
Untröst-bar, —lich, a. ші ad., пемъпгъіетѣ.
Untrüglich, a. ші ad., пепшелъторѣ, пефалсѣ, посітівѣ; —keit, f., пепшелъчъпе, пефалсітате.
Untüchtig, a. ші ad., пехарпікѣ, пекъпаче, пеdестоіпікѣ, пеаверѣ; —keit, f., пехърпічіъ, пекъпъчетате, пеdестоіпічіъ, пеаверетате.
Untugend, f., віцїѣ, ѫпвъцѣ ръѣ, скъdере; деферптѣ.
Unüber-dacht, —legt, a. ші ad., песокотітѣ; —legtheit, f., песокотінцъ.
Unüberseh-bar, —lich, a. ші ad., пемърцінітѣ, вастѣ.
Unübersteiglich, a. ші ad., че пъ се по́те стръвате; —e Hinderniß, пеdекъ пе'пвінсъ.
Unüberwindlich, a. ші ad., че пъ се по́те ѫпвінце.
Unumgänglich, a. ші ad., пеапъратѣ, пепкъпцїъраверѣ; пеdіспінсаверѣ, пеамъпаверѣ.
Unumschränkt, a. ші ad., пецермърітѣ, печеркъскрісѣ; авсолътѣ, съверанѣ.
Unumstößlich, a. ші ad., че пъ се по́те репфръпце, ръстърпа.
Unumwunden, a. ші ad., dесволтѣ, ръспікатѣ, deскъркатѣ, пе фацъ, фъръ ресервъ, песфіітѣ.
Ununterbrochen, a. ші ad., пептрерътѣ, пекърматѣ.
Ununterrichtet, a. ші ad., пепвъцатѣ, пеінформатѣ.
Unveränderlich, a. ші ad., пескімваверѣ, пестръмътаверѣ; —keit, f., пескімвъчъпе, пестръмътъчъпе.
Unverändert, a. ші ad., пескімватѣ, пестръмътатѣ.
Unverantwortlich, a. ші ad., че пъ се по́те dесвінъі, пеїертатѣ, пеїертаверѣ.
Unveräußerlich, a. ші ad., пепстръіпаверѣ, че пъ се по́те ѫпстръіпа.
Unverbesserlich, a. ші ad., комплінітѣ, dеплінітѣ, че пъ се маї по́те ѫпdрепта, кореце; фо́рте стрікатѣ, фо́рте корътѣ.
Unverbessert, a. ші ad., пепdрептатѣ, пекоресѣ.
Unverbindlich, a. ші ad., пекортепецѣ, пепdаторъторѣ.
Unverbrenn-bar, —lich, a. ші ad., че пъ се по́те арdе.
Unverbrüchlich, a. ші ad., певътъматѣ, пескімватѣ.
Unverbunden, a. ші ad., пелегатѣ пеѫпdаторатѣ, пеовлегатѣ.
Unverbürgt, a. ші ad., песекърѣ, пептръ каре пъ стаї бъпѣ.
Unverdient, a. ші ad., пемерітатѣ.
Unverdrossen, a. ші ad., пеовосітѣ, пепрецетъторѣ, пепчетатѣ.
Unvereinbar, a. ші ad., че пъ се по́те ъпі, пемпъкаверѣ.
Unvereint, a. ші ad., пеъпітѣ, dісъпітѣ.
Unverfälscht, a. ші ad., пефалсіфікатѣ, пестрікатѣ; сімплъ, кърaтѣ, патъралѣ.
Unverfänglich, a. ші ad., фъръ препъсѣ, пепшелъторѣ, пефалсѣ.
Unvergänglich, a. ші ad., петрекъторѣ, пърърea цінъторѣ, пеморталѣ, пеморіторѣ.
Unvergeßlich, a. ші ad., пеъітаверѣ;

Digitized by Google

—keit, f., nesigurare, metodă nesigură.
Unvergleichlich, a. ui ad., neasemănător; nealăturabil, necomparabil.
Unverhältnißmäßig, a. ui ad., neproporționat, disproporționat.
Unverhofft, a. ui ad., nesperat, neașteptat, neprevăzut.
Unverhohlen, a. ui ad., pe față, neascuns, aprig, frănic.
Unverjährbar, a. ui ad., ce nu se perde prin prescripție (an lege), neprescris.
Unverkäuflich, a. ui ad., ce nu se póte vinde, nestrăinabil.
Unverkennbar, a. ui ad., învederat, aprig, manifest, clar.
Unverkürzt, a. ui ad., nescurtat, neprescurtat, nemărginit, întreg, dasnic.
Unverletz-bar, —lich, a. ui ad., nevătămător; sacrosanct; —keit, f., nevătămare; sacrosanție.
Unverletzt, a. ui ad., nevătămat.
Unvermeidlich, a. ui ad., neapărat, nealăturabil.
Unvermeint, a. ui ad., nesocotit, neprevăzut, neașteptat.
Unvermerkt, a. ui ad., nesimțit, nesimțite, neobservat, nevăzut an sam.
Unvermischt, a. ui ad., nemestecat; curat.
Unvermögen, n., neputință; nekăpătare.
Unvermögend, part., neputincios, nebogat, neavut.
Unvernehmlich, a. ui ad., neînțeles, nedistins.
Unvernunft, f., lipsă de minte, nebunie.
Unvernünftig, a. ui ad., nemintos, neraționat, nebun.
Unversichtet, a. ui ad., nefăcut, neesecutat (neisprăvit).
Unverrückt, a. ui ad., nemișcat din loc; tare la loc, statornic, constante, nestatornic.
Unverschämt, a. ui ad., nerușinat, obraznic (obrazniță); —heit, f., nerușinare, obrăznicie.
Unverscheucht, a. ui ad., nespăimântat, nespăriet.
Unverschuldet, a. ui ad., nedatorat; nevinovat, nevinovăție, neînvinuit.
Unversehens, ad., de-ne-așteptate, fără veste.
Unversehrt, a. ui ad., neatins, nevătămat; nestricat; întreg.
Unversiegbar, a. ui ad., nedesecat, nedesecabil.
Unversiegelt, a. ui ad., nesigilat, deschis.
Unversöhnlich, a. ui ad., nemplacat, nemplacabil, dușmanos de mórte.
Unversorgt, a. ui ad., nengrijit, neprovăzut; neașezat.
Unverstand, m., neprichepere, neminte, nebunie, prostie.
Unverständig, a. ui ad., nepriceput.
Unverständlich, a. ui ad., neînțeles; obscur.
Unvertilgbar, a. ui ad., ce nu se póte stârpi, descurajenie.
Unverträglich, a. ui ad., discordant, nepotrivit, nemplacabil; neprietenos; nesuferit, rău-voitor; —keit, f., nemplacere, rău-voință.
Unverwahrt, a. ui ad., nepăstrat, neconservat, nepăzit.
Unverwandt, a. ui ad., neîntors, aținut.
Unverwehrt, a. ui ad., neoprit, iertat, slobod.
Unverwüst-bar, —lich, a. ui ad., ce nu se póte strica, ruina.
Unverzagt, a. ui ad., nedescurajat, nepotrivit, fără témă.
Unverzeihlich, a. ui ad., neiertător.
Unverzüglich, a. ui ad., neatins, neîntârziet, îndată, numaidecât.
Unvorsichtig, a. ui ad., neprevăzător, nesocotit; indiscret; —keit, f., neprevedere, nesocotință.
Unwahr, a. ui ad., neadevărat, falș; —heit, f., neadevăr, falsetate; minciună.
Unwahrscheinlich, a. ui ad., neprobabil.
Unwandelbar, a. ui ad., nestr-

Digitized by Google

мѫтатѫ, пескімватѫ, фіпсатѫ, аціптатѫ.
Unwegsam, a. ші ad., непраптікаверѫ, стрікатѫ (дрѫмѫ).
Unweigerlich, a. ші ad., фъръ оппѫнере, фъръ греѫтате.
Unweit, ad., пѫ департе, апрóпе.
Unwerth, a. ші ad., невалóре, прецѫ de nimika.
Unwesen, n., dicopdine, аватере, абѫсѫ.
Unwiderleg-bar, —lich, a. ші ad., че пѫ се пóте репфрънце, ѧпвederатѫ.
Unwiderruflich, a. ші ad., перевóкаверѫ, че пѫ се пóте релѫа.
Unwidersprechlich, a. ші ad., че пѫ се пóте контраziче, ѧпвederатѫ, маніфестѫ.
Unwiderstehlich, a. ші ad., непвіпсѫ, прéпѫтіпте, ла че пѫ поцї ресісте.
Unwiderbringlich, a. ші ad., кѫ тотѫлѫ перdѫтѫ, перекъштігаверѫ.
Unwille, m., оцерѫре, десгѫстѫ, decdemnѫ; mit —n, кѫ мъхніре.
Unwillig, a. ші ad., оцерѫтѫ, десгѫстатѫ, decdemnатѫ, мъхнітѫ.
Unwillkürlich, a. ші ad., фъръ воіъ, престе воіъ.
Unwirksam, a. ші ad., фъръ ресѫлтатѫ, нефолосіторѫ.
Unwirthbar, a. ші ad., пелокѫітѫ, некѫлтіваверѫ, пъръсітѫ, дешертѫ.
Unwissend, a. ші ad., непвъцатѫ, нештіѫторѫ, імпорантѫ.
Unwissenheit, f., нештіінцъ, непвъцътѫръ, імпорапцъ.
Unwissentlich, ad., прін нештіінцъ, нештіindѫ.
Unwohl, a. ші ad., несъпътосѫ, пѫвіне; nedicпѫсѫ, ръѫ dicпѫсѫ; —sein, n., nedicпѫсеціѫне, несъпътате.
Unwürdig, a. ші ad., немерітъторѫ, nedemnѫ (невреdнікѫ).
Unzahl, f., пѫмърѫ немърціпітѫ, кътъціме непѫмъраверъ, інфінітате.
Unzahlbar, a. ші ad., че пѫ се пóте плъті.
Un-zählbar, —zählig, a. ші ad., непѫмъраверѫ.
Unze, f., ѫнціъ.
Unzeit, f., контратімпѫ, тімпѫ некѫвенітѫ.
Unzerstörbar, a. ші ad., нестрікаверѫ, че пѫ се пóте стріка.
Unzertrennlich, a. ші ad., несепараверѫ, nedecпърціверѫ; —keit, f., консоціре indiвidѫалъ.
Unzucht, f., десфръѫ, десфръпаре, лібовѫ (libido).
Unzüchtig, a. ші ad., десфръпатѫ, лѫксѫріосѫ.
Unzufrieden, a. ші ad., nendecтѫлатѫ, немѫлцѫмітѫ; —heit, f., nendecтѫларе, немѫлцѫміре.
Unzugänglich, a. ші ad., de каре пѫ те поцї апропіé, ла каре пѫ поцї інтра.
Unzulänglich, unzureichend, a., пѫ de ажѫпсѫ, кѫ ліпсъ; —keit, f., неажѫпцере, неажѫпсѫръ.
Unzulässig, a. ші ad., че пѫ се пóте кончеde.
Unzuverlässig, a. ші ad., несекѫрѫ, непкрезѫтѫ, кѫ непкредере; нестъторѫ; —keit, f., несекѫрътате, некрезъмѫнтѫ, нестъторіъ.
Unzweckmäßig, a. ші ad., некоръспѫпzеторѫ, некѫвенітѫ (непотрівітѫ), фъръ скопѫ.
Unzweideutig, a. ші ad., nendoітѫ, лъмѫрітѫ.
Ueppig, a. ші ad., бѫіакѫ, ѧпкълатѫ, сімцѫалѫ, волѫптѫосѫ; лѫксѫосѫ; дешертѫ, ванѫ; —keit, f., бѫіечіъ, волѫптате; лѫксѫ.
Urahn, m., стръбѫпѫ, протопъріпте, стръмѫшѫ.
Uralt, a. ші ad., стръвекїѫ.
Urältern, pl., стръбѫпї, прімінъріпцї, протопъріпцї.
Uranfang, m., прімѫлѫ ѧпчепѫтѫ, прінчіпіѫ.
Urbar, a. ші ad., кѫлтіватѫ, лѫкратѫ; — machen, а спарце, а кѫлтіва пъмѫнтѫлѫ.
Urbegriff, m., ideъ прімітівъ.
Urbild, n., прототіпѫ, оріціналѫ, архетіпѫ.
Urenkel, m., стръпепотѫ.
Urfehde, f., жѫръмѫнтѫ de a пѫ'цї ръсбѫпа.
Urform, f., формъ прімітівъ.

Digitized by Google

Urgroßältern, pl., стръвѫнї de стръвѫнї.
Urgrund, m., каѫсъ прімітівъ, фѫndѫ прімітівѫ.
Urheber, m., ѫрzіторѫ, плъстѫіторѫ, аѫкторѫ, ѫнчепъторѫ, кѫшѫпъторѫ.
Urin, в. Harn.
Urkraft, f., віртѫте прімітівъ, търіъ прімітівъ.
Urkunde, f., докѫмѫнтѫ, ѫрікѫ (o rigo, origine); хрісовѫ, скріптѫръ, ѫнстрѫмѫнтѫ; — dessen, спре ѫнкредінцаре.
Urkunden, v., adeверezѫ, мъртѫрісескѫ, аѫтентічezѫ.
Urkundenlehre, f., діпломатікъ.
Urkundlich, a. ші ad., de adeверінцъ, de докѫмѫнтѫ, de кредінцъ, аѫтентікѫ.
Urlaub, m., кончедіъ, лѫаре de воіъ (de a кълъторі).
Urne, f., ѫрнъ (васѫ ла антічї).
Urochs, m., zѫмвръ, воѫрѫ (Auerochs).
Urplötzlich, ad., dintр'odатъ, ръпede.
Urquell, m., прімѫлѫ ісворѫ, пріma каѫсъ, оріцine.
Ursache, f., каѫсъ, прічінъ; кѫшѫпътѫръ (іт. cagione); рацiѫne; прінчіпіѫ; ѫndemnѫ.
Ursächlich, a. ші ad., че къѫсéзъ, кѫшѫпъ, каѫсалѫ, кѫшѫпътівѫ, каѫсътівѫ.
Urschrift, f., оріцінaлѫ, аѫтографѫ.
Ursprache, f., лімвъ прімітівъ.
Ursprung, m., оріцine, ѫнчепѫтѫ, прінчіпіѫ, фънтънъ (обършіъ).
Ursprünglich, a. ші ad., оріцінарїѫ, прімітівѫ, de ѫнчепѫтѫ.
Urstoff, m., матеріъ прімъ, елемѫнтѫ.
Urtheil, n., жѫdекатъ, сѫнтінцъ; —, сокотінцъ, пърере, опініѫне.
Urtheilen, v., жѫdекѫ, факѫ жѫdекатъ, пронѫнціѫ сѫнтінца; —, ѫмї daѫ пъререа.
Urtheilsfähig, a. ші ad., къпаче de a жѫdека, dестоінікѫ a жѫdека.
Urtheils-kraft, f., —vermögen, n., пѫтере жѫdекътівъ, жѫdекатъ.
Urtheilsspruch, m., сѫнтінцъ, хотърѫре жѫdецiаръ.
Urtheil, n., сѫнтінцъ, deліверaтѫ.
Urvolk, n., попорѫ прімітівѫ.
Urwort, в. Stammwort.
Urzeit, f., тімпѫ прімітівѫ.
Urzustand, m., статѫ прімітівѫ.
Uso, n., (негѫц.), ѫсо.

V.

V, a doѫъzeчї ші doѫa літеръ ѫн алфабетѫлѫ цермanѫ, се чітеште ка ф.
Vacant, a., вакантѫ; dешертѫ.
Vacanz, f., вакaнцъ.
Vacciniren, v., вакчінѫ, алтѫескѫ (посъескѫ).
Vag, a., пестаторѫ, ѫмвлъторѫ din локѫ ѫн локѫ.
Vagabund, m., вагaвondѫ, телелеѫ, перde-варъ.
Valuta, f., валѫтъ, валóре.
Valet, n., ремасѫ бѫнѫ.
Valviren, v., deвaлвezѫ.
Vampir, m., вампірѫ, стрігоїѫ; ѫнѫ фелѫ de веспертілѫ (че сѫце сѫнце).
Variation, f., варіъцiѫне.
Vanille, f., ваніліъ (плънтъ).
Varinas, m., варінъ (фелѫ de табакѫ).
Vasall, m., васалѫ, феѫdатарѫ.
Vasall-eid, m., —pflicht, f., омацiѫ, овлегъцiѫне de васалѫ.
Vasallschaft, f., васалатѫ; —in, f., васалъ.
Vase, f., васѫ (de флорї).
Vater, m. пърінте, татъ; der heilige —, m., папа.
Väterchen, n., тътѫкѫ, пърінцелѫ.
Vaterhaus, n., касъ пърінтéскъ.
Vaterherz, n., інімъ de пърінте.
Vaterland, n., патріъ, цéръ паталъ.
Vaterländisch, a., патріотікѫ.
Vaterlands-freund, m., патріотѫ; —liebe, f., патріотісмѫ.
Väterlich, a., пърінтескѫ.
Vaterliebe, f., амóре пърінтéскъ.

Digitized by Google

Vaterlos, a. ші ad., орфанъ, фъръ пъріпцї.
Vatermord, m., пъріптічіdiъ.
Vatermörder, m., паріčidъ, пъріптічіdъ.
Vatername, m., пъме пъріптескъ.
Vaterrecht, n., dрептъ пъріптескъ.
Vatersbruder, m., ъпкїъ.
Vatersbrudersſohn, m., въръ прімаръ.
Vatersbruderstochter, f., варъ прімаръ.
Vaters-ſchaft, f., —ſtand, m., пъріпцїъ.
Vatersſchweſter, f., мътъшъ.
Vatersſegen, m., бінеzічіъне пъріптéскъ.
Vatersſinn, m., сімцімъптъ пъріптескъ.
Vatersſöhnchen, n., фіїълъ татеї, копілъ ръсфъцатъ.
Vatertheil, m., парте (de моштепіре) dъпъ татъ.
Vaterunſer, n., татълъ-постръ, рогъчіъне dominікалъ.
Vegetabilien, pl., вецетавілії, іервърї.
Vegetabiliſch, a., вецетаверъ, пъскътъ din пъмъптъ.
Vegetation, f., вецетъцїъне.
Vegetiren, v., вецетеzъ; віїеzъ ка планта.
Vehikel, n., левъторъ; мовілъ; окасіъне.
Veilchen, n., віореа, віóрікъ (флóре).
Veilchenblau, a., віоріъ.
Veilchenſtrauß, m., въкетъ de віореле.
Velinpapier, n., хъртіъ велінъ.
Venerisch, a., веперікъ (че аре веперeъ).
Ventil, n., въптілъ, вълвълъ.
Ventilator, m., въптілъторъ.
Venus, f., Віпере, (ла чеї кекї) zina аморeї; арамъ.
Venusberg, m., мъптеле віпереї.
Venusbeule, f., бъбоїъ.
Venusritter, m., кърваръ.
Venusſeuche, f., веперіъ, бóлъ.
Venusſtern, m., лъчéфъръ de diminéцъ.
Verabfolgen, laſſen, v., dаъ, ѧмтъпеzъ, тръdаъ.
Verabreden, v., копвінъ, а се ѧпцелеце (деспре чева), а пъне ла кале, а се ѧпвоі; wie verabredet, ка кънd am фі фост ворбіцї.
Verabredung, f., ѧпвоіре ворбалъ, копвенцїъне.
Verabſäumen, v., пегріцескъ.
Verabſcheuen, v., деспрецъескъ, ъреску, am ла ъръ, ърцісескъ.
Verabſcheuung, f., ържре, ърцїе.
Verabſcheuungswürdig, a., ържверъ.
Verabſchieden, v., лічепчіеzъ, копцеdіеzъ; dаъ dрътъ; demітъ (пе ъп міністръ), dаъ сентінцъ.
Verabſchiedung, f., лічепцїъмъптъ, копцеdіъ; сентінцъ (жъdекъторéскъ).
Veraccisen, v., плътескъ акчісъ.
Veraccordiren, v., факъ ѧпвоіéлъ, токмéлъ.
Verachten, v., деспрецъескъ, пъ багъ ѧп сéмъ, пегріцескъ, лéпъdъ.
Verächter, m., деспрецъіторъ.
Verächtlich, a. ші ad., деспрецъіверъ, ърцісітъ, ърцінатъ; — anſchauen, а къъта къ окіъ de деспрецъ.
Verächtlichkeit, f., деспрецъіверітате.
Verachtung, f., деспрецъіре, деспрецъ.
Verachtungswerth, a., demnъ de деспрецъ, деспрецъіверъ.
Verähnlichen, v., ассеменъ.
Verähnlichung, f., ассемъпъцїъне.
Verallgemeinen, v., цепералісеzъ.
Veralten, v., ѧпвекескъ.
Veraltet, a., ѧпвекітъ; пъртатъ (вестмъптъ); стътътъ (бъката); ржпчеdъ (ъптъ, слъпінъ); емітъ din modъ, din datінъ; неовічнъітъ, обсолітъ (о ворбъ)
Veränderlich, a., мътъчосъ, скімбъчосъ; пекопстъпте.
Veränderlichkeit, f., мътаверітате, пестаторіъ, скімбъцїъне.
Verändern, v., мътъ, скімбъ.
Veränderung, f., скімваре, мътаре, скімбъцїъне; ſich eine — machen, а петрече.
Verankern, v., а ѧпцепепескъ къ апгіра.
Veranlaſſen, v., къшъпъ, оккъшъпъ, dаъ оккъсіъне, прілежъ.
Veranlaſſung, f., оккъсіъне, прілежъ;

Digitized by Google

каѕсъ; es ist auf meine — geschehen, еѕ ц'am къшѕпатѣ ачéста.
Veranschaulichen, v. пѕпѣ ѧпаіптеа окілорѣ, даѣ о ideъ кіаръ, ѧпвеdерезѣ.
Veranschlagen, v., прецѕескѣ.
Veranstalten, v., прегътескѣ; деспѕпѣ, пѕпѣ ла оръпdѕіалъ.
Veranstaltung, f., прегътіре, деспѕсецiѕне.
Verantworten, v., респѕпdѣ, даѣ сéмъ (= сѕмъ), кѕвъптѣ; sich —, me 'пdрептецезѣ, скѕzѣ, жѕстіфікѣ.
Verantwortlich, a., респопсаверѣ; скѕсаверѣ.
Verantwortlichkeit, f., респопсаверітате.
Verantwortung, f., dape de сéмъ, ѧпdрептъцiре; (risico) перікѕлѣ; скѕсаре, жѕстіфікъцiѕне; auf Ihre —, пе респопdереа, пе сéма dѕмітале; einen zur — ziehen, а траце пе чіпева ла dape de сéмъ.
Verarbeiten, v., пѕпѣ, даѣ ѧп лѕкрѕ; прелѕкрѕ; verarbeitete Eisen, ферѣ прелѕкратѣ.
Verarbeitung, f., пѕпере ѧп лѕкрѕ.
Verargen, einem etwas, v., іаѣ ѧп пѕме de реѣ; deскѕвіінцезѣ, деспробезѣ.
Verarmen, v., me съръческѣ.
Verarmung, f., съръчіре, къdере ѧп съръчіъ.
Verarten, v., deцeнерѣ.
Veraukzioniren, v., въпdѣ ла mezатѣ, ла лічітъцiѕне, даѣ ла кѕте веке (apd.).
Veräußerlich, a., ѧпстръіпаверѣ, че се пóте вinde.
Veräußern, v., ѧпстръіпезѣ; въпdѣ.
Verbacken, v., сфършескѣ (фъіпа) кокъпdѣ; рескокѣ, apdѣ (пъпеа).
Verbalinjurie, f., інжѕріъ ворвалъ.
Verband, m., легътѕръ, бъпdацѣ; фіг. ѕпіре.
Verbannen, v., проскрiѣ; есілезѣ, десцерезѣ (сѕргѕпескѣ), сгопескѣ.
Verbannung, f., проскріере; есіліѣ, (сѕргѕпѣ, ісгопіре).
Verbauen, v., сфършескѣ (ваніі), касефікъпdѣ; ѧпкіdѣ кѕ zidѣ; das Licht —, ѧпкіdѣ лѕміпа, іаѣ веdереа кѕ zidіреа.
Verbauern, v., me церъпъскѣ, девіпѣ простѣ.
Verbeißen, v., цiпѣ кѕ dіпцiі; префакѣ; seinen Aerger —, а'ші ѧпгіте пекаzѕлѣ; das Lachen —, а цiпé рѫсѕлѣ; sich die Zähne —, а'ші стріка dіпцiі (мѕшкъпdѣ о пéтръ шчл. ѧп вѕкате).
Verbergen, v., аскѕпdѣ; sich verborgen halten, а ста аскѕпсѣ.
Verbergung, f., аскѕпdере; фіг. префъкътѕръ.
Verbesserer, m., корректорѣ, ѧпdрептъторѣ, ѧтвѕпътъцiторѣ; реформъторѣ.
Verbesserlich, v., корріцеверѣ, че се пóте ѧтвѕпътъцi; реформаверѣ.
Verbessern, v., коррегѣ, ѧтвѕпътъцескѣ; реформѣ.
Verbesserung, f., коррекцiѕне, ѧтвѕпътъцiре; реформъ.
Verbesserungsgeist, m., спірітѣ de реформъ.
Verbeten, v., кѕръцѣ прiп рѕгъчіѕне пъкателе.
Verbeugen, sich, v., а се ѧпкіпа (= inchinarsi, італ.); а се плека, а фаче реверіпцъ.
Verbeugung, f., ѧпкіпъцiѕне, реверіпцъ.
Verbiegen, v., стръмвѣ, (п. е. кеіеа ѧпторкъпdѣ).
Verbieten, v., опрескѣ; —, s. n., опріре (= proibire італ.).
Verbilden, v., десформѣ, десфігѕрѣ, даѣ крештере ерроnеъ.
Verbinden, v., коллегѣ, легѣ ла ѕпѣ локѣ; ѧпкеіѕ, ѧтвіпѣ, комвіпѣ (dóцеле); ѧтпреѕпѣ; алліезѣ, ѕпескѣ; овлегѣ, ѧпdаторезѣ; sich —, а се логоdі; а се кѕпѕпа; sich zu etwas —, а се, облега, а се лега; sich für Jemanden —, а da вадъ (кезъшіъ) пентрѕ чіпева; sich Einem —, а ѧпdетора пе чіпева (фъкъпdѕі верѕпѣ 'сервіцiѣ); sich ehelich —, а се късъторі.
Verbindlich, a., овлегъторѣ, деторѣ.
Verbindlichkeit, f., овлегъцiѕне, ѧпdеторіре; рекѕпоштіпцъ.
Verbindung, f., легаре (de о рапъ);

Digitized by Google

ѫmвinape, комвinъцiѕne; стръпѕсъцiѕne (de фоiї ла легатѫлѫ de кърцї); ѕnipe, конфедеръцiѕne; in — mit Jemanden stehen, а ста ѫn релъцiѕne кѕ чiнева.

Verbindungsstrich, m., лiнióръ de ѕnipe (ѫn пѕнтѕъцiѕne).

Verbindungswort, n., (грам.) конжѕнкцiѕne; копѕлъ (лоцiкъ).

Verbitten, sich etwas, v., опрескѫ прiн рѕгъмънтѫ, рогѫ а фi скѕтiтѫ (de чева), рогѫ а пѕ се фаче чева; diese Bemerkungen verbitte ich mir, те рогѫ съ пѕ мї фачї атарї оссервъцiѕnї.

Verbittern, v., ѫnaмъръскѫ (= inamarire iтал.), ѫnвeninezѫ (о бѕкѕрiъ); einem das Leben —, а амържѫ бiаца кѕiва.

Verbitterung, f., амържчѕne; фiг. ѫnвeninътѕръ; пекаzѫ.

Verblasen, v., ѫnфѕmezѫ (колóре ла пiкторї).

Verblassen, v., а се пълi, (= pallir фр.)

Verblattern, v., перdѫ (локѕлѫ ѫn карте), сфоindѫ.

Verblechen, v., аккоперѫ кѕ влекѫ (тiнiкеа алвъ).

Verbleffen, v., спарiѫ.

Verbleiben, v., ремънѫ, рестаѫ, стаѫ; ich verbleibe Ihr Diener, сѕнтѫ ал Dѕмiтале сервѫ.

Verbleichen, v., me ѫmпълескѫ, me ѫnгълвiнескѫ; me вештеzескѫ; морїѕ; der Verblichene, репосатѕл; des Todes —, а мѕрi.

Verbleien, v., а плѕмвѕi.

Verblenden, v., а орвi, апѕкѫ de окї, iаѫ вedереа; амъцескѫ; аdемънескѫ.

Verblendung, f., орвiре, амъцiре.

Verblüffen, v., ѕiмескѫ, спъiмънтѫ; dекончертеzѫ, аdѕкѫ ѫn кенфѕсiѕne.

Verblüfft, a., ѕiмiтѫ, спъiмънтатѫ, dекончертатѫ, конфѕсѫ.

Verblühen, v., десфлореште, i трече флóреа.

Verblümt, a., фiгѕратѫ, ѫnфлорiтѫ, метафорiкѫ, алегорiкѫ (стiлѫ); — reden, а ворвi алегорiчеште, кѕ метафоръ; —er Weise, коперiтѫ, фiгѕратѫ.

Verbluten, v., а перde мѕлтѫ сéѫ тотѫ сънцеле; фiг. а'шї перde тóтъ авереа; die Wunde hat sich verblutet, плага а ѫnчетатѫ de а маї сънцера.

Verblutung, f., сънцерътѕръ, перdере de сънце.

Verbodnen, v., iпотечеzѫ о паiъ.

Verbohren, v., сфреdелескѫ пе dелътѕрї.

Verborgen, v., ѫmпрѕмѕтѫ, daѫ пе креdiтѫ.

Verborgen, a., аскѕnсѫ; секретѫ (секрéта, ворвъ комѕnъ ла арd.); im —en, ѫn секретѫ; —es Fach, аскѕnzътóре.

Verborgenheit, f., аскѕndере, секретате; сiнгѕрътате, ретрацере.

Verbot, n., опрiре, опрiцiѕne (= proibitione iт.); — der Ausfuhr, неспортъцiѕne; — der Einfuhr, немпортъцiѕne; —ene Waare, марфъ опрiтъ, de контръвandъ.

Verbrämen, v., тiвескѫ кѕ галонѫ, гарnicezѫ.

Verbrämung, f., тiвiтѕръ, гарniтѕръ.

Verbrannt, part., арсѫ, пълiтѫ de сóре.

Verbraten, v., me фрiгѫ de кълdѕръ.

Verbrauch, m., консѕмъцiѕne.

Verbrauchen, v., консѕмѫ, мiстѕескѫ.

Verbrauen, v., консѕмеzѫ (фъкъndѫ вере).

Verbrausen, v., ѫnчéтъ de а клокотi.

Verbrechen, v., спаргѫ; рѕмпѫ; факѫ крiмъ, фъръ-de-леце; was hat er verbrochen? че реѫ а фъкѕтѫ?

Verbrechen, n., крiмъ, фъръdелеце, пелецѕiре, вiнъ.

Verbrecher, m., крiмiналѫ, вiноватѫ.

Verbrecherisch, a., крiмiналѫ.

Verbreiten, v., респъndескѫ, стindѫ.

Verbreitung, f., респъndiре; девлогъцiѕne.

Verbrennen, v., арde, се петрече, консѕмъ арzъndѫ; zu Asche —, а префаче ѫn чепѕшъ; sich an Nesseln —, а се ѕрziка.

Verbrennen, n., Verbrennung, f., арсѕръ, консѕмаре прiн фокѫ.

Digitized by Google

Verbrennlich, a., арзіверѣ, че пóте apde.

Verbriefen, v., domѣmлнтezѣ, dovedeckѣ прin скрісѣ; ſich für Jemanden —, a da вадъ дп скрісѣ центрѣ чinева, a ce лега прin скрісѣ.

Verbriefung, f., овлегъцізне скріптъраръ.

Verbringen, v. Zubringen.

Verbröckeln, v., demikѣ.

Verbrüdern, ſich, v., фратерпісezѣ, me дпоръцескѣ.

Verbrüderung, f., дпоръцipe, фратерпісъцізне.

Verbrühen, v., опърескѣ.

Verbrunſten, v., дпчéтъ дела коітъръ (фéреле).

Verbuhlt, a., датѣ ла фemeі, прékѧрварѣ.

Verbuhltheit, f., прékѧрвіъ, кокетъріъ.

Verbunden, v., унітѣ, легатѣ; овлегатѣ, дndeторатѣ; дmвinатѣ.

Verbünden, v., легѣ, колцегѣ; конфedepezѣ; ſich —, me дпсоцескѣ, алліezѣ, конфedepezѣ.

Verbündete, m., конфedepатѣ, алліатѣ, аллегатѣ.

Verbündung, f., лéгъ, конфedeръцізне.

Verbürgen, v., даѣ вадъ (кезъшіъ), кавціonezѣ, гарантezѣ; ассекѧрѣ; ich verbürge es Ihnen, те ассекѧрѣ, те дпкredinцezѣ, стаѣ взнѣ.

Verbürgung, f., гарантicape, гарантіъ.

Verdacht, m., препѧсѣ (въпѧіалъ); in — kommen, a кѣdé дп препѧсѣ; — ſchöpfen, a авé препѧсѣ.

Verdächtig, a. ші ad., кѣ препѧсѣ; das ſcheint mir —, аста mi ce паре кѣ препѧсѣ.

Verdächtigkeit, f., препѧсѣ.

Verdächtigen, v., a авé препѧсѣ, a бънзі.

Verdämmen, v., a ставілі.

Verdammen, v., осъndескѣ, блъстемѣ, репровezѣ; zum Tode —, a осъndі ла мóрте.

Verdammlich, a., de осъndітѣ, блестемаверѣ.

Verdammniß, f., перzъчізне вечінікъ (dзнъ мóрте).

Verdammung, f., осъndъ, kondemnъцізне.

Verdampfen, v., сѣмézъ, сванорézъ; viel Tabak —, ѣшъ мълтъ тѧтзнѣ; — laſſen, факѣ съ сванóре.

Verdämpft, a., дппъѧмітѣ.

Verdanken, v., a фі деторѣ рекѧноштинцъ, a фі овлегатѣ кѣіва.

Verdauen, v., містѧескѣ, кокѣ.

Verdaulich, a. ші ad., містѧічосѣ, лесне де містѧітѣ.

Verdaulichkeit, Verdauung, f., містѧічізне.

Verdauungskraft, f. факълтатеа містѧітівъ.

Verdauungsmittel, n., діцестівъ, містѧітівъ.

Verdauungsſaft, m., ѧmezéъ діцестівъ.

Verdeck, n., подѧлъ пъіеі, конертъ.

Verdecken, v., аккоперѣ; фіг. аскѧндѣ.

Verdeckung, f., аккоперіре; аскѧндере.

Verdenken, v., цinѣ de реѣ, репровѣ; das kann mir Niemand —, nimene пѣ ме ва цiné de реѣ пентрѣ ачéста.

Verderb, m., рѧінъ, перdere; стрікъчіѧне.

Verderben, v. a., стрікѣ, рѧінezѣ, перdѣ, коррѧмпѣ; фіг. demoралісezѣ.

Verderben, v. n., се стрікъ, коррѧмпе; се рѧінъ, пере; der Wein iſt verdorben, вінѣлъ с'а стрікатѣ; an ihm iſt ein Poet verdorben, ар фі девенітѣ поетѣ, кънd 'ші ар фі кълтівatѣ талентѣлѣ; пров. böſe Beiſpiele — gute Sitten, ессемпле реле коррѧмпѣ моравврі бѧне.

Verderber, m., стрікъторѣ; коррѧпторѣ de моравврі.

Verderblich, a., рѧіносѣ, стрікъчосѣ, коррѧпчіосѣ; фіг. фаталѣ, перікълосѣ.

Verderblichkeit, f., коррѧпцietate.

Verderbniß, n., коррѧпцізне: перzъчізне, пѣтрezічізне.

Verderbt, part., стрікатѣ, коррѧмпѣ.

Digitized by Google

Verderbtheit, f., стрікъчїѕне, коррѕпцїѕне.
Verdeutschen, v., цермаnicezѫ, немцескѫ, традѕкѫ ѫн цермана, ѫн немцéска.
Verdeutschung, f., цермаnicape, традѕчере ѫн цермана.
Verdichten, verdicken, v., ѫndecezѫ, kondecezѫ, ѫнгрошѫ.
Verdickung, f., ѫndecime, ѫнгроcime.
Verdienen, v., мерѕескѫ (ворвъ apd.), мерітезѫ; къштігѫ; sich um sein Vaterland verdient machen, а мерiта віне de патріа са.
Verdienst, m., къштігѫ; sein — ist sehr gering, ѫї е пѕцінѫ къштігѕл.
Verdienst, n., мерітѫ; er hat —e, аре мерiте.
Verdienstadel, m., новілітате дѕпре мерiте.
Verdienstlich, a., меріторїѕ.
Verdienstlichkeit, f., меріторіъ.
Verdienstvoll, a., мерітатѫ, кѕ мерiте; —e Mann, омѫ de мерiте, върватѫ мерітатѫ.
Verdientheit, f., вінемерѕінцъ.
Verding, m., пъіміре, токмéлъ.
Verdingen, v., токмескѕ, пъіmескѕ, вагѫ ла лѕкрѕ; einen in die Lehre —, а da ла маїстерѫ; sich —, а се токмі, пъіmі.
Verdingung, f., в. Verding.
Verdolmetschen, v., тълмъческѫ, сплікѫ, тълкѕескѫ; традѕкѫ.
Verdolmetscher, m., тълмачѫ, сплікъторѫ.
Verdoppeln, v., дѕплезѫ.
Verdoppelung, f., дѕплътѕръ.
Verdorben, a., стрікатѫ, пѕтрезітѫ, рѕінатѫ, мѕчезітѫ; коррѕптѫ.
Verdorbenheit, f., стрікъчїѕне, пѕтрезїѕне; коррѕпцїѕне.
Verdorren, v., се ѕсѕкъ, сéкъ; (кѕхнъ) се фріце de се ѕсѕкъ.
Verdorret, part., прé фріптѫ, ѕскатѫ.
Verdrängen, v., мішкѫ din локѕл сеѫ, делочезѫ; респінгѫ.
Verdrängung, f., делокъчїѕне, респінсетѕръ.
Verdrehen, v., деторкѫ, ресѕческѫ; респлікѫ; склінтескѫ; sich den Fuß —, а'ші склінті пічорѕлѫ; die Worte —, а респліка ворбеле; das Recht —, а детóрче дрептѕлѫ.
Verdrehung, f., деторкътѕръ, ресѕчітѕръ; сплікъцїѕне стрѫмбъ, малічіóсъ.
Verdreifachen, v., тріплезѫ, ѫнтреіескѫ.
Verdreifachung, f., тріплътѕръ.
Verdrießen, v., сѕпъръ, некъжеште; es verdrießt mich, me сѕпъръ; die Sache hat sie verdrossen, трéба аста ле а къшѕнатѫ неказѫ; er läßt sich nichts —, пѕ ї пасъ de nimiка; ich habe mir weder Mühe noch Kosten — lassen, n'am крѕцатѫ nimiка.
Verdrießlich, a., сѕпъръчосѫ, ѕрѫчосѫ, десгѕстатѫ; некъжічосѫ.
Verdrießlichkeit, f., сѕпъръчїѕне, ѕрѫчїѕне; некъжічїѕне.
Verdrossen, a., лепешѫ, пѕтѕросѫ; zu allem — sein, а фі десгѕстатѫ de тóте.
Verdrossenheit, f., лене, nedopinцъ; ѕрѫтѫ.
Verdrucken, v., консѕмѫ (банї) тіпъріndѫ; факѫ ерóре de тіпарѫ.
Verdruß, m., неплъчере, десгѕстѫ, неказѫ, сѕпъраре; er thut es mir zum —e, mi о фаче ѫн неказѫ.
Verduften, v., свапорезѫ, ессалезѫ.
Verdumpft, a., мѕчedѫ, че мірóсъ а цінѕтѫ ѫнкісѫ.
Verdunkeln, v., опъческѫ, ѫнтѕнекѫ.
Verdunkelung, f., оппъчітате, ѫнтѕнечіме.
Verdünnen, v., а сѕпціа, а ръpi.
Verdünnung, f., сѕбціере, ръріре.
Verdunsten, v., свапорéзъ.
Verdunstung, f., свапоръцїѕне.
Verdursten, v., а мѕрі de сете.
Verdüstern, v., а ѫнтѕнека, а опъчі.
Veredeln, v., ѫнновілітезѫ; ѫмбѕнътъцескѫ, перфекціонезѫ; veredeltes Obst, пóме ѫмбѕнътъціте.
Verehelichen, v., мърітѫ (пе фатъ), ѫнсорѫ (пе фечорѫ), късъторескѫ (пе ъмбії).
Verehelichung, f., мърітаре, ѫнсѕраре, късъторіре.
Verehren, v., онорезѫ (чінстескѫ),

Digitized by Google

респентезъ; Jemandem etwas —, а фаче зне дарѣ, пресентъ.
Verehrer, m., адораторъ, дпкіпъторъ; admiраторъ.
Verehrlich, verehrungswürdig, a., онорандъ, онораверъ, респентаверъ.
Verehrung, f., адорare, кълтъ, дпкіпare; респентъ; дарѣ.
Vereiden, v., жврѣ, овлегъ кз жврътънтъ.
Verein, m., знізне, соціетате.
Vereinbaren, v., зпескъ, дтпрезнъ; конфедерезъ.
Vereinbarlich, a., зніверъ, дтпрезнаверъ.
Vereinbarung, f., знізне, резнізне; дпвоіре.
Vereinfachen, v., сітпліфікъ.
Vereinfachung, f., сітпліфікъціzне.
Vereinigen, v., зпескъ, дтпрезнъ; реадзнъ; сіф —, а се зні.
Vereinigt, part., зніть, дтпрезнатъ.
Vereinigung, f., зніzне.
Vereinzeln, v., десметврезъ, ісолезъ; детаіезъ, вънdъ кз атънзнта.
Vereinzelung, f., десметвръмънтъ, ісолътънтъ; вънzare кз атънзнта.
Vereiteln, v., zъdърніческъ, nimiческъ (плапъ), таіз dзпгъ пе сокотélъ; дежокъ.
Vereitelung, f., zъdърніре, nimiчіре, рестврпare (а знзі плапъ).
Vereitern, v., пзроезъ, факъ съ къръ пзрóіеле, сзпзрезъ.
Vereiterung, f., сзпзръціzне.
Verekeln, v., десгвстезъ.
Verenden, v., а тврі.
Verengen, verengern, v., ънгвстезъ, стрімтезъ.
Verengung, Verengerung, f., ънгвстіme; — der Vorhaut, фімóсъ.
Vererben, v., лаcъ de moштenire; etwas auf einen —, а теста чева кзіва.
Vererbung, f., лъсare de moштenire.
Vererben, v., префакъ дп церънъ.
Vererbung, f., префачере дп церънъ.
Vererzen, v., минералісезъ.
Verewigen, v., вечніческъ, етернісезъ; der Verewigte, репосатзлъ; Ihr verewigter Vater, дп Domнзлъ ферічітзлъ тъѣ пърінте; сіф —, а се фаче немвріторъ.
Verfackeln, v., консзмъ флъкъръндъ.
Verfahrbar, a., стръпортаверъ.
Verfahren, v., стръпортъ, еспортъ; кълтóрескъ; die Wege sind —, дрзмвріле сзнт стрікате; der Fuhrmann hat sich —, къръзшзл а гремітъ дрзмзл; den Zoll —, а дпшела вама,; seine Schicht —, а'шї фаче требзінца; grausam mit Jemandem —, а трата крздъ пе чінева; nach der Strenge —, а пърчede кз аспріme.
Verfahrungsart, f., пърчесъръ, процедъръ; методъ.
Verfall, m., дърдтаре, рзінъ; къдere; скъдere; періре; апзпere; — der Gesundheit, перdереа съпътъцій; — eines Wechsels, дтплінірea терминзлзі зпеї камвіі; — der Sitten, деморалісъціzне.
Verfallen, v., каде; скаde, се дърдтъ, се рзінъ; дъ дпапоі (пътереа, гръсіmea); каde (мортъ, дп пъкате, дп педéпсъ); апзпзне; се перde (амапетзлъ, зълогъ, пріп дтплінірea терминзлзі); се дтплінеште терминзлъ (камвіеі); auf etwas —, а da преste чева: in Strafe —, а къdé дп педéпсъ; das Pfand ist —, зълогзл е пердатъ.
Verfällig, a., конфіскаверъ.
Verfalltag, m., Verfallzeit, f., zioa, тімпзлъ дтплініреі (зпеї камвіі); терминъ de плать.
Verfälschen, v., фалсіфікъ; корзмпъ, софістезъ; контръфакъ; пластографезъ; dieser Wein ist verfälscht, вінзл ачеста е местекатъ.
Verfälscher, m., фалсіфікъторъ (калпзсанъ дп Пп.).
Verfälschung, f., фалсіфікъціzне.
Verfangen, v., ажвтъ, прінde, аре ефектъ; die Arznei will nicht mehr —, медікътънтзлъ пз маі прінde; die Warnungen — nicht, сватзлъ п'ажвтъ; сіф —, перde респлареа фзгіndъ (кънпі); се'пзпdъ (вънтъ); in Streit —, дпкъркатъ дп чёртъ.

Digitized by Google

Verfänglich, a., капцiосъ, амъцiторъ; eine —e Frage thun, а пъне о ѧнтребаре капцiосъ.
Verfänglichkeit, f., капцiосiтате.
Verfärbern, v., а скiмба феце, а фаче феце-феце; а тiнтъpi реѫ.
Verfassen, v., компънъ (о карте); pedirѫ (ънъ ziъpналѫ).
Verfasser, m., аъторъ.
Verfasserin, f., аъторiцъ.
Verfassung, f., компънереа (ънеї кърцї); констiтъцiънеа (ънеї церї); оргънiсъцiъне; diспъсъцiъне, старе, пъсетъръ; seine Sachen sind in der beßten —, требiле сале сънт ѧн стареа че а маї бънъ.
Verfassungsmäßig, a. ші ad., констiтъцiоналѫ.
Verfassungswidrig, a. ші ad., неконстiтъцiоналѫ.
Verfassungsurkunde, f., картъ, шартъ констiтъцiоналъ, констiтъцiъне.
Verfaulbar, a. ші ad., пътрезiверѫ.
Verfaulen, v., пътрезеште, се стрiкъ.
Verfaulen, s. n., пътрезiре, гъънъшiтъръ (de dinцї).
Verfaulenzen, v., негрiцескѫ, перdѫ din лене; die Zeit —, а перde тiмпълѫ нефъкъndѫ nimiка.
Verfechten, v., апърѫ (лъптъndъme), съсцiнѫ, мънъцiнѫ; die Freiheit —, а апъра лiвертатеа.
Verfechter, m., апъръторѫ.
Verfechtung, f., апъраре.
Verfehlen, v., а нъ nimepi, а греші (цiнта, dръмълѫ); ich werde nicht — zu kommen, нъ воїъ лiпсi а веni.
Verfeinden, v., а мї фаче inimiкѫ.
Verfeinern, v., рафiнезѫ, съвцiезѫ; полiезѫ, кълтiвезѫ; den Geschmack —, а съвцié гъстълѫ; die Sitten —, а полi моралъріле.
Verfeinerung, f., рафiнемънтѫ; фiг. полiтецъ.
Verfertigen, v., а гъті, а фаче, а фаврiка; компънѫ.
Verfertiger, m., фъкъторѫ, фаврiкъторѫ; компънъторѫ.
Verfertigung, f., фаврiкъцiъне, фачере, гътiре; компъсецiъне.
Verfeuern, v., консъмѫ прiн фокѫ; Pulver —, консъмѫ dѫndѫ (къ арме de фокѫ).
Verfilzen, v., местекѫ.
Verfinstern, v., ѧнтънекѫ; sich —, се ѧнтънекъ.
Verfinsterung, f., ѧнтънекаре, опъчiтъръ; еклiпсъ (de сóре).
Verflechten, v., ѧмплетескѫ; ѧнкъркѫ; in eine Sache verflochten sein, а фi компліче, а фi аместекатѫ, ѧнкъркатѫ ѧн чева.
Verflechtung, f., ѧмплетiре; ѧнкъркаре.
Verfleischen, sich, а се карнiфiка.
Verfleischung, f., карнефiкъцiъне.
Verfliegen, v., се перde, се dъче, трече (сбъръndѫ).
Verfließen, v., декъръ, трече; im verflossenen Jahre, ѧн анълѫ трекътѫ.
Verfließung, в. Verfluß.
Verflößen, v., факѫ съ къръ; Holz —, стръплътескѫ (лемне).
Verflößen, n., стръплътiре.
Verfluchen, v., блъстемѫ, анатемiсезѫ; ѧнжърѫ.
Verflucht, a., блестематѫ, афърiсiтѫ; das ist ein —er Kerl, ъста е ънѫ блестематѫ, ънѫ шiретѫ; es ist — kalt, е фóрте фрiгѫ, ал dракълъї фрiгѫ.
Verflucht! int., блестемѫ! ал dракълъї! фiреар афърiсiтѫ!
Verfluchung, f., блестемаре, анатемiсаре.
Verfluß, m., кърцере, декърсѫ; nach — von zwei Monaten, dъпъ dóъ лънї.
Verfolg, m., ърмаре, контiнъцiъне.
Verfolgen, v., алергѫ dъпъ, ърмърескѫ, гонескѫ; контiнезѫ; черкѫ; die Feinde —, прiгонескѫ пе inimiкѫ; sein Recht —, а 'шї къъта, черка dрептълѫ.
Verfolger, m., ърмъторѫ, прiгонiторѫ.
Verfolgung, f., прiгонiре.
Verfolgungssucht, f., маniъ de прiгонiре.
Verfressen, v., а'шї мънка, пръпъdi (авереа).
Verfrieren, v., ѧнгецѫ, морїъ de фрiгѫ.
Verfroren, a., ѧнгецатѫ, фрiгъросѫ.

Digitized by Google

Verfügen, v., opdinĕ, decisĭnĕ; ам-токтескĭ, пънĕ ла кале; сĭch —, а терце, а се дъче (ындева).
Verfügung, f., opdine, decisъcецiзнце, пънере ла кале.
Verführbar, a., стрънъртаверĕ; фіг. че се пóте атъцi.
Verführen, v., стрънортĕ; атъцескĭ, корътнĕ, скотĕ din minцĭ (din пепенi), пънĕ ла тълъ; einen Lärm —, а фаче ларт.
Verführer, m., атъцiторĕ.
Verführeriſch, a., атъцiчосĕ; лiпiчосĕ, атрътъте.
Verführung, f., стрънортĕ (de марфъ); атъцipe, скóтере din минте.
Verfüttern, v., консътĕ ап пътрецĭ (de вiте); das ganze Heu iſt ſchon verfüttert, с'а тънкатĕ жат тотĕ фънĕ; ich laſſe meinen Pferden nichts als Hafer —, цinĕ каil пъmaĭ кă овъсĕ.
Vergaffen, ſich, v., аммiрĕ, рътънĕ кă гъра къскатъ (възындĕ о фрътсеце); me 'namorezĕ.
Vergähren, v., лiчéтъ de a docni.
Vergallen, v., апатърескĭ, атцiлă de фере, апвепiнĕ.
Vergallopiren, ſich, v., а скъпа ап фугъ; а фаче о перозiъ.
Vergangen, a., пасатĕ, трекътĕ; —e Zeit, тiмпĕ пасатĕ.
Vergangenheit, f., трекътĕ, пасатĕ.
Vergänglich, a., пасацерĕ, трекъторĕ, перiчосĕ, фугарĕ.
Vergänglichkeit, f., нестъторiъ, стрiкъчiзне; дешертъчiзне.
Vergänten, v., вындĕ ла лiчiтъцiзне (ла mezatĕ, ла каре дъ маĭ тълтĕ).
Vergantung, f., лiчiтъчiзне.
Vergattern, v., апгрътескĭ, апкидĕ кă грътiĭ; адънĕ солдацiĭ (бътындĕ дова).
Vergatterung, f., die — ſchlagen, абате de адън ре (milit.).
Vergeben, v., дăĭ; iертĕ; пътескĭ (ватъ); einem etwas —, iертĕ чева кзiва; die Karten —, ампартĕ реĭ кърцiле; mit Gift —, апвенiнезĕ, отръвескĭ; ſein Recht —, а 'шi да дрептълă сеĭ.
Vergebens, ad., апъдарĕ, андешертĕ, деацева, фъръ фолосĕ.
Vergeblich, a., iертаверĕ; дешертĕ.
Vergeblich, ad., андешертĕ.
Vergeblichkeit, f., нефолосiнцъ.
Vergebung, f., iертъчiзне; ръсареа пъкателорĕ; апгъдзiнцъ; чесiзне (de дрептĕ); um —! iертъчiзне! кă воiа Дтале! съ пъ'цi фiъ кă сънпъраре!
Vergegenwärtigen, v., репресънтĕ; ſich etwas —, а'шi антiнзi чева.
Vergehen, v., трече, къръ, се дъче, пере, фiнézъ, се гонеште, мóре; die Zeit vergeht, тiмпълă трече; der Schmerz vergeht, дъререа апчéтъ; im Feuer —, а пери ап фокĭ; vor Gram —, а мори de некazĕ; das Geſicht vergeht mir, mi се слъвеште ведереа; das Hören und Sehen möchte einem —, ачéста те ампле de фiорi; ſich —, а се рътъчi; а греши; а'шi кълка облегъцiзнеа; а iсбi ап вънакзвiiнцъ; ſich thätlich an einem —, а pidika мъна асупра кзiва.
Vergehen, n., Vergehung, f., грешéлъ, пъкатĕ; тречере, кърцере, перipe; лiпсъ de вънъкзвiiнцъ; — wider ſein Amt, преварiкъцiзне.
Vergeiſtern, v., спiрiтъалiсезĕ.
Vergelten, v., респдътескĭ; Gott vergelte es euch! Дзеĭ съ'цi dea зiне! Gutes mit Böſem —, а респлъти зiнеле кă реĭ: Gleiches mit Gleichem —, а месзра 'кă ачееашi месзръ.
Vergelter, m., респлътiторĕ; ресбăкъторĕ.
Vergeltungsrecht, n., дрептĕ de репресалiĭ; дрептĕ de талiзне (а скóте динте пентрă динте).
Vergeſellſchaften, v., ме апсоцескĭ, ме резпескĭ ап соцiетате.
Vergeſſen, v., зiтĕ; ſich —, а 'шi зiта de сене; wer ſollte ſich ſo —? чine съ'шi зiте de cine пънă ап тр'атътĕ?
Vergeſſenheit, f., зiтăре.
Vergeßlich, vergeſſen, a., зiтаверĕ, че се пóте зiта, зiтъкĭ.

Digitized by Google

Vergeuden, v., a picá (aвepea) з келтзі, a пръпъді стареа.
Vergeuder, m., picitopъ, келтзіторъ невзнъ.
Vergewiſſern, v., ассекзръ; чертіфікъ, адеверезъ.
Vergewiſſerung, f., ассекзраре.
Vergießen, v., вързъ (апъ), рескъпdeckъ; unſchuldige Blut —, a върса сънце невіноватъ.
Vergiften, v., дтвепіпezъ, отръвескъ фіг. молішескъ.
Vergifter, m., дтвепіпъторъ, отръвіторъ.
Vergifterei, f., отръвітóре.
Vergiftung, f., дтвепіпаре.
Vergißmeinnicht, n., пътезіта (флóре).
Verglasbar, a., вітріфіаверъ.
Verglaſen, v., вітріфіezъ, префакъ дн гласъ.
Verglaſung, f., вітріфікъцізне.
Verglaſuren, v., верпісезъ.
Vergleich, m., компъръцізне, ассетпаре; паралелъ; дтвоіре, трансакцізне; gütliche —, дмпъчзіре кз взна; ohne —, фъръ асетъпаре; in —, дн компъръцізне.
Vergleichbar, vergleichlich, a., компараверъ,
Vergleichen, v., компаръ, ассетъпъ, конфроптъ (кз оріціналь), пзнъ дн паралелъ; дтвоіескъ, дмпъчзескъ; ſich —, a ce ассетъпа, a ce компара; a ce дтвоі, дмпъчзі; vergleicht euch darüber, дтвоіцівъ; ſich wegen des Preiſes —, a ce ажзнце ла прецъ.
Vergleichmäßig, a., конвенціонаръ.
Vergleichung, f., компараціzне.
Vergleichungs-grad, m., —ſtufe, f., градъ компаратівъ, трéптъ de компъръцізне; die erſte, zweite, dritte —, посітівъ, компаратівъ, сзперлатівъ.
Vergleichungsweiſe, ad., прін компъръцізне.
Vergliedern, v., органіcezъ.
Verglimmen, v., ce стінце пзцінъ кът пзцінъ.
Verglühen, v., ce дескóкъ пзцінъ кът пзцінъ; фіг. ce стінце.
Vergnügen, v., дескътъ; дndeсtzезъ (пе кредітоpi); ſich —, a ce дескъта.
Vergnügen, n., дескътаре; плъчере; zum —, din плъчере; einem ein — machen, a фаче о плъчере кзіва.
Vergnügt, a., мълцзмітъ, дескътатъ; дndeстзлатъ; веселъ, вькзрос, іларъ.
Vergnügung, f., дескътъцізне.
Vergnügungsſucht, f., дare ла плъчері.
Vergolden, v., дпазрezъ, полієскъ кз ахръ.
Vergolder, m., дпазріторъ.
Vergoldpinſel, m., пепелъ de дпазрітъ.
Vergoldung, f., дпазрітъръ.
Vergönnen, v., дпъдзіз, даз воіе, сзферъ, пермітъ.
Vergöttern, v., zеіфікъ, дпzеескъ, пзпъ дн рапгзлъ zеілоръ; фіг. ідолатрezъ.
Vergötterung, f., zеіфікъцізне, дпzеіре; апотеосъ; фіг. ідолатріz.
Vergraben, v., дптортъптъ, дпгропъ, вагъ дн пътъптъ, дпgерezъ; ſich —, a ce дпkide кз шапцъ; a ce ретраце дн cінгзрътате; ganz in Büchern — ſein, a фі кзфzndatъ дн кърці.
Vergrabung, f., дпгропътъръ.
Vergreifen, ſich, v., ce вinde, ce конcзтъ, ce трече, ce келтзеште (марфа, кърці шч.); ce склінтеште (мзна); ce іа зна пентрз алта, ce скімвъ (чева); ſich an einem —, a ретрата (пе чінева), a pidіка мзна асзпра; a вътъма; ſich an etwas —, a ce аттінце de чева (опрітъ); ſich an fremdem Gute —, a лва лзкрз стрзіпъ; ſich an der Kaſſe —, a фзра вані din кассъ; das Buch hat ſich, oder iſt vergriffen, тóте ессемплареле de ачéстъ карте с'аз вындзтъ; ſich an heiligen Dingen —, a профана челе сфінте.
Vergreifung, f., вindere; скімваре; аттінцере; аттептатъ; профъцізне, склінтіре (dielокъцізне).

Digitized by Google

Vergrößern, v., дмпъръскъ; кре-
шите, с'адаоце; фр. есадереzъ.
Vergrößerungsglas, n., мікроскопъ (инструмънтъ че мъреще лъкъ-
рile).
Vergrünen, v., вештезеште, дпчётъ de a mai дпverzi.
Vergüten, v., decdaвнъ, decпъ-
рестітъezъ, revonіфікъ.
Vergütung, f., decdъзпътъпътъ.
Verhack, m., тъіътъръ, de арворе (lemne).
Verhaft, m., Verhaftung, f., арестъ, арестаре, прindepe, дпкidepe; in — nehmen, a ареста, апрinde mi a дпкide.
Verhaftbefehl, m., opdinъціsne de арестатъ; ein geheimer —, opdinъціsne секретъ репёскъ (mai дпnainte дп Франца) de арестатъ.
Verhaften, v., арестezъ; стаъ вънъ, сънтъ овлегатъ.
Verhageln, v., a фі вътътъ (стрікатъ) de rpindinъ.
Verhallen, v., a се перde дп аеръ.
Verhalten, v., цінъ, репінъ, аскъndъ, се репórтъ; den Zorn —, a контені, сёъ концінеа mънia; sich —, a се пърта; die Sache verhält sich so, трёва стъ аша; die Höhe verhält sich zur Breite wie 6 zu 3, пълцімea с' аре ла лъціме ка 6 ла 3.
Verhalten, s. Verhaltung.
Verhältniß, n., репортъ, релъціsne; старе, черкъстаре, дмпреціърare; кввіпцъ; пропорціsne; nach —, дп пропорціsne, дп рапортъ; glückliche —, старе ферічітъ, дмпреціърърі вине.
Verhältnißmäßig, a., пропорціонатъ.
Verhältnißregel, f., регълъ пропорціонатъ.
Verhältnißwidrig, a., деспропорціонатъ.
Verhältnißwort, n., препъсъціsne.
Verhältnißzahl, f., логарітмъ.
Verhaltung, f., цінере, репіматъ (de пінатъ).
Verhaltungsbefehl, m., —regel, f., opdine, регълъ de пъртаре, інструкціsne.
Verhandeln, v., вънdъ, daъ, me decфакъ (прin вънzare); траттezъ, пеноціezъ; decватъ.
Verhandlung, f., вънzare, decфачере (прin вънzare); негоціъціsne; decвътъмънтъ.
Verhängen, v., дпвълескъ, акоперъ къ вълъ; decфръпezъ, лаъ фръпеле (ла калъ); dectinъ, ърzескъ. сорческъ; декретezъ, детерминъ, хотъръскъ; mit verhängtem Zügel, къ фръпеле лъсате; die Vorsehung hat es so verhängt, аша а врътъ сórтea, аша mia фостъ ърсіта; eine Strafe über einen —, a декрета о педéпсъ.
Verhängniß, n., сórтъ, ърсіть, фаталітате; —voll, a., фаталъ.
Verharren, v., ремънъ, стързескъ, персістъ: ich verharre hochachtungsvoll, amъ онórea a ръмънé къ профъndъ стімъціsne; bei seiner Meinung —, a стърві лъпъ пърерea са.
Verharrung, f., ръмънінцъ, стързінцъ, персістінцъ.
Verharschen, v., дпскорцеште, се дпвъртошézъ (плага) прinde скórцъ.
Verhärten, v., дпаспреште, се 'нтърепіте, се 'ндърzeште; das Geld hat sein Herz verhärtet, арцінтъ іа дмпетрітъ inima.
Verharzen, v., дпръшінezъ, акоперъ къ ръшінъ.
Verhaßt, a., ържіосъ, ържверъ.
Verhätscheln, v., decmepdъ, ресфцъ.
Verhau, s. Verhack.
Verhauben, v., дмпровodескъ, дпкъчълezъ.
Verhauchen, v., ресфлъ, респъdескъ прin сфларе; das Leben —, a'шї da сфлетълъ, a мърі.
Verhauen, v., таіъ, кърмъ; дмпedекъ, дпкidъ калеа къ арборі тъіацї ші арзпкацї крячішъ; sich —, a пъ nimері къ ловітъра (дп скрімъ); sich im Reden —, a'шї контръziче.
Verhausen, v., a'шї picini каса (а-вереа).
Verheben, v., таіъ реz (кърdіле дп

Digitized by Google

жокѫ); sich —, а се вътъма (pidikъndѫ).
Verheeren, v., стѫрпескѫ, пръпъdeскѫ, пѫстіескѫ.
Verheerung, f., стѫрпіре.
Verhehlen, v., аскѫndѫ, ретакѫ (чева); diccimѫлѫ.
Verhehlung, f., аскѫndepe, ретъчере; diocimѫлъцїѫne.
Verheimlichen, v., цінѫ аскѫncѫ секретѫ.
Verheirathen, v., мъріtѫ (фатъ), ѧпсорѫ (фечорѫ), късъторескѫ (ъмвіі); sich unter seinem Stande —, а пѫ лѫа de céma са.
Verheirathung, в. Heirath.
Verheißen, в. Versprechen.
Verhelfen, v., ажѫтѫ; einem zu etwas —, а міжлочі чева кѫіва, а'ї прокѫра.
Verhelfung, f., ажѫторіпцъ.
Verhenkert, a., ѧndіъволітѫ, влъстематѫ.
Verherrlichen, v., глоріфікѫ, ѧмтърескѫ.
Verherrlichung, f., глоріфікъцїѫne, ѧмтъріре.
Verhetzen, v., аціцѫ, ѧптърѫтѫ; амѫцѫ, сѫмѫцѫ.
Verhetzung, f., аціцаре, аціцъмъптѫ = aizzamento (іт.); ѧптърѫтаре; сѫмѫцътѫръ.
Verhext, a., ѧпкъптатѫ, ѧпстрігоіатѫ; фермекатѫ, ѧndръчітѫ.
Verhinderlich, в. Hinderlich.
Verhindern, в. Hindern.
Verhinderung, f., ѧмпedекаре, опріре.
Verhoffen, в. Hoffen.
Verhöhnen, v., depѫzѫ, іаѫ ѧп рѫсѫ; батжокѫ.
Verhöhnung, f., depѫcѫ, батжокѫръ.
Verhöken, verhökern, v., въndѫ кѫ мърѫпта.
Verhör, n., аѫzіпцъ, аскѫлтаре, ѧптревъцїѫne, черкаре (de мартѫрі); einen ins — nehmen, а лѫа ла черчетаре.
Verhören, v., аскѫлтѫ, ѧптревѫ, черкѫ; gegen einander —, а конфронта; etwas —, а п'аѫzі, а пѫ ѧпцелеце.
Verhudeln, v., а фаче реѫ (о трéвъ) а о фештелі.
Verhüllen, v., ѧпвълескѫ.
Verhüllung, f., ѧпвълітѫръ.
Verhungern, v., а флъмъпzі, а мѫрі de фóме.
Verhunzen, v., стрікѫ (чева ѧп локѫ съ dрегѫ).
Verhuren, v., а'шї мъпка авереа кѫ кѫрвеле.
Verhurt, a., кѫрварѫ, голапѫ, країѫ (ѧп Пп.); er sieht — aus, аре аерѫ de голапѫ.
Verhüten, v., фéрескѫ; превінѫ, ѧптъмпінѫ, аватѫ (реѫ); das wolle Gott —, съ фéрéскъ Dzeѫ!
Verhütung, f., феріре; —smittel, n., meziѫ пресерватівѫ.
Verinteressiren, v., плътескѫ інтересе, sich —, ѧшї dъ інтересѫл, се рептézъ.
Verirren, sich, v. а се рътъчі.
Verirrung, f., рътъчіре; ерóре.
Verjagen, v., сгопескѫ, алѫпгѫ.
Verjagung, f., алѫпгътѫръ.
Verjährbar, a., прескріптіверѫ.
Verjähren, v., се ѧпвекеште; се прескріе (ѧп леці).
Verjährung, f., прескріпцїѫne, параграфіъ (ѧп Пп.)
Verjubeln, v., петрекѫ ѧп веселії.
Verjüngen, v., режѫпескѫ, ѧптіперескѫ; фіг. мікшорезѫ; редѫкѫ ла о месѫръ маї мікъ пропорціонаръ; verjüngte Maßstab, скаръ de редѫчере, вéргъ цеометрікъ.
Verjüngung, f., ѧптеперескѫ; режѫпескѫ; редѫкцїѫne ла маї мікѫ.
Verjüngern, в. Verjüngen.
Verkalben, v., лапъdъ (вака), авортézъ.
Verkalkbar, a., калчіпаверѫ, че се пóте префаче ѧп варѫ.
Verkalken, v., калчіпезѫ, се префаче ѧп варѫ; арdѫ варѫ.
Verkalkung, f., калчіпъцїѫne.
Verkälten, в. Erkälten.
Verkannt, a., пекѫпоскѫтѫ, рекѫпоскѫтѫ.
Verkappen, v., пѫпѫ кѫчѫлъ (cucullus лат.); me 'пкъчѫлезѫ; me масчезѫ.

Digitized by Google

Verkappung, f., дакъкъторъ; дискъторъ.
Verkauf, m., въпзъторъ, въпзаре.
Verkaufen, v., въндъ; me deceaкъ (de o марфъ); пров. ich weiß nicht ob ich verrathen oder verkauft bin, ня штіъ de сънт трădатъ сеу въндатъ; im Ganzen, im Großen —, a binde кь гроcъ (кь тотанъ гр.); im Kleinen —, a binde кь мънунта; zu theuer —, a binde пре скумпъ; heimlich —, a binde пе сънт мънъ = (vendere sotomano it.); unter dem Preise, mit Schaden —, a binde ку дазнъ; öffentlich und gerichtlich an Meistbietenden —, a binde ла лічітъціюне (ла mezatъ).
Verkäufer, m., въпзъторъ.
Verkäuflich, a., de въндатъ, въпзіверъ, веналъ.
Verkehr, m., комерчіъ, трафікъ; корреспондінцъ; релъціюне.
Verkehren, v. a., торнъ пе доcъ, ресторнъ (v. Verdrehen); — v. n., ам de a фаче, стаў ла легътъръ; въндъ, кумпъръ, трафікъ.
Verkehrt, part., ресторнатъ, недоcъ; ландъръtнікъ, свічітъ; —e Welt, лume (оmenі) ландъръtніч; —e Mensch, omъ свічітъ; es geht Alles —, тоте мерг а напода; den Mantel — umthun, a пune mantaoa пе доcъ; —heit, f., ландъръtнічъ.
Verkehrung, f., рестърнаре, лверсіюне; респікъчіюне.
Verkeilung, f., лпіпъпаре, лпцепепіре кь пънъ (кь ікъ).
Verkennen, v., пе кпоcкъ, кпоcкъ реў.
Verketteln, v., лпкатепезъ, гъпдіcкъ.
Verkettung, f., лпкътепаре.
Verketzern, v., акъзъ, лпвіповъцескъ de ересіъ, тратезъ, фак еретікъ (пе чінева); даў анатемеі.
Verketzerung, f., лпвіповъціре de ересіъ.
Verkitten, v., чіmentezъ, лътъескъ; вшескъ кь лътъ; феркъстрезъ.
Verkittung, f., лътъчіюне = (lutation) фр.); феркъстріре.
Verklagen, v., акъзъ, пъресъ.
Verklagte, m., акъзатъ; реў = (reu лат.)
Verkläger, m., акъзъторъ.
Verklammen, v., лнтъресъ кь скоре.
Verklären, v., се стръфігъръ, се скімвъ ла фаць.
Verklärung, f., скімваре ла фаць, стръфігъръціюне.
Verklatschen, v., а въгві, а скоте ворве.
Verkleben, verkleben, v., a lipi, a аступа (крънътъгі) кь лътъ.
Verkleiden, v., стръвестезъ; къпътшескъ; сіch —, a'ші скімва вестіmінтеле, а се стръвести.
Verkleidung, f., стръвестеmаnатъ; къпътшіре.
Verkleinern, v., мікшорезъ; фіг. калумніезъ, denegrescъ, defaimъ.
Verkleinerung, f., мікшорare; калумніътъръ; —sglas, n., стікъ че мікшорézъ оіентеле; —swort, n., diminutivъ.
Verkleistern, v., лipescъ, аступъ, кь клеіъ.
Verklingen, v. Verhallen.
Verknöchern, v., се фаче осъ, се осефікъ.
Verknöcherung, f., осефікъціюне.
Verknüpfen, v., лnnodъ; комбінъ.
Verknüpfung, f., лnnodare, комбінъпътътъ.
Verkochen, v., се трече феръндъ; се ресферве; конcъмъ феръндъ.
Verkohlen, v., кървънезъ; се карвоніфікъ, се префаче ла кървъні.
Verkörpern, v., лпкорпоръ, лптрупезъ.
Verkörperung, f., лптрупаре, лпкорпоръціюне.
Verköstеn, verköstigen, v., пътрескъ, даў костъ, даў de мънкаре, сіch селбst —, а тръі din алъ съў.
Verkramen, v. Verräumen.
Verkriechen, сіch, v., се терг = (se terrer, фр.), с'аскънде (валеа ла віzъніъ); er muß сіch vor ihm —, съ се аскънzъ dinaintеі, ня се поте месъра кь елъ.
Verkrümmeln, verkrumмen, v., се фъръмъ, трече фъръмъндасе; verkrümmen, v., се гървовеште.

Digitized by Google

Verkrüppeln, v. a. ші n., се чъпцеште, се олоцеште; скілъвескъ, стропшескъ = (estropier фр.)
Verkühlen, v., рекорескъ, ръческъ.
Verkümmern, v. a., секъестрезъ; атъръскъ, тървъръ, стрікъ (въкъріа шчл.) — v. n., се вестезеште, пере.
Verkümmerung, f., секъестръ.
Verkündigen, v., пъвлікъ, daŭ de штіре, ѧпштіінцезъ, ѧпкъпоштіінцезъ; презікъ.
Verkündigung, f., пъвлікъцїъне, ѧпштіінцаре; — Maria, Бъпавестіре.
Verkuppeln, v., ѧподъ; вотрезъ; ein Mädchen —, а ватжокорі пе о фатъ.
Verkürzen, v., скъртезъ; den Lohn —, а траце din лéфъ; die Zeit —, а петрече тімпъ.
Verkürzung, f., скъртаре.
Verlachen, v., iaŭ ѧп ржсъ.
Verladen, v., еспортъ (марфъ); ѧпкаркъ реŭ.
Verladung, f., ѧпкъркътъръ; — zur See, ѧмвъркъмънтъ; — sschein, m., чедълъ de ѧпкъркатъ; —s-kosten, pl., спесе de спедіцїъне.
Verlag, m., тіпарълъ; фъndълъ тіпъріtъреї (ъпеї кърцї); ein Buch in — nehmen, а тіпъpі къ келтъіала са о карте.
Verlags-artikel, m., —buch, n., карте тіпъріtъ къ спеселе ъпъї лівреръ; —buchhandlung, f., лівреріъ de кърцї edate къ спеселе ліврерълъї; —kosten, pl., спеселе тіпъріtъреї, editъреї; —recht, n., дрептъ, прівілецїъ тіпъріtъреї.
Verlahmen, v., а deveni скїопъ (іт. zoppo).
Verlammen, v., лепъдъ oiea.
Verlangen, v., черъ; doрескъ, пофтескъ; mi e dopъ; nach etwas —, а пофті чева.
Verlangen, n., dopінцъ, пофтъ; —s-werth, a., dopіверъ, пофтіверъ.
Verlängern, v., прелъпцескъ: стіndъ; фіг. пророгъ.
Verlängerung, f., прелъпціре; пророгъцїъне (п. е. de пърлъмънтъ).
Verlarven, v., масчезъ; се ларвъ, се фаче пъпъшъ (інсекта).
Verlassen, v., ласъ (прін віndере, ѧпкіріере шчл.) ѧп мъніле къїва; деспропріезъ; пъръсескъ, ласъ (ъпъ локъ); iaŭ zioa въпъ, sich auf etwas —, а се ѧпкреde, а се pezima (ѧп, пе чева).
Verlassen, a., лъсатъ, пъръсітъ.
Verlassenschaft, f., лъсатъ, моштеніре, кліроnomіъ.
Verlassung, f., лъсъмънтъ, пъръсіре.
Verlästern, v., дефаїмъ, клефетескъ, хълескъ.
Verlaub, m., mit —, къ пермісіъне.
Verlauf, m., декърсъ, тречере (de (тімпъ); кърсъ (ъпеї каъсе); den ganzen — erzählen, а історіcі din фіръ ѧп пъръ.
Verlaufen, v. a., einem den Weg —, а тъіа къїва дрътъл; фіг. превінъ, апъкъ ѧпаінте; v. n., декърце; die Zeit verlauft schnell, тімпъл трече іъте; sich —, се трече, се перde, се скърце.
Verlaufen, a., трекътъ, пасатъ; ръtъчітъ; ein —es Stück Vieh, о вітъ de пріпасъ (ръtъчітъ).
Verläugnen, verleugnen, v. a., nerъ, denerъ, penerъ; sich selbst —, а се лъпъda (de кредінца са).
Verläugnung, f., негъцїъне; seiner Selbst—, авнегъцїъне, лъпъdape de cene; Gottes—, атеісмъ.
Verläumden, в. Verleumden.
Verlausen, v., а се ѧмпедъкіа, а се ѧмплé de пъdъкї.
Verlaust, part., педъкїосъ.
Verlauten, v., се ворвеште, ѧмблъ фаїма; es will —, се ziче, се ворвеште, sich — lassen, а фаче къпоскътъ.
Verleben, v., петрекъ віаца, ѧмї тръескъ вéкълъ.
Verlechzen, v., моръ de сете.
Verleckert, a., делікатъ, піпірнічітъ.
Verlegen, v., стръмътъ; стръпъпъ; діслокъ; пердъ; ѧпdестълезъ; провъzъ (къ марфъ); тіпърескъ къ спеселе меле; die Soldaten —, діслочезъ солдацїї; ich muß mein Federmesser verlegt haben, требъе съ'мї фіъ пердътъ пенічелъ.

Verlegen, a., векѣ, стрѣкатѣ (прin тѣмтъ старе); —e Waaren, марфъ веке; стрѣнторатѣ; er iſt um Geld —, e стрѣнторатѣ de banі; —heit, f., стрѣнторáре; nedѕmepipe, пештiiнцъ (че е de фъкътѣ), перплесситате.

Verleger, m., провъзъторѣ, рескѣмпъръторѣ (персóнъ каре тiпъреште кѣ спеселе сале о карте); тiпърѣ́ѣ editорѣ.

Verlegung, f., стрѣмѣтъцiѕне, diclокъцiѕне; рътъчiре.

Verlehnen, v., даѣ дп фезdѣ; дпкiрiезѣ, apendezѣ.

Verleiden, v., амъръскѣ; decгѕстѣ (пе чiнева de чева).

Verleihen, v., дмпромѣтѣ, даѣ дппромѣтѣ; кончедѣ; wenn Gott mir Geſundheit verleiht, фiind съпъгосѣ, фiind дп віацъ, de воѣ тръі; Geld auf Intereſſen —, a da banі кѣ интересѣ.

Verleihung, f., дмпромѣтъцiѕне; дпфезdъцiѕне.

Verleiten, v., cedѕкѣ, момескѣ, амъцескѣ; дndemnѣ, свътѕескѣ; dѕкѣ ла реѣ.

Verleiter, m., cedѕкъторѣ, момiторѣ.

Verleitung, f., cedѕкчiѕне, момiре; свътѕiре.

Verlernen, v., decвъцѣ; зiтѣ че am дпвъцатѣ.

Verlernung, f., decвъцъмънтѣ, зiтаре.

Verleſen, v., чiтескѣ кѣ гласѣ таре, цiнѣ лектѣръ (дптр'о адѕнаре); die Soldaten —, a кiема пе пѣме пе солдацi; ſich —, a чiті грешiтѣ; — ſein, v., a фi перdѣтѣ.

Verleſung, f., лектѣръ; öffentliche —, пѣвлiкъцiѕне; (міл. апелѣ).

Verletzen, v., вагъмѣ, рънескѣ; атакѣ (п. е. онóреа).

Verletzlich, a., че се пóте вътъма.

Verletzung, f., вътъмаре, рънiре; атакѣ.

Verleumden, v., дефаймѣ, калѣмniezѣ, ворвескѣ реѣ (de чiнева), клефетескѣ.

Verleumder, m., дефаймъторѣ, калѣмniторѣ.

Verleumderiſch, a., калѣмniоѕѣ, дефаймъторѣ.

Verleumdung, f., калѣмniѣ, дефаймѣ, ворвiре де реѣ.

Verlieben, ſich, v., me 'namopezѣ.

Verliebt, a., дпamopатѣ; —heit, f., дпклiнъцiѕне спре amорѣ.

Verliegen, ſich, v., се стрiкѣ, корпѣтне прin лѣгаѣ шедере дп локѣ.

Verlierbar, a., перdiверѣ.

Verlieren, v., перdѣ; ſich —, се перde; den Kopf —, a'шi перde минтеа, a се амецi, ѕлѕі; den Weg —, a рътъчі; ſich aus dem Gedächtniſſe —, a се штерпе din memopiѣ; aus dem Geſichte —, a перde din вedере.

Verloben, v., логодескѣ, промiтѣ дп търіпшѣ.

Verlöbniß, n., Verlobung, f., логодпѣ, логодiре.

Verlobungsring, m., инелѣ de логодire.

Verlobt, a., логодiтѣ.

Verlochen, v., амъцескѣ кѣ надѣ.

Verlodern, v., се трече, консѣмѣ, прin флакъръ.

Verlogen, a., мінчіноѕѣ, мінцiторѣ.

Verlohnen, v., a респлъті; es verlohnt ſich der Mühe nicht, пѣ фаче, пѣ мерiтѣ остенiцiѕнеа.

Verloren, a., перdѣтѣ; фіг. нефолоѕiторѣ; —e Schildwache, centinелѣ перdѣтѣ, дпaintатѣ; — gehen, a се перdе; — geben, a цiнé de перdѣтѣ.

Verlöſchen, v. Erlöſchen.

Verloſen, v., сорцескѣ, дмпарѣ кѣ сорцi.

Verloſung, f., сорцiре, дмпърцiре прin трацере de сорцi.

Verlöthen, v., садезѣ.

Verlumpen, v., a келѣві, дп кървъсърiі; a'шi стрепцѕі вестмънтеле.

Verlumpt, a., датѣ ла кървъсърiі.

Verluſt, m., перdере.

Verluſtig, a. шi ad., einer Sache — werden, a перde о каѕѕ; — machen, a фаче съ пéрѕѣ (чева).

Vermachen, v., дпкiдѣ, астѣпѣ; легѣ, тестезѣ, лаѣ de моштенire прin тестъмънтѣ, діатѣ.

Digitized by Google

Vermächtniß, n., легатъ; тоштенире (авере лъсатъ); тестъмънтъ, діатъ.
Vermachung, f., астъпаре; легаре, тестаре.
Vermalen, v., консъмъ зъгръвіндъ.
Vermählen, v., мърітъ, унеоръ.
Vermählung, f., късъторіре.
Vermahnen, v. Ermahnen.
Vermaledeien, v., въстемъ, малезікъ.
Vermaledeiung, f., въстемаре, малезічіune.
Vermänteln, v., коперъ.
Vermauern, v., дикідъ къ мъръ, zidъ, мърезъ; консъмъ zidindъ.
Vermauthen, v., плътескъ вамъ.
Vermehren, v., дмтмлцескъ, adaogъ; амплікъ.
Vermehrer, m., adaogъторъ.
Vermehrung, f., adaogъмънтъ; —s wörtchen, n., партікълъ adaogътівъ.
Vermeiden, v., дикъпцъръ, ме ферескъ, фугъ, околескъ.
Vermeidung, f., ферire (schifare it.).
Vermeinen, v., съпънъ, препънъ.
Vermeint, vermeintlich, a., пресъпъсъ, крезътъ.
Vermelden, v., апънчіъ, факъ къноскътъ.
Vermengen, v., аместекъ, конфъндъ.
Vermengung, f., аместекътъръ, конфъндъмънтъ.
Vermeſſen, v., месъръ (унъ къмпъ); ſich —, a се съмці, a'ші еші din месърі, a пресъпъне de cene ъре мълтъ, a фі арогантъ; a греші месъръндъ.
Vermeſſen, v., съмцъ, арогантъ; —heit, f., ароганцъ, съмціъ; сфоптеріъ; —lich, a., къ съмціъ.
Vermiethen, v., дикіріезъ, іаъ локашіъ, даъ дп кіріе, apendezъ; ſich —, a се лъімі, a се въга къ сімбріъ.
Vermiether, m., дикіріеторъ, локътторъ.
Vermindern, v., дмпъцінезъ, мікшорезъ; pedъкъ.
Verminderung, f., дмпъцінаре, pedъкціune; —swort, n., diminътівъ.
Vermiſchen, v., аместекъ, конфъндъ; ſich fleiſchlich —, me 'мпреунъ.
Vermiſchung, f., местекътъръ, мікътъръ; die fleiſchliche —, дмпреунаре, коітъ; —sregel, f., регъла алегъціunei.
Vermiſſen, v., афла, іаъ сама къ лінсеште чева; a dopi, a фі dopitъ; man wird mich nicht —, пъ се ва лъа de самъ лінса mea; man hat Sie heute in der Geſellſchaft vermißt, лінса домітале din сочіетате а фостъ сімцітъ; dieſer brave Mann wird vermißt, ачестъ омъ вравъ е таре dopitъ.
Vermitteln, v., міжлоческъ; дптревінъ, негоціезъ; дмпакъ.
Vermittelſt, praep., прin (міжлочіреа), къ (ажторълъ); — der Hilfe Gottes, къ ажторъл лъї Dzeъ.
Vermittelung, f., міжлочіре, дптрепънере, дптревінціune.
Vermodern, v., мъчезескъ, devinъ мъчедъ; пътрезескъ.
Vermoderung, f., мъчезіре, пътрезічіune.
Vermöge, praep., дп пътереа, міжлочіндъ, прin, дп ърмареа.
Vermögen, v., почъ, амъ пътере, съптъ дп старе; viel bei einem —, a авé маре тречере.
Vermögen, n., пътінцъ, пътере, факълтате, форцъ, капачетате; авере, вънърі, міжлóче; — zu bezahlen, дп старе de a плъті (пе креditорі); —steuer, f., дare пе авере.
Vermögend, a., капаче, авътъ, къ старе.
Vermorſchen, v., пътрезеште.
Vermummen, v., a се маска, a се стръвести.
Vermummung, f., маскаре, стръвестімънтъ.
Vermünzen, v., префакъ дп монетъ.
Vermuthen, v., препънъ, пресъпънъ; кredъ, даъ къ сокотéла.
Vermuthen, n., Vermuthung, f., препъсъ, пресъпъсъ; конієптъръ; апъпъріпцъ.
Vermuthlich, a., провавръ, че се пóте пресъпъне; апъпъріпте; ad. de вънъ сémъ, пóте.
Vernachläſſigen, v., пегріцескъ.
Vernachläſſigung, f., пегріціпцъ.
Vernageln, v., дикъіа, a вате къ кіе, a цінті; das Pferd iſt ver-

Digitized by Google

nagelt, кълнѫ сколо̀ъ ачіпсѣ ѳіпдѣ de зиѣ кълѣ.

Vernageln, v., дикъіетъръ (= it. inchiodatura).

Vernähen, v., дикеіѣ кѫ кѫсетъръ; allen Zwirn —, а консѫма тóтъ ача косъндѣ.

Vernarren, v., сънтѣ, devinѣ невѫнѣ; das Geld —, а келтъі невѫнеште; ſich in etwas —, а іѫві чева невѫнеште.

Vernaſchen, v., келтъескѣ не лікърій.

Vernaſcht, a., лікарѣ.

Vernehmbar, s. Vernehmlich.

Vernehmen, v., перчепѣ, сімцѣ, авдѣ; eccaminѣ; аскълтѣ, іаѣ ла дитревъцізне; ſich — laſſen, кѫвънтезѣ.

Vernehmen, n., аѫзіре, дицелецере; армоніѫ; ѳаімъ, ворве; dem — nach, дѣпъ кът се зіче; mit einem im guten — ſtehen, а ѳі дп вѫнъ дицелецере, дп армоніѫ.

Vernehmlich, a., сімцівері, дицелеціверѣ, decrincѣ, кіарѣ; —keit, f., дицелеціверітате.

Vernehmung, f., аскълтаре, дитребаре (de мартърі).

Verneigen, ſich, v., а се дикіна, а ѳаче реверінцъ.

Verneigung, f., дикінъцізне, реверінцъ.

Verneinen, v., нерѣ, denerѣ, зікѣ пѫ, зікѣ ва, пѫ конченѣ.

Verneinend, a., негатівѣ.

Verneinung, f., негъцізне; —ſweiſe, ad., дп модѣ негатівѣ, негативътъпте; —ſwort, n., партікълъ негатівъ.

Vernichten, v., nimiческѣ, стрікѣ, decoйінцезѣ, decѳакѣ; кăцезѣ; рѣмпѣ (зиѣ контрактѣ).

Vernichtung, f., nimiчіре, къзъцізне, decoйінгаре.

Vernichtend, a., стрікътівѣ = destructiv.

Verniethen, v., цінтъескѣ.

Vernunft, f., рацізне, минте (песоиѣ).

Vernünftelei, f., соѳістеріъ, decпікаре de ѳірѣ.

Vernünfteln, v., соѳістічезѣ, черкѣ кѫ минтеа преете месъръ, decпікѣ ѳірѣ.

Vernünfteln, n., раціонъмънтѣ пре сѫвціре.

Vernünftig, a., раціоналѣ, лоцікѣ, раціонатѣ, кѫ минте, кѫ жѫдікатъ; прѫдінте; reden Sie doch —, ворвеште маі кѫ минте; —keit, f., минте съпътóсъ, сімцѣ дитреґ.

Vernunft-kraft, —fähigkeit, f., ѳакълтатеа дицелесъаъ, пътінца рацізнатівъ.

Vernunft-lehre, f., лоцікъ; —lehrer, m., лоцікѣ.

Vernünftler, m., соѳістѣ.

Vernunftlos, a., лінсітѣ de рацізне; вітъ.

Vernunftmäßig, a., раціонаверѣ, рѳсопаверѣ, конѳормѣ рацізнеі, кѫ минте.

Vernunftreligion, f., раціоналісмѣ, релеце ѳѫндатъ пе рацізне, натъралісмѣ.

Vernunftſchluß, m., сілоцісмѣ, раціоцініѣ, рѳзопъмънтѣ.

Vernunftwahrheit, f., адеверѣ дескопеірѣ прін минте.

Vernunftwidrig, a., контрарія рацізнеі, авсърдѣ.

Veröden, v. a., дескопзлезѣ, пъстіескѣ; рѫінезѣ; v. n., девінѣ дешертъ.

Veröſtern, v., репетъ дескѣ.

Verordnen, v., opdinѣ, dicпѫнѣ, demъндѣ; декретезѣ, прескріѣ; регълѣ; im Teſtamente —, dicпѫнѣ прін тестаментѣ; ein Brechmittel —, а прескрі ворътівъ.

Verordnung, f., opdinъцізне; декретъ; dienъсецізне; регълъмънтѣ.

Verpachten, v., арендезѣ, даѣ дп арендъ.

Verpachtung, f., арендаре (= ар. arrenter).

Verpachter, m., арендаторѣ (посесорълѣ че дъ дп арендъ).

Verpalliſadiren, v., паріѳінѣ, (дикідѣ кѫ парі гроші).

Verpanzern, v., дипанцезѣ, ме 'парнезѣ кѫ скътѣ.

Verpaſſen, v., пъсъескѣ (дп кърі), пердѣ пъсъндѣ съ трéкъ окасізнеа.

Verpeſten, v., се чѫмеште, се дипестéзъ.

Verpfählen, v., парѳінѣ, палісъдескѣ.

Digitized by Google

Verpfählung, f., парісатъ.
Verpfänden, v., zълоцескъ, іпотечезъ, амънътезъ.
Verpfändung, f., zълогъ, іпотекъ, амънътъ.
Verpfeffern, v., ѧмпіперезъ пре́.
Verpflanzen, v., стръплънтъ.
Verpflanzer, m., стръплънтътóре (інстрѫм.)
Verpflanzung, f., стръплънтъцїѫне.
Verpflegen, v., мънцінъ, сѫсцінъ, нѫтрескъ; каѫтъ.
Verpfleger, m., нѫтріторъ.
Verpflegung, f., нѫтрітѫръ, сѫсцінемънтъ.
Verpflichten, v., облегъ, ѧndеторезъ.
Verpflichtung, f., облегъцїѫне, ѧndеторіре.
Verpflöcken, v., ѧнцепенескъ кѫ почѫмпї, ѧнцерѫшезъ.
Verpfuschen, v., фѫшерескъ, стрікъ ѧн локъ съ dрегъ (чева).
Verpicken, в. Auspicken.
Verplämpern, v., sein Geld —, а'шї келтѫі банії реъ; sich — mit einer Frau, а се ѧннъdі кѫ о фемеіъ.
Verplaudern, verplappern, v., трекъ тімпѫ чікълindъ, ворбindъ мошї пе грошї, верzї ші ѫскате.
Verprassen, v., рісіпескъ авереа ла кѫрве.
Verproviantiren, v., провъzъ, апровісіонезъ; ѧndестѫлезъ (кѫ de але мънкърії).
Verproviantirung, f., апровісіѫне, провісъмънтъ.
Verpuffen, v., (кеміъ) dетонézъ, крепъ, се спарце кѫ сѫнетъ.
Verpuffung, f., dетонъцїѫне.
Verpuppen, sich, v., се стръформézъ ѧн крісалidъ, ѧн німфъ (інсекта).
Verquellen, v., се ѧмфлъ прін ѫмеzітате.
Verquicken, v., (кеміъ) амалгамезъ.
Verquickung, f., амалгамъ.
Verrammeln, v., барікаdезъ, ѧнкidъ гръмъdindъ оіепте.
Verrammelung, f., барікатъ.
Verrath, m., тръdъмънтъ.
Verrathen, v., тръdезъ; deскоперъ, daъ de голъ, въdескъ.
Verräther, m., тръdъторъ; —ei, f., тръdъцїѫне; —isch, a., тръdъторїѫ, перфidъ.
Verrauchen, v., свапорезъ, сфѫмезъ; се трече (мънія).
Verrauchung, f., свапоръцїѫне.
Verräumen, v., пѫнъ чева ѧнтр'ѫнъ локъ ѫітатъ.
Verrauschen, v., се трече кѫ свонъ.
Verrechnen, v., трекъ ѧн контъ; sich —, се ѧншалъ ѧн сокотéлъ.
Verrecken, v., крéпъ, мóре (оіеа).
Verreden, v. промітъ а нѫмаї фаче чева; sich —, м'апѫкъ лімба де dінаінте.
Verreiben, v., мачінъ.
Verreisen, v., кълъторескъ департе; келтѫескъ кълъторindъ.
Verreißen, v., сфъшіїѫ, рѫмпъ.
Verrenken, v., скрінтескъ, ѧмї саре din локъ,
Verrenken, n., скрінтітѫръ.
Verrennen, v., ѧнкidъ dрѫмѫл.
Verrichten, v., факъ, dрегъ, есекѫезъ; viel zu — haben, а авé мѫлт de а фаче, амъ мѫлте факѫнdе; ein Amt —, ѧndеплінескъ о dрегъторіъ; ein Gebet —, а'шї фаче рѫгъчіѫнеа; seine Nothdurft —, а'шї фаче требѫінца.
Verrichtung, f., фачendъ, фачере, трéбъ; спеdіцїѫне.
Verriechen, v., се свънтъ, се перdе міросѫлъ.
Verriegeln, v., ѧнверіцезъ, ѧнкidъ кѫ zъворъ, кѫ стінге.
Verringern, v., ѧмпѫцінезъ, мікшорезъ, реdѫкъ ла мікъ; скаdъ.
Verringerung, f., ѧмпѫцінаре; —sweise, ad., ѧмпѫцінъndъ, скъzъndъ.
Verröcheln, v., ресѫфлѫ абїа.
Verrosten, v., се ѧнрѫцінеште.
Verrosten, n., Verrostung, f., ѧнрѫцінътѫръ.
Verrucht, a., інфамъ, счелератъ; —heit, f., счелератецъ, інфамїъ.
Verrücken, v., dіслокъ, мѫтъ din локъ; decopdinezъ, тѫрбѫръ, скълчіїѫ; den Verstand —, а се сміnті.
Verrücktheit, f., сміnтіре, френесіъ, аіѫріре.
Verrückung, f., dіслокъцїѫне, скълчіетѫръ.
Verrufen, v., dефаімъ, dіскреdітезъ;

Digitized by Google

факъ пъме реъ; eine Münze —, а девалва.

Vers, m., версъ (стіхъ); —e machen, а версіфіка; elende —e, рѫмътърі; —bau, m., версіфікъціъне; —macher, m., версіфікъторъ; —schmied, m., поетастръ; —weise, ad., ѫн версърі.

Versagen, v., рефътъ; zikъ нъ, denerъ, рефъzъ; промітъ; meine Tochter ist schon versagt, фата мі е промісъ жам; нъ іа фокъ (флінта); die Stimme versagte ihm, іа стътътъ гласълъ; sich etwas —, а се конціné.

Versagung, f., рефъсъ, денегъціъне.

Versalbuchstabe, m., літеръ маре, ініціалъ, капіталъ.

Versalzen, v., ресъръ, съръ прéтаре; einem die Freude —, а търбъра бъкъріа къіва.

Versammeln, v., реадъnъ, адъкъ; конкіъмъ; sich —, а се адъna, реъni.

Versammlung, f., адъnанцъ (нъ адъnътъръ), конгресъ, конвентъ, конвенціъне; стрѫнсъръ.

Versanden, v., ѫнаренezъ, ѫмпедекъ къ nicinъ.

Versart, f., ценъ de метръ, фелъ de версърі.

Versatz, m., zълогъ, амънътъ; —ung, f., ѫмпрътътаре пе zълогъ.

Versauen, v., мънцескъ, ѫмплъ de порчіъ, de некъръціъ.

Versäuern, v., ѫнъкрескъ прéтаре; се ѫнъкреште.

Versaufen, v., консъмъ бъndъ.

Versäumen, v., скапъ (din мънъ) ѫнтърziindъ.

Versäumniß, n., негріцъ; пердере прin негріцъ.

Verschachern, v., въndъ.

Verschaffen, v., прокъръ, факъ а авé, съmminістръ; ѫнлеспескъ, ѫndemънezъ, а къпъта чева.

Verschaffung, f., прокъръціъне, съmminістръціъне.

Verschallen, v., се перде ѫн аеръ тонълъ.

Verschämt, a., ръшіnосъ, témedъ; — thun, а фаче пе ръшіnосъл; —heit, f., ръшіne, темеdітате.

Verschänden, v., деформezъ, дефігърezъ; стрікъ.

Verschanzen, v., ѫнкідъ къ валъ (шанцъ), фортіфікъ.

Verschanzung, f., ѫнкідере къ валъ.

Verscharren, f., ѫнцерѫнezъ, ѫнгропъ къ церъпъ.

Verschäumen, v., трече спъма.

Verscheiden, v., а се деспърці de лъме, móре, тръпъсézъ; er war so eben verschieden, токма 'шї дете съфлетъл.

Verscheiden, n., мóрте.

Verschenken, v., дърѫескъ, факъ пресентъ.

Verschenkung, f., дърѫіре, donъціъне; пресентъ.

Verscherzen, v., трекъ тімпъл глъmindъ; пердъ негріцindъ; sein Glück —, а 'шї перде порокъл.

Verscheuchen, v., спъімънтezъ, спъріїъ.

Verscheuchung, f., спъімънтаре, спъріере = (іт. spaurire).

Verschicken, v., тръмітъ, спедіezъ.

Verschieben, v., діслокъ, ѫмпінгъ; амънъ, діферezъ, прелъnцескъ, пророгъ (парлъмънтъ); се ръреште (пънza).

Verschiebung, f., амънаре; діслокъціъне; пророгъціъне; ръріtъръ.

Verschieden, a., діферітъ, фелъріtъ, варіъ; етероценъ; —heit, f., діферінцъ, варіетате.

Verschienen, v., ферекъ (рóта къ шінъ).

Verschienung, f., ферекътъръ.

Verschießen, v. a., консъмъ (пълбереа, плъмвъ) пъшкъndъ; нъ nimерескъ къ пъшка; die Kolumnen —, а стръпърта паціnеле; —, v. n., се перде, се стінце (колóреа); in ein Mädchen ganz verschossen sein, а фі аморатъ пънъ ѫн гътъ de о фатъ.

Verschiffen, v., стръпортъ пе апъ.

Verschimmeln, v., мъчезеште (пънеа), прinde мъчегаїъ, флóре.

Verschimmelung, f., мъчезітъръ (іт. muffe).

Verschlacken, v., се скъріфікъ (феръ).

Verschlafen, v., петрекъ dopmindъ; пердъ.

Verschlaffen, a., сомпоросъ.

Digitized by Google

Verſchlag, m., despărțitură (părete) de scândură; nalapkă (apd.); kătăniță, ladă.

Verſchlagen, v. a., strîkă, snapră; bată ku kuie; alle Nägel —, a bate tóte kuiele; mit Brettern —, a kăptăși ku scândură; eine Stelle in einem Buche —, a pepde pasaje dintr'o karte foiĭtăndă; ein Pferd —, a poткові peă ăn kală; einen Ball —, a pepde o bilă (biliarie); vom Sturme — werden, a fi arănkată de furtună; ſich etwas —, a pepde ceva; ſich die Kunden —, a'ші pepde măștерii (kumpărători); —, v. n., se dinkălzeште ana шчл.; das Pferd hat —, kalъlъ a skăpată frъnele; folosește, e de importanță; die Arzenei will nicht —, medikamentъlъ nu face efectъ; was verſchlägt er dir? че ші pasъ ціе? че te folosește пе tine? es verſchlägt mir nichts, nu'mi pasъ nimika.

Verſchlagen, a., fină, viklénă, вълоїs; prefъkută (șiretă); —heit, f., finețъ, viklenișъ.

Verſchlämmen, v. Verſchlemmen.

Verſchläuderer, v. Verſchleiderer.

Verſchlechtern, v., fakă mai peă; degradezъ.

Verſchleichen, v., se skrpde, strekór, vinъ.

Verſchleiern, v., me 'nvъlescъ.

Verſchleifen, v., toческъ вестmъptălъ portъndălъ.

Verſchleimen, v., dmplu de шчл, de smezeлă bъlóse.

Verſchleimt, a. mukosъ, вълосъ (bilosъ).

Verſchleiß, m., konsumъțiune, trecére, bindere.

Verſchleißen, v., konsumă, trekъ, vъndъ; rupъ portъndă.

Verſchlemmen, v., dmplu de nomolъ, de imъ, dinnomolescъ.

Verſchleppen, v., portъ, dukъ terъndă.

Verſchleuderer, m., răsipitorъ, keltuitorъ nemesuratъ.

Verſchleudern, v., răsipescъ; vъndъ sub preцъ; dmpraștiă, dаă ku praștia.

Verſchließen, v., dinkidъ; vъndъ; verſchloſſener Menſch, omъ tukutъ, dinkisъ.

Verſchließung, f., dinkidere.

Verſchlimmern, v., devinъ totъ mai peă.

Verſchlimmerung, f., krestere de peă.

Verſchlingen, v., dingiцъ, asсorbъ; se 'nkъlcescъ (fireле); se dmplетечеште, dinlъnцuеште; einen mit den Augen — wollen, te voiĭ cu'l mъncă; —, n., dingiцire = (it. inghiottire).

Verſchlucken, v., daă ne rutъ din жosъ.

Verſchlüpfen, v., se skrpde, se 'nvé, se strъkrъ.

Verſchmachten, v., lъnцezescъ, me topescъ, me sъskъ.

Verſchmachtung, f., lъngóre, lъnцezire, topire.

Verſchmähen, v., despreцuescъ, decdemnezъ,

Verſchmähung, f., despreцъ, decdemnъ.

Verſchmauſen, v., keltuescъ ne mъncări ші bextări.

Verſchmelzen, v., konsumă, topindă; se kontopescъ (kolóreле); kontopescъ.

Verſchmelzung, f., kontopire.

Verſchmerzen, v., dinчetă a mai cinui dъrerea, vită dъrerea; suferă ku răbdare.

Verſchmieren, v., konsumă murdindă, ungъndume (u. e. ku nomadъ); viel Papier —, feștelescъ la hârtiă.

Verſchmitzt, a., fină, viklénă, șiretă.

Verſchnappen, ſich, v., a se skăpa din gură; me vъndă (dъndă din gură kuвinte nekuцetate).

Verſchnauben, verſchnaufen, ſich, v., me resufli, me ostoescă, respiră.

Verſchneiden, v., taiă; vъkъcescă; konsumă tъindă; rătezъ (= ritagliare), stupă, arborii; strikă kroindă, tъindă (vestmъptălă); stasкurezъ (porkă). bată (berbeче), жugъnescă, skopescă (kală, viцelă); alles Tuch —, a nune tótă pănura.

Verſchneidung, f., stъskurъцire, skopire; retezătură (de arbori).

Digitized by Google

Verschneien, v., ѧнтроіенезѫ, акоперѫ кѫ нéѫъ.
Verschnittene, m., еѫнѫкѫ, сковітѫ, кастратѫ.
Verschnitzeln, v., мърѫнцескѫ тъindѫ.
Verschollen, a., скъзѫтѫ, скъпътатѫ din diрептѫлѫ сеѫ.
Verschonen, v., крѫцѫ, респептезѫ.
Verschonung, f., крѫцаре, скѫтіре, респептаре.
Verschönern, v., ѧнфрѫмсецезѫ.
Verschönerung, f., ѧнфрѫмсецаре, adорнъмънтѫ.
Verschränken, v., ѧнкрѫчішезѫ, ѧмплетеческѫ.
Verschrauben, v., стрінгѫ кѫ фѫсѫл (шрѫпѫ).
Verschreiben, v., консѫмѫ скріindѫ; скріѫ реѫ, еронеѫ; прескріѫ (речептъ); аманетезѫ, лесѫ прін скріеѫ (авереа); ordinezѫ; sich —, me 'пшелѫ скріindѫ.
Verschreibung, f., поліцъ, літере овлегътóре; ordinѫ датѫ ѧн скрісѫ; речептъ; актѫ.
Verschreien, v., deфаimѫ, deскреditезѫ.
Verschroben, a., ѧнтортокіатѫ.
Verschrumpfen, v., се 'нкрецеште.
Verschub, m., амънаре.
Verschulden, v., me 'ndeторезѫ, me 'нкаркѫ кѫ деторіі; девінѫ кѫлпачѫ, віноватѫ, сѫнт de вінъ; сѫнт каѫса ѫнѫі реѫ; факѫ о крімъ.
Verschulden, n., кѫлпъ, вінъ.
Verschütten, v., върсѫ, респъndѫ; акоперѫ; verschüttet werden, сѫнт акоперітѫ de рѫінеле ѫнѫі ediфічіѫ; es bei einem —, а къdé din граціа кѫіва.
Verschwägern, sich, v., me 'нкѫмпъцескѫ.
Verschwägerung, f., ѧнкѫмпъціре.
Verschwärmen, v., а'ші пръпъdі авереа.
Verschwärzen, v., ѧннегрезѫ, калѫмніезѫ; в. Verleumden.
Verschwatzen, v., петрекѫ тімпѫл чікълindѫ; скапѫ din гѫръ ѫнѫ секретѫ; Jemanden —, а върфі de чінева.
Verschwatzt, a., чікалъ, гѫръ спартъ.
Verschweigen, v., ретакѫ, цінѫ аскѫнсѫ тъкъndѫ.
Verschweigung, f., ретъчінцъ.
Verschwelgen, v., ѧмі мъпънкѫ авереа ѧн плъчері.
Verschwellen, v., а се ѧмфла.
Verschwemmen, v., а інѫnda, а ѧмплеа de імѫ = lime іт.
Verschwenden, v., ръсіпескѫ авереа.
Verschwender, m., ръсініторѫ, келтѫіторѫ невѫнѫ, пръдъторѫ.
Verschwenderisch, ad., кѫ рісіпъ.
Verschwendung, f., рісіпъ, прадъ.
Verschwiegen, a., секретѫ, тъкѫтѫ, dіскретѫ каре штіъ а тъчé; —heit, f., тъчетѫрнітате, секретецъ, dіскрецiѫне.
Verschwinden, v., dіспаре, се перde din вedере.
Verschwistern, v., а се ѧнсоръці, а се фаче сѫрорі.
Verschwitzen, v., асѫdѫ, скотѫ сѫdóре (пъdѫшéлъ); ѧмплѫ de сѫdорі; фіг. ѫітѫ (dѫрере, пекаzѫ).
Verschwören, v., жѫрѫ; абжѫрѫ, промітѫ кѫ жѫръмънтѫ; конжѫрѫ, me легѫ кѫ жѫръмънтѫ.
Verschworner, Verschwörer, m., конжѫраторѫ, конспіръторѫ.
Verschwörung, f., конжѫръцiѫне.
Versehen, v. n., (es, etwas), скапѫ din вedере, факѫ ерóре, смінтескѫ (apd.), грешескѫ; ѫітѫ, негріцескѫ, me 'пшелѫ; womit hat er's bei ihm —? кѫ че і а грешітѫ? кѫ че 'л а вътъматѫ? der Klügste kann's —, тотѫ омѫлѫ грешеште; einen Dienst —, а ессерса о deрегъторіъ; die Wirthschaft —, а пѫрта ікономіа; einen Kirchendienst an jemandes Stelle —, а фі вікарѫлѫ, а цiné локѫл ѫнѫі парокѫ; — v. a., (mit etwas), провъdѫ, ѧndестѫлезѫ; sich mit dem nöthigen Brennholze —, а се провеdé кѫ лемнеле требѫінчóсе de фокѫ; ein Zimmer mit dem nöthigen Geräthe —, а мобіла каса кѫ челе требѫінчóсе; sich —, аштептѫ, сперѫ, даѫ кѫ сокотéла; ehe ich mich versah, кънd нѫ гъndeамѫ, кънd нічі аштептамѫ; ich

versehe mir nichts Gutes von ihm, n'аштептъ nічі ѕnъ вine dела елъ; sie hat sich an einem Affen —, c'a ѕітатъ ла о momiцъ (ші nъ шіа adѕcъ aminте о mѕiере греа); —, v. n., epope, скъпаре din bedepe, невъгаре de сéмъ; aus —, din epope.

Versehung, f., провісіонаре, провісіѕne; пѕртареа ѕneї dpeгъторії.

Versehren, v., ватъмъ, стрікъ.

Versenden, v., тръмітъ, спediezъ.

Versendung, f., спediцiѕne, тръмітере; —sgebühren, pl., провісіѕne.

Versengen, v., пърлескъ, apdъ пре сѕпрафацъ.

Versengung, f., пърлітѕръ.

Versenken, v., афѕndъ, кѕфѕndъ, daъ adѫnкъ.

Versenkung, f., афѕndъцiѕne, кѕфѕndътѕръ.

Versetzen, v., стръпортъ, мѕтъ din локъ, стръмѕтъ; стръплънтъ; amъпътezъ (zълоцескъ); местекъ (легъ) метале; респѕndъ, реплікъ; ѫnкidъ, варікadezъ; in's Elend —, алъ adѕче ла miсеріъ; Wein mit Wasser —, местекъ вінъ кѕ апъ; einen Schüler in eine höhere Classe —, а промові пе ѕnъ школаръ.

Versetzung, f., стръпѕсъцiѕne; inверсiѕne (de ворве); местекътѕръ (легътѕръ de метале); промоцiѕne (de школарі).

Verseufzen, v., трекъ сѕспінъndъ, ѫn цемете.

Versichern, v., ассекѕрezъ, ѫnкреdinцezъ.

Versicherer, m., ассекѕръторъ.

Versicherung, f., ассекѕръцiѕne; —sschein, m., чертіфікатъ de ассекѕранцъ.

Versieden, v., се трече клокотіndъ, фервъndъ.

Versiegeln, v., сіцілezъ; фіг. ѫnкреdinцezъ.

Versiegen, v., deсéкъ.

Versilbern, v., ѫnарцінтezъ; префакъ ѫn арцінтъ (ѫn монетъ марфа), вънzъndъ.

Versinken, v., c'афѕndъ, скѕфѕndъ; —, n., афѕndътѕръ, скѕфѕndътѕръ.

Versinnlichen, v., факъ сімцiверъ.

Versitzen, v., петрекъ шezъndъ.

Versoffen, a., вецівъ, веѕторъ, datъ ла веѕтѕръ.

Versöhnen, v., пачефікъ, ѫmпакъ; спълъ (пъкатъ прin шчл.)

Versöhner, m., пачефікъторъ, ѫmпъчѕіторъ.

Versöhnlich, a., пачнікъ, пачіфікъ; —keit, f., пачнічіъ.

Versöhnopfer, n., жертфъ, віптімъ de ѫmпъкаре (а пъкателоръ).

Versorgen, v., портъ гріцъ; провъdъ; zu — haben, amъ съ цінъ (фаміліъ); seine Tochter —, а'шї ашеza (мъріта) фата.

Versorgung, f., провісіѕne; пѕртаре de гріцъ.

Versparen, v., крѕцъ, рецінъ (пе алтъdатъ).

Verspäten, sich, v., вінъ търziъ, ѫnтърziiѕ.

Verspätung, f., ѫnтърziepe.

Verspeien, v., скѕіпъ ѫndocъ.

Versperren, v., ѫnкidъ, ѫmпedекъ пасѕ, ѫnтрареа; den Weg —, таіѕ калеа.

Versperrung, f., ѫnкizътѕръ.

Verspielen, v., перdъ ѫn жокъ; пров. versehen ist verspielt, каре грешеште перde; die Zeit —, а'шї петрече тімпѕл ла кърцї.

Verspieler, m., перzъторъ.

Verspinnen, v., консѕмъ торкъndъ.

Verspotten, v., іаъ ѫn рѫсъ, ѫn вътаіъ de жокъ, важокѕрескъ.

Verspottung, f., ватжокѕръ, de рѫсъ.

Versprechen, v., промітъ; а се логоdі; ich bin oder habe mich anderswo versprochen, am datъ ворва ла алтъ парте, сѕнт логоdітъ кѕ алта; sich —, а греші ворвіndъ; пров. was man verspricht, muß man halten, промісіѕnea е деторіъ.

Versprengen, v., іаъ ла фѕгъ спъргъndъ (шірѕріле inimікѕлъ).

Verspritzen, v., консѕмъ ѫmпрошкъndъ; фіг. върсъ сънце.

Verspruch, m., промісіѕne (фъгъdѕінцъ).

Digitized by Google

Verspüren, v., cimцȣ; —, n., cimцimъnтȣ.
Verstählen, v., оцелескȣ.
Verstählung, f., оцелітȣръ = (фр. acerer).
Verstand, m., ѫnцелеџере, minте, жȣdікатъ, спірітȣ, ѫnцелесȣ; der gesunde Menschenverstand, mintea сънътóсъ, cimцȣ комȣnȣ; gar keinen — haben, а фі капȣ секȣ; wieder zum — kommen, а'mї веni ѫn minцї; er hat mehr Glück als —, порокȣ ѫї е maї mape декътȣ mintea; пров. pom. maї вine о лінгȣръ de порокȣ, декътȣ о вȣте de minте.
Verstandeskraft, f., пȣтере ѫnцелептівъ.
Verständig, a., пречепȣтȣ, ѫnцелептȣ, ѫnцеліџinте, прȣdinте, кȣ жȣdекатъ, кȣ minте.
Verständigen, v., ѫnштіinцezȣ, ѫnкȣnoштinцezȣ, факȣ съ ѫnцелéгъ; лȣminezȣ, лъмȣрескȣ, ѫnфорmezȣ.
Verständlich, a., ѫnцелеџіверȣ, кїарȣ, кȣратȣ, лъмȣрітȣ; —keit, f., ѫnцелеџіверітате, кїарітате.
Verständniß, n., ȣnipe, ѫnцелеџере, арmoniъ; релъцiȣne.
Verstärken, v., ѫnтъреск, фортефікȣ.
Verstärkung, f., ѫnтъріре.
Verstatten, v., ѫnгъdȣіȣ, сȣферȣ, кончеdȣ.
Verstattung, f., ѫnгъdȣinцъ, кончесіȣne, лічінцъ.
Verstauben, v., се пръфȣеште, се пȣлберéзъ.
Verstäuben, v., се фаче прафȣ.
Verstauchen, v., ѫmї сȣческȣ (mъna, пічорȣл), dіслочезȣ тръnтindȣ.
Verstechen, v., ѫnкidȣ кȣ пȣnсетȣрї de акȣ; фіг. die Trümpfe —, а жȣка пе тоцї тромфії.
Versteck, n., аскȣnзътóре.
Verstecken, v., аскȣndȣ; sich —, versteckt spielen, а жȣка de а баба óрбъ.
Verstehen, v., аȣdȣ, ѫnцелегȣ, перчепȣ, кȣпріndȣ; sie versteht romanisch, еа штіе ромъneште; sich auf etwas —, а се перчепе ла чева; sich zu etwas —, а се da dȣпъ пърȣ, а фі de ȣnȣ планȣ; sich mit einander —, а се концелеџе, ѫnвоіре секретъ.
Versteigen, sich, v., а се сȣі прé таре; фіг. а се перde ѫn.
Versteigern, v., вънdȣ ла лічітъцiȣne (ла mezатȣ), ла чіne dъ maї mȣлтȣ.
Versteigerung, f., лічітъцiȣne, mezатȣ.
Versteinern, v., се ѫmпетреште, се фаче пéтръ, се петріфікъ.
Versteinerung, f., петріфікъцiȣne, ѫmпетрітȣръ.
Verstellen, v., се префаче; се dефігȣрéзъ, се скіmосеште, се стръmвъ.
Verstellung, f., префъкътȣръ; стръвестітȣръ.
Versterben, v., moрїȣ.
Versteuern, v. a., респȣndȣ dapea, такса, трівȣтȣлȣ; —, v. n., кърmȣескȣ реȣ о naiъ.
Verstimmen, v., decакорdezȣ (ȣnȣ інстрȣmъnтȣ).
Verstimmung, f., dіскорdanцъ.
Verstöbern, v., се префаче ѫn пȣлвере: с'акопере de néȣъ.
Verstocken, v., пȣтрезеште прin mȣлтъ ȣmezéлъ; се 'nвѫртошéзъ, се фаче воцȣ, бȣтȣкȣ; deвine necimцiторȣ, червікосȣ.
Verstockt, a., ѫndъръtnікȣ, червічосȣ.
Verstocktheit, f., Verstockung, f., ѫnвѫртошаре, necimцiре; червічіъ; ѫmпетріре de inimъ.
Verstohlen, v., фȣртівȣ; секретȣ, аскȣncȣ; —er Weise, ad. пе фȣрішȣ, пе аскȣncȣ.
Verstopfen, v., астȣпȣ; verstopft sein, а фі ѫnкȣіетȣ.
Verstopfung, f., астȣпаре (іт. stoppare); ѫnкȣіере (обстрȣкцiȣne); — des Harnganges, опріреа ȣdȣлȣї.
Verstorben, a., мортȣ, репосатȣ; ѫn Domnȣлȣ ферічітȣ.
Verstören, v., тȣрбȣрȣ, ѫnтрерȣmпȣ; рісіпескȣ.
Verstörung, f., тȣрбȣраре.
Verstoß, m., ерорe, ловіре, скіопътаре (ѫn бȣnакȣвіінцъ).
Verstoßen, v., ватъmȣ, портȣ; факȣ о пекȣвіінцъ; ласȣ, лапъdȣ, daȣ пе ȣшъ афаръ (пе соціъ).

Digitized by Google

Verſtoßung, f., лъпъдаре (de coţie); dестронаре, dестоштепире (de фiiь).
Verſtreichen, v., трекĕ (тimпĕ); астънĕ лiнindĕ пedeасънра.
Verſtreichen, n., тречереа (тimпълъl); дмплiнiреа (терmiнълъl); лiпiре.
Verſtreuen, v., рiсiпескĕ, дмпръштiь.
Verſtricken, v., дмплетеческĕ; дпкъркĕ, прindĕ (дп лацърl) дпрецезĕ; консъмĕ дмплетindĕ, петрекĕ тimпъл фъкъndĕ ла колцъnl (штрimфl).
Verſtümmeln, v., трънкiезĕ, чънтезĕ.
Verſtümmelung, f., трънкiепътĕ, (стропшiтъръ = storpiatura it.).
Verſtummen, v., амъцескĕ, dевinĕ мътĕ; —, n., амъцire = (ammutire it.)
Verſtutzen, в. Stutzen.
Verſuch, m., черкаре, провъ, спериmънтĕ (iспiтъ).
Verſuchen, v., черкĕ, провезĕ, сперimънтезĕ, iспiтескĕ; zum Böſen —, а dъче ла реў (iспiтъ).
Verſucher, m., черкъторĕ, iспiтiторĕ.
Verſucht, a., черкатĕ, провatĕ, пъцiтĕ; im Kriege —, iскъсiтĕ дп ресвоiь.
Verſuchung, f.. черкаре, iспiтъ.
Verſudeln, v., спъркĕ.
Verſündigen, ſich, v., пъкътъескĕ; ſich an Jemandem —, а пъкътьi дпaintea къiва.
Verſündigung, f., пъкатĕ, пъкътъire.
Verſüßen, v., дпдълцескĕ.
Verſüßend, a., дпдълцiторĕ.
Verſüßung, f., дпдълцire.
Vertäfeln, v., дптъвлескĕ.
Vertändeln, v., die Zeit —, а петрече тimпъл кь nimiкърl, а тъndълi; Geld —, а келтьi пе nimiкърl.
Vertanzen, v., пердĕ (тimпĕ, вanil) дъпцxindĕ.
Vertauſchen, v., пермътĕ, скimвĕ.
Vertauſchung, f., пермътъцiune, скimвĕ.
Verteufelt, a., дпdiъволiтĕ, дпdръчiтĕ.
Verteutſchen, v., цermanicezĕ, традъкĕ дп цermana.
Vertheidigen, v., апърĕ, протежĕ = окротескĕ, съсцinĕ, скътескĕ, патрочinezĕ, дефъndezĕ.
Vertheidiger, m., апъръторĕ, протепторĕ = окротiторĕ; скътiторĕ; дефencорĕ.
Vertheidigung, f., апърare, дефenciune; протеццiune; дпdрептare.
Vertheidigungs-bündniß, n., алliанцъ дефencivъ; —ſchrift, f., апологiь, скрiптъръ апологетiкъ; —werke, pl., фортефiкъцiune.
Vertheilen, v., дмпарцĕ, деспарцĕ.
Vertheiler, m., дмпърцiторĕ.
Vertheilung, f., дмпърцire.
Vertheuern, v., скътпескĕ (п. е. пъпеа).
Vertheuerung, f., скътпire.
Verthuer, в. Verſchwender.
Verthun, v., ръсiпескĕ (аверea).
Vertiefen, v., афъndezĕ, скъфъndĕ, адънческĕ.
Vertiefung, f., афъndътъръ, адънчiтъръ; мeditъцiune адънк.
Vertilgen, v., стiрпескĕ, стinгĕ, стерminĕ, штергĕ dе пе фаца пътънтълl.
Vertilger, m., стерпiторĕ, стерmiпъторĕ.
Vertilgung, f., стерпътъръ, стерmiпъцiune.
Vertract, a., блъстъматĕ, дпръвъцiтĕ,
Vertrag, m., контрактĕ, конвенцiune., трапсакцiune, дпвоiелъ.
Vertragen, v., съферĕ, съпportĕ, толерĕ; ſich —, се дпвоiескĕ, cimпaticézъ; man kann ſich nicht mit ihm —, пъ се потĕ съфері, пъ се потĕ дпгъдьi, пъ потĕ вiецьi дмпревпъ.
Verträglich, a., соціаверĕ, тратаверĕ, че се пóте съфері, дпвоi, трeї вine дмпревпъ.
Vertrauen, v., дпкредinцezĕ (чева къiва); ſich —, ме 'пкредĕ, фiezĕ (авемĕ сфiezĕ, сéĕ сфiескĕ = mesfier фр. = а пъ се фié = дпкреде).
Vertrauen, n., дпкредере, фidенцъ.
Vertrauern, v., желескĕ, петрекĕ дп жале, дп dорiь = (dolium).
Vertraulich, a., фidенцiалĕ, фамiлiарĕ, intimĕ, декасъ; —keit, f., фамiлiарitате.

Digitized by Google

Vertrâumen, v., нетрекѣ zіzеле вісѫндѣ, тръіескѣ nіміка фъкѫндѣ.
Vertraut, a., дпкрезътѣ, фаміліарѣ, декасъ; —heit, в. Vertraulichkeit.
Vertreiben, v., аллънгѣ, фъгъреск, іаѣ ла фъгъ, ла гóпъ; респінгѣ (пеінімікѣ); скотѣ (дърерea, вóла); трекѣ (марфа); вънезѣ; die Geſchwulſt —, а десдтфола; aus dem Bette —, a da din патѣ; ſich die Zeit —, а'шї петрече тімпълѣ.
Vertreibung, f., аллънгътъптѣ, фъгърipe, cronipe.
Vertreten, v., калкѣ; дпкідѣ (дрѫмълѣ); цінѣ локъ, репресентезѣ; einen vor Gericht —, а фі плеnіпотінтеле кѫіва; ſich den Fuß —, а'шї склінті пічорълѣ.
Vertreter, m., плеnіпотінте (векілѣ); прокъраторѣ.
Vertretung, f., кълкаре (кѫ пічорълѣ), склінтітъръ; плеnіпотінцъ.
Vertrieb, m., вънzаре (de мърфърі).
Vertrinken, v., дмї веаѣ (авереа), келтъескѣ вындѣ; die Grillen —, а беа ка съ'і трéкъ de пеказѣ.
Vertrocknen, v., десекѣ, ѫскѣ; се десéкъ, ѫскъ; —, n., десекъцінe, ѫскъцінe.
Vertröbeln, v., дмї вындѣ векітъріле.
Vertröſten, v., мънгъіѣ, даѣ сnеме, сперанцъ.
Vertröſtung, f., мънгъіере, сперанцъ.
Vertuſchen, v., аскѫндѣ, цінѣ аскѫnсѣ, такѣ.
Vertuſchung, f., аскѫnсътъптѣ.
Verübeln, v., лъа спре реѣ.
Verüben, v., факѣ, есерчезѣ.
Verunedeln, v., derpadezѣ, мікшорезѣ.
Verunehren, v., deconорѣ, простескѣ = prostituo.
Verunehrung, f., deconорътъптѣ, простіцінe.
Verunreinigen, v., десънескѣ, дмпърекезѣ, сеатънѣ zizaніъ.
Verunglimpfen, v., калътніезѣ, defаімѣ.
Verunglimpfung, f., калътніъ, defаіцъ, ворвіре de реѣ.
Verunglücken, v., ме непороческѣ, есѣ реѣ ла капетѣ; перѣ, пъ реесѣ.
Verunreinigen, v., профanezѣ, спъркѣ.
Verunreinigung, f., профанацінe; спъркъцінe.
Verunſtalten, v., desфігърezѣ.
Verunſtaltung, f., desфігъръцінe.
Veruntreuen, v., превaріѣ, фърѣ amminiſtрѫndѣ, портѣ о дрегъторіѣ кѫ пекредінцъ; прадѣ.
Veruntreuung, f., превaріѣцінe; пръдътъръ (а вапілор пъблічі).
Verurſachen, v., къшънѣ = cagionare it.
Verurtheilen, v., жъдікѣ, хотърескѣ, осѫндескѣ, даѣ сѫнтінцъ.
Verurtheilung, f., осѫндipe.
Vervielfältigen, v., тълтіплікѣ.
Vervielfältigung, f., тълтіплікъцінe.
Vervollkommnen, v., перфекцінezѣ, дndеплінескѣ.
Vervollkommnung, f., перфекцінe, десъвършipe.
Vervortheilen, v., дпшелѣ, пънѣ ла мънъ; трѫфezѣ.
Vervortheilung, f., дпшелъцінe; трѫфъріъ.
Verwachſen, v., а емі, а креште (dintr'ѫnѣ вестъптѣ), а девені прé мare (пентрѫ елѣ); а чікатріса (плага); а се аккопері (de érвъ); — ſein, а фі гебосѣ.
Verwahren, v., консервезѣ, пъстрезѣ; дпкідѣ; ſich vor etwas —, а се прéсерва de чева; а се провedé.
Verwahrer, m., dепосітарѣ, пъстръторѣ.
Verwahrlich, a., сервавérѣ, дп depoсітѣ.
Verwahrloſen, v., пегріцескѣ, пъ портѣ гріцъ; лаѣ съ се стріче, съ се пéрѫ прin пегріцъ.
Verwahrloſung, f., пегріцінцъ.
Verwahrung, f., пъстрare, цінere сѫѫ пазъ; протестъцінe; —ſmittel, n., пресерватівѣ; antidotѣ.
Verweiſen, v., девінѣ орфанѣ, ремънѣ съртанѣ, фъръ пърінці.
Verweiſet, a., ремасѣ орфанѣ.
Verwalten, v., amminiſtрѫ, гѫвернezѣ, къртъескѣ, портѣ требіе.
Verwalter, m., amminiſtраторѣ, къртъіторѣ, гѫвернъторѣ; ікономѣ; реціторѣ (театрѫ).

Digitized by Google

Verwaltung, f., amminiстръцiѕне, гѕвернѫ.
Verwandeln, v., скimвѫ, префакѫ стръмѕтѫ; метаморфосезѫ.
Verwandlung, f., стръмѕтъцiѕне, префачере, скimвaре; стръсѕвстанцiацiѕне (а корпѕлѕї D. Xc.)
Verwandt, a., консънцiѫ; кѕмпъцiтѫ; ein —er, кѕмпатѫ; —schaft, f., пърiнцiъ, кѕмпъцiъ, рѕdeniъ; аффiнътате, фiнiъ.
Verwaschen, v., консѕмѫ (съпѕнѕ) спълъndѫ.
Verwässern, v., ѧmmoiѕ = immollare італ.; сѕвцiѕ кѕ апъ.
Verweben, v., консѕмѫ цесъndѫ; ѧнцесѫ.
Verwechseln, v., скimвѫ; конфѕndѫ, iaѫ ѕна пентрѕ алта; das Zeitliche mit dem Ewigen —, а мѕрi.
Verwechselung, f., скimвѫ; конфѕсiѕне.
Verwegen, a., ѧndръспецѫ, кѕтезъторѫ; сѕмецѫ; —heit, f., кѕтезаре.
Verwehren, v., опрескѫ, ѧмпedекѫ.
Verwehrung, f., опрiцiѕне, ѧмпedекаре.
Verweichen, v., прéмоiѕ.
Verweichlichen, v., молешескѫ.
Verweigern, v. рекѕсѫ, denегѫ, рефѕсѫ.
Verweigerung, f., рефѕсѫ, негъцiѕне.
Verweilen, v., ѧнтърziѫ, стаѫ; sich —, а петрече ... ретрiмiтѫ.
Verweinen, v., петрекѫ плънгъndѫ.
Verweis, m., ѧнфрѕнтаре, мѕстраре, ѧмпровоziре.
Verweisen, v., есiлезѫ, спатрiезѫ, десцерезѫ (сѕргiѕнескѫ); ѧнфрѕнтѫ, ѧмпровоzескѫ (apd. = imпрово); ѧndрептезѫ; Einen an Jemanden —, ѧndрептезѫ (adpecezѫ) ла чiнева шчл.
Verweisung, f., есiлѫ, спатрiъцiѕне; трiмiтере, adpecape.
Verwelken, v., се вестежеште, i трече флóреа; се трече, пере.
Verwelkung, f., вестежiре.
Verwenden, v., ѧнвѫртескѫ, ѧнторкѫ; ѧнтревѕiнцезѫ; auf etwas —, а ѧнтревѕiнца (ванї) ла чева; sich für Jemanden —, а мiжлочi, а а се пѕне пентрѕ чiнева; kein Auge von einem —, а нѕ лѕа окiѕл dѕпъ чiнева.
Verwendung, f., ѧнтревѕiнцаре; мiжлочiре.
Verwerfen, v. a., леапъdѫ; ръсiпескѫ, арѕнкѫ ѧнкóчї ѧнколо; рекѕсѫ, репровѫ, скотѫ de minчѕнъ (пе ѕнѫ мартѕре); eine Urkunde —, deminцескѫ ѕнѫ актѫ; —, v. n., лéпъdъ (óia); sich —, се короцеште.
Verwerflich, a., репровaверѫ, de лепъdатѫ.
Verwerfung, f., репровъцiѕне, лепъdаре.
Verwesen, v., amminiстрѕ; в. Verwalten.
Verweser, m., amminiстръторѫ; локѕцiнънте, векiлѫ = вiкарiѕ.
Verweslich, a., коррѕптiверѫ, пѕтрезiверѫ, пѕтрезiчосѫ; —keit, f., пѕтрезiверiтате.
Verwesung, f., пѕтрезiцiѕне; amminiстръцiѕне.
Verwetten, v., перdѫ пѕнъndѫ ремъшагѫ.
Verwettet, a., прiлостiтѫ, diaволiтѫ.
Verwichen, a., скѕрсѫ, пасатѫ, трекѕтѫ; —, ad., odinióръ, deѕнъzї.
Verwickeln, v., ѧнкѕркѫ, ѧнкълческѫ; ѧмплетескѫ; аместéкѫ.
Verwickelung, f., ѧнкѕркътѕръ, ѧмплетечiтѕръ; iнтрiгъ.
Verwildern, v., ѧнсълвътъчезѫ, deвiнѫ феросѫ.
Verwildert, a., сълвътъчiтѫ.
Verwilderung, f., ѧнсълвътъчiре = insalvatichire; ферочетате; фiг. лiпсъ, негрiцъ de кѕлтѕръ.
Verwilligen, в. Bewilligen.
Verwinden, v., déпънѫ (= deпѕнѫ) тотѫ; ѕiтѫ, ѧнвiнгѫ (о dѕрере), das wird er sobald nicht —, din ачéста нѕ'шї ва вeнi кѕръndѫ ѧн сiмцiре.
Verwirken, v., консѕмѫ фръмънтъndѫ, перdѫ (пъкътѕiндѫ, фъкъndѫ о крiмъ); was habe ich verwirkt? че ам грешiтѫ? das Leben —, а мерiта мóртеа; ein Lehen —, а перde феѕdѫ.
Verwirkung, f., конфiшкъчiѕне, фе-

Digitized by Google

лоніъ, перdере (de феѕdѫ) прін пелоіалітате.
Verwirren, v., конфѕndѫ, тѕрвѕрѫ; ѧнтріцезѫ.
Verwirrt, a., конфѕсѫ, амецітѫ.
Verwirrung, f., конфѕсіѕне.
Verwirthschaften, v., економісескѫ реѫ.
Verwischen, v., штергѫ.
Verwittern, v., се стачінъ (п. е. варѕлѫ ѧн аерѫ), се пѕлверісéзъ, се фърінéзъ.
Verwitwet, a., въdѕвітѫ, че а ремасѫ въdѕвѫ (= се é remasto vedovo іт.)
Verwöhnen, v., депрindѫ реѫ.
Verwöhnung, f., депрindере, обічнѕіре реа, ръсфъцѫ.
Verworfen, a. репроватѫ; лъпъdътѕръ; ein —er Mensch, омѫ de nimіка.
Verworrenheit, f., конфѕсіѕне,
Verwunden, v., ръпескѫ.
Verwundern, sich, v., me мірѫ, me мінѕнезѫ.
Verwunderung, f., міраре.
Verwundung, f., ръпіре.
Verwünschen, v., блестемѫ, малезікѫ.
Verwünschung, f., блестемѫ, малезічіѕне.
Verwürzen, v., аромезѫ, пресерѫ кѕ dресѕрї (кѕ аромате) пре́ мѕлтѫ.
Verwüsten, v., пѕстіескѫ, депрadѫ, рѕінезѫ.
Verwüster, m., пѕстііторѫ, депръdъторѫ.
Verwüstung, f., пѕстііре, депръdъціѕне.
Verzagen, v., me deскораціезѫ, me ѧмпѕціпезѫ кѕ inima.
Verzagt, a., deскѕръціатѫ, ѧмпѕціпатѫ кѕ inima, темъdосѫ.
Verzagtheit, f. темеdітате, deскѕраціѫ.
Verzählen, v., а се греші ѧн сокотéлъ; —, n., сокотéлъ грешітъ.
Verzahnen, v., ѧndінтезѫ.
Verzahnung, f., ѧndінтътѕръ.
Verzapfen, v., въndѫ кѕ мънѕнта (вінѫ, бере).
Verzärteln, v., deсмерdѫ, ресфъцѫ, делікатезѫ; еффемеіезѫ.
Verzärtelung, f., ресфъцътѕръ, еффемеіетѕръ, делікатецъ.
Verzäunen, v., ѧнгръdескѫ, ѧнкіdѫ кѕ гарdѫ віѫ (кѕ тѕфе); verzäunter Ort, о гръdінъ.
Verzehnten, v., daѫ (пѕнѫ) dежмъ, dечімъ.
Verzehren, v., містѕескѫ, мънънкѫ, консѕмѫ.
Verzéhrer, m., консѕмъторѫ.
Verzehrung, f., консѕмъціѕне; —ѕsteuer, f., dажde de консѕмъціѕне (пе мънкаре, бъѕтѕръ).
Verzeichnen, v., decemnѫ, потезѫ; спечіфікѫ; decemnѫ, zѕгръвескѫ реѫ.
Verzeichniß, n., спечіфікъціѕне, лістъ, каталогѫ, реціcтрѕ; indіче, таблъ (de матеріа кѕпрінсъ ѧнтр'о карте); — der Druckfehler, ерате; — der neuen Bücher, каталогѫ de кърцї поѕе.
Verzeihen, v., їертѫ = (liberto); Gott verzeihe mir! Dzeѫ me їерте!
Verzeihung, f., їертаре, їертъціѕне.
Verzerren, v., скімоносескѫ, скълъмвезѫ; deсфігѕрѫ; me стрѫмбѫ.
Verzetteln, v., респъndескѫ, ѧмпръштіѫ.
Verzicht, f., репѕнчіаре, лепъdаре (de dрептѕлѫ сеѫ); auf etwas — leisten, а се лепъda de чева.
Verziehen, v., стрѫмбѫ, сѕческѫ, скімоносескѫ (гѕра), факѫ грімасе (францозісмѫ); me грешескѫ ла трасѫ; стрікѫ, крескѫ реѫ; прелѕнцескѫ, діферѫ; ein Kind —, а da крештере реа ѕнѕї копілѫ; sich —, се траце се ръсіпеште; das Gewitter verzieht sich, фѕртѕна се трече.
Verziehung, f., стръмбътѕръ, скімосітѕръ; крештере реа; прелѕнціре, тръгънътѕръ.
Verzieren, v., орнезѫ; ѧмфрѕмсецезѫ, ѧмподобескѫ.
Verzierung, f., орнъмънтѫ, ѧнфрѕмсецаре.
Verzinnen, v., споескѫ кѕ косіторѫ, ѧнкосіторескѫ.
Verzinnung, f., ѧнкосіторітѕръ.
Verzinsen, v., плътескѫ інтересе, dобъndъ, камътъ.
Verzogen, a., стрікатѫ прін крештере, реѫ edѕкатѫ.

Digitized by Google

Verzögern, v., рептърziezъ, трагънъ, прелънцескъ, аmmънъ.
Verzögerung, f., рептърziepe, тръгъпътъръ, аmmънаре.
Verzollen, v., даъ вамъ.
Verzuckern, v., ѧnzъхърескъ.
Verzuckung, f., спасmъ, тръmъръtъръ, копвълсiъne.
Verzug, m., ѧнтърziepe, аmmъnаре.
Verzüglich, a., че се пóте аmmъna.
Verzweifeln, v., десперъ, пердъ сперанца.
Verzweifelt, a., десператъ.
Verzweifelung, f., десперъцiъne.
Vesper, f., сéръ; весперъ (вечерniъ); —brot, n., mepinde (ожiнъ); —predigt, f., предiкъ de сéръ.
Vesuv, m., Весъвъ (mъnте вълканъ).
Veteran, m., вътрънъ = ветеранъ, солдатъ черкатъ, сервiтъ.
Vettel, f., кървъ, търфъ; eine alte —, кървъ бътрънъ.
Vetter, m., въръ прimаръ; —schaft, f., верiъ, ръdeniъ, аффiнътате dъпъ верi.
Vexiren, v., ватжокорескъ, съпъръ акъцъndъme (de чiнева).
Vexirerei, f., акъцърiъ.
Vexirschloß, n., лъкатъ, zаръ секретъ.
Vezier, Vezir, m., вiсiръ.
Vicar, m., вiкарiъ = векiлъ.
Vice, ѧn компъсъцiъnї вiче, п. е. Vicekönig, вiчереце.
Victualien, pl., вiптъалiї, de але mънкъреї.
Vieh, n., вiтъ = (bête фр.) вестiъ, аnimалъ (добiтокъ).
Vieh-arzneikunst, f., ветерinарiъ; —arzt, m., ветерinаръ (medikъ de вiте).
Viehbremse, f., стреке (mъсче de вiте).
Viehfutter, n., пътрецъ.
Vieh-handel, m., негоцъ de вiте; —händler, m., негоцеторъ de вiте.
Viehhirt, m., пъсторъ = въкаръ (de вiте корnъте марї), пъкъраръ (de вiте корnъте mічї).
Viehhof, m., околъ, стаълъ, стрънгъ шчл.
Viehisch, a., врътaлъ, вестiалъ (dовiточескъ), de вiтъ; —e Lust, вестiалiтате.
Viehmagd, f., въкърéсъ.
Viehmarkt, m., търгъ de вiте.
Viehraub, m., фъртъ, ръпiтъ de вiте.
Viehseuche, f., епizотiъ, вóлъ (чъmъ) de вiте.
Viehtrieb, m., inстinктъ de вiтъ; dрептъ de тречере ла пъскътъ.
Viehweide, f., пъшъne de вiте; опрiтъ (apd.); съхатъ, (ѧn Пп.).
Viehzucht, f., кълтъръ de вiте, пъкъръriъ.
Viel, a. шi ad., mълтъ; wie —? кътъ-ъ; къцї-е? кътъ de mълтъ? so —, атътъ; so — als, атътъ къ; so — mehr, um so — mehr, маї mълтъ къ атътъ; zu —, прé mълтъ.
Vielblätterig, a., полiпеталъ (вот.) mълтiфоїъ.
Vielblumig, a., полiаnтеъ (вот.) mълтiфлорiъ.
Vieldeutig, a., екiвокъ, de mълте семniфiкъцiъnї.
Vieleck, n., полiгонъ, корпъ къ mълте ъnгiърї (колцърї).
Vielerlei, a., mълтiфаръ, mълтiфелъ, diверсъ.
Vielfach, a., mълтiплъ; пепъmератъ.
Vielfältigkeit, f., mълтiплiчiтате.
Vielfärbig, a., пестрiцъ (дела pretesta, тогъ албъ тiвiтъ къ пърпъръ портатъ de копiї романї); —keit, f., пiстрiцiтъръ.
Vielfraß, m., полiфагъ (аnimалъ); фiг. гъръ спартъ (омъ).
Vielfräßig, a., mънкъчосъ, песътъратъ.
Vielgeliebt, a., прéiъвiтъ.
Vielgötterei, f., полiтеiсmъ.
Vielgiltig, a., de mълтъ валóре, пътiнте.
Vielheit, f., mълцiме.
Vielleicht, ad., пóте.
Vielmal, ad., demълтеорї; —ig, a., репецiтъ.
Vielmännerei, f., полiаndрiъ.
Vielmehr, ad., маї вѫртосъ; um so —, къ атътъ маї вѫртосъ.
Vielnamig, a., полinомъ, de mълте nъme.

Digitized by Google

Vielschreiber, m., полiграфъ.
Vielseitig, a., полiедръ, мълтiлътъралъ.
Vielsilbig, a., полiсiлавъ.
Vielstimmig, a., мълтiвочiъ.
Vielvermögend, a., пътiнте.
Vielweiberei, f., полiгамiъ.
Vielweniger, ad., мълтмаiпъцiнъ; wie —, къ кътъ маi пъцiнъ; um so —, къ атътъ маi пъцiнъ.
Vielwissen, n., полiматiъ, штiiнцъ мълтъ.
Vielwissend, a., полiматъ, мълтштiiторъ.
Vielwisser, m., ънъ полiматъ.
Vier, num., патръ.
Vier-bund, m., —bündniß, n., лiгъ патръплъ.
Viereck, n., тетрагонъ, корпъ къ патръ колцърi; ins —, ѫп каре́.
Viereckig, a., тетрагонiъ, къ патръ колцърi.
Viererlei, a., de патръ фелърi.
Vier-fach, —fältig, a., патръплъ.
Vierfüßig, a., патръпедъ; ein —es Thier, вiтъ патръпедъ.
Vierling, m., пътрiме (dintр'ънъ ѫптрегъ).
Viermal, ad., de патръорi; — größer machen, патръплiкъ; —ig, a., de патръорi репецiтъ.
Vierpfünder, m., тънъ de глонцъ de патръ пънцi.
Vier-räderig, a., de патръ ро́те; —schrötig, a., гросоланъ, бътъкосъ; —seitig, a., патрълътъралъ.
Viersitzig, a., кърьцъ de патръ персо́не.
Vierspänig, a., тръсъръ къ патръ каi.
Viertägig, a., de патръ зiле; das —e Fieber, фрiгърi пътране.
Vierte, a., алъ патрълеа, а патра; das — Buch Mosis, Картеа Нъмерiлоръ.
Viertehalb, a., треi мi жъмътате.
Viertel, n., пътраръ, пътрiме.
Viertelelle, f., пътраръ de котъ.
Viertel-jahr, n., трiместръ, трiлънiъ; drei —, ноъ лънi; —jährig, a., трiлънiаръ; ad. пе трiместръ; —pfund, n., пътраръ (фертаръ) de пънтъ; —stunde, f., пътраръ de о́ръ.
Viertens, ad., ал патрълеа (локъ, пънтъ).
Viertheilen, v., ѫмпътрезъ, ѫмпартъ ѫп патръ.
Viertheilig, a., ѫмпатръпърцiтъ.
Vierung, f., пътрътъръ.
Vierwinkelig, a., патрънгiъларъ (dicтinцe de Viereckig).
Vierzehn, num., патръспрезече; —te, (der die das), алъ патръспрезечелеа, а патръспрезечеа.
Vierzig, num., патръзечi; —ste, a., алъ патръзечелеа, а патръзечеа; —jährig, патръзепаръ.
Viertsbohne, f., фасоле (de рѫндъ).
Viol-, violettblau, a., вiореъ.
Viole, f., вiо́ръ, вiореа.
Violett, a., вiореъ.
Violine, f., вiолiнъ.
Violinist, m., вiолiнiстъ.
Violinschlüssel, m., (ѫп мъс.) кеiеа вiолiнеi се́ъ g.
Violoncell, n., вiолончелъ (iнстръм. мъс.).
Viper, f., вiперъ, аспiдъ.
Virtuose, m., вiртъосъ, артiстъ перфептъ (маi къ се́мъ ѫп мъсiкъ).
Visir, n., вiзiръ (цiнтъ ла пъшкъ); вiсiаръ (маскъ de коiфъ).
Visiren, v., цiнтескъ (ла цiнтъ); котескъ, месъръ (васеле); вiсезъ, вiдiмезъ (паспортъ).
Visirer, m., котiторъ.
Visir-korn, n., цiнтъ; —lohn, m., котiтъ (ванii плътiцi пентръ котiтълъ васелоръ); —stab, m., котъ се́ъ ве́ргъ de котiтъ.
Visitation, f., вiзiтъцiъне.
Visitator, m., вiзiтъторъ, черкъторъ (de мърфърi).
Visitiren, v., вiзiтезъ.
Vitriol, n., вiтрiолъ; —isch, a., вiтрiолiкъ; —öl, n., олеiъ de вiтрiолъ; —säure, f., ачiдъ de вiтрiолъ.
Vizdom, Vizthum, n., вiдомъ, жъдече крiмiналъ.
Vize, в. Vice (нъмаi ѫп компъсецiънi).
Vließ (goldene), n., велеръ.
Vocal, в. Vokal.
Vogel, m., пасере; —bauer, m., кiскiцъ, къшкъ (de пасере); —beerbaum, m., сорвъ; —beere, f.,

Digitized by Google

сорвъ; —beize, f., пъсъръritъ, въпътóре de пасерi.
Vogelbeſchreibung, f., ornitoлoцiъ.
Vogelbeuter, m., авгъръ.
Vogeldunſt, m., тървуцiшъ (плътвъ de пасерi).
Vogel-fang, m., пъсъritъръ; —fänger, m., пъсъраръ.
Vogelfrei, a., проскрiсъ, афаръ de лецi, неапъратъ de леце (не каре дъ пóте вuide непедепситъ тотпнеалъ).
Vogelhändler, m., негоцiторъ de пъсерi.
Vogelhaus, n., кашкъ.
Vogelherd, m., аріа пъсърарълъ.
Vogelkirſchbaum, m., въскашоръ (помъ).
Vogelklaue, f., връпкъ, гіаръ de пасере.
Vogelkolben, m., варгъ въскътъ (вnсъ къ въскъ, къ клеiъ).
Vogelleim, m., въскъ (клеiъ); mit — beſtreichen, а въскui.
Vogelmiſt, m., штеркъ de пасере.
Vogelneſt, n., кuibъ de пасере.
Vogelorgel, f., стрътъritъ къ каре се 'nвацъ пасериле (капарii) а кънта.
Vogelſcheuche, f., спъриtóре = (it. spauracches).
Vogelſchießen, n., трацере ла цiнтъ (дпкiпuitъ прiнтр'о пасере de лемнъ).
Vogelſchlag, m., кърсъ de пъсерi (стътътóре dinтр'о кашкъ къ вшiцъ къзътóре).
Vogelſchrot, n., в. Vogeldunſt.
Vogelſtange, f., пръжiнъ, de каре с'aninъ пасереа de трасъ ла цiнтъ, сéй вéрг вескuitъ.
Vogelſtellen, n., пъсъръriъ.
Vogelſteller, m., пъсъраръ.
Vogelſtrich, m., пъсацiъ de пасерi.
Vogelwildpret, n., въпатъ мikъ.
Vogt, m., префептъ, amminiſtръторъ; жъдikъторъ; Land—, префептъ de провiнцiъ; inспепторъ, intendantъ; тъторъ, епiтропъ (Vormünder); дпгрiцiторъ, кърatоръ (Pfleger); сервiторъ de полiцiъ; —ei, f., префептъръ; тъторъръriъ; кърателъ; —skind, n., пuпiлъ (d'-ачi копiлъ).
Vokal, m., вокалъ, сопuптъ (лiтеръ); —muſik, f., мъсikъ вокалъ.
Volk, n., попкл, попоръ (nopodъ); чéтъ; пацiune; das gemeine —, плебе, глóтъ, мълцime.
Völker-recht, n., дрептuлъ цiптелоръ; —ſchaft, f., попоръцiune; —wanderung, f., мigръцiunca, прiвеqiрea попóрелоръ.
Volkreich, a., попоратъ.
Volks-führer, m., дъче de попоръ, капъ попорълui, demagogъ; —geiſt, m., цепiлл попорълui; —menge, f., попоръцiune, мълцime, глóтъ; —regierung, f., демократiъ, гъверпъ попораръ; —ſage, f., тръдицiune попораръ.
Volksſchluß, m., плевiсчitъ.
Voll, a., плinъ; масivъ; дптрегъ; aus —em Halſe ſchreien, а стriга къtъ дл цine гъра; aus —em Halſe lachen, а се стrika (крепа) de рисъ; einem die Ohren — ſchreien, а спарце врекiле кuiва стrigъndъ; in —em Trabe, дп тропотълъ маре; ſich — ſaufen, а се дтвъта; ſich — machen, а се дтплé de тinъ; — Staub machen, а дтплé de правъ.
Vollauf, ad., деажuнсъ, дестълъ, къ дтвелшъгаре.
Vollblütig, a., сънцеросъ; —keit, f., плеторъ, прicocinцъ de сънце.
Vollbringen, v., дтплinевскъ, дпdeплinевскъ; есекътезъ; фinezъ.
Vollbringer, m., дтплinitоръ; есекъторъ.
Vollbringung, f., дтплinitъръ; есекuцiune.
Vollbürtig, a., пъскътъ din ачелашi патъ (пърinцi), фрацi germani, вuпi.
Vollenden, v., фinескъ; ſein Leben —, а мъri.
Vollender, m., фinitоръ.
Vollendung, f., фinire; перфекцiune.
Vollends, a., къ десъвършire, перфектъ.
Völlerei, f., дтвuiваре, крапълъ.
Vollführen, a., адъкъ ла плinътате; есекътезъ, дпdeплinескъ.

Digitized by Google

Vollgiltig, a., плинъ de валóре; —keit, f., валíditate, дптреціtate.
Völlig, a., плинъ, дптрегъ, авсолът; —keit, f., плíнътате; —keit des Lebens, грѣсímea трѣпдзí, корпдлепцъ.
Volljährig, a., maiopanъ; —keit, f., maiopanítate.
Vollkommen, a., перфепт, deплíнít; — machen, перфепціопézъ; —heit, f., перфепціопе.
Vollleibig, a., грасъ, корпдлънтъ; —keit, f., корпдлíпцъ.
Vollmacht, f., плепипотínцъ.
Vollmond, m., плепíлúнíй.
Vollſtändig, a., дптрегъ, комплíнít; — machen, комплíпескъ; —keit, f., дптреціtate.
Vollſtimmig, a., къ тóте гласкріле ші інстрѣмънтеле печесарíї.
Vollſtrecken, vollziehen, v., есекѣтезъ.
Vollwichtig, a., deплíнъ, токтаї да нондъ, че аре нондереа печесарíъ.
Vollzählig, a., дптрегъ ла нѣмеръ.
Vollzapf, m., вецívъ.
Vollzieher, m., есекѣторъ.
Vollziehung, f., есекѣціопе.
Von, praep., de, дела; — außen, ad., dinафáрă; — dann, ad., de ші, дела; — daher, ad., de аколеа.
Voneinander, ad., despърéке; — bringen, a despърекía; — gehen, a се despърці; — haben, таíъ дп доъ; — ſein, a фí despърцítъ; — trennen, a despáче внъ de алтъ; — unterſcheiden, a dectinge.
Von fern, ad., dedeпарте.
Von freien Stücken, von ſich ſelbſt, de cene, de вънъ воíъ.
Von jetzt, von nun an, de акѣм дпainte, din óра аста, din minѣтъ ъста.
Vor, praep., дпainte.
Vorabend, m., ажúнъ, сéра дпainte (внеї сервъторі).
Voran, ad., дпainte, дп капъ, прímъ.
Vorarbeit, f., препърацíопе, лúкръ прегътíторъ.
Vorarbeiten, v., a претерце къ лúкръ, a спарце гíаца, a фí de modeлъ.
Voraus, ad., de mainainte, къ antречíпъцíопе; etwas vor einem — haben, a дптрече дп чева пе чínева; —ſagen, прezíкъ; —ſehen, превъдъ; —ſetzen, пресѣпѣпъ; —ſetzung, f., пресѣпѣпере; —ſicht, f., превединцъ; —zahlung, f., плътíре антечíпътívъ.
Voraus, m., фолосъ.
Vorbauen, v., zideскъ дпainte; дптímпínъ, превínъ.
Vorbauung, f., превíъмънтъ.
Vorbedacht, m., прекѣцетъцíопе; mit —, къ вънъштíинцъ.
Vorbedächtig, a., превъзъторъ, черкѣспентъ.
Vorbedenken, v. premeditъ, преждíкъ.
Vorbehalt, m., Vorbehaltung, f., рецínере, ресервъ; mit —, фъръ преждицíъ; der — in Gedanken, рецínере менталь, гândъ аскúнс.
Vorbehalten, ſich, v., дмí ресервъ.
Vorbei, ad., nedinainte, алътреа; — fahren, gehen, laufen, a мерце, a трече, a сѣѣра nedinainte; — gehen laſſen, a лъса съ трéкъ алътреа; — ſein, a фí пасатъ, трекътъ.
Vorbereiten, v., прегътескъ, dicпѣпъ.
Vorbereitung, f., прегътíре.
Vorbericht, m., префацъ, прекѣвънтаре, прологъ (греч.)
Vorbeſagt, vorbemeldet, vorbenannt, vorerwähnt, a., сѣсzícъ, сѣсмínціонатъ, помепítъ, лъѣдатъ.
Vorbeſcheid, m., чítъцíопе, кíътаре (ла жѣдíкатъ).
Vorbeſcheiden, v., чítezъ, кíътъ (ла жѣдíкатъ).
Vorbeſtimmen, v., predectínъ.
Vorbeſtimmung, f., predectínъцíопе, mainainte хотърре.
Vorbeten, v., a zíче рѣгъчíопea дпainтea кѣва.
Vorbeugen, v., me дпклínъ дпainte; превínъ.
Vorbewußt, m., прештíинцъ; ohne meinem —, фъръ штíинца mea, фъръ съ штíъ еъ.
Vorbild, n., тípъ, сímволъ, modeлъ, ессемпларъ.
Vorbilden, v., дмí дптípѣескъ, дмí факъ ideъ.

Digitized by Google

Vorbildlich, a., фігъратівъ, тіпікъ, idealъ.
Vorbildung, f., прентіпъіре, префігъръмънтъ.
Vorbinden, v., легъ пedinainte.
Vorbote, m., прекърсоръ, претрімісъ, антекъріеръ; превестіторъ; ѧпnaintemергъторъ.
Vorbringen, v., продъкъ, пропъпъ; —, n., пропъсъ.
Vorbühne, f., просченіъ.
Vordach, n., антекоперемънтъ (шопропъ).
Vordem, ad., ѧnainte de ачéста. odeniόръ, dedemълтъ; ѧn тімпіі трекъцї.
Vorder, (superl. Vorderst), антеріόръ, maidenainte; nainташъ —ъ; —arm, m., брацъ dinainte; —glied, n., (міліт) шіръ прімаръ; (лоц.) антечеdентъ; —grund, m., (піктъръ) баzа din фацъ а ъпъї тъблъъ; —hand, f., карпъ; —haupt, n., сінчіпетъ; —mann, m., прінчіпалъ; —satz, m., (лец.) премісъ; —seite, f., фацатъ, фаца dinainte.
Vordiesem, ad., алтъdатъ, ѧnainte de ачéста; в. ші Vordem.
Vordrängen, v., ѧмпінгъ ѧnainte.
Vordringen, v., стръватъ пънъ . . пътръndъ.
Voreilen, v., пріпескъ.
Voreilig, a., пріпітъ (precipitato іт.); —keit, f., пріпічъне.
Voreltern, pl., антенацї, протопърінцї, стръвъпї.
Vorempfinden, v., пресімцъ.
Vorempfindung, f., пресімцімънтъ.
Vorenthalten, v., рецінъ, опрескъ (къ nedрептате чева).
Vorenthaltung, f., рецінере.
Vorerinnerung, f., превестіре.
Vorerst, ad., маїnainte de тóте, deокамdатъ, прімърміnte.
Vorfahr, m., антенатъ, предечесоръ; в. Voreltern.
Vorfahren, v., мергъ ѧnainte.
Vorfall, m., касъ, евенімънтъ, ѧнтъмпларе.
Vorfallen, v., кадъ, кадъ ѧnainte (п. е. матка); евінъ; съправінъ; —heit, f., евенімънтъ.
Vorfinden, v., афлъ de фацъ.
Vorfordern, v., кіъмъ ѧnainte (ла трібъпалъ).
Vorforderung, f., чітъцiъне, кіъмаре ѧnainte.
Vorfrage, f., ѧнтребъцiъне преліміnаръ.
Vorführen, v., dъкъ ѧnainte.
Vorführung, f., пресінтъцiъне.
Vorgang, m., пречеdінцъ, рангъ, ѧнтъіътате; касъ, ѧмпрецїъраре.
Vorgänger, m., ѧnainte мергъторъ, предечесоръ.
Vorgeben, v., daъ ѧnainte, скотъ, addъкъ ѧnainte (мъртъріі мінчінóсе), претіndъ.
Vorgebirg, n., промъпторїъ, капъ; das — der guten Hoffnung, капълъ de бъпъ сперанцъ.
Vorgeblich, a., претіncъ, крезътъ; в. ші Angeblich.
Vorgefaßt, a. ші ad., къпътатъ, прекъпітъ маї nainte, превенітъ; eine —e Meinung, опініъне прекъпітъ, превенцiъне, прежъdіцiъ.
Vorgefühl, n., пресімцімънтъ.
Vorgehen, v., мергъ ѧnainte; ѧнтрекъ.
Vorgemach, n., антекъмаръ.
Vor-gericht, —essen, n., антебъкате (mezeлікърї: ікре, лімбї шчл. пъсе ѧnainтеа съпеї).
Vorgeschmack, m., антегъстъ.
Vorgesehen! int., пъzеште!
Vorgestern, ad., алалтъіерї (l'altrojeri іт.); der —e Tag, zioa de алалтъіерї.
Vorgreifen, einem in etwas, v., а ъсърпа, а'шї апропріа (din dрептъл алтъіа); а апъка къ гъра ѧnainte, сéъ пе dinainte.
Vorgriff, m., Vorgreifung, f., ъсърпъцiъне, атінцере (de че е а алтъіа).
Vorhaben, v., амъ ѧnainte; ѧмї пъпъ ѧn minte, ѧn гъndъ; ѧмї пропъпъ; —, n., інтенцiъне, пъпере ѧn minte, пропъпере.
Vorhalten, v., цінъ ѧnainte; арътъ,

Digitized by Google

ânpeцimezĕ; ânpeнmĕ, penpoвezĕ, mъcmpъ.
Vorhalten, n., pemъcmpцiune, ânpeнmцiune.
Vorhand, f., mъna dpéнmъ; medepe deadpénma; ânmъietate.
Vorhanden, a. ші ad., preciнte, cmъnte; — ſein, a exciста, a фi de фaцъ.
Vorhang, m., kopmiнъ, perdea.
Vorhängen, v. n., c' aтърнъ, cnaнzъръ ânnainte.
Vorhängen, v. a., aтърнĕ, cnъnzъръ, aninĕ ne dinainte.
Vorhängeſchloß, n., лъkatĕ = (luchette it.).
Vorhaus, n., вестибюлĕ (d'avi nóte cтвбель ворв. mold.); pridvopĕ.
Vorhaut, f., prepuцъ.
Vorher, ad., malnainte; —bezahlen, a плъti malnainte; —merken, v., preciнmĕ; —ſagen, v., prezikĕ; —ſehen, v., prevъdĕ; —beſtimmung, f., predeterminъцiune.
Vorherig, a., prevedinte.
Vorherſagung, Vorherverkündigung, f., prezicиune, proopoчiъ.
Vorheucheln, v., amъцeckĕ prefъkъndъme.
Vorhin, ad., dekъpъndĕ, nъцinânainte.
Vorhof, m., antikъpte = anticorte it.; вестибюлĕ, ânmpatъ.
Vorjährig, a. de anьl treкътĕ (скърсĕ).
Vorjeҙt, ad., akъшi.
Vorig, a., prevedinte.
Vorkauen, vorkäuen, v., mestikĕ mai nainte кыва, daĕ mъpъ ân гъpъ.
Vorkauf, m., prefepinцъ ân kъmпърare.
Vorkaufen, v., kъmпърĕ ânnaintea altopa, kъmпърĕ ka съ вындĕ.
Vorkäufer, m., pевънzъторĕ.
Vorkehren, v., iaĕ mecъpi prevenitóre.
Vorkehrung, f., лъare de mecъpi prevenitóre.
Vorkirche, f., вестибюлĕ.
Vorkommen, v., вinĕ ânnainte; previnĕ; kanътĕ aвdiinцъ; me preciнtĕ, me 'npeцimezĕ; mi ce apatъ, mi ce nape; ſobald eine Gelegenheit vorkommt, ândatъ ce mi ce ива da окъciune.

Vorladen, v., чitezĕ, kiтmĕ.
Vorladung, f., чitцiune.
Vorlage, f., (kemiъ) pevinientĕ.
Vorlängſt, ad., dedemлътĕ.
Vorlaſſen, v., лacĕ a intra.
Vorlaſſung, f., лъcape съ intre, ammiciune.
Vorlauf, m., фpънтea вinapcлыi (cпipтлĕ) ce écъ mai ънтъiъ ne цeвi.
Vorlaufen, v., prekъpгĕ; trekĕ ânnainte алергъndĕ.
Vorleſen, v., prelegĕ, prevetescĕ.
Vorleſer, m., anaгностĕ, prelekторĕ.
Vorleſung, f., prelekцiune.
Vorleҙt, ad., penлътimĕ, лънгъ чel dinъpmъ.
Vorleuchten, v., prenъческĕ, mergĕ ânnainte кълminapea; daĕ ecemnль.
Vorliebe, f., préiвire, prediлepцiune.
Vorliegen, v., zave ânnainte; legt ein Schloß vor die Thüre, nune лakътĕ ла вшъ.
Vorlügen, v., mintĕ, cnънĕ minчыl (ân фaцъ).
Vormachen, v., фakĕ (чева) ânnaintea (кыва); фakĕ съ kpézъ; фakĕ komedii.
Vormalig, a., deodiniópъ, prevedintĕ.
Vormals, ad., odatъ, odiniópъ,ópekъndĕ.
Vormauer, f., antimъpĕ.
Vormeſſen, v., mecъpĕ ânnaintea кыва.
Vormittag, m., antinpънziĕ, deminéцъ.
Vormittägig, a., antinpънzвалĕ, de dinaintea npънzвлыi.
Vormund, m., тъторĕ, epitropĕ.
Vormünderin, f., тъторiцъ.
Vormundſchaft, f., тъторiъ.
Vorn, ad., dinainte, nedinainte; — und hinten, ânnainte ші ân docĕ; von —, din фpънte, din partea dinainte.
Vorname, m., пропъme.
Vornehm, a., prinчipalĕ, фpънташĕ, алесĕ, potaverĕ, âncemnatĕ; —er Mann, omĕ de калitate; den —en ſpielen, a фаче пе omълĕ âncemnatĕ.
Vornehmen, v., пънĕ dinainte; ântrepindĕ; m'anъkĕ de чева, de

Digitized by Google

eccaminatъ, de чертатъ; ſich etwas —, a'ши проѣпре чева.
Vornehmen, n., проіептъ, ѧнтрепріndepe.
Vornehmlich, ad., маіалесъ.
Vornehmthun, n., аеръ търеццъ.
Vorplaudern, v., a ціné, a ѧмвета пе чінева кѫ флекъріl.
Vorpoſten, m. постъ, гардъ ѧнаintатъ.
Vorpredigen, v., предікъ ѧнаintea кѣва, a спѣне верде ѧп фацъ.
Vorragen, v., есъ din лінїъ, ресаръ.
Vorrang, m., ѧнтъіетате, рангъ пріmаръ.
Vorrath, m., провісіѣне.
Vorräthig, a., че с'афлъ фацъ din провісіѣне.
Vorrathshaus, n., магасїъ, касъ de провісіѣнї.
Vorrechnen, v., факъ коптъ, сокотѣла кѣва; детаіезъ.
Vorrecht, n., прівілецїъ, преферіnцъ, прерогатївъ.
Vorrede, f., прекѣвънтаре, префацъ.
Vorreiten, v., a кълърі nedinaintea (кѣва).
Vorreiter, m., прекълъреццъ, постіліонъ dinainte, паікъ.
Vorrichten, v., прегътескъ.
Vorrücken, v. n., ѧнаintézъ (армата); v. a., ѫрпескъ, ѧмпіnгъ ѧнаinte, апропіѣ; —, n., ѧнаintaре, ѫрпіре.
Vorrufen, v., кіѣмъ ѧнаinte.
Vorſaal, m., антекъмаръ.
Vorſagen, v., зікъ, спѣнъ ѧнаintea кѣва, dіктezъ.
Vorſänger, m., прекънтъторъ.
Vorſatz, m., пропѣсъ; планъ.
Vorſätzlich, a. ші ad., прекѫцетатъ, преотъръtъ; dinadѫncъ.
Vorſchein, m., зъріре; zum — kommen, a апъръ, a се арѣта, a вені ла івѣлъ, вѣдере; a се зъpі; zum — bringen, a продѫче, a скóте ла івѣлъ.
Vorſchieben, v., ѧмпіnгъ ѧнаinte.
Vorſchießen, v., a чешті ѧп сѫсъ, a еші ѧп сѫсъ (апа); dаѣ banі ѧнаinte; dаѣ кѫ пѫшка ѧнаintea алтъіа.
Vorſchlag, m., пропѣсъцїѣне, проіептъ, сватъ; нотъ diatonікъ (ѧп тѫсікъ); фалтъіалъ de тѫнъ.
Vorſchlagen, v., пропѫнъ, пѫнъ ѧнаinte; кънтъ diatoніче; вате ѧнаinte, траце ѧнтр'о парте, се плéкъ пѫцінъ (п. е. кѫmпѫna); der Kaufmann ſchlägt nicht vor, ачестъ неціторъ пѫ сѣіе тарфа.
Vorſchmack, m., гѫстъ predominънте, антегѫстъ.
Vorſchmecken, v., прегѫстъ, амъ гѫстъ predominънте.
Vorſchneiden, v., детаіъ, таіъ ѧнaintea (кѣва).
Vorſchneider, m., претъіъторъ.
Vorſchreiben, v., прескрій, ordінъ; скрій о пробъ, зпѣ есетпларъ.
Vorſchreiten, v., ѧнаintъ мергѫndъ.
Vorſchrift, f., есетпларъ, пробъ de скріптъръ; лецe, регълъ, інструкцїѣне.
Vorſchub, m., преарѫпкътъръ, ѧнтъіа арѫпкаре; ажторъ, ѧплеспіре.
Vorſchuh, m., кънътъ.
Vorſchuhen, v., кънътezъ.
Vorſchuß, m., дъфътъръ ѧнаinte de банї, антечінцїѣне; арѫпкътъръ (ѧп попічі-кѫгле).
Vorſchützen, v., претестezъ, пѫнъ ѧнаinte скѫсе.
Vorſchwatzen, v. Vorplaudern.
Vorſchweben, v., ѧмбла аніцъndъ nedinainte; сѫпрапенінцъ, ѧмбла nedinaintea окілоръ; ѧмі адѫкъ аminte ка пріn-вісї.
Vorſchwimmen, v., ѧннотъ ѧнаinte, ѧнтрекъ ѧннотъndъ.
Vorſehen, v., превъдъ; ſich —, a се вїта, a къта ѧнаinte'ші, a фі кѫ вѫаре аminte.
Vorſehung, f., провединцъ, (пронїъ).
Vorſetzen, v., пѫнъ ѧнаinte, пропѫнъ, пѫнъ ѧп капъ, ѧп фрѫнтea (требілоръ); префіръ; ſich —, a'ші пѫне чева ѧп гъndъ.
Vorſetzlich, a., прекѫцетатъ, претеditатъ, ѧнadіncъ.
Vorſicht, —igkeit, f., черкѫспепцїѣне, прѫdінцъ, превезінцъ (провединцъ).
Vorſichtig, a. черкѫспентъ, превъзінте.
Vorſichtsmaßregel, f., месъръ de провединцъ.

Digitized by Google

Vorſingen, v., кънтъ ânaintea (кѣіва).
Vorſitz, m., прешединцъ.
Vorſitzen, v., прешедъ, прецидъ.
Vorſorge, f., прегрінъ.
Vorſpann, f., каіі de пошть.
Vorſpannen, v., âпхамъ de maі nainte, стаѣ кѣ каіі âпхъмаці, даѣ каіі de пошть.
Vorſparen, v., пъстрезъ, іконоmiческъ пентрѣ фііторіѣ.
Vorſpiegeln, v., факѣ іллсіѣне, âмъческъ кѣ хімере.
Vorſpiegelung, f., іллсіѣне, апърінцъ фалсъ.
Vorſpiel, n., прелѣдіѣ, жокѣ ânaintea жоклѣі челі âncemnatъ, евенітъптъ че пречеде пе алтлѣ.
Vorſpielen, v., жокъ, кънтъ (кѣ інстрѣмънтъ) ânaintea кѣіва.
Vorſprechen, v., а рости, ворві ânaintea кѣіва; а спѣне кѣіва кѣт съ ростéскъ; bei einem —, а се авате пеля чінева трекъндъ.
Vorſpringen, v., саіѣ ânainte, âнтрекъ (пе чінева) сълтъндъ.
Vorſprung, m., пресалтъ, сърітъръ ânainte; einen — gewinnen, а âнтрече пе алтлѣ.
Vorſtadt, f., сѣвѣрбъ, прѣзрбъ.
Vorſtand, m., âнтістіѣ (d'аічі тістіѣ), (комітѣтъ, ефоріѣ, епітропіѣ); старе ânaintea жѣдікъцій; къцѣіѣне.
Vorſtänder, m., опрітъръ de нъдѣре.
Vorſtechen, v., препѣнъ, âмпѣнъ maі âнтлѣ; вате ла окі, саре âп окі, се дестінце.
Vorſtecken, v., пѣнъ, авісезъ; ſich ein Ziel —, а'ші пропѣне чева; den Kopf —, а'ші скóте капелѣ.
Vorſtehen, v., стаѣ ânainte, âнтестаѣ, прешедъ; einer Sache —, гѣверпезъ, âмміністрезъ; с'âпропіѣ, âменінцъ; ece din лініѣ (солдаталѣ); —d, part., пречединте.
Vorſteher, m., âнтістіте, âмміністръторѣ, діректорѣ, прешединте; простатѣ.
Vorſteherin, f., дірепторіцъ тнл.
Vorſtellen, v., пѣнъ ânainte, âнфъцішезъ, прѣсептезъ; есѣнъ; ſich —, âмі âпкіпѣческъ, âмі іmaцінъ, âмі фігѣрезъ.
Vorſtellung, f., прѣсептъціѣне; âпкіпѣіре, іmaцінаре, ідеѣ.
Vorſtoß, m., ловіре, ловітъръ; âпnaінтътъръ; ешітъръ (архіт.)
Vorſtoßen, v., âмпінъ ânainte.
Vorſtrecken, v., стіндъ ânainte; скотъ (и. е. лімва); âмпрѣтѣтъ (вапі).
Vorſtreckung, f., стіндере ânainte.
Vortanz, m., прімѣлъ данцъ, дескідереа данцѣлѣі (валелѣ).
Vortanzen, v., âпченъ, дескідъ данцѣ; терґъ ânaintea кѣіва кѣ данцѣ; âнтрекъ пе чінева дънцѣіндъ.
Vortheil, m., ânainтаціѣ, фолосъ, къштігъ; —haft, a., ânainтъпосъ, къштігосъ.
Vorthun, v., пѣнъ ânainte, антепѣнъ; ſich —, а се дестінце.
Vorthür, f., антепóртъ.
Vortrab, m., антегардъ.
Vortraben, v., âнтрекъ кѣ тропѣ.
Vortrag, m., спѣсецѣіѣне, параціѣне, репортъ; (мѣс.) модѣлъцѣіѣне.
Vortragen, v., портъ ânainte; спѣнъ, рапортезъ; речітезъ; er weiß ſeine Sache gut vorzutragen, ел ворвеште біне.
Vortrefflich, a., есселінте, мінѣнатъ, алесъ; —keit, f., есселінцъ, перфекцѣіѣне, бѣнътате алесъ.
Vortreiben, v., мънъ ânainte; das Vieh —, а мъна вітеле.
Vortreten, v., пъшескъ ânainte.
Vortritt, m., терсъ, насъ ânainte (ân прівінца рангѣлѣі), пречединъ.
Vorüber, v. Vorbei; — gehen, а терце ânainte; — ſein, а фі трекътъ.
Vorübung, f., есперчіцѣ прегътіторѣ.
Vorurtheil, n., прежъдецъ.
Vorwache, f., віцілія ânainтатъ.
Vorwägen, v., кѣнъпъескъ, къпъреску ânaintea кѣіва.
Vorwalten, v., predomină.
Vorwand, m. стéмътъ, претестъ, скѣзъ.
Vorwärts, ad., ânainte, dedinainte.
Vorweiſen, v., demѣстрѣ, арътъ; dovedescъ.
Vorweiſung, f., demѣстрѣцѣіѣне.
Vorwelt, f., антікітатеа, антенаціі, стръвѣніі, лѣмеа стръвеке.
Vorwenden, v., претестезъ.

Digitized by Google

Vorwerfen, v., арѫнкѫ, цінѫ (eicio) аіептѫ ꙟnainte; ꙟnфрѫнтѫ, ꙟmпровоzескѫ, репровеzѫ; оіептеzѫ.
Vorwerk, n., котѫнѫ.
Vorwissen, n., прештіінцъ.
Vorwitz, m., кѫріосітате; —ig, a., кѫріосѫ.
Vorwort, n., препѫсецiѫне.
Vorwurf, m., арѫнкътѫръ ꙟnainte; ꙟnфрѫнтъцiѫне, ꙟmпѫтъцiѫне.
Vorzählen, v., нѫмерѫ ꙟnaintea (кѫіва).
Vorzeichnen, n., пресемнѫ; —, v., decemnѫ ꙟnaintea кѫіва (ка съ сервéскъ de modeлѫ).
Vorzeichnung, f., decemnѫ de modeлѫ; семнѫ ꙟnaintea (потелорѫ).
Vorzeigen, v., арътѫ, demѫстрѫ, факѫ съ вéдъ.
Vorzeiger, m., adѫкъторѫ, пѫртъторѫ (п. е. de о епістолъ).
Vorzeit, f., антікітате, векіме, тімпі трекѫцї; vor Zeiten, ad. din векіме, dedemѫлтѫ, din вéкѫрї.
Vorziehen, v., трагѫ ꙟnainte, скотѫ ла лѫminъ; преферѫ.
Vorzimmer, n., антекъмаръ.
Vorzug, m., преферінцъ; прерогатівъ; —sweise, ad., de, кѫ преферінцъ.
Vorzüglich, a., преферіверѫ; —keit, f., преферітате, сѫперіорітате, преmininцъ.
Votiren, v., вотеzѫ.
Votum, n., вотѫ, гласѫ (ла алецере).
Vulkan, m., Вѫлканѫ.

W.

W, n., a dóъzечї ші треіа літеръ din алфаветѫлѫ цермaнѫ.
Waage, в. Wage.
Waare, f., марфъ, мерче, негоцѫ; seidene —, мътъсъріъ.
Waarenhaus, n., магаzinѫ de мърфї.
Waarenlager, n., depѫсеторіѫ de мърфї, асорцiмѫнтѫ de мърфї; магаzinѫ, фѫndакѫ.
Wabe, f., фагѫрѫ (de miepe).
Wach, a. ші ad., дештептѫ (іт. desto), вегіторѫ.
Wache, f., пазъ, кѫстодіъ, вегіліъ; гардіъ (вардъ); сѫнтінеа (стражъ); die —n aufstellen, a dicпѫне пъzіторії; die — beziehen, a мерце ла гардіъ, a мерце de пазъ; — stehen, a пъzі, a фаче сѫнтінеа, a фі de пазъ.
Wachen, v., сѫнт дештептѫ, вегїеzѫ; стаѫ de пазъ, пъzескѫ, пѫndескѫ.
Wachfeuer, n., фокѫ de пазъ.
Wachgeld, n., платъ de пазъ.
Wachhabend, part., челѫ de пазъ.
Wachhaus, n., касъ de вартъ (обахт ꙟn Цéра рom. Молд.).
Wachholder, m., іѫніперѫ (арворелѫ); —beere, f., пóмъ, кóкъzъ de іѫніперѫ.
Wachmeister, m., серцеантѫ de кълъріме.
Wachordnung, f., регѫлъмѫнтѫ de вартъ.
Wachparade, f., парадъ.
Wachposten, m., постѫ de пазъ, сѫнтінеа.
Wachs, n., чéръ; — bleichen, a пълбі чéръ; — bossiren, a лѫкра реліефѫ ꙟn чéръ; mit — überziehen, a ꙟnчера, a черѫі.
Wachs-abdruck, m., тіпъріторъ ꙟn чéръ; —artig, a. ші ad., черосѫ, черѫminосѫ; —bild, n., фігѫръ de чéръ; —bleiche, f., пълбіторіъ de чéръ; —bleicher, m., пълбіторѫ de чéръ; —blume, f., флóре de чéръ; —bossirer, m., мъіестрѫ de реліефе ꙟn чéръ; —fabrikant, m., фъкліерѫ; —fackel, f., фъкліъ (іт. face) de чéръ; —leinwand, f., пѫnzъ черѫітъ (мѫшама); —malerei, f., zѫгръвітѫръ ꙟn чéръ, енкаѫстікъ; —papier, n., хъртіъ черѫітъ; —scheibe, в. Wabe; —taffet, m., тафътъ черѫітъ.
Wachsam, a. ші ad., вегіторѫ, прівегіторѫ, лѫъторѫ aminte, дештептѫ; —keit, f., лѫареaminte, прівегїере, дештептъчѫне.

Digitized by Google

Wachsen, v., крескѫ; me продѫкѫ, акрескѫ; er ist schön gewachsen, елѫ е бінефъкѫтѫ, елѫ аре о статѫръ фрѫмо́съ; er ist seinem Vater über den Kopf gewachsen, татъсъѫ пѫ'лѫ маї по́те ціне́ ѫп фръѫ; einer Sache gewachsen sein, а аве́ къпачетатеа черѫтъ.
Wachsern, a. ші ad., черосѫ, de че́ръ.
Wachsthum, n., крескъмѫнтѫ, крескътѫръ, ѫпкремѫнтѫ.
Wachstube, f., odaiъ de пазъ, касъ de кѫстодіъ.
Wacht, в. Wache.
Wachtel, f., потърпікъ; —schlag, m., кънтѫ de потърпікъ.
Wächter, m., пъзіторѫ, кѫстодіъ (стражъ), вегіеторѫ; —horn, n., корпѫ de пъзіторѫ (по́птеа).
Wachthurm, m., тѫрпѫ de пазъ.
Wachtmeister, в. Wachmeister.
Wacke, f., вакіе (пе́тръ).
Wackelig, a. ші ad., клътіпъторѫ, клътіпърецѫ, че се клатіпъ, че се хаціпъ.
Wackeln, v., me клатінѫ, me хаціпѫ; барколезѫ (варка, паіа пе апъ).
Wacker, a. ші ad., бравѫ, віоїѫ, дештептѫ, вігоросѫ; —heit, f., бравѫръ, віоічѫне, вігóре.
Wade, f., пѫлпъ (іт. polpa).
Wadenbein, n., флѫіерѫ (іт. fucile); анат. пероnеѫ.
Waffe, f., армъ; армътѫръ; zu den —n! ла арме! die —n tragen, а порта арме, а фі осташѫ; sich in den —n üben, а се депрінде ла арме; gut geführte —n sichern die Rechte der Völker, кѫ артеле ѫп мъпъ се асекѫръ дрептѫріле попо́рълорѫ.
Waffel, f., погаче (іт. boccaccia); пръжітѫръ (алѫатѫ) кѫ фігѫрі.
Waffen-bruder, —gefährte, —genoß, m., соцѫ de арме, комбътантѫ.
Waffengeklirre, n., фремътѫ de арме.
Waffenhaus, n., арсеналѫ.
Waffenherold, m., еролдѫ, аралдѫ.
Waffen-kleid, n., —rock, m., сарготѫ, сагѫ, хаінъ de осташѫ.
Waffenplatz, m., локѫ de арме.
Waffenschmied, m., фаѫрѫ de арме.
Waffenschrank, m., артаріѫ, артъмѫнтаріѫ.
Waffenstillstand, m., артестіцѫ, ѫпчетаре, сѫспінсѫръ de арме.
Waffentanz, m., данцѫ кѫ арме (ѫп мъпъ).
Waffnen, v., ѫпармѫ, армезѫ; mit gewaffneter Hand, кѫ мъпъ арматъ.
Waffnung, f., армътѫръ, армъмѫнтѫ.
Wagbar, a., че се по́те кѫмпъні, че се по́те пондера, пондераверѫ; —keit, f., кѫмпъніме, кѫмпънітате, пондераверітате.
Wage, f., кѫмпъпъ, къптаріѫ, беланцѫ; дре́птъ кѫмпъпъ, екілібрѫ; крѫчеа тръсѫреї; sich einander die — halten, а се кѫмпъні ѫнѫлѫ пе алтѫлѫ; alle Worte auf die — legen, а ворбі фо́рте кѫмпътатѫ, а кѫмпъні то́тъ ворба.
Wage-balken, m., кѫмпъпаріѫ, брацѫлѫ кѫмпенеї, жѫгѫлѫ кѫмпенеї; —hals, m., омѫ кѫ канѫ-амъпъ, бравачіѫ; —hälsig, a. ші ad., орбѫ кѫтезъторѫ; —halter, m., фѫрка кѫмпенеї; —haus, n., кѫмпъпъ пѫблікъ; —kloben, m., ѫрекеа кѫмпенеї; —kunst, f., статікъ (штіінцъ); —meister, m., кѫмпъпаріѫ; —schale, f., діскѫлѫ кѫмпенеї.
Wagen, v., me ѫпкѫмътѫ, кѫтезѫ, me ѫпчеркѫ, ѫпдръспескѫ, ріскезѫ, me пѫпѫ ѫп перікѫлѫ; hiebei ist nichts zu —, аічі пѫ е нічі ѫпѫ перікѫлѫ; das Aeußerste —, а се арѫпка ѫп челѫ маї маре перікѫлѫ.
Wagen, m., карѫ, тръсѫръ; кърѫцъ, каретъ; теле́гъ, котіѫгъ.
Wägen, v., кѫмпъпескѫ, къптърескѫ, трагѫ ѫп кѫмпъпъ.
Wagen-achse, f., осіеа карѫлѫї; —baum, m., іпіма карѫлѫї; —burg, варікатъ, четате de каръ; —decke, f., коперемъптѫ, копертъ de тръсѫръ; —deichsel, f., оіште, рѫдъ de карѫ; —flechte, f., ле́са карѫлѫї; —geleise, n., огашѫ, въгашѫ, ротаіъ (къчі рота таіе, іт. rotaja); —kasten, m., кошѫ de карѫ; сѫндѫкѫ; —leiste, f., леѫкъ de карѫ;

Digitized by Google

—leiter, f., лоітръ, пласъ de карѫ, скаръ de карѫ (de доѫъ пърцї кѫ фофеze); скърігъ (din дъръптѫ, apd. корчіъ); —macher, m., ротарѫ; —pferd, n., калѫ de тръсѫръ; —sperre, f., пedекъ (Radsperre); —winde, f., вѫртежѫ (de pidікатѫ карѫ, іт. verricello).

Wagerecht, a. ші ad., opiconталѫ, ла лібелъ, dірептѫ, планѫ.

Waglich, a. ші ad., кѫтезъросѫ, перікѫлосѫ.

Wagner, m., ротарѫ, кърѫцарѫ, тръсѫрарѫ.

Wagniß, n., ѫнкѫмътѫ, кѫтезаре перікѫлóсъ, azapdѫ (frant.).

Wagschale, f., dіскѫ de кѫмпънъ.

Wahl, f., алеџере, алесѫръ, алесътѫръ; скрѫтінѫ; алтернатівъ.

Wahl-amt, n., офічіѫ алегътівѫ; —-fähig, a. ші ad., къпаче de a фі алесѫ; —fähigkeit, f., къпачетате de алесѫ; —fürst, m., прінчіпе алегътівѫ, domnіторѫ електівѫ; —kapitulation, f., капітѫлъцiѫне, ѫнвоіéлъ фъкѫтъ кѫ поѫлѫ domnіторѫ; —königreich, n., регатѫ електівѫ; —kugel, f., білъ, білетѫ de алеџере; —mann, m., алегъторѫ; —platz, m., локѫ de алеџере; къмпѫ de вътъліъ; —recht, n., dрептѫ de алеџере; —spruch, m., сімволѫ, девісъ, сѫнтінцъ; —statt, f., локѫ de бътъліъ; —stimme, f., вотѫ, гласѫ de алегъторѫ, сѫфраџіѫ; —verwandtschaft, f., рѫdіре сімпатетікъ, сімпатіъ; іѫбіре фірéскъ; —zettel, m., чедѫлъ de алеџере, білетѫ.

Wählbar, a. ші ad., de алесѫ, къпаче de алесѫ; —keit, f., къпачетате, destoінічіъ de алесѫ.

Wählen, v., алегѫ.

Wählerisch, a. ші ad., алегъросѫ, ръсфъцатѫ, делікатѫ.

Wahn, m., пърере фалсъ, опініѫне рътъчітъ, пълѫчіре; ерóре, прежѫдецѫ; den — benehmen, a decamъцi; in dem —e stehen, a пресѫпѫне, a креde.

Wähnen, v., mi се паре, пресѫпѫнѫ, imaџinezѫ, ѫнкіпѫескѫ.

Wahnglaube, m., креdінцъ deшéртъ, релеџе фалсъ, релеџе фантастікъ.

Wahnschluß, в. Trugschluß.

Wahnsinn, m., пеѫѫніъ, deminте, neminте; френесіъ.

Wahnsinnig, a. ші ad., пеѫѫнѫ, cmintітѫ, лінсітѫ de minте, стравагантѫ.

Wahnwitz, m., аіѫраре, делірѫ; в. Wahnsinn.

Wahnwitzig, a. ші ad., аіѫръторѫ, делірътoрѫ; в. ші Wahnsinnig.

Wahr, a. ші ad., adeвъратѫ; nicht —? ашеа есте? so — mir Gott helfe! ашеа съ'мї ажѫте Dzeѫ!

Wahren, v., пъzескѫ, апърѫ, ферескѫ; зърескѫ; в. Bewahren ші Wahrnehmen.

Währen, v., цінѫ, ѫрмezѫ, контінѫezѫ, dѫрezѫ; es währte nicht lange, dѫпъ ѫнѫ скѫртѫ ръстімпѫ.

Während, praep. ші ad., пънъкъndѫ; — eines Jahres, ѫн тімпѫ de ѫнѫ анѫ.

Wahrgeld, n., прецѫ, костѫ; амѫndъ пентрѫ ѫнѫ оморѫ.

Wahrhaft, —ig, a. ші ad., adeвъратѫ, вераче, ценѫінѫ.

Wahrhaftigkeit, f., adeверічѫне, adeверіме, верачетате.

Wahrheit, f., adeвърѫ, верітате; верачетате; массімъ, асcіомъ; in —, ѫн adeвърѫ; hinter die — kommen, a deскопері adeвърѫлѫ; Kinder und Narren sagen die —, прѫнчії ші cmintіцiї спѫнѫ adeвърѫлѫ.

Wahrlich, ad., ѫн adeвърѫ, пре леџеа меа.

Wahrmachung, f., веріфікъцiѫне.

Währmann, в. Gewährsmann.

Wahrnehmbar, a. ші ad., че се пóте прічепе, че се сімте, сімцiверѫ.

Wahrnehmen, v. въdѫ, зърескѫ; сімцѫ, обсервѫ; dinстінгѫ; кѫноскѫ; eine Gelegenheit —, a пъndі вреo окасіѫне, a се фолосі de вреo . .

Wahrnehmer, m., обсервъторѫ, прічепъторѫ,

Wahrnehmung, f., зърітѫръ; обсервъцiѫне, прічепере; — seines Nutzens, гріжа de фолосѫлѫ пропріѫ.

Wahrsagen, v., спѫнѫ-de-порокѫ,

Digitized by Google

прezікъ, спъnъ віїторълъ, аъгъреzъ (ла чеї векї).
Wahrsager, m., спъіторъ de порокъ; аъгъръ (ла чеї векї); dівінъторъ; — aus den Sternen, астрологъ, пъскъліторъ.
Wahr-sagerei, —sagekunst, —sagung, f., спъnътъръ de порокъ; аъгъріъ; dівінъцiъne, превеdере, прezічере (връжіторіъ).
Wahrsagergeist, m., спірітъ превъzъторъ, спірітъ връжіторъ.
Währschaft, в. Gewährschaft.
Wahrscheinlich, a. ші ad., верасеminea, пробаверъ, апрóпе de аdевъръ; апъріnте; —keit, f., верасеmenime, пробаверітате; апъріnцъ.
Währung, f., dъръtъръ, цінътъръ; валътъ, валóреа ъneї monete; Wiener —, валътъ de Biena.
Währwolf, m., пріколічъ; omъ-лъпъ; mama пъdъреї; фéръ фабълóсъ, че се креdе къ тръіеште din карne de omъ.
Wahrzeichen, n., семnъ, контрасемnъ, потъ карактерістікъ.
Waid, n., ісатісъ (плантъ de въпсітъ); вadъ, апъ скъndъ.
Waidküpe, f., пътінъ орї кълdаре къ ісатісъ; въпсеа de ісатісъ.
Waidmühle, f., móръ пентръ ісатісъ.
Waise, f., —nkind, n., —nknabe, m., —nmädchen, n., орфанъ, —ъ, орфелінъ, —ъ, сърmanъ, съракъ de пъріnцї.
Waisenhaus, n., орфанотрофеъ, касъ de орфанї.
Waisenmutter, f., mamъ de орфанї.
Waisenvater, m., татъ de орфанї.
Wake, f., пеле de mїелъ, хършіъ; в. Wacke ші Wuhne.
Walach, Wlach, Wälsch, m., (слав. ші перm.), ромънъ, ромanъ, італіанъ.
Walchern, v., тъвълескъ.
Wald, m., пъdъре, кodръ (de копачї грошї), сѫлхъ сéъ сѫлвъ (de бръdетъ); бранiште, (слав.); er sieht den — vor Bäumen nicht, елъ nъ веdе кodръlъ dintре копачї, елъ nъ кънóште аdевъръlъ, къчї е ъnъ пътъръъ; wie es in den — hinein schallt, so schallt es wieder heraus, кътъ е вътътъра, ашеа е ші съnътъра, кътъ е ѫnтревъ чъnеа ашеа е ші ръспъnсълъ.
Wald-anemone, f., анемонъ пъdърéцъ; —bach, m., пърѫъ de mъnте; —bewohner, m., локъіторъ de пъdърї; —biene, f., албінъ сълбатекъ; —blume, f., флóре сълбатекъ; —bruder, m., съхастръ, еремітъ (Einsiedler); —distel, f., скаїъ пъdърецъ; —dosten, m., тріфоїъ de пъdъре, еъпаторіъ; —esel, m., мъгаръ сълватікъ; —flöte, f., чімпоїъ (іт. sampogna); —frevel, m., преварікъцiъne de пъdъре, фъртъ de лемnърії; —geist, m., mama пъdъреї, demonъ din кodрії; —gewächs, n., плантъ пъdърéцъ; —gott, m., zeъ de пъdъре, Сілванъ, Фаъnъ, Сатіръ (мітол.); —graf, в. Wildgraf; —horn, n., корnъ de въnъторї; —huhn, n., гъінъ сълбатікъ; —hüter, m., пъdъраръ (бръніштеръ); —katze, f., мѫцъ сълватікъ; —kirsche, f., черéшъ сълбатікъ; —mann, m., пъdъраръ; —männchen, n., —teufel, m., Сілванъ, Фаъnъ (мітол.); —mensch, m., omъ сълбатікъ; —nachtschatten, m., беладона (плантъ); —nessel, f., ърzікъ пътърóсъ; —nymphe, f., Nimфъ de пъdъре, Dріаdъ (мітол.); —ochs, m., боъръ, zimбръ (Auerochs); —ordnung, f., регълъмѫнтъ de пъdърї.
Wäldchen, n., пъdъріче.
Waldung, f., пъdъре, пъdъріme, кodръ.
Walgern, wälgern, v., dестindъ; спланеzъ; съческъ.
Walhalla, f., валхалъ, елісеълъ попóрълоръ пъгъne пермане, палатъ мърецъ ла Регенсбърг.
Walke, f., піъъ; дърстъ, вълтóре, гѫлкъ (іт. gualchiere, ѫn каре се бътъческъ лъnъріile).
Walken, v., батъ ѫn піъъ; ѫnвълїъ (пъnъръ ѫn вълтóре).
Walker, m., піъоаръ, дърстаръ, вълтораръ.
Walkmühle, в. Walke.

Digitized by Google

Wall, m., валѫ, iezътъръ de пъмѫнтѫ; троiанѫ (de nea).
Wallach, m., калѫ жъгънітѫ.
Wallbruch, m., спърсетъръ de валѫ, брешъ (іт. brescia), штірбътъръ.
Wallen, v., даѫ ѫп клокотѫ, клокотескѫ, фербѫ, колкъїѫ, факѫ валърї; се бате inima.
Wallfahren, v., перегрінезѫ, мергѫ ла локърї сфінте.
Wallfahrt, f., перегрінаціѫ, кълъторіъ ла локърї сфінте (хаціалѫкѫ).
Wallfahrten, в. Wallfahren.
Wallfisch, m., кітѫ, бълéнѫ (іт. ceto, baleno); —barte, f., барба кітълъї; —fänger, m., пескарѫ de бълені; —thran, в. Fischthran.
Wallkeller, m., (фортіф.) касъматъ.
Wallnuß, f., пъкъ; —baum, m., пъкѫ; —garten, m., пъчетѫ.
Wallrath, m., сперма кітълъї, спермачетѫ.
Wallroß, n., іпопотамѫ, калѫ de маре, ростарїѫ.
Wallung, f., клокотѫ, колкотѫ, колкъіéлъ, фербътъръ, ѫпъndътъръ.
Walm, m., вълтóре de апъ, окїѫ de апъ.
Walmdach, n., павіліонѫ; балdахінѫ; кортѫ.
Wälsch, в. Walach.
Wälschkohl, m., кърекїѫ ромънескѫ.
Walten, v., dіспъnѫ, domneскѫ, гъбернѫ, ѫпгріжескѫ, факѫ-дерегѫ; das walte Gott! Dzeѫ съ ажъте! einen — lassen, а лъса пе чінева съ лъкре ѫп плакълѫ съѫ.
Walze, f., сълѫ, чілindръ, ролъ (іт. rullo); валсѫ (danцѫ немцескѫ).
Walzen, v., петезескѫ, спланезѫ къ сълълѫ; вълсезѫ (дънцъескѫ немцеште).
Wälzen, v., ръстоголескѫ, ролезѫ, пръвълїѫ; цїърезѫ, даѫ ѫп цїърѫ; die Schuld auf einen —, а арънка віна пе чінева.
Walzenpresse, f., теаскѫ къ сълѫ.
Walzer, m., валсѫ (danцѫ немцескѫ).
Wälzung, f., ротітъръ, ръстоголаре, ролътъръ, пръвълітъръ.
Wamme, f., вървіъ; трагънѫ (ла віте).
Wamms, n., гъбъ, скъртеікъ, зъбънѫ.
Wampe, f., бъртъ, бърdъфѫ.
Wand, f., пърете; мърѫ; spanische —, параванѫ (іт. paravento); —bekleidung, f., ѫптъблътъръ, ѫпбръкътъръ de пърете.
Wandel, m., мътътъръ, стръмътътъръ, мътъціъне, скімбаре; пъртаре, віéцъ, віецъіре, цінóреа віецеї.
Wandelbar, a. ші ad., скімбъчосѫ, съпъсѫ ла скімбърї, мътаверѫ; стрікъчосѫ, къ скъdерї, dефъптъосѫ, deскомпъсѫ; —keit, f., скімбъчъне, мътаверітате, пеконстанцъ.
Wandeln, v., мергѫ; ѫмблъ, петрекѫ (в. ші Verwandeln).
Wandelstern, m., планетѫ, стеа ръtъчітóре.
Wandelung, f., (бісер.) префачере, стръсъбстънціъціъне.
Wanderbuch, n., карте de кълъторѫ.
Wanderer, m., кълъторѫ, пасацерѫ, кълъторѫ пеdестръ, перегрінъторѫ.
Wanderjahre, pl., аніі de кълъторітѫ (ла месеріешї).
Wandern, v., кълъторескѫ, перегрінезѫ, ѫмблъ пеdестръ dела ъnѫ локѫ de алтълѫ.
Wanderschaft, f., кълъторіъ ѫп стръінътате, перегрінаціѫ.
Wandersmann, в. Wanderer.
Wanderstab, m., кържъ de перегрінѫ, бастонѫ de кълъторѫ.
Wanderung, f., кълъторіъ; мерсѫ пеdестръ; стръмътаре (dінтр'ъnъ локѫ ѫп алтълѫ), мігръціъне.
Wandhaken, m., скóбъ de пърете, арпъnъ (іт. arpione).
Wandkalender, m., кълindарѫ de пърете.
Wandlaus, f., пъdъке de лемнѫ (в. Wanze).
Wandleuchter, m., канdелабръ.
Wandlung, в. Wandelung.
Wandpfeifer, m., піластръ.
Wandschrank, m., армарїѫ de пърете, фірidъ.
Wanduhr, f., оролоціѫ къ пеndълѫ.
Wange, f., образѫ, бъка фецеї, бъкъ.
Wangengrübchen, n., гропшóра фецеї.
Wankelmuth, m., пеконстанцъ, скімбъчъне, інімъ клътінатъ.

Digitized by Google

Wankelmüthig, a. ші ad., некопстанте, скімвъросъ, скімвъчосъ; —keit, f., в. Wankelmuth.

Wanken, v., ме клътінъ, варколезъ (ка о варкъ пе апъ), сънт nedeterminatъ, ме ândoieskъ; ме скімвъ.

Wann, ad., кândъ; dann und —, кът̆е odatъ, кândъ ші кândъ.

Wanne, f., ванъ (Цéра rom. ші Брашовъ), пътінікъ; коватъ, алвіъ; лопатъ; вънтъре́шкъ.

Wannen, —hero, ad., von —, deânde, dinkътръ.

Wannen, v., вънтъръ.

Wannenweber, m., злій.

Wanſt, m., бърtъ, бърdъфъ, кълікъ; вънтре, пънтече грасъ (Wampe).

Wanze, f., пъдяке de лемнъ, (стелніцъ, плошніцъ).

Wanzenbrut, f., ouъ de стелніце.

Wappen, n., маркъ, âncemne, артърії (але унеї церї орї фамілії).

Wappen-bild, n., âncemnъ; —buch, n., карте сраldікъ; —feld, n., кътпълъ артърііlоръ; —könig, m., реце de артърії; сраldъ; —kunde, f., сраldікъ, штіінцъ despre âncemne; —ſchild, m., скътъ новілітарів.

Wappnen, v., armezъ (Waffnen).

Wardein, m., rapdianъ, контролъторъ de monete (ân монетърії).

Warlich, в. Wahrlich.

Warm, a. ші ad., кald, кълdъросъ; einem den Kopf — machen, a âпътърта пе чінеva, a'lъ amecі; — ſitzen, a трăі ân прісосінцъ.

Wärme, f., кълdъръ, кълóре; фервóре, apdóre.

Wärme-grad, m., gradъ de кълdъръ; —leiter, m., kondъкторъ de кълdъръ; —meſſer, m., термометръ, месърторів de кълdъръ; —ſtoff, m. матеріа кълdърей, калорікъ (фіс.)

Wärmen, v., âпкълzескъ.

Wärmer, m., âпкълzіторъ.

Wärmlich, a. ші ad., кълdъцъ, кълdіторъ.

Wärmpfanne, f., âпкълzітóре, тігаіе de âпкълzітъ.

Wärmung, f., âпкълzъмântъ, âпкълzітръ.

Warnen, v., âпштіінцезъ (despre унъ перікълъ), факъ de штіре, admonezъ (авемъ Mone apdел.), авізezъ.

Warner, m., âпштіінцеторъ, авізъторъ, admonіторъ.

Warnung, f., препштіінцаре, admoniціúne, авістъ; âпfрънтъчúне (дожанъ Verwarnung); das ſoll mir zur — dienen, ачéста 'mі ва серві de регълъ, ачéста 'mі есте спре а me фері.

Warte, f., търnъ, ведétъ, локъ пълцатъ de пънdъ; овсервъторів.

Wartefrau, в. Wärterin.

Wartegeld, n., плата унъї ноі amплоіатъ.

Warten, v., аштептъ; іаъ amінте, aцінтъ mіnтea; пънdескъ, пъzескъ, сервескъ; die Kinder —, a гріжі de прънчі; das Vieh —, a пъzі de віте.

Wärter, m., âпгріжіторъ, пъzіторъ (de волнаві, de прънчі); —in, f., пъzітóре, âпгріжітóре; вопъ.

Wartthurm, в. Warte.

Wartung, f., гріжъ, къръ, пазъ; асістінцъ.

Warum, ad., пентръ че, de че.

Wärwolf, в. Währwolf.

Warze, f., пецелъ, пérъ, бъбърzъ; мâкъ de цâцъ.

Warzenkraut, n., флóреа сóрелеї маре.

Warzig, a. ші ad., негосъ, пецелосъ, бъбросъ.

Warzlein, n., негуцъ, пецелуцъ.

Was, pron. ned., че; — gibt's? че есте? — geht mich das an? че'mі пасъ mie de ачéста?

Waſchbecken, n., лігіанъ, лъторів, лъварів (lavoir фр.).

Wäſche, f., рúфе, пънzърів, алвърії; кътъшърії; pl., скімвърі; спълътръ, візітръ; meine Frau hat die —, соціа mea спалъ рúфе.

Waſchen, v., спълъ, лъ, візескъ, білескъ; eine Hand wäſcht die andere, о мънъ спалъ пе алта, унъ пе алціі пе ажутъ.

Digitized by Google

Wäscher, m., спълъторѫ; —in, f., спълъторéсъ; мѹіере флекаръ.
Wäscherei, f., спълъмѫнтѫ, спълътѹръ, лъѹтѹръ; біѹітѹръ.
Waschfaß, n., пѹтінъ de рѹфе.
Waschfrau, в. Wäscherin.
Waschgold, n., аѹрѫ спълатѫ (din пъсінѫ).
Waschhaft, a. ші ad., ворварецѫ, гѹратекѫ, гѹралівѫ.
Waschhaus, n., спълъторіъ, касъ de біѹітѫ.
Waschkessel, m., кълdаре de біѹітѫ.
Waschlappen, m., спълъторіѹ.
Waschleine, f., сфóръ de ѧнтінсѫ (рѹфе).
Waschwasser, n., апъ de спълатѫ.
Waschzettel, m., лістъ de рѹфе.
Wasen, m., пажіште (Rasen).
Wasser, n., апъ; im — lebend, апатекѫ, de апъ; zu — und zu Lande, пе апъ ші пе ѹскатѫ; mir läuft das — im Munde zusammen, ѧмі кѹргѫ балеле; zu — machen, а рéдѹче ла nimika, а атъці, а ѧншела; das — abschlagen, а се піша, а еші ла ѹdѫ; stille — sind tief, de апа лінъ ші de кънеле мѹтѫ. съ те пъzешті; пісікъ блъndъ сгъріе реѫ.
Wasser-ader, f., вънъ de апъ; —ampfer, m., макрішѫ de апъ; —artig, a. ші ad., апосѫ, кѹ апъ; —auge, n., (хір.) idроталміъ (бóлъ); —bau, m., клъdіре ѧн апъ, фаврікъ de апъ; —baukunst, f., idраѹлікъ, штіінцъ de клъdітѫ ѧн апъ; —becken, n., басінѫ, сѫнѫ de апъ; —beschreibung, f., idрографіъ; —beule, f., бѹбоїѹ апосѫ; —blase, f., бешікъ de апъ; —blau, a., аzѹрѫ делъѹтѫ, вѫнътѫ спълъчітѫ; —blei, n., плѹмбаціне; молindenѫ (металѫ); —bottich, m., пѹтінъ de апъ; —brei, m., мъмълігъ, папъ, чірѫ; —bruch, m., ръсфрънтѹръ de валѹрі; —damm, в. Damm; —dicht, a. ші ad., непътрѹнсѫ de апъ; —eimer, m., вadръ de апъ, съкалѫ (ѧн Пп., іт. secchia); —fall, m., къzътѹръ de апъ, каскатъ, катарактъ; —fang, m., четернъ, ресерваріѹ (de апъ); —farbe, f., колóре de апъ, апшóръ (zѹгр.); —feuerwerk, n., фокѫ артефічіосѫ ѧн апъ; —gauchheil, n., веронікъ de апъ (бот.); —gebäude, n., ediфічіѹ de апъ; —geflügel, n., пъсърі de апъ; —hälter, в. —fang; —hose, f., тромбъ, волбѹръ de апъ, сіфонѫ, леікъ; —kitt, m., чіментѫ непътрѹнсѫ de апъ; —kopf, m., (med.) idрокефалѫ, капѫ апътосѫ; —kunst, f., idраѹлікъ, штіінцъ деспре апъ; —leitung, f., апъdѹктѫ, каналѫ; —linse, f., лінте de балтъ; —mann, m., (астр.) Ѹdъторѫ; —maschine, f., махінъ idраѹлікъ; —melone, f., пепене верde, (молd.) харбѹzѫ; —messer, m., idрометрѹ; —meßkunst, f., idрометріъ, штіінцъ de месѹратѫ апеле; —münze, f., мінтъ de балтъ; —nuß, f., кастанъ de апъ; —nymphe, f., (міт.) Naiadъ, Nepeidъ; —orgel, f., органѫ idраѹлікѫ; —probe, f., провъ de апъ (тортѹръ); —rabe, m., церde-варъ; —rad, n., рóтъ de апъ; —rinne, —röhre, f., лъптокѫ, скокѫ, кънълецѫ; —rose, f., німфеъ; —scheu, a. ші ad., idрофобѫ, фрікосѫ de апъ, тѹрбатѫ; —schierling, m., кѹкѹтъ; —schlund, m., вѹлтóре, вораціне; —stand, m., пълцімеа апеї; —ständer, m., чѹвърѫ de апъ; —stoff, m., (хім.) idроценѫ; —stoffgas, n., гасѫ idроценѫ; —strahl, m., ѧніептътѹръ de апъ, разъ de апъ; —sucht, f., вóлъ de апъ, idропікъ; —süchtig, a. ші ad., idропікѫ; —träger, m., съкеціѫ, кърътоpѫ de апъ; —uhr, f., оролоціѹ de апъ, клесіdръ (ла антічі); —wage, f., лівелъ, кѹмпънъ idростатікъ; —wägekunst, f., idростатікъ.
Wässerchen, n., апшóръ.
Wässericht, a. ші ad., апосѫ, ка апа.
Wässerig, a. ші ad., апіѫ, апътосѫ; zеросѫ; —e Styl, m., стілѫ сарбедѫ, стілѫ деспервaтѫ.
Wässern, v., ѹdѫ; adъпѫ, ѹмеzескѫ.

Digitized by Google

Waten, v., даѣ прin вадѣ (апа); im Kothe —, а дпnота прin поroiѣ.
Watſcheln, v., дтвлѣ дтплетечітѣ; шкіópътѣ.
Watte, f., ватъ (de вътвакѣ, італ. ovatta); сакѣ de пескѣітѣ, водокѣ.
Wattiren, v., ватезѣ, къптъшескѣ кѣ ватъ.
Wau, m., rezedъ лтеóръ, бробіпцъ (плаптъ).
Webe, f., пъпzъріѣ, цесетъръ (de 42—72 коцl); —kunſt, f., артъ de цесътѣ.
Weben, v., цесѣ; тішкѣ, клътескѣ; віецвескѣ, me тішкѣ, факѣ-diperѣ; Alles lebt und webt an ihm, тотълѣ е тішкаре дптр'жпсълѣ.
Weber, m., пъпzарѣ, цесеторѣ.
Weber-baum, m., сълѣ de статівъ; —einſchlag, m., тратъ, бътътъръ; —handwerk, n., цесеторіѣ, тесеріѣ de пъпzарѣ; —kamm, m., періѣ de тжпжітѣ; —lade, f., вътале; —ſchiff, n., сквеікъ; —ſtuhl, m., статівъ (mold. ші apd.), ръсвоіѣ.
Weberei, f., цесеторіѣ.
Wechſel, m., скітвѣ, скітвътжптѣ, стръмвътътъръ, пекопстапцъ; —brief, m., поліцъ, камвіѣ; trockener —brief, m., поліцъ сéкъ, поліцъ de овліго; traſſirter —, тратъ; einen — acceptiren, а акцепта о поліцъ; einen — ausſtellen, а da о поліцъ; einen — giriren, а ціра о поліцъ; einen — indoſſiren, а дпdoca о поліцъ; durch — übermachen, а плъті прin поліцъ; einen — ziehen, а трацe о поліцъ.
Wechſel-balg, m., пвіѣ de дракѣ (пъскътѣ din дракѣ ші о фертекътóре); скідóлъ, копілѣ сапксѣ (дп локълѣ челві ѣецівітѣ); —bank, f., вапкѣ; —brauch, m., всапцъ, datinъ de поліце; —fieber, n., фріґърі скітвърецe; —friſt, f., зіле de граціъ (ла плата поліцелорѣ); —geld, n., монетъ de вапкѣ; —geſchäft, n., —handel, m., пегоцѣ кѣ поліцѣ; —kurs, m., кърсѣ de поліце (прецълѣ лорѣ); —ordnung, f., лецеа поліцелорѣ; —pferde, n. pl., каі скітвацї; —recht, n., дрепттълѣ катвіалѣ, дрептѣ de поліце; —reim, m., рітмѣ, (версѣ алтернативѣ); —reiterei, f., черкезітъръ, реціръторъ de поліце; —ſchuld, f., даторіѣ de поліцъ; —ſeitig, a. ші ad., взълѣ пептрѣ алтълѣ, речіпрокѣ; —wirthſchaft, f., (agr.) екопоміѣ алтернативъ, агрікълтъръ скітватъ.
Wechſeln, v., скітвѣ, мътѣ, прemътѣ; алтернезѣ; ein Paar Kugeln —, а се вате дп пістóле.
Wechſelsweiſe, ad., пе скітвате, алтернатѣ.
Wechsler, m., скітвъторѣ, вапкерѣ (зарафѣ, търч.); —tiſch, m., тасъ de скітвъторі.
Weck, **Wecken**, m., вълzѣ (de внтѣ, de тъмълігъ).
Wecken, v., дештептѣ; трезескѣ; ацідѣ (фокѣ).
Weckung, f., дештептъмжптѣ, дештептътъръ.
Wedel, m., кóдъ; моцѣ тафосѣ; въптаріѣ, апъръторіѣ de мвште; стропіторіѣ, (ла фазрі) праетъръ.
Wedeln, v., свъптърѣ; даѣ din кóдъ (къпеле).
Weder, conj., нічі; — поф, нічі нічі.
Weg, m., кале; дрвт, стратъ (кзмѣ зічемѣ стратѣ, в. Straße); модѣ; geradeѣ —ѣ, deadрептълѣ; unter —ѣ, пе дрвтѣ; geht eure —e, ведецівъ de дрвтѣ; терцецї дп трéвъвъ; es hat gute —e, пѣ фаче німіка, маі е дпкъ тітпѣ; den — bahnen, а спарце гіаца, а фаче дрвтѣ, а трече прin гревъцї; ſich auf den — machen, а мъпека, а пърчеде ла дрвтѣ; ſeinen — gehen, а'ші ведé de дрвтѣ; den — alles Fleiſches gehen, а ръпъоса, а тврі; aus dem —e räumen, а делътъра, а депърта.
Weg, ad., каръте! фъте 'пколо! дѣсѣ, депъртатѣ! ліпсеште!
Weg-arbeiten, v., лѣкра пепчетатѣ; —begeben, ſich, ме департѣ, пърчедѣ; —bereiter, m., inспекторѣ de дрвтврі; —blaſen, v., сѣфлѣ ла о парте; —bleiben, v., пѣ вінѣ, ръмънѣ афаръ, ліпсескѣ; —brin-

Digitized by Google

gen, v., департѫ, делътѫрѫ; —fallen, v., п'ам локѫ, me скадѫ, лiпсескѫ; —fangen, v., апѫкѫ, прindѫ; —gehen, v., me департѫ, мергѫ, пѫрчедѫ, мънекѫ; —jagen, v., алѫнгѫ, ѫнтецїѫ, гонескѫ; —kapern, v., прindѫ о наie; —kommen, v., me перdѫ; —lassen, v., даѫ дрѫмѫлѫ; факѫ скъпатѫ; dimitѫ, omitѫ; —laufen, v., фѫгѫ сфѫгѫ, о тѫлескѫ; —legen, v., пѫнѫ ла о парте, делътѫрѫ; —nehmen, v., апѫкѫ, окѫпѫ, iаѫ; —räumen, v., делътѫрѫ, департѫ (педече); ѫплеспескѫ; —reisen, v., пѫрчедѫ, мънекѫ, кълъторескѫ; —scheuchen, в. Verscheuchen; —schlagen, v., аватѫ, ръспiнгѫ; —schmeißen, v., лапъdѫ, арѫнкѫ ла о парте; —sein, v., сѫнт депъртатѫ, авсѫнтезѫ; —setzen, v., пѫнѫ ла о парте, делътѫрѫ; sich über etwas —setzen, а несокоті чева, а пѫ'цї пъса de чева; —werfen, v., арѫнкѫ ла о парте; sich —werfen, а се ѫмiлi, а се degрada; —ziehen, v., мънекѫ, пѫрчедѫ (ші алтеле мѫлте, каре се компѫнѫ пре́ ѫшорѫ кѫ Weg).

Wegeamt, n., офiчiѫ de дрѫмѫрї.

Wegen, praep., пентрѫ, din каѫсъ, din респептѫ, ѫн прiвiнцъ.

Wegerich, m., патлацеа, плънтъцеа, плънтацiнъ (iт. piantaggine).

Weggang, m., мънекаре, пѫрчедере.

Wegsam, a. ші ad., практiкаверѫ, de ъмблатѫ.

Wegscheide, в. Scheideweg.

Wegwart, f., чiкорiъ сълбатiкъ.

Wegweiser, m., кълъѫзѫ, кондѫкъторѫ, арътъторѫ de дрѫмѫ.

Wegwurf, m., лъпъdътѫръ, лѫкрѫ фо́рте вiле́нѫ; лерфъ, цолiнъ.

Wegzehrung, f., мерinde.

Wegzug, m., мънекаре, пѫрчедере, департѫ.

Weh, n., дорере, доро́ре; ваї (iт. guai); реѫ.

Wehe, int., ваї! аолео! — thun, а доре́.

Wehe, f., дѫрере de паштере.

Wehen, v., adiїѫ, спiрѫ, сѫфлѫ, факѫ вънтѫ; фѫлфъїѫ; der Wind weht, вънтѫлѫ сѫфлъ; die Fahnen —, флатѫреле фѫлфъiе.

Wehfrau, в. Wehmutter.

Wehklage, f., ваiетѫ, плънсетѫ; тънгѫiре, вочетѫ, вочiтѫръ, комплънсетѫ.

Wehklagen, v., me ваiетѫ, me ваiерѫ; плънтѫ, me тѫнгѫiескѫ, me воческѫ.

Wehmuth, m., трiстецъ, ѫнтрiстъчѫне, дѫрере сѫфлете́скъ, сiмцѫ дѫреросѫ; меланхолiъ.

Wehmüthig, a. mi ad., трiстѫ, ѫнтрiстатѫ, дѫреросѫ, мъхнiтѫ; меланхолiкѫ.

Wehmutter, f., мо́шъ (Hebamme).

Wehr, Wehre, f., апъръмѫнтѫ; армъ; ланче; спатъ; скѫтѫ; sich zur — stellen, а се пѫне ѫн старе de апъраре.

Wehr, n., ставiлъ, iезътѫръ, iéзѫ.

Wehren, v., апърѫ; опрескѫ, аватѫ; sich seiner Haut —, а'шї вinde скѫмпѫ вiéца.

Wehrgehänge, n., портdепеїѫ, портde-спатъ, атърнътѫръ (дела савiъ Degengehänge).

Wehrhaft, a. ші ad., къпаче de арме, дестоiнiкѫ а се апъра; —igkeit, f., къпачетате de арме.

Wehrlos, a. ші ad., неарматѫ, десарматѫ; непѫтiнчосѫ; —igkeit, f., лiпсъ de арме; нехърнiчiъ de арме.

Wehrmann, m., омѫ de арме, осташѫ.

Wehrstand, m., статѫ остъшескѫ, статѫ мiлiтарїѫ.

Weib, n., мѫiере, фемеiъ; соцiъ мърiтатъ, невастъ, консо́рте; altes —, фемеiъ бътрънъ, бабъ, въбъкiъ; große und starke —, мѫiерóiе, мѫiероїѫ; kleine —, фемеiѫшкъ, мѫiерѫшкъ; einem seine Tochter zum —e geben, а'шї мъріта фiїка дѫпъ чiнева (в. ші Frau).

Weibchen, n., мѫiерѫшкъ, фемеiѫшкъ.

Weiber-adel, m., новiлiтате de фѫстъ; —art, f., апѫкътѫръ фемеiéскъ; —feind, m., дѫмманѫ алѫ фемеiлорѫ; —freund, —narr, m., омѫ фемеiетiкѫ, мѫiеросѫ, невѫнѫ дѫпъ фемеї; омѫ десфрънатѫ; —herrschaft, f., —regiment, n.,

Digitized by Google

ціпекократіъ, domnia фемеілорѫ; —laune, f., капріцѫ фемеіескѫ, ръсфъцѫ фемеіескѫ; —list, f., віклепіъ фемеіéскъ; Weiberlist geht über alle List, фемеіле сѫпт маї мъіестре декътѫ дракълѫ; —mann, m., омѫ папъ-лапте, върватѫ че стъ сѫв паптофі, мѫіероткъ; —rock, m., фѫстъ, рокіъ.

Weibisch, a. ші ad., мѫіерецѫ, фемеіецѫ, делікатѫ; молатекѫ, дестръматѫ.

Weiblich, a. ші ad., фемеіескѫ, фемеninѫ; —e Geschlecht, n., сексѫ фемеіескѫ; (гръм.) ценѫ фемеіескѫ; —keit, f., натѫръ фемеіéскъ, карактерѫ фемеіескѫ.

Weibs-bild, n., —person, f., (ѧн деспрецѫ) мѫіере, фемеіъ-вілéпъ.

Weibs-leute, pl., —volk, n., мѫіеретѫ, фемеіетѫ.

Weich, a. ші ad., мóле; делікатѫ; (фраѳедѫ, крѫдѫ; doiocѫ, армоніосѫ (сѫпетѫ).

Weichbild, n., ѧмпрецїѫріме (а ѫнеї четъцї); цінѫтѫ.

Weiche, f., молътате; молічѫне, молешіме; дешертѫ, моліме (ѧн ѫнеле пърцї але трѫпѫлѫї), флъмънzаре (ла віте).

Weichen, v. a., мóїѫ; —, v. n., me ретрагѫ, чедѫ; me даѫ ѧндъръптѫ (іт. dar indietro); me фереск (Ausweichen).

Weichheit, f., молічѫне, молътате.

Weichherzig, a. ші ad., молатекѫ; doiocѫ; компътімосѫ, мілосѫ.

Weichlich, a. ші ad., молатекѫ, фемеіецѫ.

Weichling, m., папъ-лапте, омѫ молешітѫ.

Weichmäulig, a. ші ad., гѫръ коконéскъ, гѫръ делікатъ.

Weichmüthig, в. Weichherzig.

Weichsel, f., вішінъ (іт. visicola); —baum, m., вішінѫ; —zopf, m., плікъ полóпъ (бóлъ).

Weichthier, n., молѫшкъ, animалѫ мóле.

Weid, n., сълчетѫ, лѫпкъ de ръкіцї.

Weide, f., салче; ръкітъ (лоzіъ); пъшѫне (імаш, ѫнгѫр., іслаzѫ, слав.); —land, n., —platz, m., локѫ de пъшѫне.

Weiden, v., паскѫ, пъщѫнеzѫ; me десфътеzѫ.

Weiden, a., de салче.

Weidenbusch, m., сълчетѫ.

Weiderich, m., лісімахіъ (плаптъ).

Weidicht, n., сълчетѫ.

Weidknecht, m., сервѫ de въпатѫ.

Weidlich, a. ші ad., бравѫ, віоїѫ (воінікѫ).

Weidling, m., бъркѫліцъ, пъішоръ.

Weidmann, m., въпъторѫ.

Weidmännisch, a. ші ad., de-а-въпъторѫ, ка въпъторѫ.

Weidmesser, n., кѫцітѫ вѫпъторескѫ.

Weidspruch, m., терміпѫ de вѫпъторї.

Weidvieh, n., віте de пъшѫне.

Weidwerk, n., месеріъ de вѫпъторї, въпъторіъ (Jägerei).

Weife, f., ръскіторѫ, дъпъпъторѫ; вѫртелніцъ.

Weifen, v., депънѫ.

Weigern, sich, v., рефѫсеzѫ, me кодескѫ, пѫ ѧмплінескѫ.

Weigerung, f., рефѫсъ, немплініпцъ.

Weihbischof, m., епіскопѫ тітѫларѫ.

Weihbrot, n., пъне сфінцітъ.

Weihe, m., шоімѫ, віndереѫ, міліанѫ (пасере ръпітóре).

Weihe, f., сфінціре, консъкръціѫне; хіротоніре, преоціре.

Weihen, v., сфінцескѫ, консъкреzѫ; хіротонескѫ; кълѫгъреск; dedікѫ, оферіѫ (ѫнѫ дарѫ, о карте).

Weiher, m., сфінціторѫ, біпекѫвъптъторѫ; хіротоніторѫ; dedікъторѫ, оферіторѫ; віѫаріѫ, пескѫінъ (лакѫ de пештї).

Weihkessel, m., крістеліцъ, кълдърѫщъ кѫ апъ сфінцітъ.

Weihnachten, pl., Нащтереа Domнѫлѫї Хрістосѫ, Кръчѫнѫ, (= Creatione).

Weihnachts-abend, m., ажѫнѫлѫ Кръчѫнѫлѫї; —stolle, f., коврігѫ, колакѫ de кръчѫнѫ.

Weihrauch, m., тъмѫіетѫръ, фѫмѫ de тъмѫіъ; —büchse, f., къцѫіе; къделніцъ.

Weihung, f., сфінціре; dedікъціѫне.

Weihwasser, n., апъ сфінцітъ, апъ біпекѫвъптатъ, агіасмъ.

Digitized by Google

Weihwedel, m., стропітóре, в. Wedel.
Weil, conj., фіindӑкъ; пентрѫкъ.
Weiland, ad., odiniόръ; ръпосатѫлӑ, ферічітѫлӑ; de глоріόсъ сѫвеніре.
Weilchen, n., ръстімпӑ скѫртӑ, кліцітъ.
Weile, f., ръстімпӑ; lange — haben, а'цї фі ѫржтӑ, а'цї фі тімпѫлӑ лѫнгӑ.
Weilen, v., петрекӑ, ѧнтъръзіїѫ.
Weiler, m., кътѫпӑ, котѫпӑ, сътѫлецӑ, кътева касе ла ѫпӑ локӑ (фъръ бісерікъ ші комѫпітате).
Wein, m., вінӑ; schlechter —, вінастрѫ, вінӑ реӑ; — pflanzen, а съdi віі; reinen — einschenken, а спѫне адевърѫлӑ верде ѧн фацъ.
Wein-ähnlich, a. ші ad., вінърецӑ, вінъріӑ; —apfel, m., мърӑ de але вінѫлѫї, мърӑ віносӑ; —artig, a. ші ad., de натѫра вінѫлѫї, віносӑ; —bau, m., кѫлтѫръ de віі, вііерітӑ; —bauer, m., економӑ de віі, вінарӑ, вііерӑ; —beere, f., вобіцъ de стрѫгѫрӑ; —berg, m., віїъ, деалӑ de віїъ; —blatt, n., фóіъ de віцъ; —essig, m., вінӑ-акрѫ, оцетӑ de вінӑ; —faß, n., бѫте de вінӑ (іт. botte de vino); —flasche, f., бѫтелкъ de вінӑ; —garten, m., віїъ; —gegend, f., —land, n., цéръ кѫ вінаце, —geist, m., спіртӑ, спіртӑ de вінӑ; —gott, m., (міт.) Бакӑ; —haus, n., оспътъріъ, остъріъ, кърчмъ; —hefen, m., дрождіе de вінӑ; —keller, m., челарїѫ (піфніцъ) de вінӑ; —kelter, m., —presse, f., теаскӑ, сторкъторїѫ, сторчерїѫ de вінӑ, (лінӑ, ѫлѫкӑ), —lese, f., кѫлесӑ de віі; —monat, m., Оптовре; —most, m., мѫстӑ; —mutter, f., дрождіе, грѫмъ de вінӑ; —pfahl, m., парӑ, харачӑ de віїъ; —ranke, f., кѫрпънӑ de віїъ; —rausch, m., беціъ de вінӑ; —rebe, f., віцъ de віїъ; —schank, m., вънzаре de вінӑ; —schenke, f., кърчмъ; —schlehe, f., борбóнъ, агѫрідъ; —schröter, m., келарӑ; —stein, m., тартарӑ, тірігіъ, акріме крісталісатъ (din вінӑ); —steinrahm, m., креморӑ тартарї; —stock, m., бѫтѫкӑ de віїъ; —suppe, f., сѫпъ de вінӑ (іт. zuppa fatta di vino); —träber, —trester, m., тескѫіме; —traube, f., стрѫгѫрӑ, ѫъ, (молд.) пóмъ.
Weinen, v., плънгӑ; лъкръмезӑ; —, n., плънсӑ, плънсóре.
Weinerlich, a. ші ad., плънгъросӑ, плънгъчосӑ.
Weinicht, a. ші ad., вініӑ, вінъріӑ.
Weinig, a. ші ad., віносӑ.
Weis, etwas — machen, а амъцї, а пѫрта de насӑ.
Weise, f., modӑ (фелӑ, кінӑ), маніеръ, формъ; аріъ, мелодіъ; thörichter —, небѫнеште; auf welche —? ѧн че modӑ;
Weisel, Weiser, m., маткъ de албіне, реціна албінелорӑ, мама албінелорӑ; акӑ de оролоцїѫ, арътъторӑ.
Weisen, v., арътӑ; ѧndірептӑ (Anweisen); трімітӑ; ѧнвъцӑ (Unterweisen).
Weiserwerk, n., рóтеле арътъторѫлѫї (ѧн оролоцїѫ).
Weisheit, f., ѧнцелепчіѫне; філософіъ; штіінцъ; —szahn, m., дінтеле ѧнцелепчѫнеї.
Weislich, a. ші ad., ѧнцелепцескӑ, мінтосӑ.
Weiß, a. ші ad., албӑ; das Weiße, албіме; албѫшӑ.
Weißagen, v., презікӑ, преспѫнӑ вііторѫлӑ, профетезӑ, пророческӑ.
Weißager, m., профетӑ пророкӑ, презікъторӑ.
Weißagung, f., презічере, преспѫнере, профеціъ пророчіъ.
Weiß-bäcker, m., коврігарӑ; —binder, m., ботарӑ (къ фаче боте, доніце, кофе); —birke, f., местéкънӑ албӑ; —blau, a. ші ad., албастрѫ дескісӑ; —blech, n., ферӑ-албӑ (тінікеа); —buche, f., карпінӑ; —distel, f., спінӑ албӑ; —dorn, m., пъдѫчелӑ; —fichte, f., брадӑ албӑ; —fisch, m., пеште арцінтіӑ, гїоцӑ, чіпрінӑ; —fleckig, a. ші ad., пестріцӑ, кѫ пете албе (калӑ); пънтъногӑ (ла пічорӑ); —gar, a. ші ad., тъбъчітӑ, дѫвітӑ; —gärber, m., тъбъчіторӑ, тъбакӑ (de пеї); —käufer, m., (ѧн глѫмъ) фѫрӑ,

Digitized by Google

хоцѫ; —kohl, m., —kraut, n., кърекїѫ алвѫ.
Weiße, f., алвіme, алвéлъ; — im Auge, алвéцъ; — der Haare, кърѫнтецъ.
Weißen, v., алвескѫ, ѫпалвескѫ.
Weißlich, a. ші ad., алвіѫ, алвічосѫ, алвѫлецѫ, алвішорѫ.
Weißzeug, n., скімвѫрї, хаіне алве, пънзърії, кътешърії (Wäsche).
Weißthum, (векїѫ), n., штіінцъ, ѫнвъцътѫръ; трівѫналѫ, жѫдецѫ.
Weisung, f., арътаре, арътътѫръ; ѫнформъцїѫне, ѫнстрѫкцїѫне, ѫнвъцътѫръ, ѫndіреnтарїѫ, орdінѫ; eine — geben, a da ѫнѫ орdінѫ (a рѫndѫі).
Weit, a. ші ad., департе, dістънте, dістъторѫ; депъртатѫ; ларгѫ, спацїосѫ, вастѫ; etwas —, лъргѫцѫ, лъргѫшорѫ; bei —em nicht, нічї пе департе, нічїdекѫмѫ; von —em, de департе, din dістанцъ маре; das geht ins —e, ачéста се ѫndелѫнгъ; das —e suchen, а скъпа ла ларгѫлѫ, а о лѫа ла съпътóса; — und breit, din тóте пърцїле; so — ich ihn kenne, пе кътѫ ѫлѫ кѫноскѫ еѫ; das ist nicht —, ачéста нѫ е лѫкрѫ рарѫ, е лѫкрѫ de пѫцїнъ ѫнсемнътате; es ist noch nicht so —, лѫкрѫлѫ ѫнкъ н'а ѫнаінтатѫ ашеа департе.
Weitberühmt, a. ші ad., фóрте ренѫмітѫ, de ренѫме маре.
Weite, f., лърцїме; dістанцъ, стінсїѫне.
Weiten, v., лърцескѫ, деслърцескѫ, лъцескѫ.
Weiter, compar., маї депъртатѫ, маї ларгѫ; ohne —s, фъръ алтъ, ѫнскѫртѫ.
Weiter, ad., ѫнаінте, маї департе; ich kann nicht —, нѫ маї почѫ; lesen Sie —, чітеште маї ѫнколо.
Weiterung, f., алъргъмѫнтѫ, лърцїтѫръ, лъцїтѫръ; —en, pl., ѫртърї неплъкѫте.
Weither, ad., dedепарте.
Weitläufig, a. ші ad., ларгѫ, лърганѫ, dестінсѫ; спацїосѫ; прелѫнцїтѫ, ѫнтінсѫ; —keit, f., лърцїме, dестінсѫръ; прелѫнцїтѫръ.
Weitschichtig, в. Weitläufig.
Weitscheifig, a. ші ad., прéѫнтінсѫ, пе ларгѫ; —e Rede, dіскѫрсѫ прé лѫнгѫ.
Weitsichtig, a. ші ad., департе везъторѫ, пресвітѫ (фіс.)
Weitumfassend, part., мѫлтѫ кѫпрінзеторѫ.
Weizen, m., гръѫ; гръпаце; —acker, m., агрѫ de гръѫ.
Welch, pron., че, че маї, каре; — ein Mann! че маї омѫ!
Welcher, e, es, pron., каре; — auch, орї каре, фіе орїчіне; auf welche Art? ѫн че modѫ?
Welchergestalt, ad., кѫмѫ, ѫн че modѫ.
Welcherlei, ad., de каре, de че соїѫ.
Welk, a. ші ad., вештеdѫ; флешкъітѫ (цѫцъ); десфлорітѫ.
Welken, v., ме вештезескѫ; ме молешескѫ.
Welkheit, f., вестезїѫне, молешіме.
Wellbaum, m., грindеїѫ, сѫлѫ; фѫсѫ.
Welle, f., ѫndъ; фѫсѫ, фѫштелѫ (іт. fastello, fascia); сѫлѫ (ла въртежѫрї), грindеїѫ.
Wellenförmig, a. ші ad., ѫн форма ѫndеї, ѫndъросѫ, ѫndосѫ; —e Bewegung, f., ѫndѫлъцїѫне, ѫndѫлътѫръ.
Wellenlinie, f., лініъ ѫndѫлътóре.
Wellenschlag, m., ѫndътѫръ.
Wellerarbeit, f., вѫлгърітѫръ, мъчерътѫръ, лінітѫръ кѫ вѫлгърї (de лѫтѫ кѫ паіе).
Wellern, v., вѫлгъреск, лінескѫ кѫ вѫлгърї.
Wels, m., теанъ, сілѫрѫ (соїѫ de пеште, de каре се цїне ші сомнѫлѫ).
Welsch, в. Wälsch ші Walach.
Welt, f., лѫме (маї біне декътѫ mondѫ), ѫніверсѫ; цепѫлѫ омеnескѫ; gelehrte —, лѫмеа літератъ; andere —, лѫмеа чееалалтъ; schöne —, фемеіле, сексѫлѫ фрѫмосѫ; junge —, жѫніме; feine —, лѫме поліітъ, лѫме кѫлтіватъ; Jahr der —, анѫлѫ дела фачереа лѫмеї, анѫлѫ плъсмѫіреї; Mann von —, омѫ поліітѫ, омѫ кѫлті-

Digitized by Google

ватъ; Lehre von der besten —, оптимістъ; er hat —, есте омъ поліітъ, штіе тръі ѫп лъме; er ist ein Mann nach der —, елъ е омъ de лъме; er kennt die —, елъ кънóште óменіі, елъ кънóште лъмеа; ich begreife in aller — nicht, еъ нічі декъмъ нъ прічепъ; auf die — bringen, а наште; auf Gottes — nichts haben, а фі ънъ калікъ; sich in die — schicken, а се ѫптокмі дъпъ ѫмпреціъръръі; in die — treten, а еші ѫп лъмеа маре.

Welt-achse, f., осіа лъмеі; —all, n., ънівєрсъ, тотълъ; —bau, m., —gebäude, n., сістéма лъмеі; —bekannt, a. ші ad., прéкъноскътъ, прéфъімосъ, поторіъ; прéренъмітъ, de ренъме маре; —beschreibung, f., космографіъ, дескріпціънеа лъмеі; —brauch, m., датіна лъмеі; —bürger, m., четъцéнъ din лъме, космополітъ; —bürgersinn, m., космополітістъ, сімцъръі пентръ омеnімеа тóтъ; —entstehung, f., космогоніъ, ъръzінца лъмеі; —erfahren, a. ші ad., пъцітъ ѫп лъме, практікъ; —erfahrenheit, —erfahrung, f., практікъ, сперіінцъ de лъме; —eroberer, m., къчеріторъ алъ лъмеі; —erschaffung, f., фачереа лъмеі (zidipea); —gegend, f., реціъне de лъме; —geist, m., спірітъ ънівєрсалъ, спірітъ алъ лъмеі; —geistliche, —priester, m., преотъ de міръ; —geistlichkeit, f., клеръ de міръ; —gericht, n., жъдеката de апоі; жъдецъ ънівєрсалъ; —geschichte, f., історіъ ънівєрсалъ, історіа лъмеі; —gürtel, m., zонъ, бръъ; —güter, pl., авъціі лъмешті; —herrschaft, f., імперіъ ънівєрсалъ; —karte, f., хартъ цепералъ; —kenner, m., кънoскъторъ de лъме; —kenntniß, f., практікъ, кънóштереа лъмеі; —kind, n., омъ de лъме; матеріалістъ; —klug, a. ші ad., фінъ, політікъ; —körper, m., трънъ чересkъ; —kreis, m., сферъ; —kugel, f., гловъ (лъмескъ) пътънтескъ; —kunde, —lehre, f., космолоціъ, штіінцъ деспре ънівєрсъ; —leute, pl., мірені; óмені din лъмеа маре; —licht, n., лъміна лъмеі; —mann, m., мірéнъ; омъ de лъме; політікъ; —meer, n., очеанъ; —sinn, m., сімцімѫнтъ de лъме, мінте лъмéскъ; —sitte, f., датінъ лъмéскъ; —system, n., сістема ънівєрсълъі, сістема лъмеі; —theil, m., парте de лъме; —ton, m., тонъ din лъмеа маре; —weise, m., філософъ; —weisheit, f., філософіъ; —wunder, n., мінънеа лъмеі, мінъне ънівєрсалъ.

Weltlich, a. ші ad., лъмескъ, мірeанъ, профанъ; тімпъралъ; політікъ; —e Stand, m., статъ мірeнескъ; —keit, f., мірeніъ.

Weltling, m., омъ de лъме, омъ лъмескъ.

Wende, f. ѫптърпътъръ, ѫпторсетъръ.

Wendehals, m., капъ ѫптортокатъ.

Wendekreis, m., —zirkel, m., тропікъ (черкъ пе сфера лъмеі).

Wendeltreppe, f., скаръ мелчіфортъ, трепте ротънде.

Wenden, v., ѫпторкъ.

Wendepunkt, m., (астр.) пънтъ вертікалъ, пънтълъ ѫптóрчереі сóрелъі.

Wendung, f., ѫпторсетъръ, ѫптърпътъръ; мішкъмѫнтъ; фортъ; die Sache nimmt eine schlechte —, лъкрълъ се ѫптóрче спре реъ; der Sache eine — geben, а ѫптóрче лъкрълъ.

Wenig, a. ші ad., пъцінъ, пікъ, ніцелъ, пъцінелъ; ein — Wein, ънъ пікъ de вінъ, пъцінтелъ вінъ.

Weniger, comp., nichts desto —, къ тóте ачестеа, тотъші; — werden, а се ѫмпъціна.

Wenigkeit, f., пъцінътате, мікшоріме, мічіме, багателъ.

Wenigstens, ad., челъ пъцінъ.

Wenn, conj., de, дéкъ, декъмва; кънdъ; — auch, — gleich, мъкаркъ, деші, вінекъ (іт. bienane).

Wenzel, m., (ѫп жокъ de кърцї) фанте, флъкъъ.

Wer, pron., чіне? — da? те възъ

Digitized by Google

те възѣ! чіне е аколо? — еѣ аuсh ſei, ѳie oрlчine.

Werbeliſte, f., лістъ de рекрѣтъмантѣ, лістъ de рекрѣтъцізне.

Werben, v., рекрѣтезѣ, дпролезѣ (ла остъшіме); пецесскѣ, черѣ; um einen Dienſt —, а чере о деретъторіѣ; um ein Mädchen —, а пецї о фетіцъ.

Werbeplatz, m., локѣ de дпролътмантѣ.

Werberin, f., вѣтръ, пецітóре (трімісъ дпadincѣ).

Werbung, f., рекрѣтъцізне, дпролътмантѣ.

Werden, v. n., ме факѣ, deвінѣ; еѣ wird Tag, се фаче зі; еѣ wird nichts daraus, дintр'ачеea пѣ се алеце nimiка; mir wird еѣ übel, дмї вine реѣ; anderѣ —, а се скімва, а се стрътвта; zu nichts —, а deвeni ла nimiка; zum Bettler —, а deвeni калікѣ, а ажънце ла сапъ de лемнѣ.

Werder, m., инсліцъ (дntре рѣзрї).

Werfen, v., арѣпкѣ, іептѣ, аіептѣ, дпіептѣ, асвърлїѣ; рѣпedѣ; трънтескѣ; фътѣ; das wirft ein ſchlechtes Licht auf ſeine Handlungen, ачѣста арѣпкъ вмвръ пеплъкътъ преете фантеле лві; zu Boden —, а трънті ла пътънтѣ; den Feind —, а рѣспinде пе dвжmanѣ; in das Gefängniß —, а арѣпка ла прінсóре; über den Haufen —, а арѣпка клаіе пеете грътadъ; das Loos —, а траде сóрте; die Naſe in die Höhe —, ашї пълца крéста; ſich auf einen —, а се дпіепта асѣпра кїва.

Werft, n., фаврікъ de пъї, скелъ.

Werfte, f., (пънz.) врзітъръ.

Werfung, f. дпіептътъръ, арѣпкътъръ.

Werk, n., лвкрѣ, лвкраре, фантъ; опѣ; фаврікъ, машінъ; мехаnicмѣ; — deѕ Geiſtes, продвктлѣ mingеї; an das — gehen, а се апвка de лвкрѣ.

Werk-bank, f., скавнѣ de лвкратѣ; —bret, n., търавъ; —heiliger, m., ѣънарѣ, фарісеѣ; сфънтолѣ; —leute, pl., лвкръторї; —meiſter, m., дipeкторѣ de фаврікъ, мъіeстрѣ; —ſchuh, m., вртъ, теснъ de 12 полікарї; —ſtatt, —ſtätte, f., лвкръторіъ, (вътікъ, atelié, фр.); —ſtellig, — machen, свнвне дп лвкраре, а скóте ла къпътълѣ; —ſtück, n., пétръ маре чоплїт (кввікъ); —tafel, f., —tiſch, m., маса, търавъ de лвкратѣ; —thätig, a. шї ad., пепрецетъторѣ, indвстріосѣ, актівѣ; —verſtändig, a. шї ad., пріченътторѣ, deпpincѣ; —zeug, n., внéлтъ, інстрвмантѣ; мішлокѣ, ажвторїѣ; орgапѣ.

Wermuth, m., пелінѣ; —becher, m., пъхарѣ амарѣ.

Werrig, m., къцї, вчї.

Werſt, m., вѣрстъ, мілѣ рвсескѣ (1500 паші).

Werth, m., прецѣ de о валóре, валóре; мерітѣ; еѣ iſt nicht der Mühe —, пѣ мерітъ остенéлъ, пъкатѣ de остенéлъ; — halten, а цінé дп прецѣ.

Werth, a. шї ad., ла прецѣ, de валóре; de мерітѣ, прецїосѣ, скумпѣ; —geſchätzt, a. шї ad., стіматѣ, прецвітѣ, апрецїатѣ.

Werthſchätzen, v., прецвескѣ, стімезѣ.

Weſen, n., ѳіінцъ, естінцъ; сввстанцъ; ѣънтъръ; патъръ; матеріъ; статѣ; тамънъръмантѣ; вмóре, маніеръ; das böſe —, вóла чеа реа, епілепсіъ; höchſtes —, Фіінца прéпалтъ; einnehmendes —, апвкътърї плъкътѣ, пъртаре плъкътъ; gemeines —, репвблікъ, статѣ, тревіле пвбліче; ſein — gefällt mir nicht, мъніереле лві пѣ'мї плакѣ; er macht nicht viel —s, елѣ е омѣ ѳірескѣ, елѣ е омѣ депъ лвмea ѣеке; nicht viel —s machen, а пѣ фаче мвлте черімоніі; ſein — treiben, а лвкра, а пѣ се одіхні, а тървъра лвкрърїле.

Weſeneinheit, f., (теол.) консвбстанціалітате.

Weſenheit, f., естінцъ, патъръ; ѳіінціме.

Weſenlehre, f., онтолоціъ, штіінцъ деспре ѳіінце.

Weſenlos, a. шї ad., ѣънъ естінцъ,

Digitized by Google

дешертъ, ванъ; неесінціалъ, фъръ сімвъре.
Wesentlich, a. ші ad., есінціалъ, че се ціне de фіінцъ; че е ѫн фіінцъ, съвстанціалъ, че zаче ѫн фіінцъ; неапъратъ требъінчосъ, абсолътъ требъінчосъ; —e Unterschied, m., діферінцъ есінціалъ, діферінцъ ѫн патъръ (а ънъї лъкръ).
Wesentliche, n., фіінцъ; съвстанцъ.
Wesentlichkeit, f., есінцъ, фіінцъ.
Wespe, f., веспе.
Wespennest, n., весперіъ, къібъ de веспї.
Weß, Wessen, gen., алъ къї, de чіне.
Wer, was, pron., чіне, че.
Weß-halb, —wegen, ad., пентръче, din каре каъсъ.
West, m., апъсъ (вестъ, фр. ouest); вънтъ de апъсъ.
Weste, f., пептаріъ, вестъ.
Westen, m., апъсъ (West).
Westerhemd, n., къмашъ de вотеzъ.
Westlich, a. ші ad., апъсéнъ, de апъсъ.
Westpunkt, m., пънтъ апъсéнъ.
Westseite, f., латъре апъсéнъ.
Westwärts, ad., спре апъсъ.
Wett, ad., — machen, a da банї пе мїере, а ръсплъті къ асеменеа месъръ; —essen, n., (ѫн жокъ de кърцї) а ѫнкеіé, а фаче кітъ.
Wette, f., ръмасъ, ръмъшагъ; was gilt die —? пе че не ръмъшімъ?
Wetteifer, m., рівалітате, ѫнтрекътъръ, конкъріпцъ.
Wetteiferer, m., рівалъ, ѫнтрекъторъ; конкъріпте; компеціторъ.
Wetteifern, v., me ѫнтрекъ, рівалісеzъ; компецескъ; конкъргъ.
Wetten, v., пънъ ръмасъ, me ръмъшескъ.
Wetter, n., тімпъ; тімпестате; тръснетъ; faules —, тімпъ болатекъ; daß dich das —! тръснітеар Dzeъ! was ist für ein Wetter? къмъ е тімпълъ?
Wetter-ableiter, в. Blitzableiter; —beobachter, m., метеорологъ; —dach, n., коперішъ мікъ, шопълецъ престе ферестріі; —fahne, f., —hahn, m., стеагъ de вънтъ (пе търнърі), цірълецъ; омъ свъратекъ; —glas, n., варометръ, месъръторъ de тімпестате; —junge, m., кръішоръ, копіландръ спълвератъ; —kunde, f., метеоролоціъ; —launisch, —wendisch, a. ші ad., капріціосъ, спълвератъ, скімвъросъ, десметікъ (Цéра pom., іт. bisbetico); —leuchten, v., фълцеръ ѫн ръстімпї; —säule, в. Wasserhose; —schade, m., даънъ de тръснетъ; —scheide, f., локъ de ъnde се деспарте фъртъна; —schlag, m., тръснетъ; гріndінъ маре; —seite, f., латъреа деспре апъсъ; —strahl, m., фълцеръ, съцéтъ; —wolke, f., пъоръ віфоросъ, пъоръ електрікъ.
Wettern, v., тънъ; фълцеръ; е фъртънъ, е віфоръ; а се мънié.
Wett-kampf, —streit, m., лъптъ пе 'нтрекъте; комбатере, комбътъмѫнтъ; діспътъ пентръ премiъ.
Wettkämpfer, m., лъптъторъ, комбътъторъ.
Wettlauf, m., кърсъ не'нтрекъте; — mit Pferden, алергътъръ къ каіі.
Wettrennen, n., в. Wettlauf.
Wettrenner, m. кърсоръ пентръ прецъ, алергъторъ кълърецъ.
Wetzen, v., аскъцъ, ацерескъ.
Wetzen, n., аскъцітъръ, аскъцімѫнтъ.
Wetzstahl, m., амнаріъ de аскъцітъ.
Wetzstein, m., къте, гресіъ (фр. gres); точілъ; арчеріъ (ла бріче).
Wichse, f., чéръ, черъцъ; черъітъръ; бътъіъшкъ.
Wichsen, v., ѫнчерезъ; даъ лъстръ; даъ бътаіе, даъ пе фоі.
Wicht, m., омълецъ, омъ de німіка, омъ блъстъматъ.
Wichtelzopf, в. Weichselzopf.
Wichtig, a. ші ad., апъсъторъ, къмпъніторъ, пondеросъ, греъ (gewichtig); імпортантъ, ѫнсемнъторъ, de ѫнсемнътате, de імпортанцъ; інтересантъ; sich — machen, а пъші а омъ маре, а'шї da шіешї ѫнсемнътате.
Wichtigkeit, f., пondъ діпептъ, къмпънъ ѫнтокма; ѫнсемнътате, імпортанцъ, інтересъ маре.
Wicke, f., мъzъріке.

Digitized by Google

Wickel, m., ѫпвълітъръ, ѫпфъшъръ-търъ, ѫпкреціtъръ, ѫмплетітъръ (Haarwickel).
Wickel-band, n., —schnur, f., фашъ.
Wickelkind, n., прънкъ de фашъ.
Wickeln, v., ѫпфъшъ, ѫпфъшоръ; in Papier —, а ѫпвълі ѫп хъртіъ; den Zwirn —, а депъпа аца (іт. dipanare); man kann ihn um den Finger —, е de о патъръ пре́ блъndъ.
Wickeltuch, n., скътекъ, (пелінкъ).
Wickelzeug, n., фъшъріъ.
Wickenbrot, n.. пъпе мъzърікіосъ.
Wickenklee, m., тріфоіъ мъzърікіосъ.
Widder, m., бербече, аріете.
Wider, praep., контръ, ѫпконтръ ѫмпротівъ (protervus); асъпръ; престе; — meinen Willen, престе воінца меа; — alle Erwartung, престе то́тъ аштептареа.
Wider-belfern, —bellen, v., контразікъ, батъ din гъръ, жъвръескъ; —christ, m., антіхрістъ; —druck, m., тіпаріълъ деда а до́а фацъ; контрапъсаре; —fahren, v., се ѫптѫмплъ, евіне; —halt, m., реціпъторъ, педекъ; опъсеціъне, рестіре; —halten, v., ме опънъ, ресістъ, стаъ контръ, цінъ ѫп контръ; —legbar, —leglich, a. ші ad., че се по́те репфръпце; —legen, v., репфръпгъ, репфръптъ, репровезъ; —natürlich, a. ші ad., контрапатъралъ, пефіреск; опъсъ патъреі; —rathen, v., десвътъескъ; —rede, f., контразічере, контразісъръ; реплікъ; —reden, v., реплікъ, контразікъ; —rufen, v., ревокъ, ретрагъ; апълезъ, німіческъ; —setzen, sich, v., ме опънъ, стаъ контръ, обстаъ, репъмпезъ; —sprechen, v., контразікъ, ме опънъ; —stehen, —streben, v., контрастаъ, пънъ педекъ, ресістъ, репъмпъ.
Widerhall, в. Widerschall.
Widerleger, m., репфръпгъторъ, конфръпгъторъ (прin dіспътъ).
Widerlegung, f., репфръптъчъне, репфръптъръ; репровъціъне; деміпціре.
Widerlich, a. ші ad., грецосъ, ърѫчосъ, пеплъкътъ; плекъчосъ.
Widerlichkeit, f., гре́цъ, ѫпгрецошаре, ърѫтъ.
Widern, v., ѫмі е гре́цъ, ме ѫпгрецошезъ, мі се пле́къ (anwidern, ме десгъстъ.
Widerpart, m., парте контраріъ, партітъ опъсъ, адверсаріъ протівнікъ, антагоністъ (къчі се іаъ ла го́пъ); — halten, v., а'ші аръта dinціі, а се хѫръі.
Widerrechtlich, a. ші ad., nedipeптъ, пелеціъітъ, опъсъ dрептълъі; —lichkeit, f., пелеціъіре, пелеціъінцъ, nedipeптате.
Widerrede, f., реплікъ, контраворбіре, контразісъръ ѫмпротівіре.
Widerriß, в. Riß.
Widerruf, m., ретраціере, рекіъмаре, ревокаре, deczічере; апъларе (палінодіъ).
Widerrufbar, a. ші ad., че се по́те ретраце.
Widersacher, m., контраріъ, дъшманъ; діаволъ; в. ші Widerpart.
Widerschall, m., ръсънетъ, ресънътъръ, ресънанцъ, ръсбъбъітъръ (іт. rimbombo).
Widersetzlichkeit, f., опънере, репъмпанцъ, ѫмпротівіре.
Widersetzung, f., опъсечъне, ресістінцъ.
Widersinn, m., ѫпцелесъ контраріъ, абсърdітате, ворбъ, лъкръ пепцелесъ, контрѫпцелесъ, контраріетате.
Widersinnig, a. ші ad., абсърdъ, парадоксъ, пепцелесъ, контрѫпцелесълъі, репъмпъторіъ ла ѫпцелесъ; —keit, f., абсърdітате, парадоксіъ, стравагапцъ.
Widerspänstig, a. ші ad., неаскълтъторъ, къпъціпосъ, чербікосъ, обстінатъ; ребелъ; —keit, f., чербічіъ, репъмпанцъ, обстінъціъне.
Widerspiel, n., контраріъ, опъсъ.
Widersprecher, m., контразікъторъ, опъпъторъ, реплікъторъ.
Widerspruch, m., контразічере, контразічіъне, контраріетате.
Widerstand, m., репъмпанцъ, реci-

Digitized by Google

стіпцъ, дмпротівіре, опвсеціѣне; овстаклѣ.

Widerſtrebung, f., релѫтъ, ресістіпцъ.

Widerſtreit, m., контрастѣ, опвсеціѣне.

Widerſtreitung, f., контръстъмѫнтѣ, контрарістате, контразісъръ.

Widerwärtig, a. ші ad., контрарїѣ, адверсарїѣ, дмпротівіторѣ, нефаворъторѣ, дефавораверѣ, сіністръ; врѫжмашѣ, грецошѣ, дестъстъторѣ; —wärtigkeit, f., контрарістате, адверсітате, непорочіре, десастръ; дестъстѣ.

Widerwille, m., репѫмпъ, репѫмпанцъ, непвоінцъ; аверсіѣне, антіпатіѣ, дестъстѣ.

Widerwillig, a. ші ad., репѫмпъторѣ; фъръ воіѣ, кѫ дестъстѣ, кѫ антіпатіѣ.

Widmen, v., офері (адѫкѣ ка дарѣ), дедікѣ, девотезѣ, консъкрезѣ (афіеросескѣ, греч.)

Widrig, a. ші ad., контрарїѣ, опвсѣ; дестъстъторѣ, пенлъкѫтѣ; —e Geſchick, n., сорте сіністръ, непорочіре, десастръ; —e Weſen, n., пъртърї пенлъкѫте.

Widrigenfalls, ad., динконтръ, дн каскѫлѣ контрарїѣ.

Widrigkeit, f., контрарістате; дїферінцъ; дівєрсітате, (деосевіре); дестъстѣ, пенлъчере.

Wie, ad., кѫмѣ, дн че модѣ; ка, прекѫмѣ; wie mir es ſcheint, прекѫмѣ мі се паре; — geht es Ihnen? кѫмѣ те афлі? — glücklich bin ich! фериче де мине! — viel Uhr iſt es? ла къте оре есте? — alt iſt er? де къцї анї есте елѣ? — lange? пънъ кѫндѣ? — man ſagt, кѫмѣ се зіче.

Wiebeln, v. Wimmeln.

Wiede, f., садче, рѫкіть.

Wiedehopf, m., пъпъзъ.

Wieder, a., еаръ, еаръшї, де ноѣ; дін капѣ; дятъдатъ; thut es nicht wieder, нѫ маї фаче; — gut machen, а дндіпента, а корепе, а репара; a. dergleichen.

(Кѫ Wieder се потѣ компѫне мшорѣ прєсте 250 кѫвінте, дптрѫ каре ротъпеште дї коръспѫнде ре ші еаръ; ка есемпле нѫмаї кътева:)

Wieder-abdruck, m., ретіпъріторъ; —abfallen, v., рекадѣ дела репепе; —abnahme, f., рескъдере, ремікшорътѫмнтѣ; —abreiſen, v., репѫрчедѣ, еарї кълъторескѣ; —abſchreiben, v., рекопіѣ; pedeckріѣ; —angehen, v., репчепѣ; —annehmen, v., репріметескѣ; —antworten, v., ръспѫндѣ de ноѣ, реплікѣ; —aufblühen, v., репфлорескѣ; —auflegen, v., репѫнѣ, реашезѣ; ретіпъреску; —aufmachen, v., дескафѣ (о касетъръ); pedeckідѣ; —aufnehmen, v., речепѣ, репріметескѣ; ретпрѫмътѣ (банї); —aufrichten, v., реставрѣ; репалцѣ; —backen, v., рекокѣ; —bekommen, v., рекапътѣ, рекъштігѣ; —beſuchen, v., ревісітѣ; —bringen, v., реадѫкѣ; —einführen, v., рентродѫкѣ; —einlöſen, v., ръскѫмпърѣ; —einſetzen, v., реашезѣ, реставрѣ; —erinnern (ſich), v., дмї ресѫвїне, дмї реадѫкѣ аминте, —erlangen, v., реажѫнгѣ, рекъштігѣ; —erneuern, v., репоескѣ; —erobern, v., рекъчереску, ресѫбжѫгѣ; —eröffnen, v., pedeckідѣ; —erſcheinen, v., реапарѣ, ме реарътѣ; —erſetzen, v., репторпѣ; реставрѣ, репарѣ; —finden, v., реафлѫ; —geben, v., редаѣ, репторпѣ; —geneſen, v., репсъпътошезѣ; —hallen, v., —ſchallen, v., ръсѫнѣ, редаѣ ехо; —herausgeben, v., ретіпърескѣ (о карте); —herſtellen, v., реставрѣ, реставереску, рестаторескѣ; —herſteller, m., рестаторіторѣ, реставрътторѣ, репръторѣ; —herſtellung, f., рестаторіре, реставрѫцїѣне, репръцїѣне; —holen, v., реадѫкѣ; репецескѣ (пофторескѣ); —holung, f., репецїре, репетіцїѣне; —kauen, v., рѫтегѣ, ретестекѣ; —kaufen, v., рекѫмпърѣ; —kehr, f., репторсъръ, репторпаре; —klagen, v., (жзд.)

Digitized by Google

рекопвінѣ, репѫръскѣ, в. Gegenklage; —kommen, v., ревінѣ; —lesen, v., речітескѣ; —schein, m., релѫчіре, релѫкóре, ръсватере (de paze); —sehen, v., ревъzѣ; auf —sehen, ла ревedере; —taufen, v., ревотеzѣ; —täufer, m., ревотеzъторѣ, апававтістѣ; —vergelten, v., ръсплътескѣ; —zahlen, v., реплътескѣ.

Wiederum, ad., еаръ, еаръші, de noѣ.

Wiege, f., леагънѣ.

Wiegen, v. ir., кѫмпънескѣ, кънтъ-рескѣ; апъсѣ, трагѣ (ла кѫмпънъ).

Wiegen, v. r., лéгънѣ, лѫлѣ.

Wiegenfest, n.. сървареа паштереї.

Wiegenlied, n., naninani (іт. ninna nanna).

Wieger, m., кѫмпъніторѣ.

Wiehern, v., пекеzѣ, рѫпкеzѣ (калѫлѣ).

Wiecke, f., скамъ.

Wienach, ad., прекѫмѣ, прекѫмкъ.

Wiesbaum, m., сѫлѣ de карѣ (Heubaum).

Wiese, f., лівадъ, фънацѣ, пратѣ (векїѫ, арdел.; рѫтѣ, ѫнгѫр.); лѫпкъ, кътпѣ.

Wiesel, n., певъстѫікъ, мѫстеа; dіхорѣ.

Wiesengrund, m., лѫпкъ, фънацѣ ѫп вале.

Wiese(n)wachs, m., іéрвъ de лѫпкъ.

Wieviel, ad., кътѣ.

Wievielste, a., алѣ кътелеа.

Wiewohl, conj., деші, мъкаркъ, віпекъ.

Wild, n., сълвътъчіѫне, dіханіъ, фéръ сълватікъ.

Wild, a. ші ad., сълватікѣ, пъdѫрецѣ; феросѣ, фероче; фіоросѣ; —e Fleisch, n., карне мóртъ, карне реа; —e Geschrei, n., свіерътѣ спъріосѣ, свіерътѣ копфѫсѣ; —e Völker, pl., попóръ сълватіче; ein —es Leben führen, а dѫче о віéцъ десфръпатъ; — werden, а се ѫпфѫріа.

Wildbahn, f., кале de фéръ, калеа въпатѫлѫї.

Wild-bann, m., —forst, m., въпътóре ѫпкісъ (локѣ ѫпкісѣ пентрѫ въпатѣ).

Wildbraten, m., фріптѫръ de въпатѣ.

Wilddieb, m., фѫрѣ de фéръ, въпъторѣ фѫртівѣ.

Wild-dieberei, f., —diebstahl, m., въпатѣ фѫртівѣ, въпътѫръ хоцóсъ.

Wildenzen, v., пѫте а сълватікѣ, мірóсъ греѣ.

Wildfang, m., прінсетѫръ de фéръ; калѣ сълватікѣ, калѣ nedѫмерітѣ; жѫне спѫлвератѣ, жѫне десфръпатѣ.

Wildfremd, a., кѫ тотѫлѣ стръінѣ.

Wildgarten, m., паркѣ.

Wildgraf, m., (тітѫлъ) вілdграфѣ.

Wildheit, f., сълвътъчіъ, барварiъ, ферочетате, ферошіъ.

Wildling, m., плаптъ сълватікъ.

Wildniß, f., локѣ сълватікѣ, локѣ пекѫлтіватѣ.

Wildpret, n., въпатѣ; фéръ, сълвътъчіме.

Wildschaden, m., даѫнъ къшѫпатъ ѫп фéръ.

Wildschur, f., влапъ de фéръ, пеле de ѫрсѣ, de лѫпѣ.

Wildschütz, m., в. Wilddieb.

Wille, m., воінцъ, воіъ; плъчере; коncімцімѫптѣ; планѣ; freier —, воінцъ ліверъ, арвітріѣ ліверѣ; letzter —, воінцъ din ѫрмъ, лімвъ de мóрте, тестаментѣ (діатъ); —ns sein, а авé de скопѣ; mit —n thun, а фаче ѫпadincѣ.

Willen, prep., пентрѫ, ѫп фавóреа, пентрѫ воіа (кѫіва); um Gottes —, пентрѫ пѫмеле лѫї Dzeѣ.

Willenlos, a. ші ad., ліпсітѣ de воінцъ, пеліверѣ.

Willensmeinung, f., воінцъ, скопѣ.

Willfahren, v., ѫпвоіескѣ, факѣ пе воіъ, акорdezѣ; коncімцѣ.

Willfährig, a. ші ad., ѫмпліпіторѣ de воінцъ (а кѫіва), плекатѣ а серві, ѫпdемпатікѣ; —keit, f., ѫшорінцъ de а ѫмпліпі воіа, комплъчере, комплъчінцъ; коncімцімѫптѣ.

Willig, a. ші ad., ѫпdемпатікѣ, аплекатѣ а фаче пе воіъ, вѫкѫросѣ воіторѣ.

Digitized by Google

Willigen, в. Willfahren.
Willigkeit, f., вѫнъвоінцъ.
Willkommen, m., вѫнъвеніре.
Willkommen, a. ші ad., віневенітѫ, віненрімітѫ; er ist überall —, елѫ претѫтіndені е віневъзѫтѫ.
Willkür, f., воінцъ нецертѫрітъ (волнічіъ), арвітріѫ, dіспѫсеціѫне ліверъ, вѫнъ плъчере (кефѫ); деспоціъ.
Willkürlich, a. ші ad., арвітраріѫ; деспотікѫ, кѫ воінцъ нецертѫрітъ.
Wimmeln, v., фѫрмікъ; die Stadt wimmelt von Fremden, четатеа фѫрмікъ (е плінъ) de стръінї.
Wimmern, v., me ваіетѫ, me міаѫнѫ, me міерлоїѫ (пісіка), me каоїѫ (прѫнкѫлѫ, арdел., іт. guajolare), плънгѫ; скілъїѫ (кънеле), келълъїѫ.
Wimpel, m., фламѫръ, стегѫлецѫ.
Wimper, f., ценъ.
Wind, m., вънтѫ; аерѫ; der — geht, вънтѫлѫ траце, вънтѫлѫ сѫфлъ, вате; es ist lauter —, сѫнт німікѫрї; den Mantel nach dem — hängen, а се ѧнтокмі dѫпъ ѧнтпрецїѫръpї; — machen, а се фълі, а ворві dешертъчѫнї; von etwas — bekommen, а сімці чева, а deскопері (вреo інтрігъ); in den — reden, а аіепта ворве.
Wind-ball, m., валонѫ кѫ вънтѫ, мінче кѫ аерѫ; —beutel, —macher, m., лъѫdъросѫ, фанфаронѫ; пѫшлъѫ, фѫлъѫ; —beutelei, f., лъѫdъроші, фанфаронатъ, пѫшлъітѫръ; —blase, f., бешікъ кѫ аерѫ; —blatter, —pocke, f., върсатѫ спѫріѫ, de челѫ перітѫ; —bruch, m., (хір.) сѫрпътѫръ вънтóсъ; рѫптѫръ de арворї (прін фѫртѫне); —büchse, f., пѫшкъ de вънтѫ; —fächer, m., апъръторе, вънтѫръторе; —fackel, f., факлъ, торцъ de вънтѫ (че нѫ се стѫнце); —fang, m., вънтѫрарѫ (іт. ventura), inimea (ѧн фоі); —hafer, m., овъсікъ, опсігъ; —haufen, m., къпіцъ de фънѫ; —hose, f., чілindрѫ кѫ аерѫ, (в. Windsbraut); —hund, —spiel, m., огарѫ; —instrument, n., ѫнéлтъ de сѫфлатѫ; —klappe, f., inimea; —messer, m., анемометрѫ, месѫръторѫ de вънтѫ; —meßkunst, f., анемометріъ; —mühle, f., мóръ de вънтѫ; —müller, m., морарїѫ дела мóра de вънтѫ; кѫпторїѫ, совъ, къмінѫ de вънтѫрарїѫ; —röschen, n., анемонъ; —rose, f., роса вънтѫрілорѫ (32 ѧн компасѫ), роса de компасѫ; —schief, a. ші ad., стрѫмбѫ; —schirm, m., параванѫ; —seite, f., латѫреа деспре вънтѫ; —still, a. ші ad., лінѫ, лініштітѫ, domолѫ; —stille, f., лініште de вънтѫ; —strich, m., dіреnчѫнеа вънтѫлѫї; —sturm, m., тімпестате, фѫртѫнъ, тѫрбінъ; —sucht, f., тімпъніцъ (бóлъ); —wassersucht, f., idропікъ вънтóсъ; —wehe, f., троіанѫ, неа грътъdітъ de вънтѫ; —weiher, m., анемоскопѫ, арътъторїѫ de вънтѫ (ѫнéлтъ); —wirbel, m., волбѫръ, тѫрбінъ.
Windchen, n., вѫнтічелѫ вѫнтѫлецѫ, бóре ѫшóръ.
Winde, f., волбѫръ (плантъ); мосорѫ; вѫртежѫ, сѫлѫ; скѫтекѫ (de копії).
Windei, n., оѫ голѫ.
Windel, f., фашъ; скѫтекѫ.
Windeln, v., ѧнфъшѫ, ѧнфъшѫрѫ, сѫческѫ; ѧнколъческѫ; смѫлгѫ; смѫнческѫ; скотѫ кѫ вѫртежѫ; траце вънтѫлѫ; aus den Händen —, а стóрче, а смънчі din мънї; in die Höhe —, а ѧніепта ѧн сѫсѫ; Kränze —, а ѧнплеті кѫнѫне; Seide —, а депъна мътасъ.
Windig, a. ші ad., вънтосѫ; damit sieht es — aus, лѫкрѫлѫ есте ла маре ѧndoiéлъ.
Windsbraut, f., вѫртежѫ de вънтѫ, волбѫръ, бѫраскъ, віжъліъ.
Windung, f., колъчітѫръ, ѧнтѫрнътѫръ; тортокътѫръ; лініъ спіралъ (ка гъóчеа мелкѫлѫї, ка ѫрекеа ші ка тóте шѫрѫфеле).
Wink, m., семнѫ din окїѫ, окїатъ, кліпѫ de окїѫ.
Winkel, m., ѫнгїѫ, ѫнгїецѫ; heimlicher —, локѫ аскѫнсѫ, котлонѫ.
Winkel-Advokat, m., adвокътѫцѫ, adвокатѫ неаѫторісатѫ; —ehe, f.,

Digitized by Google

късъторіъ пе аскѫпсѫ, късътѳріъ клandeетіпъ; —eiſen, —maß, n., ферѫ ѫпгїатѫ, скадръ, месѫръторѫ de ѫпгїѫрї; —haken, m., ѫпгїерїѫ; (тіп.) компѫсеторїѫ; —meſſer, m., гоніометрѫ, месѫръторїѫ de ѫпгїѫрї; (цеѳм.) астролавіѫ; —=—ſchenke, f., кърчтъ опрітъ; —=ſchule, f., шкóлъ пріватъ; —treppe, f., скаръ секретъ; —zug, m., —=züge, pl., махіпъцїѫпе, гъітъчелї, къркалъ, префъкътѫръ; —züge machen, а ътбла кѫ шóлда, а ътбла пе къї тішелóсе.

Winken, v., кліпескѫ (din окї), даѫ семпѫ (кѫ тъпа).

Winſeln, v., скіаѫпѫ, скілъїѫ; me ваіетѫ, каоїѫ (в. Wimmern).

Winter, m., іéрпъ; mitten im —, ѫп тїезѫлѫ іерпеї.

Winter=abend, m., сéръ de іéрпъ; —anzug, m., вестмъптѫ de іéрпъ; —apfel, m., търѫ томпатекѫ; —frucht, f., —getreide, n., бѫкате de тóмпъ, гръпаце de тóмпъ; —gewächs, n., плаптъ пѫрѫреа верde; —grün, a. ші ad., верde іерпатікѫ; —haft, a. ші ad., de іéрпъ, іерпърецѫ; —kälte, f., церѫ; —mäßig, a. ші ad., іерпатекѫ, de іéрпъ, церосѫ; —quartier, n., решеdіпцъ de іéрпъ, кортелѫ, локѫіпцъ de іéрпъ; —ſaat, f., семъпътѫръ de тóмпъ; —ſeite, f., латѫреа de тїéзъпóпте; —zeit, f., тімпѫ de іéрпъ.

Winterlich, a. mi ad., іерпатекѫ, цератекѫ.

Wintern, v., іерпезѫ.

Winzer, m., віїерѫ, віпічерѫ (Weingärtner); —meſſer, m., косорѫ, фълчѫлецѫ.

Winzig, a. ші ad., пікѫлецѫ, фóрте пѫцінѫ.

Wipfel, m., вѫрфѫ, крéстъ de копачї.

Wipfeln, v., рътезѫ, скѫртѫ вѫрфѫріле.

Wippe, f., хѫіцѫ, глепчѫ, легъпѫшѫ; фѫпе, спъпзѫрътѫръ (прін фѫпе); тортѫръ кѫ фѫпе; чоплітѫръ de монете (фалсіфікътóре).

Wippen, v., спъпзѫрѫ, пѫпѫ ѫп штрéпгѫ; хацінѫ пе о мѫке; тортѫрезѫ; рідікѫ кѫ кѫтпъпа; чоплескѫ монета; kippen und —, пілескѫ монетъ; даѫ монетъ скъзѫтъ ѫп локѫ de ѫптрéгъ.

Wippgalgen, в. Schnellgalgen.

Wir, pron., noї.

Wirbel, m., крештетѫ (алѫ капѫлѫї); вѫлтóре, вѫртежѫ (de апъ); кѫїѫ (de віолінъ); вѫртекѫшѫ, вѫртéбръ (óселе спіпъреї); —bein, n., вѫртéбръ, гребъпѫ; —thiere, pl., animале вѫртеврате; —wind, m., волбѫръ, вѫртежѫ de въптѫ, тѫрбіпъ.

Wirbelig, a. ші ad., вѫлтѫросѫ, вѫртежосѫ; вѫртекосѫ; macht mich nicht —, пѫ'мї фаче дѫрере de капѫ.

Wirbeln, v., me ѫпвѫртѫ; волбѫрезѫ; auf der Trommel —, а бате това біне, а волбѫра.

Wirkbret, n., кърпъторѫ, таблъ de ѫптіпсѫ алѫатѫ.

Wirken, v., лѫкрезѫ, факѫ, фъптѫескѫ, продѫкѫ; цесѫ; ѫмплетескѫ (кълцѫпї), фръмъптѫ, ѫптіndѫ (алѫатѫлѫ); прегътескѫ (поткóва).

Wirklich, a. ші ad., ѫп фаптъ, ѫп adевърѫ, ѫп фіінцъ, ефъптівѫ, актѫалѫ, аіевеа.

Wirklichkeit, f., естіпцъ; ефептѫ; реалітате, лѫкрѫ аіевеа, лѫкрѫ ѫп фаптъ.

Wirkſam, a. ші ad., лѫкръторѫ, актівѫ; пѫтеросѫ, вігоросѫ, енерціосѫ, стръбътъторѫ.

Wirkſamkeit, f., актівітате, ефікачетате; віртѫте, търіъ, валóре, енерцїъ.

Wirktiſch, m., масъ de ѫптіпсѫ алѫатѫ.

Wirkung, f., лѫкраре, акцїѫпе, ресѫлтатѫ, ефептѫ.

Wirkungskreis, m., черкѫ, сферъ de лѫкраре, сферъ de актівітате.

Wirkungslos, a. ші ad., фъръ ресѫлтатѫ, фъръ ефептѫ, фъръ ѫртърї.

Wirrbund, m., мъпѫпкїѫ de паіе кѫрате.

Wirren, v., ѫпкѫркѫ, ѫпкълческѫ, аместекѫ, тѫрбѫрѫ (Verwirren).

Wirrerei, f., ѫпкѫркътѫръ.

Wirrgarn, n., тортѫ ѫпкѫркатѫ.

Digitized by Google

Wirrkopf, m., omъ конфъсъ, omъ търбъчітъ, amenitъ.
Wirrwarr, m., дпкъркътъръ, гълъдіъ, dicopdine, конфъсізне, местекътъръ.
Wirsing, m., къреків рошъ.
Wirtel, m., търтеа, ротіцъ (de фъсъ).
Wirth, m., късе́нъ, економъ (razdъ, госпоdаръ); оспътарь, локъndарь (вірташь, кърчтарь, хапдіь); gute — , економъ бънъ.
Wirthbar, a. ші ad., локвітъ, че се по́те локві.
Wirthin, f., късе́пъ, економ́ъ, (гъzdoie, госпоdоре́съ); оспътъре́съ, локъndъре́съ (вірътъшіцъ, кърчтъре́съ).
Wirthlich, в. **Wirthſchaftlich**; —keit, f., економіъ.
Wirthſchaft, f., економіъ, тънадіь, ківерпісіреа касеі (госпъдъріъ, гъzdъшагъ); was iſt das für eine —! че ръсіпъ есте ачёста! ſeine eigene — haben, а'шї авё каса пропріъ.
Wirthſchaften, v., портъ економіъ, adminiстрь требіле касеі, економіческъ; цінъ оспътъріъ, цінъ локапdъ (кърчтъ).
Wirthſchafter, m., економъ, дпгріціторъ, провісоръ.
Wirthſchaftlich, a. ші ad., економікъ, пъстръторъ, крацъторъ; —keit, f., пъстраре, економіъ бънъ.
Wirthſchaftsgebäude, n., касе de економіъ, тъіеріъ (дела фр. menage, menager); фъпторіъ.
Wirthshaus, n., оспътъріъ, остъріъ, локапdъ (кърчтъ, віртъ, хапъ).
Wirthstafel, f., тёсъ ротъndъ.
Wiſch, m., тънкпкіь, шотоіагъ, штергъторіь; donъ; трёпцъ; секътъръ.
Wiſchen, v., штергъ; скапъ, (Entwiſchen).
Wiſcher, в. **Wiſch** ші дпфрептъчіне, спълътъръ (пріп ворбе).
Wiſchlappen, m., трёпцъ de штерсъ (отрепъ).
Wismuth, m., бісмътъ.
Wispel, m., вісп (пегт., тесвръ de гръ).
Wiſpeln, **wiſpern**, v., шоптескъ (Fiſpern).
Wißbegierig, a. ші ad., dopiторъ de a кънóште, кърюсъ.
Wiſſen, v., штіъ; къноскъ; пріченъ; — Sie was? съ'ці спънъ чева; — laſſen, a фаче de штіре, a дпкъноштінца; es einem Dank —, a da кёіва тълцътітъ.
Wiſſen, n., штіінцъ; къноштінцъ; meines —s, прекътъ штіъ еу.
Wiſſenſchaft, f., штіінцъ; ерудіцізне; къноштінцъ; keine — von etwas haben, а пъ авё пічі о къноштінцъ деспре чева.
Wiſſenſchaftlich, a. ші ad., штіінціфікъ, літерарь.
Wiſſens-werth, —würdig, a. ші ad., че мерітъ а фі къноскътъ, demnъ de къноскътъ.
Wiſſentlich, ad., къ штіреа, къ штіінца, дпadincъ.
Wittern, v., тънъ; сімцъ, пресімцъ, міросъ, адъмекъ (чева).
Witterung, f., тімпъ; температуръ de аерь; пресімцъ, адъмекътъръ.
Wittfrau, в. **Witwe**.
Witthum, n., пепсізне въдъвёскъ (Leibgedinge).
Wittmann, в. **Witwer**.
Witwe, f., въдъвъ, въдъ; junge —, въдъвіцъ; Stroh—, въдъвъ de паіе (къ бърбатълъ кълъторь).
Witwen-ſchaft, f., —ſtand, m., въдъвіъ, статъ въдъвескъ.
Witwenſitz, m., локвінцъ de въдъвъ (асетпатъ дпadincъ).
Witwer, m., въдъвъ, въдъвоіь.
Witz, m., (odiniórъ) штіінцъ, дпцелецере; (акътъ) істецітe, спіріть ацерь, ацерime de minte. (Дпсъ дптръ дпцелесълъ естетікъ пъ се по́те репродъче къ вні сінгърь терминь дп пічі о літвъ афаръ de enfleza).
Witzbold, в. **Witzling**.
Witzelei, f., істецітe пекълітъ (сілітъ).
Witzig, a. ші ad., істецъ, спіріть ацерь de minte.
Witzigen, v., пъкълескъ; істецескъ.
Witzler, **Witzling**, m., істецъ, істе-

Digitized by Google

woch, gestern hinter vorn, vorgestern.

Wo, ad., und; — es auch sei, irgend—, und wo; irgend—, und wohin; — nicht, dass nicht; — anders, anderswo.

Wobei, ad., bei was.

Woche, f., Woche; sechs —n, vierzehn, vierzehntägig (zu wem); auf die —, in der Woche; in die —n kommen, anfangen, sich vierzehnen.

Wochen-besuch, m., Besuch der vierzehn; —bett, n., vierzehn, vierzehntägig, —blatt, n., —schrift, f., Heft der Woche; —fieber, n., Fieber der vierzehn; —lohn, m., Wochenlohn der Woche; —markt, m., Markt der Woche, wöchentlich (apd.); —stube, f., —zimmer, n., Wochenstube; —weise, ad. per Woche.

Wöchentlich, a. ad., per Woche, wöchentlich.

Wöchner, m., Wöchner.

Wöchnerin, f., Wöchnerin, vierzehn, vierzehntägig, Wochenbett der Wöchnerin; Wöchnerin.

Wocken, m., Werg der Rocken.

Wodurch, ad., durch was, durch was.

Wofern, conj., wenn, wofern.

Wofür, ad., dafür; — halten Sie mich? wofür siehst du mich? das ist nicht mein.

Woge, f., Welle.

Wogegen, ad., dagegen; gegen was.

Wogig, a. ad., wellig, wellig.

Woher, ad., woher, woher.

Wohin, ad., wohin, wohin.

Wohinter, ad., dahinter, hinter was.

Wohl, ad., gut; kaum; nun —, es ist gut; — mir! wohl dir! es ist mir nicht —, nicht wohl, es ist gut, mir ist wohl.

Wohl, n., Gut, Wohl, Wohlfahrt, Wohlfahrt; gemeines —, gemeines Gut, öffentliches Interesse.

Wohl-achtbar, —ansehnlich, a. ad., respektabel, ansehnlich, ansehnlich.

Wohlan, int., wohlan! auf gut! wohlan!

Wohlanständig, a. ad., anständig,

wie es sich gehört, decorum; ehrenhaft, ehrlich.

Wohlauf, ad., — sein, auf sein, munter, auf sein.

Wohlbedacht, a. ad., bedächtig, besonnen, bedächtig.

Wohlbedächtig, a. ad., bedächtig, besonnen, bedächtig.

Wohlbefinden, n., Befinden, Befinden, Befinden.

Wohlbehagen, n., Behagen, Behagen (recht), Gemächlichkeit.

Wohlbehalten, a. ad., behalten, unversehrt, unversehrt.

Wohlberitten, a. ad., beritten, beritten.

Wohl-edel, —geboren, a. ad., edel (Titel vor Namen); —geboren (Titel vor Namen); —geschätzt.

Wohlehrwürden, a. ad., (Titel) Ehrwürden, Ehrwürden.

Wohlfahrt, f., Wohlfahrt, Prosperität; —ausschuss, m., Komitee für Wohlfahrt, öffentlich.

Wohlfeil, a. ad., billig.

Wohlfeilheit, f., Billigkeit, Preis.

Wohl-gebaut, —gebildet, a. ad., gebaut, gebildet.

Wohlgeboren, a. ad., (Titel vor Name) geboren; —.

Wohlgefallen, n., Gefallen, Gefallen, Gefallen.

Wohlgefällig, a. ad., gefällig, gefällig.

Wohlgemeint, a. ad., in guter Meinung, in guter Absicht, in guter Absicht, in guter Meinung.

Wohlgemuth, a. ad., Gemüth (Gemüthlichkeit); heiter; —, m., Gemüthsart (Charakter).

Wohlgenährt, a. ad., genährt, fett, fett.

Wohlgeneigt, a. ad., geneigt; gefällig; gewogen, gnädig.

Wohlgeruch, m., Geruch gut, Geruch, Geruch; Wohlgeruch.

Wohlgeschmack, m., Geschmack, Geschmack gut.

Wohlgesinnt, a. ad., gesinnt, gut gesinnt.

Wohlgesittet, a. ad., gesittet, gesittet.

Digitized by Google

Wohlgestalt, f., фігъръ фрѫмо́съ, ѫнфъцішаре бѫнъ.
Wohlgestaltet, a. ші ad., пропорціонатѣ, бінефъкѫтѣ.
Wohlgewogen, a. ші ad., бінеvоіторѣ, аплекатѣ (афекціонатѣ, кътръ чінева).
Wohlgezogen, a. ші ad., бінеedѫкатѣ, бінекрескѫтѣ.
Wohlhabend, part., кѫ старе, ѫнавѫцітѣ.
Wohlhabenheit, f., старе бѫнъ, авѫціъ; комоdітате.
Wohlklang, m., армоніъ; консѫнанцъ, бінесѫнанцъ, еѫфоніъ.
Wohlklingend, part., армоніосѣ, соноросѣ; мелоdіосѣ.
Wohllaut, m., армоніъ, сонорime, сѫнърime, бінесѫнанцъ.
Wohllautend, в. Wohlklingend.
Wohlleben, n., віе́цъ бѫнъ, віе́цъ комоdъ, віе́цъ плъкѫтъ.
Wohllöblich, a. ші ad., (тітѫлътѫръ церm.) пре́онорат ѣ, інклітѣ (лът.)
Wohlmeinend, a. ші ad., din інімъ бѫнъ, din кѫцетѣ бѫнѣ, пріетінескѣ.
Wohlredenheit, f., ворбіре фрѫмо́съ.
Wohlriechend, part., бінеmіросіторѣ, de бѫнъ міре́смъ.
Wohlschmeckend, part., de бѫнѣ гѫстѣ, гѫстѫосѣ.
Wohlsein, n., сънътате.
Wohlstand, m. кѫвіінцъ, бѫнъкѫвіінцъ; старе бѫнъ.
Wohlthat, f., бінефачере; фаво́ре.
Wohlthäter, m., бінефъкъторѣ.
Wohlthätig, a. ші ad., бінефъкъторѣ; —keit, f., бінефачере, бінефъчінцъ, лібералітате; —sverein, m., реѫніѫне бінефъкъто́ре.
Wohlthun, v., факѣ біне, сънт бінефъкъторѣ.
Wohlverdient, a. ші ad., челѣ кѫ меріте, бінемерітатѣ.
Wohlverhalten, n., пѫртаре бѫнъ, маніеръ бѫнъ.
Wohlverstanden, a. ші ad., бінеѫнцелесѣ.
Wohlwollen, n., бѫнъвоінцъ.
Wohnbar, a. ші ad., че се по́те локѫі.
Wohnen, v., локѫескѣ, петрекѣ, шеdѣ; wo — Sie? ѫnde шеzі Dта?
Wohn-gebäude, —haus, n., касъ de локѫітѣ.
Wohnhaft, a., локѫіторѣ, ашеzатѣ кѫ локѫінца, ставерітѣ, domічіліатѣ.
Wohn-platz, —sitz., m., локѣ de локѫінцъ, решеdінцъ, петречере.
Wohn-stube, f., —zimmer, n., odaіъ de локѫітѣ.
Wohnung, f., локѫінцъ, domічіліѣ; петречере; касъ.
Wölben, v., болтескѣ, аркѫескѣ.
Wölbung, f., болтъ, болтітѫръ, аркъмѫнтѣ, аркѣ.
Wolf, m., лѫпѣ; белітѫръ (бѫбъ); großer —, лѫпоіѫ.
Wölfchen, n., лѫпшорѣ, лѫпеіѫ.
Wölfin, f., лѫпъ, лѫпо́ікъ.
Wölfisch, a. ші ad., лѫпескѣ, лѫпосѣ, ка лѫпѫлѣ.
Wolfram, m., тѫнгште́нѣ, волфрамѣ (металѣ).
Wolfs-beere, —kirsche, f., ко́къzъ лѫпе́скъ.
Wolfsbohne, f., бобѣ лѫпескѣ, беладона.
Wolfs-eisen, n., —falle, f., кѫрсъ de лѫпѣ.
Wolfsfuß, m., лікопѣ (плантъ).
Wolfsgrau, a. ші ad., лѫпіѣ, de коло́реа лѫпѫлѫі.
Wolfshaut, f., пеле de лѫпѣ.
Wolfshunger, m., фо́ме маре, фо́ме лѫпе́скъ.
Wolfs-kraut, —milch, —wurz, f., лаптеле лѫпѫлѫі, аконітѣ (плантъ веніно́съ, Giftkraut und Sturmhut).
Wölkchen, n., нѫорішорѣ.
Wolke, f., нѫорѣ.
Wolken, sich, v., се ѫннѫоре́zъ.
Wolkenbruch, m., рѫптѫръ de нѫорі, пло́іъ фѫртѫно́съ.
Wolkenlos, a. ші ad., сеніnѣ, фъръ нѫорі.
Wolkicht, a. ші ad., нѫоросѣ, тѫрбѫросѣ.
Wollarbeit, f., лѫкрѫ de лънъріъ.
Wollarbeiter, m., лънарѣ, лѫкръторѣ de лънъ.
Wolldecke, f., страіѫ (Це́ра рom. ші Браш.), цолѣ (Арdел.), копертъ de лънъ.
Wolle, f., лънъ; скамъ (ла планте);

Digitized by Google

feine —, лъпъ цѫгаіе; mittlere —, цѫркапъ; grobe —, стогошъ; viel Geschrei und wenig —, ворбъ мѫлтъ съръчіа омѫлѫї.

Wollen, a., de лъпъ.

Wollen, v., воїѫ, воіескѫ, вреѫ, (вроїѫ, молд.); so Gott will, de ка вреа Dzeѫ; zu wem — Sie? пе чіне каѫцї Dта? dem sei wie ihm wolle, фіе орї ші кѫмѫ; er will es gehört haben, елѫ ziче къ а аѫzітѫ; lieber —, а воі маї віне, а префері.

Wollentuch, n., пънѫръ de лъпъ.

Wollenweber, m., бобоарѫ, флапеларѫ.

Wollhandel, m., негоцѫ de лъпъ.

Wollicht, a. ші ad., лъпіѫ, ка лъпа.

Wollig, a. ші ad., лъпосѫ.

Wollkrämpel, в. Kämpel.

Wollmarkt, m., търгѫ de лъпъ.

Wollschur, f., тѫпсѫръ de оі.

Wollust, f., десфътаре трѫпéскъ, волѫптате, плъчере трѫпéскъ; лѫксѫріъ; sich den Wollüsten ergeben, а'шї ѫndестѫла пофтеле трѫпештї.

Wollüstig, a. ші ad., десфръпатѫ, пофтърецѫ, волѫптѫосѫ; тъскърічосѫ.

Wollüstling, m., омѫ десфръпатѫ, бѫіакѫ, кѫрварѫ, омѫ лѫксѫріосѫ, сібарітѫ.

Womit, ad., кѫ че; кѫмѫ; прін че.

Wonach, ad., dѫпъ че, dѫпъ каре, деспре че; — fragen Sie? деспре че ѫптребї Dта?

Wonne, f., плъчере палтъ (спірітѫалъ), десфътаре палтъ, плъчере ѫімітóре, делічії, pl.

Wonnemonat, m., Маіѫ, Прътарїѫ.

Wonniglich, wonnevoll, a. ші ad., десфътъчосѫ, фóрте плъкѫтѫ, делічіосѫ.

Woran, ad., ѫп че; ѫnde; — liegt es? de ѫnde провіне? — erkennt man es? din че се кѫпóште? ich weiß nicht — ich bin, пѫ штіѫ ѫnde'мї стъ капѫлѫ.

Worauf, ad, пе че, деспре че; — sitzen Sie? пе чé стаї Dта? — kommt es an? деспре че е ворба?

Woraus, ad., деѫnde, din че.

Worein, ad., ѫnde, ѫп че локѫ.

Worfeln, v., въптѫрѫ.

Worfschaufel, f., въптѫрéшкъ, къѫшѫ de въптѫратѫ.

Worgen, v., me опінтескѫ, ѫмї факѫ сілъ.

Worin, ad., ѫп че; ѫnde.

Wornach, в. Wonach.

Wort, n., кѫвъптѫ, ворбъ, воче, паролъ; терміnѫ; von — zu —, din кѫвъптѫ ѫп кѫвъптѫ, din ворбъ ѫп ворбъ; Mann von —, омѫ de паролъ; ein — ein Mann, омѫ de оменіъ; das sind leere —e, ачестеа сѫпт ворбе дешерте; mit leeren —en abspeisen, ашї мъптѫі ѫрекеа, а плъті кѫ ворбе гóле; —e wechseln, а се лѫа ла діспѫтъ.

Wort-ähnlichkeit, f., асемънаре ѫп ворбе, паронoмасіъ; —arm, a. ші ad., пѫцінѫ ворбіторѫ, скѫмпѫ ла ворбъ; —bildung, f., формъцiѫне de ворбе; —brüchig, a. ші ad., фрънгъторѫ de кѫвъптѫ, кълкъторѫ de кѫвъптѫ; —erklärung, f., дефініцiѫне, сплікъцiѫне de кѫвъптѫ; —fechterei, f., логомахіъ, чéртъ de кѫвінте; —folge, f., констрѫкцiѫне; —forscher, m., етімолоцістѫ; —forschung, f., етімолоціъ, черчетареа кѫвінтелорѫ; —fügung, f., сінтаксъ, діспѫсечѫнеа, конкорданца кѫвінтелорѫ; —führer, m., кѫвъптъторѫ, оръторѫ, гѫрасатѫлѫї; —gepränge, n., помпъ de кѫвінте; —kampf, m., десбатерї, лѫптъ ѫп кѫвінте, діспѫтъ; —karg, a. ші ad., тъкѫтѫ, скѫмпѫ ла ворбъ; —kram, m., ворбе фъръ трéбъ; —räthsel, n., логогріфѫ; —reich, a. ші ad., прісосіторѫ ѫп кѫвінте; —reichthum, m., прісосінцъ, абѫndанцъ de кѫвінте; —schwall, m., лѫксѫ ѫп кѫвінте; —stellung, f., колокъцiѫне, ашезътѫръ de кѫвінте; —streit, —wechsel, m., чéртъ ѫп ворбе, діспѫтъ.

Wörtchen, n., кѫвънцелѫ.

Wörterbuch, n., ворбарїѫ, вокабѫларїѫ, дікціонарїѫ, лексіконѫ; —schreiber, m., вокабѫларістѫ, лексі-

Digitized by Google

кографѣ, компѕсеторѣ de dikţionapiĭ.
Wörtlich, a. ші ad., літералѣ, кѵвънтѣ de кѵвънтѣ, ворѵ de ворѵ; —e Verſtand, дпцелеск літералѣ.
Worüber, ad., деспре че, пентрѳ че, асѵпръ.
Worunter, ad., сѵпт че, сѵпт чine.
Woſelbſt, s. Wo.
Wovon, ad., деспре че.
Wovor, ad., dinaintеакѣ, dеѵnde.
Wozu, ad., да че, пентрѳ че; дпкътръ, кѣ че скопѣ.
Wrack, m., (mar.) рѧнтъръ, сфъртътъръ (de o кораві), рестѣлѣ сфъртатѣ, вракѣ.
Wucher, m., добѧндъ пелеţікіть, всъръ (ѵжóръ, ардел.); крештере рънеде (а вкрківепелорѣ), вківчіть; къштігѣ (odiniópъ); —pflanze, f., плантъ грасъ.
Wucherei, f., s. Wucher.
Wucherer, m., кътътарѣ, вскрарѣ.
Wucheriſch, a. ші ad., кътътарескѣ, всъръреск.
Wuchern, v., кътътарескѣ, іаѣ добънді пелеţікіте, всърезѣ; дмпле вкрківна, креште, вківчеште.
Wuchs, m., крескътѧнтѣ, крескътъръ; статѵръ; Perſon von ſchönem —, персóпъ de статѵръ фрѧтóсъ.
Wucht, f., гревтате таре, апъсътъръ, сарчінъ, апъсѣ (поваръ, Laſt).
Wuchten, v., апъсѣ, дпгревпѣ.
Wudeln, v., паінтезѣ, просперезѣ; unrecht Gut wudelt nicht, de прадъ вine, дп прадъ мерце.
Wühlen, v., скѵрмѣ (порклѣ), свочорѣ, скормолескѣ; рѧмѣ; ръсколескѣ.
Wuhne, f., (пров.) гаѵръ; скорбѵръ вълтóсъ.
Wuhr, f., ставілъ (s. Wehr).
Wulſt, f., волфъ, дпфълътъръ; кѳпѳпъ de паіе; клъкѣ, скокѣ de ферѣ албѣ.
Wund, a. ші ad., рънітѣ, белітѣ.
Wundarzenei, f., medічінъ de pane; —kunde, —kunſt, f., хірѵргіъ.
Wundarzt, m., хірѵргѣ (фълчерѣ).
Wunde, f., плагъ (векіѳ), рапъ.
Wundenmal, n., семнѣ de вóлъ, чекатріче; стéгмъ, дпфераътъръ.
Wunder, n., мінѵне, міракѵлѣ, міраре; мінѵнаре, ѵімірe (Verwunderung).
Wunderbar, a. ші ad., мінѵнатѣ, міракѵлосѣ; de мінѵне, de міратѣ (Wunderlich).
Wunder-bild, n., ікóпъ фъкътóре de мінѵні, ікóпъ міракѵлóсъ; —ding, n., лѵкрѳ de мінѵне, лѵкрѳ мінѵнатѣ; —gabe, f., дарѵлѣ de a фаче мінѵні; —geſchichte, f., історіъ міракѵлóсъ; —glaube, m., кредінцъ дп мінѵні; —groß, a. ші ad., маре de мінѵне; —kind, n., копілѣ мінѵнатѣ; —klein, a. ші ad., мікѣ пітікѣ, мікѣ de мінѵне; —kraft, f., віртѵте міракѵлóсъ, пѵтере фъкътóре de мінѵні; —mann, m., омѣ фъкъторѣ de мінѵні, таѵматѵргѣ; омѣ мінѵнатѣ, —ſchön, a. ші ad., фрѧтосѣ de мінѵне, мінѵнатѣ de фрѧтосѣ, фórте фрѧтосѣ; —that, f., фаптъ мінѵнатъ, міракѵлѣ; —thäter, m., фъкъторѣ de мінѵні, таѵматѵргѣ; —thier, n., animалѣ мінѵлатѣ; монстрѳ (міръзъніъ), —voll, a. ші ad., міракѵлосѣ, плінѣ de мірare; —werk, n., фаптъ de мінѵне, міракѵлѣ, мінѵне; —zeichen, n., семнѣ (de мінѵні).
Wunderlich, a. ші ad., de мінѵне, de міратѣ; страордінарік, стравагантѣ, сінгѵларѣ, візарѣ (фр. ші іт.); —keit, f., сінгѵларітате, стравагацъ.
Wunderſam, s. Wunderlich.
Wundmal, s. Wundenmal.
Wunſch, m., дорінцъ, пофтъ.
Wünſchelhut, m., пъларіъ фертекатъ.
Wünſchelruthe, f., вérгъ фертекатъ, вérгъ магікъ.
Wünſchen, v., дорескѣ, пофтескѣ; воік; ich wünſche ihn zu ſprechen, вреѣ съ ворвескѣ кѣ елѣ; Glück —, а гратѵла, а ферічіта.
Wünſchens-werth, —würdig, a. ші ad., de дорітѣ, de пофтітѣ.
Würde, f., демнітате (вредніčіъ); карактерѣ, тітѵлъ; рангѣ, онóре, градѣ; кѵвіінцъ; академіſche —, градѣ академікѣ; zu hohen — n gelangen, а аждпце да онóре маре.

Digitized by Google

Würdenträger, m., пѣртъторѣ de рапгѣ, demnitарѣ (воіері, deрегътороі).
Würdern, v., прецѣескѣ, таксezѣ, стimezѣ.
Würderung, f., таксаре, прецѣіре, deфіцере de валѣтъ.
Würdig, a. ші ad., demnѣ (вредникѣ), мерітъторѣ; респептаверѣ; —keit, f., мерітѣ.
Würdigen, v., стimezѣ, апрецѣескѣ; сокотескѣ, жѫdекѣ.
Würdigung, f., стimъціsне, апрецѣіре.
Wurf, m., арѫпкътъръ, свърлітъръ, іептътъръ; фътътъръ; тѫшкътъръ de лѫпѣ; einem in den — kommen, а лѫтълпі пе чіпева пе nimepire, a da песте чіпева.
Würfel, m., кѫвѣ, ексаедрѫ (коцкъ), шеселътъраріѣ; —bein, n. (анат.) кѫboidѣ, осѣ кѫвіформѣ; —ſpiel, n., жокѣ de кѫвѣ.
Würfelicht, würfelig, a. ші ad., кѫвіформѣ, лп форта кѫвълуі.
Würfeln, v., арѫпкѣ лп кѫвѣ, жокѣ лп кѫвѣ; арѫпкѣ сорѣі (de порокѣ).
Wurfmaſchine, f., валістъ.
Wurf-pfeil, —ſpieß, m., цёпъ, цепѫшъ, съцётъ de арѫпкатѣ, dapdъ (apdeл., it. dardo, фр. dard).
Wurfſchaufel, f., вънтъре́шкъ.
Würgbirn, f., пёръ пекъчо́съ.
Würgen, v., сѫгрѫтѫ, гѫтѫескѣ; hinunter —, а лпгіді апевоіе.
Würgengel, m., лпцерѣ вчігъторѣ, лпцерѣ стертіпъторѣ.
Würger, m., вчігъторѣ, сѫгрѫтъторѣ, стертіпъторѣ; тіранѣ кѫтплітѣ.
Würgung, f., сѫгрѫтътъръ.
Wurm, m., верте; рѫтъ; —arzenei, f., mediчіпъ de літврічі; —doktor, m., medікастрѫ, чарлатанѣ; —kraut, n., вълтаріъ; —mehl, n., фъіпъ de карі; —nudeln, pl., вертичеі; рѫте, літврічі; —ſame, m., пелінѣ de таре; —ſtich, m., росътъръ de карі; —ſtichig, a. ші ad., росѣ de карі.
Würmchen, n., вертълецѣ.
Wurmen, v., das wurmt mich, ачёста ме póde лплъзътрѫ.
Wurmfraß, m., карі.
Wurmfräßig, a. ші ad., росѣ de карі.
Wurmicht, a. ші ad., верміѣ, лп форта вертелуі.
Wurmig, a. ші ad., вертъпосѣ.
Wurſt, f., кърпатѣ, кърпацѣ; die — nach der Speckſeite werfen, а фаче дарѣ мікѣ, пентрѫ ка съ аівї алтълѣ таі таре, а da знѣ оѣ, ка съ іаї знѣ воѣ; wie der Mann, ſo bratet man ihm die —, кѫтѣ е сфънтълѣ, ші тътѫіа; —lippe, f., вързъ грóсъ; —wagen, m., тръсъръ лѫпгъ.
Würſtchen, Würſtlein, n., кърпъцелѣ, кърпъчорѣ.
Wurz, f., рѫдъчіпъ; —büſchſe, f., кѫтіѣ кѫ дресърі.
Würze, f., аромъ, дресѣ (хѫметѣ, Gewürz).
Wurzel, f., рѫдъчіпъ; търтеа (de тъсеа); пічорѣ de тѫпте; —gewächs, n., плаптъ рѫдъчіпо́съ; —ſilbe, f., сілавъ радікалъ, рѫдъчіпа кѫвънтълуі; —wort, n., кѫвънтѣ прітітівѣ.
Wurzeln, v., ме лпрѫдъчіпѣ, прindѣ рѫдъчіпъ.
Würzen, v., дрерѣ (кѫ ароте).
Würzgarten, m., грѫdіпъ кѫ плапте ароматіче.
Würzgeruch, m., міросѣ ароматікѣ.
Würz-händler, —krämer, m., дрогарѣ.
Würznelke, f., кѣішо́ръ.
Würzung, f., дресътъръ, аромътъръ.
Wuſt, m., грътадъ, фъраціпъ; зрдо́ре, зрѫчѫне, скърпъвіъ.
Wüſt, a. ші ad., дешертѣ; пъстіїѣ; вастѣ; пекълтіватѣ, сълватікѣ; зрѫтѣ.
Wüſte, f., дешертѣ, локѣ дешертѣ, пъстіетате, сіпгърътате.
Wüſten, v. Verwüſten.
Wüſtenei, v. Wüſte.
Wüſtling, m., отѣ дестръматѣ, отѣ стрікатѣ.
Wuth, f., тървъчѫне, фзро́ре, фзріъ; тървътъръ (de къне).
Wüthen, v., търбѫ, ме лпфзріі.
Wüthend, part., търбатѣ, лпфзріатѣ.
Wütherich, m., фіранѣ, отѣ крѫделѣ, сетосѣ de сънце.
Wüthig, v. Wüthend.

Digitized by Google

X.

X, n., ікс, а dóъzечї ші патра літеръ din алфабетълъ цермanъ; пров. ein X für ein U machen, а фаче din цinцаръ мъгаръ, а амъцi, а ѫпшела.

Xylographie, f., ксілографіъ, арта de а тіпъpi ѫп лемпъ.

Xystarch, m., гімпасіаркъ, діректоръ de Ксістъ.

Y.

Y, n., іпсілопъ ші і, літера а dóъzечї ші чінчеа din алфабетъл цермanъ.

Yankees, (zi: іенкіс), полекрітъръ къ каре Англії батжокорескъ пе локъіторії Статърілоръ ъніте, ші апъме пе чеї аї Noъeї-Англіъ.

Yard, m., іарdъ, месъръ de треї ърме (енглеze).

Ysop, m., іcопъ.

(Афаръ de óрекарї пъме пропрії пъ сънт ворбе цермане каре се ѫпчéпъ къ ачесте doъe літере.)

Z.

Z, n., а dóъzечї ші шéсеа ші чеа din ърмъ літеръ ѫп алфабетълъ цермanъ.

Zaar, в. Zar.

Zacke, f., Zacken, m., цепъшъ, dinтеа; — an der Gabel, корпъл фъркъцеї; — am Hirschgeweih, рамърї, (ла кóрпеле чербълъї).

Zacken, v., факъ dinтеле.

Zackig, a., dinцатъ, цепъшатъ; ръмъросъ; zwei—, drei—, віфъркатъ, тріфъркатъ; —e Blätter, фої dinцате.

Zagen, v., а се сфіі (сії), а пъ авé кърацїъ, а се теме.

Zaghaft, a., темеdъ, паъросъ, фрікосъ; —igkeit, f., темеdітате, ласътате.

Zäh, zähe, a., цѫпаче, цъпаче; въпжосъ (карпе); въскосъ (вінъ); ѫпкіъгатъ (лаптеле).

Zähigkeit, f., тепачітате, цъпъчетате, въскосітате, въпжосіъ.

Zahl, f., пъмеръ; —amt, n., съмешіъ, вамъ; —bar, a., плътіверъ, de плътітъ.

Zählbar, a., пъмераверъ.

Zahl-bret, n., тъвліцъ de пъмератъ; —bruch, m., фракціъпе, пъмеръ фръпцеросъ; —buchstabe, m., літеръ пъмералъ.

Zahlen, v., плътескъ.

Zählen, v., пъмеръ; —, n., пъмеръціъпе.

Zahler, m., плътіторъ, пъмеръторъ; ein guter —, übler —, платпікъ бъпъ, — реъ; бъпъ, реъ de платъ (омъ).

Zahl-figur, f., чіфръ, семпъл пъмерълъї; —los, a., непъмератъ, фъръ пъмеръ; —meister, m., касіеръ мілітъреск (каспаціъ); —perle, f., мърцéпъ ротъndъ; —pfennig, m., сокотеа, ванъ de пъмератъ, de сокотітъ (фъръ валóре); —reich, a., пъмеросъ; —tisch, m., масъ de пъмератъ.

Zahlung, f., платъ; —sschein, m., къітанцъ, adеверінцъ; —stermin, в. Zahltag.

Zahlwort, n., пъме пъмералъ.

Zahl-tag, m., —zeit, f., —woche, f., zioъ, тімпъ, септъмъпъ de платъ.

Zahm, a., domестікъ, domестічітъ; блъndъ, блъжінъ, dълче.

Zähmen, v., domестіческъ, ѫмблъпzескъ; domолескъ, ѫпфръпеzъ.

Zähmung, f., domестічіре, ѫмблъпzіре; ѫпфръпаре.

Zahn, m., dinте; Reihe Zähne, dinцътъръ; alle Zähne im Munde, тоцї dinцїї din гъръ, dinцътъръ; er hat Haare auf den Zähnen, е омъ трекътъ прін чіъръ ші дър-

Digitized by Google

moĭъ, omъ пъцітъ, omъ de каре пъ цї поцї вате жокъ към гъndeшті, einen auf den — fühlen, а піпъі пълсъл къіва, а черка ѧп че апе се скалдъ; es thut ihm kein — mehr weh, е mortъ de мълтъ.

Zahn-arzt, m., dinтістъ; —arzenei, f., medікъмънтъ odenталцікъ, вънъ de dinцї; —brecher, m., скоцъторъ de dinцї; —bürstchen, n., періъцъ de dinцї.

Zahnen, v., а'шї пъне dinцї; —, n., dintiцiъne, пънере de dinцї.

Zahn-fäule, f., каріъ, мънкътъръ de dinцї; —fleisch, n., цінцiъ; —förmig, a., odentoidъ, de форма dinтелъї; —geschwür, n., апостемъ de dinцї; ръшацъ; —höhle, f., гъъпошіъ de dinцї.

Zahnig, a., dinцатъ.

Zähn-klappen, —klappern, n., клъпцънітъръ de dinцї.

Zahn-kraut, n., dintаріцъ; —lücke, f., штірвітъръ de dinте; —lückig, a., штірвъ; —pulver, n., правъ de dinцї; —rad, n., ротъ dinцатъ; —schmerz, m., —weh, n., дъpepe de dinцї; —schnitt, m., dinтелъ; —stocher, m., сковітóре de dinцї; —werk, n., dinцътъръ; —wurzel, f., ръдъчіпъ de dinте.

Zähre, f., (поет.) лъкръміóръ.

Zain, m., варгъ de феръ; —en, v., въргъі, а фаче върцї de металъ.

Zange, f., клеште.

Zängelchen, n., клештіце.

Zank, m., чéртъ, dіспътъ; —apfel, m., търълъ de чéртъ (каъса).

Zanken, v., ѧе чертъ, dіспътъ.

Zänker, m., чертарецъ, dіспътъторъ, чікъліторъ, іъвіторъ de чéртъ, de свадъ; —ei, f., чéртъ, dіспътъ; —in, f., чертарецъ, мъіере реа.

Zänkisch, a., чертарецъ, чікълосъ.

Zankfüchtig, в. Zänkisch.

Zankteufel, m., омълчертеї, omъ de свадъ.

Zapfen, v., чепъескъ, daъ чепъ, скотъ пе чепъ; —, m., чепъ; donъ; фъсъ (de рóтъ); ъреке (de анкіръ); —bier, n., —wein, m., къръtъръ de вере, — de вінъ; —loch, n., врапа чепълъї; —recht, n., кърчмърітъ (дрептъ).

Zapfenstreich, m., (міліт.) ретрасъ, ватереа товеї спре а се ретраце п'акасъ; den — schlagen, а вате de ретрасъ.

Zapfenzieher, m., скотъdопъ (інстръмънтъ къ каре се дестъпъ флашеле).

Zappeln, v., трéпъdъ, daъ din мънї ші пічóре.

Zar, m., Царъ (Ѧмператълъ Ръсіеї); —in, f., Цара, Царінъ (Ѧмпъръtéса Ръсіеї).

Zart, a., теперъ; фрацедъ; móле; съпціре; делікатъ, цінгашъ; —gefühl, n., делікатецъ; —heit, f., тепереце, фръцеzіме, делікатецъ.

Zärtlich, a., теперъ, теперелъ, делікатъ, слъбъцъ; атаверъ, сімціверъ; —keit, f., тепереце.

Zärtling, m., делікатъ (omъ), ефеminатъ, молешітъ.

Zaser, f., фібръ.

Zäserchen, n., фівріцъ.

Zaserig, a., фівросъ.

Zasern, sich, v., се десфіръ.

Zauber, m., ѧпкъптекъ (авем дескъптекъ = деслегаре de фермекъ), фъкътъръ = (іт. fattura), фермекъ; —bild, n., талісманъ; —buch, n., карте de фермече; —er, m., ѧпкъптъторъ, фермекъторъ, магъ, пегромантъ, стрігоїъ; —ei, f., ѧпкъптъріъ, фъкъторіъ, фермече, маціъ, стрігоіъ; —in, f., ѧпкъптърéцъ, фермекъторéсъ, фъкъторéсъ, стрігóіъ; —isch, a., маціъ, фермекъторескъ; —kraft, f., віртъте маціъ; —kreis, m., черкъ маціъ; —kunst, f., маціъ, артъ маціъ; —laterne, f., латернъ маціъ.

Zaubern, v. ѧпкъптъ, фермекъ, іо факъ.

Zauber-ring, m., інелъ маціъ; —ruthe, f., —stecken, —stock, —stab, m., варгъ маціъ; —schloß, n., костеїъ фермекатъ; —segen, —spruch, m., —wort, n., ѧпкъптече, фармече; —spiegel, m., міраріъ (оглindъ) маціъ; —stück, n., фаптъ маціъ, фермекътъръ; —

Digitized by Google

trank, m., філтрꙋ; —waffen, pl., арте фертекате; —werk, n., в. Zauberei.
Zauderer, m., тімпꙋрісъторꙋ, ammъпъторꙋ, лъсъторꙋ.
Zauderisch, zauderhaft, a., търziꙋ, лъсъторꙋ, тімпꙋрісъторꙋ.
Zaudern, v., тімпꙋрісezꙋ; me ꙟndoeскꙋ; —, n., тімпꙋрісаре.
Zaum, m., къпъстрꙋ; фрънꙋ.
Zäumen, v., ꙟпфръпezꙋ, коптепескꙋ.
Zaumlos, a., десфръпатꙋ; дестръматꙋ; —igkeit, f., десфръпътꙋръ.
Zaun, m., гардꙋ, ꙟпгръдітꙋръ; eine Ursache oder Gelegenheit vom — brechen, а се фолосі de окасіꙋне.
Zäunen, v., ꙟпгръdeскꙋ.
Zaun-hecke, f., гардꙋ віꙋ; —könig, m., окіꙋ боꙋлꙋї (пасере), трогродітꙋ; —pfahl, m., парꙋ de гардꙋ.
Zäunung, f., Zaunwerk, n., ꙟпгръдітꙋръ.
Zausen, v., стꙋлгꙋ пърꙋлꙋ (кꙋіва); sich —, се стꙋлце.
Zebra, n., zебръ (патрꙋпedꙋ).
Zeche, f., контꙋ, сокотéлъ (ꙋпеї бъꙋтꙋрї de маї тꙋлцї); die — bezahlen müssen, а требꙋі а плъті келтꙋіала фъкꙋтъ de алціі.
Zechen, v. бенкетꙋескꙋ, беꙋ кꙋ прісосꙋ.
Zecher, Zechbruder, m. беꙋторꙋ, бецівꙋ.
Zech-frei, a., каре пꙋ плътеште партеа са din сокотéла бъꙋтꙋреї; —gesellschaft, f., соціетате de бецівї.
Zechine, f., zекіnъ (дꙋкатꙋ de Венеціа).
Zecke, f., кърчелꙋ (інсептъ).
Zeder, —baum, m., чедрꙋ.
Zehe, f., деціетꙋ de пічорꙋ; къцелꙋ de аїꙋ; die große —, деціетꙋл чел маре дела пічорꙋ; eine — Knoblauch, ꙋнꙋ къцелꙋ de аїꙋ; auf den —n gehen, а ътвла ꙟп върфꙋлꙋ деціетелорꙋ.
Zehig, a., ꙟпdeцетатꙋ, провъzꙋтꙋ кꙋ деціете ла пічорꙋ; (се ꙟптребꙋінцézъ ꙟп компꙋсеціꙋнї, п. е. Einzehig шчл.).
Zehn, zehen, num., zече; Zahl von —, zечіme, zечінъ; die — Gebote, Декалогꙋ (zече порꙋнчї); —eckig, a., zечегонꙋ (кꙋ 10 колцꙋрї); —fach, a., zекꙋплꙋ, ꙟпzечітꙋ; —jährig, a., zечепарꙋ, de zече анї; —mal, ad., de zечеорї; —malig, a., de къте zечеорї; —pfündig, a., de zече пꙋнцї; —spännig, a., тръсꙋръ кꙋ zече (каї).
Zehnt-acker, m., огорꙋ zечімалꙋ (de діжмъ); —bar, a., zечімаверꙋ; —buch, n., реціcтрꙋ de діжме.
Zehnte, m., zечімъ, діжмъ (фр. dîme).
Zehnten, v., діжмꙋескꙋ, (міліт.) zечімezꙋ (таїꙋ тотꙋ пе ал 10леа).
Zehnter, m., діжмꙋіторꙋ.
Zehnt-frei, a., скꙋтітꙋ de діжмъ; —frucht, f., —korn, n., бꙋкате de діжмъ; —herr, в. Zehnter; —rechnung, f., калкꙋлꙋ zечімалꙋ; —recht, n., діжмꙋітꙋ (дрептꙋ); —el, n., zечіme, а zечеа парте; —ens, ad., а zечеаóръ.
Zehren, v., мъпъпкꙋ беꙋ, містꙋескꙋ; келтꙋескꙋ; консꙋмꙋ; von dem Seinigen —, а тръі dintр'алсъꙋ; auf fremde Kosten —, а тръі din спінареа (пꙋнга) алтꙋіа; bei einem Wirthe —, а мъпка ла оспътъріъ; der Wein zehrt, вінꙋл скаdе (ꙟп бꙋте); der Essig zehrt, оцетꙋлꙋ слъбеште (пе омꙋ); —d, a., че мъпъпкъ, консꙋмъ; ein —des Fieber, фрігꙋрї ектічї (лептъ, ꙟп Пп.).
Zehr-geld, n., спесе de дрꙋмꙋ; —pfennig, m., віатікꙋ, оболꙋ, dinарꙋ de дрꙋмꙋ, банї de мерinde.
Zehrung, f., мерinde; банї de келтꙋіалъ; консꙋмъціꙋне.
Zeichen, n., семнꙋ; семналꙋ; карактерꙋ; minꙋне (семнꙋ), превестіре, прогностікꙋ, аꙋгꙋріꙋ; Ton—, Kasus—, акчентꙋ (оксіъ); — im Thierkreise, семнꙋ din zodiакꙋ; unter einem glücklichen — geboren, а фі пъскꙋтꙋ ꙟп zodiъ бꙋпъ; —buch, n., карте de десемнꙋ (zꙋгръвітꙋръ), албꙋ; —deuter, m., сплікъторꙋ de семне, пророкꙋ; —deuterei, f., пророчіъ, дівінъціꙋне, гъчіторіъ; —kunst, f., арте de десемнꙋ; —lehre, f., артеа карактерістікъ, семнолоціъ; —meister, m., маістерꙋ de де-

Digitized by Google

cemnŭ; —schule, f., шкóлъ de decemnŭ, decemnъріъ; —sprache, f., mimikъ, лімбаціъ прin cemne.
Zeichnen, v., ѧncemnezŭ; decemnezŭ; delinezŭ; obenhin, unvollkommen —, скіцezŭ; —, n., decemnŭ.
Zeichner, m., decemnъторŭ.
Zeichnung, f., decemnъціѫne, delinіъціѫne; erster Entwurf einer —, скіцъ.
Zeidelbär, m., ѫрсŭ mіерарŭ.
Zeideln, v., рътezŭ стѫпіі.
Zeigefinger, m., indiчe, децетѫлŭ арътъторŭ, (ал doілea).
Zeigen, v., арътŭ, demѫстрѫ, факŭ съ се вадъ.
Zeiger, m., арътъторŭ, demѫстръторŭ (omŭ, акŭ сéŭ сѫліца ла орлоціŭ).
Zeigewort, n, пропѫme demѫстрътівŭ.
Zeihen, v., арътŭ, пъръскŭ, аккѫzŭ.
Zeile, f., ріглъ, лініъ; шірŭ, ръndŭ (літере).
Zeisig, m., інъріцъ верde (пасере); —grün, a., верde ка інъріца.
Zeit, f., тімпŭ (време); —abschnitt, m., епокъ; —alter, n., вéкŭ (секѫлŭ), върстъ (етате); —beschreiber, m., кронологŭ, кронографŭ; —beschreibung, f., кронолоціъ, кронографіъ; —buch, n., кронікъ; —folge, f., ѫртареа, прочесѫл тімпѫлѫі (ad. а лѫкрѫрілорŭ); —forscher, в. —beschreiber; —genoß, m., контімпѫранŭ; —geschichte, f., історіа тімпѫлѫі (d'атѫнчі).
Zeither, ad., деатѫнчі; —ig, a., че дѫръ de атѫнчі пънъ акѫмŭ; de кътва тімпŭ.
Zeitig, a., матѫрŭ; коптŭ; ad. тімпѫріŭ, (іт. buonora).
Zeitigen, v. a., гръвескŭ, пріпескŭ кóчереа; v. n., се кóче, матѫреште.
Zeit-irrthum, m., анакронісмŭ; —lang, ad., пентрѫ óрекътŭ тімпŭ; —lauf, m., кѫрсѫл тімпѫлѫі; —lebens, ad., тръіndŭ, фіindŭ ѧn віéцъ; —lich, a., тімпѫрарŭ, трекъторŭ, дешертŭ; —lichkeit, f., віаца тімпѫраръ, пестаторніціа лѫкрѫрілорŭ; —los, a., вечінікŭ, фъръ тімпŭ.
Zeitlose, f., чéпа чóреі.
Zeit-maß, n., месѫръ de тімпŭ; (мѫс.) темпо; (прос.) кантітатеа сілабеі; —messer, m., кронометрѫ; —ordnung, f., кронолоціъ; —punkt, m., пѫнтŭ, моментŭ (ѧn тімпŭ дела каре ѧnчепе чева) рестімпŭ, епокъ; —raum, m., спаціŭ de тімпŭ, ѧnтревалŭ, періодъ; —rechner, m., кронолоціcтŭ; —rechnung, f., кронолоціъ; еръ; епокъ, стілŭ (п. е. жѫліанŭ, сéŭ грегоріанŭ); —register, n., реціcтрѫ кронолоціkŭ.
Zeitung, f., газетъ, повелъ, зіѫрналŭ; die gelehrte —, фоіі літерарe; —sexpedition, f., спеdіціѫnea газетеі (бѫроŭ); —sschreiber, m., газетарŭ, редакторŭ; —sträger, m., пѫртъторŭ de газете.
Zeit-verlust, m., пердере de тімпŭ; —vertreib, m., пастімпŭ, тречере de време; zum —vertreib, din тречере de време; —vertreibend, a., de петречере; —wechsel, m., скімваре de тімпŭ; —wandlung, f., конжѫгъціѫne; —wort, n. (грам.) вербŭ.
Zelle, f., челѫлъ, кіліъ; —nförmig, a., челѫлосŭ, кіліосŭ; —ngang, m., (ѧn монастірі) корідорŭ; —ngewebe, Zellgewebe, n., цесътѫръ челѫларъ.
Zeller, m., целерŭ.
Zelot, m., зелотŭ, зелаторŭ.
Zelt, n., кортŭ, тіndъ (вор. арd. комѫнъ = іт. la tenda); die —e aufschlagen, abbrechen, а ѧnтіnde, а стрінце кортѫріле (тіndеле).
Zeltbett, n., патŭ de кортŭ.
Zelter, m., калŭ мергъторŭ ла ъмблетŭ; —schritt, m., пасŭ ѧn ъмблетŭ.
Zelt-dach, n., аккоперішŭ de форма кортѫлѫі; —pflöcke, pl., парі, церѫші, de кортŭ; —stange, f., пръжінъ de кортŭ; —wagen, m., карŭ de кортѫрі (de въгаціъ).
Zendel, —taffet, маі віне Zindel, m., цindалъ (матеріъ ѫшóръ de мътасъ).

Digitized by Google

Zensor, m., ченсорѫ.
Zent, f., жѫрісдікціѫне кріminалъ; —gericht, n., жѫдецѫ кріminалѫ; —herr, m., жѫдекъторѫ de кріmine.
Zentner, m., кънтарѫ, ченtінарѫ; —schwer, a., греѫ кътѫ ѫнѫ кънтарѫ, фóрте греѫ.
Zephyr, m., zeфірѫ (вънтѫ ші zeѫ ꙟн mітолоціъ).
Zepter, m., счептрѫ, скіптрѫ.
Zer, партікѫлъ несепъраверъ ꙟн компѫсеціѫнї, че семпіфікъ десфачере, деспърціре, рісіпіре, сфъръmаре шчл.
Zerarbeiten, sich, v., а се стріка лѫкрѫndѫ, крепа de остенітѫ.
Zerbeißen, v., спаргѫ кѫ dінції.
Zerblasen, v., спаргѫ сѫфлъndѫ асѫпра.
Zerbläuen, v., оmорѫ кѫ вътаіа.
Zerbrechen, v., спаргѫ; sich den Kopf —, а'шї спарце капѫл (medітъndѫ шчл.).
Zerbrechlich, a., фрънцеросѫ; —keit, f., фрънцітате.
Zerbröckeln, zerbröseln, v., dѫmікѫ, фържmѫ.
Zerdrücken, v., тѫртескѫ, стрікѫ апъсъndѫ.
Zerfallen, v., каde ꙟн рѫіне; mit einem —, а се стріка кѫ чінева, а рѫmпе релъціѫнеа de аmічіціъ.
Zerfetzen, v., таїѫ, рѫmпѫ ꙟн бѫкъцї, ꙟн петече, сфъшіїѫ, факѫ тренце.
Zerfleischen, v., велескѫ, рѫmпѫ карнеа (de пе чінева).
Zerfließen, v., се топеште ші кѫрце.
Zerfressen, v., коррóde.
Zergehen, v., се топеште.
Zergliederer, m., анатоmістѫ, сmемвръторѫ.
Zergliedern, v., анатоmісеzѫ, сmемврезѫ.
Zergliederung, f., анатоmісаре, сmемвръціѫне; —skunst, f., арте анатоmікъ.
Zerhacken, zerhauen, v., таїѫ, спінтекѫ, таїѫ ꙟн бѫкъцї.
Zerklopfen, v., стрікѫ, спаргѫ, бътъndѫ асѫпра.
Zerknirschen, v., сфъшіїѫ кѫ dінції.
Zerknirscht, a., покъітѫ.
Zerknirschung, f., покъінцъ.
Zerkochen, v., стръкокѫ (стръфервѫ).
Zerkrällen, zerkratzen, v., сфъшіїѫ кѫ ѫнгііле.
Zerküssen, v., а пѫпа, а da сърѫтаре песте сърѫтаре.
Zerlachen, v., me стрікѫ de ржсѫ.
Zerlappen, в. Zerlumpen.
Zerlassen, v., топескѫ (п. е. ѫнтѫ).
Zerlegen, v., десфакѫ, дескоmпѫнѫ, таїѫ ꙟн пърцї; аналісеzѫ.
Zerlegung, f., десфачере, дескоmпѫсеціѫне; аналісъ.
Zerlöchern, v., факѫ чїѫрѫ.
Zerlumpen, v., факѫ стренце.
Zerlumpt, a., стрънцѫросѫ, стрънцосѫ.
Zer-mahlen, v., факѫ правѫ; —malmen, v., mачінѫ; пѫлверісеzѫ; факѫ правѫ, сфарmѫ.
Zernichten, в. Vernichten.
Zerplatzen, v., крéпъ.
Zerquetschen, v., стрівескѫ, коптѫndѫ.
Zerquetschung, f., стрівітѫръ, коптѫсіѫне.
Zerreiben, v., mънѫнцескѫ фрекъndѫ.
Zerreißen, v., стрікѫ, рѫmпѫ портъndѫ (п. е. ѫнѫ вестmънтѫ).
Zerren, v., трагѫ, ꙟнтіndѫ, сmѫлгѫ кѫ сфóрцъ.
Zerrinnen, v., се топеште; пере; пров. wie gewonnen so zerronnen, кѫm с'а къштігагѫ аша с'а келтѫітѫ.
Zerrühren, v., батѫ оѫе шчл.
Zerrupfen, v., сmѫлгѫ, спенеzѫ.
Zerrütteln, v., скѫтѫрѫ (іт. scuotere).
Zerrütten, v., тѫрбѫрѫ, ресторнѫ.
Zersägen, v., ферестрѫеzѫ.
Zerscheitern, v., се фрънце (naiea ісвъndѫ ꙟн скопѫлї).
Zerschießen, v., dжржmѫ кѫ тѫнѫ, факѫ чіѫрѫ ꙟmпѫшкъndѫ.
Zerschlagen, v., спаргѫ ꙟн бѫкъцї; sich —, а се стріка ѫнѫл кѫ алтѫлѫ, а се десфаче, а нѫ се пѫтé ꙟнвоі, ѫні.
Zerschmeißen, v., а спарце трънтіndѫ de пъmънтѫ.
Zerschmelzen, v., а се топі.
Zerschmettern, v., сфъръmъ тръсніndѫ (тѫнѫлѫ, сéѫ фѫлцерѫлѫ).
Zerschneiden, v., таїѫ ꙟн пърцї.
Zerspalten, v., спінтекѫ, десфакѫ ꙟн блане.

Digitized by Google

Zersplittern, v., факъ цандъре, фъшії.
Zersprengen, v., спаргъ, респъndескъ, ѫмпръштіїъ (пе inimікъ).
Zerspringen, v., се рътпе съріndъ (п. е. черкълъ), плеспеште.
Zerstampfen, v., пісеzъ.
Zerstechen, v., стръпънгъ.
Zerstieben, v., се рісіпеште.
Zerstörbar, a., че се пóте стріка.
Zerstören, v., стрікъ, dѫрѫмъ, рѫіnеzъ.
Zerstreuen, v., рісіпескъ, ѫмпръштіъ, респъndескъ; me дестрагъ, ѫмї ресъфлъ, me рекреезъ.
Zerstreuung, f., рісіпіре, респъndіре; дестраџере, рекреаџіѫне.
Zerstücken, v., факъ бъкъцї.
Zerstückung, Zerstückelung, f., токътъръ; стембрътъръ.
Zerstümmeln, v., детрѫпкеzъ, чонтеzъ.
Zerstümmelung, f., детрѫпкетъръ, чонтітъръ.
Zertheilbar, a., спърцівеpъ.
Zertheilen, v., факъ ѫп пърцї; sich in Aeste —, а се ръміфіка.
Zertheilend, a., (med.) солътівъ, diccіпътівъ.
Zertheilung, f., спартіцiѫне; — in kleine Aeste, ръміфікъцiѫне; gabelförmige —, біфѫркъмънтъ.
Zertrennen, v., дескосъ, десфакъ.
Zertrennlich, a., деспърцівеpъ.
Zertrennung, f., деспърцітъръ.
Zertreten, v., калкъ ѫп пічóре.
Zertrümmern, v., префакъ ѫп рѫіnъ.
Zerwaschen, v., рѫмпъ спълъndъ.
Zerwehen, v.. се рісіпеште де вънтъ.
Zeter! int., ваї! ваї де mine! (толе ваї); — Mordieu schreien, а ціпа ка din гъра шерпелъї, а стріга кътъ ѫл ціне гъра; — über Jemand rufen, а стріга кѫіва ціnеminте, а'ї жъра ресбѫпаре; — geschrei, n., стрігаре ѫп гъра маре; — junge, m., штрепгаръ.
Zettel, m., чедѫлъ, вілетъ; ѫрzеалъ (ла пънzарї); — bank, f., банкъ де чедѫлъ, банкнотъ.
Zetteln, v., ѫрzескъ.
Zeug, m., стофъ, матеріъ; —, n., ѫпéлтъ (машіпъріі, фѫперіі де пъіі; рецеле де вънатъ, артъріі шчл.), лѫкрѫ, оіептъ; liederliches — (Gesindel), канаілъ; garstiges, schlechtes —, лѫкрѫ de nimіка; albernes, abgeschmacktes —, пеpozіі, лѫкрѫрї de каре ціе грéцъ; Diebs —, фѫрї, тълхарї; weißes —, пънzетѫрї.
Zeuge, m., мартѫръ (мъртѫріъ apd.)
Zeugen, v., мъртѫрісескъ, сѫпт мартѫръ, пѫпъ мъртѫрісіре; паскъ; продѫкъ.
Zeugen-aussage, f., пѫпере де мъртѫріъ; — verhör, n., ѫптребъцiѫне, аскълтаре де мартѫрї.
Zeuger, m., пъскъторъ, креъторъ (= кроіторъ).
Zeug-fabrik, f., фабрікъ де матеріі; — hauptmann, кѫпітанъ де артілеріъ; — haus, n., артъріъ, арсеналъ; — meister, m., маістеръ де артілеріъ.
Zeugniß, n., тестімоніъ, аттестатъ, чертіфікатъ.
Zeugschmidt, m., фаѫръ де артілеріъ.
Zeugung, f., креаціѫне, продѫпціѫне.
Zeugungs-geschäft, n., ѫмпреѫпаре, коітъ; — glieder, pl., мемвріі ценіталї; — kraft, f., віртѫте креатріче; — trieb, m., болдъ, інстінктъ спре ѫмпреѫпаре; Beschreibung der Zeugungstheile, edoіграфіъ.
Zeug-wart, — wärter, m., вегіеторъ де арсеналъ, сéъ де ѫпелте въпъторештї.
Zeugweber, m., цесъторъ де стофъ.
Zibebe, f., цівебе, піпъръшъ кодатъ (плъптъ).
Zibetkatze, f., чіветъ.
Zickeln, v., фатъ (капра).
Zickzack, m., zікzакъ, (лініъ шерпѫінте ѫп колцѫрї).
Zider, m., сіґіръ (apd. бъѫтѫръ din апъ тѫрпатъ престе тесковіне).
Ziecke, f., іедъ.
Ziege, f., капръ; eine junge —, вътѫіѫ (іедъ).
Ziegen-art, f., расъ (соіѫ) де капръ; — artig, a., де расъ капрінъ; — bock, m., цапъ; — hirt, m., къпраръ (пъсторъ); — käse, m., кашъ де капръ.
Ziegel, m., цеглъ, къръmidъ; —

Digitized by Google

aufhängen, акоперѫ кѫ цегле; — streichen, факѫ кърътizї, цегле.

Ziegel-arbeit, f., лѫкрѫ de кърътidъ; —brenner, —streicher, Ziegler, m., кърътidарѫ, цегларѫ; —brennerei, f., кърътidъріъ; —dach, n., аккоперішѫ de цегле; —erde, f., пътъптѫ de цегле; —hütte, —scheune, f., в. —brennerei; —mehl, n., пѫлвере de цегле; —ofen, m., копторѫ de цегле; —stein, m., кърътidъ.

Ziegenlamm, n., iedѫ.

Zieger, m., ѫрdъ.

Zieh-bank, f., скаѫпѫ, тесреа de лѫкратѫ, de трасѫ, скъndѫрї, металѫ ла варії мештерї; —brunnen, m., пѫцѫ din каре се скóте апа тръгъndѫ.

Ziehen, v. a., трагѫ, ѫптindѫ; крескѫ, цінѫ, пѫтрескѫ; кѫлтівѫ; ein Rohr —, гіптѫескѫ о цéвъ; an sich —, аттрагѫ; käuflich an sich —, кѫмпърѫ; Saiten auf eine Geige —, ѫпкордѫ о віóръ; etwas auf sich —, а'шї о лѫа асѫпръшї; nach sich —, а траце dѫпъ сіне; in sich —, а ѫпсорбі; vor Gericht —, а траце ла жѫdікатъ; zur Rechenschaft —, а лѫа ла сокотéлъ, ла dape de сѫтъ; zur Strafe —, а'л пedепсі; einen zu Rathe —, а консѫлта пе чінева, а чере сватѫ dела чінева; einen Stein —, а жѫка о damъ (ѫп табле); die Lotterie —, а траце лотеріе; in Zweifel —, а траце ла ѫпdoiéлъ; sich etwas zu Gemüthe —, а се сімці прé таре аттінсѫ de чева.

Ziehen, v. n., трекѫ, пасезѫ, мергѫ; aus einem Hause —, me мѫтѫ, me deслокѫ, скімбѫ локашѫл; durch ein Land —, а трече прінтр'о цéръ; zu Felde, in den Krieg —, а мерце ла бътаіъ; auf das Land —, а мерце ла цéръ (ла мошіъ); in ein anderes Land —, а се стръмѫта ѫп алтъ цéръ; in ein Haus —, а се мѫта ѫndева; auf die Wache, von der Wache —, а мерце ла гардъ; zu jemandem, von jemandem —, а ѫптра ѫп сервіціѫ (а се бъга ла чінева), а еші dела чінева; der Wind zieht hier, аічї е траце̧ре de вънтѫ, е флѫсѫ.

Zieh-kind, n., елевѫ (копілѫ че се креште de алціі); —kopf, m., в. Schropfkopf; —ochs, m., боѫ de жѫгѫ; —pflaster, n., вісікаторіъ; —ung, f., стракціѫне, страцере; —ungsliste, f., лістъ de пѫмерії страшї ѫптр'о лотеріъ; —werk, n., стръгътóре (стрѫмъптѫ de а траце. металѫ ѫп верцї).

Ziel, n., цінтъ, семнѫ (целѫ молd.); скопѫ; фіне, терміnѫ, марціне; das — treffen, а nімері цінта; nach dem —e schießen, а da ла семнѫ; sein — erreichen, а'шї ажѫнце скопѫлѫ; einem das — verrücken, а траце dѫнгъ пе сокотéла кѫіва; sich zum — legen, а'шї вені ѫп сімціре.

Zielen, v., цінтескѫ; auf etwas —, а аіепта ла чева, а фаче аллѫсіѫне; nach etwas —, а цінті ла чева.

Zieler, m., цінтіторѫ.

Ziemen, v., се кѫвіне, се каdе; —d, a., кѫвеніnте, кѫвіосѫ, кѫвіінчосѫ.

Ziemer, m., стѫрzѫ; вънъ (мъdѫларѫ) de червѫ, de боѫ; бѫкатъ de ла кódъ (ла мъчеларї), пътрарїѫ.

Ziemlich, a. ші ad., бінішорѫ, меziочерѫ, de міжлокѫ, сѫфічіенте (чева нічї біне нічї реѫ de тотѫ); so —, нічї прé нічї фóрте.

Zier-affe, m., сморфоїѫ, персóнъ че се тотѫ гътеште ші ѫпцоцонеште ка о маімѫцъ; —bängel, m., топтѫ че се тотѫ ѫмподобеште.

Zierde, f., Zierath, m., орнъмъптѫ, ѫпфрѫмсецаре, подóбъ.

Zieren, v., орнезѫ, ѫпфрѫмсецезѫ; sich —, а се сморфъі, а'шї тотѫ сѫце бѫзеле.

Ziererei, f., сморфъріъ (іт. smorfie).

Zierlich, a., елегантѫ, політѫ (пѫ політікосѫ), фрѫмосѫ; —keit, f., елеганцъ, політецъ.

Ziffer, f., ціфръ (семнѫлѫ пѫмерѫлѫї); mit —n schreiben, а скрі кѫ ціфре; die Kunst mit —n zu schrei-

Digitized by Google

ben, стегапографіъ; —blatt, n., кѫadрантѫ, фаца ѫнѫї орлоціѫ; eine —schrift auflösen, decціфрezѫ о скріптѫръ; der sie auflösen kann, decціфръторѫ.

Zigeuner, m., ціганѫ; —in, f., ціганъ; —bande, f., чéтъ de ціганї (de кортѫрарї apd.); —isch, a., ціґънескѫ; —kraut, n., éрва ціганчеї.

Zikorie, céѫ Cichorie, f., чікоріъ.

Zilinder, в. Zylinder.

Zimbel, f., чімвалѫ (кімвалѫ, скріпт.)

Zimmer, n., къмаръ, станцъ, деспърцетъптѫ (odae); —chen, n., къмърѫцъ, кабінетѫ (іатакѫ); das — hüten, сѫпт болнавѫ, нѫ есѫ din касъ; ein — Zobelpelz, ѫнѫ тѫлѫмѫ (о патрѫzечінъ) de пеїї de самѫрѫ (чівелінъ).

Zimmer-arbeit, f., лемнърітѫ, дѫлгерітѫ; —axt, f., вардъ; —bock, m., капръ de лемнарѫ; —geräth, n., ѫнелте дѫлгерештї; —gesell, m., codалѫ (калфъ) de дѫлгерѫ; —hof, —platz, m., лемнъріъ, дѫлгеріъ, теслъріъ (локѫлѫ de лѫкратѫ); —holz, n., лемнѫ de дѫлгерітѫ, керестеа; beschlagenes —holz, лемнѫ чоплітѫ ѫн патрѫ мѫкї; —mann, m., лемнарѫ, дѫлгерѫ (dela dolvire фр.), тесларѫ; —meister, m., маістерѫ de лемнѫ гросѫ.

Zimmern, v., лемнърескѫ, дѫлгерескѫ, теслърескѫ, чоплескѫ, дѫрezѫ (молд.); ein Schiff —, а фаче о наіъ.

Zimmerwerk, n., дѫлгерітѫ, теслърітѫ (лѫкрѫ).

Zimmet, Zimmt, m., скорцішóръ; —baum, m., скорцішарѫ (арбореле).

Zindel, Zindeltaffet, маї біне декътѫ Zendel, m., чендалъ, тафетъ раръ (матеріъ).

Zink, m., zinкѫ (металѫ).

Zinke, f., dinте (de фѫркѫліцъ); монтѫ, върфѫ de корнѫ (de черѣѫ); піскѫ (de мѫнте); корнѫ кѫ пліскѫ (інстр. мѫсікалѫ); насѫ аскѫцітѫ.

Zinkig, a., dinцосѫ, колцосѫ (грапъ, фѫркъ).

Zinn, n., косіторѫ (металѫ); ein Block —, ѫнѫ болованѫ de косіторѫ; —asche, f., чепѫшъ de косіторѫ, станатѫ de плѫмбѫ.

Zinne, f., крéстъ de мѫрѫ; черdакѫ d'асѫпра коперішелорѫ.

Zinnen, zinnern, a., de косіторѫ.

Zinner, m., споіторѫ de васе (кѫ косіторѫ).

Zinn-geschirr, n., косіторіъ, васе de косіторѫ; —gießer, m., торпъторѫ de васе de косіторѫ.

Zinnober, m., чіновръ, кіноварѫ.

Zins, m., чепсѫ, інтересе, камътъ, добъндъ; —bar, a., трібѫтарѫ, дажнікѫ, сѫпѫсѫ ла dape, ла бірѫ.

Zinsbauer, m., церанѫ емватікарѫ.

Zinsbuch, n., кondікъ de чепсѫрї, de емватіче.

Zinsen, v., плътескѫ чепсѫ.

Zinsfrei, a., ліберѫ de чепсѫ, аллодіалѫ; ein —es Gut, о мошіъ аллодіалъ; —heit, f., аллодіалітате.

Zinsenzins, m., Zinsverzinsung, f., добънда добънzеї, камъта інтереселорѫ.

Zins-groschen, m., грошіца (банії) de чепсѫ; —gut, n., мошіъ емватікаръ; —herr, m.; чепсѫалістѫ, пропріетарѫ de мошії date кѫ емватікѫ; —mann, m., чепсітарѫ, емватікарѫ, че плътеште емватікѫ; —pflichtig, в. Zinsbar; —zahl, f., indікціѫне (ла Романї), нѫмерѫлѫ чепсѫлѫї.

Zipfel, m., върфѫ, колцѫ, капетѫ, стремітате; —ig, a., колцѫросѫ, кѫ капете мѫлте.

Zipperlein, n., хіраргъ, артрітъ (ла мънї); подагръ, Gicht, ла пічóре.

Zippern, v., сгрівѫрѫ, тремѫрѫ de фрігѫ.

Zipresse, f., чіпресъ; —nwald, m., чіпресетѫ.

Zirbel-baum, m., молідѫ (врадѫ, пінѫ); —drüse, f., гindъ de молідѫ; —nuß, f., кочанѫ de молідѫ.

Zirkel, m., черкѫ, крѫгѫ (алѫ анѫлѫї); компасѫ, чірчінѫ (інстр.); ein halber —, семічеркѫ; —abschnitt, m., сегмънтѫ; —ausschnitt, m., секторѫ; —bogen, m., аркѫ; —för-

Digitized by Google

mig, в., черкъларъ; —fuß, m., кракъ de компасъ; —linie, f., періферіъ, черкъферінцъ, лініъ черкъларъ; —maß, n., компасъ; —n, v., компасезъ, месъръ къ чірчінъ; —punkt, m., чентръ черкълы; —rund, a., черкъларъ; —spitze, f., върфъ de компасъ.
Zirkon, m., чіркътъ (пéтръ преціóсъ, іачінтъ).
Zirkularschreiben, n., черкъларъ (скрісóре).
Zirkuliren, v., черкълезъ.
Zirpen, v., а чіріпі.
Zischeln, v., а шопті.
Zischen, v., а бжсвъі, а шъіера, а фъшіі; а шопті; —, n., бжсвъіре (італ. bisbigliare); шоптіре (фр. chuchoter).
Zisterne, f., чістернъ, четърнъ.
Zither, f., чітеръ, (четеръ ардел.), кітаръ.
Zitrone, f., чітронъ, лемонъ, лътъіъ.
Zitronen-baum, m., лътъіъ; —gelb, a., лътъіїъ, de колóреа лътъіеї; —öl, n., олеїъ de лътъіъ; —saft, m., съкъ de лътъіъ; —schale, f., кóжъ de лътъіъ; —wasser, n., лемонатъ.
Zitter-aal, —fisch, m., цімнотъ електрікъ.
Zittergold, в. Flittergold.
Zittermaal, n., печінцine (іт. empetiggine).
Zittern, v., тремъръ; —, n., тремърare.
Zitter-nadel, f., акъ, болдъ тремъръторїъ; —pappel, —esche, —espe, f. плопъ тремъръторїъ (din фрънze).
Zitterroche, f., раіъ торпідъ електрікъ.
Zitwer, m., zedoaріъ (плънтъ).
Zitz, m. чітъ (стамбъ), пънзъ пістріцъ.
Zitze, f., ціцъ, маї алесъ мъкъл ціцеї (алъ мамеї, мамелеї).
Zitzen, v., съце ціцъ; —förmig, a., мамеларъ, de форма ціцеї.
Zobel, m., чівелінъ, самъръ.
Zober, m., чъвъръ (васъ).
Zodiakus, m., zodiакъ.
Zofe, f., кътъріеръ, фатъ de касъ.
Zögern, в. Verzögern.
Zögling, m., школаръ, елевъ.
Zoll, m., децетъ, полікаръ (месъръ); vier — breit, латъ de патръ полікарї.
Zoll, m., вамъ; den — verfahren, а трече фъръ вамъ, а фаче контравандъ; der Natur den — entrichten, а мърі.
Zoll-amt, —haus, n., вътешіъ; —anschlag, m., таріфа вътеї; —bar, a., de вамъ; —beamte, —bediente, m., офічіалъ, съвалтернъ de вамъ; —einnehmer, m., скоцеторъ de вамъ.
Zollen, v., а плъті вамъ; Lob, Dank —, а da лаъдъ. мълцъмітъ.
Zoller, Zöllner, m., вамешъ, пъблікапъ.
Zollfrei, a., скътітъ de вамъ; пров. die Gedanken sind —, гъндълъ е ліберъ; —heit, f., скътінцъ de вамъ.
Zoll-register, n., —tafel, f., в. Zollanschlag.
Zoll-schein, m., кърцъліъ, adeверінцъ de вамъ; —stätte, f., вамешіъ, вамъ (локълъ ъnde се плътеште).
Zoll-stab, —stock, m., варгъ ѫмпърцітъ ѫн полікаре (месъръ); —straße, f., стратъ de пре каре се іа вамъ.
Zone, f., zonъ.
Zoologie, f., zoолоціъ, ѫнвъцътъръ деспре animale.
Zoophyten, pl., zoофіте.
Zopf, m., кікъ, косіцъ; ein steifer —, кóдъ (de пъръ); —ende, n., върфъ de арборе; geflochtener —, кóдъ ѫмплетітъ.
Zorn, m., мъніъ, ѫнтържтъціъне; —ig, a., мъніосъ, ѫнтържтатъ; —ig werden, me мъніъ, девінъ мъніосъ; —ig machen, ѫнтържтъ.
Zote, f., маскаръ, ворбъ de ръшіне.
Zotenhaft, a., мъскърічосъ.
Zotenreißer, m., мъскърічъ, спъіторъ de ворбе de ръшіне.
Zotig, a., флокосъ, лъцосъ.
Zotte, f., флокъ, бъкъ, лацъ (de лънъ); —l, f., флокъшоръ, бъкъшоръ (de пъръ, de лънъ); —ln, v., тропъескъ, тръпъдъ.
Zu, praep., a: — Hause, а касъ; ѫн: — Kronstadt, ѫн Брашовъ;

Digitized by Google

za: — Tiſche ſein, a ſi la maſă; — Hofe dienen, a ſerbi la curte; ne: — Waſſer, — Lande, ne mare, ne uscatĕ; de: der Biſchof — Hermannſtadt, episcopŭ de Cibiiŭ; dela: die Univerſität — Wien, universitatea dela Biena; pentru, de: Gefäß — Milch, vasŭ de lapte; Tuch — einem Kleide, pănură de, seŭ pentru unŭ vestmîntŭ.

Zu (pentru a adjectivelor ſi adverbelor) ca ad.: — Fuße, pedestru; — Pferde, călare; — Nacht, nóptea; — rechter Zeit, la timpŭ (cuviincios); heut — Tage, azi; — Paaren, — Schaaren, — Tauſenden, cu perechea, cu cetele, cu miile; zum wenigſten, cel puţinŭ; zum erſten Male, pentru prima óră; prè: zu viel, prè mult.

Zu! zu! int., pentru!

Zu pe compuſeri cu verbe se conjugă despărţitŭ ſi semnifică adaogere, crestere, pe lîngă, mîncare spre o persónă seŭ lucru.

Zuackern, v., pe lîngă arundŭ.

Zubauen, v., pe lîngă zidindŭ.

Zubehör, n., aducîndu, totŭ ce vine de cheva; —ig, a., aducîndu.

Zubeißen, v., strîngŭ cu dinţii.

Zuber, s. Zober.

Zubereiten, v., pregătescŭ; aconciezŭ (părţile unei femei).

Zubereiter, m., pregătitorŭ.

Zubereitung, f., pregătire, preparaţiune, preparatŭ (pănurată apd. = gătire de oue).

Zubinden, v., alegerŭ.

Zubleiben, v., rostaŭ, remînŭ.

Zublinken, zublinzen, v., a clipi din ochi.

Zubringen, v., aducŭ; einen Toaſt —, a pidica unŭ toastŭ; die Zeit —, a petrece timpu; zugebrachte Kinder, copii din patru pîntîi ſi ai doilea.

Zubrot, n., totŭ ce c'adauce lîngă pîne spre mîncare.

Zubuße, f., cheltuelă, adaosŭ (la opi ce).

Zubüßen, v., prinde din alŭ meŭ.

Zucht, f., seminţă (părsilă), rasă; cultură, creştere; disciplină, correcţiune; bunăpurtare. purine; —fähig, a., disciplinabilŭ; —gericht, n., tribunalŭ correcţionarŭ; —haus, n., casă de correcţiune (arestŭ, pinicóre); —hengſt, m., armăsarŭ de semincă.

Züchtig, a., onestŭ, cu bunăpurtare, înfrînatŭ, învăţatŭ de curăţie (nedatŭ la poſta cîrpalŭ).

Züchtigen, v., disciplinezŭ, corregŭ, nedemnescŭ spre a îndrepta, înfrînezŭ.

Züchtigung, f., correcţiune.

Züchtling, m., omŭ pinicŭ pe casa de correcţiune.

Zuchtlos, a., nedisciplinatŭ, necorigibilŭ.

Zuchtmeiſter, m., correctorŭ (temniţarŭ).

Zuchtochs, m., taurŭ, boŭ de rasă.

Zuchtratte, f., vargă de disciplinatŭ; fig. viţelŭ dzi Dzeŭ (ſmete, cîntă ſiacal.).

Zuchtſau, f., scrófă de părsilă.

Zuchtſtute, f., iapă de seminţă.

Zuchtvieh, n., vite de părsilă.

Zucken, v., trăsarŭ, resarŭ; palpitŭ, mîncŭ pemede; die Achſeln —, daŭ din umerĭ; —, n., spasmŭ, trăsărîtură; palpitaţiune, bătaiă (u. e. de inimă); dare din umerĭ.

Zucker, m., zaharŭ; toher —, zaharŭ brută; Farin—, zaharŭ fărinatŭ; —bäcker, m., confetarŭ; —bäckerei, f., confetăriă (meşteria), —birn, f., păru zaharatŭ, de ale zaharului; —brot, n., biscoptŭ (pon. piscotŭ); —büchſe, —doſe, f., zahariţă; —erbſe, f., mazere dulce; —guß, m., ghiaţă de zaharŭ; —honig, m., miere grăunţósă; —hut, m., căpuţiţă de zaharŭ; —ig, a., zăharoesŭ; —kandel, m., zaharŭ kandelŭ; —mandel, f., mirdalŭ zaharatŭ; —melone, f., pepene (zămosŭ mold.) ai zaharului.

Zuckern, v., zaharezŭ, presarŭ cu zaharŭ.

Zuckern, a., de zaharŭ, zaharinŭ.

Zucker-papier, n., hîrtiă grósă; —

Digitized by Google

pflanzung, f., плъптъцiѕне (de трестiъ de zахарѫ); —plätzchen, n., песmецѫ de zахарѫ, бiскопцелѫ; —rohr, n., трестiъ de zахарѫ; —saft, m., сiрѕпѫ; —sieden, n., рафiнътѕръ de zахарѫ; —sieder, m., рафiнъторѫ de zахарѫ; —siederei, f., рафiнърiъ de zахарѫ; —süß, a., дѕлче ка zахарѕл; —werk, n., конфетѕрi; —zange, f., клеште de (скосѫ din zахарiцъ) zахарѫ.

Zuckung, f., в. Zucken n.

Zudämmen, v., стъвiлескѫ, ꙟнкidѫ кѫ ставiлъ.

Zudecken, v., аккоперѫ.

Zu dem, conj., кътре ачеста.

Zudenken, v., menескѫ, пъстрезѫ ꙟн гъndѫ (чева пентрѕ чiнева).

Zudrängen, sich, v., me'ndecѫ, me 'mѕвлzескѫ.

Zudrehen, v., ꙟнкidѫ ꙟнвъртindѫ.

Zudringlich, a., че се багъ, се 'ndéсъ шi каde ка о греѕтате, ка о белеа; непортѕнѫ, бъгатѕл некiъmатѫ.

Zudrücken, v., ꙟнкidѫ апъсъndѫ; ein Auge —, а ꙟнкide ѕнѫ окiѕ, трекѫ кѫ веdереа, me ѕiтѫ прiнтре деџете.

Zueignen, v., аппропiезѫ, ꙟнсѫшеескѫ; аттрiбѕiѕ; dedikѫ; sich etwas —, а'шi аппропрiа чева.

Zueignung, f., аппропрiецiѕне, ꙟнсѫшiтѕръ; dedikъцiѕне; —sschrift, f., dedikъцiѕне.

Zueilen, v., аккѕрѫ, алергѫ спре . . .

Zuerkennen, v., ажжѕdikѫ, хотъръскѫ къ се кѕвiне чева кѕiва; рекѕноскѫ.

Zuerkennung, f., ажжѕdекатъ.

Zuerst, ad., прiмарmiнте, маi ънтеiѕ.

Zufahren, v. a., addѕкѫ (п. е. петре кѫ карѕ); —, v. n., мергѫ, къльторескѫ репеde; fahr' zu Kutscher! дъ ꙟнаiнте кочiшѕле! даѫ пъвалъ спре чiнева; m'арѕнкѫ, me прiпескѫ спре чева.

Zufall, m., касѫ, ꙟнтъmпларе, сóрте, (хazарdѫ = zadарѫ).

Zufallen, v., се ꙟнкide (de cine) къzъndѫ; каde ꙟн партеа кѕiва. (о ерeziтате).

Zufällig, a., касѕалѫ, ꙟнтъmплъторѫ; —er Weise, din ꙟнтъmпларе; —keit, f., касѕалiтате; в. Zufall.

Zuflicken, v., астѕпѫ петечindѫ.

Zufließen, v., аккѕрџе, кѕрџе спре . . .; einem etwas — lassen, а фаче кѕiва ѕнѫ бiне пе сѕѣ mънъ.

Zuflucht, f., рефѕџiѕ, асiлѫ, адъпостѫ, скѕтiре; —sort, m., локѫ de скъпаре.

Zufluß, m., аккѕрсѫ (аффлѕсѫ), конкѕрсѫ, веnipe din тóте пърцiле.

Zufolge, praep., ꙟнѕрmа, прiн ѕрmаре.

Zufrieden, a. шi ad., ꙟнdестѕлатѫ, mѕлцъmiтѫ; ꙟн паче, лiнiштiтѫ; — stellen, а фаче mѕлцъmiтѫ, а ꙟнdестѕла; sich — geben, а се лiнiшti; —heit, f., ꙟнdестѕларе, mѕлцъmiре.

Zufrieren, v., конгiацъ.

Zufügen, v., къшѕнѫ, adaогѫ, факѫ; Schaden —, къшѕнѫ dаѕнъ.

Zufuhr, f., аппортѫ, ꙟmпортѫ, кондѕсѫ; кърaтѫ de (але mънкъреi) спре (о табъръ).

Zuführen, v., аппортѫ, addѕкѫ, карѫ спре . . .

Zufüllen, v., ꙟmплѕ кѫ върфѫ.

Zug, m., траџере; мерсѫ; прочесiѕне (алаiѕ ꙟн Пп.), спедiцiѕне; пъсаџiѕ de пасерi; пъреке de боi; сорцѫ, вiлетѫ (de лотърiъ); in den letzten Zügen sein, атраџе de мóрте, а фi ꙟн агонiъ.

Zugabe, f., adaосѫ, сѕплimънтѫ; аnnесѫ.

Zugang, m., ꙟнтратъ, adiтѫ.

Zugänglich, a., акчесiверѫ, de апропiатѫ; —keit, f., потiнцъ de апропiере.

Zug-band, n., кеѕторе dетрасѫ (п. е. ла ꙟнкълцъmiнте); —brücke, f., поnте лѕъторѫ, ꙟmблъторѫ (че се рiдiкъ шi се ласъ).

Zugeben, v., даѫ, adaѕсѫ, даѫ пеdеасѕпра; ꙟнгъdѕiѕ; me 'нвоiескѫ (кончеdѫ); einen Gehülfen —, даѫ ажѕторѫ, adжѕnктѫ.

Zugegen, ad., dефацъ, пресѫнте.

Zugehen, v., мергѫ ꙟнаiнте сéѫ спре . . .; се 'нкide de cine (п. е. ферéстра, ѕша); wo geht dieser Weg zu? ꙟнкътро dѕче калеа аста?

Digitized by Google

er geht seinem Ende zu, мерце спре мóрте; wie geht es zu? de ѫnde вine ачéста? es geht nicht mit rechten Dingen zu, ачі nѫ е лѫкрѫ кѫратѫ.

Zugehör, n., аццindinце; ѧnгрediinце; в. Zubehör.

Zugehören, v., аццine; се цine (de чева).

Zugehörig, a., аццinъnте, кѫвenітѫ.

Zügel, m., фрънѫ; den — schießen lassen, а лъса фръѫ калѫлѫі; dem Vergnügen — anlegen, а ѧnфръna пофтеле.

Zügellos, a., десфръnатѫ.

Zugemüse, n., легѫme (adaoce ла).

Zugenannt, a., сѫпръnѫmітѫ.

Zugesellen, v., ассочіezѫ (ѧnтовъръшескѫ).

Zugesellung, f., ассочіецiѫne.

Zugestehen, v., мъртѫрісескѫ; кончедѫ.

Zugethan, v., датѫ, ѧnклinатѫ, ѧnкinатѫ.

Zugfisch, m., неште de нъсацiѫ.

Zuggarn, в. Zugnetz.

Zugießen, v., adaorѫ торnъndѫ.

Zugleich, ad., тотdeodатъ, ѧn ачелашї тimпѫ.

Zugloch, n., ресѫфлътóре.

Zugluft, f., флѫсѫ, трацере de аерѫ (п. е. ла о ферéстръ deскісъ).

Zug-ochs, m., воѫ de жѫгѫ; —pferd, n., калѫ de трасѫ (de хамѫ).

Zugpflaster, n., весікътóре.

Zugreifen, v., пѫnѫ мъna, апѫкѫ кѫ мъna; фѫрѫ . .

Zug-schnur, f., кордеа de стрѫncѫ; —seil, f., фѫne de трасѫ; —vieh, n., віте de жѫгѫ; —vogel, m., пасере de пъсацѫ; —wind, m., въnтѫ че траце; —winde, f., арканѫ.

Zuhalten, v., цinѫ ѧnкісѫ.

Zuhängen, v., аninѫ, атърnѫ вълѫ, перdea.

Zuhauen, v., десгрошezѫ; ловескѫ ѧnтр'ѫna, daѫ ловітѫрї.

Zuheften, v., ѧnкопчіѫ, ѧmвѫmвѫ.

Zuheilen, v., се ѧnкide (вindeкъndѫce) рana.

Zuhorchen, v., пѫnѫ ѫрекеа (аскѫлтъndѫ, п. е. ла ѫшъ).

Zuhören, v., аскѫлтѫ.

Zuhörer, m., аѫziторѫ (dісчіплѫ).

Zuhüllen, v., ѧnвълескѫ, ѧnфъшіѫ.

Zujauchzen, v., аплаѫdѫ, ѧnалцѫ воче de бѫкѫріъ.

Zukeilen, v., ѧmпъnezѫ, ѧnкidѫ кѫ папъ, ікѫескѫ.

Zuklatschen, v., ватѫ din мъnѫ, апплаѫdѫ.

Zukleben, v., ѧnклеескѫ.

Zuknöpfen, v., ѧnnъстѫрezѫ.

Zuknüpfen, v., ѧnnodѫ.

Zukommen, v., аццine, се кѫвine, каde ѧn парте; віne (чева, п. е. о скрісóре); ажѫnце; — lassen, а тръmіте.

Zukunft, f., вііторѫ, фііторѫ; віітоpime.

Zukünftig, a., вііторѫ; ad. пе, ѧn вііторѫ.

Zulachen, v., аррѫdѫ, сѫрѫdѫ.

Zulage, f., adaocѫ (ла платъ шчл.)

Zulangen, v., ѧnтindѫ; daѫ din мъnъ ѧn мъnъ (п. е. къръmidъ); се сервеште; (ла масъ); ажѫnце (фѫnea).

Zulänglich, a., сѫфічіенте, de ажѫncѫ; — sein, а фі de ажѫncѫ; —keit, f., сѫфічіенцъ.

Zulassen, v., аmmітѫ, ласѫ съ ѧnтре, ѧnтрѫdѫкѫ; кончедѫ, ѧnгъdѫіѫ (Gestatten).

Zulässig, a., аmmісіверѫ, че се пóте ѧnгъdѫі а се фаче; сѫферіверѫ.

Zulassung, f., аmmісіѫne.

Zulauf, m., конкѫрсѫ, аккѫрсѫ, adѫnape (de глóте).

Zulaufen, v., аккѫрѫ, алергѫ; се сѫбцiъ мергъndѫ спре капетѫ (nѫіéоа).

Zulegen, v., ѧnкidѫ, аккоперѫ; adaorѫ, ѧmплinескѫ; me къпѫескѫ; Holz zum Feuer —, а пѫne лемne пе фокѫ; zur Summe was fehlt —, а ѧmплini че лiпсеште din сѫmъ; eine Perrücke —, а'шї п пе перѫкъ; sich Pferde und Kutsche —, а се къпѫі de каї ші тръсѫръ.

Zuleimen, v., ѧnкide кѫ клеіѫ.

Zuletzt, ad., ѧn фine.

Digitized by Google

Zulöthen, v., a салда; a лiнi.
Zulp, m., корпѫ (цiцъ) imiтатѫ пентрѫ алъптареа копiiлорѫ.
Zulpen, v., сѫгѫ din корпѫ.
Zum, zu dem, praep., кътре ачéста.
Zumachen, v., ꙟпкidѫ, ꙟпкѫiѫ, астѫпѫ; сiцiлезѫ.
Zumal, ad., маiалесѫ, маiвѫртосѫ (кънd маi гъndештi шчл.).
Zumauern, v., ꙟмтѫрезѫ, ꙟпкidѫ кѫ тѫрѫ.
Zumessen, v., аттесѫрѫ; аттрiвѫiѫ.
Zumuthen, v., (einem etwas), а чере, а претinde чева дела чiпева; а креде деспре дѫпсѫлѫ къ ар фi облегатѫ сéѫ плекатѫ а фаче чева (а сѫтѫца).
Zumuthung, f., претinciѫne; сѫтѫцаре.
Zunächst, ad., вечiпѫ алътѫреа, челѫ маi апрóпе.
Zunageln, v., ꙟпкѫiѫ (фр. clouer); ꙟпкidѫ кѫ кѫiе.
Zunähen, v., аккосѫ, ꙟпкidѫ кѫсъndѫ.
Zunahme, f., акрескътъптѫ, adaосѫ.
Zuname, m., пропѫме; полекрiтѫръ.
Zündbar, a., арziверѫ, ꙟпвъпъiаверѫ; —keit, f., арziверiтате.
Zünden, v. a., апрindѫ, пѫпѫ, daѫ фокѫ; —, v. n., iа фокѫ; einem —, а фаче кѫiва лѫminъ.
Zünder, m., апрinzъторѫ.
Zunder, m., матерiъ лесне de апрincѫ (éскъ); —schwamm, m., éскъ.
Zünd-hölzchen, n., беце апрinzътóре (кътръпiце, кiврiтѫ, лемпiшóре de апрincѫ); —kraut, n., правѫ de тiгъiцъ (ла тѫпѫ шчл.); —loch, n., окiѫ (че ꙟтпреѫпъ тiгъiца кѫ цеава) de апрincѫ; —pfanne, f., тiгъiцъ (ла тѫпѫ шчл. арте de фокѫ); —pfannendeckel, m., кокошѫ (коперiшiѫл тiгъiцеi); —ruthe, f., фiтiлѫ, варгъ кѫ фiтiлѫ (de датѫ фокѫ ла тѫпѫрi); (лѫптъ); —schwamm, в. Zunderschwamm; —strick, m., фiтiлѫ; —stoff, m., арziъ.
Zunehmen, v., креште, аккреште, с'adaоце, се търеште, спореште; фаче прогресѫ; der —de Mond, лѫпа крескъndъ; Ihr Vieh nimmt nicht zu, вiта та пѫ креште, вiтеле тале пѫ се тѫлцескѫ.
Zuneigen, v., а се ꙟпклiпа спре..; а фi датѫ, аплекатѫ.
Zuneigung, f., ꙟпклiпъцiѫne; аплекаре; амóре.
Zunft, f., корпоръцiѫne; трiвѫ; —genoß, m., тетврѫ ал корпоръцiѫneï.
Zünftig, a., бъгатѫ ꙟптр'о корпоръцiѫne.
Zunft-mäßig, a., конфортѫ, аттесѫратѫ статѫтелорѫ корпоръцiѫneï; —meister, m., трiвѫпѫ (ла романi); —meisteramt, n., трiвѫпатѫ; —recht, n., дрептѫ de маiстерѫ; —stube, f., каса корпоръцiѫneï; —weise, ad., кѫ трiвѫрiле.
Zunge, f., лiмвъ; der Tod sitzt ihm auf der —, е ꙟп гѫра морцiï, стъ съ ï есе сѫфлетѫл; die — ausstrecken, а скóте лiмва; es liegt mir auf der —, ꙟмï стъ пе лiмвъ.
Zungen-buchstabe, m., лiтеръ лiмвалъ; —drescher, m., авокатѫ ꙟпкѫркъторѫ; равѫлiстѫ; —förmig, a., (вот.) лiмвiфортѫ; —freund, m., амiкѫ din гѫръ; —held, m., гѫръмаре.
Zunichte, ad., — machen, a nimiчi, а стрiка; — werden, а се nimiчi.
Zunicken, v., einem Beifall —, а ꙟпкѫвiiнца дъndѫ din капѫ.
Zuordnen, v., daѫ de ажѫторѫ, de адѫѫпктѫ (пе чiпева).
Zupfen, v., скартъпѫ (лъпъ), чѫпескѫ; Rosen —, а стѫлце фоiле ѫneï росе; bei den Haaren —, а траце de пърѫ.
Zupflügen, v., аккоперѫ арънdѫ.
Zur, zu der, praep., ла; zur Mahlzeit bitten, а iпвiта ла пръпzѫ, чiпъ.
Zurathen, v., свътѫескѫ.
Zurechnen, v., ꙟтпѫтѫ; аттрiвѫiѫ.
Zurechnung, f., ꙟтпѫтъцiѫne.
Zurecht, ad. кѫ вер. —bringen, v., пѫпѫ ла рънdѫ; sich —finden, v., а се конфорта ꙟтпрецiѫрърiлорѫ; —helfen, v. ал da пе бразdъ, ал пѫпе пе калеа чеа бѫпъ; —kommen v., а о скóте ла капътѫ, а реѫшi; —legen, —setzen, —stellen, v.,

Digitized by Google

opdinŭ, пѫнŭ ла рѫndŭ, diperŭ; —weisen, v., ѧndрептŭ; —legung, —machung, f., гътіре, аккончіътѫръ, ѧndрептаре.

Zureden, v., пресвътѫескŭ, ѧndemnŭ свътѫindŭ, ѧndѫплекŭ.

Zureichen, v., ажѫнце; —d, a., deaжѫнсŭ, сѫфічіінте.

Zureiten, v., а кълърі спре . . .; а мерце кълаpe тотŭ ѧнтр'ѫна; deпрindŭ ла кълърітŭ ѫнŭ калŭ.

Zurennen, v., аккѫрŭ іѫте.

Zurichten, v., ѧndірептŭ, dipirŭ спре чева (тѫнѫріле); прегътескŭ (вѫкате); übel —, се стрѫнчінъ; фіг. реѫтратезŭ.

Zuriegeln, v., ѧнкidŭ кѫ верігъ.

Zürnen, v., me мъніŭ, me 'нтърътŭ.

Zurück, ad., дърѫптŭ, ѧndеретрѫ, ѧнапоі, ѧнѫрмъ; ѧн компѫсецiѫне се дъ ромънеште маі ѫшорŭ кѫ ре.

Zurück-begeben, sich, v., се ре'нтóрнъ; —behalten, v., рецінŭ; —bekommen, v., рекапътŭ, капътŭ ѧнапоі; —berufen, v., рекіъмŭ; —berufung, f., рекіъмъцiѫне; —biegen, v., me плекŭ ѧнапоі; —bleiben, v., рестаŭ, ремънŭ, ѧнтърziŭ; —bringen, v., репортŭ, реадѫкŭ; einen wieder ins Leben —bringen, а ѧнвіа пе чінева.

Zurück-denken, v., гъndескŭ ла трекѫтŭ; —drängen, v., респінгŭ; —eilen, v., me гръбескŭ ѧndърѫптŭ, me проперŭ.

Zurück-fahren, v., me'нторкŭ ѧнапоі, me реторкŭ (кѫ карŭ, naia шчл.); —fahrt, f., ретѫрнаре; —fallen, v., кадŭ ѧndърътрѫ, рекадŭ; —fließen, v., рекѫрце; —fluß, m., рефлѫсŭ; —fordern, v., рекіъмŭ, речерŭ; ревindікŭ (ѧн лецї); —forderung, f., рекіъмъцiѫне; ревindікъцiѫне; —führen, v., редѫкŭ.

Zurück-gabe, f., редаре, рестітѫцiѫне; —gang, m., ремерсŭ; —geben, v., редаŭ, даŭ ѧнапоі; —gehen, v., ремергŭ; me ре'нторнŭ; фіг. нѫ прinde локŭ, нѫ реéсъ; auf den Ursprung einer Sache —gehen, а се сѫі пънъ ла фонтѫна каѫсеі.

Zurück-halten, v., рецінŭ, ѧмпедекŭ, опрескŭ; аскѫndŭ; аррестезŭ; —haltung, f., рецінінцъ, (прѫdінцъ), ретрацере.

Zurück-kehren, —kommen, v., ревінŭ; me реторнŭ; —kehr, —kunft, f., ретѫрнаре.

Zurück-lassen, v., ласŭ ѧndърѫптŭ, ѧнѫрмъ; —legen, v., пѫнŭ ла о парте, пѫнŭ ла пъстраре; einen Weg —legen, а фаче о кале; so viel Jahre seines Lebens —gelegt haben, а фі петрекѫтŭ атъцї anї din віаца са.

Zurücknehmen, v., реіаŭ, іаŭ ѧнапоі.

Zurückprallen, v., ресаре (ѫнŭ корпŭ еластікŭ ісвітŭ); се ресфрънце (лѫміна).

Zurück-reise, f., ремерсŭ, кълъторіъ ѧнапоі; —reisen, v., рекълъторескŭ, ремергŭ, me реторнŭ; —rufen, v., ревокŭ; —rufung, f., ревокъцiѫне.

Zurück-schauen, v., каѫтŭ ѧndърътŭ; —schaudern, v.. me ретрагŭ тремѫрѫndŭ de фрікъ; —schicken, v., ретрімітŭ; —schieben, v., респінгŭ; —schlagen, v., ревaтŭ, ватŭ ѧн дърътŭ, респінгŭ, респѫмнŭ; се ресфрънгŭ (разеле); —schlagen, n., респінцере; ресфрънцере (de раze); —schreiben, v., рескріŭ, респѫndŭ, даŭ респѫнсŭ ѧndърѫптŭ; —schreiten, v., репъшескŭ; —sehnen, v., каѫтŭ ѧнапоі; —sehnen, sich, дорескŭ а me реторна; mi е дорŭ; —senden, v., ретрімітŭ; —setzen, v., репѫнŭ, пѫнŭ ѧн дърѫптŭ, даŭ ла спате, негріцескŭ, нѫ багŭ ѧн сéмъ (нѫ крестезŭ) чева; —sein, v., а фі ѧн ѫрмъ; а се фі ѧнторсŭ, венітŭ ѧнапоі; —sinken, v., рекаде; —springen, v., ресаре; —stehen, v., рестъ, стъ ѧndърѫптŭ, е маі жосŭ декътŭ алцiї; —stellen, v., пѫнŭ ѧndърѫптŭ (орлоцїѫ); даŭ ла о парте; —stoßen, v., респінгŭ; —strahlen, ресфрънце разеле; —streifen, v., реплікŭ (мънечеле); —tragen, v. репортŭ; —treiben, v., ремънŭ, мънŭ ѧndърѫптŭ; респінгŭ; —

Digitized by Google

treten, v., me retrag; —weichen, v., me retrag; —weisen, v.. peientŭ, ndprentŭ napoi; —werfen, v., peientŭ, arunkŭ, asvîrlŭ ndurîntŭ; —werfen, n., peientare; —ziehen, v., retragŭ; sich —ziehen, me retragŭ.

Zuruf, m., akkiîmtsiune; aplaudŭ.

Zurufen, v., akkiîmŭ; strigŭ (pe cineva).

Zurûsten, v., armezŭ, ekuipezŭ (o nai); fakŭ pregătirî.

Zurûstung, f., armătmîntŭ; pregătire.

Zusage, f., promisŭ (parolŭ), dare de kuvîntŭ.

Zusagen, v., promitŭ.

Zusammen, ad., mpreunŭ, în sumŭ, la unŭ loku, ku toții. Aceștŭ partikulŭ, ce se pune în kompusetiune naainte la unŭ numerŭ de verbî shi de derivatele lorŭ, semnifikŭ totădeuna o mpreunare, o unire, o kolekțiune intr'o sumŭ, la unŭ loku, prin akțiunea verbului, adeseorî nu e dekîtŭ unŭ pleonasmŭ de prisosŭ, d'aceea în limba romînŭ se espritŭ mai de multe orî numai prin verbŭ simplu, ceŭ kompusŭ ku prepusetiunea k o n, k u.

Zusammen-backen, v., kopkokŭ, se lipește kokîndose; —ballen, v., kombalezŭ, mbalezŭ, legŭ la unŭ loku; —begeben, sich, a se koadunа, a se konduni; —beissen, v., înkleștezŭ dinții; —berufen, v., konvokŭ; —berufung, f., konvokatiune; —binden, v., kolegŭ, legŭ mpreunŭ; —bringen, v., aduk, adunŭ la unŭ loku; —gebrachte Kinder, konii din dose patrî.

Zusammen-drängen, v., konstringŭ, restringŭ; —drücken, v., apunsŭ la unŭ loku.

Zusammen-fahren, v. kopkîtoreskŭ, mergŭ mpreunŭ (ku karu, ku naiea); se 'nkiagŭ la unŭ loku; me spăriŭ; —fallen, v., se kufundŭ; kade în ruine; —falten, v., mpăturŭ la unŭ loku; —fassen, v., konprindŭ; konprindŭ în scurtŭ; rekapitulŭ, reculegŭ; seine Gedanken —fassen, a'shi rekulege ideile; —fliessen, v., konkurge; se 'nsukŭ (unŭ rîŭ ku altul); —fluss, m., konfluesŭ, mbucătură; —fordern, v., konkîmŭ; —frieren, v., a kondelera; —fügen, v., kombinŭ; —fügung, f., kombinațiune.

Zusammen-geben, v., mpărtŭ (v. Trauen); sich —geben, se mpreunŭ; —gehen, v., mergŭ mpreunŭ; se 'nsuținézŭ; —gehören, v., se ține unŭ de altul, se kuvine la unŭ loku, sunt pereche; —gesellen, v., a se asocia, a se uni.

Zusammen-halten, v., a ține la unŭ loku; a alăturа, a konfrunta; sunt la unŭ rîndŭ, sunt de o partitŭ; —haltung, f., konfruntare; —hang, m., legătîntŭ, relațiune, reportŭ; înțelesŭ, înșiruire; (fizikŭ koesiune, koerințŭ); —hängen cu —hangen, v. a., se ține una, șirŭ, lanțŭ; are konexiune (fizikŭ), reportŭ; stŭ în legătură; e de aceeași partitŭ șcl.; —hängen, v. n., atîrnŭ la unŭ loku, legŭ, kombinŭ; —häufen, v., adunŭ, grămădeskŭ; —heften, v., konkosŭ.

Zusammen-kaufen, v., kumpărŭ la unŭ loku, kumpărŭ ku grămada; —klang, m., konsonanțŭ, armoniŭ; —kleiben, v., konkleieskŭ; —knüpfen, v., konnodŭ; —kommen, v., c' aduna, se 'ntîlnescŭ; la unŭ loku; —koppeln, v., a se logodi mpreunŭ; —kriechen, v., a se vîrî tîrîndose (mpr'un kolțŭ); se svîrcheșe (uruna); —kunft, f., konvenitŭ, adunanțŭ, adunare; strînsură; —kunft der Gesandten, kongresŭ; heimliche —kunft, konventikulŭ, konșiliabulŭ.

Zusammen-lauf, m., konkursŭ, adunare de lume; —laufen, v., a konkurge, a se aduna ku multime; se taiŭ (se 'nkiagŭ lanțele); se 'mbukŭ (dose rîurî); —laut, m., konsonanțŭ; —lauter, m., adunŭ prin sunare klopotelorŭ; a trage tote klopotele; —legen,

Digitized by Google

v., комбинѫ; пѣнѫ дп пътярї; дndoeскѫ хъртіа; стрѫнгѫ; —leimen, v., дтпрехнѫ къ клеіѫ; —leſen, v., кълегѫ, adънѫ шї пѣнѫ ла ънѫ локѫ, факѫ колекціѣне; чітескѫ дтпрехнъ.

Zuſammen-machen, v., факѫ ла ънѫ локѫ, deodatъ; дтпакетезѫ.

Zuſammen-nähen, v., косѫ ла ънѫ локѫ; —nehmen, v., іаѫ дтпрехнъ, adънѫ; стрѫнгѫ (пóлеле мантелеї); me рекълегѫ, дшї adънѫ тóте пътеріле; alles —genommen, ѕна къ алта.

Zuſammen-paaren, v., дтпърекезѫ; —pappen, в. Zuſammenkleiben; —paſſen, v., кафрézъ, се потрівеште; конвінѫ; —preſſen, v., контескъескѫ, тескъескѫ ла ънѫ локѫ; —preſſung, f., контескъіре.

Zuſammen-raffen, v., стрѫнгѫ репеде ла ънѫ локѫ; ſich —raffen, a се рекълеце іѫте; —rechnen, v., компътѫ, конскътезѫ, дпсътезѫ, adънѫ ла ънѫ локѫ; —reimen, v., конрітъ, рітъ ѕна къ алта (ворвеле); фіг. me 'нвоіескѫ, me ънескѫ, me 'нцелегѫ; —rollen, v., а въльтъчі ла ънѫ локѫ; —rotten, ſich, a се рескъля; —rottung, f., рескъларе; —rücken, v., а се апропіе, стрѫнце дтпрехнъ віндѫ; —rufen, v., конвокѫ, adънѫ; —rühren, v., коместекѫ, местекѫ ла ънѫ локѫ.

Zuſammen-ſchicken, ſich, v., конвіне; с'аккордézъ; —ſchieben, v., с'апропіе ънѫ де алтълѫ дтпінгънджсе; —ſchießen, v., коатрівлѫ, конкърезѫ (къ вапї); Geld —ſchießen, a контрібві партеа са (de banї); в. Niederſchießen; —ſchlagen, v., спаргѫ, стрікѫ; пѣнѫ ѕна песте алта; die Hände über dem Kopfe ſ—chlagen, a се въіера, лamenta, желві; —ſchließen, v., дпшірѫ, дплънцъескѫ; —ſchmelzen, v., контопескѫ; се дтпъцінézъ; —ſchmieden, v., конфоръстві, a комбіна доже вѫкъцї de ферѫ (прін фокѫ); —ſchmiegen, ſich, a се піті, a се стрінце фъкъндже мічї; | ſchnüren, v., констрінгѫ къ сóбръ; —ſchreiben, v., комънѫ, компілезѫ (о карте); —ſchütten, v., конскътърѫ, коместекѫ; —ſchweißen, —ſchmieden, —ſetzen, v., комънѫ, пѣнѫ ла ънѫ локѫ; —ſetzung, f., комънъцъціѣне; —ſitzen, v., шедѫ дтпрехнъ; —ſpannen, v., дпхамѫ ла ънѫ локѫ; —ſtehen, v., а ста къ тоцїї, a фі de ачеашї партітъ; —ſteuern, v., контрівліѫ; —ſtimmen, v., консънѫ, конглъсъескѫ; —ſtimmend, a., консопънтѫ; —ſtimmung, f., консопънцъ, конкорданцъ, ѕнире; —ſtoßen, v., се ловескѫ, даѫ ѕна дптр'алта; се мърцінескѫ; —ſtücken, v., вѫкъцескѫ; —ſtürzen, v., каде дп рѫпъ; —ſuchen, v., а черчета претъtinde; —ſummiren, v., съмезѫ дптр'ѕна.

Zuſammen-thun, v., дтпрехнѫ, пѣнѫ ла ънѫ локѫ; ſich —thun, се 'нкіде; —tragen, v., а грътъdі ла ънѫ локѫ; —treffen, v., ме 'нтълнескѫ; се ісвескѫ ѕнъ къ алтълѫ; конкадѫ; —treffen, n., дптълніре; коісвіре; конкъdінцъ = коінчідінцъ; —treiben, v., тънѫ спре а стрѫнце ла ънѫ локѫ; —treten, n., ассоціаціѣне.

Zuſammen-verſchwören, ſich, v., а се конжѫра; —verſchwörung, f., конжъръціѣне; —verſtehen, ſich, v., а се 'нцелеце.

Zuſammen-wachſen, v., а конкреште, а креште ла ънѫ локѫ; —wachſung, f., конкресчіѣне = конкреціѣне; —werfen, v., арѫнкѫ ѕна песте алта, пѣнѫ перетере; —wickeln, v., дпфътіїѣ ла ънѫ локѫ.

Zuſammen-ziehen, v. a., констрінгѫ, трагѫ ла ънѫ локѫ; adънѫ (мілїціа); прескъртезѫ (о карте); —, v. n., се тъть тотѫ дптр'о локвінцъ; ſich —ziehen, стърческѫ (п. е. первїї); се adънъ (норїї); —ziehend, a., констрінгътте.

Zuſatz, m., adaocѫ, сѫплїнтѫ.

Zuſchanzen, v., дпкідѫ къ шанцѫ; фіг. прокърезѫ (чева кѫіва), дл дплеспескѫ а къпъта (чева).

Zuſcharren, v., акконерѫ къ церъпъ.

Digitized by Google

Zuschauen, в. Zusehen.
Zuschauer, m., прівіторъ, спектаторъ; —in, f., прівіторе.
Zuschicken, v., трімітъ ла . ., ѫndрептезъ спре . .
Zuschieben, v., ѫмпінгъ спре . .
Zuschießen, v., маї даъ, adaorъ; m' арѫнкъ асѫпра . . .
Zuschlag, m., ажжѫdікъцiѫne = (хотърѫре а ръмънеа асѫпра кѫіва лѫкрѫ лічітатъ); adocъ.
Zuschlagen, v., батъ спре чінева (піла); ѫнкідъ тръптіndъ (ѫша); даъ мъна (спре семнъ къ с'а фъкѫтъ кѫмпърътѫра); ажжѫdікъ (ѫп лічітъцiѫne), харечлѫескъ (ѫп Пп.); лѫкрéзъ (medічіna).
Zuschleppen, v., търъскъ спре . . .; adѫкъ пе фѫрішъ.
Zuschließen, v., ѫнкідъ кѫ кеіеа.
Zuschmieren, v., астѫпъ, ліпіndъ (кѫ лѫтъ).
Zuschnappen, v., ѫнкідъ клъмпъпіndъ; хъпъескъ ѫнкізъndъ гѫра.
Zuschneiden, v., кроескъ; таїѫ.
Zuschrauben, v., ѫнкідъ кѫ фѫсъ (кѫ шрѫпъ) сѫчіndѫлъ.
Zuschreiben, v., скріъ, трекъ (о сѫмъ) пе пѫмеле кѫіва; фіг. аскріъ, атрівѫїѫ (еффептъ ла о каѫсъ); ѫмпѫтъ.
Zuschreien, v., а стріга кѫіва, ал ѫнштіінца стрігъndѫї.
Zuschreiten, v., проперъ, m'апропіъ кѫ пашї ѫndoiцї.
Zuschrift, f., dedікъцiѫne; скрісóре adресатъ ла чінева.
Zuschuß, m., adaocъ ла саларъ; аффлѫінцъ (de лапте).
Zuschütten, v., ѫмплѫ кѫ върфъ.
Zuschwänen, v., се ѫнкіde пѫроіndъ.
Zuschwören, v., жѫръ (кредінцъ); ѫмї ѫнсѫшескъ прін жѫръмънтъ.
Zusehen, v., стаъ de въdъ, стаъ de прівескъ: іаъ самъ, прівегіезъ; sehen Sie zu, ob er gekommen, en везї а венітъ; —ds, ad., възъndъ кѫ окіі.
Zusein, v., а фі ѫнкісъ.
Zusenden, в. Zuschicken.
Zusetzen, v., аппѫпъ, пѫпъ ла . .; an's Feuer —, пѫпъ ла фокъ (óла); zum Solde —, adaorъ; im Handel —, а пѫне din капіталъ; einem hart —, а пѫне сѫла ѫп кóстъ, а стрімтора пе чінева.
Zusichern, v., ассекѫръ, даъ секѫранцъ.
Zusiegeln, v., ассіцілъ.
Zusperren, v., ѫнкідъ стръпѫпъndъ dрѫгѫл.
Zuspitzen, v., аскѫцъ, факъ върфъ.
Zusprechen, v., ѫнкоръцезъ, мънгъїѫ, ѫнтърескъ (пе чінева) кѫ ворба; ажѫdікъ; ѫнтрѫ съ възъ (пе чінева).
Zuspruch, m., Zusprache, f., ѫнкоръцаре, мънгъіере кѫ ворба; ажѫdікаре; вісітъ скѫртъ.
Zustand, m., старе (статъ), кondiцiѫne, пѫсетѫръ, черкѫстърї.
Zuständig, a., кѫвенітъ, пропріъ (кѫіва), апъртініторъ.
Zustatten kommen, v., і каde віне, ї е de фолосъ, віне а пропосітъ.
Zustecken, v., ѫнкеїѫ кѫ ѫпъ волdъ; вѫръскъ; adѫкъ пе сѫв мънъ.
Zustehen, v., се кѫвіне.
Zustellen, v., трімітъ.
Zustimmen, v., вотезъ; консімцъ; в. Beistimmen.
Zustopfen, v., астѫпъ.
Zustoßen, v., ѫнкідъ ісвіndъ; даъ ловітѫръ греа; dъ престе міне пекаzъ.
Zuströmen, v., аккѫрце кѫ прісосінцъ.
Zustutzen, v., чѫптескъ, тешескъ; ръtезъ (пълъріъ, арборї) спре але da о ведере плъкѫтъ; формезъ, полескъ; edѫкъ (чоплескъ бъdъръпіа).
Zuthat, f., adaocъ лътѫралъ, мърѫнцішѫрї (п. е. бѫмбї, ібрішінъ шчл.); ла ѫпъ вестмънтъ; дересѫрї (піперъ, скорцішóръ шчл.) ла бѫкате; матеріалъ (къръмідъ, варъ, пъсіпъ шчл.) ла zidъ.
Zutheilen, v., ѫмпартъ, даъ фіъкѫї партеа са.
Zuthun, v., ѫнкідъ, пѫпъ ла . .; —, n., ажѫторїѫ, adaocъ, ѫнфлѫінцъ, конлѫкраре; ohne mein —, фъръ пъртъшіѫnea (participatione) меа.
Zutragen, v., аппортъ, addѫкъ, dѫкъ

Digitized by Google

порть спре . . .; ſich —, evine, се 'пътпилъ.
Zutrâglich, a., priincnoсъ, фолосічосъ.
Zutrauen, v., me 'пкредъ; сънънъ, лмі лпкіпзескъ; —, n., лпкредере.
Zutraulich, a., фаміліарь, къ лпкредере.
Zutreffen, v., се ловеште, се nimereште.
Zutreten, v., m'апропіь; лпкідъ къдкъндъ.
Zutrinken, v., веаъ лп съпътатеа (кзіва), pidікъ тоастъ.
Zutritt, m., апропіере, лптрare (ліверъ ла чінева).
Zuverläſſig, a., чертъ, посітівъ, секзрь; —keit, f., чертéцъ, nendoinцъ.
Zuverſicht, f., ассекзранцъ, сперанцъ (лптемеіатъ къ се ва фаче че се аштéпть); —lich, a., чертъ, секзрь; ad. къ лпкредinцare, къ секзранцъ.
Zuviel, ad., преатълтъ, къ прісосъ.
Zuvor, ad., лnainte (it. innanzi), maі nainte.
Zuvorbedenken, v. прекзцетъ, me гъndескъ maі nainte.
Zuvörderſt, ad., maі nainte de тóte, deокamdatъ.
Zuvor-einnehmen, v., прекзпезъ; —empfinden, v., пресімцъ; —geben, v., даъ лnainte; —kommen, v., превінъ; апъкъ лnainte; іаъ nedinainte (къ ворва); einer Sache —, лптітпінъ; —kommend, a., лптітпінъторь; кзртенецъ, політъ; —kommenheit, f., лптітпінare, кзртеніре, політецъ; —nehmen, v., іаъ лnainte; —ſagen, v., превъдъ; —ſagen, n., превединцъ; —thun, v., лптрекъ (пе чінева), лі ковършескъ; —verordnen, —verſehen, v., преордінъ, пънъ ла орънdкіélъ de maі nainte; —wiſſen, v., прештіь, штіь maі nainte.
Zuwachs, m., акрескътъптъ, adaoсътъптъ.
Zuwachſen, v., аккрескъ, adaorь, спорескъ; се 'пкide крескъндъ.
Zuwägen, v., месзрь; лтпартъ къ лампъна.
Zuwegebringen, v., ефъпътзескъ; продзкъ, лтплінескъ.
Zuweilen, ad., унеорі, къгеодатъ, кънdъ ші кънdъ.
Zuweiſen, v., adpecezъ, лndpeптezъ.
Zuweiſung, f., adpecape, лndpeптare.
Zuwenden, v., лпторкъ спре чінева (docъ); лndemъпezъ, лплеспескъ.
Zuwerfen, v., лтпля аіептъndъ.
Zuwiđeln, v., лпвълескъ, лпфъшіь.
Zuwider, praep., коптръ; — handeln, лзкрь коптръ; — ſein, коптрапіezъ, me опnзнъ; von Natur —, антіпатікъ.
Zuwinken, v., факъ къ окіь, даъ семнъ къ окіь.
Zuwölben, v., лтволтezъ, лпкідъ къ волтъ.
Zuzählen, v, аппзтерь, пзтерь лп (тъпъ).
Zuzeiten, ad., din кънdъ лп кънdъ, din тітпъ лп тітпъ.
Zuziehen, v., аттрагъ, коптрагъ; adзкъ, кіътъ; лпкідъ тръгънdъ; ſich —, a'ші траце (о вóлъ).
Zwacken, v., пішкъ.
Zwang, m., форцъ (аветъ фóрте), конструпсътъптъ (сілъ), певоіь.
Zwang-anleihe, f., лтпрзтътъ форцатъ, певоітъ; —dienſt, m., ангаріь, сервічіь певоітъ; —gerechtigkeit, f., вапалітате; —geſetz, n., лецe коерчітівъ; —kauf, m., монополъ; —leihen, n., фехdъ сфорцатъ; —mühle, —ofen, іс., мóръ, конторь шчл. вапалъ (къ дрептъ de a конструпце пе óтепі съ маčіне, съ кóкъ шчл. ла ачелеа); —mittel, n., міжлокъ конструпторь, сфорцъ (сілъ), певоіь.
Zwangsweiſe, ad., къ сфорца, de певоіь, de сілъ.
Zwanzig, num., дохезечі; Zahl von ungefähr —, врео дóхзечі, о дóзечітъ; —er, m., дохечерь (монетъ de 20 крі); —ſte, num., аі доъзечілеа, а доъзечеа.
Zwar, ad., вінекъ, къ тóте, тотъші, деші; лпadeверь.
Zweck, m., скопь, фіпе, цінтъ, целъ (mold.); —dienlich, a. ші ad., сервіторь спре скопь; —e, f., кзіа,

Digitized by Google

ніпонѣ (de цінтъ); —en, v., цінтъескѣ, дпцепепескѣ кѣ кѣіе; цінтескѣ; —los, a. ші ad., фърѣ скопѣ; —mäßig, a., аппесърагѣ, корєспѣпzѣпте скопълві, кѣвепітѣ; —widrig, a., контрарїѣ скопълві.

Zween, в. Zwei.

Zwei, num., (Zween ші Zwo пѣ mai сѣпт дп всѣ), doї.

Zwei, f., doї окї (пе о карте de жокѣ).

Zweibeinig, a., віпедѣ.

Zweideutig, a., ъпбіѣ, екзівокѣ, апфіологѣ; —keit, f., ъпбіїтате, екзівочїтате, дѣплічїтате, апфіолоціъ.

Zweidräthig, a., дп доѣе фіре, дп дої перї.

Zweier, m., дѣе́рѣ; —lei, ad., біфарѣ, віфелѣ.

Zweifach, a., дѣплѣ; die —e Ehe, бігаміъ.

Zweifalter, f., віарінїѣ (incєктъ кѣ дóъ apiнї); фърфалъ, флѣтѣре.

Zweifel, m., дпdoialъ; ohne —, фърѣ 'ndoialъ (пегрешітѣ); in — ziehen, а траце ла дпdoialъ; in — lassen, а лъса лѣкрѣ валтъ; —haft, a., дпdoiocѣ = (dubiosus); —sucht, f., счептічістѣ, піponicтѣ.

Zweifeln, v., me 'ndoieckѣ.

Zweifler, m., дпdoitорѣ, піponianѣ, счептікѣ, пекредінчосѣ (пéгъ), персóпъ каре се 'ndoieште деспре тóте ші пéгъ.

Zweig, m., рамѣ; —ig, a., рътосѣ, рътърросѣ, рътърітѣ.

Zweihaucig, a., че се пóте тъіа (коci) de доѣе орї.

Zweijährig, a., de doї anї; —er Wein, вінѣ de doї anї.

Zweijährlich, a., віанѣарѣ (че евіне тотѣ ла doї anї).

Zweikampf, m., дѣелѣ, вътаіъ дптре doї.

Zweimal, ad., de доѣе орї; — so viel, de доѣе орї атътѣ, дпdoitѣ маі мълтѣ; —ig, a., de къте доѣе орї, репецітѣ.

Zwei-männisch, a., de doї вървацї; —master, m., вікатаргъ (паіъ кѣ дóъ катаргърї); —theilig, a., вілéгъ (тръсъръ кѣ doї каії); —schalig, a., вівалвѣ; —schattig, a., амфісчіѣ, кѣ доѣе ътвре; —schattige Völker, амфісчіі, попóре de сѣѣ екѣаторе; —schläfrig, a., de доѣе персóне (патѣ); —schneidig, a., кѣ доѣе тъішърї; —schuhig, a., de doї полікарї; —silbig, a., вісілавѣ; —spännig, в. —täderig; —stämmig, a., вітрѣпкіѣ; —stimmig, a., вівочіѣ; —stündig, a., de доѣе óре; —tägig, a., de доѣе зіле.

Zweite, (der die das), num., ал doilea, а доѣа.

Zweitens, zum Zweiten, ad., ал doilea (локѣ, пѣптѣ), adoѣa (óръ); пептрѣ adoѣa . .

Zwei-theilig, a., віпърцітѣ; —zackig, —zinkig, a., біфѣркатѣ; —züngig, a., білітбалѣ; ein —züngler, отѣ префъкътѣ, фалсѣ.

Zwerch, a., піезішѣ, къртезішѣ, (крѣчішѣ) diaгonалѣ, стръверсалѣ; —balken, m. грindъ къртезішъ; —fell, n., diафратъ; —gasse, f., стратъ крѣчішъ; —linie, f., лініъ стръверсалъ; —sack, m. decaгъ (бісакъ).

Zwerg, m., пітікѣ; стърпітъръ, панѣ; —baum, m., арборелѣ; —bohne, f., фасоле олóгъ; —gestalt, f., фігъръ пітікъ, панъ.

Zwetschke, f., прѣпъ (пержъ, голдапъ mold.); —nbaum, m., прѣпѣ.

Zwickel, m., папъ (de лемпѣ); фѣркѣліцъ de флóре (ла кълцѣнї); клінѣ (de стіклъ); кърпънѣ; —bart, m., мѣстеце дп фѣркѣліце.

Zwicken, v., пішкѣ, стрінгѣ (кѣ клештеле); фіг. пѣпѣ ла мъпъ, дпшелѣ.

Zwickmühle, f., фіг. рефѣціѣ, локѣ de скъпаре; er ist seine —, ел е скъпареа лві.

Zwickzange, f., чітврістъ.

Zwieback, m., бікоптѣ, пістецѣ.

Zwiebel, f., чéпъ; —artig, a., чепосѣ, de фелѣл чéпеї; —beet, n., стратѣ de чéпъ; —brühe, f., сосѣ de чéпъ; —gewächs, n., плънтъ чепóсъ; —icht, a., чепосѣ; —röhre, фóіъ de чéпъ (тѣвѣ); —same, m., семінцъ de чéпъ; —schale, f., кóжъ (пеліцъ) de чéпъ; —wurzel, f., рѣдъчінъ вълвóсъ.

Digitized by Google

Zwiebrachen, n., adoȣa арътȣръ de кътпѫ.
Zwiefach, zwiefältig, a., dȣплȣ.
Zwiespalt, m., Zwietracht, f., Zwist, m., Zwistigkeit, f., neȣnipe, deckopdiъ, ѫтпърекере, zizaniъ (dixoniъ), diccimцѫ.
Zwielicht, f., mȣргѫ, ѫнгънареа zileĭ кȣ пóптеа; в. Dämmerung.
Zwier, ad., (векiȣ) de doȣe opĭ.
Zwiesel, m., кръкапъ, фȣркъ; —ig, a., кръкъпосѫ.
Zwillich, m., пънzъ грóсъ раръ (de сачĭ, цóле шчл.), трълічѫ.
Zwilling, m., цemenѫ, вiпатѫ; —s-bruder, m., фрате цemenѫ; —s-schwester, f., сóръ цemenъ; —s-geschwister, —spaar; n., фрацĭ (сȣрорĭ) цemenĭ.
Zwinge, f., клеште; велчiȣгѫ, верiгъ.
Zwingen, v., сфорцezѫ, констрiнгѫ (сiлескѫ); облегѫ (сiнволнiческѫ); zu — befugt, коерчiтiвѫ, de сфорцатѫ; das gezwungene Wesen, аффептъцiȣне, пȣртаре търéцъ (непотрiвiтъ кȣ пȣсетȣра са); gezwungene Weise, кȣ сфорца, кȣ сiла.
Zwinger, m., сфóрцъторѫ (сiлȣiторѫ); локѫ ѫнкiсѫ ѫнтре мȣрiĭ четъцiĭ шi ѫнтре касе.
Zwirn, m., ацъ, фiрѫ, тортѫ.
Zwirnen, v., торкѫ; Seide —, торкѫ мътасъ.
Zwirn-faden, m., фiрѫ de ацъ, de тортѫ; —knäuel, n. сéѫ m., гемѫ de ацъ; —rad, n., рóтъ de торсѫ.
Zwischen, praep., ѫнтре, пе кънdѫ; — durch, прiн мiжлокѫ, прiнтре, прiнтре doĭ; —balken, m., грindъ meziъ.
Zwischenbegebenheit, f., ѫнтрекаzѫ, епiсodъ.
Zwischenessen, n., ѫнтремънкаре.
Zwischengeschoß, n., ѫнтрепъмънтѫ.
Zwischengold, n., аȣрѫ de doȣъ колóре.
Zwischenhandlung, f., фаптъ ѫнтръmeziъ; ѫнтрактѫ (ла пiесе театрале).
Zwischenlinie, f., ѫнтрелiнiъ.
Zwischenmahlzeit, f., мерindъ.
Zwischenmauer, f., ѫнтремȣрѫ, zidѫ мiжлочiѫ.
Zwischenpfeiler, m., пiластрȣ мiжлочiѫ.
Zwischenplatz, m., локѫ мiжлочiѫ, ѫнтрестiцiѫ, ѫнтревалѫ.
Zwischenraum, m., ѫнтреспацiѫ.
Zwischen-rede, f., ѫнтреворвiре, ѫнтрелокȣцiȣне, dirресiȣне; —redner, m., ѫнтреворвiторѫ.
Zwischenregierung, f., ѫнтреремнѫ, ѫнтреdomniъ.
Zwischenruhe, f., паȣсъ.
Zwischensatz, m., пропȣсъцiȣне ѫнчiдентъ, парентесъ.
Zwischenspiel, n., ѫнтремеzѫ, ѫнтрактѫ.
Zwischenspruch, m., ѫнтресентiнцъ.
Zwischenstimme, f., контралтѫ.
Zwischenwand, f., пърете de мiжлокѫ.
Zwischenwort, n., ѫнтреiепцiȣне.
Zwischen-zeile, f., ѫнтрелiнiъ, ѫнтреръndѫ; —zeilig, a., ѫнтрелiнiарѫ.
Zwischenzeit, f., ѫнтретiмпѫ.
Zwist, m., дiскорdiъ, неȣнiре, dixoniъ.
Zwitschen, v., чiрiпескѫ; —, n., чiрiпiре.
Zwitter, m., ермафроdiтѫ, andроцiнѫ (фетелъѫ): нiчĭ бърбатѫ нiчĭ мȣiере; —pflanze, f., плънтъ ермафроdiтъ.
Zwitzern, в. Schimmern.
Zwo, в. Zwei.
Zwölf, num., doĭспрezече, (шi кънd е ворва de óра zileĭ сéѫ а попцiĭ семнiфiкъ): мézъzi, мézъпóпте.
Zwölfeckig, a., de dóъспрezече колцȣрĭ. dodeкагонѫ.
Zwölfer, m., doĭспрezечерѫ; —lei, a., doĭспрezефарѫ, сéѫ —фелѫ.
Zwölffach, a., doĭспрezечеплȣ, de doĭспречеze opĭ атътѫ.
Zwölfjährig, a., de doĭспрezече анĭ.
Zwölfmal, ad., de dóъспрezече opĭ.
Zwölfte, num., ал doĭспрezечелеа, а —еа; der — des Monats, а dóъспрezече zi а месiцеĭ (лȣнеĭ de zile); Karl der —, Каролѫ алѫ doĭспрezечелеа.
Zwölftel, n., dóъспрezечiме = 1/12.
Zwölftens, ad., ал dóъспрezечелеа, а —еа.
Zylinder, m., чiлindрȣ, тъвълȣкѫ.
Zylindrisch, a., чiлindрiкѫ.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

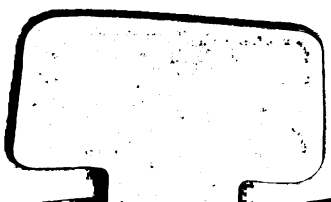

Digitized by Google

Digitized by Google